NOVVS THESAVRVS PHILOLOGICO - CRITICVS

SIVE

LEXICON IN LXX ET RELIQVOS INTERPRETES GRAECOS AC SCRIPTORES APOCRYPHOS

VETERIS TESTAMENTI

POST BIELIVM ET ALIOS VIROS DOCTOS

CONGESSIT ET EDIDIT

IOH. FRIEDER. SCHLEVSNER

PHILOSOPHIAE ET THEOLOGIAE DOCTOR
HVIVSQVE PROF. P. O. AEDI ARCIS PRAEPOSITVS
SEMINARII ECCLES. REGII VITEB. DIRECTOR

PARS SECVNDA

Γ — Ε

LIPSIAE CIϽIϽCCCXX
IN LIBRARIA WEIDMANNIA

IMPRESSIT BENEDICT. GOTTHILF TEVBNER

Γ.

ΓΆΒΗΣ. Ita in *Al.* hebr. עֹצֶב *dolor* effertur. 1 Par. IV, 9. Ita *Bielius.* Sed admodum erravit, nam illud *γάβης* potius referendum est ad יַעְבֵּץ, *Iahabes,* in antecedentibus.

ΓΑΒΙ'Ν, *Gabin.* Sic corrupte legitur 2 Reg. XXIV, 52. pro hebr. יֹגְבִים, plur. a יֹגֵב, *agricola,* ubi alii *γεωργοὺς* habent. Inde in *Gloss. in lib.* 4. *Reg.* *εἰς γαβὴν* (scrib. *γαβὶν*), *εἰς γεωργούς.*

ΓΆΒΙΣ, *Gabis.* Est hebr. גָּבִישׁ, *unio, margarita, pretiosa.* Iob. XXVIII, 18. *μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται,* excelsa et eminentia non commemorabuntur. Sic in latina interpretatione. *Symmach.* *ὑψηλὰ καὶ ὑπερηρμένα.* Item notat *Scholiastes,* *γαβεὶς* videri significare *τὰ ὑπερηρμένα,* quando sic etiam nominetur *τὸ ὑπερέχον τοῦ χείλους τοῦ μεδίμνου.* Cf. *Nobilium* et *Drusium* ad h. l.

ΓΆΖΑ, *thesaurus,* speciatim *publicus seu regius, opes.* גִּזְבָּר, Chald. in plur. גִּזְבְּרַיָּא, *thesaurarius, quaestor.* Esdr. VII, 20. *ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γάζαις.* ubi *γάζα* per metonymiam notat *aerario regio praefectum.* - גְּנַז, in plur. chald. גִּנְזַיָּא. Esdr. V, 17. *ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γάζης,* in domo thesauri, h. e. in aerario. Ib. VI, 1. Esth. IV, 6. - מְעָרָה*, *spelunca.* Iob. XIII, 4. *ἐναντίον γάζης,* ubi sine dubio מְצָדָה legerunt. *Hesych.* *γάζα πόλις, παρὰ δὲ πέρσαις βασίλειον, ἢ οἱ ἐκ τῶν πολλῶν φερόμενοι φόροι, ἢ τὰ τίμια.* Ad quem locum ita notat *Ed. Bernardus:* *Βασίλειον* *Curtio* interprete *pecunia regia* lib. 3. (cap. 13.), *Melae* pariter lib. I. c. 11. *aerarium.* *Gaza* Persarum lingua *census* et *divitias* notat, inquit *Servius* ad lib. I. *Aen.* (v. 123. et ad II, 763.). Sane est עזה nomen *Punicum* aut *Chaldaicum,* non *Persicum,* non a Cambyse in Palaestina relictum, quod Pompeius voluit. *Hesychius* etiam *γάζαν* interpretatur *πλοῦτον,* et *Suidas* *θησαυρόν,* et in *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *γάζα* exponitur *ὕπαρξις.* Plura de hac voce vide apud *Brissonium* de *regn. Pers.* lib. I. §. 181. *Suicer. Thes. Eccles.* T. I. pag. 721. *Relandum Diss. Miscell.* P. II. p. 184.

ΓΑΖΑΡΗΝΟΙ', *Gazareni.* Ex chald. גָּזְרִין et גָּזְרַיָּא, *haruspices, auspices.* Dan. II, 27. IV, 4. V, 7. 12.

ΓΑΖΒΑΡΙΝΟ'Σ, *Gazbarinus.* Vox pariter formata ex chald. גִּזְבָּר, *praefectus aerario, quaestor.* Esdr. I, 8. Ita

Bielius. Sed in *Compl.* legitur ibi γαζβαρίου et in *Alex.* γαρβαρηνοῦ, pro quo scribendum γαζβαρηνοῦ. *Leighius* in *Crit. S.* p. 43., nescio unde, γαζοφαρινὸς habet, quod rectius videtur. Vide supra s. v. γάζα.

ΓΑΖΟΦΥΛΑΚΙΟΝ, *gazophylacium*, *aerarium publicum*, *sacrum seu regium*. גְּנָז, *gaza*, *thesaurus*. Est. III, 9. - לִשְׁכָּה, *cubiculum*, *cella*. 2 Reg. XXIII, 11. Esdr. X, 6. Neh. X, 37. 38. *Aqu.* Ez. XL, 17. ubi vid. *Schol.* Id. 1 Sam. IX, 22. - נִשְׁכָּה, *idem*. Neh. III, 30. XII, 43. XIII, 7. 3 Esdr. XIII, 20. 45. in textu chald. בֵּית גִּנְזַיָּא Esdr. VII, 20. et v. 45. respondet τῷ כַּסְפַּיָּא, quod legitur in textu subiacente Esdr. VIII, 17. Vide etiam 3 Esdr. VIII, 18. et Esdr. VII, 20. 1 Macc. III, 28. XIV, 48. *Hesych.* γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, βαλάντιον, σκευοφυλάκιον. Conf. quoque notata a me in *Lex. N. T.* s. h. v.

ΓΑΖΟΦΥΛΑΞ, *aerarii custos*, *praefectus aerario*. שַׂר, *princeps*, *praefectus*. 1 Paral. XXVIII, 1. 3 Esdr. II, 11. VIII, 21. 48. respondet hebr. et chald. גִּזְבָּר, Esdr. I, 8. VII, 21.

**ΓΑΙ*, *Gai*. Ex hebraeo עִי, in plur. עִיִּים, *acervi*, *cumuli*. Num. XXXIII, 44. 45.

ΓΑΙ'. Ipsa vox hebr. גַּיְא, *vallis*. Ezech. XXXIX, 15. 1 Sam. XIII, 18. *Al.* Deut. XXXIV, 6. Ez. XXXIX, 11. vel 12. Posteriori loco *Francof.* et aliae editt. pro τὸ γαὶ male habent τότε, quod procul dubio corruptum ex τὸ γὲ, ut in *Hervagiana* legitur. LXX autem et hic primo scripsisse τὸ γαὶ ex eo probabile, quod non solum in cod. Alex. hoc ipso loco, sed etiam v. 15. et aliis locis γαὶ pro גַּיְא scriptum legatur, quod postea ob similem pronuntiationem in γὲ fuit immutatum.

ΓΑΙΑ (idem quod γῆ), *terra*, *regio*. אֲדָמָה. Ps. XLVIII, 11. ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν, in regionibus ipsorum. - אֶרֶץ. 2 Reg. XVIII, 35. ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν, inter omnes deos terrarum vel gentium. Esdr. III, 3. IX, 1. 2. Adde 1 Par. XXII, 5. sec. *Compl.* et Dan. XI, 43. sec. *Chis.* - תּוֹעֵבָה, *abominatio*. Esdr. IX, 14. ubi γαῖαι *regiones gentilium* notat, quae Iudaeis abominabiles erant. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γαιῶν, χωρῶν, ἐθνῶν. *Lex. MS. Bibl. Coisl.* pag. 232. γαῖα, ἡ γῆ, ποιητικῶς. Vide quoque *Herodot.* IV. c. 198.

ΓΑΙΣΟΣ et *ΓΑΙΣΟΣ*, *gaesum*, *iaculum*, *contus*, *telum*, *hasta ferrea*, *qua milites eminus pugnabant*. כִּידוֹן. Ios. VIII, 18. (ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαίσῳ, ubi *Latine*: *leva clypeum*. *Theodoretus*: τὸν μὲν δὴ γαισὸν ἀσπίδα ἡρμήνευσεν Ἰώσηπος, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Σύμμαχος. Vide *Drusium* ad c. l.) 26. Ex scholiis ad h. l. discimus, quod *Eusebius Emissenus* γαισὸν interpretatur δόρυ, et *Diogenianus Lexicographus* ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον: alii κόντιον, contum. Sic et *Suidas*: γαῖσα καὶ γαισὸς, κοντὸς, εἶδος ἀμυντηρίου, οἷον δόρα-

τος. Idem in γέσοι· Ἔστι δὲ ὅπλον ἢ κοντὸς μακρόθεν κεντοῦν. *Hesych.* γαισός, ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ. οἱ δὲ μισθὸν, ἢ ὅπλον ἀμυντήριον. Plura de hac voce vide apud *Bochartum Hieroz.* P. I. lib. II. c. 8. p. 157. et *Chan.* lib. I. c. 42. pag. 744. *Hodium* de *Bibl. text. Orig.* lib. II. c. 8. p. 178. seq. *Bonfrerium* ad *Iosuam* p. 63. *Scharfenbergii anim.* P. II. pag. 12. seq. ac *Fischerum* de *Verss. GG.* pag. 64. seq. Adde Iudith. IX, 9.

ΓΑ'ΛΑ, lac. דְּבַשׁ, *mel.* Ios. VII, 22. ubi sine dubio loco γάλα reponendum est μέλι. Illud γάλα ex antecedentibus errore oculi irrepsit. - חָלָב. Gen. XVIII, 8. XLIX, 12. Ex. XXIII, 19. οὐχ ἑψεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ, non coques agnum in lacte matris suae, h. e. adhuc lactentem. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐν γάλακτι μητρὸς, ὑπομάζιον, coll. XXXIV, 26. Lev. XX, 24. - חֵלֶב, *adeps.* Ps. CXVIII, 70. Ez. XXXIV, 3. In utroque loco חָלָב legisse videntur. Conf. *Bocharti Hieroz.* P. I. pag. 491. ed. *Rosenm.* - פַּלְגֵי שֶׁמֶן, *rivi olei.* Iob. XXIX, 6. Putarunt scil. lac convenientius esse h. l. seriei orationis, quam oleum.

ΓΑΛΑΘΗΝΟ'Σ, lactens, lac sugens. חָלָב, *lac.* 1 Sam. VII, 9. ἄρνα γαλαθηνὸν ἕνα, agnum lactentem unum. Confer Sir. XLVI, 19. *Theocrit. Idyll.* XVIII, 41. *Herodot.* I, 183. p. 73, 17. f. *Athen.* IV. p. 139. B. et *Homer. Odyss.* θ', 336. *Hesych.* γαλαθηνὸν, ὑποτίτθιον, νέον. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γαλαθηνὸν, ὑποτίτθιον, τουτέστι ὑπομάζιον. - מַרְבֵּק, *saginarium.* *Al.* 1 Sam. XXVIII, 24. - שְׁפוֹת plur. *casei.* 2 Sam. XVII, 29. sec. *Compl.* γαλάθινα (ubi γαλάθηνα scribendum est, ut recte iam monuit *Bochartus Hieroz.* P. I. p. 316.) μοσχάρια, lactentes vitulos. Videtur hoc interpretamentum esse margini adscriptum, quo vocabulum obscurum σαφὼθ, quanquam minus recte, explicaretur. Minus enim mihi arridet opinio *Bocharti*, qui l. l. haec ex *Aquila, Symmacho* aut alio veterum esse repetita statuit. *Vulg. et pingues vitulos.* De loco Sirac. XLVI, 25. conferendus *Drusius.*

**ΓΑΛΑΚΤΟΠΟΤΕ'Ω, lac bibo.* 4 Macc. XIII, 20.

**ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟΦΕ'Ω, lacte alo.* 4 Macc. XIII, 25. *Etym. M.* 618, 28.

**ΓΑΛΑΚΤΟΤΡΟΦΙ'Α, nutricatio, quae fit lacte.* 4 Macc. XVI, 7. *Schol. Eurip. Orest.* 837.

**ΓΑΛΒΑ'ΝΗ.* Sir. XXIV, 15. sec. *Compl.* Scribendum sine dubio est χαλβάνη, ut reliqui libri habent.

ΓΑΛΕΑ'ΓΡΑ, cavea ferrea, decipula. חָח, *uncus, hamus.* Ezech. XIX, 9. Conf. *Bocharti Hieroz.* P. I. lib. 3. c. 4. p. 765. *Phavorino* est ὄργανον τιμωρητικὸν, ἢ τῶν θηρίων ὑποδοχή.

ΓΑΛΗ', vel potius γαλῆ, contr. ex γαλέη, *mustela*, it. *felix.* חֹלֶד, idem. Lev. XI, 29. Conf. *Tychsenium* ad *Physiologum Syrum* p. 74. sequ.

ΓΑΛΗ'ΝΗ, tranquillitas, serenitas, et de aqua et aëre pariter ac vultu dicitur. דְּמָמָה, *silentium. Symm.* Ps. CVI, 29. στήσαντος αὐτοῦ τὴν καταιγίδα εἰς γαλήνην. Bene quoad sensum. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

**ΓΑΛΗΝΟ'Σ, tranquillus, serenus.* 4 Maccab. XIII, 6. *Hesych.* γαληνὸν, ἥσυχον, ἱλαρὸν, εὔδιον. Eodem teste pro γαληνὸν ponitur quoque γαληρὸν et γαλερόν.

ΓΑΛΟΥΧΕ'Ω, lacto, lacte nutrio. מֵינִיקוֹתַיִךְ part. foem. Hiph. יָנַק, cum suffixo, q. d. *lactatrices tuae. Symm.* Ies. XLIX, 23. γαλουχήσουσί σε, lacte te nutrient. — עָלוֹת, plur. foem. *lactantes. Symm.* 1 Sam. VI, 7. γαλουχούσας. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γαλουχεῖ, γαλακτοτροφεῖ.

ΓΑΜΒΡΕΥ'ΟΜΑΙ, connubio iungor, socior, affinitatem contraho. הִתְחַתֵּן Hithp. *affinitatem ineo.* Deut. VII, 3. οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτοὺς, neque *affinitate coniungamini* cum illis. 1 Reg. III, 1. ἐγαμβρεύσατο Σολομὼν τῷ Φαραὼ, *gener fiebat* Salomo Pharaonis.

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, gener, affinis, it. *socer.* חָתָן, *gener.* Exod. III, 1. ubi cum πενθερὸς permutatur in codd. aeque ac per totum c. 18. Iud. XV, 6. ubi pro ὁ γαμβρὸς *Vat.* νυμφίος habet. Neh. VI, 18. *Hesych.* γαμβρὸς, ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός. — חֹתֵן, *socer.* Num. X, 29. Iud. IV, 11. XIX, 4. 5. ubi cum νυμφίος permutatur in Codd. *Gloss. in Octat.* γαμβρὸς, ὁ πενθερός. Pro *socero* vox etiam legitur apud veteres Tragicos iuxta *Eustathium* ad Il. ε', p. 572. Vide *Spanhem.* ad *Iulian.* p. 72. ac *Valckenar.* ad *Eurip. Phoen.* p. 257.

**ΓΑΜΕΤΗ', uxor.* 4 Macc. II, 11.

ΓΑΜΕ'Ω, uxorem duco, nubo. 2 Macc. XIV, 25. παρεκάλεσεν αὐτὸν γῆμαι, hortabatur illum, ut uxorem duceret. Ita et apud *Phocylidem* v. 192. γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες. *Hesych.* γῆμαι, συνοικῆσαι. Γῆμαι Atticis dicitur *vir,* γήμασθαι *mulier,* ut cum *Thoma Magistro* docet *Eustathius. Euripides* autem καὶ τὸ γήμασθαι περὶ ἀνδρὸς dixit, teste *Biseto* ad *Aristoph. Nub.* pag. 125. Conf. *Intt.* ad *Thom. M.* s. h. v.

**ΓΑΜΙΚΟ'Σ, ad nuptias pertinens, nuptialis.* 3 Macc. IV, 6. παστὸς γαμικὸς, thalamus nuptialis. *Pollux Onom.* III, 43. γαμικὴ κλίνη.

ΓΑ'ΜΟΣ, nuptiae, convivium nuptiale, it. *coniugium.* מִשְׁתֶּה, *convivium nuptiale.* Gen. XXIX, 22. ἐποίησε γάμον, faciebat nuptias, h. e. convivium nuptiale, ubi *Aqu.* et *Symm.* πότον habent. Esth. II, 18. IX, 22. In posteriori loco γάμος simpliciter *epulas, convivium* notat, uti etiam *Vulgatus* transtulit. Similiter apud *Aesopum* fab. 105. occurrit. Tob. VI, 11. VIII, 14. Sap. XIII, 17. περὶ γάμων, pro *coniugio.* In eadem significatione legitur ib. XIV, 24. et 27. coll. Hebr. XIII, 3. Vide *Lex. N. N.* s. h. v.

ΓΑ'ΝΩΣΙΣ, stannatura, a γανόω, *splendeo.* אֲנָךְ, *perpendiculum. Aqu.* Amos. VII, 7. sec. *Hieronymum*, cui hanc vocem restituit *Martianaeus*. Veteres Editi habebant ἀλείφουσιν. *Barberinus* vero lectionem illam γάνωσις tribuit *Symmacho*. Significat autem γάνωσις secundum *Hieron. stannaturam* s. *lituram ex stanno*, cum quis tabulam, vel figuram, vel quidpiam huiusmodi stanno illinit. Convenit haec interpretatio cum notione *plumbi*, quam אֲנָךְ in l. *arab.* et *syr.* habet, unde et de *perpendiculo plumbeo* dicitur.

ΓΑ'Ρ, enim, it. *utique, profecto, certe.* אָכֵן, *vere, profecto.* Ies. XL, 15. σὺ γάρ εἶ ὁ θεὸς, tu *utique* es Deus. Cf. ad h. l. Gen. XXVIII, 16. ac *Lex. N. T.* s. h. v. - אֵפוֹ, *iam, nunc.* Iob. XIX, 23. τίς γὰρ ἂν δοίη, utinam aliquis daret! - *אֶרֶץ, *terra.* Iob. IX, 24. ubi tamen pro παρεδίδοντο γὰρ legendum est παραδέδοται γῆ, secundum *Grabii* emendationem. - ו praefix. Gen. XXX, 27. *Symm.* Ps. LIX, 12.

ΓΑΡΕ'Μ. Ipsa vox hebr. גֶּרֶם, *os, fastigium*, apud *Al.* 2 Reg. IX, 13.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, venter, uterus. בֶּטֶן, idem. Gen. XXV, 23. XXXVIII, 27. ubi cum κοιλία permutatur in codd. Iob. XXXVIII, 29. et alibi. - פָּנִים plur. *facies.* Iob. XVI, 16. ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ubi cur ita transtulerint, indagare non valeo. - קֶרֶב, *intestinum.* Iob. XX, 14. sec. *Theod.* ac LXX. - רֶחֶם, *uterus.* Psalm. CIX, 4. Sirac. XXXVII, 5. γαστὴρ *victum* et *omnia omnino bona accommoda huius vitae* notat, coll. *Xenoph. Cyrop.* I, 2, 8. Ibid. XL, 2. ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν. 3 Macc. VII, 11. τοῦ γαστρὸς ἕνεκα τὰ θεῖα παραβεβηκότος προστάγματα, spe externorum commodorum ducti violant leges divinas. Eodem sensu κοιλία legitur Rom. XVI, 18. et Philipp. III, 19. ubi vide sequentia.

'ΕΝ ΓΑΣΤΡΙ' 'ΕΧΩ, sc. βρέφος s. ἔμβρυον, *in utero habeo embryonem, vel infantem, gravida sum.* הָרָה, verbum, *concipio.* Gen. XVI, 4. 5. Iud. XIII, 3. - הָרַת, verbale foem. *gravida.* Gen. XVI, 11. Ex. XXI, 22. 2 Sam. XI, 5. ubi pro ἔχω in ed. *Rom.* legendum ἔχων. - הָרִיָּה, idem. Hos. XIV, 1. - עָלוֹת, *plur. foem. foetae, lactantes.* Ies. XL, 11. - פָּרָה, *vacca, iuvenca.* Iob. XXI, 10. Non deduxerunt a פָּרַר, sed a פָּרָה, *fructum fero. Vacca fructum ferens* est *gravida*, unde καρπὸς est *foetus.* Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Praeterea legitur Amos. I, 3. ubi verba ἐν γαστρὶ ἐχούσας, quibus nihil in textu hebraico respondet, desumta sunt e v. 13. Caeterum vide *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΝ ΓΑΣΤΡΙ' ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, sc. βρέφος vel ἔμβρυον, *in utero concipio.* הָרָה, verbum, idem. Genes. XXV, 21. XXXVIII, 18. Ex. II, 2. - מְקֻשָּׁרָה, part. Pyh. foem. *foeta*, propr. *colligata.* Gen. XXX, 42.

*ΓΑΣΤΡΙΜΑΡΓΙ'Α, *ingluvies*, *helluatio*. 4 Macc. I, 3. Conf. *Phavor*. 404, 17. et 1245, 8. *Zonaras* col. 420. γαστριμαργία, ὄρεξις γαστρὸς, ἐπὶ πλήθει βρωμάτων ἀκρατῶς μαινομένη.

*ΓΑΣΤΡΙ'ΜΑΡΓΟΣ, *gulosus*, *cibi avidus*. 4 Maccab. II, 7. *Hesych*. γαστίμαργοι, τῇ κοιλίᾳ μαινόμενοι, ἀκρατεῖς, ἄπληστοι, πολύφαγοι.

ΓΑΥΡΙ'ΑΜΑ, *gloriatio*, *iactantia*, *insolentia*, *arrogantia*. זִכָּרוֹן, *memoria*, etiam *memoriale*, *monumentum*. Iob. XIII, 12. ubi γαυρίαμα notat *omne*, *de quo quis gloriatur ac superbit*. Arab. فخر in Coni. IV. *laudare*. - *עֲלִיצָה, *exultatio*. *Aqu*. Hab. III, 14. - שֵׁן, *dens*. Iob. IV, 10. γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη. ubi שן metaphorice *virulentiam* et *potentiam hostilem* notat, quia belluae dentibus ut plurimum pugnare, laedere ac discerpere solent. Conf. supra s. v. זִכָּרוֹן. *Eckermanno* ad h. l. legisse videntur שׁגי a rad. שָׂגָה, *extulit sese*. - תְּהִלָּה, *laus*. Ies. LXII, 7. ubi γαυρίαμα obiectum gloriationis, *splendorem* notat. Ierem. XLVIII, 2. γαυρίαμα ἐν Ἐσβών. Duae hic versiones coaluerunt. Cf. etiam infra s. v. γλύμμα. *Hesych*. γαυρίαμα, καύχημα, ἔπαρμα, φρύαγμα.

ΓΑΥΡΙΑ'Ω, ΟΜΑΙ, *glorior*, *superbio*, *iacto me*, *efferor*, *exulto*. בָּנָה, *aedifico*. Iob. III, 14. ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, ubi nonnullis legisse videntur הֹלְכִים חֲרָבוֹת לָמוֹ, aliis vero הַגְּאוֹנִים, h. e. *tumidi*, *inflati*, *superbi*. Sed legerunt potius הַבָּנִים, a rad. בָּנָה, vel בָּנַג, cui *laetitiae dissolutae* et *exorbitantis superbiae* notionem fuisse, docet arab. بنج. - חֵשִׁישׁ Hiph. a שׂוּשׂ, *laetor*. Iob. XXXIX, 21. de equo ἀνορύσσων ἐν ποδὶ γαυριᾷ. Verbum γαυριᾷν graecos scriptores passim de *equis* usurpare observat *Bochartus Hieroz*. P. I. Lib. II. c. 8. pag. 129. - *הִתְנַשֵּׂא, Hithp. *effero me*. Num. XXIII, 24. γαυριωθήσεται. sec. cod. *Alex*. ubi reliqui libri habent γαυρωθήσεται. - עָלַז, *exulto*. *Aqu*. Ps. XXVII, 10. et Ies. XIII, 3. *Aqu*. *Symm*. Ps. LIX, 8. *Symm*. Psalm. XCV, 12. Prov. XXIII, 16. - *עַלִּיזָה. Ies. XXXII, 13. γαυριῶσα. - עָלַץ, idem. *Aqu*. Ps. V, 14. *Aqu*. *Symm*. Ps. IX, 3. *Symm*. Hab. III, 1. - רָנָה, *sono*. Iob. XXXIX, 13. שָׂמַח, *laetor*. *Al*. 2 Sam. I, 20. Sir. XXII, 6. γεγαυριωμένα, si cum contumacia et imperitia fastuosi fuerint. *Hesych*. γαυριᾷ, σεμνύνεται, χαίρει. *Lex*. *Cyrilli MS*. *Brem*. γαυρᾷ, σεμνύνεται, ἐπαίρεται. *Suidas*: γαυριᾷ, ἀγάλλεται, ἐπαίρεται, θρασύνεται. *Hesych*. γαυριῶν, χαίρων, ἀγαλλόμενος, ἐπαιρόμενος, ἀλαζονευόμενος. *Lex*. *Vet*. γαυριῶ, *gestio*, *exulto*.

ΓΑΥΡΟ'Ω, ΟΜΑΙ, idem. הִתְנַשֵּׂא, Hithp. *effero me*. Num. XXIII, 24. ὡς λέων γαυρωθήσεται, ut leo efferet se. Sap. VI, 2. γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, qui gloriantur de

multitudine gentium. *Vulg. qui placetis vobis in turbis nationum*, quod sc. multis imperetis, idque saepe pro lubitu et ex fastu. In *Gloss. MS. in Sap.* legitur γεγαυριωμένοι, et exponitur χαίροντες, ἀγαλλόμενοι (legendum ἀγαλλιώμενοι), ἐγκαυχώμενοι.

*ΓΕ'. Est ipsa vox hebr. גֵּי, *vallis*. 2 Par. XXXIII, 6. sec. *Vatic.* In Cod. *Alex.* legitur γῆ. Vide infra s. v. γῆ.

ΓΕΒΕΛΕ'Μ. Vide Γεμελά.

ΓΕΔΔΕΙ'Μ, *Geddeim*. Est hebr. עִדִּים plur. *remotiones*, i. e. *res inquinatae*, *abiectissimae*. *Theodot.* Ies. LXIV, 6.

ΓΕΔΔΟΥ'Ρ (potius Γεδδούδ). Est ipsa vox hebr. גְּדוּד, *turma*. 1 Sam. XXX, 8. pro quo *Bielio* legisse videntur גְּדוּר. In *Gloss.* in lib. 1 *Reg.* ex h. l. legitur: τοῦ γεδδοὺρ, et exponitur τοῦ συστήματος. Alii libri l. c. habent στρατεύματος, alii συστρέμματος. Vide et 1 Par. XII, 21.

*ΓΕΔΣΩ'Ν. Est ipsa vox hebr. גֵּרְשׁוֹן, nomen propr. *Gerson*. Ios. XXI, 27.

ΓΕΘΘΕΙ'Μ, γεθθέμ. Ἐκ γεθθὲμ, vel iuxta alios ἐκ γεδδαὶμ, vel ἐν γαθθὲμ, vel ἐν γεθθὲμ, vel ἐν γεθέμ. 1 Sam. XIV, 35. redditur hebr. בְּגַדְתֶּם, quod notat *praevaricati estis*, pro quo tamen legisse videntur בגתתים, et גתתים pro nomine loci accepisse. Eoque forsitan respexit *Eusebius Onom.* v. Γεθθὰ, ubi hoc loco descripto addit: ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Γεθθεὶμ, quod *Hieronymus* interpretatur: *Sed et alia villa vocatur Gethim.*

ΓΕΙ'ΣΟΣ, γεῖσον vel γεῖσσον, item χεῖσον et χεῖσσον, *suggrunda* vel *suggrundium* (ut Lexicographi explicare solent, i. e. pars tecti prominens, quae pluviam a parietibus εἰς γέαν σείει), *epistylium*, *corona* s. *capitellum columnae*, *prominentia*, vel *coronis aedificiorum et aliarum structurarum*. טְפָחוֹת plur. ex טֶפַח, *palmus*. 1 Reg. VII, 9. ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισέων, a fundamento usque ad coronidem. — כֹּתֶרֶת, *coronamentum*. Ier. LII, 19. Sec. *Cappellum* in *notis criticis* ad Ier. LII, 22. pag. 539. γεῖσος est vox barbara, deformata ab hebr. חַיִץ, quod significat apud Iosephum in structura templi. *Phav.* γείσιον καὶ γεῖσος, τὸ ἄκρον τοῦ τοίχου, ἢ στεφάνωμα οἴκου. *Hesychio* in v. ἐθρίγκωσεν scribitur γεῖσσος, et exponitur τῶν οἰκοδομημάτων ἡ ἀνωτάτω στεφανίς. Immo γεῖσα etiam et γεῖσον eo sensu occurrere, ex eodem discimus Grammatico. En verba: Γεῖσα, τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον, οἱ δὲ (τὸ) πρὸς (lege πρὸ ex *Phavorino*) τῶν θυρῶν στέγασμα, καὶ τὰς ὤας τοῦ ἐνδύματος γείσας λέγουσι. Idem: Γείσας, ἐξοχὰς οἰκοδομῶν. Id. Γεῖσον, στεφάνωμα οἴκου. Sic et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γεῖσα, τὰ ἄκρα τῶν δωμάτων, καὶ πάντων τῶν κτισμάτων τὰ ἐξέχοντα. Conf. Κυμάτιον, et *Suidam* s. v. γεισίπους.

ΓΕΙ͂ΣΣΟΣ, *margo*, *labrum.* *גבול, *terminus.* Ez. XLIII, 14. 17. ubi vid. *Hieronymus.* - שְׁפַתַּיִם, dual. *lapides focarii* Ez. XL, 45. ubi *Montf.* in *Hex.* edi iussit γεῖσος, et per γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν intellegenda est *tecti prominentia*, *qua stillicidia excipiuntur*, *intus excavata.*

ΓΕΙΤΝΙΑ΄Ω, *vicinus sum*, metaph. *affinis*, *cognatus sum.* שֹׁכְנִים, part. plur. *habitantes.* *Symm.* Iob. XXVI, 5. γειτνιῶντες. *Hesych.* γειτνιῶντες, πλησιόχωροι. 2 Macc. IX, 25. γειτνιῶντας τῇ βασιλείᾳ, vicinos regno. Susann. v. 4. ἦν αὐτῷ παράδεισος γειτνιῶν τῷ οἴκῳ, erat ipsi hortus vicinus domui. *Hesych.* γειτνιῶν, ἐγγίζων.

ΓΕΙΤΟΝΙ'Α, *vicinia.* מִשְׁפְּתַיִם dual. *duae sarcinae.* *Symm.* Genes. XLIV, 14. ubi tamen pro γειτονίων legendum videtur διγομίων, qua voce et *Al.* hebr. reddunt Iud. V, 16. Ita *Bielius.* Sed admodum a vero mihi aberrasse videtur. Nam מִשְׁפְּתַיִם significare quoque potest *duos terminos*, ut haud pauci antiquiorum interpretum reddiderunt, et tunc bene hebraico conveniret versio *Symmachi.*

ΓΕΙ'ΤΩΝ, *vicinus.* גָּר, part. a גור, *commorans*, *habitans.* Iob. XIX, 15. - *ישב, *sedens*, *habitans*, *commorans.* *Hebr.* et *Syrus* Ez. XXVII, 8. Scilicet Sidonii erant vicini Israelitarum. - שֹׁכֵן, part. *habitans.* Οἱ λοιποὶ Prov. XXVII, 10. *Aqu.* Deut. I, 7. sec. *Cod. Lips. Paul.*, LXX Iob. XXVI, 5. - שָׁכֵן, verbale masc. Exod. XII, 4. 2 Reg. IV, 3. Ps. XXX, 14. - שְׁכֵנָה, *foem.* Ex. III, 22. Ruth. IV, 17.

ΓΕΙΩ'ΡΑΣ et *ΓΗΩ'ΡΑΣ*, *advena peregrinus*, *proselytus.* Est vox Syra ܓܝܘܪܐ, Chald. גיור vel גיורא, a rad. גור, *peregrinari.* Hinc, puto, fluxit vox Turcica *Ghiaures*, qua Christianos contemtim appellant Muhammedani. Gallice dicas *Etrangers.* אֶזְרָח, *indigena.* Ex. XII, 19. Ita *Bielius Trommium* secutus. Sed uterque erravit. Nam verba ἐν τοῖς γειώραις l. c. potius respondent hebr. בַּגֵּר. Cod. *Oxon.* habet προσηλύτοις. - גֵּר, *peregrinus.* Ies. XIV, 1. Ad h. l. *Theodoretus* T. II. *Opp.* pag. 266. ed. *Hal.* ὁ γειώρας τῇ ἑλλάδι φωνῇ ὁ προσήλυτος ἑρμηνεύεται: ac ita in illo loco etiam reliqui interpretes graeci transtulerunt. Confer *Colomesii Obss. Sacr.* pag. 608. *Gloss. in Octat.* Γειώρας (sic enim legendum pro γείορας, quod e Cod. suo edidit *Fabricius*), φύλακας, ἢ παροίκους. *Hesych.* γειώρας, γείτονας ἐξ ἄλλου γένους, καλουμένους τῷ Ἰσραὴλ προσηλύτους, ἢ τοὺς περὶ τὴν γῆν διαπονουμένους. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γειώρας, ὁ τὴν γῆν φυλάσσων, ἢ ὁ ἐξ ἄλλου ἔθνους προσκολλώμενος ἢ προσρυόμενος (leg. προσερχόμενος). Cum apud *Hesychium* additur τοὺς περὶ τὴν γῆν διαπονουμένους, est error enormis, iudice *Hottingero Thes. Philol.* pag. 16. quia γεωργὸς, quo apud *Hesychium* respicitur, et Chald. גיורא, ex quo LXX suum γειώρας formarunt, toto

coelo distant. Vide et *Cheitomaeum Barb. N. T.* p. 122. Inde etiam patet, quod in *Lex. Cyrilli* γειώρας perperam exponitur ὁ τὴν γῆν φυλάσσων, quasi esset ἀπὸ τῆς γῆς et οὖρος, *custos*, et in *Gloss. in Octat.* φύλακας.

ΓΕΛΆΩ, rideo, gaudeo, laetor. צָחַק, idem. Genes. XVII, 17. XVIII, 12. 13. 15. – צָעַק, *clamo.* Iob. XIX, 7. ἰδοὺ γελῶ ὀνείδει, ecce gaudeo opprobrio. Permutarunt invicem צחק et צעק. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γελοῖ, χαίρω. – שָׂחַק. Iob. XXIX, 24. ubi γελᾷν πρός τινα notat *benigno ac sereno vultu aliquem aspicere*, quod in sequ. per אור פָּנִים exprimitur. *Symmachus* habet προσγελᾷν. Aliam significationem habet formula γελᾷν ἐπί τινι, quae notat *irridere aliquem*, ac Psalm. LI, 6. Cohel. III, 4. Thren. I, 8. pro eadem voce hebraica reperitur. *Aqu. Symmach. Theod.* Prov. XXXI, 25. – שָׂמַח, *gaudeo, laetor.* Iob. XXII, 19.

ΓΕΛΟΙΆΖΩ, iocor, irrideo. צִחֵק, Pihel. *iocor.* Gen. XIX, 15. ἔδοξε δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν, videbatur autem generis suis iocari.

ΓΕΛΟΙΑΣΜΌΣ, irrisio. שְׂחוֹק, idem. Ier. XLVIII, 27. καὶ μὴν εἰς γελοιασμὸν ἦν σὺν Ἰσραήλ; nonne etiam tu risisti Israelem?

ΓΕΛΟΙΑΣΤΉΣ, irrisor, iocator, facetus, scurra, qui risum movet. שָׁוְא, *vanitas.* Iob. XXXI, 5. ubi γελοιαστὴς impium notat, *qui ridet et contemnit leges divinas*, ac est i. q. לֵץ.

ΓΈΛΟΙΟΣ, ridiculus. 4 Maccab. I, 5. III, 1. *Hesych.* γελοῖον, γέλοιον, γέλωτος ἄξιον. Vide quoque *Intt.* ad *Hesych.* s. v. γελοῖος.

ΓΈΛΩΣ, risus. *יִשְׂחָק, nomen propr. *Isaacus.* Am. VII, 9. ubi בָּמוֹת יִשְׂחָק, *altaria Isaaci*, LXX transtulerunt βωμοὶ γέλωτος. Non בָּמוֹתֵי שְׂחוֹק legerunt, ut nonnullis visum est, sed in mente habuerunt etymologiam nominis Isaac, a שָׂחַק, *ridere*, teste *Iosepho* A. I. I, 12. ὃν Ἴσακον ὀνόμασε. τοῦτο γέλωτα σημαίνει. Idem testatur *Eusebius* in *Praep. Evang.* τὸν Ἴσακον ἑλληνιστὶ γέλωτα ὀνομασθῆναι. Plura vide apud *Drusium* in anim. lib. I. c. 9. – עָבַר, *transeo.* Mich. I, 11. κατὰ γέλωτα. Legerunt לְעַפְרָה, quod v. 10. eodem modo vertunt. Vide sequentia. – עַפְרָה, *Aphra*, nomen propr. urbis. Mich. I, 10. [illegible] γέλωτα. Ita et Arabs. Fortasse γέφυρα scripserunt, tanquam nomen proprium. – צְחֹק. Gen. XXI, 6. Ez. XXIII, 32. – שְׂחֹק, infin. et nomen. Iob. VIII, 21. Prov. X, 24. Cohel. II, 2. X, 19. ubi γέλως *laetitiam, hilaritatem* notat. *Symm.* Prov. XIV, 13. – תֹּפֶת, *tympanizatio.* Iob. XVII, 6. Vulg. *exemplum.* Coniecturam secuti videntur e contextu [illegible]. *Michaelis* in *Supplem.* p. 2372., praeeunte *Schultensio*, [illegible] hebr. *exspuitionem* reddidit. Sap. V, 3. ὃν ἔσχομέν ποτε [illegible] γέλωτα, quem habuimus aliquando in derisum, h. e.

quem aliquando derisimus. Sir. XIX, 26. (30.) γέλως ὀδόντων, dentium per risum nudatio, aut rictum diducens risio.

ΓΕΜΕΛΆ (al. γεμελὲθ, et γεμελὰχ), hebr. גֵּיא־הַמֶּלַח, *vallis salis.* 2 Reg. XIV, 7. LXX alias reddunt κοιλάδα τῶν ἁλῶν. Vide 1 Paral. XVIII, 12. et conf. *Bonfrerii notas* ad *Eusebii Onom.* v. *Γημελά.* 2 Sam. VIII, 13. γοβελὲμ dicitur.

ΓΕΜΙ'ΖΩ, *impleo.* טְעַן, *onero.* Gen. XLV, 17.

ΓΈΜΩ, *plenus sum*, *onustus sum.* מָלֵא, verbum. Ps. IX, 29. οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει, καὶ πικρίας, cuius os execratione et amarulentia plenum est. Inde apud *Hesychium* et in *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Οὗ ἀρᾶς γέμει· οὗ κατάρας πλήρης ἐστί. Amos. II, 13. – נָשָׂא, *fero*, *porto.* Gen. XXXVII, 24. κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων, cameli eorum onusti erant aromatibus. *Aquila* quoque hic habet ἔγεμον, sed videtur mihi haec vox suspecta, et e vers. Alex. huc translata. 2 Par. IX, 21. πλοῖον γέμον χρυσίου καὶ ἀργυρίου, navis onusta auro et argento. Adde 2 Macc. III, 6. et 30.

ΓΕΝΕΆ, *generatio*, *gens*, *familia*, *progenies*, *posteritas*, *aetas.* אֵלָה, in plur. אֵילִים אֵלִים, *quercus*, it. *arbores.* Ies. LXI, 3. κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης. Non aliter legerunt, sed sensum secuti sunt. Conf. *Glassii Philol. S.* p. 1107. ed. *Dath.* – בְּרוּרָה, *part. Pah. foem. pura.* Soph. III, 10. Legerunt בְּדוֹרָה, errore magis, quam sententiae causa, quae nulla inesse videtur. Vide ad h. l. *Montf.* – דּוֹר, *generatio.* Gen. VI, 9. τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, qui perfectus erat sua aetate, coll. VII, 1. Ib. IX, 12. εἰς γενεὰς αἰωνίους, in saecula aeterna, h. e. in aeternum. Gen. XV, 16. τετάρτῃ δὲ γενεᾷ, quarta generatione. Lev. XXIII, 43. ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ut sciant *posteri* vestri. Deut. XXIII, 3. ἕως δεκάτης γενεᾶς, usque ad decimam generationem. Vide et Iob. XLII, 15. Deut. XXXII, 5. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, *progenies* prava et perversa. Vide et v. 20. coll. Matth. XII, 39. Esth. IX, 27. κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν, per omnes generationes. Psalm. XIII, 7. ἐν γενεᾷ δικαίᾳ, in gente vel *familia* iusta. Vide et Ps. XXIII, 6. Ps. XXI, 34. γενεὰ ἡ ἐρχομένη, *posteritas.* Vide et Ps. LXX, 20. Ies. LIII, 8. τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; *aetatem* eius quis enarrabit? Adde *Inc.* Ios. XXII, 28. – דָּר, chald. idem. Dan. III, 34. IV, 31. – דּוֹר דּוֹר, *generatio generatio.* Ies. XXXIV, 10. LXI, 4. – זֶרַע, *semen.* Dan. IX, 1. sec. *Chis.* Esth. IX, 28. Conf. 3 Esdr. V, 37. coll. Esdr. II, 59. – יוֹם, in plur. יָמִים, *dies.* Ies. XXIV, 22. διὰ πολλῶν γενεῶν, per multas aetates. Sic et *Homerus tempus vitae hominum*, quod Latini *aetatem* vocant, γενεὰν appellat. *Hesychius:* γενεά, φυλή, ἐπὶ ἡλι-

σπέρματος χρόνων, τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων, adducto loco Hom. Il. α΄, v. 250. Conf. *Lex. N. T.* - ילִיד, *natus*. Num. XIII, 23. 29. γενεαὶ 'Ενὰκ, *progenies* Enack. *Vulg. filii Enac.* - מוֹלֶדֶת, *progenies*. Gen. XXXI, 3. εἰς τὴν γενεάν σου, ad *familiam* tuam. Ibid. XLIII, 7. Num. X, 30. - מִשְׁפָּחָה, *familia*, *genus*. Lev. XXV, 41. Ier. VIII, 3. - עַם, *populus*. Lev. XX, 18. ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν, e *gente* sua. - עֵקֶב, *postremum rei*, it. *praemium*. Prov. XXII, 4. γενεὰ σοφίας, ubi sine dubio γέννημα scribere voluerunt, aut certe voci γενεὰ illius notionem subiecerunt, ut metaphorice *effectum* notet. - תּוֹלְדוֹת plur. Gen. XXV, 13. Ep. Ierem. 3. ἕως γενεῶν ἑπτὰ, usque ad generationes septem. Hic vox γενεὰ non potest non significare *annos decem*. Sir. II, 11. *Vulg. nationes*, pro *generationes*. Baruch. VI, 3. γενεαὶ ἑπτὰ, septuaginta *anni*.

ΠΟΛΛΑΙ΄ ΓΕΝΕΑΙ΄, *multae generationes* vel *aetates*. דּוֹר וָדוֹר, *generatio et generatio*. Ies. XIII, 20.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΕ΄Ω, *generationes* seu *familiarum origines recenseo*, *annumero*. הִתְיַחֵשׂ Hithp. 1 Par. V, 1. οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια, non *annumerabatur* primogenitis. 1 Par. IX, 1. πᾶς ἰσραὴλ ἐγενεαλογήθησαν, omnis Israel *per familias recensebatur*. Esdr. II, 62. ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ γενεαλογοῦντες, quaerebant scripturam eorum, qui *generationes recensebant*. Alii etiam hac voce utuntur 1 Par. V, 17. 2 Par. XII, 15. Esdr. VIII, 3.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙ΄Α, *generis recensio*. הִתְיַחֵשׂ Hithp. 1 Par. IV, 33. sec. *Compl.* ubi cum καταλογισμὸς et καταλοχισμὸς permutatur in codd. Ibid. VII, 5. 7. et IX, 22. Alii Esdr. VIII, 1.

*ΓΕΝΕΑΛΟΓΙ΄ΖΩ, *genealogizo*, i. q. γενεαλογέω. הִתְיַחֵשׂ. 1 Par. IX, 1. ἐγενεαλογίσθησαν sec. *Compl.* In *Ald.* legitur ἐγενεαλογήθησαν.

ΓΕΝΕ΄ΘΛΙΟΣ, *natalis*. 2 Macc. VI, 7. γενέθλιον ἡμέραν, diem natalem, s. natalitium.

*ΓΕ΄ΝΕΙΟΝ, *mentum*, *barba*. 4 Macc. IX, 28. μέχρι τῶν γενείων. Conf. *Zonarae Lex.* c. 430.

ΓΕΝΕΣΙΑ΄ΡΧΗΣ, *originis princeps*, *auctor*. Sap. XIII, 3. ὁ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης, speciei *praecipuus generator*.

*ΓΕΝΕΣΙΟΥΡΓΟ΄Σ, *originis auctor*. Sap. XIII, 5. ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται, per analogiam creator illorum conspicitur. *Schol. Aristoph. Thesmoph.* v. 1000. Vox γενεσιουργέω legitur apud *Cosm. Ind.* in *Montf. Nov. Coll. PP. GG.* II. p. 128. B.

ΓΕ΄ΝΕΣΙΣ, *generatio*, *origo*, *nativitas*, *familia*, *genus*, *iuventus*, it. *vita*. הֻלֶּדֶת, הִוָּלֵד, infin. Niph. et Hoph. a יָלַד, *nasci*. Gen. XL, 20. ἡμέρα γενέσεως ἦν φαραὼ, dies

natalitius erat Pharaonis. Cohel. VII, 2. – *זֶרַע, *semen, posteri.* Dan. II, 43. sec. *Chis.* ubi γένεσις *prolem, progeniem* notat. Conf. *Ernesti* ad *Hom. Il.* ξ, 201. – מוֹלֶדֶת, *generatio, nativitas.* Gen. XXXI, 13. abi εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, in terram *nativitatis* tuae, sive in patriam tuam, coll. XXXII, 9. et Ruth. II, 11. Ez. XVI, 3. ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς χαναάν, radix tua et *origo* tua ex terra Chanaan. Vide et v. 4. – מִשְׁפָּחָה, *familia.* Ex. VI, 24. αὗται αἱ γενέσεις κορέ, hae sunt *familiae* Kore. Num. I, 18. 1 Par. IV, 2. 21. 38. – נְעוּרִים, plur. *iuventus.* Ez. IV, 14. ἀπὸ γενέσεώς μου, inde a prima mea aetate. – תּוֹלְדוֹת plur. *propagationes, generationes.* Gen. II, 4. ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, historia *creationis* coeli et terrae. Ib. V, 1. VI, 9. αὗται δὲ αἱ γενέσεις νῶε, haec vero est *recensio familiae* Noachi. Ib. X, 32. ubi cum voce συγγένεια permutatur in codd. Sap. I, 14. σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου, salutares (h. e. vitae hominum non noxiae. Vid. sequ.) sunt *rerum creatarum species* vel *genera.* Sic quoque legitur ib. XVI, 26. XIX, 10. 11. Sap. III, 13. *progenies.* Ita *Syrus.* Sap. VII, 5. γένεσις est *ortus,* non *nativitas,* coll. v. 2. 2 Macc. VII, 31. Deus ὁ πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν, καὶ πάντων ἐξευρὼν γένεσιν, qui hominum *genus* formavit, et omnium rerum *genera* excogitavit. Sap. XVI, 26. οὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον; nonne *proventus* terrae nutriunt hominem? Ib. XIX, 10. ἀντὶ γενέσεως ζώων, pro animalium *progenie.* Ibid. v. 11. νέαν γένεσιν ὀρνέων, novam *progeniem* avium. Iudith. XII, 18. παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου, prae omnibus diebus *vitae* meae.

ΓΕΝΕΤΗ', *nativitas, ortus.* עֵקֶר מִשְׁפָּחָה, *stirps familiae.* Lev. XXV, 47. ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ, nativitate proselyto. *Addit. Esther.* XIV, 5. ἐγὼ ἤκουον ἐκ γενετῆς μου, a *nativitate* mea audivi. *Vulgatus* vertit: *a patre meo*, ubi non certo scio, an aliud vocabulum (v. c. γενέτης) legerit, aut sensum libere expresserit. *Suidas:* γενετὴ, πατριὰ ἢ γένεσια. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

*ΓΕΝΕ'ΤΙΣ. Si sana est lectio loci in libro Sap. VII, 12. ἠγνόουν γὰρ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων, vocabulo γενέτις notio *genitricis* s. *matris* tribuenda erit, nam *Vulgatus* vertit: *et ignorabam, quoniam horum omnium mater est.* Sed quia haec vox in nullo scriptore graeco reperitur, merum librarii vitium videtur, pro quo γένεσις legi debeat. Certe in *Ald.* γένησιν, in al. γένεσιν, in al. γέννησιν reperiri notavit *L. Bos.* in notis ad h. l.

ΓΕΝΙΚΟ'Σ, *genus* vel *familiam indicans.* 3 Esdr. V, 61. ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλογισμῷ, cum horum genealogia quaereretur in catalogo. In textu hebr.

Esdr. II, 62. legitur כְּתָבָם הַמִּתְיַחְשִׂים, *index stirpis suae*. *Herodian*. VI, 1, 11.

ΓΕΝΝΑ'ΔΑΣ, *generosus*, *virilis*, *fortis*. 2 Macc. XII, 42. ὁ γεννάδας Ἰούδας sec. *Ald.*, ubi *Rom.* γενναῖος. *Vulgato* exponitur *fortissimus Iudas*. *Hesychio* γεννάδας est γενναῖος, ἀνδρεῖος, εὐγενὴς, συγγενὴς, μέγας.

ΓΕΝΝΑΙ'ΟΣ, idem, it. *praestans*, *praeclarus*. בֶּן חַיִל, *filius fortitudinis*. *Symm.* 2 Sam. II, 7. γενναῖοι. 2 Macc. VI, 28. VII, 21. XII, 2. *Hesych.* γενναῖος, ἀνδρεῖος, εὐγενής.

**ΓΕΝΝΑΙΟ'ΤΕΡΟΣ*, *generosior*. 4 Macc. XI, 12. γενναιότεροι πόνοι, *vehementiores* dolores, in quibus perferendis maior generositas animi se exserit.

ΓΕΝΝΑΙΟ'ΤΗΣ, *generositas*, *fortitudo*. 2 Macc. VI, 31. ὑπόδειγμα γενναιότητος, exemplum virtutis s. fortitudinis.

ΓΕΝΝΑΙ'ΩΣ, *generose*, *fortiter*. 1 Macc. IV, 35. 2 Macc. VI, 28. VII, 5. ubi de iis adhibetur, qui prompte et fortiter mortem subeunt. Ibid. VIII, 76. ἀγωνίσασθαι γενναίως.

ΓΕΝΝΑ'Ω, άομαι, *gigno*, *genero*, *pario*, *nascor*. בָּרָא, *creo*. Ez. XXI, 35. ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ γεγέννησαι, in loco hoc, in quo natus es. — גִּדֵּל Pih. *magnum facio*. Ies. I, 2. Legisse videntur יְלִדְתִּי cum Chald. coll. Ex. IV, 22. Ier. XXXI, 9. — הוֹלִיךְ, Hiph. a יָלַךְ, *ambulare facio*. Ez. XXXVI, 12. γεννήσω. Legerunt fortasse הוֹלַדְתִּי. — הָיָה, *sum*. Ier. XVI, 1. — הִקְנָה Hiph. *acquiro*. Zach. XIII, 5. ἐγέννησέ με, sc. τοιοῦτον, talem nempe agricolam etiam me genuit. — הָרָה, *concipio*. 1 Par. IV, 17. — הֵשִׁים, Hiph. a שׂוּם, *pono*. Esdr. X, 44. τῶν γυναικῶν, αἳ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς, foeminarum, quae pepererunt ex illis liberos. Sic alias Graecis de foeminis usurpatur. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. — חוֹלַל Pyh. a חוּל, *formatus sum*. Prov. VIII, 25. — יָלַד, הוֹלִיד Kal et Hiph. Gen. IV, 17. XLVI, 15. οὗτοι οἱ υἱοὶ Λείας, οὓς ἐγέννησε τῷ Ἰακὼβ, hi sunt filiae Leae, quos peperit Iacobo. Ies. LXVI, 9. ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα, ecce ego *foecundam* et sterilem feci. *Al.* Iud. XI, 1. Pro נוֹלַד legitur Esdr. X, 3. — יַלְדוּת, *iuventa*. Ps. CIX, 4. — יִלּוֹד, *natus*. Ios. V, 5. 2 Sam. V, 14. — מוֹלֶדֶת, *nativitas*, *cognatio*. Gen. XXIV, 4. 7. Lev. XVIII, 9. — רָבַץ, *cubo*. Ez. XIX, 2. ἐν μέσῳ λεόντων ἐγεννήθη. Sed praeferenda mihi ibi esse videtur lectio ἐνεμήθη, quam *Theodoretus* exhibet, et nonnulli libri habent. Sir. III, 6. τοῖς γεννήσασιν αὐτὸν, parentibus suis.

ΓΕ'ΝΝΗΜΑ, (pro quo et interdum γένημα scribitur, v. c. apud LXX Deut. XIV, 22. *Breit.* ac *Aqu.* et *Symm.* Ios. V, 12.) *progenies*, *foetus*, it. *germen*, *fructus*, *proventus*. אֵב, *fructus recens*. Cant. VI, 11. — אֹכֶל, *cibus*. Gen. XLI,

35. πάντα τὰ γεννήματα, omnem *annonam*; quae verba *Symmacho* tribuit *Fischerus* in *Clavi Verss. GG.* p. 36. qui omnino huc conferendus est. – אָמַר, *sermo, verbum.* Gen. XLIX, 21. ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γεννήματι κάλλος, edens pulcros *ramos.* Sine dubio legerunt אֲמִירִים, *ramos,* qui relate ad arborem commode γέννημα dici possunt. – בַּר, *frumentum.* Iob. XXXIX, 4. ubi etiam *Theodot.* voce γέννημα usus est, quae de omnibus proventibus terrae, inprimis iis, quae sponte nascuntur, adhibetur. Vnde simul apparet, Amos. VIII, 6., ubi *Vat.* etiam γεννήματος pro בַּר exhibet, LXX non legisse פְּרִי, ut nonnullis visum fuit. – *בַּר, *mundum, vacuum.* *Symm. Theod.* Prov. XIV, 4. ubi legerunt (sed admodum inepte) בַּר, *frumentum a palea separatum et purgatum.* *Aquila* habet γέννημα ἐκλεκτὸν, ubi mihi γέννημα e reliquis Intt. irrepsisse videtur. – גְּדוּד, *sulcus.* Ps. LXIV, 11. ubi sine dubio *sulcos* metonymice de *segete* intellexerunt. – יְבוּל, *proventus.* Lev. XXVI, 4. Hab. III, 16. γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις, *fructus* in vitibus. Zach. VIII, 12. ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, terra dabit *proventus* suos. – יוֹרֶה, fut. Hiph. a יָרָה, *proiicio,* it. *pluere facio.* Hinc nomen יוֹרֶה, *pluvia tempestiva.* Hos. X, 13. ἕως τοῦ ἐλθεῖν γεννήματα δικαιοσύνης ὑμῖν, ad quem locum vide notata a *Bahrdtio* in *Apparatu critico* p. 84 sequ. – יָלִיד, *natus.* Ios. XV, 14. γεννήματα τοῦ Ἐνακ sec. *Compl.* pro quo *Rom.* ed. τοὺς υἱοὺς κ. τ. λ. – יֹצֵא part. *exiens,* etiam *productus, proveniens.* Deut. XIV, 22. τὸ γέννημα τοῦ ἀγροῦ σου. – מְלֵאָה, *plenitudo.* Deut. XXII, 9. ubi vox hebr. metaph. de *fructibus* adhibetur, et per זֶרַע in sequ. exponitur. – פְּרִי, *fructus.* Deut. XXVI, 10. XXVIII, 4. Ies. III, 9. γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται, *mercede* laborum suorum fruentur. – פֹּרִיָּה part. foem. *frugifera.* Ies. XXXII, 12. ἀμπέλου γεννήματος, vitis fructus, h. e. vitis frugiferae. – *שָׁנָה, *annus.* LXX sec. *Hex.* Ies. XXIX, 1. Sc. *annum* pro *fructibus annuis,* seu *iis, quae per annum ex terra proveniunt,* acceperunt. Confer ὀπώρα, et alia his similia. – תְּבוּאָה, *proventus,* speciatim *terrae,* Gen. XLVII, 25. σπείρατε τὴν γῆν, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς. Ex. XXIII, 10. Deut. XXII, 9. μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπελῶνος, coll. Matth. XXVI, 29. – תּוֹלְדוֹת, *generationes.* *Aqu.* Gen. IV, 1. – תְּנוּבָה, *proventus.* Deut. XXXII, 13. Iud. IX, 11. Thren. IV, 9. Sir. X, 19. γεννήμασι γυναικῶν, *natis* mulierum. 1 Macc. I, 40. ἐγένετο ἀλλοτρία τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς, facta est aliena *natis* suis. *Hesychius:* γέννημα, παιδίον. Confer *Intt.* ad *Thom. Mag.* s. h. v. Eadem vox, uti τέκνον, ubi de *urbe* aut *civitate* sermo est, notat *incolas urbis et civitatis,* aut *eius cives,* v. c. 1 Macc. I, 40. ubi γεννήματα Ἱερουσαλὴμ sunt, qui postea τέκνα αὐτῆς dicuntur, h. e. *incolae* et *cives.*

ΓΕΝΝΗΜΑΤΙ'ΖΩ, *germino*, *fructum profero*. נוב, *abunde profero*. *Aquil. et Ed. Vta* Ps. XCI, 14. γεννηματίζοντες. Adiectivum γεννηματικὸς occurrit apud *Iosephum* de *B. I.* IV, 8. p. 298.

ΓΕ'ΝΝΗΣΙΣ, *generatio*, *nativitas*, *familia*, *origo*. הִוָּלֵד, infin. Niph. a יָלַד, *nasci*. Hos. II, 3. καθὼς ἡμέρα (lege ἡμέρᾳ) γεννήσεως αὐτοῦ, sicut fuit tempore *nativitatis*. - מִשְׁפָּחָה, *familia*. 1 Par. IV, 8. γεννήσεις ἀδελφοῦ ῥηχὰβ, *familias* fratris Rechab. Sap. III, 13. ἐπικατάρατος ἡ γέννησις αὐτῶν, maledicta *familia* illorum. Ib. VII, 13. ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γένεσιν εἶναι τούτων, non autem noveram, illam *originem* esse horum. Sir. XXII, 3. ἐν γεννήσει ἀπαιδεύτων, in *liberis* indisciplinatis.

ΓΕΝΝΗΤΟ'Σ, *genitus*, *natus*. יִלּוֹד part. Pah. Iob. XIV, 1. βροτὸς γεννητὸς γυναικὸς, homo *natus* ex muliere, coll. XV, 14, et XXV, 4. - נוֹלַד, Niph. a יָלַד, Iob. XI, 2.

*ΓΕΝΝΗ'ΤΩΡ, *genitor*, *parens*. Sir. XXII, 7. sec. *Compl.* γεννητόρων. *Hesych.* γεννήτορες, γονεῖς. Adde *Pollucis Onom.* III, 9.

ΓΕ'ΝΟΣ, *genus*, *natio*, *gens*, it. *species*, *series*, *ordo*. *אֻמָּה, *gens*, *natio*. Gen. XXV, 16. לְאֻמֹּתָם, *secundum familias suas*, κατὰ γένος sec. *Oxon*. - גּוֹי, *gens*. *Aqu. Symm. et Theod.* Soph. II, 5. - זַן, in plur. זְנִים, *species*. 2 Par. XVI, 15. γένη μύρων, species unguentorum, vel varia unguenta. - טוּר, *series*, *ordo*. 2 Par. IV, 3. 13. δύο γένη ῥοΐσκων, duae *series* malorum punicorum. - לְאֹם, *natio*, *populus*. *Theod.* Ies. LI, 4. - *מַאֲכָל, *cibus*. Gen. XL, 17. ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν, sec. omnes libros veteres, excepto Cod. *Alex.*, qui rectius, ut videtur, γεννημάτων habet, ut adeo altera lectio γενῶν ex compendio scribendi orta videatur. - מִין, *species*. *Inc.* Lev. XI, 15. LXX Gen. I, 11. 12. VI, 20. VII, 14. - מִשְׁפָּחָה, *familia*. Gen. VIII, 19. Ier. XXXI, 1. τῷ γένει Ἰσραὴλ, *genti* Israelis, coll. Phil. III, 5. - זֶרַע, *semen*. Lev. XXI, 16. Esth. VI, 13. ἐκ γένους ἰουδαίων, ex *gente* Iudaeorum. Ier. XXXI, 36. γένος ἐξ ἰσραὴλ, *gens* Israelis. Conf. 1 Macc. V, 2. 2 Macc. VIII, 9. Ier. XLI, 1. ἐκ γένους τοῦ βασιλέως, ex *stirpe* regia. - עַם, *populus*. *Inc.* Gen. I, 9. LXX Gen. XI, 1. γένος ἕν, *populus* unus, coll. XXXIV, 16. Esther. II, 10. οὐχ ὑπέδειξεν Ἐσθὴρ τὸ γένος αὐτῆς, non indicavit Esthera *patriam*, aut, *populares* suos. Ier. XLIII, 20. τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτὸν, *populus* meus electus, coll. 1 Petr. II, 9. Iudith. XVI, 24. γένος *consanguineos* notat. 2 Macc. VII, 28. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, *genus* humanum. 3 Macc. III, 2. 6. ubi γένος nude positum κατ' ἐξοχὴν *gentem iudaeam* notat.

†ΓΕΡΑΙΟ'Σ, *senex*, a γέρας, *eximius honor*, et γεραίρειν, *venerari*, ob *praestantiam*, *quae senectuti tribuitur*. Confer

Plutarch. T. IX. p. 156. *Reisk.* 3 Macc. III, 27. ἀπὸ γεραιοῦ μέχρι νηπίου. Ibid. I, 23. ὑπὸ τῶν γεραιῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ubi adiuncta est notio auctoritatis. Confer ad h. l. *Grotium.* *Hesych.* γεραιὸς, πρεσβύτης. Idem: γεραιῶν, γερόντων.

***ΓΕΡΑΙ'ΡΩ**, *praemio orno aliquem s. dono*, ex adiuncto: *laetitia afficio*, unde in passivo *hilarem esse et laetum* significat. 3 Macc. V, 10. παρῄνει τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ἐπιπολὺ γεραιρομένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος, h. e. hortabatur eos, ut valde *hilares* praesens convivium in laetitia agerent. *Hesych.* γεραίρει, τέρπει, τιμᾷ. *Suidas*: γεραίρειν, τιμᾷν, δοξάζειν. καὶ γέραιρε, δόξαζε, τίμα. καὶ παροιμία· γέραιρε σεαυτὸν ἀντὶ τοῦ εὔφραινε σεαυτὸν μεγαλοῤῥημονῶν.

ΓΕ'ΡΑΣ, *donum*, *praemium*. מִשְׁחָה, *unctio*. Num. XVIII, 8. σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας, tibi dedi illa in *praemium*. Vox hebr. habet h. l. notionem hanc singularem, ut *demensum* significet ex usu l. arab. et syriacae. Sap. II, 22. γέρας ψυχῶν ἀμώμων, *praemium* animarum inculpatarum, seu innocentiae et virtutis, quod proxime antea dicitur μισθὸς ὁσιότητος. *Syrus*, qui h. l. ܠܣܒܘܬ habet, legit γῆρας, animae senum inculpatorum. *Hesych.* γέρας, τιμὴ, σέβας, ἆθλον ἀρετῆς, ἀμοιβὴ, θέαμα, δωρεά. Vide quoque infra s. δευτερεύω.

ΓΕΡΟΥΣΙ'Α, *senatus*, *seniores*. בָּנִים, plur. a בֵּן, *filii*. Lev. IX, 3. τῇ γερουσίᾳ ἰσραήλ. Non male, coll. v. 1. - זָקֵן, *senex*, *senior*. Ex. III, 16. 18. IV, 29. XII, 21. et alibi saepius. *Hesych.* γερουσία, πρεσβυτέριον, πλῆθος γερόντων. *Gloss. in Octat.* γερουσίαν, τὸν ἀθροισμὸν τῶν γερόντων. Conf. *Spanhemii* Obss. ad *Iulian.* p. 126. In libris *Apocryphis V. T.* et ap. *Iosephum* passim γερουσία *Synedrium magnum* notat, v. c. Iudith. IV, 6. XV, 10. 2 Macc. I, 10. IV, 44. 3 Macc. I, 8.

ΓΕΡΣΑΙ'ΟΣ, *terrestris*. Sap. XIX, 18. χερσαῖα γὰρ εἰς ἔνυδρα μετεβάλλετο.

ΓΕ'ΡΩΝ, *senex*, *senior*. זָקֵן, *senex*. 1 Sam. XXVIII, 14. ubi pro אִישׁ זָקֵן *Compl.* habet γέροντα, quod *Scharfenbergius* a *Iosepho* (*A. I.* VI, 14, 2.) potius quam ab *Alex.* profectum esse coniicit. Iob. XXXII, 9. Prov. XVII, 6. XXXI, 23.

***ΓΕΤΘΙ'ΤΙΣ**, *Getthitis*, nomen generis citbararum cuiusdam, quae ita videntur dictae, quia Gathe, urbe Palaestinorum, fuerint inventae et factae. גִּתִּית, idem. *Theod.* Ps. VIII, 1. Conf. *Fischeri Clavem* p. 37.

ΓΕΥ'ΜΑ, *gustus*. טַעַם, idem. Ex. XVI, 31. Num. XI, 8. Iob. VI, 6. Ier. XLVIII, 11. *Hesych.* γεῦμα, γεῦσις, ἔδεσμα. *Aquila* etiam utitur hac voce pro טַעַם Ps. XXXIII, 1. ubi

tamen, docente *Montfaucono*, *modum*, *formam*, *speciem* denotat. 2 Macc. XIII, 18. sec. *Alex*. et *Compl.*

ΓΕΥ'ΣΙΣ, *gustus*, it. *cibus*, *experimentum*. טְעֵם *Chald.* Dan. V, 2. ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, in *gustu* vini, h. e., ut *Michaelis* interpretatur, *inter pocula* s. *cum vini dulcedine gustum oblectaret suum*. Sap. XVI, 2. ξένην γεῦσιν τροφὴν, pro τροφὴν ξένης γεύσεως, cibum novi et ab ipsis antea non degustati saporis. Ibid. v. 3. ξένης μετάσχωσι γεύσεως, peregrini *cibi* fierent participes. Ib. XVI, 20. πρὸς πᾶσαν ἁρμόνιον γεῦσιν, ad omnem convenientem *cibum*. 2 Macc. XIII, 18. εἰληφὼς γεῦσιν τῆς τῶν Ἰουδαίων εὐτολμίας, cum *periculum* fecisset Iudaeorum audaciae. Sed veriorem puto scripturam γνῶσιν.

ΓΕΥ'ΟΜΑΙ, *gustandum do*, *gusto*, *comedo*, *experior*. בָּלַע, *absorbeo*. Iob. XX, 18. ἐξ οὗ οὐ γεύσεται, ex quo non *comedet*. — הַלְעִיט, Hiph. a לָעַט, *sorbendum* sive *gustandum do*. Gen. XXV, 30. γεῦσόν με (scil. τὶ) ἀπὸ τοῦ ἑψήματος τοῦ πυῤῥοῦ τούτου, *fac me gustare* aliquid de edulio hocce rufo. — טָעַם, *gusto*. 1 Sam. XIV, 24. οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου, non gustavit omnis populus panem, h. e. nihil *comedit* omnis populus. Vide et 2 Sam. III, 35. et conf. Tob. VII, 13. 2 Macc. VI, 20. 1 Sam. XIV, 29. ὅτι ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτος, quod parum mellis *comederim*. Ion. III, 7. μὴ γευσάσθωσαν, *cibum* non *capiant*. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Iob. XXXIV, 3. λάρυγξ γεύεται βρῶσιν, guttur *gustat* cibum, h. e. *gustu diiudicat*, ut recte transtulit *Vulgatus*. Permutatur ibi cum δοκιμάζειν. Conf. Sir. XXXVI, 19. Ps. XXXIII, 8. γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος, *experientia edocti cognoscite*, quam benignus sit Dominus. Conf. 1 Petr. II, 3. Prov. XXXI, 18. ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, *experitur*, quam bonum sit laborare. Ita *Sophocl. Trachin.* 1108. ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην, ubi *Schol.* ἐγευσάμην, ἐπειράθην, πεῖραν ἔσχον. Vide quoque *Spanhem.* et *Küsterum* ad *Aristoph. Ran.* v. 465. 3 Esdr. IX, 2. hebr. אָבַל. Esdr. X, 6.

ΓΕ'ΦΥΡΑΝ ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pontem pono*. קוּר, *fodio*. Ies. XXXVII, 25. ubi mihi sensum secuti esse videntur.

ΓΕΦΥΡΟ'Ω, *pontem impono*, *ponte munio*, *praebeo transitum*. 2 Macc. XII, 13.

**ΓΕΩ'ΔΗΣ*, *terrenus*, *e terra* seu *luto formatus*. Sap. IX, 15. σκῆνος γεῶδες, corpus terrenum, i. q. φθαρτὸν σῶμα in antecedentibus. Ib. XV, 13. ὕλης γεώδους εὔθραυστα σκεύη, e quo loco fortasse *Hesychius* hausit glossam γεώδους, πηλώδους.

ΓΕΩΜΕΤΡΙ'Α, *geometria*, *terram dimetiendi scientia*, *terrae mensio*. Hinc σπαρτίον γεωμετρίας, *funiculus geometricus*, *regula*. קַו תֹּהוּ, *linea deformationis* s. *inanitatis*. Ies. XXXIV, 11.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟ'Σ, *geometricus*, *ad geometram vel geometriam pertinens*. Hinc σχοινίον γεωμετρικὸν, *funiculus geometricus*. חֶבֶל מִדָּה, *funiculus mensurae*. Zach. II, 1.

ΓΕΩΡΓΕ'Ω, *agrum colo*, *agriculturam exerceo*. עָבַד אֶת הָאֲדָמָה, *colo terram*. *Symm.* 2Sam. IX, 10. - עָשָׂה מְלֶאכֶת שָׂדֶה, *facio opus agri*. 1 Par. XXVII, 26. 3 Esdr. IV, 6. 1 Macc. XIV, 8.

ΓΕΩΡΓΙ'Α, *agricultura*, *agricolatio*. Sir. VII, 16.

ΓΕΩ'ΡΓΙΟΝ, *agricultura*, *agricolatio*, *cultura*, it. *arvum*, *ager*. *אָמֵץ, *roboro*. Prov. XXIV, 5. מְאַמֵּץ, *γεώργιον*. Legisse videntur מְאֶרֶץ, a voce אֶרֶץ, arab. *humilis*, *depressus fuit*. *Γεώργιον* autem h. l. figurate *γεωργὸν*, i. e. *agricolam*, denotat. - עֲבֻדָּה, *famulitium*. Gen. XXVI, 14. ubi cum *Arab.* ab עָבַד, *coluit*, derivarunt. - צֶמֶד, *par iumentorum copulatorum*. Ier. LI, 33. Scilicet vox hebr., ut lat. *iugum* et *iugerum*, metonymice notat *tantum agri spatium*, *quantum uno pari s. iugo boum arari potest*. - קָצִין, *dux*, *princeps*. Prov. VI, 7. Legerunt קָצִיר, quod non solum *messem*, sed etiam *ipsos messores*, *agricolas* notat, ut adeo incertum sit, an *γεωργίου* h. l. a *γεώργιον*, aut ab *γεώργιος* derivandum sit. - שָׂדֶה, *ager*. Prov. XXIV, 30. XXXI, 16. Sir. XXVII, 6. *γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ*, *culturam* arboris declarat fructus eius.

ΓΕΩ'ΡΓΙΟΣ, sc. *ἀνήρ*, *agricola*. מְאַמֵּץ part. Pih. *roborans*, *fortificans*. Prov. XXIV, 5. Vide supra s. v. *γεώργιον*.

ΓΕΩΡΓΟ'Σ, *agricola*. *אֹהֵב אֲדָמָה, *diligens terram*, h. e. *agriculturae deditus*, ut *Vulgatus* transtulit. LXX sec. *Hex.* 2 Par. XXVI, 10. ubi in duobus *Inc. Intt.* legitur *φιλογεωργὸς*, et *ἀνὴρ φιλογεωργός*. Alias dicitur אִישׁ אֲדָמָה. In omnibus his formulis אֲדָמָה *agriculturam* notat. - אִכָּר, *fossor terrae*, i. e. *agricola*. Ier. XIV, 4. Ioel. I, 11. Amos. V, 16. - יֹגֵב, *agricola*. Ier. LII, 13. 2 Reg. XXV, 12. sec. *Compl.* - פָּלַח, *disseco*, *findo*. *Symm.* Ps. CXL, 7.

ἈΝΗ'Ρ ΓΕΩΡΓΟ'Σ, *agricola*. עֹבֵד לָמַס, *serviens tributo*, h. e. *tributarius*. Gen. XLIX, 15. *ἀνὴρ γεωργός*. Diversitas est hinc, quod hebr. עָבַד significat *subditum esse*, et *terram arare*. Apud *Aquil.* et *Symm.*, ubi legitur *γεωργὸς ὑπηρετεῖν*, vox *γεωργὸς* non mihi referenda esse videtur ad לָמַס (pro quo *Grabius* putavit eos legisse למד, quod *agri colendi* notionem h. l. habuisse coniicit ex voce מַלְמַד, quae Iud. III, 31. notat *ἀροτρόποδα*), sed ad עָבַד, coll. Gen. XXVI, 14. Sap. XVII, 17.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ ΓΕΩΡΓΟ'Σ, *agricola*. אִישׁ אֲדָמָה, *vir terrae*. Gen. IX, 20. Vide s. v. *ἄνθρωπος*.

ΓΗ˜ (quasi contr. ex *γέα*, pro *γαῖα*), *terra*, *tellus*, *territorium*, *regio*, it. *urbs*, et *κατ᾽ ἐξοχὴν Iudaea*. *אוֹצָר, *thesaurus*. Hos. III, 15. Legerunt אַרְצוֹ. - אֱלֹהִים, *dii*. Psalm. XCIV, 3. *βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν*. Sensum expresserunt, nam אֱלֹהִים h. l. *reges* notat. - אֲדָמָה. Gen. I, 25. II, 6. 2 Sam. I, 2. *καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ*, ubi *γῆ* est *pulvis*, i. q. *κονιορτὸς* et *κόνις*. *Vulg.* *et pulvere conspersus*

caput. Ps. LXXXII, 11. ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ, stercorandis agris profuerunt, ac fimi vicem suppleverunt. Ies. XXXII, 13. ubi pro ἡ γῆ Grabius recte substituit ἐπὶ γῆν. Hieron. super terram. Requirit quoque hanc mutationem series verborum, quae alias omni carerent sensu. - *אֶפֶס, nihilum. Ies XLI, 24. Legerunt אֶרֶץ - אַרְמוֹן, palatium. Ier. IX, 20. εἰς τὴν γῆν αὐτῶν. Legerunt בְּאַרְמוֹתֵינוּ ab אֲדָמָה. - אַרְעָא, Chald. Esdr. V, 11. Ier. X, 10. Dan. II, 35. - אַרְקָא, Chald. Ier. X, 10. - אֶרֶץ. Symm. Ps. LXV, 2. οἱ ἐν τῇ γῇ. Bene in hac orationis serie. Ibid. v. 4. LXX Gen. XII, 2. ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, egredere e patria tua. Ibid. v. 10. ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, fames erat in terra, h. e. Canaane. Gen. XLII, 30. 33. ὁ κύριος τῆς γῆς, dominus regionis illius. Vide et Gen. XLIII, 11. 2 Sam. XI, 20. Ex. VII, 19. ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ, in omni Aegypto, coll. Ex. XII, 12. 13. et Iohann. III, 22. Ier. IV, 20. πᾶσα ἡ γῆ, tota Palaestina. Conf. Lex. N. T. s. h. v. - בּוֹר, fovea. Prov. I, 12. ἄρωμεν τὴν μνήμην ἐκ γῆς. Sensum magis quam verba amplexi sunt. Nam יוֹרְדֵי בוֹר, mortui sepultique, paulatim abeunt in oblivionem. Ies. XIV, 15. ubi γῆ foveam s. sepulcrum notare mihi videtur. - גְּבוּל, terminus, etiam terra certis terminis circumscripta et inclusa. Num. XXI, 23. sec. Oxon. Ex. X, 19. - גּוֹי, gens. Soph. II, 14. - גֵּי גַּיְא, vallis. 2 Par. XXVIII, 3. XXXIII, 6. Ez. XXXII, 5. In duobus prioribus locis mihi videntur vocem hebr. graecis literis exprimere voluisse. - דֶּרֶךְ, via. Iob. XXXVIII, 19. - הַר, mons, regio montana. Inc Deut. I, 7. LXX Ez. XXXVIII, 8. - חֶלֶד, aevum, vita. Ps. XVI, 15. - *חֹמֶר, lutum. Iob. XXXVIII, 14. γῆν πηλὸν, ubi duae versiones coaluerunt, unde postea pro γῆν πηλὸν in aliis exemplaribus exstitit γῆς πηλόν. - יַבָּשָׁה, aridum, terra. Ion. I, 13. Dan. II, 10. sec. Chis. - יָם, mare. Ies. LXIII, 11. Sc. יָם de terra occidentali accepit. Conf. Glassii Philol. S. p. 1373. - *מְאֹד, valde. Iob. I, 3. ἐπὶ τῆς γῆς: sensu eodem, at adeo non בָּאֲדָמָה legisse videantur. - מוֹעֵד, coetus. Iob. XXX, 23. ubi ἡ γῆ sepulcrum sine dubio notat. - *מוּצָק, concretio. Iob. XXXVIII, 38. Pro לְמוּצָק legerunt fortasse כְּכוּ אֶרֶץ. - מָקוֹם, locus. Ex. XXIII, 20. - מִשְׁכָּנוֹת, habitacula. Symm. Iob. XXXIX, 6. γῆν αὐτοῦ, ubi γῆ τι ὡς locum habitationis et commorationis notat. Sermo enim ibi est de onagro. - נִבְכִים, part. plur. Niph. a נָבַךְ, fluenta. Iob. XXXVIII, 16. ἦλθες ἐπὶ γῆν θαλάσσης, ubi alii rectius πηγὴν habent. - עַיִן, oculus, it. fons. Gen. XVI, 7. XXIV, 13. Deut. XXXIII, 28. Iob. XXXVIII, 16. Sed in omnibus his locis γῆ in πηγὴ mutandum erit, ut etiam alii libri habent. - עִיר, urbs. Gen. XIII, 13. sec. Compl. quae est sine dubio alius interpretis versio. Ier. XXIX, 7. XXXIV, 22. ubi alii πόλιν habent. Ib. XXXVII, 7. XL, 5. Confer Lex. N. T. s. h. v. et Cohel. X,

16. ubi אֶרֶץ πόλις redditur. – עַם, *populus*. 1 Sam. IX, 2. – עֵמֶק, *vallis*. Ios. XV, 8. – עָפָר, *pulvis*. *Syrus* Thren. III, 29. LXX Gen. III, 14. 19. XVIII, 27. XXVI, 15. Ies. XLI, 2. ubi loco εἰς γῆν legere mallem ὡς γῆν vel ὡς χοῦν. Iob. XIX, 25. ubi γῆ, uti vernaculum *Erde*, notionem *sepulcri* habet. *Theodot.* χώματος. Iob. XL, 8. ubi εἰς γῆν ἔξω videtur ortum fuisse ex καὶ γὲ ἐγὼ, quod etiam est in *Compl.* Psalm. XXI, 32. ubi pro τὴν γῆν *Symm.* κόνιν, *Theod.* χοῦν habet. – *קַרְקַע, nomen propr. urbis. *Symm.* Ios. XV, 3. Sc. significat קַרְקַע hebr. *solum*, *fundamentum*, *fundum*. *Drusius* et *Montfauc.*, *Eusebii* auctoritate commoti, scribere maluerunt εἰς ἔδαφος. – שַׁבְּלוּל, *limax*. *Aqu.* Ps. LVII, 8. γῆς ἐντέρῳ, terrae intestino. – שָׂדֶה, *ager*. Gen. II, 13. III, 1. XLVII, 20. 24. – *שְׁדֵמוֹת, *arva*. *Inc.* Hab. III, 17. – *שׁוֹפָר, *tuba*. Hos. VIII, 1. ὡς γῆ. Legerunt כֶּעָפָר, quasi terra s. pulvis. – חֶבֶל, *orbis*. 1 Par. XVI, 30. Ies. XIV, 21. XXVI, 9. 18. – תְּהוֹם, *abyssus*. Gen. XLIX, 25. Praeterea legitur saepius, ubi nihil est in textu hebraico, v. c. Iud. VI, 11. ubi γῆν ex articulo τὴν ortum suum traxit. 1 Sam. II, 5. ubi putent fortasse aliqui γῆν esse addititium, et LXX tantum vertisse κατῆκαν: praetermiserunt nempe servitium et opus ac laborem serviendi. Sed revera additum est a LXX alio sensu, ut significarent, famelicos in terra esse desiisse, coll. Deut. XV, 7. Ier. XXXV, 19. πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς sec. omnes codd. *Theodoretum* ac *Cod. Syr. Hex.* ubi loco τῆς γῆς fortasse rectius legitur τῆς ζωῆς αὐτοῦ apud *Athanasium* T. II. *Collect. Nov. Patrum GG.* ed. *Montf.* p. 57. Iudith. I, 12. ubi *populum* seu *incolas alicuius regionis* notat, coll. II, 1. 2. Sir. X, 9. γῆ, *homines e terra formati*, i. e. *imbecilli*, *mortales*, coll. XVII, 32. Sap. XV, 7. γῆ est *massa argillacea*, quae Rom. IX, 21. πηλὸς, et infra v. 13. ὕλη γεώδης dicitur. 2 Macc. XIII, 7. γῆς τυγχάνειν, *sepeliri*, *humari*, ad imitationem hebr. אֶרֶץ et עָפָר (Ies. XXVI, 19.), ac arab. أرض (*Cor. Sur.* 25, 114.) et ثرى *Hist. Tamerl.* p. 322. 1 Macc. I, 29. *terra commoveri* dicitur, quando homines terrore perculsi sunt. 1 Macc. I, 3. *terra silere coram aliquo* dicitur, quando omnes aliquem timent, eiusque metu perculsi ei resistere non audent. – Vide alibi Ἄνυδρος, Διαπίπτω, Διψάω et Φονεύς.

*ΒΑ'ΛΛΩ ΤΙΝΑ' 'ΕΠΙ' ΤΗ'Ν ΓΗ~Ν, *proiicio aliquem in terram*, in Vers. *Inc.* 2 Sam. I, 15. hebr. מות respondet. Consequens pro antecedente posuit, nam postquam mortuus erat, cecidit in terram, aut proiecerunt eum in terram.

ΓΗΓΕΝΗ'Σ, *terrigena*, *ex terra natus*, *indigena*. אָדָם, *homo*. Ier. XXXII, 20. – בֶּן אָדָם, *filius hominis*. Psalm. XLVIII, 20. – רָפָא, *gigas*, it. *mortuus*. Prov. II, 18. IX, 18. Sap. VII, 1. *γηγενὴς πρωτόπλαστος*, terrenus ille, qui primus factus est. Expressit originem Adami. Nam אֲדָמָה est *terra*. Sic Latinis *homo* ab *humo*. *Hesych.* γηγενής, ὁ ἐκ τῆς γῆς τὴν γένεσιν ἐσχηκώς.

ΓΗ'ΙΝΟΣ, *terrenus*. בֶּעָפָר, *in pulvere*. *Aqu. Symm.* Iob. IV, 19. V. *Eustath. ad Il.* α', p. 32, 27.

**ΓΗΡΑΙΟ'Σ*, *senex*. 4 Macc. VI, 2. VIII, 2. XVI, 1. Conf. *Etymol. M.* 230, 46. et 417, 29.

ΓΗ'ΡΑΣ, *senectus*, *senium*. *אִתָּךְ, *te*. 2 Sam. XIX, 33. τὸ γῆράς σου, te senem cum omni familia tua, coll. v. 34. Libere verterunt. – בְּלֹתִי pr. pers. a בָּלַל, *perfusus sum*. Alii volunt esse infin. Pih. a בָּלָה, *veterasco*. Ps. XCI, 10. τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Ita quoque *Vulg.* et *Hieron.* Arab. بلى et Syr. ܒܠܐ est *veterascere*, *vetustum evadere*. – זָקֵן, *senex*. Gen. XLVII, 10. – זִקְנָה, *senectus*, *senium*. 1 Reg. XI, 4. XIII, 23. Ps. LXX, 10. 19. Ies. XLVI, 4. – זְקֻנִים plur. *senes*. Gen. XXI, 2. 7. XXXVII, 2. υἱὸς γήρως, filius a patre iam sene susceptus, quem *Philo* p. 558. ed. *Paris.* ὀψίγονον vocat, et qui Gen. XLIV, 20. παιδίον ἐκ γήρως appellatur. – יִקְּהָה, *obedientia*. Prov. XXX, 17. Deduxerunt יִקְהַת a קָהָה (praeposito Iod heemantico), quod *stupere*, *hebescere* notat; ergo *hebetudo*, ut adeo coniectura nihil opus sit. – שֵׂיב, masc. *canities*. 1 Reg. XIV, 4. – שֵׂיבָה, foem. idem. Gen. XV, 15. ἐν γήρᾳ καλῷ, coll. XXV, 8. et 1 Par. XXIX, 28. Gen. XLII, 38. μου τὸ γῆρας, me *senem*, coll. XLIV, 29. 31. *Psalm.* XCI, 14. ἐν γήρει πίονι, ubi etiam vid. *Symmachum* ac *Theodotion*. Sir. III, 11. ἐν γήρᾳ. Ibid. VIII, 7. ἐν γήρει. Conf. *Sturzium* de *dialecto Alex.* p. 155.

ΓΗΡΑ'ΣΚΩ, *senesco*. גָּוַע, *exspiro*. *Symm.* et LXX Iob. XXIX, 18. ubi γηράσκειν notare videtur *prae senio exspirare*, *placide mori*. *Vulg.* *in nidulo meo moriar*. – זָקֵן, et semel in Hiph. הִזְקִין. Gen. XVIII, 13. XXVII, 1. 2. Ios. XIII, 1. etc. – זִקְנָה, *senium*. Gen. XXIV, 36. μετὰ τὸ γηράσαι αὐτόν. – בְּשֵׂיבָה, *in senectute*. *Symm.* Ps. XCI, 15. Etiam apud *Theodot.* legitur ibi γηρῶντες. Sir. VIII, 6. γηράσκουσι ἐξ ἡμῶν, e nobis senes prodibunt, aut nos quoque senescere possumus, nam non omnes ad senium pertingunt.

ΓΗΣΑΣΑΡΙ'Μ, vel, ut alii rectius habent, γηχαρασίμ, *gesasarim*, *gecharasim*. Est ipsa vox hebr. גֵּיא חֲרָשִׁים, *vallis fabrorum*. 1 Par. IV, 14. ubi alii χάραχος τεκτόνων habent.

ΓΗ'ΣΙΟΝ, *gesium*. כֵּן, *basis*. *Inc.* Ex. XXXIX, 39. Sed *Kreyssigio* delendum esse videtur hoc vocabulum, ac legendum γείσιον. Vide s. γεῖσος.

ΓΗΩ'ΡΑΣ. Vide *Γειώρας.*

ΓΙΓΑΝΤΩ'ΔΗΣ, *giganteus*, *superbus.* Sir. XXIII, 4. *γιγαντώδης ψυχή*; animus giganteus, h. e. excelsus, tumidus, se supra omnes erigens, caeterosque despiciens. Confer ad h. l. *Drusium.*

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, *acinus vinaceus*, *quod in acino vinaceo lignosum est*, *granum vinaceum*, it. *scoria*, *quae remanet post purgatum argentum.* זָג, *cutis exterior uvarum.* Num. VI, 4. – סִיג, *scoria.* *Symm.* Prov. XXV, 4. *κάθαιρε τὰ γίγαρτα ἐξ ἀργύρου*, purga argentum a *scoriis*: ubi vid. *Montf. Hex.* T. II. p. 591. Qua significatione caret *Thesaurus Stephani*. *Aqu.* Ez. XXII, 18. *Hesych.* *γίγαρτον τὸ σταφυλῆς τὸ ἔνδον.* *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *γίγαρτον*, *ὁ κόκκος*, *ὁ ἔνδον τῆς σταφυλῆς.*

ΓΙΓΑΡΤΩ'ΔΗΣ, *qui plenus est acinis vinaceis*, s. *scoriis.* סִיג, *scoriae.* *Theod.* Ies. I, 25. ubi *Procopius*: *ὥσπερ οἱ πυροῦντες χαλκὸν ἢ σίδηρον τὴν σκωρίαν ἀποβάλλουσι, καὶ τὸ γιγαρτῶδες ἐν τοῖς ληνοῖς.*

ΓΙ'ΓΑΣ, *gigas*, *homo vastae molis et insolitae magnitudinis*, it. *robustus*, *fortis.* גִּבּוֹר, *fortis*, *robustus.* Gen. X, 9. *γίγας κυνηγός*, *potens venatione.* 1 Par. I, 10. *εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς*, esse potens in terra. Ies. III, 2. *γίγαντα καὶ ἰσχύοντα*, viribus et robore valentem. *Hesych.* *γίγας*, *δυνάστης*, *ἰσχυρός.* Ies. XLIX, 24. *μὴ λήψεταί τις παρὰ γίγαντος σκῦλα*; num aliquis spolia accipiet a robusto? *Hesych.* *γίγαντος*, *μεγάλου*, *ἰσχυροῦ*, *ὑπερφυοῦς.* – אֵלֵי גִבּוֹרִים, *fortes robustorum*, i. e. *robustissimi.* Ez. XXXII, 21. – נְפִילִים plur. *gigantes.* Gen. VI, 4. Num. XIII, 34. Ex sententia *Rosenmülleri* ad Gen. l. l. contulerunt fortasse cum נָפַל arab. فل, *incremento auctus est.* – עֲנָקִים plur. Deut. I. 28. Arab. عنق in II. *eminuit*, *procerus fuit*, in IV. *longus fuit.* – רָפָא et in plur. רְפָאִים. Gen. XIV, 5. Ios. XII, 4. XIII, 12. Iob. XXVI, 5. ubi *Symmachus* *θεομάχους* habet, aeque ac Prov. XXI, 16. Sir. XVI, 7. per *γίγαντας* intelleguntur illi, qui tempore diluvii Noachici vixerunt immanitate tum corporum tum bellorum, latrociniorum aliorumque scelerum suorum insignes, coll. Sap. XIV, 26. *Syrus* per *reges* transtulit. 1 Macc. III, 3. ubi vid. *Michaelis.* 3 Macc. II, 4. *γίγαντες ῥώμῃ καὶ θράσει πεποιθότες.* Vide *Theodoretum Quaest.* XLVIII. in Genes. *Suiceri Thes. Eccl.* ac *Ernesti notas ad Hesychii Gloss. Sacr.* p. 63.

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *gignor*, *nascor*, *fio*, *sum*, *obtingo.* *אָמַר, *dico.* Ier. XV, 11. *γένοιτο.* Legerunt אָמֵן. – *אָסַף. Iob. XL, 28. ubi verba *καὶ μηκέτι γινέσθω* in Hexaplis male transferuntur ad הֵן־תֹּחַלְתּוֹ נִכְזָבָה, pertinent enim potius ad אַל־תּוֹסַף in

fine v. 27. *nec ultra addas*, quod transtulerunt: *et non ultra sit*. – אִתְעֲבַר, Chald. Ithpeh. ab עֲבַר. Esdr. IV, 19. V, 8. – בְּכַר, Pyh. *primum gignor*. Lev. XXVII, 26. – בָּרָא, *creo*. Ies. XLVIII, 7. – *גּוּר, *peregrinor*. Lev. XX, 2. sec. *Vat*. γεγενημένων, *qui a proselytis nati sunt*. – הִגִּיעַ, Hiph. a נָגַע, *tango*. Esth. IX, 26. ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο, quae ipsi *viderant*. – הָיָה, *sum*. Gen. XXVII, 29. Neh. VI, 6. σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα, tu sis eorum rex. Cohel. II, 22. – הוֹי, *vae*. Ier. XXX, 7. Mich. II, 1. In utroque loco legerunt הָיָה, aut הָיוּ per literarum metathesin. – הָיָה idem, et in Niph. נִהְיָה, *conficior*, *frangor*. Num. XXX, 7. ἐὰν γενομένη γένηται ἀνδρὶ, si *nupta sit* viro. Vide et Ruth. I, 13. Ez. XXIII, 4. ἐγένοντό μοι, *nubebant* mihi. *Al*. Iud. XIV, 20. ἐγένετο ἑνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, *nubebat* alicui amicorum eius: ubi cum συνοικίζειν in codd. permutatur. Conf. et Lev. XXII, 12. Ez. XVI, 8. Hos. XIII, 3. *Fesselii Advers. SS*. lib. II. c. 20. p. 152. ac *Lex. N. T*. s. h. v. Dan. II, 1. ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, somnus eius *discedebat* ab illo. Ies. XLVI, 1. ubi verba ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία de idolis animalium similitudine effictis intellegenda sunt. Adde Iob. VI, 29. ubi apud *Aqu*. pro μὴ γένησθε reponendum videtur μὴ γένηται. In textu hebr. enim legitur אַל־תְּהִי. Quod si non admitteretur, παρανομία positum esset pro παράνομοι, abstracto posito pro concreto. *Vulgatus: absque contentione*. – *חָבָה, *ecce*. Ex. IV, 16. ἐγενήθη. Recte iuxta sensum. – *הִשְׂפִּיק (שׂ pro ס), Hiph. *applaudo*, *acquiesco*. Ies. II, 6. τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. Ex sententia *Cappelli* in *notis critt*. ad h. l. p. 492. respexerunt ad significationem vocis סְפַק, quod *sufficere* interdum significat, maxime Chaldaice. Mihi vero vel post ἐγενήθη αὐτοῖς aliquid excidisse videtur, vel in mente habuerunt locum parallelum Hos. V, 7. ubi Iudaei peregrinos filios generasse dicuntur, h. e. eos, qui statim a prima iuventute peregrinorum superstitioni assuefierent. – חָזָה, *video*. Ies. II, 1. ὁ λόγος, ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν, oraculum, quod *contigit* Iesaiae. – יָלַד in Kal, Niph. Pyh. et Hiph. *gigno*, *pario*, *nascor*. Gen. IV, 25. τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱὸς, Setho *nascebatur* filius. Vide et Gen. XXI, 3. 5. 9. XXXV, 26. – יִלּוֹד. Ier. XVI, 2. Conf. Gal. IV, 4. et ad h. l. *Alberti Observ*. p. 363. – יָצָא, *exeo*. Ios. XVI, 1. ἐγένοντο τὰ ὅρια — ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, *exibant* fines — a Iordane. Vide et 1 Sam. XXII, 3. 1 Par. XIV, 17. – כּוּן: נָכוֹן, Kal et Niph. Deut. XVII, 4. Iob. XXXI, 15. – *לֶדֶת חֹק, *parere statutum*. Soph. II, 2. τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς. Legisse videntur לִדְחֲכֶם. – לֻקַּח, Pyh. *capior*. Iob. XXVIII, 2. – מָדַד, *metior*. 2 Sam. VIII, 2. Libere verterunt. – מוֹצָא, *exitus*. Iob. XXVIII, 1. ὅθεν γίνεται, unde e terra *eruitur*, coll. v. 2. – מָצָא, *invenio*. Ex. XVIII, 8. מָצָא h. l. *obtingere*, *obvenire*

notat. – נִבְרָא, Niph. *creor.* Gen. II, 4. Ex. XXXIV, 10. Ies. XLVIII, 7. – נָהַג, *duco.* 2 Reg. IX, 20. ubi tamen loco ἐγένετο fortasse legendum ἤγετο. – *נָוָה, *venusta.* Ier. VI, 2. ubi pro הַנָּוָה, *speciosa*, legerunt הָיָה. – נְפַל: נְפַל Chald. *cado.* Ez. VIII, 1. Dan. IV, 28. Vtrobique eleganter nec sensu mutato transtulerunt. – נִרְאָה, Niph. *videor.* 2 Reg. XXIII, 24. – נִשְׁמַע, Niph. *audior.* Ier. XVIII, 22. – נָתַן, *do.* Deut. XXI, 8. – עָבַר, *transeo.* 1 Par. XXIX, 29. – עָלָה, *ascendo.* Gen. XIX, 15. – עולל Pyh. ab עָלַל, *factus sum.* Thren. I, 12. – עָמַד, *sto.* 1 Par. XX, 4. ἐγένετο ἔτι πόλεμος, postea proelio decertatum est. Bene quoad sensum. – עָשָׂה Kal. part. Pah. et Niph. *facio*, *fio.* Gen. XLII, 25. 2 Reg. XXIII, 22. οὐκ ἐγένετο τὸ πάσχα τοῦτο, non tale *celebratum erat* pascha. Vide et v. 23. Confer *Lex. N. T.* s. h. v. Ex. VIII, 22. – *עָשַׁק, *opprimo*, h. l. *exundo.* Iob. XL, 18. ἐὰν γένηται πλημμύρα. Recte quoad sensum. Nihil enim Arabibus frequentius est, quam ut fluminibus omnia inundantibus iniustitiam tribuant. Vide ad h. l. *Bauerum.* – צָמַח, *germino.* Gen. II, 5. πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι. – *צָרָה, *angustum* seu h. l. *angustius est. Symm.* Ies. XXVIII, 20. ubi suspicor post ἐγένετο excidisse aliquod vocabulum, v. c. στενή, quod *Theodotion* habet, quanquam et hoc salvo sensu abesse posset. – קוּם, *surgo.* 2 Par. VI, 10. ἐγενήθην ἀντὶ Δαβὶδ, *constitutus sum* Davidi successor in throno Israelitico. Eandem significationem habet quoque h. l. קוּם, ut alibi saepius. – *רָנַן, *vociferor*, *iubilo*, *canto.* Iob. XXXVIII, 7. ubi *Cappello* pro בְּרָן legisse videntur בְּהֹן, et illud הֹן accepisse pro הֱוֹן, ab הָיָה, ut בְּהֹן sit ἐν τῷ εἶναι. Vel בְּרָן acceperunt pro בְּרָאָן *creavit illas*, nam aliquando בָּרָא redditur ab ipsis per γίνομαι et γεννάω. Mihi autem sensum secuti esse videntur. – שׂוּם: הֵשִׂים, Kal et Hiph. *pono.* 1 Sam. XXX, 25. Iob. XXXVIII, 33. Ier. XII, 11. – שִׁלַּח Pih. *mitto.* 1 Par. XII, 19. Tob. II, 1. ἐγενήθη ἄριστον, *paratum fuit* prandium, ut cibis iam instructa esset mensa. Tob. III, 8. πρὶν ἢ γενέσθαι αὐτοὺς μετ' αὐτῶν, ὡς ἐν γυναιξὶ, antequam illi *rem cum illis haberent*, tanquam cum mulieribus. Susann. v. 20. γενοῦ μεθ' ἡμῶν, *concumbe* cum nobis. Conf. 2 Sam. XIII, 20. et *Fesselii advers. sacra* l. II. c. 20. p. 152. Sap. VII, 3. γενόμενος. *Vulg. natus.* 2 Macc. VIII, 27. περὶ τὸ σάββατον ἐγένοντο, circa sabbatum erant, aut sabbatum *celebrabant.* 1 Macc. IV, 35. τὸν πάλιν γενηθέντα στρατὸν, exercitum iterum *collectum*, postquam in fugam versus erat. 2 Macc. XII, 1. περὶ τὴν γεωργίαν ἐγένοντο: ubi γίνεσθαι περί τι iterum notat *occupari aliqua re*, *tractare aliquid*, *vacare alicui rei.* Conf. *Dorville* ad *Chariton.* I, 14. p. 285. et *Schweighaeuseri Lex. Polyb.* s. h. v.

ΓΕ'ΝΟΙΤΟ, vox optandi vel confirmandi, *fiat.* אָמֵן, *vere* (*ἀληθῶς*, ut redditur Ier. XXVIII, 16.). Deut. XXVII, 15. 16. 1 Reg. I, 36. Ier. XI, 5. - אָמֵן, *veritas.* Ies. XXV, 1.

ΓΕ'ΝΟΙΤΟ ΓΕ'ΝΟΙΤΟ, per duplicationem, *fiat fiat.* אָמֵן, semel tantum. Ps. CV, 47. - אָמֵן אָמֵן. Num. V, 22. Ps. XL, 14. LXXXVIII, 51. - אָמֵן וְאָמֵן. Ps. LXXI, 21.

ΜΗ' ΓΕ'ΝΟΙΤΟ, vox abominandi, *ne fiat*, *absit.* חָלִילָה, idem. Gen. XLIV, 17. Ios. XXII, 29. 1 Reg. XXI, 3. Ios. XXIV, 16. - Vide alibi *Αἰχμάλωτος*, *Ἀκάθαρτος*, *Ἀκουστὸς*, *Ἄλαλος*, *Ἀποστάτης*, *Ἄριζος*, *Ἀφανισμὸν*, *Ἄφθογγος*, *Βασιλέα*, *Βαρὺς*, *Γυμνὸς*, *Διάδηλος*, *Δυνατώτερος*, *Ἑαυτὸς*, *Ἐγκάθετος*, *Ἐκλελειμμένος*, *Ἐλάσσων*, *Ἐμφανὴς*, *Ἐνδεὴς*, *Ἔντιμος*, *Ἔξοικος*, *Ἐξουδένωσιν*, *Ἐπιθυμητὸς*, *Ἐπιχαρὴς*, *Ἐπονείδιστος*, *Ἕτοιμος*, *Εὖ*, *Ἡδέως*, *Ἡδὺς*, *Θέρμνη*, *Θηριάλωτος*, *Θηριόβρωτος*, *Ἵλεως*, *Καθαρὸς*, *Κάλλος*, *Καλὸς*, *Κατάφοβος*, *Κραταιὸς*, *Κριτὴς*, *Λεπτὸς*, *Λοιμὸς*, *Μακρὰν*, *Μακροήμερος*, *Μακροχρόνιος*, *Μέγας*, *Μείζων*, *Μέλλει*, *Μετανοεῖν*, *Μνεία*, *Νεκρὸς*, *Ξηρὸς*, *Ὀλίγος*, *Ὅμοιος*, *Ὀργὴ*, *Οὐδὲν*, *Πάλιν*, *Πανουργότερος*, *Πεποιθὼς*, *Πικρὸς*, *Περίβλεπτος*, *Περιχαρὴς*, *Πλείων*, *Πλημμύρα*, *Πλήρης*, *Πολὺς*, *Πόῤῥω*, *Προπετὴς*, *Πῶς*, *Σεαυτοῦ*, *Σκληρὸς*, *Τελειωθῆναι*, *Ὑπεύθυνος*, *Φανερὸς*, *Χυδαῖος*, *Ψευδής*.

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, *cognosco*, *intellego*, *agnosco*, *scio*, *video.* *אָמַר, *dico.* Iud. VI, 29. sec. *Rom.* et *Cat. Niceph.* *ἔγνωσαν.* Ad sensum recte. - *דָּמָה, *imaginor*, *cogito.* Num. XXXIII, 56. sec. *Oxon.* *Γινώσκειν* videtur h. l. *decernendi* notionem habere. Conf. *Sturzii Lex. Xenoph.* s. h. v. - *דַּעַת, *scientia*, *doctrina.* Prov. XXII, 17. לְדַעְתִּי, *ad scientiam meam*, *ἵνα γνῷς.* Legerunt לָדַעַת. - הֵבִין: הִתְבּוֹנֵן, Hiph. et Hithp. a בּוּן. 1 Par. XXVIII, 9. Prov. XXIV, 12. Ies. XL, 21. - הִגִּיד Hiph. a נָגַד, *indico.* Ies. XLVIII, 6. Vox hebr. h. l. notat *fateri aliquid*, *tanquam rem satis notam.* - הִכִּיר Hiph. a נָכַר. 2 Sam. III, 36. ubi *γινώσκειν* esse videtur *cum voluptate et admiratione cognoscere* s. *agnoscere* aliquid. *Aethiop.* נכר in ooni. IV. *admirari.* - הֵרִיעַ Hiph. a רִיעַ, *clango.* Mich. IV, 9. *ἵνα τί ἔγνως κακά:* ubi pro הֵרִיעַ legerunt הוֹדִיעַ, *scire facio*, aut potius לָמָּה תֵּדְעִי רַע, *qui factum est*, *ut tanta te oppresserit calamitas?* - חָזָה, *video.* Ies. XXVI, 11. - טָעַם, *gusto.* 2 Sam. XIX, 35. *γνώσεται* sec. *Ald.* ubi fortasse legendum est *γεύσεται.* Sed et recepta lectio defendi potest: nam *γινώσκειν* in tali orationis serie est i. q. *γεύεσθαι.* - יָדַע, et Chald. in *Esdr.* et *Dan.* יְדַע. *Theod.* Iob. XXXV, 15. ubi *γινώσκειν*, ut lat. *animadvertere*, habet significationem iudicialem, ac notat *poenas sumere. Vulg. nec ulciscitur.* LXX Gen. IV, 1. *ἔγνω τὴν γυναῖκα*, *rem habuit* cum uxore sua. Ita et v. 16. 24. et alibi passim verbum illud usurpatur. Inde

apud *Hesychium* *ἔγνω* exponitur *ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα.* Idem: *Γνῶναι, κρῖναι, καὶ τὸ συνουσιάσαι.* Conf. Gen. XIX, 5. ubi LXX יָדַע interpretantur per *συγγίνομαι.* Non solum autem de viris, sed etiam de foeminis adhibetur sensu eodem. Ita Gen. XIX, 8. *θυγατέρες, αἳ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα,* quae *rem* cum viro *non habuerunt.* Vide et Iud. XI, 39. et conf. Luc. I, 34. Num. XXXI, 17. *γυναῖκα, ἥτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος,* mulierem, quae cum viro *rem habuit.* Vide et v. 35. et Iud. XXI, 11. 12. Gen. XXIX, 5. *γινώσκετε Λαβὰν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ εἶπαν, γινώσκομεν.* *nostisne* Labanem filium Nachor? Illi autem dicebant, *novimus.* 1 Sam. XXII, 6. *ὅτι ἔγνωσται Δαβὶδ,* quod *agnitus* vel *visus* esset David. Ib. 17. *ὅτι ἔγνωσαν, ὅτι φεύγει αὐτὸς,* quod *scirent,* quod fugeret ille. 1 Reg. XXIII, 9. *ἔγνω Δαβὶδ,* *intellegebat* David. Vide et 1 Reg. XX, 32. 2 Sam. V, 12. XIV, 22. 2 Reg. XV, 11. *οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα,* res illis penitus ignota erat. 2 Reg. XVII, 19. *καὶ οὐκ ἐγνώσθη τὸ ῥῆμα,* ut res occulta maneret. 1 Paral. XXVIII, 9. *γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων του,* agnosce s. *cole* Deum patrum tuorum. Cant. VI, 11. ubi pro *ἔγνω* reponendum est *ἔγνων,* et sic *Hieronymus: nescivi.* 2 Par. XIII, 5. *οὐχ ὑμῖν γνῶναι; nonne facultas vobis data est sciendi?* Mich. III, 1. *οὐχ ὑμῖν ἐστὶ γνῶναι τὰ κρῖμα;* nonne facultas vobis data est sciendi, quid iustum sit? Cf. Matth. XIII, 11. 2 Par. XXXII, 13. *οὐ γνώσεσθε, τί ἐποίησα ἐγώ;* nonne *scitis,* quid fecerim ego? Iob. V, 27. *σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ,* tu autem tibi *nota.* Iob. XIX, 13. *ἔγνωσαν ἀλλοτρίους* (sc. *μᾶλλον*) *ἢ ἐμὲ,* noverunt alienos magis quam me. Conf. *Drusium* ad h. l. Ps. LXXX, 4. *γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν,* linguam, quam non *intellexit,* audivit. Dan. II, 5. *τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον,* ut somnium *intellegerem. Aqu. Symmach. Theod.* Prov. XII, 10. *δίκαιος γινώσκει* (LXX *οἰκτείρει*) *ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ,* iustus agnoscit (h. e. *curat*) animas iumentorum suorum. His adde Ex. I, 8. ubi *amare, venerari* notat. Exod. II, 25. cum *ἐπιγινώσκειν* permutatur in codd. – *יָרֵא, *timeo. Inc.* Ps. CXXIX, 4. ubi verba לְמַעַן תִּוָּרֵא, *ideo timeberis,* transferuntur *ἕνεκεν τοῦ γνωσθῆναι τὸν λόγον σου.* Legit יִוָּדַע, aut הוּדַע, a יָדַע, *cognoscere,* et *τὸν λόγον,* pro quo fortasse *τὸ ὄνομα* reponendum erit, de suo addidit. – כָּלָה, *perficior, finior.* Dan. XII, 7. *γνώσονται πάντα.* Bene quoad sensum. Sermo enim est ibi de vaticiniis, quorum veritas eventu cognoscenda erat. – לָקַח, *accipio.* 1 Sam. XVII, 18. Iob. XII, 20. *σύνεσιν ἔγνω.* – *מָצָא, *invenio,* etiam *intellego, sensum orationis percipio, interpretor.* Iud. XIV, 18. – נוֹעַד, Niph. a יָעַד, *congregor.* Ex. XXX, 36. Num. XVII, 4. Scilicet vox hebraica h. l. *responsa dare* notat. Vide infra s. v. *συντάσσω.* Fortasse etiam נוֹעַד et נוֹדַע invicem permuta-

runt. - נוֹעַץ, Niph. a יָעַץ, *consulto.* Ies. XLV, 21. - *נָטָה, *declino.* *Symm.* Iob. XXXI, 7. אִם חָשַׁךְ, *si declinavit*, ἀντὶ τοῦ καὶ γνοίη sec. *Colbert.* et *Reg.*, quae verba quid sibi velint, se nescire fatetur *Montf.* in nota subiecta. Sed sunt haec verba alieno loco posita, ac sine dubio referenda ad יִשְׁקְלֵנִי, *appendat me*, v. 6. et continent merum scholion ortum ex יֵדַע, quod in altero membro explicationis causa additur. Sic γινώσκειν apud LXX quandoque pro יָכַן, s. תָּכַן ponitur, ut infra docebitur. - רָאָה, *video.* Ex. XXII, 10. Num. XI, 23. Iud. II, 7. - יָדַע et רָאָה simul. Ier. XII, 3. - *עִקֵּשׁ Pih. *perversum facio* s. *declaro.* *Inc.* Iob. IX, 20. οὐ γνώσομαι, quod *Montf.* male transtulit *non cognoscam*, cum potius reddendum fuisset *non agnoscar*, sc. *innoxius a Deo.* Sed fortasse haec verba incerti Int. referenda sunt ad v. 21. - רוּד, *dominor.* Hos. XI, 13. s. XII, 1. νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός, ubi pro רָד עִם, *dominatur cum*, legerunt יְדָעָם. Potest tamen γινώσκειν h. l. etiam in notione *puniendi* accipi, de qua supra expositum est. - *רוֹעַ, *conteror*, etiam רָעַע. Prov. XIII, 20. Legerunt יוּדַע. Facilis lapsus, si admittatur, exscriptum olim fuisse hoc verbum יוּדַע fut. Niph. a יָדַע. *Theodot.* et LXX Ier. XV, 12. ubi *Theod.* legit הֲיָדַע, et LXX הֲיִוָּדַע. Vide ad h. l. *Montf.* - *רִיעַ, *vociferor, iubilo.* 1 Sam. X, 24. Legg. וַיֵּדְעוּ. Idem valet de loco Ies. XV, 4. - רָעָה, *pasco, depasco.* Ierem. II, 16. Hic quoque יָדַע legerunt. Idem valet de loco Prov. XV, 14. ubi pro יִרְעֶה, *pascetur*, legerunt יֵדְעָה, ut *Iaegerus* ad h. l. recte observavit. Adde Hos. IX, 2. ubi יְדָעָם legerunt. - שָׁמַע, *audio.* Ies. XLVIII, 8. - תֹּאַר, *forma.* 1 Sam. XXVIII, 14. τί ἔγνως, h. e. quaenam est eius forma: nam γινώσκειν h. l. est *conspicere.* - תָּכַן : תִּכֵּן, Kal et Pih. *expendo, dirigo.* Prov. XXIV, 12. Ies. XL, 13. Scil. vox hebr. metaphorice quoque notat *diligenter aliquid cognoscere.* Sap. IV, 1. mulier casta καὶ παρὰ θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις, a Deo pariter ac hominibus *amatur* et *probatur.* Cf. *Gatakeri Op. Crit.* p. 32. *et Lex. N. T.* s. h. v. Sap. II, 2. οὐκ ἐγνώσθη, non *innotuit*, non *visus est.* Sap. IX, 10. γνῶ, *scire me faciat* s. *edoceat.* Confer v. 11. Sir. XII, 1. γνῶθι, *observa*, aut: *bene cognitum habe ac perspectum.* Sir. XVIII, 28. γινώσκειν *approbare ac diligere* notat. 1 Maccab. IX, 34. *Michaelis* voci γινώσκειν notionem *decernendi* s. *consilium capiendi* tribuit.

ΓΛΆΖΩ, *expando alas, clamo, expando me et prosterno.* גָּהַר, *pronum me expando.* *Al.* (*Theodot.*) 2 Reg. IV, 34. ἔγλαδε, pro quo in aliis exemplaribus legitur ἔγλα δέ, in aliis ἔλααδ, in aliis ἔλαδέ. Sed reponendum fortasse est ἔγλασε. *Hesych.* γλάζει, πτερύσσεται, κέκραγε. Vide quoque *Schol. Theocr. Id.* α', 2.

ΓΛΑΥ'Ξ, noctua, ulula, a γλαύσσω, *video*, quia noctu etiam videt. תַּחְמָס. Lev. XI, 16. Deut. XIV, 15. - כּוֹס, *bubo*. *Sext. Ed.* Lev. XI, 17. et Ps. CI, 17.

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, mustum, vinum recens. יַיִן, *vinum*. Iob. XXXII, 19. *Hesych.* γλεῦκος, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γλεῦκος, οἶνος. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.- Vide quoque Ἀσκός.

ΓΛΥΚΑ'ΖΩ, active *dulcedine afficio,* neutraliter *dulcesco, subdulcis sum.* מָתוֹק, *dulcis*. Ez. III, 3. ὡς μέλι γλυκάζον.

ΓΛΥΚΑΙ'ΝΩ, dulce reddo, suave efficio. Γλυκαίνομαι, *dulcis sum* seu *fio, mitesco.* מָתַק et הִמְתִּיק, Kal et Hiph. *Aqu.* Ps. LIV, 15. ubi γλυκαίνειν ἀπόῤῥητον est dulciter et amice cum aliquo communicare consilia. LXX Ex. XV, 25. Iob. XX, 12. XXI, 33. Ps. LIV, 15.- מָתוֹק, *dulcis*. Prov. XXIV, 13. - מֶתֶק, *dulcedo*. *Aqu.* Prov. XXVII, 9. γλυκαίνει. Legit מָתַק, cui tribuit notionem Hiphilicam, nisi potius ibi legendum est ἑταῖρος loco ἑταῖρον. Sir. XII, 20. γλυκανεῖ, *dulcia* seu amoena et grata proferet, s. labiis suave loquentibus utetur. *Vulg.* habet *indulcat*. Ib. XXVII, 23. γλυκανεῖ στόμα σου (lege αὐτοῦ), *componet* os suum *ad blanditias*. Ibid. XL, 20. ζωὴ γλυκανθήσεται. Ib. v. 34. γλυκανθήσεται ἐπαίτησις. Ib. XLVII, 10. γλυκαίνει μέλη.

ΓΛΥ'ΚΑΣΜΑ, dulcedo, condimentum dulce, seu *res dulcis.* מָתוֹק, *dulcis*. Prov. XVI, 24. - מַמְתַקִּים plur. Neh. VIII, 12. πίετε γλυκάσματα, coll. 3 Esdr. IX, 52. Sirac. XI, 3.

ΓΛΥΚΑΣΜΟ'Σ, idem. מַמְתַקִּים plur. Cant. V, 17. - נֹפֶת, *destillatio*. *Aqu.* Cant. IV, 11. Sermo ibi est de *destillatione favorum*, et vox hebr. mel a favis sponte destillans, mel ἄκοιτον notat. - עָסִיס, *mustum*. Ioel. III, 18. Amos. IX, 13. ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, stillabunt montes dulcedinem. - קְצָפָה, *spuma*. Ioel. I, 17. εἰς γλυκασμὸν, vel secundum alia exemplaria melius κλασμὸν aut συγκλασμὸν, *confractionem*.

ΓΛΥΚΕΡΟ'Σ, dulcis. Hinc *ΓΛΥΚΕΡΟΥ'* (seu γλυκερὸν) *ΠΙ'ΝΩ, dulce bibo.* מָתַק. Prov. IX, 17. sec. *Ald.* et *Compl.*, ubi πίετε de suo addiderunt, non tamen mutato casu in antecedentibus substantivis, qui ab ἅψασθε pendet.

ΓΛΥΚΥ'Σ, dulcis, suavis. מֶשֶׁךְ, *attractio*. *Aqu.* Iob. XXVIII, 12. ubi plerique statuunt eum legisse מָתַק, et habuisse aliquem praelegentem, et inter audiendum ש cum ת blaesius pronuntiata, literam vero ך durius prolatam cum ק confudisse. Sed mihi sensum expressisse videtur. Nam מֶשֶׁךְ sequ. מ notat h. l. *praeferre, anteponere. Γλυκὺς* autem, ut lat *dulcis*, notat *omne, quod est gratum et acceptum.* Hanc ob causam impetrare quoque a me non possum, ut credam,

versionem hanc vere ab *Aquila* profectam esse. - מָתוֹק, *dulcis.* Iud. XIV, 14. ἐξ ἰσχυροῦ ἐξῆλθε γλυκύ, e robusto exiit dulce. *Hesych.* γλυκύ, μελιχρόν. Cohel XI, 7. γλυκὺ τὸ φῶς, lux dulcis et *suavis.* Ies. V, 20. Cant. II, 3. - מַמְתִּיק part. Pah. Cohel. V, 11. γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου, *suavis* somnus servi. *Hesych.* γλυκύς, ἡδύς. - מֶתֶק, *dulcedo.* Prov. XVI, 21. γλυκεῖς ἐν λόγῳ, *suaves sermone.*

ΓΛΥΚΥ'Σ ΕΙ'ΜΙ, *dulcis sum.* נִמְלַץ, *dulcesco.* Psalm. CXVIII, 102.

ΓΛΥΚΥ'ΤΕΡΟΣ, *dulcior.* מָתוֹק, sequ. מ. Iud. XIV, 18. - מַמְתִּיק part. Pah. Ps. XVIII, 11. Sir. XXIII, 34. οὐδὲν γλυκύτερον, nihil *suavius* est.

ΓΛΥΚΥ'ΤΗΣ, *dulcedo.* מֹתֶק, idem. Iud. IX, 11. Vide et Sap. XV, 21. ubi γλυκύτης dulcedinem amoris et benevolentiae notat, quae h. l. cum manna comparatur.

ΓΛΥ'ΜΜΑ, *sculptura, caelatura*, a γλύφω. *מִכְסֶה, *tegumentum, operimentum.* Ex. XXXV, 11. ubi tamen pro γλύμματα, quod Cod. *Alex.* exhibet, reponendum est καλύμματα. Conf. ibid. XL, 19. - פֶּסֶל, *sculptile.* Ies. XLV, 20. - פִּתּוּחַ, *sculptura, caelatura.* Ex. XXVIII, 11. - תְּהִלָּה, *laus.* Ies. LX, 18. αἱ πύλαι σου γλύμμα, ubi pro γλύμμα *L. Bos.* legendum esse coniicit γαυρίαμα, quod LXX hebr. vocem sic reddiderint. Ies. LXII, 7. Vide *Prolegg.* eius in LXX Intt. c. 3. *Semlero* reponendum videtur ἀγαλλίαμα, coll. cap. LXI, 11. *Itala* habet *sculptura. Arabs* legisse videtur κάλυμμα. *Clericus* eos legisse coniectat חַלָּה, respiciens, credo, ad notionem *perfodiendi* in v. חָלַל. Sir. XXXVIII, 31. XLV, 13.

ΓΛΥΠΤΟ'Σ, *sculptus, sculptilis:* γλυπτόν, *sculptile*, et in plur. τὰ γλυπτά, *sculptilia*, speciatim *idola.* *אֱלֹהִים, *dii.* Iud. XVIII, 24. τὸ γλυπτόν μου, *idolum* meum. - גַּן, *hortus*, גַּנּוֹת plur. *horti.* *Inc.* Ies. I, 29. ubi *Semlerus* quidem existimat verba ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν potius ad antecedens מֵאֵילִים (cuius loco legerit מֵאֱלִים, *idola*, coll. Ies. XLIV, 10. 15.) referendum esse, mihi autem non male ad sensum vertisse videtur, quia גַּנּוֹת h. l. sunt *nemora sacra, in quibus idola colebantur.* Conf. Ies. LXV, 3. et 2 Reg. XVII, 10. - מַסֵּכָה, *fusile.* 2 Par. XXVIII, 2. Ps. CV, 20. - סֶמֶל, *simulacrum.* 2 Par. XXXIII, 15. - *עָצַב, Hiph. הֶעֱצִיב, *fingo, effingo imaginem.* *Inc.* Ierem. XLIV, 19. τῶν γλυπτῶν αὐτῆς, sculptilium eius. Legit עַצְּבָה. - עֲצַבִּים plur. *idola. Symm.* 2 Sam. V, 21. LXX Ps. CV, 34. 36. Ies. XLVI, 1. *Phavor.* γλυπτόν. παρὰ τῷ Δαβὶδ τὸ εἴδωλον. - פְּסִיל, i. q. seq. פֶּסֶל. Deut. VII, 5. Iud. III, 19. ubi γλυπτὰ cum voce εἴδωλα permutatur in codd. Ibid. v. 26. - פֶּסֶל, *sculptile, idolum sculptum.* Deut. IV, 25. γλυπτὸν ὁμοίωμα, sculptum simulacrum. Ex hoc loco patet, quod vox ὁμοίωμα etiam in aliis locis in γλυπτὸν subintellegenda sit. Potest tamen etiam subintellegi.

εἴδωλον, aut etiam θεὸν, quod diserte additur Ies. XLIV, 17. Iud. XVII, 3. 2 Reg. XXI, 7. γλυπτὸν τοῦ ἄλσους, imago sculpta idoli in luco positi et culti. Ps. XCVI, 7. Adde *Symm.* 2 Reg. XXI, 7. Οἱ λοιποὶ sec. cod. 130. *Holm.* Exod. XX, 4. γλυπτοῦ, ubi legendum γλυπτὸν, ut iam vidit *Holmesius.* – פִּתּוּחַ, *sculptura. Symm. Theodot.* Zach. III, 9. – חֲרָפִים plur. *idola.* Ez. XXI, 21.

ΓΛΥΦΗ', *sculptura, caelatura.* אֶקְדָּח, *carbunculus, gemma rutilans. Symm.* Ies. LIV, 12. ubi *Montf.* quidem ex *Hieronymo* edi iussit γλύφους, sed reponendum est γλυφῆς. Certe τὸ γλύφους est nullius momenti, scribendum potius fuisset γλυπτούς. – כֹּתֶרֶת, *coronamentum.* 1 Reg. VII, 41. – מִלֻּאִים, *impletiones, insitiones.* Ex. XXV, 7. εἰς τὴν γλυφήν. *Vulg. ad ornandum.* Ib. XXXV, 8. – עֲשׂוּיָה *part. Pah. foem. facta, confecta.* Ez. XLI, 25. – פִּתּוּחַ. *Symm. Theod.* Zach. III, 9. LXX Ex. XXVIII, 21. 2 Par. II, 7. Vide *Schol. Aristoph. Thesm.* v. 434.

ΓΛΥ'ΦΩ, *sculpo.* הֶעֱלָה, Hiph. *ascendere facio.* 2 Par. III, 5. Vox hebr. h. l. per *insculpere* reddenda est. – חָרַשׁ, *insculpo, exaro, incido.* Ierem. XVII, 1. – מִקְלַעַת, *sculptura.* 1 Reg. VI, 18. sec. *Compl.* – עָשָׂה, *facio.* Ez. XLI, 18. – פָּסַל, *sculpo, dolo.* Hab. II, 18. ἔγλυψαν. Pro ἔγλυψαν, quod *Arabs* tuetur, mallem legere ἔγλυψεν, quia sequitur ἔπλασεν. Sed *Arabs* ibi quoque ἔπλασαν habet. – פִּתַּח Pih. *insculpo, incido.* Ex. XXVIII, 9. 2 Par. II, 7. 14. III, 7. Adde *Symm.* Zach. III, 9. Sap. VII, 2. ἐγλύφην, effigiatus, formatus sum. Ibid. XIII, 13. Sir. XXXVIII, 31. *Hesychius:* γλύψαι, ξύσαι, χαράξαι.

ΓΛΩ͂ΣΣΑ, *lingua.* כָּבוֹד, *gloria.* Ps. XV, 9. Iudice *Koehlero* reponendum est h. l. ἡ δόξα μου. Vide tamen ad h. l. *Rosenmüllerum* in *Schol.* et Ps. L, 15. – לָשׁוֹן. Gen. X, 5. Ex. XI, 7. Ios. VII, 21. 24. τὴν γλῶσσαν τὴν χρυσῆν, linguam auream. Cf. infra in v. χρύσεος. Apud *Inc.* Iob. V, 21. vox γλώσσης post ἀντιλογίας, quae est in hac orationis serie admodum ieiuna ac superflua, sine dubio delenda est, ac e LXX Intt. huc irrepsisse videtur, ubi legitur μάστιγος γλώσσης. Alius incertus ibi simpliciter ἀπὸ συκοφαντίας habet. – לִשָּׁן chald. Dan. III, 4. 7. 30. V, 21. – פֶּה, *os.* Iud. VII, 6. – שָׂפָה, *labium.* Gen. XI, 7. Ps. LXXX, 4. Ies. XIX, 18. Sir. XVII, 6. γλῶσσα *facultatem loquendi* notat. Ibid. XX, 16. φαῦλοι γλώσσῃ, falsae linguae sunt, h. e. coram et in facie ficte et dolose blandiuntur, sed post tergum irrident. Ibid. XXVIII, 15. γλῶσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλευσεν, lingua tertia multos commovit. Alluditur ad linguam trisulcam serpentum, cui lingua maledici ac dolosi hominis similis est. Confer *Bocharti Hieroz.* P. I. l. I. c. 4. p. 26. ac *Drusium Quaest. ebr.* lib. I. Qu. 4. Quid autem, si legeretur γλῶσσα τρητή, i. e.

pertusa et levis? Sap. I, 6. Deus appellatur γλώσσης ἀκουστὴς, h. e. *dictorum* bonorum malorumve auditor, coll. Sirac. XXVIII, 18. sequ. XXV, 11. XXVII, 21. Ib. XX, 18. γλῶσσα est *lingua falsa, mendax et fallax. Epist. Ierem.* v. 8. ubi pro γλῶσσα fortasse legendum ὕλασσα; h. e. ἡ ξυλεία καὶ φρυγανισμὸς, interprete *Hesychio*. Conf. Ierem. X, 3.

ΓΛΩΣΣΟ'ΚΟΜΟΝ, proprie *theca condendis ligulis tibiarum*, deinde *theca ad recondendum*, *arca* in universum אָרוֹן, *arca*. 2 Par. XXIV, 8. 10. 11. Adde 2 Sam. VI, 11. ubi cum κιβωτὸς in codd. permutatur. 1 Reg. VI, 19. *Aqu.* Gen. XXXVII, 1. L, 25. 1 Sam. V, 1. Apud *Hesychium* vox exponitur θῆκαι, σορὸς ξυλίνη τῶν λειψάνων. *Lex. Vet. Cistella*, γλωσσόκομον. Confer quoque *Lex. N. T.* s. h. v. ac *Sturz.* de *dial. Maced.* p. 155.

ΓΛΩΣΣΟ'ΤΜΗΤΟΣ, *cui lingua est exsecta* s. *resecta, linguam praecisam habens*. חָרוּץ, *excisus*, *resectus*. Lev. XXII, 22. Fortasse menti LXX obversabatur locus Exod. XI, 7.

ΓΛΩΣΣΟΤΟΜΕ'Ω, *linguam reseco*. 2 Maccab. VII, 4. 4 Macc. X, 19.

ΓΛΩΣΣΟΧΑΡΙΤΟ'Ω, i. q. χαριτογλωσσέω, *lingua blandior*. הֶחֱלִיק לָשׁוֹן, Hiph. *laevem et blandam facio linguam*. Prov. XXVIII, 23. γλωσσοχαριτοῦντος. *Vulg. qui per linguae blandimenta decipit.*

ΓΛΩΣΣΩ'ΔΗΣ, *linguax, loquax, garrulus*. לָשׁוֹן, *lingua*. Ps. CXXXIX, 12. *Suidas* ad h. l. γλωσσώδης, ἐστιν ὁ λοίδορος ἄνθρωπος. Sir. VIII, 4. *Vulg. linguatus. August. linguosus*, h. e. *loquax, dicax, mordax*, qui bilis flamma succensus plaustra iniuriarum eructat. *Syrus: contentiosus.* Ib. IX, 23. XXV, 22. Vide *Spicilegium* meum II. *Lexic. Biel.* pag. 33. - Vide quoque Μάχιμος.

*ΓΛΩΤΤΟΤΟΜΕ'Ω, *linguam reseco, lingua privo.* 4 Maccab. XII, 13. *Plutarch.* T. IX. *Opp.* p. 375, 4. et 13. *Reisk.*

ΓΝΑ'ΘΟΣ, *tempus, pars capitis, a tenuitate ossium sic dicta*. רַקָּה, idem. Iud. IV, 21. ubi cum κρόταφος permutatur in codd. Ib. v. 22. *Al.* Iud. V, 26.

ΓΝΑΦΕΥ'Σ, (scribitur et κναφεὺς,) *fullo*. כבס propr. *lator, qui lavat*. 2 Reg. XVII, 17. Ies. VII, 3. XXXVI, 2. - *מְכַבֵּס, *fullo*. Mal. III, 2. *Symm.* ubi tamen legere mallem γναφέων loco γναφέως. *Hesych.* γναφέως, καθαίροντος ῥύπον. Conf. *Schoettgen. Antiq. fullon.* p. 4. sequ. Nonnulli inter γναφεὺς et κναφεὺς distinguunt. Sic enim *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γναφεὺς, ὁ λευκαίνων τὰ ἱμάτια. κναφεὺς δὲ ὁ τὰ δέρματα ξύων. Ἔστι δὲ κνάφος ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. Eadem fere habet *Phavorinus*. Sed γναφεὺς communi Graecorum dialecto, et κναφεὺς attice dici docet *Suidas* v. κνα-

φεύς. Confer et *Schol. Aristoph.* in *Plut.* v. 166. ac *Lex. N. T.* s. h. v.

ΓΝΗ'ΣΙΟΣ, *genuinus*, *germanus*. Sir. VII, 19. ἀδελφὸν γνήσιον, fratrem germanum. 3 Macc. III, 13. γνήσιον φέρειν notare videtur *benevole et amice se gerere*, ut τὸ γνήσιον sit *amor*, *benevolentia*. *Syrus* certe h. l. habet: ܚܘܒܐ, quod *amorem* notat. Tit. I, 4. γνησίῳ τέκνῳ, *dilecto* discipulo. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ΓΝΗΣΙ'ΩΣ, *genuine*, etiam *amanter*, *benevole*. 2 Macc. XIV, 8. ὑπὲρ τῶν ἀνηκόντων τῷ βασιλεῖ γνησίως φρονῶν, eis, quae ad regem pertinent, sincere studens, ubi, ut iam observavit ad h. l. *Baduellus*, γνησίως φρονεῖν ὑπέρ τινος est *bene velle*, aut *bene cupere alicui*, *eiusque utilitatibus studere*. 3 Maccab. III, 23. τοὺς πρὸς ἡμᾶς γνησίως διακειμένους, erga nos benevolo animo utentibus: ubi vid. *Syr. Athanas.* I, 365. C. ed. *Bened.* γνησίοις ὁρᾶν, *sereno et placido vultu intueri*. Ibid. II, 175. A. γνησιάζειν τινὰ, *familiariter* cum aliquo *agere*.

ΓΝΟΦΕΡΟ'Σ, *caliginosus*. צַלְמָוֶת, *umbra mortis*, s. *densissimae tenebrae*. Iob. X, 21.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, *caligo*, *tenebrae*, *turbo*, *vehemens tempestas*, *quae caliginem efficit*. *אֵימָה, *terror*. Genes. XV, 12. sec. *Oxon.* et *Compl.* – אָפֵל, *caliginosus*. Amos. V, 20. – אֹפֶל. Iob. XXIII, 17. – אֲפֵלָה. Ex. X, 22. Ierem. XXIII, 12. Ioel. II, 2. – חֹשֶׁךְ. Ex. XIV, 20. Iob. XVII, 13. Soph. I, 16. – מַאֲפֵל. Ios. XXIV, 7. – *מִשְׁבָּר, *illisio*, *unda*, *fluctus*. *Symm.* Ion. II, 4. ubi notat vehementem tempestatem, quae caliginem efficit. Potest tamen quoque de *mari commoto* ac *turbido* explicari. – סוּפָה, *turbo*. Iob. XXVII, 20. – עָנָן, *nubes*. Deut. IV, 11. V, 22. Ies. XLIV, 22. – עֲנָנָה, idem. Iob. III, 5. – עֲרָפֶל. Exod. XX, 21. 2 Sam. XXII, 10. Iob. XXII, 13. – שְׂעָרָה (שׂ pro ס), *turbo*. Iob. IX, 17. Sirac. XLV, 5. *Hesych.* γνόφος, συννέφεια, δῖνος, ἄνεμος, ἀχλὺς, σκοτομηνία. *Suidas*: γνόφος, σκότος βαθὺ, συννέφεια, ἢ ὁ ζοφώδης ἀνὴρ, παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι, κνόφος καὶ γνόφος.

ΓΝΟΦΟ'Ω, *caligine obtego*, *obscuro*. הֵעִיב, Hiph. ab עוּב, *obnubilo*. Thren. II, 1. Arab. غيب *latuit*. – רָעַף, *stillo*. *Symm.* (aut secundum *Heracleotam* ad h. l. T. II. *Catenae PP. GG.* pag. 264. *Aquila*) Ps. LXIV, 13. γνοφωθήσονται. Permutavit invicem רָעַף et עָרַף, ut iam *Doederleinius* coniecit.

ΓΝΟΦΩ'ΔΗΣ, *caliginosus*, *tenebricosus*. אֲפֵלָה, *caligo*. Prov. VII, 9. ubi in cod. *Alex.* γνόφος legitur. – כָּבֵד, *gravis*. Exod. XIX, 16. νεφέλαι γνοφώδεις. *Nubes graves* sunt densae nubes, adeoque caliginosae.

ΓΝΩ'ΜΗ, *sententia*, *consilium*, *decretum*; *edictum*, *permissio*, *concessio*, *venia*. דָּתָא chald. *lex*, *edictum*. Dan. II, 15. *περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδής*; quare exierit *decretum* illud durum? - טְעֵם, מַטְעֵם chald. Esdr. IV, 19. *παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη*, a me editum est *edictum*. Esdr. V, 3. 15. 17. VI, 1. 3. 8. Dan. II, 14. *τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλὴν καὶ γνώμην*. *Hesych*. *γνῶμαι*, *τὰ ψηφίσματα*. - *טַעַם hebr. *sententia*. *Aqu*. 1 Sam. XXV, 33. ubi *γνώμη consilium* notat. *Symm*. Prov. XXVI, 16. - מַעֲלָלִים, *actiones*, *studia*. *Theod*. Hos. V, 4. Apud *Xenoph*. *Cyrop*. VIII, 8, 4. *γνῶμαι studium* virtutis et vitiorum notat. - *מְרוּצָה, *cursus*, a רוּץ. *Syrus* Ierem. VIII, 6. *γνώμη*, *arbitratus*, *arbitrium*. *Syrus* deduxit a רָצָה, ut sit *beneplacitum*. - סוֹד, *arcanum consilium*. Ps. LXXXII, 3. *ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην*, contra populum tuum malignum inierunt *consilium*. Sic et 2 Macc. IV, 39. *μετὰ τῆς Μενελάου γνώμης*, Menelai *consilio*. *Suidas*: *γνώμη*, *ἡ βουλή*. *Hesych*. *γνώμην δίδωμι*, *συμβουλεύομαι*. Sap. VII, 15. *ἐμοὶ δέδωκεν ὁ θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην*, mihi dedit Deus loqui *iuxta consilium*, h. e. *considerate*, *sapienter*, *prudenter*. - *עֵצָה, *consilium*, *decretum*. *Symm*. Iob. XXXVIII, 2. *Inc*. Psalm. XII, 3. - רְשְׁיוֹן, *licentia*. *Al*. Esdr. III, 7. *διὰ γνώμης Κύρου βασιλέως*, iuxta *permissionem* vel *concessionem* Cyri regis. Conf. *Lex*. *N*. *T*. s. h. v. 2 Macc. IX, 20. *κατὰ γνώμην*, ex *animi sententia*, ex *voto*. 2 Macc. XI, 37. *ἐπιγνῶμεν*, *ὁποίας ἐστὲ γνώμης*, cognoscamus, cuius sitis *sententiae*. Ibid. XIV, 20. *ὁμοψήφου γνώμης*, consentientis *sententiae*. Sirac. VI, 24. ubi cum *συμβουλία* permutatur.

ΓΝΩΡΙ'ΖΩ, *ομαι*, *notum facio*, *manifestum facio*, *declaro*, *interpretor*, *innotesco*, it. *scio*, *cognosco*. הוֹדִיעַ Hiph. a יָדַע. Sic passim, sed et in Kal et Niph. *Aqu*. Psalm. XXIV, 12. ubi pro *γνωρίσει* legendum est *γνωρίσαι*. *Theodot*. Prov. XII, 16. *γνωρίσει*, ubi pro יִוָּדַע, *cognoscetur*, pronuntiavit יוֹדַע, seriei orationis admodum convenienter. *Vulg*. *indicat*. *Symm*. Ps. CXLIII, 3. *ὅτι γνωρίσεις αὐτόν*. Rectius, si quid video, legitur apud *Heracleotam* in *Catena PP. GG.* T. III. p. 767. *ὅτι γνωρίζῃ αὐτῷ*, *quia cognosceris ab eo*. LXX Ex. XXI, 36. Prov. XXII, 19. *γνωρίσῃ σοι*. Legerunt לְהוֹדִיעֲךָ loco הוֹדַעְתִּיךָ. Ez. XX, 5. XLIV, 23. *ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς*, sc. *διακρίνειν*, *notum facient* illis, quomodo discrimen facere debeant inter impurum et purum. - הוֹדַע Chald. Aph. Esdr. IV, 14. V, 10. Dan. II, 5. - הִכִּיר Hiph. a נָכַר. *Symm*. Iob. IV, 16. *ἔστη τις*, *ὃν οὐκ ἐγνώρισα τὸ εἶδος*. *Montfauconus* loco *ὃν* reponere maluit *οὗ*. Non male. Confirmat certe hanc coniecturam *Vulgatus*, qui habet: *stetit quidam*, *cuius non agnoscebam vultum*. Sed si ante *τὸ εἶδος* praepositio *κατὰ* suppleatur, etiam hac coniectura su-

persedere poterimus. Apud *Drusium* legitur ἐπιγνώσομαι pro ἐγνώρισα, quae lectio est mera explicatio verbi γνωρίζω, quod h. l. *scire*, *cognoscere* notat. LXX Iob. XXXIV, 20. γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, *cognoscens* opera illorum. Confer Phil. I, 22. et *Fesselii advers. sacr.* lib. I. c. 2. p. 23. – חַוֵּי חַוָּיָה Chald. Pah. et Aph. Dan. II, 6. 10. ὃς τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι, qui verbum regis poterit *declarare*, vel *interpretari*. *Hesych.* γνωρίσαι, φανεροποιῆσαι. Vide et ib. V, 7. – *יָרַע, *punio*, *ulciscor*. *Symm.* Iob. XXXV, 15. ubi γνωρίζειν, ut lat. *animadvertere*, notat *poenas sumere*. *Vulg.* nec *ulciscitur*. – נוֹעַד Niph. a יָעַד, *convenio*. Amos. III, 3. ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς. Legerunt literis transpositis נוֹדְעוּ a יָדַע *nosse*. Ita quoque *Arabs* et *Itala*. – נָשָׂא יָד, *attollo manum*. Ez. XX, 5. Scil. *attollere manum* notat metaph. *potentiam* et *virtutem manifestare* et *exserere*. – עָזַב, *relinquo*. Prov. XV, 10. Ita *Bielius Trommium* secutus, sed male: nam γνωρίζεται ibi de suo addiderunt ad sarciendum orationis hebr. in verbo defectum, ac formulae עֹזֵב אֹרַח respondet in textu graeco ὑπὸ τῶν παριόντων. – *עָשָׂה, *facio*. *Inc.* 1 Par. XVII, 19. sec. *Hex.* Sed verba τοῦ γνωρίσαι πάντα τὰ μεγαλεῖά σου pertinent potius ad sequentia לְהוֹדִיעַ וגו׳. – *קְרָא, *lego*. *Inc.* Dan. V, 15.

ΓΝΩΡΙΜΟΣ, *notus*, *familiaris*, *amicus*, *cognatus*. מוֹדַע, *cognatus*, *affinis*. Ruth. II, 1. Prov. VII, 4. ubi γνώριμον *cognatam* s. *amicam* notat, nam γνώριμοι sunt *familiares*. – מוֹדַעַת, *cognatio*, *affinitas*. Ruth. III, 2. Recte: nam abstractam ibi positum est pro concreto. – מֵרֵעַ, *amicus*. 2 Sam. III, 8. Dicitur quoque γνώριμος *is*, *de quo aliquid constat et manifestum est*. Bar. VI, 14. ὅθεν γνώριμοί εἰσιν οὐκ ὄντες θεοί. *Vulgatus*: *unde vobis notum sit*, *quia non sunt dii*. *Syrus* habet verbum ܢܬܝܕܥܘܢ, *cognoscantur*. Eodem modo *Arabs*. Infra v. 50. in eadem re auctor libri formulis γνωσθήσεται et φανερὸν ἔσται usus est. *Hesych.* γνώριμος, οἰκεῖος, γινωσκόμενος.

ΓΝΩΡΙΣΤΗΣ, *divinus*, *hariolus*. יִדְּעֹנִי, idem. *Aqu.* Deut. XVIII, 11. γνωρίστης. Ita *Montf.* e Cod. *Basil.* Sed vocem hanc commutandam esse in γνώστης intellegitur e Lev. XIX, 31. XX, 6. ubi *Aqu.* πρὸς τοὺς γνώστας.

ΓΝΩΣΙΜΑΧΕΩ, *resipisco*. נִכְנַע, *deprimo me*, *humilio*. *Symm.* 2 Paral. XII, 7. ἐγνωσιμάχησαν, *resipuerunt*, ubi vid. *Montf.* *Hesych.* γνωσιμαχῆσαι τινὲς μὲν τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. ἄλλοι τὸ γνόντα, ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχει αὐτοῦ μάχην, ἡσυχάσαι ἢ μετανοῆσαι. Idem: ἐγνωσιμάχησεν, ἑαυτοῦ κατέγνω, μὴ δυναμένου μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γνωσιμαχῆσαι, μετα-

νοῆσαι, μεταγνῶναι. Confer *Suiceri Thes. Eccles.* Tom. I. pag. 769.

ΓΝΩ͂ΣΙΣ, *cognitio*, *scientia*. דַּעַת, idem. 1 Sam. II, 3. - דֵּעָה. *Symm.* Ies. XLVII, 10. ubi γνῶσις sensu malo de *artibus magicis* adhibetur. LXX Psalm. XVIII, 2. LXXII, 11. XCIII, 10. Prov. XXIX, 7. ubi γνῶσις est *cognitio causae*. Arab. دعوى, *actio*, *postulatio*. - דֶּרֶךְ, *via*. Prov. IX, 6. Videntur legisse דַּעַת, aut potius libere verterunt. Vide ad h. l. *Iaegerum*. - יָדוֹעַ infin. Ios. XXIII, 13. Ier. XL, 13. - כַּעַס, *indignatio*. Cohel. I, 18. ubi in voce γνώσεως sine dubio mendum latet, ut sequentia clare docent. Si coniecturae locus esset, legerem κακώσεως. Fortasse tamen post γνώσεως omissum est τῶν κακῶν, aut γνῶσις de *experientia malorum* explicandum est. - *לָשׁוֹן, *lingua*. *Symm.* Ies. L, 4. γνῶσιν. Ita e *Procopio* edi iussit *Montf.* quam versionem quia ipse videbat nullo modo cum textu hebr. conciliari posse, loco γνῶσιν legendum esse coniecit γλῶσσαν. Sed inspecto loco *Procopii* p. 573. apparet, γνῶσιν potius ad יָן referendum esse. Vide *Opusc. Critt.* p. 354. Fortasse tamen לָשׁוֹן, lingua, h. l. *eloquentiam*, *peritiam dicendi* significat. - *עֵת, *tempus*. Hos. X, 12. ubi pro וְעֵת legerunt דַּעַת. - רַע, *malum*. Prov. XIIr, 20. Legerunt דַּעַת, quemadmodum ib. XIX, 25. דַּע legerunt, quarum vocum perpetua est permixtio. - *רָעָה, *malum*. *Theod.* et LXX Cohel. VIII, 6. Legerunt דֵּעָה. 1 Paral. IV, 10. pro מֵרָעָה legerunt מֵרֵעָה, nam מַדַּע pro מַנְדַּע chald. notat *scientiam*, *cognitionem*. Praeterea legitur Prov. XXII, 21. ubi verba γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν a textu hebraico absunt, nisi ad קֹשְׁט aliquis referre malit. *Hesych.* γνῶσις, σύνεσις, εἴδησις, νόησις. *Etymol. inedit.* γνῶσις σοφίας διαφέρεται. γνῶσις μέν ἐστι τὸ εἰδέναι τὰ ὄντα· σοφία δὲ καὶ τὸ τὰ ὄντα γινώσκειν, καὶ τὸ τὴν τῶν ἀντιπιπτόντων λύσιν ἐπίστασθαι.

ΓΝΩΣΤΕ΄ΟΝ, *cognoscendum*, *sciendum*. Ep. Ier. 44.

ΓΝΩ΄ΣΤΗΣ, *cognitor*, *gnarus*, et speciatim *vates*. *יֹדֵעַ, *sciens*, *peritus*. *Aqu. Theod.* Ier. XXIX, 23. - יִדְּעֹנִי, *ariolus*, *divinator futurorum*, q. d. *sciolus*. *Inc.* Lev. XIX, 31. LXX 1 Sam. XXVIII, 3. 9. 2 Reg. XXI, 6. ubi vid. *Schol.* ac *Montf.* Ib. XXIII, 24. *Theodoretus*: γνώστας τινὰς καλεῖ τοὺς μάντεις, τοὺς οἰομένους τὰ μέλλοντα εἰδέναι. Ὥσπερ γὰρ ὁρῶντας καὶ βλέποντας τοὺς προφήτας ἐκάλουν, ὡς τὰ μέλλοντα προορῶντας, οὕτω καὶ τοὺς μάντεις γνώστας ἐκάλουν. ὡς καὶ γινώσκειν τὰ κεκρυμμένα οἰομένους, καὶ προγινώσκειν τὰ μηδέπω γεγενημένα. Conf. *Drusium* in *fragm.* p. 274. - *מְיַדֵּעַ, part. Pyh. 2 Reg. X, 11. sec. cod. *Alex.* ubi reliqui libri γνωστοὺς habent. Susann. v. 42. ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, qui occulta noscis.

*ΓΝΩΣΤΗ', *soror*, *cognata*, *propinqua.* מֹדָע, *notus*, *familiaris*. *Aqu.* *Theod.* Prov. VII, 4. *γνωστὴν τὴν σύνεσιν καλέσεις*, sapientiam vocabis *cognatam* s. *amicam*, ut *Vulgatus* vertit. Minus accurate vertit *Montf.* *notam* et *cognitam*. *Hesych.* *γνωτὴ, ἀδελφὴ ἢ ἐρωμένη*. Id. *γνωτοὶ, ἀδελφοὶ, γνωστοί*. Vide infra s. v. *γνωστός*.

ΓΝΩΣΤΟ'Σ, *cognitus*, *notus*, *familiaris*, *amicus*, *cognatus*, *frater*. *דַּעַת, *scientia*, *cognitio*. Gen. II, 9. הַדַּעַת, *τοῦ εἰδέναι γνωστὸν*, ubi sine dubio duae versiones coaluerunt, atque *γνωστὸν* est fortasse *Aquilae*, coll. v. 17. – מְיֻדָּע part. Pyh. 2 Reg. X, 11. Ps. XXX, 14. LXXXVII, 8. *ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ*, longe amovisti a me *cognatos* et *familiares*. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *γνωστοὺς, ἀδελφούς*. – נוֹדָע part. Niph. *Symm.* Prov. XXXI, 23. ubi *γνωστὸς* est *nobilis*. LXX habent *περίβλεπτος*. LXX Ps. LXXV, 1. – נַעַר, *puer*. Neh. V, 10. *οἱ γνωστοί μου*. Recte quoad sensum. Nam *puerorum* aut *servorum* notio ab h. l. aliena est. *Chaldaeus* per *filios* interpretatus est.

ΓΝΩΣΤΟ'Σ ΕΙ'ΜΙ', *notus sum.* יְדִיעַ הֱוָא Chald. Esdr. IV, 12. 13. V, 8. Dan. III, 18. – נוֹדַע Niph. Exod. XXXIII, 16. Ies. XIX, 21. LXVI, 14.

ΓΝΩΣΤΩ˜Σ, *notorie*, *aperte*. יָדֹעַ, infin. Prov. XXVII, 23.

ΓΟ'ΒΑ. Sic interpres unus interpretatur אַרְבֶּה, *locusta*, Lev. XI, 22. ubi LXX *βροῦχον* habent. Ita *Bielius*. Sed pertinere potius haec vox mihi videtur ad sequens הֶחָגָב, quod literis graecis exprimere voluit interpres ille incertus ad marginem cod. *Coisliniani*, ac *γόγβα* scribendum est.

ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, *murmuro*. הִתְאוֹנֵן, Hithp. *lamentor*, *plango*. Num. XI, 1. *ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι κυρίου*, populus *impie quiritabat* coram Domino. Thren. III, 58. *τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ*; si *conqueri* velit homo vivens, quisque se ipse ob peccata sua *reprehendat*. – הֵלִין, Hiph. a לוּן. Exod. XVI, 8. *γογγύζετε καθ' ἡμῶν*. Num. XIV, 27. *ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν*. Ib. v. 29. *ἐγόγγυζον* (in *Vat.* perperam h. l. legitur *ἐγόγγυζαν*, ubi vel reponendum *ἐγόγγυσαν*, ut habet *Alex.*, vel *ἐγόγγυζον* sec. *Ald.*) *ἐπ' ἐμοὶ*, coll. XVII, 5. ac *Inc.* Ex. XVII, 3. Ps. LIX, 6. ubi *murmurare prae impatientia* notat, ac videndus est *Rosenmüllerus*. – נִרְגָּן, part. Niph. *disceptans apud se*. *Inc.* 2 Sam. XIX, 10. – נָלוֹן, part. Niph. a לוּן, *perversus*. Ies. XXX, 12. Legerunt הָלוֹן aut Niph. a לוּן, quod etiam *murmurare* notat. – צָנַח, *desilio*, *me demitto*. Iud. I, 14. *ἐγόγγυζεν ἐπάνω τοῦ ὑποζυγίου*, ubi coniectura mera in vertendo usi esse videntur. – רָגַן: נִרְגַּן, Kal et Niph. Ps. CV, 25. Ies. XXIX, 24. Sir. X, 28. *οὐ γογγύσει παιδευόμενος*. *Vulg.* *non murmurabit correptus*, h. e. lubenter admittet correptionem. *Hesych.* *γογγύζειν*,

φθέγγεσθαι, τονθορύζειν. *Phavor.* γογγύζειν, ἐπὶ περιστερᾶς λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ τονθορύζειν.

ΓΟ'ΓΓΥΣΙΣ, *murmuratio, querela.* תְּלֻנָּה, idem. Num. XIV, 27.

ΓΟΓΓΥΣΜΟ'Σ, *murmuratio.* אָוֶן, *iniquitas.* Ies. LVIII, 9. ubi γογγυσμὸς *mendacia, calumnias* notat, *quae de aliis sparguntur.* – מָנוֹן, *filius. Symmach.* Prov. XXIX, 21. Ex sententia plerorumque Intt. fortasse legit תְּלוּנָה, aut simile vocabulum a לוּן. Sed γογγυσμὸς est h. l. i. q. γογγυστής, aut γόγγυσος (*Vulgat.* bene: *sentiet eum contumacem*), abstracto posito pro concreto, ac מָנוֹן explicandum h. l. est ex arab. صَنِينٌ, quod *beneficiorum exprobratorem* notat, a rad. صَنَّ, *exprobravit beneficia.* Vide *Michaelis Suppl.* p. 1527. – תְּלוּנָּה, *murmuratio.* Exod. XVI, 7. 8. 9. 12. Num. XVII, 5. 10.

ΓΟ'ΓΓΥΣΟΣ, *murmurator.* נִרְגָּן, *part. Niph. susurro, murmurator. Theod.* Prov. XVI, 28. *Semlerus* coniicit legendum γογγυστής, ut cap. XXVI, 21. Sed cur adhibenda sit huic loco medela, nulla causa apparet, nam utrumque in usu est.

ΓΟΓΓΥΣΤΗ'Σ, idem. נִרְגָּן, part. Niph. *murmurans. Theod.* Prov. XXVI, 21. *Symm.* Prov. XXVI, 22.

*ΓΟΕΡΟ'Σ, *lugubris, flebilis, lamentabilis.* Est vocabulum hoc magis poeticum, cuius loco prosaicis usitatius est γοώδης. 3 Macc. V, 16. ἐν μέλεσι γοεροῖς, carminibus lugubribus. *Hesych.* γοεραῖς, θρηνώδεσι, πενθικαῖς. *Suidas:* γοερὸν, θρηνῶδες, λυπηρὸν, κατανυκτικὸν, καὶ γοεροῖο πόνοιο. *Apollon. Rhod. Arg.* IV, 18. *Athen. Deipn.* lib. IV. pag. 174. F.

ΓΟΗΤΕΙ'Α, *incantatio, deceptio, impostura, supplex sed fallax ac dolosa persuasio.* 2 Maccab. XII, 24. ἠξίου μετὰ πολλῆς γοητείας, rogabat cum multa impostura: ubi γ., ut monet *Baduellus*, videtur significare *rationes causasque fictas, quibus illis dolose persuadebat, ut ipsum dimitterent.* Est a γόης, qui iuxta *Phav.* est ὁ πλάνος, ὁ ἀπατεὼν, ὁ φαρμακὸς, ὁ μάγος, ὁ ψεύστης.

ΓΟΗΤΙΚΟ'Σ, *magicus, incantatorius, deceptorius.* מִתְלַהֵם, part. Hithp. a לָהַם, arab. لَهِمَ, *avide deglutivit.* Ergo est *id quod avide deglutitur, buccella suavis. Aqu.* Prov. XXVI, 22. λόγοι τονθρυστοῦ γοητικοί, verba susurronis deceptoria. Non male quoad sensum. Fortasse tamen respexerunt ad arab. أَلْهَمَ, *inspiravit*, unde מִתְלַהֵם, *inspiratum*

agens. Hesych. γοητικὸν, ἀπατηλὸν, μαγικὸν, τὸ δι' ἐπαοιδῶν ἐσκευασμένον.

ΓΟΜΟ'Ρ, et ΓΟ'ΜΟΡ, *gomer, homer, mensura aridorum.* חֹמֶר, idem. Ezech. XLV, 11. 14. Hos. III, 2. Conf. *Bielium* in *Act. Erud. Suppl.* T. VI. sect. 6. p. 256. et infra in λεθέκ. - חֲמוֹר, *asinus.* 1 Sam. XVI, 20. γόμορ ἄρτων. *Clericus* cum aliis existimat, eos legisse חֹמֶר, simulque monet, scribendum fuisse χόμορ, quae est eadem mensura ac corus, non γόμορ, quae est eadem ac עֹמֶר, et quae minor multo est mensura. Sed mihi videntur retinere voluisse vocem hebraicam. Cf. ad h. l. *Bocharti Hieroz.* P. I. l. II. c. 13. p. 184. - מֵאָה, *centum.* 1 Sam. XXV, 18. ubi per γόμορ ἓν exprimitur. - מַשָּׂא, *onus.* 2 Reg. V, 17. ubi tamen γόμος legendum esse, quis non videt? Conf. Exod. XXIII, 5. - עֹמֶר. Ex. XVI, 16. 18. 22. 32. 33. 35.

ΓΟ'ΜΟΣ, *onus.* מַשָּׂא, idem. Ex. XXIII, 5. 2 Reg. V, 17. ubi vid. *Scharfenb.*

ΓΟΜΦΙΑ'ΖΩ, *hebesco, stupeo dentibus.* *קָהָה, *hebetor, obtusus fio* vel *factus sum. Symm. et LXX* Ez. XVIII, 2. ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν, dentes liberorum hebetes facti sunt. Sir. XXX, 10. ἐπ' ἐσχάτῳ γομφιάσεις εἰς τοὺς ὀδόντας σοῦ. *Vulg. in novissimo obstupescent dentes tui*, h. e. dolorem ingentem concipies; nam dentes stupidi ex cibo non voluptatem sed dolorem sentiunt. *Tigurina:* tandemque dentibus tuis infrendeas, h. e. indigneris et fremas ob improbitatem filii. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* γομφιάσεις interpretatur συγκόψεις.

ΓΟΜΦΙΑΣΜΟ'Σ, *hebetudo, stupor dentium.* נִקָּיוֹן, *munditiés.* Amos. IV, 6. δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων. Legerunt fortasse בְּקָהוֹן a קָהָה. *Hesych.* γομφιασμὸν, συνθλασμὸν, ἢ συντριμμὸν ἢ αἱμωδιασμὸν ὀδόντων. *Gloss. MS. in Proph.* γομφιασμὸν, γλυκασμὸν, ubi ex *Suida* legendum videtur συγκλασμόν.

ΓΟΝΑΤΙ'ΖΩ, *iubeo seu facio procumbere in genua, iubeo requiescere,* etiam *flecto genua, procumbo*, ita ut intellegatur ἐμαυτόν. הִבְרִיךְ, *genua flectere facio. Aqu.* Genes. XXIV, 11, et XLI, 43. ubi *Montf.* in *App.* loco γονατίζειν suspicatur legendum γονατίζει, h. e. *genua flectit.* Recte. Nam ita legitur in Cod. *Mosquensi.* Confer *Fischeri Clavem* p. 37. seq.

ΓΟΝΕΙ'Σ, plur. ex γονεὺς, *parentes.* אֵם, *mater.* Prov. XXIX, 15. - בֵּן, *filius. Aqu.* Iob. XVIII, 19. Quomodo in hac orationis serie *Aquila* parentes ac filios permutare potuerit, equidem non video. Igitur loco γονεῖς reponendum esse existimo γόνος, quod, sicut σπέρμα, de *filiis* ac omnino *posteris* adhibetur. Confirmat hanc coniecturam auctoritas

Vulgatis Int. qui aperte h. l. *Aquilam* secutus habet: *non erit semen eius.*

*ΓΟΝΟΠΟΙΕ'Ω, *fetifico.* פָּרָה, *fructum fero.* *Inc.* Lev. XXVI, 9. γονοποιήσατε sec. cod. *Lips.* et *Coislin.* *K.* Adde *Schol. Lycophr.* 897.

ΓΟΝΟΡ῾ΡΥΕ'Ω, *seminifluo, gonorrhoea* h. e. *seminis profluvio laboro.* זוּב, *fluo, effluo.* Lev. XV, 33. sec. *Oxon.* et *Ald.* Ibid. XXII, 4.

ΓΟΝΟΡ῾ΡΥΗ῀Σ, *seminifluus, gonorrhoea laborans,* seu *affectus.* זָב, *fluens, effluens.* Lev. XV, 4. 6. Num. V, 2. 2 Sam. III, 29. *Hesych.* γονοῤῥυής, οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως. Scribitur quoque γονοῤῥοής. Vide *Suidam* s. h. v.

ΓΟ'ΝΟΣ, *semen,* nempe viri. רָר, praet. Kal. ex ריר, *salivavit, fluxit.* Lev. XV, 3.

ΓΟ'ΝΥ, *genu.* ארכבה chald. *poples.* Dan. V, 6. - בֶּרֶךְ, *genu.* Gen. XXX, 3. Iud. VII, 5. 6. Ies. LXVI, 12. ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται, in genibus oblectabuntur. Lucem foeneratur hic locus ex *Theocrit. Idyll.* κγ', v. 53. sequ. Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι Δακρυόεντ᾽, ἀγανοῖσι παρεψύχοντ᾽ ἐπέεσσιν. - לְחִי, *maxilla.* Iob. XVI, 10. ubi tamen pro τὰ γόνατα legendum esse τὰ σιαγόνια iudicat *Grabius* *Prolegg. in LXX Intt.* T. IV. c. 4. §. 2. atque inde et *Hieronymi* versionem corrigit, in qua pro *in genas* male legitur *ingens.* Sed parum similitudinis inter τὰ γόνατα et τὰ σιαγόνια intercedit. Si coniecturae locus est, scribendum forte est εἰς τὸ γένειον. Fortasse tamen libertate in vertendo pro more suo usi sunt. - רֶכֶב, *currus.* 2 Reg. IX, 24. ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ. Nisi haec versio ortum suum debet *Iosepho,* (qui *A. I.* IX, 6, 3. habet πεσὼν ἐπὶ γόνυ,) pro בִּרְכָּבוֹ legerunt בְּבִרְכּוֹ, seu בְּבִרְכָּיו, *in genua sua.*

ΓΟ'ΝΥ ΚΑ'ΜΠΤΩ, *genu flecto.* קָדַד, *verticem inclino.* 1 Par. XXIX, 20.

*ΓΟ'ΟΣ, *planctus, luctus.* Vocabulum poeticum a γοάω, *gemo, deploro, defleo.* 3 Macc. I, 18. IV, 3. 16. ἀντὶ τέρψεως μεταλαβοῦσαι γόους, gaudium cum tristitia permutantes. Ib. V, 33. *Suidas:* γόον, θρῆνον. *Hesych.* γόος, θρῆνος, ἡ (leg. γοερὸς) θρηνητικός. Id. γοοῦσα, θρηνοῦσα.

ΓΟΡΓΕΥ'Ω, *velociter eo, festino.* הַכְשִׁיר, inf. Hiph. *rectum facere* s. *faciendo.* *Symm.* Coh. X, 10. ὁ γοργευσάμενος, *agilis.* Vid. s. v. γοργότης. *Hesychius:* γόργευσον, τάχυνον, σπεῦσον.

ΓΟΡΓΟ'ΤΗΣ, *strenuitas, agendi facilitas et velocitas, incitatus gradus.* כִּשְׁרוֹן, *rectitudo.* *Symm.* Cohel. II, 21. ubi in ed. *Rom.* ἐν γοργότητι tamquam scholion profertur. Ibid. IV, 4.

*ΓΟΥ῀Ν, *igitur.* 2 Maccab. V, 21. *Hesych.* γοῦν, τοίνυν.

ΓΡΑ'ΜΜΑ, ΤΟ', *litera*, *literae*, it. *liber*. (Confer *Valcken.* ad *Ammon.* pag. 58.) *גַּנִּים, nomen propr. *Ganim.* Ios XXI, 26. *γραμμάτων*. *Semlero* in *App. Critico* pag. 304. in textu fuisse videtur *Γανὲμ*, unde errore oculorum fecerint librarii *γραμμάτων*, quod mihi certe non probabile videtur. Vide infra ad סַנָּה a me notata. – דָּבָר, *verbum*. Esth. IV, 3. IX, 1. – כְּתֹבֶת, *inscriptio*. Lev. XIX, 28. *γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν*, stigmata ne vobis insculpatis. – *סַנָּה, *Sena*, nomen proprium. Ios. XV, 49. *πόλιν γραμμάτων*. Deduxerunt a שָׁנַן, quae vox Deut. VI, 7. *inculcare*, *repetere* notat, quod etiam in scholis fit docendo. Apud Chaldaeos et Syros שנן est *docte et acute dicere*, et שנינה est *acumen ingenii*, vel *quippiam acute dictum*. – סֵפֶר, *liber*. Esth. VI, 1. VIII, 5. 10. Dan. I, 4.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙ'Α, *scriptura*, *literatura*, *commentarius*. סְפֹרוֹת plur. *numeri*. *Al.* Ps. LXX, 15. ubi *γραμματεία* est *munus scribae*, cuius officium erat numerum rerum, quae inferebantur vel in publicum aerarium, vel in horreum, seu etiam militum et stipendiorum describere. Pro *γραμματείας* in nonnullis Codd. male factum est *πραγματείας*, ut etiam legit *Folengius Monachus*, unde et in latinas editiones irrepsit *negotiationes*. *Suidas* ad h. l. respiciens *γραμματείας* interpretatur *ἐξαριθμήσεις*, quae vox etiam *Hesychio* reddenda est loco *περιεσπασμένους*, non autem *πραγματείας*, quod *Bielio* visum fuit. *Symmachus* l. c. habet *ἐξαριθμῆσαι*. Sir. XLIV, 5. *συνέσει γραμματείας λαοῦ*, h. e. peritiae literaturae scribarum populi. Sine dubio enim ibi ante *λαοῦ* excidit vox *γραμματέων*.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥ'Σ, *scriba*, it. *praefectus*, *princeps*, *iudex*. אֲדַבֵּר fut. Pihel, *loquar*. Iob. XXXVII, 20. Verba ὁ *γραμματεύς* l. c. potius ad יְסֻפַּר, quam ad אֲדַבֵּר (quod prorsus omisisse videntur) referre mallem, ut vel duae versiones, ut saepe, coaluerint, vel glossema ad vocem *βίβλος* pertinens exhibeant. – סֹפֵר, *scriba*. Iud. V, 14. *ἐν σκήπτρῳ διηγήσεως γραμματέως*, ubi *γραμματέως* sine dubio est glossema e margine in textum ex alia interpretatione vocis hebr. infultum. 2 Sam. VIII, 18. XX, 25. 1 Reg. IV, 3. Vox ibi occurrit de scribis regiis. De Esdra vero, qui in codice sacro recte describendo occupatus fuit, legitur Esdr. VII, 5. 10. 11. Neh. VIII, 3. 6. 11. XII, 26. – סָפְרָא chald. Esdr. IV, 8. 9. 17. 23. – עֹשֵׂה מְלָאכָה, *faciens opus*. Esth. IX, 3. – שֹׁטֵר, *praefectus*, *scriptor publicus*, a سطر, *scripsit*. Ex. V, 6. ubi perperam *Tychsenius* in *tentam.* p. 85. putat eos סֹפֵר divinasse. *Fullerus Miscell.* III, 19. ait, versionis istius originem a Syris deductam esse, qui *chirographum* seu *syngrapham* שטר dicere solent. Num. XI, 16. 2 Par. XXVI, 11. XXXIV, 13. Vide

Michaelis Ius Mosaicum T. I. §. 51. Adde *Symm.* Prov. VI, 7. ubi γραμματεὺς *praefectum*, *principem*, *regem* notat. Conf. *Opuscula Critica* pag. 291. ac *Lex. N. T.* s. h. v. — שֹׁפֵט, *iudex*. Chald. Esdr. VII, 24. Sirac. X, 5. γραμματεὺς est *praefectus*, *princeps*, nam in antecedentibus sermo est de magistratibus. Sap. XXXVIII, 25. *literatus*, *doctor*, spec. religionis Iud. 1 Macc. V, 42. ubi vid. *Michaelis*.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥ'Ω, *sum scriba*, *scribae partes ago*, *praefectus sum*. הַצָּבָא, Hiph. *militare facio*, h. e. *in re militari exerceo*. Ierem. LII, 25. — שֹׁטֵר, *praefectus*. 1 Paral. XXVI, 29.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ', scil. τέχνη, *grammatica*, *literatura*. סֵפֶר, *liber*. Dan. I, 17. sec. *Chis.* et *Theodot.*

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ'Σ, *literator*, *literatus*. *יֹדֵעַ דַּעַת, *sciens scientiam*. Dan. I, 4. sec. *Chis.* — סֹפֵר, *scriba*. Ies. XXXIII, 18. ubi γραμματικοὶ sunt *notarii castrenses* vel *militares*. Conf. *Suiceri Thes. Eccles.* Forte tamen ibi legendum est γραμματεῖς loco γραμματικοί. Vide et 3 Esdr. VIII, 24. ubi pro πραγματικοῖς alii libri habent γραμματικοῖς.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΕΙΣΑΓΩΓΕΥ'Σ, *literarum publicarum promulgator*, *exactor*. *Augustinus quaest.* 69. in *Exod.* negat, facile sciri posse, quinam γραμματοεισαγωγεῖς fuerint, quoniam hoc nomen in nullo usu habeatur vel officiorum vel magisteriorum, et lib. 18. de *civit. Dei* cap. 39. putat, ita eos dici, qui docendis literis praeessent. Hinc *Trommius* transtulit *literarum institutor*, *magister*. *Sigonius* de *rep. hebr.* VII, 7. intellegit *eos*, *qui lites s. causas ad inferiores iudices deferrent*. *Bielius* transtulit *publicarum literarum promulgator*, *exactor*. Mihi autem videntur esse *ii*, *qui iudicum sententias et decreta aut scripto excipiunt aut ad alios perferunt*, fere i. q. *praecones*, *adparitores*, *lictores*, *viatores* apud Romanos. שֹׁטֵר. Deut. I, 15. XVI, 18. XXIX, 10. XXXI, 28. Adde Ex. XVIII, 25. sec. *Alex.* et *Ald. Gloss.* in *Octat.* γραμματοεισαγωγεῖς, ἐκβιβασταὶ, (*Zonaras* ἐκβιασταὶ habet.) παιδευταὶ, unde corrigendum videtur *Lex. Cyrilli MS. Brem.* in quo ita: γραμματοεισαγωγεῖς, ἐκβιβασθεὶς, παιδευθεὶς. Leg. ἐκβιβασταὶ, παιδευταί. Vide *Fesselii Advers. S.* L. I. c. 1. p. 13. seq. ac *Martini Lex. Phil.* s. v. *Principes populi*.

ΓΡΑΠΤΟ'Ν, *scriptum*. מִכְתָּב, idem. 2 Par. XXXVI, 22. 3 Esdr. II, 2. 2 Macc. XI, 15. Subintellegendum autem ibi videtur βιβλίον.

ΓΡΑΦΕΙ'ΟΝ, *graphium*, *stylus scriptorius*, *penicillus*. מִכְתָּב, *scriptura*. *Aqu.* Deut. X, 4. Voce γραφεῖον pro *scriptura* usus est etiam *Clemens* 1 *Ep. ad Corinth.* §. 28. ubi vide *Colomesium*. — עֵט, *stylus*. Iob. XIX, 24. *Al.* Ier. XVII, 1. ἐν γραφείῳ σιδηρῷ. Sic enim legendum censet *Grabius* de *vitiis LXX Intt.* p. 73. *Symm.* Ps. XLIV, 2.

*ΓΡΑΦΕΥ'Σ, *scriptor.* סוֹפֵר, *scriba. Symm.* Ps. XLIV, 2. ἡ γλῶσσά μου γραφεῖον γραφέως ταχινοῦ. Vide etiam Ez. IX, 2. in *Hex. K.*

ΓΡΑΦΗ', *scriptura, scriptum, descriptio, historia.* כְּתָב. 1 Par. XXVIII, 19. 2 Par. II, 11. XXXV, 4. – כְּתָבָא: כְּתָבָה Chald. Dan. V, 7. 8. 16. VI, 8. – כָּתוּב part. Pah. 2 Par. XXX, 5. 18. – כְּתוֹב. Ps. LXXXVI, 6. ἐν γραφῇ λαῶν, in descriptione populorum. – *כָּתֵף, *humerus.* 1 Par. XV, 15. Permutarunt invicem כָּתֵף cum כְּתָב, ut legerint כִּכְתָב vel בְּמִכְתָּב. – מִדְרָשׁ, *historia.* 2 Par. XXIV, 27. γεγραμμένα ἐπὶ την γραφὴν βιβλίου τῶν βασιλέων, scripta in *historia* libri regum. Confer 1 Macc. XII, 21. – מִכְתָּב. Οἱ λοιποὶ. Ies. XXXVIII, 9. ubi γραφὴ aeque ac vox hebraica *carmen* notat. LXX Ex. XXXII, 15. Deut. X, 4. 2 Par. XXI, 12. – *עֵט, *stilus.* Ier. XVII, 1. sec. cod. *Reg.* ubi scribendum est ἐν γραφείῳ σιδηρῷ. Confer *Grabium* de *Vitiis LXX Intt.* p. 73. 3 Esdr. VIII, 34. et I, 5. κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ, secundum *mandatum* Davidis, כְּמִכְתָּב, coll. 2 Paral. XXXV, 4. Sir. XXXIX, 41. XLII, 9. δόσις καὶ λῆψις παντὶ ἐν γραφῇ, datum et acceptum cuiuscunque generis in scriptura, sc. sit, h. e., *Drusio* interprete, describe aut in codicem refer.

*ΓΡΑΦΙΚΟ'Σ, *aptus ad scribendum.* 3 Macc. IV, 16. τοὺς γραφικοὺς καλάμους, *calamos, quibus ad scribendum utantur.* Conf. *Pollucis Onom.* VII, 126 et 128.

*ΓΡΑ'ΦΙΟΝ, *stylus.* מִכְתָּב, *scriptura. Aqu.* Deut. X, 4. sec. *Coisl.* ubi tamen lectio ipsa mihi est admodum suspecta, ac γραπτὸν mihi reponendum videtur.

ΓΡΑΦΙ'Σ, i. q. γραφεῖον, *stylus.* חֶרֶט, *stylus, quo insculpitur.* Ex. XXXII, 4. Ies. VIII, 1. – מִקְלַעַת, *sculptura.* 1 Reg. VI, 28. – עֵט, *stylus.* Ier. XVII, 1. – שָׁשַׁר, *minium.* Ez. XXIII, 14. Legerunt שָׁשַׁךְ cum Sin. שָׁשַׁךְ notat *omne instrumentum acutum,* collato arab. شكّ, *transfixit.*

ΓΡΑ'ΦΩ, *scribo, describo, sculpo, exsculpo, conscribo, in militiam adscisco.* דָּת, *lex.* Esth. IX, 1. – הֶעְתִּיק Hiph. *transscribo.* Prov. XXV, 1. – חָקַק: חָקַק, Kal et Pih. *describo, decerno.* Prov. VIII, 15. γράφουσι δικαιοσύνην: ubi γράφειν sensu iudiciali *decernere* notat. Habet praeterea vox חָקַק notionem *delineandi, pingendi* et *inscribendi.* V. *Simonis Lex. hebr.* p. 604. Ies. XXII, 6. ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνὴν, *exsculpsisti* seu *excidisti* tibi ipsi in petra tabernaculum. – חָקַק חִקְקִים, *decerno decreta.* Ies. X, 1. – כָּתַב. Ex. XXXII, 15. ubi γράφειν cum ἐγγράφειν et καταγράφειν in codd. permutatur. Ios. XVIII, 4. γράφειν est *describere, delineare,* et cum διαγράφειν permutatur in codd. Iud. VIII, 14. cum ἀπογράφειν in codd. permutatur, et *literis mandare ac consignare* notat. Ps. LXVIII, 33. μετὰ δικαίων μὴ

γραφήτωσαν, *in catalogum* iustorum non *referantur*. Confer 1 Macc. X, 65. ubi ἔγραψεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων dicitur ἐλλειπτικῶς pro μετὰ τ. π. φ., scripsit illum inter primos amicos. Ies. IV, 3. οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν, qui in vita sunt *conservati*, q. d. qui scripti sunt in libro vitae. Ies. X, 19. παιδίον γράψει αὐτοὺς, puer *describet* illos. Ier. XXII, 29. γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον (ὡς) ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, *describe* hunc virum, tanquam hominem reiectum. Ier. XXXI, 33. ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς, h. e. efficiam, ut accurate leges illas cognoscant, et alta mente ad observationem illarum repostas habeant. Conf. Prov. III, 3. et *Aeschyl. Prom. Vinct.* v. 267. ἃν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν, ubi *Schol.* Οὕτω καὶ Πίνδαρός φησι, φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται, τὴν ἀκριβῆ κατάληψιν αἰνιττόμενος. Verba *Pindari* occurrunt *Olymp.* X. ab initio, ad quae verba itidem conferendus est *Schol.* Cohel. XII, 10. ubi pro γεγραμμένον εὐθύτητος *Desvoeux* in *Comment.* p. 225. legere mavult γράφοντα εὐθύ. Sed mihi recepta lectio non sollicitanda videtur, modo γεγραμμένον substantive accipiatur pro γραφή. - כְּתַב Chald. Dan. V, 5. VI, 25. VII, 1. - כְּתָבָא Chald. *scriptum*. Dan. VI, 9. - פֶּסֶל, *sculptile*. Ies. XLIV, 9. ubi pro γράφοντες alii γλύφοντες habent. - קָלַע, *sculpo*. 1 Reg. VI, 28. - שִׂים מַס, *impono tributum*. Esth. X, 1. ἔγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν, τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης (subaudiendum videtur φόρους), scripsit autem, h. e. publico scripto imposuit regno terra marique tributum. Tob. I, 6. καθὼς γέγραπται, sicut *praescriptum* s. *mandatum* est. 3 Esdr. VI, 17. chald. שִׂים טְעֵם, coll. Esdr. V, 13. 1 Macc. XIII, 40. εἴ τινες ἐπιτήδειοι ὑμῶν γραφῆναι, εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς ἐγγραφέσθωσαν, si qui ex vobis apti sunt conscribi, inter nostros (h. e. in numerum nostrorum militum) conscribantur.

ΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, *vigilo*. נִשְׂקַד, Niph. a שָׂקַד, *colligatus sum*. Thren. I, 15. Legerunt נִשְׁקַד per *Schin* cum omnibus interpretibus antiquis, excepto *Chaldaeo*. Vide tamen *Buxtorfii Anticrit.* p. 563. - עָמַד, *sto*. Neh. VII, 3. ἔτι αὐτῶν γρηγορούντων: ubi sensum secuti sunt. - שָׁקַד, *maturo*. Ier. I, 12. V, 6. Dan. IX, 14. *Aqu. Symm.* Ier. I, 11. Baruch. II, 9. γρηγορεῖν ἐπί τινι, ut lat. *invigilare alicui rei*, notat *curare, ut aliquid eveniat* aut *ratum fiat*. Verba sunt: ἐγρηγόρησε κύριος ἐπὶ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπήγαγε (αὐτὰ) ἐφ' ἡμᾶς.

ΓΡΗΓΟ'ΡΗΣΙΣ, *vigilantia*. נַהִירוּ, chald. *lux, splendor*. Dan. V, 11. 14. In utroque loco vox γρηγόρησις metaphorice accipienda esse videtur de *agilitate* et *alacritate*, *diligenti cura et studio*.

ΓΡΟ'ΝΘΟΣ, *pugnus*. גֹּמֶד, *cubitus*, *mensura cubiti*. *Aqu. Symm.* Iud. III, 16. Conf. *Eustath.* ad *Il.* ψ. p. 1444, 4.

ΓΡΥΖΩ, *lenem sonum edo*, *leniter loquor*, vel *latro*, *hirrio*, *oggannio*, *grunnio*, *mutio*. חָרַץ, *moveo*. Ex. XI, 7. *οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ*, canis lingua sua non hirriet vel non ganniet. Ios. X, 21. *οὐκ ἔγρυξεν οὐδεὶς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ*, nec quisquam contra Israelitas vel mutire ausus est. *Lex. Cyrilli MS. Brem. οὐκ ἔγρυξεν*, *οὐκ ἐφθέγξατο*. Sic etiam *Hesychius*, nisi quod vitiose apud illum legatur *ἔγρυζεν* pro *ἔγρυξεν*. Idem: *γρύξαι*, *ἠρέμα κράξαι*, *ἢ ἠρέμα φθέγξασθαι*, *ἢ ὑλακτῆσαι*. *Suidas*: *γρύξαι*, *φθέγξασθαι*, *κράξαι*. Confer *Bocharti Hieroz*. P. I. l. 2. c. 55. p. 668. qui pro *γρύξει* Ex. XI, 7. et Iudith. XI, 19. melius legi posse putat *ῥύξει* vel *ῥόξει*, quia canum sit *ῥύζειν* et *ῥόζειν*, nihil tamen vult mutare.

ΓΡΥΨ, *gryps*, *gryphus*. Non est animal illud fabulosum, quod describunt *Plin. H. N.* VII, 2. *Solinus* c. 19. *Aelianus H. A.* IV, 27. et alii (nempe avis aurita, quadrupes, rostro et alis aquilae, lupi vel pardi corpore, leonis unguibus, apud Indos vel Arimaspos auri custos), sed est *accipiter*, *vultur*, aut *aquila marina*: nam *Hesychio γρυπαὶ* sunt *vulturum nidi*. Vide *Bonfrerium* ad *Pentat*. p. 621. et *Bocharti Hieroz*. P. II. p. 812. פֶּרֶס, *aquilae species*, *ossifraga*. Lev. XI, 13. Deut. XIV, 12.

ΓΥΜΝΑΖΩ, *exerceo*, *vexo*. 2 Macc. X, 15. *ἐγύμναζε τοὺς ἰουδαίους*, *vexabat* Iudaeos.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ, *gymnasium*, *locus*, *in quo se nudi exercebant*, *palaestra*, *exercitii locus*. 1 Macc. I, 16. *ᾠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν ἱεροσολύμοις*. *Syrus* h. l. habet ܐܣܛܕܝܘܢ, *stadium*, sed 2 Macc. IV, 9. 12., ubi eadem vox occurrit, vocem graecam retinuit. 4 Macc. IV, 20. *Hesychius*: *γυμνάσιον*, *τόπος*, *ἐν ᾧ ἀγωνίζονται*.

ΓΥΜΝΟΣ, *nudus*, *male vestitus*; *apertus*, *manifestus*. *אִשָּׁה, *uxor*. Amos. IV, 3. Sed pro *γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων* legendum esse videtur *γυναῖκες ἔναντι ἀλλήλων*. – בְּלִי לְבוּשׁ, *sine veste*. Iob. XXXI, 19. – חֲלָקָה, *levitas*. Gen. XXVII, 16. Sermo ibi est de manibus et cervice Iacobi, quae depiles erant. – מַעֲרֻמִּים plur. *nudi*. 2 Par. XXVIII, 15. – עֵירֹם. Gen. III, 7. 10. 11. Ez. XVI, 22. 38. XVIII, 7. 16. – עָרֹם. Gen. II, 25. 1 Sam. XIX, 24. Iob. I, 21. *γυμνὸς*, *bonis terrenis destitutus*. Ibid. XXVI, 6. *γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐνώπιον αὐτοῦ*, *manifestus* infernus coram illo. *Lex. Cyrilli MS. Brem. γυμνῶς*, *φανερῶς*. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Ies. XX, 2. 3. *γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος*, nudus et discalceatus. 2 Macc. XI, 12. *οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν τραυματίαι γυμνοὶ διεσώθησαν*, plures autem eorum vulnerati *abiectis armis* in fugam se dederunt. De quo verbi usu confer *Cuperi Obss.* lib. I. c. 7. et locum *Amosi* II, 16. וְאַמִּיץ לִבּוֹ עָרוֹם יָנוּס.

ΓΥΜΝΟ'Σ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *nudus sum aut fio.* עָרָה, *nudo me.* Ies. XXXII, 11.

ΓΥΜΝΟ'ΤΗΣ, *nuditas.* עֵירֹם, *nudus.* Deut. XXVIII, 48. ἐν γυμνότητι.

ΓΥΜΝΟ'Ω, *nudo, denudo, exuo.* הִתְגַּלָּה Hithp. *retego me.* Gen. IX, 21. ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, nudus iacebat in tabernaculo suo. – חוּג, *circino.* Iob. XXVI, 10. ubi tamen pro ἐγύμνωσεν alii rectius ἐγύρωσεν habent. – פָּרַע, Hiph. הִפְרִיעַ, *dissolutum reddo.* *Symm.* Ex. XXIII, 25. Habet vox hebr. notionem *nudandi* in lingua chaldaica. – רִיק, *evacuo.* *Aqu. Symm. Theod. et Vta* Ps. XXXIV, 3. *Symm.* Ez. V, 2. et XII, 14. Iudith. IX, 1. ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκκον, nudavit se, quem induerat, sacco. Vide et v. 2.

ΓΥ'ΜΝΩΣΙΣ, *nuditas*, etiam *pudendum.* עֶרְוָה, idem. Gen. IX, 22. 23. in notione *pudendi.* – מָעוֹר, *nuditas*, etiam *antrum*, h. e. *pudendum mulieris.* *Aqu.* Hab. II, 15. ubi *Symm.* ἀσχημοσύνην habet.

ΓΥΝΑΙΚΕΙ͂ΟΣ, *muliebris.* אִשָּׁה, *mulier.* Lev. XVIII, 22. Deut. XXII, 5. – בֵּית נָשִׁים, *domus mulierum.* Esth. II, 11. κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν. – מַלְכוּת, *regnum.* Esth. II, 17. τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον, diadema reginae. Confer *Lex. N. T.* s. v. γυνὴ n. 4.

ΓΥΝΑΙΚΕΙ͂ΟΝ, sc. δῶμα vel οἴκημα, *gynaeceum, conclave separatum mulierum.* Tob. II, 11. (19.) ἠρίθευτο ἐν γυναικείοις, lanificia tractabat in gynaeceis. Ita *Baduellus.* Alii autem maluerunt cum *Hebraeo* supplere ἔργοις, *in rebus vilibus et abiectis.*

ΓΥΝΑΙΚΕΙ͂Α, sc. ἔθη seu πάθη, *menses mulierum, muliebria, menstrua.* אֹרַח כַּנָּשִׁים, *via secundum mulieres.* Gen. XVIII, 11. ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάῤῥᾳ γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα, Sarae autem *menstrua pati* desierat. *Hesych.* γυναικεῖα, τὰ ἔμμηνα. Praeterea legitur Gen. XXXI, 35. sec. cod. *Alex.* et *Compl.* ubi reliqui libri γυναικῶν habent. Conf. *Dieterichii Iatreum Hippocrat.* p. 329.

ΓΥΝΑΙΚΟΤΡΑΦΕ'Σ (Lege γυναικοτραφὴς, vel cum *Montfauconio* γυναικότροφε), *mulierem alumne, effoeminate, a mulieribus educate.* בֶּן־נַעֲוַת, *fili perversae.* *Inc.* 1 Sam. XX, 30. ubi vox γυνὴ sensu malo de *scortis* et *prostitutis* accipienda esse videtur. Vide supra s. v. αὐτομολέω. Fortasse tamen legit בֶּן נַעֲרָה.

ΓΥΝΑΙΚΟΤΡΟΦΗ'. *Inc.* 1 Sam. XX, 30. בֶּן־נַעֲוַת. Vide s. v. γυναικοτραφὲς, ubi iam monui γυναικότροφε scribendum esse.

ΓΥΝΑΙΚΩ'Ν, *gynaeceum, conclave separatum mulierum.* בֵּית נָשִׁים, *domus mulierum.* Esth. II, 3. 9. 13. 14.

ΓΥ'ΝΑΙΟΝ, *muliercula, mulier.* אַלְמָנָה, *vidua.* Iob. XXIV, 21. ubi fortasse γύναιον de *inope* et *auxilio carente*

in universum accepit: nam in *χήραν* mutare equidem non auderem. *Hesych. γύναιον, γυνή.*

ΓΥΝΗ', *mulier*, *foemina*, *uxor.* *אחות, *soror.* 1 Par. IX, 35. *τῇ γυναικὶ αὐτοῦ.* Recte: coll. c. VIII, 29. Antiquiora exemplaria cod. hebr. habent אשתו. Sic primae editiones *Venetae.* Fortasse irrepsit hic אחתו ex cap. VII, 15. V. *Buxtorfii Anticrit.* p. 607 sequ. - *אֶרֶץ, *terra.* Ier. III, 1. Non legerunt אִשָּׁה, sed contextus causa ita interpretati sunt. Vide tamen ad h. l. *Spohnium.* - אִשָּׁה, q. d. *vira*, foem. ex אִישׁ, *vir.* Gen. II, 22. 23. III, 1. 4. Prov. XIX, 14. *γυνή* ponitur pro אִשָּׁה מַשְׂכָּלֶת, *mulier intellegens*, ubi sine dubio post *γυνή* omissum est adiectivum *τῷ* מַשְׂכָּלֶת respondens, quod latet, si quid video, in voce *ἀνδρὶ*, pro quo omnino legendum *ἀνδρεία*, ut alibi. - אֵשֶׁת. Gen. II, 24. 25. III, 8. Lev. XX, 11. אֵשֶׁת אָב. *Samar.* bene transtulit *γυνὴ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός.* Nullo enim modo de matre proprie sic dicta sermo ibi esse potest. - בַּת, in plur. בָּנוֹת, *filia, filiae.* Gen. XXX, 12. Iud. XII, 9. Esth. II, 7. ubi non opus est statuere eos אשׁה legisse. - *טוּחוֹת, *renes.* Iob. XXXVIII, 36. *ἐν γυναιξὶν;* quasi omisso Chet טוּת vel טווּת legisset, *foeminasque nutrices* intellexisset. Fortasse autem respexerunt notionem *occulti* et *latentis*, quam habet haec vox ex *Arabismo* (طخو), ac quae bene convenit mulieribus orientalibus in gynaeceo latentibus. V. s. v. *ἀπόκρυφος.* - יְבָמָה, *glos*, *fratria.* Deut. XXV, 7. - נַעֲרָה, *puella.* Esth. II, 4. *ἡ γυνὴ, ἢ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ*, puella, quae placuerit regi. Eodem sensu *Homero Il.* α', v. 348. Briseis, quam v. 336. 337. *κόρην, puellam, adolescentulam*, dixerat, *γυνὴ* appellatur. - נָשִׁים plur. Ier. L, 37. *ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες*, erunt tanquam mulieres, h. e. *timidi*, *pusillanimi.* Vide et Nah. III, 73. Sic et alias Graecis *γυνὴ* dicitur de *illo*, *qui effoeminatus, timidus vel pusillanimus est.* *Hesych. γυνὴ, ἄνθρωπος δειλὸς, ἄνανδρος, γυναικώδης.* - *נַשִּׁים 3 pers. plur. in praet. Hiph. הֵשִׁים, a שָׁמֵם, *desolabimus.* Num. XXI, 30. Legerunt נָשִׁים. - פִּילֶגֶשׁ, *pellex.* Esth. II, 14. - *רֶחֶם, *vulva.* Prov. XXX, 16. עֹצֶר רָחַם, *constrictio vulvae*, *ἔρως γυναικός.* Ita h. l. per euphemismum transtulerunt. - רְעוּת, *proxima.* Esth. I, 19.

ΓΥΝΗ' ἈΔΕΛΦΟΥ͂ ΤΗ͂Σ ΜΗΤΡΟ'Σ. דוֹד, *uxor patrui.* *Samarit.* sec. *Cat. Niceph.* p. 1098. Lev. XX, 20. ubi tamen pro *τ. μητρὸς* fortasse reponendum erit *τοῦ πατρός.*

ΓΥ'ΡΙΣ, *pollen*, metonymice, *panes pollinacei.* חֹרִי; pro חֹרִים, *foramina.* *Aqu.* Gen. XL, 19. *τρεῖς κοφίνους γύρεως*, tres cophinos plenos panibus pollinaceis, s. confectis e polline, cuiusmodi panes a Graecis *γυρῖται ἄρτοι*, et ab *Athenaeo* (III, 30.) *ἄρτοι ἐκ γύρεως γινόμενοι* dicuntur. Vide

tur *Aquila* non tam sententiam, quam sonum potius verbi hebr. חרי secutus esse, quod praeter *Hieronymum* etiam alii *farinam* interpretantur. In lib. nominum ebraicorum: *Chorri, farina: Chorraeus, farinatus.* Vide *Drusium in fragm.* p. 55.

ΓΥ'ΡΟΣ, gyrus, circulus, ambitus. חוּג, idem. Iob. XXII, 14. γῦρον οὐρανοῦ, h. e. *coelum siderium, luminaribus et stellis ornatum.* Conf. Sir. XXIV, 5. Ies. XL, 22. τὸν γῦρον τῆς γῆς. *Aqu. Theod.* Prov. VIII, 27. - *מְצוּד, *munitio. Theod.* Hab. II, 1. teste *Hieronymo.* - Vide infra s. v. κύκλος.

ΓΥΡΟ'Ω, circulum duco, cingo, undiquaque ambio. חוּג, *circino. Al.* Iob. XXVI, 10. Sir. XLIII, 14. ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐγκυκλώσει δόξης, *cinxit* undiquaque coelum rotunditate gloriae. *Hesych.* ἐγύρωσε, περιετείχισε πάντοθεν.

ΓΥ'ΡΩΣΙΣ, circuitio. חָגָּא, *tremor. Aqu.* Ies. XIX, 17. Deduxit a חוּג. *Hieronymus* ad h. l.: *In hebraico legitur Agga, quod interpretari potest et festivitas . . . quod significantius Aquila transtulit* γύρωσιν, *quum aliquis pavidus et tremens circumfert oculos, et advenientem formidat inimicum.*

ΓΥ'Ψ, vultur. *אַיֵּה, *ubinam*, aut sec. nonnullos Intt. *vagatur, oberrat. Symm.* Iob. XV, 23. Legit אַיָּה, coll. XXVIII, 7. - אַיָּה, *cornix.* Iob. XXVIII, 7. - דָּאָה, *milvus.* Lev. XI, 14. Sed voces ibi videntur inversae esse, ut ad אַיָּה potius pertineat. - *כִּי, *quod.* Iob. XXXIX, 27. Legerunt דַּיָּה vel דיו. Duplici enim modo scribi solet haec vox. - ראה i. q. דָּאָה. Deut. XIV, 13. - רֶשֶׁף, *pruna.* Iob. V, 7. ubi vid. *Montf.*

**ΓΩ'Γ.* גּוֹי, *tonsiones.* Amos. VII, 1. Legerunt fortasse גוג. Inepte. Sir. XLVIII, 17. Puto ibi pro γὼγ scriptum fuisse ab auctore aut interprete γειὼν, ut sermo sit de *fluvio Gihon*, cuius aquas in civitatem Ierusalem derivavit Ezechias.

ΓΩΛΑΩ'Θ. Ipsa vox hebr. plur. גֻּלּוֹת, *globi.* 2 Par. IV, 12. ubi alii γωλὰθ, minus recte.

ΓΩΝΙ'Α, angulus. *חֲנַנְאֵל nomen propr. *Chananeel. Syrus* Ier. XXXI, 38. ubi suspicor γωνίας ex hebraico, quod graecis literis exprimere voluit, corruptum esse. Certe hic duas versiones coaluisse dubio caret. - כָּתֵף, *latus.* 2 Par. IV, 10. - מִקְצֹעַ, *angulus.* Ex. XXVI, 24. XXXVI, 26. 2 Par. XXVI, 9. - מְקֻצְעָה, idem. Ex. XXVI, 23. XXXVI, 24. - פֵּאָה, *angulus. Inc.* Ex. XXVII, 9. - פֹּנֶה part. *respiciens.* 2 Par. XXV, 23. Legerunt פִּנָּה. - פִּנָּה, *angulus.* 1 Sam. XIV, 38. προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ ἰσραὴλ, adducite huc omnes angulos Israelis, h. e. illos, qui in omnibus angulis et extremitatibus sunt. In versione *Aquilae* pro εἰς τὰς γωνίας reponendum est εἰς πάσας γωνίας,

aut ἐν πάσαις γωνίαις. Prov. VII, 12. ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει, in plateis iuxta omnem angulum (h. e. ubi viae desinunt in triviis et quadriviis, adeoque maior esse solet hominum concursus, quam alibi) insidiatur. Prov. XXV, 25. ἐπὶ γωνίας δώματος. Ier. XXXI, 39. ἕως πύλης τῆς γωνίας, usque ad portam anguli. – פִּנָּה et שׁוּק iunctim, *angulus et platea*. Prov. VII, 8. – שַׁעַר, *porta*. 2 Par. XXVI, 9. Ita *Bielius* ac *Trommius*, sed perperam. Nam l. c. loco γωνίαν, quod sola ed. *Aldina* (sine dubio errore descriptoris, oculi lapsu decepti, quia γωνίας praecesserat) exhibet, reliqui libri omnes πύλην habent. Susann. 37. ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ παραδείσου, in angulo horti.

ΓΩΝΙΑΙ'ΟΣ, *angularis*. פִּנָּה, *angulus*. Iob. XXXVIII, 6. λίθον γωνιαῖον, lapidem angularem.

Δ

ΔΑΒΕΙ'Ρ, *ΔΑΒΕΙ'Ρ* et *ΔΑΒΙ'Ρ*. Ipsa vox hebr. דְּבִיר, *adytum*, q. d. *locutorium*, *locus, ubi oracula dantur*. 1 Reg. VI, 5. 16. 19. VIII, 6. 2 Par. III, 15. IV, 20. V, 6. 8. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* δαβεὶρ, χρηματιστήριον, ναός. In *Gloss.* in *lib.* 3. Reg. legitur δαβὶρ, et exponitur χρηματιστήριον. *Hieronymus* in *Comment.* ad Ephes. I.: *Debir*, *quod nos* oraculum *sive* responsum *possumus appellare*, *et ut contentiosius verbum exprimamus e verbo* λαλητήριον, *i. e.* locutorium, *dicere*. *Lex. MS. Bibl. Coislin.* p. 500. Δαβὴρ (ita male pro δαβὶρ scribitur) τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὀνομάζει. Vide de hac voce et aliis eiusmodi *Hottingeri Thes. Philol.* p. 366.

**ΔΑΒΙ'Δ*. רוּד. Ies. XXIX, 3. Decepti sunt similitudine literarum ר et ד, ut saepe alias.

ΔΑΔΟΥΧΙ'Α, *facis gestatio*, *taedae accensio*. 2 Macc. IV, 22. μετὰ δᾳδουχίας καὶ βοῶν εἰσεδέχθη, cum facibus (scil. per urbem e tecto fulgentibus, ut teste *Grotio* ad h. l. loquitur *Plutarchus* de honoribus Antonio, cum Athenis esset, exhibitis.) et clamoribus receptus est. *Hesych.* δᾳδουχίας, λαμπαδηφορίας, λυχναψίας, φωτισμούς.

ΔΑΔΩ'Ρ. דְּרוֹר, *libertas*. *Inc.* Lev. XXV, 10. qui legit ד pro ר.

ΔΑΙΜΟΝΙ'ΖΩ, *daemonem ago*. יָשׁוּד, fut. a שָׁדַד, *vastabit*. *Aqu.* Ps. XC, 6. Videtur significationem verbi יָשׁוּד ex derivato nomine שֵׁד, quod a vastando *daemonem* significat, deduxisse. *Symmachus* habet δαιμονιώδης.

ΔΑΙΜΟ'ΝΙΟΝ, *daemonium*. אֱלִילִים plur. *idola*. Psalm. XCV, 5. – *גַּד, *Gad*, nomen idoli. Ies. LXV, 10. Est sc. גד *Dea fortuna*, unde alii τῇ τύχῃ habent. Sed sunt ibi lapsu memoriae interpretis nomina transposita, ut δαιμόνιον ibi

τῷ מְנִי respondeat. - יָשׁוּד, fut. a שָׁדַד, vastabit. Ps. XC, 6. δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Vide supra s. v. δαιμονίζω. Legerunt h. l. יָשֵׁד. Vide ad h. l. *Colomesii Obss. SS.* p. 609. *Clerici Art. Crit.* P. I. c. 1. p. 53. *Maii Obss. SS.* lib. III. p. 45. - מְנִי, *luna.* Ies. LXV, 10. Vide supra s. גַּד. - צִיִּים plur. *ferae animalia.* Ies. XXXIV, 14. - שֵׁד, *daemon.* Deut. XXXII, 17. Ps. CV, 35. - שָׂעִיר, *hirsutus, pilosus.* Ies. XIII, 21. Vide et Tob. III, 8. VI, 17. VIII, 2.

ΔΑΙΜΟΝΙΩΔΗΣ, daemoniacus. יָשׁוּד, fut. a שָׁדַד, *vastabit. Symm.* Ps. XC, 6. In mente habuit שֵׁד, quod δαιμόνιον vertere solet.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, daemon. גַּד, nomen *idoli,* quod alii de *Iove,* alii de *Dea Fortuna* interpretantur. *Al.* Ies. LXV, 10. Vide s. δαιμόνιον.

ΔΑ΄Κ. Est ipsa vox hebr. דַּק, *res minutae. Symm. Theod.* Ies. XL, 15.

ΔΑ΄ΚΝΩ, mordeo, dolore afficio, laedo, noceo. נָשַׁךְ, idem. Gen. XLIX, 17. Num. XXI, 6. 8. 9. ubi de morsu serpentum dicitur, coll. Cohel. X, 8. 11. Amos. V, 19. Hab. II, 7. δάκνοντες αὐτὸν, *dolore* illum *afficientes.* Sic apud poetas δάκνειν passim pro *laedere, perturbare, dolore, molestia afficere* occurrit, v. c. *Aeschyl. Theb.* v. 403. ubi *Schol.* δάκνουσι, λυποῦσι. *Eurip. Hippol.* v. 696. *Electr.* 291. *Hesych.* δάκνει, λυπεῖ. Vide *Spanhem.* not. ad *Aristoph. Nub.* v. 12. *Iacobs anim.* ad *Anthol.* T. VIII. p. 230. ac *Lexic. N. T.* s. h. v. - Vide *Ὄφις.

ΔΑ΄ΚΡΥ et *ΔΑ΄ΚΡΥΟΝ, lacrymae.* אֲרֻבָּה, *caminus.* Hos. XIII, 3. ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων καπνώδης. Omnes fere, quos consului, interpretes statuerunt, lectionem *Vat.* ἀπὸ δακρύων, quam *Hieronymus* reiicit, vitio scribarum ortam esse ex lectione ἀπὸ ἀκρίδων (מֵאַרְבֶּה), de qua supra s. v. ἀκρὶς est expositum. Conf. *Fischeri Proluss. de Verss. GG. V. T.* p. 40. ac, qui copiose de h. l. disputavit, *Semlerum* in *Ep. Critica* p. 46. Quanquam equidem negare nolim, habere hanc sententiam aliquam veri speciem, tamen non minus placet mihi coniectura, esse haec verba alius interpretis versionem, sed vitiose scriptam, ac fortasse reponendum ἀποδακρύων, *lacrymas exprimens,* i. q. fumus facere solet. - דִּמְעָה, *lacryma.* 2 Reg. XX, 5. Ps. VI, 6. Coh. IV, 1. ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων, ecce lacrymas malis artibus direptorum. Ita collective δάκρυον pro *lacrymis* usurpatur *Aeliano V. H.* III, 18. et *Plutarcho Alcib.* p. 209. Vide *Perizon.* ad *Aelian.* l. c. p. 252. - *הִטִּיף Hiph. a נָטַף, *stillo.* Mich. II, 6. ubi pro יַטִּיפוּן, *stillabunt,* sine dubio legerunt נְטָפִים, aut in regimine נִטְפֵי, *guttas,* quod de *lacrymis* intellexerunt. - *עַיִן, *oculus. Inc.* Iob. XXXI, 16. τοῖς δάκρυσιν, quae verba *Montf.* in *Hex.* perperam cum hebr. וְעֵינֵי

coniunxit. Pertinent potius haec verba ad אָכְלָה, *consumsi*, in fine commatis, et sunt merum scholion ex *Olympiodoro* hoc sensu: oculos viduarum lacrymis consumsi, h. e. expressi ipsis lacrymas, sc. oppressione et inhumanitate.

ΔΑ'ΚΡΥΣΙ ΚΛΑΙ'Ω, *lacrymis fleo.* הַטִּיף הַטִּיף, *stillo stillo*, Hiph. a נָטַף. Mich. II, 6.

ΔΑΚΡΥ'Ω, *lacrymor.* הַטִּיף, *stillo*, Hiph. a נָטַף. Mich. II, 6. Legerunt בְּמִיפִין loco יַטִּיפוּן, et illud *stillicidium* non metaphorice et figurate, sed proprie de oculorum stillicidio, h. e. lacrymis, acceperunt. - נִתַּךְ, *effundor.* Iob. III, 24. - *רָגַן, Niph. נִרְגַּן, *commoveor*, *conturbor. Theod.* ac LXX sec. *Compl.* 2 Sam. XVIII, 33. ἐδάκρυσεν. Locum quidem habere potest haec translatio inprimis in hac orationis serie, (ut scil. signa tristitiae pro ipsa tristitia posuerit auctor huius versionis,) praeterea in *Vulgato* legitur *contristatus est*, mallem tamen illud ἐδάκρυσεν referre ad sequens וַיֵּבְךְּ. - רָעַם, *percellor.* Ez. XXVII, 35. ubi *Cappello* pro רָעֲמוּ per metathesin literarum legisse videntur דָּמְעוּ, et praeterea pro Resch Daleth.

*ΔΑΚΤΥΛΗ'ΘΡΑ, *tormentum*, *digitis manuum et pedum adhiberi solitum.* 4 Macc. VIII, 12. Vide *Synes.* Ep. 58. ac *Pollucis Onom.* II, 156.

ΔΑΚΤΥ'ΛΙΟΣ, *annulus.* טַבַּעַת, *annulus obsignatorius.* Gen. XLI, 42. Ex. XXV, 12. 14. - חֹתָם, *sigillum.* Gen. XXXVIII, 18. ubi *Bielius* δακτύλιον interpretatur de *annulo obsignatorio*, nixus auctoritate *Aquilae*, qui h. l. σφραγῖδα posuit. Hinc putat illustrari posse locum Luc. XV, 22. ubi δακτύλιον cum *Heinsio* intellegit non de simplici annulo, sed de annulo cum patris nota et sigillo, ut sic verus filius et proprius intelligeretur, qualis ille fuit, quem gestavit *Cneius Scipio Africanus*, teste *Valerio Max.* III, 5. - חֹתֶמֶת, *sigillum*, *annulus signatorius.* Gen. XXXVIII, 25. - עִזְקָא, Chald. *annulus signatorius.* Dan. VI, 17. - *קֶרֶס, *ansula*, *uncinus.* Ex. XXVI, 6. sec. *Oxon.* ubi reliqui libri κρίκους habent. Drac. 14. coll. *Aeliano V. H.* XII, 30. 1 Macc. VI, 15. ubi vid. *Michaelis* ac *Paulsen* de *regimine Orient.* §. 62. Tob. I, 22. εἶναι ἐπὶ δακτυλίου, annulum obsignatorium regis gerere, adeoque primum esse post regem. Conf. sequ. et Esth. VIII, 2.

ΔΑΚΤΥΛΟΔΕΙΚΤΕ'Ω, *digito monstro.* מוֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו, *docens digitis. Symm.* Prov. VI, 13. δακτυλοδεικτῶν. *Diod. Sic.* XIII, 103. p. 431. T. V. *Dio Cass.* LXI, 17. 997. *Philo* in *Flacc.* p. 987. D. Hinc δακτυλόδεικτον apud *Aeschyl. Agam.* v. 1341. ubi vid. *Stanleius.* Similis vox est δακτυλοδείκνυμι apud *Sopatr.* διαιρ. ζητημ. p. 363. cui proximum est δακτυλοδεικνεῖν, quod in *Demosth. Or.* in *Aristog.* p. 790. plures codd. exhibent pro δακτυλοδεικτεῖν.

ΔΑ΄ΚΤΥΛΟΣ, *digitus*. אֶצְבַּע, idem. Ex. VIII, 19. *δάκτυλος θεοῦ ἐστι τοῦτο*, h. e. hac in re exserit Deus suam potentiam. Ib. XXXI, 17. Ies. II, 8. - כַּף, *vola*, *manus*. Iob. XXIX, 9.

ΔΑΛΟ΄Σ, *titio*, *torris*. אוּד, idem. Ies. VII, 4. Amos. IV, 11. Zach. III, 2. *δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρὸς*, torris ex igne extractus. *Hesych.* *δαλὸς* inter alia exponitur *ξύλον κεκαυμένον, τὸ ἐξημμένον ξύλον*. - כִּיּוֹר, *focus*. Zach. XII, 6. Acceperunt vocem hebr. per metonymiam de lignis, quae foco imponuntur. - כִּידוֹר, *scintilla*. *Oi λοιποὶ* Iob. XLI, 10. - מְדוּרָה, *pyra*, *rogus*. Ez. XXIV, 9. 10. *Hesych.* *δαλὸν, ξύλον, ἡ λαμπάδα, ἢ ξύλον κεκαυμένον, δᾳδίον ἡμίφλεκτον*.

ΔΑΜΑ΄ΖΩ, *domo*. חֲשַׁל, Chald. *debilito*. Dan. II, 40. *σίδηρος — δαμάζει πάντα*. - רְעַע, *confringo*. Dan. II, 40.

ΔΑΜΑ΄ΛΑΙΟΣ, *vitulinus*. פַּר, *iuvencus*. *Aqu.* Psalm. XXI, 13.

ΔΑ΄ΜΑΛΙΣ, *iuvenca*, *vitula*. אַיִל, *aries*. *Inc.* Lev. IX, 2. - בָּקָר, *armentum*. Num. VII, 17. 23. - עֵגֶל, *vitulus*. 1 Sam. XXVIII, 24. Ps. LXVII, 33. - עֶגְלָה, *vitula*. Gen. XV, 9. Deut. XXI, 3. 4. Iud. XIV, 8. - עֲגָלָה, *plaustrum*. Ies. V, 18. Legerunt עֶגְלָה. - פַּר, *iuvencus*. Num. VII, 88. - פָּרָה, *iuvenca*. Num. XIX, 2. 6. Hos. IV, 17. Amos. IV, 1. *Aqu.* Iob. XXI, 10. - פְּרֻדוֹת plur. *grana*. Ioel. I, 17. Legerunt פָּרוֹת.

ΔΑΝΕΙ΄ΖΩ, *ΟΜΑΙ*, *faenero*, *foeneror*, *mutuum do*, *accipio*. לָוָה: הִלְוָה, Kal et Hiph. Deut. XXVIII, 12. 44. Neh. V, 4. Prov. XIX, 17. XXII, 7. *δανειοῦσι* pro *δανείσουσι*. Cf. ad h. l. *Iaegerum*. *Aqu.* Ps. XXXVI, 26. - הֶעֱבִיט: עָבַט, Kal et Hiph. Deut. XV, 6. 8. Sap. XV, 16. *τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος*, qui spiritum homini dedit mutuum, eumque ut debitum reposcet. Ita vulgo redditur. Sed rectius: qui spiritum a Deo mutuo duntaxat accepit. *Hesych.* *δανείζει, μεταδίδοῖ τοῖς ἐνδείαις, κιχρᾷ*.

ΔΑΝΕΙ΄ΖΟΜΑΙ ΣΙ΄ΤΟΝ, *mutuo accipio cibum*. שָׁאַל, *peto*, sc. *stipem*, *mendico*. Prov. XX, 4.

ΔΑ΄ΝΕΙΟΝ, *aes alienum*, *foenus*, *mutuum*, *debitum*. נֹשֶׁה part. *mutuans*, *mutuo dans*. Deut. XXIV, 11. *ἄνθρωπος, οὗ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν*, homo, cui mutuo das. Legerunt sine dubio נֶשֶׁךְ, aut נָשִׁיךְ, *foenus*, quibus vocibus etiam respondet 2 Reg. IV, 7. sec. *Compl.* aut potius apud *Inc. Int.* *Hesych.* *δάνειον, ὄφλημα, χρέος, δῶρον*.

ΔΑΝΕΙΣΜΟ΄Σ, *mutuatio*, *foeneratio*. Sir. XVIII, 33. ubi *δανεισμὸς* est *pecunia ad foenus accepta*.

ΔΑΝΕΙΣΤΗ΄Σ, *mutuator*, *foenerator*. נֹשֶׁה, part. *exactor crediti*. 2 Reg. IV, 1. Ps. CVIII, 10. - *נָשִׁים, *foeminae*. *Theod.* Ies. III, 12. Si recte se habet nota haec hexaplaris, legit cum *Arabe* et *Chaldaeo* נֹשִׁים, ut sit *Benoni* Kal

a נָשָׁה, *foenerari*, *mutuo dare*, favente huic lectioni parallelismo sententiarum. *Aquila* et LXX habent ἀπαιτοῦντες. Sed fortasse haec nota hexaplaris referenda est ad נֹגְשָׂיו initio huius commatis. – *רָשׁ, *pauper*. Prov. XXIX, 13. Sed ibi transpositio verborum locum habet, ac δανειστὴς pertinet potius ad אִישׁ תְּכָכִים, *vir dolosus*, h. e. *callidus*, *noscens artes lucrandi*, aut *vir fasciarum* (تكة, *fascia*), h. e. *dives*.

ΔΑ'ΝΟΣ, *mutuum*, *foenus*. Sirac. XXIX, 4. ubi *mutuum* notat.

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, *sumtus facio*, *impendo*, *consumo*. Iudith. XII, 4. οὐ δαπανήσει ἡ δούλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, sc. βρώματα, non *consumet* ancilla tua cibos, quos secum adduxit. 1 Macc. XIV, 32. ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ, magnam ex propriis pecuniam *impendebat*. 2 Macc. I, 23. δαπανωμένης τῆς θυσίας, cum sacrificium *consumeretur*. Adde Dan. IX, 17. sec. *Chis*. εἴδοσαν δεδαπανημένα πάντα τὰ παρατεθέντα.

ΔΑΠΑ'ΝΗ, *sumtus*, *impensae*, *victus*. נִפְקְתָא, Chald. *impensa*. Esdr. VI, 4. ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται, sumtus ex domo regis dabitur. Ib. v. 8. Draco v. 9. τίς ὁ κατεσθίων τὴν δαπάνην ταύτην; quis est, qui comedit hunc *victum*? *Hesych*. δαπάνη, τροφή. 1 Macc. III, 30. X, 30.

ΔΑΠΑ'ΝΗΜΑ, idem. 3 Esdr. VI, 25. in textu Chald. נִפְקְתָא, *impensa*. Esdr. VI, 7. quod LXX δαπάνη verterunt. 2 Macc. III, 3. XI, 31.

ΔΑΡΩ'Μ. Ipsa vox hebr. דָּרוֹם, *meridies*, *plaga meridionalis*. *Al*. Ez. XX, 46. Conf. *Bonfrerii not*. ad *Eusebii Onomast*. v. Δαρώμ.

ΔΑ'ΣΟΣ, *densitas*, speciatim *sylvosa densitas*. סְבַךְ, *perplexitas*. Ies. IX, 18. ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ. – שֹׂבֶךְ (שׂ pro ס), idem. 2 Sam. XVIII, 9. ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς, sub densitatem quercus magnae. Conf. *Aelian*. *V. H*. XIII, 1. *Hesych*. δάσος, σύνδενδρος τόπος, ὑλώδης δασύτης.

ΔΑΣΥ'ΠΟΥΣ, secundum *Athen*. V, 12. *Hesych*. *Eustathium* et *Bochartum lepus*, secundum alios vero, v. c. *Eugubinum*, *cuniculus*. Certe *Plinio* X. c. 63. dasypus diversum animal est a lepore. Conf. *Bonfrerii Comment*. in *Pentat*. p. 620. – אַרְנֶבֶת, *lepus*. Lev. XI, 6. Deut. XIV, 7.

ΔΑΣΥ'Σ, *densus*, *consitus*, *pilosus*, *hirsutus*. עֲבוֹת sing., עֲבֹתִים, *implicata*, *densa*. *Aqu*. *Theod*. Ez. XXXI, 3. ubi δασέα sunt *condensae arbores*. *Vulg*. *densas frondes*. LXX Lev. XXIII, 40. *Aqu*. *Symm*. *Theod*. Nehem. VIII, 7. – עֲבֻתָּה, *foem*. Ez. VI, 13. – פָּארָן, *Paran*, nomen proprium. Hab. III, 3. κατασκίου δασέως, quae corrigenda mihi aliquando visa sunt in κατασκιάσεως. פאר enim frequentius vertunt

διασκιάζειν, v. c. Ps. XXXII, 10. *Cappello* in *notis criticis ad h. l.* et in *Crit. S.* p. 757. videntur LXX vertisse ἐξ ὄρους δόξης (nam בְּארָן videtur ei esse a פְּאֵר, *δόξα*, *decus*), quod mutatum postea fuerit librarii inscitia in δασέως; aliquis autem cum in margine notasset explicationis causa κατασκίου, glossema illud e margine in textum migravit. Ego vero nunc, mutata sententia supra prolata, et δασέως et κατασκίου duas versiones diversorum interpretum esse arbitror, quorum uterque in mente habuerit hebr. פֹּארָה, *ramosus*, *frondosus ramus*, *frons*, de quo vide *Simonis Lex. hebr.* p. 1272. Ergo בְּארָן est *ramosus*, seu *opacus*. – רַעֲנָן, *viridis*, *frondosus*. Οἱ λοιποὶ Ier. XVII, 2. LXX Deut. XII, 2. (*Vulg. lignum frondosum.*) Ies. LVII, 5. – שָׂעִיר, *pilosus*, *hirsutus*. Gen. XXVII, 11.23. – שֵׂעָר, *pilus*. Gen. XXV, 25. 2 Reg. I, 8. – בַּעַל שֵׂעָר, *dominus pili*, i. e. *pilosus*. 2 Reg. I, 8. ἀνὴρ δασύς. Sir. XIV, 18. ἐπὶ δένδρου δασέως, in arbore densa, seu frondosa.

ΔΑΨΙΛΕΥ'ΟΜΑΙ, *abundo*, *copiose et abundanter subministro*, it. *curo*, *sollicitus sum*. דָּאַג, *sollicitus sum*, *sollicite et anxie timeo*. 1 Sam. X, 2. ἐδαψιλεύσατο δι' ὑμᾶς, *propter vos valde sollicitus est*, ubi cum φροντίζειν et μεριμνᾷν in codd. permutatur. In versione *Polyglott. Lond.* redditur profundebat, h. e. interprete *Flam. Nobil.* pro nihilo habet asinas et caetera omnia bona prae sollicitudine, quae nunc illum angit propter vos. *Gloss. in lib. I. Reg.* ἐδαψιλεύσατο δι' ὑμᾶς, φροντίζει περὶ ὑμῶν.

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, *abundans*, *largus*. Sap. XI, 8. δαψιλὲς ὕδωρ, *magnam* aquae *copiam*. 1 Macc. III, 30. δαψιλεῖ χειρὶ, *larga* manu. 3 Macc. V, 2.

ΔΕ', *autem*, *vero*. אָכֵן, *utique*. Ps. LXXXI, 7. – בְּדֵי, *in*. Iob. XXXIX, 25. – בַּדֵּי plur. constr. ex בַּדִּים, *vectes*. Iob. XVIII, 14. Legerunt בְּדֵי. – ו praefix. Gen. III, 3. XX, 3. XLII, 10. – *לָכֵן, *ideo*. Iob. XLII, 3. ἀνηγγέλη δέ μοι. Legendum ἀνηγγέλη δή μοι. – כִּי עַתָּה, *at nunc*. Iob. XIV, 16. – *רָאָה, *vide*. Iob. XX, 6. ubi pro πάντα δὲ legendum πάντα ἴδε. – Vide alibi *Εἰ*, *Οὐ* et *Τίς*.

ΔΕΒΡΑΘΑ'. Vide in voce *Χαβραθά*.

ΔΕ'ΗΣΙΣ, *precatio*, *oratio*, *indigentia*, *afflictio*. *אֲרֶשֶׁת, *petitum*, *expetitum*, ab arab. أرس vel ورس, *concupivit*, *expetivit*. *Inc.* Ps. XX, 3. δέησις, desiderium precibus expressum et prolatum. LXX θέλησις habent. – עֱנוּת, *afflictio*. Ps. XXI, 25. οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Bene quoad sensum, et convenienter parallelismo sententiarum. Satis praeterea constat, עָנָה interdum *loqui*, *dicere* notare. – צְעָקָה, *clamor*. Iob. XXVII, 9. – רְוָחָה, *respiratio*. Thren. III, 55. *Cappellus* in *notis crit.* ad h. l. statuit qui-

dem, eos legisse לְצַוְחָתִי, *ad clamorem meum*, sed, ut recte monuit *Buxtorfius* in *anticrit.* p. 575., verba εἰς τὴν δέησίν μου respondent potius voci sequenti לְשַׁוְעָתִי, nam hebraica hic aperte inverso ordine reddiderunt. Conf. Ps. XXXIX, 13. et CXLV, 19. – רִנָּה, *clamor.* 1 Reg. VIII, 28. sec. *Compl.* 2 Par. VI, 19. τῆς δεήσεως καὶ προσευχῆς, coll. 1 Tim. II, 1. Ps. XVI, 1. Ier. XI, 14. – רֵעַ, *amicus.* Iob. XVI, 20. Num legerunt רִנָּה, aut שֶׁוַע? – שְׁאָגָה, *rugitus. Sext. ed.* Ps. XXII, 2. – שַׁוְעָ, *vociferatio.* Iob. XXXVI, 19. – שַׁוְע, idem. Ps. V, 2. – שַׁוְעָה, idem. Ps. XXXIII, 15. XXXVIII, 16. CXLIV, 20. – שִׂיחַ, *querela.* Ps. CI, 1. CXLI, 2. – תְּחִנָּה, *supplicatio.* 1 Reg. VIII, 28. 2 Par. VI, 19. Ps. VI, 19. – תַּחֲנוּנִים, plur. masc. et semel foem. תַּחֲנוּנוֹת. 2 Par. VI, 21. Iob. XL, 22. Dan. IX, 3. – תְּפִלָּה, *preces.* 1 Reg. VIII, 45. 2 Par. VI, 40. Ps. LXV, 18. Baruch. IV, 13. ἐνεδυσάμην δὲ σάκκον τῆς δεήσεώς μου, indui autem saccum supplicationis meae. *Lex. Vet.* *Δέησις, precatum, deprecatio, obsecratio, petitio, supplicatio, oratio.* Sap. XII, 20. δεήσεως sec. *Vat.*, h. e. parsimonia et indigentia, quasi Deus indigeret careretque suppliciis, quibus eos afficeret. Sir. XVIII, 15. ubi δέησις est vel *inopia*, vel *precatio* et *postulatio*, sensu eodem. Ib. IV, 6. δέησις malo sensu de eo dicitur, *qui alteri mala a Deo imprecatur*, *imprecatio.* *Vulgatus* per *deprecationem* transtulit sensu latino, quo *deprecationes* pro *imprecationibus* in malum dici solent, v. c. *Plin.* XXVIII, 2. *defigi quidem diris deprecationibus nemo non metuit.* 1 Macc. VII, 37. προσευχῆς καὶ δεήσεως.

ΔΕΙ͂, impers., *decet*, *oportet.* *די Chald. *quod. Theod.* LXX Dan. II, 28 et 29. ἃ δεῖ γενέσθαι, h. e. quae futura seu eventura sunt, τὰ ἐσόμενα, coll. v. 45. Vide *Grotium* ad Matth. XVI, 21. – הָיָה, *fuit.* Ies. XXX, 29. – סָכַן, *prodest.* Iob. XV, 3. οἷς οὐ δεῖ, quibus non decebat. *Symm.* sec. cod. *Mosqu.* Gen. XXXIV, 7. pro וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה habet ὃ οὐκ ἔδει γενέσθαι. LXX οὐχ οὕτως ἔσται. Sap. XV, 12. ad quem locum pertinet *Gloss. MS. in Sap. Sal.* δεῖν, χρείαν ἔχειν, χρῆναι, δέον εἶναι, ὀφείλειν, χρεωστεῖν. – ἔδει Sap. XVI, 4. – Vide alibi *Ἔπω.*

ΔΕ'ΟΝ, partic. *decens*, *necessum.* 2 Macc. I, 18. Prol. Sir.

ΔΕΌΝΤΑ, ΤΆ, *necessaria*, maxime *ad vitam sustentandam*, *alimenta.* לֶחֶם, *panis*, *cibus.* Ex. XVI, 22. *Inc.* 1 Reg. IV, 22. – מַאֲכָל, *cibus.* *Symm.* Prov. VI, 8. – פַּתְבַּג, *portio cibi.* Dan. XI, 26. – שְׁאֵר, *alimentum.* Ex. XXI, 10. 2 Macc. XIII, 20. Tob. V, 14. *Hesych.* τὰ δέοντα, χρῄζοντα, λείποντα. Vide *Fischerum Proluss.* de *vitiis Lex. N. T.* p. 508. Vide quoque infra post δέομαι.

ΔΕΙ'ΔΩ, *timeo*. אַכְזָר, *crudelis*. Iob. XLI, 2. Libere verterunt. - חָפְשִׁי, *liber*. Iob. III, 19. *θεράπων οὐ δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ*, pro eo, quod in textu hebr. legitur, *manumissus a domino suo*. Libere verterunt. Liberto enim pristinus dominus non metuendus amplius est. - יָגֹר, *vereor*. Iob. III, 25. - שָׁחָה, *incurvo me*. Iob. XXXVIII, 40. Vocem hebr. non de incurvatione violenta (h. e. tali, quae fit insidiandi causa, et tribuitur feris, quae in antris latent, ut in praedam insiliant), ut h. l. accipitur, sed de *incurvatione metus causa* intellexerunt. Idem valet de loco altero Ies. LX, 14. - שָׁפַר, *pulcrum est*. Iob. XXVI, 13. ubi legerunt שְׂעָרוּ, nam שָׂעַר aliquando *horrere* significat.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, *ostendo*, *monstro*, *do*, *exhibeo*. בָּרָא, *creo*. Num. XVI, 30. ubi *Scharfenbergius* coniicit eos loco יִבְרָא legisse יַרְאֶה, *si Deus ediderit miraculum*, qua tamen coniectura non opus est, cum constet, *δείκνυμι* haud raro *efficere*, *exhibere* denotare. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Idem valet de coniectura *Dindorfii*, cui legisse videntur יבדיא, Daleth pro Resch, *rem novam creabit*, a בדא, coll. arab. بدأ, *incepit*, *novum quid excogitavit*. - הֶאֱרִיךְ Hiph. *prolongo*. Ies. XLVIII, 9. *δείξω σοι τὸν θυμόν μου*. Non male quoad sensum. - הִגִּיד Hiph. a נָגַד, *indico*. Gen. XLI, 25. Esth. IV, 7. Ex. XL, 4. XLIII, 10. - הוֹדִיעַ Hiph. a יָדַע, *facio scire*. Gen. XLI, 39. Ex. XXXIII, 5. Hos. V, 9. Huc pertinet etiam formula *δείκνυμι δόξαν*, quam pro hebr. הוֹדִיעַ Ex. XXXIII, 13. et 18. exhibent libri nonnulli, et quae vel glossema vel versio est alius interpretis. - הוֹצִיא Hiph. a יָצָא, *exire facio*, *produco*. Iob. XXVIII, 11. - הוֹרָה Hiph. a יָרָה, *doceo*. Ex. XV, 25. 1 Sam. XII, 23. Iob. XXXIV, 32. - *הֵנִיעַ, *agito*, *commovere facio*. Amos. IX, 9. *δεικνύω* sec. *Compl.*, ubi *δείκνυμι* idem esse videtur, quod *παραδειγματίζω*. - *הִנֵּה, *ecce*. *Inc.* 2 Sam. XVI, 8. *ἔδειξέ μοι τὴν κακίαν σου*. Scribe *ἔδειξας*, sat multa documenta ac quasi specimina malitiae tuae mihi dedisti, seu malum tuum animum satis mihi declarasti. *Vulg. premunt te mala tua*. Legisse videtur הוֹנוּ a יָנָה, *premere*. Fortasse tamen *δ. τ. κ.* ibi notat *punire aliquem ob improbitatem*. - הֶרְאָה Hiph. *videre facio*, et alicubi etiam in Kal. Gen. XII, 1. XLI, 28. Ex. XXV, 9. 40. *κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον*, sec. cod. *Alex.* ubi tamen *Grabius* auctoritate textus hebr. et *Irenaei* (lib. IV. c. 28.) excudi iussit *τῶν δεδειγμένων*. *L. Bos.* autem in *Prolegom.* c. 2. veram lectionem esse statuit *τὸν δειχθέντα*, quam exhibent vulgati libri, ac secutus est Paulus Hebr. VIII, 5. Conf. XXVI, 30. Deut. XXXII, 20. *δείξω*, ubi legerunt אַרְאֶה, punctis mutatis. Eodem modo etiam Ier. XVIII, 17. pro אֶרְאֵם, *videbo*, legerunt אַרְאֵם, *ostendam illis*. - זֶרַע, *semen*. Zach. VIII, 12.

Videntur legisse אֶזְרַע, *seram*, quod in hac orationis serie commode per δείξω explicari poterat. - לִמֵּד Pih. *doceo.* Deut. IV, 5. Ies. XL, 14. XLVIII, 17. - *נִלְכַּד, *deprehendor in delicto.* Ios. VII, 15. 16. 17. 18. ubi δείκνυμι est *denuntiare, deferre*, et cum ἐνδείκνυμι ac ἀναδείκνυμι in codd. permutatur. - נָחָה, *duco.* Ex. XIII, 21. δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν. - נָתַן, *do, pono.* 2 Reg. XVI, 14. - שֵׁנִית, *altera vice.* Ies. XI, 11. Ita *Bielius Trommium* secutus. Sed LXX ibi δεῖξαι de suo addidisse et שֵׁנִית יוֹסִיף per προσθήσει reddidisse videntur. 1 Macc. VI, 34. τοῖς ἐλέφασιν ἔδειξαν αἷμα σταφυλῆς καὶ μόρων, potarunt elephantas vino rubro et succo quodam e moris expresso, ut nempe in ipso conflictu alacriores evaderent ac ferociores, coll. 3 Macc. V, 10. E quo loco (ad quem vide notata a me in *Spicilegio* II. p. 35.) luculenter apparet, δείκνυμι quandoque *dare, exhibere* notare. Conf. *Is. Casauboni Lectt. Theocrit.* c. 9. *Hesych.* δεῖξαι, δηλῶσαι, φανερῶσαι.

ΔΕΙ'ΛΑΙΟΣ, *pavidus, meticulosus, miser.* גְּדוּפָה, *blasphemia, convicium.* Ez. V, 15. sec. *Ald.* et *Hieron.* Libere verterunt. Vide ad h. l. *Rosenmüll.* - שֹׁד, *vastatio.* Hos. VII, 13. ubi vera lectio mihi esse videtur δειλοὶ, quod vitio scribarum mutatum est in δῆλοι, correctum deinde, quod sensum non esse huius versionis intellegebatur, in δείλαιοι. Lectio δείλαιοι confirmatur tamen loco Nahum. III, 7. - שָׁדְדָה vel שֻׁדְּדָה, praet. Pyh. foem. *vastata est.* Nah. III, 7. Baruch. IV, 23. *Gloss. MS. in Proph.* Δειλεὶ ἄθλιε. Scribe δείλαιοι, ἄθλιοι. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* δείλαιοι, ταλαίπωροι.

ΔΕΙΛΑΙ'ΣΤΟΣ, *miserabilis, miser.* גְּדוּפָה, *convicium.* *Theod.* Ez. V, 15. δειλαίστη. *Hieronymus: δειλαίστη vel δείλαια, quidam infelicem et miseram: alii perspicuam et expositam ad miserias intellegi volunt.*

ΔΕΙΛΑΝΔΡΕ'Ω, *pavidus homo sum, pavesco.* 2 Macc. VIII, 13. οἱ δειλανδροῦντες καὶ ἀπιστοῦντες. 4 Macc. X, 14.

ΔΕΙ'ΛΗ, *vespertinum tempus, crepusculum.* עֶרֶב, *vesper.* Gen. XXIV, 63. τὸ πρὸς δείλης, tempore vespertino. Ex. XVIII, 14. ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δείλης, a mane usque ad vesperam. *Glossae in Octat. et Lex. Cyrilli MS. Brem.* δείλης, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. 1 Reg. XVII, 6. 2 Par. II, 4. τὸ δείλης, *vespera.* 2 Par. XIII, 11. πρωῒ καὶ δείλης, mane et vespera. Graecis δείλη πρωΐα, *vespera matura*, et δείλη ὀψία, *vespera sera*, dicebatur. Vide *Bocharti Hieroz.* P. I. lib. 2. c. 1. p. 559. 1 Macc. X, 80. ἐκ πρωΐθεν ἕως δείλης.

ΔΕΙΛΙ'Α, *timiditas, formido.* אֵימָה, *terror.* Ps. LIV, 5. δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ, mortis terrores me incessunt. - תֵּחָת. 1 Par. XXII, 13. ubi sola *Complut.* δειλία exhibet. Non putem, auctorem huius versionis loco תֵּחָת, *paveas*, legisse substantivum, v. c. מְחִתָּה, sed vel supplendum

est *εἴη σοι* post *δειλία*, vel, quod magis placet, scribendum est *δειλιάσῃς*. - מְחִתָּה, *contritio*, etiam *pavor*, *formido*. *Inc.* Prov. X, 15. *Symm.* ib. v. 29. *Symm. Theod.* Prov. XXI, 5. ubi *δειλία* notare videtur *id quod timetur* s. *interitum*. - מֹרֶךְ, *mollities*. LXX et Inc. Lev. XXVI, 36. Cor molle tribuitur ei, qui animum despondet. Conf. ad h. l. *Scharfenb.* - עַצְלָה, *segnities*, *pigritia*. Prov. XIX, 15. *Δειλὸς*, *ignavus*, *Xenoph. Mem.* III, 7, 1. *Aeschin. Dial.* III, 13.

ΔΕΙΛΙΑΙ'ΝΩ, *pavere facio*, *timorem incutio*. מָסַס, *liquefio*. Deut. XX, 8. Vide supra s. *δειλία*.

ΔΕΙΛΙΑ'Ω, *timeo*, *paveo*. מָסַס, *liquefactus*, *dissolutus sum*. Ies. XIII, 7. Vide s. *δειλία*. - נוּד, *vagor*, it. *condoleo*. Ier. XV, 5. *εἰ τίς δειλιάσει ἐπί σοι*, quis pavebit pro te: sensu eodem. - נֶחְפַּן, Niph. *trepide me surripio*. Psalm. CIII, 8. - נִחַת, Niph. a חָתַת, *consternatus sum*. Deut. I, 21. *μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάσητε*, ne timete, neque consternemini, coll. ibid. XXXI, 8. Ios. VIII, 1. X, 25. - עָרַץ, idem. Ios. I, 9. - פָּחַד, Ps. XIII, 6. *ἐδειλίασαν φόβῳ*, timore perfusi sunt. Ps. XXVI, 2. *ἀπὸ τίνος δειλιάσω;* quem timebo? LXXVII, 53. CXVIII, 160. - *רָכַךְ, *emollio*. *Inc.* Ier. LI, 46. Vide supra s. v. *δειλία*. 2 Macc. XV, 8. *μὴ δειλιᾷν τὴν τῶν ἐθνῶν ἔφοδον*, ne timerent hostium adventum.

ΔΕΙΛΙΝΟ'Σ, *vespertinus*. עֶרֶב, *vesper*. 2 Par. XXXI, 3. *ὁλοκαύτωσιν τὴν πρωϊνὴν καὶ τὴν δειλινήν*.

ΤΟ' ΔΕΙΛΙΝΟ'Ν, sc. *μέρος ἡμέρας*, *tempus vespertinum*, i. q. *δείλη*. בָּעֶרֶב, *vesperi*. Lev. VI, 20. *τὸ δειλινὸν* pro *κατὰ τὸ δειλινὸν μέρος ἡμέρας*, tempore vespertino. - בֵּין עַרְבַּיִם, *inter duas vesperas*. Ex. XXIX, 39. 41. - צָהֳרַיִם dual. *meridies*. 1 Reg. XVIII, 29. *ἕως οὗ παρῆλθε τὸ δειλινὸν*, usque dum praeteriisset *tempus pomeridianum*. *Compl.* habet *μεσημβρινὸν*, et paulo post *καιρὸς μεσημβρίας*. Sic *Aeliano* V. H. II, 6. *περιπάτῳ χρῆσθαι δειλινῷ* est *deambulatione uti pomeridiana*. Conf. *Bocharti Hieroz.* P. I. lib. II. c. 50. p. 559. ubi observat, quod, ut Graecis, ita etiam Hebraeis duplex fuerit vespera, una meridies sive post prandium, altera circa occasum solis. Locis *Suidae*, *Hesychii* et *Eustathii Bocharto* observatis addi meretur ille *Moeridis Atticistae*: *Δείλης πρωΐας, τὰ μετὰ ἕκτην ὥραν· δείλης ὀψίας, πρὸς ἑσπέραν.* Vide et *Buxtorf. Lex. Hebr. et Chald.* v. עֶרֶב, et *Fulleri Miscell. SS.* l. III. cap. 5. pag. 300. - רוּחַ הַיּוֹם, *ventus diei*. Gen. III, 8. לְרוּחַ הַיּוֹם, *circa tempus venti vespertini*. Solet sc. in Oriente circa vesperam ventus aestum diei, atque adeo ipsam noctem flando recreare, ut *Dathius* recte observavit. Accedit, quod arab. عشى *vesperam* et *tempus pomeridianum* notat. Adde Dan. XIII, 7. sec. *Chis.*

ΔΕΙΛΟΌΜΑΙ, *timeo*, *paveo*. 1 Macc. IV, 8. 21. V, 41. XVI, 6.

ΔΕΙΛΟ῾Σ, *timidus*, *formidolosus*, it. *incertus*, *levis*, *temerarius*. חָרֵד, *trepidus*. Iud. VII, 3. - פֹּחֲזִים, plur. *leves*, *temerarii*, secundum nonnullos interpretes, aut rectius ex usu arab. فخر, *tumidi*, *superba ferocia elati*, *audaces*. Iud. IX, 4. Nonnulli ad excusandam versionem LXX provocarunt ad usum loquendi poëtarum vett., qui *Homerum* imitati *quosvis nullius pretii homines* et *improbos* δειλοὺς vocare consueverint, observante *Valckenario* ad *Eurip. Phoen.* v. 1011. pag. 365. verum in illis locis tantum ad *timiditatem in bello vitiosam* respicitur. Igitur δειλοὺς refingendum est in δεινοὺς, et versio, etsi non ad amussim hebraeo textui conveniens, certe bona aptaque satis erit. Receptam tamen lectionem δειλοὺς defendit *Alberti* in *Anim.* ad Apoc. XXI, 8. p. 499. qui docere conatus est, δειλὸν etiam *improbum*, *flagitiosum* notare. Confer quoque *Lex. N. T.* s. h. v. Adde *Theognid. sent.* v. 281. - רַךְ, *mollis*, *tener*. Deut. XX, 8. 2 Par. XIII, 7. Vide s. v. δειλία. Sap. IV, 20. ubi *Syrus* δόλος legisse videtur. Ib. IX, 14. λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοὶ, ratiocinationes enim mortalium sunt incertae. Sirac. II, 13. οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς, vae animis timidis, h. e. illis, qui de auxilio divino dubitantes trepidant. *Vulgat.* vae *duplici cordi*. Ergo legit δισσαῖς. *Hesych.* δειλὸν, πονηρὸν, ἀνάλγητον, ἀσθενῆ, κακόν.

*ΔΕΙΛΟΨΥΧΟΣ, *timidus*, *timidi animi*. 4 Macc. VIII, 15. XVI, 5.

ΔΕΙ῀ΜΑ, *timor*, *metus*, *terror*, *terriculamentum*, a δείδω, *timeo*. Sap. XVII, 8. δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοσούσης, terriculamentis et perturbationibus animam aegrotantem liberare. *Gloss. MS. in Sap.* δείματα, φόβους. *Hesych.* δεῖμα, δέος, φόβος, φόβητρον. Id. δείματα, φοβήματα. Conf. v. Δεινὰ post Δεινός.

*ΔΕΙΜΩ'Ν. Est ipsa vox hebr. רִמּוֹן. Ies. XV, 9. sec. *Vat.* ut etiam *Montf.* edi iussit. Sed vera sine dubio est lectio Cod. *Alex.* Ῥεμμὼν, quae etiam in Edit. *Procopii Curteriana* reperitur, quam quoque *Arabs* tuetur, qui habet رمون. Altera est mera correctio ad textum hebraicum.

Ὁ ΔΕΙ῀ΝΑ, *quidam*, *aliquis*. פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, *obscuri*, *ignoti*. *Aqu. Theod.* 1 Sam. XXI, 2. εἰς τὸν δεῖνα τόπον, in aliquem locum. Conf. ad h. l. Intt.

ΔΕΙΝΆΖΩ, *graviter*, *moleste fero*. 2 Maccab. IV, 35. ἐδείναζον καὶ ἐδυσφόρουν ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ, moleste et graviter ferebant iniustam viri caedem. Vide et 2 Macc. XIII, 25. *Hesych.* ἐδείναζον, δεινῶς ἔφερον.

*ΔΕΙ'ΝΗΣΙΣ. Teste *Hesychio* proprie *κίνησιν*, *περιστροφὴν* notat, ac de *quovis motu in gyrum* adhibetur, deinde autem de *quavis animi commotione vehementiore*, inprimis de *metu* ac *terrore* dicitur, unde *δεινή-ντα* ab eodem *Hesychio* per *περιστρεφόμενα*, *φοβερὰ* explicatur. Legitur haec vox apud *Aquilam* Ps. LIV, 6. teste *Athanasio* in *Catena PP. GG.* T. II. p. 51. pro hebr. פַּלָּצוּת, quod proprie *vertiginem* notat, ac deinde ad *tremorem* et *horrorem* transfertur. *Montf.* ibi perperam edi iussit *εἰλίνδησις*.

ΔΕΙΝΟ'Σ, *formidabilis*, *terribilis*, *gravis*, *vehemens*. LXX Iob. XXXIII, 15. *δεινὸς φόβος* posuerunt pro hebr. תַּרְדֵּמָה, *somnus profundior*. Sap. V, 2. *φόβῳ δεινῷ*. Ibid. XI, 19. Sir. XXXVIII, 16.

ΔΕΙΝΑ', *gravia*, *terribilia*. שְׂאֵת, *excellentia*. *Al.* Iob. XIII, 11. ubi tamen pro *δεινὰ* in *Rom.* legitur *ἡ δῖνα*, *Francof.* simpliciter *δῖνα*, *Alex.* *δειλία*. Sed forte LXX scripserunt *λῆμα* vel *λῆμμα*, qua voce etiam Iob. XXXI, 23. et Hab. I, 7. hebr. שְׂאֵת reddiderunt. Vide infra s. v. *δῖνα*. *Valckenarius* ad *Theocritum* pag. 229. ex vitiosa marginali lectione *δειλία* eruere maluit *δεῖμα*. – Vide quoque s. *Σκότος*.

ΔΕΙΝΩ~Σ, *graviter*, *vehementer*. Sap. XVII, 5. *θαμβούμενοι δεινῶς*. Ib. XVIII, 17. *δεινῶς ἐξετάραξαν*.

ΔΕΙΝΩ~Σ 'ΟΛΕ'ΚΩ, *graviter perdo*. הִתְפַּלֵּא, Hithp. *mirificum me gero*. Iob. X, 16. *δεινῶς με ὀλέκεις*: non male quoad sensum. Fortasse tamen ita transtulerunt ex arabismo. Nam فلا est *perdere*.

ΔΕΙΝΩ~Σ ΧΡΑ'ΟΜΑΙ, *graviter utor*. הֶחֱרָה, Hiph. *accendo*. Iob. XIX, 11.

ΔΕΙΠΝΕ'Ω, *coeno*. לָחַם, *vescor*. Prov. XXIII, 1. Dan. XI, 27. sec. *Chis.* Adde Tob. VIII, 1.

ΔΕΙ~ΠΝΟΝ, *coena*. בִּרְיָה, *cibus*, *esca*. *Inc.* et LXX sec. *Compl.* 2 Sam. XIII, 7. – לְחֶם, Chald. *convivium*. Dan. V, 1. – פַּתְבַּג, *portio cibi*. Dan. I, 8. et 15. sec. *Chis. Hesych.* *δεῖπνον*, *τὸ καθ' ἡμᾶς ἄριστον*, *ἡ τροφὴν ἑσπερινήν*. Cf. *Suiceri Thes. Eccles.* T. I. p. 826.

ΔΕΙΣΑΛΙ'Α, *excrementum*, *sordes*, *impuritas*. צַו, *linea*. *Symm. Theod.* Ies. XXVIII, 13. sec. cod. *Barberinum*, ubi tamen *Montf.* edi iussit *δυσαλία*, quod vide infra.

ΔΕ'ΚΑ, *decem*. *אֲשֶׁר, *qui*. Ez. XL, 49. ubi recte legerunt עֶשֶׂר, *decem gradibus*. – מָאתַיִם, dual. *ducenti*. Ezech. XL, 15. ubi pro *δέκα* alii rectius habent *διακοσίων*. Causa erroris est in ratione veterum numeros per literas scribendi unice quaerenda. Locus omnino corruptus est ita rescribendus: *πρόβατον ἀπὸ διακοσίων προβάτων*, *ἀφαίρεμα ἐκ π. τ. π.* – עֶשֶׂר: עָשׂוֹר: עֶשֶׂר: עֶשְׂרֵה: עֶשְׂרֵה: עֲשָׂרָה, quae omnia conve-

niunt. Gen. V, 14. XIV, 14. XVI, 3. - *עֲשַׂר: עֶשְׂרָה chald. Dan. VII, 7. 20. 24.

ΔΕΚΑΔΥ'Ο, *duodecim*. שְׁנֵים עָשָׂר. 1 Paral. XV, 10. Esth. II, 12.

ΔΕΚΑΕΝΝΕ'Α, *novendecim*. תְּשַׁע עֶשְׂרֵה. Ios. XIX, 38. *Eurip. Hecuba* v. 421. *Scholiast. Diod. Sic.* XII. pag. 322, 25.

ΔΕΚΑΕ'Ξ, *sedecim*. שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה et שִׁשָּׁה עָשָׂר. Gen. XLVI, 18. Exod. XXVI, 25. XXXVI, 26. *Athen.* V. pag. 199. D.

ΔΕΚΑΕΠΤΑ', *septendecim*. שְׁבַע עֶשְׂרֵה. Gen. XLVII, 28. *Ioseph. B. I.* V, 11, 4. p. 355.

ΔΕΚΑΟΚΤΩ', *octodecim*. שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה et שְׁמֹנָה עָשָׂר. Iud. III, 14. 2 Par. XI, 20. Esdr. VIII, 9. 18. *Diod. Sic.* XI. p. 266. 41.

ΔΕΚΑΠΕ'ΝΤΕ, *quindecim*. חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה, et חֲמִשָּׁה עָשָׂר, et חמשה עָשָׂר. Gen. VII, 20. Ex. XXVII, 15. Iud. VIII, 10. 1 Reg. VII, 4. 2 Par. XXV, 25.

ΔΕΚΑΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, *quatuordecim*. אַרְבַּע עֶשְׂרֵה, et אַרְבָּעָה עָשָׂר. Gen. XXXI, 41. Num. XXIX, 13. Ios. XV, 36. Ezech. XLIII, 17.

ΔΕΚΑΤΡΕΙ'Σ, *tredecim*. שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. Gen. XVII, 25. Ios. XIX, 6. *Strabo* VI. p. 400. B.

ΔΕΚΑ'ΔΑΡΧΟΣ, *decurio*, *praefectus decuriarum*, i. q. δεκαδάρχης apud *Iosephum B. I.* II, 20, 7. pag. 208. שַׂר עֲשָׂרוֹת, *princeps decem*. Exod. XVIII, 21. 25. quibus adde Deut. I, 15. ubi Cod. *Alex.* δεκαδάρχους, reliqui autem libri δεκάρχους habent.

ΔΕΚΑ'ΚΙΣ, *decies*. עֲשָׂרֶת. *Symm.* Gen. XXXI, 7. δεκάκις ἀριθμῷ, *decies numero*, h. e. *saepius*. *Eusebius*: ὁ Σύρος δεκάκις ἀντὶ τοῦ πολλάκις. Vide *Drusium* in *Fragment.* pag. 42.

ΔΕΚΑΜΗΝΑΙ'ΟΣ, *decem mensium*, i. q. δεκάμηνος apud *Aristoph. Thesm.* 748. *Aristot. hist. an.* V, 14. Sap. VII, 2. Vide ad h. l. *Corn. de Lapide*.

**ΔΕΚΑ'ΜΗΝΟΣ*, *decimestris*, *decimum mensem agens*. 4 Macc. XVI, 7. ἑπτὰ δεκάμηνοι, septenos decem menses, sc. graviditatis. V. sub voce δεκαμηναῖος.

ΔΕΚΑ'ΠΗΧΥΣ, *decem cubitorum*. עֶשֶׂר אמות, idem. 1 Reg. VII, 10. *Hom. Il.* ζ, 318. *Herodot.* IX, 80. p. 539.

ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΑΖΩ, *decuplo plus facio*. Bar. IV, 28. δεκαπλασιάσατε κ. τ. λ., *maiore studio eum quaerite*.

ΔΕΚΑΠΛΑΣΙ'ΩΝ, *decuplus*, i. e. *decuplo praestantior*. עֶשֶׂר ידות, *decem manibus*, i. e. *vicibus*, *decies*. Dan. I, 20. pro quo tamen in *Chis.* legitur

*ΔΕΚΑΠΛΑΣΙ'ΩΣ, quod etiam reperitur apud *Hippocrat. de prisc. med.* p. 10, 31. *Lycophr. Alex.* v. 683. *Schol.* Vide *Segaar.* ad *Dan.* l. c.

ΔΕ'ΚΑΡΧΟΣ, i. q. δεκάδαρχος (cum quo permutatur in codd. Ex. XVIII, 21.), *centurio.* שַׂר עֲשָׂרוֹת, *princeps decem.* Deut. I, 15. V. s. v. δεκάδαρχος. *Dion. Hal.* I, 85, 26.

ΔΕΚΑ'ΤΗ, ΤΑΙ, *decima, decimae.* מַעֲשֵׂר. Gen. XIV, 20. Lev. XXVII, 30. 31. 32. Neh. X, 37. – עַשֵּׂר ו עַשֵּׂר, infin. Pih. et Hiph. *decimando.* Gen. XXVIII, 22. Deut. XIV, 22. Nehem. X, 38. *Hesych.* δεκάτη, τὸ δέκατον μέρος τῆς οὐσίας.

ΔΕ'ΚΑΤΟΝ, sc. ΜΕ'ΡΟΣ, *decima pars.* מַעֲשֵׂר. Lev. XXVII, 32. Ez. XLV, 11. – עֲשִׂירִית. Exod. XVI, 35. Lev. V, 11. VI, 26. Num. V, 15. – עֶשֶׂר פְּעָמִים, *decem vicibus, decies.* Num. XIV, 21. *Symm. Theod.* Iob. XIX, 3. τοῦτο δέκατον κατῃσχύνατέ μου, iam *decies* pudefecistis me. – עִשָּׂרוֹן. Ex. XXIX, 40. Lev. XIV, 21. Num. XV, 4. – עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן. Num. XXVIII, 13. – עֶשְׂרֹנִים, plur. Lev. XIV, 10. XXIII, 13. 17. XXIV, 5.

ΔΕ'ΚΑΤΟΝ ΔΕ'ΚΑΤΟΝ, *decima decima,* i. e. *singulae decimae.* עִשָּׂרוֹן אֶחָד, *decima una.* Num. XXIX, 4. – עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן. Num. XXVIII, 21. XXIX, 10.

ΔΕ'ΚΑΤΟΣ, *decimus.* עָשׂוֹר. Ex. XII, 3. Lev. XVI, 29. Num. XXIX, 7. – עֲשִׂירִי. Gen. VIII, 5. Num. VII, 66. Deut. XXIII, 2. – עֲשִׂירִה. 1 Reg. XV, 1. 2 Paral. XIII, 1. – עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה, *undecim, undecimus.* Ier. XXXIX, 2. – *רָצוֹן, *beneplacitum.* Lev. XIX, 5. ubi pro δεκάτην reponendum est δεκτὴν e reliquis libris. 2 Macc. V, 27. δέκατος γενηθεὶς, decimus factus, h. e. *novem comites habens.* Ita *Polybius* p. 589. εἰσπορεύεται τρίτος γενόμενος εἰς τὸν χάρακα, duobus tantum comitatus vallum intrat. Conf. ad h. l. *Grotium* et Intt. ad 2 Petr. II, 5.

ΔΕΚΑΤΟ'Ω, *decimo, decimas accipio.* עַשֵּׂר, Pih. idem. Neh. X, 37.

ΔΕΚΑ'ΧΟΡΔΟΣ, *decachordum,* h. e. *instrumentum musicum decem chordarum.* עָשׂוֹר, *decem, decimus.* Psalm. XXXII, 2. ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ, coll. XCI, 3. et CXLIII, 10.

*ΔΕΚΤΕ'ΟΝ, *ut verum accipiendum, verum existimandum. Ep. Ierem.* v. 56. et 64. ubi codd. inter δεκτέον et ἐκδεκτέον fluctuant, non vero sensu mutato. Alio sensu legitur apud *Strabon. Geogr.* lib. X. p. 707. A. ἀπὸ τῆς χώρας δεκτέον. *Zonaras Lex.* c. 489. δεκτέον, δεῖ δέχεσθαι.

ΔΕΚΤΟ'Σ, *acceptus, gratus.* *חֵן, *gratia.* Prov. XXII, 11. δεκτοὶ αὐτῷ. Sc. חֵן, contra quam oportebat, de benevolentia Dei exposuerunt, ut recte iam observavit *Iaegerus* ad h. l. – יִתֵּן, *fut. Kal* a נָתַן, *dabit.* Prov. X, 25. ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή. Sc. rata esse solent, quae Deo grata sunt vota.

Fortasse tamen legerunt חֵן, quod aeque valeat ac רָצוֹן. - נִרְצָה, Niph. a רָצָה. Lev. I, 4. - רְצוּי, part. Pah. Deut. XXXIII, 24. - רָצוֹן; *beneplacitum*. Ex. XXVIII, 34. Levi. I, 3. Deut. XXXIII, 23. ubi *Theodoretus* in *Quaest.* δεκτὰ γὰρ τὰ εὐδοκούμενα. Ies. LVI, 7. Mal. II, 13. Adde *Symmach. Theod.* Ies. LVII, 5. - שְׂאֵת, *excellentia*, aut potius *acceptatio*, a rad. נָשָׂא, *acceptum habuit*, *honorifice accepit*. *Theod.* Gen. IV, 7. δεκτόν. *Hesych.* δεκτὸς, ἀριστός. Sirac. II, 5. ἄνθρωποι δεκτοὶ, sc. θεῷ, *pii*, *accepti et probati* Deo. Ibid. III, 19. ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ, favorem *piorum* tibi concilabis. Ib. XXXV, 6.

ΔΕΚΤΟ'Σ ΈΣΤΙ, *acceptus est.* רָצָה. Iob. XXXIII, 26. ubi pro δεκτὰ αὐτῷ ἔσται legere mallem δεκτὸς α. ἔ. *Vulg. placabilis ei erit.* Commendat quoque hanc lectionem textus hebr. Posset quoque δεκταὶ legi, ut ad εὐχαὶ, quod in antecedente εὐξάμενος latet, referretur.

ΔΕ'ΛΤΟΣ, *pugillares, quivis liber, tabula*, a δέλτα, quarta litera Graecorum, secundum cuius formam literae complicabantur. 1 Macc. VIII, 22. ἐπὶ δέλτοις χαλκαῖς, in tabulis aeneis, in quas, ut foedera, sic etiam leges incidebantur (*Poll.* lib. VIII, 128. δέλτοι χαλκαῖ, αἷς ἦσαν πάλαι ἐντετυπωμένοι οἱ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν πατρίων. *Suidas*: δέλτος, πινακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον.). Eadem formula occurrit quoque ibid. XIV, 18. 26. 47. *Hesych.* δέλτος, πινακίδιον, ἡ πλάκες. *Eustathius* ad Il. ζ', v. 169. p. 489. Πίνακα δὲ πτυκτὸν, ὅ φαμὲν ἡμεῖς δέλτον ἤτοι βιβλίον, ἢ πιττάκιον, δέλτον μὲν διὰ τὸ κατὰ σχῆμα τοῦ δέλτα γράμματος, καὶ τῶν λεγομένων δελτωτῶν ἐστιν, ὅτε τὰ τοιαῦτα σχηματίζεσθαι, πτυσσόμενα τριγωνοειδῶς, ὅπερ ἐν πολλαῖς ὁρῶμεν εἰσέτι γινόμενον. *Suidas*: Δέλτος, πινακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον.

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, *arbor*. אִילָן ׃ אִילָנָא chald. in genere: *quaevis arbor crassa*. Dan. IV, 7. 8. 11. 18. 20. - אֲשֵׁרָה, *lucus*. Ies. XVII, 8. XXVII, 9. In utroque loco τὰ δένδρα *lucum* notat. - עֵץ, *lignum*, it. *arbor*. Genes. XVIII, 4. 8. XXIII, 17. Num. XIII, 21. - רָוָה, Pih. *irrigo*. Ies. XVI, 9. Videntur prò אֲרַיָּוֵךְ, *inebriabo te*, legisse אֲרָזַיִךְ, *cedros tuas*. - שָׁחִיס, i. q. סָחִיש, *quod anno tertio a sementi sponte provenit*, αὐτοφυὲς, ut *Aqu.* et *Theodot.* transtulerunt. *Symm.* Ies. XXXVII, 30. ἀπὸ δένδρων, ab arboribus, sc. decidua grana, unde sponte nascuntur aliae arbores. *Vulg. poma.* Vide ad h. l. *Montf.* Arab. ثمار poma notat.

ΔΕ'ΝΔΡΑ ΜΕΓΑ'ΛΑ, *arbores magnae.* צֶאֱלִים, plur. *umbrosa*. Iob. XL, 17. Cf. *Michaelis Supplem.* p. 2058.

ΔΕ'ΝΔΡΑ ΠΑΝΤΟΔΑΠΑ', *arbores omnigenae.* צֶאֱלִים, i. q. צְלִים, plur. *umbrosa*. Iob. XL, 16. *arbores umbriferae.*

*ΔΕΝΔΡΟΤΟΜΕ'Ω, *arbores exscindo, vasto, populor.* 4 Macc. II, 14. δενδροτομῶν τὰ ἥμερα φυτά. Conf. *Phavor.* fol. 553, 16.

ΔΕ'ΝΔΡΩΜΑ, *arboretum, locus arboribus consitus.* אֵשֶׁל. *Aqu.* 1 Sam. XXI, 6. Sed verum vidit sine dubio *Kreyssigius*, qui in *Symbol.* P. I. p. 8. *Aquilam* h. l. pro δένδρωμα, quod Lexica ignorant, scripsisse statuit δενδρῶνα. V. δενδρών.

*ΔΕΝΔΡΩ'Ν, *arboretum, locus arboribus consitus.* אֵשֶׁל, *tamariscus*, s. *tamarisci species. Aqu.* Gen. XXI, 33. sec. *Coislin.* Idem 1 Sam. XXXI, 13. Favent hae versiones opinioni *Ol. Celsii Hierobotan.* T. I. p. 535. sequ. cui אֵשֶׁל est *arbor* in genere.

ΔΕ'ΝΔΡΩΝ ΦΥΤΕΙ'Α, *arborum plantatio*, vel *plantarium arborum.* אֵשֶׁל, *arboretum, nemus. Aqu. Symmachi* Gen. XXI, 33. Sed *Coisl.* ibi rectius habet Ἀκ. δενδρῶνα. Σ. φυτείαν.

ΔΕΞΑΜΕΝΗ', *cisterna, lacus, piscina*, q. d. *aquarum receptaculum.* בְּרֵכוֹת, *piscinae. Symm.* Cohel. II, 6. δεξαμεναί. רְהָטִים, plur. *canales.* Ex. II. 16. ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς, usque dum impleverant aquarum receptacula. *Hesych.* δεξαμεναὶ, ὑδάτων δοχεῖα. Cf. *Hoeschelii notas ad Phrynichum* p. 142. et *Gatakerum* ad *Antonin.* p. 269.

ΔΕΞΙΑ', 'Η ΔΕΞΙΑ', scil. ΧΕΙ'Ρ, *dextera manus.* יוֹם, *dies.* Ps. LXXXIX, 12. τὴν δεξιάν σου, ubi pro יָמֵינוּ, *dies nostros*, legerunt יְמִינְךָ, *dextram tuam*, a יָמִין. - יָמִין. Gen. XXIV, 49. XLVIII, 13. 18. Ps. CXVII, 16. δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Δεξιὰ κυρίου, ἡ ἄνωθεν ῥοπὴ καὶ ἀγαθὴ ἐνέργεια. Ita et *Suidas.* Prov. III, 16. - תֹּאַר, *forma, species.* Ies. LII, 14. ubi pro δεξιὰ fortasse legendum est δόξα. - *תְּמוּנָה, *species. Theod.* Psalm. XVII, 15. ubi statuere nollem eum legisse יְמִינְךָ, aut loco δεξιὰν esse δόξαν reponendum. *Dextra* enim *Dei* summam eius maiestatem notat, quam notionem etiam habet formula hebr. *facies Dei.* Vide infra s. v. δόξα. Sap. V, 16. δεξιά, *potentia*, coll. Sirac. XLVII, 5. 1 Macc. XI, 50. 62. ἔδωκεν αὐτοῖς δεξιὰς, pro δεξιάν, dabat illis dextram, h. e. *pacem* cum illis *faciebat.* Nam dextra pacis et reconciliationis symbolum erat. Vide et 1 Macc. XIII, 50. 2 Macc. XI, 26. 30. XII, 11. *Suidas* δεξιὰς interpretatur συνθήκας, et haec addit ex auctore antiquo: Ὁ δὲ πέμπει χιλίαρχον, δεξιὰς τῷ Ἰωσήπῳ δοῦναι κελεύσας.

ΔΕΞΙΑ'ΖΩ, *manu dextra utor.* הֵימִין, *Hiph.* q. d. *dextero, ad dextram flecto.* 1 Par. XII, 2. δεξιάζοντες καὶ ἀριστερεύοντες sec. *Compl.*, *tendentes arcum, manu dextra ac sinistra utentes.*

ΔΕΞΙΟ'Ν, sc. μέρος, *pars dextra.* יָמִין. Coh. X, 2.

ΔΕΞΙΑ. Τὰ δεξιὰ, sc. μέρη, *partes dextrae.* הֵמִין Hiph. Gen. XIII, 9. 2 Sam. XIV, 19. 1 Par. XII, 2. - יָמִין. Num. XX, 17. οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ, non declinabimus neque ad dextram neque ad sinistram. Ios. I, 7. 1 Reg. II, 19. ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, sedebat a dextris eius. - יְמָנִי. 1 Reg. VII, 58. 2 Par. III, 16. IV, 18. - כִּסֵּא, *thronus.* Zach. VI, 13. בְּכִסְאוֹ, ἐξ δεξιῶν αὐτοῦ: non male quoad sensum.

ΔΕΞΙΑ' Ἢ ἈΡΙΣΤΕΡΑ', *dextra* vel *sinistra*, pro εἰς δ. ἢ ἀ., h. e. *dextrorsum vel sinistrorsum.* אָנָה וָאָנָה, *huc et illuc.* 1 Reg. II, 43.

ΔΕΞΙΑ' ΟΥ'ΔΕ' ΕΥ'ΩΝΥΜΑ. LXX Num. XXI, 22. sec. *Oxon.* Ita quoad sensum, aut ex aliis SS. locis transtulerunt. Nam in textu hebr. legitur בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם, *in agrum aut in vineam.*

ΔΕΞΙΟ'Σ, ά, όν, *dexter.* יָמִין, idem. Genes. XLVIII, 14. 17. Ex. XV, 6. Lev. VII, 22. *Aqu.* Ps. LXXXVIII, 12. βοῤῥᾶν καὶ δεξιὰν, boream et dextram, h. e. *austrum.* Nam qui orientem respicit, austrum ad dextram habet. Vide *Drusium* in *Fragm.* p. 987. - יְמָנִי. Ex. XXIX, 20. Lev. VIII, 22. 23.

ΔΕ'ΟΜΑΙ, *oro, precor, supplico, obsecro, deprecor;* etiam *egeo, indigeo.* אֲהָהּ, *ah, eheu.* Ios. VII, 7. δέομαι, κύριε. - בִּי, *quaeso, obsecro.* Gen. XLIII, 20. Ex. IV, 10. - *בְּעִי, *in tumulum.* Iob. XXX, 24. quasi esset a בָּעָה, quod *quaerere* et *rogare* significat. - דָּרַשׁ, *quaero, oro, precor.* Iob. V, 8. - *הִפִּיל, *cadere facio.* Dan. IX, 18. sec. *Chis.* ubi pro מַפִּילִים legisse videntur מִתְפַּלְּלִים. - הֵשִׂיחַ, Hiph. a שִׂיחַ, *colloquor.* Ps. LXIII, 1. ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σε, cum preces ad te mitterem. - הִתְחַנֵּן, Hithp. *gratiam peto*, et semel in Kal, *gratiam facio.* Deut. III, 23. 1 Reg. VIII, 33. *Theod.* et LXX Iob. IX, 15. τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι, ubi *Vulgatus* bene transtulit: *sed meum iudicem deprecabor.* 1 Reg. VIII, 60. οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς δεδέημαι ἐνώπιον κυρίου, verba haec, quibus precatus sum coram Deo. - הִתְנַפֵּל, Hithp. *prosterno me.* Deut. IX, 18. 25. - חִלָּה, Pih. *obtestor.* Ex. XXXII, 10. 1 Sam. XIII, 12. Dan. IX, 13. - חָנַן, *gratiam facio, misereor.* Mal. I, 9. ubi pro וִיחָנֵּנוּ, *ut misereatur nostri,* LXX habent δεήθητε αὐτοῦ. *Dathius* opinatur, eos legisse הִתְחַנְּנוּהוּ. Alii malunt אֵלָיו חָנְנוּ, *eum commovete ad misericordiam,* ita ut proxime antecedens אל huc trahatur. Fortasse etiam repererunt in suo codice וְהִתְחַנְּנוּ. - *חָסֵר, *indigeo.* *Inc.* 1 Sam. XXI, 15. ubi δέομαι est i. q. προσδέομαι. - *מָצָא, *invenio.* *Symmach.* 2 Reg. XII, 5. אֲשֶׁר יִמָּצֵא, δεόμενον ἐπισκευῆς, quod egeat praeparatione, seu instauratione. *Vulg. si quid necessarium viderint instauratione.* - נָשָׂא תְפִלָּה, *elevo precationem.* Ies. XXXVII, 4. - עָתַר, *supplex oro.*

Gen. XXV, 21. ἐδεῖτο δὲ Ἰσαὰκ κυρίου περὶ Ῥεβέκκας, supplicabat autem Isaacus Domino pro Rebecca. *Ael. V. H.* III, 26. δεῖσθαι τοῦ Λυδοῦ. — שׁוע, *vociferatio.* Iob. XXX, 24. — שׁוע, Pih. *vociferor.* Ps. XXVII, 2. Iob. XVII, 1. δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω, (hic aliter text. hebr.) oro autem sepulcrum, et non obtineo. *Phav.* Δέομαι, ἀξιῶ, ἱκετεύω, λίσσομαι, ποτνιῶμαι, πρεσβεύω, προτρέπομαι, παρακαλῶ, ἀντιβολῶ, λιπαρῶ, προσλιπαρῶ, λιτανεύω. *Lexic. Vet.* δέομαι, παρακαλῶ. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Δέομαι, λείπομαι. Sic enim legendum est loco δέομεν, λείπομεν. Sic etiam *Lex. Vet.* δέομαι, χρήζω. Sap. XVI, 25. δεομένων, quod tam *egentium,* quam *desiderantium* verti potest. Sir. XXVI, 5. ἐδεήθην, *deprecatus sum.* Construitur ibi cum ἐπί. Sir. XXVIII, 4. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται, pro peccatis suis orat s. deprecatur. Construitur ibi cum περί. Ib. XXXIII, 24. ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν, ne mutato consilio petere illa debeas. Ibid. LI, 13. ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδεήθην, pro liberatione mortis obsecrabam.

*ΤᾺ ΔΈΟΝΤΑ, *ea, quae desunt alicui rei, adeoque resarciri ac restitui debent.* Sic legitur apud *Symm.* 2 Reg. XII, 5. ubi τὰ δέοντα τοῦ οἴκου sunt *ea, quae desunt domui,* ac respondent hebr. בֶּדֶק הַבַּיִת, *ruptura* seu *loca rupta ac diruta domus,* ubi vid. *Montfauc. Vulgat. sarta tecta domus.*

ΤᾺ ΔΈΟΝΤΑ ΚΑῚ ΤᾺ ΑΥ̓ΤΆΡΚΗ, scil. σιτία, *alimenta necessaria et sufficientia, victus necessarius et sufficiens.* לֶחֶם חֻקִּי, *panis statuti mei.* Prov. XXX, 8. σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη, suppedita vero mihi victum necessarium ac sufficientem. Confer ἄρτος συντάξεως.

ΔΈΟΣ, *metus.* 2 Maccab. III, 17. 30. XII, 22. XIII, 16.

ΔΈΡΜΑ, *pellis.* *מִכְסֶה, *operimentum, tegumentum. Samar.* Num. IV, 25. ἐπίσπαστρον καὶ δέρματα ὑακίνθινα: ubi, ut hoc obiter addam, duae versiones hujus vocis coaluerunt, ac ἐπίσπαστρον vere a Samaritani manu venisse videtur, ut e v. 26. coniici quoque potest. — עוֹר, *pellis. Aqu.* Iob. XIX, 21. LXX Gen. XXVII, 16. Exod. XXV, 5. Num. IV, 6. ubi δέρμα cum δερμάτινον in codd. permutatur.

ΔΕΡΜΆΤΙΝΟΣ, *pelliceus.* עוֹר, *pellis.* Gen. III, 21. χιτῶνας δερματίνους, tunicas pelliceas. Lev. XIII, 57. σκεῦος δερμάτινον, vas pelliceum. 2 Reg. I, 8. ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος, cinctus zona pellicea, coll. Matth. III, 4. *Strabo* XVI, p. 1124. C.

ΔΈῬΡΙΣ, i. q. δέρμα, *pellis,* it. *velum densum e pilis contextum,* it. *vestis* vel *sagum aliquod e pilis confectum, ope-*

rimentum cilicinum. אַדֶּרֶת, *toga.* Zach. XIII, 4. δέῤῥιν τριχίνην. *Hesych.* δέῤῥις, δέρμα, βύρσα. - אֹהֶל, *tentorium*, etiam, si a מִשְׁכָּן distinguitur, *tegumentum tentorii exterius*, h. e. duodecim cortinae ex pilis caprarum contextae, quae imponebantur τῷ מִשְׁכָּן. Ex. XXVI, 11. συνάψεις τὰς δέῤῥεις, coniunges operimenta cilicina. Ib. XXXVI, 15. *Gloss. in Octat.* δέῤῥεις, δέρματα, ἢ κιλίκια τρίχινα. - יְרִיעָה, *aulaeum. Inc.* Hab. III, 7. οἱ κατοικοῦντες τὰς δέῤῥεις, ubi δέῤῥεις aperte *tentoria pelliceo* per metonymiam significat. LXX Ex. XXVI, 7. ubi *Schol.* ed. *Bos.* per καλυπτῆρας interpretatur. Ibid. v. 8. 9. 10. Num. IV, 25. Cant. I, 4. ὡσεὶ δέῤῥεις σαλωμῶν, ubi Cod. *Mosqu.* habet δέῤῥις, quod praefert *Matthaei*, ac δέῤῥεις e correctione ortum esse arbitratur. Sic in N. T. libris νήστεις et νήστις permutantur invicem. Adde *Hebr.* 2 Sam. VII, 2. ubi vid. *Montf.* - מֵיתָרִים, plur. *funes.* Ier. X, 19. πᾶσαι αἱ δέῤῥεις μου διεσπάσθησαν, omnia vela mea e pilis contexta conscissa sunt. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Δέῤῥεις, δέρματα ἢ τρίχινα παραπετάσματα. *Hesych.* δέῤῥις, τὸ παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς παραπέτασμα ἐχρῶντο. ἴσως δὲ καὶ δερματίνοις ἐχρήσαντο περὶ τῶν αὐλῶν. - שְׂמִיכָה, *stragula villosa.* Iud. IV, 18. συνεκάλυψεν αὐ[illegible] ἐν τῇ δέῤῥει αὐτῆς, operiebat illum veste pellicea sua, s. [illegible]losa: ubi in codd. cum περιβόλαιον permutatur. Vide ad h. l. *Bonfrerium* p. 249.

*ΔΕΡ'ΡΟΣ, *pellis*, *corium.* LXX sec. *Hex.* Iud. IV, 18. pro שְׂמִיכָה, *stragula villosa*, habent: ἐν τῷ δέῤῥει αὐτοῦ, ubi alii legunt ἐν τῇ δέῤῥει. Fortasse autem ibi legendum est ἐν τῷ δέρει. Conf. *Friedemannum* ad *Strab.* Tom. VII. pag. 564. 721.

ΔΕ'ΡΩ, *pellem detraho, excorio, caedo, verbero.* הִפְשִׁיט, Hiph. *excorio.* 2 Par. XXIX, 54. *Hesych.* δείραντες, ἐκδείραντες. - נִלְקָה, Niph. *vapulo. Aqu.* Prov. X, 8. δαρήσεται, verberabitur. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ΔΕ'ΣΙΣ, *ligatura*, *vinculum.* Sirac. XLV, 15. ἐν δέσει χρυσίου. *Aristot. poet.* 18. *Herodian.* VIII, 8, 14.

ΔΕΣΜΕΥ'Ω, *ligo*, *vincio.* אִלֵּם, Pihel, *ligo.* Genes. XXXVII, 7. - אָסַר, *vincio.* Gen. XLIX, 11. Iud. XVI, 11. - *חָבַל, *constringo, obstringo, ligo, obligo*, ex usu l. arab. حبل. Amos. II, 8. חֲבֻלִים, *oppignorati*, δεσμεύοντες σχοινίοις. Legerunt חֲבָלִים, non autem permutarunt cum verbo cognato כְּבָלִים, quod nonnulli voluerunt. - חָבַשׁ Pih. Ps. CXLVI, 3. δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν, *ligans* contritiones eorum. - צָדָה, *venor.* 1 Sam. XXIV, 12. ubi formula δεσμεύειν τὴν ψυχήν τινος occurrit, quae idem notat, quod ζητεῖν τὴν ψυχήν τινος. Δεσμεύειν ibi notat *implicare, irretire*, metaphora desumta a *feris, quibus retia tenduntur.* Additur enim ibi τοῦ λαβεῖν

αὐτήν. *Vulgat.* habet: *insidiari.* - צָרַר, *arcte constringo* seu *colligo.* Iob. XXVI, 8. δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, colligans aquam in nubibus. Sir. XII, 16. μὴ δεσμεύσεις δὶς τὴν ἁμαρτίαν, ne vinxeris bis peccatum: ubi *Pasor* putat sensum esse hunc: ne, cum semel peccaverimus, agnito lapsu, rursum nos implicari quasique innodari peccato patiamur. Peccata enim cum vinculis in literis sacris haud raro comparantur. - Vide alibi *Σχοινίον.*

ΔΕΣΜΕ'Ω, idem. הִשְׁקִיעַ, Hiph. *demergo. Aqu.* Iob. XL, 20. δεσμήσεις, ubi plerique Intt. voci hebr. ex *Arabismo* notionem *ligandi* subiecerunt.

ΔΕ'ΣΜΗ, *fasciculus*, *manipulus.* אֲגֻדָּה, *omne*, *quod est bene ligatum*, *et firmiter constrictum.* Exod. XII, 22. λήψεσθε δέσμην ὑσσώπου, accipietis fasciculum hyssopi. Adde *Aqu.* 2 Sam. II, 25. sec. *Coislin.* ac τοὺς λοιπούς. Amos. IX, 6. *Hesych.* δέσμην, ἀμάλλην.

ΔΕ'ΣΜΙΟΣ, *vinctus.* אָסִיר, idem. *Aqu.* Iob. III, 18. LXX Thren. III, 33. πάντας δεσμίους γῆς, omnes, quos terrae vincula coercent. Zach. IX, 11. 12. δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, congregationis vinculis constricti. Sap. XVII, 2. δέσμιοι σκότους, vincti tenebris. 2 Macc. XIV, 27. 33.

ΔΕΣΜΟ'Σ, *vinculum*, *fasciculus*, *loculus*, it. *obligatio.* אֲגֻדָּה, *connodatio*, *colligatio*, *vinculum*, *manipulus.* *Aqu.* 2 Sam. II, 25. - אָסוּר, infin. Iud. XV, 13. δεσμῷ δήσομεν. *Inc.* Iud. XV, 11. - אֵסוּר. Iud. XV, 14. Cohel. VII, 27. - *אֱסוּר chald. Dan. IV, 12. 20. - *אָסִיר, *vinctus. Theodot.* Ies. X, 4. Legit אֵסוּר. - אִסָּר, *obligatio.* Num. XXX, 14. ὅρκος δεσμοῦ, iuramentum obligationis. - הַסּוּרִים pro הָאֲסוּרִים, part. Pah. plur. *vincti.* Coh. IV, 14. ἐξ οἴκου τῶν δεσμῶν, ex carcere. - חוֹחַ, *spina.* 2 Par. XXXIII, 11. ἐν δεσμοῖς. Ita ex nexu tantum, ut videtur, transtulerunt. Vide ad h. l. *Dathium*, et *Simonis Lex. hebr.* p. 519. ed. rec. - יְסוֹד, *fundamentum.* Hab. III, 12. Deduxerunt sine dubio a יָסַר, *constrinxit*, unde מוֹסֵר, *vinculum.* Certe יָסַר ab LXX haud raro accipitur pro אָסַר, quod est *ligare.* - *מוֹט, *temo.* Lev. XXVI, 13. τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ. - מוֹסֵר, *vinculum* Iob. XXXIX, 5. δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν; vincula autem eius quis solvit? Hic δεσμοὶ idem sunt quod ὠδῖνες v. 3. Conf. infra s. v. ὠδίν. Ps. II, 3. διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, disrumpamus vincula eorum, h. e. detrectabimus eorum *imperium*: Ps. CVI, 14. CXV, 7. Ies. XXVIII, 22. - מוּסָר, *castigatio. Symm.* et *LXX* Prov. VII, 22. ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμούς, tanquam canis ad vincula: ubi recte deduxerunt vocem hebraicam ab אָסַר, *ligare*, *vincire. Hesych.* κύων ἐπὶ δεσμά, παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. - מַסְגֵּר, *claustrum.* Ies. XLII, 7. - מַעֲדַנּוֹת, plur. *delicias.* Iob. XXXVIII, 31. ubi δεσμὸς *singulas stellas* notat, e quibus Pleiades compositae

esse videntur, et quasi vinculo inter se nexae. *Vulg.* habet: *micantes stellas.* Fortasse autem legerunt מַעֲנָדוֹת, literis transpositis. – *מַרְבֵּק, *saginatio*, cui voci apud LXX Mal. III, 20. respondet formula *ἀνίεσθαι ἐκ δεσμῶν*, *vinculis solvi.* Scilicet רְבַק in l. chald. et arab. praeter *saginandi* notionem, etiam *religandi* habet, cum pecus, quod saginatur, fune religari soleat. Non opus itaque est cum *Cappello* ad h. l. statuere, eos רְבַק permutasse cum רָתַק, et legisse מַרְתֵּק. Cf. *Cappelli Crit. S.* p. 598. – עֲבוֹת, *funis contortus.* Ez. III, 25. IV, 8. Hos. XI, 5. – פָּתִיל, *funiculus.* Num. XIX, 15. – צְרוֹר, *fasciculus*, *loculus*, quasi *ligamen* dicas. Gen. XLII, 35. *ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου*, *loculus* pecuniae. 1 Sam. XXV, 29. *ἔσται ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς*, sit anima domini mei colligata fasciculo viventium, ubi *δεσμὸς τῆς ζωῆς* idem esse videtur, quod alibi *liber vitae.* – *Al.* Hagg. I, 6. Apud *Hesychium* *δεσμὸς* exponitur *βαλάντιον*, ubi vid. Intt. 2 Macc. VI, 27. occurrit forma Attica *δεσμὰ* pro *δεσμοὺς*, de qua vide *Fischerum* de *vitiis Lex. N. T.* p. 671.

'ΟΙ 'ΕΝ ΔΕΣΜΟΙ'Σ, sc. *ὄντες* vel *δεδεμένοι*, *qui sunt in vinculis.* אֲסוּרִים, Pah. plur. *vincti.* Ies. XLIX, 9. – Vide *Ἀνίημι.*

ΔΕΣΜΩΤΗ'ΡΙΟΝ, *carcer.* בֵּית הַבּוֹר, *domus cisternae.* *Symm.* Ex. XII, 29. Sc. in cisterna sine aqua captivi detinebantur. – בֵּית סֹהַר, *domus carceris.* Gen. XXXIX, 22. XL, 3. 5. *Aqu.* Gen. XXXIX, 20. – *סִיר, *olla.* *Symm.* Cohel. VII, 7. Non legit סֹהַר, (Vide *Simonis Lex. hebr.* pag. 1096.) sed סִיר, quod in l. Chald. et Syr. de *vinculis* et *carcere* adhibetur.

ΔΕΣΜΩ'ΤΗΣ, *vinctus*, *captivus.* אָסִיר, idem. Gen. XXXIX, 20. *Symm.* Iob. III, 18. ubi *Vulgatus* bene transtulit: *quondam vincti.* – מַסְגֵּר, *claustrum*, item *claustrarius.* Ier. XXIV, 1. *τοὺς δεσμώτας.* Ita quoque *Arabs.* Mallem tamen ibi legere *δεσμωτὰς*, ut *δεσμωτὴς* sit verbale a *δεσμόω*, *vincio*, *ligo*, nisi obstaret locus XXIX, 2. Adde *Baruch.* I, 5.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, *dominor.* מָשַׁל, idem. Ps. XXI, 31. *αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν*, ille dominium exercet in gentes. Ibid. LVIII, 15. *ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ ἰακὼβ*, Deum numen esse Iacobitarum. Ps. LXV, 6. LXXXVIII, 10. CII, 19. 4 Macc. I, 5. sensu metaphorico adhibetur.

ΔΕ'ΣΠΟΙΝΑ, *domina.* גְּבֶרֶת, idem. *Symmach.* Ies. XLVII, 5.

ΔΕΣΠΟΤΕΙ'Α, *dominium.* מֶמְשָׁלָה, idem. Ps. CII, 22. et CXLIV, 13.

**ΔΕΣΠΟΤΕΥ'Ω*, *dominor*, *guberno.* 3 Maccab. V, 28. *τοῦ πάντα δεσποτεύοντος θεοῦ.*

ΔΕΣΠΟ'ΤΗΣ, *dominus.* אָדוֹן, idem. Ios. V, 14. Prov. XXX, 11. Ies. I, 24. III, 1. *Aqu.* Ps. XI, 5. *Symm.* Psalm. CIX, 1. sec. *Euseb. Comment. in Psalmos* p. 557. ed. *Paris.* — — אֲדֹנָי. Gen. XV, 2. 8. Ierem. I, 6. IV, 10. — אֱלֹהִים, *Deus.* Iob. V, 8. — בֵּן, *filius.* Prov. XVII, 2. ubi δεσπότης, ut latinum *herus*, posuerunt pro *filio herili*, ut magis aperta esset ad *servum* relatio. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. — יְהוָה, *Iehova.* Prov. XXIX, 26. — מֹשֵׁל, partic. *dominator.* Prov. VI, 7. Adde τοὺς λοιποὺς Prov. XIX, 10.

ΔΕΣΠΟ'ΤΗΣ 'ΙΔΙΟΣ, *dominus proprius.* אִישׁ מַלְוֶה, *vir mutuo dans.* Prov. XXII, 17. οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανειοῦσι. Non aliter legerunt, sed quia is, qui mutuum accipit, in antecedentibus et quidem iure *servus* dicebatur, pronum erat divitem foeneratorem, אִישׁ מַלְוֶה, *dominum* appellare. Confer ad h. l. *Iaegerum.*

ΔΕΥ'ΡΟ, sc. ἐλθὲ, vel ἴθι, vel χώρει, (Vide *L. Bos. Ellips. gr.* pag. 274.) *huc vel illuc veni, abi*, item *age.* אִתִּי, *mecum.* Cant. IV, 8. δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, *adesdum a* Libano sponsa. Legerunt אֵתִי ab אָתָה, *venit.* — אִתִּי תָבוֹאִי, *mecum veni.* Cant. IV, 8. — בוֹאִי, *veni.* 2 Sam. XIII, 11. — לֵךְ, imp. a יָלַךְ. Iud. IV, 22. IX, 14. 2 Reg. IV, 13. δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ πατρός σου, *abi* ad prophetas patris tui. Ib. V, 19. δεῦρο εἰς εἰρήνην, καὶ ἀπῆλθε ἀπ' αὐτοῦ, *abi* in pace, et abiit ab illo. — לְכָה, idem cum ה parag. Gen. XIX, 32. δεῦρο οὖν, *age* igitur. Ibid. XXXI, 44. — לְכָה, idem. 1 Sam. XXIII, 27. — לְכוּ, plur. 1 Sam. IX, 9. 2 Reg. VII, 9. — לְכִי, foem. Iud. IX, 10. 12. 1 Reg. I, 12. 13. Susann. 50. δεῦρο κάθισον, coll. Matth. XIX, 21. *Hesych.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐλθὲ, εἰς τοῦτον τὸν τόπον, ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἢ νῦν, ἢ παρακελευστικῶς, adducto loco *Il.* ψ. 485.

ΔΕΥ'ΤΕ, idem, sed pluraliter usurpatur, *huc agite, adeste, venite.* אוֹתָהּ, *eam.* Ies. XXVII, 11. Legerunt hic verbum אָתָה. — אֱתוֹ, *Chald. imper.* ab אָתָה, *venite.* Dan. III, 27. — אֵתָיוּ, imper. ab אָתָה. Ier. LVI, 9. 12. — בֹּאוּ, imp. a בּוֹא. Iud. IX, 15. Iob. XVII, 10. Ps. XCIV, 6. — הָבָה, imp. a יָהַב, *da*, ex הַב et ה parag. Gen. XI, 3. 4. 7. Exod. I, 10. — לְכָה sing. 2 Reg. XIV, 8. — לְכוּ, plur. Gen. XXXVII, 19. 26. 2 Reg. VI, 18. δεῦτε ὀπίσω μου, *sequimini me*, coll. Matth. XI, 28. — לְכוּ*, idem. 2 Reg. VI, 2.

ΔΕΥΤΕΡΕΥ'Ω, *secundus sum, secundum obtineo locum, sum proximus.* Hinc δευτερεύων, *secundus.* מִשְׁנֶה, *duplum.* 1 Paral. XVI, 5. δευτερεύων αὐτῷ ζαχαρίας, *proximus ab illo* Zacharias. Adde Genes. XLI, 43. sec. *Oxon.* et *Complut.* 2 Reg. XXIII, 4. sec. *Compl.* et 1 Paral. XV, 18. ubi vide var. lect. ed. *Bos.* Esth. IV, 8. ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ. Confer Iudith. II, 4.

ΔΕΥΤΕ'ΡΙΟΝ, *secundina*, seu: *totum foetus involucrum tribus membranis compactum*, et sic differt a *χόριον*, quod *extimam tantum foetus membranam* sec. *Paulum Aeginetam* notat. שִׁלְיָה, idem. *Aqu.* Deut. XXVIII, 57.

**ΔΕΥΤΕ'ΡΙΟΣ*, *secundarius*, *qui secundum obtinet locum*. Vox haec, quae in *Indice Thes. Steph.* sine omni auctoritate prolata reperitur, legitur 3 Esdr. Ꝟ 31. *τὸ ἅρμα τὸ δευτέριον*. *Vulgat. currum secundarium*. *Currum honorarium* Latini dicerent, i. q. in nostra lingua dicitur: *ein Handwagen*, *Beywagen*, *den man hinter dem*, *in welchem man sitzt*, *fahren lässt*, *um sich desselben im Fall der Noth bedienen zu können*; a *δευτερεύειν*, *secundum esse*, *secundum obtinere locum*.

ΔΕΥΤΕΡΟ'ΓΟΝΟΣ, *secundò natus*, *secunda foetificatione editus*, i. q. *ὄψιμος*. עֲטֻפִים, *serotina*. *Symm.* Genes. XXX, 42.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΕ'Ω, *secunda vice loquor*. 2 Maccab. XIII, 22. *ἐδευτερολόγησεν τοῖς*, iterum locutus est cum illis.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟ'ΜΙΟΝ, *deuteronomium*, q. d. *iteratio legis*. מִשְׁנֵה תוֹרָה, *duplum*, seu *duplicatum exemplar legis*. Deut. XVII, 18. Ios. VIII, 32. ubi vitiose legitur *δευτερονόμιον νόμον Μωϋσῆ*. Emendandum puto *νόμου*. Certe *Vulg.*: deuteronomium *legis* Moysi. De nominis *Deuteronomium* ratione vid. *Heidegg. Enchir. Bibl.*

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, *secundus*: אֶחָד, *unus*. Exod. XVIII, 4. XXV, 19. 32. Ier. XXIV, 2. Ez. XXXVII, 16. Scilicet אֶחָד continuo repetitum etiam *secundum* et *tertium* notat. – אַחֵר, *alius*. 2 Reg. VI, 29. Ez. XLI, 24. – אַחֲרוֹן, *posterior*. Ex. IV, 8. – *אָחֳרִי pro אָחֳרִיה, Chald. *alia*. Dan. VII, 5. – מִזֶּה, *ab hac parte*. Ex. XXXVII, 8. – מִשְׁנֶה, *duplicitas*, *duplum*. Gen. XLI, 43. 1 Sam. VIII, 2. Ies. LXI, 7. *ἐκ δευτέρας* (sc. *μερίδος*) *κληρονομήσουσι τὴν γῆν*, ex duplici sorte possidebunt terram. 1 Par. XV, 18. *δεύτεροι* sunt *post geniti*. – נִשְׁאָר part. Niph. *residuus*. Gen. XXXII, 8. – קָטֹן, *parvus*. 1 Sam. XIV, 50. – *קְטַנָּה, *minor natu*. Gen. XXIX, 16. *δευτέρα* sec. *Compl.*, ubi alii *νεωτέρα* habent, ut adeo *δεύτερος* h. l. *iuniorem* significet. – שְׂמָאלִי, *sinister*. 1 Reg. VII, 20. ubi tamen *Compl.* habet *δεύτερον τὸν ἀριστερόν*. – שְׁנַיִם: שְׁתַּיִם, *duo*, *duae*. 1 Reg. XV, 25. 2 Reg. XIV, 1. XV, 27. 32. – שֵׁנִי. Gen. I, 8. II, 13. IV, 18. et alibi saepius. – *שֵׁנִית. Exod. XXVI, 5. quanquam etiam in illo loco *δευτέρας* ad אָחוֹת referri potest, quae vox, praecedente אִשָּׁה, *unam ad alteram adiunctam* notat. – תִּנְיָנָה, Chald. foem. Dan. VII, 6. – תַּרְתֵּין, Chald. Esdr. IV, 24.

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΝ. ΤΟ' ΔΕΥ'ΤΕΡΟΝ, *secundo*, *secunda vice*, *iterum*. פַּעֲמַיִם, dualis. Gen. XXVII, 36. – שֵׁנִית. Gen. XXII, 15. XLI, 5. Lev. XIII, 5. Adde *Aqu. Symm.* Mal.

II, 13. – *שְׁתַּיִם. *Aqu. Symm.* Ps. LXI, 12. – תִּנְיָנוּת Chald. *iteratio.* Dan. II, 7.

'ΕΚ ΔΕΥΤΕ'ΡΟΥ, *ex secundo*, i. e. *secundo*, *secunda vice.* שֵׁנִית. Ios. V, 2. 2 Sam. XIV, 29. 1 Reg. XIX, 7.

ΔΕΥΤΕΡΟ'Ω, *secundo facio*, *itero.* שָׁנָה : נִשְׁנָה : שִׁנָּה Kal, Niph. et Pih. *Symm.* ac *Theod.* Prov. XVII, 9. *Aqu. Theod.* Prov. XXVI, 11. ἀνόητος δευτερῶν ἐπὶ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ, insipiens iterans stultitiam suam. *Aqu.* sec. cod. X. *Holm.* Deut. XV, 7. LXX Gen. XLI, 32. 1 Sam. XXVI, 8. 2 Sam. XX, 10. – *שָׁנַן, *acuo. Ino.* Deut. VI, 7. ubi aut permutavit שָׁנַן et שָׁנָה, aut שָׁנַן ita accepit, ut respondeat latino *inculcare.* Sir. VII, 15. ubi δευτεροῦν λόγον de *nugacitate*, seu *futili verborum profusione et repetitione in precibus* adhibetur, quam Christus Matth. VI, 7. βαττολογίαν appellat.

ΔΕΥΤΕ'ΡΩΣ, *secundo loco*, *secundarie.* שָׁנָה, *itero.* Neh. XIII, 21. sec. *Ald.* Sed ibi *Kreyssigio* cum reliquis libris δευτερώσητε legendum videtur.

ΔΕΥΤΕ'ΡΩΣΙΣ, *iteratio*, *repetitio*, it. *secundus ordo*, *secundae partes.* מִשְׁנֶה, *duplicitas.* *Symm.* 2 Par. XXXIV, 22. ἐν δευτερώσει. *Vulg. in secunda.* Exhibet hanc lectionem solus codex *Regius*, et mihi certe admodum probabile est, *Aquilae* hanc versionem vindicandam esse. LXX 2 Reg. XXIII, 4. τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως, sacerdotibus *secundi ordinis.* Ibid. XXV, 18. υἱὸν τῆς δευτερώσεως, *secundum dignitate:* ubi *Compl.* habet ἱερέα τὸν δεύτερον. – שְׁנִינָה, *dicterium*, *acute dictum.* *Aqu.* Deut. XXVIII, 37. Deduxit a שָׁנָה, *iteravit.* Sir. XLII, 1. αἰσχύνεσθε ἀπὸ δευτερώσεως καὶ λόγων ἀκοῆς, pudeat vos *iterationis* et sermonum auditus, h. e. *delationis eius sermonis, quem audiveritis*, exponente *Drusio Quaest. Ebr.* lib. I. c. 32.

ΔΕΥ'Ω, *irrigo*, *imbuo*, *madefacio.* Iudith. IX, 3. ἐδεύσαντο sec. *Ald.* ubi *Compl.* habet ἠρδεύσαντο. Vide supra s. v. ἀρδεύω.

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *accipio*, *suscipio*, *tollo*, *remitto*, *capio*, h. e. *intellego*, *recipio*, *admitto*, *amplector*, *benevole accipio.* הֶחֱזִיק Hiph. *apprehendo.* Iob. VIII, 20. ubi δέχεσθαι est *benevole accipere.* – הֵכִיל, Hiph. a כּוּל, *capio.* 1 Reg. VIII, 64. 2 Par. VII, 7. – *הֵם, *ipsa.* Prov. I, 9. δέξῃ. Libere quidem, nec tamen male quoad sensum. – הֵשִׁיב, Hiph. a שׁוּב, *redire facio.* Deut. XXXI, 1. – זָרַק, *aspergo.* 2 Par. XXX, 16. Latet nempe h. l. in זָרַק praeter notionem *aspergendi* etiam notio *accipiendi* hoc modo: sacerdotes spargebant ad altare sanguinem a Levitis acceptum. – *יָקֶה, nomen propr. Prov. XXX, 1. δεξάμενος. Legerunt קַח, aut קָח a rad. יָקָה, *custodivit.* – לָקַח. Gen. IV, 11. δέξασθαι γῆ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρός. Similiter χθὼν λαβεῖν αἷμα βρότειον dicitur apud *Eurip. Phoen.* 945. Deut. XXXII, 11. ἐδέξατο αὐτούς, *susci-*

LXX ita hanc vocem reddiderint, rationem, sed non sufficientem, dedit *Hieronymus* in Hos. T. III. col. 1256. – תָּמִים, *integer*. 1 Sam. XIV, 41. Legerunt fortasse תֻּמִּים, ac sine dubio respexerunt ad *Urim* et *Thummim*, quibus Deus per summum sacerdotem pectorali indutum responsa dabat; quod ab hoc loco, ubi a Deo responsum postulatur, minime alienum esset. Quidquid statuatur, tamen hoc certum est, verba δὸς δήλους apud LXX vertenda esse: *redde nos certiores*, aut *effice*, *ut perfecte sciamus et cognoscamus*, ut διδόναι sit pro ποιεῖν positum. – תֻּמִּים, *Thummim*, *perfectiones*. Deut. XXXIII, 8. – תְּרָפִים, *idola*. Hos. III, 4. Hic quoque respexerunt ad *Urim* et *Thummim*, per quod responsa accipere credebatur summus Iudaeorum sacerdos. חָרַף apud *Syros*, *Chald.* et *Arab.* notat *oracula proferre*, *respondere percontantibus*. Sir. XXXIII, 4. ubi pro ἐρώτημα δικαίων alii libri rectius ἐρώτημα δήλων. Sir. XLV, 12. δήλοις ἀληθείας. In *Lex. Cyrilli MS. Brem.* vox Δήλων exponitur φανερῶν, et apud *Hesychium* ὁράσεων, ἐνυπνίων. Ita etiam *Gloss. MS.* in *Proph.* ubi tamen pro δήλων vitiose legitur δηλῶν. Plura de hac voce vide apud *Is. Vossium* de *LXX Intt.* p. 49. Conf. et s. v. δήλωσις.

ΔΗΛΟ'Ω, *manifesto*, *declaro*. גָּלָה, *revelo*. *Symm.* 1 Sam. XX, 2. – *הֶאֱמִין, *verum*, *certum*, *fidum facio*. *Symm.* Iob. XXXIX, 24. οὐ δηλωθήσεται, quod vertere nollem cum *Montfaucono*: *non indicabitur a sonitu tubae*, sed: *non edocetur a sonitu tubae*, sc. *quando ipsi currendum sit*, seu: *non exspectat sonitum tubae ad currendum*. Bene hoc convenit verbis hebraicis, quae sunt ita vertenda: *non stabilis est*, seu: *stare loco suo nescit ad sonum tubae*. Vnde simul apparet, non admodum opus esse coniectura, quam *Kreyssigius* in *Obss. Critt. et Philol.* in Iob. c. 39. p. 41. protulit, e qua *Symmachus* transtulisset: οὐ δειλευθήσεται ὑπὸ ἤχου σάλπιγγος, quanquam eam *Syrus* confirmat, qui habet: *neque reformidat* (ܙܘܥ) *tubae clangorem*. – *הֵאִיר, *illumino*. *Symm. Theod.* Ies. XXVII, 11. ubi vocem הֵאִיר, quae h. l. *incendere* notat, male in sensu metaphorico alias quidem obvio acceperunt, ut sit *edocere*. *Vulg. docentes eam*. – הוֹדִיעַ, Hiph. a יָדַע, *scire facio*, et quandoque etiam in Kal et Niphal. *Symm.* ac *Theod.* Ps. XXIV, 14. ubi tamen pro δηλώσει scribendum est δηλῶσαι, ut legitur in LXX Intt. secundum *Hex. Inc.* Prov. XII, 16. ubi pro יִוָּדַע, *cognoscetur*, pronuntiavit cum *Theod.* et *LXX* יוֹדִיעַ, seriei orationis admodum convenienter. *Vulg. indicat*. LXX Ex. VI, 3. ubi pro נוֹדַעְתִּי legisse videntur cum *Onkeloso* הוֹדַעְתִּי. Ib. XXXIII, 12. – הוֹדִיעַ Chald. Aph. Dan. IV, 15. – הוֹרָה, Hiph. a יָרָה, *doceo*. *Symm.* Iob. XII, 7. LXX Deut. XXXIII, 10. 2 Par.

VI, 27. – הִשְׁמִיעַ Hiph. *audire facio.* Ies. XLII, 9. – *חַוָּא, *indico,* chald. Dan. II, 6. sec. *Chis.* – נִרְאָה Niph. *videor.* 1 Sam. III, 21. δηλωθῆναι. Bene quoad sensum. – *שִׁירֹה, *canticum eius.* Ps. XLII, 9. νυκτὸς δηλώσει sec. ed. *Sixt.* quod etiam est in quibusdam *Comm. Gr. Psalterio Veteri* et *Rom.* et *Aethiop.* et *metaphrasi Apollinarii*, pro quo tamen in Cod. *Alex. Compl.* et *Ald.* ac apud *Eusebium* in *Comm.* ad h. l. legitur νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ (s. αὐτῷ) παρ' ἐμοί. *Semlerus* in *Ep. Crit. ad Griesbachium* p. 16. pro δηλώσει reponendum esse coniecit μελῳδήσει. *Brunsio* δηλώσει ex ᾠδὴ αὐτοῦ aperte corruptum esse videtur. Mihi aut sensum expressisse (*misericordiam suam ostendet,* ut recte exposuit *Hieronymus*), aut legisse videntur יָשִׁיר, exprimentes nempe eam, quae in arabica lingua reliqua est, significationem, ubi شار est *manifestare, publicum reddere.* 2 Macc. II, 8. 23. τὰ ὑπὸ Ἰάσωνος δεδηλωμένα, quae a Iasone *narrata* sunt. *Polyb.* II, 22, 11. ὑπὲρ ὧν ἄρτι δεδηλώκαμεν. *Hesych.* Δηλῶσαι, φράσαι, δεῖξαι, σημᾶναι.

ΔΗ'ΛΩΣΙΣ, *manifestatio, declaratio, demonstratio.* אוּרִים, *gemmae lucentes in pectorali summi pontificis.* Exod. XXVIII, 26. *Theodoretus* in *Quaest. ad Ex.* T. I. p. 167. ed. *Hal.* δήλωσιν μὲν ἐκάλεσε τὰ ἐκεῖθεν μηνύματα, ἀλήθειαν δὲ τῶν μηνυμάτων ἀψευδές, coll. 3 Esdr. V, 40. ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Ἡ δὲ δήλωσις λίθος ἦν ἀδάμας ἐπάνω κείμενος, ἀπαλλάττων τὴν χροιὰν αὐτοῦ διὰ Κυρίου ἐδήλου τῷ λαῷ ἐπόμενά τινα. Μέλας γὰρ ὁρώμενος θάνατον, ἐρυθρὸς δὲ σφαγήν, λευκὸς δὲ διαλλαγὴν τοῦ θεοῦ. Ita etiam *Gloss.* in *Octat.*, nisi quod pro Ἡ δὲ δήλωσις male ibi scriptum sit ἡ δεδήλωσις, pro ἀλλάττων autem legatur ἐναλλάττων, et pro ἐπόμενα ἐσόμενα. – פֵּתַח, *apertura, apertio.* Ps. CXVIII, 129. ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, *institutio* verbi tui illuminat. Confer *Drusii Observatt.* lib. VIII. c. 16. – *צְמִתֻת, *excisio.* Lev. XXV, 23. δήλωσιν sec. *Coisl.* ubi *Scharfenb.* in *anim.* vult hanc lectionem esse scripturam depravatam vocis βεβαίωσιν. Mallem legere βεβήλωσιν, ut habet cod. *Lips.* et *Ald.* – תֻּמִּים, *Thummim, perfectiones. Inc.* 1 Sam. XIV, 41. ubi δὸς δήλωσιν reddendum est *manifesta nobis,* coll. v. 38. – *תְּרָפִים, *idola.* Hos. III, 4. sec. *Compl.* aut potius *Inc.* Conf. supra s. v. δῆλοι. Adde *Platon.* Politic. II. p. 287. A. *Lucian. Hipp.* p. 849. B.

*ΔΗΜΑΓΩΓΕ'Ω, *populum duco s. rego,* quod fit captando eius benevolentiam, inde *populi* vel *plebis amicitiam capto* (*Dio Cass.* p. 50. ed. *Reim.*), quod fit largiendo munera vel pecuniam, vel alio modo, quare est simpliciter *suppeditare, largiri populo,* v. c. *Dionysii Hal.* Vol. VI. p. 1001. ed. *Reisk.* δημαγωγεῖν τὰ πρὸς ἡδονὴν τῷ πλήθει.

3 Esdr. V, 73. βουλὰς δημαγωγοῦντες, senatores corrumpentes, coll. Esdr. IV, 5. ubi δημαγωγοῦντες respondet hebr. סֹכְרִים, corrumpentes, h. e. muneribus benevolentiam captantes. Conf. ad h. l. Bretschneideri Spicileg. p. 62. Hesych. δημαγωγεῖ, στρατηγεῖ. Idem: δημαγωγὸς, ἄρχων.

ΔΗΜΑΓΩΓΙ'Α, populi ductus et regimen, gratia et auctoritas, qua quis apud populum valet, popularitas, artes, quibus aliquis utitur ad conciliandum sibi populum, speciatim populi adductio ad seditionem excitandam. 3 Esdr. V, 90. δημαγωγίας καὶ ἐπισυστάσεις ποιούμενοι. Adiectivum δημαγωγικὸς legitur apud Aristoph. Equit. v. 17. Hesych. δημαγωγίας, ὀχλοποιήσεις.

*ΔΗΜΕΥ'Ω, i. q. δημοσιεύω, publico, ac speciatim de bonis dicitur, quae publice venduntur ac aerario addicuntur. Dan. III, 29. pro Chald. בַּיְתֵהּ נְוָלִי יִשְׁתַּוֵּה, domus eius sterquilinium seu in latrinam ponatur, in Chis. legitur: ἡ οἰκία αὐτοῦ δημευθήσεται, domus eius publice vendetur; coll. Dan. II, 5. ubi vid. Scharfenb. ac Fischeri Prolus. de vitiis Lexx. N. T. p. 700 sequ. Zonaras Lex. col. 503. δημεύσας, δημοσιεύσας: ubi vid. Tittmannus.

ΔΗΜΗΓΟΡΕ'Ω, ad populum verba facio, concionor. אַלְקוּם, invictus. Prov. XXX, 31. βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει, rex loquens ad populum. Simonis in Lex. hebr. p. 1419. commemorat, Castello in Lex. s. h. v. et Pocockio in nott. ad specim. histor. Arab. p. 203. אַלְקוּם idem esse cum arab. القوم, populus, coetus hominum, ut sit מֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ rex, quocum populus est. Eodem ex fundo provenisse LXX δημηγορῶν ἐν ἔθνει, recte iudicat Iaegerus ad h. l. qui etiam coniicit, eos legisse קָם אֶל עַמּוֹ, stans apud populum suum, seu: coram populo suo. Tychsenio tentam. p. 96. cogitasse videntur עַל גּוֹיִם, super populum. Hesychius: δημηγορῶν, εἰς τὸν δῆμον λέγων. — דָּבָר, verbum, sermo. Neh. VIII, 6. ἔστη ἐπὶ βήματος εἰς τὸ δημηγορῆσαι. Hesych. Δημηγορῆσαι, ἐν δήμῳ λαλῆσαι.

*ΔΗ'ΜΙΟΣ, sc. ὑπηρέτης (Cf. L. Bos. ellips. gr. p. 214.), carnifex, publicus iustitiae minister. 2 Macc. V, 8. VII, 29. Hesych. δήμιος, ὁ τοὺς καταγνωσθέντας ἀναιρῶν, ἢ ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων. Cf. Pollucem lib. VIII. cap. 7. sect. 71. et Perizonium ad Aelian. V. H. XII, 49.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕ'Ω, creo (Hesych. δημιουργεῖ, τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ.), deinde fabricor, condo, exstruo. *יָסַד, fundo. Symm. Iob. XXXVIII, 4. δημιουργοῦντι τῷ θεῷ τὸν κόσμον, coll. Xenoph. Mem. I, 4, 7. ubi Socrates mundum σοφοῦ τινὸς δημιουργοῦ τέχνημα appellat. Sap. XV, 13. γλυπτὰ δημιουργῶν, sculptilia fabricans. 2 Macc. X, 2. βωμοὺς δεδημιουργημένους, aras exstructas.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ, *fabricator*, *opifex*, etiam *auctor*. 2 Macc. IV, 1. τῶν κακῶν δημιουργὸς, malorum *artifex*.

ΔΗΜΟΚΑΤΑΡΑΤΟΣ, *populo execrabilis et invisus*, *quem populus diris devovet*. Prov. XI, 26. pro יִקְּבֻהוּ לְאוֹם, *maledicent ei populus*, apud *Theodot.* ac *Inc.* ubi vide notas *L. Bos.*

ΔΗΜΟΣ, *populus*, *familia*. *חֶבֶל, *funis*. *Inc.* et LXX sec. cod. *Basil.* Ios. XIX, 9. ἀπὸ τοῦ δήμου. Lectionem hanc vitiosam pro κλήρου iudicat *Scharfenb.* ad h. l, simulque docet, etiam v. 8. haec vocabula permutata esse a librariis. Quid si reponeretur σχοινίου? – מִשְׁפָּחָה, *familia*. Num. I, 20. 22. II, 34. Iud. XIII, 2. δῆμος συγγενείας. Vnum uncis includendum erat. Est enim alius interpretis admixtum. – רֶבַע, *quarta pars*. Num. XXIII, 10. τίς ἐξαριθμήσεται δήμους Ἰσραήλ. Bene quoad sensum. – שֵׁבֶט, *tribus*. Num. XVIII, 2. – *תֻּמִּים, *Thummim*, *perfectiones*. *Inc.* et libri nonnulli, teste *L. Bosio*, Deut. XXXIII, 8. δήμους, ubi ipsa vox hebr. expressa esse videtur, nisi fortasse δήλους reponendum est, quod in aliis libris legitur.

ΔΗΜΟΣΙΑι, pro ἐν δημοσίᾳ χώρᾳ (Confer *L. Bos. Ellips.* gr. p. 241.), *in loco publico*, *publice*, *coram populo*. 2 Macc. VI, 10. δημοσίᾳ περιαγαγόντες. 3 Macc. II, 27. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

**ΔΗΜΟΤΕΛΗΣ*, *publicis expensis s. sumtibus factus*, *publicus*. 3 Macc. IV, 1. δημοτελὴς συνίστατο τοῖς ἔθνεσιν εὐωχία, publica instituerant convivia gentiles. *Hesych.* δημοτελῆ, ἱερὰ, εἰς ἃ θύματα δίδωσιν ἡ πόλις. *Suidas*: δημοτελῆ, δημόσια. *Philo de mundi opificio* p. 27. δημοτελεστάτας ἑορτάς. *Pollux Onom.* IX, 10. ubi vide Intt. *Iosephus A. I.* lib. V. c. 8. §. 12. *Zonaras Lex.* 500. δημοτελὴς, ἡ δημοσία τελετὴ, καὶ ἡ δημοσία φορολογία.

ΔΗΜΟΤΗΣ, *tribulis*, *popularis*, *plebeius*, *municeps*. Sap. XVIII, 11. δημότης βασιλεῖ τὰ αὐτὰ πάσχων. *Hesych.* δημότης, ὁ ἐκ τοῦ δήμου. δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην. *Suidas*: δημότης, πολίτης. *Phav.* δημότης, ὁ εἷς τοῦ δήμου. Conf. *Aelian. V. H.* IX, 19.

ΔΙΑ, *per*, *propter*, *in*, *iuxta*, *apud*, *post*, *nomine*. עַל אוֹדוֹת, *causa*. Num. XIII, 25. Iud. VI, 7. – ב praefixum. *Symm.* Ex. XXIII, 19. οὐ σκευάσεις ἔριφον διὰ γάλακτος μητρὸς αὐτοῦ, sc. ὄντα, non apparabis hoedum, dum est in lacte matris suae, h. e. quamdiu sugit lac. Conf. supra s. v. γάλα, et loca N. T., in quibus διὰ pro ἐν ponitur, laudata a me in *Lexico N. T.* s. h. praepositione. 1 Sam. XXII, 10. ἠρώτα αὐτὸν διὰ τοῦ θεοῦ, interrogabat pro illo *apud* Deum. Vide et 2 Sam. V, 19. 2 Par. XXXV, 4. διὰ χειρὸς Σαλωμὼν, *iuxta* manum Salomonis. – בַּדִּים, plur. a בַּד, *membra*. Iob. XLI, 4. – בִּגְלַל, *causa*. Gen. XXXIX, 5. Deut. I, 37. XV, 10. –

כִּדְבַר, *secundum verbum.* 1 Reg. XVIII, 36. - עַל דְּבַר, idem. Gen. XLIII, 18. Num. XXV, 17. - בְּיַד, *in manu.* Ex. XXXV, 27. Num. VII, 8. Ios. XX, 2. - מ praefixum. *Symm.* Prov. XX, 4. διὰ ψῦχος, *propter frigus.* 1 Reg. I, 27. ubi διὰ *ex voluntate* s. *conscio* notat. - *מֵאֵת, *a cum.* Ios. XI, 20. sec. *Vat.* Bene. - מִיַּד, *a manu.* 2 Par. XXXI, 13. Ies. L, 11. - לְפִי, *secundum os.* Num. XXXV, 30. διὰ μαρτύρων, *iuxta* confessionem testium. - אֶת פְּנֵי, *faciem.* Iob. XLII, 9. - לִפְנֵי, *coram, facie.* Gen. VII, 7. Ex. IX, 12. - מִפְּנֵי, Gen. XXVII, 46. Ex. XIX, 18. Ies. XXX, 17. χίλιοι διὰ φωνὴν ἑνὸς φεύξονται, mille *per* vocem unius fugient. Vide et Ies. XIX, 17. Sic passim apud profanos διὰ cum accusativo ἐνέργειαν καὶ αἰτίαν denotat, notante *Scholiasta Aristoph.* ad *Plut.* v. 93. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. - מִקֵּץ, *a fine.* Deut. IX, 11. διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, *post* quadraginta dies. Sic διὰ apud *Aelian. V. H.* XIII, 42. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Deut. XV, 1. δι᾽ ἑπτὰ ἐτῶν, *post* septem annos, vel anno septimo. *Vulg.* *septimo die.* Marc. XIV, 58. διὰ τριῶν ἡμερῶν, *tertia die.* *Aelian. V. H.* XIV, 7. διὰ δέκα ἡμερῶν, decimo quoque die. - בְּקֶרֶב, *in medio.* Ios. III, 2. - בְּשֵׁם, *in nomine.* Esther. VIII, 10. ἐγράφη δὲ διὰ βασιλέως, scribebatur autem *nomine* regis. - עַל שֵׁם, *de nomine.* Esther. IX, 26. - בְּתוֹךְ, *in medio.* 2 Par. XXIII, 20. XXXII, 4. - תַּחַת, *sub.* Prov. XXX, 21. Ies. LX, 15. 2 Macc. VIII, 36. διὰ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς ὑπ᾽ αὐτοῦ προτεταγμένοις νόμοις, *quamdiu* leges ab ipso latas sequerentur. Sap. XI, 13. διὰ τῶν ἰδίων κολάσεων, *quamdiu* ipsi cruciabantur, coll. Luc. V, 5. et *Polyb.* XXXVII, 3, 3. διὰ ἡμέρας, *per* totum diem. 3 Esdr. VI, 9. aedificant templum novum διὰ λίθων ξυστῶν, coll. Esdr. V, 8. ubi διὰ *materiam* notat, *ex qua quid fit.* 3 Esdr. VII, 4. διὰ προστάγματος, *ex* mandato, Chald. מִן, Esdr. VI, 14. 3 Esdr. II, 25. δι᾽ ἣν αἰτίαν, Chald. עַל דְּנָה. Esdr. IV, 15. 2 Macc. VIII, 15. ubi διὰ *propter*, *causam* significat, et cum ἕνεκεν permutatur, coll. Ion. I, 12. Ep. Ier. v. 27. simulacra humi prostrata non valent resurgere δι᾽ αὐτῶν, h. e. *sua vi.* *Polyb.* I, 9, 6. δι᾽ αὐτοῦ, *per se*, h. e. non aliorum ope. - Vide alibi Ἄγγελος, Αἰὼν, Ἀντάμειψις, Διόλου, Πῦρ, Τάχος, Τέλος et Χρόνος.

ΔΙΑ' ΤΙ'; *propter quid? quare?* לָמָּה־זֶּה, *cur hoc?* Iob. IX, 29. - *מַה־הָיָה, *quid fuit?* *Aqu.* Coh. VII, 11.

ΔΙΑ' ΤΟΥ'ΤΟ, *propterea, eo quod.* אָכֵן, *profecto.* Ies. XLIX, 4. Ps. LXV, 19. Fortasse in utroque loco legerunt עַל־כֵּן, aut utramque vocem ob similitudinem soni permutarunt. - הַעַל כֵּן, *numquid propter?* Hab. I, 17. - עֵקֶב כִּי, *pro eo quod.* Amos IV, 12. - וְעַתָּה, *et nunc.* Psalm. CXVIII, 67.

ΔΙΑΒΑΘΡΑ, *scala nautica*, *pons*, etiam *quaevis scala*, *qua adscenditur*. 2 Sam. XXIII, 21. εἰς ξύλον διαβάθρας, ut lignum pontis vel scalae. In textu hebr. nihil pro hac voce legitur. Desumta sine dubio sunt haec verba ex 1 Sam. XVII, 7. ut adeo per ξύλον διαβάθρας h. l. *iugum textorium* aut *liciatorium texentium* intellegendum sit. Confer *Polluc.* lib. I. c. 9. segm. 93. ibique *Iungermannum* in notis.

ΔΙΑΒΑΙΝΩ, *transeo*, *traiicio*, *venio*. בוא, *venio*. Deut. XI, 29. γῆν, εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ. - הֶעְפִּיל, Hiph. *impetuose contendo*. Num. XIV, 44. ubi vero pro διαβησόμενοι alii rectius διαβιασάμενοι habere videntur. - *יָרַד, *descendo*. Ps. CXVIII, 136. ubi διέβησαν sec. cod. *Alex.* est deterior lectio, quae ex textu hebr. coarguitur. Veram lectionem κατέβησαν etiam *Ambrosius* secutus est. - *מָסַס, *liquesco*, *liquefacio*. Ios. V, 1. διέβησαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι sec. *Ald.* Non opus esse videtur, ut loco διέβησαν legatur κατέβησαν, ut teste *L. Bos.* alii libri habent. Sermo enim h. l. est de eo, qui mentis suae non compos est, et formula graeca respondet vernaculae: *die Gedanken vergehen*. - נִמְלַט Niph. *evado*. 1 Sam. XX, 28. - עָבַר, *transeo*. *Symm.* Deut. XI, 11. 1 Sam. XIII, 7. *Inc.* 2 Sam. XVII, 16. LXX Gen. XXXI, 21. 52. XXXII, 10. 22. 23. In posteriore loco διέβη hebr. הֶעֱבִיר respondet, adeoque διαβαίνειν habet notionem Hiphilicam, ac post διέβη supplendum est αὐτούς, ut adeo lectio διεβίβασεν, quam *MS. Sar.* exhibet, pro mero glossemate habenda sit. Caeterum permutatur vox διαβαίνειν cum διαβιβάζειν in codd. etiam 2 Sam. XIX, 40. - עָלָה, *ascendo*. *Inc.* Deut. I, 21. - צָעַד, *progredior*. Ps. LXVIII, 8. *Symm.* 2 Sam. VI, 13. Sir. IX, 18. ubi in universum *ambulare*, *incedere* notat, et cum voce περιπατεῖν permutatur.

ΚΑΛΩΣ ΔΙΑΒΑΙΝΩ, *bene transeo*. הֵטִיב לֶכֶת, *benefacio eundo*. Prov. XXX, 29. ὃ καλῶς διαβαίνει, *quod magnifice incedit*, aut: *strenue graditur*. Il. μ', 458. εὖ διαβάς, e quo loco luculenter apparet, διαβαίνειν esse *apertis cruribus incedere s. stare*, quod militibus fortiter pugnantibus tribuitur. Conf. *Miscell. Obss.* Vol. I. p. 126 sequ.

ΔΙΑΒΑΙΝΩΝ, *transiens*, *qui transit*. עִבְרִי, *Hebraeus*. 1 Sam. XIII, 7. οἱ διαβαίνοντες, ubi etymologiam vocis hebr. perperam secuti sunt, aut legerunt עֹבְרִים.

ΔΙΑΒΑΙΝΩΝ ΣΠΕΥΔΩ, *transiens festino*. עָבוֹר תַּעֲבוֹר, *transeundo transeo*. 2 Sam. XVII, 16. διαβαίνων σπεῦσον, *celeriter transeas*. *Vulg.* *absque dilatione transgrediaris*. Est mera explicatio hebraismi.

ΔΙΑΒΑΛΛΩ, *defero*, *criminor*, *calumnior*. אֲכַל קַרְצָא, Chald. *promulgo criminationem*, *accuso*. Dan. III, 8. VI, 24. - הִלְשִׁין, Hiph. *lingua offendo*, *calumnior*. *Symm.* Prov.

XXX, 11. – *שָׂטָן. Num. XXII, 22. 2 Macc. III, 11. *ἦν διαβάλλων*, erat *calumniatus*.

**ΔΙΑΒΑ'ΠΤΩ, immergo, intingo, lavo.* נִטְבַּל, *intinctus sum.* Ios. III, 15. *διεβάφησαν* sec. *Compl.* ubi reliqui libri *ἐβάφησαν* habent. Augenda sunt hac voce, si lectio sana est, Lexica graeca.

ΔΙΑ'ΒΑΣΙΣ, transitus, traiectio, it. *ratis.* מַעֲבָר, *vadum.* *Theod.* 1 Sam. XIII, 23. LXX Gen. XXXII, 22. Ios. II, 7. – מַעְבָּרָה, idem. *Aqu.* et *Theod.* Ies. XVI, 2. Verba enim *αἱ διαβάσεις Ἀρνὼν*, quae uncis inclusa in *Hexaplis* ante *φέρετε βουλὴν* v. 3. *Theodotioni* tribuuntur, ad v. 2. referenda esse quilibet videt. LXX Iud. III, 28. XII, 5. 6. Ier. LI, 32. – עֲבוֹר infin. *transire.* Ies. LI, 10. – עֲבָרָה, *navis traiectoria, ponto.* 2 Sam. XIX, 18. *διέβη ἡ διάβασις*, transibat *ratis.* – *עֲבָרִים, *Habarim*, nomen proprium montis. *Symm.* Deut. XXXII, 49. – שְׁבָטִים, *tribus.* Ios. IV, 8. N. L. Iudith. IV, 5. Sap. V, 10. *Hesych.* *διάβασις, πορεία, γέφυρα, πέραμα.*

ΔΙΑΒΑΣΤΑ'ΖΩ, baiulo, porto. דָּדָה, *lente incedo, gradior.* Pihel *duco.* *Symm.* Ps. XLI, 5. pro אֲדַדֵּם, *quos ducam* (ita enim legendum est loco impressi אֶדַּדֵּם, *lente incedam cum illis*), *διαβασταχθήσομαι, baiulabor.* *Symmachus* credidisse videtur, ם finale non esse affixum, sed ex radice דָּדַם. – נִהֵל Pih. *leniter duco.* *Symm.* et LXX Ex. XV, 13. ubi notionem *providae curae* adiunctam habet. *Aqu.* Psalm. XXXI, 4. *Lucian.* *Epist. Saturn.* p. 1055. D.

**ΔΙΑΒΕ'ΝΝΩ* בּוֹא, *venio.* Deut. XI, 29. sec. cod. *Alex.* *διαβέννεις* pro *διαβαίνεις*, quod ad priscum scribendi morem referendum mihi esse videtur, quemadmodum Deut. XXXII, 39. Ed. *Rom.* et iuxta illam *Paris.* *ἀποκτέννω*, *Waltonus* vero et post eum *Bosius* *ἀποκτείνω* habent. Confer *Maittaire* de *dialectis l. gr.* p. 100 et 154. A.

ΔΙΑ'ΒΗΜΑ, transitus, gressus, vestigium. אָשׁוּר, idem. *Ed. Vta* Ps. XLIII, 19. LXX Ps. XVI, 6. XXXVI, 53. LXXII, 2. – דֶּרֶךְ, *via.* *Inc.* Thren. III, 40. *Symm.* Psalm. XLI, 6. – מִצְעָדִים plur. *gressus, incessus.* Ps. XXXVI, 24. Prov. XX, 24. – פְּעָמִים plur. *pedes.* Ps. XVI, 6. LXXXIV, 14. CXVIII, 132. – צַעַד, *gressus, incessus.* *Aqu.* *Symm.* 2 Sam. V, 23. *Οἱ λοιποὶ* Iob. XIV, 16. LXX 2 Sam. XXII, 37. Ps. XVII, 40. Prov. IV, 12. *Hesychius*: *διαβήματα, πορείας, περιπατήματα.*

ΔΙΑΒΗΜΑΤΙ'ΖΩ, incedo. צָעַר, idem. *Aqu.* 2 Sam. VI, 13.

ΔΙΑ'ΒΗΤΟΣ vel, ut alii rectius, *ΔΙΑΒΗ'ΤΗΣ, circinus, perpendiculum.* מִשְׁקָלֶת, *perpendiculum.* *Symm.* Ies. XXVIII, 17. *Plutarch.* Vol. IX. p. 209. *Reisk.* ubi *Demo-*

sthenis oratio constitisse dicitur ἐνθυμήμασι πικροῖς καὶ περιόδοις πρὸς κανόνα καὶ διαβήτην ἀπηκριβωμέναις.

ΔΙΑΒΙΑΖΩ, *vi adigo, per vim cogo.* הֶעְפִּיל Hiph. *impetuose contendo. Al.* Num. XIV, 44. διαβιασάμενοι.

ΔΙΑΒΙΒΑΖΩ, *traduco, transire facio.* הֶעֱבִיר Hiph. idem. Gen. XXXII, 23. Num. XXXII, 5. μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην, ne traducas nos per Iordanem. 2 Sam. II, 8. sec. *Compl.* Ibid. XIX, 18. Sap. X, 18. διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθράν: ubi est i. q. διάγειν in sequentibus.

ΔΙΑΒΙΟΩ, *vivo, vitam transigo.* עָמַד, *sto.* Ex. XXI, 21. ἐὰν δὲ διαβιώσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, si vero per unum vel duos dies adhuc vivat. Sc. עמד h. l. *superstitem manere* notat. Conf. *Aelian. V. H.* III. c. 47. *Hesych.* διαβιῶσαι, ζῶσαι.

ΔΙΑΒΟΑΩ, *proclamo, divulgo, celebro, rumorem dissemino.* נִשְׁמַע Niph. *audior.* Gen. XLV, 16. διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραώ, rumor *delatus est* ad Pharaonem, eiusque aulicos. *Hesych.* διεβοήθη, ἐνεφανίσθη, *indicatum, annuntiatum est.* – קָרָא, *clamo.* Lev. XXV, 10. διαβοήσετε ἄφεσιν ἐπὶ τῆς γῆς omnibus terrae incolis libertatem indicate. Iudith. X, 18.

ΔΙΑΒΟΛΗ, *calumnia, delatio, inimicitia.* דִּבָּה, *infamia. Symm.* Gen. XXXVII, 2. *Aqu.* Num. XIV, 37. – חֶלְקָה, *blandities.* Prov. VI, 24. ubi διαβολή de *artibus ad decipiendum instructis* accipiendum est. Quorsum enim hic *calumniae et obtrectationes?* Διαβάλλειν est *decipere.* Vide *Alberti Obss. in N. T.* p. 374. – שָׂטָן, *adversarius.* Num. XXII, 32. ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου, ego egressus sum, ut *adversarer* tibi. Sic et Sir. XXVI, 6. et XXVIII, 9. διαβολὴν *inimicitias* significare, ad priorem locum notat *Grotius,* ubi tamen διαβολὴ πόλεως esse potest *proditio* civitatis aut *criminatio.* Ibid. XXXVIII, 17. χάριν διαβολῆς, h. e. ad effugiendam *criminationem.*

ΔΙΑΒΟΛΟΣ, *diabolus, calumniator, obtrectator, delator, adversarius, maxime in iudicio.* צַר, *hostis.* Esther. VII, 4. – צֹרֵר partic. *hostiliter agens.* Esth. VIII, 1. – שָׂטָן, *adversarius.* 1 Par. XXI, 1. Iob. I, 6. 7. 9. 12. II, 1—7. Ps. CVIII, 5. – הֹלֵךְ רָכִיל, *ambulans tanquam detractor. Aqu.* Prov. XI, 13. Sap. II, 24. ubi legitur: φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθε, διάβολος adhibitum reperitur de spiritu illo maligno, qui hebr. σατανᾶς dicitur.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΟΜΑΙ, *consulo, consulto, delibero, decerno.* מָרַר Pih. *amaritudine afficio.* Gen. XLIX, 23. εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν: ubi *Grabius* non dubitat eos legisse וַיְמָרְדֻהוּ, *et rebellarunt contra ipsum.* Sed non opus hic esse videtur ad varietatem lectionis confugere. Nam arab.

صر notat inter alia *constanti et firmo animi proposito esse.* Non male itaque reddiderunt εἰς ὃν διαβουλευόμενοι, adversus quem, sc. de cuius caede aut venditione inter se consultarunt. Nonnulli legere malunt διαβολευόμενοι, quae formatio quasi a διαβολεύς, uti habentur et ἀποβολεύς et προβολεύς, contra analogiam non peccat. Caeterum verbum διαβουλεύεσθαι, apud *Steph.* ἀδέσποτον, exstat quoque apud *Thucyd.* VI, 34. *Ioseph. A. I.* XIX, 4, 3. *Dion. Cass.* p. 1334, 79. *Reim.* atque *Plutarchum.*

ΔΙΑΒΟΥΛΙ'Α, consilium, consultatio. מוֹעֵצוֹת plur. Ps. V, 12. Hos. XI, 7. *Symm. Theod.* Prov. I, 31. – *מְזִמָּה, *cogitatio. Theod.* Prov. VIII, 12. ubi bono sensu de *consiliis bonis ac sapientibus* adhibetur. E contrario vero sensu malo apud eundem Prov. XIV, 17. Sir. XLIV, 5. ἡγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίαις. Sap. I, 9. διαβουλίαι, *perplexae et improbae impii cogitationes.*

ΔΙΑΒΟΥ'ΛΙΟΝ, consilium, consultatio, it. *cogitatio, ratiocinatio,* it. *conspiratio.* מְזִמָּה, *cogitatio, consilium.* Ps. IX, 23. ubi sensu malo de *consiliis pravis ac perniciosis* adhibetur. – מַעֲלָה, *ascensio.* Ez. XI, 5. τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματος ἐγὼ ἐπίσταμαι. Saepe in literis sacris de *cogitationibus* dicitur, eas *super cor ascendere* s. *in mentem venire,* v. c. Ier. VII, 31. Ez. XXXVIII, 10. – מַעֲלָלִים, *actiones,* plur. Hos. IV, 9. V, 4. VII, 2. – קֶשֶׁר, *conspiratio. Inc.* et LXX sec. *Compl.* 2 Sam. XV, 12. Sap. I, 9. (improbum aut perplexum consilium sec. *Baduellum.*) Sir. XV, 14. XVII, 5. In posteriore loco διαβούλιον est *vis et facultas consultandi, deliberandi et eligendi,* una voce *iudicium.* Vide ad h. l. *Baduellum* et *Grotium. Hesych.* διαβούλια, ἐνθυμήματα, διαλογισμοί. Idem: τὰ διαβούλια, διαλογισμούς.

ΔΙΑΓΓΕ'ΛΛΩ, annuncio, narro. אָמַר, *dico.* Ios. VI, 10. – הֶעֱבִיר Hiph. *transire facio.* Lev. XXV, 9. διαγγελεῖται σάλπιγγος φωνῇ, et διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ, non male quoad sensum. – סִפֵּר Pihel, *enarro.* Ex. IX, 17. ὅπως διαγγέλῃ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ut *celebretur* nomen meum in omni terra. *Theod.* et LXX Ps. II, 6. διαγγέλλων. Ita legendum, non διαγγελῶν, ut libri nonnulli habent. Ps. LVIII, 13. ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται, ob mendacia et execrationes, quas proferent, *ubique male audient. Vulg. annuntiabuntur.* Loco יְסַפֵּרוּ, *narrabunt,* legerunt יִסָּפְרוּ aut יִסָּפְרוּ, quam lectionem commendant antecedentia, *capiantur in superbia sua.* Caeterum ex h. l. apparet, διαγγέλλεσθαι de eo dici, *qui in ore omnium versatur,* et quidem in utramque partem. – *פָּרַד, Hiph. הִפְרִיד, *divido. Symm.* Prov. XVI, 28. διαγγέλλει. *Drusius* διαγγέλλει mendose positum esse

suspicatur, ac substituendum esse iudicat *διαχωρίζει*. Sed longe facilior ac probabilior est coniectura *Montf* *διαστέλλει* legentis, quod facilius in *διαγγέλλει* mutatum fuerit. *Hesych.* *διαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, διέξειμι λόγῳ.*

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ, *nuncium*, *iussum.* קָרֵב, *appropinquans.* 1 Reg. IV, 27. Significat *διαγγέλματα* h. l. *eos, qui ex mandato regis de mensa regia alebantur, eamque frequentabant.* C. teste *Bosio* *διηγγελμένα* habet.

ΔΙΑΓΙΝΟΜΑΙ, *intersum*, *versor*, *persevero*, *duro*, *permaneo.* 2 Macc. XI, 26. *ὅπως ἡδέως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἀντίληψιν*, ut libenter propriae utilitati *inserviant.*

ΔΙΑΓΙΝΩΣΚΩ, *plene cognosco*, *pernosco*, *intellego*, *diiudico*, *decerno.* רָמָה Pih. *cogito.* Num. XXXIII, 56. *καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοῖς*, quod ego illis facere *decreveram.* - יָדַע, *scio.* Deut. II, 7. *διάγνωθι*, *memoria revoca*, coll. VIII, 2. Prov. XIV, 33. *οὐ διαγινώσκεται*, non *evulgatur.* Iudith. XI, 12. *διέγνωσαν δαπανῆσαι*, *decreverunt* vesci, sc. iis, quae in lege Mosaica prohibita erant. 2 Macc. III, 23. *τὸ διεγνωσμένον ἐπετέλει*, quod *mandatum* s. *decretum erat* a rege (vid. v. 13.), perfecit. *Polyb.* II, 66, 8. *διέγνω ποιεῖσθαι τὴν μάχην.* 2 Macc. IX, 15. *οὓς διεγνώκει μηδὲ ταφῆς ἠξιῶσαι*, quos vel sepultura indignos *iudicaverat.* Ib. XV, 6. 17. *Hesych.* *διαγνούς, διακρίνας, δίκαιον αἰσθόμενος, ἐπιγνούς, συνιείς, νοήσας.* Idem: *Διάγνωθι, νόησον.*

ΔΙΑΓΛΥΦΩ, *sculpo*, *insculpo.* עָשָׂה, *facio.* Ez. XLI, 19. 20. Vox hebr. etiam *concinnare*, *adornare* notat. - פתח Pih. *aperio*, *exsculpo.* Ex. XXVIII, 11. *Aqu.* *Theod.* Zach. III, 9. *διαγλύψω.* *Diod. Sic.* I. p. 42, 11.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ, *cognitio*, *diiudicatio*, *iudicium.* Sap. III, 18. *ἡμέρα διαγνώσεως* est tempus *iudicii* seu *poenae*, quo causa cuiusque cognoscetur et diiudicabitur, ac pro meritis condemnabitur.

ΔΙΑΓΟΓΓΥΖΩ, *obmurmuro.* הֵלִין: לִין, Niph. et Hiph. לין, idem. Ex. XV, 24. cum praepositione *κατὰ* constructum, coll. Num. XIV, 36. XVII, 11. Sequente *ἐπὶ*. Ex. XVII, 3. Num. XIV, 2. Ios. IX, 18. ac sequente *πρὸς*, Ex. XVII, 3. - נִרְגָּן Niph. *inter se*, vel *unus cum altero murmuravit*, vel: *susurravit.* Deut. I, 26. Sir. XXXI, 28. (XXXIV, 24.) ubi non opus est, ut cum *Bretschneidero* *διαγογγύζειν* per *diffamare*, *reprehendere* vertatur.

ΔΙΑΓΟΡΕΥΩ, *dissero*, *enarro*, *mando*, *praescribo.* 3 Esdr. V, 49. *ἀκολούθως τοῖς ἐν τῷ Μωυσέως βίβλῳ διηγορευμένοις*, accommodet ad ea, quae de his in libris Mosis *praescripta sunt.* Hebr. כַּכָּתוּב. (quod quidem esse potest *e praescripto*, sed quoque *secundum descriptionem*, *narrationem.*) Esdr. III, 2. *Iosephus A. I.* XI, 4. p. 555. ed. *Hav.* habet sim-

plicìter κατὰ τοὺς Μωϋσέως νόμους. Adde Dan. XIII, 61. sec. Chis. ὡς ὁ νόμος διαγορεύει, coll. Sus. v. 62. *Hesych.* διαγορεύει, θεσπίζει, διαγγέλλει. Idem: διηγορευμένοις, παραγγελθεῖσι.

ΔΙΑΓΡΑΦΗ', *descriptio*, *delineatio*. תּוֹרָה, *lex*. Ez. XLIII, 12. ubi תּוֹרָה significat *formam praescriptam* seu *delineatam*.

ΔΙΑΓΡΑ'ΦΩ, *describo*, *delineo*, *perscribo*, it. *numero*. *חֲטֻבוֹת, *tapetes*. *Theod.* Prov. VII, 16. διαγεγραμμέναι, h. e. *figuris exornatae*. Respexit usum loquendi linguarum orientalium. Certe Chald. חֲטַב notat *variis figuris et coloribus exornavit*, ac eandem significationem habet quoque arab. خطب. – חָקָה, *exprimo*, *exsculpo*. Ez. VIII, 10. – חָקַק, idem. Ez. IV, 1. – כָּתַב, *scribo*. Ies. XVIII, 4. Ez. XLIII, 11. – פִּתַּח Pih. *aperio*, *exsculpo*. Ex. XXVIII, 11. διαγράψεις sec. codd. 56. et 58. *Holm.* Nisi fortasse ibi scribendum est διαγλύψεις, quod vide supra. – צוּר, *obsideo*. Cant. VIII, 9. ubi vox hebraica ex arte architectonica explicanda est, ut sit *lineis circumscribere* et *quasi cingere*. – צוּרָה, *forma*. Ez. XLIII, 11. διαγράψεις τὸν οἶκον, *delineabis* domum. – שָׁקַל, *libro*, *pondero*. Esth. III, 9. διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια, *perscribam*, h. e. *numerabo* in gazophylacium regis argenti talenta decem millia. 2 Macc. IV, 9. πρὸς δὲ τούτοις ὑπισχνεῖτο καὶ ἕτερα διαγράψαι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, praeterea promittebat et alia *numerare* centum quinquaginta talenta. De hoc usu loquendi vide *Salmasium* de *usuris* p. 513. qui et p. 114. observavit, quod apud *Polybium* in *Excerptis* (XXXII, 13, 7. ubi vid. *Schweighaeuserus*.) διαγραφὴν ποιεῖν pariter sit *numerare pecuniam*, (*solvere*, et *expungere debitum*,) de qua prius numulario per scripturam cautum fuerit et constitutum, ut numeraret.

ΔΙΑ'ΓΩ, *traduco*, *perago*. הֵבִיא Hiph. a בּוֹא, *venire facio*. Zach. XIII, 9. – הוֹבִיל Hiph. a יָבַל, *apporto*. Ies. LV, 12. ἐν χαρᾷ διαχθήσεσθε. Vera est haec lectio, quam *Hieronymus* quoque secutus est. Passim autem legitur διδαχθήσεσθε, q. a. διδάσκω. – הוֹלִיךְ Hiph. a הָלַךְ, *ire facio*. *Symm.* et LXX Iob. XII, 17. *Vulg. adducit.* LXX Psalm. CXXXV, 16. – הֶעֱבִיר Hiph. *transire facio*. Num. XXXI, 23. 2 Sam. XII, 31. 2 Reg. XVI, 3. – פִּשֵּׂק Pih. *divarico*. Ez. XVI, 24. διήγαγες τὰ σκέλη. *Aretaeus* p. 4. l. 6. 7. διαγαγὼν (*diducens*) τοὺς ὀδόντας. Sir. XXXVIII, 30. ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρᾳ διάγει, sc. βίον, qui noctu sicut interdiu vitam *peragit*. Addit βίον Apostolus 1 Tim. II, 2. et *Plato* lib. II. de *rep.* p. 601. διάγοντες βίον ἐν εἰρήνῃ. Confer *Lex. N. T.*

s. h. v. 2 Macc. XII, 38. αὐτόθι τὸ σάββατον διήγαγον, ibi sabbatum *egerunt.*

*ΔΙΑΓΩ*ΑΝΕΤ.* לא, *non. Ed. Vta* Hos. VII, 16.

*ΔΙΑΓΩΓΗ', *vita, vitae institutum.* Esth. XIII, 5. διαγωγὴν νόμων. *K. Hesych.* διαγωγὴ, ἀναστροφή. Adde *Polluc. Onom.* V, 118. et IX, 137.

ΔΙΑΓΩΝΙΑ'Ω, in agone versor, valde anxius sum. 2Macc. III, 21. μεγάλως διαγωνιῶντος ἀρχιερέως προσδοκίαν, *agonizantis* magni principis sacerdotum expectationem.

ΔΙΑΔΕΙΓΜΑΤΙ'ΖΩ, ignominiose traduco, publice prostituo. כָּתַר Pih. *cingo. Aqu.* Ps. XXI, 15. διεδειγματίσαντο, ubi tamen iudice *Fischero* in *Clavi Verss. GG.* p. 59. reponendum est διεδηματίσαντό με, *obsessum me tenent.* Cf. infra s. v. διαδηματίζομαι. *Starckio* in *Carm. Dan.* p. 189. aliquando reponere placuit διεδήσαντό με. Sed prior coniectura est longe probabilior.

ΔΙΑΔΕ'ΧΟΜΑΙ, excipio, succedo, nempe *in locum alterius, secundum* vel *proximum ab aliquo locum munere vel dignitate habeo, prorex, vicarius sum.* *לָקַח, *capio, accipio, excipio. Symm.* Ps. LXXII, 24. διεδέξατό με, *excepit me.* - *מְקַבִּילֹת, *suscipientes. Samar.* Ex. XXVI, 5. διαδεχόμεναι. - מִשְׁנֶה, *secundus.* 2 Par. XXXI, 12. διαδεχόμενος, *secundus erat*, sc. redituum sacrorum praefectus. Esther. X, 3. διεδέχετο τὸν βασιλέα, *proximus* a rege *erat.* Confer v. διάδοχος. - פַּרְבָּר, *pars urbis exterior, suburbium*, vel nomen loci *Pharbar.* 1 Par. XXVI, 18. N. L. Sap. XVII, 21. εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους, imago tenebrarum, quae *excepturae* s. *tecturae* illos *erant.* 2 Macc. IV, 31. τὸν διαδεχόμενον, *proregem*, coll. IX, 23. ubi διαδεξόμενος s. διαδεξάμενος *vicarium* notat, non *successorem.* Ib. X, 28. ἄρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαδεχομένης, ortu solis *excipiente* noctem, vel *succedente* nocti.

ΔΙΑ'ΔΗΛΟΣ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, manifestus fio, appareo. נוֹדַע Niph. a יָדַע, *innotesco.* Gen. XLI, 20. οὐ διάδηλοι ἐγένοντο, non *manifestae*, sc. vaccae, fiebant, vel non apparebant. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Οὐ διάδηλοι, ἀφανεῖς. *Hesych.* διάδηλοι, φανεροί. 3 Macc. II, 5. Sodomitae διάδηλοι ταῖς κακίαις γινόμενοι, i. e. *publice, sine ullo pudoris sensu* patrantes scelera, quae vulgo occultare solent homines.

ΔΙΑ'ΔΗΜΑ, diadema, corona regia, regum insigne. *כֶּתֶם, *aurum insigne*, etiam *omne quod ex auro factum et elaboratum est.* V. *Simonis Lex. hebr.* p. 840. *Theod.* Psalm. XLIV, 10. διάδημα χρυσοῦν, diadema aureum. Hinc etiam ab LXX h. l. redditur ἱματισμὸς χρυσοῦς. - כֶּתֶר, *corona.* Esth. I, 11. II, 17. - נֵזֶר, *corona, diadema. Symm. Theod.* ac *LXX sec. Compl.* 2 Sam. I, 10. - צָנִיף, *cidaris.* Ies. LXII, 3. - *תַּכְרִיךְ, *stola.* Esther. VIII, 15. Sap. V, 17.

διάδημα τοῦ κάλλους, i. q. in priori membro βασίλειον. Significat autem διάδημα h. l. *imperium*, *potestatem regiam*, signo posito pro re signata. 1 Macc. XIII, 32. περιέθετο τὸ διάδημα τῆς ἀσίας, imposuit diadema Asiae, h. e. *regnum adiit*. *Hesych*. διάδημα, στέμμα βασιλέως, κεφαλῶν κόσμος, ἤγουν στέφανος, ἢ βασιλέως σύμβολον. Confer *Paschalium de coronis* p. 573.

*ΔΙΑΔΗΜΑΤΙ'ΖΟΜΑΙ, proprie *diademate* s. *fascia cingo*, (i. q. apud *Zosimum* III, 30. διάδημα περιτίθεμαι.) deinde *obsessum teneo*, *obsideo*, *cingo*. כָּתַר, Pih. *cingo*, *circumdo*. *Aqu*. Ps. XXII, 13. pro hebr. כִּתֵּר, ubi pro vulgato διεδειγματίσαντό με necessario reponendum est διεδηματίσαντό με, *obsessum me tenent*. Deduxit autem *Aquila* hanc vocem a διάδημα, quemadmodum ὁραματίζομαι ab ὅραμα, et ἐπιστημοῦμαι ab ἐπιστήμη, ut recte observavit *Fischerus* in *Clavi Verss. GG*. p. 39.

ΔΙΑΔΙΔΡΑ'ΣΚΩ, *diffugio*, *aufugio*. Sir. XI, 11. οὐ μὴ ἐκφύγῃς διαδρὰς, non effugies aufugiens. 2 Macc. VIII, 13. διεδίδρασκον καὶ ἐξετόπιζον ἑαυτοὺς, in fugam convertebant se ipsos, et a loco recedebant. *Hesych*. διαδράσκει, διαφεύγει, διαδιδράσκεται.

ΔΙΑΔΙ'ΔΩΜΙ, *trado*, *distribuo*, it. *spargo*, *divulgo*. הִפִּיל Hiph. a נָפַל, *cadere facio*. Ios. XIII, 6. ubi vox hebr. notat: *iacta sorte distribuere*. – נָתַן, *do*. Gen. XLIX, 20. διαδώσει sec. *Alex*. et *Ald*. Reliqui libri habent simplex δώσει. Ib. v. 27. Sir. XXIII, 32. οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν, non *radices agent*, h. e. non longaevi erunt, liberi eius. Ibid. XXIV, 17. ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα (*Alex*. δέδωκα. *Compl*. ἔδωκα.) εὐωδίαν, ut myrrha electa *sparsi* bonum odorem, coll. XXXIX, 18. et 2 Macc. VII, 5. 2 Macc. IV, 39. διαδοθείσης ἔξω τῆς φήμης, fama in vulgus *disseminata*. 3 Macc. II, 27. δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι ψόγον, publice aliquid contra gentem *suggerere*, probro illam afficiendi gratia. 4 Macc. IV, 22. φήμης διαδοθείσης.

ΔΙΑΔΙΚΑ'ΖΩ, Α'ΖΟΜΑΙ, *discepto*, *litigo*, *iudicio contendo*. רִיב, *lis*, *controversia*. *Symm*. Iob. XXXIII, 13. τί οὖν αὐτῷ διαδικάζῃ; quid igitur cum illo *litigas*? – הָרִיב Hiph. a רוּב, *litigo*. *Symm*. Iob. XXIII, 6. διαδικάσεται. *Inc*. διαδικάσει με.

*ΔΙΑΔΙΚΑΣΙ'Α, *contentio*, *lis*. רִיב, *contentio*. *Symm*. Ps. LIV, 10. Vide supra s. v. ἀδικασία. *Hesych*. διαδικασία, ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. ἡ ἀμφισβήτησις, κρίσις. *Phav*. p. 201. διαδικασία οὐχ ἁπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς περί τινος ἀμφισβήτησίς ἐστιν. (Ita quoque *Zonaras Lex*. col. 510.) ἡ διαδικασία ἐστὶν, ἣν ποιοῦνταί τινὲς τοῖς μέλλουσιν χορηγεῖν, οὓς ἂν ὁρισθῆναι βούλονται, πότε χρὴ

λειτουργεῖν αὐτούς. Conf. *D'Orville* ad *Chariton. Aphrod.* lib. V. c. 8. p. 494. ed. *Lips.*

ΔΙΑΔΙΚΑΣΜΟ'Σ, lis, litigatio. מְרִיבָה plur. *Aqu.* Ez. XLVII, 19. XLVIII, 28. Vide *Eusebii* et *Hieron. Onomast.* in Μαριβώθ, et ad h. l. *Clericum.*

ΔΙΑΔΟΧΗ', successio. שָׁתוֹת plur. *fundamenta. Sexta Ed.* Ps. X, 3. αἱ διαδοχαί. Derivavit auctor huius versionis sine dubio a שְׁתִי, *stamen,* quod significationem habet a rad. *Chald.* et *Syr.* אַשְׁתִּי, ܐܫܬܝ, et Arab. أَسْتَى, *texuit*, seu *staminibus positis aptavit telam.* Fortasse tamen pro διαδοχαὶ legendum est διδαχαί. Certe *Inc.* ibidem διδασκαλίαι habet. *Aqu.* Iob. I, 4. ἀλλήλους ἐκ διαδοχῆς (in textu hebr. κατὰ τὸ ῥητὸν hic nihil pro hac voce occurrit) συνεκάλουν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ἡμέραν, se invicem *successive* et suo quisque certo die invitabant. Ita *Bielius:* sed unde haec sumserit me ignorare fateor.

ΔΙΑ'ΔΟΧΟΣ, successor, vicarius. לְיָד, *in manum,* seu *ad manum.* 1 Par. XVIII, 17. οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως, primi, proximi a rege, h. e. proxime illi in throno a dextris et sinistris sedebant. Conf. Matth. XX, 21. qui locus inde illustrari potest. – מִשְׁנֶה, *secundus.* 2 Par. XXVIII, 7. τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως, *proximum a rege.* – שַׂר, *princeps.* 2 Par. XXVI, 11. τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως. Sic et *Philo* lib. *de Iosepho* p. 369. εἶτ' αὐτὸν καθίστησι τῆς βασιλείας διάδοχον. Eidem *Philoni* eodem libro p. 373. *Iosephus* audit τοσαύτης ἡγεμονίας διάδοχος, ἀρχὴν τὴν μετὰ βασιλέα πρώτην ἀναψάμενος. Sir. XLVI, 1. διάδοχος Μωϋσῆ ἐν προφητείαις, *successor* Mosis in prophetiis. Ibid. XLVIII, 8. 2 Macc. IV, 29. et 31. ubi *vicarium* notat.

ΔΙΑΔΡΑ'Ω, aufugio. פָּנָה, *averto, declino. Symm.* Ps. LXXXIX, 9. διέδρασαν, *aufugerunt.* Sensum expressit. Nam פָּנָה, quod proprie *faciem vertere in locum* notat, deinde, ut omnia verba videndi, etiam *abire* significat. Sic de *die inclinante* Ier. VI, 4. adhibetur. Adde *Herodian.* III, 15, 5.

ΔΙΑ'ΔΥΜΙ, ΔΙΑΔΥ'Ω, ingredior, penetro. טָבַע, *immergor.* 1 Sam. XVII, 49. διέδυ ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας, *penetravit* lapis per galeam. *Aristoph. Av.* v. 840. *Vesp.* 212.

ΔΙΑΖΑ'Ω, vitam ago, vivo. 2 Macc. V, 27. ἐν τοῖς ὄρεσι διέζη, in locis montanis vixit.

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, pr. *stamen suspendo tela s. iugo,* (quod Attici vocant προφορεῖσθαι, etiam στήμονα στῆσαι. Vide *Salmasium* ad *scriptt. hist. Aug.* pag. 127. ed. *Paris.* et *Intt.* ad *Pollucis Onom.* VII, 32.) *telam exordior,* it. *plectere incipio.*

Deinde metaphorice *ordior (Lex. Vet. διάζεται, orditur)* ac *constituo;* nam stamen, quod suspenditur, quasi constituitur. נָסַךְ, *inungo. Aqu.* Ps. II, 6. Respexit haud dubie eam notionem verbi נסך, quam olim videtur habuisse, ut esset: *stamen iugo suspendit*, quod non modo docet nomen מַסֶּכֶת Iud. XVI, 13., quod ipsum ab *Aquila* redditur *δίασμα*, sed etiam arab. نسج, *texuit.* Conf. *Fischerum* in *Clavi* p. 39. Fortasse tamen loco *ἐδιασάμην* reponendum est *διεδησάμην*, *diademate revinxi*, qui ritus erat, quo regia dignitas assumebatur, vel conferebatur. *Ernesti* legere malebat *ἐδίηνα τόν. Inc.* Iud. XVI, 14. *ἐδιάσατο τοὺς ἑπτὰ βοστρύχους*, telam quasi cum septem cincinnis exordiebatur, vel plectere septem cincinnos incipiebat: ubi nihil est in textu hebraico. Conf. *Sturz.* de *dial. Maced.* p. 160.

ΔΙΑΖΩ'ΝΗ, *zona, balteus.* אַבְנֵט, idem. *Aqu.* Exod. XXIX, 9.

ΔΙΑΖΩΝΝΥ'Ω, *accingo.* חָגוּר, verbale, *accinctus.* Ez. XXIII, 15. *διεζωσμένους.*

ΔΙΑ'ΖΩΣΜΑ, *subligaculum*, vel *ligamen.* חֵשֶׁב, *cingulum. Inc.* Ex. XXVIII, 28. *Aqu.* Lev. VIII, 7.

ΔΙΑΘΕΡΜΑΙ'ΝΩ, ΟΜΑΙ, *calefacio, incalesco.* חָמַם, idem. Exod. XVI, 21. *ἡνίκα δὲ διεθέρμανεν ὁ ἥλιος*, cum vero *incalesceret* sol: coll. 1 Sam. XI, 9. Ib. v. 11. *ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα*, donec *incalesceret* dies. 2 Reg. IV, 34. *διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου.*

ΔΙΑ'ΘΕΣΙΣ, *dispositio, affectus, affectio.* מַשְׂכִּית, *imaginatio.* Ps. LXXII, 7. *διάθεσιν καρδίας.* 2 Macc. V, 24. *ἀπεχθῆ πρὸς τοὺς πολίτας Ἰουδαίους ἔχων διάθεσιν*, hostilem in cives Iudaeos habens *animum.* Ibid. XIV, 5. *ἐν τίνι διαθέσει καὶ βουλῇ καθεστήκασιν οἱ ἰουδαῖοι*, quonam *rerum statu* et consilio niterentur Iudaei. 3 Macc. II, 28. Iudaeos *εἰς οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι*, ad servilem *conditionem* redigendos esse, coll. III, 2. 26. *Polyb.* II, 41, 3. *τοιαύτη τὶς ἦν ἡ περὶ τὸ ἔθνος διάθεσις.* Significat quoque *διάθεσις edictum publice propositum* s. *publicatum.* 3 Macc. III, 8. *τυραννικὴ γὰρ ἦν ἡ διάθεσις*, durum enim erat *edictum* de Iudaeis publicatum. *Syrus* usus est h. l. voce ܦܘܩܕܢܐ. 4 Maccab. I, 25. *Hesych.* *διάθεσις, σχῆμα, ἀγάπη, ἀπόδοσις, προαίρεσις.*

ΔΙΑΘΗ'ΚΗ, *omne, quod certum et constitutum est*, speciatim *foedus, statutum, testamentum, promissio*, etiam *vitae institutum, in quo quis laborat, vitae genus, tempus certum ac definitum, consociatio.* *אוֹר, *lux.* Ies. XLIX, 6. ubi verba *εἰς διαθήκην γένους* mihi antiquitus e loco parallelo cap. XLII, 6. in margine notata fuisse videntur, unde

postea in ipsum textum irrepserunt. Vid. *Starck. Carmina David.* Vol. I. p. 307. - אַחֲוָה, *fraternitas, consociatio, quae est foedere facta. Inc.* et LXX Zach. XI, 14. - בְּרִית, *foedus.* Gen. VI, 18. IX, 9. Ps. LIV, 25. ad quem locum respiciens *Suidas* ita: *Διαθήκη καὶ ὁ νόμος. Δαβίδ· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.* - דָּבָר, *verbum.* Deut. IX, 5. Scil. דָּבָר h. l., uti alias saepe, *promissionem*, et quidem *certissimam* notat. - דִּבְרֵי בְּרִית, *verba foederis.* Ier. XXXIV, 18. - חֹק, *statutum.* Ed. VIta Ps II, 6. Ita Sir. XIV, 17. *ἡ γὰρ διαθήκη ἡ ἀπ' αἰῶνος, θανάτῳ ἀποθανῇ*, hoc enim *statutum* a saeculo, morte morieris. Vide et Sirac. XVI, 23. - מִשְׁכָּן, *habitaculum.* Lev. XXVI, 11. ubi *τὴν διαθήκην* mihi positum esse videtur pro *τὴν σκηνὴν τῆς διαθήκης.* - עֵדָה, *testimonium.* Ex. XXXI, 7. *τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης.* - *תּוֹרָה, *lex.* Dan. IX, 13. sec. *Chis.* ubi *Theod. νόμος* habet. Vnde apparet, hoc vocabulum notare simpliciter *leges et praecepta divina.* Sirac. XVII, 10. *διαθήκην αἰῶνος ἔστηκε μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.* Ibid. XXIV, 51. *βίβλος διαθήκης* explicatur per *νόμος, ὃν ἐνετείλατο Μωυσῆς*, et ib. XXVIII, 8. et 9. *διαθήκη* et *ἐντολαὶ* sunt synonyma. Adde *Coran. Sur.* II, 27. - תַּזְנוּת, *scortatio.* Ez. XVI, 28. Ex *Trommii* sententia legerunt בְּרִית. *Semlerus* in *Ep. Crit.* ad h. l. *σηκοὺς* aut simile quid scripsisse eos arbitratur. Mihi autem existimasse videntur, *fornicationes* de *foederibus cum exteris populis initis* explicandas esse. Cf. *Lex. N. T.* s. v. *πορνεύειν.* Sap. XVIII, 22. *ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας*, sanctas patrum *promissiones* commemorans. Sirac. XI, 20. *στῆθι ἐν διαθήκῃ σου*, mane in *vitae genere*, quod tibi elegisti. Est ibi *διαθήκη certa et semel constituta vitae ratio, officium et munus alicui demandatum* (nostrum *Beruf*), i. q. in sequ. *ἔργον*, et v. 21. *πόνος. Syrus:* ܕܘܒܪܐ, *vitae ratio.* Ib. XIV, 12. *διαθήκη ᾅδου*, tempus mortis, quatenus est certum et a Deo decretum, coll. v. 17. Fortasse et huc referendus est locus ille obscurus Sirac. XVI, 21. ubi tamen fortasse *δ.* est *iudicium Dei*, qui cuique pro meritis praemia vel poenas decernit ac tribuit, quod ita dicitur, quia a Deo dispositum et constitutum est. Sir. XXXVIII, 33. *διαθήκην κρίματος, ordinationem* et *constitutionem* iudicii, iuxta quam iudex iudicare et ferre iudicium debet. Ibid. XLVII, 12. Deus Davidi dedisse dicitur *διαθήκην βασιλείας*, regnum *promissum*: coll. 1 Macc. II, 54. 2 Macc. VIII, 15. ubi *διαθῆκαι πατέρων* sunt *promissiones* maioribus factae. Sir. XLIV, 11. coll. v. 18. *Hesych. διαθήκη, συνωμοσία, ἑνικῶς. οὐ πληθυντικῶς τὰς διαθήκας ἔλεγον*: ubi *συνωμοσία* est *iureiurando firmata amicitia, ἡ μεθ' ὅρκων φιλία*, ut alio loco ab *Hesychio* explicatur. *Etymol. ineditum*: *Διαθήκη διττῶς ἐκφωνεῖται, ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων,*

διατάξεως καὶ ἐντάλματος χαρακτῆρα φέρουσα. θατέρα ἐπὶ συνθηκῶν, ἐπὶ διαλλαγῇ πολεμίων, συνωμοσίαν ἔχουσα. Similiter et *Lex. Cyrilli MS. Brem.*

**ΔΙΑΘΗ'ΚΗ ΤΟΥ͂ ΜΑΡΤΥΡΙ'ΟΥ.* עֵדָה, *testimonium.* Ios. IV, 15. *τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου.* Alterutrum alienum est. Puto, *τῆς διαθήκης.*

**ΔΙΑΘΡΑΥ'Ω, confringo, lacero.* הִתְפּוֹצֵץ, Hithp. a פָּצַץ, *frango, diffringo, contero.* Hab. III, 6. *διεθραύσθησαν* sec. *Compl. Schol. Aristoph. Pac.* v. 146. *Plato Tim.* III, 57. B.

ΔΙΑΘΡΕ'Ω, investigo, quaero. בִּקֵּשׁ, idem. *Symm.* Coh. VII, 26. *διαθρῆσαι.* Sic *Aelianus V. H.* III, 28. *τοὺς ἀρχοὺς ἰδίους διαθρῆσαι.*

ΔΙΑΘΡΥ'ΠΤΩ, contero, comminuo. הֵמִיל, Hiph. a מוּל, *excindo. Symm.* Psalm. CXVII, 10. *διέθρυψα.* - הִתְפַּצֵּץ, Hithp. a פּוּץ, *frango, contero. Inc.* Hab. III, 6. *διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ,* montes vi fracti sunt. *Hesych. διεθρύβη, ἐκλάσθη, διετρίβη.* - נָתַץ, *diruo.* Nah. I, 6. *αἱ πέτραι διεθρύβησαν,* petrae contritae sunt. - פָּרַס, *partior.* Ies. LVIII, 7. *διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου,* frange esurienti panem tuum: ubi *διαθρύπτειν* simul *partiendi* aut *dispertiendi* notionem adiunctam habet. - פָּתַת, *frango.* Lev. II, 6. *διαθρύψεις αὐτὰ (εἰς) κλάσματα, comminues* illa in fragmenta. *Hesych. διαθρύψεις, διακόψεις.*

ΔΙΑΙ'ΡΕΣΙΣ, divisio, etiam *rivus, canalis.* גֶּזֶר, *segmentum.* Ps. CXXXV, 13. ubi *διαιρέσεις* duas partes unius divisionis, non plures divisiones notat. - מַחְלֹקֶת, *classis.* 1 Par. XXIV, 1. XXVI, 1. 12. 19. - מִפְלַגּוֹת, plur. *classes.* 2 Par. XXXV, 12. - נַחֲלָה, *possessio.* Ios. XIX, 51. - *פֶּלֶג, *rivus. Aqu. Symm. Theod.* Ps. XLV, 5. *Symm.* Ies. XXX, 25. ac Ps. CXVIII, 136. sec. *Origenem* T. II. *Opp.* pag. 813. ed. *Paris.* - פְּלֻגָּה, *pars, effectus divisionis.* 2 Par. XXXV, 5. Esdr. VI, 18. - פְּלֻגּוֹת, *partes.* Iud. V, 15. 16. - *פֶּרֶץ, *divisio. Inc.* Gen. XXXVIII, 29. Sir. XIV, 15. *εἰς διαίρεσιν κλήρου,* ad haereditatem, h. e. ut ipsi eas inter se sorte dividant; nam tunc sortibus utebantur.

ΔΙΑΙΡΕ'Ω, divido, partior, distribuo, diduco. בָּתַר, *disseco.* Gen. XV, 10. - גָּזַר, *seco, scindo.* 1 Reg. III, 25. 26. - הִבְדִּיל, Hiph. *separo.* Lev. I, 17. V, 8. - הִבְלִיג, Hiph. *recreo me.* Amos. V, 9. *ὁ διαιρῶν.* Legerunt הַמַּפְלִיג, a פָּלַג, *dividere,* aut ita verterunt ex usu l. arabicae. - חָלַק: חִלֵּק, Kal et Pih. Ios. XVIII, 5. Ps. LXVII, 13. *διελέσθαι σκῦλα, dividere* praedam. Inde apud *Hesychium διελέσθαι σκῦλα* exponitur *διαμερίζεσθαι πραῖδαν.* Conf. Prov. XVI, 20. Ies. IX, 3. Dan. XI, 39. *γῆν διελεῖ ἐν δώροις,* terram dividet donis. *Hesych. διελεῖ, μερίζει, ἐπικρίνει.* - חָצָה, *dimidio.* Gen. XXXII,

7. Iud. IX, 43. 2 Reg. II, 8. - חָצָה, discindo. Iob. XXI, 21. ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διῃρέθησαν. Scil. arab. حصى, numerare, calculum subducere, in Coni. III. et VI. etiam notat partiri cum aliquo. Conf. Golii Lex. arab. pag. 617. - נָחַל. Prov. XXVIII, 10. Confer infra s. v. διέρχομαι. Inc. Ios. I, 6. - *נֵצַח, victoria. 1 Paral. XV, 29. נֵצַח יִשְׂרָאֵל (victoria Israel, h. e. Deus, qui Israelitis victoriam largitur et concedit), LXX διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο. Nonnulli statuunt, pertinere hanc versionem ad ineptas, quae haud raro in versione Alexandrina reperiuntur, interpretationes, ita ut permutaverint literas ה et ח, loco נצח legendo נִצָּה, quod notat: alter cum altero contendit, rixatus est. Vide infra s. v. σχίζομαι. Equidem statuo, eos נצח habuisse pro 3. perfecti Niph. a נָחַץ vel נָץ, quod Boysenius contulit cum arab. نصّ, dividere, separare. - נִתַּח, membratim divido. Lev. I, 12. διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, divident illud membratim. Vera lectio nonnullis videtur μελιοῦσιν, quod velut alterius interpretis annotatur in Hex., quia hebr. נתח nusquam per διαιρεῖν transtulerunt LXX, sed per διχοτομεῖν et μελίζειν κατὰ μέλος. Legitur tamen formula κατὰ μέλεα διελεῖν apud Herodot. p. 59. v. 99. seu lib. I. cap. 119. Vol. I. p. 148. ed. Schweigh. - פְּלַג, Pih. divido. Aqu. Iob. XXXVIII, 25. - פְּלִיגָה chald. foem. divisum. Dan. II, 14. - פְּרִיסָה chald. part. foem. divisum. Dan. V, 30. - פֶּתַח, ianua. Gen. IV, 7. οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; nonne, si recte offeras, recte autem non dividas, peccasti? Ita vertit Is. Vossius de LXX Intt. p. 33. et docet, quod iuxta hanc interpretationem dixerit Deus Caino, recte quidem ipsum fecisse, quod obtulerit sacrificium, sed non recte divisisse, quia meliorem partem sibi reservasset. Sed L. Bos. in Obss. Critt. p. 27. verba illa ita reddit: Nonne, si recte obtuleris, recte vero non discreveris mente tua, peccasti? addens: sc. recte quidem, quod ad externum sacrificium, de frugibus terrae donum Deo obtulerat Cainus, sed animus ipsius perversus non discernebat inter bonum et malum, impius erat, et in Deum non credebat. Et τὸ διαιρεῖν Graecis profanis etiam impropria notione mente discernendi et diiudicandi usurpari ex Herodoto et Epicteto ostendit p. 25. sequ. Immo ipsum illud ὀρθῶς διαιρεῖν apud Aristophanem in Νεφέλαις p. 169. ed. Genev. significare recte discernere observat. Alii contra statuunt, LXX pro לַפֶּתַח, ad ostium, legisse aut לִפְתֹּחַ, a פָּתַח, dividere, frangere, in frusta concidere, aut, quod mihi longe probabilius est, לְנַתַּח, a נִתַּח, divisit, quod etiam Levit. I, 12, ita transtulerunt. Sirac. XXVII, 26. πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα, plaga dolosa doloso vulnus infligit.

ΔΙΑΙΡΕ'Ω ΕΙ'Σ ΔΥ'Ο, *divido in duo.* נֵצַח, *aeternitas,* it. *robur.* 1 Sam. XV, 29. Vide supra s. διαιρέω.

ΔΙΑΙ'ΡΩ, *effero.* בָּצוּר, *munitus.* *Aqu.* Deut. III, 5. διῃρμέναι, *elatae.* Arab. بصر in III. notat *ex alto prospexit,* unde בָּצוּר et בָּצִיר, *locum altum,* adeoque *munitum* notat.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, *diaeta, vitae ratio, modus vivendi,* it. *victus,* it. *habitatio, domicilium, coenaculum,* item *iudicium, arbitrium.* אֹהֶל, *tentorium.* Iob. VIII, 22. δίαιτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται, domicilium autem impii non consistet. Iob. XI, 14. ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω, iniustitia autem in domicilio tuo non habitet. - אֹמֶר, *verbum.* Iob. XXII, 28. ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης. Num fortasse legerunt אֹהֶל? aut, quod magis placet, אֹמֶר acceperunt in notione arab., qua أمر omnino *rem, negotium, statum* notat? Certiora his non habeo. - בַּיִת, *domus.* Iob. XXXIX, 6. - *לֶחֶם, *panis, victus, cibus.* *Symm.* Prov. XXX, 8. διάταξόν μοι δίαιταν ἱκανὴν, da mihi quantum satis sit cibi (לֶחֶם חֻקִּי), τὰ ἐπιτήδεια apud *Theophr. Char.* c. 11. Conf. *Thom. Mag.* s. h. v. - מְרֹרָה, *fel.* Iob. XX, 25. ἄστρα δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ. N. L. - נָוֶה, *habitaculum.* Iob. VIII, 6. *Symm.* Ps. LXVIII, 13. ubi in textu legitur נְוַת בַּיִת, *habitans s. manens domi,* h. e. *domiseda,* οἰκουρός. Male ibi *Montf.* δίαιταν per *vivendi rationem* transtulit: nam δίαιτα h. l. ad imitationem vocis hebr. *habitatricem s. eam quae versatur ac moratur in aliquo loco* significat: alias enim versio *Symmachi* omni sensu careret, quod de *Symmacho* ne cogitari quidem potest. - נָוֶה, idem. Iob. V, 3. - פָּקַד, *visito.* Iob. V, 24. N. L. Iudith. XII, 14. εἰς τὴν καθημερινὴν δίαιταν, in *usum* cotidianum. *Hesych.* δίαιτα, θεσμός, διαγωγὴ τροφῆς, ἡ καθημερινὴ τροφή. *Glossae:* δίαιτα, τὸ ὑπερῷον. Vide *Martinii Lex. Philol.* et Intt. ad *Sueton. Claud.* c. 10.

ΔΙΑΙΤΑ'Ω, *diaeta praescripta alo.* Διαιτάομαι et Διαιτῶμαι, *victus ratione certa utor, victito, vitam dego,* it. *habito, commoror, versor.* יָשַׁב, *sedeo, habito.* *Symm.* 1 Sam. XIX, 18. διαιτώμενοι, *morantes.* - סָפַח, Pyh. *aggravor,* it. *scabie afficior,* etiam *effundor in Venerem.* Iob. XXX, 7. οἳ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διῃτῶντο, qui sub sarmentis agrestibus vitam degebant. Libere verterunt. Praeterea legitur διαιτώμενος in *Ed. Quinta* Hos. VIII, 9. ubi nihil ei in textu hebraico respondet. Certe ad אֶפְרַיִם referri nullo modo potest. 4 Macc. II, 17. λογισμῷ τὸν θυμὸν διῄτησε, ratione iracundiam *mitigavit.*

*ΔΙΑΙΤΕ'Ω, *precibus aliquem peto, extorqueo aliquid precibus, exoro.* Iudith. VIII, 16. ὅτι οὐχ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου

διαιτηθῆναι, sc. ὁ Θεὸς, non est Deus is, qui precibus (vehementioribus) flectatur aut coerceatur. *Trommius* perperam hanc vocem derivavit a διαιτιάομαι, et vertit *criminari*, *culpam in aliquem conferre*, aut h. l. *in ius vocare*. Nec felicius *Bielius* (s. v. διαρτάω) διαιτηθῆναι e loco Num. XXIII, 19, unde haec ei repetita videbantur, in διαρτηθῆναι mutandum iudicavit. Nam omnes codd. h. l. lectionem διαιτηθῆναι tuentur, quam etiam antecedens ἀπειληθῆναι commendat. Deus enim nec minis nec precibus aliquid sibi extorqueri patitur. *Vulgatus* habet: *ad iracundiam inflammabitur*.

ΔΙΑΚΑΘΙΖΑ'ΝΩ, *separatim sedeo*. יָשַׁב, *sedeo*. Deut. XXIII, 13. ὅταν διακαθιζάνης ἔξω καὶ ὀρύξης. Sermo ibi est de Iudaeis, qui extra castra secedere debebant alvum exonerandi causa.

ΔΙΑΚΑΘΙ'ΖΩ, *obsideo*. צוּר, idem. 2 Sam. XI, 1. iuxta *Vat.* καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββώθ, et obsidebant Rabbath.

*ΔΙΑΚΑΙ'Ω, *peruro*, *urendo penetro*. 4 Macc. XI, 19. τὰ σπλάγχνα διέκαιον.

ΔΙΑΚΑ'ΜΠΤΩ, *incurvo me*, *expansim inflecto me*. גָּהַר, *pronum me expando*. 2 Reg. IV, 34. διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν, incurvavit se super illum. Sic *Vulgatus*. In aliis libris legitur συνέκαμψεν.

ΔΙΑΚΑΡΤΕΡΕ'Ω, *perduro*, *tolero*. Iudith. VII, 27. διακαρτερήσωμεν, perduremus. 4 Macc. VI, 9.

ΔΙΑΚΑΤΕ'ΧΩ, *moror*, *obtineo*, *detineo*, *occupo*. Iudith. IV, 5. διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς, ut *occuparent* aditus regionis montanae.

ΔΙΑ'ΚΕΙΜΑΙ, *constitutus*, *dispositus sum*, *affectus sum*, h. e. *animatus sum erga aliquem* (*Alciphr*. I, 35.), *decumbo*. 2 Macc. IX, 21. ἀσθενῶς διεκείμην. *Vulg*. *in infirmitate constitutus*, h. e. aegrotus decumbens. 3 Macc. III, 23. τοὺς πρὸς ἡμᾶς γνησίως διακειμένους, qui bono erga nos animo erant, h. e. consilio nostro (scil. mutationi sacrorum) favebant. *Dionys. Hal. Antt.* VII, 32. T. III. p. 1381. ed. *Reisk.* ἀπεχθῶς διακείμενοι πρὸς ὑμᾶς. *Polyb.* IV, 32, 1. φιλοτίμως διακεῖσθαι πρός τι. *Dio Cass.* I, 39. p. 219. Lib. LIII. p. 698. ed. *Reimari*. 3 Macc. IV, 10. ubi tamen pro διακειμένῳ reponendum mihi esse videtur ἀνακειμένῳ.

ΔΙΑΚΕΝΗ'Σ, *inaniter*, *frustra*, *sine causa*. חִנָּם, *gratis*, *sine causa*. Iob. II, 3. IX, 17. XXII, 26. ubi *Symm*. ἀναιτίως habet. Prov. XXIII, 29. - לָרִיק, *in vanum*. Lev. XXVI, 16. - נָבוּב, *excavatus*, *evacuatus*, metaphorice, *homo inanis* vel *inflatus*. *Symm*. Iob. XI, 12. ubi tamen pro διακενῆς mallem legere διάκενος. Certe *Vulgatus*, qui h. l. pro more suo *Symmachum* secutus est, habet: *vir vanus*. - רֵיקָם, *immerito*. Ps. XXIV, 3. *Suidas* ad h. l. διακενῆς, ἄνευ τῆς προφάσεως. *Symmach.* 2 Sam. I, 22. *Vulgat*. *inanis*. *Suidas*: Διακενῆς, ἄνευ τινὸς

προφάσεως. Δαβίδ· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Pertinet haec glossa ad Ps. XXIV, 3. - שָׁוְא, *falsum*, *vanum*. Ps. XXX, 7. Praeterea legitur apud LXX Iob. VI, 5. ubi διακενῆς (quod vertendum erit: *nulla urgente necessitate*, s. *fame non cogente*) de suo sensus causa addiderunt. 1 Macc. VI, 12. immerentes indignosque tantis malis. Apud *Hesychium* Διὰ κενῆς legitur, et exponitur ματαίως. Dicitur autem διὰ κενῆς pro διὰ κενῆς πράξεως. Vide *L. Bos. Ellips. Gr.* p. 169.

ΔΙΑ'ΚΕΝΟΣ, *inanis*, *vacuus*, *levis*. קְלֹקֵל, *vilissimus*. Num. XXI, 5. ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ, cibi huius *vilissimi*. *Alciphr.* III, 55. *Hesych.* διακένῳ, κούφῳ. Vide infra s. v. κοῦφος.

ΔΙΑΚΙΝΔΥΝΕΥ'Ω, *periculum subeo*, seu *perfero*. 2 Macc. XI, 7. διακινδυνεύοντας ἐπιβοηθεῖν, *periclitantibus* s. *in periculo versantibus* auxilium ferre.

ΔΙΑΚΙΝΕ'Ω, *permoveo*, *concutio*, *verso*. זוֹרֵר, Pih. a זוּר, seu זָרַר, *sternuto*. 2 Reg. IV. 35. διεκινήθη (sec. *Compl.* aut potius *Inc.*), *cum impetu sternutavit*. Vide supra s. v. ἀνθρίζομαι. - רוֹפֵף, Pih. a רוּף, *quasso*, *concutio*, *motito*, ex usu chald. (Vide Iob. IX, 6.) et arab. vocis רָפַף. *Aqu.* Iob. XXVI, 11. διεκινήθησαν. 3 Maccab. V, 23. διακινεῖν notat *efferare*, *ad furorem excitare*. Sermo enim ibi est de Hermone elephantes διακινοῦντι mero et thure. *Bochartus Hier.* P. I. p. 255. διακινεῖν per *exercere* reddidit.

**ΔΙΑΚΛΑ'Ω*, *frango*, i. q. simplex κλάω. פָּרַשׂ, *frango*. Thren. IV, 4. ᾔτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς, flagitant panem, nec est, qui porrigat. In cod. *Alex.* legitur ὁ κλῶν, sine dubio ex emendatione librarii usitatius pro minus usitato ponentis. *Lucian. Demon.* pag. 550. D. *Hesych.* διακλῶν, θρύπτων. Eadem *Suidas*. Vide *Abresch.* in *Miscell. Obss.* V, 3. p. 88. ac *Etymol. M.* 516, 52.

**ΔΙΑΚΛΕΙ'Ω*, *intercludo*, *excludo*, *cingo*, *circumdo*. Legitur 3 Macc. V, 5. in *Alex.* et *Complut.* ubi alii libri συγκλείω habent, quae lectio praeferenda videtur. *Dionys. Hal.* VIII. c. 82. πάσας διακλείσας ὅπλοις τὰς ἐξόδους.

ΔΙΑΚΛΕ'ΠΤΟΜΑΙ, sc. ἐμαυτὸν, *suffuror me*, *furtim me subtraho*, *clam me subduco*. הִתְגַּנֵּב, Hithp. idem. 2 Sam. XIX, 3. διεκλέπτετο ὁ λαὸς, milites *furtim ingressi sunt*. ἐ. καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι, uti solent, cum eos pudet fugae e proelio.

ΔΙΑΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, *transnato*. 1 Maccab. IX, 48. διεκολύμβησαν εἰς τὸ πέραν, *transnatarunt* in ulteriorem ripam.

ΔΙΑΚΟΜΙ'ΖΩ, *transfero*, *transveho*, *transporto*. הֶעֱבִיר, *transire facio*. Ios. IV, 3. 8. 3 Maccab. II, 7. Passivum

ΔΙΑΚΟΜΙ'ΖΟΜΑΙ, *transferor*, *transportor*, etiam *proficiscor*, *pervenio*, *venio*. 3 Esdr. II, 14. τὰ δὲ πάντα σκεύη

διεκομίσθη χρυσᾶ. 2 Macc. IV, 4. IX, 29. εἰς Αἴγυπτον διεκομίσθη, in Aegyptum secessit. Sic etiam 3 Maccab. II, 26. 3 Macc. I, 2. coll. v. 9. 1 Macc. I, 19. διακομισθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, proficiscens Hierosolymam, ubi Syrus voce ܐܙܠ usus est. Hesych. διακομισθεὶς, διελθὼν (ita enim Phavor. et Suidas), βασταχθείς.

ΔΙΑΚΟΝΙ'Α, *ministerium*. 1 Maccab. XI, 58. Haec *Bielius*, sed perperam, in Thesauro suo posuit. Nam loco laudato haec verba in graecis reperiuntur: ἀπέστειλεν αὐτῷ χρυσώματα καὶ διακονίαν, ubi e serie orationis apparet διακονίαν significare *omnem apparatum regium*, *omnia vasa*, *quae sunt ad cultum et usum regium accommodata*, et quae etiam a Latinis *ministeria* dicebantur, ut ad h. l. *Grotius* monuit. *Vulgatus* vertens: *et misit illi vasa aurea in ministerium*, an verba ipsa per *Hendiadyn* explicaverit, aut aliam lectionem, nempe χρυσώματα εἰς διακονίαν, secutus fuerit, certo dici vix poterit. *Michaeli* ad h. l. videtur in textu hebraico fuisse שָׁרֵת, unde כְּלֵי הַשָּׁרֵת Num. IV, 12. 2 Par. XXIV, 14. *Athenaeus* lib. V. T. II. p. 342. κρίβανοι καὶ ὀπτανεῖα καὶ μύλοι καὶ πλείους ἕτεραι διακονίαι, ubi etiam διακονίαι *instrumenta* notant, *quorum ministerio cotidie utimur*.

ΔΙΑ'ΚΟΝΟΣ, *minister*. מְשָׁרֵת, part. Pih. idem. Esther. I, 10. τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις τοῖς διακόνοις, septem eunuchis *ministerio apud eum fungentibus*. Ib. II, 2. οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, *aulici* s. *ministri* regis. Ib. VI, 3.

ΔΙΑΚΟΠΗ', *interruptio*, *diruptio*, *discissio*, *divisio*. כְּרִיתוּת, *rescissio coniugii*. *Symm.* Deut. XXIV, 1. - מִפְרָצִים, plur. *rupturae*. Iud. V, 17. ἐπὶ τὰς διακοπὰς αὐτοῦ κατεσκήνωσε; ubi *Bonfrerius* διακοπὴν per *portum* interpretatus est, ubi videlicet quodammodo maris pars intercipitur, et quasi a reliquo mari dirimitur. *Vulg. in portubus*. - פָּרַץ, *effringo*. Iob. XXVIII, 4. - פֹּרֵץ, part. *effractor*. Mich. II, 13. ἀνάβηθι διὰ τῆς διακοπῆς. Legerunt עָלָה הַפֶּרֶץ. - פֶּרֶץ, *fractura*, *ruptura*. *Aqu.* Ies. XXVIII, 21. ubi vid. *Montf. Aqu. et LXX* 2 Sam. V, 20. *Aqu.* Ies. LVIII, 12. ubi vid. *Montf. Symm.* Ps. CXLIII, 12. ac Ez. XIII, 5. LXX Genes. XXXVIII, 29. Iud. XXI, 15. Ezech. XXII, 30. secundum libros nonnullos, ubi vid. *Hex.* - פֶּתַע, *derepente*. Prov. VI, 15. Scilicet פֶּתַע olim ap. Hebraeos substantivum fuit, quod proprie notavit *confractionem* et *contritionem*. Arab. فدع in Coni. V. est *contundi*, et فدغ, *confregit caput calcando*. Ita et h. l. acceperunt LXX de *concisione* et *comminutione*, *quae fit ad rei interitum*. Vide ad h. l. *Iaegerum*. *Hesych.* διακοπή, διαίρεσις, διαχωρισμός.

ΔΙΑΚΟ'ΠΤΩ, *discindo*, *divido*, *intercido*, *effringo*, *irrumpo*. בָּצַע, *seco*, *abscindo*. Amos. IX, 1. – בָּקַע, *findo*, *disrumpo*. 2 Reg. III, 26. διακόψαι πρὸς τὸν βασιλέα, ut *irrumperent* in regem. – *הִשְׁבִּית, *cessare facio*. *Theod. et Ed. Vta* Ps. CXVIII, 119. Legerunt חָצְבָה. – חָצַב, *seco*, *disseco*. Ps. XXVIII, 7. – *נָכָה, *contundo*, *percutio*. 2 Sam. V, 20. sec. *Vat.* – נָקַב, *transfigo*. Hab. III, 13. – עָרִיץ, *violentus*, *praevalidus*. *Theod.* Prov. XI, 16. διακόπτοντες. Non male. Nam cum vox hebr. usurpetur de *atroci* et *violento grassatore*, quidni etiam de *eo*, *qui rapiendi causa ianuas effringit?* Fortasse tamen legendum est διακοπιῶντες, *graviter laborantes*, ut עָרִיצִים sit h. l. i. q. חָרוּצִים. – פָּרַץ, *frango*, *rumpo*. *Aqu. Syr. Hebr.* Gen. XXXVIII, 29. *Aqu.* Ex. XIX, 22. *Symm.* Ps. LIX, 3. LXX 2 Sam. V, 20. 2 Paral. XX, 37. ubi διακόπτειν notat *irritum reddere*. Mich. II, 13. διέκοψαν καὶ διῆλθον πύλην, *effregerunt* et transierunt portam. – *פֶּרֶץ, *discissio*. 2 Sam. V, 20. ὡς διακόπτεται ὕδατα. *Symm. Theodot.* Ies. XXVIII, 21.

ΔΙΑΚΟ'ΣΙΟΙ, *ducenti*. מָאתַיִם, dual. idem. Gen. XI, 19. 21. XXXII, 14. Exod. XXX, 23. – *שְׁלֹשׁ מֵאוֹת, *trecenti*. Gen. V, 22.

ΔΙΑΚΟΣΜΕ'Ω, *exorno*, *decenter ordino*. חָלַק, *distribuo*. *Aqu. Symmach. et Theod.* Deut. IV, 19. διεκόσμησε: ad quem locum videndus *Scharfenb.* 2 Macc. III, 25.

ΔΙΑΚΟ'ΣΜΗΣΙΣ, *exornatio*, *ornatus*, *ornata dispositio*. דַּלָּה, *vitta*, it. *cincinni*. *Al.* Cant. VII, 5. – צָבָא, *militia*, *exercitus*. *Symm.* Ps. XXXII, 6. ἡ διακόσμησις αὐτῶν, ornata dispositio illorum, sc. coelorum s. corporum coelestium. Ita *Diodorus Sic.* lib. I. p. 1. τὴν τῶν ὁρωμένων ἄστρων διακόσμησιν. 2 Maccab. II, 30. πρὸς διακόσμησιν, ad exornationem.

ΔΙΑΚΟΥ'Ω, *attente*, *plene audio*, *exaudio*. הֵשִׁית יָד, Hiph. *pono manum*. Iob. IX, 33. διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, utramque partem *plene audiens*. – שָׁמַע, *audio*. Deut. I, 16. διακούσατε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, *plene audite* utramque partem fratrum vestrorum.

ΔΙΑΚΡΑΤΕ'Ω, *teneo*, *detineo*, *impedio*. Iudith. VI, 14. διεκράτησε τὴν ἀνάβασιν αὐτῶν, *impedivit* ascensum eorum. 3 Esdr. IV, 50. τὰς κώμας, ἃς διακρατοῦσι, vicos, quos *tenebant* aut *occupaverant*.

**ΔΙΑΚΡΙ'ΒΕΙΑ*. חֹק, *statutum*, *decretum*. 1 Reg. XI, 33. sec. cod. *Alex*. Carent hac voce omnia Lexica graeca.

ΔΙΑΚΡΙΒΟ'Ω, *accurate tracto*. Sir. LI, 25. ἐν ποιήσει μου διηκριβωσάμην, in opere meo *accuratus fui*. 2 Maccab. II, 29. διακριβοῦν περὶ ἑκάστων, singula *accurate exponere*, *diligenter atque exquisite omnia persequi*. Vide ad l. c. *Baduellum* et *Grotium*. *Hesych.* διακριβοῦν, ἀκριβῶς σαφηνίζειν.

ΔΙΑΚΡΙ'ΝΩ, *diiudico, discerno, separo, probo, exploro;* et ΔΙΑΚΡΙ'ΝΟΜΑΙ, *litigo, discepto.* בָּחַן, *probo.* Iob. XII, 11. οὖς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, auris verba *explorare debet.* Ib. XXIII, 10. διέκρινέ με ὥσπερ τὸ χρυσίον, *probavit* me sicut aurum. - בָּחַר, *eligo.* Iob. IX, 4. XV, 5. In utroque loco בָּחַר cum בָּחַן permutasse, aut consequens pro antecedente per metonymiam posuisse videntur. - *בָּטָא, *temere effutio. Aqu.* Ps. CV, 33. διέκρινεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Fortasse scripsit καὶ οὐ διέκρινεν κ. τ. λ. Qui enim non diiudicat in labiis suis, is inconsideranter pronuntiat et temere effutit. Conf. tamen infra s. v. διαστέλλω et διαστολή. - בָּרַר, *declaro.* Cohel. III, 18. - הֵדִין, Hiph. a דִּין, *iudico,* et semel in Niph. נָדוֹן. 2 Sam. XIX, 9. ἦν διακρινόμενος, *contendebat,* vel *litigabat.* Ita transtulit *Bielius.* Sed διακρίνεσθαι h. l. ex adiuncto notat *murmurare, indignationem suam verbis declarare,* quod facere fere solent disceptantes et litigantes. *Inc.* Int. h. l. habet γογγύζων. Psalm. XLIX, 5. Prov. XXXI, 9. Zach. III, 7. - מָדוֹן, *contentio.* Ier. XV, 10. - מִשְׁפָּט, *iudicium.* Ez. XLIV, 24. - פָּרַשׁ, *expono.* Levit. XXIV, 12. - פָּתַר, *interpretor. Symmach.* Genes. XL, 8. διακρίνων, *discernens,* h. e. *interpretans.* - רַב, *multum, satis.* Deut. XXXIII, 7. χεῖρες αὐτοῦ διακρινοῦσιν αὐτό: ubi tamen pro διακρινοῦσιν *Bielio* (praeeunte *L. Bos.* in Prol. cap. 3.) legendum videtur διαρκοῦσιν. Fortasse tamen רָבוּ deduxerunt a רִיב, *lis, contentio,* hoc sensu: manus eius litigarunt, contenderunt, h. e. pugnarunt. - רִיב. *Aqu. Theod.* Ier. XV, 10. διακρινόμενος, *disceptans. Hesych.* διακρινομένων, μαχομένων. - *שׁוּת יָד, *pono manum.* Iob. IX, 33. sec. cod. *Alex.* διακρίνων ἀναμέσον ἀμφοτέρων. Ita formulam loquendi hebr. seriei orationis admodum convenienter transferendam putarunt. - שָׁפַט, *iudico.* Ez. XVII, 20. διακριθήσομαι ἐκεῖ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀδικίαν, *litigabo* ibi cum illo propter iniustitiam. Ib. XX, 35. διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ, *litigabo* vobiscum ibi. Vide et Ioel. III, 2. Sic etiam *Aqu.* 1 Sam. XII, 7. ἵνα διακριθῶ πρὸς ὑμᾶς, ut *iudicio contendam* vobiscum. Conf. Act. XI, 2. Ezech. XXXIV, 17. διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, *iudicabo* inter ovem et ovem. Confer v. 20. et 1 Cor. VI, 5. - שֹׁפֵט, part. *iudex.* 1 Paral. XXVI, 29. Sap. IX, 12. διακρινῶ τὸν λαὸν δικαίως, *iudicabo* populum iuste. *Vulg. disponam,* h. e. *moderabor, gubernabo.* 4 Macc. I, 14.

ΔΙΑ'ΚΡΙΣΙΣ, *discretio, separatio, discrimen,* it. *interpretatio.* מִפְלָשִׂים, plural. *libramenta, pondera.* Iob. XXXVII, 16. διάκρισιν νεφῶν, *separationem* s. *discrimen* nubium. *Lexic. Cyrilli MS. Brem.* διάκρισιν, διαχωρισμόν. - פִּתְרוֹן, *interpretatio. Symm.* Gen. XL, 8. *Glossae:* διάκρισις, *discriminatio, examinatio. Phav.* διάκρισις, διαίρεσις, φθορά, διάλυσις. *Apollon. Rhod. Argon.* IV, 1169.

*ΔΙΑΚΡΥ'ΠΤΩ, i. q. simplex κρύπτω, abscondo, tego, celo. כָּחַד, idem. 1 Sam. III, 17. διακρύψῃς sec. cod. Alex. ubi tamen suspicor lectionem διαρύψῃς ortam esse ex δὴ κρύψῃς, quod reliqui libri habent.

ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, guberno. Sap. XIV, 3. ἤδε σὴ, πάτερ, διακυβερνᾷ πρόνοια, tua, o pater, providentia omnia reguntur. 3 Maccab. VI, 2. (ubi etiam de Deo sermo est) τὴν πᾶσαν διακυβερνῶν κτίσιν. Adde Platon. de Legg. IV. pag. 709. B.

ΔΙΑΚΥ'ΠΤΩ, perspicio, vel prospicio per aliquid, transpicio. נִשְׁקַף: הִשְׁקִיף, Niph. et Hiph. specto, prospecto. Iud. V, 28. διέκυπτεν, quod latinus interpres nullo sensu reddidit nutavit, quum ea vox potius significet per clathros et rimas respiciebat. Vide ad h. l. Bonfrerium. 2 Sam. VI, 16. XXIV, 20. Theod. et LXX 1 Reg. VI, 4. ubi tamen ed. Rom. παρακυπτομένας habet. – צִיץ, floreo. Ps. XCI, 3. διέκυψαν: ad quem locum sine dubio respiciens Suidas διέκυψαν interpretatur χόρτῳ παραπλησίως ἀπὸ τῆς γῆς διακύψαντες ἤνθησαν. Vulgatus: et apparuerint. – *שְׂחִיף, tectorium. Ez. XLI, 16. ὥστε διακύπτειν. Sine dubio hic legerunt הִשְׁקִיף.

ΔΙΑΚΩΛΥ'Ω, prohibeo. Iudith. XII, 6. μὴ διακωλύειν αὐτήν.

ΔΙΑΛΑΚΤΙ'ΖΩ, calce percutio. מִתְרַפֵּס, part. Hithp. a רָפַס, conculcari se faciens, i. e. se substernens et subiiciens. Symm. Ps. LXVII, 31. Vid. Schroeder Institutt. ad fundamenta l. hebr. p. 35. Adde Eurip. Cyclop. 174. Theocrit. Id. XXIV, 25.

ΔΙΑΛΑΛΕ'Ω, eloquor, divulgo, colloquor, enarro. רָנַן, canto. Symm. Ps. L, 16. διαλαλήσει, enarrabit, enuntiabit. – *הִתְרוֹנֵן. Symm. Ps. LXXVII, 66. ubi διαλαλεῖν est balbutire, delirare in loquendo. Sermo enim ibi est de ebrio. – שִׂיחַ. Symm. Ps. LXXVI, 3. ubi legitur formula διαλαλεῖν ἐν ἑαυτῷ. Sic quoque διαλαλεῖν simpliciter apud eundem Ps. CXLII, 5. Substantivum διαλάλησις legitur apud Schol. Soph. Electr. v. 1114.

ΔΙΑΛΑΜΒΑ'ΝΩ, comprehendo, percipio, existimo, reor. Iudith. VIII, 13. λόγους τῆς διανοίας αὐτοῦ οὐ διαλήψεσθε, verba mentis eius non percipietis. 2 Maccab. V, 11. διέλαβεν ἀποστατεῖν τὴν Ἰουδαίαν, existimavit deficere Iudaeam. 2 Maccab. VI, 29. διελάμβανον ἀπόνοιαν εἶναι, existimabant amentiam esse.

*ΔΙΑΛΑΝΘΑ'ΝΩ, lateo, fallo, clam effugio. In posteriore hac notione legitur 2 Sam. IV, 6. sec. Vat. pro hebr. נִמְלָט, eripio me, liberor. Praeterea legitur pro מָעַל, praevaricor, tecte fraudulenter ago. Num. IV, 27. sec. cod. 59. Holm. διαλάθῃ. Vide infra s. λανθάνω.

ΔΙΑΛΕ'ΓΟΜΑΙ, *colloquor*, *dissero*, *discepto*. אָמַר, *dico*, *loquor*. *Symm.* Ps. IV, 5. - דִּבֵּר; Pihel, *dico*, *loquor*. Ex. VI, 27. Ies. LXIII, 1. - הִרִיב, Hithp. a רִיב, *litigo*. *Al.* Iud. VIII, 1. διελέξαντο. - הֵשִׂיחַ Hiph. *Symm.* Iob. VII, 11. διαλεχθήσομαι τῷ παραπικρασμῷ τῆς ψυχῆς μου, colloquar cum amaritudine animae meae, h. e. loquar in animi mei dolore. - נוֹכַח, Niph. a יָכַח, *discepto*. Ies. I, 18. δεῦτε διαλεχθῶμεν, venite disceptemus. Legitur quoque pro הוֹכִיחַ apud *Inc.* Iob. XXII, 4. Sirac. XIV, 21. διαλεχθήσεται vel est *disseret*, vel *laudibus celebrabitur*, ut διαλέγεσθαι sit i. q. διαλαλεῖσθαι.

*ΔΙΑΛΕ'ΓΟΜΑΙ 'ΑΝΤΙΛΕ'ΓΩΝ, *dissero contradicens*, h. e. *obloquor*, *murmuro*. הִשְׁתּוֹנֵן. *Symm.* Ps. LXX, 21. διελεγόμην ἀντιλέγων, ubi in textu hebr. est *aculeis pungebantur renes mei*, h. e. valde dolebam et indignabundus eram: sensu fere eodem.

ΔΙΑΛΕΙ'ΠΩ, *deficio*, *desino*, *intermitto*, *interpono*, *cesso*. דָּמָה, *quiesco*. Ier. XIV, 17. - הוֹחִיל, Hiph. a חוּל, *exspecto*. 1 Sam. X, 8. ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις, septem dies *interpones*, vel *exspectabis*. Vide infra s. v. יָחַל. Eodem sensu *Diodor. Sic.* l. I. pag. 73. ubi de Aegyptiis refert, quod clysteriis aliisque purgamentis corpora medicentur, scribit: ἐνίοτε μὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐνίοτε δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας διαλείποντες. - הֵמִישׁ, Hiph. a מוּשׁ, *recedo*. Ier. XVII, 8. οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν, non intermisit ferre fructum. Conf. Luc. VII, 45. - *הִפְרִיד, *separo*. *Aqu.* Prov. XVIII, 18. ubi διαλείπειν aeque ac διαστέλλειν apud *Symm.* ac *Theod.* est: *litem dirimere ac componere*. - חָדַל, *desisto*. *Inc.* et LXX sec. *Compl.* 1 Sam. XII, 23. LXX 1 Reg. XV, 21. διέλιπε τοῦ οἰκοδομεῖν, *desiit* aedificare. Ier. XLIV, 18. - *חוּל, *doleo*. *Theod.* Hos. VIII, 10. Habere חול hanc notionem, multis docuit *Simonis Lex. hebr.* p. 521. - חָסֵר, *deficio*. *Symm.* Cohel. IX, 8. - חֹק, *modus*, *ratio*, *statutum*. Ies. V, 14. τοῦ μὴ διαλιπεῖν, ita ut non desineret, scil. aperire os suum. In textu hebr. legitur לִבְלִי־חֹק, h. e. *in immensum*. Sensum idem est. - יִחֵל, Pih. *exspecto*. 1 Sam. XIII, 8. διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας, *exspectabat* septem dies. - *כֻּלֹּה, *omnis ipse*. Ierem. VIII, 6. Legerunt כָּלָה, *consumtus est*, *defecit*. - *כִּלָּה, *finio*. *Aqu.* Ex. XXXI, 18. - מָנַע, *cohibeo*. Ier. XXXI, 16. διαλειπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, *desistat* vox tua a planctu. - נִשְׁלָה, Niph. *erro*. 2 Par. XXIX, 11. - שָׁבַת, *quiesco*, *cesso*. *Aqu.* Gen. II, 2. sec. *Coisl.* Ex. XXXI, 18. - שׁוּב, *revertor*. Ier. VIII, 6. διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, *destitit* currens a cursu suo.

ΟΥ' ΔΙΑΛΕΙ'ΠΩ, *non desino*. נִלְאָה, *defatigor*. Ier. IX, 5. οὐ διέλειπον τοῦ ἐπιστρέψαι, non intermiserunt retro-

gradi. Scil. נִלְאָה h. l. *laborare*, *strenue operam dare* notat Sensum itaque non male expresserunt.

ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ, *dialectus*. *לָשׁוֹן, *lingua*. Dan. I, 4. sec. *Chis.* ubi *Theodot.* γλῶσσα habet. – בִלְעַג לָשׁוֹן, *balbutiens*. *Symmach.* Ies. XXXIII, 19. Sec. *Cappellum* legerunt בְלַעַן. *Buxtorfio* autem in *Anticritica* pag. 704. *Symmachus* potius ad לַעַג vel עֲלַג respexisse videtur, quam, quam ad לָעַן. Nam לַעַג est *balbutire*, *blaesum esse*, *balbutiente lingua loqui*, et pro *balbutire* dixerunt διάλεκτον, *rationem pronuntiandi*. Neque לַעַן proprie significat *dialectum linguae*, sed *linguam barbaram et peregrinam*.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ, *dissertatio*, *sermocinatio*, *colloquium*. *מִדְבָּר, *eloquium*. *Symm.* Cant. IV, 3. διάλεξίς σου, *vox tua*. – שִׂיחַ, *sermo*, *colloquium*. *Symm.* Ps. CIII, 35. *Hesych.* διάλεξις, ὁμιλία.

ΔΙΑΛΕΥΚΟΣ, *subalbus*, vel secundum *Bochartum in medio albus, albo distinctus*, i. q. μεσόλευκος. טָלוּא, *maculosus*. Gen. XXX, 32. 33. 35. – עָקֹד, idem. Gen. XXX, 40. 41. XXXI, 10. 12. Conf. *Bocharti Hieroz.* P. I. pag. p. 479. *Philonis* interpretationem huius vocis, sed procul dubio erroneam, vide in libro eius *de Somn.* p. 595.

ΔΙΑΛΗΨΙΣ, *opinio*, *suspicio*, *cogitatio*, *propositum*, *inceptum*. 2 Macc. III, 32. μήποτε διάληψιν σχῇ, ne forte suspicionem haberet.

ΔΙΑΛΙΜΠΑΝΩ, *intermitto*, *desino*. Iob. X, 5. νύκτας ὅλας οὐ διελίμπανε θρηνοῦσα τωβίαν, noctes omnes non cessabat deflere Tobiam.

ΔΙΑΛΛΑΓΗ, *reconciliatio*. רָצוֹן, *beneplacitum*. *Symm.* Ps. LXVIII, 16. (14. sec. *Eusebium* in *Comment.* ad h. l. pag. 376. ac *Theodor.* p. 1079.) Conf. *Opuscula Critica* p. 227. sq. *Aqu.* Ps. XXIX, 8.

ΔΙΑΛΛΑΤΤΩ, *permuto*, *reconcilio*. הֵסִיר, Hiph. a סוּר, *averto*. Iob. XII, 20. 24. διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων, mutans corda principum. – הֵפִיר, Hiph. a פּוּר, *irritum facio*. Iob. V, 12. διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων, *irrita facientem* consilia astutorum. Ita transtulit haec verba *Bielius*. Sed admodum suspecta mihi est vox διαλλάσσοντα. Sive enim διαλλάσσειν in *permutandi* sive in *reconciliandi* notione accipias, tamen notio *irrita reddere consilia*, quam h. l. contexta oratio postulat, nullo modo formulis *permutare* aut *reconciliare consilia* exprimi poterat. Suspicor igitur, mendum h. l. subesse, ac reponendum esse διαλύοντα, quae vox praeter h. l. etiam Cohel. XII, 5. apud *Symmach.* respondet hebr. הֵפִיר. – הֵשִׁיב, Hiph. a שׁוּב, *redire facio*. Iudic. XIX, 3. τοῦ διαλλάξαι αὐτὴν αὐτῷ, ubi auctor versionis διαλλάξαι in mente habuit formulam שָׁב אַף, *resedit ira*, quando placatur (v. c. Gen. XXVII, 45. Ex. XXXII, 12.), aut vocem hanc de suo addidit,

quia reditus in domum erat effectus reconciliationis. — הִתְרַצָּה, Hithp. *benevolentiam concilio.* 1 Sam. XXIX, 4. ἐν τίνι διαλλαγήσεται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; quanam re *reconciliabitur* domino suo? Confer 3 Esdr. IV, 31. et *Lex. N. T.* s. h. v. *Suidas*: διαλλαγῆναι τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. — קְדֵשָׁה, *meretrix.* *Aqu.* Gen. XXXVIII, 21. διηλλαγμένη. Scortum ita dictum est, *quod habitus eius a caeteris foeminis mutatus est*, ut *Hieronymus* interpretatur, aut quia scorta vestes mutare solebant, ubi ad prostibula vel locum condictum ibant. Cf. *Drusium* in *Fragm.* p. 51. Adde *Aqu.* Hos. IV, 14. et confer infra s. ἐναλλάσσω et ἐνδιαλλάσσω. Praeterea legitur apud LXX Iob. XXXVI, 28. οὐδὲ διαλλάσσεταί σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος, *nec separatur anima tua a corpore*, qua formula (cui nihil respondet in textu hebraico), ut antecedentia docent, ἔκστασις, *stupor animi s. summa admiratio*, describitur: ubi, si lectio sana est, διαλλάσσειν seq. praep. ἀπὸ *separare* notat. Fortasse tamen LXX scripserant διαλύεται. Sap. XV, 4. εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις, *species tincta coloribus commutatis*, h. e. *variis*, *distinctis*. Ib. XIX, 17. 2 Macc. VI, 27. ἀνδρείως μὲν νῦν διαλλάξας τὸν βίον, *commutans vitam*, sc. *cum morte*, h. e. *moriens*.

ΔΙΆΛΛΟΜΑΙ, *salio*, *transilio*. קִפֵּץ, Pih. *subsilio*. Cant. II, 8. διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς, transiliens super colles.

ΔΙΑΛΟΓΗ', *dissertatio*, *colloquium*, *eloquium*. שִׂיחַ, *meditatio*. Ps. CIII, 34. ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, placeat ei meus *sermo*. Eandem vocem ibidem etiam *Symmacho* tribuit in *Hexaplis Montfauconius*, quem tamen voce διάλεξις usum esse ex *Theodoreti* pag. 134. et *Heracleotae* (in *Catena PP. GG.* Tom. III. p. 65) commentariis luculenter apparet. Significat autem h. l. שִׂיחַ *carmen in laudem Dei compositum*, *hymnum*. *Suidas* (ad Ps. l. l. ubi *Symm.* διάλεξις, *Aqu.* ὁμιλία): διαλογή, διάλεξις, ὁμιλία.

ΔΙΑΛΟΓΙ'ΖΟΜΑΙ, *cogito*, *ratiocinor*, *delibero*. הִשְׁבִּית, *cessare facio*. *Aqu.* Ps. CXVIII, 119. Legit חָשַׁבְתָּ. Confer s. v. λογίζομαι. — זָמַם, *cogitatio scelerata*. Ps. CXXXIX, 9. διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, *deliberant* adversus me. Legerunt זָמְמוּ. — חָשַׁב, *cogito*. 2 Sam. XIX, 19. ubi tamen lectio μὴ διαλογισάσθω, quam Cod. *Alex.* habet, ex μὴ δὴ λογισάσθω, quod legitur in *Vatic.*, orta esse videtur. Ps. XX, 12. διελογίσαντο βουλάς, consilia *inierunt*. Ps. XXXV, 4. ἀνομίαν διελογίσατο, iniquitatem *meditabatur*. Ps. LXXVI, 5. διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, *recordabar* dies antiquos. Praeterea quoque legitur Prov. XVII, 12. ubi in textu hebraico nihil habere videtur, quod ei respondeat, nisi fortasse τὸ אַל, *non*, pro quo יָאֵל legerint. Conf. *Iaegerum* ad h. l. 1 Macc. XI, 8. διελογίζετο περὶ Ἀλεξάνδρου λογισμοὺς πονηρούς, consilia mala *agitabant*

adversus Alexandrum. 2 Macc. XII, 43. ὑπὲρ ἀναστάσεως διαλογιζόμενος, de resurrectione *cogitans*. Sic *Aelian. V. H.* XIV, 43. ὑπὲρ ἀνθρώπου ψυχῆς διαλογίζεσθαι.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ, *cogitatio*, *ratiocinatio*, *deliberatio*. חֻקִּים, plur. *statuta*. *Aqu.* Iud. V, 15. διαλογισμοί. *Montf.* suspicatur, hoc non esse *Aquilae*, sed potius ἀκριβασμοί, quod LXX h. l. habent, ad *Aquilam* pertinere, qui sic perpetuo vertat vocem חקק. – מְזִמָּה, *cogitatio scelesta* s. *prava*, *Theodot.* et LXX Ps. CXXXVIII, 20. – מַחֲשָׁבָה. Ps. XXXIX, 7. LV, 6. Prov. XX, 21. Ies. LIX, 7. – מַשְׁתוֹת, plur. *cogitationes magnificae*. Ps. CXLV, 3. – רֵעַ, *amicus*, it. *cogitatio*, e Chaldaismo. רָעָה, *cogitavit*, *voluit*. Ps. CXXXVIII, 2. – רַעְיוֹן chald. Dan. II, 29. 30. IV, 6. V, 6. 10. VII, 28. – *ראש, *caput*. Dan. VII, 15. sec. *Chis.* ubi sensum expresserunt. Nam visiones capitis sunt ibi, quas aliquis mente percipit visiones. Sir. IX, 20. μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμός σου, cum prudentibus sit deliberatio tua. Ibid. XXVII, 6. πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ, vera indoles animi ex *sermonibus* eius cognosci potest. Hinc διαλογισμὸς etiam *disceptationem* notat. Conf. *Spicilegium* meum I. p. 30.

ΔΙΑΛΟΙΔΟΡΗΣΙΣ, *maledictio*, *convicium*, *conviciatio*. Sir. XXVII, 15. διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά, conviciatio eorum auditu est gravis et molesta.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ, *dissolutio*, *corruptio*. חַבֵּל, infin. *corrumpendo*. Nehem. I, 7. – מִפְרָצִים, plur. *rupturae*. *Inc.* Iud. V, 17. διαλύσεις. *Hesychius*: διάλυσις, διάκρισις, φθορά, διαχωρισμός.

ΔΙΑΛΥΩ, *dissolvo*, *corrumpo*. אָבָה, *volo*. Prov. VI, 35. οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων, pro ἀντὶ πολλῶν δώρων, neque multis etiam donis *in gratiam cum illa redibit*. Notat hic διαλύειν *reconciliare certantes* s. *litigantes*, quo sensu saepius legitur apud scriptores exteros, v. c. *Xenoph.* de *rep. Laced.* IV, 6. *Plutarchus* περὶ φιλαδελφίας p. 488. Πυθαγορικοὶ γένει μηδὲν προσήκοντες, ἀλλὰ κοινοῦ λόγου μετέχοντες, εἴποτε προαχθεῖεν εἰς λοιδορίας ὑπ' ὀργῆς, πρὶν ἢ τὸν ἥλιον δῦναι, τὰς δεξιὰς ἐμβάλλοντες ἀλλήλοις καὶ ἀσπασάμενοι διελύοντο. *Diod. Sic.* lib. I. p. 272. ὕστερον δὲ διαλυθέντων αὐτῶν. Vide et *Aelianum V. H.* XII, 3. – הֵמַסָּה, Hiph. *liquefacio*, *dissolvo*. *Symm.* Ps. XXXVIII, 12. διαλύεις, *dissolvis*. – הֵפִיר, Hiph. a פור, *frango*, *irritum facio*. *Symm.* Cohel. XII, 5. et Iob. XII, 5. – *הִשָּׁבֵר, *confringi*, *conteri*. *Inc.* Ion. I, 4. διαλυθῆναι. Bene. Sermo enim ibi est de navi in mari procelloso fluctuante ac periclitante. – *הִשְׂתָּרֵעַ, Hithp. *me extendo*. *Theod.* Ies. XXVIII, 20. מֵהִשְׂתָּרֵעַ, *quam ut se extendere possit*, τοῦ διαλυθῆναι, ubi partim ante τοῦ διαλυθῆναι inserendum est μή, partim διαλύεσθαι habet h. l. hanc notionem, ut de eo dicatur, *qui membra sua extendit in lecto*, in quo

est quaedam dissolutio. - הַתִּיר, Hiph. a נָתַר, *exilire facio.* Ies. LVIII, 6. διάλυε στραγγαλιάς, solve vincula. - *הִתְנַעֲרִי, *excutio me. Theod.* Ies. LII, 2. - חָבַל, *corrumpo. Aqu.* Coh. V, 5. LXX Nehem. I, 7. διαλύσει διελύσαμεν (subaudiendum videtur ἡμᾶς) πρός σε, corruptione corrupimus (nos) adversus te, h. e. *perdite nos gessimus.* - חִלֵּל, Pih. a חָלַל, *confodio. Theod.* Ies. LI, 9. מְחוֹלֶלֶת, διαλύσασα δράκοντα. Scilicet arab. حلّ *solvere* notat. - *חִלֵּל, Pih. a חִיל, *parturio. Symm.* Prov. XXV, 23. ubi διαλύειν significare mihi videtur *fluere facere, effundere*, quemadmodum nos dicere solemus de vento aut nebula: *Er löset sich in Regen auf.* Tunc non opus erit confugere ad varietatem lectionis. *Vulgatus* habet: *dissipat* pluvias. Fortasse tamen respexit notionem arabicam vocis חָלַל, حلّ, *solvit.* - *מָאַס pro מָסַס, *defluo, imminuor. Symm.* Ps. LVII, 9. coll. Iob. VII, 5. - נָמַס, Niph. a מָסַס. *Al.* Iud. XV, 14. - פּוּק, *titubo, vacillo. Symm.* Ies. XXVIII, 7. ubi formula hebr. *impingere in iudicio* expressa est per διαλύειν κρίσιν, *dissolvere iudicium*, quae formulae quoad sensum parum differunt. Pro διέλυσαν legendum h. l. esse ὑπέλυσαν, coll. Nah. II, 10., iudicavit *Semlerus* ad h. l. - פּוֹרֵעַ, part. *abstrahens, reiiciens. Symmach.* Prov. XIII, 18. Non legisse videtur פּוֹרֵק, ut nonnulli statuerunt. Nam פָּרַע habet eandem notionem ex usu l. arab., ut docuit *Simonis* in *Lex. hebr.* s. h. v. Fortasse autem loco διαλύει apud *Symmachum* legendum est διαλύοντι, h. e. ἀνηκόῳ τῇ παιδείᾳ. - פָּרַק, *perfringo, dissolvo.* 1 Reg. XIX, 11. πνεῦμα διαλύον ὄρη. - לֹא שָׁכַב, *non cubo.* Iob. XXX, 17. - שְׁרָא chald. Dan. V, 6. In notione *finiendi* legitur 3 Maccab. I, 3. διαλῦσαι πόλεμον. *Aelian. V. H.* III, 19. διαλυθείσης συνουσίας, *finito* colloquio. *Polyb.* V, 103. διαλύσασθαι τὸν πόλεμον.

*ΔΙΑ'ΛΥΤΟΣ, *dissolutus.* Ex. XXXVI. lin. 82. *Breit.* ubi alii ἀδιάλυτον habent.

ΔΙΑΜΑΡΤΑ'ΝΩ, aberro, non collineo, scopum non ferio, pecco. הֶחֱטִיא, Hiph. *aberrare facio.* Iud. XX, 16. ubi aeque ac ἐξαμαρτάνω, cum quo h. l. permutatur in codd., *aberrare a scopo* notat. Adde *Aqu.* Iob. V, 14. sec. unum cod. *Reg.* καὶ οὐ διαμαρτήσῃ. - שָׁגָה, *erro, aberro a via.* Num. XV, 22. ubi διαμαρτάνειν *violare praecepta divina* notat. *Hesych.* διαμαρτάνει, διατυγχάνει.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕ'ΟΜΑΙ, obtestor, it. *acriter iniungo.* הוֹדִיעַ, Hiph. a יָדַע, *scire facio.* 1 Sam. XXI, 2. τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ, pueris *iniunxi*, ut venirent ad locum.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙ'Α, testificatio. הָעֵד, infin. Hiph. a עוּד, *testari* seu *attestari facio, testes adhibeo.* Genes. XLIII, 5. *διαμαρτυρίᾳ μεμαρτύρηται ἡμῖν.* – *עֵדוּת, *testimonium. Symm.* Psalm. LXXVII, 5. ubi LXX *μαρτύριον* posuerunt. 4 Macc. XVI, 16.

ΔΙΑΜΑΡΤΥ'ΡΟΜΑΙ, testor, attestor, testificor, annuncio, doceo. הוֹדִיעַ, Hiph. a יָדַע, *scire facio.* 1 Sam. XXI, 4. ubi nonnullis legisse videntur יוֹעַדְתִּי, derivantes ab עוּד. Ezech. XVI, 2. *διαμαρτύρου τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας, ostende* Hierosolymae sua scelera, nempe epistola ad eam missa. Ibid. XX, 4. – הִזְהִיר, Hiph. *moneo.* Ex. XVIII, 20. *διαμαρτύρῃ αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ, docebis* illos praecepta Dei. – הָעִיד, Hiph. a עוּד, *testari facio, testes adhibeo.* Deut. IV, 26. *διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,* contra vos hodie coelum et terram *testor,* seu: tanquam testes provoco et adhibeo. Ibid. XXXII, 46. *λόγους, οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν,* praecepta, quae vos *docui.* Neh. IX, 26. *οἳ διεμαρτύροντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι,* qui *obtestabantur* illos, ut se converterent. Cf. *Lex. N. T.* s. h. v. Ps. XLIX, 8. et LXXX, 7. quae loca respiciens *Suidas* habet: *διαμαρτύρωμαί σοι, ἀντὶ τοῦ βεβαιώσω σε. μέλλοντα σημαίνει. ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὡς ἐν τῷ· ἄκουσόν λαός μου καὶ λαλήσω σοι ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι.* – *עֵד, *testis. Symm.* Ps. LXXXVIII, 58. *ὁ διαμαρτυρόμενος,* i. q. *μάρτυς.*

ΔΙΑΜΑΣΆΟΜΑΙ et *Διαμασσάομαι, manduco, devoro.* Sir. XXXI, 18. *μὴ διαμασῶ,* ne *esto avidus cibi,* aut *immodice edas.*

ΔΙΑΜΑΧΙ'ΖΟΜΑΙ, decerto, depugno. חָרָה, *ira exardeo. Symm.* Cant. I, 6. *διεμαχίσαντο.* Sir. LI, 25. *διαμεμάχισται ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῇ, decertavit* anima mea in illa: ubi tamen libri alii rectius, ut opinor, *διαμεμάχηται* habent.

ΔΙΑΜΆΧΟΜΑΙ, decerto, depugno. *הִלָּחֵם, *pugno, bellum gero.* Dan. X, 20. sec. *Chis.* – הָרִיב, *litigo. Aqu. Symm.* Ex. XXI, 18. *διαμάχονται, decertant.* – הִתְחָרָה, Hithp. *accendo me, exardesco. Aqu.* Ps. XXXVI, 1. *Aqu. Theod.* Prov. XXIV, 17. *Vulgat. ne contendas cum impiis.* – *נִחֲרוּ, Pih. a נָחַר, aut Niph. a חָרָה, *ira accendor. Symm.* Cant. I, 6. *διεμαχέσαντό με.* – נִצָּה, Niph. *alter cum altero contendit,* seu *rixatus est. Aqu. Symm.* Ex. II, 13. LXX 2 Sam. XIV, 6. ubi cum *μάχεσθαι* in codd. permutatur, atque incertum est, an *διαμάχεσθαι* de *rixa,* aut *certamine singulari* explicandum sit. Sir. VIII, 1. *μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυναστοῦ,* ne *litiges* cum homine potente. Ibid. XXXVIII, 34. *ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχήσεται,* cum calore fornacis *decertabit.*

ΔΙΑΜΕΛΕΤΆΩ, meditor, mecum reputo. הָגָה, idem. *Symm.* Ps. LXXVI, 13. *διεμελέτων, meditabar. Plato Legg.* VIII. p. 830. B.

**ΔΙΑΜΕΛΙΖΩ*, *membratim concido, contrunco.* *Διαμελίζομαι*, *membratim concidor, in frusta dissecor.* הַדָּמִין הִתְעֲבֵד, *in frusta fio.* Dan. III, 29. (sec. graec. 96.) sec. *Chis.* Vide infra s. v. *παραδειγματίζω.* *Ioseph. Ant. Iud.* III, 9, 1. p. 169. ult. *Diod. Sic* p. 159, 2.

ΔΙΑΜΕΝΩ, *permaneo, stabilis sum.* *הָיָה, *sum.* *Symm.* 1 Reg. XI, 36. *Vulg.* h. l. *Symmachum* secutus transtulit: *ut remaneat.* *Symm.* Cohel. III, 14. *Vulg. ut perseverent.* Bene quoad sensum. - יִנּוֹן fut. Niph. a נִין, *sobolescet.* Ps. LXXI, 17. *πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.* Sine dubio legerunt cum *Chaldaeo* יִכּוֹן, quod quoque reperitur in loco parallelo Ps. LXXXIX, 38. et quam lectionem *Michaelis* quoque textuali praeferendam iudicavit. In dubium vero hanc varietatem lectionis vocavit *Buxtorfius* in *Anticrit.* p. 612. monens, נִין et נוּן etiam *perdurare* posse significare, quia per sobolis procreationem genus humanum perdurat. - יָשַׁב, *sedeo.* Ps. LX, 7. *Symm.* Ps. CXXXIX, 14. - *לָעַד, *in perpetuum.* *Inc.* Ps. CXLVIII, 6. *διαμένειν*, ubi vel sensum expressit, vel legit לַעֲמֹד. - נֶאֱמַן Niph. *confirmor.* *Symm.* Ies. VII, 9. *οὐ διαμενεῖτε*, h. e. *salvi et incolumes non permanebitis*, s. *nulla vobis liberatio ex hac calamitate continget.* Vox hebr. significat interdum *felicem esse et manere.* Conf. 2 Paral. XX, 20. - נָצַר, *custodio.* Ier. III, 5. - *נָכוֹן, *stabile.* *Symm.* Iob. XXI, 6. *διαμένει.* - הִתְיַצֵּב, נִצַּב, Niph. et Hithp. a יָצַב, *consisto.* *Aqu. Symm. Theod.* LXX Ps. V, 5. *οὐ διαμενοῦσι.* *Vulg. neque permanebunt.* Ps. CXVIII, 89. - עָמַד, *sto, maneo*, etiam *permaneo, perduro.* Ps. XVIII, 10. CI, 27. CXVIII, 90. Ier. XXXII, 14. - *קָוָה, *exspecto.* *Inc.* Ps. CXXIX, 5. ubi *διαμένειν* est i. q. *ὑπομένειν.* Vide ibi *Hexapla.* Sir. XII, 19. *διαμενεῖ*, *permanebit tecum*, sc. tempore prosperitatis. Ibid. XXII, 23. *διάμενε αὐτῷ*, *ne te ei subducas.* Ib. XL, 19. *ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμενεῖ*, eleemosyna in aeternum *fructus dabit*, seu: aeterna praemia habebit.

ΔΙΑΜΕΡΙΖΩ, *divido, distribuo, partior.* הִנְחִיל Hiph. *possidere facio.* Deut. XXXII, 8. - חָלַק, *divido, partior.* Gen. XLIX, 7. Iud. V, 30. Ps. XXI, 19. - חֵלֶק, *pars, portio.* Psalm. XVI, 15. *διαμέρισον αὐτούς.* Legerunt verbaliter חָלְקָם, aut חַלְּקֵם, ut sit imper. Pihel. Ps. LIV, 23. pro חֶלְקִי legerunt חַלְּקִי. - חָצָה, *dimidio.* *Symm.* Iob. XL, 25. *διαμερισθήσονται.* - נִפְלַג Niph. Gen. X, 25. *Inc.* et LXX 1 Par. I, 19.

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΟΣ, *divisio, distributio.* מַחֲלֹקֶת, *classis.* Ez. XLVIII, 29. - מִנִּי (pro מִן), *a, ab.* Mich. VII, 12. Acceperunt, quasi esset מִנִּי formae פְּרִי a מָנָה, *dividere, partiri.* Certe hoc magis placet, quam quod *Bielius* praeeunte *Trommio* statuit, eos legisse מָנָה, *partio.*

ΔΙΑΜΕΤΡΕ'Ω, *dimetior*. *חָלַק, *divido*. Mich. II, 4. sec. cod. *Alex.* διεμετρήθησαν: cuius loco non opus est ut διεμερίσθησαν reponatur, nam διαμετρεῖν adiunctam habet notionem *dividendi* ac *distribuendi*. Vide *Xenoph. Cyrop.* VII, 5, 5. - מָדַד, *metior*. *Inc.* Hab. II, 6. *Symm. et LXX* 2 Sam. VIII, 2. LXX Ps. LIX, 6. CVII, 7. Ez. XL, 5. 6. - נָשָׂא Pih. *extollo*. *Symm.* Ps. XLVII, 12. διαμετρήσατε. Ita vertit e lingua chald. ac arab., in qua haec vox *distribuere* notat. Vide *Simonis* et *Clodii Lex. hebr. selectum* s. h. v. *Agellius* in *Comm.* ad h. l. putat, *Symmachum* scripsisse διαμερίσατε, quod cum καταδιελέσθαι LXX admodum conveniat. Sed hac correctione opus non esse vel ex iis apparet, quae s. v. חָלַק a me notata sunt. - תִּמֹרָה, *palma*. Ezech. XLI, 26. διεμέτρησεν. Legit sine dubio יִמַּד, *mensus est*, a מָדַד.

ΔΙΑΜΕ'ΤΡΗΣΙΣ, *dimensio*. מִדָּה, *mensura*. 2 Par. III, 3. Ez. XLII, 15. XLV, 3. - קַו מִדָּה, *linea mensoria*. Ier. XXXI, 39. ubi fortasse loco διαμέτρησις reponendum est διαμετρητὴς, nisi statuere malimus, etiam διαμέτρησιν *instrumentum* notare, *quo mensores in dimetiendo uti solent*.

ΔΙΑΝΑΠΑΥ'Ω, *requiescere facio*. נִחַם Pih. *consolor*. Gen. V, 29. οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, hic requiescere (Sic filius *requies senectae* dicitur *Virgilio Aen.* IX, 482. et XII, 58.) nos faciet a laboribus nostris: ubi mihi videntur sensum nec male expressisse. *Cappellus* putat, LXX legisse יְנִיחֵנוּ, quam lectionem ob nomen נֹחַ praeferendam quoque iudicavit *Houbigantius*. Sed vide, quae contra *Cappellum* copiose disputavit *Buxtorfius* in *Anticritica* p. 627. et contra *Houbigantium Dathius* ad h. l. Non male quoque *Weplerus* in *fragmentis philoll. et critt.* P. IV. p. 56. contulit arab. نَخَمَ, quod sec. *Golium* notat: *cum vehementia et in pectore spiritum duxit*, unde apparere existimavit, נִחַם generatim quoque notare *spiritum ducere*.

**ΔΙΑΝΕΜΕ'Ω*, *divido, distribuo*. Vox haec, qua locupletanda sunt Lexica Graeca, legitur apud *Symm.* Psalm. LIX, 8. pro hebr. חָלַק, διανεμήσω Σικιμά. Hinc διανέμησις et διανεμητικός.

ΔΙΑΝΕ'ΜΩ, *distribuo*, *divido*. חָלַק, idem. Deut. XXIX, 26. διένειμεν.

ΔΙΑΝΕΥ'Ω, *annuo*, *nicto*, *agito*, *motito*. קָרַץ, idem. Psalm. XXXIV, 22. διανεύοντες ὀφθαλμοῖς, nictantes oculis. Eadem formula reperitur quoque Sir. XXVII, 22. *Hesych.* διανεύει, στρέφει, κυκλεῖ.

ΔΙΑΝΗ'ΘΩ, *neo*, *fila traho*. מָשְׁזָר, *contortum*, *duplicatum*. *Inc.* Ex. XXVII, 16. διανενησμένα (Sic enim legendum loco editi διανενισμένα), *texta* vel *neta*.

*ΔΙΑΝΘΙ'ΖΩ, *floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.* Esth. I, 6. στρωμναὶ διαφανεῖς ποικίλως διηνθισμέναι. *K. Phavor.* 489, 29. διανθίζω, τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω. καὶ διηνθισμένας.

*ΔΙΑΝΙ'ΠΤΩ, *perluo, eluo, abluo.* שָׁטַף, *inundo.* Lev. XV, 11. διένιπται ὕδατι sec. *Compl.* aut potius *Ino. Int.* ubi reliqui libri νένιπται habent. Vsus est hac voce quoque *Eubulus* apud *Athenaeum* lib. XI. c. 42. ac *Pollux Onom.* VI, 95. Substantivum διάνιψις legitur apud *Hippocrat.* de *humor.* p. 47, 18.

ΔΙΑΝΙ'ΣΤΗΜΙ, *assurgo.* קוּם, *surgo.* Deut. XI, 19. *Al.* Deut. VI, 7. *Aqu. Symm. Theod.* Num. XI, 19. διανίστασθαι. Adde Iudith. XII, 15.

ΔΙΑΝΟΕ'ΟΜΑΙ, *cogito; mente agito, doleo, poenitet me:* אֶל לֵב, *apud animum, in corde.* Gen. VIII, 21. διανοηθεὶς, *poenitentia ductus.* *Hesych.* διανοηθεὶς, μεταμεληθεὶς, ἐνθυμηθείς. – הִתְעַצֵּב אֶל לֵב Hithp. *doleo in corde.* Gen. VI, 6. ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενοήθη, et *dolebat* Deus, quod creaverat hominem in terra, et *poenitebat* ipsum. Non tamen admodum repugnarem, si quis in priore loco διαπονηθεὶς, ac in posteriore διεπονήθη legere mallet, quod etiam bene responderet textui hebraico. – אָמַר, *dico*, etiam *cogito.* 2 Sam. XXI, 16. διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαβὶδ, *cogitabat percutere Davidem.* – *בִּינָה, *intellegentia, prudentia.* Dan. VIII, 15. sec. *Chis.* – הֵבִין Hiph. a בִּין, *intellego.* Dan. I, 4. διανοουμένους φρόνησιν, h. e. *varia eruditione instructos*, aut *prudentia pollentes.* Ib. VIII, 5. et XII, 10. sec. *Chis.* – הֵמִיק Hiph. a מוּק, *contabesco.* Ps. LXXII, 8. διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ. Sumitur hic διανοεῖσθαι sensu malo, ut sit *delabi in perversas cogitationes, infatuari, dementari.* Arab. ماق notat *vecors, fatuus fuit.* Confer *Syrum.* – *הִנָּחֵם Niph. Gen. VI, 6. διενοήθη. Forte legendum διεπονήθη. – *הִשְׂכִּיל Dan. IX, 13. et XII, 10. sec. *Chis.* – הִתְנַחֵם Hithp. *consolor me, it. poenitet me.* *Inc.* Gen. XXVII, 42. διανοεῖται κατά σου, *cogitat* contra te. – זָמַם, *cogito, meditor.* Zach. VIII, 14. 15. – חָשַׁב, idem. Ex. XXXI, 4. 2 Par. II, 14. – יֵצֶר מַחְשְׁבוֹת, *figmentum cogitationum.* Gen. VI, 5. διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ πονηρὰ, *animum* suum studiose *intendit* ad mala. – *כָּשַׁל, *corruo.* Dan. XI, 35. sec. *Chis.* ubi literis transpositis legerunt שָׂכַל. – עָלָה, *ascendo.* Ier. VII, 29. (31.) XIX, 5. In textu hebr. reperitur formula satis nota: *ascendere super cor.* In notione *pervestigandi* ac *perscrutandi* legitur Iudith. IX, 15. (al. 7.), τὰ πρότερα, τὰ νῦν, καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενοήθης. Sir. III, 28. ubi notionem *perpendendi* habet. Sir. III, 29. διανοηθήσεται, *meditabitur,*

coll. VI, 39. et Gen. VI, 5. Sir. XVI, 24. *οὐ διανοηθήσεται ἡ καρδία:* ubi *Vulgatus: insensatum est cor*, h. e. *non pro dignitate aestimat ac ponderat.* Ibid. XXI, 17. *διανοηθήσεται*, sc. *ἡ ἐκκλησία*, quilibet dicta ipsius *perpendit animo.* Sir. XXVII, 12. *διανοούμενοι* opponuntur *τοῖς ἀσυνέτοις*.

ΔΙΑΝΟΗΜΑ, *cogitatio*, *excogitatum.* גִּלּוּלִים plur. *idola*, *dii stercorei.* Ez. XIV, 3. 4. *τὰ διανοήματα αὐτῶν*, ubi aut voci גִּלּוּלִים hanc notionem subiecerunt, a גלל, *volvere*, *volutare*, quia cogitationes animo quasi volvuntur, aut *διανοήματα* sunt h. l. *idola ab hominibus excogitata et artificiose efficta.* Vide infra s. v. *ἐνθυμήματα.* *Vulg.* habet *immunditias.* Vide infra s. *διάνοια.* – לְמַעְלָה, *sursum*, *supra.* Prov. XV, 24. Sine ל legerunt מַעֲלָה, quod notat *cogitationes, quae ex usu loquendi SS. e corde*, seu *super cor ascendunt.* Conf. Ez. XI, 5. et Ier. VII, 31. – *מֵעָלָיו, *ex se ipso.* Prov. XIV, 14. *ἀπὸ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ.* Sec. *Cappellum* in *Critica S.* p. 735. legerunt וּמִמַּעֲלָלָיו vel וּמִמַּעֲלָלָיו, quae lectio ei sensum longe planiorem reddere videtur. Idem statuit quoque *Iaegerus* ad h. l. Sed, ut *Buxtorfius* in *Anticritica* p. 579 sequ. monuit, עֲלָלִים non reperitur in l. hebraea, et nunquam מַעֲלָלִים a LXX redditur per *διανοήματα.* Hine non dubitat, quin LXX legerint in suo codice ut nos, et vocem hebr. מֵעָלָיו hoc sensu acceperint: *et ab eo, quod penes se est vir bonus.* Vide tamen notata a me s. v. לְמַעְלָה. – מַחֲשָׁבָה. Ies. LV, 9. Sir. XXII, 17. *διανόημα βουλῆς*, *captum consilium.* Ib. XXII, 21. *διανόημα* non est *cogitatio*, sed *consultatio*, ut *Tigurina* recte transtulit. Sir. XXV, 5. *διανόημα*, *cogitatio matura et praevia*, quae est mater consilii et iudicii.

ΔΙΑΝΟΗΣΙΣ, idem. מַחֲשָׁבָה, idem. 2 Par. II, 14.

ΔΙΑΝΟΙΑ, *mens*, *cogitatio.* *בִּינָה, *intellegentia.* Dan. IX, 22. sec. *Chis.* – גִּלּוּלִים, *idola*, *dii stercorei.* Ez. XIV, 4. Vide supra s. v. *διανόημα.* – *לֹא־דֶרֶךְ, *non via*, seu *absque via.* *Symm.* Ps. CVI, 40. *Semlerus* pro *διανοίας* reponere mavult *ἀνοδίας*, ut alibi *Symmachus* Iob. XII, 24. Mihi autem libere pro more suo transtulisse videtur. – לֵב, *cor.* *Theod.* Ps. LXIII, 7. LXX Gen. XVII, 17. *εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ*, dicebat in *mente* sua, h. e. *cogitabat.* Cf. Gen. XXIV, 45. XXVII, 41. Gen. XXXIV, 3. *ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τὴν παρθένου*, loquebatur ad *mentem* virginis. Ex. XXXV, 9. *σοφὸς τῇ διανοίᾳ*, sapiens *mente.* – לֵבָב, idem. Lev. XIX, 17. Num. XV, 37. *οὐ διαστραφήσεσθε ἔτι ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν*, non sequemini amplius *pravas vestras cogitationes.* Ios. V, 1. *κατέβησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν*, *summo terrore percussi sunt.* Ies. XIV, 13. – מַחֲשָׁבָה, *cogitatio.* Ies. LV, 9. – יֵצֶר מַחְשְׁבוֹת, *figmentum cogitationum.* 1 Par. XXIX, 18. *φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας*, conde haec *memori pectore.* Conf. Bar. I, 15. – קֶרֶב, *intimum*, *animus.* Ier.

XXXI, 33. *Theodot.* Ps. LXIII, 7. - *רַבִּים, *multi.* Dan. XI, 14. διάνοιαι ἀναστήσονται secundum *Chis.* Num fortasse legit קְרָבִים, coll. Ps. CIII, 1. et Ier. XXXI, 33.? aut לִבִּים, ut *Michaelis* voluit? - *שָׂכְלִי et שֵׂכֶל, *intellectus.* Dan. VIII, 25. sec. *Chis.*

ΔΙΆΝΟΙΑ ʼΑΓΑΘΗʼ, *mens bona.* בִּינָה, *intellegentia.* Prov. IX, 10.

ΔΙΑΝΟΙ'ΓΩ, *aperio.* הוֹצִיא Hiph. a יָצָא, *exire facio.* Iob. XXXVIII, 32. διανοίξεις μαζουρώθ. Vsi sunt h. l. LXX voce διανοίγειν sine dubio ideo, quia μαζουρὼθ de ventis nubes dispergentibus et coelum serenantibus intellegebant, quibus apud veteres poetas *claustra* et *carceres* tribuuntur, uti vel ex *Virgilio* constat. - הֵפִיץ Hiph. a פּוּץ, *dispergo.* Hab. III, 14. לַהֲפִיצֵנִי, *ad dispergendum me*, ἐν αὐτῇ διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν. Vocem hebraicam diviserunt in duas. Pro לה, quod a LXX redditur ἐν αὐτῇ, legerunt בָּה, פִּיצָנִי autem derivarunt a פָּצָה, quod notat *aperire.* Caeterum pro χαλινοὺς legendum coniectat *L. Bos. Proleg. in LXX Intt.* c. III. χλαίνας, *laenas*, ubi etiam observat, quod apud *Achillem Tatium* lib. V. p. 321. χιτῶνα ἀνοίγειν simpliciter dicatur *de eo, qui se detegit.* - פֶּטֶר, *apertio.* Ex. XIII, 11. 12. 13. 15. Num. III, 12. XVIII, 15. Ez. XX, 26. In omnibus his locis occurrit formula τὸ διανοῖγον μήτραν, h. e. *primogenitus.* - פִּטְרָה, idem. Num. VIII, 16. - פָּטַר, *distendo.* Ies. V, 14. διήνοιξε τὸ στόμα. - פָּצָה, *dilato.* Thren. II, 16. III, 45. - פָּקַח, *aperio.* Gen. III, 5. διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, aperientur oculi vestri, coll. v. 7. 2 Reg. VI, 17. 20. Iob. XXVII, 19. - פָּרַשׂ, *extendo.* Prov. XXXI, 20. - פָּתַח, *aperio.* Iob. XI, 5. *Theod. et LXX* Iob. XXIX, 19. Prov. XXXI, 26. - פֶּתַח, *ianua.* Hos. II, 15. διανοῖξαι. Legerunt לְפַתֵּחַ inf. Pihel. 2 Macc. I, 4. διανοίξαι τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν νόμῳ, *promptos vos reddat* ad obediendum legi.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥ'Ω, *pernocto.* In additam. apocr. ad librum Iobi Iob. II, 9. σύ τε αὐτὸς διανυκτερεύων αἴθριος.

ΔΙΑΝΥ'Ω, *pervenio.* 2 Macc. XII, 17. διήνυσαν εἰς τὸν χάρακα, *pervenerunt* in Characa. *Hesych.* διήνυσαν, διῆλθον.

ΔΙΑΠΑΛΑΙ'Ω, *concerto, colluctor.* הִתְרֹצֵץ Hithp. *collido me. Symm.* Gen. XXV, 22. διεπάλαιον, *colluctabantur. Hieronymus* legit διέπλεον, h. e. ut ipse transtulit: *in similitudinem navis in superficie ferebantur.* Sed, ut iam recte monuit ad h. l. *Montf.*, vera lectio est διεπάλαιον, quam ed. *Rom.* exhibet, et quae apprime quadrat ad hunc locum. Caeterum vox διαπαλαίω occurrit quoque apud *Iosephum A. I.* I, 10, 12. p. 57, 10. atque *Plutarchum* T. III. p. 578, 7. *Reisk.*

ΔΙΑΠΑΝΤΟ'Σ, pro *διὰ παντὸς χρόνου*, *per omne tempus, semper.* יום יום, *die die*, h. e. *singulis diebus, cotidie.* Prov. VIII, 34. - כָּלִיל, *perfectum.* Deut. XXXIII, 10. - כַּלַּיִל constr. pro כַּלַּיְלָה, *sicut nocte.* Ies. XXX, 29. Videntur legisse כָּלִיל, h. e. *penitus, prorsus.* Adde Ies. XVI, 3. - לָנֶצַח, *in aeternum.* Ies. LVII, 16. - עֵקֶב, *finaliter.* Ps. CXVIII, 33. - בְּקֶרֶב, *in medio.* Ios. IV, 6. Sensum spectarunt. - שָׂמַח, *laetor.* Prov. XIII, 9. *φῶς δικαίοις διαπαντός*, ad quem locum *Iaegerus: διαπαντὸς* conformatum ad sequens *σβέννυται*, neglecto tropo, quem *Vulg.* emollivit in יְשַׂמַּח, *laetificat.* Graeca tamen ita abrupta sunt, ut aliquid excidisse credam, e. g. *χαρτόν.* Sed שָׂמַח h. l. de *augmento* adhiberi observatum iam est a *Castello Lex. hebr.* s. h. v. et ex analogia linguarum Orientalium probari potest. - תָּמִיד, *iugiter.* Ex. XXV, 30. XXVII, 20. XXVIII, 29. 30. 34. - תמיד כָּל־הַיּוֹם, *iugiter toto die.* Ies. LII, 5. - Vide *Ἐνδελεχισμός.*

ΔΙΑΠΑΡΑΚΥ'ΠΤΩ, *inclinato capite prospicio, in obliquum adspicio*, i. q. *παρακύπτω.* שְׁקֻפִים plur. *prospectus.* 1 Reg. VI, 4. *ἐποίησε θυρίδας διαπαρακυπτομένας*, fecit fenestras, per quas aliquis inclinans se prospicere poterat. Videtur autem, ut ingenue fatear, lectio *διαπαρακυπτομένας* originem suam debere varietati lectionis. Secundum *Hexapla* enim *Theodot.* et LXX habent *διακυπτομένας*, ac ed. *Rom.* *παρακυπτομένας.* Facile itaque fieri potuit, ut utraque lectio in *διαπαρακυπτομένας* coaluerit.

ΔΙΑΠΑΡΑΤΗΡΕ'ΟΜΑΙ, *intente observo.* הָרַג, *occido.* 2 Sam. III, 30. *διεπαρατηροῦντο τὸν Ἀβεννὴρ*, *observabant* Abnerum, ubi *Compl. διετηροῦντο* habet. Suspicor, post utramque vocem excidisse *καὶ ἀπέκτειναν*, eamque de suo addidisse interpretem, ut significaret, occisum esse Abnerum non bello aut vi aperta, sed a tergo et insidiose. Conf. v. 33. et 34. Sumi quoque potest, הָרַג h. l. notare *vitae alicuius insidias struere.*

ΔΙΑΠΑΡΘΕΝΕΥ'Ω, *devirgino, constupro.* עִשָּׂה דַּדֵּי בְּתוּלִים, *subigo mammas virginitatis.* Ez. XXIII, 3. *ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν*, quibus verbis in MS. Ies. additur *τιτθοὶ παρθενειῶν αὐτῶν.* Ibid. v. 8. *διεπαρθένευσαν αὐτήν.* Confer *Pollucem* lib. III. c. 3. segm. 42. 43. - דּוֹדִים plur. a דּוֹד, *amores.* *Hebraeus* sec. *Theodoretum* Ez. XVI, 8. *καιρὸς τοῦ διαπαρθενευθῆναί σε*, tempus, ut *ex virginibus excedas.* Ita reddit *Drusius* in *Fragm.* p. 596. *Hesychius: διαπαρθενεύει, φθείρει κόρας. Phav. διαπαρθενεύεται, τὴν παρθενίαν ἀπόλλυσιν.* Idem haec subiicit ex *Herodoto: ἡ δὲ ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται.*

ΔΙΑΠΑΥ'Ω, *cessare facio.* גָּהָה, *sano.* Hos. V, 13. *οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνην*, non *cessare faciet* ex vobis dolorem. גָּהָה *Chaldaeis* et *Syris* est *liberare.* - הִשְׁבִּית Hiph.

cessare facio. Lev. II, 13. οὐ διαπαύσεται ἅλας διαθήκης ἀπὸ θυσιασμάτων, non cessabit sal foederis a sacrificiis; ubi alii libri convenientius textui hebr. habent: οὐ διαπαύσετε ἅλα κ. τ. λ., *non cessare facietis* salem etc.

ΔΙΑΠΕΙΛΕ'Ω, *minor*, *minitor.* הִזְהִיר Hiph. *moneo.* Ez. III, 17. διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ, *minaberis* ipsis meo nomine. 3 Macc. VI, 23. et VII, 6.

**ΔΙΑΠΕΙΡΑ'ΖΩ*, *tento*, *exploro.* 3 Macc. VI, 40. μέχρι τίνος ὡς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειράζεις; usque quo tanquam stolidos nos *tentas? Syrus* verbo ܢܣܝ usus est. Notatum quidem est hoc verbum a *Stephano*, sed sine ulla auctoritate.

**ΔΙΑΠΕΙ'ΡΩ*, *transfigo*, *transadigo*, i. q. πείρω. פָּלַח, *scindo. Theod.* Prov. VII, 23. διαπαρῇ, *transfigatur. Hesych.* διαπείραντες, διακεντήσαντες. *Zonaras Lex.* col. 538. διαπείρεται, κεντᾶται, σουβλίζεται.

ΔΙΑΠΕΛΑ'ΖΩ, seu διαπελάω, *transeo.* גָּזַז, *abscindo. Aqu.* Ps. LXXXIX, 10. διεπέλασεν, ubi *Clericus* reponendum esse censuit διεπέρασεν, coll. Num. XI, 31. ubi LXX idem verbum hebraicum reddunt per ἐκπεράω. *Hesychius* διέπρησε exponit. Quidquid statuatur, tamen hoc certum est, *Aquilam* גז non derivasse a גָּזַז, quod *exscindi*, *amputari* notat, sed a גוז, quod in lingua arab. جاز, *transfretare*, *traiicere*, significat.

ΔΙΑΠΕ'ΜΠΩ, *transmitto.* שָׁלַח, *mitto.* Prov. XVI, 28. ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, homo impius mala *parat*, seu: malis alios *afficit.* Iudith. XIV, 12. διέπεμψαν ἐπί. 3 Esdr. I, 24. διεπέμψατο πρὸς, coll. 2 Macc. XI, 26. 2 Macc. III, 37. διαπεμφθῆναι εἰς.

ΔΙΑΠΕΡΑ'Ω, *pertranseo*, *traiicio.* עָבַר, idem. *Symm.* Cant. II, 11. LXX Deut. XXX, 13. 2 Sam. XIX, 15. Ies. XXIII, 2. In libris apocryphis construitur partim cum accusativo, v. c. 1 Macc. III, 38. XVI, 6., partim cum praepositione ἐπὶ, 1 Macc. V, 6. 43.

ΔΙΑΠΕΤΑ'ΝΝΥΜΙ, vel *ΔΙΑΠΕΤΑ'ΖΩ*, *distendo*, *expando.* חָמַס, *vi aufero.* Thren. II, 6. διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκήνωμα, ubi tamen fortasse legendum est διέσπασεν. Certe *Theodoretus* habet ἐξέσπασεν. - פְּטוּרִים plur. *apertiones.* 1 Reg. VI, 18. 28. 31. 34. πέταλα διαπεπετασμένα, folia *expansa.* - פָּרַשׂ, *expando.* 2 Sam. XVII, 19. 1 Reg. VI, 26. VIII, 7. - רִפֵּף Pih. a רוּף, *quasso*, *concutio.* Iob. XXVI, 11. στύλοι οὐρανοῦ διεπετάσθησαν sec. *Ald.* ubi *Rom.* habet ἐπετάσθησαν. Vide supra s. v. βαστάζω in בָּטָה. Fortasse legendum est διετινάχθησαν. - שִׁטַּח Pih. *expando.* Ps. LXXXVII, 10. διεπέτασα πρός σε τὰς χεῖράς μου. *Aristoph. Lysistr.* v. 733. *Eustath.* ad *Odyss.* σ', v. 159. p. 663, 40.

ΔΙΆΠΗΓΑ, ΤΆ, *intercolumnia*, *columnae parvae inter maiores dispositae*, *fixurae*. מִסְגֶּרֶת, *taenia*. 1 Reg. VII, 30. 31. Est a διαπήγνυμι, quod sec. *Stephanum* est *depango inter*, vel *distinguo et separo ab iis*, *quae depanguntur*. *Kreyssigius* ad h. l.: Nescio an hoc vocabulum delendum et l. l. διαπήγματα ac διαπηγμάτων scribendum sit. Librarios saepius in vocabulis longioribus literas medias omisisse constat.

ΔΙΑΠΗ'ΓΜΑΤΑ, ΤΆ, *machinae quaedam s. instrumenta*. מִסְגְּרוֹת, *clausurae*, *taeniae*, *quibus aliquid includitur*, seu: *circumcluditur*. *Aqu.* 2 Reg. XVI, 14. Ita *Bielius*. Sed male interpretatus est vocem graecam. Διάπηγμα vi etymologiae *omne* notat, *quod compingit*, aut *vim compingendi habet*, adeoque bene respondet voci hebr., quam LXX per τὰ συγκλείσματα h. l. reddiderunt. Si coniecturae locus esset, putarem, *Aquilam* τὰ διάπηγα scripsisse, de qua voce vide supra. Sed hac coniectura ne opus quidem est, nam διάπηγμα occurrit apud *Mathem. vett.* p. 74.

ΔΙΑΠΗΔΑ'Ω, *trasilio*. עִפֵּשׂ Pih. *subsilio*, *subsulto*. *Symm.* Cant. II, 8. διαπηδῶν.

ΔΙΑΠΙ'ΠΤΩ, *decido*, *concido*. נָבֵל. Iob. XIV, 18. ὄρος πίπτον διαπεσεῖται. - נָמוֹג Niph. a מוּג, *liquesco*. Nah. II, 6. τὰ βασίλεια διέπεσε, *palatium collapsum est*. Non male quoad sensum. Sermo enim est ibi de palatio regio, quod vi flammarum destruebatur. - נֶעְצַב Niph. *dolore afficior*. Neh. VIII, 12. ubi διαπίπτειν respondet latino: *animo concidere*. - נָפַל, *cado*. Num. V, 21. 22. 27. ubi de *femore decidente* dicitur. Ios. XXI, 47. οὐ διέπεσεν ῥῆμα ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων, nulla promissio *eventu caruit*, coll. XXIII, 14. - *פָּרַשׂ, *expando*. 2 Par. V, 8. διαπεπτωκότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν sec. *Ald.* et *Compl.* ubi pro διαπεπτωκότα sine dubio reponendum est διαπεπετακότα, nisi statuere malimus, διαπίπτειν habere h. l. notionem Hiphilicam, ut sit *desidere*, *delabi*, *defluere facere*, quod sequens συνεκάλυπτε suadere videtur. - תָּמַם, *consumor*. Deut. II, 14. ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα ἡ γενεά, usquedum *mortua esset* tota generatio. Vide et v. 15. *Hesych.* διέπεσεν, ἀπέθανεν. - תֹּפֶת, *tympanizatio*. Est nomen loci *Tophet*. Ier. XIX, 12. 13. διαπίπτων et διαπίπτουσα, ubi in *Hex.* legitur Θαφέθ, ἑρμηνεύεται διάπτωσις. Vide ibi *Montfauconium*. Iure quaeritur, quomodo illae versiones et haec interpretatio cum voce hebraea et linguis orientalibus conciliari possint. Tophet erat nomen proprium loci in valle Ben Hinnom prope Hierosolymam Molocho peculiariter consecrati. Iam *Gehinnom* fuit locus, in quem abiecerunt sordes et cadavera. Confer *Glassii Philol. S.* p. 806 sequ. ed. *Dath.* Διαπίπτειν autem de *morte* dici supra notatum est. Si ingenio meo indulgere vellem, διαπίπτων ac διαπίπτουσα in

διαπτύων et διαπτύουσα mutandum coniicerem, et loco διάπτωσις reponerem διάπτυσις, *abominatio exspuenda*. Nam *Chald.* חוף ac *Aethiop.* אפח notat *spuit*, *exspuit*, et *Arab.* חפף *detestatus est*, ut iam *Simonis* in *Lex. hebr.* s. h. v monuit. Iudith. VI, 9. οὐδὲν διαπεσεῖται τῶν ῥημάτων μου, coll. v. 4. οὐ ματαιωθήσεται τὰ ῥήματα τῶν λόγων. 1 Macc. IX, 49. διέπεσον παρὰ Βακχίδου, *defecerunt* a Bacchidae parte. Male *Bretschneiderus* διαπίπτειν h. l. per *in pugna cadere*, *interfici* interpretatus est. Διαπίπτειν etiam eleganter dicuntur *ea, quae dispersa sunt*, *et hoc modo salva evaserunt*. Sic 2 Macc. II, 14. τὰ διαπεπτωκότα sunt *volumina historiae*, *quae* aut *per bellum dispersa erant* (ita *Syrus*), aut: *quae ex bellis et hostium vi salva et integra remanserant*. *Etymol. M.* διαπεσεῖν τὸ ἐκ τῶν πολεμίων διασωθῆναι. 2 Macc. IX, 9. ὥστε καὶ ζῶντος τὰς σάρκας αὐτοῦ διαπίπτειν, ita ut, eo adhuc vivente, carnes *dilaberentur*. *Vulg. effluerent.* Conf. h. l. *Syrum* et Num. V, 21. 22. 27.

*ΔΙΑΠΛΑΝΑ'Ω, i. q. simplex πλανάω, *a recto itinere abduco*, *fallo*, *in errorem induco*. הִתְמַהְמֵהַּ, *tardo*. Iud. XIX, 8. διεπλάνα αὐτὸν, h. e. *detinuit eum*, *moratus est abiturum*, (Sermo enim h. l. est de officiosa et humanitatis plena deceptione, qua eum socer apud se diutius detinere cupiebat.) sec. *Oxon.* et Cat. *Niceph.* ubi *Scharfenb.* coniecit eum legisse הִתְעָה sive תעתעו.

ΔΙΑΠΛΑΤΥ'ΝΩ, *dilato*. רֹחַב, *latitudo*. Ez. XLI, 7. ὅπως διαπλατύνηται ἄνωθεν. *Xenoph.* de *rep. Lac.* II, 6. *Athen.* XIV. p. 648. A.

ΔΙΑΠΛΕ'Ω, *fluctuo*. רָצַץ Pih. *conquasso*. *Symm.* Gen. XXV, 22. διέπλεον sec. *Hieronymum*, pro quo tamen *Montf.* διεπάλαιον legendum censet. Sic etiam habet ed. *Rom.* Conf. *Drusium* in *Fragm.* p. 35. et supra s. v. διαπαλαίω.

ΔΙΑΠΛΗΚΤΙ'ΖΟΜΑΙ, *contendo*, *decerto*, q. d. *ad plagas usque venio*. נָצָה, *rixor*, *contendo*. Ex. II, 13. ὁρᾷ δύο ἄνδρας διαπληκτιζομένους, videt duos viros inter se contendentes. *Hesych.* διαπληκτίζονται, διαμάχονται, φιλονεικοῦσι.

ΔΙΑΠΛΟΚΗ', *simultas*, *permistio*, *confusio*. עֲקַלְקַלּוֹת, plur. *tortuosa*, *implicationes*, a voce عقل, *contorquere*. *Aqu.* Ps. CXXIV, 5. διαπλοκάς.

*ΔΙΑΠΛΟ'Ω, *explico*, *expando*, *extendo*. פָּרַץ, *divido*. *Inc. sec. Schol. ed. Rom.* Gen. XXXVIII, 29. τί διήπλωσας καθ' ἡμῶν ἅπλωμα; cur *expandisti* contra nos expansionem? Suspicor, eum scripsisse τί δὴ ἥπλωσας, ac פָּרַץ permutasse cum פָּרַשׂ. *Kreyssigius* coniicit legendum ἀνήπλωσας, quod vide supra.

ΔΙΑΠΝΕ'Ω, *perflo*, *perspiro*, *dissipor in vaporem*, *respiro*. אָבַר, *pereo*. *Symm*. Ez. XII, 22. *διαπνεύσει*, h. e. interprete *Hieronymo*: *in ventum et auram tenuem dissolvetur*.' Sensum non male expressit. Sermo enim ibi est de visione. - פּוּחַ : הֵפִיחַ, Kal et Hiph. *afflo*. Cant. II, 17. *ἕως οὐ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα*, donec perflet dies, h. e. donec aura incipiat spirare, coll. IV, 6. Ib. IV, 16. *διάπνευσον κῆπόν μου*, perfla hortum meum.

ΔΙΑΠΟΙΕ'Ω, *efficio*. עָשָׂה, *facio*. Dan. VIII, 24. *Dion. Hal*. I, 299, 19.

ΔΙΑΠΟΝΕ'Ω, *valde laboro*, et *διαπονέομαι*, *aegre fero*, *doleo*. הִתְעַצֵּב Hithp. *doleo*. *Aqu*. Gen. VI, 6. et XXXIV, 7. sec. cod. *Mosqu*. *διεπονήθησαν*. 1 Sam. XX, 30. *Hesych*. *διαπονηθεὶς*, *λυπηθεὶς*. - נֶעֱצַב Niph. *dolore afficior*. Coh. X, 9. *ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς*, qui lapides devolvit, ab iis *vulneratur*. 2 Macc. II, 29. *τῆς ἐπιτομῆς διαπονοῦντες*, quod *Vulgatus* optime transtulit *brevitati studentes*. Sic apud *Xenoph*. *Cyrop*. I, 5, 7. *ἐκπονεῖν τὰ καλὰ*, *recte factis studere*.

ΔΙΑΠΟ'ΝΗΜΑ, *strenuus labor*, *dolor*: etiam *idolum* seu *idola*, ideo dicta, quia dolores afferunt, seu causa sunt poenarum divinarum. In hac significatione respondet apud *Aquilam* hebr. עָצָב. 2 Sam. V, 21. Psalm. XV, 4. (ubi *Symmachus* habet *τὰ εἴδωλα*, *Hieronymus idola*.) Ibid. CXIII, 4. CXXVI, 2. *διαπονήματα*, *idola*. Adde *Platon*. *Leg*. VII. p. 813. D.

ΔΙΑΠΟ'ΝΗΣΙΣ, *labor*, *dolor*, *molestia*. מַעֲצֵבָה, *dolor*. *Aqu*. Ies. L, 11.

ΔΙΑΠΟ'ΡΕΥΜΑ, *transitus*. מִקְלַעַת, *tornatura*, *opus tornatile*. 1 Reg. VII, 30. ubi tamen alii pro *διαπορεύματα* rectius legunt *διατορεύματα*.

ΔΙΑΠΟΡΕΥ'ΟΜΑΙ, *transeo*. בּוֹא, *venio*. Gen. XXIV, 62. Num. XXXI, 24. - הִדְרִיךְ, Hiph. *facio incedere*, *deduco*. Ies. XI, 15. - הָלַךְ : הֹלֵךְ : הִתְהַלֵּךְ, Kal, Hiph. Hithp. *eo*, *ambulo*. 1 Sam. XII, 2. XIV, 26. ubi de melle usurpatum notat *decurrere*, *defluere*, et cum *πορεύεσθαι* permutatur in codd. Eandem significationem quoque habet Ps. LVII, 8. ubi de aquis sermo est, ac nostro *sich verlaufen* respondens, *sensim subsidere*, *decurrere*, *defluere* notat. *Vulg*. *decurrens*. *Hieron*. *defluunt*. Ps. LXVII, 22. ubi *διαπορεύομαι* est i. q. simplex *πορεύομαι*. *Vulg*. *Hieron*. *perambulantium*. Ps. CIII, 27. *ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται*. Dan. IV, 26. sec. *Chis*. ubi *deambulare* notat, et est i. q. *περιπατεῖν*. - הָלַךְ, idem. 1 Reg. XVIII, 35. - יָצָא, *exeo*. Ios. XV, 3. - עָבַר. Iud. IX, 25. 2 Sam. XV, 23. 1 Reg. IX, 8. - עִבְרִי, *Hebraeus*. 1 Sam. XXIX, 3. *διαπορευόμενοι*, ubi pro עִבְרִים legerunt עֹבְרִים, *transeuntes*. - פֶּלֶג, *rivus*. Prov. V, 16. ubi legisse videtur בִּפְלָגוֹ, aut libere vertit. -

פֶּלֶג מַיִם, *rivus fluvius* iunctim. Ies. XXX, 25. - שׁוּט, *circumeo, discursito*. Num. XI, 8. Iob. II, 2.

ΔΙΑΠΟΡΕ'Ω, ambigo, haesito, dubito. נִפְעַם Niph. *concutior, consternor*. *Symm.* Ps. LXXVI, 5. διηπόρουν, *haerebam, haesitabam*. LXX ἐταράχθην. - הִתְפָּעֵם, Hithp. *consternor*. *Symm.* Dan. II, 3. διηπόρει. *Theod.* ἐξέστη. Vide *Lex. N. T.* s. h. v.

ΔΙΑΠΟ'ΡΦΥΡΟΣ, purpurâ distinctus s. pellucens, per medium purpureus. מִכְלוֹל, *perfectio*, seu: *omne genus pulcrarum vestium*. *Al.* Ez. XXIII, 12. In mente habuerunt vocem תְּכֵלֶת, quam Num. IV, 7. ὁλοπόρφυρον et πορφυροῦν reddiderunt. Vide s. v. εὐπάρυφος.

ΔΙΑ'ΠΡΑΣΙΣ, venditio. מִמְכָּר, idem. Lev. XXV, 33. ἡ διάπρασις οἰκιῶν.

ΔΙΑΠΡΑ'ΤΤΟΜΑΙ, perficio, absolvo. *שׂוּם שַׁמּוֹת, *pono solitudines*. *Symm.* Ps. XLV, 8. ἃ διεπράξατο, quae verba omissa a *Montfauconio* reperiuntur in *Catena PP. GG.* T. I, p. 872. Scilicet שַׁמּוֹת h. l. in universum *omnia* notant, *quae stuporem et admirationem excitant*, τὰ φρικτά, ut LXX Ier. V, 30. transtulerunt. - עָשָׂה. *Symm.* Coh. II, 11. διαπρασσόμενος, *perficiens*. *Aeschin. Socr. Dial.* II, 14.

ΔΙΑΠΡΕ'ΠΕΙΑ, magnificentia, i. q. εὐπρέπεια. הָדָר, *decor*. *Al.* Deut. XXXIII, 17. Ps. XXVIII, 2. ubi pro διαπρεπείᾳ, quod *Aquilae* et *Symmacho* h. l. in *Hex.* tribuitur, *Adlerus in Cod. Vatic.* II. invenit εὐπρεπείᾳ, quam lectionem etiam exhibet *Catena PP. GG.* T. I. p. 490. *Aqu. Symm. Inc.* Ps. XLIV, 4. *Aqu.* Ps. CIII, 2. et Ies. XXXV, 2. ubi *Symm.* εὐπρέπεια habet.

ΔΙΑΠΡΕΠΗ'Σ, i. q. εὐπρεπής, *eximius, excellens, praeclarus, speciosus*. 2 Macc. III, 26. διαπρεπεῖς τὴν περιβολήν. Ibid. X, 29. *Hesych.* διαπρεπής, ἔκδηλος, ἐπίσημος.

ΔΙΑΠΡΕ'ΠΩ, insignis sum, excello, praesto. יִרְעַשׁ, *commoveo me*. *Symm.* Ps. LXXI, 16. διαπρέψει. Mihi videtur sensum expressisse. Sermo enim ibi est de segetibus altis, quae a vento commotae quasi fluctuare videntur. *Houbigantio* videtur יִנְעַם legisse. *Koehlerus* loco διαπρέψει coniicit legendum διατρέφει. Esther. XIII, 3. ὁ σωφροσύνῃ παρ' ἡμῖν διαπρέψας, sapientia apud nos *excellens*. Sic *Aeliano V. H.* VII, 2. ἑταῖραι κάλλει διαπρέπουσαι sunt *meretrices forma excellentes*. Vide et lib. XII. c. 58. *Suidas*: διαπρέπειν, διαφαίνεσθαι, διαφέρειν. *Hesych.* διαπρέπειν, διαφέρειν, προκόπτειν. Idem: διαπρέψας, λαμπρὸς φανείς.

**ΔΙΑΠΡΗ'ΘΩ, penitus inflammo, peruro*. צָבָה, *intumescens*. Num. V, 21. διαπεπρησμένην sec. *Oxon.* ubi reliqui libri πεπρησμένην habent. *Zonaras Lex.* col. 539. διαπρήσει, πέρα ἢ καύσει. *Etym. M.* 687, 53. διαπρήσουσα κελεύθους.

ΔΙΑΠΡΙ'Ω, *serra disseco.* הַשִּׂיר Hiph. a נָשַׂר, *serro.* 1 Par. XX, 3. διέπρισε πρίοσι, *serris dissecabat.* Ita *Suetonius* in *Calig.* c. 27. *aut medios serra dissecuit.* Confer ad h. l. *Casaubonum* p. 427. et auctores laudatos *Wolfio* ad Hebr. XI, 37. p. 769. Adde *Calmeti Biblische Untersuchungen* p. 475 sequ. ibique *Moshemium.* - *(בַמְּגֵרָה) שׂוּם, *pono (in serra).* *Inc.* 2 Sam. XII, 31. διέπρισεν ἐν πρίοσιν, ubi vid. *Montf.*

**ΔΙΑΠΤΥ'Ω*, *despuo*, *contemno*, *aversor.* 4 Macc. III, 18. ubi pro διαπτῦσαι alii ἀποπτῦσαι habent. *Phavor.* 252, 59. et 1596, 53.

ΔΙΑ'ΠΤΩΣΙΣ, *lapsus*, *ruina*, *dissolutio*, *perturbatio.* עֹצֶב, *dolor.* 1 Par. IV, 9. ὅτι ἔτεκον ἐν τῇ διαπτώσει. Vide supra s. διαπίπτω. - תֹּפֶת, *Tophet*, nomen proprium loci in valle Hinnom. Ier. XIX, 6. 14. Vide s. v. διαπίπτω.

ΔΙΑ'ΠΥΡΟΣ, *igneus*, *ardens.* חַכְלִילִי, *rubicundus.* Gen. XLIX, 12. *Inc.* διάπυροι. Dan. III, 46. sec. *Chis.* ἡ κάμινος ἦν διάπυρος. 3 Macc. VI, 6. *Hesych.* διάπυρος· θερμός.

**ΔΙΑΠΥΡΟ'Ω*, *accendo*, *inflammo.* 4 Macc. III, 15. τῇ δίψῃ διαπυρούμενος, quamvis siti admodum torreretur.

**ΔΙΑΡΑΝΤΟ'Σ*, *aspersus*, *conspersus*, *irrigatus.* נָקֹד, *punctatus.* Gen. XXX, 32. διάραντον sec. cod. *Alex.* ubi reliqui libri habent ῥαντόν. Videtur haec lectio ex praecedente διάλευκον orta esse.

**ΔΙΑΡΕ'Ω* seu *ΔΙΑΡ'ΡΕ'Ω*, *perfluo*, *diffluo*, *delabor.* זוּב, *fluo.* LXX sec. *MS. Ies.* Ier. XLIX, 4. διέρευσε, quam lectionem vitiosam esse putat *Montf.* Scribendum est διέῤῥευσε. *Semlerus* coniicit, legendum esse τι διήνεσε, ut sit alia translatio verborum מַה־תִּתְהַלְלִי in antecedentibus.

**ΔΙΑΡΙΘΜΕ'Ω* et διαριθμέομαι, *dinumero*, *distincte numero*, *numerando discerno.* 3 Macc. III, 6. ubi formula οὐδαμῶς διαριθμεῖσθαι aperte notat *nullo loco habere*, *non aestimare*, *non respicere*, ut adeo bene attulerit *Grotius* ad h. l. illud *Callimachi* dictum οὐ λόγος, οὐδὲ ἀριθμός. *Hesych.* et *Phav.* διαριθμουμένην, διαλογιζομένην. Adde *Pollucis Onom.* IV, 162.

ΔΙΑΡΚΕ'Ω, *sufficio*, *par sum*, *perduro*, *persevero.* רַב, *multum*, *satis.* Deut. XXXIII, 17. αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαρκοῦσιν αὐτῷ, καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσῃ, manus eius sufficiunt ipsi, et auxiliator eris ex hostibus. Sic enim legit *L. Bos.* in *Prolegg. ad LXX Intt.* c. 3. cum vulgo pro διαρκοῦσιν legatur διακρινοῦσιν. Idem verbum illud apud *Lucianum* in *Demonact.* p. 872. eodem sensu occurrere observat. Sic et *Hesychius* διαρκῆσαι exponit βοηθῆσαι διαρκές. 3 Macc. III, 26. τοῖς ἀναριθμήτοις ἀσελγείαις διηρκέσθη, in infinitis libidinibus *perseveravit.* *Suid.* διήρκεσεν, διέμεινε, παρέμεινεν. *Hesych.* διήρκεσεν, ἀντέσχεν.

ΔΙΑΡΠΑΓΗ', *direptio*, *rapina*, *praeda*. בַּג, pro quo Massorethae legi volunt בַּז. Ez. XXV, 7. *εἰς διαρπαγήν*. *Hieron. in direptionem.* - בַּז, *direptio*, *rapina*. Num. XIV, 3. 31. Deut. I, 39. 2 Reg. XXI, 14. - בִּזָּה, idem. Esdr. IX, 7. Dan. XI, 33. - בָּעֵר inf. Pih. *depascere*, it. *depastio*. Ies. V, 5. - טֶרֶף, *rapina*. Mal. III, 10. - מְשִׁסָּה, *direptio*, *depraedatio*. Ies. XLII, 24. Hab. II, 7. Soph. I, 14. - נְוָלִי, Chald. *sterquilinium*. Esdr. VI, 11. *ὁ οἶκος αὐτοῦ ἔσται εἰς διαρπαγήν*. Libere verterunt. - שֹׁד, *vastitas*. *Symm*. Hab. II, 17. - שָׁלָל, *praeda*. Ies. X, 2.

**ΔΙΑΡΠΑΓΜΟ'Σ*, idem. בַּז, *direptio*, *rapina*. Num. XIV, 3. sec. *Oxon.*

ΔΙΑΡΠΑ'ΖΩ, *diripio*. בַּז, *rapina*. Ez. VII, 21. *τοῦ διαρπάσαι αὐτά*. - *בָּזָא, arab. بغى, *subiicio mihi*, *inundo*. *Οἱ λοιποὶ* Ies. XVIII, 2. *αὖ διήρπασαν οἱ ποταμοὶ τὴν γῆν*, ubi, vel consequens pro antecedente posuerunt, vel בָּזְאוּ ad בָּזַז retulerunt. - בָּזַז, *diripio*. *Aqu. Theod.* Ier. XX, 5. ubi vid. *Montf.* *Inc.* sec. cod. *Norimb.* Ier. L, 37. *διαρπαγήσονται*. LXX Gen. XXXIV, 29. ubi cum *ἀφαρπάζειν* in codd. permutatur. 1 Sam. XIV, 36. 2 Reg. VII, 16. - גָּזַל, *rapio*. Deut. XXVIII, 29. Iud. XXI, 23. Ps. XXXIV, 12. *Inc.* Ies. X, 2. ubi reliqui intt. simplex *ἁρπάζω* habent. - טָרַף, *rapio*. *Theod.* Iob. XVIII, 4. טֹרֵף, *διαρπάζων*. Male *Bielius* in Thesauro suo posuit טֶרֶף, *praeda*. - כֶּבֶשׂ, *ovis*, *agnus*. Ies. V, 17. *βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι*. Videntur legisse כְּבֻשִׁים, quasi *vi subacti*, a כָּבַשׁ, *subigere*, *per vim opprimere*. - עָזַב, *relinquo*, *derelinquo*. Soph. II, 4. *γάζα διηρπασμένη ἔσται*, Gaza *derelicta futura erit*. *Cappello* videntur ad id respexisse, quod *γάζα* Graecis et Latinis *thesaurum* significat et *opes*. - שָׁדוּד part. Pah. *vastatus*. *Theod.* Psalm. CXXXVI, 11. *διαρπασθησομένη*, *diripienda*. - שׂוּם נְוָלִי, Chald. *pono sterquilinium*. Dan. II, 5. non male, quoad sensum. - שָׁלַח יָד בַּבִּזָּה, *mitto manum in praedam*. Esther. IX, 10. 15. 16. - שָׁסָה, *diripio*, *depraedor*. 1 Sam. XXIII, 1. 2 Reg. XVII, 20. Ps. XLIII, 12. - שָׁסַס, idem. Ps. LXXXVIII, 40. *Inc.* 1 Sam. XXIII, 1. *Symm.* Ps. XLIII, 11. *Οἱ λοιποὶ* 1 Sam. XVII, 53.

ΔΙΑΡ'ΡΑΙ'ΝΩ, *aspergo*, *conspergo*. נוּף, *stillo*. Prov. VII, 17. *διέῤῥαγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ*, aspersi lectum meum croco. *Soph. Trachin.* v. 13. *Orph. Argon.* v. 1157.

ΔΙΑΡ'ΡΗ'ΓΝΥΜΙ et *ΔΙΑΡ'ΡΗΓΝΥ'Ω*, *disrumpo*, *divido*, *discindo*. בָּצַק, *intumesco*. Neh. IX, 21. *ὑποδήματα αὐτῶν οὐ διεῤῥάγησαν*. In textu hebr. legitur: *pedes ipsorum non intumuerunt*. Sermo ibi est de Israelitis per quadraginta annos iter per desertum facientibus, de quibus Deut. XXIX, 5. dicitur *τὰ ὑποδήματα αὐτῶν οὐ κατετρίβη*, quae verba sine

dubio memoriae LXX Intt. h. l. obversabantur. - בָּקַע, *findo*, *disrumpo*, *perrumpo*. 2 Par. XXV, 12. κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, καὶ πάντες διεῤῥήγνυντο, praecipitabant illos ex summo praecipitio, et omnes *disrumpebantur*. Lucas dixit ἐλάκησαν μέσος. Vide Act. I, 18. Ps. LXXVII, 16. διέῤῥηξε θάλασσαν, *dividebat* mare. Hos. XIV, 1. - חוֹלֵל Pih. a חָלַל, *confodio*. Ies. LI, 9. - חָפַר, *perfodio*. *Aqu*. Ps. XXXIV, 7. - חָצָה, *dimidio*. 2 Reg. II, 14. - *מָלָא, *resarcio*, *ex multis pannis consuo*. Ies. IX, 5. נְעָלוֹת מְטֻלָּאוֹת, *calcei resarti*, διεῤῥωγότας sec. *Oxon*. sensu eodem. - נָתַק, *rumpo*, *abrumpo*. Iud. XVI, 9. *Aqu*. et LXX Ps. II, 3. διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, *disrumpamus* vincula eorum. *Hesych*. διαῤῥήξωμεν, ἀποῤῥίψωμεν. *Phav*. διαῤῥήξωμεν, ἀποῤῥίψωμεν, διακόψωμεν, συντρίψωμεν. - פָּרַם, *discindo*. Lev, X, 6. XXI, 10. - פָּתַח, *findo*, *aperio*. Psalm. XXIX, 14. CIV, 40. Ies. XLV, 1. - קָרַע, *scindo*, *rumpo*. Gen. XXXVII, 28. 35. XLIV, 13. 1 Sam. IV, 12. ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥωγότα, vestimenta eius *discissa*. *Hesych*. διεῤῥωγότα, διεσχισμένα, coll. 2 Sam. I, 2. Sic *Aelianus V. H.* IX, 35. διεῤῥωγὸς μέρος ἱματίου. Esth. IV, 1. διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, coll. Matth. XXVI, 65. Proprie διαῤῥῆξαι dicuntur, *qui discindunt vestes alienas*, διαῤῥήξασθαι, *qui suas*. V. *Obss. Miscell*. Vol. V. T. 3. p. 64. et *Wessel*. ad *Diod. Sic*. T. II. p. 187. Ez. XIII, 20. διαῤῥήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων, *dirumpam* eos (pulvillos) a brachiis vestris. - קְרָעִים plur. *fragmenta*. Prov. XXIII, 21. διεῤῥηγμένα. - *רָצַץ, *frango*, *contundo*. Hithp. *contundo me mutuo*. *Aqu*. Gen. XXV, 22. וַיִּתְרֹצֲצוּ, *et contuderunt se mutuo*: διεῤῥήγνυντο τὰ τέκνα. Draco 31. διεῤῥάγη ὁ δράκων, *disrumpebatur* draco.

ΔΙΑΡ'ΡΙΠΤΩ et *ΔΙΑΡ'ΡΙΠΤΕΩ*, *disiicio*, *proiicio*. הִתְמַלֵּט Hithp. *proripio me*. Iob. XLI, 11. - סִקֵּל Pih. *elapido*, *lapides amoveo*. Ies. LXII, 10. λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διεῤῥίψατε. Adde *Aristoph. Thesmoph*. v. 672. *Xenoph. Exped. Cyri* V, 8, 3.

ΔΙΑΡ'ΡΥΘΜΕΩ, *coapto*, *compingo*, *concinno*. 2 Macc. VII, 22. ἑκάστου στοιχείωσιν οὐκ ἐγὼ διεῤῥύθμησα, aptam uniuscuiusque membri ex principiis suis formationem non ego *digessi* s. *compegi*.

ΔΙΑΡ'ΡΥΩ, *diffluo*, *dilabor*, *elabor*. 2 Macc. X, 20. εἴασαν τινας διαῤῥυῆναι, sinebant quosdam *dilabi*. *Iosephi A. I.* XIX, 1. 11. p. 922. *Zonaras Lex*. διαῤῥυῆναι, διαφθαρῆναι.

ΔΙΑΡΤΑΩ, ομαι, *divido*, *suspendo*, it. *fallo*, *mentior*. כִּזֵּב Pih. *mentior*. Num. XXIII, 19. οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι (ubi alii διαψευσθῆναι habent), non est Deus sicut homo, qui falli possit mendaciis. Expresserunt pro coniug. activa verbi כָּזַב, *mentiri*, passivam, *mendaciis*

falli, sensu utcunque bono, ut iam observavit *Scharfenbergius*. Alii malunt vertere: ut suspendatur, h. e. ut animi pendeat, et in sententia sua nutet, seu, ut *Schol.* explicat: ut facile commoveatur nunc in hanc nunc in illam partem, quemadmodum suspensa levi vento commoventur. Sic enim *Schol.* ad Num. l. c. διαρτηθῆναι, τοῦτ' ἔστι, σαλευθῆναι· τὰ γὰρ κρεμάμενα σαλεύονται. Aliud *Schol.* ad h. l. τουτέστιν ὑπερτεθῆναι, παροφθῆναι. *Cyprianus* lib. II. *adv. Iud.* hunc locum ita citat: *non sicut homo Deus suspenditur.* Sic et *Steph. le Moyne Obss.* ad *Var. Sacr.* p. 533. *Non est ut homo Deus, qui suspendatur, et dubius haereat inter ea, quae velit, et modo rem aliquam modo contrariam statuat. Hesych.* διαρτᾷν exponit διασείειν καὶ ἀπαρτᾷν, et: Διαρτᾷ, κρεμνᾷ, διαιρεῖ. *Suidas:* διαρτᾷν κυρίως ἀντὶ τοῦ διαίρειν, καὶ τὸ ἀρτῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀνακρεμάσαι. Idem: διαρτῆσαι ἀντὶ τοῦ ἐξαπατῆσαι. οὕτω Μένανδρος. Idem διαρτώμενος exponit ἐξαπατώμενος, additque exemplum ex *Dionysio Hal.* (*Ant. Rom.* lib. I. cap. 39.) de Hercule, τοῖς μὲν ἴχνεσι διαρτώμενος: et διήρτησε interpretatur ἐξηπάτησεν, ἐπλάνησεν. Conf. *L. Bos. in notis* ad h. l. et *Prolegg.* in *LXX Intt.* c. 3. nec non *Scharfenb.* ad h. l. Adde Iudith. VIII, 15. ubi pro διαιτηθῆναι alii libri habent διαρτηθῆναι. Vide quoque infra s. v. διατρέω ac *Sturz.* de *dial. Maced.* p. 161.

ΔΙΑΡΤΙ'ΖΩ, *formo, fingo, perficio, compingo.* קָרַץ, *decido.* Iob. XXXIII, 6. ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ, ex luto tu formatus es. *Hesych.* διαρτίσαι, διαπλάσαι. *Suidas:* διαρτία, διάπλασις.

ΔΙΑΣΑΛΕΥ'ΟΜΑΙ, *commoveor.* נֵעָרֵל Niph. *praeputium retego.* Hab. II, 16. sec. *Compl.* et Cod. *Barb.* διασαλεύθητι. Legerunt הֵרָעֵל, coll. Nahum. II, 4.

*ΔΙΑΣΑΦΕ'ΣΤΕΡΟΝ, *manifestius, accuratius.* 4 Macc. III, 6. ubi al. habent σαφέστερον.

ΔΙΑΣΑΦΕ'Ω, *declaro, explano, interpretor, significo, indico.* בֵּאֵר Pih. *explico, sensum eruo.* Deut. I, 5. διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον, *interpretari* hanc legem. *Suidas:* διασαφῆσαι, ἑρμηνεῦσαι. – הוֹרָה Hiph. a יָרָה, *doceo. Symm.* Iob. XXXIV, 32. διασάφησόν μοι, *declara* mihi. Dan. II, 6. sec. *Chis.* 1 Macc. XII, 8. ἔλαβε τὰς ἐπιστολὰς, ἐν αἷς διεσαφεῖτο περὶ συμμαχίας, accipiebat literas, quae *habebant declarationem* foederis. 2 Macc. I, 18. δέον ἡγησάμεθα διασαφῆσαι ὑμῖν, necessarium duximus *significare* vobis. 2 Macc. X, 26. καθὼς ὁ νόμος διασαφεῖ, quemadmodum lex *docet. Hesych.* διασαφεῖ, διασαφηνίζει, ἀγγέλλει. Idem: Διεσάφησας, ἡρμήνευσας.

ΔΙΑΣΑ'ΦΗΣΙΣ, *declaratio, explanatio, interpretatio.* פַּרְשֶׁגֶן, *exemplar.* Esdr. VII, 10. αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος, haec est *declaratio* vel *exemplar* (alii habent τὸ

ἀντίγραφον) edicti, vel: ita sonabat edictum. Ib. V, 6. διασάφησις ἐπιστολῆς, *exemplar* epistolae. - פְּתְרוֹן, *interpretatio*. Gen. XL, 8. οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν; nonne Dei est somnia *interpretari?*

**ΔΙΑΣΑΦΙ'ΖΩ*, i. q. διασαφέω. 2 Macc. I, 21. sec. cod. *Alex.* διεσάφισαν, quod *Grabe* in sua editione immerito alteri διεσάφησαν locum cedere iussit.

ΔΙΑΣΕΙ'Ω, *concutio*, *agito*. הִפְחִיד Hiph. *pavere facio*. Iob. IV, 14. μεγάλως μου τὰ ὀστᾶ διέσεισε, ossa mea valde *concussit*. *Hesych.* διέσεισε, διήγειρε, διεσάλευσε. - *נָטָה, *inclino*. Iud. XVI, 30. διέσεισεν ἐν ἰσχύϊ, sec. *Oxon.* aut potius *Inc. Int.* Bene quoad sensum. Antecedens posuit pro consequente. Διασείειν enim, ut lat. *concutere*, sive addatur τῶν ὑπαρχόντων, sive elliptice ponatur, notat *vi ab altero extorquere aliquid et auferre*, unde etiam apud *ICtos Vett.* *concussio crimen* dicitur, *si aliquid terrore potestatis illicite extorquetur et aufertur*. 3 Macc. VII, 21. τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς διασεισθέντες τῶν ὑπαρχόντων, nec omnino a quoquam bonis suis depulsi vel concussi, coll. Luc. III, 14. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Eodem sensu et σείειν dicitur apud Graecos, de quo confer *H. Valesium* in *annotatt.* ad *Eusebii H. E.* VII. c. 30. p. 156.

**ΔΙΑΣΚΑ'ΠΤΩ*, *perfodio*, *fodiendo everto*, *diruo*. Iudith. II, 13. διέσκαψε πάσας τὰς πόλεις: ubi *Alex. Ald.* et *Compl.* legunt κατέσκαψε. *Diod. Sic. Bibl.* p. 243. 4. et *Schol. Thucyd.* IV. c. 26. *Phavor.* c. 1185, 55. *Pollux Onom.* VII, 197.

ΔΙΑΣΚΕΔΑ'ΖΩ et *ΔΙΑΣΚΕΔΑ'ΝΝΥΜΙ*, *dissipo*, *dispergo*, *disrumpo*, *irritum facio*, *violo*, *abrogo*, *disiicio*, *reiicio*. *אָרַר, *maledico*. Mal. II, 2. διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, *cassam et inefficacem reddam* benedictionem vestram. Verba haec, quae in *Vat.* et *Alex.* reperiuntur, sunt alius interpretis, aut merum glossema verborum antecedentium continent. Auctor huius versionis pro וְאָרוֹתִי non legit וְזֵרִיתִי, uti *Fischerus* de *Verss. GG. V. T.* p. 194. statuisse videtur, sed אָרַר in notione propria accepit, qua notat *propellere*, *abigere*, unde arab. أرّ, *propulsio*, *abactio*, quae *dissipationis* notionem adiunctam habet. - בָּלַע, *absorbeo*. Ies. XIX, 3. τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, consilium illorum *irritum faciam*. - *בָּקַע, *diffindo*. *Inc.* Hab. III, 9. - הֵחַת, Hiph. a חָתַת, *contero*. Ies. IX, 4. - הֵפִיץ, Hiph. a פּוּץ, *dispergo*, *diffundo*. Iob. XXXVIII, 24. διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν, Eurus super terram *spargitur*. - הֵפִיר: הֵפֵר, Hiph. a פּוּר, *frango*, *irritum facio*. *Theod.* Iob. V, 12. quem secutus *Vulgatus* habet: *qui dissipat*. פָּרַר apud Arabes etiam no-

tat *fugere*, *διασκεδάζεσθαι*, *fugari*, *dissipari*. *Symm. Theod.* Ierem. XXXIII, 20. 21. *Symm. Quinta et Sexta* Ps. CXVIII, 25. *διεσκέδασαν τὸν νόμον σου*, *reiecerunt*, seu: *violarunt* legem tuam. *Hesychius: διεσκέδασαν, ἀπέῤῥιψαν. Theod.* Prov. XV, 22. Ies. XXIV, 17. LXX Gen. XVII, 14. *τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε*, foedus meum *fregit*. Vide et Lev. XXVI, 15. Deut. XXXI, 6. Iud. II, 1. Dan. III, 34. sec. *Chis. Cant. tr. puer.* 8. *μὴ διασκεδάσῃς διαθήκην σου;* unde *Gloss. MS. in Cantica Script. μὴ διασκεδάσῃς, μὴ διασκορπίσῃς.* Num. XV, 29. *τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν*, praecepta eius *violavit* s. *reiecit*. Ps. LXXXVIII, 33. *ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν*, benevolentiam meam eis non *subtraham*. Ies. VIII, 10. *ἣν ἂν βουλὴν βουλήσεσθε, διασκεδάσει κύριος*, quodcunque consilium iniveritis, *irritum faciet* Dominus. Vide et Ies. XIV, 27. XLIV, 25. - חָשַׁב, *excido*. *Aqu.* Ps. CXLIII, 12. *διεσκεδασμένα*, h. e., ut mihi videtur, *variis figuris et coloribus exornata*. Conf. *Alb. Schultens* ad Prov. VII, 16. Sed vox haec mihi in mendo cubare, ac loco *διεσκεδασμένα* reponendum videtur *διεσκευασμένα*, quod respondet *τῷ κεκοσμημένα* et *κεκαλλωπισμένα* apud reliquos interpretes. Conf. *Polyaen.* VII, 21, 6. ed. *Maasvic.* pag. 650. - סִכֵּל, Pih. *stultum reddo*. 2 Sam. XV, 21. *διασκέδασον τὴν βουλήν*. Bene quoad sensum: nam ita infatuatur alicuius consilium, si irritum redditur. - סִכְסֵךְ, Pih. a סָכַךְ, *commisceo*, secundum alios: *armo*, *strenuum reddo*. Ies. IX, 11. *τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διασκεδάσει*, inimicos eius *dissipabit* aut *dividet*. *Hesych. διασκεδάσει, διασκορπίσει.* Fortasse reponendum *διασκευάσει*, quod vide infra. - סִלֵּף, Pih. *perverto*. *Aqu. Symm.* Prov. XIX, 13. - פּוּג, *cesso*. Hab. I, 4. *διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος*, ubi vel sensum secuti sunt, vel loco תָּפוּג legerunt תָּפוּץ. - פָּרַע, *nudo*. Ex. XXXII, 24. Hiph. הִפְרִיעַ. *Theod.* Ex. V, 4. *Symm. Theod.* Prov. I, 24. - *פָּרַר, arab. فرّ, *findo*. *Symm.* Ps. LXXIII, 13. *Theod.* Ies. XXIV, 19. 1 Macc. II, 31. *οἵτινες διεσκέδασαν τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως*, quicunque *violaverunt* mandatum regis. Ib. VI, 59. ubi *Vulgatus* per *despicere*, Syrus per ܫܛ transtulit. Confer *I. D. Michaelis Introd. in N. T.* §. 20. pag. 127. 3 Macc. II, 15. *διασκεδάζειν τὰς ἀμπλακίας*, *peccata remittere et condonare*, i. q. in sequ. *ἀπαλείφειν τὰς ἁμαρτίας*. Adde 1 Macc. VI, 53. ubi *diduci* ac *explicari* notat.

*ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ (in *Bielio* legitur *διασκεδασμός*), *dissipatio*, *dispersio*. מִשְׂפָּח, *vulnus*, *plaga*, etiam *iniuria et violentia omnis generis* (Vide *Simonis Lex. hebr.* s. v. סָפַח). *Aqu.* Ies. V, 7. Sine dubio legit Schin loco Sin, nam שָׁפַח in l. aethiop. notat *extendit*, *diffudit*, i. q. etiam ex derivatis

apparet. Etiam arab. سفح *effundere* notat. Conf. *Schultensium in anim. philol.* ad h. l. Adde *Theodot.* Ies. XXIV, 19.

ΔΙΑΣΚΕΥΆΖΩ, *apparo*, *armis instruo*, etiam *orno*. חֲמֻשִׁים, plur. *quini*, it. *armati*. Ios. IV, 12. διέβησαν διεσκευασμένοι, transibant *armati et instructi*, s. *in acie collocati*. *Gloss. in Octateuch.* διεσκευασμένοι, ἔνοπλοι, ξιφήρεις. *Hesych.* διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, ἔνοπλοι, ξιφήρεις εἰς πόλεμον. 1 Macc. VI, 33. διεσκευάσθησαν εἰς πόλεμον, *instructi erant* ad bellum. *Suidas* observat, apud *Isaeum* διασκευάζειν poni pro συσκευάζειν, h. e. *se parare expeditioni*. In *Ald.* h. l. legitur διεσκεδάσθησαν, h. e. *se extenderunt et explicarunt*, quod etiam non incommodum sensum fundit.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ', *apparatus*, *ornatus*. כְּלִי, *vas*. Exod. XXXI, 7. τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς. 2 Macc. XI, 10. προῆγον ἐν διασκευῇ, ibant *instructi*. *Athen.* V. p. 195. B. D. *Eustath. in Il.* η', p. 565, 48.

ΔΙΑΣΚΙΡΤΆΩ, *exsilio*, *exsulto*. Sap. XIX, 9. ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν, sicut agni *exsilierunt*.

ΔΙΑΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dispergo*, *dissipo*, *diripio*. בַּדַּר, chald. Pahel, *spargo*, *dispergo*. Dan. IV, 11. διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ. – בָּזַז, *diripio*. Ier. L, 37. – בִּזֵּר, *dispergo*, *dissipo*. Ps. LXVII, 34. Dan. XI, 24. – נִדַּח: הִדִּיחַ, Hiph. et Niph. a נָדַח, *depello*. Deut. XXX, 1. Ier. XLIII, 5. Ez. IV, 13. – הֵנִיעַ, Hiph. a נוּעַ, *commoveo*. Ps. LVIII, 12. 17. – *הֵפִיר, *irritum facio*. *Inc.* Ps. CXVIII, 126. – זָרָה, *spargo*. Ps. CV, 27. Ez. V, 2. 10. 12. VI, 5. – זָרַק, idem. Ez. X, 2. – מַפֵּץ, *malleus*. Ier. LI, 20. LXX habuerunt pro praesenti verbi נִפֵּץ, quod interdum hanc notionem habet. – נִפֵּץ, Pih. *dissipo*, *et collidendo frango*. Ier. XIII, 14. LI, 20. 21. 22. 23. – פּוּץ: נָפוֹץ: הֵפִיץ, Kal, Niph. et Hiph. *dispergo*, *dissipo*. *Aqu. Theod.* Ier. XXIV, 1. *Aqu.* Ies. XXVIII, 24. ubi διασκορπίζειν est i. q. σπείρειν, qua voce h. l. LXX usi sunt. *Aqu.* Hab. III, 14. LXX Num. X, 35. Deut. XXX, 3. Neh. I, 8. – פִּזֵּר, *spargo*, *dispergo*. Ps. LII, 7. LXXXVIII, 11. CXC, 9. – פֵּרֵד, *spargendo dispergo*. Ps. XXI, 14. XCI, 9.

ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΜΟ'Σ, *dispersio*, *dissipatio*. הִזָּרוֹת, infin. Niph. a זָרָה, *dispergi*. Ez. VI, 8. – זַעֲוָה, *commotio*. Ier. XXIV, 9. ubi vox hebr. de *inquieta divagatione* intellegenda est. – נַפֵּץ, infin. Pih. *dispergi*. Dan. XII, 7. – פרחות plur. *floralia*. Ez. XIII, 20. Loco פ legerunt sine dubio ב, a בָּרַח, *fugio*.

ΔΙ'ΑΣΜΑ, *initium telae texendae*, *stamina*, it. *licium*. מַסֶּכֶת, *liciatorium*. *Aqu. Symmach.* *LXX* Iud. XVI, 13. 15. ubi vid. *Bonfrerius*. *Phav.* δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. Vide quoque *Etym. M.* *Polluc. Onom.* l. VII. cap. 10. *Glossae*: διάζεται, *orditur*, et: δίασμα, *orsum*.

ΔΙΑΣΠΑΣΜΟ'Σ, *diffractio, divulsio, dilaceratio.* סְחֹב, infin. *trahere, raptare.* Ier. XV, 3. εἰς διασπασμόν.

ΔΙΑΣΠΑ'Ω, *distraho, divello, discerpo, disrumpo.* בָּקַע, *discindo.* Hos. XIII, 8. - נָתַץ, *diruo.* Iob. XIX, 10. - נָתַק, *divello. disrumpo.* Iud. XVI, 9. 12. Ies. LVIII, 6. Ier. X, 20. πᾶσαι αἱ δέῤῥεις μου διεσπάσθησαν, omnes densae texturae meae *discissae sunt. Hesych.* διεσπάσθησαν, διεσχίσθησαν, aut sec. *Phavor.* διεχωρίσθησαν. - רָגַע, *momento.* Ier. V, 20. διεσπάσθησαν. Mihi legisse videntur רָבַע, quod notat *confringere, discindere: Spohnio* autem ad h. l. רָעַע. - שִׁסַּע, *diffindo. Inc. et LXX* Iud. XIV, 6. - שִׁסֵּף, Pih. *dilanio, disseco. Aqu. Symm.* 1 Sam. XV, 33. *Hesychius:* διασπᾶσαι, διαιρεῖν, διασπαράξαι, διασχίσαι· διασπᾶσθαι ὁμοίως.

ΔΙΑΣΠΕΙ'ΡΩ, *dispergo, disiicio.* אֱוִיל, *stultus.* Ies. XXXV, 8. οἱ διεσπαρμένοι. Ita libere verterunt, ratione nempe habita v. 9. et 10. - בִּלַּח, Pih. *disseco. Theod.* Prov. VII, 23. ἕως διασπαρῇ βέλος ἥπατι αὐτοῦ, donec *disiiciatur* sagitta iecori eius. Ita *Bielius* immemor eorum, quae supra s. v. διαπείρω scripserat In *Hexapl.* recte legitur διαπαρῇ. *Vulg. donec transfigat sagitta iecur eius.* - דָּחָה, *depello.* Ies. LVI, 8. - הִכָּה, Hiph. a נָכָה, *percutio.* Ezech. XXXII, 15. Ita putavit interpres explicandum esse, quod h. l. de interfectione omnium incolarum Aegypti in textu dicitur. Sed fortasse Ez. l. l. διαπείρειν legendum est. - הִפְאָה, Hiph. *in omnes angulos profligo*, q. d. *angulo.* Deut. XXXII, 26. διασπερῶ αὐτούς, *quasi in angulos et extremitates terrae relegabo eos.* - הֵרִיק, Hiph. a רִיק, *evacuo.* Ies. XXXII, 6. διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας. Praeferenda mihi hic videtur lectio reliquorum librorum διαφθεῖραι, quanquam nec haec textui hebr. satis convenit. - זָרָה, *spargo.* Lev. XXVI, 33. Ps. XLIII, 13. Ier. XV, 7. XLIX, 35. - נִדַּח : הִדִּיחַ, Niph. et Hiph. a נָדַח, *depello. Aqu. Theod.* Ierem. XXVII, 10. Num loco διασπερῶ ibi fortasse legendum est διαπερῶ? Sed non opus est hac coniectura. Vide *Theodot.* ib. XXIX, 18. LXX Ier. XXIX, 15. XL, 12. Dan. IX, 7. - נָפַץ, *dispergo.* Gen. IX, 19. ad quem locum vide, quae *Weplerus* in *fragm. philol. et crit.* P. IV. p. 68. seq. monuit. 1 Sam. XIII, 11. Ies. XI, 12. - פּוּץ : נָפוֹץ : הֵפִיץ, Kal, Niph. et Hiph. Gen. X, 18. XI, 4. 9. XLIX, 7. Soph. III, 10. ἐν διεσπαρμένοις. Loco בַּת־פּוּצַי, *filia dispersorum meorum*, legerunt una voce בַּתְפּוּצַי, observante *Cappello Crit. S.* p. 686. - פִּזַּר, *spargo, dispergo.* Ioel. III, 2. οἳ διεσπάρησαν: ac si legissent פִּזְּרוּ, ut quoque *Syrus* habet. Ex *Compl.*, quae habet διέσπειρα, colligit *Bahrdtius*, veram lectionem τῶν ο' esse διέσπειραν. *Phav.* διεσπάρησαν, διεσκορπίσθησαν. - פֵּרֵד, *separo.* Gen. X, 32. Deut. XXXII, 8. - פֵּרֵד et פָּזַר iunctim. Esth. III, 8. - פְּרָזִי, *paganus.* Esth. IX, 19. οἱ διεσπαρ-

μένοι, ubi vel literis transpositis הַפְּזוּרִים legerunt, vel, quod mihi magis placet, respexerunt notionem vocis arab. فرش, separavit. — פָּרַשׂ, expando. Ez. XVII, 21. εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ. Bene quoad sensum. — שָׁגָה, oberro. Ez. XXXIV, 6. ubi שָׁגָה est i. q. נָפוּץ in sequ. — שָׁסַס, diripio. Zach. XIV, 2. διασπαρθήσονται αἱ οἰκίαι, domus e manu possessorum in aliorum manum tradentur.

ΔΙΑΣΠΟΡΑ', dispersio. *דֵּרָאוֹן, chald. contemtus. Dan. XII, 2. secundum Vatic. οἱ δὲ εἰς διασπορὰν. Auctor huius versionis respexisse videtur syr. ܒܕܪܐ, dissipatio, a ܒܕܪ, quod et apud Chaldaeos dissipare notat, aut arab. بذر, sparsit, dispersit. — זְוָעָה, commotio, inquieta divagatio. Ierem. XXXIV, 17. — זַעֲוָה, per metathesin, idem. Deut. XXVIII, 25. διασπορὰ sec. Vat. h. e. ii qui dissipantur, ubi reliqui libri habent ἐν διασπορᾷ explicationis causa. — מִזְרֶה, ventilabrum. Ierem. XV, 7. — נִדָּח, part. Niph. a נָדַח, depulsus. Deut. XXX, 4. Nehem. I, 9. — נִדְּחָה, part. Niph. a דָּחָה, idem. Ps. CXLVI, 2. — נָצוּר, part. Pah. a נָצַר, custoditus. Ies. XLIX, 6. Bene quoad sensum, nam in textu legitur נְצוּרֵי יִשְׂרָאֵל, h. e. surculi Israelis, per quos sunt h. l. intellegendi, qui in captivitatem abducti erant. Koppio ad h. l. legisse videntur נְפוּצֵי. Ita quoque Chaldaeus. Iudith. V, 18. exilium Iudaeorum, coll. Iac. I, 1. 2 Macc. I, 27. ἐπισυνάγαγε τὴν διασπορὰν ἡμῶν, ubi διασπορὰ, abstracto posito pro concreto, aeque ac Ioh. VII, 35. exulantes notat, τοὺς δουλεύοντας ἐν τοῖς ἔθνεσι, uti in sequentibus dicuntur. Confer Lexic. N. T. s. h. v.

*ΔΙΑΣΠΟΥΔΑ'ΖΩ, ambitiose ago aliquid vel expeto. נִבְהַל, perturbatus sum. Iob. IV, 5. διεσπούδασας sec. Compl. Schol. ἐθορυβήθης.

ΔΙΑΣΤΑΘΜΙ'ΖΩ, libro. פִּלֵּס, idem. Theodot. et Ed. Vta Ps. LVII, 3. διασταθμίζουσιν. Aqu. διασταθμίζεται sec. Origenem T. II. Opp. pag. 734. et in Catena PP. GG. T. II. pag. 131.

ΔΙΑ'ΣΤΑΛΣΙΣ, foedus, pactum, a διαστέλλω, mando dimissis hinc inde nunciis. 2 Macc. XIII, 25. ἀθετεῖν τὰς διαστάλσεις, violare pacta.

*ΔΙΑ'ΣΤΑΣΙΣ, discrimen, speciatim discrimen animorum, morum disiunctio. 3 Macc. III, 7. τὴν δὲ περὶ τῶν προςκυνήσεων καὶ τροφῶν διάστασιν ἐθρύλλουν, urgebant omni modo discrimen in cultu religioso et ciborum usu, quod erat. Phavor. διάστασις, ἡ ἁπλῶς διαχώρησις καὶ ἡ ἐπὶ ἔριδι. Zonaras Lex. c. 514. διάστασις, ὁ διαχωρισμός. Conf. Stephani Thes. T. I. p. 1756.

ΔΙΑΣΤΕ'ΛΛΩ, *discerno*, *distinguo*, *adorno*, *separo*, *aperio*, *pronuntio*, it. *mitto*, *emitto*, *transmitto*: et *Διαστέλλομαι*, *subtraho me*, *moneo*. בטא, Pih. *effutio*, ex usu loquendi *Syriaco*. Lev. V, 4. ἡ ψυχὴ διαστέλλουσα τοῖς χείλεσι κακοποιῆσαι ἢ καλοποιῆσαι κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος, anima impia *pronuntians* labiis se vel male vel bene facturam, iuxta omnia, quaecunque *pronuntiaverit* homo ille. Eadem formula reperitur quoque Ps. CV, 33. ad quem locum respiciens *Suidas* ex *Theodoreto* ita: διέστειλεν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναμφιβόλως ἐχρήσατο τοῖς λόγοις. περὶ Μωσέως δὲ ὁ λόγος. Δαβὶδ· καὶ διέστειλεν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Conf. *Schultensium* ad Prov. XII, 18. - *בַּרְזֶל, *ferrum*. Iud. I, 19. διεστείλατο αὐτοῖς, interdixerat illis. Sic mire converterunt, legentes בָּטַל, *prohibuit*. Conf. *Theodoret. Quaest.* 6. pag. 323. et *Ignot.* in *Cat. Niceph.* p. 125. - גָּזַז, *tondeo*, *reseco*. Nah. I, 12. נָגֹזּוּ, *abscissi*, *excisi sunt*, οὕτως διασταλήσονται, *ita transmittentur*. Deduxerunt a גוז, *transire*, *Samar.* et *Arab*, جاز, idem. - גָּעַר, *increpo*. Malach. III, 11. διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, *praecipiam* vobis, h. e. in gratiam vestram, absumtioni vel corruptioni. Potest tamen διαστέλλεσθαι h. l. etiam per *inhibere*, *cohibere*, *interminari* verti. - הוֹדִיעַ, Hiph. a יָדַע, *notum facio*. Ez. XXII, 26. ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον, inter impurum et purum *discrimen* non *faciebant*. Bene sic h. l. quoad sensum reddiderunt: nam הוֹדִיעוּ est h. l. i. q. הִבְדִּילוּ in membro parallelo. - הִבְדִּיל, Hiph. a בָּדַל, *separo*. Lev. X, 10. Deut. XIX, 7. τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ, tres civitates *separabis* tibi. Vide et 1 Reg. VIII, 53. Esdr. VIII, 24. - הִזְהִיר, Hiph. *moneo*. *Aqu.* Ex. XVIII, 20. διαστελῇ vel διαστέλλου. LXX 2 Par. XIX, 10. Ez. III, 18. 19. ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, si *monueris* impium. Ib. v. 20. et 21. - הֵסִיר, Hiph. a סוּר, *recedere facio*. Gen. XXX, 35. Bene. Quae enim discernuntur, invicem removentur. - הִפְרִיד, Hiph. *separo*. *Symm. Theod.* Prov. XVIII, 18. ubi διαστέλλειν notat *litem dirimere ac componere*. LXX Gen. XXV, 23. δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται, duo populi ex utero tuo *separabuntur*. Hoc ipsum διασταλήσονται *Hesychius* recte explicat ἀφορισθήσονται. Genes. XXX, 41. Ruth. I, 17. θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, mors me abs te *separabit*. 2 Reg. II, 12. διέστειλεν, ubi alii διεχώρισεν. - הִפְרִיא Hiph. (pro הִפְרָה), *fructifico*. Hos. XIII, 15. Legerunt יַפְרִיד, *separabit*, *discrimen faciet*. Certe hoc magis placet, quam quod alii statuunt, eos יַפְלֶה vel יַבְדִּיל, *separabit*, *dividet*, legisse. Significat autem διαστέλλειν h. l. *dirimere litem*, *iudicare*. Vox فصل, qua *Arabs* h. l. usus est, et *dividere*, et *dirimere*, et *iudicare* notat. - הִקְרָה, Hiph.

obvenire facio. Num. XXXV, 11. - הִתְגַּנֵּב Hithp. a גָּנַב, *furtim subtraho. Inc.* et LXX 2 Sam. XIX, 5. διεστέλλετο, *subtrahebat se*, seu *clam se subduxit.* - חָלַק, *divido.* 2 Par. XXIII, 18. ἃς διέστειλε, *quam secundum certas classes distribuerat.* - חֶצָה, *dimidio.* Iud. VII, 16. - טֹטָפֹת, *frontalia, schedae memoriales. Symm.* Deut. VI, 8. διεσταλμένα, quod *Montf.* per *distincta* transtulit. Vocem hanc non carere suspicione mendi, iudicarunt iam fere omnes interpretes, sed nullam vero accedentem coniecturam de ea protulerunt. Mihi in mentem venit, annon haec vox, inepto hic loco posita, potius referenda sit ad antecedens לְאוֹת, *in signum, sc. distinctionis.* Commode tamen *frontalia* a *Symmacho* διεσταλμένα dici poterant, quia iis Iudaei a reliquis populis distinguebantur. - נָקַב, *expresse nomino.* Genes. XXX, 28. διάστειλον τὸν μισθόν σου πρός με, *constitue* mercedem tuam apud me. Conf. Sir. XLIV, 28. - פִּלֵּא, Pih. (pro פִּלָּה), *segrego.* Lev. XXII, 21. διαστείλας εὐχὴν, votum *faciens. Lex. Cyrilli MS. Brem.* διαστείλας, διαχωρίσας, φανερώσας. - פָּצָה, *aperio.* Ps. LXVI, 12. εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, vota mea, quae *pronuntiarunt* labia mea. *Vulg. quae distinxerunt labia mea.* - פָּרַץ, *recedo.* Ez. XXIV, 14. οὐ διαστελῶ, sc. ἐμέ. - פָּרַץ, *perrumpo.* 1 Sam. III, 1. οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλλουσα, non erat visio *distinguens*, h. e. *clara, distincta ac perspicua.* Substantivum פָּרִיץ Psalm. XVII, 4. *legem, statutum* notat, *quod claris verbis proponitur*, ad imitationem arab. فَرِيضَةٌ. - פָּרַשׁ, *expando. Inc.* Lev. XXIV, 12. LXX Ps. LXVII, 15. ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς, cum *emittit* coelestis (Deus) reges. *Phavorinus:* διαστέλλειν ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν. Idem verba Ps. l. c. subiungit. - קָדַשׁ, Pih. *consecro.* Ios. XX, 7. Quod sanctificatur, distinguitur ac separatur a reliquis. - קָרַע, *findo.* Ier. XXII, 14. ὑπερῷα ῥιπιστὰ καὶ διεσταλμένα θυρίσι, coenacula ventis exposita et *adornata* fenestris. *Hesych.* διεσταλμένα, κατεσκευασμένα. Potest l. c. quoque reddi *distincta*, aut *aperta.* - רָמַס, *conculco.* Mich. V, 8. ubi tamen suspicor ante διαστείλας excidisse particulam negandi: *nullo discrimine habito.* - שׂוּם, *pono.* Neh. VIII, 8. διέστελλεν. Ita *Bielius Trommium* secutus. Sed collatio textus hebr. docet, vocem διέστελλεν potius pertinere ad antecedens מְפֹרָשׁ. Praeterea legitur haec vox Iud. IV, 3. ubi nihil pro ea in textu hebr. reperitur, et διαστέλλειν vel *mittere*, vel *adornare* notat. Iudith. XI, 12. πάντα, ὅσα διεστείλατο αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ. *Hesych.* διεστείλατο, διεσαφήσατο. Vide *Lex. N. T.* s. h. v. Iudith. XIV, 15. διαστείλας εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα, *aperiens* ingrediebatur in cubiculum. 2 Maccab. XIV, 28. τὰ διεσταλμένα ἀθετήσει, *pacta violabit.* In *Gloss. MS. in Sap. Salom.* διέστειλεν exponitur:

diiudicavit, praecepit. Locum autem, ubi vox illa occurrit, in Sap. Salom. frustra quaesivit *Bielius.* Legitur quoque haec vox Dan. XIII, 48. sec. *Chis.* ubi διαστείλας λαὸν significat, *signo dato silentium imperans populo.*

ΔΙΑ'ΣΤΗΜΑ, distantia, intervallum. אַצִּילָה, *ad alam usque.* Ez. XLI, 8. - בִּנְיָן, *aedificium.* Ez. XLII, 5. - גְּדֶרֶת, *maceria.* Ez. XLII, 12. - גִּזְרָה, *decisum.* Ezech. XLII, 13. - מִגְרָעוֹת, plur. *contracturae.* 1 Reg. VI, 6. Verba hebraica recte *Dathius* transtulit: *retractiores fecerat parietes aedis circumquaque.* - מִגְרָשׁ, *suburbium.* Ez. XLV, 2. XLVIII, 15. 17. ubi *Theod.* ἀφόρισμα habet. - מִדָּה, *mensura.* 1 Reg. VII, 9. - מוּסָדָה, *fundamentum.* Ez. XLI, 8. - מַסֶּכֶת, *textorium, licium.* Iud. XVI, 14. ἐν τῷ διαστήματι sec. *Ald.* ubi autem pro διαστήματι legendum est διάσματι, aut post διαστήματι omissum est διάσματος, ut sit i. q. ἔκτασις διάσματος. Vide s. v. ἔκτασις. - רֶוַח, *spatium.* Genes. XXXII, 16.

ΔΙΑΣΤΗΡΙ'ΖΩ, stabilio, confirmo. Sirac. XXVIII, 1. τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διαστηρίων διαστηρίσει, h. e. peccata eius *non condonabit* per clementiam, sed *acerrime puniet* per vindictam. In aliis libris sensu eodem legitur: διατηρῶν διατηρήσει. Adde *Hippocr. Epist.* ad *Damaget.* p. 1280, 23.

ΔΙΑΣΤΟΛΗ', discretio, distinctio, statutum, effatum, pactio. *בִּטֵּא, Pih. *effutio temere. Symm.* Ps. CV, 33. ubi tamen mendose a *Montf.* in *Hex.* profertur διαστολὴν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Scripserat sine dubio διέστειλεν ἐ. τ. χ. α., ut LXX habent, aut ἔδωκε διαστολήν. Vide s. v. διαστέλλω. - חֻקָּה, *statutum.* Num. XIX, 2. αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, hoc *statutum* legis. - מִבְטָא, *prolatio.* Num. XXX, 7. κατὰ τὴν διαστολὴν χειλέων αὐτῆς, quemadmodum *pronuntiarunt* labia illius. - פְּדֻת, *redemtio.* Exod. VIII, 23. δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ, hoc *discrimen* statuam inter meum et tuum populum. *Vulg. ponam divisionem.* Libere verterunt. *Houbigantius* provocat quidem ad l. arab., sed ex nullo scriptore arab. confirmavit, فدى significare *divisit.* 1 Macc. VIII, 7. διδόναι ὅμηρα καὶ διαστολήν, ut obsides daret, et *pretium redemtionis.* Nam διαστολὴ h. l. esse videtur i. q. λύτρον s. λύτρωσις. Vide tamen ad h. l. notas *I. Dav. Michaelis. Baduellus* intellegit distributas ac dispertitas Asiae regiones, quae sub regno Antiochi antea continebantur.

ΔΙΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, corrusco, fulguro. Sap. XVI, 22. πῦρ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαστράπτον, ignis inter pluvias *fulgurans.*

ΔΙΑΣΤΡΕ'ΦΩ, perverto, averto, distorqueo, depravo. הֵחִיל, Hiph. a חוּל, *parturio, doloribus contremisco. Symm.* Ps. LIV, 5. ἡ καρδία μου διεστρέφετο. Convenit haec versio cum propria vocis hebr. significatione, quae est *volvendi* et

distorquendi, ut multis docuit *Simonis Lex. hebr.* pag. 521. *Cor meum volvebatur in me* est metaphorice *commotum est, perturbatum doluit.* - הִכְאִיב, Hiph. *dolore afficio.* Ez. XIII, 22. ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτὸν, quem ego nolebam *dolore affici.* - הִכְאָה, Hiph. idem. Ez. XIII, 22. διεστρέφετε καρδίαν, *dolore afficitis* animos. - הִטָּה, Hiph. a נָטָה, *inclino.* Exod. XXIII, 6. διαστρέφειν κρίμα, *pervertere* ius. *Inc.* Ies. X, 2. - הֵנִיא, Hiph. a נוא, *frango.* Num. XXXII, 7. *Frangere animos* est h. l. *avertere animos a re aliqua.* - הֵפֵךְ, *diversum.* Ez. XVI, 35. ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον, *diversa* prorsus *ratione agis.* - הִפְרִיעַ, Hiph. *abstraho.* Exod. V, 4. ἵνατί διαστρέφετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; quare *avertitis* populum ab operibus? Similiter Act. XIII, 8. ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως, studens *avertere* proconsulem a fide. - הִתְהַפֵּךְ, Hithp. *obverto me.* Iob. XXXVII, 12. διαστρέψει, *convertet.* - הִתְעַוֵּת, Hithp. *perverto me.* Coh. XII, 3. διαστραφῶσιν. *Semlerus* legere mavult διαφθαρῶσι ex *Symmacho. Itala* habet *perierint.* - הִתְפַּתֵּל, Hithp. *eluctor.* Ps. XVII, 29. μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις, sc. σεαυτὸν, cum perverso *avertis te*, h. e. *perverse agis.* - מְעֻוָּת, part. Pyh. *perversum.* Cohel. I, 15. διεστραμμένον οὐ δύναται ἐπικοσμηθῆναι, *perversa* corrigi non possunt. - מְעֻקָּל, part. Pyh. *contortum.* Hab. I, 4. κρίμα διεστραμμένον, iudicium *perversum.* - עִוֵּת, Pih. *incurvo, inflecto.* Cohel. VII, 14. ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν. Lege ὃ ἂν - αὐτὸ, coll. I, 25. - עָכַר, *perturbo.* 1 Reg. XVIII, 17. 18. διαστρέφειν τὸν ἰσραὴλ, *perturbare* Israelem, h. e. *ad defectionem a veri Dei cultu sollicitare.* - *עֲקַלְקַלּוֹת, *tortuositates. Theod.* Ps. CXXIV, 5. διεστραμμένα. - עִקֵּשׁ, Pihel, *perverto, tortuosum facio. Inc.* Ps. C, 4. LXX Prov. X, 10. ὁ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ubi de eo dicitur, *qui fraudes nectit.* Ies. LIX, 8. Mich. III, 9. πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες, omnia recta *pervertentes.* Conf. Act. XIII, 10. - פְּתַלְתֹּל, *contortum.* Deut. XXXII, 5. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, gens prava et *perversa*, coll. Matth. XVII, 17. - צוֹדֵד, Pih. a צוּד, *venor. Hebr.* et LXX Ezech. XIII, 18. τοῦ διαστρέψαι ψυχάς. Secundum *Cappellum* deduxerunt a צַד, *latus*, quasi dicas: fecerunt deviare et declinare a latere. Sed *venari* h. l. in malam partem accipitur pro *insidiari, mala machinari.* - תַּהְפֻּכָה, *perversitas.* Prov. VI, 14. XVI, 30. - תּוּר, *scrutor.* Num. XV, 37. οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν, non amplius perverse agetis secundum pravas cogitationes vestras. Arab. ثار med. و et ي *circumflexit se, circumivit, conversus fuit.* Sirac. XI, 35. XIX, 21. διαστρέφειν χάριν, *evertere* gratiam, h. e. *privare se* gratia tum Dei tum hominum. Ib. XXVII, 24. διαστρέψει τὸ στόμα, *mutabit orationem.*

'ΔΙΕΣΤΡΑΜΜΕ'ΝΑΙ 'ΟΔΟΙ', *viae perversae*, s. *perversa et prava agendi ratio.* אָרְחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת, *viae tortuosae.* Iud. V, 6. - עִקְּשֵׁי לֵב, *perversi corde.* Prov. XI, 20. διεστραμμέναι ὁδοὶ, ubi abstractum pro concreto posuerunt. *Aqu. Symm. Theod.* στρεβλοκάρδιοι. - פִּי תַהְפֻּכוֹת, *os perversitatum.* Prov. VIII, 13. Bene quoad sensum.

ΔΙΕΣΤΡΑΜΜΕ'ΝΩΣ, *perverse*, *distorte.* Sir. IV, 18. ὅτι διεστραμμένως πορεύεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις, h. e. in principio eum explorat et probat per adversa, sc. sapientia et Deus. Sic *Syrus* et *Arabs.*

ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ', *perversitas*, *perversio*, *subversio.* תַּהְפֻּכָה, *perversitas.* Prov. II, 14. χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ, exultantes in *perversitate* sua.

ΔΙΑ'ΣΤΡΟΦΟΣ, *distortus*, *perversus*, vel *versipellis*, *versutus*, *fallax.* רְמִיָּה, *deceptio*, *fraus*, *dolus*, pr. *laxatio*, *remissio.* *Quint. ed.* Hos. VII, 16. τόξον διάστροφον, arcus, qui non ferit id, quod minatur, ac sagittas mittit alio, quam quo debebat. *Vulgatus: dolosus.*

ΔΙΑΣΤΡΩ'ΝΝΥΜΙ, *sterno.* אֵטוּן, *funiculus*, *linteum.* Prov. VII, 16. ἀμφιτάποις διέστρωσα τοῖς ἀπ' αἰγύπτου sec. *Ald.* et *Compl.* Cum *Chald.* et *Syro* אֵטוּן pro verbo habuerunt, cuius tamen nulla in linguis orientalibus reperiuntur vestigia. - דִּבֵּר, Pih. *dico.* 1 Sam. IX, 26. διέστρωσαν (sc. κλίνην. Conf. Act. IX, 34. et *L. Bos. Ellips. gr.* p. 94.) τῷ Σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, sternebant Sauli lectum in tecto. Pro דִּבֵּר sine dubio legerunt רָבַד, *stravit tapetibus*, aut רָפַד: nam lectionem graecam ipsam vitiosam, et legendum esse διελάλησεν aut ἐλάλησεν, partim ob librorum veterum consensum, partim ob additum καὶ ἐκοιμήθη, mihi nullo modo est probabile. Simul autem monendum est, loco διέστρωσαν τῷ Σαοὺλ legendum esse διέστρωσε μετὰ Σαοὺλ, quam emendationem rationе vocis prioris commendat *Vulgatus.* Vide quoque s. στρωννύω. - הִטָּה, Hiph. a נָטָה, *extendo.* 2 Sam. XXI, 10. διέστρωσεν αὐτὸν ἑαυτῇ ἐπὶ τὴν πέτραν, super petra *extendit.* - פַּלֵּס *libro.* *Symm.* Ps. LXXVII, 50. *Ponderare viam* est i. q. *sternere viam*, et h. l. notat *non coercere*, *non impedire*, quasi *liberum cursum dare.*

ΔΙΑΣΤΡΙ'ΖΩ, *sibilo*, *sibilum edo.* *Cant. tr. puer.* 26. ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, ut spiritum roris *sibilantem ac leniter spirantem:* quae refrigeratio ad tollendum ardorem ignis peropportuna erat.

ΔΙΑΣΤΥ'ΡΩ, *distraho*, *detraho*, *illudo*, *irrideo*, it. *obtrecto*, *calumnior.* נִאֵץ, *sperno.* *Aqu.* 1 Sam. II, 17. 2 Sam. XII, 14. ubi aut legit נָאַץ, aut voci διασύρειν h. l. tribuit notionem hiphilicam. Posterius statuisse videtur *Montf.* qui verba διασύρων διέσυρας τοὺς ἐχθροὺς κυρίῳ transtulit: *qui convitians convitiari fecisti inimicos Domini*, consentienti-

bus reliquis interpretibus. Prius mihi magis placet. *Aqu.* Prov. I, 30. Psalm. X, 5. *Symm.* Ies. I, 4. *Inc.* Prov. XV, 5. *Hesych.* *διασύρει, διαπαίζει, χλευάζει.*

ΔΙΑΣΦΑΓΗ', *hiatus*, *qui est in iugulo dissecto*, it. generaliter *quivis hiatus*, v. c. *in petra vel muro interrupto.* פָּרוּץ, part. Pah. *ruptum.* Neh. IV, 7. *ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι*, *hiatus* in muris incipiebant *suppleri.* Ita in *Vat.* et *Alex.* In *Francof.* pro *διασφαγαὶ* legitur *διαφραγαί.* Sed prior lectio est praeferenda. Nam *διαφραγὴ* est a *διαφράσσω*, *intersepio*, *διασφαγὴ* vero a *διὰ* et *σφαγὴ*, *mactatio.* Et eodem sensu alias *διασφὰξ* legitur. *Suidas*: *Διασφὰξ, διατομὴ ὄρους· καὶ διασφάγες, διεστῶσαι πέτραι.* *Hesychius*: *διασφάγες, αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὀρῶν.* Adde *Herodot.* II. c. 158. p. 150, 9.

**ΔΙΑΣΦΑ'ΛΛΩ*, *aberrare facio*, *fallo*, et:

**ΔΙΑΣΦΑ'ΛΛΟΜΑΙ*, i. q. simplex *σφάλλομαι*, *fortuna adversa utor, infeliciter gero rem*, *fallor*, *excido spe vel consilio.* 3 Macc. V, 12. *τῆς προθέσεως πολὺ διεσφαλμένος*, multum *lapsus* consilio. *Lucian.* *Samos.* T. I. pag. 465. *σφαλεὶς ταύτης τῆς ἐλπίδος.* *Polyb.* III, 81, 12. *διεσφάλη τῆς ἐπιβολῆς.* *Dio Cass.* pag. 47. ed. *Reim.* *πάνυ ἐν τούτῳ διεσφάλη*, multum *erravit.*

ΔΙΑΣΧΙ'ΖΩ, *diffindo*, *disseco*, *divido*, *intercludo.* בָּקַע, *findo*, *rumpo.* Ex. XIV, 21. *Aqu.* Ps. CXL, 7. – קָרַע, *scindo*, *rumpo.* Ps. XXXIV, 19. (15.) *διεσχίσθησαν*, *discissi sunt*, quia, cum ad dolorem ostentandum vestem scinderent, non tamen dolore ullo ipsi interius commovebantur. Fortasse *διεσχίσθησαν* quoque reddi potest: *aperuerunt ora sua*, quasi aperto rictu leones devorare cupientes, nam et hoc significat aliquando קָרַע. Sap. XVIII, 23. *διέσχισεν τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδὸν*, *interclusit*, quae ad viventes, viam.

ΔΙΑΣΧΙ'ΖΟΝ, scil. *ὄργανον*, *instrumentum dissecans.* מְגֵרָה, *serra*, it. *securis.* 1 Par. XX, 3. *ἐν διασχίζουσι.*

ΔΙΑΣΩ'ΖΩ, *salvo*, *servo*, *libero.* אָגַר, *congrego*, *collige.* Prov. X, 6. *διεσώθη ἀπὸ καύματος.* Legerunt vel אָגַר, *se colligit*, vel עָזַר, ut recte ad h. l. observavit *Iaegerus.* – הוֹשִׁיעַ : נוֹשַׁע, Hiph. et Niph. a יָשַׁע. Num. X, 9. *διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν*, *liberabimini* ab inimicis vestris. Deut. XX, 4. Ier. VIII, 20. *Inc.* 2 Sam. X, 9. ubi *διασώζειν* est *auxilium praebere*, *opem ferre*, nempe pugnantibus ac in proelio constitutis, ac ita conferre aliquid ad victoriam reportandam: i. q. et docet particula *ἔτι* addita. – הֵנִיס, Hiph. a נוּס, *confugere facio.* *Symm.* Ex. IX, 20. *διέσωσεν*, *servavit.* – הִתְעַשֵּׁת, Hithp. *cogitationem suscipio*, sec. alios: *benevole me exhibeo.* Ion. I, 6. *εἴπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς.* – חִיָּה, Pih. *vitam conservo.* *Inc.* sec. *Theodor.* et *Cod. Norimb.* Ier. XLIX, 11. *καὶ ἐγὼ διασώσω αὐτούς.* LXX Gen. XIX, 19. et 20. ubi cum *σώζω*

permutatur in codd. Ios. IX, 15. - חָלַק, Pih. *partior*. Gen. XLIX, 27. *εἰς τὸ ἑσπέρας διασώσει τροφὴν*, sec. *Ald.* Sed quanquam lectio haec excusari quodammodo potest ipsa orationis serie, quae ei mirifice favet, tamen legere mallem *διαδώσει*, quod habet *Alex. Oxon.* et *Complut.* - מלט : במלט, Pih. et Niph. *Symm.* Iob. XX, 20. *οὐ διασώσει.* Admodum ambigua est h. l. huius vocis significatio. Vel enim verti potest: *non servabit*, sc. *sibi*, seu, ut *Vulgatus* transtulit: *possidere non poterit*; vel supplendum *ἑαυτὸν*, *non possessione earum felix evadet.* Posterior interpretandi ratio commendatur vera. Alex. quae habet: *οὐ σωθήσεται.* Confer v. 21. *Theod.* Iob. XXII, 29. LXX Gen. XIX, 19. *οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι* (alii *σωθῆναι*) *εἰς τὸ ὄρος*, non potero *salvus evadere* in montem. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. 1 Sam. XIX, 10. *διασώζεσθαι*, *eripi periculo*, *liberari*, *salvari.* Ib. XX, 29. sec. cod. *Alex.* Ibid. XXVI, 10. *διασώζεσθαι salutis causa fugere* notat, et cum *σώζεσθαι* in codd. permutatur. Ies. XXXVII, 38. *διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν*, *recipiebant se* in Armeniam. Vide et 1 Sam. XXVII, 1. Iob. XXIX, 12. *διέσωσα πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου*, *liberabam* pauperem ex manu potentis. - *נָסַךְ, *ungo*, metaph. *constituo.* *Aqu.* et *Ed. Quinta* Psalm. II, 6. *διεσωσάμην* sec. *Colbert.* quae lectio *Fischero* in *Clavi Vers. GG.* p. 40. nihili, et profecta esse videtur ab homine imperito, cuius loco reponendum sit *ἐδιασάμην*. *Semlerus* in *Ep. Crit.* p. 3. legere mavult *διεζωσάμην*, alio ritu: *cinxi diademate.* Sed tunc scribendum fuisset *διέζωσα*. *Ernesti* coniicit legendum *ἐδίηνα τὸν* s. *μὲν β. μ.* et addit: haec enim est propria significatio vocis נָסַךְ. - *פָּלַח, *findo*, *seco*, Pih. פלח, quae vox etiam notat *pario*, *excludo violentiori nisu.* *Theod.* Iob. XXXIX, 3. ubi sensum mihi expressisse videtur. Sermo enim ibi est de facili partu ferarum. - פלט : הִפְלִיט, Pih. et Hiph. *Aqu.* Ps. XVII, 44. *Aqu. Symm.* et *LXX* Mich. VI, 14. LXX Iob. XXI, 10. Mich. VI, 14. - פָּלִיט, *profugus.* Num. XXI, 29. Iud. XII, 4. 5. - פְּלֵיטָה, *reliquiae.* Iud. XXI, 17. 2 Reg. XIX, 30. Esdr. IX, 14. 15., Dan. XI, 4. sec. *Chis.* - *רָפָא, *sano.* Hos. V, 13. sec. *Compl.* ubi *διασῶσαι* est sine dubio alius interpretis. - *שֶׂגֶב, nomen proprium. Ios. VI, 26. coll. 1 Reg. XVI, 34. pro nomine proprio eius aliquam interpretationem substituentes. Vox enim hebr. notat *exaltatum et per exaltationem quasi in tuto positum.* - שָׂרִיד, *supersum.* Ios. X, 20. - שְׂרִידִים, *superstes.* Ios. X, 20. 28. 30. XI, 8. *Symm.* Abd. 18. *διασωζόμενος.* 2 Macc. XI, 12. *γυμνοὶ διεσώθησαν*, nudi *evaserunt.*

ΔΙΑΣΩΣΜΟ'Σ, *evasio.* מִפְלָט, *evasio.* *Aqu. Theod.* Ps. LIV, 9.

ΔΙΑΤΑΓΗ', *dispositio*, *ordinatio.* פַּרְשֶׁגֶן, *exemplar.* Esdr. IV, 11. *αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς*, haec *dispositio*,

vel *constitutio* epistolae, h. e. ita epistola sese habebat. *Vulg. hoc est exemplar epistolae.*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ, praeceptum, edictum, decretum. לִמּוּדִים, plur. *docti, discipuli, praecepta. Symm.* Ies. VIII, 16. *διατάγματα, praecepta.* - נִשְׁתְּוָן, chald. *epistola, quae* scil. *decretum continet.* Esdr. VII, 10. αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος, hoc est exemplar *decreti.* Sap. XI, 8. νηπιοκτόνου διατάγματος.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ, dispositio, ordinatio, edictum. חֻקָּה, *decretum, statutum. Symm.* Iob. XXXVIII, 33. - *מוֹעֵד, *conventus. Inc.* 2 Sam. XX, 5. *Vulg. extra placitum.* Videtur διάταξις h. l. *id quod est constitutum et decretum*, speciatim *tempus ad conveniendum constitutum* significare, quam notionem etiam מוֹעֵד, ut arab. مَوْعِدٌ, haud raro habet. Vide *Simonis Lex. hebr.* s. h. v. - מַחֲלֹקֶת, *partitio.* 2 Par. XXXI, 16. 17. - מִשְׁפָּט, *iudicium*, et omnino *omne quod certum est et constitutum.* Ps. CXVIII, 91. - נוֹעַד Niph. *condico, convenio. Inc.* 2 Sam. XX, 5. διατάξεως. Ita *Bielius.* Sed in textu ibi legitur מוֹעֵד, quod vide supra. - *צָבָא, *exercitus. Symm. Theodot.* 2 Reg. XXIII, 4. πάσῃ τῇ διατάξει τοῦ οὐρανοῦ, universo *ordini* coeli, h. e. omnibus corporibus coelestibus: unde iterum apparet, διάταξιν non solum *ordinationem* et *constitutionem*, sed etiam *id quod bene constitutum et ordinatum est* significare, qualia sunt corpora coelestia. Vide s. v. τάξις. - שְׂדֵרָה (שׂ pro ס), *dispositio, ordinatio.* 1 Reg. VI, 9. - תַּבְנִית, *forma.* Ez. XLIII, 10. Iudith. I, 4. VIII, 36. digressi a tentorio ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν, abierunt ad *functiones* demandatas. Explicari quoque potest, ut *Bretschneiderus* observavit, de *loco certo, quem quisque in defendenda urbe tenere debebat. Hesych.* διατάξεων, διοικήσεων.

ΔΙΑΤΑΡΑΣΣΩ, perturbo. נִכְמַר, Niph. *flagro. Inc.* Hos. XI, 9. διεταράχθη. Vox hebr. h. l. notat *summo commiserationis affectu commoveri.* - סַר, *contumax, immoriger. Symm.* 1 Reg. XX, 43. διατεταραγμένος ex Arabismo. Scil. شرّ in Coniug. IVta notat: *perturbatus est*, quae notio et convenit locis ib. XXI, 4. 5. Quodsi autem a סוּר derivatur, plena formula esset: *recedens a sana mente*, quod eundem sensum habet.

ΔΙΑΤΑΣΣΩ, ΤΤΩ, dispono, ordino, praecipio, constituo. אָמַר, *dico, praecipio.* 1 Reg. XI, 18. ἄρτους διέταξεν αὐτῷ, panes seu victum *constituit* illi. - בָּרָא, *eligo.* Ez. XXI, 19. - הֵכִין, Hiph. a כּוּן, *statuo, constituo. Theod.* Iob. XXVIII, 27. διέταξεν αὐτὴν, *ordinavit* illam. - הֵשִׂים, Hiph. a שׂוּם, *pono.* Ez. XXI, 19. 20. - הִטְרִיף, Hiph. *alo, cibo. Symm.* Prov. XXX, 9. διάταξον. Vide s. v.

συντάσσω, et paulo post s. v. מָנָה. - חוֹקֵק, part. *decernens*, *legislator*. Iud. V, 9. *ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραὴλ*, cor meum advertit illis, quae *praecepta sunt* Israeli. Legerunt sine dubio לְחֻקֵּי. - *יָעַד. *Inc.* 2 Sam. XX, 5. *Vulg. constituit.* כִּכָּר, *tracta*, *planities*. *Inc.* 2 Sam. XVIII, 23. *διατεταγμένην*, *constitutam.* Versio haec cum textu hebr. conciliari nequit, nec apparet, a quonam fuerit haec via constituta? Quid si legeretur *διατεταμένην*, *viam extensam?* aut etiam *τὴν διατετμημένην?* nam *via compendiosa* eodem iure *διατετμημένη* quo *διατέμνουσα* dici potest. Vide s. v. *διατέμνω*. - מָנָה, Pih. *determino*, *definio*. Dan. I, 5. *διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας* (sc. *μέρος*) *καθ' ἡμέραν*, *constituit* illis rex portionem diurnam cotidie. - מִסְדְּרוֹנָה, *vestibulum*, *porticus*. Iud. III, 23. *ἐξῆλθε τοὺς διατεταγμένους*, exibat per *ordinatos*, sive, ut latinae versiones habent, *satellites*, vel *observantes*. In Cod. *Alex.* haec verba desunt, et nonnullis ex alio interprete inserta esse videntur, qui מִסְדְּרוֹנָה credidit esse *praesidium ordine militari instructum*, aut *milites ad excubias positos*. Non reticenda autem est sententia admodum probabilis *Bonfrerii* in *Commentario* ad h. l. pag. 258. qui per *τοὺς διατεταγμένους ipsam porticum* seu *στύλους διατεταγμένους*, *columnas ordinatas*, *quae porticum efficiunt*, intellegit. - פָּטַר, *dimitto*. *Inc.* ac LXX 1 Par. IX, 33. Non aliter legerunt, sed ita hanc vocem explicandam esse h. l. putarunt. - *שׂוּם, *pono*, etiam *dispono*. 1 Sam. XI, 11. *διέταξε*, *disposuit*, (*sensu* sc. *militari*) sec. *Compl.* ubi cum *τιθέναι* et *διατιθέναι* in codd. permutatur. - שָׁמַר, *servo*. 2 Par. V, 10. *οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι εἰς ἐφημερίαν*, non erant *ordinati* ad ministerium diurnum. 2 Macc. XII, 20. *διατάξας τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν*, cum *ordinasset* exercitum suum in cohortes. Iudith. X, 5. de *artificiosa crinium compositione* dicitur. Verba sunt: *διέταξε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ*. *Vulgatus*: *et discriminavit crinem capitis sui*. Verbum *discriminare* est in hac re proprium, unde *discriminale*, quod Ies. III, 20. occurrit, *acus* dicitur, *quae crines dividit ad concinnandum caput*. Vide *Hieron. adv. Rufinum* III. c. ult.

ΔΙΑΤΕΙ'ΝΩ, *extendo*, *distendo*, *pertingo*, et *διατείνομαι*, *intentor*. דָּרַךְ, *calco*. Ies. XXI, 15. *τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων*, arcuum tensorum. Conf. *Perizon.* ad *Ael.* V. H. VI, 14. - מָשַׁךְ, *protraho*. Ps. LXXXIV, 5. *διατενεῖς τὴν ὀργήν σου*, *extendes*, vel: *prolongabis* iram tuam. - מָתַח, *extendit*. Ies. XL, 22. - פָּרַשׂ, *expando*. Ps. CXXXIX, 6. *διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου*, *expanderunt* rete pedibus meis. Sap. VIII, 1. *διατείνει δὲ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας*, *pertingit* autem a fine usque ad finem. Fortasse autem legendum est *διαπνεῖ*, *perspirat*, ut iam *Budaeus* in *Comment. gr. l.* legit.

ΔΙΑΤΕΛΕ'Ω, *perficio*, it. *persevero*, *permaneo*. *בָּחַר, *eligo*. *Symm.* Cohel. IX, 4. qui pro verbis hebr. *quia quisquis eligatur ad omnes viventes*, habet: τίς γὰρ ἀεὶ διατελέσει ζῶν; ubi non solum sensum expressit, sed etiam secutus est lectionem marginalem יחבר, *coniunxit*, *associavit*: *Quis est*, *qui socius sit omnium viventium? Vulgat. nemo est*, *qui semper vivat*. Sic et *Syrus* ac *Chaldaeus*. – הָיָה, *sum*. Deut. IX, 7. ἀπειθοῦντες διατελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον, inobedientes *permansistis* Domino. Conf. Act. XXVII, 33. ac *Lex. N. T.* s. h. v. – כָּלָה, *deficio*, *consumor*. Ier. XX, 7. πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος, totum diem *consumsi* subsannatus. Ier. XX, 18. διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου, *consumti sunt* dies mei in ignominia. – עַד לָנֶצַח, *adhuc in aeternum*. *Symm.* Ps. XLVIII, 8. ἀεὶ διατελέσει. – שָׁלַם, *compleor*, *perficior*. *Symm.* Iob. IX, 4. Ps. LXXII, 14. et 23. 2 Maccab. V, 27. τὴν χορτώδη τροφὴν σιτούμενοι διετέλουν, victum ex herbis *semper* capiebant.

**ΔΙΑΤΕ'ΛΟΥΣ*, *semper*, *perseveranter*, i. q. διατελῶς. *Addit. Esther.* XIII, 4. ἀτάραχα παρέχωσιν ἡμῶν διατέλους τὰ πράγματα. Fortasse tamen scribendum est διατελῶς contracte pro διατελέως, quod legitur apud *Hippocr. Coac. praenot.* p. 210. F. Similis tamen est vox διατέχους. Vide *Etymol. M.* 271, 1.

ΔΙΑΤΕ'ΜΝΩ, *disseco*. כִּכָּר, *tracta*, *planities*. *Tres Intt. incerti* 2 Sam. XVIII, 23. ὁδὸς διατέμνουσα, via *dissecans*, *dividens*, vel *compendiosa*. *Vulgat. per viam compendii*. Non male quoad sensum: nam via compendiosa uti debebat, si cursu ipsum superare volebat. Iure autem quaeritur, quomodo cum textu hebr. conciliari possit haec versio. כִּכָּר, quod pro nomine proprio a LXX acceptum est (τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχάρ, *per viam*, *quae ad Cechar ducit*), in genere omne notat, *quod rotundum est et in gyrum ambit*, a כור, quod, ut arab. كُرّ, eandem significationem habet, unde mox de *massa panis rotunda*, mox de *mensurae genere rotundo* dicitur. Sed via, quae in gyrum ambit, non est via compendiosa, sed ea, quae recta dissecat terram, vitatis omnibus ambagibus, quas via strata vulgo habere solet. Tribuisse itaque videntur *oi Γ* voci כִּכָּר notionem novam ac insolitam, e reliquis linguis orientalibus adhuc confirmandam. Liceat tamen mihi hac data opportunitate nonnullas de hac versione coniecturas proferre, quae mihi de l. c. dilegentius cogitanti in mentem venerunt. Num fortasse τὴν διατέμνουσαν de suo addiderunt, ut lectores docerent, viam ad Cechar ducentem, qua usus fuit Achimahas, filius Sadoci, ut nuntium perferret ad Davidem, fuisse longe compendiosiorem ea, qua Chusi usus fuit? Aut legerunt fortasse כרב, quod

in reliquis linguis OO. *incidere*, *arctius constringere* notat? *Via incisa et arctius constricta* metaphorice recte dici potest *via compendiosa.* Aut denique in suo codice invenerunt כִּבְרָה, *milliare*, ut דֶּרֶךְ הַכִּבְרָה sit *via per totum milliare brevior?* Vide tamen s. v. διατάσσω a me notata.

**ΔΙΑΤΗ'ΚΩ*, *liquo*, *liquefacio*. הִתִּיר, Hiph. a נָתַר, *transire*, *exsilire facio*. Hab. III, 6. ex usu l. Chald. in qua *defluere* notat. *Vulg. dissolvit.*

ΔΙΑΤΗΡΕ'Ω, *conservo*, *observo*, *custodio*, *tueor*. הֵילִיךְ, Hiph. a יָלַךְ, *abduco*. Ex. II, 9. διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο. In textu hebr. legitur: *sume tecum hunc puerum*, sensu fere eodem. - הֶעֱמִיד, Hiph. *constituo*, *superesse facio*. Ex. IX, 17. ἕνεκεν τούτου διετηρήθης ἕως τοῦ νῦν. Bene quoad sensum. - הָרַג, *occido*. 2 Sam. XXX, 30. sec. *Compl.* διετηροῦντο. Vide sub v. διαπαρατηρέω. - מִשְׁמֶרֶת, *conservatio*. Exod. XII, 6. διατετηρημένον. - נָצַר, *custodio*. *Aqu. Symm.* Prov. XXVII, 18. ubi διατηρεῖν de arbore usurpatum notat *diligenter curare*, *bene colere*. *Aqu.* Ps. LX, 8. LXX Ex. XXXIV, 7. ubi cum τηρεῖν in codd. permutatur. Ps. XI, 8. διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, *custodies* nos ab hac generatione. Prov. XXII, 11. - פִּלֵּס, *libro*, *expendo*, *pondero*. *Symmach.* Prov. IV, 26. διατήρησον. Sensum expressit. Qui enim vitae suae rationem diligenter observat, is e stilo SS. *viam suam ponderare* dicitur. - שָׁמַר, *custodio*. Genes. XVII, 9. 10. XXXVII, 11. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα, pater vero eius illud somnium *altamente repostum servavit*. Num. XVIII, 7. διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, *fungemini dilegenter* sacerdotio vestro. Ib. XXVIII, 2. διατηρήσετε, *dilegenter curate*. Deut. VII, 8. διατηρεῖν τὸν ὅρκον, *servare* iusiurandum. Prov. XXI, 23. διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *custodit* ab afflictione animam suam: coll. Act. XV, 29. Ies. LVI, 2. διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα, *custodiens* manus suas, ne faciant iniqua. Sap. XI, 26. ubi διατηρεῖσθαι est *in vita conservari*, i. q. μένειν. Sirac. I, 23. διατήρησον τὰς ἐντολὰς, *observa* praecepta. Ibid. XXVIII, 5. διατηρεῖν μῆνιν, *retinere*, i. e. *fovere iram*, et ibid. v. 1. διατηρῶν διατηρήσει, *sedulo asservabit in memoria*, *ut puniat*. Iudith. II, 10. coll. Iac. I, 6.

ΔΙΑΤΗ'ΡΗΣΙΣ, *conservatio*, *custodia*. מִשְׁמֶרֶת, idem. Ex. XVI, 33. 34. Num. XVII, 10. XIX, 9. εἰς διατήρησιν. *Ioseph. A. I.* I. p. 13, 13.

**ΔΙΑΤΙ'*, *quare*, pro διὰ τί. Καὶ διατί pro ו. 1 Reg. I, 27. Bene quoad sensum.

ΔΙΑΤΙ'ΘΗΜΙ, *dispono*, *constituo*, et in medio

ΔΙΑΤΙ'ΘΕΜΑΙ, *paciscor*. אֻמְלָלָה, part. Pah. foem. *languidam*. *Theod.* LXX Ez. XVI, 29. τί διαθῶ τὰς θυγατέρας σου. Non male quoad sensum. Scil. διατιθέναι, *disponere*,

sumitur h. l. sensu morali. *Disponere cor est emendare animum. Cor infirmum* autem dicitur, *quod non facile a vitiositate purgari s. emendari potest.* – הֵקִים Hiph. a קוּם, *erigo.* Gen. IX, 17. διαθήκης ἧς διεθέμην, foederis, quod *pepigi.* – הֵשִׂים Hiph. a שׂוּם, *pono.* 1 Sam. XII, 11. διέθετο Σαοὺλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχὰς, *disponebat* Saul populum in tres turmas. – *הִשְׁלִים, *pacem facio.* 2 Sam. X, 19. διέθεντο διαθήκην sec. *Compl.* – כָּרַת, *seco, scindo,* et, si de foedere sermo est, *pango.* *Theod.* Ies. LVII, 8. διέθου, h. e. *foedere te obstrinxisti.* *Vulg. pepigisti cum eo foedus. Montf.* minus bene transtulit: *disposuisti te ipsam in eo.* LXX Gen. XV, 18. διέθετο Κύριος τῷ Ἀβραὰμ διαθήκην, *pepigit* Dominus foedus cum Abrahamo. Vide et Deut. V, 3. Ios. IX, 6. Sic et *Aristoph. Av.* v. 439. ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοί. Deut. V, 2. διέθετο πρὸς ἡμᾶς διαθήκην, *pepigit* nobiscum foedus. Vide et Deut. VII, 2. XXIX, 12. – נָתַן, *do.* Hos. XI, 9. τί σε διαθῶ, Ἐφραΐμ; quid tibi *faciam,* aut: quomodo te tractem (coll. 2 Macc. IX, 28.), o Ephraim? – עָבַר, *transeo.* Ps. LXXXIII, 6. ubi pro עָבַר legisse videntur עָרַךְ, *disponere, ordinare.* – צִוָּה Pih. *iubeo.* Ios. VII, 11. Sap. XVIII, 9. τὸν τῆς θειότητος νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο, legem divinam unanimiter *constituebant.* 2 Macc. IX, 28. ὡς ἑτέρους διέθηκεν, quemadmodum alios *tractaverat.* – Vide alibi Εἰρήνη et Ὀργίλως.

*ΔΙΑΤΙΛΛΩ, *pervello, evello, divello.* Vox haec in *Thesauro Bieliano* omissa reperitur apud LXX pro hebr. פּוּץ, *distringo.* Iob. XVI, 13. λαβών με τῆς κόμης διέτιλε. *Vulg. confregit me.*

ΔΙΑΤΙΜΑΩ, *aestimo, probo, in honore habeo:* הֶעֱרִיךְ Hiph. ab עָרַךְ, *taxo, aestimo. Hebr.* Lev. XXVII, 14. διατιμήσεται.

*ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ, *aestimatio.* עֵרֶךְ, *ordinatio. Inc.* Lev. XXVII, 8. ἐλάσσων τῆς διατιμήσεως. Incertum hunc interpretem esse τὸ Σαμαρ. satis probabiliter ex v. 14. colligitur. *K.*

ΔΙΑΤΙΝΑΣΣΩ, *quatio.* פִּצֵּץ Pih. a פּוּץ, *frango, concutiendo dissilire facio, dissipo. Hebr. Int.* Iob. XVI, 13. διετίναξε. – מְפַזֵּז part. Pih. *subsiliens, saltans. Aqu.* 2 Sam. VI, 16. διατινασσόμενος, *quatiens se, corpus huc et illuc iactans, ac contra decorum movens. Vulg. subsilientem. Symm.* σκιρτῶντα. Adde *Eurip. Iphig. in Taur.* v. 281, *Bacch.* 586.

ΔΙΑΤΟΝΙΟΝ, *fibula, annulus.* קְרָסִים plur. *ansulae.* Ex. XXXV, 10. *Hesych.* διατόνια, κρίκους. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* τὰ διατόνια, τοὺς κρικέλλους. Conf. *Casaub.* in *Athen.* p. 359.

ΔΙΑΤΌΡΕΥΜΑ, *tornatura*, *opus tornatile*. מִקְלַעַת, *tornatura*, *sculptura*. *Inc.* 1 Reg. VII, 31. διατορεύματα.

ΔΙΑΤΟΡΕΥ'Ω, *torno*, i. q. διατορνεύω, apud *Aeschyl. Prom.* v. 76. מִקְלַעַת, *tornatura*, *sculptura*. *Aqu. Theod.* 1 Reg. VI, 18. διατετορευμένα, *tornata*.

ΔΙΑΤΡΕ'ΠΩ, *dimoveo*, *perverto*, *perturbo*, *dissuadeo*, *pudore iniecto deterreo*, *ad erubescentiam deduco*, *erubescere cogo*, *perterreo*. *הַכְלִים Hiph. a כָּלַם, *ignominia afficio*. Iud. XVIII, 7. οὐκ ἔστι διατρέπων ἢ καταισχύνων: ubi duae versiones coaluerunt, nisi quis verba ἢ καταισχύνων pro mero glossemate habere velit. Sensus est: nemo eis adversabatur, aut, ut *Vulgatus* vertit: *nullo ei penitus resistente*. Vide ad h. l. *Scharfenb.* - *זָעַף, *indignor*. Dan. I, 10. sec. *Chis.* ubi זֹעֲפִים, *tristes*, per duo vocabula ἀσθενῆ καὶ διατετραμμένα explicatur, quorum alterutrum est vel glossa, vel alius interpretis. Ib. v. 13. ἡ ὄψις διατετραμμένη. Sed utroque loco *Scharfenb.* reponere mavult διεστραμμένα et διεστραμμένη, coll. *Terent. Eun.* Act. IV. Sc. 4, 3. *os ut sibi distorsit carnifex*. - חָפָה, *operio*. Esth. VII, 8. διετράπη τῷ προσώπῳ, *vultui iniiciebatur rubor*, quo qui suffunduntur, faciem operire solent. - עָרַץ, *violenter opprimo*, etiam *expavesco*. Iob. XXXI, 34. οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους, non enim *expavi* ad multitudinem plebis. Pro οὐ fortasse legendum καὶ, *etenim* metuissem.

ΔΙΑΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio*, *alo*, et ex adiuncto *in vita conservo*. בֵּרֵךְ, *benedico*. Prov. XXII, 9. ὁ ἐλεῶν πτωχὸν, αὐτὸς διατραφήσεται. Speciem pro genere posuerunt. - חִיָּה: הֶחֱיָה, Pih. et Hiph. *in vita conservo*. Gen. VII, 3. L, 20. Psalm. XXXII, 19. - כִּלְכֵּל Pih. a כּוּל, *sustento*. Gen. XLV, 11. sec. *Oxon.* ubi reliqui libri ἐκτρέφειν habent. Ibid. L, 21. Ruth. IV, 15. 1 Reg. XVIII, 13. sec. *Compl.* Ps. LIV, 25. αὐτός σε διαθρέψει, ubi *Agellius* emphasin in hac voce quaerit, scribens: Non dixerunt θρέψει, *nutriet*, quasi totum simul, quod ad nutriendum sit opus, semel daturus sit, sed διαθρέψει, quasi: *per tempora singulosque dies suppeditabit cibum*. - נִהֵל Pih. *leniter duco*, speciatim ad pascua aut potum. Psalm. XXX, 4. *Vulg. Hier. enutries me*. Sensum secuti sunt.

ΔΙΑΤΡΕ'ΧΩ, *discurro*, *percurro*. הָלַךְ, *eo*. Ex. IX, 24. διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς, *fulgura micabant per terram*. - פָּסַח, *transilio*. 1 Reg. XVIII, 26. διέτρεχον, *divisis turmis decurrebant*. - רָצַץ: הֵרִיץ, Pih. et Hiph. a רוּץ, *decurro*. 1 Sam. XVII, 17. Ioel. II, 7. sec. *Compl. et B.* Ib. v. 9. Nah. II, 4. - הִשְׁתּוֹטֵט Hithp. a שׁוּט, *continuo*, *indesinenter percurro*. *Inc.* Ier. XLIX, 3.

**ΔΙΑΤΡΕ'Ω*, *perterebro*, *perforo*. כִּזֵּב Pih. *mentior*. Num. XXIII, 19. διατρηθῆναι, ut libri nonnulli habent, teste

Bonfrerio ad h. l., quod difficiliorem reddit sensum, nisi metaphorice sumatur, ut significet *perforari*, *more cribri effluere*, et oblivisci, vel non servare ea, quae semel dixeris et decreveris, quod etiam *mentiri* est. Vsurpatur quoque haec vox de *eo*, *qui intremiscit ac perterrefactus diffugit*, quae notio etiam ab h. l. minime aliena est.

*ΔΙΑ'ΤΡΗΤΟΣ, *perforatus*, *foraminibus pertusus*. Ez. XL, 16. ubi in quibusdam libris teste *L. Bosio* legitur ἐκκόλαμμα διάτρητον, quibus verbis nihil in textu hebr. respondet.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ', *commoratio*, *conversatio*, item *locus*, *ubi est διατριβή*, etiam *omne vitae studiorumque genus*. אִוֶּלֶת, *stultitia*. Prov. XIV, 26. ubi διατριβὴ est non solum *conversatio*, sed etiam *vitae ratio ac mores*. Vide ad h. l. *Iaegerum*. – הֲלִיכָה, *incessus*. Prov. XXXI, 27. στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, ubi διατριβαὶ *ianuas* significare videtur, hoc sensu: *non multis aditum ad se admittit*. – מוֹשָׁב, *habitatio*. Lev. XIII, 46. ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔσται αὐτῷ ἡ διατριβὴ, extra castra solitarius degat. – מָעוֹן, idem. Ier. XLIX, 32. διατριβὴ στρουθῶν, ubi *habitaculum* notat.

ΔΙΑΤΡΙ'ΒΩ, *contero*, *tero*, *lino*, et, si χρόνον subintellegas, *commoror*, *subsisto*. גּוּר, *peregrinor*. Ier. XXXV, 7. γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς, terrae, in qua vos commoramini. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. – *הִתְפֹּצֵץ Hithp. a פּוּץ, *dissipor*, *confringor*. Hab. III, 6. διετρίβη τὰ ὄρη sec. *Cyrillum*. Sed sine dubio ibi in aliis libris rectius legitur διεθρύβη. – יָשַׁב, *sedeo*, *maneo*. Lev. XIV, 8. *Symm.* 2 Sam. V, 9. Tob. XI, 8. δηχθεὶς διατρίψει, compunctus *deteret*. Ibid. v. 10. διέτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, *terebat oculos suos*.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ', *alimentum*, *commeatus*. מַכֹּלֶת, *cibus*. *Aqu.* 1 Reg. V, 11. Adde 1 Macc. VI, 49.

ΔΙΑΤΥΠΟ'Ω, *conformo*, *reformo*, *muto*. Sap. XIX, 6. ὅλη ἡ κτίσις ἄνωθεν διετυποῦτο, omnis enim creatura *mutare videbatur suam naturam et indolem*.

ΔΙΑΥ'ΓΑΣΜΑ, *pellucidus splendor*. נֹגַהּ, idem. *Inc.* Hab. III, 3. seu 4.

ΔΙΑΥΓΗ'Σ, *pellucidus*. זַךְ, *purus*. *Aqu.* Prov. XVI, 2. διαυγεῖς. *Hesych.* διαυγὲς, λαμπρὸν, φωτεινόν.

ΔΙΑΥΓΙ'ΖΟΜΑΙ, *illustror*, *dilucidus sum*. זָכָה, *purus sum*. *Aqu.* Iob. XXV, 5. διαυγισθήσεται, *illustrabuntur*, *dilucidae erunt*.

ΔΙΑΦΑΙ'ΝΩ, *appareo*. Sap. XVII, 6. διεφαίνετο δ' αὐτοῖς μόνον αὐτομάτη πυρὰ, *apparebat* (seu *interlucebat*, *obiter et in transcursu inter tenebras emicabat*) autem illis sola spontanea pyra.

ΔΙΑΦΑΝΗ'Σ, *pellucidus*. זַךְ, *purus*. Ex. XL, 34. *λίβανον διαφανῆ*. Vide *Plinium* XII, 14. et *Theophr. hist. plant.* IX, 4. - *זְכוּכִית, *crystallus*. *Inc.* (quem *Symmachum* esse opinatus est *Montf.*) Iob. XXVIII, 17. *κρύσταλλος διαφανής*, *crystallus pellucida*. Cur hoc epitheton in re tam nota apposuerit, equidem non video. Existimo igitur, *διαφανὴς* esse alius interpretis, fortasse *Aquilae*, etymologiae a זָכָה, *purus*, *mundus fuit*, rationem habentis. - צֹהַר, *fenestra*. *Symm.* Gen. VI, 16. *διαφανὲς ποιήσεις*, h. e. interprete *Hieronymo*, *dilucidum facies arcae*, *volens fenestram intelligi*. Vide *Drusium* in *Fragm.* p. 17.

ΔΙΑΦΑΝΗ͂ ΛΑΚΩΝΙΚΑ', sc. *ἱμάτια*, vel *χιτώνια*, *vestimenta pellucida Laconica*. גִּלְיוֹנִים, plur. *specula*, et *vestes pellucidae*, aut potius teste *Kimchio interulae* s. *subuculae tenues ac subtiles*, sic dictae, quia transparebat sub illis corpus prae nimia eorum tenuitate. Ies. III, 21. *τὰ διαφανῆ λακωνικά*. Alterutrum ex his duobus vocabulis iudice *Fullero* (in *Miscell. SS.* lib. V. c. 20.) pro glossemate habendum videtur. *Suidas* enim *διαφανῆ χιτώνια* esse dicit, *οὐ τὰ λαμπρὰ, ἀλλὰ τὰ ἰσχνὰ, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν*. *Hesychius*: *λακωνικὸς χιτὼν, λεπτὴ ἐσθής*. Alias tenues et pellucidae vestes *σειρῆναι* dicebantur. Vide *Hesych.* h. v. et *Schroederum de vestitu mulier. Hebr.* cap. 18. p. 312.

**ΔΙΑ'ΦΑΝΟΣ*. *Aqu.* Exod. XXVIII, 8. שָׁנִי, *διάφανον*. Sic ed. *Rom.* perperam habet pro *διάφορον*. Vide ad h. l. *Montfauconium*.

ΔΙΑΦΑΥ'Ω, vel *ΔΙΑΦΑΥ'ΣΚΩ*, *illucesco*, *dilucesco*. אוֹר verbum, *luceo*. Gen. XLIV, 3. ubi cum *φαύειν* permutatur in codd. Iud. XVI, 2. *ἕως διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος*. 1 Sam. XIV, 36. *ἕως διαφαύσῃ ἡ ἡμέρα*, ubi cum *διαφωτίζειν* permutatur in codd. 2 Sam. II, 32. *διέφαυσεν αὐτοῖς*, sc. *ἡμέρα*, vel *ὄρθρος*, *diluxit* illis dies s. diluculum. *Symm.* 1 Sam. XXIX, 10. ubi *Vulg. et coeperit dilucescere*. - *אוֹר subst. *lux*. *Inc.* 2 Sam. XVII, 22. *ἕως διέφαυσε τὸ πρωΐ*. *Vulg. donec dilucesceret*.

ΔΙΑΦΕ'ΡΩ, *differo*, *praesto*, *antecello*, *deporto*, et *διαφέρομαι*, *dispergor*, *longe lateque audior*, *altercor*, *contendo*. *סוּר, *recedo*. 1 Sam. XVII, 39. sec. *Alex.* *διαφεροῦσιν*. Scribe *διαφέρουσιν*, *deportabant*. Alii habent *ἀφαιροῦσιν*. - שְׁנָא Chald. *mutor*, *immutor*, etiam אִשְׁתַּנִּי, Ithpahal. Dan. VII, 28. *ἡ ἕξις μου διήνεγκεν ἐμοὶ* sec. *Chis.* ubi *Theodot.* *ἀλλοιοῦσθαι* habet. Ib. v. 3. *θηρία διαφέροντα ἀλλήλων*, bestiae a se invicem *differentes*. Ib. v. 7. *αὐτὸ διαφέρον περισσῶς περὶ πάντα τὰ θηρία*, multum *differens* ab omnibus bestiis. 3 Esdr. V, 78. *διαφέρειν σχεδίας εἰς τὸν Ἰόππης λιμένα*, ut *deportarent* rates in portum Ioppes. Sap. XVIII, 2. *τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο*, ut esset *differentia*, (h. e. *ut longius secederent*, *et a se ipsis discederent*,) donum sibi expetebant, aut:

inimicitiarum gratiam et veniam petebant. Ibid. XVIII, 10. οἰκτρὰ διεφέρετο θρηνουμένων παιδίων, planctus flebilis ploratorum infantium *longe lateque audiebatur.* 2 Macc. III, 4. διηνέχθη τῷ ἀρχιερεῖ, *contendebat* cum summo sacerdote. *Hesych.* διηνέχθη, ἐμαχέσατο. Ib. XV, 13. ἄνδρα πολιᾷ καὶ δόξῃ διαφέροντα, virum canitie et gloria *praestantem.* 3 Macc. VI, 26. εὐνοίᾳ πρὸς ἡμᾶς διαφέροντες πάντων ἐθνῶν. Confer *Lex. N. T.* s. h. v. *Hesych.* διαφέρει, ἀνήκει, προὔχει, ὑπερέχει, βέλτιόν ἐστι.

ΔΙΑΦΕΥΓΩ et *ΔΙΑΦΕΥΓΟΜΑΙ*, *effugio, salvus evado.* נָדַד, *vagor.* Ies. X, 14. ὃς διαφεύξεταί με. Ita *Bielius.* Sed l. c. respondet potius formulae נָדַד כָּנָף, *alam movere,* nempe *aufugiendi* aut *se defendendi causa*, quanquam non ignoro, simplex quoque נָדַד in l. Chald. et Arab. نَدَّ *aufugere* notare. – נוּס, *fugio.* Amos IX, 1. μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, ne *effugiat* ullus ex illis fugiens. – נִמְלַט, Niph. *evado.* Prov. XIX, 5. ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται, qui iniuste aliquem accusat, non *salvus evadet.* *Symm.* Iob. XXII, 30. – נִצַּל, Niph.* *eripior, eripio me, evado.* *Symm.* Ps. XXXII, 16. διαφεύξεται. – עָלַז, *exulto.* Ier. XI, 15. ἢ τούτου, sc. ἕνεκα, διαφεύξῃ; vel propter hoc *effugies?* ubi pro תַּעֲלֹזִי legisse videntur תַּחְלְפִי, *excedes, effugies.* Ex *Michaelis* sententia legerunt תָּעוּזִי, ab עוּז, *fugere.* – פָּלִיט, *evadens.* *Symm.* Ies. XLV, 20. διαπεφευγότες, qui *salvi evaserunt.* LXX οἱ σωζόμενοι. Idem Gen. XIV, 13. LXX Ios. VIII, 23. 2 Reg. IX, 15. – שָׂגַב, *robustus sum.* Deut. II, 36. οὐκ ἦν πόλις, ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς, nulla urbs *potestati nostrae resistere* potuit. Bene quoad sensum. – *שָׂרִיד, *superstes.* Ios. XI, 8. sec. *Ald.* διασεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα: ubi duae versiones coaluerunt. Idem valet de lectione *Cod. Oxon.* σεσωσμένους καὶ διαπεφευγότας. *Cod. Vat.* habet tantum διασεσωσμένον.

ΔΙΑΦΘΕΙΡΩ, *corrumpo, vasto, perdo, destruo, interficio, trucido.* הֵמִית Hiph. a מוּת, *occido.* 1 Sam. II, 27. ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς, volebat Dominus *occidere.* Sic *Aelianus V. H.* VIII, 9. διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον. Ibid. XIII, 45. – הִתְעַוֵּת Hithp. *perverto, corrumpo me.* *Symm.* Cohel. XII, 3. διαφθαρῶσι ἄνδρες οἱ ἰσχυροί, *interficiantur* viri fortes. – חִבֵּל Pih. et Chald. חֲבַל et אִתְחַבַּל, Pah. et Ithp. *Aqu.* Cant. VIII, 5. διεφθάρη. *Vulg. corrupta est.* Significat autem ibi διαφθείρειν *corrumpere* s. *vitiare virginem.* Interpretationem autem hanc vulgari longe praeferendam esse, quis non videt? Legit autem *Aquila* חִבְּלָה. *Symm.* Cant. II, 15. – LXX Cohel. V, 5. Mich. II, 10. Dan. IV, 20. (ubi vid. *Scharfenb.*) VII, 14. ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, regnum eius non *destruetur.* – חָרַב, *exsiccor.*

Iud. XVI, 7. 8. νευρίας μὴ διεφθαρμένας. Bene quoad sensum. - *שַׁחַח, *depressio, humiliatio. Symm.* Mich. VI, 14. Legisse videtur שָׁחַח, aut sensum secutus est. - *מָחָה, *deleo.* 2 Reg. XIV, 27. ubi διαφθείρειν est *prorsus delere, penitus perdere,* et cum ἐξαλείφειν in codd. permutatur. - סָחַב, *traho.* Ier. L, 45. Sc. vox hebr. ex usu l. arab. سحب etiam *abradere* ac *depascere* notat. - פִּלֵּל Pih. *iudico.* Ez. XVI, 51. ἐν ἧ διέφθειρας τὰς ἀδελφάς σου, qua *perdendas iudicasti* sorores tuas. - *פָּרַךְ, *divido. Symm.* Ex. XIX, 22. Bene quoad sensum. - שְׁחִיתָה, Chald. *corruptum.* Dan. II, 9. διεφθαρμένον, *falsa* et *mendacia.* - שחת: הִשְׁחִית et נִשְׁחַת, *Pih. Hiph.* et *Niph. Inc.* 1 Sam. XXVI, 9. ubi in notione *necandi* legitur. *Oi Γ* Ez. XVI, 47. διέφθειρας ὑπὲρ αὐτάς. Bene *Vulgatus: pene sceleratiora fecisti illis.* In eadem significatione morali legitur quoque apud LXX Iud. II, 19. διέφθειραν (sc. τὰς ὁδοὺς αὐτῶν) ὑπὲρ τοὺς πατέρας, corruperunt vias suas magis quam patres, h. e. maioribus suis sceleratiores fuerunt. Conf. *Drusii Miscell. cent.* II. c. 100. Iud. VI, 4. 5. XX, 21. - שְׁנָא, Chald. *muto me, mutor.* Dan. VII, 19. τοῦ διαφθείροντος πάντα: ubi non sunt aliam lectionem secuti, sed vel sensum male expresserunt, vel ex aliis locis rescribendum erit τοῦ διαφέροντος παρὰ πάντα, ut observavit ad h. l. *Scharfenb. Iustinus M.* καταφθείροντος habet. Sap. XVI, 5. δήγμασι δὲ σκολιῶν διεφθείροντο ὄφεων, morsibus autem curvorum serpentum *enecabantur.*

*ΔΙΑΦΘΟΝΕ'Ω, *invideo.* Esth. VI, 3. in ed. *Usserii vet. alt.* p. 132. καὶ νοήσαντες οἱ νεανίσκοι διεφθόνουν αὐτῷ. K. Διαφθονεῖσθαι pro *invideri* affertur e *Chrysostomo*, teste *H. Stephano.*

ΔΙΑΦΘΟΡΆ, *corruptio, perditio, vastatio,* it. *fovea.* *בֹּשֶׁת, *pudor.* Soph. III, 5. sec. cod. *Alex.* ἐν διαφθορᾷ. Legerunt בְּשַׁחַת. - חֲבַל *Chald.* Dan. III, 26. et VI, 23. - חֶבֶל, quod etiam *funem* notat. Hos. XI, 5. ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτούς. Scil. חֶבֶל ex usu l. arab. حبل notat *corrupit, perdidit.* Vide ad h. l. *Steph. le Moyne Obss. ad Varia Sacra* p. 306. - מַדְחֵפוֹת plur. *impulsiones.* Ps. CXXXIX, 12. - מַכְאוֹב, *dolor.* Ier. LI, 8. - מֶסַח, *evulsio, destructio.* Oi λοιποὶ 2 Reg. XI, 6. ἀπὸ διαφθορᾶς, ex *Theodoreto* ad h. l. qui sic habet: τὸ μεσαὲ οἱ λοιποὶ ἑρμηνευταὶ ἀπὸ διαφθορᾶς εἰρήκασι· τουτέστι μετὰ πάσης φυλακῆς, ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι βλάβην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ θείῳ. In *Coislin.* 2. perperam legitur ἀπὸ διαφορᾶς. - מַשְׁחִית, *corruptio.* Ez. XXI, 31. Dan. X, 8. - שֹׁד, *vastatio. Symm.* Hos. VII, 13. - שְׁחוּת, *fovea, fossa.* Prov. XXVIII, 10. εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται. Non lege-

runt שָׁחַת, ut nonnulli opinati sunt, sed sensum secuti sunt. - שְׁחִית, idem. Ps. CVI, 20. Thren. IV, 20. - שַׁחַת, *perditio*, it. *fovea*. Ps. IX, 15. XV, 10. XXIX, 11. Conf. *Drusium Quaest. ebr.* lib. II. qu. 45. *Aqu.* Ps. VII, 16. Prov. XXVI, 27. Cf. *Colomesium Obss. Sacr.* p. 612. - שחת: הִשְׁחִית, Pih. et Hiph. Ierem. XIII, 13. XV, 3. Hos. XIII, 9. Esdr. IV, 39. διαφθορὰ, sec. cod. *Alex.* Sine dubio scripserat διαφθορὰν, *corruptionem largitionibus effectam*, aut διαφθόρια. Sir. XXXIV, (al. 31.) 5. διαφθορά. Num *opes caducae et corruptibiles?* Sed potest quoque per *exitium* reddi.

ΔΙΑΦΛΕΓΩ, *exuro*. בָּעַר, idem. Ps. LXXXII, 13. ὡς πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν.

ΔΙΑΦΟΒΕ'Ω, *perterrefacio*. שָׁסָה, *diripio*. Ier. XXX, 16. ἔσονται οἱ διαφοβοῦντές σε εἰς διαφόβημα: ubi alii libri rectius habent διαφοροῦντες, quanquam et altera lectio quodammodo defendi potest.

ΔΙΑΦΟ'ΒΗΜΑ, *terror*, *perterrefactio*, ac per metonymiam *obiectum terroris*. מְשִׁסָּה, *direptio*. Ier. XXX, 16. ubi alii rectius, ut videtur, διαφόρημα habent, quod vide infra.

ΔΙΑΦΟΡΑ', *differentia*, *discrimen*. שַׁחַת, *perditio*. Iob. XXXIII, 28. διαφορὰν sec. *Ald.* ubi tamen alii rectius διαφθορὰν exhibent. Sap. VII, 20. Prol. Sir. 1 Macc. III, 18. οὐκ ἔστι διαφορὰ ἐναντίον τοῦ οὐρανοῦ, non est differentia in conspectu coeli, seu Dei: ubi *Syrus* per ܟܠܝܐ, *obstaculum*, non male quoad sensum reddidit.

ΔΙΑΦΟΡΕ'Ω, *dissipo*, *distraho*, etiam *diripio*, *spolio*. שָׁסָה, *diripio*. *Al.* Ier. XXX, 16. ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα, qui te *diripiunt*, iterum diripientur. Ita sec. *Vat.* ubi tamen plerique libri habent: οἱ διαφοβοῦντές σε εἰς διαφόβημα. Sed prior lectio, quae magis textui hebr. respondet, praeferenda est, et confirmatur iudice *L. Bos.* ex *Hesychio*, apud quem ipsissima haec verba διαφοροῦντές σε exponuntur παίζοντές σε. Apud eundem etiam διαφόρημα est παίγνιον, ut et apud *Suidam*. Vide *Cappelli notas criticas* ad h. l. p. 529.

ΔΙΑΦΟ'ΡΗΜΑ, *dissipatio*, *distractio*, *direptio*, etiam *ludibrium*. מְשִׁסָּה, *direptio*. *Al.* Ier. XXX, 16. Sic et res vento dissipatae dicuntur esse *ludibrium venti*. Vide modo ante in διαφορέω. *Zonaras Lex.* διαφόρημα, τὸ παίγνιον.

ΔΙΑ'ΦΟΡΟΣ, *differens*, *diversus*, *praestans*, *excellens*. אֱלֹהִים, *Deus*. *Symm.* Gen. I, 27. ἐν εἰκόνι διαφόρῳ, in imagine excellenti. Haud ignoravit nempe doctus interpres, vocem *Deus* aliis vocibus addi ad summam alicuius rei praestantiam indicandam. - כִּלְאַיִם dual. *diversa genera*. Deut. XXII, 9. οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον, ne con-

seras vineam tuam *rebus diversi generis:* ubi loco διάφορον in aliis libris legitur δίφυρον, quod est fortasse alius interpretis, nam utrumque locum habere potest. *Gloss. in Octat.* διάφορον, ἀνομοιογενές. - שָׁנְיָה part. foem. Chald. Dan. VII, 19. - שְׁנַיִם dual. *duo.* Esdr. VIII, 26. σκεύη χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ διάφορα, vasa ex aere fulgenti bono *praestantia,* aut potius: *varia.* - *שָׁנִי, *iteratum,* sc. *tingendo, dibaphum. Aqu.* Ex. XXVIII, 8. *Inc.* ib. v. 5. Vterque videtur שְׁנִי legisse. 3 Esdr. IV, 39. οὐ λαμβάνει πρόσωπον, οὐδὲ διάφορα: ubi διάφορον notat *pecuniam, munera.* De lectione cod. *Alex.* διαφθορὰ vide supra s. h. v. In eadem *pecuniae* notione legitur quoque 2 Macc. I, 35. III, 6. ubi supplendum χρῆμα, quod additur apud *Theophrast. Charact.* c. 10. Adde *Polyb.* XXIII, 8, 11. διάφορα προτείνειν, *pecuniam offerre. Dionys. Hal.* VI, 58. T. II. p. 1172. ed. *Reisk.* πρὸς πολὺ διάφορον, καὶ ἐπὶ μεγάλοις δανεισθὲν τόκοις, multa pecunia mutuo data, idque magno foenore. Conf. *Vorstium de hebr. N. T.* p. 452. ed. *Fisch.*

*ΔΙΑΦΟ'ΡΩΣ, *diverse, varie.* Dan. VII, 7. pro chald. מְשַׁנְיָה, *varia* s. *diversa erat,* διαφόρως χρώμενον παρὰ πάντα τὰ πρὸ αὐτοῦ θηρία.

ΔΙΑΦΡΑΓΗ'. פָּרוּץ, part. Pah. *ruptum.* Vide supra s. v. διασφαγή.

ΔΙΑΦΥΛΑ'ΤΤΩ, *custodio, servo, conservo.* חָרַף, *probro afficio.* Lev. XIX, 20. αὕτη οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, h. e. *desponsata* viro, quam notionem voci hebr. interpretes Iudaici tribuunt. Vide ad h. l. *Schultens.* in *Opp. min.* p. 143 sequ. - נָצַר, *tueor, custodio.* Deut. XXII, 10. - שָׁמַר, *servo, custodio.* Deut. VII, 12. διαφυλάξει σοι Κύριος τὴν διαθήκην, *servabit* tibi Deus foedus. Iob. II, 6. Prov. VI, 24. τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου, ut *conservent* te a muliere viro subiecta. Ier. III, 5. sec. cod. *Alex.* et *Compl.* ubi cum φυλάσσειν in Codd. permutatur. Sap. X, 12. διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπ' ἐχθρῶν, *conservavit* eum ab inimicis.

ΔΙΑΦΩΝΕ'Ω, *dissono, discrepo, desum, desideror, pereo, morior.* גָּזַר, *abscindo.* Ez. XXXVII, 11. ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν, periit spes nostra, *actum est de nobis. Hesych.* διαπεφωνηκαμεν, ἀπωλόμεθα. Διαφωνεῖν, explicante *Hemsterhusio* ad locum *Hesychii,* est *prae lassitudine, vocisque nimia contentione ad incitas redactum esse,* tum etiam *animam agere atque efflare.* Conf. *Bocharti Hieroz.* P. II. p. 649. - *הָלַךְ, *eo,* etiam *pereo, intereo. Symm.* Ps. LVIII, 9. ubi *Montf.* διαφωνεῖ male reddidit *dissonat,* cum potius reddendum fuisset *perit.* Nonnulli coniecerunt, legendum esse διαβαίνει, *consumitur.* - נֶעְדַּר Niph. *desum.* 1 Sam. XXX, 19. οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς (sc. τι) ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, non

defuit illis aliquid a parvo usque ad magnum. Conf. Iudith. X, 13. et *Baduellum* ad h. l. *Hesych.* et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* καὶ οὐ διεφώνησεν, οὐ διέφυγεν. – נָפַל, *cado.* Ios. XXIII, 14. ἐν οὐ διαπεφώνηκεν ἐξ αὐτῶν, nullum eorum *irritum factum est*, seu *eventu caruit*. In *Vat.* legitur οὐ διεφώνησεν ἐ. α. Conf. 1 Reg. VIII, 56. – נִפְקַד Niph. *desum*, et פָּקַד. Num. XXXI, 49. οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἷς, nullus eorum *periit*. *Suidas:* διαπεφώνηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε, τουτέστιν ἀπέθανεν. Confer *Is. Vossium* de *LXX Intt.* cap. 5. p. 11. 1 Sam. XXV, 15. ubi *Vulg. periit* habet. *Symm.* 1 Sam. XXV, 21. et 2 Sam. II, 30. διαπεφωνήκασι, ubi διαφωνεῖν, quia de militibus sermo est, non simpliciter *deesse* aut *desiderari* notat, sed *in visitatione* aut *lustratione desiderari* significat. *Vulg. defuerunt.* LXX sec. cod. *Norimb.* aut potius *Inc.* (quem *Symmachum* esse suspicor) Ier. XXIII, 4. – שָׁלַח יָד, *mitto manum.* Exod. XXIV, 11. τῶν ἐπιλέκτων οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς. *Bonfrerius* in *Comment.* ad h. l. legendum existimat: οὐ διεφόνησεν οὐδὲ ἕνα, *non interfecit neque unum.* Sed non opus esse hac coniectura ex hucusque dictis apparet, nec verbum διαφονέω apud graecos scriptores, quantum equidem scio, legitur. Iudith. X, 13. τῶν ἐπιλέκτων οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς, nullus militum tuorum *desiderabitur.*

ΔΙΑΦΩΤΙ'ΖΩ, *illumino.* אוֹר, *lux.* 1 Sam. XIV, 36. sec. *Compl.* 2 Sam. II, 32. διεφωτίσθη sec. *Compl.*, dies *illuxit* ipsis: ubi reliqui libri habent διέφαυσεν. Nehem. VIII, 5.

ΔΙΑΧΑΡΑ'ΤΤΩ, *delineo.* חָקָה, idem. *Theod.* Ies. XLIX, 16.

ΔΙΑΧΕΙΡΟ'ΟΜΑΙ, *manibus conficio, interficio.* שָׁלַח יָד, *mitto manum.* Iob. XXX, 24. εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν διαχειρώσασθαι, utinam vero possem memet ipsum interficere.

ΔΙΑΧΕ'Ω et *ΔΙΑΧΥ'Ω*, *diffundo*, *dissipo.* הִפְרִישׁ, Hiph. *pungo.* Prov. XXIII, 32. ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτοῦ ὁ ἰός: ubi sine dubio respexerunt notionem *diffundendi* ac *dispergendi*, quam vox פָּרַשׂ cum Sin scripta habet, aut putarunt, in voce hebr. latere notionem *diffundendi:* basiliscus enim morsu diffundit venenum suum. – נִפְשַׁט, *diffundo me.* 1 Sam. XXX, 16. διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς, *dissipati* in omni terra. – פּוּץ, *dispergor.* Zach. I, 17. διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, urbes *abundabunt* seu *redundabunt* bonis. Arab. فيض notat *redundavit fluxus, manavit.* – פָּזַר, *dispergo.* Ier. III, 13. – פָּשָׂה, *diffundo me.* Lev. XIII, 22. 27. XIV, 40. 44. 48. *Hesych.* διαχύσει, ἁπλώσει. – צָעָה, *peragro.* Ier. II, 20. διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου, *diffundar* in fornicatione mea. Non male. Cf. *Schroe-*

deri Obss. ad Origg. hebr. p. 41. Michaelis in Supplem. p. 2119. putat, LXX pro אִתְצָּה, supervagans, in Hithpael legisse אִתְצָה, non rigide grammatice, esse enim debuisset אצמצה. - צָרִים plur. ex צַר. Ex. XXX, 16. διαχυθήσεται ὕδατα. Cappello in notis critt. ad h. l. p. 556. legisse videntur צָרֵי מַיִם, nam צָרָה Chaldaeis est vastare. - שָׁפַךְ, effundo. Symm. Ps. XLI, 5. διέχεα ἐπ' ἐμαυτὸν, ubi de lacrymis dicitur hoc sensu: deploro sortem meam, summa afficior tristitia. - שִׁקָּה Pyh. irrigor. Iob. XXI, 25. μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται, medulla autem eius se diffundit. Dan. III, 47. sec. Chis. διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου. Sap. II, 3. τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται, spiritus hominis in morte diffunditur, seu: in nihilum abit. Ib. V, 15. ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη. Ibid. VIII, 11. διαχέσει sec. Compl. futuro pro praesenti posito, effundit, uti Vulgatus habet. 2 Macc. X, 28. ἄρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαχεομένης, iam autem ortu solis, seu sole oriente diffuso, eleganter pro super terram exorto.

ΔΙΑ'ΧΥΣΙΣ, diffusio. פָּשֹׂה inf. diffundendo. Lev. XIII, 22. 27. 35. et Lev. XIV, 48. ubi nihil est in textu hebraeo.

ΔΙΑΧΡΙ'Ω, perungo. מָשַׁח, ungo. Lev. II, 4. VII, 2. διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, ubi alii libri κεχρισμένα habent.

ΔΙΑ'ΧΡΥΣΟΣ, deauratus, auro intextus. 2 Macc. V, 2. ἱππεῖς διαχρύσους στολὰς ἔχοντας, equites stolas auro intextas habentes. Sic apud Pollucem lib. IV. c. 18. segm. 116. χλαμὺς διάχρυσος, chlamys auro texta. Fiebat illa ex stamine, cui subtemen ex aureis filis imponebatur. Virgilius (Aen. III, 483.) eleganter expressit: et picturatus auri subtemine vestes, et alibi (Aen. XI, 144.): vias discriminat auro. Similiter Diodorus Sic. lib. XVII. c. 77. διάλευκον χιτῶνα vocat tunicam albo intextam, vel: cuius stamen purpureum erat, subtemen vero aut trama alba. Vide Blancardi not. ad Arrian. de exped. Alex. p. 256. et Brissonium de regn. Pers. lib. I. §. 59. p. 77.

'ΙΜΑΤΙΣΜΟ'Σ ΔΙΑ'ΧΡΥΣΟΣ, vestitus auro intextus. כֶּתֶם אוֹפִיר, aurum insigne Ophir. Ps. XLIV, 11. ubi vide reliquos intt.

ΔΙΑΧΩΡΕ'Ω, separo. Sir. XXXIII, 11. ἐν πλήθει ἐπιστήμης διεχώρησεν αὐτοὺς, pro summa sua sapientia separavit eos, sc. homines. Conf. sequ.

ΔΙΑΧΩΡΙ'ΖΩ, separo, distinguo, et διαχωρίζομαι, separo me, discedo. הִבְדִּיל Hiph. Gen. I, 4. 6. 2 Par. XXV, 10. διεχώρισεν (sc. τινὰς) τῇ δυνάμει. Neh. X, 28. sec. Compl. - הֵסִיר Hiph. a סוּר, recedere facio. Gen. XXX, 32. - הִפְרִיד: נִפְרַד Hiph. et Niph. Symm. Prov. XVII, 9. LXX Gen. XIII, 9. διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ, discede a me, coll. v. 11. et 14. ubi cum χωρίζειν et ἀποχωρίζειν in codd. permutatur.

2 Sam. I, 23. ubi οὐ διακεχωρισμένοι videtur esse glossema: sequitur enim οὐ διεχωρίσθησαν. Certe alterutrum partim per se, partim per textum hebr. superfluum est. Prov. XVI, 28. διαχωρίζει φίλους, divellit amicos, s. familiares. - נִפְרַשׁ Niph. Ez. XXXIV, 12. - פָּלָא, Hiph. הִפְלִיא, mirabiliter facio s. ago. Iud. XIII, 19. διεχώρισε ποιῆσαι sec. Vat. Non permutarunt פָּלָא cum פָּלַג aut פָּלָה, ut nonnullis visum est, sed respexerunt notionem separandi et segregandi, quam vox arab. فلا habet, coll. hebr. פָּלָה. - שׁוּת, pono. Gen. XXX, 41.

ΔΙΑ'ΨΑΛΜΑ, quod fidibus intercinitur, variatio vocis ac modulationis inter canendum. סֶלָה, vox in musica hebraea usitata, de cuius tamen vera significatione magnus est dissensus interpretum. Ps. III, 2. IV, 4. et alibi saepissime in Psalmis, ac Hab. III, 2. In omnibus his locis *Meibomius* ad *Davidis Psalmos duodecim* p. 57. διχάψαλμα (bis canenda praecedentia esse) aut ἀνάψαλμα (retrorsum canendum esse) legendum coniicit. *Hesych.* διάψαλμα, μουσικοῦ μέλους ἢ ῥυθμοῦ τροπῆς γινομένης, ἢ διανοίας καὶ δυνάμεως λόγου ἐναλλαγή. *Euthymius Zigabenus Praef. in Psalm.* p. 179. ed. *Steph. le Moyne* in *Var. Sacr.* διάψαλμα μεταβολὴν σημαίνει νοήματος ἢ μέλους, ἢ ἀναβολήν τινα κρούματος, ἢ τηνικαῦτα θείου πνεύματος ἔλλαμψιν εἰς τοὺς ψάλλοντας. ἀπεγράφοντο γὰρ ταῦτα πάντα διὰ τὴν ἀκρίβειαν. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* διάψαλμα, μετάβασις. Vide et aliorum explicationes apud *Suicerum Thes. Eccl.* T. I. p. 890.

ὨιΔΗ` ΔΙΑΨΑΛΜΑΤΟΣ, canticum, quod fidibus intercinitur, aut cantus variatae modulationis. הִגָּיוֹן סֶלָה, meditatio per variatam modulationem vocis, seu sec. alios canticum laudationis. Ps. IX, 17.

ΔΙΑΨΕΥ'ΔΟΜΑΙ, mentior, fallo, decipio. כָּזַב : נִכְזַב Pih. et Niph. 2 Reg. IV, 16. μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου, ne mentiaris ancillae tuae. Iob. XL, 27. *Inc.* Num. XXIII, 19. διαψευσθῆναι. *Symm.* Ps. CXV, 11. *Aqu. Symm.* Hab. II, 3. *Theod.* Iob. XL, 28. διεψεύσατο, ubi de spe frustrata sermo est. 1 Macc. XIII, 19. διεψεύσατο, mentitus est.

ΔΙΑ'ΨΕΥΣΜΑ, mendacium. כָּזָב, idem. *Aqu.* Ps. LXI, 5. et Ps. CXV, 11.

ΔΙΑΨΗΛΑΦΑ'Ω, palpo, pertrecto. גִּשֵּׁשׁ, *Pih.* idem. *Symm.* Ies. LIX, 10. διαψηλαφήσομεν. Legitur praeterea Gen. XXXI, 34. ubi cod. 58. *Holm.* hoc additamentum habet: καὶ διεψηλάφησε Λαβὰν σύμπασαν τὴν σκέπην, καὶ οὐχ εὗρε: cui nihil respondet in textu hebr.

ΔΙΑΨΙΘΥΡΙ'ΖΩ, susurro, murmuro, garrio. Sir. XII, 24. πολλὰ διαψιθυρίσει, multa garriet, h. e. sparget multos rumores.

ΔΙΒΑΦΕ'Σ, *bis tinctum.* שֵׁנִי, *iteratum*, scil. *tingendo*, *dibaphum.* *Οἱ λοιποὶ* Ex. XXV, 4.

ΔΙ'ΒΑΦΟΣ, *bis tinctus.* שֵׁנִי, *iteratum*, sc. *tingendo*, *dibaphum.* *Aqu.* Exod. XXV, 4. *Symm.* Ex. XXVIII, 5. XXXV, 23. *Cicero* lib. II. *Epist.* X. ad *Atticum: Sacerdotii διβάφῳ vestiant.* Conf. *Braunium* de *vest. sacr. Hebr.* lib. I. c. 15. §. 214. et *Gatakerum advers.* p. 403.

ΔΙ'ΓΛΩΣΣΟΣ, *bilinguis*, *calumniator*, *detractor.* רָכִיל, *detractor.* Prov. XXIV, 22. – הֹלֵךְ רָכִיל, *ambulans tanquam detractor.* Prov. XI, 13. Sir. XXVIII, 14. *ψίθυρος καὶ δίγλωσσος*, susurro et *calumniator.* *Hesych.* *Δίγλωσσον, διχόθυμον.* Idem alibi: *διχόθυμος, διάβολος.*

ΔΙΓΟΜΙ'Α, *duplex onus*, *duplex sarcina*, a *δὶς*, *bis*, et *γόμος*, *onus.* מִשְׁפְּתַיִם. *Theodot.* et LXX sec. Rom. et *Cat. Niceph.* Iud. V, 16. *Doederleinius* in *Repertorio bibl. et or. literat.* T. I. p. 226. varias de hac voce coniecturas protulit: *διχῶμα*, *locus utrinque aggere cinctus*, *διγωνία*, et, quod ab ipso praefertur, *αἰγονομία*. Ex coniectura *Koehleri* ad h. l. loco *τῆς διγομίας* reponendum est *διχοτομίας*. *Semlerus* eandem vocem in *διvoμίας* mutare voluit. *Bonfrerius* in Comm. ad h. l. p. 264. coniicit legendum *ἀναμέσον τῆς διγνωμίας*, *inter duas sententias*, *quasi dubius* scilicet *et anceps.* Inter varias has coniecturas praeferenda mihi videtur lectio *ἀναμέσον τῆς διγωνίας*, *in medio duorum angulorum*, quam probabilem reddit sensus totius loci, qui est hic: cur bello neglecto habitas sedesque otiosus inter septa et caulas tuas, delectatus gregum tuorum balatibus, interea sc. dum fratres tui pugnant pro communi bono ac tranquillitate publica. Sed nec omnino spernenda est lectio *διγομία*, ut *διγομία* sint *duae sarcinae*, *quibus asini*, *equi*, *muli et alia eiusmodi iumenta onerari solent*, a *γόμος*, quod est *pondus*, *quo navis oneratur.* Confer etiam ad h. l. *Scharfenbergium.*

ΔΙΔΑΚΤΗ'Ρ, q. d. *documentum.* Mirum et novum vocabulum, quo usus est *Aquila* Iud. III, 31. pro hebr. מַלְמַד, *stimulus boum*, deceptus ambiguitate verbi לָמַד, quod non solum *didicit* aut *docuit* significat, sed etiam *pupugit*, *verberavit*, ut adeo מַלְמַד ipsi fuerit quasi *instrumentum ad docendum boves.*

ΔΙΔΑΚΤΟ'Σ, *doctus*, *eruditus.* לִמּוּד, idem. Ies. LIV, 13. *τοὺς υἱούς σου διδακτοὺς Θεοῦ*, *liberos tuos edoctos a Deo.* Conf. Ioh. VI, 45. et ad illum locum Intt. Praepositionem *ὑπὸ* autem ibi subintellegendam esse docet *Schwarzius Comment. Crit. l. gr. N. F.* p. 348. (Adde Ies. XXIX, 13. Vid. *Bruns* ad calcem *Kennicott.* Diss. Gen. *K.*) 1 Macc. IV, 7. *οὗτοι διδακτοὶ πολέμου*, hi rei militaris *periti.* Cant. III, 8. dicuntur *δεδιδαγμένοι πόλεμον.*

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙ'Α, *doctrina, institutio, praeceptio.* אורים, *lumina* s. *gemmae lucentes in pectorali summi Pontificis. Symm.* Deut. XXXIII, 8. *Inc.* Ps. X, 3. – אַלּוּף, *dux.* Prov. II, 17. διδασκαλίαν νεότητος, ubi LXX (aeque ac *Symm.* qui μάθησιν posuit, et *Chald.* qui מרביתא, *educationem*, habet,) vocem hebr. acceperunt de *institutione et disciplina iuvenili*, e verbi participio Paul, et ex usu l. *Syriacae* ac *Chaldaicae*, nisi statuere malimus, διδασκαλίαν h. l. positum esse pro διδάσκαλον, abstracto posito pro concreto. – מוּסָר, *eruditio.* Ier. X, 8. – מְלֻמָּדָה, part. Pyh. foem. *edocta.* Ies. XXIX, 13. – *שָׁתוֹת, *fundamenta*, etiam *leges ac praecepta. Inc.* Ps. X, 3.

ΔΙΔΑ'ΣΚΑΛΟΣ, *doctor, magister.* *רַב, idem. *Inc.* Dan. I, 3. ubi διδάσκαλος, ut lat. *magister*, est *praepositus.* 2 Macc. I, 10.

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo, instituo.* אלף Pih. idem. Iob. XXXIII, 33. – הבין Hiph. a בִּין, *facio intelligere.* Iob. XXXII, 8. – הוֹדִיעַ Hiph. a יָדַע, *scire facio.* Iob. X, 2. XIII, 23. Prov. I, 23. διδάσκω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον, docebo vos sermonem meum. Ib. XXII, 21. διδάσκω οὖν σὲ ἀληθῆ λόγον, ubi pro לְהוֹדִיעֲךָ, *ad scire te faciendum*, invenerunt in suo codice הוֹדַעְתִּיךָ, coll. v. 19. – הוֹרָה Hiph. a יָרָה. Iob. VI, 24. VIII, 10. Ies. IX, 15. – חִוָּה Pih. *indico.* Iob. XXXVI, 2. – הִרְבָּה Hiph. *adaugeo. Theod.* Ps. XVII, 56. διδάξει. Ex sententia *Cappelli* in *Crit. S.* p. 809. verbum רָבַב accepit significatione ducta a nomine רַב, quod *magistrum* notat, quasi רָבַב significaret: *magistrum facere, docere. Doederleinius* in Scholiis ad h. l. putat, legendum esse הִרִיבֵנִי. *Vulg. docebit me.* Sed non opus est ad varias lectiones h. l. confugere, modo vox hebraica vertatur: multam mihi dabit scientiam, seu: augebit me scientia. – חִיָּה Pih. *vivifico.* Iob. XXXIII, 4. πνοὴ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με, ubi an vere voci חִיָּה notionem hanc metaphoricam subiecerint, aut eius loco חִוָּה legerint, aliis diiudicandum relinquo. – לִמֵּד Pih. sed et in Kal et Pyh. 2 Sam. XXII, 35. ὁ διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, docens manus meas proeliari. Cant. III, 8. δεδιδαγμένοι πόλεμον, pro εἰς πόλεμον, rei militaris *periti.* Prov. XXX, 3. ἐδίδαξέ με. Legerunt לִמְּדַנִי. – *יָבַל et in Hoph. הוּבַל, *deducor.* Ies. LV, 12. ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. Sed orta videtur haec lectio ex διαχθήσεσθε, quam secutus quoque est *Hieronymus*, et habent nonnulli codices. *Arabs: cum laetitia dimittemini.* – *מוֹרֶה. *Ed. Sexta* Ps. LXXXIII, 8. διδάσκων. Vox hebr. non solum *pluviam primam* seu *autumnalem*, sed etiam *doctorem* notat, et ita, *Aquila* excepto, omnes reliqui interpretes h. l. acceperunt. – *מִלְּבַד, *praeter.* Dan. XI, 4. ἑτέρους διδάξει ταῦτα sec. *Chis.* ubi sine dubio legerunt מְלַמֵּד. – *מָשַׁךְ, *traho. Symm.* sec. marg. 85. Iud. V, 14.

διδάσκοντες. Ita fortasse ex mera coniectura transtulit. - סָכַן, *prosum.* Iob. XXII, 2. Habet סָכַן quoque hanc notionem, ut sit *notum facere.* - פָּרַשׁ, *explico.* Neh. VIII, 10. - *רָדָה, *dominor, impero. Ed. Quinta* Ps. LXVII, 28. *διδάσκων.* Ita *Montf.* ex *Eusebio* in *Hex.* edi iussit, quem tamen admodum neglegenter inspexit et contulit, ut ex collatione apparet. *Eusebius* enim in *Comm.* p. 358. habet: *ἡ δὲ ἐ ἔκδοσις παιδεύοντα ἢ διδάσκοντα*, ubi quilibet videt, verba *ἢ διδάσκοντα* merum interpretamentum vocis antecedentis ab *Eusebio* profectum continere, et vocem *διδάσκων* in *Hex.* in *παιδεύων* mutandam esse. Non autem auctor huius versionis legit יוֹרֵם aut מוֹרֶה, ut nonnulli opinati sunt, usus est potius ea significatione verbi רָדָה, quae apud *Chaldaeos, Syros* et *Samaritanos* usitatior erat. - שׁוֹטֵט Pih. a שׁוּט, *percurro.* Dan. XII, 4. *ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ*, ubi sine dubio legendum erit *διαχθῶσι.* Confer supra s. v. יָבַל. Sir. IX, 1. ne aemulatione persequaris uxorem amatam, *μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σεαυτὸν παιδείαν πονηρὰν*, neque doceas eam malam in te artem, ubi *διδάσκειν τι* dicuntur *ii, qui aliis occasionem praebent, ut aliquid faciant vel committant.* Simili modo ibid. XXX, 27. *πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἀργία*, multa prava enim *docet* hominem desidia.

ΔΙΔΑΧΗ', *doctrina.* לְלַמֵּד infin. Pih. Ps. LIX, 1. *Symmacho* quoque in *Hex.* haec vox tribuitur e felici *Montf.* coniectura, nam in ipso *Eusebii* textu perperam legitur *διαδοχήν.*

ΔΙΔΡΑ'ΣΚΩ, *fugio.* בָּרַח, idem. Gen. XXXI, 20. *ὅτι διδράσκει.* Ita *Ald.* Reliqui libri habent *ἀποδιδράσκει.*

**ΔΙ'ΔΡΑΧΜΑ.* *Inc.* sec. *cod. Basil.* Iud. XV, 5. *διδράχματα* pro hebr. קָמוֹת, *segetes:* sed iudice *Montf.* scribendum est *δράγματα*, uti cod. *Alex.* habet.

ΔΙΔΡΑΧΜΗ', *didrachma, duas drachmas valens.* בֶּקַע, *dimidium*, nempe *sicli. Al.* Gen. XXIV, 22. *διδραχμὴν*, *Hieronymo* sic citante.

ΔΙ'ΔΡΑΧΜΟΝ, idem. כֶּסֶף, *argentum.* Gen. XX, 16. - שֶׁקֶל, *siclus.* Gen. XXIII, 15. 16. Ex. XXI, 32. XXX, 13. 15. Hic didrachmum non commune sive *Atticum*, sed *Alexandrinum* designari, viri docti observant. Vide *Humphr. Hodium* de *bibl. text. orig.* Lib. II. c. 4. p. 113. Idem vir doctus ib. c. 10. p. 213. Num. III, 47. pro *κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον* legendum censet *κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον*, et *τὸ δίδραχμον* ex glossis irrepsisse putat. Sed vide Ex. XXX, 13. ubi pariter *κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον* legitur. - בֶּקַע, *dimidium*, nempe *sicli. Aqu.* Ex. XXXVIII, 25. *Hesych. δίδραχμον, τὸ τέταρτον τῆς οὐγκίας.* Conf. *Ed. Bernardum* de *mens. et pond. vett.* p. 118. et infra ad v. *δραχμή.*

ΔΙΔΥΜΕΥ'Ω, *gemellos pario*, הַתְאִים Hiph. a תָּאַם, idem. Cant. IV, 2. διδυμεύουσαι. *Vulg. gemellis foetibus*. *Aqu.* διδυμοτόκοι. Ib. VI, 5.

ΔΙ'ΔΥΜΟΙ, *gemelli*, it. *testiculi*, et δίδυμα, sc. βρέφη, *gemelli*. מְבֻשִׁים plur. a מָבוּשׁ, *pudenda, verenda*. Deut. XXV, 11. ἐπιλάβηται τῶν διδύμων, apprehenderit *testiculos*. Conf. *Fesselii advers. sacr.* lib. II. c. 24. p. 166. – תְאוֹמִים et contr. תֹמִים plur. idem. Gen. XXV, 24. τῇ δὲ ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ, illi erant *gemelli* in utero. Ib. XXXVIII, 27. Cant. IV, 5. ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος, tanquam duo hinnuli *gemelli* capreae. – *תָּאֳמֵי plur. a תְּאֹם, idem. Cant. VII, 3.

ΔΙ'ΔΥΜΟΝ ΞΥ'ΛΟΝ, *lignum geminum*, i. e. *furca, patibulum*. עֵץ, *lignum*. Ios. VIII, 29. ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, suspendebat in furca. Conf. Ios. X, 26. sec. cod. *Oxon.* ubi δίδυμον hebr. חֲמִשָּׁה, *quinque*, respondet. *Suid.* δίδυμον ξύλον, ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φοῦρκα. Confer *Salmasium Ep. de cruce*. p. 429. et *Casaubonum Exerc.* XVI. ad *Annal. Baron.* p. 543.

ΔΙΔΥΜΟΤΟ'ΚΟΙ, *gemelliparae*. הַתְאִים Hiph. a תָּאַם, *gemellos pario*. *Aqu.* Cant. IV, 2.

ΔΙ'ΔΩΜΙ, *do*, *tribuo*, *constituo*, *permitto*, *trado*, *edo*, *loco*, *eloco*, *immitto*, *facio*, *apporto*, *mitto*, *emitto*, *promitto*, *pono*, *colloco*, *habeo*, *reputo*. *אַתֵּנָה, *vos*. Ez. XIII, 11. δώσω. Legerunt וְאֶתְּנָה. – *בָּזַר, *dispergo*. Dan. XI, 24. χρήματα αὐτοῖς δώσει sec. *Chis*. In mente habuerunt loca SS. ubi *spargere* ac *dispergere* pro *large dare* accipitur, quae tamen notio ab h. l. prorsus aliena videtur. – בָּנָה, *aedifico*. 1 Reg. VI, 5. ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα, ubi διδόναι latino *adstruere* respondet. – הָבָה : הָבוּ imp. sing. et plur. a יָהַב, *da, date*. Gen. XXIX, 21. XXX, 1: XLVII, 15. – הֵבִיא Hiph. a בּוֹא, *venire facio*. Prov. XXIII, 12. – הִגִּיהַּ Hiph. a נָגַהּ, *splendere facio*. Ies. XIII, 10. ἡ σελήνη οὐ δώσει φῶς αὐτῆς. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. – הֵהֵל Hiph. ab הָלַל, idem. Ies. XIII, 16. οἱ γὰρ ἀστέρες τὸ φῶς αὐτῶν οὐ δώσουσι. – הוֹסִיף Hiph. a יָסַף, *addo*. Iob. XLII, 10. ἔδωκε δὲ ὁ κύριος διπλᾶ. – הוֹרִיד Hiph. a יָרַד, *descendere facio*. Ezech. XXXIV, 26. δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν. – הוֹרִישׁ Hiph. a יָרַשׁ, *possidere facio*. 2 Par. XX, 11. – הֵכִין Hiph. a כּוּן, *dirigo*. Esdr. VII, 9. ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι. – *הִמְטִיר, *pluere facio*. Ex. XVI, 4. sec. *Oxon.* seu potius *Inc. Int.* – הִמְלִיךְ Hiph. *regnare facio*. 1 Reg. III, 7. σὺ ἔδωκας τὸν δοῦλόν σου (supplo βασιλέα) ἀντὶ Δαβίδ. – הִנִּיחַ Hiph. a נוּחַ, *manere facio*. 1 Reg. VII, 47. – הֶעֱמִיד Hiph. *constituo*. 2 Par. XXXIII, 8. – הֵפִיק Hiph. a פּוּק, *expromo*. Ies. LVIII, 10. δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον. – הֲקִים Chald. Aph. a קוּם, *constituo*. Dan. V, 23. – הֵשִׁיב Hiph. a שׁוּב, *reddo*. Ex. XXI, 34. Prov. XII, 15. Dan. XI, 18. sec. *Chis*. – *הִשְׁלִים, *pa-*

testatem et imperium do. Symm. Cohel. VI, 2. ubi post οὐ δίδωσιν excidit substantivum *imperium* ac *potestatem* denotans, v. c. τὴν ἐξουσίαν. Conf. supra s. v. הִמְלִיךְ. - הָתִיב Chald. Aph. a תּוּב, *reddo.* Esdr. VI, 5. - חִזֵּק Pih. *roboro.* Ies. XXII, 21. τὸν στέφανόν σου δώσω αὐτοῦ. *Theodot.* pressius ad textum hebr. transtulit κραταιώσω. - *חָלַק, *divido.* Gen. XLIX, 24. ubi tamen pro δίδωσι, ut legit ed. *Rom.*, aut, ut legit *Hieronymus*, διδώσει, scribendum διαδώσει, *dividet,* quod prorsus cum Hebraeo et *Vulg.* convenit. - *יָהַב, *do. Inc.* 2 Sam. XVI, 20. - יְהַב Chald. idem. Esdr. IV, 20. V, 14. 16. Dan. II, 21. - יָצַק, *effundo.* Ies. XLIV, 3. δώσω ὕδωρ. - יָצַת, *flagro.* Nehem. II, 17. ἐδόθησαν πυρί. - כִּלָּה Pih. *consumo.* Ies. XLIX, 4. εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου. Sensu eodem. - *כָּרַע, *incurvo me ad pariendum. Theod.* Iob. XXXI, 3. ἐὰν δώσωσι τὰ παιδία αὐτῶν, ubi διδόναι est *parere, foetum eniti.* Cf. 1 Sam. IV, 9. - *לָקַח, *accipio.* Ps. LXVIII, 19. ubi in quibusdam codd. legitur ἔδωκε, quod autem, quanquam illud sustinet *Iustinus M.*, Paulo in Ep. ad Ephes. IV, 8. originem debet. - מִנָּה Pih. *paro.* Iob. VII, 3. Dan. I, 5. sec. *Chis.* - נָגַשׂ, *exigo.* 2 Reg. XXIII, 35. - נִשָּׂא Pih. *donum offero.* 2 Sam. XIX, 42. - נְתִינִים, *Nethinim,* q. d. *dedititii.* 1 Par. IX, 2. οἱ δεδομένοι. - *נִתַּךְ, *effundor.* Dan. IX, 26. ubi aperte legerunt נִתַּן. - נָתַן, *do. Symm.* Iob. XXXVII, 9. δοθήσεται πάγος, *existit* gelu. *Vulg. concrescit gelu. Inc.* (fortasse *Symm.*) Ez. XLIV, 14. δέδωκα, quod *Hieronymus* vertit *posueram*, ubi non statuendum est eum ἔθηκα legisse. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XIII, 10. δώσει κακά, *faciet* mala. LXX Gen. XXVII, 28. δῴη σοι ὁ θεὸς (scil. τὶ) ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, det tibi Deus aliquid de rore coeli. Gen. XXX, 14. δός μοι τῶν μανδραγορῶν (pro τινὰς ἐκ τ. μ.) τοῦ υἱοῦ σου, da mihi e mandragoris filii tui. Conf. Gen. XLV, 18. et *L. Bos. ellips.* p. 195. Ps. LXXII, 15. δοθήσεται αὐτῷ (sc. τὶ) ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, dabitur illi aliquid ex auro Arabiae. Gen. XXXI, 7. οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιῆσαί με, non *permisit* illi Deus, ut malefaceret mihi. 1 Sam. XXIV, 8. οὐκ ἔδωκεν, non *permisit;* ubi *Symm.* οὐκ ἐπέτρεψεν habet. Vide et Iud. XV, 1. et conf. Iob. IX, 18. ubi נָתַן redditur ἐᾷ, *sinit, permittit.* Conf. *Lex. N. T. s. h. v.* Gen. XXXIV, 8. δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, date igitur illam illi in uxorem. Sic quoque *Aelianus V. H.* XII, 47. In his locis autem ad γυναῖκα subaudiendum erit εἰς, coll. Gen. XXXIV, 12. ubi εἰς additur. Gen. XLII, 37. δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, *trade* illum in manum meam. Ex. VII, 9. ἐγὼ δέδωκά σε θεὸν (pro εἰς θεὸν) φαραώ, ego *constitui* te Deum Pharaonis. Vide et 2 Par. II, 11. Ier. XXIX, 26. et infra in v. καθίστημι, qua נָתַן saepius exponitur. Ex. VII, 9. δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, *edite* nobis signum vel prodigium.

Vide et Deut. VI, 22. XIII, 1. Lev. XXV, 37. τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτὸ ἐπὶ τόκῳ, argentum tuum non *locabis* ad usuram. Vide et Ez. XVIII, 8. 13. et conf. Luc. XIX, 23. Deut. I, 25. δίδωσιν, *daturus est.* 1 Sam. I, 16. μὴ δῷς τὴν δούλην σοῦ εἰς θυγατέρα λοιμὴν, ne *habeas* servam tuam pro filia scelesta s. impudica. 2 Reg. XXIII, 11. ubi δίδωμι cum ἀνατίθημι permutatur in codd. et *consecrare* notat. 1 Par. XXI, 14. ἔδωκε κύριος θάνατον ἐν ἰσραὴλ, *immisit* Deus pestem Israeli. 2 Par. XII, 7. δώσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν, dabo illos brevi in salutem, h. e. brevi illos liberabo ab afflictione. Iob. I, 22. οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ, non *tribuit* insipientiam Deo. Ier. XXXI, 32. δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ, *indam* s. *immittam* leges meas in mentem eorum, h. e. efficiam, ut menti eorum semper obversentur. Vide et Ier. XXXII, 40. Ier. XXXII, 3. ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶ βασιλέως, ego *trado* hanc urbem in manus regis. Vide et v. 24. XXXIV, 3. Ier. XXXIV, 17. δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν, *dispergam vos.* Ib. v. 22. δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων, illas desertas *reddam* ab incolis. Ier. XXXV, 7. ubi δ. *ponere* notat. Ez. XXVI, 19. δώσω σε (εἰς) πόλιν ἠρημωμένην, *faciam* ex te urbem desertam: coll. ib. XXXIII, 29. ubi נָתַן per ποιεῖν interpretantur. Ier. XXXVIII, 7. ἔδωκεν Ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκκον, *mittebant* Ieremiam in cisternam: coll. XXXVII, 14. ubi נָתַן per στέλλειν exponitur. Ez. XXVII, 12. ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔδωκαν (εἰς) τὴν ἀγορὰν σου, argentum et aurum *apportarunt* in forum tuum. Vid. et v. 13. 14. 22. ac conf. v. 19. ubi εἰς additur. Ez. XXX, 16. δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, *mittam* ignem super Aegyptum. Vide quoque v. 14. XXXII, 8. Ioel. II, 11. κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ, Dominus *emittet* vocem suam. Vide et Ioel. III, 16. Amos I, 2. III, 4. Hisce locis a *Bielio* iam adductis liceat alia quaedam nunc subiicere. Gen. XXXV, 12. *Schol.* δέδωκα interpretatur per ὤμοσα, ut adeo luculenter appareat, δίδωμι ad imitationem hebr. נָתַן quoque notare *promitto, me aliquid daturum esse.* 2 Sam. XI, 16. διδόναι *sistere, collocare, ponere* notat, et cum τιθέναι in codd. permutatur. 2 Reg. XXII, 11. τοὺς ἵππους, οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ, equos, quos reges Iudae soli *consecraverant:* ubi *Compl.* et *Paris.* ἀνέθηκαν habent. Psalm. CXX, 3. μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου. Vera lectio est μὴ δῴη, ex quo facile fuit facere μὴ δῴης. Ies. LIII, 9. δώσω. Mendum librarii pro δώσει. Mich. VII, 20. δώσεις εἰς ἀλήθειαν τῷ ἰακώβ. Lege δώσεις ἀλήθειαν τ. ἰ. ut *Arabs* quoque habet. Illud εἰς ex antecedente voce irrepsit. – עָטָה, *operio.* Psalm. LXXXIII, 7. εὐλογίας δώσει. Sc. עָטָה notat etiam *dare, donare* ex usu l. arab. اعطى, coll. Ezech. XXI, 20. –

עָרַב, oppignoro. Ier. XXX, 21. ἔδωκε τὴν καρδίαν. עָרַב, quatenus spondere, fideiubere notat, etiam dandi notionem adiunctam habet. - עָשָׂה, facio. 2 Paral. XXXII, 33. Ezech. XXXVII, 22. - צָוָה, Pih. iubeo. Esdr. IX, 11. ἃς ἔδωκας. Recte, nam praecesserat ἐντολάς. - *צָפָה, niteo, splendeo, etiam obduco. Prov. XXVI, 23. διδόμενον. Quid hic sibi voluerint, me non exquirere posse cum Iaegero ad h. l. ingenue fateor. Admodum autem mihi nunc probabile est, LXX h. l. סִיגִים in versione sua prorsus omisisse, et formula διδόμενον μετὰ δόλου tantum מְצַפָּה exprimere voluisse, quod notionem insidiandi habere satis constat. - צָפַן, recondo. Iob. XV, 20. ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστῃ, anni autem numerati (sc. a Deo, quorum numerum ideo ignorat tyrannus) potenti dati sunt. Sensum expresserunt. - קָשַׁב, ausculto. Ies. XXXII, 3. ἀλλὰ τὰ ὦτα ἀκούειν δώσουσι. Redde: Sed aures ad audiendum (εἰς τὸ ἀκούειν) praebebunt. Ita Arabs. - שׂוּם: הֵשִׂים, Kal et Hiph. pono. Ex. IV, 11. 15. 21. 1 Sam. XXII, 15. διδόναι λόγον κατά τινος est crimen alicui imputare, quam notionem שׂוּם quoque habet Iob. IV, 18. et XXIV, 12. 2 Par. XXIII, 15. ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν. Editio Complutensis pressius ad textum hebr. habet ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας. Vide supra s. v. ἄνεσις. Ies. LIII, 10. ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον. Incommode. Levi mutatione lege ἐὰν δῶται (ut habent libri nonnulli) s. δοθῇ, et pro ὑμῶν substitue αὐτῶν. Vide quoque Iustin. M. Dial. c. Tryph. cap. 13. pag. 114. - שִׁית: הֵשִׁית, Kal et Hiph. pono. Iob. XXXVIII, 36. Ps. XX, 6. Ier. LI, 39. - שִׁלֵּם, Pih. rependo. Ies. LVII, 18. - שָׂמַח, laetor. 2 Par. XXIV, 10. ubi διδόναι sine dubio notat promtum esse ad dandum, lubenter dare, ἱλαρῶς διδόναι. - שָׁפַת, dispono. Ies. XXVI, 12. εἰρήνην δὸς ἡμῖν. - תָּנָה, Pih. confabulor, laudo, celebro. Iud. V, 11. ubi mihi non videntur de voce נָתַן cogitasse, nam διδόναι in tali orationis serie laudare, celebrare notat. Conf. Lex. N. T. s. h. v. Sir. VII, 21. μίσθιον διδόντα ψυχὴν αὐτοῦ, mercenarium se tibi totum impendentem, coll. 1 Macc. II, 50. δότε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ὑμῶν. Sirac. XIV, 16. δὸς, communica cum aliis. Ibid. XVII, 2. διδόναι de assignato ac constituto tempore vitae dicitur. Vide ad h. l. Symm. Ibid. XXV, 29. δίδου, sc. βιβλίον ἀποστασίου, da libellum repudii, coll. Ier. III, 8. Ib. XXXIX, 19. δότε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνην. 3 Esdr. VIII, 19. Chald. עֲבַד, fecit, perfecit. Esdr. VII, 21. Prol. Sir. δοῦναι σεαυτὸν εἰς ἀνάγνωσιν. Δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὶ alicui rei operam dare s. assidue aliquid facere notat. Conf. D'Orville ad Charit. Aphrod. p. 563. et 1 Paral. XXII, 19. Sap. IV, 3. δοῦναι ῥίζας, radices agere, h. e. stabili et firma gaudere felicitate. Vide et v. 2. et 4.

*ΔΙΔΟΥ'Σ ΔΙ'ΔΩΜΙ, *dans do*, h. e. *do* simpliciter. נָתַן. 1 Reg. XXII, 6. - נָתוֹן נָתַן, *dando do*. Deut. XV, 10. - Vide alibi Ἀνάπαυσις. Ἀνταπόκρισις. Ἀπόκρισις. Δόλος. Δῶρον. Ἐγγύη. Ἑκούσιος. Ζωή. Ἰσχύς. Μακροθυμία. Οἰκέω. Ὄνειδος. Προσδοκία. Σημεῖον. Τιμή. Φαγέω. Φυλάσσω. Φωνή.

ΔΙΕΓΓΥΑ'Ω, *oppignero*, *despondeo*. עָרַב, idem. Neh. V, 3. ἀγροὶ ἡμῶν - - ἡμεῖς διεγγυῶμεν, scil. αὐτά. Similia loca, quibus nominativus absolute ponitur, ut vim integri membri absolvat, et de illo certum quid postea praedicetur, occurrunt etiam apud LXX Genes. XXVIII, 13. Ios. IX, 12. 2 Par. XV, 1. ac exteros scriptores, v. c. *Herodotum* lib. I. c. 114. et *Aelian. Hist. anim.* lib. IV. c. 36. Conf. *Glassii Phil. S.* p. 67. sequ.

ΔΙΕΓΕΙ'ΡΩ, *excito*, *expergefacio*. *הֵעִיר, Hiph. ab עוּר, *excito*. *Symm.* Ps. LXXVII, 38. - עוֹרֵר, Pih. ab עוּר, *excito*. *Symmach.* Iob. III, 8. In notione *aedificandi* legitur Iudith. I, 4. πύλας διεγειρομένας εἰς ὕψος. Conf. supra s. v. ἀνεγείρω. 2 Maccab. VII, 21. τὸν θῆλυν λογισμὸν ἄρσενι θυμῷ διεγείρασα, foemineam cogitationem masculino animo excitans. Ib. XV, 10. *Hesych.* διεγείρω, ἐξυπνίζω.

*ΔΙΕ'ΓΕΡΣΙΣ, *erectio*, speciatim *erectio s. arrectio penis*, etiam *ipse penis*, *e quo post erectionem semen fluit*. *Hebr. Int.* Ezech. XXIII, 20. pro hebr. זִרְמַת, *seminis fluxus copiosus*, unde eadem vox a LXX ibidem per αἰδοῖα redditur. Vide *Eustath.* in *Hom. Il.* α', pag. 9, 1. ac *Phavor.* col. 1586, 41.

ΔΙΕΙΔΗ'Σ, *perspicuus*. *Hebr. Int.* Ezech. I, 4. ubi sine dubio hebraico מִתְלַקַּחַת, *reciprocans se*, respondet. *Suidas:* διειδὲς, λαμπρὸν, διαυγές.

ΔΙΕΚΒΑ'ΛΛΩ, *pertranseo*, *traiicio*, pr. *per medium emitto*. יָצָא, *exeo*. Ios. XV, 4. 9. 11. XVI, 7. - עָבַר, *transeo*. Ios. XV, 7. - עָלָה, *ascendo*. Ios. XV, 8. - תָּאַר, *definio*, *detineo*, *describo*. Ios. XV, 9. 11. XVIII, 17.

ΔΙΕΚΒΟΛΗ', *eruptio per locum angustum*, *exitus*, *finis*, *terminus*, etiam *locus angustus et meatus*, *per quem quaeritur et captatur exitus*. אֶפֶס, *terminus*. Iud. V, 17. sec. *Oxon. Al.* Zach. IX, 10. ἀπὸ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς (pro εἰς διεκβολὰς γῆς. Conf. Deut. II, 1. ubi ὁδὸν θάλασσαν legimus pro ὁδὸν εἰς θάλασσαν.), a fluviis ad *fines* terrae. *Bielius* in codice quodam ibi scriptum fuisse existimat ἕως διεκβολῶν γῆς, unde *Gloss. MS. in Proph.* et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* habent: Ἕως διεκβολῶν γῆς, ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. - בִּצָּה, *coenum*, *lutum*. Ezech. XLVII, 12. Legerunt, ut est in *Cthib*, וּבִצָּאתוֹ. Potest tamen διεκβολή notare *id*, *quod eiiciendum est tanquam impurum*, *ac eiici solet*, quale est *coenum*, *lutum*. Confer infra s. v. ὑπέραρσις. - מוּצָא, part. Hoph. *eductus*. Ezech.

XLVII, 9. Legerunt sine dubio מוֹצָא. - *פֶּרֶק, bivium. Abd. v. 14. sec. Rom. ubi alii libri ἐκβολὰς habent. - שְׁפִי, clivus, locus editus. Ierem. XII, 12. διεκβολή. Montf. transtulit diverticulum. Sine dubio loco Schin legerunt Sin. Certe שָׂפָה, ut arab. شفا et شفة in genere extremitatem, oram notat. - תּוֹצָאוֹת plur. Ez. XLVIII, 30.

ΔΙΕΚΚΥ'ΠΤΩ, prospicio, perspicio. 2 Macc. III, 19. τινὲς δὲ διὰ τῶν θυρίδων διεξέκυπτον, aut διέκυπτον.

ΔΙΕΛΑΥ'ΝΩ, transfigo, penetro, perfigo, traiicio. מָחַץ, vulnero. Symm. et LXX Iud. V, 26. διήλασε κεφαλὴν, perforabat caput. - מָחַק, abscindo, percutio. Iud. V, 26. διήλασε κρόταφον αὐτοῦ. - צָנַח, infigor. Iud. IV, 21. διήλασεν ἐν τῇ γῇ, ubi alii διεξῆλθεν habent.

ΔΙΕΛΕ'ΓΧΩ, redarguo, discepto. הוֹכִיחַ, Hiph. et הִתְוַכַּח, Hithp. a יָכַח, discepto. Mich. VI, 2. μετὰ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται, cum Israele disceptabit. Symm. Iob. XXXIX, 32. διελεγχόμενος.

ΔΙΕΜΒΑ'ΛΛΩ, inicio, immitto. שׂוּם, pono. Num. IV, 6. 8. 11. 14. διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς. Athen. III. pag. 107. D.

ΔΙΕΜΠΙ'ΜΠΛΗΜΙ, adimpleo. 2 Macc. IV, 40. ταῖς ὀργαῖς διεμπιμπλαμένων, ira repletis.

ΔΙΕΞΑ'ΓΩ, traduco, transigo, rego, dirigo. יָצָא, exeo. Hab. I, 4. οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα. Vulg. non pervenit usque ad finem iudicium. Sir. III, 17. ἐν πραΰτητι τὰ ἔργα σου διέξαγε, placide negotia tua perage. 2 Macc. X, 12. τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰρηνικῶς διεξάγειν, erga illos pacifice agere. Ib. XIV, 30. αὐστηρότερον διεξάγοντα, austerius agentem. Addit. Esther. XIII, 2. διεξάγων, tractans s. gubernans.

ΔΙΕΞΕ'ΡΧΟΜΑΙ, pertranseo, transeo, percurro. יָצָא: הוֹצִיא, Kal et Hiph. exeo, effero, educo. 2 Sam. II, 23. διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, pertransibat hasta ex posterioribus eius. Iob. XX, 25. διεξέλθοι δὲ διὰ στόματος αὐτοῦ βέλος, ubi Compl. διέλθοι habet. Ezech. XII, 5. Adde Symm. Cohel. VII, 19. διεξελεύσεται τὰ π ντα. Vulg. nihil negligit. Videtur διεξέρχεσθαι accepisse in ea notione, ut sit praestare, observare aliquid. - צָנַח, infigor. Al. Iud. IV, 21. διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ, penetravit in terram. Male Flaminius: prolapsus est in terram. Eodem modo in l. vernacula de clavis durchgehen usurpatur.

*ΔΙΕΞΟΔΕΥ'Ω, exitum reperio, exeo, erumpo, pervagor. Dan. III, 48. διεξώδευσεν, sc. ἡ φλὸξ, sec. Chis. ubi διεξώδευσεν est i. q. v. 47. διεχεῖτο. Theodot. habet διώδευσε. Vide Phav. s. v. Ἀγαθὶς - διεξοδεῦσαι τὸν λαβύρινθον. Sensu metaphorico legitur apud Eustath. in Il. α', p. 79, 45.

ΔΙΕ'ΞΟΔΟΣ, *transitus*, *exitus*, *finis*, *fons*, *rivus*, *canalis*, *aquae ductus*. יוֹצְאֹת, part. foem. a יָצָא. Ps. CXLIII, 14. οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις: ubi διέξοδος aut est *concursus hominum*, aut *eruptio in hostem*, s. *expeditio militaris*. Prius magis placet. Conf. Matth. XXII, 19. et infra s. v. ἔξοδος. - מוֹצָא, *exitus*. 2 Reg. II, 21. ἐξῆλθεν εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, egrediebatur ad *fontem* aquarum. *Phav.* διέξοδον, διεξέλευσιν, ἐκπνοήν, ἔκβασιν, ὅθεν ἐκπορεύονται. Ps. CVI, 33. ἔθετο διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν, convertit *fontes* aquarum in terram aridam: coll. v. 35. *Hesych.* διεξόδους, ὅθεν ἐκπορεύονται, sc. τὰ ὕδατα. Conf. Ies. LVIII, 11. ubi מוֹצָא מַיִם redditur πηγή. - מוֹצָאוֹת, plur. Psalm. LXVII, 22. διέξοδοι τοῦ θανάτου, *exitus mortis*, h. e. metaph. *mortis periculum*. - מִפְרָצִים, plur. *rupturae*. *Al.* Iud. V, 17. διεξόδοις. Vox hebr. h. l. *portum* notat, vel *stationem navium*, vel *loca rupta*, *in quae fluctus irrumpunt*. - פֶּלֶג, *rivus*. *Aqu.* *Symm.* et *LXX* Ps. I, 3. παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, iuxta *canales* aquarum, h. e. iuxta *rivos* s. *fluvios*. Inepte *Montf.* vertit *exitus*, rectius *Vulgat.* habet *decursus*, quo vocabulo διέξοδος etiam in *Gloss. Vet. Gr. lat.* explicatur. Cf. *Fischeri Clavem Verss. GG. V. T.* p. 41. Ps. CXVIII, 135. ad quem locum *Suidas* respiciens habet: Διεξόδους ὑδάτων Δαβὶδ τὸ πλῆθος τῶν δακρύων ἐκάλεσε. λέγει γάρ· διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἀντὶ τοῦ, κρουνηδὸν ἐφέροντο τὰ δάκρυα. διέξοδοι οὖν ὑδάτων οἱ ὀχετοί. - תּוֹצָאוֹת, plur. Num. XXXIV, 4. 5. 8. 9. 12. Ios. XV, 4. διέξοδος τῶν ὁρίων, *finis* terminorum, coll. v. 13. et XVIII, 19. *Symm.* et *Theodot.* Ezech. XLVIII, 30. Sirac. XXV, 28. μὴ δῷς ὕδατι διέξοδον, ne des aquae *exitum*. In loco *Sophoclis* apud *Suidam* in Λήθης πεδίον, ἀνέμων διέξοδοι sunt *exitus ventorum*.

ΔΙΕ'ΠΩ, *administro*, *rego*, *guberno*, *dispono*. Sap. IX, 3. διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι, *regat* mundum in sanctitate. Ibid. XII, 15. δικαίως τὰ πάντα διέπεις, iuste omnia *gubernas*. Sic ab *Aristotele* lib. de *munde* VI, 15. Deus dicitur ὁ τὰ πάντα διέπων. *Gloss. MS. in Sap. Sal.* διέπει, προνοεῖ, φροντίζει. *Hesychius*: διέπει, διοικεῖ, ἐπιστατεῖ, διατάσσει. *Suidas*: διέπει, ἐνεργεῖ, διοικεῖ, καθίσταται, διατάττει, διακοσμεῖ.

**ΔΙΕΡΕΘΙ'ΖΩ*, *irrito*, *iram provoco*. 4 Macc. IX, 19. Vide quoque *Phavor.* col. 1586, 55.

ΔΙΕΡΕΥΝΑ'Ω, *perscrutor*, *pervestigo*. Sap. VI, 3. τὰς βουλὰς διερευνήσει, consilia *pervestigabit*. Vide et Sap. XIII, 7. *Hesych.* διερευνᾷ, ἀναζητεῖ.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΥ'Ω, *interpretor*, *explico*, *verto*, *transfero in aliam linguam*. 2 Macc. I, 26. ὃ διερμηνεύεται καθαρισμός, quod explicatur purificatio.

ΔΙΕ'ΡΧΟΜΑΙ, *transeo*, *praetereo*, *circumeo*, *peragro*, *obambulo*, *venio*. בּוֹא, et semel in Hiph. הֵבִיא, *venio*, *venire facio*. Num. XXXI, 23. πᾶν πρᾶγμα, ὃ διελεύσεται ἐν πυρὶ, omne quod ignem *transire potest* s. *sustinet*. Deut. IV, 21. ἵνα μὴ διέλθω εἰς τὴν γῆν, ne *veniam* in terram illam. 2 Reg. IV, 42. ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ βαιθαρλισά, vir *veniebat* ex Baetharlisa. 1 Par. IV, 38. οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων, hi *venientes* in nominibus principum, h. e. hi principibus *annumerati*. 2 Paral. XV, 12. διῆλθον ἐν διαθήκῃ, *transierunt* in foedus. Ps. CIV, 18. σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ferrum *transibat* anima eius, h. e. vitam suam in vinculis agebat, s. compedibus afflixerunt. Adde *Theodot.* Iud. XIII, 12. sed, ut recte monuit ad h. l. *Scharfenberg.*, mendose ibi scriptum esse διελθόντος docet v. 17. Nescit autem vir doctus, utrum e Cod. *Alex.* legendum sit νῦν δὲ *(autem)* ἐλθόντος, an ex *Ald.* et *Coisl.* νῦν δὴ (*quaeso*) ἐλθόντος, quia neutrum est in hebraeo. – הֶאֱהִיל, Hiph. ab אָהַל, *tentorium figo*. Ies. XIII, 20. οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν ἄραβες. Sensu eodem. – הֵאִיר, Hiph. ab אוֹר, *lucere facio*. Ex. XIV, 20. διῆλθεν ἡ νὺξ, *praeteriit* nox, s. per totam noctem. – הָלַךְ: הִלֵּךְ: הִתְהַלֵּךְ, Kal, Pih. et Hithp. *ambulo*. Ios. XVIII, 4. διελθέτωσαν τὴν γῆν, *peragrent* terram. 1 Sam. II, 37. διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου, *ambulabit* coram uncto meo. Vide et 1 Sam. XII, 2. 1 Reg. III, 3. 6. Thren. V, 18. ἀλώπεκες διῆλθον ἐν αὐτῇ, vulpes *pertransierunt* illam. – חָלַף, *praetereo*. Ies. XXI, 1. – יָלַךְ, *eo*, *ambulo*. Gen. XXII, 5. Deut. II, 7. Iud. XI, 18. διῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, *pertransibat* desertum. Ies. XLIII, 2. Amos. VI, 2. – יָצָא, *exeo*. Ios. VI, 10. οὐ διελεύσεται ἐκ στόματος ὑμῶν λόγος, non *exibit* ex ore vestro verbum. Ib. XVI, 6. XVIII, 15. 17. Ier. XXXVII, 4. διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, *transibat* per mediam civitatem. – יָרַד, *descendo*, *proficiscor in locum inferiorem*. Ios. XVI, 3. διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν. – *מָלֵא, *impleo*, *ad finem perduco*. *Symm.* 1 Sam. XVIII, 26. μὴ διελθουσῶν ἡμερῶν, non *decursis* diebus. *Vulg. post paucos dies*. *Aqu.* et *Theod.* habent: οὐκ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι. – נָחַל, *possideo*. Prov. XXVIII, 10. οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ, ubi tamen pro διελεύσονται *Bielio* et aliis legendum videtur διαλοῦνται, *partientur*, quod verbum etiam *Theodotionem* hic adhibuisse ex *Scholiis* ed. *Rom.* colligere est, quemadmodum constat illum interpretationem τῶν ό saepe retinuisse. Vide *Grabii Prolegg.* in *LXX Intt.* T. IV. c. 4. §. 3. et infra ad v. נַחֲלָה a me notata. Mihi autem ideo non probatur haec coniectura, quia sequitur οὐκ εἰσελεύσονται. Recte potius observavit *Iaegerus* ad h. l. διέρχεσθαι esse h. l. *iuxta ire*, *praeterire*, (de qua praepositionis διὰ potestate vide *Abreschium ad loca quaedam N. T.* p. 553.) hoc sensu: etiamsi prope ad bona quaedam accesserint im-

probi, futurum tamen, ut ea praetervideant ac praetervehantur, nec ad eorum usum perveniant. – *נַחֲלָה, haereditas. Ios. XVIII, 4. διελθεῖν sec. Ald. et Oxon. ubi lectio διελθεῖν est aperte vitiosa. E commate sequente huc venit, ac eius loco reponendum erit διελεῖν, ut Rom. habet. – נִמְלַט, Niph. evado. 2 Sam. IV, 6. ubi nostro durchkommen, h. e. incolumem evadere, respondet. – סָבַב, circumeo. 2 Par. XVII, 9. – עָבַר, et bis in Hiph. הֶעֱבִיר. Gen. XV, 17. XLI, 47. διῆλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, peragrabat omnem terram Aegypti. Num. XX, 18. 20. οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ, non transibis per me, h. e. per terram meam. Vide et Nah. I, 15. et conf. 2 Cor. I, 16. 2 Paral. XXX, 5. διελθεῖν κήρυγμα, ut praedicaretur. Psalm. XLVII, 5. διήλθοσαν. Alii habent ἤλθοσαν. Agellius coniicit legendum esse συνεφώνησαν, ut pro עָבְרוּ legerint חָבְרוּ. Quid si statueretur, διέρχεσθαι h. l. significare irruere, impetum facere? Ps. LXXXVII, 17. ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, obrutus sum ab ira tua. Ez. V, 17. θάνατος καὶ αἷμα διελεύσεται ἐπὶ σε, mors et sanguis, h. e. pestis et bellum, transibunt ad te. Ps. LXXXIX, 4. ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διῆλθε, tanquam dies hesterna, quae praeteriit. Vide et Amos. VIII, 5. et conf. 2 Macc. I, 20. Ps. CII, 15. πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, ventus pertransiit illum. Mich. II, 13. διῆλθον πύλην, transierunt portam. – עָמַר, subsisto. 1 Sam. VI, 20. ubi διελθεῖν nihil aliud notare potest, quam comparere coram aliquo, adire. – פָּגַע, occurro. Ios. XVI, 7. – רָמַשׂ, repto. Psalm. CIII, 21. – שׁוּט, circumeo. 2 Sam. XXIV, 2. – שׁוּר, contemplor. Cant. IV, 8. διελεύσῃ. Legerunt ex nonnullorum sententia הָאשׁוּרִי, ab אָשַׁר, gradiri, aut תָשׁוּרִי est pro הָאשׁוּרִי, incedes. Mihi autem probabilius est, eos verbum שׁוּר h. l. ita sumsisse, ut sit i. q. אָשַׁר, aut legisse cum Sin תָשׂוּרִי, a שׂוּר vel סוּר, quod aliquando reddunt per ἀπέρχομαι, παρέρχομαι, hic autem per διέρχομαι. – תָּאַר, definio. Ios. XVIII, 14. διελεύσεται τὰ ὅρια. Putarunt תָּאַר idem esse quod תּוּר. Solent autem terram obire, qui eam delineant. – הֲלִיכוֹת, plur. progressiones. Neh. XII, 31. – *תָּמַם, perficior. Genes. XLVII, 18. διῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο: ubi reliqui libri ἐξῆλθε habent. Vtraque vox in hac orationis serie finiri, ad finem perduci notat. Tob. I, 20. διέρχεσθαι, libere incedere ac deambulare. 2 Macc. I, 20. διελθόντων δὲ ἐτῶν ἱκανῶν.

ΔΙΕΤΗΡΙ'Σ, biennium. שְׁנָתַיִם dual. duo anni. 2 Sam. XIII, 23. εἰς διετηρίδα ἡμερῶν, ubi alii μετὰ δύο ἔτη habent.

ΔΙΕΤΗ'Σ, biennis. 2 Macc. X, 3. μετὰ διετῆ χρόνον, post tempus biennii. Conf. v. τριετής.

*ΔΙΕΥΘΥ'ΝΩ, dirigo. Vox haec 1 Sam. XXIV, 4. Aquilae tribuitur pro הָסֵךְ רַגְלָיו, tegere pedes, h. e. per euphemismum exonerare alvum. Post διευθῦναι autem e sequen-

tibus supplendum erit τοὺς πόδας. *Dirigere pedes est certo aliquo modo componere pedes*, quod est i. q. παρασκευάζεσθαι apud LXX. Caeterum in *Hex.* h. l. *Aquilae* quinque interpretationes tribuuntur, inter quas quaenam ab ipsius manu venerit, alii viderint. *Hesych.* διευθύνεται, κυβερνᾶται εὐθέως, καλῶς.

ΔΙΕΥΛΑΒΕ'ΟΜΑΙ, *timeo*, *vereor.* יָגֹר, idem. Deut. XXVIII, 60. – קָדַר, *obtenebror.* Iob. VI, 16. οἵτινές με διευλαβοῦντο, qui me *timebant.* Ita verterunt ex Arabismo. Nam קדר est *magni aestimare*, *venerari.* *Hesych.* διευλαβοῦντο, ἐφοβοῦντο. Adde 2 Macc. IX, 29.

ΔΙΗΓΕ'ΟΜΑΙ, *enarro*, *recenseo.* אָמַר, *dico*, *narro.* Esth. I, 17. – דָּבַר. Esth. X, 3. – הודיע Hiph. a יָדַע, *scire facio.* *Aqu. Symm.* Psalm. LXXVII, 6. – *הורת, *docendum.* Lev. X, 11. διηγήσασθαι sec. cod. X. *Holm.* – חוּד, *aenigma propono.* Ez. XVII, 2. διήγησαι διήγημα, ubi חוּד potius notat *fabulam s. parabolam proponere.* – כָּרָה, *fodio.* Ps. CXVIII, 85. διηγήσαντο. Sic legerunt כרו, ac si esset קָרְאוּ, *protulerunt*, *pronuntiarunt*, ac ita verterunt, quia in sequentibus vocem שיחות, *foveas*, a שׁוּחַ, non autem a rad. שָׁחָה derivarunt. Fortasse etiam voci כָּרָה notionem *parandi* aut *aperiendi* subiecerunt, quam interpretes nonnulli huic voci Psalm. XL, 7. tribuunt. – סָפַר, sed passim in Pih. ספר. *Aqu. Theod. Quinta ed.* Ps. CXLIV, 6. *Symm.* Ps. XXXIX, 16. LXX Gen. XXIV, 66. 1 Reg. III, 8. sec. *Compl.* Ps. XLVII, 12. ubi διηγεῖσθαι notat *enarrationem cum laude coniunctam*; *descriptionem magnitudini ac praestantiae rei convenientem.* *Inc.* ibi habet ἐπαινέσατε. Ioel. I, 3. – שׂוּחַ: הַשִׂיחַ Pih. et Hiph. a שׂוּחַ, *eloquor.* 1 Par. XVI, 9. Ps. LIV, 19. Ies. LIII, 8. Sir. XIX, 7. διηγεῖσθαι est *narrare arcanos animi sensus et proposita.* Sir. XXV, 9. διηγεῖσθαι, *loqui*, *disserere docere.* *Vulg.* *qui enarrat iustitiam.* XXXIX, 13. τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγήσονται ἔθνη, sapientiam eius *praedicabunt* gentes, coll. XLIV, 14.

ΔΙΗ'ΓΗΜΑ, *narratio*, *historia*, *fabula*, *parabola.* חִידָה, *aenigma*, et h. l. *fabula*, *parabola.* Ez. XVII, 2. διήγησαι διήγημα. *Hesych.* διήγημα, ἱστορία. – שְׁנִינָה, *dicterium.* Deut. XXVIII, 37. ἐν αἰνίγματι καὶ διηγήματι. 2 Par. VII, 20. εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα. 2 Macc. II, 25. τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασι.

ΔΙΗ'ΓΗΣΙΣ, idem. חִידָה, *aenigma.* Hab. II, 8. πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ, ubi non opus est statuere, factam hic esse transpositionem, ut διήγησις ad מְלִיצָה, πρόβλημα autem ad חידות pertineat. – מִסְפָּר, *narratio.* Iud. VII, 15. – *מָשָׁל, *parabola*, *proverbium.* *Inc.* Ps. XLIII, 15. ubi διήγησις est i. q. lat. *fabula*, h. e. *carmen in ludibrium alicuius compositum*, coll. Iob. XVII, 6. et Deut. XXVIII, 37. –

*סֹפֵר, *scriba*. Iud. V, 14. ubi duae versiones mihi coaluisse videntur. Sir. VI, 37. διήγησις θεία, *dictum, quod ad religionem pertinet, et ad pietatem facit.* Ib. IX, 20. διήγησις est *colloquium, confabulatio.*

ΔΙΗΘΕ'Ω, *percolo, transmitto, defaeco.* זָקַק, *fundo, liquo.* Οἱ ἄλλοι et LXX Iob. XXVIII, 1. τόπος δὲ χρυσίου, ὅθεν διηθεῖται, locus vero auri, ex quo *defaecatur. Suidas:* διηθεῖται, ἀφυλίζεται.

ΔΙΗ'ΚΩ, *pervenio, pervado, penetro.* Sap. VII, 24. διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων, *penetrat* autem et pervadit omnia. *Hesych.* διήκει, διέρχεται.

ΔΙΗΛΟ'Ω, *clavum adigo, clavo transfigo.* חָלַף, *penetro.* Iud. V, 26. διήλωσε κρόταφον αὐτοῦ, ubi nonnulli legendum arbitrantur διήλασε, *transverberavit*, a διελαύνω. Sed non sollicitanda videtur lectio recepta, quae re in facto posita satis confirmatur. Vide ad h. l. *Scharfenbergium*.

ΔΙΗΝΕΚΗ'Σ, *perpetuus.* עַד, *aeternitas. Symm.* Ps. XLVII, 15. - תָּמִיד, *iugiter. Inc.* Lev. VI, 20. - עַל מוּת, *supra mortem. Symm.* Ps. XLVII, 13. εἰς τὸ διηνεκές. Legerunt עַלְמוּת una voce. Conf. Hebr. VII, 3. ac *Lexic. N. T. s. h. v.* - תָּמִיד, *iugiter. Inc.* Lev. VI, 20.

ΔΙΗΝΕΚΩ~Σ, *perpetuo.* אֱמוּנָה, *veritas. Symm.* Ps. XXXVI, 3. Legit בֶּאֱמוּנָה. Habet sc. אֱמוּנָה notionem *constantiae, firmitatis* ac *perennitatis.* - *לֹא תָפוּג, *non friget, cessat, remittit. Symm.* Ps. LXXVI, 3. Bene quoad sensum, - עַד, *aeternitas. Aqu. Symm. Theod.* Ps. XLIV, 18. - *עוֹד, *adhuc, aliquando. Aqu.* Ps. XLI, 6. Legisse videtur cum *Symmacho* עַד. *Hesych.* διηνεκῶς, ἀεὶ, διαπαντὸς, πάντοτε, διόλου, διὰ βίου. Adde *Aeschyl. Agam.* v. 526. et *Athen.* VII, p. 309. A.

ΔΙ'ΘΥΜΟΣ, *discors, dissentiens.* נִרְגָּן, *susurro.* Prov. XXVI, 20. *Montf.* transtulit *dissentiens, s. duplex animo.* In cod. *Alex.* et *Ald.* legitur inversa sententia ὀξύθυμος. Alicubi etiam legitur: οὗ δέ ἐστι θυμός.

ΔΙΙ'ΗΜΙ, *transmitto, expando.* פָּרַשׂ, *expando.* Deut. XXXII, 11. διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, *expandens* alas suas. *Gloss. MS.* in *Cant. Script.* διεὶς, διανοίξας. *Suidas:* διεὶς, ἐκτείνας, ἁπλώσας. *Hesych.* διεὶς, ἀνείς. καὶ διηθήσας, διαπέμψας, ἀφεὶς, ἁπλώσας.

ΔΙΙ'ΚΝΕΟ'ΜΑΙ, *pervenio, pertingo.* הִבְרִיחַ : בָּרַח, Kal et Hiph. *transfugio.* Ex. XXVI, 28. XXXVI, 30.

ΔΙΙ'ΠΤΗΜΙ et *ΔΙΙ'ΠΤΑΜΑΙ*, *pervolo, volando pertranseo.* Sap. V, 11. ὡς ὀρνέου διϊπτάντος ἀέρα, tanquam *avis pervolantis* aërem.

ΔΙΙ'ΠΤΆΜΕΝΑ ΠΕΤΕΙΝΆ, *volucria pervolantia.* עוֹף הַשָּׁמַיִם, *volucre coeli. Aqu. Theod.* Iob. XXXV, 11. τὰ κατὰ τὸν ἀέρα διϊπτάμενα πετεινά.

ΔΙΙ'ΣΤΗΜΙ, *disto*, *distare facio*, *divido*, et specia-tim *libra divido*, *appendo*, it. *dirimo*, *dispergo*, et διΐσταμαι, *constituo*. הִבְדִּיל Hiph. *separo*, *distinguo*. Ies. LIX, 2. τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διϊστῶσιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Θεοῦ, peccata vestra *divortium faciunt* inter vos et Deum. - הִפְרִיד et הִתְפָּרֵד Hiph. et Hithp. idem. *Symm.* sec. *Cod. Vat.* 754. Ps. XXII, 15. διέστη: ubi *Aqu.* διεσχορπίσθη habet. LXX Prov. XVII, 9. διΐστησι φίλους, *disiungit* amicos. - חִלֵּק Pih. *divido*. Ezech. V, 1. λήψῃ ζυγὸν σταθμίων καὶ διαστήσεις αὐτούς, accipies stateram ponderum, atque *divides* illos. Conf. v. ἵστημι. - נֶעֱרַם Niph. *coacervor*. Ex. XV, 8. διέστη τὸ ὕδωρ, *diremta* (*Apollodor.* lib. I. p. 20. *Philo Iud.* p. 695. *Callim. H. in Iov.* v. 31.) seu *divisa est* aqua, sc. dum in duas partes coacervaretur. *Hesych.* διέστη, διεχωρίσθη. Idem: διεστήκασιν, διεχωρίσθησαν, ἐμάκρυναν πόῤῥω. Idem: διεστῶτα, διακεχωρισμένα, πόῤῥω ὄντα. - *פָּרַר s. פּוּר, *contero*. *Theod.* Ps. LXXIII, 13. διέστησας, ubi vel historiae causa ita vertit, vel respexit arab. فرّ, *dividere*, *findere*. *Symm.* quoque voce διασκεδάζειν h. l. usus est. - שָׁקַל, *libro*, *appendo*. *Symm.* Ies. LV, 2. διΐστατε ἀργύριον, *appenditis* argentum. Fortasse tamen scripserat: τί ἵστατε ἀργύριον; *quare appenditis argentum?* nam in textu legitur לָמָּה תִשְׁקְלוּ. Sed recepta lectio quoque locum habere potest. Sir. XXVIII, 15. διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, *dispersit* illos de gente in gentem. 2 Macc. VIII, 10. διεστήσατο δὲ τὸν φόρον τῷ βασιλεῖ, *constituit* autem tributum regi.

ΔΙΚΑ'ΖΩ, *ius dico*, *iudico*, *discepto*, *litigo*, it. *ulciscor*. *אָרַב, *insidior*. Mich. VII, 2. δικάζονται, ubi loco יֶאֱרֹבוּ legerunt יָרִיבוּ. Ita et *Arabs*. - דִּין, *iudico*. *Al.* Psalm. VII, 8. *Aqu. Symm.* Ps. LIII, 3. - *מִשְׁפָּט, *iudicium*. *Symm.* Hab. I, 7. - *קָנָא, *zelo*. *Inc.* (sc. *Aqu.* sec. *Montf.*) Prov. III, 31. μὴ δικάζου. Sed pertinent haec verba potius ad אַל תָּרִיב v. 30. Conf. ad h. l. *Drusium*. - רִיב: הֵרִיב, Kal et Hiph. *litigo*, *contendo*. *Aqu.* Iob. XXXIII, 13. πρὸς αὐτοὺς ἐδικάσω. Lege αὐτόν. *Drusius* legere mavult ἐκδικάσω, male e sententia *Montf.* *Aqu.* Hos. V, 13. δικαζόμενον, ad regem *ultorem*. Verum haud dubie ibi aut scribae aut typographi vitium subest, ac reponi debet δικάζοντα, coll. X, 6. Δικάζεσθαι enim a Graecis proprie dicitur, *qui sibi ius dici curat*, *disceptat*, *litigat*, *accusat*, δικάζειν autem *is*, *qui ius dicit*, atque adeo *vindicat et ulciscitur*. Vide *Xen. Mem.* I, 2, 51. et *Hesiod.* ἔργ. 39. *Aqu.* Hos. II, 2. δικάσασθε, *accusate*, *obiurgate*. Id. Hos. X, 6. מֶלֶךְ יָרֵב (rex, in cuius fidem et clientelam se dedit aliqua civitas, qui adeo tenetur eam tueri et ab iniuriis vindicare.), δικάζοντι, regi *ultori*. LXX

Iud. VI, 31. XI, 25. ubi δικάζεσθαι δίκην est i. q. πολεμεῖν Ps. XXXIV, 1. XLII, 1. Thren. III, 57. Hos. IV, 4. - רִיב, *lis, contentio*. Ier. XV, 10. - שָׁפַט et semel in Niph. נִשְׁפַּט. 1 Sam. VII, 6. 15. ubi δικάζειν est *iudicis personam sustinere*, et cum κρίνειν permutatur in codd. Ibid. VIII, 5. 6. 20. XII, 7. ubi *in ius vocare* notat. Sir. VIII, 17. δικάζεσθαι non est *causam agere*, s. *litigare*, sed *sibi iudicium arrogare*, et ex adiuncto *vituperare*, *conqueri*.

ΔΙΚΑΙΟΚΡΙΣΙ'Α, *iustum iudicium*. מִשְׁפָּט, *iudicium*. *Inc*. Hos. VI, 5. ubi מִשְׁפָּט *iustam causam* significat.

ΔΙΚΑΙΟΚΡΙ'ΤΗΣ, *iustus iudex*. Esther. VIII, 13. 2 Macc. XII, 48. In utroque loco sermo est de Deo. (Legitur etiam Esth. XVI, 5. in ed. *Vsserii vet. alt.* p. 138. K.)

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙ'Α, *causae prolatio*, *accusatio*, etiam *causae defensio*, *id quod pro causae defensione dici potest*. 2 Macc. IV, 44. ἐπ' αὐτοῦ τὴν δικαιολογίαν ἐποιήσαντο, coram illo causam dixerunt, seu exposuerunt ac demonstrarunt, in qua accusatio Menelai continebatur, una cum ipsorum accusatione et defensione. Ita *Baduellus*.

ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΓΕ'Ω, *iuste ago*. שָׁפַט, *iudico*. *Symm*. Gen. XVIII, 25. הֲשֹׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ, iudex omnis terrae, ὁ πάντα ἄνθρωπον ἀπαιτῶν δικαιοπραγεῖν, qui exigis ab omni homine, ut iuste agat. Non male quoad sensum.

ΔΙ'ΚΑΙΟΣ, *iustus*, *probus*, *verus*, *pius*, *innocens*, *omninoque omnis is*, *qui talis est*, *qualis esse debet*, et τὸ δίκαιον, *quod iustum*, *rectum ac verum est*. אִישׁ, *vir*, *aliquis*. Prov. XII, 25. ubi δίκαιος, nescio quam ob causam, de suo addiderunt. - אֱמֶת, *veritas*. Ex. XVIII, 21. ἄνδρας δικαίους, viros *probos*. Ies. LXI, 8. Ier. XLII, 5. ἔστω κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον, sit Dominus inter nos testis *verus et fidelis*. Sic δίκαια apud *Sophocl. Trachin.* v. 412. *Scholiastes* interpretatur ἀληθῆ, et δίκαιος ὢν v. 414. ἀληθεύων. Ez. XVIII, 8. Zach. VII, 9. - דִּין, *iudicium*. Prov. XX, 8. βασιλεὺς δίκαιος. Scil. דִּין, quod ad כִּסֵּא pertinet, coniunxit cum מֶלֶךְ, sensu admodum commodo. Vide infra s. v. מִשְׁפָּט. - הִצְדִּיק Hiph. *iustifico*. Dan. XII, 3. *Theod.* ἀπὸ τῶν δικαίων. Legit מַצְדִּיקֵי. - זָר, *extraneus*. Prov. XI, 15. ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ. Scil. putarunt, זָר h. l. opponi τῷ רָע, *impio*, ergo זָר ipsis erat *alius* s. *diversus ab improbo*, h. e. δίκαιος. - חֶסֶד, *benignitas*, it. *pietas*. Ies. LVII, 1. ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, viri *pii* tolluntur. Vide *Lex. N. T.* - טָהוֹר, *purus*. Prov. XXX, 12. - יָשָׁר, *rectus*. Num. XXIII, 10. Iob. I, 1. 8. Prov. III, 32. - יֹשֶׁר, *rectitudo*. Prov. XVII, 26. עַל יֹשֶׁר, δικαίους. Bene, sive hebr. vertas *praeter rectitudinem*, h. e. ἀδίκως, sive *praeter recte facta*. - כִּיס, *marsupium*. Prov. XVI, 12. στάθμια δίκαια. Bene quoad sensum. Sermo enim ibi est de ponderibus ac mensuris a Deo institutis ac defini-

tis, adeoque iustis. - *לֹא שֶׁקֶר, *non mendacium.* Iob. XXXVI, 4. Sic quoque legerunt LXX Prov. XVII, 4. ubi שֶׁקֶר, *falsitas,* per δίκαιος transtulerunt, aut loco δίκαιος οὐ reponendum erit οὐ δίκαιος. Certe non opus est, ut ἄδικος legatur, quemadmodum ib. X, 18. *Grabius* δίκαια in ἄδικα mutavit. - *מוּסָר, *correptio.* Iob. XXXVI, 10. τοῦ δικαίου, ubi incertum est, an לְיָשָׁר legerint, aut existimaverint, abstractum h. l. positum esse pro concreto. - מִשְׁפָּט, *iudicium.* Iob. XXXVII, 23. ὁ τὰ δίκαια κρίνων, iuste iudicans. Prov. XVI, 33. XXI, 7. - *מְתֵי־אָוֶן, *viri iniquitatis.* LXX sec. *Hex.* Iob. XXII, 14. ἄνδρες δίκαιοι, ubi loco δίκαιοι fortasse legendum ἄδικοι. Nisi vocem δίκαιος eo sensu accipere malis, quo in N. T. interdum occurrit, ut significet *homines, qui sibi veram pietatem ac probitatem somniant, ac sibi ob pietatem simulatam placent.* Conf. *Lex. N. T. s. h. v.* n. 7. - נָדִיב, *princeps.* Prov. XVII, 7. ubi *Iaegerus* coniicit pro δικαίῳ potius legendum esse δικαστῇ vel δυνάστῃ, ut v. 26. et c. XXV, 7. Sed non opus est hac coniectura, nam etiam נָדִיב interdum *ingenuos, virtute egregios* notat. Confer *Simonis Lex. hebr.* p. 981. - נָקִי et נָקִיא, *innocens.* Iob. IX, 23. XVII, 8. Prov. VI, 17. χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δίκαιον, manus effundentes sanguinem innocentem s. innocentis. Conf. *Lex. N. T.* s. v. ἀθῷος, et Ioel. III, 19. Ion. I, 14. - נָקָם, *vindicta.* Ies. XLVII, 3. τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ λήψομαι, *vindictam* a te sumam. Significat enim h. l. τὸ δίκαιον *poenam* et quidem *iustam,* quemadmodum et nos voce *Recht* uti solemus. - צַדִּיק, *iustus.* Gen. VI, 9. VII, 1. XVIII, 23. 24. 25. 26. 28. - צֶדֶק, *iustitia.* Lev. XIX, 36. Deut. XVI, 18. 20. Ies. XXXII, 1. βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, ubi *Grabius* δίκαιος mutavit in δικαίως, quoniam in textu legitur לְצֶדֶק, ac saepius literae *O* et *Ω* librariorum culpa permutatae reperiuntur. - צְדָקָה, *idem. Aqu.* Ps. VII, 9. LXX Iob. XXXVII, 23. Prov. XI, 18. ubi δικαίων ob textum hebr. a neutro δίκαια deducendum erit, ut sit *recte factorum.* Conf. ad h. l. *Iaegerum.* Ies. V, 23. - *רָשׁ, *pauper.* Prov. XIII, 23. δικαίων. Num legerunt יְשָׁרִים? quae fuit *Iaegeri* ad h. l. coniectura. Vix putem. Potius nomina, quae *pauperes* et *indigentes* denotant, haud raro in SS. notionem pietatis et iustitiae adiunctam habent, quemadmodum e contrario *divitibus* et *opulentis* iniustitia et impietas tribuitur, v. c. Cohel. V, 13. Prov. XVIII, 23. Conf. quoque s. רָעֵב in sequ. - רָעֵב, *famelicus.* Iob. V, 5. δίκαιοι ἔδονται, iusti nempe esurientes aut famelici comedent. Non male quoad sensum. Idem quoque in aliis SS. locis traditur. - רָשָׁע, *improbus.* Prov. XI, 7. ubi fortasse לֹא רָשָׁע legerunt. Vide tamen ad h. l. *Iaegerum* et *Lex. N. T.* s. v. δίκαιος n. 11. ubi docui, δίκαιον quandoque notare *reum, poena dignum.* - שָׁלֵם, *perfectus.* Prov.

XI, 1. σταθμιον δίκαιον. - שֶׁקֶר, *falsitas.* Prov. X, 19. γείλη δίκαια, ubi *Grabius* recte δίκαια in ἄδικα mutasse videtur, coll. XVII, 4. ubi pro δίκαιος alii habent ἄδικος. Vide tamen ad h. l. *Iaegerum.* Praeterea legitur Iob. XXIV, 4. ubi LXX δικαίας de suo addiderunt, et ὁδὸς δικαία non est *via virtutis*, sed *via iustitiae*, ὁδὸς δικαιοσύνης. Prov. X, 17. δικαίας, cui nihil respondet in textu hebraico, videtur merum scholion esse ad vocem לְחַיִּים pertinens. Prov. XIX, 22. δίκαιος additum est a LXX propter adiunctum alteri membro כָּזָב. Ps. XXXIV, 17. LXX δίκαιοι bene ac apposite suppleverunt. Hoc enim voluit Davides dicere, et sic quoque reddidit *Chaldaeus.* Conf. *Buxtorfii Anticrit.* p. 614. Ps. II, 12. δικαίας e scholio profluxit. Sap. XIV, 30. τὰ δίκαια, *iustae poenae.* Sap. XIX, 16. δικαίων, neutre, *iuribus.* *Vulg. iustitiis.* Sir. XXIV, 41. μεθύσω μου τὴν πρασιὰν τὴν δικαίαν, sec. *Compl.*, inebriabo areolam meam *foecundam.* Antea dixerat τὸν κῆπον τὸν ἄριστον. Sap. XVIII, 7. δίκαιοι dicuntur *Israelitae*, h. e. Iovae seu veri Dei *cultores*, quibus opponuntur *Aegyptii idololatrae.* Sap. II, 12. coll. v. 13. 16. δίκαιος et δίκαιοι dicitur gens Iudaea unice pia illa, quoniam sola verum Deum colit. Tob. XIV, 9. coll. v. 11. ubi δίκαιος est *benignus, beneficus.* 1 Macc. XI, 33. τὰ πρὸς ἡμᾶς δίκαια, *leges ac conditiones foederis inter nos constituti.* 2 Macc. XIII, 23. τὰ δίκαια, *leges, statuta, iura.* Ib. XI, 14. XIX, 6. τῶν δικαίων, h. e. *iuris civitatis*, coll. *Dionys. Hal.* X, 30. T. IV. p. 2068. ed. *Reisk.* τὰ δίκαια τοῦ δήμου, populi *privilegia.*

ΔΙ'ΚΑΙΟΣ 'ΑΝΑΦΑΙ'ΝΟΜΑΙ, iustus appareo. צָדַק, *iustificor, iustus sum.* *Symm. et LXX* Iob. XIII, 20. XL, 3.

ΔΙ'ΚΑΙΟΝ 'ΑΠΟΦΑΙ'ΝΩ, iustum declaro. צָדַק : הִצְדִּיק, Pih. et Hiph. Iob. XXVII, 5. XXXII, 2.

ΔΙ'ΚΑΙΟΣ ΕΙ'ΜΙ', iustus sum, צָדַק, idem. Iob. IX, 2. 15. 20. ubi δίκαιον εἶναι est non tam *iustificare se*, quam *iustificare se velle.* Vide infra s. v. εἰμί. Ibid. X, 15. XV, 14. XXV, 4.

ΔΙ'ΚΑΙΟΝ ΚΡΙ'ΝΩ, iustum iudico, absolvo. הִצְדִּיק. Prov. XVII, 15. ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον.

ΔΙ'ΚΑΙΑ ΝΕΥ'Ω, annuo iusta. הַיְשִׁיר נֶגֶד Hiph. *recta respicio coram.* Prov. IV, 25. τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια; accommodate seriei orationis.

ΟΙ'ΟΜΑΙ ΔΙ'ΚΑΙΟΣ ΕΙ'ΝΑΙ, puto me iustum esse. צָדַק. Iob. XI, 2.

ΤΑΡΑ'ΤΤΩ ΤΟ' ΔΙ'ΚΑΙΟΝ, turbo, perverto iustum. עָוֶל, *improbitas.* Iob. XXXIV, 10.

*ΔΙ'ΚΑΙΟΝ ΦΑΙ'ΝΕΣΘΑΙ, *iustum sibi videri.* צַדִּיק. *Symm.* Iob. XXXII, 1. Bene ac seriei orationis convenienter. *Vulgatus: eo, quod iustus sibi videretur.*

ΔΙΚΑΙΟΣΥ'ΝΗ, *iustitia, rectitudo, integritas, veritas, pietas, benignitas.* אֱמֶת, *veritas, pietas.* Gen. XXIV, 49. Ies. XXXVIII, 19. Dan. VIII, 12. et IX, 13. sec. *Chis.* - הַשְׂכֵּל, *intellegentia.* Prov. XXI, 16. πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης. Recte ex usu loquendi *Salomonis*, maxime in *Proverbiis.* - חֶסֶד, *benignitas, pietas.* Gen. XX, 13. ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ, hanc *benignitatem* mihi exhibeas. Ib. XXI, 25. Ex. XV, 13. - *מָדוֹן, *contentio.* Prov. XVII, 14. *Iaegerus* ad h. l. coniicit legendum ἀρχὴ διαδικασίας, *initium litigii.* Ego mallem legere δικασίας, quod propius ad receptam lectionem accedit. - מֵישָׁרִים plur. *rectitudines.* 1 Par. XXIX, 17. - מִשְׁפָּט, *iudicium.* Prov. XVI, 12. δικαιοσύνη παρὰ θεῷ, Deo est res sacrosancta, quam a nemine impune violari vult. Ies. LXI, 8. Mal. II, 17. - נִקָּיוֹן, *munditia.* Gen. XX, 5. ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν. - פִּי אִישׁ, *os viri.* Prov. XIII, 2. ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης. Bene quoad sensum. - פְּתִי, *simplicitas.* Prov. I, 22. - צַדִּיק, *iustus.* Ps. LXXI, 7. Legit צֶדֶק, aut abstractum positum est pro concreto. Prov. II, 20. XI, 21. 30. - צֶדֶק, *iustitia.* Ps. IX, 4. ὁ κρίνων δικαιοσύνην, *iuste* iudicans. Ps. XIV, 2. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, operam dans iustitiae s. *sanctitati*, h. e. recte agens. Conf. Act. X, 35. Ps. XVI, 1. *Symm.* et LXX εἰσάκουσον, κύριε, δικαιοσύνης μου: ubi δικαιοσύνης retulerim potius ad κύριε, quam ad εἰσάκουσον. Conf. *Aqu.* et Ps. IV, 1. Contrarium statuisse videtur *Suidas*, qui ad h. l. respiciens habet: Δικαιοσύνη, καὶ ἡ τέλεια ἀρετὴ, καὶ ἡ δικαία αἴτησις, ὡς ὁ ψάλλων· εἰσάκουσον, κύριε, δικαιοσύνης μου. - צְדָקָה, *iustitia. Inc.* 2 Sam. XIX, 28. ἐκ χειρὸς τίνος ἔσται μοι ἔτι δικαιοσύνη; a quo mihi speranda est *iustificatio?* Aliter *Vulgatus: quid ergo habeo iustae querelae?* Vide infra s. v. δικαίωμα. LXX Gen. XVIII, 19. ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, facere quod *rectum* et iustum est. Vide et 2 Sam. VI, 16. Psalm. CXVIII, 120. Ies. LVIII, 2. Deut. IX, 4. διὰ τὰς δικαιοσύνας μου, propter *pietatem* meam. Ps. CXI, 3. οὗ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, aeternos *beneficentiae* suae fructus percipiet. Quod hic est δικαιοσύνη, Sir. XL, 19. dicitur ἐλεημοσύνη, et LXX alias צְדָקָה ἐλεημοσύνην reddere solent. Vide *Lex. N. T.* s. h. v. Ioel. II, 23. ἔδωκεν ἡμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην, dedit nobis cibos in *benignitate*, h. e. *benigne et large.* Conf. *Vorstii Philol. Sacr.* P. I. c. 2. Amos. VI, 12. καρπὸν δικαιοσύνης, fructum *rectitudinis*, h. e. fructum *rectum, verum* et *genuinum.* Mal. IV, 2. ἥλιος δικαιοσύνης, h. e. sol *verus*, qui vere ita dici meretur. Germanice diceres *die rechte, die wahre Sonne.* Confer supra s. v. ἀληθινός. -

*רַחֲמִים, *misericordia*. Dan. IX, 9. sec. cod. *Chis.* – *רַעֲנָן, *viridis*. *Ed. Sexta* Ps. XXXVI, 35. ubi δικαιοσύνη *statum felicem ac prosperum* e notione δικαίου, *quod tale est*, *quale esse debet*, significare mihi videtur. Fieri tamen quoque potuit, ut auctor huius versionis רַעֲנָן sensu metaphorico acceperit, ut sit *pius*, *probus*. Conf. *Lex. N. T.* s. v. ὑγρός. – תָּמִים, *integritas*. Ios. XXIV, 14. Sir. XVI, 22. ἔργα δικαιοσύνης, iustitiae divinae seu *iustae vindictae* divinae exempla. 1 Macc. II, 29. multi, qui crudelitate regis Antiochi prohibiti erant legem Mosaicam rite observare, dicuntur in desertum fugisse ζητοῦντες δικαιοσύνην καὶ κρῖμα, h. e. ut secure possent operam dare *institutis* et *legibus Mosaicis*. Conf. Matth. III, 15. et ibi *Theophylactum*. Sap. V, 18. est *iustitia forensis*, coll. II, 11. et VI, 4. Sap. I, 15. δικαιοσύνη pro δικαιοσύνην ποιοῦντες, *virtuti* s. *probitati studentes*, coll. Ioh. XI, 25. et *Luciano Amor.* T. II. p. 404. ed. *Reitz.* ubi παιδείας ὄχλος est turba *eruditorum*. Sap. XIV, 7. γίνεται δικαιοσύνη. *verus Dei cultus* servatus et propagatus est, coll. v. 8. Alii de *iusta mercatura* intellegunt. Tob. XIV, 11. δικαιοσύνη, *beneficentia*, *liberalitas*, ubi cum ἐλεημοσύνη permutatur. Tob. II, 14. δικαιοσύναι, *beneficia*, i. q. ἐλεημοσύναι, coll. I, 16. XII, 9. XIV, 9. ac *Gatakeri Opp. critt.* p. 321.

ΦΥΛΑ'ΣΣΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥ'ΝΗΝ, *custodiens iustitiam*. צַדִּיק. Ies. XXVI, 2.

*ΔΙΚΑΙΟ'ΤΕΡΟΣ 'ΑΝΑΦΑΙ'ΝΩ. צָדַק. *Symm.* Iob. IX, 20. אִם־אֶצְדָּק, *si iustificavero me*, ἐὰν δικαιότερος ἀναφανῶ. Quid si legatur ἐὰν δικαιότερον ἀναφανῶ, vel ἀποφανῶ, subaudito ἐμὲ s. ἐμαυτόν? Bene autem *Symm.* usus est comparativo δικαιότερος, h. e. *iustior*, *quam vere sum*.

ΔΙΚΑΙΟ'Ω, *iustifico*, *iustum censeo* vel *pronuncio*, *absolvo*, *causam alicuius ago*, et δικαιόομαι, *iustificor*, *iustus agnoscor*, *iustus sum*, *me iustifico*, *pius fio*, *absolvor*, *liberor*. בֹּחַן, *probatio*. Ezech. XXI, 18. ὅτι δεδικαίωται. *Vulg. quia probatus est.* Non legerunt בְּחוּנָה, ut *Dathius* opinatus est, sed sensum expresserunt. Qui enim probatus est, is quoque iustificatus dici potest. – הֵרִיב Hiph. a רִיב, *contendo*, *causam ago*. Ies. I, 17. δικαιώσατε χήραν, *causam agite viduarum*. Mich. VII, 9. ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου, donec litem meam *disceptet*. – זָכָה: זָכָה, Kal et Pih. *purus sum, purifico*. Ps. LXXII, 13. ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, ergo ego frustra *innocentiae studeo*. Mich. VI, 11. εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος; Legerunt הֲזָכָה, hoc sensu: num impius iudicabitur, seu: *censebitur* statera sua *iuste uti*, cum sint ipsi in sacculo pondera dolosa? – צָדַק in Kal, Pih. Hiph. et Hithp. Gen. XXXVIII, 26. δεδικαίωται Θάμαρ ἢ ἐγώ, iusta magis est Thamar quam ego.

Vide et Ps. XVIII, 10. et conf. Luc. XVIII, 14. Gen. XLIV, 16. τί δικαιωθῶμεν; quomodo iustificabimur? seu: *nos defendere audeamus?* Ex. XXIII, 7. οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων, non *iustum pronunciabis*, vel *absolves* sontem propter munera. Vide et Deut. XXV, 1. 1 Reg. VIII, 32. Ies. L, 8. Ps. L, 5. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, ut iustus vel *verax agnoscaris* in verbis tuis. Psalm. CXLII, 2. Ies. XLV, 24. - צֶדֶק, *iustitia*. Ies. XLII, 21. - *צְדָקָה, *idem*. *Symm.* Ier. XXIII, 6. Legit צִדְקֵנוּ in *imper. Pih.* - שָׁפַט, *iudico*. 1 Sam. XII, 7. ubi *in ius vocare* aut *repetere rationem* notat. Ez. XXIV, 44. Tob. XII, 4. δικαιοῦται αὐτῷ, *iuste ei debetur*, seu *tribuitur*. Sir. VII, 4. μὴ δικαιοῦ ἔναντι κυρίου, noli te domino tuo praesente *efferre* s. *laudare*. Ibid. X, 32. δικαιοῦν et δοξάζειν sunt synonyma. Ibid. XVIII, 1. κύριος μόνος δικαιωθήσεται, Deus solus *summa laude dignus est*, aut solus *verus Deus est*, *summam perfectionem habet*; unde in *Compl.* legitur δίκαιος, ubi vide sequentia. Sir. XIII, 26. de divitibus: ἐλάλησαν ἀπόῤῥητα, καὶ ἐδικαίωσαν αὐτὸν, si turpia et scelesta loquitur, tamen eum *excusant* et *laudant*, coll. v. 27. ubi τῷ δικαιοῦν opponitur προσεπιτιμᾷν. Sir. XVIII, 23. μὴ μείνῃς ἕως θανάτου δικαιωθῆναι, ne *vitae emendationem* aut *sanctitatis studium* usque ad mortem differas: ubi δικαιοῦσθαι est *sancte vivere*, *emendare vitam*, quemadmodum e contrario οὐ δικαιοῦσθαι ibid. XXXI, 5. est *impie ac sceleste vivere*. Sir. XXIII, 14. οὐ δικαιοῦσθαι, *non impunem evadere*, *puniri*. Sir. I, 28. τῷ δικαιωθῆναι opponitur πτῶσις, *calamitas*, *exitium*, adeoque per *felicem esse* seu *evadere* reddendum est. Alii reddunt: *in iustitia conservari*, hoc sensu: in quaelibet peccata prorumpit et ruit. Ib. IX, 12. ἕως ᾅδου οὐ μὴ δικαιωθῶσι, *felicitas* enim eorum usque ad mortem non durabit. (Aliis δικαιοῦσθαι h. l. est: *immunem a poena esse*. *Vulg. non placebit*, sc. Deo.) Eodem modo etiam *felicitatis* notio latet in formula λογίζεσθαι εἰς δικαιοσύνην. 1 Macc. II, 52. coll. v. 51. Sir. XXVI, 32. οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας, mercator et caupo vix peccatum et fraudes *evitare* poterit, ubi δικαιοῦσθαι est *liberum esse aut manere ab aliqua re*, i. q. ἐλευθεροῦσθαι, et cum voce ἐξαιρεῖσθαι permutatur. Sic quoque δικαιοῦσθαι sumitur Rom. VI, 7. (ubi vid. *Syrus*) et 18. *Phav.* δεδικαίωται, ἀπήλλακται, ἠλευθέρωται.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ, *ius*, *iusta ordinatio*, *statutum*, *praeceptum*, *iustificatio*, *causae defensio*. דֶּרֶךְ, *via*. Iob. XXXIV, 26. δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν, ubi *vias Dei* de eius *legibus ac praeceptis* acceperunt, ut alias saepe sumuntur. - חֹק, *statutum*, *decretum*. Gen. XXVI, 5. ubi τὰ δικαιώματα cum vocibus προστάγματα et ἐντολαὶ iuncta reperiuntur. Vide et Ex. XV, 26. Num. XXX, 17. Deut. IV, 5. - חֻקָּה, idem.

Num. XXXI, 21. τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου, hoc est *statutum* legis. 2 Reg. XVII, 8. ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν τῶν ἐθνῶν, ambularunt in *statutis* gentium. Ps. XVII, 25. – יָרִיב, *litigator*. Ier. XVIII, 19. ubi δικαίωμα est *iustificatio, causae defensio*, et loco יְרִיבַי sine dubio legerunt רִיבִי. – *מַעֲשֶׂה, *opus*. *Aqu. et Symm.* sec. *Euseb.* Ps. XLIV, 2. τὰ δικαιώματα. Si sana est lectio, nec reponendum ποιήματα, ut *Agellius* volebat, δικαίωμα h. l. *omne* notabit, *quod est recte, apte ac artificiose constructum*, v. c. carmen, de quo h. l. sermo est. – מִצְוָה, *mandatum, praeceptum*. Deut. XXX, 16. 1 Reg. II, 3. – מִשְׁפָּט. Ex. XXI, 1. Num. XV, 13. 1 Sam. II, 15. τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως pro τοῦτο ἦν τὸ δ. τ. ἱ., hoc erat *institutum*, hic *mos*, haec *consuetudo* sacerdotum illorum. – פִּקּוּדִים plur. *mandata*. Ps. XVIII, 9. CXVIII, 27. 56 93. – צְדָקָה, *iustitia*. *Inc.* Prov. VIII, 20. ubi δικαίωμα est i. q. δικαιοσύνη. LXX 2 Sam. XIX, 28. τί ἐστί μοι ἔτι δικαίωμα; ubi δικαίωμα est *iustificatio*. Aliter accepit *Vulg.* qui habet: *quid ergo habeo iustae querelae?* h. e. ad quem igitur perferre possum iustas meas querelas? Itidem non male quoad sensum: nam tunc δικαίωμα est *innocentia*, qui enim iustas querelas habet, hic ad suam innocentiam provocare solet. – רִיב, *lis, contentio, causa*. Ier. XI, 20. πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου, tibi revelavi *causam* meam *iustam*. *Al.* Ier. XX, 12. δικαιώματά μου, ubi LXX habent ἀπολογήματά μου. – רְתֵת, *tremor*. Hos. XIII, 1. *Hieronymus* ait, se non videre, cur verterint δικαιώματα. Suspicor, eos legisse דָּתֹת a sing. דָּת, *lex*, quam vocem coniunxerunt cum sequentibus, hoc sensu: quas populus Israel de cultu divino et ceremoniis observandas acceperat leges, eas ad cultum idolorum et Baalis transtulit. Praeterea legitur apud LXX sec. *Oxon.* Ios. IV, 6. post σημεῖον, ubi nihil in textu hebr. legitur. Fortasse autem ibi δικαιώματος autem est ex διαπαντός, quod sequitur. Baruch. II, 19. ubi est i. q. δικαιοσύνη v. 18., *probitas, virtus*. Ibid. v. 17. mortui tibi non praestabunt δόξαν καὶ δικαίωμα, h. e. *iustam ac debitam* laudem. Sir. IV, 20.

ΔΙΚΑΙ'ΩΣ, iuste. צֶדֶק, *iustitia*. Deut. I, 16. XVI, 20. Prov. XXXI, 9. – תָּמִים, *perfectus*. Prov. XXVIII, 18. ὁ πορευόμενος δικαίως.

ΔΙΚΑΙ'ΩΣΙΣ, ius, iudicium, causae defensio. מִשְׁפָּט. Lev. XXIV, 22. δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ, idem *ius* obtineat inter vos erga peregrinum. – רִיב, *lis, controversia, causa*. *Symm.* Ps. XXXIV, 23. *Lysias*, docente *Suida*, δικαιώσεις appellat τὰς δικαιολογίας, *causae defensiones*.

ΔΙΚΑΣΙ'Α, lis, litigatio, contentio. רִיב, idem. *Aqu.* Prov. XVIII, 6. ἐν δικασίᾳ. Idem Iud. XII, 2. ubi tamen mihi reponendum videtur ἐν δικασίᾳ, ut una cum reliquis interpretibus legerit בְּרִיב. Idem Ps. XVII, 40. Prov. XVIII, 19.

Deut. I, 12. sec. cod. *Lips. Paul.* ubi male ad מַשָּׂא, *onus*, refertur. Fortasse autem ibi scribendum est *δικάσια* a *δικάσιος*. Caeterum vox *δικασία* Lexicis nostris ignota reperitur quoque pro מִדְיָן in *Vers. Graec. Venet.* Prov. XIX, 13.

ΔΙΚΑΣΤΗ'ΡΙΟΝ, *forum iudiciale, tribunal.* יָרֵב, fut. Hiph. a רוּב, *litigabit.* Iud. VI, 32. sec. *Oxon. Ald. Compl.* *δικαστήριον τοῦ Βάαλ*, quae verba, si lectio sana nec orta est e sequenti *θυσιαστήριον*, reddenda sunt: *pertinet hoc ad iurisdictionem Baalis.*

ΔΙΚΑΣΤΗ'Σ, *iudex.* דִּין, *iudicium. Aqu.* Ps. LXVII, 6. - *מִשְׁפָּט, *iudicium. Inc.* 1 Reg. XX, 40. *ἰδοὺ σὺ δικαστής*, sc. *σοῦ*, ecce tu ipse iudex tibi fuisti, seu: contra te sententiam pronuntiasti, nempe narratione tua, quae praecesserat. - שֹׁפֵט, part. Ios. VIII, 33. 1 Sam. VIII, 1. 2. Ies. III, 2. - שָׁפַט, *iudico.* 1 Sam. XXIV, 16. Sap. VII, 11. ubi *δικασταὶ* in universum *principes* notare videntur, et cum *βασιλεῖς* coniunguntur, aeque ac IX, 7.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, *ligo, bidens, instrumentum rusticum.* מַחֲרֵשָׁה, *vomer. Symmach.* 1 Sam. XIII, 20. *Suidas: δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον.* Idem haec verba ex antiquo scriptore subiungit: *οὐ βουσὶ καὶ δικέλλῃ πορίζομένοις τὸν βίον, ἀλλ' ἵππῳ καὶ μαχαίρᾳ.*

ΔΙ'ΚΗ, *ius, ultio, poena, vindicta*, it. *causa, actio.* דֶּבֶר, *pestis.* Hos. XIII, 14. *ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε;* ubi est *poena* s. *ultio* tua, o mors? Libere verterunt aeque ac *Symmachus*, qui *πληγὴ* h. l. habet. *Michaelis* in *Suppl.* p. 388. putat, eos רִיבְךָ legisse. *Humphr. Hodius* de *Bibl. text. orig.* Lib. III. P. I. p. 262. pro *δίκη* legendum censet *νίκη*, sed, ut puto, praeter necessitatem. LXX enim דְּבָרִים intellexerunt de *causa*, sive *lite*, ut Exod. XVIII, 16. XXIV, 14. - דִּין, *iudicium.* Ps. IX, 4. *ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου*, *iudicium et causam meam egisti.* - הָרִיב, Hiph. a רִיב, *litigo.* Amos. VII, 4. - חָרוּץ, *concisio, tribula.* Ioel. III, 14. *ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης*, in valle ultionis. Scil. חָרַץ, *decidere*, notat quoque *sententiam* et *peremtorium iudicium pronuntiare*, ut multis exemplis docuit *Simonis* in *Lex. hebr.* pag. 617. unde etiam *Theodot.* h. l. per *κρίσιν* transtulit. *Glossar. MS. in Proph.* *τῆς δίκης, τῆς κατὰ δίκαιον ἀνταποδόσεως, τιμωρίας.* - *נִקָּה, *impunis sum. Symm.* Zach. V, 3. נִקָּה quoque *puniri* notat, v. c. Ierem. XXX, 11. et XLVI, 28. Hinc non opus esse videtur cum *Scharfenb.* ad *Cappelli Crit. S.* p. 879. statuere, eum legisse נִקַּם, Niph. verbi נָקַם, *vindicavit.* - *נֻקַּם, Hoph. a נָקַם, *vindicor. Aqu.* Genes. IV, 15. *δίκην δώσουσι*, ubi tamen vid. *Montfauc.* - נָקָם, *vindicta.* Lev. XXVI, 25. Deut. XXXII, 41. Ezech. XXV, 12. *ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς*, retribuam *poenam* inimicis. *Gloss. MS. in Cant. Script.* *δίκην, τιμωρίαν.* Ex. XXV, 22. - נָקָם, infin.

vindicando. Exod. XXI, 20. *δίκῃ ἐκδικηθήσεται.* - רִיב, *lis, controversia.* Iob. XXIX, 16. *δίκην δὲ, ἣν οὐκ ᾔδειν, ἐξιχνίασα, causam*, quam non intellegebam, investigavi. Ps. XXXIV, 26. *δίκην*, ubi *Symm.* *δικαίωσιν* habet. Psalm. XLII, 1. Sap. XVIII, 11. *ὁμοίᾳ δὲ δίκῃ δοῦλος ἅμα δεσπότῃ κολασθεὶς*, simili autem *poena* servus cum domino afflictus est. 4 Maccab. IV, 21. *ἡ θεία δίκη*, divina *ultio.* Vide *Lex. N. T.* s. h. v.

***ΔΙ'ΚΗΝ**, *instar, pro more, sicut, quemadmodum*, ita ut subaudiatur *κατά.* Sap. XII, 24. *νηπίων δίκην ἀφρόνων ψευσθέντες*, decepti *instar* puerorum stultorum. *Hesych.* *δίκην, καθάπερ, ὥσπερ, ὁμοίως. - δίκην, τρόπον.* ubi vide *Intt.* *Suidas*: *δίκην, τρόπον.*

ΔΙ'ΚΗΣΙΣ, *vindicatio, vindicta.* Sir. XLVII, 29. *ἕως δίκησις ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς.*

ΔΙ'ΚΡΑΝΟΝ, *furca.* כֵּילַפּוֹת, plur. *mallei*, aliis *secures utrinque acutae, bipennes.* *Symm.* Ps. LXXIII, 6. *δικράνοις.* Vox legitur etiam in fragmento auctoris antiqui apud *Suidam* v. *δίκρανα.* En verba: *παρεσκεύαστο δὲ τὰ δίκρανα, ὥστε ἀπωθεῖσθαι τὴν τῶν λεγομένων σκαλῶν προσαγωγήν.*

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, *rete*, it. in plur. *δίκτυα, cancelli.* חֲרַכִּים, plur. *cancelli, clathri.* Cant. II, 9. *ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων*, prospiciens per *cancellos.* *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *δικτύων, καγκέλλων.* - מִכְמוֹר, *rete.* *Symm.* Psalm. CXL, 10. *δίκτυα.* - *סְבָךְ, *perplexitas.* *Symm.* Genes. XXII, 13. ubi non opus est statuere eum שְׂבָכָה legisse. Nam perplexitas illa, quam plerique de *dumo* intellegunt, commode etiam, immo melius adeo, de *reti* explicari poterat. - רֶשֶׁת, *rete.* Prov. I, 17. XXIX, 5. Thren. I, 14. - שֶׂבֶךְ (שׂ pro ס), *opus reticulatum.* 1 Reg. VII, 17. *ἐποίησε δίκτυα περικαλύψαι.* - שְׂבָכָה (שׂ pro ס), idem. 1 Reg. VII, 40. 41. 2 Reg. XXV, 17. sec. *Complut.* 2 Paral. IV, 12. 13. - *שׁוּךְ, *desidere.* *Aqu.* *Symmach.* Ierem. V, 26. Fortasse legit שַׂךְ, cum *Sin.* Vide ad h. l. *Montfauconium.*

ΔΙΚΤΥΟ'Ω, *ad retis formam compono, retibus contexo, cancello.* שְׂבָכָה, *opus reticulatum.* 1 Reg. VII, 17. *δεδικτυωμένοι στίχοι*, ordines *reticulati.* - *שְׁקֻפִים, *prospectivae.* *Theod.* sec. *Coisl.* II. et LXX sec. *Compl.* 1 Reg. VI, 4. Fortasse legerunt שְׂבָכִים, sed ne opus quidem est, ut numerus variarum lectionum augeatur.

ΔΙΚΤΥΩΤΟ'Σ, *ad formam retis factus et distinctus, sive ob nodos, sive ob foramina, reticulatus, cancellatus.* אֲטֻמוֹת, part. Pah. *clausus.* Ez. XLI, 16. *αἱ θυρίδες δικτυωταί*, fenestrae *cancellatae* s. *reticulatae*, quas *clathratas Plautus* dixit *Mil.* IV, 2, 26. Confer *Fulleri Miscell. Sacr.* lib. VI. c. 13. p. 733. - אֶשְׁנָב, *fenestra.* Iud. V, 28. *διὰ τῆς δικτυωτῆς*, ubi vid. *Bonfrer. Comment.* p. 271. *Hesych.* *δικτυωτή, καγκελλωτή.* Ita quoque *Suidas* et *Phavorinus.* - רֶשֶׁת, *rete.* Exod.

XXVII, 4. XXXVIII, 4. ἔργῳ δικτυωτῷ, opere reticulato. — שְׂבָכָה, *reticulum*. 2 Reg. I, 2. διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ, per *cancellos*, qui in coenaculo eius. Dicitur tamen δικτυωτὸν non ipsae modo fenestrae, aut reticulatum opus, sed etiam ipsum coenaculum huiusmodi fenestras habens, ut testis est *Hesychius* et *Phavorinus*, quorum haec verba sunt: δικτυωτὸν, ὑπερῷον, τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον. *Theodoretus* in *Quaest.* ad h. l. δικτυωτὸν, ὑπερῷον, οἶκος ἦν ὥρᾳ θέρους ἐπιτήδειος, πολλὰς ἔχων φωταγωγοὺς δικτυοειδῶς κατεσκευασμένας, ἃς διατρήτους ὀνομάζουσιν οἱ πολλοί. Confer etiam *Schol.* apud *Montfauconium* T. I. pag. 368. Occurrunt etiam apud *Polyb.* XV, 30, 8. θύραι δικτυωταί.

*ΔΙΜΕΡΗ'Σ, *in duas partes divisus*, s. *divisus* simpliciter. Chald. פְּלִיגָה, *divisum*. Dan. II, 41. sec. *Chis. Aristot. hist. anim.* I. p. 774. D. et 799. A.

ΔΙ'ΜΕΤΡΟΝ, *duae mensurae*. סָאתַיִם, dual. ex סְאָה, *satum*. 2 Reg. VII, 16. 18. ubi alii δύο μέτρα habent.

ΔΙ'ΝΑ. שְׂאֵת, *excellentia*. Iob. XIII, 11. Admodum variant libri veteres in voce ἡ δῖνα, quae legitur apud LXX sec. Ed. *Rom.* Editio *Francof.* habet simpliciter δῖνα. Codex *Alex.* δειλα, fortasse δειλία. Suspicor, scribendum esse δεινὰ, *gravia*, *terribilia*. *Valckenario* ad *Theocritum* p. 229. lectio cod. *Alex.* in margine posita δειλία, aeque vitiosa ac recepta, facile monstrare videtur genuinam δεῖμα, quam omni dubio carere arbitratur.

ΔΙ'ΝΗ, *vortex*, it. *turbo*. סוּפָה, *turbo*. *Al.* Iob. XXXVII, 9. αἱ δῖναι, ubi ex sententia *Bielii* scribendum est αἱ δῖναι. *Suidas*: Δῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. Confer quae ex *Arriano* affert *Suidas* in v. δινήσας. *Hesych.* δίνη, συστροφὴ ὑδάτων. — *צִירוֹת, *rupes*. LXX sec. *Vatic.* Iob. XXVIII, 10. δίνας δὲ ποταμῶν διέῤῥηξεν. Legendum est ibi θῖνας, ut habet *Ald.* et *Compl.* ac *Inc. Int.* etiam *Olympiodorus* in *Nicetae Catena* pag. 427. *Hieron.* et *August.* *ripas*. Δ et Θ facile inter se confundi potuerunt.

ΔΙΟ', *quapropter*, *propterea*. כִּי, *quia*. Ps. CXVI, 10. Conf. *Fesselii advers. sacra* lib. X. c. 1. p. 489. — לָכֵן, *ideo*. *Al.* Ies. XVI, 7.

ΔΙΟΔΕΥ'Ω, *permeo*, *transeo*. דָּרַךְ, *calceo*. Ies. LIX, 8. τρίβοι — ἃς διοδεύουσι. — *הוֹלִיךְ, Hiph. *ire facio*, *duco*. Deut. VIII, 2. διώδευσε sec. marg. cod. 106. *Holm.* Est sine dubio alius interpretis. — הִתְהַלֵּךְ, Hithp. *obambulo*. Genes. XIII, 17. διόδευσον εἰς τὴν γῆν, *transito* in terram. *Hesych.* διόδευσον, πέρασον. — עָבַר. Gen. XII, 6. Ps. LXXXVIII, 40. Ier. II, 6. IX, 11.

ΔΙ'ΟΔΟΣ, *via*, *per quam transitur*. דֶּרֶךְ, *via*. Prov. VII, 8. ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς. — חוּץ, *foras*, *platea*. *Inc.* Ier. XI, 13. LXX Ier. VII, 32. XIV, 16. ἔσονται ἐῤῥιμμένοι

ἐν ταῖς διόδοις, erunt proiecti in *viis*. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* διόδοις, διαβάσεσι. – מְסִלָּה, *via trita*. Iud. XXI, 19. Ies. XI, 16. – רְחֹב, *platea*. Deut. XIII, 16. Iudith. VII, 20. ἐν ταῖς διόδοις τῶν πυλῶν. 1 Maccab. XI, 46. τὰς διόδους τῆς πόλεως. *Suidas*: δίοδοι, αἱ ὁδοὶ, ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Idem verba *Aristophanis* ex *Eccles.* v. 689. subiungit, quibus vox eo sensu legitur.

ΔΙΟΙΚΕ'Ω, *administro*, *dispenso*. כִּלְכֵּל, Pih. a כּוּל, *sustento*. *Aqu.* Gen. L, 21. *Aqu.* et *Theod.* Prov. XVIII, 14. Scilicet כּוּל habet quoque notionem *moderandi*. – *נִשְׁבַּע, *iuro*. Ios. V, 6. Vide infra s. v. διοικίζω. – פָּרַשׂ (שׂ pro ס), *partior*. Thren. IV, 4. νήπια ᾔτησαν ἄρτον, ὁ διοικῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς. Sap. VIII, 1. διοικεῖ τὰ πάντα χρηστῶς, *disponit* omnia utiliter. Ib. v. 15. διοικήσω λαοὺς, *regam*, *gubernabo* populos. Ib. XII, 18. μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς ἡμᾶς, cum multa lenitate *gubernas* seu *tractas* (*Alciphr.* II, 2.) nos. Ib. XV, 1.

ΔΙΟΙ'ΚΗΣΙΣ, *administratio*, *dispensatio*, *gubernatio*. Tob. I, 24. constituit eum ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν, super omnem gubernationem: h. e. ei omnes res suas administrandas tradidit. *Alciphr.* I, 36. *Hesych.* διοίκησις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων.

ΔΙΟΙΚΗΤΗ'Σ, *administrator*, *procurator*, *dispensator*. אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים, plur. *satrapae*. Esdr. VIII, 35. Dan. III, 2. sec. *Chis.* ubi *Scharfenberg.* referre maluit ad chald. גְּדָבְרַיָּא, h. e. *quaestores*, *administratores fisci*. Tob. I, 20. διοικητὴς καὶ ἐκλογιστής.

*ΔΙΟΙΚΙ'ΖΩ, *incolas unius urbis diversis locis colloco*, i. e. *per diversa oppida*, *vicos etc. spargo*. נִשְׁבַּע, *iuro*. Ios. V, 6. ubi lectio διῴκησε et διῴκισε, quam sec. *L. Bos.* libri nonnulli habent, orta est ex διώρκησε aut διώρκισε.

ΔΙΟ'ΛΛΥΜΙ, ΔΙΟ'ΛΛΥΜΑΙ, *disperdo*, *dispereo*. Sap. XI, 20. ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα διολέσαι, aspectus timorem incutiens *interitus*, aut: *perditionis*. Ib. XVII, 10. διώλλυντο ἔντρομοι, peribant tremebundi, aut prae pavore *peribant*. In *Gloss. MS.* in *Sap.* male legitur: Διολοῦντο, ἀπολοῦντο. *Hesych.* διολλύει, ἀφανίζει, φθείρει, διαπολλύει.

ΔΙΟ'ΛΟΝ, *iugiter*. אַךְ, *tantummodo*. *Symm.* *sec. ed. secundam* Ier. XXXII, 30.

ΔΙΟ'ΛΟΥ, et ΔΙ' ''ΟΛΟΥ, subintell. χρόνου, *per totum tempus*, *semper*, *omnino*. *אַךְ, *tantummodo*, *vere*. *Symm.* Psalm. XXII, 5. Idem Prov. XXII, 16. – סָבִיב סָבִיב, *circumcirca*. *Al.* Ezech. VIII, 10. κύκλῳ διόλου. – תָּמִיד, *iugiter*. 1 Reg. X, 8. διόλου, ubi alii habent διαπαντός. Ezech. XXXVIII, 8.

ΔΙΟΜΟ'ΟΜΑΙ, *iuro*. נִשְׁבַּע, idem. *Symm.* Ps. CIX, 5. διωμόσατο. LXX simplex ὤμοσε habent.

ΔΙΟΝΥ'ΣΙΑ, *Bacchanalia*, quae Graeci triennio quoque celebrabant. *Hesych.* *Διονύσια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣ Διονύσῳ ἤγετο.* 2 Maccab. VI, 7. *γενομένης δὲ διονυσίων ἑορτῆς.* Confer *Palmerium Exerc. in auctt. Gr.* pag. 505. et auctores ibi laudatos.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, *Bacchus.* 2 Macc. XIV, 33. *ἱερὸν τῷ διονύσῳ ἐπιφανές.*

**ΔΙΟ'ΠΕΡ*, *quare, quapropter, proinde.* 2 Maccab. V, 20. VI, 27. XIV, 19. *K.*

ΔΙΟΡΑ'Ω, *perspicio, prospicio.* קָוָה, *exspecto.* Iob. VI, 19. ubi tamen pro *οἱ διορῶντες* mallem legere *διορᾶτε*, aut *ἴστε διορῶντες.* *Vulgat. exspectate paulisper.* Qui enim aliquid exspectant, hi *prospiciunt.* Hanc enim notionem vox *διοράω* h. l. habere videtur. Vide *Lexic. N. T.* s. v. *ἀποκαραδοκέω.*

**ΔΙΟΡΓΙ'ΖΟΜΑΙ*, *ira abripior, irascor, infenso sum animo*, i. q. simplex *ὀργίζομαι.* 3 Maccab. III, 1. IV, 13. *Polyb.* II, 8, 13. *διοργισθεὶς ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ.*

ΔΙΟΡΘΟ'Ω, *corrigo, emendo, dirigo.* הֵיטִיב, Hiph. a טוב, *bene facio.* Ier. VII, 2. *ἐὰν διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν*, si *emendaveritis* vitae vestrae rationem, coll. v. 4. et Sap. IX, 18. — הֵכִין : כּוֹנֵן, Pih. et Hiph. a כּוּן, *dispono, stabilio.* Ies. XVI, 5. *διορθωθήσεται θρόνος*, stabilietur thronus. Ibid. LXII, 7. *διορθοῦν ἱερουσαλὴμ*, Hierosolymae *splendorem concedere*, aut *ad summum fortunae fastigium evehere.*

**ΔΙΟΡΘΡΙ'ΖΩ*, i. q. simplex *ὀρθρίζω*, *matutinus aliquid ago, mane surgo et vigilo.* הִשְׁכִּים, Hiph. idem. 1 Sam. XXIX, 10. *διορθρίσατε* sec. cod. *Alex.* ubi reliqui libri *ὀρθρίσατε* habent.

ΔΙΟΡΘΩΤΗ'Σ, *director, moderator, magister, doctor.* Sap. VII, 16. *τῶν σοφῶν διορθωτής*, sapientium doctor s. emendator. *Clemens Alex. Paed.* I. pag. 138, 29. ed. *Potteri.* *Diod. Sic.* p. 460, 42.

ΔΙΟΡΙ'ΖΩ, *distermino, separo, discerno, divido.* אִלֵּף, Pih. *doceo.* Iob. XXXV, 11. *ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς*, qui *separat* ac *distinguit* me, nempe doctrina ac institutione, a iumentis terrae. Sic sensum bene expresserunt. Alii habent *διδάσκων*, quod alius interpretis esse videtur. — בִּנְיָה, *aedificium.* Ezech. XLI, 13. *τὰ διορίζοντα*, quod tamen mihi melius voci proxime antecedenti גִּזְרָה, quae *aream separatam* notat, convenire videtur. — בִּנְיָן, *idem.* Ezech. XLI, 12. 15. XLII, 1. 10. — גְּבוּל, *terminus.* Ios. XV, 47. *διορίζει.* — הִבְדִּיל, Hiph. Exod. XXVI, 33. Lev. XX, 24. — *הִפְרִיד, idem. *Theodot.* Prov. XVII, 9. — *הִצִּיב גְּבוּל, *statuo terminos.* *Aqu.* (?) sec. cod. X. *Holm.* Deut. XXXII, 8. *ἐν τῷ διορίζειν υἱοὺς ἀνθρώπου.* — חָרָה, *ira exardeo.* Ies. XLV, 24. *αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτούς.* Sc. per adversarios

Iudaeorum recte intellexerunt eos, qui Iudaeos in captivitatem abduxerant. - כּוֹנֵן, Pih. a כּוּן, *stabilio*. Ies. XLV, 18. Libere verterunt. - נִשְׁבַּע, *iuro*. Ios. V, 6. ubi loco *διώρισεν*, quod plerique libri habent, reponendum esse videtur *διώρκισε* aut *διώρκησε*. Sed habet *διορίζειν* etiam hanc significationem, ut sit *statuere*, *decernere*, *adfirmare*, unde *Hesych.* *διωρίζετο*, *διεβεβαιοῦτο*, *διϊσχυρίζετο*. *Phav.* *διώρισαν*, *ὁρισμῷ ἐβεβαίωσαν*. - שָׁטַף, *inundo*. 2 Paral. XXXII, 4. *ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως*, fluvium *disterminantem* urbem.

ΔΙΟΡΚΕ'Ω, *adiuro*, *iuramento adigo*, *iuramento confirmo*. נִשְׁבַּע, Niph. *iuro*. *Al.* Ios. V, 6. *διώρκησε*.

ΔΙΟ'ΡΥΓΜΑ, *fovea*, *fossa per aliquem locum ducta*, *perfossio*. חַלּוֹן, *fenestra*. Soph. II, 14. Deduxerunt a חָלַל, *perforare*. - מַחְתֶּרֶת, *effossio*. Ex. XXII, 2. *ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι* (sc. *οἰκίας* vel *τοίχου*) *εὑρεθῇ ὁ κλέπτης*, si quis autem in *perfossione* domus vel parietis fur deprehendatur. Ier. II, 34. ubi idem fere legitur, ac legerunt בַּמַּחְתֶּרֶת.

ΔΙΟΡΥ'ΤΤΩ, *perfodio*. חָתַר, idem. Iob. XXIV, 16. *διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας*, *perfodit* in tenebris domus. Ezech. XII, 5. *διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον*, *perfode* tibi parietem. Vide et ib. v. 7. et 12.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΝΘΙ'ΟΥ, genit. ex *Ζευςκορίνθιος*, *Iupiter Corinthius*. Mensis nomen apud Graecos. 2 Maccab. XI, 21. *διοσκορινθίου εἰκοστῇ τετάρτῃ*, Iovis Corinthii vicesima quarta. *Grotius* ad h. l. scriptum putat fuisse *Δίου*. *Dius* notissimus est mensis Macedonum.

**ΔΙΟ'ΣΠΟΛΙΣ*. נֹא אָמוֹן, *No* (urbs) *Amonis*. Ezech. XXX, 14. 15. Vide *Bocharti Phaleg* lib. I. cap. 1. pag. 6. et *Iablonski Pantheon* lib. I. pag. 161. qui vertit *portio Iovis Hammonis*.

**ΔΙΟ'ΤΙ*, Coniunctio, *quoniam*, *quamobrem*, *quare*. כִּי. *Obad.* v. 5. - מַדּוּעַ, *quare?* Iud. V, 28. ubi *διότι* in omnibus interpretibus graecis *Doederleinius* mutavit in *διατί*. Cf. *Eichhornii Repertorium bibl. et or. literat.* P. I. pag. 229. - מִי, *quis?* Mal. I, 10. Legerunt כִּי. Iudith. V, 1. annunciabatur Holoferni, *διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον*; ubi pro *ὅτι* ponitur. 2 Macc. VII, 37. *ἐξομολογήσασθαι, διότι μόνος αὐτὸς Θεός ἐστιν*, confitearis, eum esse solum Deum. Ibid. XI, 14. ubi *Ald.* (ex interpretamento, ut videtur) legit *ὅτι*. Cf. Sir. II, 11. et Act. XVIII, 10.

ΔΙΟ'ΤΙ ἈΛΛ' Ἢ, *sed potius*. כִּי אִם. 1 Reg. XXII, 18. *οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλὰ, διότι ἀλλ' ἢ κακά*, non vaticinatur mihi bona, sed potius mala. Confer *Ὅτι ἀλλ' ἢ*.

ΔΙ'ΠΗΧΥΣ, *duorum cubitorum*, *bicubitalis*. אַמָּתַיִם dual. *duo cubiti*. Num. XI, 31. *Herodot.* II, 78. p. 117.

ΔΙΠΛΑΣΙΑ'ΖΩ, *duplico*, et speciatim *duplico in acie.* כָּפַל, *duplico.* Ez. XXI, 24. διπλασίασον ῥομφαίαν, *duplica* gladium, h. e. *ancipitem* s. *acutum* redde gladium. - מַיִם dual. *aquae.* Ez. XLIII, 2. ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν, tanquam vox multorum, qui se duplicant in acie. Ita *Bielius*, qui provocat ad *Aeliani Tactica* cap. 29. *Suidam* v. διπλασιάσαι, ac *Hesychium*, iuxta quem διπλασιασμὸς est ἡ ἐν τακτικοῖς οὕτως ἐνόπλιος κίνησις. Sed mihi videtur post διπλασιαζόντων ibi omissum s. supplendum esse ὑδάτων, qua voce et *Syrus* h. l. usus est.

ΔΙΠΛΑΣΙ'ΑΣΜΑ, *duplicatio.* תַּרְבִּית, *foenus.* *Inc.* Lev. XXV, 36. Foenore scilicet debitum facile duplicatur, ac opes augentur.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟ'Σ, *duplicatio.* מִשְׁנֶה, *duplum.* Iob. XLII, 10. Reperitur quoque διπλασμὸς apud *Eustathium Odyss.* α', p. 27, 47.

ΔΙΠΛΑ'ΣΙΟΣ, *duplex.* Sir. XII, 6. διπλάσια κακά. Ibid. XXVI, 1. ἀριθμὸς διπλάσιος.

ΔΙΠΛΟΙ"Σ, *duplicata laena*, *tunica.* מְעִיל, *pallium.* *Inc.* 1 Sam. XXIV, 12. LXX 1 Sam. II, 19. 21. XV, 27. Ps. CVIII, 28. מְעִיל וְצָנִיף, *pallium et cidaris.* Iob. XXIX, 14. - פִּיקָה, *plicatura.* *Hebraeus* Iob. XV, 27. διπλοΐδα. Vide infra s. v. πιμελής. Baruch. V, 2. περιβαλοῦ τὴν διπλοΐδα τῆς δικαιοσύνης, h. e. τὴν δικαιοσύνην, ὡς διπλοΐδα. *Hesych.* διπλοΐδα, διπλουμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι, ad quem locum *Fungerus* notat, quod *Homerus Odyss.* τ', (v. 254.) διπλοΐδα nominet χλαῖναν διπλῆν, it. δίπλακα, (Il. γ', 126.) et *Euripides* (*Hecub.* 1156.) de veste Polymestoris loquens vocet δίπτυχον στόλισμα. Confer infra in v. χλαῖνα.

ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, *ΟΥ"Σ*, *duplex.* *אַךְ. Iud. XVI, 28. ubi διπλῆν sec. *Compl.* sine dubio ortum est e lectione δὴ πλὴν, quae in reliquis libris reperitur. - *אַחַת, *unus.* *Inc.* sec. *Coislin.* 1 Sam. I, 5. διπλῆν, quae non est alia lectio aut interpretatio vocis אַחַת, sed versio vocis אַפָּיִם, *facierum*, h. e. *spectabilem*, *conspicuam*, *praecipuam*, quam, cum desit in editionibus vulgaribus, supplere aliquis voluit, quisquis ille sit. - בַּד, *linum.* *Inc.* Lev. VI, 4. XVI, 4, 32. Suspicor, in omnibus his locis loco διπλοῦν reponendum esse λινοῦν. - כָּפוּל, part. Pahul, *duplicatus.* Ex. XXVIII, 16. XXXIX, 7. - כֶּפֶל, in dual. כִּפְלַיִם. Iob. XI, 6. Ies. XL, 2. - מַכְפֵּלָה, *duplicitas*, item *Machpela*, nomen loci. Gen. XXIII, 9. 17. 19. XXV, 9. L, 13. - מִשְׁנֶה, *iteratio*, *secundum.* Gen. XLIII, 15. Ex. XVI, 5. 22. Esdr. I, 10. - שְׁנַיִם, dual. *duo.* Ex. XXII, 4. 7. 9. - פִּי שְׁנַיִם, *os duorum*, h. e. *duplex portio.* Deut. XXI, 17. 2 Rep. II, 9. Sir. II, 13. οὐαὶ καρδίαις διπλαῖς, vae cordibus duplicibus, h. e. *dolosis*, *fraudulentis*, *simulatori-*

bus. Conf. *Drusii Adag. Class.* I. lib. IV. n. 38. et *Heisenii Diss.* XIV. in *Ep. Iacobi* p. 475.

ΔΙ'Σ, bis. פַּעֲמַיִם dual. *duabus vicibus.* Gen. XLI, 32. XLIII, 10. Num. XX, 11. *Symm.* Iob. XXXIII, 29. - פְּעָמִים plur. Ezech. XLI, 6. - כַּמָּה פְעָמִים, *quot vicibus*, *quoties.* LXX 1 Reg. XXII, 16. ἔτι δὶς ἐγὼ ὁρκίζω σε, ubi alii ποσάκις habent. - שְׁתַּיִם dual. foem. *duae.* Nehem. XIII, 20. ἅπαξ καὶ δίς.

ΔΙ'ΣΚΙΟΣ, perumbrosus. צְלָצַל, *umbra densa. Aqu.* Ies. XVIII, 1. δισκίου. [*Aquila* hanc vocem finxit ad similitudinem hebr. Vide *Rosenmüll.* ad h. l. Olim putabam συσκίου legendum esse. Praestat Vulgata *K.*]

ΔΙ'ΣΚΟΣ, discus, orbis lusorius ex ferro, lapide aut ligno, qui exercendi corporis causa in auras proiiciebatur ope locramenti per medium discum immissi. 2 Maccab IV, 14. μετὰ τὴν τοῦ δίσκου πρόκλησιν, post *disci* provocationem aut ludum, δισκοβολία dictum: ubi tamen alii intellegunt discum, in quo Hellanodicae ludorum rationem scribebant et praemia proponebant. *Hesych.* δίσκοισι, τοῖς δίσκοις, λίθοις στρογγύλοις. *Etym. M.* δίσκος σημαίνει λίθον τροχοειδῆ εἰς γυμνάσιον ἡρωϊκὸν ἐπιτήδειον, παρὰ τὸ δίκω, τὸ ῥίπτω, δίκος ὁ ῥιπτούμενος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Conf. *Feithii antiqu. Homer.* l. IV. c. 6. p. 325. Modum iaciendi discum vix alibi accuratius, quam apud *Philostratum Icon.* lib. I. p. 7[illegible]8. iudice *Oleario* not. ad h. l. delineatum invenies. Adde *Hieronymi Mercurialis* lib. II. de *arte gymnastica* cap. 12.

ΔΙΣΜΥ'ΡΙΟΙ, bis decies mille, h. e. *viginti millia.* 2 Macc. VIII, 9. 30. X, 17. 23. 31.

ΔΙΣΣΟ'Σ, duplex. חֲלִיפָה, *mutatio.* Gen. XLV, 22. - מִשְׁנֶה, *iteratio*, *secundum.* Gen. XLIII, 12. Ier. XVII, 18. - שָׁנִי, *dibaphum*, *coccineum.* Prov. XXXI, 22. Legerunt שְׁנַיִם. *Vulg. duplicibus.* Praeferenda videtur haec lectio receptae, nam vestimenta duplicia certa adversus vim frigoris utilitate commendatur. Caeterum *Breitingerus* δισσάς in δισσὰ mutavit, ac hanc vocem cum praecedenti sticho v. 21. ac verbo ἐνδιδύσκονται iunxit auctoritate textus hebr. Sir. I, 25. ἐν καρδίᾳ δισσῇ, duplici corde, h. e. *animo in spe non satis confirmato, qui partim fidit, partim diffidit*, quem qui habet, a Iacobo I, 8. ἀνὴρ δίψυχος vocatur. Conf. supra ad vocem διπλόος.

ΔΙΣΣΩ͂Σ, dupliciter. פִּי שְׁנַיִם, *os duorum*, h. e. *duplex portio. Inc.* 2 Reg. II, 9. Sir. XXIII, 11. *Eurip. Phoen.* v. 1347.

ΔΙ'ΣΤΕΓΟΝ, duo tecta, vel *duplex tectum habens* seu *contignationem.* שֵׁנִי, *secundus. Symm.* Gen. VI, 16. δίστεγα. Vide infra s. v. διώροφον. *Strabo Geogr.* XV. p. 1062. B. δίστεγον τὸν πύργον.

ΔΙ'ΣΤΟΜΟΣ, *anceps*, q. d. *duo ora habens.* פִּיוֹת et פִּיפִיּוֹת, plur. a פֶּה, *ora.* Psalm. CXLIX, 6. ῥομφαῖαι δίστομοι. Prov. V, 4. μαχαίρας διστόμου. - שְׁנֵי פִיּוֹת, *duo ora.* Iud. III, 16. Sirac. XXI, 4. ῥομφαία δίστομος. *Vulg. bis acuta*, h. e. *utrimque acuta, duas habens acies, quasi ora.*

**ΔΙΣΧΙΛΙΑ'Σ.* 1 Maccab. IX, 4. sec. *Alex.* δισχιλιάσιν ἵππων.

ΔΙΣΧΙ'ΛΙΟΙ, *bis mille, duo millia.* אֶלֶף, *mille.* Num. XXXV, 4. - אַלְפַּיִם, dual. Ex. XXXIII, 30. Num. XXXV, 5. Ios. III, 4. - *מְאחַיִם, *ducendi. Inc.* Cant. VIII, 12.

**ΔΙΣΧΙ'ΛΙΟΣ.* 1 Maccab. IX, 4. sec. *Vatic.* δισχιλίᾳ ἵππῳ.

ΔΙΤΆΛΑΝΤΟΝ, *duo talenta.* כִּכָּרַיִם, dual. a כִּכָּר, idem, 2 Reg. V, 23. *Herodot.* I, 50. p. 19, 1.

ΔΙΫΛΙ'ΖΩ, *sacco, percolo, defaeco*, etiam *despumo, sordibus et scoria purgo*, metaphora petita a vino, quod saccatur et percolatur, quod et ὑλίζειν vocatur, unde ὑλιστήρ est *saccus vinarius, colum.* בְּמִזְרְקֵי, *in crateribus.* Amos. VI, 6. οἱ πίνοντες τὸν διϋλισμένον οἶνον. Legerunt בִּמְזֻקָּקִים, a זָקַק, *liquavit, percolavit. Iustinus M.* in *Dial. c. Tryph. Iud.* p. 121. habet ἐν φιάλαις. Vide *Scharfenb.* ad *Cappelli Crit. Sacr.* P. III. p. 192. Vide quoque *Boysenium* in *Symb.* P. II. p. 115. - מְזֻקָּק, *liquatus, percolatus*, part. Pyh. *Aqu.* Ps. XI, 7. διϋλισμένον, *despumatum, purum a sordibus et scoria*, ubi sermo est de *argento. Aqu. Symm.* Ies. XXV, 10. Sec. *Hex. Montf.* quidem vox διϋλισμένος s. διϋλισμένων ad vocem שְׁמָרִים, *faeces*, refertur, sed male, nam apud utrumque respondet hebr. מְזֻקָּקִים, et, quia *Aquila* presse vertere solet verba hebraica, eum aeque ac *Symmachum* διϋλισμένων, non autem, ut nunc editum est, διϋλισμένον, vertisse arbitror.

ΔΙΫΦΑΙ'ΝΩ, *texo, pertexo.* Hinc διϋφασμένον συμπλεκτὸν, *pertextum complexum* s. *textum coniunctum.* כְּפִי תַחְרָא, *velut os loricae.* Exod. XXXIX, 22. *Lucian. Ver. Hist.* lib. I. p. 379, 3.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, *pellis, membrana, vestis coriacea, tegmen, operimentum, volumen, libellus.* מְגִלָּה, *volumen, liber. Aqu. Theodot.* Zach. V, 1. - מִכְסֶה, *tegmen, operculum.* Exod. XXXIX, 34. *Herodot.* lib. V. cap. 58. τὰς βίβλους ab Ionibus prisca consuetudine διφθέρας dictas fuisse auctor est, quia, ut inquit, aliquando ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρῃσι αἰγέῃσί τε καὶ οἰέῃσι, additque: ἔτι δὲ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων εἰς τοιαύτας διφθέρας γράφουσι. *Hesych.* διφθέρα, δέρμα, βύρσα, δέλτος, γραμματεῖον. Conf. *Salmasium de modo usurar.* p. 413. *Mabillonium de re diplom.* p. 33. *Schwarzium de ornam. libr. apud vett.* §. 5. et *Hemsterhus.* ad *Pollux.* lib. X. p. 1214.

ΔΙΦΘΕ'ΡΩΜΑ, *membrana pellicea, in qua scribi solet, pellium scribendo aptarum collectio, volumen.* גִּלָּיוֹן, *volumen. Theod.* Ies. VIII, 1. Vide τόμος.

ΔΙ'ΦΟΡΟΣ, *biferus, duorum generum fructus ferens: secundum alios: bis anno fructum ferens.* כִּלְאַיִם, dual. *mixtiones.* Lev. XIX, 19. ἀμπελῶνά σου οὐ καταπσερεῖς δίφορον sec. *Ald.* nisi fortasse legendum est διάφορον, quod alii libri habent. Adde *Athen.* lib. III. p. 77. D. *Aristoph. Eccles.* v. 703.

**ΔΙ'ΦΡΑΞ*, *sella.* 2 Maccab. XIV, 21. sec. *Alex.* et *Compl.* Sed pro δίφραξ sine dubio ibi reponendum est διαφόρους, ut legitur in *Vat. Hesych.* δίφραξ, κλιντὴρ, θρόνος γυναικεῖος.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, *sella, sedes.* כִּסֵּא, idem. Deut. XVII, 18. 1 Sam. I, 9. Prov. IX, 14. - מוֹשָׁב, idem. Iob. XXIX, 7. - מִטָּה, *lectus.* 1 Sam. XXVIII, 25.

ΠΡΟ'Σ ΔΙ'ΦΡΟΥΣ ΚΑ'ΘΗΜΑΙ. Iud. III, 24. ubi pro מֵסִיךְ הוּא אֶת־רַגְלָיו, *tegens ipse pedes suos*, h. e. per euphemismum, *ventris onus deponens*, LXX habent πρὸς δίφρους κάθηται: ubi δίφροι notat *sellam pertusam* s. *familiaricam*, quae alias simpliciter *sella* aut *lasanum* dicitur. *Hesych.* δίφρον, ἅρμα, καθιστήριον, κράββατον, ὄχημα.

ΔΙ'ΧΑ, *bipartito, in duas partes, dupliciter*, it. *absque, separatim, divisim.* Sir. XLVII, 27. γενέσθαι δίχα τυραννίδα, h. e. ut fieret regnum *bipartitum*, s. imperium *in duas partes divisum*, non autem, ut *Bielius* transtulit: fieri dupliciter tyrannum, h. e. valde saevum et truculentum. Certe priorem explicationem postulat series orationis et historia. *Vulgatus: ut faceres imperium bipartitum. Syrus* et *Arabs: ut in duo regna dividerentur. Xenoph. Cyrop.* VIII, 7, 3. δίχα γενέσθαι τοῦ σώματος, a corpore *separari.* Id. *Expedit. Cyri* VI, 4, 8. δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, *disiungere, dissociare* exercitum. *Plato Cratyl.* 14.

ΔΙΧΑ'ΖΩ, *divido, diffindo in duas partes, bipertior.* שָׁסַע, *findo, diffindo, discindo. Inc.* (sine dubio *Aquila*) Lev. I, 17. *Aqu.* Deut. XIV, 6. bestiam, cui sunt bifissae ungulae, vocat δεδιχασμένον διχασμῷ. Copiose ac docte de hac voce disputavit *Fischerus* de *vitiis Lexic. N. T.* pag. 354.

ΔΙΧΑΣΜΟ'Σ, *diffissio.* שֶׁסַע, idem. *Aqu.* Deut. XIV, 6. δεδιχασμένον διχασμῷ. Nomen hoc, quod *Stephanus* in Thesauro omisit, reperitur quoque in Lexico *Phavorini* v. διέτρεσαν, qui sua hausit ex *Eustathio* ad Il. λ', 481. p. 857, 48. ss. *Rom.*

ΔΙΧΗΛΕΥ'Ω, pr. *ungulas divido, ungulam habeo bisulcam.* פָּרַס, *findo, diffindo*, speciatim *ungulas divido.* Lev. XI, 26. sec. *Compl.* et *Ald.* Deut. XIV, 6.

ΔΙΧΗΛΕ'Ω, idem. פָּרַס, *findo*, *diffindo*; speciatim: *ungulas divido*. Lev. XI, 3. 4. 5. 6. 7. Deut. XIV, 7. Adde *Symm.*, qui Ps. LXVIII, 32. pro מַפְרִיס, *ungulas dividens*, habet διχήλων, ubi sine omni dubio scribendum est διχηλῶν, vel διχηλεύων. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* et *Hesych.* διχηλοῦν, δύο ὅπλα (Lege ex *Phavorino* ὁπλὰς) ἔχειν.

ΔΙΧΟΜΗΝΙ'Α, *medius mensis* s. *plenilunium*. Sirac. XXXIX, 15. ὡς διχομηνία ἐπληρώθην, sicut *plenilunium* impletus sum. *Hesych.* διχομήνια, τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς τῆς σελήνης, ὅτε πληροσέληνός ἐστι. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* διχομηνία, τῆς σελήνης πληρουμένης. Hinc διχόμηνις apud *Pindar. Olymp.* γ', 35. *Apollon. Rhod. Argon.* I, 1231. ubi *Scholiast.* πανσέληνος.

ΔΙΧΟΣΤΑΣΙ'Α, *dissensio*, *seditio*. 1 Maccab. III, 29. χάριν τῆς διχοστασίας καὶ πληγῆς.

ΔΙΧΟΤΟΜΕ'Ω, *in duas partes seco*, *divido*. נָתַח, Pih. *in frusta divido*. Ex. XXIX, 17. *Inc.* Gen. XV, 11.

ΔΙΧΟΤΌΜΗΜΑ, *segmentum*, *frustum*, *pars*, *divisio*. בֶּתֶר, *pars dissecta*. *Inc.* Iér. XXXIV, 19. ubi Cod. *Norimb.* et *Theodoretus* lacunam in LXX Intt. sic explent: καὶ ἦλθον διὰ μέσου τῶν διχοτομημάτων αὐτοῦ. - גֶּזֶר, *segmentum*, *pars*. Gen. XV, 17. - נֵתַח, *frustum*, *segmentum*. Exod. XXIX, 17. Lev. I, 8. Ez. XXIV, 4. - *פֶּגֶר, *cadaver*. Gen. XV, 11. sec. *Vat.* ubi duae versiones coaluerunt ac loco הַפְּגָרִים sine dubio legerunt הַגְּזָרִים, coll. v. 17. *Hesych.* διχοτομήματα, τμήματα.

ΔΙ'ΨΑ, *sitis*. כָּזָב, *mendacium*. Ps. LXI, 4. ἔδραμον ἐν δίψῃ, ubi tamen pro δίψῃ reponendum est ψεύδει, ut LXX primitus habuisse ex *Eusebio* docuit *Montfauconius*. - צָמָא, *sitis*. *Aqu. Theod.* Amos. VIII, 12. LXX 2 Par. XXXII, 11. Nehem. IX, 15. Ies. XLI, 17. - צִמְאָה, idem. Ier. II, 25. - צִמָּאוֹן, idem. Deut. VIII, 15. Ps. CVI, 33.

**ΔΙΨΆΔΗΣ*, *siticulosus*, *aridus*, *aqua destitutus*. צִיָּה, idem. *Symm.* Ps. LXII, 2. διψάδει. [ubi pro διψάδει vel διψάδι vel διψώδει scribendum esse facile intellegitur. Caeterum γῆ διψὰς s. διψώδης est i. q. γῆ διψῶσα Ies. XXXV, 6. et ἄνυδρος γῆ Ies. XLI, 19. *K.*]

ΔΙΨΆΩ, *sitio*, ac metaphorice, *valde desidero*. חֹרֶב, *siccitas*. Ies. XXV, 4. 5. - עָיֵף, *fessus*, *lassus*. *Symm.* Ps. CXLII, 5. ὡς γῆ διψῶσα. Bene quoad sensum. LXX Iob. XXII, 7. Prov. XXV, 26. Ies. XXIX, 8. - צִיָּה, *siccitas*. Ies. XXV, 1. ἔρημος διψῶσα, desertum *aridum*. Ib. LIII, 2. ἐν γῇ διψώσῃ. Sic *Euripides Alcest.* v. 561. Ἄργους διψίαν χθόνα dicit: et Libya διψηρὰ dicitur *Synesio Ep.* 67. pag. 208. Conf. *Spanhemium* in *Callimach.* p. 10. - צָמֵא, verbum, *sitio*. *Aqu.* Ies. XLIX, 10. διψάσουσιν. *Symmach.* ac *Theod.* διψήσουσιν. LXX Ps. XLI, 2. ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν

M 2

θεὸν, h. e. *valde desideravit* anima mea Deum. Psalm. LXII, 2. ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου. *Suidas*: ἐδίψησεν, ἐπεθύμησεν. Vide et Sap. XI, 15. ac *Lex. N. T.* s. h. v. *Hesychius*: Δίψιον Ἄργος, Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον· Ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπόθητον. διψᾷν γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν. Adde *Schol.* ad *Pindar. Nem.* γ', 10. – צָמֵא, *sitibundus*. 2 Sam. XVII, 29. Ps. CVI, 5. Ies. XXI, 14. – צִמָּאוֹן, *sitis*. Ies. XXXV, 7. – צַמִּים, sing. *sitibundus*, sec. alios: *praedo*. Iob. XVIII, 9. – *רֹדְפִים, *persequentes*. *Inc.* sec. cod. *Basil.* Iud. VIII, 4. διψῶντες, quae lectio *Semlero* in *App. Crit.* p. 298. vel ex διώκοντες orta, vel glossa esse videtur adiecta verbo praecedenti πεινῶντες, cui etiam assensus est *Scharfenb.* in *anim.* ad h. l. Mihi autem hic interpres libere ac seriei orationis convenienter ita transtulisse videtur, modo διψῶντες vertatur: *qui ex persecutione sitibundi erant*. Confirmatur haec mea sententia loco Prov. XXVIII, 15. ubi διψᾷν apud LXX respondet hebraico שָׁקַק, *discurro*, et λύκος διψῶν est lupus, qui *sitim restinguendi causa discurrit*.

ΓΗ῀ ΔΙΨΩ͂ΣΑ, *terra sitiens*. עֲרָבָה, *solitudo*, *desertum*. Ies. XXXV, 6.

ΔΙ΄ΨΟΣ, *sitis*. *כָּזָב, *mendacium*. Ps. LXI, 4. sec. *Vat.* ἐν δίψει. Ita habent omnes codd. graeci et latini. *Vulg. in siti.* *Eusebius* tamen monuit, LXX primitus habuisse ἐν ψεύδει, unde mendose factum fuerit ἐν δίψει. Vide ad h. l. *Montfauc.* Fortasse tamen ita verterunt; quia antecedens יִרְצוּ *voluerunt* per ἔδραμον transtulerant derivantes a רוּץ, *currere*, nec commode dici posse existimarunt *currere in mendacio*. – *צִיָּה, *siccitas*, *ariditas*, metonymice *locus aridus*. *Symm.* Psalm. LXXVII, 17. ἐν δίψει (h. e. ἐν γῇ διψάδι sive διψώδει, quod Ps. LXII, 2. in eiusdem interpretis versione legitur) ἐν ἀβάτῳ: ubi duae versiones coaluerunt ac verba ultima ἐν ἀβάτῳ e versione Aquilae perperam irrepserunt. – צָמָא. Exod. XVII, 3. Deut. XXVIII, 48. Iud. XV, 18. – צָמֵא, *sitibundus*. Ies. XLIV, 3. – תֹּהוּ, *inane*, *locus vastus*. Deut. XXXII, 10. ubi δίψος καύματος est *locus*, *qui per aestum maximam sitim inducit*, *locus arens et aquis destitutus*. In textu hebr. legitur בתהו ילל, *in vastitate ululatus*; ubi nonnullis legisse videntur בתה ללות, ab arab. لعل, *salivam de palato suo lingere per sitim*, unde תה ללות, *nuda et a sole adusta loca*.

ΔΙΩΓΜΟ΄Σ, *persecutio*. דָּלַק, *persequor*. *Symm.* 1 Sam. XVII, 53. ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ, *postquam persecuti fuerant*. Ita *Vulgatus*. – מְרַדֵּף, part. Pih. *persequens*. Prov. XI, 19. διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς, ubi participium in substantivum eiusdem verbi mutarunt, sensu tamen parum mutato. Vide s. v. ἀσεβής. – מָרוּד, *planctus*. Thren. III, 19. ἐκ διωγμοῦ πικρίας μου. Legerunt sine dubio מִרְדְּפִי: nisi statuere malis, eos vo-

cem hebr. deduxisse a דָּדָה, s. דָּדַד. Arab. ند notat *in fugam vertere*, *fugare*. Cf. *Cor. Sur.* XXXIII, 25. Etiam דָּדָה LXX alibi per *διώκειν* transtulerunt.

ΔΙΩΘΕ'Ω, *impello*, *perpello*, *repello*, *reiicio*. *Διωθέομαι*, *abiicio*. הָדַף, *trudo*, *impello*. Ez. XXXIV, 21. *τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε*, humeris vestris abiicitis. *Hesych.* *διωθεῖτο*, *ἀπεκρούετο*, *ἀνεκρούετο*, *ἀπερρίπτετο*, *ἀπέρριπτε*.

ΔΙΩ'ΚΤΑΙ, *vindices*, *persecutores*. Hos. VI, 8. ubi pro עֲקֻבָּה מִדָּם, *foedata sanguine*, *Symmachus* habet *διῶκται ἀπὸ αἵματος*. Modo deleas *ἀπὸ*, sensus bene expressus videtur. Nempe עָקַב dicitur quoque eo sensu, ut sit *vestigia premere*, *persequi*.

ΔΙΩ'ΚΩ, *persequor*, *insequor*, *omni studio sector*, *concupisco*, *appeto*, *omni studio annitor*, item *fugio*. דְּדָנָה, nomen proprium, *Dedan*. Ez. XXV, 13. *διωκόμενοι*. Legerunt ex nonnullorum sententia נִרְדָּפִי aut מְרֻדָּפִי. Sed rectius statuisse mihi videtur *Cappellus*, cui in *notis critt.* ad h. l. pag. 555. ידדנה legisse videntur, h. e. *diffugient*, a rad. נָדַד. - דָּהַר, *plaudo*. Nah. III, 2. *ἵππου διώκοντος*. Legerunt sine dubio מַהֵר, a מָהַר, quod est *properare*. - דִּמָּה נִשְׁמַד, *cogito perdere*. 2 Sam. XXI, 5. *ἐδίωξεν ἡμᾶς*, quae verba ex alio interprete *τοῖς ο'* inserta videntur. - הֶחֱרִיד, Hiph. *perterreo*. Ies. XVII, 2. Libere verterunt. - הָלַךְ, *eo*, *ambulo*. Mich. II, 11. - חָרֵד, *trepidus*. Esdr. IX, 4. ubi pro *διώκων* sine dubio reponendum est *δειδών*. *Complut.* habet *ὁ ἔντρομος*. - נִדַּף, *propello*, *propulso*, *depello*. Prov. XXI, 6. *διώκει ματαια*, *vana sectatur*. Loco נִדָּף, *impellitur*, legit רֹדֵף, *persequitur*. Vide ad h. l. *Iaegerum*. - נוּס, *fugio*. Ies. XIII, 14. *εἰς τὴν χώραν ἑαυτοῦ διώξεται*, in regionem suam fugiet. Ib. XVII, 13. Amos. II, 16. Confer infra s. v. רוּץ. - רָדָה, *dominor*, *tyrannidem exerceo*. Lev. XXVI, 17. - רָדַף, *persequor*. Genes. XXXI, 23. *ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ*, persecutus est illum. Ex. XV, 9. *διώξας καταλήψομαι*, persequens comprehendam. Ps. XXXIII, 14. *ζήτησον εἰρήνην*, *καὶ δίωξον αὐτήν*, quaere pacem et *sectare* illam. Prov. XV, 10. *διώκοντας δικαιοσύνην*, *studiosus* iustitiae. Sir. XXVII, 8. *ἐὰν διώκῃς τὸ δίκαιον*. Vide et Ies. LI, 1. et confer *Lex. N. T.* s. h. v. Ies. V, 11. *τὸ σίκερα διώκοντες*, siceram *appetentes*. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *διώκοντες*, *ἐπιποθοῦντες*. Sic et *Suidas* docet, *διώκειν* pro *ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγεσθαι* usurpari. Hos. VI, 3. *διώξωμεν τοῦ γνῶναι τὸν κύριον*, *omni studio annitamur*, ut Deum cognoscamus. Cohel. III, 15. ubi loco *τὸν διωκόμενον* legendum est *τὸ διωκόμενον*, h. e. *quod per id*, *quod sequitur*, *demovetur*. *Vulgat.* bene: *quod abiit*. Eandem significationem habet ib. *τὰ ἐκδιωκόμενα* apud *Symmachum*. - רוּץ, *curro*. Ier. LI, 31. Hab. II, 2. Hagg. I, 9. *ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον*, vos autem *fugitis* sin-

guli in domum. Vide *Abresch.* ad *Aeschyl.* Tom. I. pag. 81. *Hesych.* διώκειν, καταλαμβάνειν φεύγοντα, ἢ κατατρέχειν ἐν κλίμακι, καὶ φεύγειν μετὰ ὁρμῆς. Conf. *Hom. Il.* ψ. 344. ubi *Eustath.* σπουδαίως θέων. *Pind. Nem. Od.* X, 123. – רֶסֶן, *fraenum.* Ies. XXX, 28. διώξεται αὐτοῦ πλάνησις. Libere verterunt. Alii habent ἀπώσεται. – שׁדד, *vasto.* Ies. XVI, 4. – *שָׁפַט, *iudico. Theod.* et *Quint. Ed.* Ps. CVIII, 31. Sensum expresserunt. Vox hebr. enim h. l. *morti aliquem addicere, condemnare* notat. Sap. II, 4. ὁμίχλη διωχθεῖσα, *nebula, quae premitur a radiis solis,* coll. V, 15.

ΔΙΩ'ΡΟΦΟΣ, *bicameratus, duas contignationes habens,* ex δὶς et ὄροφος, propr. *calami* s. *arundinis genus a vetustis in tegendis domibus adhibitum,* it. *tectum.* שֵׁנִי, *secundus.* Gen. VI, 16. κατάγαια διώροφα, ubi *Symmach.* δίστεγα habet. Apud *Hesych.* vitiose legitur διόροφα, δίστεγα. Rectius *Suidas:* διώροφον, τὸ οἴκημα τὸ δύο ἔχον στέγας.

ΔΙΩ'ΡΥΞ, *alveus, rivus, fossa, in quam fluvius derivatur;* ab ὀρύττω, *fodio.* יְאֹר, *rivus. Symm.* et LXX Ies. XXXIII, 21. – נָהָר, *fluvius. Ino.* Ezech. XXXII, 14. – נַחַל, *torrens.* Ier. XXXI, 9. – שִׁבֹּלֶת, *fluentum.* Ies. XXVII, 12. Vide et Sirac. XXIV, 31. 33. ubi nonnulli existimant esse nomen proprium fluvii, puta esse Araxim, qui Armeniam interfluit. *Hesych.* διώρυξ, τάφρος.

ΔΙΩΣΤΗ'Ρ, *vectis.* בַּד, in plur. בַּדִּים, idem. *Aqu.* et LXX Ex. XXXIX, 35. τὴν κιβωτὸν, καὶ τοὺς διωστῆρας αὐτῆς, arcam et vectes eius. Ibid. XL, 18. *Suidas:* διωστῆρσι, ἀναφορεῦσι, τοῖς ἀναβαστάζουσι.

ΔΟ'ΓΜΑ, *decretum, edictum.* אֱסָר, chald. *interdictum.* Dan. VI, 9. – דָּת: דָּתָא, chald. *lex.* Dan. II, 13. VI, 8. 15. – טְעֵם, chald. *mandatum.* Dan. III, 10. 12. 29. IV, 3. VI, 13. 26. – כְּתָבָא, chald. *scriptum.* Dan. VI, 10. – מִנְחָה, *donum.* Ez. XX, 26. μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν: sed apud *Iustinum M.* et in cod. *Alex.* rectius legitur ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν, quae lectio et confirmatur verss. *Vulgata (in muneribus suis), Syriaca* et *Arabica*, quae utramque lectionem coniunxit. Fortasse tamen quis putet, eos vocem istam accepisse pro מַחְנִיתְהֶם, nam מַחְנִיתָא, a rad. חני, Chaldaeis est *traditio, doctrina.* – שְׂאֵת, *excellentia. Symm.* Hab. I, 7. In mente sine dubio habuit notionem *enunciandi* et *clare eloquendi,* quam vox נְשָׂא habet, unde מַשָּׂא *effatum, sententiam, decretum* notat. *Hesych.* δόγματα, ζητήματα, προστάγματα.

ΔΟΓΜΑΤΙ'ΖΩ, *decerno, mando, iubeo.* *דָּתָא נָפְקַת, *lex egressa est.* Dan. II, 13. ἐδογματίσθη sec. *Chis.* Ib. v. 15. sec. eundem pro chald. דָּתָא מְהַחְצְפָה legitur: δογματίζεται πικρῶς. – כָּתַב, *scribo.* Esth. III, 9. 3 Esdr. V, 54. in notione *iubendi,* ubi in textu Chald. sunt verba: שָׂם טְעֵם. Esdr. VI, 12. 2 Macc. X, 8.

ΔΟΚΕ'Ω, *videor*, *censeo*, *puto*, *arbitror*, it. *in honore sum*, *honorem consecutus sum*. *אֵלַי, *ad me*, seu *mihi*. *Symm.* Coh. IX, 13. δοκεῖ μοι. - אָמַר, *dico*. Prov. XXVIII, 24. δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, putat, se non peccare. *Hesych.* δοκεῖ, οἴεται, νομίζει. - חָשַׁב, *cogito*. Gen. XXXVIII, 15. ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι, *putavit*, eam meretricem esse. Prov. XXVII, 14. - טוֹב, *bonum*, *quod placet*. Esth. I, 19. III, 9. V, 4. VIII, 5. - טוֹב בְּעֵינֵי, *bonum in oculis*, *placet*. Esth. VIII, 8. - יָשָׁר בְּעֵינֵי, *iustum in oculis*. Ios. IX, 25. -' כָּלָה, *decernor*. *Symm.* 1. Sam. XX, 9. δέδοκται τὸ κακὸν, decretum est malum. - נָדַב, *sponte moveor*. Ex. XXV, 2. XXXV, 20. - נָדִיב, *spontaneus*. Ex. XXXV, 21. - נָשָׂא, *fero*, *porto*. Ex. XXXV, 24. ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν. - סֵפֶק, *sufficientia*. Iob. XX, 22. - צְבָא, chald. *volo*. Dan. IV, 14. 22. 29. V, 23. 3 Esdr. VIII, 12. καθάπερ δέδοκταί ἐμοί. In chald. Esdr. VII, 14. כָּל־קֳבֵל דִּי מִן־קֳדָם מַלְכָּא, *pro ea*, *quod a conspectu regis*. *Iosephus A. I.* XI. c. 5. pag. 560. ed. *Hav.* καθάπερ ἔδοξε. *Hesych.* δέδοκται, ἐφάνη, ἐψηφίσατο, διέγνωστο. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* δέδοκται, ἔδοξεν. Susann. v. 6. οἳ ἐδόκουν κυβερνᾷν τὸν λαὸν, qui *honorem consecuti* gubernandi, ut *Grotius*, vel, ut *Lud. de Dieu* reddidit: *qui in honore erant ad gubernandum populum*. Ita Marc. X, 42. οἱ δοκοῦντες ἄρχειν, qui *honorem consecuti* imperandi. Conf. et Gal. II, 2. et quae ex *Euripide* et *Pindaro* observat loca *Raphelius Semicent. annotatt. philol. in N. T.* p. 701.

*ΔΟΚΕΙ͂Ν ΕἸΜΙ', *videor*. 3 Maccab. I, 29. δοκεῖν γὰρ ἦν ἠχεῖν, *videbatur* enim clamorem edere. *Dio Cass.* p. 796. ἐμοὶ δοκεῖν, videtur mihi. Vide *D'Orville* ad *Charit.* p. 299. sequ. et 451.

*ΜΗ' ΔΟΚΕ'Ω, רַע בְּעֵינֵי, *malum in oculis*, sc. *est*, h. e. *displicet*. *Inc.* Num. XXII, 34. - Vide alibi καλός.

ΔΟΚΙΜΑ'ΖΩ, *probo*, *exploro*, *aestimo*, *probatum* vel *idoneum iudico*. בָּחַן, *probo*, *exploro*. *Aqu.* Iob. XXIII, 10. *Inc.* Ps. VII, 10. LXX Ier. IX, 7. ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμάσω αὐτοὺς, ego igne probabo illos et *explorabo* illos. Ib. XVII, 10. κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφροὺς, dominus scrutans corda et *explorans* renes, coll. XI, 20. Zach. XIII, 9. - בָּחַר, *eligo*. Prov. VIII, 10. χρυσίον δεδοκιμασμένον, aurum probatum: ubi non aliter legisse censendi sunt. - חָקַר, *perscrutor*. Ps. CXXXVIII, 1. et 21. - יָקַר, *pretiose aestimor*, Zach. XI, 13. σκέψαι, εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν, vide, an probari possit, quod hoc modo me *aestimarint*. - מִבְצָר, *munitio*. Ier. VI, 27. ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένος. Lectio haec recepta minus apta est. Num legerunt מִבְחָן, a בָּחַן, quod *probare* notat? *Theodoretus* Alexandrinis tribuit verba: ἐν λαῷ μὴ συγκεκλεισμένῳ, quae etiam leguntur in Cod. *Norimb.* cuius excerpta dedit

Doederlein. in *Repert. Eichhorn.* T. I. p. 235. quae lectio etiam convenit cum verbis *Hieronymi*, quae apud *Montf.* ad h. l. leguntur. Ipse *Doederlein.* l. c. mavult legere *τετειχισμένοις*. *Semlero* in *Ep. Crit.* ad h. l. p. 36. lectio *δεδοκιμασμένος* ex *δοκιμαστὴς* orta esse videtur. – *חָתַךְ, *decido*, *decerno*. *Inc.* Dan. IX, 24. ubi fortasse *δοκιμάζειν* ex adiuncto *decernere* notat. – מַצְרֵף, *vas fusorium*. Prov. XVII, 3. *ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος*. Legerunt sine dubio כַּצֹּרֵף. – נִסָּה Pih. *Al.* Dan. I, 12. *δοκίμασον*. Conf. infra s. v. *δοξάζω*. – *צָרַף, *igne probo et purgo*. *Inc.* Iud. VII, 4. – רַץ, *fragmentum*, *frustum*. Ps. LXVII, 33. *τοὺς δεδοκιμασμένους*. Sc. non derivarunt a רָצַץ, sed a רָצָה. Vide infra s. v. *δοκιμὴ* et *εὐδόκητος*. – רִיב, Hiph. הֵרִיב, *litigo*. *Symm.* sec. *Procop. Cat. Niceph.* p. 1660. Deut. XXXIII, 8. *ἐδοκίμασας αὐτὸν*, ubi *Scharfenb.* nescit utrum *Symm.* legerit תְּנַסֵּהוּ, *tentasti eum*, an, quod mavult, apud *Procopium* vitiose scriptum sit *ἐδοκίμασας* pro *ἐδίκασας*. Sap. I, 3. *δοκιμαζομένη*. *Arabs: exquisita.* 2 Macc. IV, 3. *διὰ τινὰς τῶν ὑπὸ τοῦ Σίμωνος δεδοκιμασμένων*, per quosdam, qui probati vel idonei iudicati sunt a Simone (*Vulg. Simonis necessarios.*), coll. 1 Thess. II, 4. 3 Macc. II, 6. *πολλαῖς δοκιμάσας τιμωρίαις*, h. e. multis poenis *afficiens*. Sap. II, 19. ubi *δοκιμάζειν* est *experiri* s. *experientia edoctum cognoscere*, et cum *γινώσκειν* permutatur.

ΔΟΚΙΜΑΣΙ'Α, *probatio*, *exploratio*. *מַסָּה, *tentatio*. *Symm.* Deut. XXXIII, 8. ubi vid. *Scharfenb.* *K.* Sir. VI, 23. *λίθος δοκιμασίας*, lapis probationis.

ΔΟΚΙΜΑΣΤΗ'Σ, *probator*, *explorator*. בָּחוֹן, *specula exploratoria*. Ier. VI, 27.

ΔΟΚΙΜΗ', *probatio*. Apud *Symm.* Psalm. LXVII, 31. verba *ὡς δοκιμὴν* pertinent ad בְּרַצֵּי, *in fragmentis*, quorum loco legisse videtur כְּרָצוֹן, et sunt vel alius interpretis, vel ex altera eius editione. Certe רַצֵּי non deduxit a רָצַץ, sed a רָצָה. Praeterea legitur Ezech. XVI, 61. apud Inc. int. *εἰς δοκιμὴν* pro hebr. לְבָנוֹת, *in filias*, ubi legisse videtur לבחנות, nisi potius, ut *Semlerus Montfauconium* secutus coniecit, *εἰς οἰκοδομὴν* scribendum est, ut notatum iam est in margine *Cod. Ies.* Sed iam *Itala Vetus* habet *probatio*.

ΔΟΚΙ'ΜΙΟΝ, *experimentum*, *quo aliquid probatur* vel *spectatur*, s. *instrumentum*, *quo aliquid exploratur*, *spectatur* et *purgatur*, v. c. *vas*, *in quo excoquitur aurum*, *vas probatorium*. מַצְרֵף, *vas fusorium*. Prov. XXVII, 21. *δοκίμιον χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ πύρωσις*, quod *conflatorium* s. *catinus* est auro atque argento. – עֲלִיל, *catinus*, *catillus*, *in quo aurum et argentum conflatur ac spectatur*, ab עָלַל, *operari*, *facere*. Ps. XI, 7. *δοκίμιον τῇ γῇ*, ubi ante *δοκίμιον* supplendum est *εἰς* vel *κατά*. Caeterum apud hebraeos docto-

res, ut observant *Rasi et Kimhi*, עֲלִיל significat *evidens, apparens.* Ergo δοκίμιον τῇ γῇ, *probatum terrae*, est *tam bonum*, ut *omnibus appareat et probetur.* Confer *Lex. N. T.* s. h. v. *Dionys. Hal.* τέχν. c. 12. δοκίμιον ῥῃσμένον, πρὸς ὅ τις ἀποβλέπων δυνήσεται τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι.

ΔΟ'ΚΙΜΟΣ, *probatus, spectatus, exploratus.* בֹּחַן. *Aqu. Symm. Theod.* Ies. XXVIII, 16. - טָהוֹר, *purus.* 2 Par. IX, 17. χρυσίῳ δοκίμῳ, auro probato. - יָקָר, *pretium.* Zach. XI, 13. - מוּפָז part. Hoph. a פָּזַז, *consolidatus, solidus.* 1 Reg. X, 18. χρυσίῳ δοκίμῳ. - מְזֻקָּק part. Pyh. *defaecatus.* 1 Par. XXVIII, 18. XXIX, 4. - *עֲלִיל, *catillus.* Ps. XII, 7. - עֹבֵר part. *commeans*, nostrum *gangbar*, h. e. *usitatus, more receptus.* Gen. XXIII, 16. δίδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις. - צָרַף, *conflo, purgo. Symm.* Ps. XVII, 33. δόκιμος.

ΔΟΚΙΜΟ'Ω, *probo, exploro.* *בָּחַן, idem. Ierem, IX, 7. - צָרַף, *conflo, purgo.* Iud. VII, 4. δοκιμῶ αὐτοὺς ἐκεῖ σοι, ubi alii habent ἐκκαθαρῶ.

ΔΟΚΟ'Σ, *trabs, tignum*, speciatim *crassior trabs in solario, cui tigna deinde imponuntur.* מְחַבְּרוֹת plur. *commissurae.* 2 Par. XXXIV, 11. - סְפֻן, *tegmen.* 1 Reg. VI, 15. *Vulg. usque ad laquearia.* - קִיר, *pari[illegible]* 1 Reg. VI, 16. - קֹרָה. Gen. XIX, 8. 2 Reg. VI, 2. 5. Cant. I, 16. ubi *Vulg. tigna* habet. *Suidas:* δοκὸς, τὸ μέγα ξύλον. *Etym. M.* δοκὸς, τὸ τὴν στέγην ἀνέχον ξύλον.

ΔΟ'ΚΩΣΙΣ, *tectum, contignatio.* מְקָרֶה, idem. Coh. X, 18. ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, humiliabitur *tectum*, ubi pro δόκωσις alii vitiose δήκοσις habent. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Ἡ δόκωσις, ἡ στέγη. Ita et apud *Hesychium*, nisi quod male apud illum legatur Ἡδόκωσις.

ΔΟΛΕΡΟ'Σ, *dolosus, fraudulentus.* חֵמֶת, *uter, lagena.* Hab. II, 15. ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπὴν δολεράν. Ita legitur quidem in ed. *Aldina*, sed aperte vitiose, nam pro δολερὰν reponendum est θολερὰν, quod vide infra.

ΔΟΛΙΕΥ'ΟΜΑΙ, *dolor utor, fraudulenter ago.* הִתְנַכֵּל Hithp. *machinor. Inc.* Gen. XXXVII, 18. ἐδολιεύσαντο, ubi alii voce πονηρεύεσθαι usi sunt.

ΔΟ'ΛΙΟΣ, *dolosus, fraudulentus.* אָרַב, *insidior.* Prov. XII, 6. λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι. Supplenda sunt haec verba ex iis, quae *Inc.* ac ed. *Compl.* habent, δόλιοι εἰς αἷμα. Vide ad h. l. *Iaegerum.* - דֹּלֵק, part. *ardens. Inc.* Prov. XXVI, 23. χείλη δόλια. Legisse videtur חֲלָקִים. Fortasse tamen haec verba continent scholion ad χείλη λεῖα apud LXX. - חֶלְקָה, *blanditiae. Symm.* et LXX Ps. XI, 2. 3. - מָדוֹן, *contentio. Symm.* Prov. XXVI, 21. - מִרְמָה, *dolus.* Ps. V, 7. XVI, 2. LI, 4. Prov. XI, 1. - נִרְגָּן part. Niph. *susurro, murmurator. Symm.* Prov. XXVI, 20. - עַוְלָה, *iniquitas.* Ps. XLII, 1. - נָבִיל,

detractor. Symm. Theod. Ezech. XXII, 9. - הֹלֵךְ רָכִיל, *ambulans tanquam detractor. Symm.* Prov. XI, 13. - רְמִיָּה, *dolus.* Ps. CXIX, 2. 3. Prov. XII, 25. 28. - שֶׁקֶר, *falsitas.* Ps. XXX, 22. CVIII, 2. - תַּרְמִית, *dolus.* Soph. III, 14. Adde Sir. X, 8. ubi χρήματα δόλια sunt *opes dolo et fraude partae*, aut secundum alios, *quae homines dolosos faciunt:* sic *mors* dicitur *pallida*, *quae pallidos reddit. Vulg. diversos dolos.*

ΔΟΛΙΟΤΗΣ, dolus. חֲלַקְלַק, *laevitas.* Ps. LXXII, 18. - מִרְמָה, *fraus.* Ps. XXXVII, 13. XLIX, 20. LIV, 7. - נֵכֶל, *calliditas.* Num. XXV, 17. - תַּרְמִית, *dolus. Symm.* Psalm. CXVIII, 118. *Eustath.* ad *Odyss.* ο', p. 41, 16.

ΔΟΛΙΟΩ, dolose age, decipio. הֶחֱלִיק Hiph. *blandior.* Ps. V, 11. - נָכַל: הִתְנַכֵּל Pih. et Hithp. *callide machinor.* Num. XXV, 17. Ps. CIV, 24. τοῦ δολιοῦσθαι. *Hieron. ut dolose agerent.* - רִמָּה Pih. *fallo, circumvenio. Symm.* Prov. XXVI, 19: ἀνὴρ δυλιῶν. *Vulg. vir qui fraudulenter nocet. Montf.* transtulit *vir fraudum*, et in notis ad h. l. coniicit legendum esse δολιεύων, vel δόλου.

ΔΟΛΙΩΣ, dolose. רָכִיל, *detractor.* Ier. IX, 4. δολίως πορεύεται. Recte: nam רָכִיל h. l. adverbialiter sumitur. Vide *Schol. Biseti Aristophanis ad Lysistr.* v. 624. *Eustath. Erot.* 590. (462.)

ΔΟΛΟΣ, dolus, fraus. *אַיִן, *non. Inc. (Symm.)* Psalm. LIV, 20. Sine dubio legit אָוֶן. - דָּבָר, *verbum.* 1 Sam. XX, 22. οὐκ ἔστι σοι δόλος sec. *Coislin.* Ne quis hic mendum subesse, ac fortasse λόγος legendum suspicetur, quae fuit *Semleri* (in *Apparatu ad V. T.* p. 298.) coniectura, monendum est, דָּבָר h. l. vere *insidias*, *dolum* etc. significare, quam notionem etiam Latini cum voce *verba* coniungere solent: nam opponitur ibi in textu hebr. שָׁלוֹם לְךָ. *Vulgatus: nihil mali.* - חָנֵף, *hypocrita.* Iob. XIII, 16. οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται, ubi vel abstractum positum est pro concreto, vel reponendum δόλιος. Omnis enim simulator est dolosus. - כָּזָב, *mendacium. Inc.* Ps. LXI, 5. - מִלָּה, *sermo.* Ps. CXXXVIII, 3. οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Sic *Ald. Compl.* Cod. XL et XLI. *Bibl. Reg.* et *Vetus Psalterium* apud *Hilarium* et *Augustinum.* Ex sententia *Starckii* prima lectio LXX Intt. fuit λόγος, quae deinde e *Theodotione* in δόλος mutata fuerit, fortasse ab ipso *Origene*, qui plerumque in emendanda *Alexandrina* translatione *Theodotionem* secutus est. Secundum *Agellium* legisse videntur עַוְלָה. Sed λόγος, ut hebr. מִלָּה, est h. l. *sermo dolosus*, *iniquus* s. *mendax.* Vide ad h. l. *Rosenmülleri Scholia.* - מִרְמָה, *dolus, fraus.* Gen. XXVII, 35. XXXIV, 13. Iob. XV, 35. *Inc.* Ps. X, 8. - דִּבְרֵי מִרְמָה, *verba doli* s. *dolosa.* Ps. XXXIV, 23. - סֵתֶר, *absconsio.* Deut. XXVII, 24. δόλῳ. - *עַל, *super.* Ez. XXXV,

5. Legerunt עָוֶל. - עָרְמָה, *astutia.* Ex. XXI, 14. - רָכִיל, *detractor.* Lev. XIX, 16. - רְמִיָּה, *deceptio, fraus.* Iob. XIII, 7. Ps. XXXI, 2. LI, 2. - רַעַשׁ, *commotio, tumultus.* Ies. IX, 5. ubi an libere transtulerint, aut רְמִיָּה seu potius ברשע legerint, diiudicare non valeo. - שַׁלְוָה, *tranquillitas.* Dan. VIII, 25. In mente habuisse videntur vocem שְׁלִי, *deceptio, fraus*, aut שָׁל, *error*, a rad. שָׁלָה, *errore deceptus est.* - תֹּךְ, *fraus.* Ps. IX, 29. - תַּרְמָה, *fraus, dolus. Al.* Iud. IX, 31. Sirac. I, 38. δόλος ei tribuitur, *qui non est vera et infucata in Deum pietate*, coll. Ioh. I, 47. Sap. IV, 11. δόλος cum κακίᾳ permutatur, ac est *fraus peccati.*

ΜΕΤΑ ΔΟΛΟΥ ΔΙΔΟΜΕΝΟΣ, *cum dolo datus.* סִיגִים מְצֻפֶּה, *scoriis obtectus.* Prov. XXVI, 23. Non male quoad sensum.

ἘΓΚΑΘΙΖΩ ΔΟΛΩι, *insideo dolo*, i. e. *insidias tendo.* הִגִּיר Hiph. a נָגַר, *diffluere facio.* Ez. XXXV, 5. ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ δόλῳ. Videntur h. l. mihi נָגַר permutasse cum נָכַף.

ΛΑΜΠΤΗ͂ΡΑ ΔΟΛΟΥ ΠΥΡΣΕΥΏ ΚΑΚΟΙ͂Σ, *lucernam doli accendo malis*, aut *facem fraudis accensam praefero.* Verbis his magnificis et vere tragicis LXX aut *Inc. Interpres* usus est Prov. XVI, 28. non pro hebr. נִרְגָּן part. Niph. *susurro, murmurator*, ut plerique existimarunt, sed pro יְשַׁלַּח מָדוֹן, *mittet contentionem*, nam κακὰ c. XIII, 10. pro מַצָּה, et c. XVIII, 6. pro רִיב dicuntur, ut adeo duae versiones coaluerint.

ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ ΔΟΛΟΝ, *constituo, compono dolum.* בְּמַשָּׁאוֹן, *in deceptione*, seu *fraude magna.* Prov. XXVI, 26. ubi illud συνίστησι ad ב referendum est.

*ΔΟΛΟΦΟΝΕΏ, *dolo et ex insidiis occido*, i. q. δολοφονεύω. *Ed. Quinta* Hos. VI, 8. pro עֲקֻבָּה מִדָּם, *foedata a sanguine*, aut potius *supplantata a sanguine*, δολοφονοῦσα. Non opus enim est statuere, eum divisim scripsisse δόλῳ φονοῦσα. Caeterum h. l. duae coaluerunt versiones. Vide infra s. v. Ὑποσκελίζω. Conf. *Phavor.* 672, 34. ac *Polluc. Onom.* VI, 192. et VIII, 74. 75. 135. Quid si legatur δολοφρονέουσα, quod *Hesychius* explicat per δόλια φρονοῦσα, ἀπατῶσα?

ΔΟΛΟΏ, *dolose ago.* הֶחֱלִיק Hiph. *blandior. Hebr.* et LXX Ps. XXXV, 2. ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Lege αὐτοῦ. Fucum sibi ipse facit, se ipsum quasi decipere conatur. - רָגַל, *obtrecto.* Ps. XIV, 3. ὃς οὐκ ἐδόλωσεν, *qui non vitiat*, h. e. qui veritatem puram additamento alieno non vitiat. Quidquid enim purum est, deteriori aliquo adiuncto δολοῦσθαι, *vitiari*, dicitur.

ΔΟΜΑ, *donum, munus.* אֶתְנַן, *merces meretricia.* Hos. IX, 1. - *בָּשְׁנָה, *pudor.* Hos. X, 6. ἐν δόματι, ubi legisse vi-

dentur בְּאַהֲבָה. Statui quoque potest, *αἰσχύνην* esse veram lectionem, et *ἐν δόματι* pertinere ad מִנְחָה, atque esse verba alius interpretis. - גְּמוּל, *retributio*. Prov. XIX, 17: *κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει*. Bene. Sermo enim ibi est de *benefico*. Praeterea vocem hebr. acceperunt in ea significatione, ut sit *illud ipsum, quod remunerandum est a Deo*, ergo h. l. *eleemosynae*, *δόματα*. Vide s. v. *ἀντεπόδομα*. - לֶחֶם, *cibus*, *panis*. Num. XXVIII, 2. - לִקְחָה, *captatio*. *Theod.* Prov. VII, 21. - מִגְדָּנוֹת plur. *res pretiosae*. 2 Par. XXXII, 23. - מֹהַר, *dos*. 1 Sam. XVIII, 25. - מֻכֶּה part. Hiph. ex נָכָה, a נָכָה, *percussus*. 2 Par. II, 10. *εἰς δόματα*. Lectio haec mihi ideo suspecta est, quia nullo modo cum textu hebr. conciliari potest. Si coniecturae locus esset, legerem *εἰς κόμματα*; ut *σῖτον εἰς κόμματα* sit *σῖτον κεκομμένον*. - מַשָּׂא, *onus*. 2 Par. XVII, 11. ubi tamen מַשָּׂא *donum*, *munus* notat. - מַתָּן, *donum*. Prov. XVIII, 16. - מִנְחָה, idem. Gen. XXV, 6. Ex. XXVIII, 38. Lev. XXIII, 38. Ad locum Num. XVIII, 7. vide *Scharfenbergium*. - מַתַּת. 1 Reg. XIII, 7. Cohel. III, 13. Ez. XLVI, 6. - נְדָבָה, *voluntaria oblatio*. Deut. XXIII, 24. 2 Par. XXXI, 14. - נִשֵּׂאת, *oblatio*. 2 Sam. XIX, 42. - נָתוּן ; נָתַן et תֵּת, part. Pah. et infin. *datus*, *dare*. Num. III, 9. XXVII, 7. Coh. IV, 17. - תְּנוּפָה, *elevatio*. Lev. VII, 20.

ΔΟΜΑΤΙ'ΖΩ, *munera do*. שִׁחֵד, *munero*, *dono*. *Symm.* Ez. XVI, 33. In *Thesauro Bieliano* male refertur ad נָתַן נִדָּה. [*Gloss. N. T. Fabric.* p. 16. *Ματθαῖον*, *δοματισθέντα*. K.]

ΔΟ'ΜΟΣ, *ordo structurae*, *contignatio*. נִדְבָּךְ Chald. *series*, it. *strues*. Esdr. VI, 4. *δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς, καὶ δόμος ξύλινος εἷς*, *ordines structurae* lapidei firmi tres, et *ordo structurae* ligneus unus. Sic etiam apud *Herodotum* lib. I. c. 179. *διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες*, per tricesimum quemque ordinem structurae laterum plexam arundinem instipantes.

ΔΟ'ΞΑ, *gloria*, *laus*, *honor*, *fama*, *maiestas*, *potentia gloriosa*, *decor*, *splendor*, *ornatus*, *splendidus*. אוֹן, *potentia*. Ies. XL, 26. - בָּשָׂר, *caro*. Ies. XVI, 4. ubi *τὰ πλεῖονα τῆς δόξης* respondet hebr. בְּשַׂר מִשְׁמָן, *pinguedo carnis*, ut adeo appareat, notionem gloriae potius in מִשְׁמָן latere, ac totam formulam magis spectandam esse, quam singula verba. Alii tamen statuunt, eos יְאַרּ legisse. - גָּאוֹן, *elatio*. Exod. XV, 7. Ies. XIV, 11. Mich. V, 4. - גֵּאוּת, idem. Ies. XXVI, 10. - *גּוֹרָל, *sors*. Dan. XII, 13. *ἐπὶ τὴν δόξαν σου* sec. *Chis.* Sc. vocem hebraicam de *statu felici* explicarunt, non prorsus incommode. - הֵד, *celeusma*, secundum alios *repercussio*, *echo*. *Theod.* Ez. VII, 7. *δόξης*, ubi sine dubio pronuntiarunt הֹד cum *Vulgato* interprete. - הָדָר, *decor*, *decus*. Prov. XX, 19. *δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί*, decus autem seniorum canities. Ies. II, 10. LIII, 2. *οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ*

δόξα, non est species illi atque *decor*. – הֲדַר: הדרא Chald. idem. Dan. IV, 27. ubi δόξα est *maiestas*. Ib. V, 20. – *הדר, idem. Dan. XI, 20. – הֲדָרָה, idem. Prov. XIV, 30. – הוֹד, *maiestas*. *Inc*. Ps. XLIV, 4. *Aqu*. *Theod*. Hab. III, 3. ubi duae versiones coaluerunt. *Symm*. Prov. V, 9. ubi δόξα aeque ac hebr. הוד de *viribus corporis* explicandum videtur ob sequentia, coll. Zach. X, 3. LXX Num. XXVII, 20. δώσεις τὴν δόξαν σου ἐπ' αὐτὸν, impones *maiestatem* tuam super illum, coll. Dan. XI, 31. 1 Par. XXIX, 25. δόξαν βασιλέως, *maiestatem* regis. – הוֹן, *opes*. Ps. CXI, 3. δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Sc. divitiae, quia efficiunt partem gloriae et existimationis, saltem apud plebeculam, recte δόξα dici possunt, quemadmodum δόξα in universum notat, *quod laudem et gloriam afferre putatur*. – הַלְלוּ יָהּ, h. e. *laudate Deum*. Ps. CIII, 36. CV, 47. ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο, δόξα, dicat omnis populus, fiat, fiat, laus, scil. sit Domino. Ps. CL, 5. *Suidas*: δόξα, ἔπαινος. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. – הִתְפָּאֵר infin. Hithp. *glorificari*. Ies. LX, 21. LXI, 3. εἰς δόξαν. – זְבֻל, *habitaculum*. Ps. XLVIII, 15. ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Putabant sc. זבל h. l. *habitaculum splendidum* significare, quod et voluit *Symmachus*, qui habet τῆς οἰκήσεως τῆς ἐντίμου. – חוֹמָה, *munus*. Prov. XVIII, 11. Ita *Bielius Trommium* secutus. Ferri quodammodo potest, חומה nempe metaphorice sumto de *eo*, *quod validum munimentum praestat*. Sed equidem arbitror, δόξαν h. l. potius ad מַשְׂכִּית, *imaginatio*, referendum esse, ut ἡ δόξα αὐτῆς sit *magna hominum de divitiarum praestantia existimatio et opinio*, quam notionem δόξα etiam apud optimos scriptores graecos habet. Tunc verbis חומה נִשְׂגָּבָה responderent verba μέγα ἐπισκιάζει. – חֶסֶד, *benignitas*. Ies. XL, 7. πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Recte: nam חסד est h. l. *decus* s. *ubertas et affluentia bonorum*, coll. Hos. X, 12. et 1 Petr. I, 24. – טוּב, *bonitas*. Ex. XXXIII, 19. ubi טוב in universum de *maiestate* Dei intellexisse videntur. – יָד, *manus*. 2 Par. XXX, 8. δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ. *Dare manum Deo* est ex usu loquendi hebr. *submittere se Deo*, quae sententia etiam per δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ exprimi poterat. – *יָמִין, *dextra*. Ies. LXII, 8. ubi nonnulli, v. c. *Semlerus*, praeeunte *Itala Vet*. δόξης in δεξιᾶς mutare voluerunt. Sed non opus est hac emendatione. *Dextra Dei* enim eius *potentiam ac maiestatem*, adeoque τὴν δόξαν αὐτοῦ denotat. – יֳפִי, *pulchritudo*, *splendor*. Ies. XXXIII, 17. βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, regem cum *splendido ornatu* videbitis. Vide et Thren. II, 15. et conf. Esther. XV, 4. Matth. VI, 29. ac infra s. v. מַלְכוּת et פְּאֵר. – יְקָר, *res pretiosa*. Esth. VI, 3. Vox hebr. h. l. *honorem* s. *praemium* notat, ut series orationis clare docet. – כִּבֵּד Pih. *honoro*. Ies. XXIV, 15. ἡ δόξα

κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται, *laudabitur* Deus in regionibus maritimis. - כָּבֵד, *iecur.* Thren. II, 12. Legerunt כְּבוֹדִי, *gloria mea.* - כָּבוֹד, *gloria. Symm.* Mich. I, 15. ubi tamen pro τῆς δόξης Ἰσραὴλ legendum est ἡ δόξα Ἰσραήλ. LXX Ex. XVI, 10. ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ, gloria Domini videbatur in nube. Ib. XXIV, 17. XL, 45. in quibus locis δόξα θεοῦ significat *eum divinae maiestatis splendorem, quo tanquam imagine et facie cognosci ac discerni potest ab universis rebus creatis.* Vide *Elsnerum* ad Rom. I, 23. Ios. VII, 19. δὸς δόξαν σήμερον κυρίῳ, *ostende professione ingenua tuam Dei reverentiam.* Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. in fine, et 1 Par. XVI, 28. 29. Ps. VIII, 6. δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, gloria et honore coronasti illum. Conf. 2 Petr. I, 17. Prov. III, 16. VIII, 18. πλοῦτος καὶ δόξα, divitiae et *honores. Hesych.* δόξα, φήμη, τιμή. Ies. XXXV, 2. et LXX, 13. ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου, gloria Libani, h. e. *arbores praestantissimae* ex Libano. Conf. *Bielii* Tract. *de lignis ex Libano* p. 7. et 12. Adde Ps. LXXII, 24. ubi *Agellius* suspicatur pro μετὰ δόξης LXX scripsisse μετὰ δόξαν, *post gloriam*, sc. tuam, quasi illa anteiret, ego sequerer, dux mihi fuisti. Opponitur enim: *in voluntate deduxisti me.* - כֹּבֶד, *gravitas.* Ies. XXX, 27. Mallem ibi verba μετὰ δόξης cum θυμὸς coniungere, ut legitur in *Compl.*, quam cum sequentibus, ut δόξα significet *omne, quod in suo genere est praestans et insigne*, adeoque θυμὸς μετὰ δόξης sit *ira gravissima.* - *כְּבוּדָּה, *inclyta.* Ps. XLIV, 14. Legerunt כְּבוֹדָהּ cum Cholem et He mappicato. - מַלְכוּת, *regnum*, elliptice pro בֶּגֶד vel בִּגְדֵי מַלְכוּת, *vestes regiae.* Esther. V, 1. περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτοῦ, induebat *splendidum ornatum* suum. Conf. *Intt.* ad Matth. VI, 29. - מַרְאֵה עֵינַיִם, *aspectus oculorum.* Ies. XI, 3. οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρίνει, non iuxta *speciem* iudicat. Conf. Sir. VIII, 17. - מַשָּׂא, *onus.* Ies. XXII, 25. ubi per sarcinam clavo appensam dignitas in aula regia metaphorice intellegenda est, ut adeo recte LXX formula ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτὸν usi fuerint. - *מַשְׂכִּית, *imaginatio.* Prov. XVIII, 11. ut adeo δόξα h. l. sit *opinio s. magna existimatio* de divitiarum praestantia, earumque *admiratio. Homer.* Il. κ', 325. ubi *Eustathius* δόξαν per ὑπόληψιν interpretatus est. - סֶלָה, *selah*, nota musica apud Hebraeos. Ps. XXIII, 10. XLV, 11. Vtrobique additur κάθισμα. - עֹז, *robur.* Ps. LXVII, 37. Ies. XII, 4. XLV, 24. - פְּאֵר, *ornatus.* Ies. LXI, 3. δοῦναι αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, dare illis *ornatum splendidum* loco pulveris. Conf. Sir. L, 15. et vide δοξικὸς infra. - שׁוּל, *fimbria.* Ies. VI, 1. πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ, ubi etiam δόξα *vestitum splendidum ac regium* notat. *Symm. Theod.* τὰ πρὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ, h. e. *fimbriae latae vestimenti eius regii.* Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. - שְׁמָרִים, *faeces.* Ier. XLVIII, 11. πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ

αὐτοῦ. Hanc nempe notionem metaphoricam subiiciendam esse putarunt formulae hebr. *subsidens in faecibus suis*. – תְּהִלָּה, *laus*. Ex. XV, 11. Ies. LXI, 3. – תּוֹעָפוֹת plur. *vires*. Num. XXIII, 22. XXIV, 8. ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτοῦ, s. αὐτῷ. Conf. supra s. v. הוֹד. – תְּמוּנָה, *imago*. Num. XII, 8. Ps. XVI, 7. ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου. Sc. vox תְּמוּנָה non solum *imaginem*, sed etiam *faciem* notat, uti תְּמוּנָה pro פָּנִים positum legitur Deut. IV, 15. 16. Iam *facies Dei* interdum *maiestatem Dei* notat. Caeterum vox δόξα ibidem loco δεξιὰ etiam *Theodotioni* reddenda est iudice *Fischero* in *Clavi Verss. GG.* p. 42. qui omnino huc conferendus est. – תִּפְאֶרֶת, *ornamentum*, item: *gloriatio*, *gloria*. *Inc.* sec. cod. *Norimb.* Thren. II, 1. *Symm.* Prov. IV, 9. LXX Ex. XXVIII, 2. 36. 1 Par. XXII, 5. Ies. III, 18. Tob. III, 16. δόξα θεοῦ dicitur *thronus Dei*, luce splendidissima quasi circumfusus, coll. XII, 15. 2 Macc. II, 8. Sic Rom. IX, 4. nubes super arca foederis δόξα dicitur. Seriori aetate apud hebraeos שְׁכִינָה vocabatur. Sap. IX, 11. *gloriosa potentia*. Sir. VIII, 14. δόξα est *opinio seu iudicium de eo, quod rectum et iustum est*. *Vulgatus: secundum quod iustum est*, ubi non τὸ δίκαιον legit, sed sensum recte expressit. Sir. X, 5. ἐπιθήσει τὴν δόξαν αὐτοῦ, concedit *auctoritatem* suam. Nam iudicia apud Iudaeos nomine divino habebantur. Sirac. XIV, 27. ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καταλύσει, et sub *umbra* s. *tegmine* eius commorabitur, ubi δόξα est i. q. σκέπη v. 26. *Syrus:* ܒܡܛܠܠܘܗܝ, quod male in *Polygl. Londin. in tricliniis eius* redditur, potius: *in habitaculis* s. *tegmine eius*, a ܐܛܠ, *habitavit*. Num fortasse hinc explicari potest vocabulum ἐξουσία 1 Cor. XI, 10.? Sir. XVII, 13. δόξα φωνῆς, vox *maiestatica*, nempe tonitrua. Conf. Exod. XIX. et XX. Sir. XLIII, 11. οὐρανοῦ κάλλος δόξα ἄστρων, pulchritudo coeli *splendor* siderum. Conf. 1 Cor. XV, 41. Sir. L, 7. ἐν νεφέλαις δόξης, in nubibus *lucidis*. Baruch. IV, 24. μετὰ δόξης μεγάλης καὶ λαμπρότητος τῆς αἰωνίου, ubi δόξα *splendorem* notat. Sap. VII, 25. sapientia dicitur esse emanatio purissima τῆς δόξης θεοῦ, h. e. *Dei*, qui ipse natura lucida esse putabatur. Sir. XXIX, 27. δόξα *habitationem splendidam* notare videtur, quemadmodum כָּבוֹד usurpatur Ps. CXLIX, 5. ubi conferendus parallelismus sententiarum. Addit. Esther. IV, 77. ubi δόξα est i. q. στολή, *amictus*, in altero membro. 1 Macc. II, 12. δόξα *templum* et *sanctuarium Iudaeorum* notat, ad imitationem hebr. כָּבוֹד Ps. LXIII, 3. 2 Macc. XIV, 7. ἀφελόμενος τὴν προγονικὴν δόξαν, privatus paterno *munere* sum. Addit enim λέγω δὲ τὴν ἀρχιερωσύνην. Sir. XXXV, 15. δόξα προσώπου, *personarum respectus*, coll. v. 16. Fortasse huc etiam pertinet locus Sir.

VIII, 12. ne litem intendas contra iudicem; κατὰ γὰρ δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτὸν, eius enim personae ratio habetur in iudicio; ubi tamen *Grotius* δόξαν pro *voto* ac *voluntate* accepit, collato v. 18. sensu fere eodem. Sir. IX, 16. δόξα est *felicitas, felix rerum status. Vulgatus* per *gloriam et opes* transtulit. Huc etiam pertinere videtur locus Sirac. I, 24. Sir. XXXIII, 22. μὴ δῷς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου, ne *famae* tuae maculam imprimas. 1 Macc. XIV, 9. δόξα, *vestis splendida.* – Vide alibi *Εὐπρέπεια.*

ΔΟΞΑ'ΖΩ, glorifico, gloria afficio, ad gloriam et dignitatem eveho. גָּאָה, *excello.* Ex. XV, 1. 21. – גָּדַל Pih. *magnifico.* Esth. III, 1. ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς ἀμὰν, *ad gloriam s. dignitatem evexit* rex Amanum. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. – גָּדוֹל, *magnus.* Mal. I, 11. – הָדַר, *orno honore, honoro. Inc.* Lev. XIX, 15. LXX Thren. V, 12. – הֲדַר Chald. Pah. idem. Dan. IV, 31. 34. V, 25. –, הִנְוָה Hiph. *habitare facio.* Ex. XV, 2. δοξάσω αὐτόν. Videntur nonnullis legisse אַנְוֵהוּ a rad. נָאָה, *magnificare,* (נָוָה i. q. גָּאָה, *elatus est,*) vel deduxisse a נָוָה, quod est i. q. נָאָה, *decorus, amoenus fuit* (arab. نوه, *laudavit*), decorabo eum, h. e. δοξάσω. Fortasse tamen non aliter legerunt, sed sensum expresserunt hoc modo: ego honorabo eum, nempe habitaculo magnifico ei exstructo. – *הִפְלִיא, *mirifico. Symm.* Ies. XXVIII, 29. – יְקָר, *gloria, honor.* Esth. VI, 6. 7. 8. 9. 11. Ps. XXXVI, 21. ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι. Legerunt כִּיקַר pro gerundio Kal, a יָקַר, *pretiosum, gloriosum esse,* quod significabit: *cum pretiosi fuerint.* – *יְקָר שַׂגִּיא קַבֵּל, *honorem magnum recipio.* Dan. II, 6. δοξασθήσεσθε secundum *Chis.* – כָּבַד, in Kal, Niph. Pih. et Pyh. Lev. X, 3. Iud. IX, 9. XIII, 17. – כָּבוֹד, *gloria.* 1 Par. XVII, 18. Ies. XXIV, 23. – נֶאְדַּר, Niph. ab אָדַר, *magnificum me exhibeo.* Exod. XV, 6. δεδόξασται. Legerunt נֶאְדָּרָה, He in Iod mutato. Ib. v. 11. – נָזִיר, *separatus.* Deut. XXXIII, 16. ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς. Necessario hic legendum est δοξασθέντος, *lectissimi* fratrum suorum. – נִסָּה, Pih. *tento. Symm.* Gen. XXII, 1. ἐδόξασεν, *gloria affecit.* Hic multum se fatigat *Drusius*, quid viderit *Symmachus*, cum ita verteret. *Cappellus* in *Critica S.* pag. 828. existimat, eum legisse נָשָׂא, *extulit.* Sed repudiavit hanc coniecturam *Scharfenb. Anim.* Spec. I. p. 22. ac ante eum *Buxtorfius* in *Anticritica* p. 701. ubi docuit, etiam alias verbum נָסָה per ס legi pro *attollere, extollere,* v. c. Ps. IV, 7. (ubi *Symm.* per ἐπίσημον ποιεῖν reddidit) et Iob. IV, 2. ut adeo *Symmachus* h. l. sensus orationis ratione habita pro *exaltavit s. sustulit* dixerit *glorificavit* aut *illustravit.* Confirmat hanc sententiam *Scholiasta ignotus* in *Cat. Niceph.* p. 275. *Bielius* amplexus est coniecturam *L. Bos. Proleg.* in LXX

Intt. ubi *Symmachum* vertisse credit ἐδοκίμασε, quod a scribis imperitis perperam mutatum fuerit in ἐδόξασε, putatque hanc sententiam firmari posse ex Dan. I, 12. ubi *Al.* hebr. נַסָּה per δοκιμάζειν interpretantur. Sed nemo facile lectionem faciliorem in difficiliorem mutaverit. - נִשָּׂא, Niph. et Pih. Esdr. VIII, 35. Ies. LII, 13. - פאר: הִתְפָּאֵר, Pih. et Hithp. Esdr. VII, 26. Ies. X, 15. XLIV, 23. - קָדַשׁ in Niph., *sanctificor.* Ies. V, 16. *Sanctificari* in hac orationis serie est *laudari*, *celebrari*. - קָרַן, *splendeo.* Ex. XXXIV, 29. 30. 35. τὸ πρόσωπον Μωϋσέως ὅτι δεδόξασται, facies Mosis quod *splenderet*. Conf. 2 Cor. III, 7. ubi etiam Paulus vultui Mosis δόξαν, h. e. *splendorem*, tribuit. - רומם: רוֹמֵם, Pih. et Pyh. a רום, *exalto*, *or.* Ies. XXV, 1. XXXIII, 10. - רִנָּה, *cantus*, *clamor.* Ies. XLIII, 14. - תְּהִלָּה, *laus.* Ies. XLII, 10. - תִּפְאֶרֶת, *gloria.* Ies. IV, 2. Sap. VIII, 3. ubi de sapientia dicitur εὐγένειαν δοξάζει; quae verba *Bretschneiderus* transtulit: *nobilitatis splendorem prae se fert*, ut δοξάζειν h. l. sensu intransitivo pro *splendere* accipiendum sit. Sed eodem iure etiam transitive verti potest: *nobilitati novum decus addit*, s. *nobilitatem illustrem reddit.* Sir. III, 2. κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, Deus patrem *honorabilem reddidit* filiis, h. e. vult ac postulat, ut in honore sit et habeatur a filiis. Vide *Syr.* et *Arab.* Sir. VII, 28. δοξάζειν πατέρα est patri *debita officia praestare*, venerationem, obedientiam, sustentationem. Vide sequ. Ib. X, 29. μὴ δοξάζου, ne *extollas te.* *Vulgatus* mire: *ne cuncteris.* Ib. v. 31. ἐν πραΰτητι δόξασον τὴν ψυχήν σου, noli plus de te *statuere*, quam par est, seu: modeste de te sentias: ubi δοξάζειν et διδόναι τιμὴν sunt synonyma, adeoque δοξάζειν est *iudicare*, *statuere pretium.* *Hesych.* δόξει, ὑπολάβοι. Sir. XXV, 5. δεδοξασμένοις, *quibus canities auctoritatem afferre deberet.* Sir. XXXII, 8. δοξάζειν κύριον, *honorare Deum sacrificiis et oblationibus.*

ΔΌΞΑΣΜΑ, *gloria.* תִּפְאֶרֶת, idem. Ies. XLVI, 14. Thren. II, 1.

**ΔΟΞΑΣΜΌΣ*, *gloria.* Ies. XIII, 3. ubi ad verba עַלִּיזֵי גַּאֲוָתִי, *exultantes in gloria mea*, in *Hex.* affertur fragmentum *Symmachi* ἐν τῷ δοξασμῷ, pro quibus tamen *Kreyssigio* in *Symb.* P. I. p. 10. ordine inverso τῷ ἐνδοξασμῷ legendum esse cum reliquorum intt. versiones, tum loca Ps. XLV, 4. et XLVI, 5. (ubi *Symm.* hebr. גָּאוֹן et גֵּאוּת graeco ἐνδοξασμὸς reddidit) innuere videntur, simul tamen monenti, auctorem Scholiorum in Ps. CIX., quae *Matthaei* e cod. *Mosqu.* evulgavit *Dresdae* 1787., ad verba interpretis *Alex.* διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν, quae v. 7. leguntur, notasse: ὕψωμα δὲ κεφαλῆς, ὁ δοξασμός. *Apollon. Soph. Lex. Hom.* p. 152. ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ.

ΔΟΞΑΣΤΟ'Σ, *gloriosus*. תִּפְאֶרֶת, *gloria*. Deut. XXVI, 19.

ΔΟΞΙΚΟ'Σ, *gloriosus*, *splendidus*. 2 Macc. VIII, 35. τὴν δοξικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα, *splendidam* deponens vestem. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Δοξικὴν ἐσθῆτα, ἔνδοξον στολήν. Conf. Sir. XLV, 9. XLVII, 6. L, 12. ubi δόξα stolae et diademati tribuitur.

*ΔΟΞΟ'ΤΗΣ, *gloria*, *decus*. הוֹד, idem. *Inc.* Ps. XLIV, 4. ubi alii ὡραιότης habent.

ΔΟΡΑ', *pellis*, et in universum *omne, quod est e pellibus confectum*, *pelliceum*. אֶדֶר, *toga*. Mich. II, 8. τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν, *vestibus* spoliant. Hic videri posset reponendum esse δόξαν in ea notione, qua *vestem splendidam* significat. Verum huic coniecturae obstat primo, quod *Hieronymus* (qui *pellem* reddidit) δορὰν legit, secundo, quod et Gen. XXV, 25. אַדֶּרֶת LXX per δορὰν reddiderunt, et Zach. XIII, 4. per vocem δέῤῥιν. - אַדֶּרֶת, idem. Gen. XXV, 25.

ΔΟΡΑΤΟΦΟ'ΡΟΣ, *hastifer*, *satelles hastatus*. נֹשֵׂא רֹמַח, *ferens spiculum*. 1 Par. XII, 24. ubi pro δορατοφόροι alii habent αἴροντες δόρυ.

ΔΟΡΚΑ'ΔΙΟΝ, *parva caprea*, *capreolus*. צְבִי, *caprea*. Ies. XIII, 14. ὡς δορκάδιον φεῦγον.

ΔΟΡΚΑ'Σ, *caprea*. *צְבָאוֹת. *Aqu. Symm. Theod.* Cant. II, 7. Deduxerunt a צְבִי, unde צְבָאִים 1 Par. XII, 8. - צְבִי. Deut. XII, 15. 22. XIV, 5. XV, 22. - צְבִיָּה. Cant. IV, 5. et VII, 3. - *צְבֹעִים, *Seboim*, nomen proprium. *Theod.* 1 Sam. XIII, 18. Legit צְבָאִים pro צְבָיִים a צְבִי, coll. 2 Sam. II, 18. *Etymol. M.* δορκὰς, παρὰ τὸ δέρκω, τὸ βλέπω. ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον καὶ εὐόμματον.

ΔΟ'ΡΚΩΝ, *capreolus*, item *cervus*. צְבִי. Cant. II, 17. - עַתּוּדִים, plur. *hirci*. Ier. L, 8. Conf. v. δράκων. Apud *Suidam* δόρκων exponitur ἔλαφος.

ΔΟ'ΡΥ, *hasta*; *lancea*. חֲנִית. idem. *Symm.* 2 Reg. XI, 10. *Aqu. Symm.* Ps. LVI, 5. LXX 1 Sam. XIII, 19. 22. XVII, 7. XVIII, 10. 11. - *סֹלְלָה, *agger*. Dan. XI, 15. ἐπιστρέψει τὰ δόρατα αὐτοῦ sec. *Chis.* Videntur hic interpres aut libere vertisse, aut voci hebr. notionem nobis ignotam subiecisse. Posterius mihi ideo verosimilius est, quia Ez. XXVI, 8. eadem vox ab *incerto* per βελόστασις redditur. - צִנָּה, *clypeus*. 1 Reg. X, 16. - *צִנּוֹת, *spinae*, *hami*. *Theod.* Amos. IV, 2. Deduxit a צִנָּה, quod *omne* notat, *quod corpus protegit*. Vide quoque *Hex.* - קַיִן. 2 Sam. XXI, 16. ubi קַיִן non *tota lancea* est, sed sive *cuspis*, sive *lamina ex metallo hastili praefixa*, ita dicta a *cudendo*, nam קִין est *fabricare*, *ferrum cudere*. - רֹמַח, *lancea*, *hasta*. 2 Par. XI, 11. XIV, 8. Ier. XLVI, 4. - שֶׁלֶט, *scutum*. *Inc.* 2 Sam. VIII, 7. qui mihi non videtur vocem hebr. per metonymiam de omnis generis armis

interpretatus esse, sed respexisse arab. ﺳﻠﺎﻟﺔ, quod *sagittas longas ac tenues* notat. *Inc.* 2 Reg. XI, 10. Quod ad h. l. attinet, variae sunt sententiae interpretum. Nonnulli putarunt, eum הַחֲלָיִם (coll. LXX Gen. XXVII, 3.) pro הַשְּׁלָטִים legisse, sed harum vocum nulla prorsus est, nec quoad figuram, nec quoad sonum similitudo. *Scharfenb.* (in *Prol.* de *Iosephi et Vers. Alex. consensu* p. 22.) contra manum *Iosephi* in hac voce agnoscit, et verba *δόρατα καὶ φαρέτρας* ex eius *Arch. Iud.* XI, 7, 2. desumta esse existimat. Mihi vero apud *Inc.* verba transposita, et ita in ordinem redigenda videntur: *τὰ δόρατα καὶ τὰς φαρέτρας*, ut *δόρατα* ad הַחֲנִית, *φαρέτρας* autem ad שְׁלָטִים referatur, quod etiam postulat usus loquendi hebraicus. Sir. XXIX, 16. XXXVIII, 27. de quo posteriore loco vide *Bocharti Hieroz.* T. I. p. 402. ed. rec. qui recte monuit, *κέντρου* a *δόρατι* separandum, et ad sequentia trahendum esse. *Suidas: δόρυ, τὸ ἀκόντιον.*

ΔΟΡΥΑΛΩΤΟΣ, *hasta captus*, *bello captus*, et *captivus* simpliciter. 2 Macc. V, 11. X, 24. 3 Macc. I, 6. *Hesych.* *δορυάλωτος, αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος ληφθείς.*

ΔΟΡΥΦΟΡΕΩ, *stipo*, *comitor ut satelles.* נָעַם, *amoenus*, *iucundus sum.* *Aqu.* Ps. CXL, 6. *ἐδορυφορήθησαν*, *satellitio munita sunt.* Suspecta fuit haec lectio *Montfauconio.* *Semlerus* legere mavult *ἡδυφορήθησαν*, cuius generis nova verba non pauca Hellenistis debentur. In *Hex.* ad versionem *Aquilae* notatur: al. *ὅτι εὐτραπίσθησαν*, quod textui hebr. longe convenientius est. Sed nonne etiam recepta lectio quodammodo ferri potest, si *δορυφορεῖν* in notione *venerandi et colendi*, quam vere habet, accipiatur? [Num *ἡδυφώνησαν*, novo vocabulo conficto, legendum? Potuit enim *Aquilae* versio reliquorum interpretum fragmentis perperam adtemperari. Iudicium sit penes peritiores. *K.*]

ΔΟΡΥΦΟΡΙΑ, *satellitium.* 2 Macc. III, 28. *μετὰ πάσης δορυφορίας*, cum omnibus *satellitibus.*

ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ, *satelles*, proprie *hastifer.* אִישׁ מָגֵן, *vir clypei.* *Theod.* Prov. VI, 11. 2 Macc. III, 23. *Hesych.* *δορυφόρος, ὁπλοφόρος, ὑπασπιστής, ἡ φύλαξ τῶν τυράννων.* *Suidas: δορυφόροι, φύλακες, ὑπηρέται βασιλέως, ὁπλοφόροι, ὑπασπισταί.* Substantivum *δορυφόρησις* legitur apud *Marc. Antonin.* I, 17.

ΔΟΣΙΣ, *donum*, *beneficium.* חֹק, *portio.* Gen. XLVII, 22. ubi bis *δόσις* occurrit, verba autem *ἐν δόσει* non videntur ad חֹק pertinere, cui potius ibi *δόμα* respondet, sed ad verba מֵאֵת פַּרְעֹה, quae Inc. transtulit: *ἐκ συγχωρήσεως φαραώ.* – מִנְחָה, *donum*, *munus.* *Aqu.* Deut. XVI, 17. – מַתָּן. Prov. XXI, 14. – מַתָּת. Prov. XXV, 14. Sir. I, 8. (s. 10.) ubi

Deus communicasse dicitur cum hominibus sapientiam *κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ*, ac δόσις vel *demensam quandam portionem*, quam et medici graeci ita vocant, secundum *Grotium*, vel, quia tunc αὐτῆς scribendum fuisset, *liberam* et *benignam Dei voluntatem*, τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, notat. Certe *Syrus*, quem et *Arabs* secutus est, vertit: ܐܝܟ ܡܘܗܒܬܗ. Conf. ib. c. XI, 17. ubi δόσις κυρίου cum ἡ εὐδοκία κ. permutatur. Ib. XX, 9. ἔστι δόσις, ἣ οὐ λυσιτελήσει σοι, *beneficium* alteri praestitum tibi erit inutile, cum ingrato sc. confertur. Ibid. XVIII, 17. δόσις est *donum liberale*. Sir. XXXII, 10. κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, *secundum id, quod tibi dedit, iuxta opes a Deo acceptas*.

ΔΟΤΗΣ, dator. Vide in Ἱλαρός.

**ΔΟΥΛΑΓΩΓΕ'Ω, in servitutem redigo*. Vox haec a *Bielio* in Lexico omissa respondet hebraicis לָקַח לַעֲבָדִים, *capio in servos*. Gen. XLIII, 17. in scholio quodam graeco a *Montf.* reperto in ora cod. *Coislin.*, quod *Symmachi* versionem continere docuit *Fischerus* de *vitiis Lex. N. T.* p. 472 sequ.

ΔΟΥΛΕΙ'Α, servitus, servitium, etiam *usus, commodum*. *אָבַד, *perdo*. Esth. VII, 4. Legerunt לַעֲבוֹד. – *מֹרֶךְ, *mollities*. Lev. XXVI, 36. ἐπάξω δουλείαν. Assentior *Bonfrerio*, qui in *Commentario* ad h. l. p. 718. pro δουλείαν legere mavult δειλίαν, *timiditatem*, ut alii libri habent, et legit *Augustinus*. *Vulgatus: dabo pavorem in cordibus eorum*. – מָשָׁל, *parabola*. Prov. XXVI, 9. Sc. משל habet notionem *imperii*, cui cognata est servitus civium, δουλεία, a *premendi* notione, quam ei vindicavit *Schultensius* ad Prov. I, 1. et *Michaëlis* ad *Lowthi Praelectt.* p. 64. – *סִבְלוֹת, *onera*. Ex. VI, 6. sec. *Ald.* – עֶבֶד, *servus*. Ex. XIII, 3. 14. XX, 2. Deut. V, 6. – *בֵּית עֲבָדִים, *domus servorum*. Deut. XIII, 5. – עֲבֹדָה. *Symm.* Ps. CIII, 14. τῇ δουλείᾳ, h. e. in *usum et commodum* hominum, uti nos *zum Dienste*. Possent tamen h. l. per δουλείαν quoque intellegi *animalia*, quae inserviunt usui hominum, aut quibus utuntur homines, ob parallelismum sententiarum, et ad imitationem hebr. עֲבֹדָה, quod etiam de *servis* et *ancillis* dicitur. LXX Gen. XXX, 26. Ex. VI, 6. Esdr. VIII, 21. δουλεία est i. q. ἐργασία, *functio, munus*. – עַבְדוּת. Esdr. IX, 8. 9. Neh. IX, 16. – עֲבִידָא, Chald. Esdr. VI, 18. – *עֲבָר, *transitus*. 1 Sam. XIV, 40. εἰς δουλείαν sec. *Vat.* ita ut loco *Resch* legerint *Daleth*, omisso אֶחָד.

**ΔΟΥΛΕΥΤΟ'Σ, servilis, famularis*, i. q. δουλικός. עֲבֹדַת, *servitus*. *Inc.* Lev. XXIII, 21. sec. *Montf.* et *Schol. Cod. Vat.* δουλευτὸν, ubi LXX λατρευτὸν habent. Adde ib. 8. 25. 36. Augenda sunt hac voce Lexica Graeca.

ΔΟΥΛΕΥΩ, *servio*, *servus sum*. *הֶחֱרִישׁ, Hiph. *silo*, *taceo*. *Symm*. Ies. XLI, 1. *δουλεύσατε ἐπ' ἐμοῦ*, *subiicite* vos *voluntati meae*. Nam *silentium* est signum subiectionis. – הִשְׁתַּחֲוָה Hithp. a שָׁחָה, *incurvo me*. *Al*. 1 Reg. XI, 33. ubi *δ*. *sacra facere*, *colere* notat. - עָבַד, *servio*. Gen. XIV, 4. XV, 14. XXV, 23. Prov. XII, 9. ubi *δουλεύειν ἑαυτῷ* est *victum sibi quaerere*. Opponitur *προσδεῖσθαι ἄρτου*. - עֶבֶד, *servus*. Ies. LIII, 11. ubi in *εὖ δουλεύοντα* forte error librarii residet. Ib. LXV, 12. 13. 14. 15. Zach. II, 9. His adde Ier. XXVII, 6. ubi pro עַבְדִּי, *servo meo*, legerunt לְעָבְדוֹ. - *עָבַר, *transeo*. Ps. LXXX, 7. Loco Resch legerunt Daleth, הֶעֱבַדְתָּה, quemadmodum et 1 Sam. II, 24. מַעֲבִדִים per Daleth expresserunt. - פְּלַח, Chald. Dan. VII, 14. 27. - שָׁרַת. Ies. LVI, 6. Sir. II, 1. *δουλεύειν κυρίῳ θεῷ*, *colere* Deum, ubi non de *cultu externo* sermo est, sed de obsequio legibus divinis praestando, seu vera virtute. Ibid. III, 6. *δουλεύειν* simpliciter *obedientiam praestare* notat.

ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΠΟΙΕΩ, *servire facio*. הֶעֱבִיד Hiph. idem. Ier. XVII, 4.

ΔΟΥΛΗ, *serva*, *ancilla*. אָמָה, idem. Levit. XXV, 44. Ruth. III, 9. 1 Sam. I, 11. 16. - עֶבֶד, *servus*, et quidem utriusque sexus. Ex. XXI, 7. – שִׁפְחָה, *ancilla*. Ruth. II, 13. 1 Sam. I, 18. VIII, 16.

**ΔΟΥΛΙΚΟΣ*, *servilis*, *famularis*. עֶבֶד, *servus*. *Inc*. (sec. *cod. Lips*.) Lev. XXV, 39. *ἐργασίαν δουλικήν*. *K*. *Pollux Onom*. III, 75. *δουλικὸν ἔργον*.

ΔΟΥΛΟΣ, *servus utriusque sexus*, *cultor*. *בַּעֲבוּר, *propter*. 2 Sam. VII, 21. *διὰ τὸν δοῦλόν σου*. Legerunt בְּעֶבֶד. – *דָּבָר, *verbum*. 2 Sam. VII, 21. *διὰ τὸν δοῦλόν σου*. Loco דְּבָרְךָ non legerunt עַבְדְּךָ, ut plerique putarunt, sed cum דָּבָר h. l. sit *promissio a Deo Davidi*, *cultori suo*, *data*, sensum liberius expresserunt. - נַעֲרָה, *iuvencula*. Prov. IX, 3. *τοὺς ἑαυτῆς δούλους*. Lege *τὰς ἑαυτῆς δούλους* s. *δούλας*. - עָבַד, *servio*. Iud. IX, 28. - עֲבַד Chald. *facio*. Esdr. IV, 15. Permutarunt עָבְדִין cum עַבְדִין, *servi*. - עֹבֵד part. *serviens*, it. *operans*. Ios. XVI, 10. 2 Reg. X, 19. 21. 23. 24. 25. ubi *οἱ δοῦλοι τοῦ βαὰλ* sunt aut *cultores* Baalis, aut omnes, qui in cultu eius externo ullo modo occupati erant. Nam diserte ibi distinguuntur a sacerdotibus. Cohel. V, 11. - עֲבֵד Chald. ex עֶבֶד hebr. Esdr. V, 11. Dan. III, 27. VI, 20. - עֶבֶד. Levit. XXV, 44. XXVI, 13. Deut. XXXII, 36. Adde *Aqu*. Gen. IX, 26. *δοῦλος δούλων*. Legit עֶבֶד עֲבָדִים. - *עִבְרִי, *Hebraeus*. 1 Sam. XIV, 21. ubi pro הָעִבְרִים, *Hebraei*, legerunt הָעֲבָדִים, quemadmodum et ibid. XIII, 3. Ion. I, 9. עִבְרִי, *δοῦλος κυρίου*. Legerunt עֶבֶד י. - עַם, *populus*. Ps. LXXVII, 77. LXXIX, 5. ubi e coniectura *Semleri* loco *δοῦλος* reponendum esset *λαός*, quod mihi ideo maxime improbabile est, quia formula *po-*

pulus Dei notionem *cultorum Dei* simul involvit. – קוֹל, *vox*. 1 Sam. XXVI, 17. δοῦλός σου. Sc. putarunt, emphasin latere in affixo י in voce קוֹלִי propter sequentia (ubi eum *regem suum* appellat), ita exprimendam: *Vox est mea, qui sum servus tuus*. Non enim a me impetrare possum, ut credam, textum hebr. h. l. mutilum esse. Conf. v. 18. In *Compl.* duae versiones coaluisse h. l. videntur, habet enim: φωνή μου, κύριέ μου, δοῦλος σός, κύριε βασιλεῦ. Sap. IX, 5. ubi cum παῖς permutatur. Ib. XV, 7. ubi ut adiectivum legitur τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκεύη, vasa puro usui *inservientia*. Vid. *D'Orville* ad *Charit.* II. c. 4. p. 308.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ ΕΙ'ΜΙ', *servus sum*. אָתָה, *venio*, *accedo*. Ier. III, 22. Libere verterunt.

ΔΟΥΛΟ'Ω, *servum facio*, *in servitutem redigo*. עָבַר, Kal, *servio*. Gen. XV, 13. δουλώσουσιν αὐτούς. Recte, nam Kal habet h. l., ut saepe, notionem hiphilicam. Sap. XIX, 13. 1 Macc. VIII, 11.

**ΔΟΧΕΓΟΝ*, *receptaculum*. Sir. L, 3. δοχεῖα ὕδατος, receptacula aquarum, ubi *Vat.* ἀποδοχεῖον ὑδάτων habet.

ΔΟΧΗ', *convivium*, *epulum*. *לְחֵם Chald. *epulum*, *convivium*, q. d. *comestio*. Dan. V, 1. ἐποίησε δοχὴν μεγάλην, sec. *Chis.* – מִשְׁתֶּה, idem. Gen. XXI, 8. ἐποίησε δοχὴν μεγάλην, faciebat *convivium* magnum. Ib. XXVI, 30. Esther. I, 5. 3 Esdr. III, 1. *Hesych.* δοχήν, ἄριστον.

ΔΟ'ΧΙΟΝ, *receptaculum*, i. q. δοχεῖον. חֹשֶׁן, *rationale*, *pectorale*. *Symm.* Lev. VIII, 8. ubi tamen, ut recte monuit *Scharfenbergius* ad h. l., loco δόχιον sine dubio reponendum est τὸ λόγιον, ut in Cat. *Nicephori* legitur, et *Symm.* ipse Ex. XXV, 7. transtulit, aut τὸ λογεῖον, ut LXX verterunt sec. cod. *Alex.* et *Ed. Rom.*

ΔΡΑ'ΓΜΑ, *manipulus*. אֲלֻמָּה, idem. Gen. XXXVII, 6. Ps. CXXV, 8. – עָמִיר, *manipulus frugum*. Mich. IV, 12. – עֹמֶר, idem. Lev. XXIII, 11. 12. 15. Ruth. II, 7. 15. Lev. XXIII, 13. οἴσετε τὰ δράγματα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ, feretis manipulos primitias messis. Conf. ad h. l. *Spanhemii Obss.* in *Callimachum* p. 679. – עֲרֵמָה, *acervus*. Neh. XIII, 15. – קָמָה, *seges*. Iud. XV, 5. ubi pro קָמוֹת, quod proprie *segetes adhuc in culmo stantes* notat, sed h. l. *manipulos* significare videtur, LXX sec. *Alex. Ox. et Compl.* εἰς τὰ δράγματα habent, sed in aliis libris legitur ἐκ τοῖς στάχυσιν. Hos. VIII, 7. δράγμα notare videtur *culmos et spicas*, quia manipuli fiunt e culmis spicis armatis. – קֹמֶץ, *pugillus*. Gen. XLI, 47. *Hesych.* δράγμα, ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. Idem: δράγματα, δέσμαι, καὶ ὅπερ ἡ χεὶρ δράξηται. Sic et *Eustath.* ad Il. λ', p. 765. δράγματα exponit: ὧν ἡ χεὶρ δράττεται ἐν τῷ θερίζεσθαι.

ΔΡΑΓΜΑΤΑ ΣΥΛΛΕΓΩ, *manipulos colligo*. עָמַר, idem. *Inc. et LXX* Ps. CXXVIII, 6.

ΔΡΑΚΩΝ, *draco*, *serpens*. כְּפִיר, *leo iuvenis*. Iob. IV, 10. XXXVIII, 39. In utroque loco respexerunt notionem *serpentis*, quam nonnulli veteres interpretes voci hebr., v. c. Ps. XCI, 13., subiecerunt. *Syr.* כורפא, *aspis*, *vipera*. *Eckermanno* ad h. l. legisse videntur כפתנים, levi facta literarum commutatione. – לִוְיָתָן, *Leviathan*. *Theod.* Iob. III, 8. LXX Iob. XL, 20. Ps. LXXIII, 14. Ies. XXVII, 1. LXX sine dubio graecum nomen eadem posuerunt latitudine, quam habet hebr. תַּנִּין, ut et *crocodilum* complectatur. Vide Ez. XXIX, 3. XXXII, 2. – נָחָשׁ, *serpens*. Iob. XXVI, 13. Amos. IX, 13. – עַתּוּדִים plur. *hirci*. Ier. L, 8. ubi lectio *δράκοντες* vitiosa visa est plerisque interpretibus. *Colomesius* in *Cimel. liter.* p. 313. legendum censet *δόρκονες*. Rectius scripsisset *δόρκωνες* e sententia *Bielii*. *Cappellus* in *notis critt.* ad h. l. restituendum putat *τράγοι*, quod nimis dissimile mihi videtur. Receptam lectionem tuetur quoque *Codex Syr. Hex.* Arab. عتّ *serpentem* significat. Confer *Michaelis* (I. D.) Comment. ad h. l. – פֶּתֶן, *aspis*. Iob. XX, 16. – תַּנִּים sing. Ez. XXIX, 3. XXXII, 2. – תַּנִּין. Ex. VII, 9. 10. 12. Ier. IX, 11. *εἰς κατοικητήριον δρακόντων*, in domicilium draconum. *Ἄλλος* Gen. I, 21. *τοὺς δράκοντας τοὺς μεγάλους*. *Severian.* ap. *Chrysost.* VI, 405. *Gloss. MS.* in *Ierem.* *δρακόντων*, *σειρήνων*. Vide et Thren. IV, 3. Mich. I, 8.

**ΔΡΑΜΑ*, *actus*, s. *facinus*. 4 Macc. VI, 17. *Suidas*: *δρᾶμα*, *ποίημα*, *πρᾶγμα*. Vide quoque *Phavorinum* c. 535. l. 53 sequ. ac *Etymol. M.* 286, 18.

ΔΡΑΞ, *pugillus*. גֹּמֶר, *cubitus*. *Inc.* Iud. III, 16. – חֹפֶן, *pugnus*, et in duali חָפְנַיִם, *mensura duarum manuum contractarum*. Cohel. IV, 6. – כַּף, *vola*, *manus*. *Inc.* Psalm. CXXVIII, 6. s. 7. LXX 1 Reg. XVII, 12. Cohel. IV, 6. *πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως*, plenitudo pugilli requiei. *Gloss. MS. in Octat.* *δρακὸς*, *τῆς παλάμης τῆς χειρὸς τοῦ χωροῦντος*. Sic etiam in *Hesychio*, nisi quod *τοῦ χωροῦντος* non addatur. – קֹמֶץ, *pugillus*. Lev. II, 2. V, 12. VI, 15. – שָׁלִישׁ, *triental*. Ies. XL, 12. – שֹׁעַל, *pugillus*. *Inc.* 1 Reg. XX, 10. LXX Ez. XIII, 19. *Hesych.* *Δρὰξ*, *δράκα*, *καὶ ξέστου τὸ τέταρτον*. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *δρὰξ*, *τὸ πλάτος τῆς παλάμης*.

ΔΡΑΠΕΤΗΣ, *servus fugitivus*. 2 Macc. VIII, 35. *δραπέτου τρόπον*. *Hesych.* *δραπέτης*, *φυγάς*. *Suidas*: *δραπέτης*, *ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας*.

**ΔΡΑΣΟΣ*. שׁוֹפָךְ, *densitas*. 2 Sam. XVIII, 9. sec. cod. *Alex.* Sed sine dubio ibi legendum est *δάσος*, quod reliqui libri habent.

ΔΡΑ'ΣΣΟΜΑΙ, *prehendo*, *manu capio*, נָשַׁק, *osculor*. Ps. II, 12. *δράξασθε παιδείας*, ubi plerique statuunt eos cum *Chaldaeo* legisse נַשְּׁבוּ, nam נָשַׂג est *assequi* et *assequendo apprehendere*, etsi hoc verbum non reperitur in Piel, sed in Hiphil. Sed cum נָשַׁק h. l. sit *homagium praestare*, statuere mallem, eos liberius ac quoad sensum reddidisse: *subiicite vos eius disciplinae*, s. *admittite eius doctrinam*. Inde apud *Hesychium δράξασθε παιδείας* exponitur *λάβεσθε παιδείας καὶ ἐπιστήμης*. — קָמַץ, *in pugillum colligo*. Lev. II, 2. V, 12. Num. V, 26. In duobus postremis locis *δράσσεσθαι* cum accusativo construitur, quae constructio, admodum rara, reperitur tamen apud *Herodot*. III. c. 13.

ΔΡΑΧΜΗ', *drachma*. אֲדַרְכּוֹן, quod vulgo idem putatur, quod *δραχμή*. 1 Par. XXIX, 7. Esdr. VIII, 26. — בֶּקַע, *dimidium*, nempe *sicli*. Gen. XXIV, 22. Ex. XXXVIII, 25. — דַּרְכְּמוֹן i. q. אֲדַרְכּוֹן. Esdr. II, 69. Neh. VII, 72. 2 Macc. IV, 19. X, 20. XII, 43. *Hesych.* *δραχμή, τὸ ὄγδοόν ἐστιν τῆς οὐγγίας ἐν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ, ἐν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ὀγδοηκοστόν ἐστιν οὐγγίας. οὕτω γὰρ εὑρίσκονται οἱ εἴκοσι ὀβολοὶ δίδραχμον ἐν τῷ Λευϊτικῷ.*

ΔΡΑ'Ω, *facio*. הֵכִין Hiph. a כּוּן, *paro*. 2 Paral. XXXV, 20. — פָּעַל. *Symm.* Ps. X, 3. Vide et Sap. XIV, 10. XV, 6. 4 Macc. XI, 4. *τί δράσαντας ἡμᾶς*, qua nostra *culpa admissa*, seu quo *flagitio* a nobis *commisso*. *Gloss. MSS. τῆς Πανα-ρέτου· δρῶντες, πράττοντες. Hesych. δρῶντες, ποιοῦντες, ἐργαζόμενοι.*

ΔΡΕΠΑΝΗΦΟ'ΡΟΣ, *falcifer*, *falcatus*. 2 Macc. XIII, 2. *ἅρματα δρεπανηφόρα*, currus *falcati*, de quibus vide *Ewaldi Emblem. Sacr.* lib. II. p. 19. ac loca *Xenophontis* laudata a *Sturzio* in *Lex. Xenophonteo* s. h. v.

ΔΡΕ'ΠΑΝΟΝ, *falx*. דָּרְבָן, *stimulus*. 1 Sam. XIII, 21. Vide infra s. v. מַחֲרֵשָׁה. — חֶרְמֵשׁ, *falx messorum*. Deut. XVI, 9. XXXIII, 15. — מַגָּל. Ier. L, 16. et Ioel. III, 13. — מְגִלָּה, *volumen*. Zach. V, 1. Legerunt vel מַגָּל, vel cum He paragogico מַגָּלָה, aut מַגָּלָה, quod ipsi acceperunt pro מַגָּל *falx*. *Semlero δρέπανον* h. l. esse videtur vitium antiquum pro *δερμάτιον*, aut eius generis aliquo. — מַזְמֵרוֹת plur. Ies. II, 4. Ioel. III, 10. Mich. IV, 3. — מַחֲרֵשָׁה, *rutrum*. 1 Sam. XIII, 20. Sc. quia LXX חָרַשׁ reddiderunt per *θερίζειν*, hinc istud מַחֲרֵשָׁה verterunt *δρέπανον*, quia falx est instrumentum ad metendum. Hinc quoque venit in v. 21.

ΔΡΟΜΑ'Σ, *dromas*, *dromedaria*. בִּכְרָה, idem. *Aqu. Symm. Theod.* Ier. II, 23. Conf. *Bocharti Hier.* P. I. p. 18. ed. rec.

ΔΡΟΜΕΥ'Σ, *cursor*. אֶרֶג, *radius textorius*. *Tetrapl.* Iob. VII, 6. (ac si lectum fuisset הָרָץ), ubi fortasse *δρομεὺς* est terminus technicus, quo radius textorius, quo me-

diante texitur, significatur, ita dictus a celeritate, qua volvitur aut iacitur. *Montfauconio* lectio *δρομέως* huc translata videtur ex cap. IX, 25. - בִּכְרָה, *dromedaria. Aqu. Symmach. Theod.* Ier. II, 23. ubi legendum *δρομὰς*, quia *δρομεὺς κούφη* grammatica non patitur. Vide ad h. l. *Montfauc.* et *Bocharti Hieroz.* P. I. p. 18. ed. rec. - קַל, *velox.* Amos. II, 14. - רַגְלִי, *pedes, pedites. Aqu.* Ier. XII, 5. *σὺν δρομεῖ. Drusius* suspicatur legendum *σὺν δρομεῦσι.* Vide ad h. l. *Montfauc.* - רָץ, part. a רוּץ. Iob. IX, 25.

'ΑΓΑΘΟ'Σ ΔΡΟΜΕΥ'Σ, bonus cursor. אִישׁ מָגֵן, *vir clypei*, h. e. *clypeatus.* Prov. VI, 11. Non erat, quod offenderet haec versio *Iaegerum*, nec opus est, ut numerum variarum lectionum V. T. exinde augeamus. Respexerunt notionem verbi arab. جن, quod in Coniug. X. notat *celerem esse, celeri cursu incedere.*

ΔΡΟΜΗ', cursus, festinatio. הֵרִיץ, Hiph. *currere facio. Ina.* Genes. XLI, 14. *δρομῇ ἤγαγον, celeriter s. relictis omnibus ducebant. Vulgat. protinus eductum. Δρομῇ* hic vim adverbii habet, sicut *σπουδῇ*, et multa eius generis alia.

ΔΡΟ'ΜΟΣ, cursus. זִמָּה, *cogitatio.* Iob. XVII, 11. *αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν δρόμῳ*, dies mei abierunt quam celerrime. Bene quoad sensum. Nihil enim est cogitationibus celerius. - מֵרוֹץ, *cursus.* Coh. IX, 11. *οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος. Symm.* ibi habet *τὸ φθάσαι δρόμον*, h. e. *cursu praevenire* aut *vincere.* - מְרוּצָה. 2 Sam. XVIII, 27. Ier. VIII, 6. XXIII, 10. - *שִׁפְעָה, *redundantia.* Iob. XXXVIII, 34. *δρόμῳ ὕδατος* sec. cod. *Alex. Hieron.* et *Augustinus* legerunt *τρόμῳ, tremore*, quod habet etiam exemplar *Vatic.* Prior lectio praeferenda videtur.

ΔΡΟΜΟ'Ω, currere facio. הֵרִיץ, idem. *Aqu.* Psalm. LXXVI, 32.

**ΔΡΟΜΩ'ΔΗΣ, cursu valens, velox.* בֶּן שַׁחַץ, *filius superbiae*, s. *animal ferox.* Iob. XLI, 25. ubi alii habent *δρομάδους* pro *βρομώδους*, quod apud *Symm.* legitur, ubi significantur non tam animalia, quae cursu excellunt, (*Michaelis* in *Supplem.* p. 2511. confert arab. شخص, quod *abire* notat) quam *quae impetum faciunt in alia, ferocientia.* שַׁחַץ enim *ferociam* notat.

**ΔΡΟΣΙ'ΖΩ, irroro, adspergo.* 3 Macc. VI, 6. *διάπυρον δροσίσας κάμινον*, ignitam fornacem quasi rore refrigeravit, quod in *Additam.* ad Dan. III, 50. ita exprimitur: *ἐποίησε τὸ μέσον τοῦ καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου.* Adde *Aristoph. Ran.* v. 1546. et *Athen. Deipnos.* l. XV. p. 692. C.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, *ros*, טַל, idem. *Theodot.* Iob. XXIX, 19. LXX Gen. XXVII, 28. 39. Exod. XVI, 13. Num. XI, 9. - *רְבִיבִים, *guttae spissae*, it. *pluviae*, *imbres*, coll. Ier. III, 3. *Syrus* Ps. LXIV, 11. *ταῖς δρόσοις*, *roribus*. Libere vertit. - שֶׁלֶג, *nix*. Prov. XXVI, 1. ubi post *δρόσος* sine dubio supplendum est *πεπηγμένη*, quod est *Symmachi* Ps. CXLVII, 16. *Hesych. δρόσοι, ψεκάδες.*

*ΔΡΟ'ΣΟΣ ΠΕΠΗΓΜΕ'ΝΗ, *ros condensatus*, s. *addensatus*, h. e. *pruina*. כְּפוֹר, *pruina*. *Symm.* Ps. CXLVII, 15.

ΔΡΥΜΟ'Σ, *sylva querna*, et in genere *quaelibet sylva*, *nemus*, *saltus*. הַר, *mons*. Ios. XVII, 18. ubi הַר de montibus sylvosis explicandum est. - חֹרֶשׁ, *sylva*. 2 Par. XXVII, 4. Adde *Symm.* 1 Sam. XXIII, 15. *Aqu.* ib. v. 18. et 19. et τοὺς λοιποὺς ib. v. 16. et 19. - חֲרֹשֶׁת, *Haroseth*, nomen loci. Iud. IV, 16. Deduxerunt a חֹרֶשׁ *sylva*. - יַעַר, *sylva*. Deut. XIX, 5. Ios. XVII, 15. 18. 1 Sam. XIV, 25. Adde *Symm.* Cant. V, 1. ubi יַעַר *mel sylvestre ex arbore destillans*, ac δρυμὸς *fructum sylvarum*, adeoque etiam *mel sylvestre* notat. - יַעְרָה, idem. Ps. XXVIII, 8. - סְבָךְ, *perplexum*, *densitas*. Ps. LXXIII, 7. - עִיִּים, plur. *acervi*. *Symm.* Ps. LXXVIII, 1. Num fortasse legit עֵצִים? - עִיר, *urbs*. Ier. L, 32. ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, ubi pro בְּעָרָיו, *in urbibus eius*, legerunt בְּיַעְרוֹ, nam יַעַר est *sylva*, *saltus*. - שָׂדֶה, *ager*. Deut. XX, 19. 2 Sam. XVIII, 6. Vox שָׂדֶה admodum late patet, adeoque etiam *sylvas* complectitur. - שָׁרוֹן, *Saron*, nomen regionis arboribus consitae. Ies. LXV, 9. Conf. *Relandi Palaest.* lib. I. c. 32. p. 188. sequ. - *תָּבוֹר, nomen propr. *Thabor*. *Theod.* Hos. V, 1. Legit טַבּוּר, *tuber*, *locus editus*, *collis cum nemore*, aut ita vertit, quia fuit mons sylvosus.

*ΔΡΥΜΩ'Ν, *sylva querna*, *quodlibet nemus*. חָרִים, nomen propr. Iud. I, 35. ubi in textu cod. *Coisl.* μυρσινῶνος, in margine δρυμῶνος legitur, quo lectio חֹרֶשׁ exprimitur. *K.* Adde *Pollucis Onom.* I, 221.

ΔΡΥ'Σ, *quercus*, it. *quaevis arbor*. V. *Spanhem.* in *Callim. Dian.* 159. et *Eurip. Cyclop.* v. 615. *אֵיל, *planities*, it. *terebinthus*. *Inc.* Gen. XIV, 6. - אֵלָה. *Symm.* et οἱ λοιποὶ Ies. VI, 13. *Aqu. Symm. Theod.* Ies. I, 30. LXX Iud. VI, 11. 1 Sam. XVII, 19. 2 Sam. XVIII, 9. 10. 15. - *אֵלֶּה, *his*. Ierem. II, 34. Legerunt אֵלָה. - אֵלוֹן. Gen. XII, 6. (ubi per quercum *quercetum* intelligo.) XIII, 18. XIV, 13. *Aqu. Theod.* et LXX Ies. II, 13. Ies. XLIV, 14. - אַלּוֹן. Hos. IV, 13. Zach. XI, 2. - אֶשֶׁל, *lucus*. *Theod.* 1 Sam. XXI, 15. Adde Iud. IX, 6. sec. *Oxon.*

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, *possum*, *valeo*, *praevaleo*, *validus*, *potens*, *idoneus sum*, it. *volo*. *אוֹכִיל, *cibus*. Hos. XI, 4. δυνήσομαι αὐτῷ. Legerunt אוּכַל לוֹ, a יָכֹל. Δύνασθαι τινὶ autem notat: *praevalere alicui*. - *אֲכָל, nomen propr. *Kchal. Theod.*

Prov. XXX, 1. δυνήσομαι. Expressit τὸ וָאֻכָל. – בְּיָד, *in manu*. Exod. IV, 13. προχείρισαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν ἀποστελεῖς, designa alium, *qui idoneus sit*, quem mittas. יָד per metonymiam de *robore* ac *potentia* dici, satis notum est. – בְּעִי, *in acervum*, it. *postulatio*. Iob. XXX, 24. Videtur mihi potius ὄφελον h. l. ad בְּעִי referendum esse. – גִּבּוֹר, *potens*, *validus*. Iob. XVI, 14. ἔδραμον πρός με δυνάμενοι, currebant ad me *potentes*. – הוֹסִיף, Hiph. a יָסַף, *addo*, *adiungo*. Ies. XXIV, 20. – הֵכִיל, Hiph. a כּוּל, *capio*, *contineo*. 1 Reg. VIII, 64. τοῦ μὴ δύνασθαι (sc. ὑπενεγκεῖν, quod in fine commatis additur)! τὴν ὁλοκαύτωσιν, quam ut *capere posset* holocausta. – הִכְלִים, Hiph. *ignominia afficio*. Iud. XVIII, 7. δυναμένους λαλῆσαι. – *חַיִל, *exercitus*. 1 Sam. X, 26. υἱοὶ δυνάμενοι. – יָכֹל. Genes. XIX, 22. οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, non enim possum aliquid facere. Hic τὸ οὐ δύνασθαι non *impotentiam physicam*, sed *moralem*, τὸ ἀβούλητον, id quod voluntati repugnat, et quo aliquis ab animo et voluntate sua aliquid impetrare non potest, significat. Eodem sensu Gen. XXXIV, 14. XXXVII, 5. XLIV, 26. et alibi legitur. Vide quoque *Lex. N. T.* s. h. v. Num. XIII, 31. ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτοὺς, *robore valebimus* adversus illos. Ierem. XXXVIII, 25. οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτοὺς, non *valebat* rex adversus illos. Similiter 1 Maccab. V, 40. δυνάμενος δυνήσεται πρὸς ἡμᾶς, multum nobis *praevalebit*. Adde *Inc.* et *LXX* Ps. CXXVIII, 2. ubi δύνασθαι τινὶ notat *alicui praevalere*, et est i. q. ὑπερισχύειν, qua voce alius incertus interpres h. l. usus est. Hos. XII, 4. ubi pro ἠδυνάσθη *Arabs* legisse videtur ἠδύνθη. Habet enim: *voluptatem percepit*. – יְכִל, Chald. Dan. II, 10. 26. 47. III, 30. – יָכִל, Chald. Dan. IV, 15. V, 8. 16. – כִּלָּה, Pihel, *perficio*. Nehem. IV, 2. – לָנֶצַח, *in aeternum*. Iob. IV, 20. Vide s. βοηθέω. – לְפִי, *ad os*, h. e. *secundum*. Ios. XVIII, 4. καθὰ δύνηση sec. *Ald.* – מָצָא, *invenio*. Iob. XXXII, 3. ἠδυνήθησαν. *Compl.* ἠδυνάσθησαν. – *נָעֵם, *amoenus*, *suavis*, *iucundus* sum. *Theod.* Ps. CXLI, 6. ἠδυνήθησαν. *Semlerus* legere mavult ἡδύνθησαν, *dulcia fuerunt*, ut habent LXX. Ingeniose magis quam vere. Non enim cogitavit de notione vocis δύναμαι ac derivatorum, quando de *oratione* sermo est apud Rhetores GG. saepius obvia. Latini eodem sensu de *potentia orationis* loquuntur. Idem valet de lectione ἠδυνήθησαν apud LXX aut sec. alios libros ἠδυνήθησαν. *Vulg.* quoniam *potuerunt*. *Veronensis praevaluerunt*, quod vere a δύναμαι, non autem ab ἡδύνω deduxerunt. – עָצַר, *cohibeo*, etiam *possum*, *valeo*, in qua posteriore notione legitur 2 Paral. XX, 37. ubi LXX ἠδυνήθη habent.

*ΜΗ' ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, *non possum*, etiam *nolo*. מָאֵן, *renuo*. Iob. VI, 7. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ΟΥ' ΔΥΝΑΜΑΙ, *non possum*, it. *renuo*, *nolo*. חדל, *deficio*. Gen. XLI, 49. - מִן cum infinit. Ies. XXVIII, 20. - נואל, Niph. a יָאַל, *stultus factus sum*, *stolide me gero*. Ier. V, 4. οὐκ ἐδυνήθησαν, *mente* non satis *valent*. - נִלְאָה, Niph. *defessus sum*; et ex adiuncto *non amplius valeo*. Ex. VII, 18. Prov. XXVI, 15. - Vide alibi ἀγνίζω et προςδέχομαι.

ΔΥΝΑΜΙΣ, *potentia*, *robur*, *virtus*, *facultas*, *opes*, *divitiae*, *vires*, *militia*, *exercitus*. און, *robur*.] Iob. XL, 11. - אֵל, *fortis*, it. *fortitudo*. Neh. V, 5. - אֲנָשִׁים, plur. *viri*. Ier. XL, 7. ubi vox hebr. *milites* notat, ita dictos a robore ac fortitudine. - בֵּית אָבוֹת, *domus patrum*. Num. I, 45. σὺν τῇ δυνάμει. Sermo ibi est de censu eorum, qui armis ferendis idonei erant. - גֹּבַהּ, *altitudo*. Iob. XL, 5. Legerunt fortasse גְּבוּרָה, quanquam *Buxtorfius* in *Anticrit.* p. 685. eos sensum expressisse statuit.' Fortasse tamen transpositione facta ὕψος ad גֹּבַהּ, et δύναμις ad גָּאוֹן referendum est. - גִּבּוֹר, *potens*. 2 Paral. XIII, 3. Ies. XLII, 13. Hos. X, 14. - גְּבוּרָה. Iud. VIII, 21. 2 Reg. XVIII, 20. 1 Par. XXIX, 11. - גְּבוּרְתָא, chald. Dan. II, 23. - גֶּבֶר, *vir*. 1 Par. XXIV, 4. - גְּדוּד, *turma*. 1 Paral. XII, 18. 2 Paral. XXV, 9. 10. 13. - *הוֹדַעְתָּ, 2 p. praet. Hiph. a יָדַע, *notum fecisti*. Iob. XXVI, 3. οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις. Videtur h. l. δύναμις *vim intellegendi* significare. Conf. *Sturzii Lex. Xenoph.* s. h. v. - הָמוֹן, *turba*. 2 Sam. VI, 19. 1 Reg. XX, 28. Ier. III, 23. - הוֹן, *opes*. Ez. XXVII, 18. 27. - חֹזֶק, *robur*. Hagg. II, 23. - *חֵל, *antemurale*. LXX sec. cod. *Norimb.* aut potius *Inc. Int.* Thren. II, 8. Legit חַיִל.' Idem valet de loco Psalm. XLVII, 14. nisi statuere malimus, δύναμιν h. l. de *munitione* s. *munimento* accipiendum esse. - חַיִל, *copiae*, it. *divitiae*. Ἄλλοι Prov. XXXI, 29. ubi LXX πλοῦτον habent. *Vulg. divitias*. *Incert.* 1 Sam. X, 26. υἱοὶ δυνάμεων, h. e. *viri fortes*, *militares*. *Aqu.* Iob. V, 5. *divitiae*. LXX Iud. III, 29. πάντα ἄνδρα δυνάμεως, omnem virum *roboris*, s. omnem virum *robore praeditum*. Vide et Iud. XVIII, 2. XX, 46. 1 Sam. X, 26. υἱοὶ δυνάμεων, ubi non legerunt בְּנֵי הַחַיִל, ut *Clericus* opinatus est. Ruth. III, 11. ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σὺ, quod tu es mulier *virtutis* s. *virtute* praedita. Ps. CVII, 14. ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, cum Deo faciemus *virtutem*, h. e. *strenue et fortiter res nostras geremus*. Prov. XXXI, 29. πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, multae filiae acquirunt *divitias*. Ier. XXXVII, 4. δύναμις φαραὼ, *exercitus* Pharaonis. Vide et Ier. XXXIV, 7. XXXV, 11. XXXIX, 1. *Suidas*: δύναμις λέγεται καὶ ἰσχὺς καὶ ὁ στρατός. Conf. *Drusii Observ.* l. X. c. 14. - חָלוּץ, part. Pah. *expeditus*. 2 Par. XX, 22. - יָד, *manus*, metaph. *potentia*. Ios. IV, 24. - כֹּחַ, *vis*, *robur*. 1 Par. XXIX, 2. 2 Par. XXII, 9. XXVI, 13. - *כָּכָה, *sic*. Ez. XXXI, 18. ἐν δυνάμει. Legerunt בְּכֹחַ. - מְאֹד, *valde*, it. *vires*. Deut. VI, 5. - מַחֲנֶה,

castra. 1 Par. XII, 22. 2 Paral. XIV, 13. – *מַטֶּה, *baculus.* *Inc.* Habac. III, 14. μετὰ δυνάμεώς σου. Bene quoad sensum. Conf. *Lex. N. T.* s. v. ῥάβδος. – מִלְחָמָה, *bellum.* 2 Par. XIII, 3. – *מָעוֹן, *munitio.* Dan. XI, 7. sec. *Chis.* – נִפְלָאוֹת, part. plur. foem. Niph. *miranda, mirabilia.* Iob. XXXVII, 14. – סֹלְלָה, *agger.* Ier. VI, 6. ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν. Potest סֹלְלָה metaphorice sumtum de *magna exercitus s. caterva militum* explicari. – עֶבֶד, *servus.* Esth. II, 18. ubi non male עֶבֶד intellexisse videntur de ducibus iisque superioribus, quia a שָׂרִים distinguuntur. Conf. *Chishull. ad inscript. Sigeam* pag. 108. et 1 Macc. XII, 43. – עֹז, *robur. Inc.* Hab. III, 4. δύναμις τῆς δόξης αὐτοῦ, h. e. *summa* eius maiestas. LXX 1 Par. XIII, 8. Iob. XLI, 14. Ps. XX, 14. – עָזוּז, idem. Ps. CXLIV, 6. – עַם, *populus*, et, ut gr. λαὸς, *milites gregarii.* 1 Par. XXI, 2. – *עֶצֶם, *os, corpus. Inc.* Ps. CXXXVIII, 15. עֶצֶם notat proprie *valuit, invaluit.* Caeterum coaluerunt hic duae versiones. – פֶּה, *os.* Num. VI, 21. κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ. – *צָב, *operimentum. Samar.* Num. VII, 7. Non legit צָבָא, sed putavit, צב per ablationem tertiae radicalis esse i. q. צָבָא, sicut dicitur שָׁוְא et שַׁו, item צַו a צָוָה. Cf. Ies. LXVI, 20. et paraphr. chald. *Ionath.* – צָבָא, *militia, exercitus.* Ex. VI, 26. VII, 4. Ps. XXXII, 6. πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν, omnis *exercitus* illorum, sc. coelorum. Dan. VIII, 10. ἕως τῆς δυνάμεως τῶν οὐρανῶν, usque ad *exercitum* coeli, h. e. *corpora coelestia*, quae Ies. XXXIV, 4. αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, et *Cant. tr. puer.* v. 31. αἱ δυνάμεις κυρίου dicuntur. Ps. LXVII, 12. δυνάμει πολλῇ, *turmatim, catervatim, in choreis.* – *צְבִי, *decus. Aqu. Theod.* Ies. IV, 2. Derivarunt a rad. צָבָא. – צְבִיָּה, *caprea.* Cant. II, 7. et III, 5. צְבָאוֹת, δυνάμεις. Scil. ignorabant, א in hac voce ex arabismo pro י esse positum, ac deducebant a צָבָא, *exercitus*, cum potius derivandum fuisset a voce צְבִי. – *שֵׁם, *nomen. Inc.* Ex. IX, 16. δύναμίν μου. Sc. *nomen Dei* in universum *maiestatem eius* notat. Sed fortasse ibi verba δύναμίν μου spectant praecedens כֹּחִי, ut iam observavit *Scharfenbergius.* – שְׁתַּיִם, dual. foem. *altera, secunda.* 1 Sam. XVIII, 27. sec. *Ald.* Sed sine dubio loco ἐν ταῖς δυνάμεσιν ibi legendum est ἐν ταῖς δυσὶν. *Vulg. in duabus rebus.* Potest tamen etiam recepta lectio collatione v. 17., quem fortasse respexerunt, quodammodo excusari. – תַּעֲלֻמָה, *absconditum.* Iob. XI, 6. δύναμιν σοφίας, *optimum sapientiae*, s. sapientiam *efficacissimam.* Cogitarunt fortasse de significatione *roboris*, quae chald. עֲלַם inest. Confer quoque arab. غلم. Ib. XXVIII, 1. αὐτοῦ δύναμιν, *divitias absconditas* (i. q. נֹכֶס: *was das Bergwerk vermag*), hae enim sunt *abscondita montium. Hieron.* et ex eo *August. virtutem suam.* Praeterea legitur apud *Inc.* 1 Reg. II, 2. ubi לְאִישׁ

redditur εἰς ἄνδρα δυνάμεως, quanquam *fortitudinis* notio iam in voce ἀνὴρ latet. Sap. VII, 20. δυνάμεις ῥιζῶν, *virtutes* plantarum; h. e. *vis et efficacia*, quam habent et exserunt plantae. Eodem modo in notione *facultatis* ac *virtutis innatae* legitur. Sap. XIX, 20. πῦρ ἴσχυσεν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας δυνάμεως (scil. ἐπιλελησμένον, quod e cod. *Alex.* addendum est.) — καὶ ὕδωρ τῆς σβεστικῆς δυνάμεως ἐπελανθάνετο. Sirac. VIII, 13. δύναμις, *facultas.* Ib. XVII, 32. δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ, *corpora coelestia.* Ib. LI, 23. τῷ διδόντι μοι σοφίαν δώσω δύναμιν, sec. *Compl.*, *celebrabo* eum, qui animum meum vera sapientia imbuet: ubi alii libri habent δόξα. Sic δύναμις in notione *laudis* ac *celebrationis* ad imitationem hebr. עֹז (Ps. VIII, 3. et XXIX, 1.) cum δόξα permutatur Matth. VI, 13. 1 Macc. VII, 2. ubi *Syrus* δυνάμεις de *ducibus*, *s. principibus copiarum* interpretatus est. Ib. X, 71. δυνάμεις τῶν πόλεων. *Vulg. virtus bellorum.* Legit πολέμων. Confer ad h. l. *Michaelis* notas. - Vide alibi Ἀρχιστράτηγος, et Ἰσχύς.

ΔΥΝΑΜΟ'Ω, *corroboro, potentem reddo, confirmo.* גָּבַר, Kal, Pih. Hiph. et Hithp. *Aqu.* Iob. XXXVI, 9. הִתְגַּבֵּר, ubi δυναμοῦσθαι est *violentum esse* seu *fieri*, i. q. ἰσχύειν apud LXX. *Aqu.* Ps. LXIV, 4. ἐδυναμώθησαν. LXX Coh. X, 10. Dan. IX, 27. - עָזַז. Ps. LXVII, 31.

ΔΥΝΑΣΤΕΙ'Α, *potentia, potentatus, robur, exercitus, imperium.* אֵלִים, *dii. Symm.* Exod. XV, 11. Abstractum posuit pro concreto. - גִּבּוֹר, *potens.* Nahum. II, 3. Amos. II, 16. ἐν δυναστείαις: ubi fortasse legendum δυνάσταις, ut habet h. l. *Inc.* - גְּבוּרָה. *Inc.* Ps. CL, 2. *Symm.* Iob. XXVI, 14. et Ps. XIX, 7. *Aqu.* Psalm. LXV, 7. LXX Iud. V, 31. καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, sicut ortus solis in *robore* ipsius, h. e. in *pleno iubare* ipsius, quo vim suam et robur vel maxime potest exercere. Alii ibi legunt ἐν δυνάμει αὐτοῦ. Similiter Apoc. I, 16. ὡς ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, sicut sol apparet in *robore* suo, h. e. in *pleno iubare* suo, vel cum splendet maxime. 1 Reg. XV, 23. XVI, 5. 27. - חַיִל, *exercitus.* Dan. IV, 32. - חֹסֶן, *thesaurus.* Ez. XXII, 25. Radix חָסַן notat *fortis, robustus fuit*, ex usu l. Syr. et Arab. - *מִמְשָׁל, *dominatio.* Dan. XI, 5. sec. *Chis.* - מֶמְשָׁלָה, *dominatio.* 1 Reg. IX, 19. coll. Sap. VI, 3. - מָעוֹז, *robur.* Dan. XI, 31. - סִבְלָה, *onus.* Exod. VI, 6. Δυναστεία h. l. est *durum imperium, tyrannis.* - עֹז, *robur. Theod.* et LXX Iob. XXXVII, 6. *Symm.* Ps. LXXVII, 26. - עֱזוּז, idem. Psalm. LXXVII, 5. - *עָצוּם, *validus.* Prov. XVIII, 18. sec. *Vat.* sed alii rectius δυνάσταις. - *צְבָאוֹת, *exercitus.* Ex. XII, 17. sec. *Oxon.* ubi alii libri δύναμιν habent. Ibid. v. 41. In libris Apocryphis δυναστεία pariter ac ἰσχὺς aliis vocabulis additur ad indicandam magnitudinem et praestantiam rei, de qua sermo est, v. c. Sir. XXXIV, 18. ubi Deus dicitur veris suis

cultoribus esse ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος, h. e. *summo praesidio et auxilio.* Ib. XLIII, 34. 1 Macc. III, 29.

ΔΥΝΑ'ΣΤΕΥΜΑ, *quod imperio alicuius subiacet*, *ditio*. 1 Reg. III, 1. sec. *Vat.* Σαλομὼν ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου, Salomo incipiebat aperire *ditiones* Libani, ubi nihil in textu hebr. respondet.

ΔΥΝΑΣΤΕΥ'Ω, *potens sum*, *dominor*, *vim infero*, *vi detineo*. אֱלֹהִים, *dii*. *Symm.* Gen. VI, 2. οἱ υἱοὶ τῶν δυναστευόντων sec. cod. *Mosqu.* - *גִּבּוֹר, *fortis*. 2 Sam. XVII, 10. sec. *Oxon.* δεδυνάστευκεν. - הִגְבִּיר, Hiph. *corroboro*. *Al* Ps. XI, 4. Adde Dan. IX, 27. sec. *Chis.* - הֶחֱזִיק, Hiph. *vi detineo*. Ier. L, 33. - *מָשַׁל, *regno*. Dan. XI, 5. sec. *Chis.* - עָשַׁק, *vi opprimo*. 1 Par. XVI, 21. Sir. XII, 5. δυναστεύειν est *opprimere*. Ibid. V, 3. δυναστεύειν ex adiuncto significat *aliquem in ius vocare*, s. *repetere rationem ab aliquo*. *Vulgat.* *quis me subiiciet propter facta mea?* aut *perdomabit*, ut alii vertunt.

ΔΥΝΑΣΤΕΥ'ΩΝ, *dominator*, *imperator*. גְּבִירָה, *augusta*, *regina*. Ierem. XIII, 18. τοῖς δυναστεύουσι. Legerunt לְגִבּוֹרִים. - *עָרִיץ, *fortis*, *tyrannus*. *Inc.* Iob. XV, 20.

ΔΥΝΑΣΤΕΥ'ΟΥΣΑ, *imperatrix*. גְּבִירָה, *augusta*, *regina*. 2 Reg. X, 13.

ΔΥΝΑΣΤΕΥ'Ω ΜΕΘ' "ΥΒΡΕΩΣ. מָשַׁל, *regno*. Prov. XIX, 10. Illud μεθ' ὕβρεως sensus exornandi causa addiderunt, nam מָשַׁל habet h. l. hanc adiunctam notionem. *Grabius Prolegg. in LXX* T. IV. c. 4. §. 3. hanc versionem ad שָׂרִים referens pro δυναστεύειν legendum coniicit δυναστῶν, et vitiosam lectionem ex eo natam putat, quod librarii praecedens ἄρξηται in significatione *incipiendi* haud recte accipientes infinitivum δυναστεύειν inde subiunxerint, cum ἄρξηται ibi iuxta hebr. *dominandi* notionem habeat. Pugnant pro hac emendatione *Theodot.* *Chald.* et *Syrus*.

ΔΥΝΑ'ΣΤΗΣ, *dynasta*, *princeps*, *potens*. אָבִיר, *fortis*. Gen. XLIX, 24. *Aqu.* *Theodot.* *et Vta* Ps. LXXVII, 24. - אַדִּיר, *magnificus*. Iud. V, 25. 2 Par. XXIII, 20. Nah. III, 18. - אֵיתָן, *fortis*. Iob. XII, 19. *Vulg.* *optimates*. Conf. ad h. l. *Boysenium*. - אֱלֹהִים, *dii*. *Inc.* Gen. V, 2. Vide quoque supra s. v. δυναστεύω. - אַנְשֵׁי חַיִל, *viri roboris*, h. e. *robusti*. Ies. V, 22. - בַּיִת, *domus*, it. *domestici*. Genes. L, 4. τοὺς δυνάστας φαραώ. Per *domum Pharaonis* sunt h. l. *principes aulici* Pharaonis intellegendi. - גִּבּוֹר, *fortis*. *Theodot.* Ies. III, 2. *Incert.* Amos. II, 16. LXX 1 Paral. XXVIII, 1. XXIX, 24. - גָּדוֹל, *magnus*. Lev. XIX, 15. Prov. XVIII, 16. XXV, 6. - *גּוֹלִים, *migrantes*. Amos. VI, 6. Legerunt גְּדֹלִים. Sed vera lectio est ἀποικιζομένων, quam una cum altera *Iustinus M.* exhibet. *Vulg.* *transmigrantium*. - חָזָק, *robustus*.

Iob. V, 15. – *לְפִי־קָרֶת, *ad os civitatis.* Prov. VIII, 3. δυναστῶν. Num interpres hebr. intellexerit de principibus, qui iubendi potestatem in civitate habeant, an vero scripserit τῶν ἀστέων, diiudicare non audet *Iaegerus* ad h. l. Potest tamen δυναστῶν ad שְׁעָרִים referri e notione *horrendi, timendi,* quam verbum שָׂעַר habet, ita ut לְפִי־קָרֶת in versione sua plane omiserint. – *מִבְחַר, *electus.* Dan. XI, 15. sec. *Chis.* – מוֹרֶה, part. Hiph. a יָרָה, *docens, doctor.* Iob. XXXVI, 22. Iudice *Doederleinio* legerunt מוֹרָא, *venerandus, terribilis.* Ies. VIII, 13. – מְשַׁוֵּעַ, part. Pihel a שׁוּעַ, *vociferans, eiulans.* Iob. XXIX, 12. Ps. LXXI, 12. ἐκ δυνάστου. Legeunt מְשׁוֹעַ, h. e. *ex divite et nobili.* Habet enim שׁוּעַ notionem *potentiae, divitiarum, opum.* V. *Simonis lex. hebr.* p. 1606. *Vulg. a potente.* Ita etiam *Syr. et Arabs. Happachio* legisse videntur מְעַשִׁין ex usu linguae Syr. – מֹשֵׁל, part. *dominator.* Prov. XXIII, 1. – מִתְנַדֵּב, part. Hithp. *sponte se offerens.* Iud. V, 9. In mente sine dubio habuerunt vocem נָדִיב. – נָדִיב, *princeps.* 1 Sam. II, 8. Prov. XVII, 27. XXV, 7. – סָרִיס, *eunuchus,* et per synecdochen *minister aulicus, cubicularius.* Ier. XXXIV, 19. – עָצוּם, *validus.* Prov. XVIII, 18. Dan. VIII, 24. sec. *Chis.* – עָרוּם, *astutus.* Iob. XV, 5. Legerunt sine dubio עֲצוּמִים, aut עָרִיצִים. – עָרִיץ, *tyrannus.* Iob. VI, 23. XV, 20. XXVII, 13. – *פְּלֵתִי, *Plethi,* nomen propr. *Inc.* 2 Sam. XX, 23. Ex usu l. arab. vox פְּלֵתִי notat *incursantes in hostem,* a نغلت, *insiliit, irruit.* – פְּרָזִי, *paganus.* Hab. III, 15. In mente habebant פְּרָזוֹן, *dux.* – קֶרֶת, *civitas.* Prov. VIII, 3. Vide supra s. v. לְפִי קָרֶת. – רָזוֹן, *macies.* Prov. XIV, 28. Legerunt רֹזֵן a רָזַן. – רוֹזְנִים, *plur.* Prov. VIII, 16. XXXI, 4. – רָשָׁע, *improbus.* Iob. IX, 22. Δυνάστης h. l. *violentum* notat. – *שַׁלִּיט, *potens.* Dan. II, 10. sec. *Chis.* – *שַׂר, *princeps.* Οἱ λοιποὶ Prov. XIX, 10. ubi vel τῷ מֹשֵׁל, vel τῷ שַׂר respondet, ac aut δεσπότης δυνάστου, aut δεσπότης, δυνάστης rescribendum erit. Dan. XI, 5. sec. *Chis.* – *שְׁעָרִים. Prov. I, 20. Respexerunt notionem *horrendi* ac *timendi,* quam שָׂעַר habet, unde שְׂעָרִים, *potentes.* Sir. XVI, 13. δυνάστης ἐξιλασμῶν, *admodum* clemens, seu, ut *Syrus* expressit: *multus est ad parcendum,* magna est eius misericordia. Conf. sequ.

'ΑΝΗ'Ρ ΔΥΝΑ'ΣΤΗΣ, vir potens. גֶּבֶר, *vir,* proprie *validus.* Iud. V, 30.

ΔΥΝΑΤΟ'Σ, potens, dives, opulentus. *אַבִּיר, *fortis.* *Theod.* Ier. XLVII, 3. *Vulgat. bellatorum.* – בָּחוּר, *electus.* 2 Par. XIII, 3. 17. XXV, 5. Sermo in omnibus his locis est de militibus. – בֶּן חַיִל, *filius virtutis.* 2 Sam. II, 7. 2 Par. XXVIII, 6. – בֵּנַיִם vel בֵּינַיִם, *inter duo,* i. e. *intermedius.* 1 Sam. XVII, 4. ἀνὴρ δυνατός. Ita transtulerunt, aut quia legerunt, vel certe putarunt legendum locum aliter, nescio

an אִישׁ *הַכַּבִּיר, vel אִישׁ הַגִּבּוֹר, aut quia spectarunt ea, quae de Goliathi insigni proceritate et mira magnitudine dicuntur. Sunt verba *Fischeri* de *verss. gr. V. T.* pag. 59. Sed qui medius stat inter duas partes, monomachia litem diremturus, recte δυνατὸς dici poterat. – גָּבַר, *praevaleo*. 1 Sam. II, 9. 1 Par. V, 2. *Aqu. Theod.* 2 Sam. I, 23. – גֶּבֶר, *vir*, proprie *validus*. 1 Par. XXVI, 12. Ier. XLI, 16. XLIV, 20. – גִּבּוֹר, *praevalidus*. Οἱ λοιποὶ 2 Sam. X, 7. pro הַצָּבָא הַגִּבּוֹרִים, τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν. LXX δύναμιν καὶ τοὺς δυνατούς. Secundum τοὺς λοιποὺς ac textum hebr. δυνατοὶ sunt *milites electi*, *prae caeteris bellicosi ac fortes*, secundum LXX, qui ante הַגִּבּוֹרִים inseruerunt ו, δυνατοὶ sunt *duces exercitus*, et quidem *idonei*, *prudentia*, *intellegentia* ac *fortitudine satis instructi*. *Aqu.* Ies. III, 2. Amos. II, 16. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXI, 22. ubi δυνατοὶ sunt *milites fortes ac strenui*. LXX Ios. VI, 2. VIII, 3. X, 7. – *גִּבּוֹר חַיִל. 1 Paral. XXVI, 6. sec. *Vat.* ubi fortasse post δυνατοὶ supplendum est ἰσχύϊ ex *Compl.*, aut δυνάμεως, coll. v. 7. – הַדָּבְרַיָּא, chald. plur. *gubernatores*. Dan. III, 28. – חָזָק, *validus*. Ez. III, 8. – חַיִל, *robur*. *Inc.* Prov. XXXI, 28. δυνατά, *divitiae*, coll. *Xenoph. Hist. gr.* I, 4, 6. LXX Genes. XLVII, 6. Exod. XVIII, 21. 25. Iud. XX, 44. 1 Par. XI, 8. pro δυνατοὶ in *Rom.* vel legendum est δυνάμεις aut δυνάμεως, ut habet *Compl.*, vel ἰσχυροί, quod praecedit, mutandum est in ἰσχύϊ seu ἰσχύος. – חָלוּץ, part. Pah. *expeditus*. 1 Paral. XII, 14. δυνατοὶ παρατάξεως, *expediti* ad proelium: unde apparet, δυνατοὺς dici Graecis, *qui omnibus necessariis instructi sunt*. 2 Par. XVII, 18. δυνατοὶ πολέμου, *bellicosi*. – חֲסִין, *robustus*. Psalm. LXXXVIII, 9. – יָכִיל, chald. part. Dan. III, 17. δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς, *potest* eripere nos. – יָכֹל, *possum*, *valeo*. Genes. XXXII, 28. Num. XIII, 31. – כַּבִּיר, *validus*. Iob. XXXVI, 5. – מֵבִין, part. Hiph. a בִּין, *erudiens*, etiam *intellegens*. 2 Par. XXXV, 3. τοῖς Λευΐταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντί. – מִתְנַדְּבִים, part. plur. *sponte se offerentes*. *Inc.* Iud. V, 9. Vide supra s. v. δυνάστης. – נֹכֵל, *machinator*, *dolosus*. Mal. I, 14. Ex sententia nonnullorum legerunt יוכל aut נוכל, quasi esset Niphal a יָכֹל, *potuit*. Sed *Scharfenb.* ad *Cappelli Crit. S.* pag. 516. rectius statuit, LXX lapsos potius esse in indaganda origine verbi נוכל, quod deduxerunt a יָכֹל, *potuit*. *Bahrdtius* suspicatur, veram versionem fuisse δολιευόμενος, aut δόλιος. – נָכוֹן, part. Niph. a כּוּן, *rectum*, *firmum*. Ex. VIII, 26. οὐ δυνατόν, non *convenit* s. *decet*. – עַז, *robustus*. Ps. XVII, 20. – עֹז, *robur*. Iud. V, 21. Videntur legisse עַז. – *פְּלֵתִי, *Plethi*. *Theod.* 2 Sam. XX, 23. Vide s. v. δυνάστης. – פְּרָזוֹן, *pagi*, *villae absque muro ac munitione*. *Inc.* Iud. V, 7. Vox hebr. etiam *ducem* notat. *Theodoretus quaest.* 12. habet οἱ κρατοῦντες. – *רוֹזְנִים, *principes*. LXX sec. cod. *Alex.* aut potius *Inc.* Iud. V, 3. – שָׁלִישׁ, *tribunus*, *dux*.

2 Par. VIII, 9. Sir. XXI, 8. ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ, potens lingua, h. e. eloquens. *Vulg. potens lingua audaci.* Ib. XXIX, 25. ἄνδρας δυνατοὺς, *divites, opulentos*, ut lat. *potens* apud *Phaedr.* I. fab. 24, 1. *Schol. Thucyd.* lib. II. οἱ δυνατοὶ, οἱ πλούτῳ δυνάμενοι. Ib. XLVII, 5. δυνατὸν ἐν πολέμῳ.

ΔΥΝΑΤΟ'Σ 'ΑΝΗ'Ρ, potens vir. גֶּבֶר, *vir*, adiuncta notione *potentiae.* Ier. XLIII, 6.

ΔΥΝΑΤΟ'Σ ΕΙ'ΜΙ', potens sum. יָכֹל יָכֹל, *valendo valeo.* Num. XXII, 38.

ΔΥΝΑΤΟ'Σ ΤΟΙ͂Σ 'ΕΡΓΟΙΣ, potens operibus. רַב עֲלִילִיָּה, *magnus adinventione.* Ier. XXXII, 19.

ΔΥΝΑΤΩ͂Σ, potenter. בְּכֹחַ, *in robore.* 1 Par. XXVI, 8. ubi alii ἐν ἰσχύϊ habent. Sap. VI, 6. δυνατῶς ἐτασθήσονται, *gravia* tormenta patientur.

ΔΥΝΑΤΩ'ΤΕΡΟΣ, potentior. רָם, seq. מ, *celsior*, et l. c. *potentior.* Deut. I, 28. Sap. X, 12.

ΔΥΝΑΤΩ'ΤΕΡΟΣ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ. עָצַם, *corroboror*, sequente מ. Gen. XXVI, 16.

ΔΥ'ΝΩ, ΔΥ͂ΜΙ, ΔΥ'ΟΜΑΙ, subeo, occido, mergor, submergor, it. *retraho.* אָסַף, *congrego, retraho.* Ioel. II, 10. ἄστρα δύσουσιν τὸ φέγγος αὐτῶν, stellae prement lucem suam. Habet δύνειν h. l. vim activi. In Cod. *Barber.* perperam legitur δώσουσι. Idem valet de loco Ioel. III, 15. – בּוֹא, *venio*, de sole *occido.* Gen. XXVIII, 12. ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος, sol enim *occidit.* Levit. XXII, 7. δύῃ ὁ ἥλιος. Deut. XXIII, 11. – חָבַשׁ, *alligo.* Ion. II, 6. ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, *subiit* caput meum fissuras montium. *Hesych.* ἔδυ, εἰσῆλθε, κατῆλθε, κατέδυ. *Gloss. MS. in Cant. Script.* ἔδυ, κατέδυσε. – נְשַׁח, Niph. a שָׁחַח, *incurvatus sum.* Ies. XXIX, 4. – צָלַל, *obumbror.* Exod. XV, 10. ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι, *submersi* sunt tanquam plumbum in aqua.

ΔΥ'Ο, duo, bis. אַרְבָּעָה, *quatuor.* Nehem. VII, 54. Comma antecedens huic errori in numero locum dedit. – מְלֹא, *plenitudo.* 2 Sam. VIII, 2. – צֶמֶד, *par, iugum.* 1 Sam. XI, 7. Ies. XXI, 7. – *שָׁנִים, *anni.* Hab. III, 2. Legerunt שְׁנַיִם. – שָׁנִים : שְׁנַיִם. Gen. VI, 19. 20. δύο δύο, *duo duo*, h. e. singularia paria. Ib. VII, 2. 9. 15. Ps. LXI, 11. δύο ταῦτα ἤκουσα, *bis* haecce audivi: ubi δύο positum est pro δεύτερον, quod reliqui intt. habent. 2 Sam. VIII, 5. illud δύο ante χιλιάδας spurium esse ac librario deberi existimo, qui vers. Alex. in concordiam cum textu hebr. redigere volebat. Certe cod. *Alex.* habet εἴκοσι χιλιάδας, quem etiam secutus est *Iosephus* A. I. VII, 5, 2. – שְׁנָתַיִם, dual. a שָׁנָה, *duo anni.* Gen. XLI, 1.

**ΔΥ'Ο ΑΥ'ΤΟΙ', duo ipsi.* שְׁנֵיהֶם, *ambo ipsi. Aqu.* Ies. I, 31. δύο αὐτοὶ, ubi vid. *Montfauc.* – Vide alibi Διαιρέω, 'Εξήκοντα, "Ετη, Μέτρα et 'Υφασμένον.

*ΔΥΣΑ'ΘΛΙΟΣ, *valde miser.* 3 Macc. IV, 4. sec. *Alex.* ubi alii libri τρισάθλιον habent. Particula δὺς praeposita saepe nomen auget. Vide δυσαίακτος, δυσάλυκτος.

*ΔΥΣΑΙ'ΑΚΤΟΣ, *valde miserabilis et lugubris, dignus, qui ab omnibus graviter lugeatur et defleatur.* 3 Macc. VI, 31. ἀντὶ τοῦ πικροῦ καὶ δυσαιάκτου (Cod. *Alex.* vitiose δυνατάκτου) μόρου, loco acerbae (h. e. miserae) et *lugubris* mortis. *Suidas:* δυσαιάκτου, δυσθρηνήτου.

ΔΥΣΑΛΙ'Α, *dysalia, sordes, intemperies, morbus stomachi.* צֹאָה, *excrementum. Theodot.* Ies. XXVIII, 8. – צַו, *praeceptum. Theodot.* Ies. XXVIII, 13. Legit fortasse צֹאָה. Sed pro δυσαλία utrobique *Bielio* legendum videtur δεισαλία vel δισαλία. *Hesych.* δισαλία, ἀκαθαρσία. *Suidae* δεῖσα est ἡ κόπρος, et δεισαλέα sunt κοπρώδη. *Hieronymus*, cuius verba exhibet *L. Bos.* in *Proleg.* cap. 3.: *quicquid nauseam facit et vomitum, δυσαλία dici potest.*

ΔΥΣΑ'ΛΥΚΤΟΣ, *inevitabilis, qui effugi nequit.* Sap. XVII, 17. τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην, *inevitabilem* sustinuit necessitatem. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* δυσάλυκτον, δύσφευκτον. Ita etiam exponitur in *Gloss. MS.* τῆς Παναρέτου, ubi tamen vitiose scribitur δυσάλληκτον. Apud *Hesychium* δυσάλωτον (forte δυσάλυκτον), μὴ ἐκφεῦγον. Est a δὺς et ἀλύσκω, *evito, effugio, declino.*

ΔΥΣΑΡΕΣΤΕ'ΟΜΑΙ, *difficulter placor, offenso sum animo, moleste fero, displicet mihi.* קוּט, *fastidio. Aqu. Symm.* Ps. XCIV, 11. δυσηρεστήθην. *Aqu.* Ex. XX, 43. δυσαρεστήσετε, i. e. iuxta *Hieronymum*, *displicebitis vobis.*

ΔΥΣΒΑ'ΣΤΑΚΤΟΣ, *difficilis portatu, onerosus.* נֵטֶל, *onus.* Prov. XXVII, 3. *Hesych.* δυσβάστακτον, βαρύ.

*ΔΥΣΓΕ'ΝΕΙΑ, *ignobilitas, generis obscuritas.* Sirac. XXII, 7. sec. *Compl.* τέκνα ἐν ἀγαθῇ ζωῇ — κρύψουσι τὴν δυσγένειαν, liberi honesti obtegent seu obliterabunt *generis ignobilitatem. Dionys. Hal.* T. IV. pag. 2036. ed. *Reisk. Hesych.* δυσγένειαν, ἀγένειαν.

ΔΥΣΔΙΗ'ΓΗΤΟΣ, *difficilis narratu, inenarrabilis.* Sap. XVII, 1.

*ΔΥΣΕΙΔΗ'Σ, *deformis, turpis.* שָׁפָל, *humilis. Inc.* teste cod. *Lips.* Lev. XIV, 37. *K. Zonaras Lex.* δυσειδής, ὁ δύσμορφος. *Suidas:* δυσειδής, ὁ ἄμορφος. *Hesych.* δ., κακὸν εἶδος ἔχων.

ΔΥΣΗΜΕΡΕ'Ω, *infeliciter ago.* 2 Maccab. VIII, 35. δυσημερήσας. Vide infra s. v. εὐημερέω.

ΔΥΣΗΜΕΡΙ'Α, *infelicitas, adversitas.* 2 Macc. V, 6. ubi τῇ εὐημερίᾳ opponitur.

ΔΥΣΙ'ΑΤΟΙ, *curatu difficiles.* נְפִילִים, *cadentes, s. gigantes. Inc.* (*Aquila* sec. cod. *Mosqu.*) Gen. VI, 4. δυσίατοι, quod in δυνατοὶ mutare, ac ad הַגִּבֹּרִים (coll. Ies. XLIX, 24.)

in fine commatis referre mavult *Scharfenbergius. Matthaei* coniicit legendum esse *δυσήνιοι. Suidas: δυσίατον, ἀθεράπευτον.*

ΔΥ'ΣΙΣ, occasus. מָבוֹא, idem. Ps. CIII, 20.

**ΔΥΣΚΑΤΑΠΑΥΣΤΟΣ, non cessans, perennis, non intermissus.* 3 Macc. V, 4. *δυσκατάπαυστος βοὴ, non intermissus* clamor. *Syrus:* ܠܐ ܫܠܐ*, sine requie.*

**ΔΥΣΚΛΕΗ'Σ, inglorius, inhonestus, turpis.* 3 Macc. III, 25. *δυσκλεῆ φόνον, turpe* supplicium. *Hesych. δυσκλέα, ἄδοξα, κακόδοξα.* 3 Macc. III, 23. *δυσκλεεστάτη ἐμβίωσις,* vita *turpissima. Dio Cass.* I, 41. p. 272. ed. *Reim.* Adde *Pollucis Onom.* V, 159.

ΔΥ'ΣΚΟΛΟΣ, difficilis, durus. אֵיד*, interitus.* Ierem. XLIX, 8. *δύσκολα, mala dura. Horat. Carm.* III, 13.

ΔΥ'ΣΚΩΦΟΣ, surdaster, ac ex adiuncto *difficulter loquens.* Conf. *Lex. N. T.* s. v. *κωφός.* אִלֵּם*, mutus.* Ex. IV, 11. ubi *Aqu. Symmach.* ac *Theod. μογιλάλος* habent. *Suidas: δύσκωφος, ὁ ἐκ μέρους ἀκούων.*

ΔΥΣΜΕ'ΝΕΙΑ, malevolentia, odium, inimicitia. 2 Maccab. VI, 29. *τῇ εὐμενείᾳ* opponitur. Ibid. XII, 3. XIV, 39. 3 Macc. III, 19. VII, 4. *Hesych. δυσμένεια, ἔχθρα, μῖσος.*

**ΔΥΣΜΕΝΗ'Σ, inimicus, hostis, hostili animo praeditus.* Addit. Esth. XIII, 5. *δυσμενῆ λαόν.* Ib. v. 4. 3 Maccab. III, 2. *φήμη δυσμενὴς,* fama *infensa.* Ibid. v. 25. *Hesych. δυσμενεῖ, πολεμίῳ, ἐχθρῷ. Thom. Mag.* p. 401. ed. *Bernard. δυσμενὴς, ὁ τὸν χρόνιον πρὸς τὸν ποτὲ φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν. Zonarae Lex.* 577. *δυσμενὴς, ἐχθρός.*

ΔΥΣΜΕΝΩ~Σ, malevole, infense. 2 Macc. XIV, 11. *δυσμενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδαν, malevole* in Iudam animati.

ΔΥΣΜΗ', occasus, occidens, et in plur. *δυσμαὶ,* idem. אַחֲרוֹן*, posterior.* Deut. XI, 24. *Mare posterius* est h. l. *occidentale.* - בּוֹא, infin. *venire,* quod saepe de *occasu solis* adhibetur. Gen. XV, 12. 17. Ex. XVII, 12. XXII, 26. - יָם*, mare. Inc.* Gen. XII, 8. LXX 2 Par. IV, 4. - מָבוֹא*, occasus.* Deut. XI, 30. Ios. I, 4. *ἀφ' ἡλίου δυσμῶν,* ab occasu solis. Vide et Ios. XXIII, 4. Ps. XLIX, 2. Patet ex his locis, quod in *ἀπὸ δυσμῶν, ἕως δυσμῶν, πρὸς δυσμὰς* etc., quod alias saepe apud LXX legitur, *ἡλίου* subintelligendum sit. - מַיִם*, aquae. Inc.* Genes. XII, 8. - מַעֲרָב. 1 Par. VII, 28. XII, 15. XXVI, 16. 18. 30. - מַעֲרָבָה. Ies. XLV, 6. - מַעֲרָה*, denudatio.* Iud. XX, 33. Legerunt מִמַּעֲרָב - *נֶגֶב*, meridies* Ios. XV, 3. - *עֲבָרוֹת*, transitus. Inc.* 2 Sam. XVII, 16. Incertus ille interpres, sine dubio *Theodotion,* legit עַרְבוֹת, literis transpositis, ut iam monuit *Montfauconus.* - עֲרָבָה*, locus cam-*

pestris. *Hebr.* Ez. XLVII, 8. *Theod.* et LXX Num. XXII, 1. XXXIII, 48. 49. 50. 2 Sam. XVII, 16. sec. *Compl.* Amos. VI, 14. ubi pro הָעֲרָבָה aut legerunt הָעֶרֶב, aut commutarunt notiones utriusque vocis.

ΔΥΣΜΑΙ' ΔΥΣΜΩ͂Ν, occasus occasuum. עֲרַב מַעֲרָב, *misceo commercium.* Ez. XXVII, 9. עָרַב quidem significat *δυσμήν*: at hic non potest eo sensu accipi.

'ΑΦ' 'ΗΛΙ'ΟΥ ΔΥΣΜΩ͂Ν, a solis occasu. מֵאָחוֹר, *a posteriori parte.* Ies. IX, 11. אָחוֹר synecdochice sumitur pro *occidente.*

**ΔΥΣΝΟΕ'Ω, infesto et malevolo animo erga aliquem sum, hostiliter me erga aliquem gero.* Addit. Esther. XIII, 4. Iudaei dicuntur ἔθνος δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι, populus *male affectus* in res nostras, ubi in cod. *Alex.* δυσνοῆ legitur. 3 Macc. III, 24. *Hesych.* δύσνους, ἐχθρός. Id. δύσνοια, κακοβουλία.

ΔΥΣΟΣΜΙ'Α, foetor, putidus odor. בְּאֹשׁ, idem. *Symm.* Amos. IV, 10. *Vulg. putredinem.*

ΔΥΣΠΆΘΕΙΑ, aegritudo. חַרְצֻבּוֹת, plur. *vincula, ligamenta. Aqu.* Ps. LXXII, 4. δυσπάθεια, h. e. non cogitant de morte s. cogitatio mortis nullum ipsis dolorem affert. Voci hebr. h. l. notionem *acerrimi doloris* tribuunt interpretes. Vide *Simonis Lex. hebr.* p. 606. Cf. *Starcke carmina Davidis* p. 63.

ΔΥΣΠΕ'ΤΗΜΑ, adversitas, calamitas. 2 Maccab. V, 20. ὁ τόπος μετασχὼν τῶν τοῦ ἔθνους δυσπετημάτων, locus participans calamitatum, quae genti accidebant. *Hesych.* δυσπετημάτων, ἀποτυχημάτων. Ita enim legendum est. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* δυσπετημάτων, συμφορῶν, θλίψεων.

ΔΥΣΠΟΛΙΟ'ΡΚΗΤΟΣ, difficilis obsessu, vix expugnabilis. 2 Macc. XII, 21. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* δυσπολιόρκητον, κακοπόρθητον. *Xenoph. Hist. Gr.* IV, 8, 5.

ΔΥΣΠΡΑΓΕ'Ω, infeliciter ago. חָטָא, *pecco. Symmach.* Iob. V, 24. οὐ δυσπραγήσῃ, *non infeliciter ages.* Respexit notionem vocis חָטָא, qua notat *poenis affici pro peccatis*, aut alteram, *lapsus est*, ad similitudinem arab. خطا, quod in coni. IVta اخطا notat *fortuna minus prospera uti.*

ΔΥΣΠΡΟ'ΣΙΤΟΣ, difficilis aditu. 2 Macc. XII, 21. δυσπρόσιτον χωρίον. *Onosand. Strat.* c. 11. *Hesych.* δυσπρόσιτον, ᾧ δυσκόλως τις προσέρχεται.

ΔΥΣΣΕ'ΒΕΙΑ (etiam δυσσεβία, *Nonn. Dion.* 20. ult.), *impietas.* 2 Macc. VIII, 33. 3 Esdr. I, 42. *Soph. Antig.* 935. *Aeschyl. Eumen.* 535.

ΔΥΣΣΕΒΕ'Ω, impie ago. 2 Maccab. VI, 13. *Aeschyl. Eumen.* 613. *Soph. Trach.* 1262.

ΔΥΣΣΕ'ΒΗΜΑ, *impietas*. 3 Esdr. I, 53. 2 Maccab. XII, 3.

ΔΥΣΣΕΒΗ'Σ, *impius*. 2 Macc. III, 11. VIII, 14. IX, 9. XV, 33. 3 Maccab. III, 24. *Aeschyl. Agam.* 767. *Soph. Oed. Col.* v. 1253. *Hesych.* δυσσεβὴς, ἀσεβής.

ΔΥΣΤΟΚΕ'Ω, *difficulter pario* aut *partum edo*. קָשָׁה, Pih. *difficile reddo*. Gen. XXXV, 16. ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ, difficulter pariebat.

ΔΥΣΦΗΜΕ'Ω, *maledico*, *convicior*. 1 Macc. VII, 41.

ΔΥΣΦΗΜΙ'Α, *maledicentia*, *convicium*, *infamia*, it. *scelus*, *facinus execrandum*. 3 Esdr. I, 43. 1 Macc. VII, 38. 3 Maccab. II, 26. ὥστε δυσφημίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι, ubi *Bretschneiderus* de *facinoribus execrandis* cogitavit. Addit tamen: Estne fortasse positum abstractum pro concreto? *calumnia* pro *calumniatoribus*, *delatoribus*. *Hesych.* δυσφημίας, κακοφημίας.

ΔΥ'ΦΗΜΟΣ, *maledicus*, *conviciator*. 2 Macc. XIII, 11. XV, 32.

ΔΥΣΦΟΡΕ'Ω, *graviter* seu *aegre fero*. 2 Maccab. IV, 35. XIII, 25. In priore loco cum ἐπὶ, in posteriore cum περὶ construitur.

ΔΥΣΦΟ'ΡΩΣ, *graviter*, *aegre*. 2 Macc. XIV, 28. δυςφόρως ἔφερεν, *aegre* tulit. 3 Maccab. III, 8. δυσφόρως ἔχειν.

ΔΥΣΧΕ'ΡΕΙΑ, *difficultas*, *molestia*. 2 Maccab. II, 25. IX, 21. ἀσθενείᾳ δυσχέρειαν ἐχούσῃ, morbo admodum molesto.

ΔΥΣΧΕΡΗ'Σ, *difficilis*, *molestus*, *durus*. קָשֶׁה, idem. *Theod.* Exod. XVIII, 26. δυσχερὲς, *impeditum*, *intricatum*. 2 Macc. VI, 3. IX, 7. 24. XIV, 45.

ΔΥ'ΣΧΡΗΣΤΟΣ, *inutilis*, *noxius*, *molestus*. טוֹב, *bonus*. Ies. III, 9. ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, nam molestus nobis est. (Cf. *Schweighaeuseri Lex. Polyb.* s. h. v.) Ita transtulerunt, quia antecedens אָמְרוּ per δήσωμεν expresserant. Videntur autem haec verba desumta esse ex Sap. II, 12. ubi idem fere legitur. *Hesych.* δύσχρηστος, κακὸς, εἰς οὐδὲν χρήσιμος. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* δύσχρηστος, κάκιστος.

ΔΥΣΩΔΙ'Α, *graveolentia*, *foetidus odor*. בְּאשׁ, idem. *Symm.* Ies. XXXIV, 3. *Suidas:* δυσωδία, ἡ φαύλη ὀδμὴ, καὶ κακὴ πνοή.

**ΔΥΣΩ'ΔΗΣ*, *graviter olens*, *foetidus*. 4 Macc. VI, 25. *Pollux Onom.* II, 75. δυσῶδες πνεῖ.

ΔΥΣΩΠΕ'ΟΜΑΙ, *difficulter faciem alicuius intueor*, *vereor*, *revereor*, *erubesco*, *rationem habeo*, *obsequor*, *obtempero*. נָשָׂא פָּנִים, *suscipio faciem*, vel: *respicio personam*. *Symm.* Gen. XIX, 21. ὁράσει (lege cum *Drusio* ὅρα σοι) ἐδυσωπήθην τὸ πρόσωπόν σου, *rationem tui habebo*, *obtemperabo*

et satisfaciam precibus tuis. Confer *Fischeri Clav.* p. 43. ac *Scharfenb. anim.* pag. 19. Sic δυσωπία *Plutarcho* (Vol. VIII. p. 95. *Reisk.*) est μὴ ἀντέχειν δι' αἰδῶ, non repugnare prae pudore. Vide *Phrynichum* in δυσωπεῖσθαι. Pro נְשָׂא simpliciter legitur apud *Inc.* (sine dubio *Symm.*) 2 Reg. III, 14. ἐγὼ ἐδυςωπούμην. Pro נְשָׂא פָּנִים *Hebr.* Iob. XIII, 8. *Symmach.* Iob. XIII, 10. *Aqu. Theod.* Mal. I, 8. *Symm.* Mal. II, 9. Δυσωπεῖσθαι nonnullis ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι usurpari docet *Phavorinus.* Subst. δυσώπημα legitur apud *Iosephum* B. I. I, 25, 5. pag. 120.

**ΔΥ'Ω*, *induo.* לָבַשׁ, idem. Lev. XVI, 23. *Compl.* δεδύκει, al. ἐδεδύκει. Δυτὸς reperitur apud *Schol. Biseti Aristoph. Thesmoph.* v. 897.

ΔΩΔΑΘΩ'. Ipsa vox hebraica דֹּדָתוֹ, *patrui sui*, apud *Inc.* Lev. XX, 20. quam LXX reddiderunt: τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, *cognatae suae.*

ΔΩ'ΔΕΚΑ, *duodecim.* שְׁנֵים עָשָׂר et שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. Gen. V, 8. XIV, 4. XVII, 20. - תְּרֵי עֲשַׂר chald. Esdr. VI, 17.

ΔΩΔΕΚΑ'ΜΗΝΟΝ, sc. διάστημα, *duodecim mensium spatium.* יַרְחִין תְּרֵי עֲשַׂר, chald. Dan. IV, 26. Confer ἑπτάμηνον.

ΔΩΔΕΚΑΠΗΧΥΣ, *duodecim cubitorum*, hebr. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַמָּה. Ier. LII, 18.

ΔΩΔΕ'ΚΑΤΟΣ, *duodecimus.* עֲשִׂירִי, *decimus.* Esth. II, 16. ubi loco δωδεκάτῳ legendum est δεκάτῳ: δω ex antecedente τῷ ortum esse videtur. - שְׁנֵים עָשָׂר: שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. Num. VII, 78. 2 Reg. VIII, 25. XVII, 1.

ΔΩ'ΜΑ, *aedificium*, *tectum*, *superior pars domus.* גִּבְעָה, *collis.* 2 Par. XXVIII, 4. Videtur δῶμα h. l. *omnem locum editum* significare. - גַּג, *tectum*, quod planum erat de more Orientalium, circumiecto peribolo, ne quis decideret: coll. Deut. XXII, 8. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXI, 9. LXX Deut. XXII, 8. Ies. XV, 3. Soph. I, 5. *Hieronymus in Ep. ad Suniam: Δῶμα in orientalibus provinciis ipsum dicitur, quod apud Latinos tectum. In Palaestina enim et Aegypto vel ubi scripti sunt divini libri aut interpretati, non habent in tectis culmina, sed δώματα, quae Romae* solaria *vel* meniana *vocant, i. e. plana tecta, quae transversis trabibus sustentantur.* Vide *Lex. N. T.* s. h. v. - דָּם, *sanguis. Aqu.* Lev. XIX, 26. ἐπὶ τοῦ δώματος, quod *Drusius* commutandum esse censet in αἵματος, ut legitur in Cod. *Basil.* et *Coislin. secundo. Scharfenb.* eum ὑψώματος scripsisse et הָרִים legisse existimat. Vide *Spencer. de leg. hebr. rit.* l. II. c. 15. p. 382. - נָוֶה, *habitaculum.* Prov. XXI, 20. - תַּנִּין, in plur. תַּנּוֹת, *draco.* Mal. I, 5. Secundum *Cappellum* in *Crit. S.* p. 597. legerunt לְחָנוּת. Incommode: nam חָנוּת proprie est: *officina, taberna.* Sine dubio subiecerunt voci hebr. notionem vulgo ignotam, *sedes, domi-*

cilia, coll. arab. نَوَا, *habitavit*, unde نَوَاة, *habitatio*. Vide *Syrum* ad h. l. Conf. quoque *Fischeri Proluss. de verss. gr. V. T.* p. 188. et *Michaelis Supplem.* ad *lex. hebr.* pag. 2371. E versione Arabica apud LXX legendum esset *δόματα* a הָבָה, *liberaliter, large donavit*, unde אֶהָבָה et אֶהְבַן est *donum, merces*. *Buxtorfius* eos sensum reddidisse existimat, aeque ac *Chaldaeum*, qui habet: *in vastitatem deserti*. Vide quoque *Tychsen.* ad *Physiol. Syr.* p. 147.

ΔΩΡΕΑ', *donum*. *מְחִיר, *pretium*. Dan. XI, 39. sec. *Chis.* - נְבִזְבָּה, chald. *honorarium*. Dan. II, 6. (ubi *δόματα* et *δωρεὰν* iunxerunt, quomodo *δόματα* et *δωρεὰς* distinguit *Philostratus* p. 589.) V, 19. Sap. VII, 14. *αἱ ἐκ παιδείας δωρεαὶ*, bonae disciplinae *proventus* s. *fructus*. Ibid. XVI, 25. 2 Macc. IV, 30.

ΔΩΡΕΑ'N, *gratis, frustra, immerito, sine causa, incassum*. חִנָּם, idem. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXIII, 29. XXVI, 2. *Aqu.* Iob. II, 3. *immerito*. LXX Gen. XXIX, 15. *δωρεὰν*, *gratis*, coll. Ex. XXI, 11. Num. XI, 5. 1 Sam. XIX, 5. ubi חִנָּם notat est i. q. נָקִי in anteced., *innocentem, inculpatum*. *Vulg. qui est sine culpa*. Iob. I, 9. *μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν θεόν*; num *frustra*, hoc est sine causa, Iobus Deum colit? Ezech. XVI, 10. *οὐκ εἰς δωρεὰν λελάληκα*, non *frustra* locutus sum. Ex h. l. patet, quod *δωρεὰν*, quod pro adverbio habetur, sit accusativus nominis *δωρεά*, et *δωρεὰν* dicatur pro *εἰς δωρεάν*. Potest etiam subintellegi *κατά*. Vid. *L. Bos. ellips. gr.* p. 338. Ps. XXXIV, 8. *δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν*, *immerito* occultarunt mihi perniciem. *Symm. ἀναιτίως*. Ibid. v. 22. Sir. XX, 23. *δωρεὰν*, *temere*, quia sc. promisit aliquid, quod re ipsa praestare non potest. Cf. *Spicil.* meum II. p. 47. Ib. XXIX, 6. coll. v. 7.

ΔΩΡΕ'ΟΜΑΙ, *dono, condono*. זָבַד, *dono*. Gen. XXX, 20. - נָתַן, *do*. Esth. VIII, 1. Prov. IV, 2. - חָנַן, *gratiam facio*. *Inc.* Ps. VI, 3. *Aqu.* Ps. IX, 14. XXXVI, 26. L, 3. *δώρησόν μοι*, *condona* mihi. *Aqu. Symm.* Iob. XLI, 3. *Symm.* Ies. XXVI, 10. *ἐδωρήθη ἀσεβὴς*, *condonatum est* impio. - נָתַן, *do*. Esth. VIII, 1. Prov. IV, 2. - קָרְבָּן, *oblatio*. Lev. VII, 5. *Hesych. δωρεῖται, χαρίζεται*.

ΔΩΡΟΔΕ'ΚΤΗΣ, *munerum acceptor*. שֹׁחַד, *munus*. Iob. XV, 34.

ΔΩΡΟΔΟΤΕ'Ω, *dona do, muneror*. שָׁחַד, *dono*. *Aqu.* Ez. XVI, 33. *ἐδωροδότεις αὐτοὺς*, ubi iudice *Kreyssigio Symb.* I. pag. 11. vel *ἐδωροδόκεις*, *donis corrumpebas*, vel etiam, sensu non mutato, coll. Deut. X, 17. Prov. VI, 35., *ἐδωροκόπεις* reponendum est.

ΔΩΡΟΚΟΠΕ'Ω, propr. *de donis reseco*, etiam *donis corrumpo*. Sir. XXXV, 11. *μὴ δωροκόπει*, ne donis eum cor-

rumpe, h. e. ne speres, eum posse corrumpi, ut peccata tua dissimulet. Ita *Grotius*. *Vulg*. *noli offerre munera prava*, h. e. vitiata et corrupta, coll. Mal. I, 8. Sic κόπτεσθαι dicuntur frumenta et semina, cum vitiantur, inprimis cum inimica et malefica animalia eis innascuntur. Conf. *Theophr. hist. plant.* VIII. c. 10. et *de causis plant.* lib. IV. cap. ult. *Drusius* sensum ita constituit: noli munera offerre, de quibus aliquid ademtum sit. *Camerario* ad h. l. δωροκοπεῖν magis *supervacaneum studium aggerendi dona*, quam *deminutionem* notare videtur. 3 Macc. IV, 19. ὡς δεδωροκοπημένοις εἰς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, tanquam muneribus corruptis moliendae fugae causa.

ΔΩΡΟΚΟΠΙ'Α, *corruptela muneribus*. שִׁחֵד, *muneror, dona do*. *Aqu*. Deut. VI, 17. — כִּי תַרְבֶּה־שֹּׁחַד, *si multiplices munera*. *Aqu*. Prov. VI, 35.

ΔΩΡΟΛΗ'ΠΤΗΣ, i. q. δωροδέκτης, *munerum acceptor*. בֹּצֵעַ בֶּצַע, *quaestum faciens*, *quaestui deditus*. Prov. XV, 28. Ita transtulerunt, quia sequitur μισῶν δώρων. Vox δωροληπτέω occurrit apud *Hesiod*. ἔργ. 39. et *Eustathium* Il. α', p. 68. 35. ubi vid. *Politus* p. 182. ed. *Florent*. ac substantivum δωροληψία apud *Dion. Cass*. p. 219, 59. *Reim*.

ΔΩ͂ΡΟΝ, *donum*, *munus*, *oblatio*, *sacrificium*. *אִשֶּׁה; *oblatio ignita*. *Aqu*. *Symmach*. sec. *Cod. Paul. Lips*. Lev. I, 9. — אֶשְׁכָּר, *donum*, *munus*. Ps. LXXI, 10. — *בְּיַד, *in manu*. Iob. VIII, 20. Sc. בְּיַד positum est h. l. pro אֲשֶׁר בְּיַד, *quod est in manu*, s. *manu affertur et offertur*. Ergo etiam *munus*, *donum*, *sacrificium* notat. — בֶּצַע, *lucrum*, speciatim *turpe*. *Al*. Iud. V, 19. *Theod*. Mich. IV, 13. ubi δῶρα notat *munera*, *quibus aliquis se corrumpi patitur*. — הִתְנָה, Hiph. *mercede meretricia conduco*. Hos. VIII, 9. — זֶבֶד, *donum*, *munus*. Gen. XXX, 20. — חֲמוֹר, *asinus*. *Inc*. sec. cod. *Basil*. etiam *Aqu*. *Symm*. sec. cod. *Paul. Lips*. (hac addita nota: οὕτως εἶπεν καὶ ὁ Σαμουήλ, sc. 1 Sam. XII, 3.) Num. XVI, 15. *Scharfenb*. coniicit, hanc lectionem expressam esse e verbo שֹׁחַד. Sed equidem arbitror, eos חֶמֶד, *desiderium*, h. e. *res pretiosae*, legisse, aut sensum secutos esse. — לֶחֶם, *cibus*. Lev. XXI, 6. 8. 16. 21. 22. XXII, 25. Num. XXVIII, 24. — לֶקַח, *doctrina*. Prov. IV, 2. e notione *accipiendi*, quam habet לָקַח. — מְאוּם, per apocopen pro מְאוּמָה, *aliquid*. Iob. XXXI, 7. — מִגְדָּנוֹת, plur. *res pretiosae*. Gen. XXIV, 53. — מְחִיר, *pretium*. Dan. XI, 39. — מְנוּחָה, *requies*. Ier. LI, 59. Legerunt cum *Targum* מִנְחָה. — מִנְחָה. Gen. IV, 4. XXXII, 13. 18. XXXIII, 10. — מַשְׂאֵת. Ier. XL, 5. — מַתָּנָה. Ez. XX, 39. — נֶדֶר, *votum*, metonymice *res voto promissa*. Deut. XII, 11. — עֹלָה, *holocaustum*. *Aqu*. *Symm*. Lev. I, 9. — קָרְבָּן, *oblatio*. Lev. I, 2. 3. II, 1. III, 6. — שֹׁחַד. Ex. XXIII, 8. Deut. X, 17. XVI, 19. — *שַׁחַר, *aurora*. Ies. VIII, 20. Legerunt

שַׁחַד, *donum*, *munus*. - שַׁי. Ps. LXVII, 31. LXXV, 11. Ies. XVIII, 7. - שִׂיא, *excellentia*. Iob. XX, 6. *αὐτοῦ τὰ δῶρα*. Incommode. Rationem habuerunt notionis verbi נָשָׂא, *afferre munus*, *donare*, 2 Sam. XIX, 49. unde מַשְׂאֵת, *donum*, *munus*, 2 Chron. XVII, 11. - תּוֹדָה, *sacrificium eucharisticum*. Ier. XXXIII, 11. - חָרְמָה, *dolus*. Iud. IX, 31. Legerunt תְּרוּמָה, *oblatio*, *donum*, quanquam non ignoro, fuisse, qui legere mallent *μετὰ δόλων*, *per dolum*, *dolose*. Confer *Montf*. *Lex*. *hebr*. p. 525. Fortasse tamen sensum expresserunt, nam munera fere dolose dari solent. Tob. IV, 12. *merces*, *praemium*.

ΔΩ͂ΡΟΝ ΚΑΡΠΟΏΩ, *sacrificium adoleo*. אִשֶּׁה, *sacrificium ignitum*. Lev. II, 11.

ΔΏΡΩΝ ΛΗ͂ΨΙΣ, *donorum acceptio*. מַתָּנָה, *donum*. Prov. XV, 28.

**ΔΩ͂ΡΑ ΦΈΡΩ*. בְּמִנְחָה, *cum munere*. *Symm*. Psalm. XLIV, 13. *δῶρα οἴσει*.

E

ἘΆΝ, *si*, *si forte*. אוּלַי, *fortasse*. Gen. XVIII, 24. *ἐὰν ὦσι πεντήκοντα*, si forte sint quinquaginta iusti in urbe. Vide et v. 28. - אִם. Gen. XXVIII, 20. Psalm. LVIII, 16. *Aqu*. *ἐὰν μὴ ἐμπλησθῶσιν*. *Hieron*. *et cum saturati non fuerint*. - *הִנֵּה, *ecce*. Hab. II, 4. Certe Syris et Chald. הֵן valet *ἐάν*. - *בַּאֲשֶׁר. *Inc*. Gen. XXVI, 40.

ἘᾺΝ ΓᾺΡ ΚΑῚ, *etiamsi quoque*. גַּם כִּי. Psalm. XXII, 4.

ἘᾺΝ ΚΑῚ, *si etiam*. אִם. Iob. XIV, 5.

ἘᾺΝ ΟΥ̓͂Ν, *si igitur*. אוּלַי, *fortasse*. Ios. XIV, 12. 3 Esdr. II, 9. Chald. הֵן. Esdr. IV, 13.

ἘᾺΝ ΤΕ, *sive*. *אִם. Exod. XIX, 13. Lev. III, 1. Iob. XXXVII, 13. - הֵן. Esdr. VII, 26. *ἐάν τε εἰς θάνατον*, *ἐάν τε εἰς παιδείαν*, *sive* ad mortem, *sive* ad castigationem. Sir. XIII, 31. - Vide alibi *Μὴ* et *Οὐ ἐάν*.

ἜΑΡ, *ver*. חֹרֶף, *hyems*. Gen. VIII, 22. Ps. LXXIII, 18. Zach. XIV, 8. Sc. admodum late patet vox hebraica, et complectitur omnes anni tempestates, aestate excepta. Inanis itaque est *Wepleri* (in *fragm*. P. IV, p. 64.) coniectura, eos in omnibus his locis *ὀπώραν* scripsisse, quia خريف *autumnum* notat. *Michaelis Suppl*. p. 937. putat, LXX ita vertisse pro climatis Aegyptii ratione et *ἔαρος* nomine hyemem intellexisse. Qui enim nobis menses hiemales, ver Aegyptiorum sunt.

'ΕΑΥΤΟΥ', *sui ipsius*. Caret nominativo. *Al.* Num. XXIV, 15.

*'ΕΑΥΤΗ'ι, *tibimet ipsi*. הִיא, *ipsa*. *Aqu.* Ier. III, 6.

*'ΕΑΥΤΗ'Ν. לָהּ. Iob. XXXIX, 16. ubi *Grabius* recte correxit ἑαυτῇ sec. textum hebr. et reliquorum librorum auctoritatem.

'ΕΑΥΤΩ͂ι, dat. בְּעֵינָיו, *in oculis suis*. Prov. XXI, 2. XXVI, 16. – לוֹ, *sibi*. Gen. XXX, 41. – *עַל יָד, *super manum*. Prov. XIII, 11. non male, quoad sensum: *quantum sibi sufficit*. Praeterea legitur Prov. XVI, 27. ubi ἑαυτῷ ante ὀρύσσων de suo addiderunt, quia stulti est magis nocere sibi quam aliis.

'ΕΑΥΤΟ'Ν, acc. *se ipsum*. בֵּיתוֹ, *domum suam*. Prov. XV, 28. – נַפְשׁוֹ, *animam suam*. Iob. XXXII, 2. Prov. XVI, 5. XIX, 8. – בְּעֵינָיו, *in oculis suis*. Prov. XXX, 12. – Vide alibi *Λυμαίνω*.

'ΕΑΥΤΩ͂Ν, gen. plur. *sui ipsorum*. בְּעָלָיו, *dominorum suorum*. Prov. I, 19.

'ΕΑΥΤΟΙ͂Σ, dat. *sibi*, *vobis*. בְּיֶדְכֶם, *in manu vestra*. Ios. IX, 11. – לָהֶם, *sibi*. Neh. XII, 30. – לָכֶם, *vobis*. 2 Sam. XVI, 20. – לְנַפְשׁוֹתָם, *animabus suis*. Prov. I, 18. – עַל נַפְשָׁם, *pro animabus suis*. Esth. IX, 16. 30.

'ΕΑΥΤΟΥ'Σ, acc. Vide Πλουτίζοντες ἑαυτούς.

'ΕΝ 'ΕΑΥΤΗ͂ι. בְּקִרְבָּהּ, *in medio sui*. Gen. XVIII, 12.

'ΕΝ 'ΕΑΥΤΩ͂ι. *בּוֹ, *in eo*. *Theod.* Iob. XXXVI, 24. ubi tamen pro ἐν ἑαυτῷ legendum ἐν αὐτῷ. – בְּלִבּוֹ, *in corde suo*. Esth. VI, 7. – בְּקִרְבּוֹ, *in medio sui*. Ier. IX, 8. – בְּקֶרֶב לִבּוֹ, *in medio cordis sui*. Ps. XXXV, 1.

'ΕΝ 'ΕΑΥΤΟΙ͂Σ. בְּעֵינֵיהֶם, *in oculis suis*. Ies. V, 21.

'ΕΞ 'ΕΑΥΤΗ͂Σ ΓΙ'ΝΕΤΑΙ, *extra se ipsam fit*, i. e. *in ecstasin rapitur*. לֹא הָיָה בָהּ רוּחַ, *non est in ea spiritus*, h. e. *obstupefacta est*. 1 Reg. X, 5. 2 Par. IX, 4.

'ΕΦ' 'ΕΑΥΤΟΥ'Σ. *עָלָה, *ascendit*. Ies. XV, 2. Legerunt עָלֶיהָ, *super eam*. – עֲלֵיהֶם, *super ipsos*. 1 Par. XV, 15.

*'ΕΦ' 'ΕΑΥΤΩ͂Ν. בְּעֵינָיו. *Inc.* Iob. III, 21.

ΚΑΘ' 'ΕΑΥΤΟΥ', *per se ipsum*. בְּנַפְשׁוֹ, *in anima sua*, s. *per animam suam*. Amos. VI, 8.

ΚΑΤΑ' ΤΟ' 'ΕΑΥΤΟΥ', sc. κέρδος vel πλεονέκτημα, quod al. addunt, *iuxta lucrum suum*. לְבִצְעוֹ, idem. Ies. LVI, 11.

ΚΑΘ' 'ΕΑΥΤΗ'Ν et 'ΕΑΥΤΑ'Σ, *apud se*, *in loco suo*, *seorsim*, *sola*. לְבָד, *seorsim*, *solus*. Zach. XII, 12. 13. 14. – לְיַחַד, *in unum*. 1 Par. XII, 17. εἴη μοι καρδία καθ' ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς, sit mihi cor apud se ipsum super vos, h. e. *pacato erga vos ero animo*. – לְמִינָהּ, *secundum speciem suam*. Ez. XLVII, 11. – תַּחְתֶּיהָ, *subter se*. Zach. XII, 6.

ΚΑΘ' ἙΑΥΤΟ'Ν, seorsim, in loco suo. חֲרָבָה, *sicca. Theod.* Prov. XVII, 1. Respexit notionem *desolationis* ac *solitudinis,* quam habet vox חרב cum derivatis. Vide ad h. l. *Montfauconium.* - לְבַדּוֹ, *solus, ipse.* Gen. XXX, 41. *seorsim.* - *לוֹ, *sibi. Theod. Ed. Quinta* et LXX Hos. VIII, 9. - לְעֶבְרוֹ, *ad latus suum.* Ies. XLVII, 15. ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, quisque *seorsim* errat. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. - *כַּנּוֹ, *basis eius.* Dan. XI, 7. sec. *Chis.* Sensum secutus est. - תַחְתָּיו, *loco suo.* 2 Sam. VII, 10.

ΚΑΘ' ἙΑΥΤΩ͂Ν, pro se ipsis. עַל זַרְעָם, *pro semine eorum.* Esth. IX, 30.

ΚΑΘ' ἙΑΥΤΟΥ͂Σ, ad aedes suas. לְבַדָּם, *soli ipsi.* Gen. XLIII, 31. *Inc.* 2 Sam. X, 8. - לָהֶם, *ipsis.* 1 Sam. XXVI, 12. ἀπῆλθον καθ' ἑαυτοὺς, abierunt *ad aedes suas.* Sic *Aelian. V. H.* III, 19. καθ' ἑαυτὸν ἀπιόντα. - לָנוּ, *nobis.* 1 Sam. XXVI, 11. Sir. XVII, 3. καθ' ἑαυτοὺς, h. e. *secundum ipsorum naturam* et *conditionem.* Potest tamen quoque ad Deum referri, ut sit pluralis maiestaticus et i. q. κατ' εἰκόνα αὐτοῦ in sequentibus.

ΜΕΘ' ἙΑΥΤΟΥ͂. בְּיָדוֹ, *in manu sua.* Gen. XXIV, 10. Ex. XXXIV, 4.

ΜΕΘ' ἙΑΥΤΩ͂Ν. בְּיָדֵנוּ, *in manu nostra.* Gen. XLIII, 22.

ΠΑΡ' ἙΑΥΤΩ͂ι, apud se ipsum, in domo sua. בְּעֵינָיו, *in oculis suis.* Prov. XXVI, 5. 12. XXVIII, 11. - תַחְתָּיו, *subter se.* Exod. XVI, 29. Bene quoad sensum. Vide sequentia.

ΠΑΡ' ἙΑΥΤΗ͂ι, apud se ipsam. אֶצְלָהּ, *apud eam.* Gen. XXXIX, 16.

ΠΡΟ'Σ ἙΑΥΤΟ'Ν, ad se ipsum. אֶל לִבּוֹ, *ad cor suum. Symm.* Gen. VIII, 21.

ὩΣ ἙΑΥΤΟ'Ν, ad exemplum sui ipsius. בְּנַפְשׁוֹ, *in animu sua.* Ps. CIV, 21.

ἘΑΩ, sino, permitto, missum facio, derelinquo, desero auxilio. דָּמַם, *sileo.* Iob. XXXI, 34. Qui tacet, aliquid permittere videtur. - הֵנִיחַ Hiph. a נוּחַ. Ex. XXXII, 9. Esth. III, 8. *Symm.* Cohel. V, 11. - הִרְפָּה Hiph. *desisto.* Deut. IX, 14. Iud. XI, 37. *Symm.* 1 Sam. XV, 16. *Inc.* Ps. XLV, 11. - *הִשְׁתְּבַק, *dimittor.* Dan. II, 44. sec. *Chis.* - חָדַל et הֵשִׁית iunctim, *desisto et pono.* Iob. X, 20. - יָהַב, unde imper. הָבָה, *da.* Gen. XXXVIII, 16. - כָּבַשׁ, *subigo.* Ier. XXXIV, 11. sec. *Ald.* εἴασαν. *Vat.* habet ἐῶσαν. Scribendum sine dubio ἐποίησαν. - נָטַשׁ. *Aqu.* Ies. II, 6. et Ps. XXVII, 12. ubi notat *deserere auxilio.* - נָתַן, *do, permitto.* Iob. IX, 18. - שְׁבַק Chald. Dan. IV, 12. (Conf. *Abreschii lectt. Aristaenet.* p. 268.) 20. 23. - שָׁעָה, *averto me.* Iob. VII, 18. ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με; quousque non me missum facis? coll. Act. V,

58. 2 Macc. VI, 13. τὸ μὴ πολὺν χρόνον ἐᾶσθαι τοὺς δυσσεβοῦντας, quod non multum tempus *impuniti dimittantur* impii. 2 Macc. XIII, 11. μὴ ἐᾶσαι τοῖς δυσφήμοις, non *permittere* infamibus.

"ΕΑ ΔΕ', *concede vero, quanto magis.* אַף כִּי. Iob. XXV, 6. ubi *Vulg. quanto magis.* Iob. XV, 16.

"ΕΑ ΔΕ', "ΟΤΙ, *concede autem, vel esto autem quod.* אַף אָמְנָם, *etiam, revera.* Iob. XIX, 5. ἔα δὲ, ὅτι ἐπ' ἐμοὶ ἐμεγαλύνεσθε, *esto autem*, quod magnificetis vos adversus me.

ἙΒΔΟΜΑ'ΖΩ, *sabbatorum otium imitor, sabbatum celebro.* שָׁבַע, *iuro. Theod.* ac LXX sec. *Compl.* Ez. XXI, 23. Deduxerunt hanc vocem a שֶׁבַע, *septem*, numero, quo iuratur.

*ἙΒΔΟΜΑΙ'ΟΣ, *septimus, qui septimo die aliquid facit.* שִׁבְעָתַיִם, *septempliciter. Symm.* sec. cod. *Mosqu.* Gen. IV, 24. ὅτι ἑβδομαῖος ἐκδίκησιν δώσει. *Xenoph. hist. Gr.* V, 5, 19. *Suid:* et *Phav.* ἑβδομαῖος, ἕβδομος.

ἙΒΔΟΜΑ'Σ, *hebdomas, septimana,* it. *sabbatum.* שְׁבוּעַ, propr. *iuramentum. Theod:* Ez. XXI, 23. *Vulg. sabbatorum otium imitantes.* Vox שבעות significatione *hebdomadum* occurrit Ex. XXXIV, 22. Deut. XVI, 9. 16. Vide s. v. ἑβδομάζω. LXX Ex. XXXIV, 22. Num. XXVIII, 26. Deut. XVI, 9. 10. 16. - *שִׁבְעָתַיִם, *septempliciter. Theod.* Gen. IV, 15. ubi τὴν ἑβδομάδα *septemplex* notat. - שַׁבָּת, *sabbatum.* Lev. XXIII, 15. XXV, 8. 4 Macc. II, 8. voce ἑβδομάδες *annus Iubilaeus* respicitur, quo debita usuraeque rescindebantur. De *numero septenario* legitur 4 Macc. XIV, 7. πανάγιας ἀδελφῶν ἑβδομάδος.

ἙΒΔΟΜΗ'ΚΟΝΤΑ, *septuaginta.* עֶשְׂרִים, *viginti.* Gen. XI, 24. - שִׁבְעִים. Gen. V, 12. XI, 26. - שְׁלשִׁים, *triginta.* 1 Sam. IX, 22. Legerunt vel שִׁבְעִים, vel permutarunt ל, 30, et ע, 70. Idem valet de locis ibid. XI, 8. et 2 Sam. VI, 1.

ἙΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ'ΚΙΣ ἙΠΤΑ', *septuagies septem.* שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה. Gen. IV, 23.

ἙΒΔΟΜΗ'ΚΟΝΤΑ ΠΕ'ΝΤΕ, *septuaginta quinque.* שִׁבְעִים וְחָמֵשׁ. Gen. XXV, 7. - *שִׁבְעִים. Ex. I, 5. Gen. XLVI, 27. ubi LXX addunt *quinque* ob quinque illos Manassis et Ephraimi filios, v. 20. ab illis ex 1 Par. VII, 14. additos.

ἙΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟ'Σ, *septuagesimus.* שִׁבְעִים, *septuaginta.* Zach. I, 12.

*"ΕΒΔΟΜΟΝ, adv. *septimo loco.* Sir. XVII, 5. sec. *Compl.* ἕβδομον λόγον ἑρμηνεία (lege ἑρμηνείας vel ἑρμηνείαν) τῶν ἐνεργημάτων αὐτοῦ, scil. ἐδωρήσατο, *septimo loco* linguam

aut facultatem loquendi iis concessit, qua ad enarranda ac celebranda mirifica Dei opera uti possent.

῞ΕΒΔΟΜΟΣ, *septimus.* שְׁבִיעִי. Gen. II, 2. 3. VIII, 4. - שֶׁבַע: שִׁבְעָה, *septem.* Gen. VII, 11. VIII, 4. 14. Ios. VI, 4. Deberet esse שְׁבִיעִי. - שַׁבָּת, *sabbatum.* Exod. XX, 11. XXXI, 14.

ΤΑ` ῞ΕΒΔΟΜΑ, *septima*, i. e. *septimana*, it. *dies septima.* שָׁבוּעַ, *septimana.* Gen. XXIX, 27. 28. - שִׁבְעָה, *septem.* 1 Par. IX, 25.

῞ΕΒΕΝΟΣ, *ebenum*, sc. *lignum, ex India ac Aethiopia afferri solitum.* הָבְנִים plur. Ez. XXVII, 15. Male *Theodoretus* in Comment. ad h. l. p. 901. vocem ἐβένους, quam *Symmacho* tribuit, ad קַרְנוֹת, κέρατα, retulit. Vide de hoc ligno *Dioscorid.* I, 130. et *Lipenium* de *navig. Salom. Ophiritica* sect. IV. §. 15 sequ.

᾽ΕΒΡΑ῞ΙΟΣ, *Hebraeus.* עִבְרִי: עִבְרִיָּה, et עִבְרִית. Gen. XXXIX, 14. 17. XL, 15.

*᾽ΕΒΡΑ῞ΙΣΤΙ`, *hebraice.* Prolog. Sir. ἑβραϊστὶ λεγόμενα, *hebraice dicta.* Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

᾽ΕΓΓΑΣΤΡΙ´ΜΥΘΟΣ, *ventriloquus*, *pytho.* אוֹב, idem. Lev. XIX, 31. XX, 6. 27. *Theod. et Compl.* 2 Reg. XXI, 6. et ib. XXIII, 24. sec. *Compl.* - בַּעֲלַת אוֹב, *domina pythonis.* 1 Sam. XXVIII, 7. - בַּדִּים plur. *mendaces.* Ies. XLIV, 25. - יִדְּעֹנִי, *hariolus.* Ies. XIX, 3. *Gloss. in Octat. et Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐγγαστρίμυθος, τῇ γαστρὶ μαντευόμενος. *Galenus* in *Expos. voc. Hippocr.* ἐγγαστρίμυθοι, οἱ κεκλεισμένου τοῦ στόματος φθεγγόμενοι, διὰ τὸ δοκεῖν ἐκ τῆς γαστρὸς φθέγγειν. *Suidas:* ἐγγαστρίμυθος, ἐγγαστρίμαντις, ὃν τινες νῦν πύθωνα, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν κ. τ. λ. Confer *Lex. N. T.* s. h. v.

*᾽ΕΓΓΕΛΑ´Ω, *irrideo.* 4 Macc. V, 27. Reperitur quoque pro שָׂחַק apud LXX Ps. II, 4. sec. cod. *Alex. Hesych.* ἐγγελῶσα, καταγελῶσα.

᾽ΕΓΓΙ´ΖΩ, *appropinquare facio*, it. *appropinquo*, *accedo*, *propinquus sum.* *בּוֹא, *venio.* LXX sec. cod. *Clem.* Gen. XII, 14. ubi ἐγγίζειν *venire* notat. - גֹּאֵל, *propinquus sanguine. Aqu. Symm.* Lev. XXV, 33. *Aqu.* Lev. XXVI, 15. 33. οὐκ ἐγγισθήσεται, quod *Hesychius* ita transtulit: *affinis non efficietur.* - *גֹּחִי, *ingemisce.* Mich. IV, 10. ἔγγιζε. Sec. *Cappellum* in *nott. critt.* ad h. l. p. 90. ἔγγιζε est glossema ex alia lectione (גְּשִׁי) et interpretatione. - הֶחִישׁ Hiph. a חוּשׁ, *festino.* Ies. V, 19. - *הָיָה sequ. ל. Lev. XXI, 3. sec. cod. *Alex.* ubi τῇ ἐγγιζούσῃ sine dubio ex antecedentibus illatum est. - הָרַס, *perrumpo.* Ex. XIX, 21. ubi ἐγγίζειν notat *perruptis cancellis accedere.* - *חָנַן. *Inc.* Iob. XIX, 21. pro חָנֻּנִי, *miseremini mei*, ἐγγίσατέ μοι, h. e. *succurrite mihi, opem ferte.* - *מְטָא chald. *pertingo, pervenio.* LXX Dan. IV, 8. -

נגע : הִגִּיעַ, Kal et Hiph. *tango, attingo.* 1 Sam. XIV, 9. ἕως ἂν ἐγγίσωμεν ὑμῖν, sec. *Compl.* quae verba ab alio interprete profecta videntur. Ps. XXXI, 8. πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι, non *attingent* illum. Ps. LXXXVII, 3. τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. Ps. CVI, 18. ἤγγισαν ἕως. Ier. LI, 9. ἤγγισεν εἰς οὐρανόν. Ion. III, 6. ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα. – נֶגַע, *plaga.* Ps. XXXVII, 11. ἤγγισαν. Legerunt נָגְעוּ. – נגש : הִגִּישׁ, Kal et Hiph. *Aqu.* 1 Sam. XXIII, 9. ubi ἐγγίζειν notionem hiphilicam habet, et *adducere, afferre,* aut *admovere* notat. *Aqu. Theod.* Ies. XLI, 21. LXX Gen. XXVII, 21. ἔγγισόν μοι, *accede* ad me. Ib. v. 22. Ex. XIX, 22. – נוֹקַשׁ Niph. a יָקַשׁ, *illaqueor.* Ies. VIII, 15. ubi loco נוֹקְשׁוּ sine dubio legerunt נִגְּשׁוּ. – נָגַף Niph. *alis aufugio.* Ies. XXX, 20. – קִוָּה Pih. *exspecto.* Hos. XII, 7. Non legerunt קָרַב, sed ἐγγίζειν πρὸς τὸν θεὸν est h. l. *Deum adire precibus, et quidem animo fiducia pleno.* – קרב : קָרַב : הִקְרִיב, Kal, Pih. Hiph. Deut. XXXI, 14. ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου, appropinquant dies mortis tuae. Iob. XXXIII, 22. ἤγγισεν εἰς θάνατον ἡ ψυχή, morti appropinquavit anima. Ps. XXVI, 3. ἐγγίζειν ἐπ' ἐμέ. Ps. XC, 10. οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματι. Ps. CXVIII, 168. ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, appropinquet deprecatio mea ad te. Ies. V, 8. ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, agrum agro *iungentes.* Ies. XXVI, 17. ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, partui *propinqua* est. Ib. XLVI, 13. ἤγγισας, *appropinquare fecisti.* – קְרֵב chald. Dan. VI, 20. – *קָרֵב verbale. 1 Sam. XVII, 42. 2 Sam. XVIII, 26. – קָרוֹב, *propinquus.* Lev. XXI, 3. Num. XXIV, 17. Deut. IV, 7. – קֶרֶב, *medium.* *Aqu.* et LXX Hab. III, 1. ἐν τῷ ἐγγίζειν. Legerunt בִּקְרֹב cum *Chaldaeo.* – קְרָב, *proelium.* Ps. LIV, 20. Legerunt וְקָרֵב. – קִרְבָה, *appropinquatio.* Ies. LVIII, 2. Praeterea legitur apud *Inc.* 1 Sam. XXVII, 8. ubi τῷ ἐγγίζων, *vicinus,* nihil respondet in textu hebr., nam ad הַגְּשׁוּרִי, *Gesuraeum,* illud referre, ut duae h. l. versiones coaluerint, vetat τὸ πάντα ante τὸν ἐγγίζοντα. Adde Amos. VI, 3.

ΜΗ' 'ΕΓΓΙ'ΖΩΝ, *non propinquus.* זָר, *extraneus.* Deut. XXV, 5.

"ΕΓΓΙΣΤΑ, *proxime.* Τὰ ἔγγιστα, *proximi.* קְרֹבַי, *vicini mei.* *Symm.* Ps. XXXVII, 12. οἱ ἔγγιστά μου, sc. ὄντες, *proximi mei.* – *קְרֹבִים. Dan. IX, 7. sec. *Chis.* τὰ ἔγγιστα, ubi neutrum plurale pro masculino ponitur. V. supra s. v. ἀπωτέρω. *Theod.* habet οἱ ἐγγύς. – קָרוֹב. Ex. XXXII, 26. Lev. XXI, 2. Iudith. XVI, 14. οἱ ἔγγιστα sunt *consanguinei, affines,* coll. Ps. XIII, 3.

'ΕΓΓΛΥ'ΦΩ, *insculpo.* חָצַב, idem. Iob. XIX, 24. – פִּתּוּחַ, *sculptura.* Ex. XXXIX, 12.

"ΕΓΓΟΝΟΝ, *foetus, foetura,* et τὰ ἔγγονα, *foetus, prognati.* עֲטִין, *mulctrale.* Iob. XXI, 24. sec. *Ald.* Sed lectio ibi est sine dubio falsa. Reponendum vel ἀγγεῖα, vel τὰ ἐγ-

κατα, quod alii libri habent. - *פְּרִי, *fructus*. Deut. XXVIII, 4. sec. *Ald.* ubi alii ἔκγονα habent. - צֶאֱצָאִים plur. *prognati*. *Symm.* Iob. XXXI, 8. *Olympiodorus* in *Cat. Nicetae* exhibet ἔκγονα. Et similiter promiscue ponit *Clemens Alex. Strom.* II. p. 400.

*ΕΓΓΟΝΟΣ, *nepos*. *בֶּן בֵּן, *filius filii*. *Symm.* Iud. VIII, 22. - נֶכֶד. *Aqu.* Iob. XVIII, 19. ubi *Montfauconius* nimis ambigue *progeniem* reddidit. *Aelian. V. H.* VI, 13. *Phavor.* ἔγγονος, ὁ υἱὸς υἱοῦ.

*ΕΓΓΡΑΠΤΟΣ, *inscriptus*, *conscriptus*. כָּתוּב part. Pah. *scriptus*. Ps. CXLIX, 9.

*'ΕΓΓΡΑΦΗ', *inscriptio*, *scriptura*, *literae*. מִכְתָּב. 2 Par. XXI, 12. sec. *Compl.* ubi ἐγγραφὴ mihi vera lectio esse videtur, quanquam et altera lectio, ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ, *venit ad eum aliquis cum literis*, locum habere potest. Vide paulo post s. v. ἐγγραφῆς. Adde *Polluc. Onom.* VIII, 29. et *Etymol. M.* 220, 50.

*'ΕΓΓΡΑΦΗ'Σ, i. q. ἔγγραφος, *scriptus*, *literis consignatus*, ac opponitur τῷ ἄγραφος. Sir. XLIV, 5. διηγούμενοι ἔπη ἐγγραφῇ, enarrantes scripta carmina. Ita *Compl. Vat.* autem habet ἐν γραφῇ. Ibid. v. 11. sec. *Compl.* ubi eadem lectionis diversitas reperitur. Adv. ἐγγράφως habet *Iosephus B. I.* I, 27, 1.

'ΕΓΓΡΑ'ΦΩ, *inscribo*, *conscribo*. *כָּתַב, *scribo*. Dan. XII, 1. sec. *Chis.* 1 Macc. XIII, 40.

'ΕΓΓΥΑ'Ω, Α'ΟΜΑΙ, *spondeo*, *fide iubeo*. עֵד, *testis*. Prov. XIX, 28. ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα, qui hominem improbum in iudicio cupide absolvit suo testimonio, ac pro eo respondet ac spondet. - עָרַב. Prov. VI, 1. ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, si spoponderis pro amico tuo. Ib. XX, 19. *Aqu.* Gen. XLIII, 9. ἐγγυῶμαι αὐτὸν, spondeo et in me recipio, me esse eum salvum reducturum. *Symm.* Gen. XLIV, 32. ubi pro ἐνεγυήσατο reponendum est ἐνεγγυήσατο. *Aqu. Theod.* Ps. CXVIII, 122. - עָשַׁק, *opprimo*. Prov. XXVIII, 17. Sec. *Iaegerum* ὁ ἐγγυώμενος (*Arabs: qui quietem et securitatem praestat*) succrevit h. l. e voce עֵד pronuntiata עַד. Sir. VIII, 16. ἐγγυᾷν in universum notat *fidem dare*, *promittere*.

'ΕΓΓΥΩ'ΜΕΝΟΣ 'ΕΓΓΥΑ'ΟΜΑΙ, *spondens spondeo*. עָרַב עֲרֻבָּה, *spondeo sponsionem*. Prov. XVII, 19. ἐγγυῇ τὸν ἑαυτοῦ φίλον. Sic recte legitur in Cod. *Alex.* Alii φίλων. Accusativum postulat ἐγγυᾶσθαι. Vide *Salmasium de modo usur.* p. 700.

'ΕΓΓΥ'Η, *sponsio*, *fideiussio*. Sir. XXIX, 20. 22.

ΕΙ'Σ 'ΕΓΓΥ'ΗΝ ΔΙ'ΔΩΜΙ, *in sponsionem do*, h. e. *spondeo*. תָּקַע כַּף, *plaudo manum*, h. e. *spondeo*. Prov. XXII, 26.

ʼΕΓΓΤΟΣ, *sponsor*, *fideiussor.* Sir. XXIX, 18. 19. 2 Macc. X, 28. *Hesych.* ἔγγυος, ἀνάδοχος. Conf. *Salmasium de modo usur.* p. 689.

ʼΕΓΓΤΙΟʼΩ, *membra iungo*, *membra impono.* גָּהַר, *pronum me expando. Hebr.* 2 Reg. IV, 35. ἐνεγυίωσεν. Scribitur ibi quoque ἐνεγύωσεν.

ʼΕΓΓΤʼΘΕΝ, *prope.* פַּעַם אַחַר, *una vice*, *semel.* Ios. VI, 14. Videntur פַּעַם in notione *pedis* accepisse. - קָרוֹב, *propinquus.* Ios. IX, 16. - מִקָּרוֹב, *e propinquo.* Ez. VII, 8.

ʼΕΓΓΤʼΣ, *prope.* אֵצֶל, idem. Ier. XXXV, 4. ἐγγὺς τοῦ οἴκου, pro ἀπὸ τοῦ οἴκου, *prope* domum. V. *L. Bos. Ellips. gr.* p. 303. --*בְּאֶרֶץ, *in terra.* Deut. XXXII, 49. sec. *Oxon.* ubi tamen ἐγγὺς ex ἐν γῇ ortum videtur. - מוּל, *e regione.* Deut. IV, 46. ἐν φάραγγι ἐγγὺς (sc. οὔσῃ) οἴκου φογὼρ, in valle, quae *prope* domum Phogor est. Ib. II, 19. XXXIV, 6. - קָרוֹב, *propinquus.* Gen. XIX, 20. XLV, 10. Ex. XIII, 17.

ʼΕΓΓΤʼΣ ΕΙʼΜΙʼ, *prope sum.* עָרַךְ, *ordino.* Iob. XIII, 18. ἐγγὺς εἰμὶ τοῦ κρίματός μου. Sensum expresserunt. Sap. VI, 19. ἐγγυς εἶναι τοῦ θεοῦ, *familiarem Dei esse, eius favore ac beneficiis frui.*

ΟΙʼ ʼΕΓΓΤʼΣ, sc. ʼΟΝΤΕΣ, *qui prope sunt.* רֹאֵי פְּנֵים, *videntes faciem.* Esth. I, 14. οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως, *intimi regis ministri.*

ʼΕΓΓΙʼΩΝ, comparat., *propinquior.* קָרוֹב, sequ. מ. Ruth. III, 12. Neh. XIII, 4.

ʼΕΓΓΤʼΤΑΤΟΣ, *proximus.* אָח, *frater.* Iob. VI, 15. Sc. οἱ ἐγγὺς etiam *propinqui genere* dicuntur, v. c. apud *Eurip. Heracl.* 37.

ʼΕΓΕΙʼΡΩ, *excito*, *erigo*, *expergefacio*, *resuscito.* בִּקֵּשׁ Pih. *quaero.* Prov. XVII, 11. - הֵנִיעַ Hiph. a נוּעַ, *moveo.* Dan. X, 10. - הֶעֱלָה Hiph. *ascendere facio*, metaph. *excito.* Prov. XV, 1. - הֵקִיץ Hiph. a קִיץ. 2 Reg. IV, 31. Prov. VI, 22. Ies. XXVI, 19. - הֵרִים Hiph. a רוּם, *exalto.* 1 Sam. II, 8. - הִשְׁכִּים Hiph. *matutino.* Ies. V, 11. οἱ ἐγειρόμενοι πρωΐ. - יָדַע, *scio.* Ez. XXXVIII, 14. ἐγερθήσῃ. Videntur loco תֵּדַע legisse תֵּעֵר aut תְּעוֹר ab עוּר, *evigilare.* - יָקַץ, *evigilo.* Gen. XLI, 5. 8. - *יָעַד, *contestor*, *constituo.* Ierem. XLVII, 7. ἐγερθῆναι. Legerunt יְעִירָה, a rad. עוּר. - עוּר: עוֹרֵר: הֵעִיר, Kal, Pih. et Hiph. *Aqu.* Iob. III, 8. LXX Prov. X, 13. Cant. II, 7. VIII, 4. - *עָזַב, *desero*, etiam *auxilior.* Ex. XXIII, 5. ἐγερεῖς. Bene quoad sensum; sermo enim ibi est de asino sub onere suo cubante, cui erectione auxilium ferendum erat. - *צָעַר, *incedo. Inc.* Hab. III, 12. ἐγερθήσῃ ἐπὶ την γῆν. Non male, quoad sensum. - קוּם: הֵקִים Kal et Hiph. Gen. XLIX, 9. Iud. II, 16. 18. Ps. CXXVI, 3. ubi ἐγείρεσθε est falsa lectio. Scribendum ἐγείρεσθαι, ut habet *Vat. Theodoritus* et *Euthymius.* Prov. VI, 9. ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ, ubi *Aqu.*

Symm. Theod. ἀναστήσῃ. – *שַׂר, *princeps.* Prov. XXVIII, 2. ἐγείρονται. Legerunt שָׂרוּ, a שָׂרַר, et שָׂרָה, quod in eadem notione acceperunt, in qua apud Latinos *regnare* adhibetur: *regnant vitia, mores* etc. – *תֹּמֵךְ, *prehendo.* Prov. XI, 15. ἐγείρει (*comparat*) ἀνδρὶ δόξαν. Vocem hebr. in notione hiphilica acceperunt. 3 Esdr. VIII, 81: in notione *exstruendi,* hebr. הַעֲמִיד Esdr. IX, 9.

ἜΓΕΡΣΙΣ, *excitatio, erectio, exstructio.* קוּם: הָקֵם, inf. Kal et Hiph. *Inc. et LXX* Iud. VII, 19. Ps. CXXXVIII, 1. 3 Esdr. V, 83. ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ οἴκου, propter *exstructionem s. restaurationem* domus: hebr. הוּסַד, *fundari, fundatio,* Esdr. III, 11. Conf. *Lex. N. T.* s. v. ἐγείρω.

ἘΓΚΑ'ΘΕΤΟΣ, *subdolus, insidiator.* אֹהֶל, *tentorium.* Iob. XIX, 12. Ita *Bielius Trommium* secutus. Sed videntur mihi ibi LXX vocem ἐγκάθετοι de suo addidisse. Quemadmodum etiam 2 Sam. VIII, 14. in vers. *Symmachi* ἐγκαθέτους a librario additum esse videtur, ut lectores doceret, milites praesidiarios ideo a Davide positos esse, ut Idumaeos (quorum insurrectio metuenda erat) observarent. Potest tamen ἐγκαθέτους tanquam versio alius interpretis ad נְצִבִים referri, ut sit i. q. ἐστηλωμένοι apud *Aquilam* v. 10., *qui perpetuo in aliquo loco sunt et versantur*, coll. Iob. XXXI, 9. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐγκάθετοι, ὑποκριταί. *Hesych.* ἐγκάθετοι, ἐνεδρεύοντες.

ἘΓΚΑ'ΘΕΤΟΣ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *subdolus insidiator fio.* אָרַב, *insidior.* Iob. XXXI, 9. εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς, ubi sermo est de eo, qui aditum ad uxorem alterius absente marito quaerit, adeoque eius ianuam obsidet. *Hesych.* ἐγκάθετος, δόλιος. Idem: ἐγκάθετος, ἐνεδρεύων, ἐπιτηρῶν, ἐνσόπιος. *Glossae:* ἐγκάθετος στρατιώτης, *sedulus.* Lege *subdolus.*

ἘΓΚΑ'ΘΗΜΑΙ, *insideo, incolo, inhabito:* יָשַׁב, *sedeo, habito.* Ex. XXIII, 31. τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ, *incolentes terram*, coll. XXXIV, 12. 15. ubi cum ἐπὶ construitur. Num. XIII, 19. τίς ἡ γῆ, εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθηνται ἐπ' αὐτῆς; quaenam terra illa, quam illi *incolunt?* Ps. X, 30. ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ, in insidiis *latet. Suidas* ad h. l. respiciens: ἐγκάθηται, ἐνεδρεύει. – רָבַץ, *cubo. Theod.* Gen. IV, 17. ubi *Montf.* male edidit ἐγκάτηται pro ἐγκάθηται. LXX Ez. XXIX, 3. – שְׁפִיפֹן, *cerastes.* Gen. XLIX, 17. ἐγκαθήμενος, *insidians, considens ad insiliendum.* Non legerunt שֹׁכֵן, quod καθέζειν redditum est Iob. XXXIX, 28., ut nonnullis visum est, sed significationem vocis hebr., quae praeter h. l. non legitur, ignorantes coniectura usi sunt.

ἘΓΚΑΘΙ'ΖΩ, *insideo, colloco.* יָשַׁב: הוֹשִׁיב, Kal et Hiph. Ios. VIII, 9. ἐνεκάθισαν, *insidebant.* 1 Reg. XXI, 10. ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας ἐξεναντίας αὐτοῦ, *collocate* duos viros

contra illos. *Aqu. Theod.* sec. marg. cod. 85. *Holm.* Iud. V, 15. ἐγκαθίσαι. — 'Εγκαθίζειν τινὶ is dicitur, *qui aliquem semper ac diligenter observat, sed malo animo, ut occasionem ei nocendi quaerat et captet.* Sir. VIII, 14. ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου, ne *insidiose observet* tua verba, ut ex iis calumnietur et infamandi occasionem arripiat. Conf. *Spicil.* II. p. 49. – Vide alibi *Δόλος*.

*'ΕΓΚΑΘΥΦΑΙ'ΝΩ, *intexo, detexo.* מִלֵּא. Ex. XXVIII, 17. sec. cod. 32. *Holm.* ἐγκαθυφανεῖς, quod ex συγκαθυφανεῖς ortum esse mihi videtur. Sed hanc coniecturam nemini obtrudere vellem. Caeterum מִלֵּא h. l. dicitur de *insitione gemmarum*, quibus palae sic *implentur.*

'ΕΓΚΑΙ'ΝΙΑ, *encaenia, dedicationes, initialia.* חֲנֻכָּה, *initiatio.* Esdr. V, 16. 17. Neh. XII, 27. Dan. III, 2. *Lex. Cyrilli MS.* et *Suid.* ἐγκαίνια, ἑορτή, καθ' ἣν ἐκαινουργήθη τι.

'ΕΓΚΑΙΝΙ'ΖΩ, *innovo, dedico.* הֶחֱרִישׁ Hiph. *taceo.* Ies. XLI, 1. Legisse videntur cum Daleth הֶחֱדִישׁ. - חִדֵּשׁ Pih. 1Sam. XI, 14. 2Par. XV, 8. Ps L, 11. – חָנַךְ, *initio.* Deut. XX, 5. 1 Reg. VIII, 64. 2 Par. VII, 5. – חָרָשׁ, *faber.* Ies. XLV, 16. Legerunt cum Daleth. - חֶרֶשׂ, *testa*, etiam nomen propr. *Hares.* Ies. XVI, 11. ἐνεκαίνισας. Hic quoque cum Daleth legerunt.

'ΕΓΚΑΙ'ΝΙΣΙΣ, *dedicatio.* חֲנֻכָּה, idem. Num. VII, 88. ubi in *Alex.* et *Compl.* perperam ἐγκαίνησις legitur.

'ΕΓΚΑΙΝΙΣΜΟ'Σ, idem. חֲנֻכָּה, idem. Num. VII, 10. 2Par. VII, 9. Dan. III, 2. 3. V, 1. sec. *Chis.* 3Esdr. VII, 7. 1Macc. IV, 56. 59.

*'ΕΓΚΑΙ'ΝΩΣΙΣ, idem. חֲנֻכָּה. Num. VII, 88. sec. *Vat.*

'ΕΓΚΑΙ'Ω, *inuro.* בָּעַר, *ardeo, exardeo. Symm.* Ps. XXXVIII, 4. ἐνεκαιόμην. Sirac. XXIII, 16. ἐγκαύσῃ sec. *Compl.* donec amasias suas eodem *igne libidinis succenderit*, cum eisque se libidine contaminarit. 2 Macc. II, 30.

'ΕΓΚΑΚΕ'Ω, *fastidio.* קוּץ, *taedet, fastidio. Theod.* Prov. III, 11. μηδὲ ἐγκακήσῃς, nec *male habeas. Symm.* Gen. XXVII, 46. Num. XXI, 5. Ies. VII, 16. ἀφ' ἧς σὺ ἐγκακῇς, quae tecum *vexatur.*

'ΕΓΚΑ'ΚΗΣΙΣ, *vexatio.* מָצוֹק, *arctatio, pressio, angustia. Symm.* Ps. CXVIII, 143. ubi tamen loco ἐγκακήσεις fortasse legendum est ἐκκακώσεις ex *Catena PP. GG.* T. III. p. 491. vel κακώσεις ex *Origene* T. II. *Opp.* p. 813.

'ΕΓΚΑΛΕ'Ω, *accuso, in ius voco.* אָמַר, *dico.* Exod. XXII, 9. אָמַר h. l. sumitur sensu forensi, de *quaestione.* – פּוּחַ, *efflo.* Prov. XIX, 5. ubi tamen pro ἐγκαλῶν, vel, ut in Cod. *Alex.* legitur, ἐγκαίων ἀδίκως substituendum est ex sententia *Grabii* (*Prolegg.* in *LXX Int.* T. IV. c. 4. §. 3.)

ἐγκαλῶν ἀδικίας, aut potius κακίαν, e v. 9. - קָרָא, *clamo*. Zach. I, 4. *Hesych.* ἐγκαλεῖν, αἰτιᾶσθαι, προκαλεῖσθαι.

ΕΓΚΑΡΠΟΣ, fructiferus. רָוֶה, *irriguus.* Ier. XXXI, 12. ξύλον ἔγκαρπον, coll. Ps. I, 3.

ΕΓΚΑΤΑ'ΔΥΣΙΣ, *occasus, submersio.* חֶלֶד, *aevum, mundus. Al.* Ps. XLVIII, 2. ἐγκατάδυσιν, *occidentem. Aqu. Symm.* κατάδυσιν. Vide infra s. v. κατάδυσις.

*ΕΓΚΑΤΑΚΡΥ'ΠΤΩ, *occulto.* חָבָא et חָבָה, *lateo.* Amos. IX, 3. sec. *Vat.* Similis huic est vox ἐγκαταμίσγων apud *Etym. M.* 770, 52.

ΕΓΚΑΤΑ'ΛΕΙΜΜΑ, *reliquiae, posteri.* אַחֲרִית, *postremum, posteri.* Ps. XXXVI, 39. 40. - מִשְׁאֶרֶת, *mactra.* Deut. XXVIII, 5. 17. Subiecerunt voci hebr. hanc notionem respicientes ad rad. שָׁאַר, *reliquus fuit.* - שְׁאֵרִית, Esdr. IX, 14. Ps. LXXV, 10. Ier. XI, 23.

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙ'ΠΩ, *desero, derelinquo; relinquo, reservo.* בָּגַד, *perfide ago.* Hos. V, 7. Mal. II, 10. ἐγκατελίπατε. Lege ἐγκατελίπομεν ex *Syro.* Ib. v. 11. 14. 15. 16. - נוֹתַר: הוֹתִיר, Hiph. et Niph. a יָתַר. Ies. I, 8. 9. εἰ μὴ κύριος ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, nisi Deus nobis *reservaret* semen. - הֵפִיק Hiph. a פּוּק, *profero.* Ps. CXXXIX, 9. Libere verterunt. - הִרְפָּה Hiph. *dimitto.* Deut. IV, 31. Ios. I, 5. - מָאַס, *respuo.* Ies. XLI, 9. - מָעוֹז, *robur.* Ies. XVII, 9. ἐγκαταλελειμμέναι. Videntur legisse מְאֻסֵּי. Sed fortasse illud מָעוֹז prorsus omiserunt in versione sua, et graeca vox ad sequens עֲזוּבָה pertinet. - נָטַשׁ, *dimitto.* Deut. XXXII, 15. Ies. XVI, 8. XXXII, 14. - נָשָׁה, *obliviscor.* Deut. XXXII, 18. *Oblivisci* ac *deserere Deum* minime differunt. - נָתַן, *do.* 1 Reg. XV, 4. ἐγκατέλιπε αὐτῷ κατάλειμμα. - עָבַר, *transgredior.* Iud. II, 20. ubi ἐγκαταλείπειν *violare* notat. - עָזַב. *Aqu.* Ps. XXI, 2. *Aqu. Symm. Theod.* Ies. VII, 13. *Theod.* Iob. XXXIX, 11. ubi *committere* notat. *Symm.* Ps. X, 14. (Legit יַעֲזֹב.) ubi, ut germ. *verlassen*, notat: *spem et fiduciam ponere in aliquo.* LXX Gen. XXIV, 27. XXVIII, 15. - שְׁאִיָּה, *vastatio.* Ies. XXIV, 12. - שׁוּב, *revertor.* Hos. XI, 10. Legerunt לֹא אֶעֱזֹב. Sir. III, 16. (19.) ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, qui derelinquit, h. e. *auxilio destituit* patrem in afflictione, egestate, senio constitutum. Ib. VII, 31. μὴ ἐγκαταλίπῃς, h. e. *primitiis, decimis, oblationibus ale et sustenta.*

ΕΓΚΑΤΑΛΙΜΠΑ'ΝΩ, idem. עָזַב. Ps. CXVIII, 53. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. X, 17.

ΕΓΚΑΤΑΛΟΧΙ'ΖΩ, *in catervas distinguo, in ordines distribuo, in classes refero.* הִתְיַחֵשׂ Hithp. *per genera recenseo.* 2 Par. XXXI, 18. sec. *Rom. Suidas:* καταλοχίσαι, εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. *Pollux* lib. I. c. 10. s. 175. καταλοχίσαι εἰς λόχους διανεῖμαί ἐστι. *Arrian. Tact.* p. 17. Cf. *Spanhem. Obss. ad Iulian.* p. 238.

'ΕΓΚΑΤΑΠΑΙ'ΖΩ, *illudo.* הִגִּישׁ Hiph. a נָגַשׁ, *appropinquare facio.* Iob. XL, 14. ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. *Codurcus* legisse eos coniecit בְּשַׁחַק, *Michaelis* לְגַשֵּׁשׁ. *Greve*: Forsitan יְמַשׁ *palpandi*, חֹרֵב *vastatoris* notione acceperunt: Factus ut palparet vastator eius, quod pro superstitione innata facile ad angelos transferre potuerint. - חַת, *terror.* Iob. XLI, 24. ubi verba πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου erroneo repetita ex Cap. XL, 14. videntur *Grevio.* Sed mihi de utroque loco ignorantiam meam ingenue profiteri liceat.

'ΕΓΚΑΤΑ'ΠΛΗΞΙΣ, *perculsio, terror.* אֵימָה, idem. Esdr. III, 5.

'ΕΓΚΑΤΑ'ΣΚΕΤΟΣ, *concinnus, elaboratus.* מִכְלוֹל, *perfectio, perfectus ornatus, exquisitum ornamentum.* Ezech. XXVII, 24. ἐγκατασκεύοις εἰλήμασι. Ita etiam ex parte apud *Aquilam.* Sed legendum fortasse est ἐν κατασκεύοις εἰλήμασι. Vide *Drusium in fragm.* p. 631. Num fortasse in mente habuit vocem כְּלִי? Adverbium ἐγκατασκεύως legitur apud *Eustath.* Od. α', p. 52. 57.

'ΕΓΚΑΤΟΙΚΕ'Ω, *inhabito, incola sum.* Bar. II, 17.

"ΕΓΚΑΤΟΝ, ΤΟ', *intestinum, viscera.* *גַּאֲוָה, *superbia, magnifica.* Iob. XLI, 6. Legerunt גֵּוָא per metathesin literarum, aut גְּוִיָּה. Conf. *Cappelli Crit. S.* p. 640. et 825. ed. rec. *Terentius* coniicit ἔγκυτα vel ἐγκυτὶ potius. Caeterum verba τὰ ἔγκατα αὐτοῦ in versionem *Symmachi* e LXX Int. irrepserunt. - מֵעִים dual. *viscera. Al.* Ps. XXXIX, 9. - עֲטִין, *mulctrale, in quo lac deponitur. Al.* Iob. XXI, 24. ubi multa in transferendo libertate usi sunt pro more suo. - קֶרֶב. Ps. L, 11. CVIII, 17. *Hebr.* sec. *Schol.* ed. *Rom.* Iob. XX, 4. *Aqu. Symm.* Ps. LXIII, 7. *Aqu.* Ps. LIV, 5. ubi loco ἐν ἐγκάτοις μου legendum: ἐν ἐγκάτῳ μου, ex *Eusebii Comm.* ad h. l. *Aqu.* Gen. XVIII, 14. sec. *Coisl.* ubi ἐγκάτῳ αὐτῆς ad בְּקִרְבָּהּ v. 12. referendum est. - *רַחֲמִים, *viscera.* Gen. XLIII, 29. sec. *Vat.* Sir. XXI, 15. ἔγκατα, *mens. Vulg. cor.*

*'ΕΓΚΑΥΣΙΣ, *exustio, ardor, aestus aliqua re excitatus. Vet. Arund.* Esther. VI, 10. ubi *indignationem* notat, et pro μετέβαλλε reponendum μετέβαλε. Verba sunt: μετέβαλλε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν ἐγκαύσει.

'ΕΓΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, *glorior, iacto.* הִשְׁתַּבֵּחַ Hithp. idem. Ps. CV, 46. Adde 1 Par. XVI, 35. - הִתְהַלֵּל Hithp. 1 Par. XVI, 35. sec. *Compl.* Ps. LI, 1. XCVI, 7. - שְׁאָג, *rugio.* Ps. LXXIII, 5.

"ΕΓΚΕΙΜΑΙ, *incumbo, inclino, propensus, bene affectus sum.* חָפֵץ, *complaceo.* Gen. XXXIV, 19. ἐνέκειτο τῇ θυγατρὶ Ἰακὼβ, *bene affectus erat* in filiam Iacobi. - יֵצֶר, *figmentum.* Gen. VIII, 21. ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ, valde *propensa est* mens hominis ad

mala. – לִצְפּוּן, *in recondito loco. Aqu.* Iob. XX, 26. τοῖς ἐγκειμένοις αὐτῷ, *adhaerentibus s. incumbentibus illi.* – רֹבֵץ. *Symm* Gen. IV, 7. *Suidas:* ἔγκειται, ἐπίκειται, λίαν ἐπιθυμητικῶς ἔχει.

'ΕΓΚΕΝΤΡΙ'ΖΩ, *aculeis configo, insero.* Sap. XVI, 11. ἐνεκεντρίζοντο sec. *Vat.* quod vulgo vertunt: *inserebantur*, sicut ramus unius arboris alteri inseritur et inoculatur; sic Deus memoriam legis a Iudaeis quasi ablatam per poenas iis restituit. Ego vero reddere mallem *stimulabantur*, *pungebantur*, sc. a serpentibus. In aliis libris legitur ἐξεκεντρίζοντο.

*'ΕΓΚΗΔΕΥ'Ω, *funero, humo.* 4 Macc. XVII, 9. ἐγκεκήδευνται, *humati iacent.*

'ΕΓΚΙΣΣΑ'Ω, *coitum appeto, coeo, concipio.* יָחַם, *incaleo,* de calore venereo. Gen. XXX, 39. ἵνα ἐγκισσήσωσι τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους, ut conciperent aut coirent greges iuxta baculos. Ib. 40. 42. XXXI, 10. *Symm.* Gen. XXX, 38. *Hesych.* ἐγκισσήσωσιν, ἐπιθυμήσωσιν, intell. συλλαβεῖν, quod *Phavor.* addit. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐγκισσήσωσιν, ὀχευθῶσι, συλλάβωσιν. Vide quoque *Suidam.*

'ΕΓΚΛΕΙ'Ω, *includo, in vincula coniicio.* *אָסִיר, *vinctus. Aqu.* (vel potius *Symm.*) Gen. XXXIX, 22. ἐγκεκλεισμένοι. Conf. *Fischeri Clav.* p. 45. – *בְּבֵית הַחָפְשִׁית, *in domo libera s. separata. Symm.* 2 Reg. XIV, 5. ἐγκεκλεισμένος, ubi aut legit חָבְשִׁית, a חָבַשׁ, *ligavit*, aut, quod probabilius est, sensum expressit. Sermo enim ibi est de leproso, qui in leprosorio includi solebat, ut separatus maneret a reliquis. Pertinet huc etiam locus 2 Par. XXVI, 21. ubi *Inc.* habet κρυφίως ἐγκεκλεισμένος pro eodem. – הַחָפְשִׁי, *subiicio me.* Psalm. LXVIII, 30. sec. *Ald.* N. L. – נֶעְצָר part. Niph. *detentus. Aqu.* 1 Sam. XXI, 7. – סָגַר, *claudo.* Ez. III, 24. – סוּרָה, verbale foem. *recedens. Theod.* LXX Ies. XLIX, 21. ἐγκεκλεισμένη, *inclusa. Vulg. captiva.* Legerunt סְגוּרָה, a סָגַר, *claudo, includo.* – *עָגוּר, *grus. Symm.* Ies. XXXVIII, 14. habet *inclusa* secundum Hieronymum. Non legit סָגוּר, sed sumsit pro participio Pahul ab inusitata radice עָגַר, et ita intellexit. *Chaldaeus* similiter דְאָחִיד: nam אחד Chald. respondet hebr. סָגַר. 2 Macc. V, 8. ubi pro ἐγκλεισθεὶς, quod pugnat cum sequentibus, legere mallem ἐγκληθεὶς, *accusatus.*

*'ΕΓΚΛΗΡΟΝΟΜΕ'Ω, *haeredem relinquo s. facio.* הִנְחִיל, idem. Deut. III, 28. ἐγκληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν, haereditatis loco ipsis dabit omnem terram. Ita *Compl.* Reliqui libri κατακληρονομήσει habent.

*"ΕΓΚΛΗΡΟΣ, *haereditarius, consors, particeps.* נַחֲלָה, *haereditas.* Deut. IV, 20. sec. *Vat.* λαὸν ἔγκληρον, ubi *Ald.* καὶ κλῆρον habet, quod propius ad textum hebr. accedit.

Voce ἐγκληρόω, quae deest in Lexicis, usus est *Aelian. V. H.* VIII, 1. *Hesych.* ἔγκληρον, ἐπίκληρον, πλούσιον, ἐνούσιον.

*ΕΓΚΛΗΤΟΣ, *de quo ad alios iudices provocare licet et provocatur.* לְאַחֻזָּה, *in apprehensionem.* Lev. XIV, 34. ἐγκλήτου sec. libros nonnullos, ubi legendum est vel ἐγκλήρου, vel ἐγκτήτου, quod reliqui libri habent.

*ΕΓΚΛΙΝΩ, *inclino, fugio, de acie.* נָטָה, idem. *Inc.* Ex. XXIII, 2. ἐγκλῖναι κρίσιν, *pervertere ius*, ubi reliqui libri ἐκκλῖναι habent. – עָרַץ, *frango*, it. *terreo*, *perturbo.* Deut. XX, 4. ἐγκλίνητε sec. *Compl.* ubi alii ἐκκλίνητε habent, sensu fere eodem. – *צָלַע, *claudico.* Gen. XXXII, 31. ἐνεκλίνετο sec. cod. 57. *Holm.* ubi *Holmesius:* Glossa est forsan apposita explicationis ergo ad vocem τῶν ὁ ἐπέσκαζε inusitatiorem.

ΕΓΚΛΟΙΟΩ, *alligo.* עָנַד, *alligo, circumligo.* Prov. VI, 21. ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ, *circumda* collo tuo.

ΕΓΚΟΙΛΙΑ, *intestina.* קֶרֶב, *intimum.* Lev. I, 9. 13. ubi alii habent τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ.

ΕΓΚΟΙΛΟΣ, *introrsum cavus, concavus.* In comparativo ἐγκοιλότερος. עָמֹק, *profundus.* Lev. XIII, 31. ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος. Ἐγκοιλαίνω legitur apud *Herodot.* II, 73. p. 116, 3.

ΕΓΚΟΛΑΜΜΑ, *sculptura.* פִּתּוּחַ, *sculptura, caelatura.* Exod. XXXIX, 5. ubi alii ἐκκόλαμμα habent, sensu eodem.

ΕΓΚΟΛΑΠΤΟΣ, *insculptus.* פִּתּוּחַ, *sculptura.* 1 Reg. VI, 28. 29. – קָלַע, *sculpo.* 1 Reg. VI, 31.

ΕΓΚΟΛΑΠΤΩ, *insculpo.* חֲרוּשָׁה part. *exaratum, insculptum, inscriptum. Al.* Ier. XVII, 1. – מִקְלַעַת, *sculptura.* 1 Reg. VI, 31. – קָלַע, quod inter alia notat *sculpere, insculpere.* 1 Reg. VI, 34. – פָּתַח, *aperio. Al.* Ex. XXXIX, 5. ἐγκεκολαμμένους.

ΕΓΚΟΛΛΑΩ, *agglutino, adiungo.* הִגִּיעַ Hiph. a נָגַע, *attingo.* Zach. XIV, 5.

ΕΓΚΟΜΒΩΜΑΤΑ, *vincula*, vel *nodi*, vel *fibulae manicarum.* קִשֻּׁרִים plur. *redimicula, alligamenta. Theod.* Ies. III, 20. In *Hex.* perperam refertur ad הַצְּעָדוֹת, ac est potius *Aquilae* vindicandum. *Etym. M.* ἐγκόμβωμα, ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων, ὃ λέγεται παρ' Ἀθηναίοις ὄχθοιβος, ὑπὸ δὲ ἄλλων κοσύμβη. εἴρηται παρὰ τὸν κόμβον. κόμβος γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀφ' οὗ τὸ κομβάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι. Vide *Hesych.* s. v. κοσύμβη et κοσσύμβη, ac *Suidam* s. κόσυμβος. Conf. quoque *Cuperi Apotheos. Homeri* p. 144 sequ. ac *Sibranda* (*Bibl. Brem.* Cl. VII. p. 964.), qui docuit, ἐγκόμβωμα etiam *vestimenti genus* fuisse, *quod vinculo vel nodo arctius constringi solent.*

ἜΓΚΟΜΜΑ, *scandalum.* מוֹקֵשׁ, *tendicula, laqueus. Inc.* Ex. XXXIV, 12. *Hesych.* ἔγκομμα, πρόσκομμα.

ἜΓΚΟΠΟΣ, *laboriosus, difficilis.* יָגֵעַ, *lassus.* Cohel. I, 8. πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι. *Hieron. res difficiles. Hesych.* ἔγκοποι, δυσχερεῖς. - לוּעַ, *deglutior. Theod.* Iob. VI, 3. ἔγκοποι λόγοι. לָעוּ h. l. notat *modum excesserunt. Symm.* habet κατάπικροι λόγοι.

ἜΓΚΟΠΟΝ ΠΟΙΕ'Ω, *laboriosum facio, fatigo.* הוֹגָה Hiph. a יָגָה, *moerore afficio.* Iob. XIX, 2. ἕως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε τὴν ψυχήν μου; quousque fatigabitis animam meam, h. e. molestiam mihi facietis? - הוֹגִיעַ Hiph. a יָגַע, *fatigo.* Ies. XLIII, 23. οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ, neque *fatigavi* te thure, sc. offerendo s. adolendo.

ἘΓΚΌΠΤΩ, *incido, exscindo.* Pass. ἐγκόπτομαι, *exscindor, pereo.* *כָּרַת, idem. Iud. VI, 25. ἐγκόψεις τὸ ἄλσος sec. *Oxon.* ubi reliqui libri fortasse rectius ἐκκόψεις habent. - *מְגִדּוֹן, nomen propr. campi *Meghiddon.* Zach. XII, 11. ἐγκοπτομένων sec. *Compl.* ubi reliqui libri habent ἐκκοπτομένου. Deduxerunt a גָּדַד, *excidit, succidit, incidit.* - קֵץ, *finis.* Dan. IX, 26. ἐγκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, *peribunt* in diluvio.

ἘΓΚΟΤΕ'Ω, *graviter irascor, infensus sum,* ab ἔγκοτος, *ira, quam quis adversus aliquem fovet.* שָׂטַם, *odi.* Gen. XXVII, 41. ἐνεκότει, *admodum infensus erat. Suidas:* ἐνεκότει δοτικῇ, ἐμνησικάκει, ὠργίζετο. Ps. LIV, 4. ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι, *valde mihi irascebantur. Vulgatus* ibi legisse videtur ἐνεκόπουν. *Hesych.* ἐνεκότουν μοι, ἐμηνίαζον, ἐμνησικάκουν. *Suid.* ἐνεκότουν μοι, μετ' ὀργῆς ἠναντιώθησάν μοι. Idem: ἐνεκότει, δοτικῇ, ἐμνησικάκει, ὠργίζετο. *Etymol. MS.* ἐνεκότουν μοι, ἐμηνίαζον, ἔχραινον (legendum videtur ἤχθραινον), ἐμίσουν. Voce etiam usus est *Sophocles.* Vide *Hesych.* in ἐγκουράδες.

ἘΓΚΌΤΗΜΑ, *ira vetus et gravis.* מְחִתָּה, *terror. Al.* Ier. XLVIII, 39. Sc. odio habere solemus, qui nos terrore afficiunt. *Hesych.* ἐγκότημα, ὀργή, μανία.

ἘΓΚΌΤΗΣΙΣ, *iracundia.* מַשְׂטֵמָה, *odium. Aqu.* Hos. IX, 6. Sc. ira est cum odio arctissime coniuncta. *Hieronymus* ad h. l. „*Pro amentia*, *h. e.* μανία, *Aquila vertit* ἐγκότησιν, *quam nos vel iracundiam vel memoriam doloris in latino possumus dicere.*"

ἘΓΚΡΆΤΕΙΑ, *continentia, temperantia.* Sir. XVIII, 29. *Hes.* ἐγκράτεια, ἄσκησις. *Suid.* ἐγκράτεια, ἡ τῶν κακῶν ἀποχή. Conf. *Suiceri* Thes. T. II. p. 999.

ἘΓΚΡΑΤΕΥΌΜΑΙ, *contineo me, obfirmo me, corroboro me.* הִתְאַפֵּק, Hithp. idem. Gen. XLIII, 31. ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο, egressus obfirmabat se. 1 Sam. XIII, 12. ἐνεκρατευσάμην, h. e. *ausus sum, id mihi sumsi.* - *כִּבְשָׁם, *tan-*

quam delinquens. *Theod.* 2 Sam. XIV, 15. τοῦ ἐγκρατεύσασθαι, quod *Montf.* transtulit *ut firmetur* sc. propositum eius, s. ut firmiter sibi proposuerit. Arbitror, eum legisse הַשְׂמָה *(quod posuit,* sc. in animo suo. Ies. LI, 10.) aut וַיִּשָׂם (a rad. שׂוּם Gen. XXIV, 33. sec. Kri), *et appositum est.* Potest tamen ἐγκρατεύεσθαι h. l. quoque verti: *vim facere sibi.*

'ΕΓΚΡΑΤΕ'Ω, *contineo, vi retineo, robur habeo.* הַחֲזִיק, Hiph. *vi detineo.* Ex. IX, 2. - נָתַק, *evello.* Iob. XVIII, 14. Ita *Bielius* e *Trommio*, qui habet ἐγκρατείη. Sed omnes libri exhibent ἐκραγείη, ab ἐκρήγνυμι, *effringo, erumpo.*

'ΕΓΚΡΑΤΗ'Σ, *temperans, continens,* it. *compos.* Sap. VIII, 21. *compos voti.* In eadem significatione legitur quoque Sirac. VI, 29. ubi *Vulg. continens* sensu eodem. Vide *Bretschneideri Spicileg.* p. 78. Sir. XV, 1. ἐγκρατὴς γνώσεως, *qui habet* scientiam. Sirac. XXVII, 30. ἐγκρατὴς, *obnoxius.* Susan. 38. ἐκείνου μὲν οὐκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενέσθαι, illius quidem non poteramus *compotes* fieri. 2 Macc. X, 15. ἐγκρατεῖς ἐπικαίρων ὀχυρωμάτων ὄντες, *tenentes* opportunas munitiones. Ib. v. 17. ἐγκρατεῖς ἐγένοντο τῶν τόπων, *occupabant* loca. Vide et 2 Macc. XIII, 13.

*'ΕΓΚΡΑΤΩ˜Σ, *temperanter, continenter.* בְּעֶצֶם, *in corpore.* Lev. XXIII, 29. sec. cod. X. et *Lips.* Videtur legendum ἐν κράτει, nisi adverbio ἐγκρατῶς eandem notionem tribuere velimus. *Hesych.* ἐγκρατῶς, καρτερικῶς, ὑποτακτικῶς. Adde *Polluc. Onom.* IV, 11.

*'ΕΓΚΡΕΜΑ'Ω, seu ἐγκρεμάννυμι, *suspendo in.* נִתַּן, *datus sum.* 2 Sam. XVIII, 9. ἐνεκρεμάσθη ἐν τῷ δένδρῳ sec. *Compl.* ubi alii ἐκρεμάσθη habent. Vox hebr. h. l. notat *suspensum teneri.*

'ΕΓΚΡΙ˜Σ, *laganum, bellarium* vel *placenta ex oleo melle admixto.* לְשַׁד, *humor.* Num. XI, 8. ubi quam expresserint vel lectionem cod. hebr. a nostra diversam, vel notionem vocabuli hebr. nobis ignotam, nemo facile dixerit. - צַפִּיחִת, *laganum, placenta.* Ex. XVI, 31. *Gloss.* in *Octat.* ἐγκρὶς, γλύκασμα ἐξ ἐλαίου. *Suid.* ἐγκρὶς, γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές. Ita etiam in *Lex. MS. Cyrilli Barocc.* et in *Gloss. Bibl. Coisl.* p. 471. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐγκρὶς γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρὲς, ἢ ἀμύλιον. *Hesych.* ἐγκρίδες, πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον καὶ μελιτούμενον. ἔνιοι δὲ ἀμανέτας. *Athenaeus* lib. XIV, pag. 645. Vide et *Eustathium* ad Il. σ', pag. 1188.

'ΕΓΚΡΟΥ'Ω, *infigo, impello.* הִתְנַקֵּשׁ, *insidior, illaqueo.* *Aqu.* 1 Sam. XXVIII, 9. pro מִתְנַקֵּשׁ, part. Hithp. *in tendiculam ponis te,* habet ἐγκρούεις. Scil. נָקַשׁ pr. *illidere, pulsare* notat, ut docuit *Simonis Lex. hebr.* s. h. v. - תָּקַע, *figo, infigo.* Iud. IV, 21. XVI, 14.

'ΕΓΚΡΥ'ΠΤΩ, *abscondo.* *חָבָא s. חָבָה, *lateo.* Amos. IX, 3. ἐγκρυβῶσιν sec. *Alex.* et *B.* - *יָשַׁב, *sedeo.* *Inc.* Ps. X, 8. pro יֵשֵׁב בַּמַּאְרָב, *sedet in insidiis*, ἐγκρύπτεται μετὰ δόλου. Non male quoad sensum. - טָמַן, *abscondo.* Ios. VII, 21. Iob. XX, 26. Prov. XIX, 24. - סָתַר, *abscondo.* *Aqu.* *Theod.* Iob. XX, 26. ἐνεκρύβη. - עוּג, *placentam* aut *panem subcinericium coquo.*, Ez. IV, 12. Vide s. v. ἐγκρυφίας. Aliquando putabam, eos עוב et עוג h. l. invicem permutasse. - צָפַן. Hos. XIII, 11. *Aqu.* *Theod.* Iob. XX, 26. τοῖς ἐγκεκρυμμένοις αὐτοῦ. - *שׂוּם, *pono.* Genes. XXXI, 34. ἐνέκρυψεν sec. *Oxon.* Bene quoad sensum.

'ΕΓΚΡΥΦΙ'ΑΣ, sc. ἄρτος, *panis genus, quod sub cineribus et prunis coquitur*, q. d. *subcinerictus* aut *abdititius*, παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν. Iidem panes quoque dicebantur ἀπανθρακίδες, q. d. sub prunis cocti. מָעוֹג, *placenta.* 1 Reg. XVII, 12. - עֻגָּה, עֻגָה, idem. Gen. XVIII, 6. Ex. XII, 39. Hos. VII, 8. - צְלוֹל, *tostum, torta*, a צָלַל, *obtegere.* *Aqu.* et *Theod.* (nam pro *O* in *Hex.* scribendum est *Θ*, ut temporis iniuria lineola in litera *Θ* interciderit. Omnes enim codd. τῶν ο' in lectione μαγὶς consentiunt.) Iud. VII, 13. - *רִצְפָּה, *lapis ignitus, candefactus.* 1 Reg. XIX, 6. Vide infra s. v. ὀλυρίτης. *Hesych.* ἐγκρυφίας, ἄρτου εἶδος, ὁ ἐν σποδῷ γενόμενος τῷ (lege πεσσόμενος διὰ τὸ) μὴ εἶναι κλίβανον. Similiter *Lexic. Cyrilli MS.* ἐγκρυφίας, ὁ ἐν σποδιᾷ γενόμενος ἄρτος. *Lex. MS. Bibl. Coisl.* p. 471. ἐγκρυφίας, ἄρτος ὁ ῥυπαρωτός. In eadem *Bibl.* pag. 9. e *Cod. MS. Octat.* nota haec affertur ad Genes. XVIII, 6. ἐγκρυφίας ἄρτος καλεῖται ὁ ὑπὸ τὴν σποδὸν χωννύμενος καὶ κρυπτόμενος ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Conf. *Etym. M.* in 'Αμφιδρόμια, *Eustathium* ad Od. ε', pag. 241. *Bochartum Phal.* l. II. c. 32. et *Hieroz.* P. I. l. II. c. 24. p. 327. *Intt.* ad *Polluc.* p. 371. *I. A. Bonitii* diss. de ἐγκρυφίαις veterum, *Lips.* 1720. ac *Michaelis Suppl.* p. 1845.

'ΕΓΚΤΑ'ΟΜΑΙ, *acquiro, possideo.* נֵאחַז, Niph. *possessor fio.* Gen. XXXIV, 10.

*"ΕΓΚΤΗΜΑ, *possessio.* מִקְנֶה, idem. Num. XXXI, 9. sec. codd. *Holmes.* ubi cod. 55. habet ὅσα ἐκτήσαντο, alii autem libri ἔγκτητα. Vide *Valcken.* ad *Herodot.* V, 23.

"ΕΓΚΤΗΣΙΣ, *acquisitio, emtio.* אֲחֻזָּה, *possessio.* *Al.* Lev. XXV, 13. - מִקְנָה. Lev. XXV, 16.

"ΕΓΚΤΗΤΟΣ, *acquisitus, emtus.* אֲחֻזָּה, *possessio.* Lev. XIV, 34. - מִקְנָה, idem. Num. XXXI, 9. - קִנְיָן, idem. Lev. XXII, 11.

*'ΕΓΚΥ'ΚΛΙΟΣ, *circularis, ad omnes pertinens.* Dan. IV, 34. sec. *Chis.* ἐπιστολὴν ἐγκύκλιον, epistolam encyclicam: ubi vid. *Romanus editor* et *Michael.* p. 31. *Etymol. M.* 311, 51. ἐγκύκλιον, ἁπανταχοῦ καθολικόν.

'ΕΓΚΥ'ΚΛΩΣΙΣ, *circumvolutio*, *rotatio*. Sir. XLIII, 14. ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐγκυκλώσει δόξης.

'ΕΓΚΥΛΙ'Ω, *involvo*, *implico*, it. *devolvo*, *evolvo*. התעלס, Hithp. *exulto*. Prov. VII, 18. ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι, *implicemur* mutuo amoribus. — *צלע, *claudico*. *Inc*. Genes. XXXII, 31. ἐνεκυλίετο. צלע pr. notat *se incurvavit* aut *inclinavit*. Sir. XXIII, 14. ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται, peccatis non involventur aut *implicabuntur*. Ibid. XXXVII, 3. πόθεν ἐνεκυλίσθης, unde *prorupisti*, s. unde *devoluta es*.

*'ΕΓΚΥ'ΜΩΝ, *gravidus*, i. q. ἔγκυος. עלות, *foetae matres in grege lactantes*. *Symm*. Ps. LXXVII, 71. *Vulg*. *foetantes*. *Hier*. *foetas*. *Phav*. ἐγκύμονος, ἐγκύου οὔσης. Ita quoque *Suidas*. *Hesych*. ἐγκύμονα, ἔγκυα.

'ΕΓΚΥΟΣ, *praegnans*, *gravida*. הרה, idem. Ier. XXXI, 8. Sir. XLII, 10.

*'ΕΓΚΥ'ΠΤΩ, *pronus incumbo*, *incurvo me ad introspiciendum*. נשקף, *videor*, *respicior*. Cant. VI, 9. ἡ ἐγκύπτουσα sec. *Alex*. Sed legendum ibi potius est ἐκκύπτουσα. Bel et Drac. 39. sec. cod. *Chis*. ἐγκύψας εἰς τὸν λάκκον.

'ΕΓΚΩΜΙΑ'ΖΩ, *laudo*. הלל : הלל, Pih. et Pyh. Prov. XII, 8. XXVII, 2. XXVIII, 4. — מהלל, *laus*. Prov. XXVII, 21. — רבה, *multiplicor*. Prov. XXIX, 2. ubi pro ברבות, *cum multiplicantur*, legerunt בברכות: nam ברכה est ἐγκώμιον, cap. X, 8.

'ΕΓΚΩ'ΜΙΟΝ, *laus*, *praeconium*. ברכה, *benedictio*. Prov. X, 8. μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων. Bene quoad sensum. *Vulg*. *cum laudibus*. Habet quoque vox hebr. hanc significationem. Esth. II, 23. ἐν ἐγκωμίῳ.

'ΕΓΡΗ'ΓΟΡΟΣ, *vigil*. עור, *coecus*. Thren. IV, 14. Legerunt עירים, ab עיר, *vigil*. — עיר. *Aqu*. et *Symm*. Dan. IV, 10. ubi vid. *Scharfenb*. *Hesych*. ἐγρήγορος, εὐγρήγορος. *Lex*. *Cyrilli MS*. *Brem*. ἐγρήγοροι, ἄγρυπνοι ἢ ἄγγελοι. Confer *Fabricii not*. ad *Cod*. *Pseudepigr*. *V*. *T*. p. 180.

*'ΕΓΧΕΙΡΑ'ΖΩ. חבל. Ex. XXII, 26. sec. codd. *Holm*. Sine dubio vitiose pro ἐνεχυράσῃς.

'ΕΓΧΕΙΡΕ'Ω, *manum admoveo*, *aggredior*, *molior*, *mihi propono*. השיא, Hiph. a נשא, *decipio*. Ier. XLIX, 15. ἡ παιγνιά σου ἐνεχείρησέ σοι, illusio tua te *aggressa est*. — זמם, *cogito*. Ier. LI, 12. ἐνεχείρησε (sic enim legendum e cod. Alex. pro ἐνεχείρισε) καὶ ποιήσει κύριος, ἃ ἐλάλησεν, *sibi proposuit*, et faciet Deus, quae locutus est. *Hesych*. ἐνεχείρησεν, προέθηκεν. — כרה, *fodio*. Ier. XVIII, 22. ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, *moliti sunt* aliquid in capturam meam.

'ΕΓΧΕΙ'ΡΗΜΑ, *conatus, molimen.* מְזִמָּה, *cogitatio.* Ierem. XXIII, 20. XXX, 22. *Hesych.* ἐγχείρημα, τόλμημα, ἐπιτήδευμα.

'ΕΓΧΕΙΡΙ'ΔΙΟΝ, *quod aliquis manu tenet, parvus gladius, pugio, culter.* חֶרֶב, *gladius.* Ex. XX, 25. XXI, 3. 4. 5. L, 42. τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, arcum et *pugionem* habentes. Conf. Ep. Ierem. 12. ac *Herodotum* lib. I. c. 214. *Hes.* ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον μικρὸν, ἢ τμητικὸν ὄργανον. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐγχειρίδιον, ξίφος. - מַטֶּה, *virga. Symmach.* Gen. XXXVIII, 18. ubi vid. *Montfauc.* ac *Scharfenbergius,* cui στρεπτὸν ἐγχειρίδιον ad פְּתִיל pertinere videtur. *Glossae:* ἐγχειρίδιον (lege ἐγχειριδίων), *manualium. Hesych.* ἐγχειρίδια, τὰ ἐν τῇ χειρί. Conf. *Drusium* in *Fragm.* p. 52.

'ΕΓΧΕΙΡΙ'ΖΩ, *in manus do, trado, committo,* i. q. ἐγχειρέω. הֵשִׂים פְּקֻדּוֹת, *dispono praefecturas.* 2 Paral. XXIII, 18. ἐνεχείρισεν τὰ ἔργα οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων, *committebat* opera domus Domini manibus sacerdotum. - זָמַם, *cogito.* Ier. LI, 12. ubi tamen pro ἐνεχείρισε *Bielius* legere mavult ἐνεχείρησε. - כָּרָה, *fodio.* Ierem. XVIII, 22. Vid. s. v. ἐγχειρέω.

'ΕΓΧΕ'Ω, *infundo.* הֵרִיק, Hiph. a רִיק, *evacuo.* Ier. XLVIII, 11. ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον. - הֵשִׂים, Hiph. a שׂוּם, *pono.* Exod. XXIV, 6. Iud. VI, 19. sec. *Alex. Oxon.* et *Ald.* - יָצַק, *fundo.* 2 Reg. IV, 40.

'ΕΓΧΡΙ'Ω, *inungo.* קָרַע, *lacero, rumpo.* Ier. IV, 30. ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβῃ τοὺς ὀφθαλμούς. *Rumpere oculos stibio* dicitur h. l. pro *ultra modum implere,* ut multis docuit *Simonis Lex. Hebr.* p. 1461. Adde Tob. VI, 8. XI, 5.

'ΕΓΧΡΟΝΙ'ΖΩ, *immoror.* אֵחַר, Pihel, *differo.* Prov. XXIII, 30. - מַשְׁכִּימִים, part. Hiph. *diluculantes. Inc.* Ps. CXXXVI, 2. - תּוֹחֶלֶת, *exspectatio. Prov.* X, 29.

'ΕΓΧΩ'ΡΙΟΣ, *indigena.* אֶזְרָח, idem. Exod. XII, 49. Lev. XVIII, 26. Num. XV, 27. - אֶרֶץ, *terra.* Gen. XXXIV, 1. 3 Esdr. VI, 25. 2 Macc. IX, 2. *Hes.* ἐγχώριοι, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου ὄντες.

'ΕΓΩ', *ego.* Ponuntur hic tantum ea loca, ubi in textu hebr. *nomen* exstat. אָב *pater.* Iud. XI, 36. εἰ ἐν ἐμοί. Legerunt אִי בִּי. - *אֹזֶן, *auris.* Ies. XXXVII, 29. בְאָזְנָי, *in aures meas,* πρὸς με. - אֱלֹהִים, *Deus.* Iob. XXXVIII, 7. πάντες ἄγγελοί μου. Vbi pro μου sine dubio legendum θεοῦ. - אֵלִי, *Deus mi.* Ps. CI, 24. Hic legerunt אֵלַי, *ad me.* - *אָטָד, *carduus.* Iud. IX, 15. ubi tamen pro ἀπ' ἐμοῦ fortasse reponendum est ἀπὸ ῥάμνου, coll. v. 14. quanquam et recepta lectio excusari potest. - בַּדִּים, plur. a בַּד, *vectes.* Iob. XVII, 16. μετ' ἐμοῦ. Legisse videntur בִּי. - *בַּמֶּלֶךְ, *in rege. Aqu.* 1 Sam. XVIII, 22. ubi aut pro ἐν ἐμοὶ reponendum est ἐν τῷ βασιλεῖ, aut ἐν ἐμοὶ est alius interpretis minus verba prementis. - י,

eius. Iob. XXVIII, 12. ubi tamen μοῦ post εἶδε mutandum est in αὐτοῦ. *Hieron. oculus eius.* - *יֶאֱתָיוּ, *venerunt.* Iob. XXX, 14. Legerunt אוֹתִי. - יָד, *manus.* 1 Sam. XXVI, 18. ἐν ἐμοί. Adde *Symm.* 1 Sam. XXIV, 12. בְּיָדִי, παρ' ἐμοί. - *כ, *similitudinis.* Gen. XXV, 31. ἐμοὶ σήμερον. Ita quoque *Augustinus* lib. I. *locut. mihi hodie.* Suspicor tamen, initio scriptum fuisse ὡσεὶ σήμερον. - לִי, *mihi.* Genes. XXXI, 41. ταῦτα μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, hos ego viginti annos sum in domo tua. 2 Par. XXXV, 21. τί ἐμοὶ καὶ σοί; quid mihi tecum est? Vide et 2 Sam. XVI, 10. 1 Reg. XVII, 18. *Al.* Ioel. III, 4. et *Lex. N. T.* sub τίς. - *לֹא, *non.* Ps. XXXV, 16. Non legerunt לִי: nam idem sensus exoritur, si לא interrogative accipiatur pro הֲלֹא, et לִי subaudiatur: nam annon pacem sc. mihi loquuntur? h. e. mihi quidem vel certe pacem loquuntur. Conf. *Buxtorf. Anticrit.* pag. 647. - *לָנוּ. Ps. LXXVIII, 8. pro ἡμῶν LXX sine dubio scripserunt ἡμῖν, nam in hebr. perspicuus est dandi casus. - *מִי, *quis.* 2 Sam. XVIII, 12. Sc. מִי hic duriusculum LXX videbatur, nec forte videbant, quomodo reddi posset commode: ideo sensum reddiderunt, ac pro מִי interpretati sunt לִי, illud desumentes ex praec. v. 5. V. *Buxtorfii Anticrit.* p. 573. - נֶפֶשׁ, *anima.* Num. XXXI, 50. περὶ ἡμῶν. - *סוּס, *equus.* *Inc.* Iud. V, 22. ubi pro μου legendum est ἵππου. - *עַיִן, *oculus.* Ies. XXIV, 17. ἡμῖν. *Trendelenburg* ad h. l. putat, eos loco לְעֵינֵנוּ legisse לָנוּ. Sed potius sensum expresserunt. - פָּנִים, *facies.* Exod. XX, 3. - *צֶלַע, *claudicatio.* Psalm. XXXV, 16. κατ' ἐμοῦ, ubi pro בְצַלְעִי forte legerunt עָלַי. - קֶרֶב, *medium.* Ex. XVII, 7. XXXIV, 9. Deut. XXXI, 14. - *רֶגֶל, *pes.* Iud. VIII, 5. ubi pro בְּרַגְלָי, *in pedibus meis*, h. e. *qui imperio meo paret*, habent: τῷ μετ' ἐμοῦ. - שֵׁם, *nomen.* Ios. VII, 9. Praeterea legitur Iob. I, 17. ubi nihil est in textu hebraico, et ἡμῖν est *contra nos*, ac Ps. LXXXIX, 10. ubi pro ἐφ' ἡμᾶς *Semlerus* coniicit legendum esse ἐξαίφνης, ut ad חוּשׁ referatur. Sed *Vulgatus* illud ἐφ' ἡμᾶς prorsus omisit.

'ΕΓΩ' ΕΙ'ΜΙ', *ego sum.* אָנֹכִי, *ego.* Ies. XLIII, 15.

'ΕΔΑΦΙ'ΖΩ, *ad terram prosterno, terrae allido, solo aequo.* יָשַׁב, *sedeo.* Ies. III, 25. εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ, in terram *prosterneris.* - נָטַשׁ, *desero.* Ez. XXXI, 12. Permutasse videntur נטשׁ cum רטשׁ. - נִפֵּץ, Pih. *allido.* Psalm. CXXXVI, 9. ἐδαφιεῖ. *Phavor.* ἐδαφιεῖ, προσκρούσει, προσρήξει. - נְשַׁח, Niph. a rad. שָׁחַח, *incurvatus sum. Symm.* Ies. XXIX, 4. - נָשַׁם, Niph. a שָׁמֵם, *desolor.* Amos. IX, 14. οἰκοδομήσουσιν πόλεις ἠδαφισμένας, aedificabunt urbes *solo adaequatas:* coll. Luc. XIX, 44. - רִטֵּשׁ, Pih. *allido.* Hos. X, 15. XIV, 1. ὑποτίτθια αὐτῆς ἐδαφισθήσεται, infantes eius adhuc e mamilla pendentes *solo allidentur.* Nah. III, 10. τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσι, infantes eius *allident terrae. Hesych.* ἐδαφίσθησαν,

εἰς ἔδαφος ἀνηρέθησαν. Id. ἐδαφιοῦσι, προσκρούσουσι τῇ γῇ. Gloss. MS. in Proph. ἐδαφιοῦσι, προσκρούσουσιν τῷ ἐδάφει. Cf. quoque Lex. N. T. s. h. v.

"ΕΔΑΦΟΣ, pavimentum, solum. אַרְעִית, imum. Dan. VI, 24. - אֶרֶץ, terra. Ez. XLI, 16. 20. - בָּמָה, excelsum. Iob. IX, 8. Libere verterunt. - מוֹסָדִים, plur. fundamenta. Ierem. XXXI, 35. - *נַחַל, torrens. Symmach. sec. marg. cod. 108. Holm. Ios. XV, 4. Scil. נחל notat quoque locum depressum, per quem aquae fluunt, vallem cum torrente. - עָפָר, pulvis. Ps. CXVIII, 25. Ies. XXV, 12. XXVI, 5. - קַרְקַע, fundus, solum. Num. V, 17. 1 Reg. VI, 15. 16. 31. VII, 7. Symm. Ios. XV, 13. Sir. XI, 5. ἐπ' ἐδάφους. Vulgatus male: in throno. Potius est in solo, humi, hoc sensu: multi tyranni throno privantur, ut sit antithesis. Ibid. XX, 18. (ubi intellegitur pavimentum lapidibus stratum, in quo si quis praeter exspectationem cadit, ob duritiem pavimenti graviter se laedit. Alii tectum intellegunt, quod pavimentum vocatur, quia in Palaestina tecta non erant acuminata, sed plana, ut in ipsis ambulare et coenare possent.) XXXIII, 10. ἔδαφός est i. q. γῆ, terra.

'ΕΔΕ'Μ, Edem, hebr. עֵדֶן Eden, pr. voluptas, deinde nomen loci, ubi olim paradisus erat. Gen. II, 8. 10. IV, 15. Hesych. 'Εδὲμ, τρυφή. Suidas: 'Εδὲμ, τρυφὴ ἑρμηνεύεται, καὶ ὁ παράδεισος.

"ΕΔΕΣΜΑ, edulium, cibus. דַּחֲוָן, chald. cantiones, instrumenta musica pulsatilia. Dan. VI, 19. Ita nempe nec temere putavit Theodotion vocem chald. h. l. explicandam esse. - מַטְעַמִּים et מַטְעַמּוֹת, plur. cupediae. Gen. XXVII, 4. 7. 9. 14. 17. 31. Aqu. Symm. ac LXX Prov. XXIII, 3. In omnibus his locis Fullerus Miscell. SS. I, 17. p. 119. reponi oportere contendit ἡδύσματα (ἐδεσμάτων pro ἡδυσμάτων scriptum est apud Polluc. VI, 65. Clem. Alex. p. 140. B. coll. C. Athen. pag. 127. D.): sed satis eum refutavit Fischerus de Vers. GG. V. T. p. 23. seq. - מִשְׁנֶה, secundanum. 1 Sam. XV, 9. Legerunt מַטְעַמִּים ex nonnullorum sententia. Quidni שְׁמֵנִים, pinguia? quae fuit coniectura Hubigantii. - סוֹד, arcanum consilium. Psalm. LIV, 15. ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, dulces mihi reddidisti cibos. Secundum Cappellum in Crit. S. p. 244. legerunt צַיִד, nam צֵידָה est venatio s. ferina, viaticum. Sed Buxtorfius in Anticrit. p. 635. recte monuit, סוד non ita affine esse τῷ צֵידָה, ut errore scribae alterum pro altero potuerit subrepere, putat potius, LXX סוד accepisse pro סְעוּדָה סעוד, quod notat cibum, edulium, ferculum, gutturali ע vel elisa, vel in ו mutata. Tychsenius in tentam. p. 88. eos זוד in mente habuisse existimat. Fortasse tamen מָזוֹן, aut simile quid legerunt. Hesych. ἐδέσματα, φάγια (fortasse προσφάγια), βρώματα. Phav. ἐδέσματα, βρώματα.

"ΕΔΝΟΝ, *dos, dotale munus, donum sponsi ante nuptias.* מֹהַר, *dos, qua uxor emitur. Symm.* Gen. XXXIV, 12. *Inc.* sine dubio *Symm.* 1 Sam. XVIII, 25. Conf. *Aelian. V. H.* XIII. c. 1. *Hesych.* in v. ἀνάεδνον· "Εδνα δέ ἐστι τὰ πρὸ τῶν γάμων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα. Confer *Suidam* in ἔδνα, ac *Fischeri Ind. Graec. Palaeph.* s. h. v.

"ΕΔΟΜΑΙ, *edo.* אָכַל, idem. Genes. VI, 21. XLIX, 27. Ex. XII, 8. 9. – נָשָׂא, *tollo, consumo.* Iob. XXXII, 22. ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

"ΕΔΡΑ, *sella, sedes,* it. *anus, podex.* אָחוֹר, *retrorsum.* Psalm. LXXVII, 66. Ad quem locum respiciens *Suidas* ita: "Εδρα καὶ ὁ σφιγκτὴρ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦτο φησὶν ὁ προφήτης· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω τῆς ἕδρας, τὸ πάθος σημαίνων. σεμνότερον δὲ τοῦτο εἴρηκεν, εἰπὼν, εἰς τὰ ὀπίσω. – טְחוֹרִים, plur. *mariscae, haemorrhoïdes.* 1 Sam. V, 11. 17. – מָכוֹן, *basis, statio. Symm.* Ps. XXXII, 14. – עֳפָלִים, *plur. mariscae, haemorrhoïdes.* Deut. XXVIII, 27. *Aqu.* LXX 1 Sam. V, 6. 9. 12. VI, 4. 5. – תְּכוּנָה, *sedes parata. Symm.* Iob. XXIII, 3. ubi ἕδρα est *solium iuri reddendo destinatum, sella iudicialis.* Conf. Ez. XLIII, 11. *Hesych.* ἕδρα, βάσις, καθέρα, ἡ συνέδρα καὶ κατωχή.

'ΕΔΡΑΖΩ, *firmo, fundo, stabilio, procumbo.* טָבַע, *figo, infigo.* Prov. VIII, 25. πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, antequam montes *fundarentur,* seu *crearentur. Hesych.* ἑδρασθῆναι, παγῆναι, καὶ τὰ ὅμοια. – *יָלַד, *pario, creo.* Ps. LXXXIX, 2. *Vulg. priusquam montes fierent.* – כּוּן: מָכוֹן. *Aqu. Symm.* Ps. XX, 13. ubi ἑδράζειν est *tela nervo imposita iaculari ac emittere. Aqu.* Ps. VII, 10. et CXXXIX, 12. *Aqu. Symm.* Prov. XXV, 5. *Symm.* Ps. XCV, 10. *Al.* Ex. XV, 17. *Aqu. Symm.* Ps. X, 2. *Symm.* 2Sam. V, 12. ubi ἑδράζειν est *confirmare in regno.* – *רָבַץ, *cubo, recumbo. Symm.* Gen. XLIX, 9. ὀκλάσας ἡδράσθης, genibus flexis *procumbes. Drusius et Montfauc.* inepte verterunt *firmatus es. Hesych.* ἑδράσθη, κατεκοιμήθη. – *שָׁכַן, *habito. Symm.* Ps. LIV, 7. ubi ἑδράζεσθαι est *certas ac stabiles sedes figere.* Sap. IV, 3. οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἑδράσει, neque firmum fundamentum *collocabit.* Sir. XXII, 18. καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνέσεως, prudens et *firmum* sapientis consilium. *Suidas:* ἥδρασεν, ἐστήριξεν, καὶ ἡδρασμένος, βέβαιος, πάγιος. *Hesych.* ἥδρασα, ἐθεμελίωσα, ἐστήριξα, ἔπησα. Idem: 'Εδρασμένη (lege ἡδρασμένη), βεβαιωθεῖσα.

'ΕΔΡΑΙ"ΟΣ, *stabilis, firmus, solidus.* נָכוֹן, idem. *Symm.* Ps. LVI, 8. et XCII, 2. Prov. IV, 18. ἑδραία ἡμέρα, *meridies.* Similiter σταθερὰ μεσημβρία legitur. Vide *Ruhnkenium* ad *Timaei Lex. Platon.* pag. 168. – מָכוֹן, *basis, statio. Symm.* Ps. XXXII, 14. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* et *Phav.* ἑδραῖος, σταθηρὸς, ἀσάλευτος, ἀκλόνητος. *Hesych.* ἑδραῖον,

βάσιμον, στερεόν. *Ignatius Ep. ad Polycarp.* pag. 12. στῆθι ἑδραῖος, ὡς ἄκμων τυπτόμενος.

*ἙΔΡΑΙ͂ΟΣ ΜΕ'ΝΩ, *firmus maneo.* יִכּוֹן, *stabilietur.* *Symm.* Ps. LXXXVIII, 37. ἑδραῖος μενεῖ.

ἝΔΡΑΣΜΑ, *firmamentum, stabilimentum, sedes.* מָכוֹן, *basis, statio.* *Incert.* Exod. XV, 17. *Aqu.* Psalm. XXXII, 14.

ἘΘΕΛΕ'Ω, *volo.* אָבָה, idem. *Οἱ λοιποὶ* Iud. XI, 17. ἠθέλησαν.

ἘΘΕΛΟΚΩΦΑ'Ω, *voluntarie surdum ago, ultro surdus esse volo.* Sirac. XIX, 23. ἐθελοκωφῶν, *surdum se simulans,* ubi in nonnullis libris male legitur ἑτεροκωφῶν. Sermo ibi est de homine pravo et ex dolis consuto. *Hesych.* ἐθελοκωφῶν, ἐθελόντως κωφεύων. *Suidas:* ἐθελοκώφων, μὴ βουλομένων ἀκούειν, θελήσει παρακουόντων.

ἘΘΕ'ΛΩ. Vide in θέλω.

ἘΘΙ'ΖΩ, *assuefacio.* Sir. XXIII, 9. ὅρκῳ μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου, iuramento ne *assuefacias* os tuum. 2 Macc. XIV, 30. ἐθισμένος, *consuetus.*

ἘΘΙΣΜΟ'Σ, *consuetudo, mos.* דֶּרֶךְ, *via,* it. *mos, consuetudo, agendi ratio.* Gen. XXXI, 35. τὰ κατ' ἐθισμὸν τῶν γυναικῶν, h. e. *menstrua.* - מִשְׁפָּט, idem. 1 Reg. XVIII, 28.

ἘΘΝΑ'ΡΧΗΣ, *gentis praefectus.* 1 Macc. XIV, 47. XV, 1. 2. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

*ἘΘΝΗΔΟ'Ν, adv. *generatim, secundum totas gentes.* 4 Macc. II, 19.

*ἘΘΝΟΠΑ'ΤΩΡ, *auctor gentis.* 4 Macc. XVI, 20. Vide *Suidam* s. ἐθνοπάκτου, ibique *Küsterum.*

*ἘΘΝΟΠΛΗΚΤΟΣ, *totam gentem perdens ac delens.* 4 Maccab. VII, 11. ἐθνοπλήκτου πυρός: ubi alii vitiose ἐθνοπλήθους. Conf. *Toup. emendatt. in Suidam* T. I. pag. 159. *Lond.*

ἜΘΝΟΣ, *gens, populus.* אִי, *insula. Hebr. LXX* et οἱ λοιποὶ Ies. XLI, 5. Ib. XLII, 4. *insulae* ponuntur pro *insularum incolis,* et ita pro *gentibus, quae in mari mediterraneo omnes insulas tenebant.* - אֹיֵב, *inimicus. Inc.* et LXX Deut. XXXII, 42. Ez. XXXIX, 27. In utroque loco alii libri ἐχθρῶν loco ἐθνῶν habent, sed lectio ἐθνῶν est usui loquendi ac sentiendi rationi Iudaeorum convenientius. - אֻם et לְאֹם, *gens, populus.* Gen. XXV, 16. Num. XXV, 15. Psalm. XLVI, 3. - אֻמָּה, chald. idem. Esdr. IV, 10. - אֹרַח, *via.* Ies. XXXIII, 8. Accepisse videntur vocem hebr. in ea notione, ut sit *caterva s. turma proficiscentium ac impetum facientium,* ac ideo transtulisse, quia in antecedentibus loco עֹבֵר legerant עֲבָרָה. - אֶרֶץ, *terra.* Esdr. IX, 7. Ies. XXXVI, 20. Ez. XXXI, 12. *גֵּו, *dorsum.* Prov. XXVI, 3. Legerunt לְגוֹי. - גּוֹי, *gens, natio.* *Symm.* Ps. LXXXII, 5.

מְגוֹי, μὴ ὦσι ἔθνος. LXX Gen. X, 5. XII, 2. XIV, 1. - גְּוִיָּה, *corpus*. Nah. III, 3. ubi loco לִגְוִיָּתָם, *cadavera suorum*, legerunt לְגוֹיִם. - גַּל, *acervus*. Ies. XXXVII, 25. ἔθνη. Hanc enim notionem voci hebr. subiiciendam esse h. l. existimarunt ex serie orationis. - הָמוֹן, *turba*. 2 Par. XXXII, 7. Ies. XIII, 4. - זֶרַע, *semen*. Esth. X, 3. ubi ἔθνος *gentem Iudaicam* notat. - חַבָּר, *socius*. Iob. XL, 25. Sermo ibi est de *piscatoribus*, *qui in societatem coierunt*, qui ex usu loquendi Graecorum commode ἔθνη dici poterant. Conf. *Lexic. N. T.* s. h. v. - חַיִל, *exercitus*. Ies. LX, 5. - מַיִם, dual. *aqua*. Num. XXIV, 7. Sc. *aqua* de quavis *multitudine*, speciatim hostium, dicitur. - מַעֲשֶׂה, *opus*. 2 Par. XX, 38. Libere verterunt, aut, quia postea *navium* mentio fit, putavit auctor huius versionis, per מַעֲשֶׂה esse intellegendos *eos, qui in navibus erant*, inprimis quia ἔθραυσε praecesserat, quod de ἔργῳ pr. sic dicto non commode dici posse existimabat. Sed ἔργον est h. l. *conatus*, et *θραύειν irritum reddere*. - מָקוֹם, *locus*. Nehem. IV, 12. Sensus non mutatur. - נָשִׂיא, *princeps*. Genes. XVII, 20. Principes h. l. sunt auctores familiarum ac gentium. - עֶבֶד, *servus*. Esth. I, 3. τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι, reliquo populo, potestati eius subiecto. - עַם, *populus*. Gen. XVII, 16. Lev. XXI, 1. Prov. XXX, 26. *οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρὸν*, choerogrylli *gens* non valida. Sic *Homerus* vocem ἔθνος de anseribus, avibus (v. c. Il. ο', 691.), gruibus, cygnis, muscis, apibus usurpat. *Orpheus* (de *lapid.* 15, 94.) de locustis: *ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος*, et *Virgilius Georg.* IV. de pecude et apibus. Adde *Olearii* not. ad *Philostrat.* de *vit. Apoll. Tyan.* l. III. c. 4. not. 4. - כָּל הָעָם, *omnis populus*. Esth. I, 5. τοῖς ἔθνεσι, *populo*. - צָבָא, *exercitus*. Ies. XIII, 4. - *שֵׁם, *nomen*. Gen. XXXVI, 40. Scil. שֵׁם interdum quoque *populum* notat. Vide *Lex. N. T.* s. v. ὄνομα n. 2. Sap. XV, 15. *τὰ ἔθνη*, *idolorum cultores*, coll. v. 14. Sir. X, 15. τοῖς ἔθνεσι opponuntur *ταπεινοὶ*, unde *Syrus τὰ ἔθνη* per *elatos*, *Arabs superbos* transtulit (coll. v. 13. 14. et XXXII, 18.). Sine dubio intellexit urbes potentes, quarum incolae fastu repleti erant, ut *Babylon*, *Ninive*, etc. Sap. XVII, 2. ἔθνος ἅγιον, *Iudaei*.

ΈΘΝΗ ἸΣΧΥΡΑ, *gentes validae*. הַזּוּזִים, nomen propr. gentis. Gen. XIV, 5. Legisse videntur עֲזִיזִים. Confer *Fulleri Miscell. SS.* lib. II. c. 10. p. 230. seq.

ἜΘΟΣ, *consuetudo*, *mos*. מִשְׁפָּט, *iudicium*, etiam *mos*, *consuetudo*. *Inc.* Iud. XVIII, 7. *Symm.* 1 Reg. XVIII, 28. Sap. XIV, 16. 1 Macc. X, 89.

ἘΘΩ, *consuesco*, *soleo*. *כְּפַעַם בְּפַעַם, *sicut vice in vice*, h. e. *sicut consueverat*. *Symm.* 1 Sam. XX, 25. ὥσπερ *εἰώθει*. *Vulg. secundum consuetudinem.* Sir. XXVII, 18. *εἴωθεν*, *consuevit*. *Hesych.* εἴωθεν, ἔθος ἔχει.

ΚΑΤΑ' ΤΟ' ΕΙ'ΩΘΟ'Σ, secundum consuetudinem, pro more. כְּפַעַם בְּפַעַם, *sicut vice in vicem*, h. e. *sicut consueverat.* Num. XXIV, 1.

ΕΙ', si, an, annon, utinam, non. אִם, *si.* Deut. I, 35. εἰ ὄψεταί τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, *non* videbit aliquis horum virorum terram hanc bonam. Vide et Ps. XCIV, 12. et conf. Gen. XXVI, 29. ubi אִם redditur μή. Adde *Lydii* Diss. *de iurament.* p. 260. Esth. IV, 14. τίς εἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας, quis novit, *annon* propter hoc tempus regnes. - הֲ, *an.* Genes. XLII, 16. εἰ ἀληθεύετε, ἢ οὔ, *an* vera loquamini, vel non. - וְאִין, *et non.* 1 Sam. XXI, 8. - *הֵן, quod Chaldaeis significat *si*, at hebraeis est *ecce.* Iob. IV, 18. Adde Ies. LVIII, 4. ubi tamen εἰ (quod nonnulli *nonne* vertunt) e sequenti εἰς ortum esse videtur. - לוּ, *utinam.* Iob. XVI, 4. εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς, *utinam* anima vestra supponeretur pro mea: ubi *Olympiodorus:* τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἴθε. (*Eurip. Or.* v. 1100.) Arab. لو est *si.* Adde Iud. VIII, 19. - לֹא, *non.* Ps. LI, 18. et LV, 13. Legerunt לוּא.

ΕΙ' ΓΑ'Ρ, utinam. לוּ, *utinam.* Iob. VI, 2. ubi *Chrysost.* εἰ γὰρ ἀντὶ τοῦ εἴθε γάρ. - מַה, *quid.* Iob. VI, 8. εἰ γὰρ δῴη, sc. τις, *utinam* aliquis daret. Cf. *Lex. N. T.* s. h. v.

**ΕΙ' ΔΕ'.* וְאֵלַי. Iob. IV, 12. Legendum μοὶ δέ.

**ΕΙ' ΔΕ' ΜΗ', alioquin.* וְאִם לֹא, *et si non.* Iob. XXIV, 15. ubi *Vulg. quod si non est ita.*

**ΕΙ' "ΗΔΗ.* יְהִיָה - נָא, *sit nunc.* 2 Sam. XIV, 17. εἰ ἤδη, sensu prorsus suspenso, si quidem nulla ἀπόδοσις sequitur. Sin autem vocibus aliter distinctis legatur εἴη δὴ ὁ λόγος, *sit quaeso sermo*, textus perfectum habet sensum, qui hebr. et alteri lectioni γενηθήτω δὴ in *Ald.* et *Compl.* ac apud *Theodoret.* bene respondet.

**ΕΙ' ΚΑΙ'.* הֲגַם. 1 Sam. XIX, 24.

**ΕΙ' ΜΕ'Ν.* כִּי אִם. *Inc.* 1 Sam. XXI, 5. Lege εἰ μὴ, coll. v. 4.

**ΕΙ' ΜΗ'.* Ez. XVI, 56. ubi illud εἰ μὴ est superfluum, nec habetur in textu. Legendum καὶ οὐκ ἦν.

ΕΙ' ΜΗ'Ν, num, an, certe. אִם, *si.* Ez. XXXV, 6. εἰ μὴν εἰς αἷμα ἥμαρτες, *quia* in sanguinem peccasti. - ה praef. 2 Sam. XIX, 35. εἰ μὴν γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; *num* discernam inter bonum et malum? - כִּי. Iob. XXVII, 3. εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς ἐνούσης — μὴ λαλήσει τὰ χείλη μου τὰ ἄνομα, *certe*, dum adhuc in me est halitus — non loquentur labia mea iniqua. *Lexic. Cyrilli MS. Brem.* Εἰ μὴν, ὄντως δή.

ΕἸ ΟΥ, *quod non.* אם, *si.* 1 Reg. I, 51. ὀμοσάτω μοι σήμερον, εἰ οὐ θανατώσει, iuret mihi hodie, *quod non* occisurus sit.

**ΕἸ ΟΥ'ΤΩΣ.* אָכֵן, *certe*, *profecto.* Ex. II, 14. Haud dubio legerunt הֲכֵן. Nam literam ה, interrogationis indicem, aliis quoque locis reddiderunt particula εἰ.

ΕἸ' ΠΟΤΕ, *si forte.* אולי, *fortasse.* *Al.* Thren. III, 29. εἴ ποτε ἡ ἐλπὶς, *si forte* sit spes. – כִּי. *Incert.* Iud. II, 18.

ΕἸ' ΠΩΣ, *si quo modo*, *si forte*, it. *fortasse*, etiam *ut.* אולי, *forte*, *fortassis.* 2 Sam. XVI, 12. coll. Act. XXVII, 12. 2 Reg. XIX, 4. εἴ πως εἰσακούσεται, *fortasse* exaudiet. *Al.* 1 Sam. XIV, 6. *Aqu.* Iob. I, 5. – ו praefix. *Aqu.* Ez. XLIII, 10. εἴ πως ἐντραπῶσιν, *ut* confundantur. *Drusius* ibi legendum coniicit ὅπως: sed praeter necessitatem, nam εἴ πως alias etiam significat *ut.* Vid. 1 Maccab. IV, 10. Phil. III, 11. Sic et אולי, quod alias denotat *si forte*, *fortasse*, significat aliquando *ut*, et ἵνα redditur, v. c. Exod. XXXII, 30.

ΕἸ' ΤΙ, *fortasse.* אולי, idem. 1 Sam. XIV, 6.

**ΕἸ' ΤΙΣ.* Apud LXX Deut. VIII, 5. pro ὡς εἴ τις (hebr. כַּאֲשֶׁר) reponendum est ὡσεί τις ex *Compl.*

ἸΔΕ' ΕἸ, *vide an*, *annon.* וְאֵין, *et non*, etiam *nonne?* 1 Sam. XXI, 8. – Vide alibi *Μὴ*, *Οὕτως*, et *Ὄφελον.*

ΕἸΔΕ'Α, *species*, *forma.* 3 Esdr. IV, 26. ubi tamen alii pro εἰδέαις rectius legere videntur ἰδέαις. Ep. Ier. v. 65. *forma.*

ΕἸΔΕ'Ω, *scio*, *cognosco*, *intellego*, *rationem habeo.* Verba ἐν τῷ μὴ εἰδέναι παιδείαν apud *Symmach.* ac *Theod.* Prov. V, 23. in *Hexaplis* referuntur ad verba: בְּרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה, *in multitudine stultitiae suae erravit.* Mihi autem potius ad verba antecedentia בְּאֵין מוּסָר pertinere videntur. Pro εἰδέναι *Semlerus* reponit εἶναι. – דֵּעַ, *scientia.* Iob. XXXII, 10. – עַל דַּעַת, *in scientia.* Iob. X, 7. – הֵבִין, Hiph. a בּוּן, *intellego.* Iob. XXIII, 8. XXVI, 14. XXXII, 9. – *הַיּוֹם, *hodie.* Iob. XXIII, 2. Libere verterunt. – יָדַע. Gen. II, 9. III, 4. XVIII, 19. – מְתֵי סוֹד, *homines arcani consilii.* Iob. XIX, 19. οἱ εἰδότες με, *familiares mei.* *Symm.* οἱ συνόμιλοί μου. – נִכַּר, Pih. Iob. XXXIV, 19. – *פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, *obscurus*, *ignotus.* *Symm.* 1 Sam. XXI, 2. εἰς τὸν, οὐκ οἶδα τίνα. – רָאָה, *video.* Genes. XLV, 13. Exod. XV, 21. in notione *rationem habendi*, ubi cum ἐπεῖδω permutatur in codd. Num. XXXV, 23. – שָׁמַע, *audio.* 1 Reg. XX, 31. 2 Par. X, 15. – שָׁמַר, *custodio.* *Al.* Ios. I, 8. – שָׂעַר, *horreo.* Deut. XXXII, 17. ᾔδεισαν. *Dathius* putat, eos legisse שְׁעָרוּם, quod apud Syros ܫܥܪ, et Arabes

قوّم, *pretium alicui rei statuere, curare,* notet: sed arab. قوّم notat etiam *scire, nosse.* Sensus est: quos ignorarunt, vel: non coluerunt maiores vestri. 1 Macc. VI, 30. ἐλέφαντες εἰδότες πόλεμον, elephantes scientes bellum, h. e. *docti institutique* ad proelia facienda.

ΟΥ᾽Κ ΕἸ᾽ΔΕ᾽Ω, nescio. הִסְתַּתֵּר, Hithp. a סָתַר, *abdo me, latito.* Ies. XLV, 15.

**ΕἸ᾽ΔΕ᾽ΧΘΕΙΑ, deformitas odiosa et detestabilis.* Sap. XVI, 3. εἰδέχθεια τῶν ἀπεσταλμένων. Sermo ibi est de ranis Aegyptiis immissis. *Hesych.* εἰδεχθὲς, ἀειδὲς, αἰσχρὸν τῷ ἰδεῖν, ἤτοι ἄμορφον. Vide etiam *Suidam* s. h. v. ubi quoque subst. εἰδέχθεια commemoratur. *Zonaras Lex.* 632. εἰδέχθεια, ἡ ἀμορφία. Vide quoque *Phavor.* 569, 24.

ΕἸ᾽ΔΗΣΙΣ, scientia. Sirac. XLII, 25. πᾶσαν εἴδησιν, *omnes res.*

ΕἸ᾽ΔΟΣ, species, forma, genus. מַרְאֶה, *species. Symm.* Iob. IV, 16. *Aqu. Theod. Symm.* Ezech. I, 14. LXX Gen. XLI, 2. 3. 4. Exod. XXIV, 17. – מִשְׁפָּחָה, *genus.* Ier. XV, 3. τέσσαρα εἴδη, quatuor mortis *genera.* – מִשְׁפָּט, *modus.* Exod. XXVI, 30. – עַיִן, *oculus. Theod.* et LXX Ez. I, 16. LXX Num. XI, 7. Ez. VIII, 2. – עַפְעַפַּיִם, dual. *palpebrae.* LXX et οἱ λοιποὶ Iob. XLI, 10. ubi sensum expresserunt. – *שִׁית, *ornatus.* Prov. VII, 10. unde apparet, ad εἶδος etiam *vestes* ac *ornatum* pertinere. – תֹּאַר, *forma. Symm.* Ies. LIV, 2. LXX Gen. XXIX, 17. XXXIX, 6. XLI, 18. 19. Sap. XV, 4. 5. εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις, *effigies* tincta variis coloribus. Sic et *Ciceroni species* dicitur pro *simulacro Div.* I. 12. et 36. Sirac. XXIII, 16. δύο εἴδη, duo *genera,* coll. XXV, 2.

**ΕἸ᾽ΔΟΣ ΜΟΡΦΗ᾽,* aut potius μορφῆς. תֹּאַר, *forma.* Iud. VIII, 18. sec. cod. *Alex.* – Vide alibi Πορνικὸς, Στερέωμα, Φόβος.

ΕἸ᾽ΔΩ, video, respicio, intellego, audio, fruor. בָּרַר, *declaro.* Coh. VIII, 18. Arab. برّ notat *explorare, investigare aliquid,* in specie *odoratu.* – הִבִּיט, Hiph. a נָבַט, *intueor.* Num. XII, 8. Iob. VI, 19. Ies. XXXVIII, 11. – *הֵיטִיב, *bene facio, bene valeo.* Ps. XXXIII, 3. ὁ εἰδὼς ψάλλειν. *Vir bene faciens pulsare* est ibi *bene pulsare valens.* – הִנֵּה, *ecce.* Gen. XL, 16. XLI, 1. – הֵפִיק, Hiph. a פּוּק, *produco.* Prov. III, 13. bene quoad sensum. – הִשְׁוָה, Hiph. *aequo.* Ies. XLVI, 5. N. L. – חָזָה, *video.* Num. XXIV, 4. 16. Iob. XXIV, 1. XXVII, 12. – חֲזָה: חֲזָא, chald. Esdr. IV, 14. Dan. II, 8. 26. 41. IV, 2. – חָלַם, *somnio.* Gen. XL, 5. 8. XLI, 11. XLII, 9. – *יָדוּעַ, *notus.* Ies. LIII, 3. ubi plerique statuunt eos יֹדֵעַ legisse. Sed εἰδὼς φέρειν respondet ibi hebr. יְדוּעַ, ad-

eoque bene sensum expresserunt. - יָדַע, *scio*. Ex. XXXIII, 12. οἶδά σε παρὰ πάντας, prae omnibus te *novi*, i. e. *singulari benevolentia te prosequor*. Levit. XXIII, 43. Ios. VIII, 14. 1 Sam. X, 11. - *לַמָּטָר, *ad pluviam*. Iob. XXVIII, 26. ubi οὕτως ἰδὼν *Grabius* emendavit in οὕτως ὑετόν. Sed verba οὕτως ἰδὼν sunt alius interpretis, referenda ad אָז רָאָהּ, *tunc vidit eam*, initio v. seq. - מָצָא, *invenio*. Ier. XXIII, 11. Sc. מָצָא est pr. *videre*, *quod antea non videras*, *aut videre volueras*, coll. Gen. II, 20. Sic εὑρίσκειν Rom. VII, 21. Thren. II, 9. ubi tamen loco εἶδον in cod. *Norimb.* ac *Theodor.* legitur εὗρον, quod est aut alius interpretis, aut correctio ad textum hebr. - מַרְאֶה, *visio*. Ios. XXII, 10. Iob. IV, 16. in quo posteriore loco tamen pro εἶδον fortassis legendum est εἶδος. - מְתֵי סוֹדִי, *homines arcani consilii mei*. Iob. XIX, 19. οἱ ἰδόντες με, sec. *Vat.* Εἰδεῖν τινὰ est *familiariter aliquo uti*, *arctissime cum aliquo coniunctum esse*, aeque ac form. hebr. *videre faciem alicuius*. - עַתָּה, *nunc*. Deut. XXXII, 39. Sed videntur ibi LXX עתה potius prorsus omisisse, ut ἴδετε (mallem equidem legere ἰδόντες) ἴδετε ad ראו unice pertineant. - צָפָה, *speculor*. Ies. LVI, 10. ἴδετε: ubi loco צֹפָיו, *speculatores eius*, legerunt צְפוּ. - *צָפְנַת, *Saphnath*, vox Aegyptiaca. Gen. XLI, 45. *Syrus* ὁ εἰδὼς τὰ κρυπτά, ubi tamen, ut suspicor, εἰδὼς potius ad פַּעְנֵחַ referendum est. Vide ibi reliquos Intt. - רָאָה, *video*. *Symm.* Ies. LIII, 2. ubi, ut hebr. רָאָה, notat *cum admiratione ac voluptate videre*. LXX Genes. XLII, 1. ἰδὼν, ὅτι ἐστὶ σῖτος πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ, *audiens*, in Aegypto vendi frumenta. Iud. XIV, 11. ubi tamen pro εἶδον forte reponendum est ἐδειδον. Vide infra s. v. φοβέομαι. *Al.* 2 Sam. XII, 19. εἶδε, ubi LXX συνῆκε, *intellegebat*, habent. Ps. XXXIII, 12. ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς, qui vult vitam *agere* felicem. Ps. XXXVI, 39. ἴδε εὐθύτητα, *respice* ad rectitudinem, s. ad id, quod rectum est. Psalm. LXXXIX, 16. Legerunt וּרְאֵה, *et respice*. Ps. CV, 5. τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, ut *fruar* bonis electorum tuorum. Vide et Ps. XXVI, 19. XXXIII, 12. Coh. III, 5. ἴδε ἐν ἀγαθῷ, *fruere* bono. Cant. III, 11. ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ, *videte regem*. Cohel. VI, 6. ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν, bonis non *fuit perfruitus*. Cohel. IX, 9. ἴδε ζωὴν, h. e., ut *Symmachus* vertit, ἀπόλαυσον ζωῆς, *fruere* vita. Conf. *Drusium* ad h. l. *Lex. N. T.* s. h. v. Adde Iob. XXXVIII, 17. ubi repone ἴδον σε, ἔπτηξε. Videntur legisse וְיִרְאוּ. Apud *Aqu.* Psalm. LXV, 18. pro ἰδὼν sine dubio reponendum est εἰ εἶδον, convenienter textui hebr. - רָם לֵבָב, *effert se cor*. Ez. XXXI, 10. Sed textus graecus ibi aperte in mendo cubat. - שָׁמַע, *audio*. Iob. XXXV, 13. Ies. XXX, 19. φωνὴν τῆς κραυγῆς σου, ἡνίκα εἶδεν, vocem clamoris tui, quam *percepit*, seu, ut *Vulgatus* rectius transtulit: *statim ut audierit*. V. *Aelian*.

V. H. II, 10. ac infra s. v. ὁράω. - *שׁוּר, *intueor.* *Theod.* Iob. XXXVI, 24. ubi ἰδεῖν ἔν τινὶ notat *cum admiratione intueri aliquid.* - *שָׂעַר, *horreo*, *vereor.* Deut. XXXII, 17. οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν, quos non *coluerunt* patres eorum. Ita *Vulgatus.* Sir. XVI, 15. μὴ εἰδέναι αὐτὸν, pro ὡς μὴ εἰδέναι αὐτὸν, sc. θεὸν, in opinione versans, quasi Deus eum ignoraret. Postulat hoc series orationis. Sap. XIII, 1. εἰδέναι, *mente perspicere*, *ratione percipere*, *cognoscere*, coll. v. 9. *Suid.* εἴδω, τὸ γινώσκω. Sap. II, 17. ἴδωμεν, εἰ, h. e. *experiamur, an:* ubi cum πειράζειν permutatur. 1 Maccab. XIII, 3. στενοχωρίας, ἃς εἴδομεν, calamitates, quas *experti sumus.* *Eurip. Suppl.* 785. ἄλγος ἰδεῖν. Sir. XXVIII, 24. ἴδε, *age.* - Vide alibi Ἐμβλέπω, Ἐνύπνιον, Ζωὴ, Εἰ et Παροράω.

ΕΙ'ΔΩΛΕΙ'ΟΝ, *idoli templum*, *delubrum.* בֵּית אוֹצַר אֱלֹהִים, *domus thesauri Dei.* Dan. I, 2. sec. *Chis.* 3 Esdr. II, 9. בֵּית אֱלֹהִים, coll. Esdr. I, 7. 1 Maccab. I, 50. pro εἰδωλεῖα *Syrus* legit εἴδωλα, quod de *imaginibus* et *statuis Deorum* intellegendum est. Ibid. X, 83. 3 Macc. IV, 16. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* εἰδωλεῖον, οἶκος εἰδώλων, ἀνακείμενος εἰδώλοις. *Suidas:* εἰδωλεῖον, ὁ ναὸς τῶν εἰδώλων. Confer *Lexic. N. T.* s. h. v.

ΕΙ'ΔΩΛΟΝ, *idolum*, *simulacrum*, *deaster.* אֱלֹהִים, plur. *dii*, etiam *deastri.* Num. XXV, 2. 1 Reg. XI, 2. 8. 33. Dan. III, 19. sec. *Chis.* - אֱלִיל, *res nihili.* *Theod.* Ies. X, 10. LXX Lev. XIX, 4. 1 Par. XVI, 26. Ps. XCVI, 7. - אֵלִים אֵילִים, plur. ex אֵלָה, *querceta, in quibus idola colebantur,* ut adeo per metonymiam etiam *ipsa idola* significare possit. Ies. I, 29. LVII, 5. Male nonnulli statuunt, LXX utrobique legisse צְלָמִים, coll. Num. XXXIII, 52. 2 Par. XXIII, 17. - בָּמָה, *excelsum.* Ez. XVI, 16. Sc. vocem hebr. seriei orationis convenienter acceperunt de *idolis*, *quae olim in excelsis colebantur.* Conf. infra s. v. ἐμβόλισμα. - בְּעָלִים, plur. ex בַּעַל, *dii tutelares.* 2 Par. XVII, 3. Ierem. IX, 13. - גִּלּוּלִים, plur. *dii stercorei*, *idola.* *Aqu. Symm. Theod.* Ez. XX, 7. ubi loco εἴδωλα legendum est ἐν εἰδώλοις. Ibid. Ezech. XIV, 4. et XVIII, 15. LXX Lev. XXVI, 30. Deut. XXIX, 17. - הֶבֶל, *vanitas*, metaph. *idola* et *idololatria.* Deut. XXXII, 21. Ier. XIV, 22. XVI, 18. - חַמָּנִים, plur. *subdiales statuae.* Ies. XXVII, 9. Vocem hebr. vulgo de *statuis solaribus* aut *simulacris solis* interpretantur, ut adeo genus pro specie fortasse ex ignorantia verae vocis significationis posuerint. - מִפְלֶצֶת, *horrendum idolum.* 2 Par. XV, 16. - *עֲלִילוֹת, *facinora.* Ez. XXXVI, 17. *Cappello* in *not. critt.* ad h. l. legisse videntur בְּאֱלִילוֹתָם, quo non opus erit, modo vox hebr. de *idololatria* explicetur. - עֹצֶב, *dolor*, etiam *idolum*, ratione habita *poenae*, quae idololatriam apud Iudaeos sequebatur. Ies. XLVIII, 5. *Theod.* et *Vta* Psalm. CXXVI, 2. - עֲצַבִּים, plur. *terricula*,

simulacra, idola. Symm. Ps. XVI, 4. ubi hebr. עַצְּבוֹת respondet: LXX 1 Sam. XXXI, 9. 1 Par. X, 9. (ubi *εἴδωλα* de *templis idolorum* explicandum est. Conf. Var. lect.) 2 Par. XXIV, 18. - סכות, nomen *idoli. Inc.* Amos. V, 26. - פָּסִיל, *sculptile.* 2 Paral. XXXIII, 22. Ies. XXX, 22. - פֶּסֶל, idem. Exod. XX, 4. - צֶלֶם, *imago.* Num. XXXIII, 52. 2 Par. XXIII, 17. ubi *εἴδωλα* sunt simulacra minora idolorum. Nam diserte distinguuntur ab ipso Baal. - שִׁקּוּץ, *abominatio, it. idolum abominabile.* 1 Reg. XI, 5. 7. - תְּמוּנָה, *similitudo. Aqu.* Deut. IV, 16. - תְּרָפִים, plur. *teraphim, dii tutelares.* Gen. XXXI, 19. 34. 35. *Symm.* Ez. XXI, 21. *Hesych. εἴδωλον, ὁμοίωμα, εἰκών, σημεῖον, χαρακτήριον σκιοειδές. Lex. Cyrilli MS. Brem. εἴδωλον, ἐκτύπωμα.* Conf. infra s. v. *ὁμοίωμα.*

*ΟἾΚΟΙ ΤΩ͂Ν ΕἸΔΩ͂ΛΩΝ, *templa idolorum.* עֲצַבִּים, *idola.* 1 Par. X, 9. sec. *Ald.* et *Compl. ἐν τοῖς οἴκοις τῶν εἰδώλων*, quae verba mihi merum glossema esse videntur: nam *εἴδωλα* ibi necessario de *templis idolorum* accipiendum est.

*ΕἸΔΩΛΟΠΟΙΙ͂Α, *idolorum fabricatio. Ed. Quinta* Hos. VI, 9. כִּי זִמָּה עָשׂוּ, *quia scelus fecerunt, διὰ τῆς εἰδωλοποιΐας αὐτῶν τῆς ἀθεμίστου. Plato Tim.* III, 46. A. *Diod. Sic.* p. 60, 41.

ΕἼΕΙΝ. Ipsa vox hebr. אִיִּים, *thoes* (animalium genus, de quo *Bochartus Hieroz.* P. I. lib. 3. cap. 12.). *Οἱ λοιποὶ* Ies. XIII, 22. Vide *Drusium* in *Fragm.* p. 311.

ΕἼΘΕ, *utinam.* *וְאוּלָם, *et vere. Inc.* Iob. XI, 5. *ἀλλ' εἴθε ἦν* (lege *ἄν*) *ὅπως ἄν*, ubi duae versiones coaluerunt. - *לֹא, *non.* Iob. IX, 33. ubi cum *Syro* et *Ar.* pronuntiarunt לוּא, *utinam.* - לוּ, *utinam. Symmach.* Iob. VI, 2. XVI, 4. *Hesych. εἴθε, ὄφελε.* Lege *ὄφελον.*

ΕἸΚΑ͂ΖΩ, *assimilo, comparo, coniicio, exploro.* *דָּמָה, *assimilo. Symm.* Ps. XLVII, 10. *εἰκάσαμεν. Εἰκάζειν* h. l. *cogitare, diligenter perpendere* notat, (nam qui hoc facit, comparationem plurium rerum instituit) et ex adiuncto *recte aestimare, iustum pretium statuere*, etiam *praedicare, laudare. Hier. aestimavimus.* - חָקַר, *perscrutor.* Ier. XLVI, 23. *ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ ὁ θεός*, quoniam *explorari* non potest Deus. - שָׁעַר, *aestimo. Symmach.* Prov. XXIII, 7. *εἰκάζων. Hieron. in similitudinem arioli et coniectoris aestimat, quod ignorat*: nam *εἰκάζειν* Graecis est *hariolari, ex conieeturis s. certo indicio iudicare.* Conf. ad h. l. *Doederleinium.* - שְׁעָרִים, *mensurae. Aqu.* Gen. XXVI, 12. *ἑκατὸν εἰκασμένον*, h. e. interprete *Hieronymo, centuplum aestimatum.* Vide *Drusium* in *Fragm.* p. 36. et *Kuhnium quaest. philol. Pent.* V. *Quaest.* 1. Sap. VIII, 9. *οἶδεν τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν*, novit praeterita et futura *coniicere.* Ib. IX, 16. *μόλις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς*, difficulter *exploramus*, quae in terra sunt.

ΕἸΚΑΪ́ΟΣ, *vilis*, *inanis*. רֵקִים, plur. *vacui*, *viles*. *Symmach.* 2 Sam. VI, 20. εἰκαῖοι. *Vulg.* *scurrae*. *Aqu.* κενοὶ, LXX ὀρχούμενοι. *Hesychius*: εἰκαῖον, ἀνωφελὲς, μάταιον, ἀργὸν, μωρόν.

ΕἸΚΑΙΌΤΗΣ, *vanitas*. שָׁוְא, idem. *Aqu.* Prov. XXX, 8.

ΕἸΚΆΣ, *numerus vicenarius*, *vigesimus*, i. q. εἰκοστὸς, it. *vicesima mensis dies*. עָשׂוֹר, *decem*. Gen. VII, 11. VIII, 4. – עֶשְׂרִים, plur. *viginti*. Gen. VII, 14. Ex. XII, 18. Num. X, 11. Adde Dan. X, 4. sec. *Chis.* Graeci quoque dicunt δεκὰς et τριακὰς pro *decimo* et *tricesimo*. Habet haec tria *Hesychius* in Φθίνοντος μηνός.

ΕἸΚΗ͂, *temere*, *sine ratione*, *frustra*. מָדוֹן, *contentio*. Prov. XXVIII, 25. ἄπιστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῇ, homo infidus iudicat temere, non attendens rationi. – שָׁוְא, *vanitas*. *Aqu.* Ex. XX, 7. εἰς εἰκῆ, *sine iusta causa*. Idem Ps. CXXVI, 1. Vide *Perizon.* ad *Aelian.* *V. H.* l. IV. c. 1. pag. 328. *Hesych.* εἰκῆ, μάτην, ὅθεν καὶ εἰκαῖος ὁ μάταιος, ἢ ἀκαίρως, ἢ ὡς ἔτυχεν.

ΕἸΚΟΣΑΕΤΗ͂Σ, *viginti annos agens*. בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה, *filius viginti annorum*. Exod. XXX, 14. Num. I, 3. Esdr. III, 8.

ΕἼΚΟΣΙ, *viginti*. *אַרְבָּעִים, *quadraginta*. 1 Sam. IV, 18. Legerunt כ, 20, pro מ, 40. – עֶשְׂרִים, plur. Gen. VI, 3. XVIII, 31. – עֲשָׂרָה, *decem*. Ez. XLV, 3. XLVIII, 9. Alii utrobique δέκα. – שְׁלֹשִׁים, *triginta*. 1 Reg. VI, 2. – *שְׁמֹנִים, *octoginta*. 1 Reg. XII, 21. Permutarunt literam פ, 80, cum litera כ, 20. – שֵׁשׁ מֵאוֹת, *sexcenti*. Iud. XVIII, 11.

ΕἸΚΟΣΙΔΎΟ, *viginti duo*. עֶשְׂרִים שְׁתַּיִם vel שְׁנַיִם. Ios. XIX, 30. Iud. VII, 3.

ΕἸΚΟΣΙΕΝΝΈΑ, *viginti novem*. תֵּשַׁע עֶשְׂרֵה. Gen. XI, 25. – עֶשְׂרִים וְתֵשַׁע. Ios. XV, 31.

ΕἸΚΟΣΙΕΠΤΆ, *viginti septem*. עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע : שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים. Gen. XXIII, 1. Esth. VIII, 9.

ΕἸΚΟΣΙΟΚΤΩ͂, *viginti octo*. עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה. 2 Reg. X, 38.

ΕἸΚΟΣΙΠΈΝΤΕ, *viginti quinque*. חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים: et עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ. Ex. XL, 22. 26. 30. 34.

ΕἸΚΟΣΙΤΈΣΣΑΡΕΣ, *viginti quatuor*. עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה. Num. VII, 88. 1 Par. XXIII, 4.

ΕἸΚΟΣΤΌΣ, *vigesimus*. עֶשְׂרִים. 1 Reg. XV, 9. 2 Reg. XIII, 1.

ΕἼΚΩ, *similis sum*, it. *cedo*. Iob. VI, 25. ἀλλ' ὡς ἔοικε, sed *ut videtur*: ubi nihil est in textu hebraico. Sc. verba Iobi non erant prava ac impia, sed tantum ita videbantur amicis eius. Conf. *Aelian.* *V. H.* VII, 21. *Hesych.* ἔοικεν, ὡμοίωται, πρέπον ἐστὶ, δοκεῖ, ἁρμόζει, φαίνεται. Idem: ὡς ἔοικεν, ὡς

φαίνεται, ὡς πρέπει, ὡς δεῖ. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ὡς ἔοικεν, ὡς φαίνεται, ὡς εἰκάζω. Sap. XVIII, 25. τούτοις εἶξεν ὁ ὀλοθρεύων, his *cessit*, qui perdebat. *Hesych.* εἶξε δὲ, ὑπεχώρησε δέ.

ΕἸΚΩ'Ν, *imago*, *similitudo*. דְּמוּת, *similitudo*. Gen. V, 1. – *כִּיּוּת, nomen *idoli*. *Inc.* Amos. V, 26. Ita in *Hexaplis*. Sed pertinet potius ad צֶלֶם in sequentibus. – סֶמֶל, *simulacrum*. Deut. IV, 16. 2 Par. XXXIII, 7. *Theod.* et *LXX* Ez. VIII, 5. – פֶּסֶל, *sculptile*. Ies. XL, 18. 20.* – צֶלֶם, *imago*. Gen. I, 26. V, 3. IX, 6. *Suidas* ex *Theodoreto* ad Ps. LXXII, 20. εἰκὼν, ὁμοίωμα. – צֶלֶם: צַלְמָא, Chald. *Οἱ λοιποὶ* Dan. II, 31. 32. 34. 35. III, 1. 2. – תְּבוּנָה, *intellegentia*. Hos. XIII, 2. κατ' εἰκόνα. Legerunt תְּמוּנָה. *Vulg. quasi similitudinem. Hes.* εἰκόνα, χαρακτῆρα, τύπον. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* εἰκὼν ὁμοία ἀρχετύπῳ, τῇ οὐσίᾳ μὲν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ διαφέρον ὅλον, ἐν ἑαυτῷ δὲ τὸ τοῦ ὑποεικονιζομένου εἶδος μιμητικόν.

ΕἸΚΩ'Ν ΖΗ'ΛΟΥ, *imago zelotypiae*. סֵמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנֶה, *imago zeli zelare facientis*, aut: *ad zelotypiam provocantis*. *Theod.* Ez. VIII, 3.

ΕἸΛΕ'Ω, *volvo*, *convolvo*, *involvo*, *tego*, *induo*. אֵזוֹר, *cingulum*. *Al.* Ies. XI, 5. ἀληθείᾳ εἰλημένος (κατὰ) τὰς πλευρὰς, veritate *tectus* lateribus. – גָּלַם, *involvo*, *convolvo*. 2 Reg. II, 8. εἴλησε, *convolvebat*.

ΕἼΛΗ et *ἼΛΗ*, *agmen*. 2 Macc. V, 3. εἴλας ἵππων, *agmina* equorum. *Hesych.* εἴλας, ἀγέλας.

ΕἼΛΗΜΑ, *involucrum*, *volumen*. גְּלוֹם, *pallium*. *Aqu.* et LXX Ez. XXVII, 24. Respexerunt notionem *involvendi* et *convolvendi*, quam habet גָּלַם. – מְגִלָּה, *volumen*. *Aqu.* Ps. XXXIX, 8. – רְהָטִים plur. *canales*, et iuxta quosdam *ambulacra*. *Inc.* Cant. VII, 5. Vox hebr. notat *omnia*, *quae involuta s. convoluta sunt*, spec. *tiara s. ornamentum capitis*, *quo antiquitus sacerdotes et reges utebantur*.

ΕἸΛΙΚΡΙΝΗ'Σ, *sincerus*, *purus*, *infucatus*, pr. *ad solem spectatus*. Sap. VII, 25. ἀπόῤῥοια τῆς τοῦ παντοκράτορος δόξης εἰλικρινὴς, emanatio splendoris omnipotentis Dei *pura*. *Etym. M.* εἰλικρινὴς, σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ. παρὰ τὸ εἵλη, ἡ θερμασία, καὶ τὸ κρίνω, ὁ ἐν τῇ εἵλῃ κεκριμένος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. *Hesych.* εἰλικρινὲς, καθαρὸν, ἄδολον, ἀληθὲς, φανερόν. Conf. *Pollux.* l. III. c. 11. Vide *Lex. N. T.* s. v. εἰλικρίνεια.

**ΕἸΛΙΚΤΟ'Σ*, *convolutus*. בְּלוּלִים, *cochleae*. 1 Reg. VI, 8. εἰλικτὴ ἀνάβασις sec. cod. *Alex.* Sed legendum ibi potius est ἑλικτὴ, *tortuosa*, ut reliqui libri habent.

ΕἸΛΙΝΔΗΣΙΣ, *convolutio*. פַּלָּצוּת pr. *vertigo*, deinde *tremor*, *terror*. *Aqu.* Ps. LIV, 6. Sed quia פָּלַץ nunquam *convolvere* et *complicare* significat, putem, apud *Aquilam* ex

Athanasio in *Catena PP. GG.* T. II. p. 51. legendum esse δείνησις, quod vide supra.

ΕἾΜΙ, *eo*, *vado*. יָלַךְ, idem. Prov. VI, 6. ἴθι πρὸς τὸν μυρμηκα, vade ad formicam. *Hesych.* ἴθι, πορεύου, ἧκε, ἔρχου.

ΕἸΜΙ΄, *sum*, *fio*, *commoror*, *venio*. *אֲהָהּ, *ahah*, *ah*, *eheu*, interiectio. Ier. I, 6. ὁ ὤν. Videntur legisse אַתָּה, *tu*. Ib. XXXII, 17. ubi vel idem legerunt, vel scripserunt ὦ ὦ κύριε. Vid. ad priorem locum *Spohnium*. - אֲנָשִׁים plur. *viri*. Gen. XXXIX, 13. τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ. - *אַתָּה, *tu*. Exod. XXXIV, 10. Sed ibi pro εἰσὶ, quod *Ald.* habet, reponendum est εἶ σὺ, quod in reliquis libris legitur. Eodem modo Ps. LXXV, 7. pro σὺ φοβερὸς εἶ puto LXX scripsisse σὺ φοβερὸς σὺ, tu solus terribilis es. - *בָּדַד, *solitarius sum*. Ies. XIV, 31. οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. *L. Bos.* in *Prol.* c. 3. legere mavult μεῖναι, coll. X, 32. - בּוֹא, *venio*. Nehem. II, 15. - בֵּן, *filius*. Ierem. LII, 1. Num. XXXIII, 39. ἦν τριῶν — ἐτῶν. Vide et 2 Par. XXI, 5. - בָּרָא, *creo*. Ies. LXV, 17. ἔσται οὐρανὸς καινός. - גּוּר, *commoror*. Lev. XXV, 45. τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, *commorantium* inter vos. - הִבִּיט Hiph. a נָבַט, *intueor*. Num. XXIII, 21. ubi הִבִּיט impersonaliter sumitur. - הוֹי. Ies. XVI, 4. Ier. XIV, 13. ubi vel pro ὁ ὤν legendum ὦ ὦ κύριε, vel legerunt sec. *Capp.* אֲהָהּ pro הֹוָה, quasi idem esset אֲהָה ac הֹוָה. Dan. V, 17. τὰ δόματά σου σοὶ ἔστω, dona tua tibi sint, h. e. tua *maneant*. - *הִי, *vae*. *Aqu.* Ez. II, 10. ἔσται, ubi non ab הָיָה derivavit, sed mendum latet in textu. Scribendum οὐαὶ, ut habent LXX et *Theodot.* - הָיָה, *sum*. Gen. I, 6. ἔστω διαχωρίζων, esto distinguens, h. e. distinguas. Eadem periphrasis verbi, quae fit per participium et verbum εἰμὶ, alias passim in sacris et profanis monumentis occurrit. Vide *Glassii Philol. S.* lib. III. tr. 4. can. 3. et *Lex. N. T.* s. h. v. Ex. XXIII, 2. οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ, non eris cum pluribus ad malitiam, h. e. ut bene *Vulgatus: non sequeris turbam ad faciendum malum*. Num. VIII, 11. ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα κυρίου, ut sint sc. idonei ad peragenda opera Dei. Ruth. I, 12. γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναί με ἀνδρὶ, senio confecta sum, ideo non possum *nubere*, aut *consuetudinem habere cum viro*. Vide *Fesselii Advers. SS.* l. II. c. 20. p. 151. Iud. XIV, 11. ἦσαν μετ' αὐτοῦ, *convivabantur* cum illo. Sic etiam Graeci et Latini loquuntur. V. *L. Bos.* ad Luc. XXIII, 43. p. 49 sequ. Ruth. I, 2. ἦσαν ἐκεῖ, *commorabantur* ibi. 2 Sam. II, 10. ἦσαν ὀπίσω Δαβὶδ, *sequebantur* Davidem, h. e. *stabant a partibus eius*. Ps. CIII, 32. ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, sit gloria Domini in aeternum. *Suidas* et *Phavor.* ἤτω, ὑπαρχέτω. Conf. *Maittaire de Dialect.* p. 276 et 279. ed. rec. His adde: *Aqu. Theod.* Ps. XLIX, 21. הֱיוֹת אֶהְיֶה, ἐσόμενος ἔσο-

μαι, futurus ero, pro ἔσομαι. *Symm.* aut potius *Aquila* Cohel. I, 9. שֶׁהָיָה, *quod erit* aut *futurum est*, τὸ ἐσόμενον ἔσεσθαι. Iud. XI, 35. εἰμὶ ante ἤνοιξα apud LXX sec. *Vat.* aut prorsus delendum est, aut pro ἤνοιξα reponendum est ἀνοίγων, vel ἀνοίξας. Ib. v. 37. εἰμὶ, in formula ἐγὼ εἰμὶ, prorsus delendum est. Ps. XI, 4. παρ' ἡμῶν ἐστιν, i. q. πάρεστιν ἡμῖν, quod alii Intt. habent, *nobis adsunt*, h. e. lingua nostra omnia efficere possumus. *Aqu. Theod.* Exod. III, 14. pro hebr. אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, ἔσομαι ἔσομαι. Puto utrumque scripsisse ἔσομαι ὃς ἔσομαι. – הָלַךְ: הִתְהַלֵּךְ, Kal et Hithp. *eo, ambulo.* 1 Sam. XXV, 15. 2 Sam. X, 11. ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε, auxilio tibi *veniemus*. – הֵשִׂים Hiph. a שׂוּם, *pono*. Ies. III, 6. – חָדָה, *laetor*. Iob. III, 6. μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ. Ita *Biellius Trommium* secutus. Sed יִחַד ibi descendit potius a יָחַד, *unio*, et εἶναι εἴς τι est *computari*, *referri inter*. Non opus itaque erit cum *Vogelio* statuere, eos יְהִי legisse. *Eckermannus* ad h. l. εἴη derivat a radice graeca ἔω, latino idiomate *eo*, hoc sensu: *non eat*, *non accedat* ad dies anni, h. e. non computetur inter dies anni. – *יְהוָה, *Iehova*. Ier. IV, 5. Ioel. III, 11. In utroque loco legisse videntur וְהָיָה. – *יְכֵל Chald. *possum*. Dan. II, 27. sec. *Chis.* – הָלַךְ, *eo*, *ambulo*. Ex. II, 1. 2 Par. XXVI, 8. Prov. VI, 3. ubi tamen pro ἴσθι *P. Wesselingio Obss.* p. 150. ἴθι reponendum esse videtur, quod idem est ac πορεύου, quo caeteri intt. usi sunt, ac *Grabius* in textum recepit. – יְסוֹד, *fundamentum*. Iob. IV, 19. ubi pro ἐσμὲν nonnullis videtur legendum ἑσμοὶ pro ἕδραι. – יָסַף, *addo*, *adiungo*. *Al.* Ioel. II, 2. οὐκ ἔσται. – יָצָא: הוֹצִיא, Kal et Hiph. *exeo*, *exire facio*. 2 Sam. VII, 12. Prov. XXX, 33. Ies. XXXVII, 32. – יָשַׁב: הוֹשִׁיב, Kal et Hiph. *habito*, *habitare facio*. Gen. XXIX, 15. Ios. XXIV, 7. 1 Sam. VII, 2. – יֵשׁ, *est*. 2 Par. XXV, 9. ἔστι τῷ Κυρίῳ, sc. δύναμις, *potest* Dominus. – *כִּרְכֵּר, *subsilio*, *salto*. *Symm.* 2 Sam. VI, 14. ubi post ἦν omissa videtur vox ὀρχούμενος. Nam eum כִּרְכֵּר prorsus omisisse in versione sua minus credibile est. – *מוּת, *morior*. *Symm. Theod.* Lev. XX, 20. ἄτεκνοι ἔσονται. Sed, ut *Scharfenb.* ad h. l. recte monuit, pertinent haec verba ad v. 21. – נָאָה, *conveniens est*. Prov. XXVI, 1. Hic vel οὐκ ἔστω legendum est, vel post οὐκ ἔστιν omissa est vox *convenientiam* indicans, v. c. πρέπουσα. – *נוּס, *fugio*. *Inc.* Lev. XXVI, 36. ἔσονται. Versio aperte ab h. l. aliena, nisi post ἔσονται excidisse statuamus adiectivum *fugitivos*, s. *profugos* notans. – נָחַל, *in possessionem accipio*. Ex. XXXIV, 9. ἐσόμεθά σοι, *erimus tui*. – *נִלְוָה, *copulor*. Gen. XXIX, 34. πρὸς ἐμοῦ ἔσται, h. e. *amabit me*. Sic εἶναι πρός τινος notat *propensum esse et favere alicui*. Gen. XXIII, 13. et XXXI, 4. – נִמְצָא Niph. *invenior*. Ies. XXXIX, 2. – נָפַל, *cado*. Ier. IX, 21. – נִצַּב Niph. a יָצַב, *sto*. Ex. VII, 15. – נִרְאָה Niph. *videor*. Ex. XIII, 7. Zach.

IX, 14. – נָתַן: נִתַּן, Kal et Niph. *do*, *dor*. Esth. V, 6. ἔσται σοι, ὅσα ἀξιοῖς, *dabuntur* tibi, quaecunque petis. Vide et Esther. VII, 2. coll. Marc. XI, 24. Ies. XXX, 23. ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς, *dabitur* pluvia semini terrae. – עָבַר, *transeo*. Ier. IX, 10. – *עוֹד, *adhuc*. Gen. XLIII, 5. sec. cod. *Alex*. ubi *Grabius* pro ἐστὶν recte substituit ἔτι. Lectio haec e v. sequ. exstitit. – עָמַד, *sto*. Esth. IV, 13. Dan. I, 19. sec. *Chis*. ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ. – עָשָׂה: נַעֲשָׂה, Kal et Hiph. *facio*, *fio*. *Symm*. Cohel. I, 9. τὸ μέλλον ἔσεσθαι, pro שֶׁיֵּעָשֶׂה, *quod fiet*. LXX Gen. XXIX, 26. οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, non ita *fit*, vel: non ita *moris est* in terra nostra. Abd. v. 15. ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι, quemadmodum fecisti, ita *fiet* tibi. Vide et Ezech. XII, 11. *Hesych*. ἔσται, γενήσεται. – קוּם, *surgo*. Lev. XXVII, 19. – קָרָא, *voco*. Ruth. IV, 11. – רָבַץ, *cubo*. Ies. XI, 7. Sed ibi ἅμα ἔσονται potius τῷ יִרְבְּצוּ respondet. – *רָכַב, *equito*. Ies. XXX, 16. sec. *Vat*. ubi εἶναι ἐπί τινι uti *aliqua re* notat. – *שָׁם, *ibi*. 1 Sam. III, 3. Sensum expresserunt. – שְׁרָא Chald. *habito*. Dan. II, 22. – *תָּכַן, *definio*, *libro*, *appendo*. *Symm*. 1 Sam. II, 3. – תָּמַם, *consumor*. Lev. XXVI, 20. ἔσται εἰς κενόν. Praeterea legitur, ubi pro verbo εἰμὶ in textu hebr. κατὰ τὸ ῥητὸν nihil legitur. Exod. I, 16. εἰσὶ πρὸς τὸ τίκτειν, *dolores partus sentiunt*. Iob. XVI, 5. εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί μου, *utinam esset* robur in ore meo. *Hesych*. εἴη, γένοιτο, ἔστω. Mich. III, 1. οὐχ ὑμῖν ἐστι τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα; nonne vestrum est scire, quod iustum est? *Inc*. Iob. IX, 20. et LXX, ubi εἶναι non tam *esse* notat, quam *esse* s. *haberi velle*, *esse se profiteri ac declarare*. Tob. III, 5. εἰσὶ ποιῆσαι, i. q. ποιοῦσι. Ib. V, 14. τίνα σοι ἔσομαι μισθὸν διδόναι, pro τίνα σοι δώσω μισθόν. 3 Esdr. VIII, 1. ἐστὶ post τούτων vel delendum vel cum προσέβη construendum est. Sap. XIX, 17. ὅπερ ἐστὶν εἰκάσαι, quod coniicere *licet*. Sir. VI, 11. ἔσται ὡς σὺ, *tibi blandietur*, *tibi se accommodabit*, *tuo more se geret*. Sir. XLII, 15. θυγάτηρ μετὰ ἀνδρὸς οὖσα, filia viro *iuncta*. Sir. VIII, 6. ubi εἶναι ἐν τινὶ notat *dignum esse aliqua re*, *obnoxium esse*. Iob. XI, 9 et 10. εἶναι τινὶ τὶ eleganter dicitur *res*, *quae ad aliquem pertinet*, quemadmodum e contrario οὐκ εἶναι τινὶ τὶ adhibetur de *re*, *quae ab aliquo aliena est*. Sir. XXVII, 23. ὅτι τραῦμα ἐστὶ καταδῆσαι, vulnus *potest* iterum obligari. Conf. *Vigerum de idiot. l. gr*. p. 230. 1 Macc. I, 11. ἐν ᾧ νῦν εἰμί. *Syrus* bene transtulit: *qua iactor*. Sermo enim ibi est de *fluctibus*.

*ΕἸ'ΜΙ' "ΩΝ. מָעוֹן, *habitaculum*. *Theod*. 1 Sam. II, 32. Videtur omnino legendum *Μαὼν*, ut conveniat hebraico. Syllaba *Μα* absorpta est ab antecedente κραταίωμα. Vide *Scholion* apud *Nobilium* ad h. l.

ἘΓὨ ΕἸΜΙ', *ego sum.* אָנֹכִי seq. ל. Iud. V, 3. ᾄσομαι, ἐγὼ εἰμὶ τῷ κυρίῳ, ἐγὼ εἰμὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ. *Cappellus* verba sic distinguenda putat: ᾄσομαι, ἐγὼ εἰμὶ τῷ κυρίῳ, ἐγὼ εἰμὶ, quia sum Domini, sum, inquam, Domini, refutatus tamen a *L. Bos. Prolegg. in LXX Intt.* c. 1. qui potius verbum εἰμὶ ibi redundare putat. At non pleonasmum, sed ellipsin potius, tam ibi, quam Iud. VI, 18. XI, 27. 35. Ruth. IV, 2. 2 Sam. XI, 5. XII, 7. et alibi statuendam, et articulum postpositivum ὅς subintellegendum esse, patere videtur *Bielio* ex 2 Sam. XII, 7. ut adeo et ante ᾄσομαι suppleri debeat ὅς. Similiter *Herodotus* lib. II. c. 23. τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἳ ἑλλήνων ἐχρήσαντο, pro οἱ ἑλλήνων εἰσὶ, οἳ τούτῳ τῷ λόγῳ ἐχρήσαντο.

ΕἼΗ ΔΕ', *sit vero.* מִי יִתֵּן, *quis dabit? s. utinam.* Iob. XIII, 5. εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, h. e. *utinam* sileretis.

ΜΗ' ΕἼΗ, *ne sit*, *absit.* חָלִילָה, idem. Iob. XXVII, 5. XXXIV, 10.

**ΜΗ' ΕἸΜΙ'*, *non sum.* אָוֶן, *iniquitas.* *Ed. Vta* Ps. LV, 8. Legit אַיִן, ut non sit salvus quisquam ex iis, s. evadat. - אֶפֶס, *defectus.* *Symm.* Ies. V, 8. עַד אֶפֶס, *usque ad defectum*, ἕως τοῦ μὴ εἶναι. Bene. *Symm.* Iob. VII, 6. בְּאֶפֶס *in fine*, μὴ οὔσης ἐλπίδος. *Vulg. absque ulla spe.* Sir. XVII, 28. μὴ εἶναι, sc. *in terra viventium*, quod alibi additur, h. e. *numero viventium exemtum esse.* Esth. XIV, 11. τοῖς μὴ οὖσι, h. e. diis *non veris*, sed *falsis*, ut *Grotius* interpretatur.

**ΟΥ'Κ ΕἸΜΙ'*, *non sum.* וְלֹא, *et non.* *Symm.* Psalm. XCIX, 3. Legit בְּלֹא, aut מִלֹּא. - לֹא נָאוָה, *non decens.* Prov. XXVI, 1. οὐκ ἔστιν, *indecorum est, non decet. Vulg. indecens. Symm. Theod.* οὐκ ἔπρεψεν. 2 Macc. VII, 28. ἐξ οὐκ ὄντων, *ex iis, quae non sunt*, h. e. *ex nihilo*, coll. Rom. IV, 17.

ΟΥ'Κ ἜΣΤΙΝ, *non licet*, *non potest.* *Cant. tr. puer.* v. 9. 3 Esdr. I, 4. Sir. XXIX, 21. Sap. V, 10. οὐκ ἔστιν εὑρίσκειν, inveniri *non potest*, coll. 2 Macc. XIV, 19. Similiter *Ovid. Trist.* V, 2, 9. *non est comprehendere numerum.*

ΕἾΝ. Ipsa vox hebraica הִין, *hin*, *genus mensurae liquidorum*, alias ἶν et ὖν, continens 12 לֻגִּים. At לֹג continet 6 οὖα, *Iosepho* capit duas choas Atticas. Ex. XXIX, 40. XXX, 24. Num. XXVIII, 5. 14. Cf. *L. Bos.* ad Ez. IV, 11. et *Montf.* ad Ez. XLV, 24.

ΕἼΡ. Vox hebr. עִיר, *vigil.* Dan. IV, 14. 20. *Schol.* ed. Rom. ad Dan. IV, 10. τὸ δὲ εἴρ οὐδὲν ἕτερον ἢ ἐγρήγορος καὶ ἄγρυπνος ἑρμηνεύεται: et aliud *Schol.* ἀντὶ τοῦ εἴρ οἱ ὁ ἄγγελον ἡρμήνευσαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐγρήγορον. Vide *Edit. Rom. Cod. Chis. Dan.* p. 125 sequ.

ΕἸΡΓΜΟ'Σ, *detentio*, *carcer.* כִּלְאַיִם, *diversa genera. Symm.* vel potius *Aquila* Deut. XXII, 9. εἰργμὸν, pro quo forte legendum est εἰργμοί. כָּלָא est *coercere.* Psalm. CXIX,

101. et כְּלָאִים, *carceres*. Ies. XLII, 22. V. infra s. v. εἵργω.

ΕἼΡΓΟΝ, pro ἔργον, *opus*. 3 Esdr. V, 90. εἷργον τοῦ οἰκοδομεῖν. Ita *Bielius*. Sed εἷργον ibi est *impediverunt*.

**ΕἼΡΓΩ*, *arceo*, *prohibeo*, *excludo*. *ΕἼΡΓΟΜΑΙ*, *arceor*, *prohibeor*. כָּלָא, *coerceo*. *Aqu*. Ps. CXVIII, 101. εἶρξα πόδας μου. - *כִּלְאַיִם, *mixtura*. *Aqu*. sec. cod. 54. *Holm*. Deut. XXII, 9. 3 Esdr. V, 90. (72.) εἷργον τοῦ οἰκοδομεῖν, hebr. בַּלָּה, *terruit*, *deterruit*, i. q. v. sequ. ἀποκωλύειν. 3 Macc. III, 18. εἶρξαν ἡμᾶς τῆς εἰσόδου, impediverunt, quo minus intraremus. *Hesych*. εἶργε· κώλυε, κάτεχε. – Vide quoque s. v. εἷργον.

ΕἸΡΗΝΕΥ'Ω, *in pace ago*, *vivo*, *pacem habeo*, *pacem facio*. הִשְׁלִים Hiph. LXX 1 Reg. XXII, 45. εἰρήνευσεν μετὰ βασιλέως, *in pace vivebat cum rege*. – שָׁלָה, *tranquillus sum*. Iob. III, 26. εἰρήνευσα. *Vulg*. *dissimulavi*. Videtur legisse εἰρώνευσα, nam εἰρωνεύειν est *dissimulare*. – *שְׁלֵה Chald. id. Dan. IV, 1. sec. *Chis*. – שָׁלֵו, *tranquillus*. Iob. XVI, 12. – *שִׁלֵּם Pyh. *compensor*. *Aqu*. *Symm*. Prov. XIII, 13. petita significatione a nomine שָׁלוֹם, *pax*. – שָׁלַם, *pacem facio*. *Aqu*. Iob. IX, 4. Prov. XIII, 13. – שָׁלוֹם, *pax*, etiam *tranquillus*, *pacatus*. *Symm*. Psalm. XL, 10. ὅς εἰρήνευέ μοι. LXX Iob. V, 24. XV, 21. – *שׁוּלַמִּית, *Sulamith*, nomen propr. *Aqu*. et *Ed*. *Vta* Cant. VI, 12. et VII, 1. – שָׁקַט, *quiesco*. 2 Par. XIV, 5. XX, 31. Sir. VI, 7. οἱ εἰρηνεύοντες ἔστωσάν σοι πολλοὶ, cum multis s. cum omnibus, quoad potes, pacem cole. *Hesych*. εἰρηνεύσομεν, εἰρηνικῶς διάξομεν.

ΕἸΡΗ'ΝΗ, *pax*, *salus*, *felicitas*. *בְּרִית, *foedus*. Ios. IX, 15. sec. *Oxon*. ubi tamen εἰρήνην, quanquam quodammodo ferri potest, ex antecedentibus fluxisse videtur. – בֶּטַח, *securitas*. *Symm*. Hos. II, 18. *Inc*. Prov. I, 33. ἐν εἰρήνῃ, ubi, ut obiter moneam, duae versiones coaluerunt. LXX Ies. XL, 30. Ez. XXXVIII, 8. 11. 14. – הָלוֹךְ infin. *eundo*. 2 Sam. III, 24. ἐν εἰρήνῃ. Non male. Nam הָלוֹךְ potest h. l. commode per *libere* verti. – לֶקַח, *doctrina*. Ies. XXIX, 24. Ita *Bielius*, sed perperam: nam verba αἱ γλῶσσαι — λαλεῖν εἰρήνην sunt prorsus aliena, et huc translata e cap. XXXII, 4. – *עָתֵק, *durabilis*. *Aqu*. (?) Prov. VIII, 18. μετ' εἰρήνης. Significat εἰρήνη h. l. *securitatem*, *ita ut iactura opum non sit metuenda*. – צַחוֹת plur. *explanata verba*. Ies. XXXII, 4. μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην. Sensum secuti sunt: nam צַח pr. *candidum* significat, quod est symbolum felicitatis. – שַׁלְוָה, *tranquillitas*. Prov. XVII, 1. – שָׁלוֹם. Gen. XXVI, 29. ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης, dimisimus te cum *benedictione*, vel: cum *salutis apprecatione*. Cf. Matth. X, 13. ubi *Chrysostomus* εἰρήνην interpretatur εὐλογίαν, et Act. XV, 33. Vide et Dan. X, 19. 1 Sam. I, 17. πορεύου εἰς εἰρήνην, abi in pace,

h. e. *salvus* abi. Vide et Iud. XVIII, 6. et conf. Act. XVI, 36. Marc. V, 34. Iac. II, 16. ac *Vorstii Philol. Sacr.* lib. I. c. 4. Confer quoque Ex. IV, 18. ubi *βάδιζε ὑγιαίνων*, et Tob. XII, 3. ubi *ὕπαγε ὑγιαίνων* eodem sensu dicuntur. 1 Sam. X, 4. *ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην*, interrogabunt te de salute, h. e. *salutabunt* te. Vide et 1 Sam. XXV, 5. ubi *Alii* pro *ἐρωτήσατε αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην* habent *ἀσπάσασθε αὐτόν*. Conf. s. v. *ἀσπάζομαι*. 2 Sam. XVIII, 32. *εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ*; num adhuc *bene sese habet* puer, num *salvus est?* Conf. Gen. XXIX, 6. XXXVII, 15. XLIII, 27. ubi שָׁלוֹם per verbum *ὑγιαίνει* redditur. 2 Sam. XI, 7. ubi *εἰρήνη* in universum *prosperam fortunam*, *felicem alicuius rei vel personae statum* notat. — *שְׁלָם Chald. Esdr. IV, 17. V, 7. Dan. III, 32. et VI, 25. — *שָׁלֵם, nomen propr. *Salem*, i. e. *Ierusalem*. Ps. LXXV, 2. Legerunt שָׁלֹם. — *שַׂלְמָה, *vestis*. Mich. II, 8. Hic quoque legerunt שָׁלוֹם. — שֵׁם, *nomen*. Ez. XXXIV, 29. Loco לְשֵׁם legerunt שָׁלֹם per literarum metathesin. — שֹׁקֶטֶת, part. foem. *quiescens*, *quieta*. 1 Par. IV, 40. Sir. XXXVIII, 9. *εἰρήνη* est *sanitas*.

ΕἸΡΗ'ΝΗ 'ΑΝΑΦΑΙ'ΝΕΤΑΙ, *pax apparet*. שָׁכַב לָבֶטַח, *cubo secure*. Iob. XI, 18.

ΕἸΡΗ'ΝΗΝ ΔΙΑΤΙ'ΘΗΜΙ, *pacem pango*. הִשְׁלִים Hiph. *pacem facio*. 1 Par. XIX, 19. *διέθεντο μετὰ Δαβὶδ εἰρήνην*.

ΕἸΡΗΝΙΚΟ'Σ, *pacificus*, *tranquillus*. טוֹב, *bonus*. Ier. XII, 6. *εἰρηνικά*. Ita quoque *Inc.* sec. Cod. *Norimb.* — כֵּנִים plur. ex כֵּן, *recti*, *probi*. Gen. XLII, 11. 19. 31. 33. 34. — שָׁלוֹם part. Pah. *pacatus*. 2 Sam. XX, 19. — *שָׁלוֹם, *pacis studiosus*, *tranquille vivens*. *Aqu.* Ps. LIV, 21. *Symm.* *εἰρηνεύοντας πρὸς αὐτόν*. — שָׁלוֹם, *pax*. *Symm.* Ps. XXXVI, 37. LXX Deut. II, 26. *λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων*, verbis *pacificis* s. *blandis* utens. Deut. XX, 11. *εἰρηνικὰ ἀποκρίνεσθαι*. — שָׁלֵם, *pacificus*, it. *integer*. Gen. XXXIV, 21. 1 Par. XII, 38. — שֶׁלֶם, *sacrificium pacificum*, s. *eucharisticum*. *Inc.* 1 Par. XVI, 1. *τὰ εἰρηνικὰ*, sc. *θυσιάσματα*. Alius *Incertus αἱ εἰρηνικαὶ*, sc. *θυσίαι*. LXX 2 Sam. VI, 17. 18. XXIV, 25. Prov. VII, 14. Sir. IV, 8. *τὰ εἰρηνικὰ*, *verba blanda*, sermones solatii pleni doloremque pauperis permulcentes. *Vulg. pacifice.* Lege: *pacifica*. 1 Macc. I, 31. *λόγους εἰρηνικούς*. 2 Macc. V, 25. *τὸν εἰρηνικὸν* (sc. *λόγον*) *ὑποκριθείς*.

ΕἸΡΗΝΙΚΟΥ'Σ ΛΟ'ΓΟΥΣ ΛΑΛΕ'Ω, *pacifica verba loquor*. שִׁלּוּם, *retributio*. Mich. VII, 3. Ita *Bielius*. Sed male. Nam verba *εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησε* respondent ibi hebr. בַּשִּׁלּוּם דבר, ubi loco שִׁלּוּם, quod h. l. *munera* notat, *quibus iudex corrumpitur*, legerunt שָׁלוֹם.

ΕἸΡΗΝΙΚΩ͂Σ, *pacifice*. 1 Macc. V, 25. VII, 29. 33. 2 Macc. X, 12.

ΕἸΡΗΝΟΠΟΙΕ'Ω, *pacem facio*. נִלְבַּט Niph. *conturbor*. Prov. X, 10. N. L. - *עָשָׂה שָׁלוֹם, *facio pacem*. *Οἱ λοιποὶ* sec. *Procop. Comm.* ad h. l. p. 341. Ies. XXVII, 5. *εἰρηνοποιήσει μοι*.

ΕἹΡΚΤΗ', *carcer*. *צִינֹק, *nervus*. *Syrus* Ier. XXIX, 26. *Vulg. carcerem*. Sap. XVII, 16. *Hesych. εἱρκτὴ, φυλακὴ, ἀσφάλεια*. - Vide alibi *Ξύλον*.

ΕἽΡΩ, *dico*. Vide *Ἐρέω*.

ΕἸΡΩΝΕΙ'Α, *ironia*, *simulatio*, *ludibrium*. 2 Macc. XIII, 3. *μετὰ πολλῆς εἰρωνείας*, cum multa *simulatione*. *Gloss. Brem. εἰρωνείας*, *χλεύης*, *ὑποκρίσεως*, *προσποιήσεως*.

ΕἿΣ, ΜΙ'Α, "ΕΝ, *unus*, it. *alter*, *alius*, *idem*, *quidam*, *solus*, *primus*. *אָח, *frater*. *Aqu. Theod.* Ezech. XXXIII, 30. ubi *εἷς alterum* significat. - אֶחָד : אֶחָד : אַחַת. Gen. XLI, 25. *τὸ ἐνύπνιον φαραὼ ἕν ἐστιν*, somnium Pharaonis *idem* est. Lev. XXIV, 22. *δικαίωσις μία ἔσται*, *idem* ius erit peregrino et indigenae. Conf. 1 Cor. X, 17. et *Fesselii Advers. S.* lib. X. c. 2. p. 510. Iud. XVI, 7. 11. *ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων*, ero tanquam *alius* homo. 1 Sam. I, 1. *ἐγένετο ἄνθρωπος εἷς*, fuit vir *quidam*. Vide et Esdr. VI, 2. ac *Fesselium* l. c. p. 512. Passim etiam apud profanos pro voce *τὶς* occurrit. Vide *Berglerum* ad *Alciphr.* lib. I. ep. 3. p. 15. 2 Sam. XIII, 13. *ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων*, quasi *unus* stultorum, h. e. *inter stultos praecipuus*, *stultissimus*. Vide *Fesselium* p. 526. 1 Par. XXIX, 1. *ὁ υἱός μου εἷς*, filius meus *unicus*. Confer *Fesselium* p. 520 sequ. Esdr. VI, 20. *ἕως εἷς πάντες*, *ad unum omnes*. Vide et Ps. XIII, 2. LII, 4. Esdr. IV, 10. *οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἑνὶ*, vae illi *soli*. Vide *Fesselium* p. 523. Ies. VI, 2. *ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ*, sc. *ἑκάστῳ*, sex alae *unicuique*. Vide et Ez. I, 6. X, 14. 21. Sic *Lucianus Dear. Iudic.* T. II. *σκόπει καθ' ἓν* (*ἕκαστον*) *ἀκριβῶς*, considera *unumquodque* accurate. Gen. I, 5. *ἡμέρα μία*, dies *primus*. Vide et Gen. XVIII, 13. ac *Relandi* not. ad *Ioseph. A. I.* I. 1. p. 5. Ps. XXVI, 7. *μίαν* (subaudiendum videtur *μερίδα*) *ᾐτησάμην παρὰ κυρίου*. Ps. XXXIII, 21. *ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται*, *nullum* ex illis confringetur. Vide et Ps. CV, 12. Ies. XXXIV, 16. - *אָחוֹת, *soror*. *Samar.* Ex. XXVI, 5. - *אָחֻז, *adiuncta*. 1 Par. XXIV, 6. Legerunt אֶחָד. Ita et *Syrus*: quae est vera lectio. - אַחַר, *post*, *retro*. Gen. XXII, 13. Amos. VII, 1. Vtrobique legerunt אַחַת. Adde Ez. X, 11. - אַחֵר : אַחֶרֶת, *alius*, *alia*. 1 Reg. VII, 8. Ps. CVIII, 12. - אִישׁ, *vir*. 1 Sam. XXI, 7. 1 Reg. XXII, 34. - *בָּם, *in eis*. *Aqu.* Ps. XLVII, 14. *ἑνὶ κρατήσουσιν*. *Montfauconius* illud *ἑνὶ* invectum esse putat pro *καὶ* vel *ἔτι*. Mihi autem scripsisse videtur *ἐγκρατήσουσι*, ut secutus sit lectionem יִרְדּוּ, a רָדָה, *dominari*. Vide *Opuscula Critica* p. 203. - *בַּת, *filia*. *Theod.* 1 Sam. I, 16. - גֹּבַהּ, *fastigium*. *Symm.* et LXX 2 Reg. IX, 13. *ἐφ' ἕνα τῶν ἀναβα-*

θμῶν. Bene. Verba enim hebraica ex sententia optimorum interpretum vertenda sunt: *super aliquem e gradibus*, secundum arab. جُدّ, *corpus, sectio, pars.* Conf. *Lud. de Dieu* ad h. l. - חַד Chald. Dan. VI, 17. VII, 16. Esdr. VI, 2. *κεφαλὶς μία*, volumen *aliquod*. Vide et Esdr. IV, 8. - יְמִינִי, *dexter*. 1 Reg. VII, 20. - כִּכָּר, *torta, tracta*. 1 Sam. II, 36. 1 Par. XVI, 3. Prov. VI, 26. - כֹּל, *omnis*. Iud. XVI, 17. ubi εἷς est *quilibet alius*. 1 Reg. VIII, 16. - *מְלֹא, *plenitudo*, *Symm.* 2 Sam. VIII, 2. מְלֹא הַחֶבֶל, *plenitudinem funiculi*, h. e. *plenum funiculum*, ἓν δὲ, sc. *σχοινίον*. Praeterea legitur Iob. XL, 26. *βύρσαν μίαν οὐρᾶς αὐτοῦ*; pellem *solam* caudae eius, ubi pro *μίαν* nihil est in textu hebr. Iudith. XVI, 3. ubi pro *ὅτι εἷς* *Vulgatus* rectius habet: *ὁ τιθεὶς*, *qui posuit*. 1 Macc. I, 43. *λαὸς εἷς*, populus, *qui unam eandemque religionem profitetur*, coll. *Coran. Sur.* X, 20. XI, 119. Sap. VII, 6. *μία*, *una eademque*, i. q. *ἴση* in sequ. coll. XVII, 17. Sir. V, 10. *εἷς ἔστω σου ὁ λόγος*, *sis verax, non δίγλωσσος*. Sap. XII, 9. *ὑφ᾽ ἕν*, *simul*. *Hesych.* Ὑφ᾽ ἕν, ἅμα, ὁμοῦ.

ΕἿΣ ἛΙΣ, *unus unus*. אֶחָד אָחֻז, *unus captus*. 1 Par. XXIV, 6. - אָחֻז אָחֻז, *captus captus*. 1 Par. XXIV, 6. Vtrobique legerunt אֶחָד loco אָחֻז.

᾿ΕΝ ΜΙΑ͂ι, *in una*. בְּכָל, *in omni*. Deut. XII, 5. sec *Vat*. Translata mihi haec verba videntur e cap. XIII. v. 12.

῞ΕΝ ΠΑΡᾺ ΤῸ ῞ΕΝ. Chald. דָּא מִן־דָּא, *illa ab illa*. Dan. VII, 3. sec. *Chis*.

῞ΕΩΣ ῾ΕΝΟ͂Σ. עוֹלָם. Ez. XXV, 15. sec. cod. *Rom*. Sed reponendum haud dubie *αἰῶνος*, ut in *Alex*. legitur, et in vers. *Arab*. et *Syr. Hex*. exprimitur.

ΚΑΘ᾽ ΕἿΣ, pro *καθ᾽ ἕνα*, per hebr. enallagen, *singuli, unusquisque*. 3 Macc. V, 34. *ὁ καθ᾽ εἷς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων*, *unusquisque* autem amicorum moerore se subducens. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ΚΑΤᾺ ῞ΕΝΑ, *secundum unum*, sc. *πάντες*, h. e. *ad unum omnes*. לְאַחַד אַחַד, *ad unum unus*. Ies. XXVII, 20. coll. Esdr. VI, 20. Graeci alias dicunt *καθ᾽ ἕνα*. Vide *Graevium* ad *Luciani Soloecistam* T. II. *Opp.* p. 756.

ΜΗΔῈ ΕἿΣ, *ne quidem unus*. לֹא אִישׁ, *non vir*. Mich. V, 7.

ΕἿΣ ΜΟ͂ΝΟΣ, *unus solus*. אִישׁ אֶחָד, *vir unus*. Ios. XXII, 20.

ΟΥ̓ΔῈ ΕἿΣ, *ne quidem unus*, *omnino nullus*. לֹא אֶחָד, *non unus*. 2 Sam. XIII, 30. - עַד אֶחָד, *usque ad unum*. Ex. XIV, 28. - לֹא אִישׁ, *non vir*. Num. XXVI, 65. Conf. *Lex. N. T. s. h. v.*

*ΠΡΟ' ΜΙ'ΑΝ, sc. ἡμέραν, *ante unam diem.* *Symm.* Mich. II, 8. pro hebr. אֶתְמוּל, *heri.* Lege πρὸ μιᾶς ἡμέρας.

*ΩΣ ΠΡΟ' ΜΙΑ'Σ ΚΑΙ' ΠΡΙ'Ν, *ante unam diem et pridem.* Sic *Inc.* 1 Sam. XIX, 7. pro כְּאֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם, *sicut heri nudius tertius.*

ΕΙ'Σ, *ad, in.* *אִי, *vel.* Ez. XXI, 10. Videntur legisse אֶל. – אַחַר, *post.* Exod. III, 1. recte quoad sensum. – אַחֲרֵי, *post.* Ier. IX, 15. – *אַל, *non.* Prov. XII, 28. Legerunt אֶל, quod notatum *Cappello* p. 326. ac probatum recentioribus. – אֶל. Ies. LXVI, 17. καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, purgantes se *in* hortis. – אֵת, nota accusativi. Ier. XXIX, 7. ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, quaerite pacem terrae. – ב praefixum. Esther. I, 5. τοῖς εὑρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν, illis, qui erant *in* urbe. Εἰς ibi pro ἐν ponitur. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Ps. LXII, 7. ἐμελέτων εἰς σὲ, meditabar *de* te. Conf. *Blackwalli Crit. S.* p. 116. – *בַּת, *filia.* Mal. II, 11. Videntur legisse בְּעַד, quod *in* et *post* notat. Ex sententia *Fischeri* loco בַּת־אֵל legerunt בָּאֵל. – *כּ. *Symm.* Ps. LXXVIII, 69. εἰς τὴν γῆν. Si lectio sana est, *Symmachus* deceptus fuit similitudine literarum ב et כ, aut scripsit ὡς, quod imperitus aliquis scriba mutavit in εἰς. Certe *Drusius* in *Fragm.* ad h. l. adducit ὡς, et hanc lectionem probat. Adde Ps. LXXVII, 57. ubi pro εἰς τόξον *Grabius* ὡς τόξον excudi fecit. Conf. quoque Iud. VIII, 18. ubi εἰς et ὡς in codd. permutantur. Ies. XLI, 2. εἰς γῆν, ubi *Vitringae* legendum videtur ὡς γῆν, vel, quod mavult, εἰς χοῦν, *in pulverem*, ut οἱ τρεῖς. – ל praefixum. Gen. II, 12. εἰς γυναῖκα, *ut esset mulier.* Ibid. v. 24. ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, erunt duo unus quasi homo. Gen. XI, 3. εἰς λίθον, *pro* lapide, vel *vice lapidis.* Iud. XVIII, 6. πορεύεσθε εἰς εἰρήνην, pro ἐν εἰρήνῃ. Esdr. VI, 10. προσεύχωνται εἰς ζωὴν, preces fundant *pro* vita. Cohel. VI, 7. לְפִיהוּ, εἰς στόμα αὐτοῦ, *pro* ore eius, h. e. ut habeat, unde edat et vivat. – עַד, *praeda.* Ies. XXXIII, 23. Permutarunt cum עַד, quod *usque ad* notat. – *עַד, *usque ad. Symm.* 2 Sam. XV, 32. sec. *Coislin.* – עַל, *super.* Ier. XXXVI, 23. εἰς τὸ πῦρ, in ignem. Vide et Ier. LI, 55. – לִפְנֵי, *ad os.* Hos. X, 12. – *לִפְנֵי, *coram.* 1 Sam. I, 16. – אֶל־תּוֹךְ, *in medium.* Num. XVI, 47. Deut. XIII, 16. Ier. XLI, 7. – בְּתוֹךְ, *in medio.* Ps. LVI, 9. Mich. III, 3. Baruch. I, 11. εἰς ζωήν. *Vulg.* *pro* vita. Est hic i. q. περὶ in anteced. Sap. IV, 17. εἰς τί, *quo consilio, quare?* 1 Macc. III, 24. ubi εἰς, ut lat. *ad, circiter* notat (coll. IV, 15. 2 Macc. VIII, 1.). Iudith. VI, 17. εἰς, *adversus, contra*, coll. 2 Macc. VIII, 4. 2 Macc. IX, 26. εὔνοια εἰς ἐμὲ, benevolentia *erga* me. Sir. XXXVII, 7. συμβουλεύων εἰς ἑαυτὸν, in rem suam s. *in commodum suum* (pro ἑαυτῷ, coll. v. 8.) consulens. Ep. Ier. v. 10. εἰς ἑαυτοὺς καταναλοῦσι, in ipsorum convertunt usum. Interdum εἰς respon-

det hebr. ב essentiae, ac plane redundat, v. c. 3 Esdr. V, 58. ποιοῦντες εἰς τὰ ἔργα, pro τὰ ἔργα. Sir. XL, 8. θαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον. Confer *Vorstium de hebr. N. T.* p. 6-9 sequ. ed. *Fischeri.*

*ΕΙ'Σ ΤΙ' ΤΟΥ'ΤΟ; *ad quid hoc?* מַה זֹּאת, *quid hoc?* *Aqu.* sec. cod. *Mosqu.* Gen. XII, 18.

*Ο ΕΙ'Σ ΤΙ', *qui alicui rei studet.* *Symm.* Ies. XXIX, 20. כָּל־שֹׁקְדֵי אָוֶן, *omnes invigilantes iniquitati,* πάντες οἱ εἰς ἀδικίαν. Fortasse tamen post ἀδικίαν excidit verbum aliquod.

ΕΙ'ΣΑ'ΓΩ, *introduco, induco.* - *אָסַף, *colligo.* *Inc.* Ex. XXIII, 10. εἰσάξεις. Colligere ac inducere fruges terrae, quia sunt actiones continuae, parum differunt. - בּוֹא et הֵבִיא, Hiph. *venio, venire facio.* Gen. VI, 19. Cant. II, 4. εἰσαγάγετέ με. Legerunt ibi הֲבִיאֻנִי, nec emendandum εἰσαγάγετο, sequitur enim τάξατε. Thren. III, 13. *Al.* εἰσαγηόχατε αὐτὸν, introduxistis illum. *Hesych.* Εἰσαγηόχασιν (ita enim legendum est), εἰσήνεγκαν. - *הוֹבְנִים, *ebenum.* Ezech. XXVII, 16. τοῖς εἰσαγομένοις. Legerunt הַבָּאִים aut מוּבָאִים, a rad. בּוֹא Hophal. - הוֹצִיא, Hiph. a יָצָא, *educo.* Ez. XLII, 1. - הֶחֱזִיק Hiph. a חָזַק, *detineo.* Iud. XIX, 4. εἰσήγαγεν αὐτὸν, sensu eodem. - הַנְעֵל Chald. Aph. a נְעַל, Dan. II, 24. 25. IV, 3. V, 7. 14. - הֵשִׁיב Hiph. a שׁוּב, *redire facio.* Ez. XLVII, 1. - יָהַב, *do,* in imper. plur. הָבוּ. 2 Sam. XI, 15. - לָקַח, *accipio.* Gen. VII, 2. XII, 15. - נָהַג, *duco.* Deut. IV, 27. - Vide alibi Σπάνιον.

ΕΙ'ΣΑΓΩΓΗ', *introductio.* גֹּשֶׁן, *Gosen.* *Inc.* Ex. VIII, 22. εἰσαγωγὴ αὐτῶν. Aut deduxit a נָגַשׁ, aut haec interpretatio pertinet ad verba proxime sequentia עֹמֵד עָלֶיהָ. Sir. II, 2. εἰσαγωγὴ dicitur de *illatione poenarum divinarum, afflictione, calamitate.*

ΕΙ'ΣΑΕΙ', *in sempiternum.* לָעַד, *in aeternum.* Οἱ λοιποὶ Mich. VII, 18. - *עוֹד, *adhuc.* *Symm.* Ps. XLII, 5. Legit עַד. - Vide s. v. διηνεκῶς.

ΕΙ'ΣΑΚΟΥ'Ω, *exaudio, ausculto, obedio,* etiam simpliciter *audio.* אֹזֶן שֹׁמַעַת, *auris audiens.* Prov. XVI, 2. ὁ εἰσακούων. - גָּלָה אֹזֶן, *revelo* aut *patefacio aurem.* Iob. XXXVI, 10. εἰσακούσεται. Sc. pro אָזְנָם legerunt אָזְנוֹ, *patefaciet aurem suam,* h. e. *exaudiet, benignas praebebit aures.* - הֶאֱזִין Hiph. *aure percipio.* Iob. IX, 16. - הוֹשִׁיעַ Hiph. a יָשַׁע, *salvo.* Ps. XXXII, 21. et LIV, 18. Εἰσακούειν est ex adiuncto i. q. σώζειν. Conf. 1 Par. XVIII, 31. c. var. lectt. Non opus itaque est statuere, eos יְשַׁמְעֵנִי legisse. - הִקְשִׁיב Hiph. *ausculto.* Ier. XVIII, 19. - חוּשׁ, *festino,* speciatim ad auxilium ferendum. Ps. CXL, 1. - עָזַר, *iuvo.* 2 Par. XVIII, 31. - עָנָה, *respondeo.* *Aqu.* *Symm.* Psalm. XXI, 3. LXX Iob. XXXV, 13. οὐ μὴν εἰσακούσῃ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν,

h. e. non ita exaudiet, ut liberentur ab iniuria malorum. Similiter Hebr. V, 7. εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας. Ps. IV, 1. εἰσήκουσέ μου. Quid si εἰσάκουσαι legatur, ut hodie in textu hebr. legitur? Nocuit huic loco sine dubio verbum ἐπλάτυνας, quod sequitur. - עָנָה Pih. *affligo.* Iob. XXXVII, 23. Legerunt mutatis punctis עָנָה. - עָתַר, *supplex oro.* In Niph. *exorabilis sum.* Gen. XXV, 21. 2 Par. XXXIII, 13. Ies. XIX, 22. - עֲתֶרֶת, *abundantia, copia.* Ier. XXXIII, 6. In mente habuerunt notionem *exorabilem esse*, quam vox עתר in Niphal habet. - שָׁמַע, *audio.* *Inc.* Hab. III, 2. et Ier. VII, 24. ubi εἰσακούω est i. q. simplex ἀκούω. LXX Gen. XXI, 17. Deut. XI, 28. XIII, 18. Ps. LVII, 5. ubi εἰσακούειν est i. q. simplex ἀκούειν, qua voce h. l. usus est *Symmachus.* - שָׁמַר, *servo.* Ex. XVI, 28. εἰσακούειν τὰς ἐντολάς, *obedire* praeceptis. Ita quoque Deut. XIX, 9. 2 Par. XXXIV, 21.

ΕἸΣΑΚΟΥ'Ω 'ΕΞΑΠΟΣΤΕ'ΛΛΕΙΝ, ad preces alicuius dimitto. שִׁלַּח, *mitto.* Ex. XI, 10. sec. *Vat.* ubi reliqui libri pro εἰσήκουσεν habent ἠθέλησεν.

ΜΗΔΕ' ΕἸΣΑΚΟΥ'Ω, nec audio. מָרָה, *rebellis sum.* Ies. I, 20.

ΟΥ'Κ ΕἸΣΑΚΟΥ'Ω, non audio. מֵאֵן Pih. *renuo.* Esth. I, 12. οὐκ εἰσήκουσεν, non *obtemperabat.*

ΠΡΟΣΕ'ΧΩ ΤΟΥ' ΕἸΣΑΚΟΥ'ΣΑΙ, attendo audire. הִקְשִׁיב Hiph. *ausculto.* Zach. I, 4.

ΕἸΣΆΠΑΞ, semel, it. simul, prorsus. כַּחֲדָה Chald. Dan. II, 35. - כְּרֶגַע, *tanquam momento.* Num. XVI, 45. - פַּעַם אַחַת, *una vice.* Ios. X, 41. 2 Sam. XXIII, 8. *Aqu. Symm. Theod.* Ies. LXVI, 8.

ΕἸΣΒΆΛΛΩ, invado, ingredior, irruo, irrumpo. פָּרִיץ, *effractor. Symm.* Ez. VII, 22. εἰσβάλλοντες, *irrumpentes.* Adde 2 Macc. XIV, 43.

ΕἸΣΒΛΕ'ΠΩ, inspicio, prospicio, intueor. פָּנָה, *verto faciem.* Iob. VI, 28. XXI, 5. - צָפָה, *specto, circumspicio. Symm.* Ier. XLVIII, 19. ubi *prospicere* notat. Adde 2 Reg. III, 14. sec. *Compl.*

**ΕἸΣΔΕΚΤΟΣ, intro admissus, receptus.* לְרָצוֹן, *ad beneplacitum.* Lev. XXII, 21. sec. *Vat.* Sed pro εἴσδεκτον divisim scribendum εἰς δεκτόν, nam εἴσδεκτον pro δεκτόν positum esse, vix statui poterit.

ΕἸΣΔΕ'ΧΟΜΑΙ, intro admitto, recipio, suscipio, congrego. קָבַץ, *congrego.* (Sc. arab. قبض et قبض est quoque *cepit, manu prehendit*, et קָבַץ opponitur τῷ עָזַב. Ies. LIV, 7.) Ier. XXIII, 3. Ez. XI, 17. εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, congregabo illos ex gentibus. In eadem significatione legitur quoque ibid. XX, 35. XXII, 20. Zach. X, 8. 2 Macc. IV, 22. μετὰ δᾳδουχίας καὶ βοῶν εἰσεδέχθη, cum facibus ac

exclamationibus recipiebatur s. *excipiebatur.* Vide et Sap. XIX, 15.

**ΕἸΣΔΙΕΡΧΟΜΑΙ*, *ingredior.* בּוֹא, *venio.* Num. XXVII, 21. εἰσδιελεύσονται sec. *Compl.* ubi alii εἰσελεύσονται habent.

ΕἸΣΔΥΜΙ vel *ΕἸΣΔΥΩ*; *ingredior*, *subeo.* בּוֹא, *venio.* Ier. IV, 29. εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια. 1 Macc. VI, 46. εἰσέδυ ὑπὸ τὸν ἐλέφαντα.

**ΕἸΣΕΙ'ΔΩ*, *inspicio*, *respicio*, et quidem *ita*, *ut animo commovear*, *et opem feram.* רָאָה, *video*, *respicio*, *curam alicuius habeo.* Ex. II, 25. sec. cod. *Alex.* ubi in codd. cum ἐπεῖδω permutatur. Iudith. IV, 11. (15.) εἰσεῖδε τὴν θλίψιν αὐτῶν.

ΕἸΣΕΙΜΙ, *ingredior.* בּוֹא, *venio.* Ex. XXVIII, 29. Conf. ad h. l. *Drusium Misc.* Cent. II. c. 82. Ib. v. 35. 1 Sam. XVI, 6. 2 Macc. III, 14.

*ΕἸΣΕΙΣΦΕΡΩ, *infero.* הֵבִיא Hiph. *affero.* Ex. XVI, 5. sec. cod. 51. *Holm.* εἰσενεγκῶσι.

ΕἸΣΕΡΧΟΜΑΙ, *ingredior*, it. *coeo*, *rem habeo.* אֲזַל Chald. *abeo.* Dan. II, 17. - בּוֹא in Kal *venio*, sed et in Hiph. quater, in Hoph. bis. Gen. XVI, 2. εἴσελθε πρὸς τὴν παιδίσκην μου, *consuesce* cum ancilla mea. Vide et Gen. XXIX, 21. 23. Num. XXVII, 17. ubi ἐξέρχεσθαι καὶ εἰσέρχεσθαι notat *res et negotia curare et administrare.* Vide et 2 Par. I, 10. coll. Deut. XXXI, 2. Act. I, 21. ac *Lex. N. T. s. h. v. Inc.* 1 Reg. I, 35. Ruth. III, 16. Ῥοὺθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Vide et 1 Sam. IX, 15. X, 14. XVI, 21. 2 Sam. III, 24. Subaudiendum autem est εἰς τὴν οἰκίαν, quod interdum additur, v. c. 2 Sam. XVII, 20. et XIX, 5. *Herodot.* l. II. c. 12. εἰσελθόντα εἰς τοῦ βασιλῆος τὴν θυγατέρα. *Lysias Orat.* I. p. 12. ἐλθόντες οἴκαδε εἰς ἐμέ. - *הֵבָה Hiph. a בָּנָה. 2 Reg. III, 24. εἰσῆλθον, ubi loco וַיַּכּוּ legerunt וַיָּבֹאוּ. *Vulg. venerunt.* - *הָיָה, *sum.* Ier. XXX, 20. ubi loco εἰσελεύσονται videtur legendum ἔσονται. - הָלַךְ, *eo*, *ambulo.* Ies. XXX, 29. Ezech. XXXVII, 21. - *הִתְכַּנֵּס, *colligo me. Symm.* Ies. XXVIII, 20. ubi ita sensum expressit, quia antecedentem vocem מַסֵּכָה de *tabernaculo* interpretatus fuerat. - הוֹלִיךְ : יָלַךְ, Kal et Hiph. Iud. XX, 8. Ier. XXXII, 5. - יָצָא, *exeo.* 1 Par. XIV, 15. εἰσελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον. - יָרַד, *descendo.* 1 Sam. XXVI, 6. - *לָבִיא, *leo immanis.* Nah. II, 11. Legerunt לָבוֹא, *ad veniendum*, et coniunxerunt cum sequentibus. - נֶאֱסַף Niph. *congregor.* Ex. IX, 20. Num. XII, 14. - נִגְלָה Niph. *revelo me.* 1 Sam. XIV, 11. εἰσῆλθον: bene quoad sensum. - נִגַּשׁ Niph. *appropinquo.* Ex. XX, 21. - נִלְקַח Niph. *accipior.* Esth. II, 16. - עָבַר, *transeo.* Deut. XXXIV, 4. Ios. I, 11. Ioel. III, 17. ἀλλογενεῖς εἰσελεύσονται δι᾽ αὐτῆς, alienigenae *transibunt* per illam. - עָלָה, *ascendo.* Ios.

VI, 5. - עֲלַל Chald. *accedo.* Dan. II, 16. V, 10. 16. - קוּם, *surgo.* Gen. XIX, 35. - רָאָה, *video.* Iob. XXXIII, 26. Sc. *apparere coram Deo s. videre Deum* in SS. de iis usurpatur, *qui templum adeunt et sacrificia offerunt.* - שָׁכַן, *habito.* Ies. XIII, 20. Sap. I, 4. οὐκ εἰσελεύσεται, *non commorabitur*, *non locum habebit*, ubi est i. q. κατοικεῖν in altero membro. Ibid. II, 24. εἰσέρχεσθαι εἰς τὸν κόσμον, *existere*, *esse incipere*, coll. XIV, 14. et 2 Ioh. v. 7. Tob. VI, 16. ubi εἰσέρχεσθαι est *rem habere cum uxore.*

ΠΟΙΕ'Ω ΕΙ'ΣΕΛΘΕΙ͂Ν, *facio ingredi.* הֵבִיא Hiph. a בּוֹא, idem. Iob. XIV, 3.

*ΕΙ'ΣΗΓΕ'ΟΜΑΙ, *princeps et auctor sum*, et *causa alicuius rei*, etiam *narro.* סָפַר, *narro. Symm.* Ps. XXXVI, 6. εἰσηγήσαντο. *Montf.* male *induxerunt*, potius *narraverunt*, ut sit i. q. διηγήσαντο, (qua voce usi sunt LXX,) *narrant de abscondendis laqueis*, h. e. *palam et summa cum fiducia insidias struunt. Zonaras Lex.* c. 648. εἰσηγούμενος, διδάσκων.

ΕΙ'ΣΗΓΟΡΕ'ΟΜΑΙ, *alloquor.* Sir. XIII, 14. μὴ ἔπεχε εἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ. *Vulg.* ibi habet *ex aequo loqui*, ut legerit ἰσηγορεῖσθαι, (quam lectionem *Drusius* probat,) *quasi par cum pari*, aut: *interpellare eum loquentem.* Vide infra s. v. Ἰσηγορέομαι.

*ΕΙ'ΣΙ'ΝΑΚΤΑ. טוֹטָפוֹת, *frontalia. Aqu.* Exod. XIII, 16. sec. cod. *Basil. Montf.* hanc vocem nihili existimans, legendum coniicit εἰς ἀτίνακτα, *in immota.*

*ΕΙ'ΣΚΟΛΑ'ΠΤΩ, i. q. simplex κολάπτω, *tundo*, *tundendo excavo*, *sculpo.* קָלַע, *caelo.* 1 Reg. VI, 35. εἰσκεκολαμμένα sec. cod. *Alex.* ubi reliqui libri habent ἐγκεκολαμμένα.

ΕΙ'ΣΚΥΚΛΕ'Ω, *involvo*, *circumago*, *comprehendo.* 2 Macc. II, 25. τοῖς θέλουσιν εἰσκυκλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασι, quem locum *Bielius* nimis etymologiam premens male transtulit: *volentibus circumagi*, *comprehendi historicis narrationibus.* Rectius *Vulgatus*: *volentibus aggredi narrationibus historiarum*, ut εἰσκυκλεῖσθαι sit h. l. *evolvere*, *volvere*, *versari in aliqua re.* Simili modo et *Syrus* transtulit. *Hesych.* εἰσκυκλεῖσθαι, περιφέρεσθαι.

ΕΙ'ΣΚΥ'ΠΤΩ, *pertingo*, pr. *introspicio*, *quasi exerto capite.* נִשְׁקַף Niph. *specto*, *prospecto.* 1 Sam. XIII, 18. iuxta *Rom.* ὁδὸν τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαΐ, *viam pertingentem ad Gai.*

*ΕΙ'ΣΛΕΙ'ΨΙΣ. כָּלָה, *consummatio. Theod.* Ier. XXX, 11. ubi tamen dubio caret legendum esse ἔκλειψις. Certe *Vulgatus* habet: *consummationem.*

ΕΙ'ΣΟΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *inferor*, *adducor.* הוּבָא Hoph. a בּוֹא, idem. 2 Reg. XII, 4. ἀργύριον τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν τῷ

οἴκῳ. Gloss. Vett. *εἴσοδος, ἡ λῆψις, acceptus. Εἰσοδιάζω, redigo. Εἰσοδιασμὸς, redactio.*

ΕΙ'ΣΟ'ΔΙΟΝ, vel, ut alii, *εἰσοδία, illatio*, it. *apparatus, reditus, sumtus.* בּוֹא, *veniendo.* Dan. XI, 13. *εἰσόδια.* Sc. בּוֹא quandoque adhibetur de *reditibus* et *proventibus*, v. c. 1 Sam. X, 14. 2 Par. IX, 13. *Hesych. εἰσόδια, πρόσοδοι, ἀναλώματα.*

ΕΙ'ΣΟΔΟΣ, *ingressus, introitus, adventus.* בָּא part. *veniens.* 2 Par. XVI, 1. – בּוֹא infin. *venire.* 1 Sam. XVI, 4. XVII, 52. XXIX, 6. – *כְּמֵבִיא, *velut adducens. Aqu. Symm. Theod.* Ps. LXXIV, 5. Legerunt כִּמְבוֹא. מָבוֹא est *ingressus, porta*, quia per eam eximus et ingredimur, unde et in versione LXX *εἴσοδος* et *ἔξοδος* h. l. in codd. permutantur. – לָבוֹא, *ad veniendum. Symm.* Amos. VI, 14. LXX Ios. XIII, 5. 2 Reg. XIV, 25. 1 Par. XIII, 5. – בִּגְלַל, *propter.* Gen. XXX, 27. *τῇ σῇ εἰσόδῳ, ex quo tu huc venisti:* sensu eodem. – זִיו, *splendor.* Ies. LXVI, 11. Legerunt זִיו a rad. זָוָה, explicanda e lingua arabica, ubi زوى intransitive *tendere, vergere ad aliquid* notat, et in conj. VII. *prope accessit. Cappello* in *nott. critt.* ad h. l. p. 518. זִיו ita accepisse videntur, ac si esset מְזוּזָה, quod *limen portae* ac *domus ingressum* notat. – *לָבוֹא. *Aqu.* (sec. *Euseb. Onom.* v. *Λαβεισμαὼθ*) Iud. III, 3. aut Ios. XIII, 5. – *לְבָתִּים, *in domos. Symm.* Ex. XXX, 4. *Montf.* in *Lex. hebr.* s. בָּתָּה: *εἴσοδοι* annuli, quod in eos tanquam in domos vectes immitterentur et ingrederentur. Equidem mallem vocem *εἴσοδοι* referre ad sequ. לְבַדִּים, *vectibus.* – מָבוֹא. Iud. I, 24. Ez. XXVII, 3. – מְבוֹא פְתָחִים, *ingressus ianuarum.* Prov. VIII, 3. – מוֹבָא. 2 Sam. III, 25. Ez. XLIV, 5. – סַף, *limen.* 2 Par. XXIII, 4. – פֶּתַח, *ianua.* Prov. VIII, 34. ubi etiam *εἴσοδος ianuam, per quam intratur*, notat. *Theod. θύρα.* Sap. VII, 6. *εἴσοδος εἰς τὸν βίον, nativitas.* Sir. XIV, 22. ubi *εἴσοδος* vel *viam* simpliciter, vel *vestigium* notat, *quod pede teritur.* 3 Esdr. VIII, 61. דֶּרֶךְ, coll. Esdr. VIII, 31. 1 Macc. V, 46. *ἐπὶ τῆς εἰσόδου*, in *via.* Ita quoque *Syrus* ac *Iosephus* intellexit, habet enim: *ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κειμένην.* Ib. XIV, 5. ubi de *portu* sermo est.

ΕΙ'ΣΠΕ'ΜΠΩ, *immitto.* 2 Macc. XIII, 20. *τοῖς δὲ ἔνδον τὰ δέοντα εἰσέπεμψε*, his autem, qui intus, necessaria misit: ubi in nonnullis libris legitur *προσέπεμψε.*

ΕΙ'ΣΠΗΔΑ'Ω, *insilio.* בּוֹא, *venio.* Amos. V, 19. *εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον, insiliat* in domum. *Aelian. V. H.* XIII, 2. Susann. v. 25. *εἰσεπήδησαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας*, insilierunt per ostium transversum. Conf. *Lex. N. T. s. h. v.*

ΕΙ'ΣΠΛΕ'Ω, *adnavigo, navi advenio.* 2 Macc. XIV, 1.

ΕΙΣΠΝΕΏ, *inspiro*, *adspiro.* שָׁאַף, *anhelo*, *anhelus transeo.* *Aqu.* Coh. I, 5. Sc. εἰσπνέω simpliciter *spiritum ducere* notat, ut adeo etymologiam bene expresserit.

ΕΙΣΠΟΡΕΎΟΜΑΙ, *ingredior*, etiam *coeo*, *rem habeo.* בּוֹא, *venio.* Gen. VI, 4. ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ita ut *rem haberent* filii Dei cum filiabus hominum. Esth. II, 14. Ier. XVII, 20. Dan. X, 20. sec. *Chis.* - *בָּהּ, *in ea.* 2 Reg. III, 24. εἰσπορευόμενοι, nisi hic duae versiones coaluerunt. - בִּיאָה, *introitus.* Ex. VIII, 5. - הָלַךְ, *eo*, *ambulo.* Ios. VI, 13. - יָלַךְ, idem. Amos. II, 7. - יָצָא, *exeo.* Ex. XI, 4. XXXIII, 8. - עָבַר, *transeo.* Deut. IV, 14. VI, 1. XI, 11. - עָלָה, *ascendo.* Ios. X, 9. ubi tamen pro εἰσεπορεύθη sine dubio reponendum est ἐξεπορεύθη, i. q. series orationis postulat. - עֲלַל, Chald. *accedo.* Dan. IV, 4. V, 8. - קָרֵב, *appropinquans.* Deut. XX, 3. ubi tamen lectio εἰσπορεύεσθε, quam ed. *Ald.* exhibet, mihi ideo vitiosa esse videtur, quia ὑμεῖς praecedit, e quo facile ultimae literae sequenti voci adhaerere potuerunt. Praeterea legitur Mal. III, 2. ubi εἰσπορεύεται de suo addiderunt, quasi in textu legissent כִּי הוּא יָבֹא. Tob. VII, 10. ubi cum πρὸς constructum de *coitu licito* dicitur. Sir. IV, 14. ubi Sapientia dicitur εἰσπορεύεσθαι, quatenus vim suam exserit in animos hominum. Conf. Spicil. II. p. 52.

ΕΙΣΠΡΆΚΤΗΣ, *exactor.* נֹגֵשׂ, idem. *Aqu.* Ex. V, 6. 13. Iob. XXXIX, 7. ubi est *actor*, *agitator.* Sermo enim ibi est de onagro.

ΕΙΣΠΡΆΣΣΩΝ, part. *exactor.* נֹגֵשׂ, idem. *Aqu.* Iob. III, 18. *Hesych.* εἰσπράττει, ἀπαιτεῖ.

*ΕΙ"ΣΣΑΡΕΣ. אֶל־הַר, *ad montem.* *Inc.* Ios. XV, 10. ἐπὶ εἴσσαρες. *Semlerus* in *App. Crit.* p. 304. ita: Fuit ἐπὶ, εἰς (loco ἐπὶ) ὄρ, loco πόλιν, quod habent LXX. Quod superest ες, aut error videtur, aut fuit signum ε, ς, *quintae*, *sextae.* Mihi autem illud ες ex litera initiali sequentis vocis שֵׂעִיר ortum esse videtur.

ΕΙΣΣΠΆΩ, *attraho*, *intro traho.* הֵבִיא Hiph. a בּוֹא, *venire facio.* Gen. XIX, 10. εἰσεσπάσαντο πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον. Vocem εἰσεσπάσαντο in LXX praeter h. l. non obviam *Montf.* in ἐπίασαν, quod *Inc.* habet, mutare ausus est.

ΕΙΣΤΡΈΧΩ, *incurro*, *intro curro*, etiam, si εἰς sequitur, ut 2 Macc. V, 26., simpliciter *curro.*

ΕΙΣΦΈΡΩ, *infero*, *ingero.* אָסַף, *colligo*, *congrego.* Deut. XXVIII, 38. Vide supra s. v. εἰσάγω. Iob. XXXIX, 12. ubi εἰσοίσει vertendum est *collecta inferat.* Nam in textu hebr. antecedens positum est pro consequente. - הֵבִיא Hiph. a בּוֹא, sed quater in Kal. Lev. X, 18. οὐ γὰρ εἰσηνέχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ (pro τι ἀπὸ τ. α. α. coll. Lev. IV, 16. VI, 30. XVI, 15. ubi ἀπὸ additur) εἰς τὸ ἅγιον, non enim illatum

est aliquid ex sanguine eius in sanctum. 2 Paral. XXIV, 9. εἰσενεγκεῖν (subaudiendum videtur προσφορὰν s. δῶρον) κυρίῳ, ut inferrent Domino donum. Conf. Luc. V, 14. ubi in προςένεγκε pariter subintelligendum δῶρον. Hagg. I, 6. ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα, seminastis multa et intulistis pauca. - הַנְעֵל, chald. Aph. ab עַל, introduco. Dan. VI, 18. - הֵשִׁיב, Hiph. a שׁוּב, reduco. Exod. IV, 7. - נָשָׂא, fero. Al. Ex. XXVIII, 26. - *קָרָא, voco. Dan. II, 2. sec. Chis. Addit. Esth. XI, 5. εἰσήνεγκε, in lucem protulit ac publicavit.

ΕΙΣΦΟΡΑ', oblatio כִּפֻּרִים, plur. expiatio. Ex. XXX, 16. - תְּרוּמָה, oblatio. Ex. XXX, 13. 14. 15.

*ΕΙ'ΣΩ, intus. 2 Macc. XIV, 43.

ΕΙ'ΤΑ, deinde, postea, etiam anne, itane vero. אָמְנָם, revera. Iob. XII, 2. εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι, sane vero vos estis homines praestantissimi. Confer Lexic. N. T. s. h. v.

*ΕΙ'Θ' ΟΥ'ΤΩΣ, postea, deinde. Sap. XVII, 16. 1 Cor. XI, 28. Hesych. εἶθ' οὕτως, μετὰ ταῦτα.

*ΕΙ'ΤΕ. אִם. Ruth. III, 10. K.

'ΕΚ, 'ΕΞ, e, ex, a, extra, pro, per, secundum, propter. בְּ praefix. Inc. Ex. XIX, 24. LXX Ex. XXXVIII, 8. Lev. XXVI, 36. - בְּעוֹד, cum adhuc. Prov. XXXI, 15. ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, surgit nocte. - מ praefixum. Ps. XV, 8. LVIII, 13. ubi propter notat. Mich. III, 6. ἐξ ὁράσεως, ubi ἐξ esse videtur i. q. ἀντί. Hieronymus: pro visione. Potest tamen quoque verti: ob divinationes et simulatas visiones vestras stra calamitatis nox vobis a Deo incumbet. - מִן, propter. Nah. III, 11. - מֵאַחֲרֵי, a post. Amos. VII, 15. - מִיַּד, e manu. Iob. VI, 23. Ies. XLVII, 14. - מִנֶּגֶד, a coram. Amos. IX, 5. Ion. II, 5. - מִקֶּרֶב, e medio. Lev. XVII, 4. XX, 3. Deut. II, 14. - מִתּוֹךְ, e medio. Ios. VII, 23. Ies. XXIV, 18. - עַל. Gen. XVI, 5. ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ, iniuria afficior propter te. Ps. LXXXI, 6. ubi עַל pro מֵעַל positum est. - עַל־פִּי, ad os. Num. XXVI, 56. Praeterea legitur 2 Sam. XXIII, 5. ubi praep. ἐξ, post φύλαξ inserta, delenda est, orta quippe ex antecedente φύλαξ. 3 Esdr. VII, 8. ubi ἐκ ante τῶν φυλάρχων expungendum, et post δώδεκα comma ponendum est. Suadet hoc quoque textus hebr. Esdr. VI, 17. Sirac. VII, 34. ἐκ τῶν τοιούτων, propter hoc diligeris. Ibid. XIII, 11. ἐκ per notat, coll. Iudith. IX, 10. XVI, 12. Conf. Gatakeri Opp. Crit. p. 137. G. Iudith. II, 5. ubi ἐκ est i. q. ἀπό, a, ab, coll. v. 14. et IV, 3. 3 Esdr. VIII, 21. ἐκ πλήθους, secundum multitudinem, h. e. largiter, abunde, coll. Matth. XII, 34. Luc. XIX, 22. 1 Maccab. XI, 33. χάριν τὴν ἐξ αὐτῶν, ubi ἐξ abundat, coll. 2 Cor. VIII, 7. IX, 2.

"ΕΚΑΣΤΟΣ, unusquisque, quilibet. אָדָם, homo. Prov. XXIV, 12. - אַחַת : אֶחָד, unus, a. Ex. XXXVI, 10. Num. VII, 3.

2 Par. IX, 16. - אִישׁ, *vir.* Gen. X, 5. XI, 7. XVII, 11. Ex. XXXIII, 26. ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμιάνατε. Vides hic nomen singulare cum verbo plurali iunctum. Sic Ier. IX, 20. διδάξατε γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον. Hinc apparet, Ez. XXII, 11. ἠνόμησαν ed. *Ald.*, quod pendet ab ἕκαστος, veram lectionem esse. - אִישׁ אִישׁ, *vir vir.* Ex. XXXVI, 4. Num. I, 4. IV, 20. - אִישׁ וְרֵעַ, *vir et socius.* Ex. XVIII, 16. - אִשָּׁה, *mulier.* Ex. XXVI, 5. Ruth. I, 8. 9. Zach. XI, 9. - *אֱנוֹשׁ. *Symm.* Iob. XXXVI, 25. - *לוֹ, *ei. Symm.* Iob. XXIV, 5. ἑκάστῳ. - *מִנֶּהוּ, *ab ipso. Symm.* Ps. LXVIII, 24. ἀπὸ ἑκάστου. Legit fortasse מְנָתוֹ, a מָנָה, *portio.* - עֵקֶד, *ligatio,* sec. alios *tonstrina.* 2 Reg. X, 12. *Symm.* οἴκῳ ἑκάστων. Legit non אחר, ut *Bielius* voluit, sed עֹקֶד, *varius.* Vide tamen *Bonfrerii* notas ad *Eusebii Onom.* v. Βαιθακάθ. *Montfauconio* in *Lex. hebr.* s. h. v. *Symmachus* ex voce עקד fecisse videtur ἑκάδων, quasi nomen proprium. - *פִּשְׁרָה, *interpretatio.* Dan. II, 24. sec. *Chis.* ἕκαστα, *singula,* quae sc. vidit rex in somnio: non male quoad sensum. Praeterea legitur apud *Symm.* Ios. XI, 13. ubi *Semlero* in *Appar. Crit.* p. 304. ἑκάστην ex *Aquilae* ἑστηκυίας ortum, ideoque delendum visum est, cui assentitur quoque *Scharfenbergius* ad h. l.

ἙΚΑ΄ΤΕΡΟΣ, *alteruter, uterque.* אִישׁ, *vir.* Gen. XL, 5. sec. cod. *Alex.* ubi in *Oxon.* legitur ἕκαστος. Ez. I, 11. 12. Adde 2 Macc. III, 26.

*ἙΚΑΤΕΡΩ΄ΘΕΝ, adv. *utrimque.* 4 Macc. VI, 3.

ἙΚΑΤΟ΄Ν, *centum.* *אַרְבַּע מֵאוֹת, *quadringenta.* 1 Reg. IX, 28. Permutarunt ת, 400, et ק, 100. - *בָּאַמָּה, *in cubito.* Ex. XXVII, 18. Legerunt בַּמֵּאָה. Conf. sequ. Fortasse tamen ex *Oxon.* reponendum ἑκατὸν πήχεων. - מֵאָה. Gen. V, 18. et alibi saepius. - מָאתַיִם, dual. *ducenti.* 1 Sam. XVIII, 27. *Al.* Cohel. VI, 3. ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, sc. τέκνα, si genuerit aliquis centum, s. *plurimos* liberos. Ita nonnulli docente *Eustathio* ad Il. α΄, p. 37. ἀορίστως ἑκατόμβην φασὶ τὴν ἐκ πολλῶν ἁπλῶς ζώων. Et *Homero* alias, eodem observante, ἑκατόνζυγος ναῦς (Il. υ΄, 247.) est ἡ πολύζυγος, et ἑκατὸν δοῦραθ᾽ ἁμάξης, multae hastae currus, et ἑκατόγχειρ (Il. α΄, 402.), qui multas manus habet, et ἑκατόμπολις Κρήτη (Il. β΄, 649.), Creta, quae multas urbes habet. *Phavor.* ἑκατόμβαιος, ὁ ἑκατὸν ἤτοι πολλῶν βοῶν ἄξιος, τουτέστι ζώων. Idem: ἑκατόμβαιος, πλείστων ἄξιος νομισμάτων. Conf. *Alberti Obss. Philol.* in *N. T.* p. 370. et *Schefferum de re vehic.* p. 26.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗ΄Σ, *centum annos agens.* בֶּן מֵאָה שָׁנָה, *filius centum annorum.* Gen. XVII, 17.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΠΛΑ΄ΣΙΟΝ, *centuplum,* מֵאָה פְעָמִים, *centum vices.* 2 Sam. XXIV, 3.

'ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΛΑΣΙ'ΩΣ, *centupliciter.* מֵאָה פְּעָמִים, *centum vicibus* 1 Par. XXI, 3.

'ΕΚΑΤΟ'ΝΤΑΡΧΟΣ, *centurio.* מֵאוֹת, plur. ex מֵאָה, praecedente שַׂר. Num. XXXI, 54. - שַׂר מֵאוֹת. Ex. XVIII, 21. 25. et alibi saepius.

'ΕΚΑΤΟΝΤΑ'Σ, *centuria.* מֵאָה, *centum.* 1 Sam. XXIX, 2. 2 Sam. XVIII, 4. 1 Par. XXVIII, 1. - *מֵאוֹת, *centuriae. Aqu.* 2 Reg. XI, 4.

'ΕΚΑΤΟΣΤΕΥ'Ω, *centuplico.* מֵאָה, *centum.* Gen. XXVI, 12. ἑκατοστεύουσαν κριθὴν, *centuplum* hordeum.

'ΕΚΒΑΙ'ΝΩ, *excedo, evado.* *נִגְרַשׁ, Niph. *eiectus, expulsus sum. Aqu.* Ion. II, 5. ἐξέβην. Scribendum ibi est sine dubio ἐξεβλήθην, ut *Symm.* ac *Theodot.* transtulerunt, ut lectio ἐξέβην orta sit ex compendio scribendi. Conf. s. v. ἐκβάλλω. - עָלָה, *ascendo.* Ios. IV, 16. 17. 18. Ies. XXIV, 18. Sir. XXXVIII, 20. ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, e tristitia *oritur* mors, h. e. nimiam tristitiam *sequitur* mors. *Dio Cass.* l. 47. p. 519. ed. *Reim.* τὰ ἐκβάντα ἀπ' αὐτοῦ, sc. ἀγῶνος, quae id certamen *secuta*, seu: ex eo *orta sunt.*

'ΕΚΒΑ'ΛΛΩ, *eiicio, abiicio, reiicio, expello, emitto, dimitto.* אַחֲרֵי, *post.* 2 Par. XI, 16. ἐξέβαλεν αὐτούς. Ita transtulerunt ob v. 14. - *אֶרֶץ, *terra.* 2 Sam. VII, 20. Legerunt ex sententia nonnullorum לְגָרֵשׁ, ut legitur in loco parallelo 1 Par. XVII, 21. Mihi vero legisse videntur לְהַרְצָךְ, nam חָרַץ etiam *excindere* notat. - אָשׁוּר, *gressus.* Ps. XVI, 12. ἐκβαλόντες με. Derivarunt, ut nonnullis placuit, vel a שׁוּר, *impetum facere, hostiliter aggredi,* vel legerunt אָשְׁרוּנִי, nam אָשַׁר est *effundere. Vulg. proiicientes me. Hieron. incedentes adversum me. Semlero* in *Ep. Crit.* ad h. l. reponendum videtur βαδίζοντες, aut aliud eius generis verbum. Ex *Dathii* sententia legerant הוֹרִישׁוּנִי. Mihi autem hebraicum אשרוני explicasse videntur per *abire, discedere me iusserunt*, h. e. *expulerunt.* - *גָּעַל, *proiicio semen extra s. foras. Aqu.* Iob. XXI, 10. οὐκ ἐξέβαλε. - גָּרַף, *devolvo.* Iud. V, 21. Non permutarunt גָּרַף cum גָּרַשׁ, ut nonnullis placuit, sed גָּרַף notat quoque *avehere, abstrahere,* ut *Maius anim.* ad *Cocceii Lex.* p. 27. docuit, unde *Theodot.* h. l. ἐξέσυρεν posuit. - גָּרַשׁ, *expello.* Gen. III, 24. IV, 13. Exod. II, 17. Adde *Symmach.* ac *Theodot.* Ion. II, 5. - דָּרַשׁ, *quaero.* Ps. CVIII, 9. ἐκβληθήτωσαν. Legerunt וְגֹרְשׁוּ. *Muntinghe* in nott. critt. ad h. l. mavult eos יְדֹרְשׁוּ legisse, ac respexisse Arab. درس, *obliterari, deleri,* Chald. דרס et Syr. ܕܪܣ, *conculcare.* - הִגְרִים, Hiph. *comminuo.* Thren. III, 16. Permutarunt ס cum שׁ. - הִדִּיחַ, Hiph. a נָדַח, *depello.* 2 Paral. XIII, 9. Ier. XXIX, 8. *Inc.* Ioel. II, 20. - הוֹצִיא, Hiph. a יָצָא, *exire facio.* 2 Par.

XXIII, 14. XXIX, 5. 6. Esdr. X, 3. - הוֹרִישׁ, Hiph. a יָרַשׁ, *possessione expello*, et semel in Kal. Ex. XXXIV, 24. Num. XXI, 32. Deut. XI, 23. - הִזְנִיחַ, Hiph. *abiicio*. 2 Par. XI, 13. - הֶעֱבִיר, Hiph. *transire facio*. 2 Paral. XV, 8. - הִפְלִיט, Hiph. *eripio*. Ies. V, 30. ἐκβαλεῖ, *dimittet*, sc. quomodo felis murem a se captam ludendo dimittit, non tamen sinit evadere. Ita *Cappellus* in *nott. critt.* ad h. l. pag. 495. - הֵקִיא, Hiph. a קוֹא, *evomo*. Ion. II, 11. - הִשְׁלִיךְ, Hiph. *abiicio*. Lev. I, 16. ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον, abiiciet illam, sc. ingluviem, ad altare. Ps. XLIX, 18. ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω, *reieeisti* verba mea. Sic *Aelian. hist. anim.* XI. cap. 10. αἰγύπτιοι δὲ ἐκβάλλουσι τὸν λόγον ὡς ψευδῆ. Vide *Lex. N. T.* s. h. v. ubi docui, ἐκβάλλειν esse verbum proprium de *histrionibus*. Ies. II, 26. - טִלְטֵל, Pih. a טוּל, *eiicio*, *proiicio*. Ies. XXII, 17. - שָׂרִיד, *continuus sum in opere*. Prov. XXVI, 15. Vox hebr. in l. arab. notat *persequi*, et veluti *expellere*. - לָקַח, *accipio*. Iob. XXII, 22. Ierem. XXIII, 30. Habet לָקַח quoque notionem *auferendi* et *abripiendi*. - נָאַק, *gemo*. Iob. XXIV, 12. Legerunt נָאַץ, quod *excutere*, *abiicere* notat, aut sensum expresserunt. - נִשַּׁל, Pih. 2 Reg. XVI, 6. - נָתַשׁ, *evello*. Ier. XII, 14. 15. - סָעַר, *procella deiicio*. Zachar. VII, 14. - שִׁלַּח, Pihel. *dimitto*. Exod. XII, 33. Lev. I, 16. Psalm. XLIII, 3. ubi ἐκβάλλειν de *emissione propaginum* dicitur, coll. Ez. XVII, 6. expulisti eos, ut productionem et extensionem ac propagationem. Sic διεκβολὴ de fluminum ac terminorum extensione dicitur Ios. XV, 17. Sir. VII, 28. ἐκβάλλειν γυναῖκα est *repudiare uxorem*, *divortium cum ea facere*, *libellum repudii dare*. (*Demosthen.* p. 529. *Plutarch.* T. II. p. 54.) Ib. XII, 8. οὐκ ἐκβληθήσεται, non eiiciet se, h. e. non recedet a te, sed bonis tuis gaudebit, tecumque epulabitur. 1 Macc. XII, 27. ἐκβάλλειν προφύλακας, procubitores *emittere*, i. q. ἀποστέλλειν. *Iosephus* A. I. XIII, 5. p. 650. *Hav.* προφυλακὰς ποιεῖν. Matth. XII, 35. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ἜΚΒΑΣΙΣ, *exitus*, *eventus*, *finis*. Sap. II, 17. πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ, videamus, *quonam res illius evadant*. Ibid. VIII, 9. ἐκβάσεις καιρῶν, *eventus* temporum. Ib. XI, 15. ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμασαν, in fine eventuum admirati sunt.

* ἘΚΒΕΒΗΛΟ͂Ω, *tanquam profanum eiicio et expello*. גֵּרַשׁ, *repello*. Levit. XXI, 7. ἐκβεβηλωμένην sec. tres codd. *Holm.* Potest quidem admitti haec lectio, sed sine dubio ab ἐκβεβλημένην ortum duxit. Conf. etiam v. 11. ubi cod. XI. ἐκβεβηλώθη habet.

ἘΚΒΙΆΖΩ, *vim infero*, vel *inferre volo*, *vi facultates eripio*. יָרַשׁ. *Inc.* Iud. XIV, 15. sec. *Vat.* ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε; num ad facultates nobis dolo eripiendas nos invi-

tastis? Sc. vox ירש Pih. etiam notat *pauperem reddidit*, petita significatione a ירש, et in Hiph. *possessione expello.* In codd. reliquis legitur πτωχεῦσαι; quod est alius Interpretis. *Vulg. ut spoliaretis nos.* – *כָּבַשׁ, *subiicio*, *subigo.* Esther. VII. v. 8. sec. vet. alt. et *Alex.* ubi sensu venereo accipiendum est, ut sit *stuprare.*

'ΕΚΒΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *summa vi vel omni studio contendo, annitor.* אָכַף, *curvo me, clitellas impono.* Prov. XVI, 26. ἐκβιάζεται αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν, vi quadam vel omni studio molitur perniciem eius. Ita *Bielius.* Sed *Iaegerus* recte ad h. l. monuit, ἐκβιάζεσθαι h. l. potius pertinere ad עָמַל, *laborare*, ita ut duplex versio h. l. coniuncta reperiatur. – נִקֵּשׁ, Pih. *laqueos tendo.* Ps. XXXVII, 12. ubi ἐκβιάζεσθαι *vim facere* notat ex usu l. chald., in qua נְקַשׁ *collisionem s.* σύγκρουσιν, *quae per vim fit,* significat. Dan. V, 6. Sap. XIV, 19. ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον, summa artis vi vel omni studio contendit efficere similitudinem quam pulcherrime. Eodem sensu verbum παραβιάζεσθαι occurrit, quod vide infra. Dan. XIII, 19. sec. *Chis.* ἐξεβιάζοντο αὐτήν, *instabant ei*, ut nempe illis sui copiam faceret.

'ΕΚΒΙΑΣΤΗ'Σ, *exactor violentus, compulsor* (ut vocare solent leges Romanae); *qui auctoritate magistratus homines adigit iisque vim facit.* שֹׁטֵר, *qui cum potestate in populum agit.* *Aqu. Theodot.* Prov. VI, 7. ubi alii habent ἀναγκάζων, quod vide supra. *Symm.* Ies. XLVII, 3. Confer *Suidam* v. ἐκβιαστής, et *Fesselii Advers. Sacra* lib. I. cap. 1. pag. 14.

*'ΕΚΒΙΒΑΣΜΟ'Σ, *exactio.* הַפְצַר, *transgredi. Inc.* 1 Sam. XV, 23. μορφωμάτων ἐκβιβασμὸς sec. Cat. Nic. V. *Scharfenb. ann.* II. p. 112. sequ. *K.*

'ΕΚΒΙΒΑΣΤΗ'Σ, *exactor.* שֹׁטֵר, *minister, qui promulgat decreta magistratuum, atque ea exsecutioni mandat.* *Aqu.* Deut. XV, 18. sec. *Coisl.* Sunt autem ἐκβιβασταὶ h. l. *apparitores, statores, viatores,* ut Romano more loquar, qui Graecis ὑπηρέται dicebantur. *Aqu.* Ios. I, 10. sec. *Procopium* in *Cat. Niceph.* p. 7. Conf. ad h. l. *Masium.* 'Εκβιβάζειν ab *Hesychio* exponitur ἀνύειν, *exequi*, nempe *magistratuum iussa, sententiasve ab illis latas.* Vide *Fesselium* l. c.

'ΕΚΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino, progermino.* הִצְמִיחַ, Hiph. *germinare facio.* *Symm.* Ps. CIII, 14. ἐκβλαστάνων. *Theodoretus* pag. 1335. habet ἐκβλαστῶν. *Theodot.* et *Inc.* ac LXX Iob. XXXVIII, 27. LXX Ies. LV, 10. – פָּרַח, *germino, floreo.* Num. XVII, 5.

'ΕΚΒΛΗΤΟΣ, *eiectus, eiectitius, reiectaneus.* גַּלְמוּד, *solitarius.* *Symm.* Iob. III, 7. Non male. Non eiectus atque expulsus est separatus ab aliis, adeoque solitarius.

'ΕΚΒΑΫΖΩ, *emano, scaturio*, i. q. ἐκβλύω, quod legitur apud *Apollon. Rhod. Argon.* IV, 1416. פָּרַץ, *erumpo.* Prov. III, 10. ubi alius sec. *Schol. ed. Rom.* ὑπερεκβλύζουσι habet.

'ΕΚΒΟΑ'Ω, *exclamo*, etiam simpliciter *clamo.* קָרָא. 2 Reg. IV, 36.

'ΕΚΒΟΛΗ', *eiectio.* גָּרֵשׁ, infin. Pih. *expellendo.* Exod. XI, 1. - פֶּרֶק, *compitum. Abd.* v. 14. ubi alii διεκβολὰς habent. Sirac. X, 21. ἐκβολὴ ἀρχῆς, *eiectio* e principatu, *amissio* s. *iactura* imperii. Imperium amittitur superbia.

'ΕΚΒΟΛΗ'Ν ΠΟΙΕ'Ω, *iactum* s. *iacturam facio.* הֵטִיל, Hiph. a טוּל, *eiicio.* Ion. I, 5. ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, *iactum faciebant* vasorum, quae in navi. Cf. *Spanhemium* in *Callim.* p. 719. et *Lex. N. T.* s. h. v.

"ΕΚΒΟΛΟΣ, *eiectus, reiectus, eiectitius.* Judith. XI, 12. ubi tamen ἔκβολος *eum* notare mihi videtur, *qui spe sua deiicitur ac frustratur.* Vide ibi Intt.

*'ΕΚΒΡΑΓΜΟ'Σ. Vide infra s. v. ἐκβρασμός.

'ΕΚΒΡΑ'ΖΩ, *ebullio*, et ex adiuncto *eiicio, expello.* הִבְרִיחַ, Hiph. *fugere facio, fugo.* Neh. XIII, 20. ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ, eieci illum a me. Legitur praeterea apud *Inc.* 1 Sam. V, 6. et VI, 1. ubi nihil ei respondet in textu hebr., ut adeo aliunde huc translatum videatur, ut iam recte ad utrumque locum monuit *Montfauc.* 2 Macc. I, 12. αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασε τοὺς παραταξαμένους ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει εἰς τὴν Περσίδα (sic enim εἰς τὴν Περσίδα, quod vulgo ad sequens comma refertur, huc retrahendum putat *Bielius*), ille enim militantes in sancta urbe *expulit* in Persiam.

"ΕΚΒΡΑΣΜΑ, *eiectamentum.* מִסְפַּחַת, *inhaerentia, scabies. Symm.* Lev. XIII, 6. ubi vid. *Montfauconium. Lex. Vet.* ἐκβράσματα, *papulae.* Conf. ἐκβρασμός.

'ΕΚΒΡΑΣΜΟ'Σ, *ebullitio, turba, tumultus.* מְבֻלָּקָה, part. Pyh. foem. *exinanita.* Nah. II, 20. ubi in cod. *Alex.* ἐκβραγμὸς legitur. Significatio videtur h. l. desumta e lingua arab., in qua بلق apud *Avicennam* teste *Raphel.* occurrit notione *destuandi. Syr.* ܒܘܠܩܐ, *percussio, allisio. Hier.* in *Comment* ad h. l.: „Proprie ἐκβρασμὸς in istiusmodi rebus „ponitur, cum, quod latebat intrinsecus, erumpit in faciem, unde *papulae* quoque, quae post aegrotationem na„scuntur in labiis, vocantur ἐκβράσματα." *Gloss. MS.* in *Proph.* ἐκβρασμὸς, ταραχὴ, θόρυβος. *Hesych.* ἐκβρασμὸς, ἔκζεσις, ταραχὴ, θόρυβος, ταραγμός. Fortasse ad *Nahumi* l. l. pertinet glossa *Suidae:* βρασμὸς γῆς, ὅταν καχλάζῃ μετὰ κινήματος· ἐκτιναγμὸς δὲ, ὅταν ἀναῤῥιπτῆται. Certe pro ἐκβρασμὸς *Theodoretus* in *Comment.* ad h. l. exhibet βρασμός.

'ΕΚΒΡΑ΄ΣΣΩ, *eiicio.* גָּרַשׁ in Kal et Niph. *Aqu.* Ies. LVII, 20. ἐκβράσσει ὕδατα αὐτῆς καταπάτημα καὶ πηλὸν, *eiicit* aqua eius conculcamentum et lutum. *Symm.* ibid. θάλασσα ἐκβρασσομένη, mare *perturbatum*, et ἐκβρασθήσονται, *eiicientur.* *Phavor.* ἐκβρασθὲν, ἐκριφέν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἐκριπτουμένων. Confer *Suidam* in v. ἐκβρασθῇ (sic enim leg. pro ἐκβιασθῇ) et *Alberti Misc. Crit.* in *Gloss. Nom.* pag. 269.

*'ΕΚΒΥΡΣΕΥ'Ω, i. q. ἐκδέρω, ut videtur. אָכַל. *Inc.* Lev. XI, 40. ἐκβυρσεύων sec. *Coisl.* et *Lips.* Vereor, ut h. v. suo loco legatur. *K.* Partim respexit *Inc.* notionem *abscindendi*, quam אָכַל habet, partim ei non probabile erat, Mosen esum morticini, a quo quilibet facile abstinebit, interdicere voluisse.

'ΕΚΓΕΛΑ΄Ω, *derideo, irrideo.* לָעַג, idem. Neh. II, 19. IV, 1. - שָׂחַק, *rideo, irrideo.* Psalm. II, 4. XXXVI, 13. LVIII, 9. Sap. IV, 18.

'ΕΚΓΟΝΟΙ, οἱ, *nepotes, posteri.* 2 Macc. I, 20.

'ΕΚΓΟΝΟΝ, τό. Τὰ ἔκγονα, *foetus, soboles, nepotes, posteri.* אַחֲרִית, *posteritas, reliquiae. Theodot.* Amos. IV, 2. LXX Prov. XXIII, 18. XXIV, 20. - דּוֹר, *generatio.* Prov. XXX, 11. 12. 13. 14. - טַף, *parvulus.* Deut. XXXI, 12. *Inc.* ib. XXIX, 11. - יָלִיד, *natus.* 2 Sam. XXI, 16. - מוֹלֶדֶת, *progenies.* Genes. XLVIII, 6. - פְּרִי, *fructus.* Deut. VII, 13. XXVIII, 4. Ies. XIV, 29. - צֶאֱצָאִים, plur. *prognati.* Iob. V, 25. sec. *Compl.* Ies. XLVIII, 19. LXI, 9. *Symmach.* Iob. XXXI, 8.

'ΕΚΔΑΝΕΙ'ΖΩ, *foenero, mutuo.* הִלְוָה, Hiph. *mutuo, mutuo do.* Exod. XXII, 25. - נָשַׁךְ, *in usuram do.* Deut. XXIII, 20.

'ΕΚΔΕΙΜΑΤΟ'Ω, *timore percello.* Sap. XVII, 6. Vox haec reddenda est *I. Chrysostomo Opp.* T. XII. p. 543. A. ubi pro ἐξέδειμα τοῦτο reponendum est ἐξεδειματοῦτο, *terrebatur.*

*'ΕΚΔΕΚΤΕ'ΟΝ, *ut verum accipiendum, existimandum.* Ep. Ierem. v. 56. πῶς οὖν ἐκδεκτέον ἢ νομιστέον, ὅτι εἰσὶ θεοί; quomodo *existimandum* aut censendum est, eos esse Deos?

'ΕΚΔΕ'ΡΩ, *excorio, pellem detraho.* הִפְשִׁיט, Hiph. *detraho, excorio.* Lev. I, 6. 2 Par. XXXV, 11. Mich. II, 8. III, 3.

'ΕΚΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *excipio, suscipio, spondeo.* *אָבָה, *volo.* *Aqu. Symm. Theod.* Prov. I, 30. לֹא אָבָה, οὐκ ἐκδέχεσθαι, *non admittere*, seu *spernere.* - *וְעַד־אֲלֵיכֶם, *et usque ad vos*, h. e. ut *Vulgatus* expressit: *et donec putabam vos aliquid dicere. Theod.* Iob. XXXII, 12. ἰδοὺ ἐξεδεξάμην τοὺς λόγους ὑμῶν, *excepi*, aut: *patienter expectavi* sermones vestros. - עָרַב, *spondeo.* Genes. XLIII, 9. ἐκδέχομαι αὐτὸν, *spondeo* pro illo: ubi

cod. *Oxon.* ἐγγυῶμαι. Ib. XLIV, 32. ἐκδέδεκται. *Salmasius* de *mod. usur.* pag. 585. explicat *spopondit*, *fideiussit*. Aliter de h. l. statuit *Abreschius anim.* ad *Aeschyl.* p. 474. Ps. CXVIII, 121. ubi ἐκδέχεσθαι etiam habet notionem *spondendi*, *fideiubendi*. Conf. *Aqu.* et *Symm.* - קָבַץ, Pih. *congrego.* Hos. IX, 6. Mich. II, 12. - קָצַר, *meto.* Hos. VIII, 7. Libere verterunt. - שׂוּם, *pono.* Ies. LVII, 1. ἐκδέχεται καρδίᾳ, *excipit corde.*

'ΕΚΔΕ'Ω, *alligo*, it. *suspendo.* קָשַׁר, *ligo.* Ios. II, 18. 2 Macc. XV, 35.

* 'ΕΚΔΗΛΟΣ, *manifestus*, *evidens*, et ex adiuncto: *excellens et insignis in suo genere.* 3 Macc. III, 19. ἔκδηλον ποιεῖν, *manifeste ac insigni modo declarare.* Ib. VI, 5. ἔκδηλα δείκνυμι. *Homer. Il.* V, 2. 2 Tim. III, 9. *Hesych.* ἔκδηλος, φανερὸς ἢ ὑπερέχων.

* 'ΕΚΔΗΜΙ'Α, *peregrinatio*, *discessus.* 3 Macc. IV, 11. *Dio Cass.* I, 41. pag. 267. ed. *Reim. Hes.* ἐκδημεῖ, ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ.

* 'ΕΚΔΙΑΙΤΑ'Ω, *facio*, *ut aliquis desciscat a vitae genere et honestate morum.* 4 Macc. IV, 19. ἐξεδιῄτησεν τὸ ἔθνος. Ita enim ibi legendum loco ἐξεζήτησεν. Ibid. XVIII, 5. *Euseb. H. E.* I. c. 11. p. 9. *Suidas:* ἐκδιαιτηθῆναι, διαπρασθῆναι, ubi vid. *Küsterus. Zonaras Lex.* c. 664. ἐκδιῄτησε, κακῶς διῴκησε, κακῶς οἰκονόμησεν. Idem 655. ἐκδιαίτησις, τρυφή.

'ΕΚΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *edoceo.* Sap. VIII, 7. 4 Macc. V, 23. Substantivum ἐκδίδαγμα legitur apud *Eurip. Ion.* 1419.

'ΕΚΔΙΔΥ'ΣΚΩ, i. q. ἐκδύω, *exuo.* פָּשַׁט, idem. 2 Sam. XXIII, 10. (ubi cum σκυλεύειν in codd. permutatur.) Nehem. IV, 23. Hos. VII, 1. *Ioseph. de B. I.* pag. 179, 5. f. ed. *Haverc.*

'ΕΚΔΙ'ΔΩΜΙ, *extrado*, *trado*, *loco*, *eloco.* חוֹצִיא, Hiph. a יָצָא, *exire facio.* 2 Reg. XII, 11. ubi ἐκδιδόναι est *dare copiam deportandi.* - *הָיָה, sequ. ל. Lev. XXI, 3. - הִסְגִּיר, Hiph. *concludo.* *Symm.* Ps. LXXVII, 23. Sensum expressit. Vide *Lex. N. T.* s. συγκλείω. - יָדַע, *scio.* Ierem. XLVIII, 17. ubi tamen pro ἔκδοτε sine dubio legendum est εἰδότες, ut etiam libri nonnulli habent, annotante *Nobilio.* - *מָגַן, *do*, *trado.* *Symm.* Hos. XI, 8. ubi notat *alios in potestatem hostium tradere*, (unde ἔκδοτοι ii, *quos alii dedidere hostibus*,) ac simul notandum, verba hebr. interrogative posita, id quod quaerunt, eo fortius negare. - נִכֵּר, Pih. *Symm.* 1 Sam. XXIII, 7. ubi sensum bene expressit. - נָתַן, *do.* *Symmach.* Thren. V, 6. ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν pro נָתַן יָד. LXX Exod. II, 21. ἐξέδοτο τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσεῖ (εἰς) γυναῖκα, dabat filiam suam Mosi in uxorem. *Suidas:* ἐξέδοτο, ἐξέδωκε. Ita Sirac. VII, 26. 1 Macc. X, 58. *Aelian. V. H.* IX, 15. *Platon.* de *rep.* l. II. p. 423. ac *Lex. N. T.* s. h. s. 3 Esdr. I, 32. ἐξε-

δόθη, *edicto publice promulgato iustum s. constitutum est.* Ibid. VIII, 4. νόμος ἐκδεδομένος, lex *promulgata.* נָתַן, Esdr. VII, 6. *Prolog. Sir.* ἐκδοῦναι βιβλίον, libellum *edere.* Conf. *Polyb.* II, 37, 6. *Dionys. Hal.* T. VI. p. 721. ed. *Reisk.* Sirac. XXXVIII, 26. ἐκδοῦναι αὔλακας, *sulcos trahere,* i. q. ἑλκύειν αὔλακας. Iob. XXXIX, 10. Sir. VII, 27. μὴ ἐκδῷς σεαυτόν. *Vulg.* non *credas te; adde: et tua secreta.*

'ΕΚΔΙΗΓΕ'ΟΜΑΙ, *enarro.* הֵשִׂיחַ, Hiph. a שִׂיחַ, *eloquor.* Iob. XII, 8. – סִפֵּר, Pih. Ps. XLIX, 17. Ez. XII, 16. Hab. I, 5. *Ioseph. B. I.* p. 562, 7. et 432, 8. ed. *Haverc.*

'ΕΚΔΙΚΑ'ΖΟΜΑΙ, *vindico, ulciscor.* נָקַם, idem. Lev. XIX, 18. Adde Deut. XXXII, 42. ubi ἐκδικεῖσθαι et ἐκδικάζεσθαι invicem permutantur in codd. Vide *Hexapla.*

'ΕΚΔΙΚΕ'Ω, idem, et 'ΕΚΔΙΚΕ'ΟΜΑΙ. *eiicior, proiicior.* דָּרַשׁ, *quaero,* it. *vindico, ulciscor.* Deut. XVIII, 19. – הוֹשִׁיעַ, Hiph. a יָשַׁע, *servo, salvo. Symmach.* 1 Sam. XXV, 33. ἐκδικῆσαι. *Vulgat. ulcisceter me.* Sensum bene expressit: nam post *servare manum* in textu hebr. supplendum est *puram a crimine, violentia* et *iniuria,* quam facile aliis inferunt, qui se ulciscuntur. – הֵרִיב, Hiph. a רִיב, *litigo.* Iud. VI, 31. Ies. LVII, 16. – חָפַשׂ, *perscrutor.* Οἱ λοιποὶ Soph. I, 12. ἐκδικήσω. Fortasse haec versio ad פָּקַד in sequentibus pertinet. – *נָקַב, *perfodio, perforo. Inc.* Hab. III, 14. Legit נָקַם, ut sponte apparet. – נִקָּה, Niph. *innocens declaratus sum.* Zach. V, 3. ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, usque ad mortem vindicabitur. Ita quoque *Symm. Chald. Hieron.* Non legerunt נָקַם aut יִנָּקֵם, sed נָקָה habet contrarias significationes, et cum *impunem esse,* tum *puniri* notat. Conf. Ierem. XXX, 11. XLVI, 28. *Cappelli Crit. S.* pag. 881. ac *Schultensii Opp. Min.* p. 254. – נָקַם. Ex. XXI, 20. δίκῃ ἐκδικηθήσεται, *sumetur de eo supplicium.* 1 Sam. XVIII, 25. ἐκδικῆσαι εἰς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως, de regis inimicis *ultionem sumere.* 2 Reg. IX, 7. ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων, vindicabis sanguinem servorum: non quo legerint וְנִקַּמְתָּ, sed quia praecedit וְהִכִּיתָה. – נָקָם, *vindicta.* Deut. XXXII, 44. ἐκδικήσει, ubi, ut hoc obiter moneam, duae versiones coaluerunt. *נִשְׁמַר, *servor.* Ps. XXXVI, 28. ubi ἐκδικεῖσθαι est *defendi ab omnibus malis et iniuriis aliorum,* coll. 1 Macc. II, 67. ut adeo non opus sit statuere, eos נִשְׁמְדוּ cum *Daleth* legisse. Aliena ab h. l. habet *Starcke* in *Carm. Dav.* p. 108. – פָּקַד, *visito.* 1 Sam. XV, 2. Ier. L, 18. ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα, ego *vindicabo* in rege, sc. peccata. Vide et LI, 44. Hos. II, 13. IV, 9. Amos. III, 2. 14. – פְּקוֹד, *Pekod,* nomen regionis. Ier. L, 21. – פָּרַק, *abrumpo.* Ez. XIX, 12. ἐξεδικήθη vel, ut alii habent, ἐξεδικήθησαν, *vindicati sunt. Cappello in notis critt.* ad h. l. pag. 550. transpositis literis legisse videntur הָתְפָּקְדוּ, *visitati sunt. Bielius* vero (secutus auctorita-

tem *L. Bos. Prol.* c. 5.) haec verba ita transtulit: *tanquam inutiles proiecti sunt*, coll. Sir. XII, 8. de quo infra. - קום, *surgo*. Nah. I, 9. ubi pro ἐκδικήσει legendum est ἐκδικήσεις, quae lectio exstat in *Canon. Apost.* n. 85. ed. *Cotelerii*. Caeterum legisse videntur יקם, a rad. נָקַם, *ulcisci*, aut תקום. - *שׂוּם, *pono*. *Incert.* 1 Reg. II, 5. ἐξεδίκησεν, quod etiam in *Compl.* irrepsit. Interpretatio minime inepta. - שָׁפַט, *iudico*, etiam *punio*. 1 Sam. III, 13. 2 Par. XII, 8. Ez. VII, 3. Sir. V, 3. ἐκδικῶν ἐκδικήσει σε, te *puniet*, coll. XXIII, 21. Sirac. XII, 8. οὐκ ἐκδικηθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος; quae verba *Bielius* transtulit: *in secundis non eiicietur amicus*, ut sit i. q. ἐκβληθήσεται, quod in *Compl.* e glossemate in margine posito irrepsisse ipsi videtur. Mallem vertere *iudicabitur, arguetur, probatus deprehendetur*, h. e. *agnoscetur*, ut *Vulg.* vertit: *amicus rebus secundis iudicari non potest*. Sic *Syrus*. Hinc alii libri habent ἐπιγνωσθήσεται. Sir. XXVIII, 1. ὁ ἐκδικῶν, *ultionis cupidus*. 1 Macc. IX, 26. ἐξεδίκει. *Syrus* transtulit per *cruciabat*, ac *Iosephus* per βασανίζων. Ibid. XIII, 6. ἐκδικήσω περὶ ἔθνους μου, h. e. vindex et ultor ero iniuriarum, quae genti meae illatae sunt.

'ΕΚΔΙΚΟΥ'ΜΕΝΑ ΠΑΡΑΛΥ'Ω, *ultione exquisita solvo*. נָקַם, in Hoph. *vindicor*. *Theod.* et LXX Gen. IV, 14. ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει, septies ultione exquisita solvet, s. septupli poenam subibit. - Vide *Μάχαιρα*.

*'ΕΚΔΙΚΗΣΙ'Α. נָקָם-אַחַת, *vindicta una*. Iud. XVI, 28. ἐκδικησίαν sec. *Alex.* ubi *Grabius* recte reposuit ἐκδίκησιν μίαν.

'ΕΚΔΙ'ΚΗΣΙΣ, *vindicta, ultio, poena*. מִשְׁפָּט, *iudicium*, it. *poena*. Ez. XVI, 37. XXIII, 45. - נָקָם, *vindicta*. Deut. XXXII, 35. Iud. XVI, 29. Mich. V, 15. ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ultionem infligam gentibus. - נְקָמָה, idem. Iud. XI, 36. ποιεῖν ἐκδικήσεις. 2 Sam. XXII, 48. διδόναι ἐκδίκησιν τινί. Thren. III, 60. ubi ἐκδίκησις *furorem*, (ita *Vulg.*) s. *immanem crudelitatem*, ut arab. نقمة, significat. Conf. *Schultensii Opp. Min.* p. 528. - פְּקֻדָּה, *visitatio*, et metaph. *poena*. Ier. XLVI, 21. L, 27. Ez. IX, 1. - שֶׁפֶט, *iudico*, it. *punio*. Ez. XX, 4. - שְׁפָטִים, plur. Exod. VII, 4. XII, 12. - *תֹּאֲנָה, *occasio*, nempe *se ulciscendi*. Iud. XIV, 4. sec. *Vat.* - תּוֹכַחַת, *increpatio*. Ez. V, 15. In notione *poenae* legitur quoque Sir. VII, 17. et XII, 6. *Hesych.* ἐκδίκησις, ἀνταπόδοσις.

*'ΕΚΔΙ'ΚΗΣΙΝ ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *punior*. נָקַם, idem *Hoph.* *Symm.* Gen. IV, 15.

'ΕΚΔΙ'ΚΗΣΙΝ ΠΟΙΕ'ΟΜΑΙ, *vindictam facio*. נָקַם, Pih. Iud. XV, 7.

*'ΕΚΔΙΚΗΣΙΝ ΔΙΔΩΜΙ, i. q. *δίκην δίδωμι*. נֻקַּם, Hoph. *Symm.* sec. cod. *Mosqu.* Gen. IV, 24.

'ΕΚΔΙΚΗΤΗ'Σ, *vindex*, *ultor*. מִתְנַקֵּם, part. Hithp. *ulciscens se*. Ps. VIII, 3.

'ΕΚΔΙΚΟΣ, idem. נֹקֵם. *Symm.* Ps. XCVIII, 8. Sap. XII, 12. Sir. XXX, 6. 4 Macc. XV, 29.

'ΕΚΔΙΩ'ΚΩ, *expello*, *persequor*. הִבְרִיחַ, Hiph. *fugere facio*. 1 Paral. VIII, 13. XII, 15. - הָדַף, *depello*. Deut. VI, 19. - הִצְמִית, Hiph. *exscindo*. Ps. C, 6. - הִרְחִיק, Hiph. *procul abigo*. Ioel. II, 20. - הֵרִיץ, Hiph. a רוּץ, *currere facio*. Ier. XLIX, 18. L, 44. - הִתְנַקֵּם, Hithp. *ulciscor me*. Ps. XLIII, 18. *ἐκδιώκοντος*: ubi tamen fortasse legendum est *ἐκδικοῦντος*, ut certe ex aliis locis, v. c. Psalm. VIII, 3., coniici potest. - טְרַד, chald. *eiicio*. Dan. IV, 22. 29. 30. V, 22. - רָדַף, *persequor*. *Symm.* Cohel. III, 15. *ἐκδιωκόμενα*, *praeterita*, quae per ea, quae sequuntur, demoventur quasi: ubi alii *διωκόμενα* habent. Sir. XXX, 18. *ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ κυρίου*, quem Deus ob peccata *morbis infestat*.

'ΕΚΔΟΚΙΜΑ'ΖΩ, *probo*, *examino*. הוֹכִיחַ, *arguo*, *increpo*. *Symm.* Iob. VII, 18. Ita *Bielius*. Sed pertinet potius ad בָּחַן.

'ΕΚΔΟΞΑ'ΖΩ, *glorifico*. כָּבַד, idem. Hagg. I, 8. ubi pro *ἐκδοξασθήσομαι* alii habent *ἐνδοξασθήσομαι*.

*'ΕΚΔΟΤΟΣ, *deditus*, *traditus*. ל. *Symm.* Ies. XLVII, 1. לְחַיָּה, *ζώοις ἔκδοτα*. Drac. v. 26. *ἔδωκε τὸν Βὴλ ἔκδοτον τῷ Δανιήλ*, Danielis potestati Belum penitus tradidit, ita ut pro lubitu et arbitrio suo cum illo agere posset. *Hesych.* *ἔκδοτος*, *προδιδόμενος*, *ἀποδιδόμενος*. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *ἔκδοτον*, *ἀποδιδόμενον*. Vide *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΚΔΥ'ΝΩ, 'ΕΚΔΥ'Ω, *exuo*, *nudo*, *emergo*, *egredior*, *evado*. חָלַץ, *extraho*, *libero*. Prov. XI, 8. *δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει*, iustus tendiculum evadit. *Hesych.* *ἐκδύνει*, *ἐξέρχεται*. Thren. IV, 3. *δράκοντες ἐξέδυσαν μαστούς*, dracones *nudaverunt* mammas. - פָּשַׁט, *exuo*, *detraho*, *spolio*. *Inc.* Lev. I, 6. ubi est i. q. *ἐκδέρειν*, *pellem detrahere*, *excoriare*. LXX Gen. XXVII, 22. *ἐξέδυσαν τὸν Ἰωσὴφ τὸν χιτῶνα*, *exuerunt* Iosephum tunica. Num. XX, 26. 28. Ez. XVI, 38. Hos. II, 3. *ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνήν*, ut omnibus illam vestimentis *exuam*. - פָּתַח, *aperio*, in Hithp. *me solvo*. Ies. LII, 2. 2 Maccab. VIII, 27. *τὰ σκῦλα ἐκδύσαντες τῶν πολεμίων*. - Vide alibi *Ῥύπος*.

'ΕΚΕΙ, *ibi*, *huc*. *אֲשֶׁר שָׁם, *ut ibi*. *Symm.* Ps. CIII, 17. sed apud *Theodor.* *ὅπου*. Eadem lectionis diversitas reperitur quoque Ps. LXVII, 28. ubi apud *Eusebium* *ὅπου* pro *ἐκεῖ* legitur. - *בָּם, *in illis*. Ez. XXVIII, 26. quasi שָׁם legissent, quod nonnulli codd. et editt. exhibent. - הָלְאָה, *ulterius*. Gen. XIX, 9. Num. XVI, 37. - הֲלֹם, *hic*, *huc*. *Inc.*

Iud. XX, 7. - שָׁם, *ubi.* 1 Sam. IX, 10. πόλις, οὗ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, urbs, in qua erat vir Dei: ubi ἐκεῖ redundat. Cf. *Vorstii Philol. S.* P. II. c. 27. p. 129. sq. - *שָׂם, *qui ponit.* Ps. XLIX, 23. Legerunt שָׁם cum *Syro, Arabe* et *Vulg.* qui habet *illic.* Adde Ier. XXIII, 16. ubi pro שַׁמָּה legerunt שָׁמָּה. - שַׁמָּה, *desolatio.* Deut. XXVIII, 37. Legerunt שָׁמָּה.

*ΤΙ' et ΤΟ' 'ΕΚΕΙ˜. מָה, *quid.* 2 Sam. XVIII, 29. τί ἐκεῖ. *Inc.* τὰ ἐκεῖ, *quid illic ageretur. Vulgat. nescio aliud.*

'ΕΚΕΙ˜ΘΕΝ, *illinc.* *מְשַׁכִּים, *trahentes.* Iud. V, 15. sec. cod. *Alex.* Legerunt מִשָּׁם. - מִשָּׁם, *inde.* Hos. II, 15. Reperitur praeterea Amos. VI, 2. ubi post וּרְדוּ adhuc legisse videntur מִשָּׁם.

'ΕΚΕΙ˜ΝΟΣ, *ille.* אֶזֶל, *Ezel,* nomen lapidis. 1 Sam. XX, 18. Ita et *Syrus,* tanquam si legissent הַלָּז, vel הַזֶּה. - אֶחָד, *unus.* Dan. XI, 20. - ה praef. Ex. II, 24. 3 Esdr. II, 22. chald. דֵּךְ, Esdr. IV, 15.

'ΕΚΕΙ˜ΝΑ, plur. *illa.* הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, *verba haec.* Iosu XXIV, 29.

'ΕΚΕΙ˜ΣΕ, *illic.* שָׁמָּה, *illuc. Aqu.* Deut. XI, 11. ac pro שָׁם simpliciter Exod. XVII, 14. sec. *Ald.* sed sine dubio ibi legendum est ἐκεῖ, ut reliqui libri habent. Illud σε ex sequente voce adhaesit.

'ΕΚΖΕ'Ω, *efferuesco, ebullio,* item *efferuescere facio,* item *repleor.* הוֹתַר, Hoph. a יָתַר, *excellens sum.* Gen. XLIX, 4. μὴ ἐκζέσῃς: ubi pro תּוֹתַר legerunt תִּרְתַּח, uti colligi potest ex Iob. XXX, 27. et Ez. XXIV, 5. Caeterum istud ἐκζέσῃς *Theodoretus Quaest.* 110. exposuit: μὴ θερμανθείης εἰς πολυγονίαν. - הִכָּה, Hiph. a נָכָה, *percutio.* 1 Sam. V, 6. ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, *efferuescere fecit* illis in posterioribus. Sed, ut monuit *Schultensius* in *Opp. Min.* pag. 167., ἐξέζεσεν ibi potius ad vocem שָׁחַר v. 9. referendum est. - רָמַם, *vermifico.* Ex. XVI, 20. ἐξέζεσε σκώληκας, *replebatur* vermibus. Sic de ulceribus alias verbum usurpatur. *Phavor.* ἐξέζεσεν, ἐπὶ ἑλκῶν, ἐπληρώθη. Idem tradit *Suidas* ex *Phavorino* corrigendus. - רָתַח, Pyh. *fervefactus sum.* Iob. XXX, 27. ἡ καρδία μου ἐξέζεσεν, cor meum efferbuit. - רַתַּח רְתָחִים, *fervefacio fervefactiones.* Ez. XXIV, 5. - שָׁרַץ, *repo.* Ez. XLVII, 9. ubi pro ἐκζεόντων fortasse scribendum est ἐξερπόντων. In *Cod. Syr. Hex.* redditur: *leprosorum factorum.* Sc. שָׁרַץ notat quoque in ll. oo. *scatere, propullulare,* quod de leprae contagio commode dici potest. Apud GG. ἔκζεμα s. ἔκζεσμα dicuntur quoque *pustulae.*

'ΕΚΖΗΤΕ'Ω, *exquiro, requiro, quaero, molior, colo, consulo, vindico.* בִּקֵּר, Pih. *quaero, inquiro.* Ezech. XXIV, 11. - בִּקֵּשׁ, Pih. idem. 2 Sam. IV, 11. ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ, *vindicabo* sanguinem eius. Prov. XXIX, 10. ἐκζητήσουσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, mortem eius *vindicabunt.* Ps. XXVII, 8. ἐξεζή-

τησέ σε τὸ πρόσωπόν μου. Non legerunt בִּקְשָׁךְ, ut *Cappellus* voluit, sed בַּקְּשׁוּ, quod est modi imperativi, sumserunt pro praeterito בִּקְשׁוּ, et pronomen deficiens hoc sensu suppleverunt, *quaesivit* (te) *facies mea*. - דָּרַשׁ, *quaero*. *Aqu. Symm.* Ps. X, 4. LXX sec. *Hex.* 1 Reg. XV, 5. (ubi *Vulgat. consulere*) ac 2 Reg. I, 2. LXX Esdr. IV, 2. ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ, *quaerimus* Deum. Ies. VIII, 19. οὐκ ἔθνος πρὸς τὸν θεὸν ἐκζητήσουσι; nonne gens Deum *consulat?* - זָבַח, *sacrifico*. 2 Par. XXVIII, 23. ubi notionem *colendi* habet. - *חָלָה, in Pihel *rogo*. Dan. IX, 13. sec. *Chis.* ubi ἐκζητεῖν *precibus adire* notat. - חָקַר, *perscrutor*. Psalm. XLIII, 23. Ez. XXXIX, 14. - יָרַשׁ, *haereditario iure possideo*. Amos. IX, 12. Legerunt יִדְרְשׁוּ, coll. Act. XV, 17. - בָּצַר, *custodio*. Ps. XXIV, 11. LXXVII, 9. LX, 7. τίς ἐκζητήσει; nemo *requiret?* h. e. semper ei adesunt, eumque tuebuntur. - נָקַם, *ulciscor*, *vindico*. *Incert.* Deut. XXXII, 43. - נִקַּשׁ, Niph. *illaqueor*. Deut. XII, 30. Vel legerunt חִבְקַשׁ, ב pro כ, quod saepius *Hieronymus* in illis Intt. notare solet, vel existimarunt, quia litera נ est ex servilibus, נִקַּשׁ aliquando esse i. q. קָשַׁשׁ, quod חִפֵּשׂ, *inquirere*, *scrutari*, *excutere curiose et dilegenter*, explicant Soph. II, 1. Sic נָגַשׁ et נָשַׁשׁ, פרח et רָחָה affines habent significationes. - פָּקַד, *visito*. Ier. XXIII, 4. *Ep. Ier.* v. 7. ἐκζητεῖν τὴν ψυχήν τινος vel est: *mentem explorare*, vel: *curam habere alicuius*. 1 Maccab. VII, 15. ἐκζητεῖν est *facere*, *moliri*, *machinari*, ubi vid. *Syrus*.

'ΕΚΖΗΤΗΤΗ'Σ, *inquisitor*, *scrutator*. Baruch. III, 14.

*'ΕΚΘΆΛΛΩ, i. q. simpl. θάλλω, *floreo*, *vireo*, *pullulo*. עָשָׂה, *facio*, etiam, si de terra sermo est, *profero*, *produco*. *Inc.* Hab. III, 17. ἡ δὲ γῆ μὴ ἐκθάλῃ βοτάνην. Vide *Lex. N. T.* s. v. ποιέω.

'ΕΚΘΑΜΒΕ'Ω, *expavere facio*, *terrore afficio*, *percello*. בָּעַת, Pih. *terrefacio*. *Aqu.* et LXX sec. *Compl.* Iob. XXXIII, 7. ἐκθαμβήσει. Sir. XXX, 9. ubi ἐκθαμβεῖν est *tristitia et dolore animi afficere*, *aegritudinem creare*, i. q. λυπεῖν, cum quo ib. permutatur. Conf. v. 10.

"ΕΚΘΑΜΒΟΣ, *expavefactus*, *stupendus*, *attonitus*. אֵימְתָנִי, chald. *terribilis*. Dan. VII, 7. - חָרֵד, *pavens*. *Symm.* 1 Sam. IV, 13.

'ΕΚΘΑΥΜΑ'ΖΩ, ut lat. *emiror*, *admiror*. Sir. XXVII, 23. ἐκθαυμάσει, *finget se admirari*. Ib. XLIII, 22. 4 Maccab. XVII, 17. *Ioseph.* A. I. p. 905, 6. ed. *Haverc.* *Philo* pag. 864. C. *Sozom.* *H. E.* VI. c. 27. fin.

"ΕΚΘΕΜΑ, *expositio*, *titulus*, *inscriptio*, *scriptura oculis praetereuntium exposita*, *edictum publice expositum*, it. *signum prostitutionis*. דְּבַר וְדָת, *verbum et lex*. Esth. VIII, 17. οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα, ubicunque publice exponebatur *scriptura*, vel *edictum*. *Hesych.* ἔκθεσις ἢ ἔκθεμα, ὀφειλή,

παλαιὰ νομοθεσία, πρόσταξις, δόγμα. - רָמָה, *excelsum.* Ez. XVI, 25. ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ, fecisti tibi *signum prostitutionis* in omni platea. *Polychronius* ἔκθεμα interpretatur τὸ προαγώγιον, ἔνθα τὰς πόρνας τρέφειν εἰώθασι. Sed *Hieronymo* est *signum prostitutionis.* Vide ad h. l. *Montf.* ac *Drusium in fragm.* pag. 602. Mihi vero *altare idolis exstructum* (רָמָה) ex usu loquendi SS. commode dici posse videtur *lupanar.* Conf. *Inc.* Ez. XVI, 31. *Phrynichus* ac *Thom. M.* vocem ἔκθεμα pro barbara habent, et rectius pro illa πρόγραμμα dici docent.

'ΕΚΘΕΡΙ'ΖΩ, *meto, demeto.* קָצַר, idem. Lev. XIX, 9. XXV, 5. *Inc.* Lev. XXIII, 22. - *'Εκθερίζομαι, *metor, demetor.* קָצִיר, *messis. Ed. Quinta* Hos. VI, 11.

'ΕΚΘΕΡΜΑΙ'ΝΩ, *inflammo.* חָם, *incaluit, aestuavit. Symm.* Ps. XXXVIII, 4. ἐξεθερμάνθη: ubi vox utraque de *ira et indignatione* accipienda est.

"ΕΚΘΕΣΙΣ, *expositio,* etiam *id, quod removetur,* v. c. *a mensa, quod reliquum est, reliquiae.* דָּבָר, *res, aliquid.* Dan. I, 5. sec. *Chis.* δίδοσθαι αὐτοῖς ἔκθεσιν ἐκ τοῦ οἴκου βασιλέως, ubi tamen *Romana* versio habet: *quod mandatum erat. Hesych.* ἔκθεσις, ὀφειλὴ, νομοθεσία, πρόσταξις, δόγμα. Sap. XI, 15. ubi de *abiectione* vel *expositione* infantis Mosis sermo est.

*"ΕΚΘΕΣΜΟΣ, *exlex, lege vetitus, illicitus.* 4 Macc. V, 14. *Hesych.* ἔκθεσμοι, παράνομοι, ἄδικοι, ἄνομοι. *Suidas:* ἔκθεσμον, παράνομον.

*'ΕΚΘΕ'ΤΗ, 'Η. V. sequ. ἔκθετος.

"ΕΚΘΕΤΟΣ, *expositus.* אַתִּיק, *peristylium. Inc.* Ezech. XLII, 3. ἔκθετον, *solarium.* Cf. *Drusium* in *Fragm.* p. 668. ac *Montf. Semlero* videtur ἔκθετον esse ipsum hebr. אַתִּיק, graecis literis, sed perverse, scriptum. - שְׁקֻפִים, plur. *prospectus, prospectivae. Symm.* 1 Reg. VI, 4. θυρίδας ἐκθέτας, fenestras expositas. Sed male ita edi iussit *Bielius,* quasi ἐκθέτας esset adiectivum. In *Hexapl.* legitur θυρίδας καὶ ἐκθέτας (quod *Montf.* reddidit: *fenestras et ecthetas*), unde luculenter apparet, ἐκθέτας substantivum esse ab ἐκθέτη, *id quod expositum est, prominentia super fenestris,* aut *ianua,* qua voce augenda essent Lexica.

'ΕΚΘΗΛΑ'ΖΩ, *exsugo.* מָצַץ, *exprimo.* Ies. LXVI, 11.

*'ΕΚΘΛΙΒΗ', *elisio, eiectio, afflictio.* חֵרֶם, *rete.* Mich. VII, 2. ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ: ubi *Compl.* habet ἐκθλίψει. Scil. חֵרֶם quod in plur. *retia* notat, acceperunt significatione communiore *excidii. Hieron. mortem.* Vide etiam *Targum.* Posset etiam esse pro לְחֵרֶם, h. e. *ad internecionem.*

'ΕΚΘΛΙ'ΒΩ, *exprimo, extundo, contero, affligo, elido, expello.* אוֹיֵב, *inimicus.* Thren. IV, 12. - בָּעַת, Pih. *perterrefacio. Aqu.* Iob. IX, 34. - גָּוַע, *exspiro.* Zach. XIII, 18. ἐκ-

θλίψει. Sed ibi legendum ἐκλείψει, ut habet *Compl.* – דָּחָה, *depello*. Ps. XXXIV, 6. ubi ἐκθλίβειν *vincere* notat. – הֵצִיק, Hiph. a צוּק, *arcto*. Ies. XXIX, 2. Iud. XVI, 16. – הֵצִיר, Hiph. a צוּר, *ango*. Deut. XXVIII, 22. sec. *Oxon.* Ierem. X, 17. Soph. I, 18. – יֵצֶר, *angor*. Iud. II, 15. – כָּתַת, *contundo*. Lev. XXII, 24. ἐκτεθλιμμένος, *qui per compressionem testiculorum factus est eunuchus*, i. q. θλαδίας, siquidem θλιβίας quoque *Hesychio* est i. q. θλαδίας. – לָחַץ, *opprimo*. Iud. I, 36. ἐξέθλιψεν εἰς τὰ ὄρος, ita affligebat eos, ut in montem se recipere cogerentur. – לַחַץ, *oppressio*. Ps. XLI, 13. – מָחַץ, *vulnero*. Ps. XVII, 42. – צוּר, *venor*. Mich. VII, 2. ubi pro יָצוּדוּ legerunt יָצוּרוּ. – *צַר, *angustia*. Iud. XI, 7. *Inc.* 1 Sam. XIII, 6. – *שָׁאַף, *absorbeo*, *deglutio*. Amos. VIII, 4. sec. cod. *Barb.* – שָׂחַט, *exprimo*. Gen. XL, 11. ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, *exprimebam* uvam in poculum.

*ἘΚΘΛΙΨΙΣ, *afflictio*. חֵרֶם, *rete*. Mich. VII, 2. Conf. supra s. v. ἐκθλιβή.

ἘΚΘΟΡΕ'Ω, *exilio*, *aufugio*. *Hesych.* et *Glossar. MS.* τῆς Παναρέτου: ἐκθορῶν, ἐκπηδήσας, ἐκφυγών.

**ἜΚΘΥΜΟΣ. In Lexicis vulgo vertitur: *promtus*, *animo alacer*, *fortis*, sed quia θυμός, quod de *quovis vehementiore animi affectu* dicitur, interdum *iram* notat, ἔκθυμος etiam dicitur, *qui est valde iratus*. 2 Maccab. VII, 3. *Vulgat.* *valde iratus*. Ibid. v. 39. *Vulg.* *accensus ira*. Ibid. XIV, 27.

ἘΚΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *expurgo*. *בִּעֵר, *aufero*. Deut. XXVI, 13. – צָרַף, *probo*, *exploro*. *Inc.* Iud. VII, 4.

ἘΚΚΑΘΑΡΙ'ΖΩ, *expurgo*, *exscindo*. בֵּרֵא, Pih. *exscindo*. Ios. XVII, 15. ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν καὶ ἐκκαθάρισον ἑαυτῷ, ascende in silvam, et exscinde tibi illam. Ib. v. 18. – הֵדִיחַ, Hiph. a דּוּחַ, *dispello*. Ies. IV, 4. – כִּפֵּר, Pih. *expio*. Deut. XXXII, 44.

ἙΚΚΑΙ'ΔΕΚΑ, *sedecim*. שִׁשָּׁה עָשָׂר et שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה. Num. XXXI, 52. Ios. XV, 41.

ἙΚΚΑΙΔΕ'ΚΑΤΟΣ, *decimus sextus*. שִׁשָּׁה עָשָׂר. 1 Par. XXIV, 14. XXV, 23. 2 Par. XXIX, 17.

ἘΚΚΑΙ'Ω, *exuro*, *accendo*, *incendo*, it. *extinguo*. אֵזָא, chald. Dan. III, 19. 23. – בִּעֵר: בָּעַר: הִבְעִיר, Kal, Pih. et Hiph. *Theod.* Ier. X, 8. LXX Num. XI, 1. 3. Iud. XV, 5. Ps. II, 13. – בִּעֵר וְהִשִּׂיק. Ez. XXXIX, 9. – דָּלַק. Abd. v. 18. *Aqu.* Ps. X, 2. – דָּעַךְ, *exstinguor*. Ps. CXVII, 12. ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, *incensi sunt* tanquam ignis in spinis. *Vulg.* *et exarserunt*. Fortasse ante ἐξεκαύθησαν omissa est particula negandi. Secundum *Cappellum* legerunt בָּעֲרוּ, transpositione literarum ב et כ, ד et ר, ob affinitatem figurae. Refutavit eum *Buxtorfius* in *Anticrit.* p. 680. qui statuit, LXX aeque ac Chald. דעך significatione contraria accepisse, ut, quod in

Kal significet *extingui*, in Pih. et Pyh. notet *ardere, comburi*, id quod et aliis verbis hebr. accidit. Caeterum sensus eodem redit: exarserunt subito, adeoque brevi extincti sunt, non secus ac spinarum ignis mox exardescit ac deflagrat, s. extinguitur. - הָעִיר, Hiph. ab עוּר, *excito*. Ps. LXXVII, 43. ἐκκαύσει. Nonnullis legisse videntur יַבְעִיר, a בָּעַר, *ardere*, sed iudice *Buxtorfio Anticr.* p. 653. vel more suo, per transmutationem literarum gutturalium ע et א, acceperunt יָעִיר pro יָאִיר (nam et hoc *accendere* aliquando notat, v. c. Mal. I, 10. ubi LXX habent ἀνάψετε,) vel respexerunt sensum, nam *excitare furorem* vel *iram* est i. q. alibi dicitur *accendere iram*. - הֵפִיחַ, Hiph. a פּוּחַ, *efflo*. Prov. VI, 19. ἐκκαίει ψευδῆ. Non opus est, ut ἐκπνεύει (coll. *Hom.* Il. γ', 8. *Eurip. Phoen.* v. 883.) legatur, nam הֵפִיחַ habere notionem *excitandi ignem* locus Ezech. XXI, 36. abunde probat, et *accendit* loco *profert* posuerunt, ut damni inde emergentis notionem involverent. Idem valet de locis ib. XIV, 5. 17. et XIX, 9. Ib. XXIX, 8. ἐξέκαυσαν πόλιν, *ad furorem concitant* incolas urbis. - הִתְחַמֵּץ, Hithp. *fermentor*, *exacerbor*. Ps. LXXII, 21. ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, *iratum* s. *exacerbatum* est cor meum. *Vulg. inflammatum est.* Non opus est statuere, LXX יתחמם legisse, ut nonnulli voluerunt. - חָדַל, *cesso*, *desino*. Iob. III, 17. ἐξεκαύθησαν (in *Hex.* legitur ἐξέκαυσαν) θυμὸν ὀργῆς. Legendum est sine dubio ἐξέπαυσαν ὀργῆς, (scil. aliquis ad vocem ὀργῆς notaverat in margine θυμὸν, tanquam magis proprium, quod postea transiit in textum) quod imperitus librarius in ἐξέκαυσαν, ac alius rursus in ἐξεκαύθησαν mutavit. Nam eos דָּלְקוּ legisse mihi minime est probabile. - חָרָה, *ira exardeo*. 2 Sam. XXIV, 1. - יָצַת, in Hiph. *incendo, accendo*. 2 Reg. XXII, 13. 17. - יָקַד, *ardeo, exardeo*. Ier. XV, 14. - נִתַּךְ, *effundor*. 2 Paral. XXXIV, 21. 25. - עָשַׁן, *fumo*. Deut. XXIX, 20. - פָּתַח, *aperio*. Ier. I, 14. Ita fortasse ex aliis similibus locis transtulerunt, aut vere legerunt חֲבָבָה (a rad. נָפַח) aut חפח s. חפוח, nisi forte paronomasiae causa sic verterint. - קָדַח, *accendo*. Deut. XXXII, 22. Ier. XV, 14. Sirac. VIII, 13. Vide supra s. v. ἄνθραξ. Ib. XXIII, 23. ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ, quam *extinxerit* ignem, s. libidinem suam veneream. Conf. v. seq. Ib. XLIII, 26. de Aquilone dicitur ἐκκαύσει ἔρημον: ubi *exustio* gelido frigori adscribitur. Conf. *Bonfrerium* ad *Pentat.* p. 261.

'ΕΚΚΑΛΕ'Ω, *evoco*. קָרָא, *voco*. Gen. XIX, 5. Deut. XX, 10. ubi est *ad deditionem impellere* s. *hortari*.

'ΕΚΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *detego*, *revelo*, *manifestum facio*. גָּלָה, idem. Prov. XXVI, 26. ἐκκαλύπτει τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας, palam exserit peccata sua. *Aelian. V. H.* XII, 51. τὴν ἄνοιαν ἐκκαλύπτειν. *Hesych.* ἐκκαλύπτων, φανερῶν.

'ΕΚΚΑΥΛΕ'Ω, *caulem emitto*, *progermino*, *decaulesco*, *cresco*. שָׁלַף, *educo*. *Symm.* Ps. CXXVIII, 6. *Hesych.* ἐκκαυλῆσαι, ἐπιδοῦναι.

"ΕΚΚΑΥΣΙΣ, *combustio*, *ardor*. קָדַח, *accendo*, *accendor*. *Symm.* Ies. LXIV, 2. Habuit pro substantivo. "Εκκαυμα legitur apud *Schol. Aristoph. Thesmoph.* 810.

'ΕΚΚΕΝΟ'Ω, *evacuo*, *effundo*, *exhaurio*. בְּצוֹק, *in angustia*, seu *coarctatione*. Dan. IX, 25. ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί. *Tertullianus* habet *innovabuntur*. Legisse videtur ἐγκαινωθήσονται. - הֵרִיק Hiph. a רִיק, *evacuo*. *Aqu.* Cohel. XI, 3. ubi *effundere* notat, i. q. ἐκχέειν apud LXX. *Symm.* Ier. XLVIII, 12. et Zach. IV, 12. *Inc.* sec. cod. *Barber.* et LXX Cant. I, 2. μύρον ἐκκενωθὲν, unguentum *effusum*. Ez. V, 2. μάχαιραν ἐκκενώσω, gladium *stringam*, coll. v. 12. XXVIII, 7. XXX, 11. - מָצָה, *sugo*, *exsugo*. Ps. LXXIV, 8. ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη. Male *Montf. faex eius non est exinanita*, pro: *non est sugendo exhausta*. Conf. Ies. LI, 17. - *נָתַק, *evello*. Iud. XX, 31. sec. *Vat.* ubi cum ἐξέλκειν et ἐκσπάω in codd. permutatur. - עָרָה Pih. *nudo*. Gen. XXIV, 20. 2 Par. XXIV, 11. Ps. CXXXVI, 10. *Theodot.* Ps. CXL, 8. μὴ ἐκκενώσῃς, h. e. interprete *Chrysostomo* μὴ ἄπρακτόν με ἀφῇς ἀπελθεῖν, ne re infecta, h. e. non impetrata, me discedere sinas. Iudith. V, 19. οἱ λάκκοι ἐξεκενοῦντο, lacus *exsiccabantur*.

'ΕΚΚΕΝΤΕ'Ω, *transfigo*, *perfodio*. דָּקַר, idem. Iud. IX, 54. 1 Par. X, 4. Zach. XII, 10. *Aqu. Symm. Theod.* Zach. XIII, 3. - הָרַג, *occido*. Num. XXII, 29. - טָעַן, *transfodio hasta*. Ies. XIV, 19. Adde 2 Macc. XII, 6.

'ΕΚΚΗ'ΡΥΚΤΟΣ, *voce praeconis expulsus*, *exterminatus*, *reiectus*, *abdicatus*. עֲרִירִי, *solitarius*, *sine liberis*. *Theod.* et LXX Ier. XXII, 30. *Hieron. abominabilem*, potius: *proscriptum*, *ex terra relegatum*. *Hesych.* ἐκκήρυκτον, ἀπόβλητον. καὶ, ἐξεκήρυξαν, ἀντὶ τοῦ ἀνεσκόρπισαν. Est autem ἀνασκορπίζειν inter alia *finibus eiicere*, *exsilio mulctare*. 'Εκκηρυκεύομαι legitur apud *Polluc.* I, 168.

'ΕΚΚΙΝΕ'Ω, *emoveo*, *perturbo*. סָעַר, *procellis agitor*. 2 Reg. VI, 11. ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ περὶ τοῦ λόγου τούτου, perturbabatur animus hac de re. Sap. XIII, 11. ubi tamen ἐκκίνηται in *Ald.* est lectio aperte vitiosa. Adde *Soph. Electr.* 569. *Schol.* ἐκδιώκειν et *Aristoph. Lysistr.* 1029.

'ΕΚΚΛΑ'Ω, *confringo*. שִׁסַּע Pih. *findo*, *diffindo*. Lev. I, 17.

'ΕΚΚΛΕΙ'Ω, *excludo*. *נָטָה, *declino*, *perverto*. Exod. XXIII, 2. ὥστε ἐκκλεῖσαι κρίσιν sec. *Vat.* Legendum ἐκκλῖναι. - *הֵסִיר, *removeo*. Iob. XXXIV, 20. sec. *Compl.* ἐκκλειομένων, ubi in *Vat.* perperam legitur ἐκκλειωμένων. 2 Macc. XIII, 21. ubi ἐκκλείω et κατακλείω permutantur invicem in codd. *Iudith.*

VII, 4. ἐκκλείειν *occupare* notat, nam dum aliquis occupat regionem, alii ab eius possessione excluduntur. Fortasse tamen ibi legendum est ἐκλείξουσι, *absorbebunt.*

'ΕΚΚΛΗΣΙ'Α, *coetus convocatus, congregatio, conventus, seditio.* בַּיִת, *domus. Inc.* 2 Sam. V, 9. Tribuit sc. voci בַּיִת cum *Vulgato* notionem *templi*, et recte: nam coeci et claudi pro immundis habebantur, adeoque a templo arcebantur. Conf. 2 Sam. III, 29. ibique *Montf.* Adde *Theod.* Iob. XV, 5. - הִקְהִיל Hiph. *congrego.* Lev. VIII, 3. ubi pro ἐκκλησίας aperte legendum est ἐκκλησίασον. - לַהֲקַת, per metathesin pro קְהִלַּת, *senatus, presbyterium.* 1 Sam. XIX, 20. Ita quoque *Syrus* et *Iosephus A. I.* VI, 11, 5. - מַקְהֵלִים et מַקְהֵלוֹת plur. Psalm. XXV, 12. LXVII, 26. - קָהָל, *coetus.* Deut. XVIII, 16. XXIII, 1. - קְהִלָּה, idem. Neh. V, 7. Sir. XXIV, 1. ἐκκλησία ὑψίστου est ex sententia *Bretschneideri congregatio coelestium, angelorum, piorum,* secundum *Grotium* autem *synedrium magnum.* Ib. XXVI, 6. ἐκκλησία ὄχλου, *seditio,* seu: *conventus seditiosus* populi. *Hesych.* ἐκκλησία, σύνοδος, συναγωγή, πανήγυρις.

'ΕΚΚΛΗΣΙΑ'ΖΩ, *congrego.* הִקְהִיל Hiph. idem. Lev. VIII, 3. Num. XX, 8. Ios. XVIII, 1. - כָּנַס, *colligo, congrego.* Esth. IV, 15.

'ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗ'Σ, *concionator.* קֹהֶלֶת, idem. Cohel. I, 1. 2. 12. VII, 28. XII, 8. 9.

"ΕΚΚΛΗΤΟΣ, *evocatus, famosus, qui in ore populi versatur.* Sir. XLII, 13. ubi ἔκκλητος est i. q. λαλιά. Fortasse tamen ibi loco ἔκκλητον legendum est ἐκκλήτῳ, sc. συνόδῳ, *in conventu populi. Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἔκκλητον, τὴν σύνοδον. Idem: ἔκκλητον, λαοῦ σύνοδον, συνέλευσιν.

'ΕΚΚΛΙ'ΝΩ, *declino, deflecto, evado,* it. *declinare facio, perverto.* בּוֹא, *venio.* Iud. XIV, 5. - גָּזַר, *seco, me separo.* Ies. IX, 20. - דָּלַק, *fervide insequor.* 1 Sam. XVII, 53. Qui enim aliquem persequitur et in fugam vertit, is eum a recta via declinare facit. Conf. 2 Sam. II, 19. - הֶחֱטִיא Hiph. *peccare,* pr. *a recta via declinare facio.* Neh. XIII, 26. - הֵמִישׁ Hiph. a מוּשׁ, *admoveo.* Ps. LIV, 3. ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, a se aut ab aliis *removendo imputarunt* mihi peccatum. Non opus itaque est statuere, eos יָמִשׁוּ legisse. - הֵעִיד Hiph. ab עוּד, *testor.* Iob. XXIX, 11. ἐξέκλινε (pro הֱעִידֵנִי, *perhibebat mihi testimonium,* sc. me recte ac sapienter dixisse), ubi vel excidit οὐκ (quod est signum attentionis cum assensu coniunctae), vel עוּד acceperunt in notione ar. عود, *reverti, redire,* ut post ἐξέκλινε supplendum sit πρὸς ἐμέ. - הֵעִיט Hiph. ab עִיט, *invehor.* 1 Sam. XXV, 14. ἐξέκλινεν, h. e. *verbis invectivis et contumeliosis a se abegit.* Vide

supra s. v. ἀποστρέφω. - חָלַץ, subtraho me. Hos. V, 6. - *יְסוֹד, fundamentum. Prov. X, 25. ἐκκλίνας. Legerunt יָסַר. Semlerus legere mavult ἀκλινής, coll. Symm. Iob. XLI, 14. Caeterum duae h. l. versiones coaluerunt. - *יִסּוֹר, eruditio. Iob. XL, 2. (XXXIX, 32.). Legerunt יָסוּר, derivantes a סוּר. - יָרַד, descendo. 1 Sam. XV, 6. - מָנַע, cohibeo. Prov. I, 15. - נָאַץ, sperno. Prov. V, 12. - נָטָה: הִטָּה, Kal et Hiph. Aqu. Ps. XVI, 11. τοῦ ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ, pro εἰς τὴν γῆν, ut me deiiciat s. prosternat in terram. Theod. Ier. XI, 8. - LXX Num. XX, 17. οὐκ ἐκκλινοῦμεν (εἰς) δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα, non declinantes neque ad dextram neque ad sinistram, coll. Prov. IV, 27. Num. XXII, 32. ἐξέκλινον ἀπ' ἐμοῦ, declinarunt a me. Deut. XVI, 18. οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, non pervertent iudicium, coll. Mal. III, 5. ubi vid. Bahrdtius in Comment. - נִכְלַם Niph. erubesco. Ez. XVI, 27. Effectum pudoris pro pudore ipso posuerunt. - נָסַב Niph. a סָבַב, converto me. 1 Sam. XVIII, 11. - נִכְחַשׁ Niph. deseror. Ier. XVIII, 14. - סוּג: נָסוֹג, Kal et Niph. Ps. LII, 4. Soph. I, 6. סוּג est i. q. סוּר, coll. Ps. XIV, 2. Prov. XIV, 14. - סוּר. 1 Sam. XV, 6. ἐκκλίνειν est sedes migrare, recedere, separare. 2 Sam. VI, 10. Vulg. divertere. 2 Par. XXXIV, 33. οὐκ ἐξέκλινε ἀπὸ ὄπισθε κυρίου. Iob. XXXIV, 27. ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ. Prov. XIV, 29. ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος. Mal. III, 7. ἐξεκλίνατε νόμιμά μου, recessistis a statutis meis. - סוֹרֵר part. refractarius. Theod. Ps. LXV, 76. LXVII, 7. - סָתַר, abscondo. Hebr. Iob. XIII, 20. ubi ἐκκλίνειν τινὰ est se abscondere ab aliquo. - עִבֵּט Pih. perverto. Ioel. II, 7. - עָבַר, transeo. Gen. XVIII, 5. - עָרַץ, expavesco. Deut. XX, 3. Hic quoque effectum posuerunt pro causa. - פָּנָה, averto. Inc. Lev. XIX, 31. LXX Ex. X, 6. Deut. XXIX, 18. - שָׁגָה, aberro. Ps. CXVIII, 21. - *שׂוּר, recedo. Aqu. Hos. IX, 12. - שָׂטָה, declino, recedo, coll. arab. شطو Prov. IV, 15. VII, 25. - שָׁמַט, dimitto. 1 Par. XIII, 9. Sir. VIII, 3. ubi ἐκκλίνειν καρδίαν est efficere, ut aliquis a recta via iustitiae et aequitatis deflectat. Vulg. usque ad cor regis extendit, sc. suam perdendi vim et efficaciam. Ibid. IX, 11. ἐκκλίνειν ἐπὶ τινὰ ψυχὴ de eo dicitur, cuius libido et concupiscentia suscitatur, ut adeo appareat. Ib. XII, 19. ἐὰν ἐκκλίνῃς, si a prosperitate declinaveris, et in adversitatem incideris. Ib. XXXVI, 17. ἐκκλίνει, aversatur.

*ΕΚΚΛΙΣΙΣ, declinatio et speciatim metaphorice defectio a Deo, iniquitas, praevaricatio. מוֹטָה, iugum. Symm. Ies. LVIII, 6. Deduxit a נָטָה, declinavit. - סָרָה, recessio. Theod. Ies. II, 5. et Ier. XXVIII, 16.

'ΕΚΚΛΥΖΩ, eluo, lavo. שָׁטַף, immergo, mundo. Inc. et LXX sec. Vat. Lev. VI, 28.

'ΕΚΚΌΛΑΜΜΑ, *sculptura.* פִּתּוּחַ, *sculptura, caelatura. Inc.* Ex. XXXIX, 5. Adde Ez. XL, 16. ubi in quibusdam libris legitur ἐκκόλαμμα διάτρητον.

'ΕΚΚΟΛΑ'ΠΤΩ, *exscindo.* *נָקַר, *effodio.* Prov. XXX, 17. ἐκκολάψαισαν sec. cod. *Alex.* ubi reliqui libri ἐκκόψαισαν habent. – *כָּתַת, *contundo. Aqu.* sec. cod. *Lips.* Lev. XXII, 24. ἐκκεκολαμμένον, quae tamen vox mihi potius ad sequens כְּרוּת referenda videtur. – פָּתַח, *aperio*, it. *insculpo, caelo. Inc.* Ex. XXXIX, 6. 3 Macc. II, 27. ἐξεκόλαψε γραφήν. Lege: ἐνεκόλαψε. Vox ἐγκολάπτειν, *incidere, insecare,* reperitur apud *Herodot.* I. c. 93, 187.

'ΕΚΚΟΜΙΔΗ', in genere *elatio, exportatio,* speciatim *elatio funeris.* 2 Macc. III, 7. ἐκκομιδὴν ποιήσασθαι. *Hesych.* ἐκκομιδή, ἐκφορά.

'ΕΚΚΟΠΗ', *excisio.* מַקֶּבֶת, *excavatio, perforatio. Aqu.* Ies. LI, 1.

***'ΕΚΚΟΠΟΣ**, *fessus, lassatus.* "Εκκοπον ποιεῖν τινα legitur apud *Aqu.* et *Symm.* sec. *MS. Ies.* teste *Curterio* Ies. XLIII, 24. pro הוֹגַע, *laborare facio.*

'ΕΚΚΌΠΤΩ, *exscindo, excido, percutio.* גְּדַד Chald. *succido, incido.* Dan. IV, 11. ἐκκόψατε τὸ δένδρον, *exscindite arborem.* – גָּדַע, *succido, excido.* Deut. VII, 5. XII, 3. 2 Par. XIV, 3. – הִכָּה Hiph. a נָכָה, *percutio.* Gen. XXXII, 8. XXXVI, 35. 2 Par. XIV, 14. 15. – הִסִּיעַ Hiph. a נָסַע, *amoveo.* Iob. XIX, 10. – הִפִּיל Hiph. a נָפַל, *cadere facio.* Ex. XXI, 27. – חָטַב, *caedo, excido, incido. Aqu.* Deut. XIX, 5. – חָצַב, idem. *Ed. Quint.* Hos. VI, 5. – כָּרַת, *seco, caedo, abscindo.* Ex. XXXIV, 13. Deut. XX, 19. 20. Iud. VI, 26. – *מֵאֵין, *ita ut non.* Mal. II, 13. ἐκκόπτων. Sic libri nonnulli sec. *Nobilium*, sed legendum sine dubio ἐκ κόπων. – *מְגִדּוֹן, *Megiddon*, nomen propr. Zach. XII, 11. ἐκκοπτομένου, sc. ῥοῶνος, sec. *Vat.* Legerunt מְגֻדַּע. – נִגְזַר Niph. a גָּזַר, *excisus sum. Symm.* Ps. LXXXVII, 6. – נָקַר, *effodio.* Prov. XXX, 17. *Aqu. Symm. Theod.* Ies. LI, 1. – נָתַשׁ, *exstirpo.* Mich. V, 14. – קֵץ, *finis. Inc.* Dan. IX, 26. ἐκκοπήσονται. 4 Macc. III, 2. ubi *plane adimere, prorsus exstirpare* notat. Ib. v. 3 sequ.

***'ΕΚΚΟΣΜΕ'Ω**. 4 Macc. VI, 2. ἐκκεκοσμημένον, *admodum ornatum.* Ita vertenda est haec vox, si lectio sana est. Nam praepositio ἐκ in compositis haud raro *augendi* vim habet. Sed mallem legere εὐκεκοσμημένον, aut εὐκοσμούμενον, *ornatissimum.* Caeterum usos esse veteres Graecos voce ἐκκοσμέω, vel e derivato ἐκκόσμησις, *exornatio, honestamentum*, apparet.

'ΕΚΚΌΤΗΜΑ, *ira, odium.* מְחִתָּה, *terror.* Ier. XLVIII 39. ubi alii ἐγκότημα habent; quod vide supra.

'ΕΚΚΡΕΜΑΜΑΙ, *dependeo.* קָשַׁר part. Pah. *alligatus.* Gen. XLIV, 30. ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς, eum ut se ipse amat. Iudith. VIII, 21.

*"ΕΚΚΡΙΣΙΣ, *excretio, exhaustio.* מִדְיָן nomen propr. *Inc.* Ex. II, 15. ἐκκρίσεως. Scribe divisim ἐκ κρίσεως, quia ex מ et דִּין, *iudicium*, derivare voluit. *Hesych.* ἔκκρισις, ἔκρευσις, ἱδρὼς, οὖρον, κόπρος κ. τ. λ.

'ΕΚΚΡΟΥΩ, *excutio, expello, repello, percutio.* נָדַח, idem. Deut. XIX, 5. ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, excutiatur manus eius. Sed mallem ibi legere ἐκκρούσῃ, impulerit.

'ΕΚΚΥΠΤΩ, *prospicio, respicio, emineo, promineo, emergo.* הֵצִיץ Hiph. a צִיץ, *emico.* Cant. II, 9. ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων, *prospiciens* per cancellos. – הִשְׁקִיף : נִשְׁקַף, Niph. et Hiph. 1 Sam. XIII, 18. ὁδὸν τὴν ἐκκύπτουσαν ἐπὶ, viam, quae *spectat* ad. Ps. CI, 20. ἐξέκυψεν, *quasi per secretas fenestras, concelloeve prospexit.* Cant. VI, 9. ἡ ἐκκύπτουσα. In *Philone* legitur ἀναβαίνουσα, quod merum scholion est. Ier. VI, 1. κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βοῤῥᾶ, mala *imminent* e septentrione. Adde 2 Reg. IX, 32. sec. *Compl.* 1 Macc. IV, 19. ἐκκύπτον, *prominens*, seu *exserens se.* Ibid. IX, 23. ἐξέκυψαν, *emerserunt*, seu *in lucem prodierunt. Hesych.* ἐκκέκυφεν, ἀνώρθωσεν. *Schol. Aristoph. Thesm.* v. 804.

'ΕΚΛΑΛΕΩ, *eloquor, loquor.* Iudith. XI, 9.

'ΕΚΛΑΜΒΑΝΩ, *excipio, apprehendo.* גָּאַל, *vindico, polluo.* Iob. III, 5. ubi ἐκλαμβάνειν notat *apprehendere, suum aliquid reddere et quasi vindicare*, coll. v. 6. Est itaque id. quod λαμβάνειν et καταλαμβάνειν. Vide et Iob. XXXI, 39. ubi nihil est in textu hebraico.

"ΕΚΛΑΜΠΡΟΣ, *effulgidus, lucidus.* בַּהֶרֶת, *candor. Symm.* Lev. XIII, 4. Sap. XVII, 5. ἄστρων ἔκλαμπροι φλόγες. *Heliod.* χρυσοπ. v. 103. apud *Fabric. Bibl. Gr.* T. VIII. p. 121. ed. *Harles.*

'ΕΚΛΑΜΠΩ, *effulgeo, resplendeo*, it. *effulgere facio.* הֵאִיר Hiph. ab אוֹר, idem. Ez. XLIII, 3. ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος. – הִגִּיהַּ Hiph. a נָגַהּ, *splendere facio.* 2 Sam. XXII, 29. ἐκλάμψει τὸ σκότος μου, tenebras meas *convertit in lucem.* – הִזְהִיר Hiph. Dan. XII, 3. ἐκλάμψουσιν, fulgebunt, h. e. *in summa dignitate ac felicitate constituentur*, ad quem locum *Geierus* monuit, הִזְהִיר, *admonere, instruere*, h. l. iuxta Chaldaeorum morem idem esse ac *resplendescere, lumen emittere.*

"ΕΚΛΑΜΨΙΣ, *effulgentia, splendor.* בַּהֶרֶת, *candor.* Lev. XIII, 26. Adde 2 Macc. V, 13. χρυσῶν κόσμων ἐκλάμψεις.

'ΕΚΛΑΝΘΑΝΟΜΑΙ, *obliviscor, non cogito.* שָׁכַח, idem. *Symm.* Ps. XII, 2. *Aeschin. Socr.* III, 16.

'ΕΚΛΑΞΕΥΩ, *lapidem excido.* פָּסַל, *exsculpo.* Deut. X, 3. sec. *Ald.* Reliqui libri habent simplex λαξεύω.

'ΕΚΛΑΤΟΜΕ'Ω, *excido lapides, effodio.* חָצַב, idem. Deut. VI, 11. ἐξελατόμησας λάκκους, effodisti cavernas. - כָּרָה, *effodio, excavo.* Num. XXI, 18.

'ΕΚΛΕ'ΓΟΜΑΙ, *eligo, seligo.* *בָּחַן, *probo. Inc.* Prov. XVII, 3. Legit בָּחַר. - בָּחַר, *eligo.* Gen. VI, 2. 1 Sam. XVI, 9. ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο κύριος, hunc non elegit dominus. Vide et 1 Par. XXVIII, 4. 2 Par. VI, 5. et *Vorstii Philol. S.* P. II. c. 36. 2 Sam. XIX, 38. ἐκλέγεσθαι ἐπὶ τινὶ est *rogare, expetere ab aliquo. Vulg. omne, quod petieris a me.* Eandem notionem habet quoque בָּחַר h. l. - בָּרָה, *edo.* 1 Sam. XVII, 8. ἐξελέξατο. Versio haec solis nititur punctis. Si בָּרוּ legis, pertinet ad בָּרַר, *elegit.* - בָּרַר, *eligo.* Ez. XX, 38. Dan. XI, 35. XII, 9. Adde *Aqu. et Theod.* Soph. III, 9. - דגול part. *vexillatus. Aqu.* Cant. V, 10. ἐκλελεγμένος. Sc. דָּגַל in l. arab. notat *insignem esse.* - *הִצִּיל Hiph. *eruo.* 2 Sam. XII, 7. sec. *Compl.* ubi pro ἐξελεξάμην sine dubio legendum ἐξειλόμην. - יָעֵף, *fatigor.* Ies. XLIV, 13. ubi loco ἐκλεξάμενος reponendum est ἐκλυόμενος s. ἐκλειψάμενος e coniectura *Doederleinii* in *Bibl. Theol.* P. I. p. 24. - לָקַח, *accipio.* Prov. XXIV, 32. *Grabius* quidem coniicit, ibi reponendum esse ἐκδέξασθαι, at legerunt potius modum infinitum קַחַת cum praefixo ל, sed omisso י. - קִבֵּל Pih. *suscipio.* 1 Par. XXI, 12. ἔκλεξαι, bene quoad sensum. - קָבַץ, *congrego.* Ioel. II, 16. ubi pro ἐκλέξασθε legere mallem συλλέξασθε. - תּוּר, *exploro.* Deut. I, 33.

*'ΕΚΛΕ'ΓΩ, *eligo, deligo.* בָּעַר, *consumo, aufero. Inc.* Deut. XXVI, 13. ἐξέλεξα, non malo quoad sensum. Confer infra s. v. ἐκλείγω. Sec. *Montf.* in *Lex. hex.* s. v. legerunt בָּחַר.

'ΕΚΛΕΙ'ΠΩ, *deficio, desino, pereo, morior* (speciatim de *placida* ac *quieta morte*), *consumor.* אָבַר, *pereo.* Ier. VII, 27. ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν, *defecit* seu *periit* fides ex ore eorum. Adde τοὺς λοιποὺς Mich. VII, 2. - אָזַל, *abeo.* 1 Sam. IX, 7. ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων, panes *absumti sunt* e vasis. - אֻמְלַל, Pyh. *languesco.* Nah. I, 4. - אָסַף, *congrego*, etiam *aufero, absumo.* Ies. LX, 20. ἡ σελήνη σου οὐκ ἐκλείψει, luna tibi non deficiet, s. *occidet. Hesych.* ἐκλείποντα, δύνοντα. Hos. IV, 3. ἐκλείψουσιν, de piscibus, *morientur.* Soph. I, 2. 3. - אֶפֶס verbum. Gen. XLVII, 15. 16. Ies. XXIX, 20. - אֶפֶס, *defectus, nihil.* Deut. XXXII, 36. - בָּצַר, *praecido.* Gen. XI, 6. - גָּוַע, *exspiro.* Gen. XXV, 8. ἐκλείπων ἀπέθανεν, *exspirans* moriebatur. Thren. I, 20. ἐξέλιπον, *perierunt. Hesych.* ἐξέλιπον, ἐξώλισθον. - גָּזַר, *abscindo. Inc.* et LXX Hab. III, 16. ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, *defecerunt* oves a cibo, ita ut non amplius cibum vel alimenta habeant. Sensum expresserunt, nec opus est statuere, eos גוע legisse. Conf. *Horrei Misc. Crit.* l. II. c. 13. - גָּמַר, *desino, absolvo.* Ps. XI, 1. - דָּלָה, *eveho.*

Symm. Prov. XXVI, 7. Respexit notionem *exhauriendi*, quam habet דָּלָה aeque ac דָּלַל. – דָּלַל, *exhaurior*. Ies. XXXVIII, 15. ἐξέλιπόν μου οἱ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τοῦ βλέπειν, *defecerunt* oculi mei a videndo, h. e. ita ut non amplius videam. Vide *Michaelis Supplem.* p. 442. – הֵלִין Hiph. a לִין, *recedere facio*. Prov. IV, 21. – הִתְעַטֵּף Hithp. *obruor*. Ps. CVI, 5. CXLI, 3. Thren. II, 11. – הִתְעַלֵּף Hithp. *animo deficio*. Amos. VIII, 13. – זָנַח, *abiicio*. Ies. XIX, 6. ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ, ubi זנח manifeste est *sidendo rancescere*. Sermo autem est de alveis Nili foetentibus. – חָדַל, *cesso*, *desino*. Gen. XVIII, 11. Deut. XV, 11. Ier. LI, 30. ἐξέλιπε πολεμεῖν, *desiit* belligerare. *Hesych.* ἐξέλιπεν, ἐπαύσατο. – חָדֵל, *cessans*, *desitus*. Ies. LIII, 3. – חֶדֶל, *mundus*. Ies. XXXVIII, 12. Sc. חדל in fine v. 11. cum sequ. male coniunxerunt, ac חָדַל legerunt. – חָלָה, *aegroto*. Ez. XXXIV, 16. 21. – חָקַר, *perscrutor*. 2 Par. IV, 18. Libere transtulerunt. – חָרֵב, *exsiccor*. Gen. VIII, 13. Ies. XIX, 5. – *חָרוּל, *urtica*. Prov. XXIV, 31. ἐκλελειμμένος γίνεται. Sine dubio legit חֲדֵלִים. Soph. II, 9. ubi pro חָרוּל legerunt חָדוּל. – חָתַת, *frangor*. Ies. VII, 8. ἐκλείψει ἡ βασιλεία, deficiet regnum. *Hesych.* ἐκλείψει, ὑστερεῖ, ἀπολεῖται. Ibid. LI, 16. Ier. XIV, 4. Arab. خَتَّ in Coni. IV. notat *diminuere*, et in Coni. I. *diminutus est*, unde خَتِيت, *pauper*. – יָגַע, *fatigor*, *laboro*. Hab. II, 13. Vox hebr. etiam *deficere*, *aegrotare* notat. – יָעֵף, *fessus sum*. Ier. LI, 58. 64. – *כָּהָה, *caligo*. *Symm. Theod.* Iob. XVII, 5. *Vulg. oculi filiorum eius deficient.* – כֹּחַ, *vis*, *vires*. Prov. XXIV, 10. ἕως ἂν ἐκλίπῃ, sc. δύναμις s. ἰσχύς σου, ut ἕως ἂν ἐκλίπῃ sensus causa de suo addiderint. Alia enim ratione haec versio cum textu hebr. conciliari nequit. – כָּזַב, *mentior*. Ies. LVIII, 11. ubi de fonte perenni, adeoque spem non frustrante, sermo est. *Theod.* Ps. CV, 11. – כָּלָה : כִּלָּה, Kal et Pih. *consumo*, *or*. *Theod.* Iob. XI, 20. XIX, 27. *Inc.* Ier. XXXVI, 23. *Vulg. donec consumeretur.* LXX Gen. XXI, 15. Ps. XXX, 12. ubi *Symm.* ἀνηλώθη habet. Ps. LXXVII, 33. Legerunt וַיְכַל pro וַיְכַלֶּה. Thren. II, 12. – כִּלָּיוֹן, *consumtio*. Deut. XXVIII, 65. – כִּמְעַט, *sicut parum*. Prov. X, 21. ἐκλείψει, *ad nihilum redigetur* s. *pro nihilo habebitur*. *Vulg.* habet: *pro nihilo*. – לָהָה, *furo*, *insanio*. Gen. XLVII, 13. Retulerunt ad rad. יָלָה, ar. وله, *mente turbatus est*, *impotens fuit ex tristitia*, *metu etc.* – מוּשׁ : הֵמִישׁ, Kal et Hiph. *recedo*, *amoveo*. Ex. XIII, 22. Ps. LIV, 11. Ies. LIV, 10. – מוּת, *morior*. Ier. XLII, 17. 20. *Inc.* ac *Tetrapla* Iob. IV, 21. – נוֹאַל Niph. a יָאַל, *stultesco*. Ies. XIX, 13. – נָדַף, *dispello*. Ps. LXVII, 2. – נִחַר Niph. a חָרַר, *exardesco*. Ier.

VI, 29. Ez. XV, 4. - נָטָה, *inclino*. Ier. VI, 4. ἐκλείπουσι αἱ σκιαὶ τῆς ἑσπέρας. - נִכְחַד Niph. *exscindor*. Zach. XI, 9. 16. - נִכְרַת Niph. *abscindor*. Num. XI, 33. Ios. III, 13. 16. IV, 7. - נָמַר Niph. a מוּר, *mutor*. Ier. XLVIII, 11. - נִצְּתָה Niph. *desolor*. Soph. III, 7. - נִצַּת Niph. a יָצַת, *accendor*. Ier. IX, 10. - נִשְׁאַר Niph. *reliquum est*. 2 Reg. VII, 13. - נָשַׁק, *osculor*. Hos. XIII, 2. Legerunt יִפְסְקוּן aut ex coniectura *Grotii* יְשִׁימוּן. - סוּף, *finio*. Esth. IX, 28. Psalm. LXXII, 19. - סוּר, *recedo*. Gen. XLIX, 10. - עָזַב, *desero*. Prov. III, 3. Ier. XVIII, 14. - עָיֵף, *fessus*. Gen. XXV, 29. 30. Iud. VIII, 5. sec. *Hex.* ubi cum πεινῶν in codd. permutatur. - פָּנָה, *declino*. Ps. LXXXIX, 9. - *פָּסַס, pr. *in particulas dissecor*, deinde *minuor*, *imminuor*, *esse desino*. *Symm.* Ps. XI, 2. - צָפַן, *recondo*. Iob. XXI, 19. ἐκλείποι υἱοὺς (al. υἱοῖς) τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, deficiant filiis bona eius. Sensum secuti sunt: nam qui aliquid abscondit, is aufert. Fortasse legendum est ἐκλείψει, ut ad Deum referatur, et notionem hiphilicam habeat. - *שָׁפָה, *me effero*, *emineo*: *Pyh.* ex usu l. chald. *conteror*. *Hebr.* Iob. XXXIII, 21. sec. *Hex.* Sed sine dubio ἐκλείψουσιν ibi pertinet ad antecedens יִכֶל. - שָׁבַת: הִשְׁבִּית, Kal et Hiph. *cesso*, *cessare facio*. Ios. V, 12. Ier. XXXVI, 29. - תָּמַם, *consumor*. Gen. XLVII, 15. 18. 1 Sam. XVI, 11. ἐκλελοίπασιν. *Vulg.* bene: *numquid iam completi sunt?* h. e. *num nullus reliquus mansit* aut *restat?* Ps. LXIII, 7. תַּמְנוּ, ἐξέλιπον. *Vulg.* *defecerunt*. Non opus est statuere, eos legisse תמו. V. *Simonis Lex. hebr.* p. 1751. sequ. נ pro נ epenthetico habuerunt. Ier. VI, 29. Thren. III, 22. ubi pro ἐξέλιπέ με ex *Theodoreto* reponendum est ἐξελίπομεν. - תֹּעֵבָה עָשָׂה, *abominationem facio*. Ier. VI, 15. Sir. XVII, 18. (24.) ἐκλείποντες sunt *imbecilles*, sensu morali, h. e. qui sibi relicti animo cadunt et deficiunt in tentatione ac tribulatione. Ibid. XVII, 25. de sole, *deficere*, *eclipsin et defectum pati*. Sir. XXII, 8. ubi ἐξέλιπεν neutre accipiendum est ob parallelismum sententiarum, *defecit*, h. e. *eclipsin passus est instar lunae*.

'ΕΚΛΕΙ'ΠΕΙΝ ΠΟΙΕ'Ω, *deficere facio*. כִּלָּה Pih. *consumo*. 1 Sam. II, 33.

'ΕΚΛΕΛΕΙΜΜΕ'ΝΟΣ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *deficiens fio*. Prov. XXIV, 31, ubi nihil est in textu hebraico.

"ΕΚΛΕΙΨΙΣ, *defectus*, *defectio*, *exitium*, *interitus*, *finis*. אֶפֶס, *finis*, *defectus*. Prov. XIV, 30. - חֶסֶר, *inopia*. Deut. XXVIII, 48. - מַשְׁחִית, *exitium*. Ez. V, 16. - נִדַּל Niph. a דָּלַל, *attenuor*. Ies. XVII, 4. - תַּכְלִית, *finis*. Neh. III, 21.

'ΕΚΛΕΙ'ΧΩ, *lingo*, *delingo*, *delambo*. לָחַךְ, idem. Num. XXII, 4. 1 Reg. XVIII, 38. - לָקַק, idem. 1 Reg. XXII, 38. Adde Iudith. VII, 4. *Ep. Ierem.* 17.

'ΕΚΛΕΚΤΟ'Σ, *electus, selectus, purus, sanctus, praestans, eximius, antecellens, praeclarus, excellens.* בְּרִים plur. a בַּר, *rami. Inc.* et LXX Ez. XIX, 14. Non aliter legerunt, sed sensum secuti sunt. – בָּחַן, *probo.* Prov. XVII, 3. Legerunt בָּחַר. Confer s. v. ἐκλέγομαι. – בֹּחַן, *probatio.* Ies. XXVIII, 16. V. anteced. – בָּחוּר, in plur. בַּחוּרִים et בחורים, *electus,* item *praestans.* Ex. XIV, 7. Num. XI, 28. Cant. V, 16. ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι, *praestans* ut cedri. – בָּחִיר, idem. 2 Sam. XXII, 6. ἐκλεκτοὺς κυρίου, electos a Domino. 1 Par. XVI, 13. Ps. LXXXVIII, 4. – בֵּן, *filius.* Ies. LVI, 6. Loco בְּנֵי sine dubio legerunt בָּרֵי. – בַּר et בָּר, *frumentum,* pr. *purgatum.* Amos. V, 11. *Aqu.* Psalm. LXIV, 14. – בַּר, *purus.* Cant. VI, 8. 9. – בָּרוּר part. Pah. 1 Par. VII, 40. Neh. V, 18. Ies. XLIV, 2. – בְּרִי, *puritas, splendor.* Iob. XXXVII, 11. Derivarunt a בַּר, *purus,* quod in notione *frumenti* acceperunt. *Vulg. frumentum desiderat nubes.* Convenit haec versio quodammodo cum *Symmachi* καρπός. – בָּרִיא, *pinguis.* Gen. XLI, 2. 4. 6. Hab. I, 16. *Drusius* hic legere mavult λιπαρὰ, sed בָּרִיא *quodvis venustum et egregium* notat. Conf. *Vulg. Syr.* et *Chald.* ad h. l. – בְּרֹמִים plur. *vestes pretiosae.* Ez. XXVII, 24. φέροντες θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς, ubi nonnulli perperam statuunt eos legisse ברורים. – גְּלָל chald. *politura.* Esdr. V, 8. λίθοις ἐκλεκτοῖς. Vox chald. significat *lapidem magnum* ex arab. جلّ, *magnus, crassus fuit.* – דְּרוֹר, *libertas.* Ex. XXX, 23. σμύρνη ἐκλεκτὴ, aut sec. textum hebr. *myrrha, quae libere ac sine incisione ex arbore stillat,* aut *sincera et pura* ex sententia *Salmasii* in *Homonym. hyles iatr.* c. 87. – חֶמְדָּה, *desiderium.* Ier. III, 19. XXV, 34. Agg. II, 8. – חֵפֶץ, *oblectatio.* Ies. LIV, 12. – חֹפֶשׁ, *libertas.* Ez. XXVII, 20. Videntur חֵפֶץ legisse. – חָרוּץ, *sedulus, industrius.* Prov. XII, 25. Notat ἐκλεκτὸς fortasse h. l. eum, *qui prae caeteris solers, acer et promtus est.* – *כְּלִי, *vas, instrumentum.* Ier. XXV, 34. ἐκλεκτοί. In suo codice levi mutatione scriptum habuerunt כָּרִים, *ut agni eximii, eximie pingues.* – מִבְחָר, *electio, delectus.* Gen. XXIII, 6. *Symm.* et LXX Ies. XXII, 7. Ier. XXII, 7. Ez. XXX, 16. τὰ ἐκλεκτὰ, sc. ξύλα, *praestantissimae* arbores. – *מִבְחוֹר, idem. 2 Reg. III, 19. XIX, 23. – *מִבְרָח, *fuga,* meton. *fugitivus.* Ez. XVII, 20. Legerunt מִבְחָרָיו. – מַטְעַמִּים plur. *res amoenae.* Ps. CXL, 5. ubi τὰ ἐκλεκτὰ *electos cibos, cupedias, delicias* notat. – מָצוֹר, *munitio.* Ier. X, 16. τὰ ἐκλεκτά. h. e. *loca bene munita.* – *מָשִׁיחַ, *unctus. Inc.* Hab. III, 13. Bene quoad sensum. Vide *Lex. N. T.* s. h. v. – נִבְחָר part. Niph. Prov. VIII, 19. *Aqu.* et *Symm.* Prov. X, 20. ubi sermo est de *auro puro* et *igne spectato.* – נָבָר part. Niph. a בָּרַר, *pu-*

rus. 2 Sam. XXII, 27. Ps. XVII, 29. - נֶשֶׁק, *arma.* Ies. XXII, 8. N. L. - צְבִי, *ornamentum.* Ez. VII, 20. XXV, 9. - שֹׂרֵק, *Sorek, vitis generosa. Symm.* Ies. V, 2. ἐκλεκτήν. - *תָּבוֹר, *Tabor,* nomen propr. *Inc.* 1 Sam. X, 3. Derivavit hanc vocem a בָּרַר.

'ΕΚΛΕΚΤΟ'Σ ΕΙ'ΜΙ', *electus sum.* הִתְבָּרֵר Hithp. *purum me exhibeo.* 2 Sam. XXII, 27. Ps. XVII, 29.

'ΕΚΛΕΚΤΩ~Σ, *electe,* i. e. *egregie, eximie, optime.* בַּר, *filius. Aqu.* Ps. II, 12. ἐκλεκτῶς, *ex animo.* Putavit בַּר accipiendum esse adverbialiter, ut מַר, πικρῶς, Ies. XXXIII, 7. deduxitque a בָּרַר, *separavit, delegit.* Coniecturam *Grotii,* qui pro ἐκλεκτῶς reponi volebat ἐκλεκτὸν, vanam esse docet *Hieronymi* auctoritas, qui habet *electe.*

'ΕΚΛΕΥΚΑΙ'ΝΩ, *dealbo.* הִלְבִּין: הִתְלַבֵּן, Hiph. et Hithp. idem. Dan. XI, 35. XII, 9.

'ΕΚΛΕΥΚΟΣ, *dealbatus, admodum albus, candidus.* לְבָן. Lev. XIII, 24. notat *impense* seu *admodum album,* ubi tamen alii λευκὸς habent.

'ΕΚΛΙΚΜΑ'Ω, *excutio, ventilo.* Iudith. II, 21. V, 25.

'ΕΚΛΙΜΙ'Α, *esuries.* מְהוּמָה, *divexatio.* Deut. XXVIII, 20. ἔνδειαν καὶ ἐκλιμίαν, indigentiam et *esuriem.* Speciatim pro genere posuisse videntur. *Gloss.* in *Octat.* ἐκλιμίαν, ἀχορτασίαν, quae vox *Symmacho* debetur. - דְּאָבָה, *sollicitudo, moeror, dolor. Aqu.* Iob. XLI, 15. Videtur legisse cum *Vulg.* רְעָבָה aut רַעֲבוֹן. Aliquando coniiciebam, legendum esse ἐκλοιμίαν, sed hac coniectura non opus est.

'ΕΚΛΙΜΩ'ΤΤΩ, *esurio.* 'Εκλιμώττουσα, *famelica.* דַּאֲבוֹן, *moestitia. Aqu.* Deut. XXVIII, 65. Legit sine dubio רַעֲבוֹן.

*'ΕΚΛΙ'ΧΩ, i. q. 'ΕΚΛΕΙ'ΧΩ, *lingo, delingo.* לָחַךְ, *lingo.* Num. XXII, 4. sec. cod. *Alex.* ἐκλίξει. Sed fortasse ibi legendum ἐκλείξει.

'ΕΚΛΟΓΗ', *electio.* מִבְחָר, idem. *Aqu.* Ies. XXII, 7. ἐκλογαί.

'ΕΚΛΟΓΙ'ΖΟΜΑΙ, *rationes exigo.* דָּגַל, *vexillum erigo.* Cant. V, 11. ἐκλελογισμένος ἀπὸ μυριάδων. Ita secundum *Wechel.* edit., iuxta *Rom.* editionem vero rectius ἐκλελοχισμένος. - חָשַׁב. 2 Reg. XXII, 7. οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον, non *rationes* ab eis *exigebantur* super pecunia eis commissa. Sic et 2 Reg. XII, 15. iuxta *Rom.* οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας, non *rationes exigebant* a viris. In priori loco nonnulli huic voci *numerandi* notionem tribuerunt: *Non numeratum dabant argentum.*

'ΕΚΛΟΓΙΣΤΗ'Σ, *rationarius, rationibus praefectus, quaestor.* Tob. I, 20. διοικητὴς καὶ ἐκλογιστής, administrator et *quaestor.* Talis alias Graecis dicebatur ἐκλογεύς. *Suidas:*

ἐκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ.

'ΕΚΛΟΓΙΣΤΙ'Α, *numeratio, computatio, rationes, quaestura, praefectura rationum.* Tob. I, 19. ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογιστίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν, super omnem *quaesturam* regni ipsius, et super omnem administrationem. *Hesych.* ἐκλογιστείαν, ἀρίθμησιν.

'ΕΚΛΟΧΙ'ΖΩ, *e cohorte seligo, in cohortes distribuo,* it. *eligo.* דָּגַל, *vexillum erigo.* Cant. V, 11. iuxta *Rom.* ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων, *electus* e myriadibus. *Symm.* ἐπίλεκτος. *Cappello in nott. critt.* p. 480. ἐκλελ. κ. τ. λ. est *ille cui* decem millia hominum *insidias struxerunt. Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐκλελοχισμένος, ἐκλελεγμένος.

'ΕΚΛΥΣΙΣ, *dissolutio, debilitatio, animi deliquium, consternatio.* חַלְחָלָה, *dolor vehemens.* Ies. XXI, 13. – יָגוֹן, *moestitia.* Ez. XXIII, 33. – עָיֵף, *fessus, lassus. Symm.* Ps. LXII, 2. ubi ἔκλυσις *terrae* tribuitur, *quatenus sterilis est* et *emortua per aestum solis. Montf.* male reddidit: *exsolutio.* – רִפְיוֹן, *remissio.* Ier. XLVII, 4. 2 Macc. III, 24. εἰς ἔκλυσιν καὶ δειλίαν τραπῆναι, *animo frangi metuque percelli.*

'ΕΚΛΥ'Ω, *dissolvo, libero, fatigo, enervo, vires frango, lassum, remissum reddo.* הִלְאָה Hiph *fatigo.* Ier. XII, 5. σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε, pedes tui currunt, et *lassum te reddunt. Diod. Sic.* III. p. 182. ἐκλύειν τὰ σώματα, corpora *languida reddere.* – *הִשְׁתּוֹמֵם, *obstupesco, attonitus sum.* Dan. VIII, 27. sec. *Chis.* ἐξελυόμην ἐπὶ τῷ ὁράματι. *Theodot.* per θαυμάζω reddidit. – הִתְיַפַּח Hithp. *anhelo.* Ier. IV, 31. – הִתְמַהְמַהּ Hithp. a מָהָה, *obstupesco.* Ies. XXIX, 9. ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε. – *הִתְרַפָּה Hithp. *remissum me gero. Theod.* Prov. XXIV, 10. *Vulg. si desperaveris lassus.* – זָעֵף, *indignabundus.* 1 Reg. XX, 43. XXI, 4. *Vulg. furibundus.* Non legerunt זָעֵף, sed ἐκλελυμένος est h. l. *dissolutus et enervatus prae ira* sc. *ac furore.* – יָעֵף, *lassus sum.* 1 Sam. XIV, 28. 2 Sam. XXI, 16. – יָעֵף, *lassus, fessus.* Iud. VIII, 15. 2 Sam. XVI, 2. ἐξελύθη, *defatigabatur. Hesych.* ἐξελύθη, ἐπαύσατο ἀπὸ ὁρμῆς. – עָטַף, *deficio. Inc.* sec. *Theodoret.* et cod. *Norimb.* Thren. II, 11. Ibid. v. 19. – עָיֵף, *fessus, lassus.* 2 Sam. XVI, 14. XVII, 29. Ies. XLVI, 2. *Inc.* 2 Sam. XXI, 15. ubi *Vulg. deficere* habet. – עִלְפֶּה verbale, *defectum, deliquium animi passum.* Ez. XXXI, 15. – פָּזַז, *roboror.* Gen. XLIX, 24. ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων, exsoluti sunt nervi brachiorum. Secundum *Cappellum Crit. S.* p. 882. legerunt יִפָּצוּ, *dissipati sunt.* Sed, ut recte monuit *Buxtorf. Anticr.* p. 776., LXX saepe voces sibi ignotas per affines solent explicare. – פָּרַק, *abrumpo.* Gen. XXVII, 40. ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου, *abiicias* iugum eius a collo tuo. – קוּץ, *taedet.* Prov. III, 11. μὴ ἐκλύου, ne

fastidias. *Michaelis* in *Supplem.* p. 2177. cogitat de arab. قمص, quod in passivis coniugationibus *dissolvi* notat, ac reddendum putat: *ne desperes*. – רָכַךְ, *mollesco*. Deut. XX, 3. μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν, ne *animum abiiciatis*. – רָפָה, *remissus sum*. Ios. X, 6. μὴ ἐκλύσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου, ne servos tuos *auxilio destituas*. Ib. XVIII, 3. ἐκλυθήσεσθε, *remissi eritis*. 2 Sam. IV, 1. Ier. XXXVIII, 4. ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, *remissas reddit* manus militum. – רָפֶה, *remissus*. 2 Sam. XVII, 2. 1 Macc. IX, 7. ἐξελύθη sc. τῇ ψυχῇ, *animam despondebat*, *animo deficiebat*, i. q. in anteced. συνετρίβη τῇ καρδίᾳ, coll. Hebr. XII, 3. Alii vertunt: *ét cum retrocessisset*. Vide ad h. l. *Grotium*. Iudith. XIV, 5. *admiratione* rei gestae *consternari ac deficere animo*.

᾽ΕΚΛΥ᾽ΕΙΝ ΜΕ᾽ΛΛΩΝ, *dissolvere futurus*, h. e. *qui futurus est liberare*, *liberaturus*. גֹּאֵל part. *redemtor*. Iob. XIX, 25. ὁ ἐκλύειν με μέλλων non significat: *qui me resoluturus est in pulverem*, ut male redditur in lat. vers. *Sixti*, sed: *qui me soluturus est a vinculis*, s. *qui me redemturus est*. Sed dubium est, an LXX his verbis גֹּאֵל exprimere voluerint, nec potius ea pertineant ad יָקוּם, cuius loco יָקִים legerint, ut adeo μέλλων ad אַחֲרוֹן referendum sit.

ΜΗ᾽ ᾽ΕΚΛΥ᾽ΟΜΑΙ, *non dissolvor*. הִתְרַפֵּס Hithp. *subiicio me*. Prov. VI, 3. ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος. *Grabius* posuit ἴσθι μὴ ἐκκλειόμενος. Sed praeferenda mihi videtur lectio recepta: *ne sis remissus s. tardus*, ob sequentia: *urge amicum tuum*. Ita quoque *Chald*. *Syr*. et *Arabs*. Nec alienum est a LXX verborum significationes pro textus ratione immutare, i. q. inprimis in voce רָפַס ab ipsis factum est. Fortasse tamen legerunt לֹא הִתְרַפָּה.

᾽ΕΚΜΑ᾽ΖΩ et ᾽ΕΚΜΑ᾽ΣΣΩ, *abstergo*, *extergo*. Ep. Ier. 10, 20. Sir. XII, 13. ἐκμεμαχὼς ἔσοπτρον. *Aristotel. hist. anim.* IX, 40.

᾽ΕΚΜΑΙ᾽ΝΟΜΑΙ, *insanio*. הִתְהֹלֵל Hithp. Ier. XXV, 16.

᾽ΕΚΜΑΡΤΥΡΕ᾽Ω, *attestor*. 2 Macc. III, 36.

᾽ΕΚΜΕΛΕΤΑ᾽Ω, *meditor*, *cum cura exerceo*. 2 Macc. XII, 15. ἐκμεμελετηκότα τὰ τῆς ἀρετῆς, qui *exercuerat* ea, quae sunt virtutis.

*᾽ΕΚΜΕΛΙ᾽ΖΩ, *membratim concido*, *trunco*. 4 Macc. X, 5 et 8.

*᾽ΕΚΜΕΛΩ͂Σ, *cum resolutione membrorum*, s. *relaxatione*. 4 Macc. XI, 18. *Combefisius* ibi reddit *temere*, *tumultuario*. *Pollux Onom*. IV, 57. ubi *inconcinne* notat.

᾽ΕΚΜΕΤΡΕ᾽Ω, *dimetior*. מָדַד, idem. Deut. XXI, 2. Hos. I, 10. *Theod*. Ier. XXXIII, 22.

'ΕΚΜΙΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *polluor, contaminatus sum.* טָמֵא verbum. Lev. XVIII, 20. 25. (ubi cum *μιαίνεσθαι* permutatur in codd.) XIX, 31.

*'ΕΚΜΙΞΙ'Α, *mixtio*, i. q. *ἔκμιξις*. 2 Macc. XIV, 3. *ἐκμιξίας*. Libri nonnulli hic *ἐπιμιξίας* et *ἀμιξίας* habent.

'ΕΚΜΥΕΛΙ'ΖΩ, *medullam eximo.* גָּרַם, *contero.* Num. XXIV, 8. Adde *Theophylact.* ad Matth. XVIII, 14.

'ΕΚΜΥ'ΖΗΣΙΣ, *emunctio.* מִיץ, *pressura, frictio. Aqu.* Prov. XXX, 33.

'ΕΚΜΥΚΤΗΡΙ'ΖΩ, *subsanno, adunco naso suspendo.* לָעַג, idem. 2 Sam. XIX, 21. Psalm. II, 4. *ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Suid. ἐκμυκτηριεῖ, βδελύσσεται.* - לַעַג, *subsannator.* Psalm. XXXIV, 19. *ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ.* 3 Esdr. I, 53.

'ΕΚΝΕΥ'Ω, *diverto, declino, secedo, verto me.* *נָסַג, *recedo, retrocedo.* Mich. VI, 14. - סוּר, *recedo.* Iud. IV, 18. - פָּנָה, *me verto. Inc.* et LXX Iud. XVIII, 26. *ἐξένευσε καὶ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, secedebat* et revertebatur in domum. In notione *se vertendi* legitur 2 Reg. II, 24. XXIII, 16. 3 Macc. III, 22. *εἰς τὸ φαῦλον ἐκνεύοντες, ad pravum deflectentes.* V. *D'Orville* ad *Charit.* III, 3. Confer *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΚΝΗ'ΦΩ, *ex ebrietate sobrius fio, evigilo,* it. *cessare facio.* הֵקִיץ Hiph. a קִיץ, *evigilo, expergiscor.* Ioel. I, 5. *ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες, evigilate* ebrii. Hab. II, 19. - יָצָא, *exeo.* 1 Sam. XXV, 37. *ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου.* Recte. - יָקַץ *evigilo.* Gen. IX, 24. Hab. II, 7. *ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου. Arabs* h. l. legisse videtur *ἐκρίψουσι*, aut *ἐκλέψουσί σε.* Habent enim: *diripient te.* - פּוּג, *deficio, cesso. Aqu.* Gen. XLV, 26. Sir. XXXI, 2. *ἀῤῥώστημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνον,* infirmitas gravis *cessare faciet* somnum. Alii vertunt: *infirmitatem digeret* seu *moderatam reddet* somnus, ita ut legatur *ὕπνος*. Quid si legatur *ἐκνίψει, eluet* vel *auferet?* ut *Grotius* voluit, ac *Camerarius* edi iussit.

"ΕΚΝΗΨΙΣ, *requies.* Est proprie *ἔκνηψις actus ἐκνήφοντος*, h. e. *ab ebrietate ad sobrietatem redeuntis.* הֲפֻגוֹת plur. *intermissiones.* Thren. III, 49. ubi alii legunt *ἔκνιψις, abstersio, elutio,* quod tamen magis ad פזן, *abstergere, mundare,* pertineret. - פוּגָה, *cessatio.* Thren. II, 18.

'ΕΚΝΙΚΑ'Ω, *vinco, evinco. Symm.* Cohel. I, 8. pro quo in hebr. nihil extat.

*'ΕΚΝΙ'ΠΤΩ, *eluo, abstergo.* רָחַץ, *lavo.* Exod. XXX, 18. *ἐκνίπτεσθαι* sec. cod. 16. Vide quoque supra s. v. *ἐκνήφω* in fine. *Pollux Onom.* I, 44.

"ΕΚΝΟΙΑ, *insania.* שַׁל, *error. Aqu.* 2 Sam. VI, 7. ubi est *temeritas, praecipitantia.* LXX sec. *Coisl.* II. *προπέτεια* habent.

'ΕΚΟΥΣΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *sponte offero, sponte pareo.* הִתְנַדֵּב Hithp. *me ipsum sponte moveo*, vel *spontaneum me exhibeo. Aquila* sec. cod. *Paul. Lips.* Ex. XXXV, 21. *Aquila* et LXX sec. *Hex.* Iud. V, 2. 1 Par. XXIX, 14. sec. *Compl.* Nehem. II, 2. - נְדָבָה, *spontaneitas. Aqu.* Ex. XXXV, 21. - *נָדִיב, *spontaneus. Aqu.* Cant. VI, 11. ἑκουσιαζόμενος, ubi duae versiones coaluerunt, sine dubio ex utraque *Aquilae* editione. *Inc.* ibid. VII, 1. *Aqu.* Ies. XIII, 2. ἑκουσιαζόμενοι sunt, *qui sponte militiae nomen dederunt, Freywillige. Aqu. Theod.* Prov. VIII, 16. ἑκουσιαζόμενοι sunt, *qui pro arbitrio agunt et agere possunt, principes, tyranni.* 1 Macc. II, 42. ἑκουσιάζεσθαι τῷ νόμῳ, non est, ut *Bielius* transtulit, *sponte parere legi*, sed *se sponte, sacrificii instar, offerre pro lege.*

'ΕΚΟΥΣΙΑΣΜΟ'Σ, *spontanea oblatio.* הִתְנַדְּבוּת plur. idem. Esdr. VII, 15. - נְדָבָה, idem. *Aqu.* Ps. LIII, 8. ἐν ἑκουσιασμῷ. LXX ἑκουσίως. - שִׁגְיֹנוֹת, *carmina tristia. Theod.* Hab. III, 1. ὑπὲρ τῶν ἑκουσιασμῶν, h. e. *pro voluntariis*, ut *Hieron* interpretatur. Sed legendum potius est ἀκουσιασμῶν, *involuntariis*, nam שָׁגָה non est *peccare* ἑκουσίως, sed ἀκουσίως, quia per ignorantiam.

'ΕΚΟΥ'ΣΙΟΣ, *spontaneus, voluntarius.* דַּי, *sufficientia.* Neh. V, 8. - הִתְנַדֵּב Hithp. *me ipsum sponte moveo*, vel: *spontaneum me exhibeo.* Esdr. I, 6. - נְדָבָה, *donum spontaneum, oblatio spontanea. Inc.* Ex. XXXV, 21. ἐν ἑκουσίᾳ. *Inc.* Lev. XXII, 21. 23. LXX Lev. VII, 16. ἑκούσιον τὸ δῶρον, *oblatio spontanea.* Num. XXIX, 33. τὰ ἑκούσια, sc. δῶρα, *oblationes spontaneae.* Vide et Esdr. III, 5. - נֶעְתָּר, *deprecandus*, part. Hiph. Prov. XXVII, 7. ubi tamen *Grabius Proleg. in LXX Int.* T. IV. c. 4. §. 3. pro ἑκούσια legendum coniicit ἱκέσια, cum et *Aquila* vocem hebr. per ἱκετικὰ interpretatus sit. - תְּרוּמָה, *oblatio.* Οἱ λοιποὶ Deut. XII, 11. ἑκούσια, ad quem locum *Scharfenb.* recte docuit, τὰ ἑκούσια non ad תְּרוּמָה pertinere, sed ad נְדָבוֹת, ut adeo *Montf.* aeque ac *Drusius* h. l. admodum erraverint. - רָצוֹן, *beneplacitum. Inc.* Lev. XXII, 21. Ita *Bielius.* Sed male: nam verba ἢ εἰς ἑκούσιον ibi pertinent ad לִנְדָבָה או. Conf. v. 23.

ΚΑΘ' 'ΕΚΟΥ'ΣΙΟΝ, *sponte, voluntarie.* בִּנְדָבָה, *in spontaneitate.* Num. XV, 3.

'ΕΚΟΥΣΙ'ΩΣ, *sponte, voluntarie.* בִּנְדָבָה, *in spontaneitate.* Ps. LIII, 6. 2 Macc. XIV, 3. - Vide alibi βούλομαι.

*'ΕΚΠΑΙΔΕΥ'Ω, *educo, nutrio.* גָּדַל, in Piel גִּדֵּל, *magnum facio, educo, crescere facio.* Dan. I, 5. sec. *Chis.* ubi *Theod.* ἐκτρέφειν habet. *Pollux Onom.* I, 182. ἐκπαιδεῦσαι πῶλον.

*'ΕΚΠΑΙ'ΖΩ, *illudo, irrideo, explodo.* עָנָה, *humilio*, et sensu venereo, *stupro, vim infero.* Iud. XX, 5. ἐξέπαιξαν αὐτῇ sec. *Oxon.* h. e. *stuprarunt* eam. 3 Esdr. I, 51. ἦσαν

ἐκπαίζοντες (Ita *Ald.* Reliqui libri habent ἐμπαίζοντες.) τοὺς προφήτας αὐτοῦ, *explodèbant* prophetas ab eo missos. Hebr. מַתְעְתְּעִים, *illudentes*. 2 Chron. XXXVI, 16. Vnde apparet, errare *Hermannum*, qui ad *Eurip. Herc. Fur.* v. 457. censet, ἐκπαίζειν nusquam reperiri.

'ΕΚΠΑΛΑΙ'Ω, *eluctor*. הֵגִיחַ Hiph. a גִּיחַ, *prodeo*. Iud. XX, 33. ἐξεπάλαιεν ἐκ τοῦ τόπου, si genuina lectio est. Fortasse scripserunt ἐξέπαισεν, ab ἐκπαίω, *cum impetu egredior*, *erumpo*, quanquam et recepta lectio defendi potest. Codices reliqui fere omnes legunt ἐπήρχετο.

'ΕΚΠΑΥ'Ω, *cessare facio*, *sedo*. חָדַל, *cesso*, *desino*. *Inc.* Iob. III, 17. ἐξέπαυσαν. *Eurip. Ion.* v. 144.

'ΕΚΠΕΙΡΑ'ΖΩ, *tento*. הִכְעִיס Hiph. a כָּעַס, *irrito*. *Inc.* Deut. XXXII, 16. ἐξεπείρασαν. *Semlero* in *Appar.* ad *V. T.* p. 303. eiiciendum esse videtur, ortum sc. ex illo ἐξεπίκραναν.

'ΕΚΠΕ'ΜΠΩ, *emitto*. שִׁלַּח Pih. *mitto*. Gen. XXIV, 54. 59. 1 Sam. XXIV, 20.

*"ΕΚΠΕΜΨΙΣ, *emissio*. מְסַפֵּחַ part. Pih. *fundens*, *effundens*. *Aqu.* Hab. II, 15. ἐξ ἐκπέμψεως. Legit מִסְפָּח, aut מִשְׁפָּח. In aliis libris est ἐκρίψεως, unde nonnulli statuunt, *Aqu.* scripsisse ἐκπέψεως.

'ΕΚΠΕΡΑ'Ω, *transire facio*, *traduco*. גּוּז, *abripio*. Num. XI, 31.

'ΕΚΠΕΡΙΠΟΡΕΥ'ΟΜΑΙ, *pertranseo*. נָסַב Niph. a סָבַב, *circumagor*. Ios. XV, 3. – עָבַר, *transeo*. Ib.

'ΕΚΠΕΤΑ'ΝΝΥΜΙ, *expando*, *explico*, *evolvo*. 'ΕΚΠΕΤΑ'ΝΝΥΜΑΙ, *expandor*, *extendor*. *גּוּז, *educo*, *abripio*. Num. XI, 31. ἐξεπέτασε sec. cod. *Sarrav.* pro ἐξεπέρασε, quod reliqui libri habent. 'Εξεπέτασεν h. l. vertendum est: *effecit*, *ut se expanderent*. – פָּרַץ, *erumpo*. Ies. LIV, 3. – פָּרַשׂ, *expando*. Ex. IX, 30. 34. Esdr. IX, 5. *Aqu.* Iob. XI, 13. *Symm.* ib. XXXVI, 30. LXX Prov. XIII, 17. ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν, stultus *manifestat* suam stultitiam. *Hesych.* ἐξεπέτασεν, ἥπλωσεν, ἀνέωξεν. Ez. XII, 13. ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν, *expandam* rete meum super illum. – פַּרְשֵׁז Pih. *separando undique expando*. Iob. XXVI, 9. ἐκπετάζων νέφος. 1 Macc. III, 49. ἐξεπέτασαν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, *explicabant* vel *evolvebant* librum legis.

'ΕΚΠΕΤΑ'ΟΜΑΙ, et 'Εκπέταμαι, *evolo*. חָרַד, *trepide accurro*. Hos. XI, 12. ἐκπτήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ αἰγύπτου, ubi alii ἐκστήσονται habent. – עוּף et הִתְעוֹפֵף, Kal et Hithp. *volo*, *avolo*. Iob. XX, 8. ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν, somnium *avolans*. Hos. IX, 13. ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη. Nah. III, 16. Sir. XLIII, 16.

'ΕΚΠΗΔΑ'Ω, *exsilio*, *prosilio*. זִנֵּק Pih. *prosilio*, *exsilio*. Deut. XXXIII, 22. ἐκπηδήσεται. *Vulg. largiter fluet*. –

נִפְקַד Niph. *desideror.* 1 Reg. XX, 39. *ἐὰν ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ.* Non male quoad sensum. 2 Macc. III, 18. *ἐκ τῶν οἰκιῶν ἀγεληδὸν ἐξεπήδων. Vulg. gregatim de domibus confluebant.*

*'ΕΚΠΙΑ'ΖΩ, i. q. *ἐκπιέζω, exprimo, opprimo.* זוּר, *constringo.* Iud. VI, 38. sec. *Vat.* ubi cum *ἀποπιάζω* permutatur. - רָצַץ, *concutio, opprimo.* 1 Sam. XII, 3. *ἐξεπίασα,* ubi reliqui libri *ἐξεπίεσα* habent. Ibid. v. 4. In utroque hoc loco legere fortasse quis mallet *ἐξεβίασα.* Reperitur *ἐκπιάζω* apud *Hesychium* v. *ἀποθλίψαντες* et *Phavorinum.* Adde *Maittaire* de *Dialect.* p. 203. ed. rec.

'ΕΚΠΙΕ'ΖΩ, *exprimo, opprimo, violenter exigo,* metaph. *affligo.* מִיץ, *pressura.* Prov. XXX, 33. *ἐὰν ἐκπιέζῃς μυκτῆρας,* si vi quadam emungas nares. - *עֶצֶר, *imperium,* vel *immunitas a tributis.* Iud. XVIII, 7. ubi *ἐκπιέζων* est glossema ex alio interprete, qui legit עֹצֵר, ab עָצַר, *pressit, extorsit.* Vide ad h. l. *Scharfenb.* Sed potest *ἐκπιέζων* eodem iure ad יוֹרֵשׁ referri. Arab. ورش notat *avide ad se rapere aliquid, ac raptum devorare.* - עָשַׁק, *opprimo.* Ez. XXII, 29. *ἐκπιέζοντες ἀδικίαν, iniuste aliquid exigentes.* - צֹלֵעַ, *claudicans.* Soph. III, 29. *τὴν ἐκπεπιεσμένην, oppressam:* nam claudicatio in SS. est symbolum afflictionis. - רָצַץ, *concutio.* 1 Sam. XII, 3. *τίνα ἐξεπίεσα;* a quo *violenter aliquid exegi?*

'ΕΚΠΙΚΡΑΙ'ΝΩ, *exacerbo, irrito.* הִכְעִיס Hiph. *irrito, aegre facio.* Deut. XXXII, 16. sec. *Ald.* et *Compl.* ubi cum *παραπικραίνειν* permutatur in codd.

'ΕΚΠΙ'ΝΩ, *ebibo.* שָׁתָה, *bibo.* Iob. VI, 4. Ies. LI, 17. Zach. IX, 15. Sir. XVIII, 18.

'ΕΚΠΙ'ΠΤΩ, *excido, decido, exeo.* הִשְׁלִיךְ, *deiicio.* Iob. XV, 33. *ἐκπέσῃ δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας.* - נָבַל, *cado.* Ies. XXVIII, 1. 4. *τὸ ἄνθος ἐκπεσὸν,* flos *decidens.* - נָדַף, *impello, agito, propulso. Symm.* Iob. XIII, 25. *φύλλον ἐκπῖπτον,* folium decidens, sc. postquam a vento raptum s. propulsatum est. *Vulg. quod vento rapitur,* adeoque decidit. - נִמּוֹל Niph. a מוּל, *abscindor.* Iob. XIV, 2. - נָפַל, *cado.* 2 Reg. VI, 5. Ies. XIV, 12. Confer s. v. *πίπτω.* - נָשַׁל, *decutio.* Deut. XIX, 5. - סוּר, *recedo.* Iob. XV, 30. - עָנִי, *afflictus, pauper.* Iob. XXIV, 9. *ἐκπεπτωκότα,* sc. *τοῦ ἔχειν, qui bonis omnibus excidit.* Conf. *Suidae* locum adductum infra s. v. *πτωχός.* - צִצִּים plur. *flores. Aqu. Theod.* 1 Reg. VI, 18. Sed ibi loco *ἐκπίπτοντα* legere mallem *ἐκκύπτοντα, prominentia, foris apparentia:* nam צִיץ *emicare, promicare* notat. - קֵהָה Pih. *hebeto.* Cohel. X, 10. N. L. - שַׁלֶּכֶת, *deiectio.* Ies. VI, 13. *ὅταν ἐκπέσῃ,* legentes forte per מ, מִשְׁלֶּכֶת, quasi hac voce significaretur, quercus glandes eiicere ex theca sua. Sir. XXXIV, 7. *ἐξέπεσον,* sc. *ἐλπίδος, spe exciderunt.* 2 Macc. VI, 8. *ψήφισμα ἐξέπεσεν εἰς τὰς πόλεις,* decretum *exiit* in civitates.

'ΕΚΠΛΕ'ΚΟΜΑΙ, *explicor, egredior.* 2 Macc. XV, 17. ἐκπλακέντες, *egredientes.* Alii: *congredientes.*

'ΕΚΠΛΗΞΙΣ, *terror, stupor, consternatio.* בְּעוּתִים, plur. *terrores. Symm.* Ps. LXXXVII, 16. - חָפַז, *infin. festinando. Symm.* Ps. XXX, 23. חָפַז habere quoque notionem *trepidandi,* satis notum est. - פַּחַד. *Aqu.* Ps. LXIII, 2. - שְׂעִפִּים, plur. *cogitationes,* et quidem *anxiae ac perturbatae. Symm.* et LXX sec. *Compl.* Iob. IV, 13. ubi vide reliquos Intt.

'ΕΚΠΛΗΡΟ'Ω, *expleo, impleo, exsequor.* מִלֵּא, verbum. Ex. XXXII, 28. 2 Macc. VIII, 10. 3 Macc. I, 3. ἐκπληρῶσαι τὴν ἐπιβουλὴν, *exsequi* insidias diu meditatas.

'ΕΚΠΛΗ'ΡΩΣΙΣ, *expletio, completio.* 2 Macc. VI, 14. πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν, usque dum peccata *ad summum gradum pervenerint.* Adde *Aristoph. Lysistr.* 44. *Schol. Biseti. Eustath.* ad Il. α', p. 7, 30.

'ΕΚΠΛΗ'ΣΣΩ, *percello, obstupefacio, admiror.* הִשְׁתּוֹמֵם, Hithp. contr. a שָׁמַם, *devasto s. destruo me ipsum.* Cohel. VII, 17. μήποτε ἐκπλαγῇς, ne forte *obstupescas. Gloss. MS. in Cohel.* ἐκπλαγῇς, ἐκκλίνῃς. Ita enim legendum loco ἐκπλαγῶς ἐκκλίνων. - חָרַד, *trepido, territus sum. Aqu. Symm.* sec. Cod. *Mosqu.* Genes. XXVII, 33. *Aqu.* 1 Sam. IV, 13. XIII, 7. XXVIII, 5. *Symmach.* 1 Sam. XXI, 1. et XVI, 4. - תָּמַהּ, *admiror. Symm.* Ps. XLVII, 5. *Hes.* ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν, ἐξέστη. Idem: ἐκπλαγείς, θαυμάσας.

'ΕΚΠΛΥ'ΝΩ, *eluo, abluo.* רָחַץ, *lavo.* Ies. IV, 4.

'ΕΚΠΟΙΕ'Ω, *efficio, sufficio, valeo, acquiro, assequor.* הִשִּׂיג, Hiph. a נָשַׂג, *consequor.* Ez. XLVI, 8. - יָכֹל, *possum.* 2 Par. VII, 7. - *כּוּן. *Symm.* Ps. LXVII, 10. ἣν ἐξεποίησας. Sequentia καὶ ἥδρασας ex *Aquila* sunt petita adeoque delenda. *K.* - מִנְחָה, *donum.* Ez. XLVI, 12. - *נִלְאָה, *labore confectus, lassus. Symm.* Ps. LXVII, 11. ἣν ἐξεποίησας. Sed sine dubio ibi reponendum est ἐξεπόνησας, ut legitur in *Eusebii* Comment. p. 350. - שָׂפַק, (שׂ pro ס) *sufficio, satis sum.* 1 Reg. XX, 10. εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι, si *sufficiet* pulvis Samariae vulpibus. Sirac. XVIII, 3. οὐδενὶ ἐξεποίησεν ἐπαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ, h. e. nemini *facultatem dedit* seu *copiam fecit* digne enarrare opera eius. *Vulgatus* magis sensum secutus vertit: *quis sufficit?* Hinc ἐκποιεῖ impersonaliter sumitur pro *sufficit, sufficiens est,* i. q. ἐξαρκεῖ.

'ΕΚΠΟΛΕΜΕ'Ω, *expugno, debello.* הִכָּה, Hiph. a נָכָה, *percutio.* Ios. X, 4. - נִלְחַם, Niph. Ex. I, 10. Deut. XX, 10. 19. Iud. IX, 52. *Inc.* Num. XXII, 11. ubi *Vulg.* per *pugnantem abigere* transtulit. - צָבָא, *exercitus.* Ios. XXII, 12. Legitur praeterea apud *Inc.* Int. Ios. X, 12. ubi verbis: ἕως ἐκπολεμήσω τὸν λαὸν τοῦτον, nihil respondet in textu hebr. Con-

tinent autem haec verba additamentum admodum necessarium. 1 Macc. XI, 20. XV, 31.

'ΕΚΠΟΛΙΟΡΚΕ'Ω, *obsideo, oppugno.* הִכָּה, Hiph. *percutio.* Ios. VII, 3. Num חָנָה legerunt? - נִלְחַם, Niph. Ios. X, 5, 34. et 4. sec. *Oxon.* *Hesych.* ἐκπολιορκεῖ, ἐκπορθεῖ, πολεμεῖ πόλιν.

*'ΕΚΠΟΛΙΤΕΥ'Ω, *populum ad aliam formam reipublicae morumve traduco.* 4 Macc. IV, 19.

*'ΕΚΠΟΝΕ'Ω, *laboribus conficio, defatigo,* etiam *vexo aliquem, malis et calamitatibus afficio.* Vide supra s. v. ἐκποιέω. *Pollux Onom.* VI, 139.

'ΕΚΠΟΡΕΥ'ΟΜΑΙ, *egredior, exeo.* בּוֹא, *venio.* Ios. XV, 18. Ez. XXVI, 16. - הָלַךְ, *eo, ambulo.* Iud. VIII, 1. Neh. XII, 37. Iob. XLI, 11. - הֵמִישׁ, Hiph. a מוּשׁ, *dimoveo me.* Ex. XXXIII, 21. - טָמַן, *abscondo.* Iob. III, 16. ubi ante ἐκπορευόμενον excidisse videtur μήπω vel οὔπω. - יָלַךְ, *eo, vado.* Num. XXII, 7. - יָצָא, *exeo.* Num. XXXII, 24. τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, quod *promittitis* aut *spondetis* ore vestro. Deut. XXXI, 2. ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι. Vide s. v. εἰσπορεύομαι, coll. 1 Sam. XVIII, 13. - מוֹצָא, *exitus.* Deut. VIII, 3. XXIII, 24. Ierem. XVII, 16. - נֵעוֹר, Niph. ab עוּר, *excitor.* Ierem. XXV, 32. - נְפַק, chald. Dan. VII, 10. - עָבַר, *transeo.* Ios. XV, 3. - צִי, in plur. צִיִּים, *naves.* Dan. XI, 30. οἱ ἐκπορευόμενοι. Deduxerunt a יָצָא.

'ΕΚΠΟΡΘΕ'Ω, *destruo, devasto.* שָׁלָה, *tranquillus sum.* Iob. XII, 5. Permutarunt sine dubio voces שָׁלָה et שָׁלַל. Adde Hos. VII, 13. ubi pro שֹׁד לָהֶם, *vastitas eis, Ed. Quinta* habet: ἐκπορθήσονται. *Vulg. vastabuntur.*

'ΕΚΠΟΡΝΕΥ'Ω, *effuse scortor.* Metaphorice de idolorum cultu adhibetur. זָנָה: הִזְנָה, Kal et Hiph. Ex. XXXIV, 15. ubi post ἐκπορνεύσωσι e cod. *Oxon.* supplendum est σε, h. e. ut te *ad idololatriam seducant,* quod sensus necessario postulat. Idem valet quoque de v. 16. Lev. XVII, 7. Hos. IV, 12. ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. *Arabs* habet *defecerunt,* ubi aut sensum expressisse aut ἐξεπορεύθησαν legisse statuendum erit. Vide infra s. v. קְדֵשִׁים. - זוֹנָה, *scortum, meretrix.* Ezech. XVI, 32. - *יָצָא, *exeo. Incert.* sec. *Hex.* Iud. II, 15. ubi ἐξεπόρνευσαν pertinet ad זָנוּ, v. 17. - קְדֵשִׁים, *prostituti. Aqu.* 2 Reg. XXIII, 7. τοῖς ἐκπορνεύουσιν ἀπὸ κυρίου, h. e. sec. *Drusium: qui scortati fuerant, deserto domino.* - תַּזְנוּת, *scortatio.* Ez. XVI, 20. XXIII, 43. Sirac. XLVI, 14. ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία, h. e. uti v. 14. explicatur, ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπὸ κυρίου.

'ΕΚΠΟΡΝΕΥ'Ω ΠΟΛΛΑΧΩ~Σ, *scortor multipliciter.* הִרְבָּה תַזְנוּת, *multiplico scortationem.* Ez. XVI, 25.

'ΕΚΠΟΡΝΕΥ'Ω ΤΡΙΣΣΩ~Σ, *scortor tripliciter.* שַׁלֶּטֶת, *foem. dominatrix.* Ez. XVI, 29. Legerunt שָׁלַשׁ, quod est τρισσεύειν, *triplicare.*

'ΕΚΠΡΆΚΤΗΣ, *exactor*, *tributorum collector*. נֹגֵשׂ, idem. *Aqu.* Iob. XXXIX, 7. Alias εἰσπράκτης dicitur, quod vide supra.

*"ΕΚΠΡΑΚΤΟΣ, *venalis*. Sirac. X, 9. sec. *Compl.* de avaro: τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔκπρακτον ποιεῖ. Bene *Vulgatus*: *animam suam venalem habet*, h. e. summis se exponit periculis, nulli rei parcit. Est i. q. τὰ ἐντόσθια ῥίπτειν. Alii vertunt: *exuit omnem humanitatem*.

'ΕΚΠΡΕΠΗ'Σ, *decorus*, *elegans*, *insignis*. 1 Reg. VIII, 53. οἶκον ἐκπρεπῆ sec. cod. *Alex.* ubi reliqui libri habent εὐπρεπῆ, ac nihil pro eo reperitur in textu hebr. 2 Maccab. III, 26. τῇ ῥώμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, virtute quidem *insignes*. 3 Maccab. III, 17. *Gloss. Brem.* ἐκπρεπεῖς, ἐπίσημοι, ἔνδοξοι.

'ΕΚΠΡΙ'ΖΩ, *serra seco*. Sap. XIII, 11. φυτὸν ἐκπρίσας, arborem *serra secans*.

'ΕΚΠΡΙΟ'Ω, *redimo*, *libero*. מוט, *vacillo*. Prov. XXIV, 11. ἐκπριοῦ κτεινομένους, *redime* occidendos. Alii legunt ἐκπρίου, quod ex ἐκπρίαμαι. Inde et apud *Hesych.* ἐκπρίου, ἀγόρασον, ἐλευθέρωσον. Ita *Bielius*. Sed quomodo ἐκπριοῦν cum מוט conciliari possit, nemo facile dixerit. Loco ἐκπρίου scribe ἐκπριοῦν, ut cum μὴ φείσῃ coniungatur. Tunc μὴ φείδεσθαι ἐκπριοῦν esset paraphrasis τοῦ חָשַׂךְ, et voce κτεινομένους exprimeretur מָטִים לַהֶרֶג, *nutantes ad occisionem*. *Vulgatus* certe habet: *liberare ne cesses*.

'ΕΚΠΤΗ'ΣΣΟΜΑΙ, *expavesco*, *terresco*. חָרַד, idem. Hos. XI, 11. sec. *Cyrillum* ἐκπτήσσονται. Videtur hoc mera interpretatio esse vocis ἐκστήσονται.

'ΕΚΠΥΡΟ'ΟΜΑΙ, *accendor*, *ardeo*, *inflammatus et accensus sum*. מְנָאֲפִים, *adulterium committentes*. *Ed. Quint.* Hos. VII, 4. εἰς τὸ μοιχεύειν ἐκπυρούμενοι, ad adulterandum *ardent*: ubi ἐκπυρ. de suo eleganter addidit Int. Deinde etiam post ὀπτάνιον repetendum est ἐκπυρούμενον.

'ΕΚΠΥΡΟ'Ω, *fervefacio*. 2 Macc. VII, 3. 4.

'ΕΚΡΕ'Ω, *effluo*. אָזַל, *abeo*. *Symm.* Iob. XIV, 11. — דָּאַב, *doleo*, *fatigor*. *Symm.* Ps. LXXXVII, 10. pro *fatigatus*, sc. *lacrymis*, habet: ὁ ὀφθαλμός μου ἐξέῤῥευσεν, quod respondet vernaculo: *in Thränen zerfliessen*.

*"ΕΚΡΗΓΜΑ, *eruptio*, *ruptura*, spec. *eruptio aquarum in magnis imbribus*. נִבְקַע, Niph. *disrumpor*. Ez. XXX, 16.

*'ΕΚΡΗ'ΓΝΥΜΙ s. ἐκρηγνύω, *effringo*, *erumpo*. נָתַק, *evello*. Iob. XVIII, 14. ἐκραγείη. Vide s. ἀποῤῥήγνυμι, διαῤῥήγνυμι, et ῥήγνυμι.

'ΕΚΡΙΖΟ'Ω, *eradico*, etiam *funditus everto*, *destruo*, *diruo*. *הִשְׁלִיךְ, Hiph. a שָׁלַךְ, *proiicere facio*. Ioel. I, 7. de vinea ἐξερίζωσεν sec. *Compl.* et *Cyrillum*. — נָתַשׁ, *evello*, *exstirpo*. Ier. I, 10. ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν. — *עָכַר, *perturbo*.

Inc. Prov. XV, 6. Permutavit עָכַר cum עָקַר, aeque ac LXX. - עָקַר, *eradico.* Dan. VII, 8. Soph. II, 4. Adde *Aqu.* et *Symm.* Gen. XLIX, 6. ἐξεῤῥίζωσαν τεῖχος, *diruerunt* murum. - שֹׁרֶשׁ, *radix. Incert.* Iud. V, 4. Pro שָׁרְשָׁם, *radix eorum,* legerunt שֵׁרְשָׁם, in Coni. *Pihel,* quod notat *eradicare.* - שֵׁרֵשׁ, Pih. *eradico. Symm.* Iob. XXXI, 8. Ps. LI, 7. Sir. III, 8. ἐκριζοῖ θεμέλια. 1 Maccab. V, 52. ἐξεῤῥίζωσεν τὴν πόλιν, coll. Sirac. XLIX, 8.

* 'ΕΚΡΙΖΩΤΗ'Σ, *exstirpator.* 4 Macc. III, 5.

'ΕΚΡΙ'ΠΤΩ, *eiicio, proiicio, dispello, negligo.* גָּרַשׁ, *expello.* Soph. II, 4. - הֵטִיל, Hiph. a טוּל, *eiicio, proiicio.* Ier. XXII, 28. - טְרִיָּה, foem. *humida.* Iud. XV, 15. ἐξεῤῥιμμένην. Legerunt טְרוּחָה, a טָרַח, *deiecit, abiecit,* aut טרודה. - נָדַף, *dispello.* Ps. I, 4. - נָטַשׁ, *dimitto. Symm.* Ies. XXXIII, 22. LXX Iud. XV, 9. et VI, 3. - שָׁגָה, *erro, aberro.* Prov. V, 23. ἐκριφῆναι ἐκ βιότητος, *exturbari* e facultatibus. Conf. XIX, 27. - שָׁלַךְ, Hiph. הִשְׁלִיךְ, *proiicere facio.* Iud. IX, 17. sec. *Rom.* ἐξέῤῥιψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, vitam suam *neglexit.*

'ΕΚΡΥΈ'Ω, *defluo, elabor, dilabor.* נָבַל, *cado.* Ies. LXIV, 6. Zach. XIV, 12. sec. *Compl.* - נָשַׁל, *effluo.* Deut. XXVIII, 40. ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου. *Vulg. quia defluent et peribunt,* sc. folia s. olivae eius. Alii ישל ibi ad שָׁלַל referunt. 1 Macc. IX, 6. ἐξεῤῥύησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, *fugiebant* multi e castris. *Hesych.* ἐξεῤῥύησαν, ἔφυγον. *Lexic. Cyrilli MS. Brem.* ἐξεῤῥύησαν, ἠφανίσθησαν. *Suidas:* ἐξεῤῥύησαν, ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν πόλει (lege πολέμῳ ex *Phavorino*) φευγόντων.

* 'ΈΚΡΥΣΙΣ, *profluvium.* Legitur sec. *Vat.* Ez. XL, 38. ubi ad quamnam vocem hebr. referendum sit, incertum est. Suspicor ad vocem יָדִיחוּ, *abluent. Complut.* habet ἐκρύσεις.

'ΕΚΣΑΡΚΙ'ΖΩ, *carnem separo* vel *avello.* 'Εκσαρκίζομαι, *carnibus separor.* מִבְחָר, *electio.* Ezech. XXIV, 4. ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστῶν, *separata ab ossibus,* h. e. partes praestantissimae victimae. Bene quoad sensum.

'ΕΚΣΙΦΩΝΙ'ΖΩ, *per siphonem evacuo* vel *extraho.* שָׁאַף, *exhaurio, absorbeo.* Iob. V, 5. ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχὺς, robur illorum *evacuetur,* vel *exhauriatur.* Sic nempe *Hieronymus. Polychronius* ad h. l. ἐκσιφωνισθείη, τουτέστιν ἐκροφηθήσεται, δαπανηθήσεται, παντελῶς κενωθήσεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σιφωνιζομένων πρὸς τὸ μηδὲν ἔτι ὑγρὸν ὑπολείπεσθαι. *Hes.* ἐκσιφωνισθείη, διασκορπισθείη. *Suidas:* ἐκσιφωνισθείη, ἐκκενωθείη, ἐκρυῇ, διασκορπισθείη.

'ΕΚΣΚΕΤΑ'ΖΩ. Secundum *Stephanum exporto.* Item: *conficio, praeparo.* Sir. XLIX, 1. ἐκσκευασμένον ἔργῳ μυρε-

φοῦ, *praeparatum* opere pharmacopolae: ubi tamen alii codd. legunt simplex σκευάζω.

'ΕΚΣΟΒΕ'Ω, *expello*, *commoveo*, *perturbo*. Sap. XVII, 9. ἑρπετῶν συριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι, serpentum sibilis *perturbati*. *Hesych. Gloss. MS.* τῆς Παναρέτου et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐκσεσοβημένοι, ἐκτεταραγμένοι. Apud *Hesychium* tamen vitiose legitur 'Εκσεσοβισμένοι.

'ΕΚΣΠΑ'Ω, *extraho*, *educo*, *evello*. גּוֹחִי, *eductor*. Ps. XXI, 9. - הוֹצִיא, Hiph. a יָצָא, *exire facio*. Ps. XXIV, 16. Ez. XXI, 3. 5. - הִמָּלֵט, *eripiendo se*. 1 Sam. XIX, 10. ἐξεσπάσθη sec. *Alex.* Reliqui διεσώθη. - הֵסִיר, Hiph. a סוּר, *recedere facio*. Ez. XI, 19. - הִצִּיל, Hiph. a נָצַל, *eripio*. 1 Sam. XVII, 35. Amos. III, 12. IV, 11. Zachar. XIII, 2. - הִשְׁלִיךְ, Hiph. *proiicio*. Iob. XXIX, 17. - מַשָּׂאוֹת, plur. ex מַשְׂאָה, loco verbi positum. Ez. XVII, 9. - נָסַע, *proficiscor*, etiam *extraho*. Iud. XVI, 14. - נָשַׁל, *extraho*, *excutio*, *eiicio*. *Aqu.* Exod. III, 5. - נָתַק, *evello*. Iud. XX, 32. Ier. XXII, 24. - נָתַשׁ, *exstirpo*. Amos. IX, 15. - שָׁלַף, *educo*. Iud. III, 22. VIII, 10. 1 Sam. XVII, 51. LXX, *Theodot.* et *Ed. Quinta* Ps. CXXVIII, 5. *Theodoretus* auctor est, multos codd. hic habuisse ἐξανθῆσαι, seu, ut ipse explicat, πρὶν βλαστῆσαι καρπὸν, ubi ἐξανθεῖν est *florem emittere*, non, ut quidam putant, *florem perdere*.

'ΕΚΣΠΕΡΜΑΤΙ'ΖΩ, *semen emitto*. נִזְרַע, Niph. *seminor*. Num. V, 28. ἐκσπερματιεῖ σπέρμα, seminari faciet semen. Nam (quod addit *Drusius* ad h. l.) *etiam foemina eiicit semen. Apostolus vocat* ἐκβολὴν σπέρματος, *quod male reddunt susceptionem seminis*.

'ΕΚΣΠΛΑΓΧΝΙ'ΖΟΜΑΙ, *misericordia moveor*. חָמַל, *clemens sum*, *parco*. *Inc.* Deut. XIII, 8.

"ΕΚΣΤΑΣΙΣ, *horror*, *stupor*, *sopor*, *excessus mentis*, *cum mens extra se rapitur*. אַדִּיר, *magnificus*. Iud. V, 22. sec. *Ald.* N. L. Num fortasse ibi loco ἐκστάσεως reponendum est ἐκτάσεως? aut ἔκστασις significat h. l. *id*, *quod stuporem excitat?* ut Num. XIII, 33. - דִּבָּה, *fama mala*. Num. XIII, 33. ἐξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς. Vide s. v. אַדִּיר. *L. Bos. Proleg. in LXX* vertit: *protulerunt commotionem eius terrae. Bielius: exire fecerunt horrorem eius terrae*, h. e. ita delinearunt illam, ut quivis horreret vel trepidaret audiens de illa. *Patric. Iunius* et *Grabius* pro ἔκστασιν ibi legendum putant ἔνστασιν, *infamiam terrae*. - זְוָעָה, *commotio*. 2 Par. XXIX, 8. - חָפַז, infin. *festinando*. *Theod.* et LXX Psalm. XXX, 23. Significat ibi ἔκστασις *pavorem*, *trepidationem*, et *desperationem rerum omnium*. 'Εν τῇ ἐκστάσει μου, cum in summo periculo constitutus humano consilio me evadere posse desperarem. Ps. CXV, 2. ἔκστασις est *pavor trepidantis*. *Lexic. Cyrilli MS. Brem.* interpretatur ἐν τῷ ὑψωθῆναί με. *Suidas*

ex *Theodoreto* de *peccato* explicat. – חֲרָדָה, *trepidatio*. Gen. XXVII, 33. 2 Reg. IV, 13. Ez. XXVI, 16. – מְהוּמָה, *turbatio*. *Theod.* Deut. VII, 23. LXX 2 Par. XV, 5. Zach. XIV, 13. – מַטֶּה, *virga*. Hab. III, 13. ubi tamen pro ἐκστάσει Graecos vertisse ἐκτάσει coniicit *L. Bos Prolegg.* c. 3. ut per ἔκτασιν intellegatur *baculus* vel *virga extensa*, s. *manus extensa*, quae aliter χεὶρ ἐκτεταμένη dicitur. *Cappello* in *Critica S.* p. 607. videntur legisse בְּסָטֵיו. a סָטָה, quod μανίαν reddiderunt. Ps. XL, 5. Alii LXX legisse putant בְּחֵמָה s. בְּחֵמָהוֹן, vel aliquid simile a חֵמָה. Mihi vero cum *Buxtorfio* in *Anticrit.* pag. 667. LXX in voce hebr. reddenda respexisse videntur ad verbum מוּט, quod *moveri*, *dimoveri* notat, unde מוֹט, *dimotio*. Huic significationi quoque affine est gr. ἔκστασις, quod *dimotionem alicuius rei de statu suo* notat, a v. ἐξίστημι, *de statu deiicio, dimoveo*. Est vero h. l. ἔκστασις *trepidatio*, *cum e suis quisque locis milites moventur et fluctuant*. – *מְסַפֵּחַ, *adiungens*. *Inc.* Hab. II, 15. ubi ἔκστασις vel est *temulentia*, *quae ex vino largiter hausto oritur*, vel *ipsum vinum fortius ac largiter haustum*, *quod ἔκστασιν efficit*. Caeterum hic interpres legit מְכַפֵּה, a כָּפָה, *deprimere, subigere, subvertere*. – מַשְׂטֵמָה, *odium*. *Quint. Ed.* Hos. IX, 7. ubi ἔκστασις est *ira ad μανίαν s. ἔκστασιν, excessum mentis, usque vehemens*. Vide infra s. v. μανία. – *נְצִיב, *praeses*, it. *praesidium militum alicubi positum et constitutum*. *Symm.* sec. marg. cod. 108. *Holm.* 1 Sam. XIII, 3. Suspicor, ὑπόστασιν legendum esse, aut ἔκτασιν. – *עֹבְרִים, *transgressores*. Prov. XXVI, 10. ubi ἔκστασις est *irae excessus, ira vehementior*, quam notionem quoque habet עֶבְרָה, et radix עָבַר in Hithp. Vide hic reliquos Intt. – פַּחַד, *pavor*. 1 Sam. XI, 7. 2 Par. XIV, 14. XVII, 10. ubi ἔκστασις κυρίου est i. q. ἔκστασις παρὰ κυρίου, *terror a Deo effectus*, 1 Sam. XIV, 15. – *רֹדֵם, *part.* cum affixo pronom. *dominans eis*. Ps. LXVII, 29. ἐν ἐκστάσει. Vocem hanc cum *Vulg. Syro* et *Arabe* retulisse videntur, non ad רָדָה, sed ad רָדַם, unde Niph. נִרְדַּם, et תַּרְדֵּמָה, *sopor altus*, quod per ἔκστασιν vertere solent. – שַׁמָּה, *res stupenda*. Ier. V, 30. – שַׂעַר, *horror*. Ez. XXVII, 35. XXXII, 10. – תִּמָּהוֹן, *stupor*. Deut. XXVIII, 20. Zach. XII, 4. *Hesych.* φρενὸς ἔκστασις, ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὤν. *Suidas*: ἔκστασις, θαυμασμὸς καὶ ἀλλοίωσις. – תַּרְדֵּמָה, *sopor altus*. Genes. II, 21. XV, 12. *Symm. Theod.* Prov. XIX, 15. *Theod.* Gen. XV, 12. 1 Sam. XXVI, 12. Iob. XXXIII, 15. Ies. XXIX, 10. *Hesych.* Ἔκστασις, ὕπνος (ἐκστατικός), φόβος. Etiam *Cophtitis* ἔκστασις *somnum* notat. Conf. *Philon.* in libro *quis rer. div. haeres* p. 350. *Gloss. Brem.* ἔκστασις, θεωρία. Legitur praeterea Dan. VII, 28. (sec. *Chis.* ubi verba chaldaica שַׂגִּיא רַעְיוֹנַי יְבַהֲלֻנַּנִי, *multum cogitationes meae terruerunt me*, redduntur σφόδρα ἐκστάσει περιειχόμην) ac apud *Inc.* Iud. XVI, 14. μετὰ τῆς ἐκστάσεως; quae verba

Montfauconio posita esse videntur pro ἐν τῇ ἐκστάσει. Vertit enim *in ecstasi*, h. e. *in somno profundo*, quo, ut ex orationis serie apparet, sepultus iacebat. *Cod. Alex.* habet ἐκτάσεως, ut intellegantur expansa et certa serie diducta fila, quibus trama intexitur per transversum. Fortasse ἔκστασις h. l. notat *id quod prostat*: tunc non opus esset mutare hanc vocem in τοῦ διάσματος, aut ὑφάσματος, quae olim fuit mea coniectura. Caeterum huic voci nihil respondet h. l. in textu hebr. Ps. XXX, 1. ἐκστάσεως, propter animi ingentem commotionem, quae ad Psalmum hunc scribendum impulit, coll. v. 23. Vide ad h. l. *Schol.* ed. *Rom.*

ἘΚΣΤΕΡΕΟ'Ω, *penitus induresco.* שָׁלַף, *educo, extraho. Sexta edit.* Ps. CXXVIII, 5. ἐκστερεῶσαι. *Montfauconus* transtulit *excutiatur*: non male quoad sensum: equidem tamen πρὸ τοῦ ἐκστερεῶσαι vertere mallem *priusquam ad maturitatem aut firmitatem perveniat*: nam fruges terrae tantum in maturitate sua evelli et extrahi solent. Conf. *Drusium in Fragm.* p. 1029.

ἘΚΣΤΡΑΓΓΙ'ΖΩ, *guttatim exprimo, stillatim excolo, faeces exhaurio.* מָצָה, *exsugo.* Ez. XXIII, 34. *Symm.* Psalm. LXXIV, 9. ἐκστραγγιοῦσιν. *Montf.* edidit ἐκστραγγίσουσι: pro quo in *Catena PP. GG.* T. II. p. 557. perperam legitur ἐκστραγιοῦσι. *Aqu. Symm. Theod.* Ies. LI, 17.

ἘΚΣΤΡΑΤΕΥ'Ω, *in aciem egredior, exercitum in expeditionem educo.* יָצָא, *exeo.* Prov. XXX, 27.

ἘΚΣΤΡΕ'ΦΩ, *everto, perverto.* הָפַךְ, *everto, subverto.* Ier. XXIII, 36. Amos. VI, 12. - *פָּרַק, *evello.* Zach. XI, 16. sec. *Vat.* - צוֹדֵד, Pih. a צוּד, *venor.* Ez. XIII, 20. - תַּהְפֻּכָה, *perversitas.* Deut. XXXII, 20. γενεὰ ἐξεστραμμένη, generatio perversa: coll. Tit. III, 11. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ἘΚΣΥΡΙ'ΖΩ, *exsibilo.* שָׁרַק, idem. *Symm.* Iob. XXVII, 23. ἐκσυριεῖ. Sirac. XXII, 1. πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ, quivis *exsibilabit* infamiam eius. Ita legitur quidem in omnibus codd. et libris editis, mallem tamen legere ἐκσυρεῖ (ab ἐκσύρω, *scopis quasi everro ac eiicio*), *removebit a se, arcebit a sua familiaritate.* Suadet hanc emendatam lectionem partim comparatio pigri cum lapide conspurcato in antec., coll. v. 2., partim auctoritas *Syri* Interpretis.

ἘΚΣΥ'ΡΩ, *scopis quasi everro, eiicio.* גָּרַף, *aveho, abstraho. Theod.* Iud. V, 21. ἐξέσυρεν, ubi alii codd. habent ἐξέβαλεν. Hinc *Vulg. traxit cadavera eorum.*

*ἘΚΣΦΟΝΔΥΛΙ'ΖΩ, attice pro ἐκσπονδυλίζω, *cervicem confringo.* 4 Macc. XI, 18. Reperitur haec vox quoque in *Etymol. M.* col. 324, 44.

*ἜΚΤΑΞΙΣ, *ordinatio, instructio aciei.* חֲרָדָה, *trepidatio.* 2 Reg. IV, 13. sec. *Compl.* ubi tamen vel ἔκστασις, quod

reliqui libri habent, vel ἐκτάραξις reponendum erit. Significat autem חֲרָדָה h. l. *sollicitam curam.*

ἘΚΤΑΡΆΣΣΩ, *ΤΤΩ*, *exturbo*, *perturbo*, *conturbo*. בִּלַּע, Pih. *absorbeo*. Ies. III, 12. sec. *Compl.* Sensum secuti sunt. – בִּעֵת, Pih. *perterreo*. Ps. XVII, 5. – *הִתְגָּעֵשׁ, Hithp. *commoveo me*. *Inc.* Ier. XLVI, 8. *Vulg. movebuntur.* – צִמֵּת, Pih. *exscindo*. Ps. LXXVII, 17.

ἘΚΤΑΣΙΣ, *extensio*, *exporrectio*. *אֵבֶר, *penna*. Ezech. XVII, 3. μακρὸς τῇ ἐκτάσει, *qui est longo membrorum ductu praeditus:* ubi ἔκτασις *extensionem corporis* notat. *Vulg. longo membrorum ductu. Aqu.* τὰ μετάφρενα, *dorsa.* Sermo ibi est de aquila, et אֵבֶר notat *corpus pennis instructum.* – מַטֶּה, *baculus*, *virga*. Iud. XV, 4. V. var. lectt. Hab. III, 14. διέκοψας ἐν ἐκτάσει (sic enim pro ἐκστάσει legendum coniicit *L. Bos. Proleg.* in LXX c. 3.) κεφαλὰς δυναστῶν, divisisti extensione, h. e. baculo vel virga extensa, sive manu extensa capita potentum. Conf. Ier. XXI, 5. – מִשְׁלוֹחַ, *missio*. *Symm. Theod.* Ies. XI, 14. Missio manus est *extensio.*

ἘΚΤΆΤΤΩ, *άσσω*, *constituo*, *ordino*, *scribo*, *accingo*, s. *aciem instruo*. הִצְבִּיא, Hiph. *exercitum conscribo*. 2 Reg. XXIV, 39. τὸν γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, scribam principis exercitus scribentem populum terrae. *Hes.* ἐκτάσσοντα, χαράσσοντα, γράφοντα. – חָרַד, *trepido*, et h. l. *sollicitus sum*. 2 Reg. IV, 13. sec. *Compl.* ubi ἐκτάσσειν est *ordinare*, *magnum apparatum facere*. Vide supra s. v. ἔκταξις. – מִנָּה, Pih. *determino*, *definio*, *assigno*. Dan. I, 10. *Chis.* τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν, *constituentem* s. *ordinantem* cibum vestrum. – נַעַר, *puer*. Neh. IV, 16. τῶν ἐκτεταγμένων. Vox hebr. usurpatur quoque de *ministris* ac *servis publicis*. – צָבָא, *exercitus*. Num. XXXII, 27. ἐκτεταγμένοι ἔναντι κυρίου. 2 Maccab. XV, 26. τῆς στρατιᾶς ἐκταγείσης.

ἘΚΤΕΊΝΩ, *extendo*, *expando*. *דִּבֵּר, *loquor*. 1 Sam. I, 16. ἐκτέτακα, sc. λόγον s. δέησιν, *extendi* orationem meam. Sic παρατείνειν λόγον legitur Act. XX, 7. Non opus itaque est, ut in ἐκλάληκα mutetur, aut cum *Trendelenburgio* statuatur, eos respexisse ad primam verbi דִּבֵּר notionem, e qua est *ducere*, *trahere*. – דָּרַךְ, *calco*. *Symm.* Ps. VII, 13. ἐκτενεῖ. Fortasse legendum ἐντενεῖ, *intendet*, qua voce et LXX h. l. usi sunt: sed et recepta lectio habet, quo se tueri possit, nam arcus, postquam tensus est, deinde extenditur. *Vulg.* et *Hier. intendit*, qui ἐντείνει legisse videntur, nisi et hic scribendum est *intendet*. – הוֹשִׁיט Hiph. a יָשַׁט, *porrigo*. Esth. IV, 10. V, 2. VIII, 4. – הֵרִים, Hiph. a רוּם, *elevo*. Genes. XIV, 22. – הִשְׁלִיךְ, Hiph. *proiicio*. Ps. LIX, 9. ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, super Idumaea extendam calceum meum, s. eam calceo meo premam, h. e. subiiciam

mihi. Apud *Hesychium* in v. *'Ιδουμαία* hoc idem esse dicitur ac *ἐπὶ τὴν ἐκλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν.* – זָמַם, *cogito malum.* Prov. XXX, 32. Libere verterunt. – זָרָה, *spargo.* Prov. I, 17. *ἐκτείνονται δίκτυα.* In textu hebr. legitur מְזֹרָה, ubi confer arab. سوى, *aequaliter distendit*, sec. *Golium* p. 2222. – יָשָׁר, *rectus.* Ez. I, 23. *αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι*, alae eorum expansae. *Hesych. ἐκτείνεται, ἁπλοῦται.* – מָשַׁךְ, *traho.* Hos. VII, 5. XI, 5. *ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτοὺς*, in corruptione hominum extraxi s. eduxi illos. – נָגַר, Niph. *effusus, diffusus sum*, s. *me effundo. Symm.* Psalm. LXVI, 2. *ἐκτεταμένη.* Sensum expressit. Nam *manus effusa* est *manus extensa.* – נָטָה, *tendo*, *extendo.* Ex. VII, 5. 19. VIII, 5. 6. – נָטַשׁ, *dimitto*, etiam *in diversas partes*, s. *diffundo.* Ez. XXXII, 4. – *נָשַׁק, *armo me. Inc.* 1 Par. XII, 2. *ἐκτείνοντες τόξον.* Fortasse scribendum est *ἐντείνοντες. Vulg. tendentes arcum.* – נָשָׂא, *attollo.* Ex. VI, 8. Num. XIV, 30. Neh. IX, 15. – *נָתַר, *solvo, expedio.* 2 Sam. XXII, 33. *ἐξέτεινεν* sec. cod. *Alex. Vulg. complanavit perfectam viam meam.* Alii libri habent *ἐξετίναξεν.* – עֶרְיָה, *retectio.* Hab. III, 8. *ἐκτείνων* (alii *ἐντείνων*) *ἐντενεῖς τὸ τόξον σου.* Nudabatur arcus, ut tenderetur. – פָּרַד, *separo.* Ez. I, 11. Quae sunt extenta, sunt quoque separata ac disiuncta. – פָּרַשׂ, *expando.* Ex. V, 20. Ies. I, 15. Hos. V, 1. – פָּשַׁט, *irruo.* Iud. IX, 33. et 44. sec. *Vat.* ac *Inc.* In utroque loco dicitur de exercitu se expandente eo consilio, ut impetum faciat. Non opus itaque est, ut post *ἐκτενεῖς* cum *Bielio χεῖρα* suppleatur. Adde *Aqu.* 1 Sam. XXX, 16. – *שָׁטַח, *expando.* Ierem. VIII, 2. sec. *Compl. ἐκτείνουσιν*, quae est vera lectio. Altera *ψύξουσι* est merum glossema: nam expandebantur siccandi causa. – קָרַם, *superindo.* Ez. XXXVII, 16. *ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα.* – שָׁלַח, *mitto. Symm. Theod.* Ps. LIV, 21. *Symm. Sexta Ed. et LXX* Ps. LXXIX, 12. ubi sensum expresserunt. *Inc.* Ez. XXXI, 6. *Aqu. Theod.* Ies. LVIII, 9. LXX Gen. III, 22. VIII, 9. Iud. V, 15. sec. cod. *Alex.* – שְׁלַח, chald. Esdr. VI, 12. Legitur praeterea (ubi nihil est in textu hebraico) Prov. XXIII, 32. *ἐκτείνεται*, *tanquam moribundus extenditur.* Conf. *Gataker.* ad *Marc. Antonin.* IV, 3. p. 124. et *Casaub.* ad *Sueton. Aug.* cap. 78. Sap. X, 2. *ἐξέτεινεν αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου*, *eduxit* eum a delicto suo, h. e. gratiam ac poenitentiam ei suggessit. Sir. XIV, 13. *κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον* (sc. *τὴν χεῖρά σου*) *καὶ δὸς αὐτῷ*, secundum vires tuas extende manum aut *benignitatem* tuam, et da illi. Manus extensio h. l. liberali tribuitur. *Vulg. exporrigens. Camerarius* laudat libros, ubi h. l. *ἔκτινον* legatur, hoc sensu: persolve pro viribus debitum, nimirum benignitatis. 1 Macc. VII, 47. *ἐξέτειναν παρὰ τῆς Ἱερουσαλήμ. Vulgat.* bene: *suspenderunt* contra Hierosolymam,

Ita quoque *Syrus*. Confer supra s. v. נָשָׂא. Vsus autem ita est h. l. hoc vocabulo per *antanaclasin;* praecesserat enim: ἣν ἐξέτεινεν ὑπερηφάνως. – Vide infra s. Πλήττω et Συμβολή.

'ΕΚΤΕΛΕ'Ω, *perficio*. 2 Paral. IV, 5. ubi nihil est in textu hebr. 2 Macc. XV, 9. τοὺς ἀγῶνας, οὓς ἦσαν ἐκτετελεκότες. *Cant. tr. puer.* v. 16. ubi pro ἐκτελέσαι, vel, ut alii habent, ἐκτελέσθαι, reponendum est ἐκτελείσθω, *perficiatur*. *Gloss. MS. in Cant. tr. puer.* ἐκτελέσθω, λειτουργείτω. Legendum: ἐκτελείσθω, λειτουργείσθω.

'ΕΚΤΕ'ΜΝΩ, *excido*, *abscindo*. בָּצַע, Pih. idem. Ies. XXXVIII, 12. 2 Macc. XV, 33. 4 Macc. X, 17.

*'ΕΚΤΕΝΗ'Σ, *extensus*, *sedulus*, *assiduus*, *acer*, *vehemens*. 3 Macc. V, 29. κατὰ τὴν σὴν ἐκτενῆ πρόθεσιν, ex *diserta* tua voluntate, s. *severo* decreto tuo. Τὸ ἐκτενὲς, *assidua opera*, *summa dilegentia*. 3 Macc. III, 10. πᾶν ἐκτενὲς προςοίσεσθαι πρὸς ἀντίληψιν, h. e. omnem *dilegentiam* adhibituros ad defensionem, s. omnibus *viribus* opitulaturos. *Hes.* et *Suid.* ἐκτενὲς, ἐπιμελές.

'ΕΚΤΕΝΙ'Α s. 'ΕΚΤΕ'ΝΕΙΑ, *extensio*, *contentio*, *assiduitas*, *vehementia*. Iudith. IV, 7. ἐν ἐκτενείᾳ μεγάλῃ, *instantissime*, *acerrime*. 2 Macc. XIV, 38. 3 Maccab. VI, 41. ἐπιστολὴ — ἔχουσα τὴν ἐκτένειαν, i. q. c. XI, 34. ἔχουσα οὕτως, et v. 16. περιέχουσα τὸν τρόπον τοῦτον, ubi ἐκτένεια *tenorem*, *argumentum* notat. *Hesych.* Ἐκτενίαν, συνεχῶς ποιεῖν τὸ αὐτὸ, et: Ἐκτενία, ἅπλωσις.

'ΕΚΤΕΝΩ͂Σ, *extense*, *vehementer*. אֲהָהּ, *ahah*, *ah*. Ioel. I, 14. κεκράξατε πρὸς κύριον ἐκτενῶς. Bene. – בְּחָזְקָה, *in robore*. Ion. III, 8. coll. Iudith. IV, 10. – חֻצָה, *foris*. *Aqu. Theod.* Ies. XXXIII, 7. Legerunt עַזָּה aut חָזְקָה. *Hesych.* ἐκτενῶς, προθύμως, ἢ διατεταμένως. *Phavorin.* Ἐκτενῶς, συντόνως, ἐπιμόνως, ἢ ὀλιγοψύχως, καὶ προθύμως καὶ φιλανθρώπως.

'ΕΚΤΗ'ΚΩ, *liquefacio*, *tabefacio*, *absumo*. דִּבֵּר, Pihel, *loquor*. 1 Sam. I, 16. ἐκτέτηκα sec. libros nonnullos, sed vitiose pro ἐκτέτακα. Vide supra s. v. ἐκτείνω. – הִדְאִיב, Hiph. a דָּאַב, *dolere facio*. Lev. XXVI, 16. Vocem metaphoricam pro propria posuerunt. – הִמְסָה, Hiph. *liquefacio*, etiam *consumo*. Ps. XXXVIII, 15. ἐξέτηξας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *absumsisti* animam eius. *Hes.* ἐξέτηξας, ἀνήλωσας. Sic *membra liquefacta* pro *consumtis* dixit *Silius* I, 178. – הִתְקוֹטֵט, Hiph. a קוּט, *fastidio*, *torqueo me*. Ps. CXVIII, 157. CXXXVIII, 20. – כִּלָּה, Pih. *consumo*. Iob. XXXI, 16. – נָמוֹג, Niph. a מוּג, *diffluo*. *Aqu. Symm.* Ios. II, 9. – צִמֵּת, Pih. *exscindo*. Ps. CXVIII, 138. ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος, *consumsit* me seu *tenuem reddidit*, *tabefecit* zelus. *Hesych.* ἐξέτηξεν, ἐλέπτυνεν. *Suidas:* ἐξέτηξεν, ἠφάνισεν. *Phav.* ἐξέτηξεν, ἐδάμασεν, ἢ ἠφάνισεν, ἐλέπτυνεν. Sir. XVIII, 18. ἐκτήκει ὀφθαλμοὺς, *tabescere*

facit oculos, dum sc. eum contristat et affligit sua duritie. Sirac. XXXI, 2. ἀγρυπνία πλούτου ἐκτήκει σάρκας, *attenuat* corpus.'

'ΕΚΤΙ'ΘΗΜΙ, *expono, publico.* גָּלָה, *revelo.* Iob. XXXVI, 15. – הִגִּיעַ, Hiph. a נָגַע, *pertingo, pervenio.* Esth. VIII, 17. – נָתַן, *do.* Esth. III, 14. IV, 7. VIII, 5. 14. ἐξετέθη τὸ πρόςταγμα, *publicabatur* mandatum. – נָתַן דָּת, *do legem.* Esth. IX, 14. – *עָרַךְ, *res e regione invicem dispono,* et metaph. *expono, ordine quodam enarro et laudo.* Symm. Ps. XXXIX, 6. – רְשַׁם, chald. *consigno.* Dan. VI, 9. ἔκθες γραφήν. – שׂוּם, *pono.* Dan. III, 30. ἐκτίθεμαι δόγμα, *edictum publice exponendum curo,* vel *edicto sancio, edico.* Sap. XVIII, 5. de *infantibus* dicitur; *qui exponuntur,* coll. Act. VII, 22.

'ΕΚΤΙ'ΚΤΩ, *foetum edo, pario.* הוֹלִיד, Hiph. a יָלַד, idem. Ies. LV, 10.

'ΕΚΤΙ'ΛΛΩ, *evello, expilo, eradico, exstirpo.* גְּדַד, chald. *excido, succido.* Dan. IV, 29. – *הִמְלִיט, *eripio, decortico, detero me.* Symmach. Iob. XIX, 20. ἐξέτιλλον τὸ δέρμα μου ὀδοῦσιν ἐμοῖς, evellebam pellem meam dentibus meis. Videtur haec versio *Aquilae* potius esse. Caeterum habet מָלַט hanc significationem ex usu l. arab. ملط. – חָתָה, *capio,* etiam *aufero, abripio.* Ps. LI, 5. Ad h. l. *Phavor.* ἐκτῖλαι, ἐκτινάξαι. *Suidas* explicat ἀποσπάσαι. – מְרִיט, chald. Peh. *depilo.* Dan. VII, 4. – נָתַשׁ, *exstirpo.* Οἱ ἄλλοι Ier. XXXI, 28. LXX 1 Reg. XIV, 15. Ierem. XXIV, 6. Dan. XI, 4. – עָקַר, idem, Cohel. III, 2. קַצַּץ, chald. Pah. *amputo.* Dan. IV, 11. – שָׁמַט, *dimitto.* Symm. Ps. CXL, 7.

*'ΕΚΤΙ'ΝΑΓΜΑ, *excussio.* זֶרֶם, *inundatio. Inc.* et libri nonnulli sec. *Bos.* Ies. XXVIII, 2. *Vulgat. impetus.* [Fortasse legendum ἐντίναγμα, quo *Aquila* Ies. XXXII, 2. hoc ipsum vocabulum expressit. *K.*]

'ΕΚΤΙΝΑΓΜΟ'Σ, *excussio.* בּוּקָה, *evacuatio.* Nah. II, 10. ubi notat *quisquilias, quae excutiuntur. Gloss. MS. in Proph.* ἐκτιναγμὸς, ἀνακίνησις. Sir. XXII, 13. ἐν τῷ ἐκτιναγμῷ αὐτοῦ, cum *excusserit se,* h. e. cum impia sua verba et opera protulerit, dum quid eiaculatur: ubi in codd. cum ἐντιναγμὸς permutatur. *Grotius* legit ἐν τῷ ἐκτινασμῷ αὐτοῦ, *iaculatione ipsius,* per quam *verba probrosa* intellegit.

'ΕΚΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *excutio, emitto.* אַתַּר, chald. Aph. a נְתַר, *defluere facio.* Dan. IV, 11. ἐκτινάξατε τὰ φύλλα. – בָּקַק, *evacuo.* Nahum. II, 2. – חָבַט, *quatio, concutio. Inc.* Ies. XXXVIII, 27. – נְעוּרִים, plur. *pueritia.* Ps. CXXVI, 5. υἱοὶ ἐκτετιναγμένων, *filii excussorum.* Habuerunt pro partic. Paul vocis נָעַר, *excussit:* sed perperam. *Suidas* ad h. I. ex *Theodoreto:* ἐκτετιναγμένων, υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων, οἱ σφόδρα τα-

λαιπωρούμενοι. - נָעַר. *Inc.* Iud. XVI, 20. ἐκτινάξομαι, *excutiam me.* Nehem. V, 13. Iob. XXXVIII, 13. ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς, ut *excutiat* s. *removeat* impios ex illa. *Hesych.* ἐκτινάξαι, ἀποκινῆσαι. Ies. LII, 2. ἐκτίναξαι τὸν χοῦν, *excute* pulverem. - *נִצֵּל, *spolio.* Exod. III, 22. *Syrus* teste *Procopio* in *Cat. Niceph.* p. 590. ἐκτινάξατε, κενώσατε. נְפַל, chald. *cado.* Dan. VII, 20. - נָפַץ, *dispergo.* Iud. VII, 19. 1 Reg. V, 9. *Theodot.* Ies. XXVII, 9. *Aqu.* Ier. XXII, 28. - *בָּחַר, *solvo.* 2 Sam. XXII, 33. Permutavit fortasse auctor versionis ἐξετίναξεν בָּחַר cum נָעַר, nisi ἐκτινάσσειν ὁδὸν explicare malis: *viam removendis omnibus impedimentis aequare ac parare.* Sed Syriacum ܦܠܛ in Aph. notat *excussit.* Conf. vers. Syr. Coh. VI, 3. Sir. XXII, 2. ἐκτινάξει χεῖρα, illico illud manibus *excutiet.* *Syrus* perperam: *complodit manibus suis.* 1 Maccab. X, 8. ἐξετίναξαν τὰς σχίζας εἰς τὸν λαὸν, *emiserunt* iacula in populum.

'ΕΚΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, *abortum facio*, seu: *infero*, *foetum immaturum expello*, *abortio.* גָּעַל, *fastidio.* *Symmach.* Iob. XXI, 10. οὐκ ἐξέτρωσε. Ita *Bielius Trommium* ac *Montfauc.* secutus. Ferri quidem posset haec interpretatio, si praeeuntibus LXX שׁוֹר non de *bove*, sed de *vacca* explicetur, quod tamen textus hebr. non admittit. Pertinent potius haec verba ad וְלֹא תְשַׁכֵּל, *et non sterilescet*, h. e. *non abortivit* in fine commatis. *Hesych.* ἐξέτρωσεν, ἐξήμβλωσεν, ἐνέῤῥιψε (legendum videtur ἐξέῤῥιψε) τὸ βρέφος. Apud *Diodor. Sic.* lib. III. pag. 198. est τὸ βρέφος ἐκτρῶσαι πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου.

'ΕΚΤΙ'Ω, *expendo*, *exsolvo.* נָתַן, *do.* Iob. II, 4. ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, omnes facultates suas homo pro anima sua *exsolvet.* *Hesych.* ἐκτίσει, ἀποδώσει.

'ΕΚΤΟΚΙ'ΖΩ, *parere facio*, *in usuram do*, *foenero.* הוֹלִיד, Hiph. a יָלַד, *parere facio.* *Symm.* Ies. LXVI, 9. μὴ ἐγὼ ὁ καθίζων ἐπὶ τὸ τεκεῖν, οὐκ ἐκτοκίζω; ubi ἐκτοκίζειν est *praestare partum*, non *parere*, ut *Curterius* transtulit, hoc sensu: num ego alias mulieres parere facerem, et facere non possem, ut pareret Sion? - הֵחִיל, Hiph. a חוּל, *parturire facio.* *Symm.* Ps. XXVIII, 7. - הִשִּׁיךְ, Hiph. a נָשַׁךְ, *in usuram do.* Deut. XXIII, 20. 21.

'ΕΚΤΟΜΙ'ΑΣ, *exsectus*, *castratus*, *exsectione testiculorum eunuchus factus.* נָתוּק, part. Pah. *avulsus.* Levit. XXII, 24. ἐκτομίαν, h. e. iuxta *Gloss.* in *Octat.* ἐκτετμημένον. *Hesych.* ἐκτομίας, εὐνοῦχος, σπάδων.

'ΕΚΤΟΜΗ'Σ, *exsectio.* שֶׂרֶט, *incisio.* *Theod.* Lev. XIX, 28. Ib. XXII, 24. sec. cod. *Alex.*

*"ΕΚΤΟΝ, *sexto loco.* Sir. XVII, 5. sec. *Compl.*

'ΕΚΤΟΠΙ'ΖΩ, *e loco moveo*, vel *transfero*, *subduco*. 'Εκτοπίζω ἐμαυτὸν, *sedem muto, discedo ex uno loco in alium*. 2 Macc. VIII, 13. διεδίδρασκον καὶ ἐξετόπιζον ἑαυτοὺς, diffugiebant et *loco se movebant*. *Suidas*: ἐκτοπίσαι, μακρὰν καταστῆσαι.

'ΕΚΤΟΡΝΕΥ'Ω, *tornando efformo*. Hinc ἐκτετορνευμένη ἀμύγδαλος, *amygdalus tornando efformata*, vel *effigiata in amygdalum*, s. *amygdali formam*. מְשֻׁקָּדִים, part. plur. Pyh. *amygdalati*, i. e. *amygdali speciem referentes*. *Symm*. Ex. XXV, 33. 36. Vide infra s. v. ἐντορνεύω.

"ΕΚΤΟΣ, *sextus*. *שְׁבִיעִי, *septimus*. Gen. II, 6. Legerunt cum *Syro* et cod. *Samar*. הַשִּׁשִּׁי. Vide tamen *Grabii Ep. ad Millium* pag. 67. – שֵׁשׁ, *sex*. 2 Reg. XVIII, 10. – שִׁשָּׁה, Pih. *sexto*. Ez. XLV, 13. – שִׁשִּׁי. Gen. I, 31. Ex. XVI, 5. – שֵׁת, chald. Esdr. VI, 15.

'ΕΚΤΟ'Σ, *extra, praeter, seorsim, sine*. לְבַד, *seorsim*. 1 Reg. IV, 23. Ies. XXVI, 13. – *מ praefix. 2 Par. XXIII, 14. *Vulg*. *extra*. – מִלְּבַד, *seorsim*, *separatim*. 1 Reg. X, 13. 2 Par. IX, 12. Dan. XI, 4. – *מַלְמַד, *stimulus*. *Inc*. et *LXX* sec. cod. *Alex*. Iud. III, 31. ἐκτός. Sic legitur in antiquissimis codd. V. *Hieronymi Quaest*. in *Heptat*. lib. VII. quaest. 25. Legerunt מִלְּבַד. Confer ad h. l. *Scharfenb*. – רַק, *tantummodo*. *Aqu*. Ies. XXVIII, 19. Fortasse etiam Iob. I, 16. sec. *Cod*. *Syr*. *Hex*. 2 Macc. XI, 25. ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, *sine tumultu agere*. *Hesych*. ἐκτὸς, δίχα, πάρεξ ἢ ἔξω. Sir. Prol. οἱ ἐκτὸς, *extra Palaestinam in Aegypto degentes*.

*"ΕΚΤΟΤΕ, *ex tunc*, *ex eo tempore*. מֵאָז, idem. *Symm*. Ies. XVI, 13. ubi *Theod*. ἀπὸ τότε. Vide *Maittaire de dial*. p. 90. ed. *Sturz*.

'ΕΚΤΡΕ'ΠΩ, *everto*, *converto*. *הֶחֱרִיד, *perterrefacio*, *terrorem incutio*. Iud. VIII, 12. sec. *Compl*. ubi pro ἐξέτρεψε *Scharfenbergio* ad h. l. legendum videtur vel ἐξέτριψε, vel ἐξέστρεψε, ut הֶחֱרִים legerint, consentiente *Iosepho A. I.* V, 6, 5. p. 294. T. I. *Haverc*. Sed ἐκτρέπειν ab ἀποσοβεῖν et ἐκσοβεῖν parum differt. – הָפַךְ, *verto*, *converto*. Amos. V, 8. ἐκτρέπων εἰς τὸ πρωῒ σκιὰν θανάτου, *convertens* in mane umbram mortis. *Theod*. Ier. XXIII, 36. ἐξετρέψατε, *evertistis*. Adde Esth. III, 7. sec. *Vet*. *Arund*.

'ΕΚΤΡΕ'ΦΩ, *enutrio*, *educo*. גָּדַל : גִּדֵּל, Kal et Pih. *cresco*, *crescere facio*. *Symm*. *Theod*. Ies. I, 2. *Theod*. Iob. XXX, 16. Textus hebr. ita sonat: *quia a pueritia adolevit mihi*, s. *mecum tanquam parente suo fuit*, sc. pupillus. Nonne hoc aliis verbis expressum est: à iuventutè mea enutriebam eum, ut pater? LXX 1 Reg. XII, 8. 10. Ies. XXIII, 4. Hos. IX, 14. – גָּמַל, *ablacto*, *pro lacte cibos substituo solidiores*. 1 Reg. XI, 20. – חָיָה : הֶחֱיָה, Kal et Hiph. *vivo*, *vivifico*. Gen. XLV, 7. Zach. X, 9. – כִּלְכֵּל, Pih. a כּוּל, *sustento*.

Gen. XLV, 11. - כָּרַע, *incurvo me.* Iob. XXXIX, 3. ubi loco *ἐξέθρεψας* sine dubio reponendum *ἐξέθρεψαν*. Cogitarunt fortasse de *inclinatione in genua ad alimenta praebenda.* - מִגְדָּל, *turris. Symm.* Ies. XXXIII, 18. *ἐκτετραμμένοι*. Pro מִגְדָּלִים legit cum reliquis Intt. מְגֻדָּלִים, part. Pah. *Vulgat. parvulorum.* - נֵהֵל, *leniter duco*, Pih. Gen. XLVII, 17. Ps. XXII, 2.

'ΕΚΤΡΕ'ΦΩ ΚΑΛΩ͂Σ, *bene educo.* גִּיל הָגִיל, *exultando exulto.* Prov. XXIII, 24. ubi *Grabius* pro *ἐκτρέφει* legit *ἐκτρυφήσει*, *in deliciis aget.* Sed tunc etiam in sequentibus pro *δίκαιος* reponendum erit *δικαίου*, ut sententia hebraicis graecisque plane conveniat.

'ΕΚΤΡΕ'ΧΩ, *excurro, raptim me proripio.* רוּץ, *curro.* Iud. XIII, 10. *ἐτάχυνε ἡ γυνὴ καὶ ἐξέδραμε*, velociter *currebat* mulier.

'ΕΚΤΡΙ'ΒΩ, *extero, terendo excutio, extergo, contero, deleo, perdo*, it. *diligenter tero*, sc. *saepius ambulando* vel *gradiendo.* אָבַד, *pereo.* Deut. VII, 20. - אָכַל, *edo, consumo.* Ex. XXXII, 9. Ez. XLIII, 8. - הוֹרִישׁ, Hiph. a יָרַשׁ, *possessionem do*, et *possessione expello.* Num. XXXII, 21. *Inc.* et LXX Ios. VIII, 7. - *הֶחֱרִיד, Hiph. a חָרַד, *exterreo.* Iud. VIII, 12. *ἐξέτριψεν* sec. *Alex.* Fortasse sono decepti permutarunt cum חִכְרִית, aut libere verterunt. *Scharfenberg.* motus auctoritate *Iosephi* A. I. V, 6, 5. p. 294. T. I. ed. *Hav.* coniicit, eos הֶחֱרִים legisse. - הִכְנִיעַ, Hiph. *prosterno.* Nehem. IX, 24. - הֵמִית, Hiph. a מוּת, *mori facio, occido.* Num. XIV, 15. - הֵשִׁיב, Hiph. a שׁוּב, *reverti facio.* Iob. XXX, 23. *θάνατός με ἐκτρίψει.* Legerunt fortasse יְשַׁבְּרֵנִי, aut libere verterunt. - הִשְׁמִיד: נִשְׁמַד, Hiph. et Niph. *perdo, perdor.* Gen. XXXIV, 29. Deut. II, 12. *Theod.* Deut. VII, 23. *ἕως ἐκτρίψει αὐτοὺς* (Sic enim recte *Montf.* pro *ἐκθρίψει*), usquedum *exstirpet* illos. Ita *Aelian. V. H.* VI, 13. *ἐκτρίβων τοὺς τυράννους πίτυος δίκην.* - טַלְטֵלָה, *eiectio, proiectio.* Ies. XXII, 17. - כחד: הִכְחִיד, Pih. et Hiph. *abscondo*, it. *exscindo.* Genes. XLVII, 18. Exod. XXIII, 25. 2 Par. XXXII, 21. - כָּרַת, הִכְרִית, Kal et Hiph. *exscindo.* Genes. XLI, 36. *οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐκ τοῦ λιμοῦ*, non *pereat* terra ex fame. *Sophocl. Oedip. Tyr.* p. 170. *σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν, κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε*: ubi *Scholiastes* et ex eo *Suidas*: *'Εκτριβήσεται, διατρίψει ἐν τοῖς κακοῖς, ἢ ἀπολεῖται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργυρῶν, ἢ χαλκῶν, ἢ ἄλλων τοιούτων σκευῶν, ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται.* Num. XV, 29. Ier. IX, 20. - מָרַק, *extergo.* Levit. VI, 28. - נוֹרַשׁ, Niph. a יָרַשׁ, *pauper fio*, q. a רוּשׁ. Gen. XLV, 11. - נָתַס, *destruo.* Iob. XXX, 13. *ἐξετρίβησαν τρίβοι μου*, *extritae* sunt viae meae. - עָכַר, *perturbo.* Ios. VI, 18. - פָּרַק, *perrumpo.* Zach. XI, 16. - שָׁאַף, *anhelo, adspiro, valde concupisco.* Amos. VIII, 4. Permutasse vi-

dentur שָׁאַף cum שׁוּף, *contero*, quod etiam fecerunt ib. II, 7. ubi per πατεῖν transtulerunt, et Ps. LVI, 4. ubi καταπατεῖν habent. - שׁוּף, *contero*. Iob. IX, 17. μὴ γνόφῳ με ἐκτρίψῃ. שׁוּף, observante *Schultensio*, in l. arab. *terere*, *conculcare* notat. - שָׁחַת: הַשְׁחִית, Pih. et Hiph. *perdo*. Gen. XIX, 14. 21. Exod. XII, 13. Deut. IV, 31. - *שָׁמַד, Niph. נִשְׁמַד, *deleor*. *Aqu*. Ps. LXXXII, 11. Sir. VI, 38. βαθμοὺς τρίβων αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου, gradus semitarum eius *exterat*, vel: *diligenter terat* pes tuus. Sap. XII, 9. λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἓν ἐκτρίψαι, verbo severo simul *perdere*. *Gloss. MS. in Sap. Sal*. ἐκτρίψαι, συντρίψαι, ἀπολέσαι. *Hesych*. ἐκτριβῆναι, ἀπολιφθῆναι (forte ἀπολισθῆναι legendum), φθαρῆναι.

'ΕΚΤΡΙΨΙΣ, *extritio*, *deletio*, *obliteratio*. הִכָּרֵת, infin. Niph. *excindendo*. Num. XV, 29. ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, *deletione* delebitur anima ista.

'ΕΚΤΡΥΓΑ'Ω, *vindemio*. בָּצַר, idem. Lev. XXV, 5.

'ΕΚΤΡΥΦΑ'Ω, *delicior*, *delicias habeo*, *in deliciis ago*. הִתְקַלֵּס, Hithp. *illudo*. Hab. I, 10.

'ΕΚΤΡΥΧΟ'ΟΜΑΙ, *extenuor*, *atteror*, *exhaurior*, *malis conficior*, *pereo*. חָרַר, *exardeo*. *Symm*. Ies. XXIV, 6. ἐκτρυχωθήσονται. Arab. جرى *deficere*, *imminui* notat. Non opus itaque est statuere, eum חָרְבוּ legisse. *Suidas*: ἐκτρυχωθείς, ἐκπιμασθείς, ἐκφθαρείς. *Hesych*. ἐκτρυωθείς, (l. ἐκτρυχωθεὶς) φθαρείς.

'ΕΚΤΡΩ'ΓΩ, *exedo*, *erodo*. חֵדֶק, genus spinae, quo sepimenta fieri solebant. Mich. VII, 4. Legerunt חֹרֶק cum *Resch*. Vide infra s. v. σής. *Aristoph. Vesp*. 155.

'ΕΚΤΡΩΜΑ, *abortus*. נֵפֶל, idem. Iob. III, 16. Cohel. VI, 3. *Aqu*. Ps. LVII, 9. - *נֵצֶר, *stirps*, *surculus*. *Symm*. Ies. XIV, 19. Legit נֵפֶל, quam lectionem quoque secuti sunt LXX, qui habent νεκρὸς pro eodem. *Hesych*. ἔκτρωμα, παιδίον νεκρὸν ἄωρον, ἐκβολὴ γυναικός. Conf. *Lex. N. T*. s. h. v.

'ΕΚΤΥΠΟ'Ω, *exsculpo*, *efformo*. פִּתּוּחַ, *sculptura*. Ex. XXXIX, 30. γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγῖδος, literas *exsculptas* sigilli. *Salmasius* ad *Solin*. p. 1100. et cum illo *Colomesius Obss. Sacr*. p. 594. legendum censet ἐντετυπωμένα, refragantibus quidem omnibus codd., probante tamen *Grotio*. - פִּתַּח, Pihel, *incido*, *insculpo*. Exod. XXVIII, 32. Vid. s. καρυΐσκος.

'ΕΚΤΥ'ΠΩΜΑ, *effigies*, *similitudo*. סֶמֶל, *imago*. *Symm*. Ez. VIII, 3. - פִּתּוּחַ, *sculptura*. Ex. XXVIII, 32. Sir. XLV, 14. *Hesychius*: ἐκτύπωμα, ἀλλοίωμα, ὁμοίωμα. *Athen*. pag. 484. D. *Plato Tim*. III, 50. D. Vide quoque s. v. παραζήλωσις.

'ΕΚΤΥ'ΠΩΣΙΣ, *expressio*, *efformatio*. מִקְלַעַת, part. Pyh. *expressum*. 1 Reg. VI, 34.

'ΕΚΤΥΦΛΌΩ, *excoeco.* כָּהָה, *caligo.* Zach. XI, 17. - עִוֵּר, Pih. ab עוּר, (arab. عمى, Syr. ܥܘܪ), *oculis privo, excoeco.* Ex. XXIII, 8. Deut. XVI, 19. ἐκτυφλοῖ, ubi alii libri habent ἀποτυφλοῖ. Sed lectionem ἐκτυφλοῖ agnoscit quoque *Clemens Alex.* p. 261. 2 Reg. XXIV, 17. - עִוֵּר, *coecus.* Ies. LVI, 10. - שִׁחֵת, Pih. *perdo.* Exod. XXI, 26. Scil. שִׁחֵת sumserunt pro *excoecare*, quoniam de oculis sermo est.

'ΕΚΥΡΌΣ, *socer.* חָם, idem. *Inc.* Gen. XXXVIII, 25. *Hesych.* ἑκυρὸς, ἀνδρὸς πατὴρ, πενθερός.

'ΕΚΦΆΓΩ, *comedo.* אָכַל, idem. *Symm.* Ps. CIV, 35. ἐξέφαγον.

'ΕΚΦΑΊΝΩ, *in lucem profero, patefacio, profero, evulgo, manifesto.* *גְּלָא, *revelo*, chald. Dan. II, 19. τὸ μυστήριον ἐξεφάνθη εὐσήμως. - הוֹצִיא, Hiph. a יָצָא, *exire facio.* Prov. XXIX, 11. ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφαίνει ἄφρων, omnem animum suum *manifestum facit* stultus. *Hesych.* ἐκφαίνει, δηλοῖ, φανεροποιεῖ. - חַשְׁמַנִּים. Vox Aegyptiaca *dynastae* a חָשַׁם, quod in l. arab. notat *opulentum esse. Symm.* Ps. LXVII, 32. ubi ἐκφαίνειν notat *legatum esse*, et quidem adiuncta notione *multi famulitii*, *magni comitatus.* Ita enim intellexerunt hebr. vocem, consentientibus LXX Intt., qui πρέσβεις habent. - *נָפַח, *flo, spiro,* et פּוּחַ, idem. *Aqu. Symm.* Psalm. XXVI, 12. ἐξεφάνη. Permutatio verborum יָפִיחַ et יוֹפִיעַ hic locum habet, quemadmodum LXX Ps. XII, 6. pro יָפִיחַ לוֹ legerunt אוֹפִיעַ לוֹ. *Symm.* Prov. VI, 19. XII, 17. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XIV, 5. *Hesych.* ἐξεφάνη, φανερὸς ἐγένετο. Sirac. XIX, 25. ἐκφάναι κρίμα, *evertere*, seu: *pervertere* iudicium iustum.

'ΕΚΦΑΥΛΊΖΩ, *vilipendo, contemno, parvi facio.* בָּזָה, *contemno. Symm.* Prov. XV, 21. Iudith. XIV, 5. *Suidas:* ἐξεφαύλισαν, παρ' οὐδὲν ἐλογίσαντο.

'ΕΚΦΈΡΩ, *effero, profero, produco.* הֵבִיא, Hiph. a בּוֹא, *venire facio.* 1 Sam. V, 1. Esdr. III, 7. - הוֹצִיא, Hiph. a יָצָא, *venire facio. Symm.* Prov. XXV, 4. ubi pro יָצָא legit הוֹצִיא, aut certe τῷ יָצָא tribuit notionem Hiphilicam. LXX Genes. I, 12. ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην, *produxit* terra herbam virentem. Num. XIII, 33. ἐξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς, h. e. *ita illam delinearunt, ut alii illam horrerent.* Num. XIV, 36. ἐξενέγκαντες ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς. *Latinus* vertit: *detrahentes terrae, quod esset mala.* Num. XVII, 8. ubi cum ἐξανθεῖν permutatur in codd. Deut. XXII, 19. ἐξήνεγκε ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον 'Ισραηλίτην, *famae* virginis Israeliticae *detraxit*, s. *diffamavit* illam. V. in Καταφέρω. Esdr. X, 19. ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας, dederunt manum suam, ut *expellerent* uxores. Conf. *Fesselii adv. sacr.* l. III. c. 6. p. 264. - הַנְפֵּק, chald. Aph. *egredi facio, educo.* Esdr.

V, 14. Dan. V, 2. 3. - חִשְׁלִיךְ Hiph. *proiicio.* Ios. XVIII, 8. - חָנַט, *produco.* Cant. II, 13. Sensum expresserunt. Vide infra s. v. προβάλλω. - יָרָה, *iacio.* Ios. XVIII, 6. - לָקַח, *accipio.* Ios. VII, 23. - *נָדַח, *expello, repello. Inc.* Ioel. II, 20. ubi ἐκφέρειν notat *eiicere, expellere*, nisi pro ἐξοίσω fortasse legendum est ἐξώσω, uti LXX habent. - נָשָׂא, *fero.* Ez. XVII, 23. ἐξοίσει βλαστόν. - נָשָׁה, *exigo.* Nehem. V, 11. Legerunt נָשָׂא. - צִוָּה Pih. *iubeo.* Esdr. VIII, 17. Vox hebr. notat h. l. *mandata dare ad eundum*, s. *abire iubere.* - שִׁלַּח Pih. *mitto.* 1 Reg. XX, 42. Vide quoque infra s. κέρας et ὁπλή.

'ΕΚΦΕΥ'ΓΩ et 'ΕΚΦΕΥ'ΓΟΜΑΙ, *effugio, elabor, evado.* הֵנִיס Hiph. a נוּס, *fugere facio.* Iud. VI, 11. - *הִתְנוֹסֵס, *elevandum se. Symm.* Ps. LX, 6. Derivavit a נוּס. - חָדַל, *desino.* Prov. X, 19. - יָצָא, *exeo. Al.* Prov. XII, 14. - נִמְלַט Niph. *evado. Al.* Ez. XVII, 15. - סוּר, *recedo.* Iob. XV, 30. - פְּלֵיטָה, *evasio. Symm.* Ioel. II, 32. ἐκφεύγων. - שָׂרִיד, *superstes. Symm.* Abd. v. 18. Sir. XVI, 13. οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἁρπάγμασιν ἁμαρτωλὸς, sc. κρίσιν vel κρίμα θεοῦ, non *effugiet* vindictam Dei s. *impunis evadet* cum rapinis peccator. Conf. 2 Macc. VII, 35. Rom. II, 3. et Hebr. II, 3. Vide *Lex. N. T.* s. h. v.

*ΜΗ' 'ΕΚΦΕΥ'ΓΩ, *non effugio.* נָבַב, *furor. Aqu. Symm. Theod.* Iob. XXVII, 20. νυκτὸς ἐν περιστάσει μὴ ἐκφύγοι. In textu hebr. legitur: *nocte furatus est eum turbo s. nocturna eum abripiet tempestas*, ut adeo sensum expresserint, ac *Aquilae* certe nomen huic notae hexaplari male praefixum sit.

*'ΕΚΦΛΕ'ΓΩ, *exuro.* 4 Macc. XVI, 3. ἐκφλεγομένη κάμινος, caminus *vehementissimo igne incensus.* Adde *Pollucis Onom.* III, 68. IX, 155.

'ΕΚΦΟΒΕ'Ω, *exterreo, perterreo, terrorem iniicio.* הֶחֱרִיד Hiph. idem. Lev. XXVI, 6. Ez. XXXIV, 28. XXXIX, 26. Adde *Theodot.* Ier. XXX, 10. - חִתִּית, *terror.* Ezech. XXXII, 26. - חָתַם, *obsigno.* Iob. XXXIII, 16. ἐξεφόβησεν. Sc. pro יַחְתֹּם legerunt cum *Aquila, Syro* et *Luthero* יְחִתֵּם, a חָתַת, *consternare aliquem.* - חִתַּת Pih. Iob. VII, 14.

*ΕΚΦΟΒΟΣ ΕΙ'ΜΙ', *exterritus sum.* יָגֹר, *metuo.* Deut. IX, 19.

'ΕΚΦΟΡΑ', *elatio funeris.* יוֹצֵאת, *egrediens*, part. foem. a יָצָא. *Symm.* Ps. CXLIII, 14. ἐκφορά. Non male. - שְׂרֵפָה, *ustio, combustio.* 2 Par. XVI, 14. ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην, faciebant illi *exsequias* magnas. Vide et 2 Par. XXI, 19. *Hesych.* ἐκφορὰν, ἔξοδον, ταφήν. Conf. *Kirchmannum* de *Fun. Rom.* lib. II. c. 1. p. 76.

'ΕΚΦΟ'ΡΙΟΝ, *fructus, quem terra edit, terrae proventus.* יְבוּל, *proventus. Inc.* et *LXX* sec. libros nonnullos Iud. VI, 4. τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς, *proventus* terrae. Hagg. I, 10.

- מַעֲשֵׂר, *decima*. Mal. III, 10. - פְּרִי, *fructus*. Lev. XXV, 19. Deut. XXVIII, 33. *Hesych.* et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐκφόρια, καρπούς.

*'ΕΚΦΡΥΓΩ, *extorreo*. חָרָה, *comburor*. Ez. XXIV, 11. sec. *Compl.* Desideratur haec vox in Lexicis.

*'ΕΚΦΥΓΗ, *effugium, fuga*. 3 Macc. IV, 19. εἰς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, ad inveniendum (Iudaeis) *effugium*. Vide *Schol. Soph. Aiac.* v. 939.

"ΕΚΦΥΜΑ, *pustula*. מִסְפַּחַת, *inhaerentia*, item *locus* s. *pars corporis scabie affecta*. *Symm.* Lev. XIII, 7. coll. v. 6. ubi eandem vocem per ἔκβρασμα expresserat. *Phavor.* ἔκφυμα, ἐξάνθημα. Vide eundem s. v. βλοστρισμὸς, et *Hippocr.* de *insomn.* p. 377 ult.

"ΕΚΦΥΞΙΣ, *effugium, refugium*. מִפְלָט, *evasio*. *Symm.* Ps. LIV, 9.

'ΕΚΦΥΡΟΜΑΙ, *inquinor, contaminor*. שָׁגַל Pyh. *violor, vitior*, pro quo Masor legunt שָׁכַב, *concumbor*. *Inc.* sec. *Theodor.* Ier. III, 2. ἐξεφύρθης (LXX ἐξεφύρης), ὁ Σύρος ἐμιάνθης. Hinc orta est glossa apud *Suidam* et *Hesych.* ἐξεφύρθης, ἐμιάνθης.

'ΕΚΦΥΣΑΩ, *efflo, deflo, proflo, sufflo, dispergo*, metaph. *contemno, neglego, abominor*. נָפַח, idem. Ezech. XXII, 20. ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ, ut *sufflent* in illud ignem. Hagg. I, 9. Mal. I, 13. ἐξεφύσησα αὐτοὺς, at ego *aversor* illos. *Hesych.* ἐξεφύσησα, διεσκόρπισα, ἐβδελυξάμην. *Gloss. MS. in Proph.* ἐξεφύσησα, ἐξεσκόρπισα, ἐβδελυξάμην. Adde *Symm.* Ps. X, 5. πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐκφυσᾷ, h. e. interprete *Hieronymo, omnes hostes suos despicit*. *Fischerus* in *Clavi* p. 48. transtulit: *spirat* s. *efflat ore et naribus minas in omnes hostes suos*, h. e. *minatur necem omnibus hostibus suis*, coll. Act. IX, 1. Sed prior interpretatio mihi praeferenda videtur. 4 Macc. V, 32.

*'ΕΚΦΥΣΗΜΑ, *efflatio, id quod efflatur*. Ezech. XXII, 21. sec. cod. *Alex.* ubi nihil huic voci in hebr. textu respondet.

*'ΕΚΦΥΩ, *produco, germinare iubeo*. הוֹצִיא Hiph. a יָצָא, *exire facio*. *Symm.* Psalm. CIII, 14. *Vulg.* et *Hieron.* *ut educat*.

*'ΕΚΦΩΝΕΩ, *exclamo, respondeo*. עֲנָה Chald, *respondeo*. Dan. II, 27. sec. *Chis.*

'ΕΚΧΑΙΝΩ, *inhio multum*. 3 Esdr. IV, 19. εἰς αὐτὴν ἐκκέχηναν, illi *multum inhiant*, s. *oculos valde intendunt* in eam.

'ΕΚΧΕΩ, *effundo, evado*, it. *largiter distribuo*. *אַדִּיר, *illustris*. *Inc.* Iud. V, 25. ubi ἐκχεόντων ortum est ex ὑπερεχόντων, quod habent LXX. - *הַרְבֵּה, *multiplicare facio*. *Theodoret.* in *Cat. Nic.* 534. Exod. I, 7. ἐκχεθῆναι

οἱ περὶ τὸν 'Ακύλαν. Ita *Holmesius*. Sed *Theodoretus* scripsit: οὕτως ηὐξήθησαν, ὥστε κατὰ πάσης ἐκείνης ἐκχεθῆναι γῆς. – הֵרִיק Hiph. a רִיק, *evacuo*. Ps. XXXIV, 3. ἔκχεον ῥομφαίαν, *evagina gladium*, ubi *Diodorus*: τὸ ἔκχεον ἀντὶ τοῦ γύμνωσον (ita *Aqu.* et *Symm.*), ἐπειδὴ τὸ ἐκχεόμενον γυμνοῦται τοῦ ἄγγους. Ez. XII, 14. ῥομφαίαν ἐκχεῶ ὀπίσω αὐτῶν, gladium educam post illos. Cohel. XI, 3. – זָרַק, *adspergo*. 2 Reg. XVI, 15. – יָצַק, *fundo*, *effundo*. Lev. VIII, 15. IX, 9. Ez. XXIV, 4. – נָתַן, *do*. Ex. XXX, 19. Num. XIX, 17. – שׂוּם, *pono*. Iud. VI, 19. sec. *Compl.* ἐξέχεεν, ubi reliqui libri sensu eodem ἐνέχεεν habent. – שִׁחֵת Pih. *perdo*. Gen. XXXVIII, 9. Sermo ibi est de profusione seminis, qua concubitus infructuosus reddebatur. – שָׁפַךְ. Gen. IX, 6. Ps. XLI, 4. ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, effudi in me animam meam. Apud *Suidam* exponitur διεχύθην καὶ διεκινήθην εἰς ὀδυρμοὺς, ἄπαυστον ἔχω τὸν θρῆνον. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐξέχεα, ἐκένωσα. Ps. LXVIII, 29. ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, effunde super illos iram tuam, h. e. gravissimis poenis illos affice. Vide et Ps. LXXVIII, 6. Ier. X, 24. Sir. XXXVI, 6. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἔκχεον, φανέρωσον. Thren. II, 19. ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου, effunde uti aquam preces. Ibid. v. 12. ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν, quando animam in sinus maternos *exhalant*. – שֶׁפֶךְ, *effusio*. Lev. IV, 12. Tob. IV, 23. ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων: ubi ἐκχέειν sumitur metaphorice de *larga eleemosynarum erogatione*. Vide *Fesselii advers. sacr.* lib. I. c. 12. p. 66. Sir. I, 10. Θεὸς ἐξέχεεν τὴν σοφίαν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, h. e. vel: Deus *abunde* summam suam sapientiam *manifestavit* per omnia opera sua, vel, praeeunte *Syro*: Deus *sat multum* sapientiae *distribuit* hominibus. Ib. XVI, 11. ἐκχέων ὀργὴν, h. e. *gravissime puniens*. Ib. XVIII, 11. ἐξέχεεν τὸ ἔλεος. XXIV, 35. διδασκαλίαν ἐκχέειν.

'ΕΚΧΛΕΥΑΖΩ, *irrideo*, *illudo*. הֵלִיץ Hiph. a לִיץ, idem. *Symm.* Prov. XIV, 9. ἄφρονες ἐκχλευάζουσιν πλημμέλειαν, h. e. *delectat stultos sua enumerare et iactare flagitia.*

*'ΕΚΧΟΛΑΩ, *in bilem verto*, *admodum iratum reddo.* 3 Macc. III, 1. sec. *Alex.* ἐξεχόλησεν, ubi reliqui libri ἐχόλησεν habent. Addenda est haec vox Lexicis.

"ΕΚΧΥΣΙΣ, *effusio*, *fluxus*. אֲפִיקִים, *alvei*. *Aqu.* Cant. V, 12. ἐκχύσεις ὑδάτων, sunt *rivuli*, *canales*, etiam *fontes*. – שֶׁפֶךְ, *effusio*. Lev. IV, 12. – שְׁפֹךְ infin. *effundendo*. 1 Reg. XVIII, 28. Sir. XXVII, 15.

'ΕΚΧΥΩ, *effundo*, et 'ΕΚΧΥΝΟΜΑΙ, *irruo*, *dispergor*, *evanesco*, *pereo*, *titubo*. יָצַק, *fundo*, *effundo*. *Symm.* Ps. XL, 9. LXX Ps. XLIV, 3. ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, mira gratia et oris suavitate *praeditus es*. Conf. Sir. XX, 12. – נִגָּרִים part. plur. *defluentes*. *Theod.* 2 Sam. XIV, 14. – נִטַּשׁ,

dimitto. Hos. XII, 14. Vox hebr. h. l. notat *diffundere se*, ut 1 Sam. IV, 2. Ies. XVI, 8. - *נטשׁ, *diffundo me*, e cognata rad. פוץ. *Symm.* Hab. I, 8. ubi vox hebr. dicitur de iis, qui in pugna furiosos fere agunt, strepuntque, ac si omnia invertere velint, internecionique sint daturi. Conf. Iudic. IX, 44. XX, 37. Iudith. XV, 3. - *פָּרַץ, *rumpo, perrumpo*, ac speciatim de aqua dicitur. Hos. IV, 2. sec. *Compl.* ἐκκέχυται. Vide infra s. v. χύω. - פָּשַׁט, *irruo, diffundo me.* Iud. IX, 44. δύο ἀρχαὶ ἐξεχύθησαν ἐπὶ πάντας, duae cohortes effundebantur, vel: *subito impetum faciebant* in omnes. Vide et Iud. XX, 37. *Al.* 1 Par. XIV, 9. 13. - פָּשָׂה, *diffundo me. Inc.* Lev. XIII, 5. - שָׁפַךְ, *effundo.* Gen. IX, 6. Iob. XXX, 16. ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή μου, h. e. mecum ipse doleo et ingemisco, tacito dolore intra me torqueor. *Vulg. in memet ipso marcescit anima mea.* Ps. XXI, 4. LXXII, 2. ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου, *titubarunt* gressus mei. Ps. CVI, 40. ἐξεχύθη. Legerunt שֻׁפַּךְ. Ps. XXII, 14. ἐξεχύθη. Legendum ex *Eusebio Dem. Evang.* lib. X. et latino interprete ἐξεχύθην. Vide Gen. XLIX, 4. Thren. IV, 1. ἐξεχύθησαν λίθοι, *dispersi sunt* lapides. *Hesych.* ἐξεχύθησαν, ἠφανίσθησαν. Cf. *Caten. Ghisler.* p. 176 sequ. Iudith. XV, 2. ἐκχυθέντες, *effuse fugientes. Philo in Flacc.* p. 982. D. ed. *Mang.* ἅμα τῇ ἕω διὰ πυλῶν ἐκχυθέντες. Iudith. XV, 4. ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτοὺς, *irruerunt* in eos. Sir. XIX, 13. ἐκχυθήσονται, *profunduntur sine utilitate*, metaphora desumta ab aquis, quae effusae perduntur. Sir. XXX, 18. ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα, *epulae splendidissimae*, s. *opes ac divitiae summae.* Sir. XXXVII, 32. μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων, noli te in variorum ferculorum delicias nimia edacitate et aviditate gulae effundere. Sic et de cupiditate fervente apud alios dicitur. Vide *Berglerum* ad *Alciphr.* Epist. p. 25.

'ΕΚΧΩΡΕ'Ω, *secedo*, it. *separo, abduco.* נִרֹם Niph. a רָמַם, *tollo me*, et ex adiuncto *recedo*, quam notionem quoque arab. رم habet. Num. XVI, 45. 3 Esdr. IV, 44. 57. 1 Macc. IX, 62. V. s. ἐκχωρίζω.

'ΕΚΧΩΡΙ'ΖΩ, *discedo, recedo.* בָּרַח, *fugio.* Amos. VII, 12. ἐκχώρισον σὺ εἰς γῆν ἰούδα. Ita *Bielius Trommium* secutus. Sed ibi omnes codd. habent ἐκχώρησον, et quidem rectius, ubi simul notandum loco σὺ reponendum esse σοι. Genus loquendi in omnibus linguis vel pueris notum.

'ΕΚΨΥ'ΧΩ, *exspiro, animam efflo.* יָעֵף, *lassus sum.* Iud. IV, 21. - כָּהָה Pih. *caligo.* Ez. XXI, 7. ἐκψύξει πᾶσα σάρξ. כהה ibi notat *animo deficere, pusillanimem fieri.* - מוּת, *morior. Inc.* Iud. IV, 21. - שְׁמֵמָה, *desolata*, etiam *attonita reddita, mente rigens.* Confer *Simonis Lex. hebr.* s. h. v. 2 Sam. XIII, 20. ἐκψυχοῦσα sec. *Compl.* Lege ἐκψύχουσα.

'ΕΚΩ'Ν, *volens*, *voluntarius*. צָדָה, *venor*. Exod. XXI, 13. οὐχ ἑκὼν, ubi series orationis docet LXX sensum non male expressisse. Praeterea *Schultensius* de *defectibus* §. 99. p. 89. contulit arab. صدا, quod de rubigine ferri proprie dicitur, deinde vero ad *animum malignum* transfertur. *Hes.* οὐχ ἑκὼν, οὐ βουλόμενος, οὐ θέλων.

*'ΕΛΑΑ'Δ. Hoc vocabulum plane nihili occurrit 2 Reg. IV, 34. apud *Theodoretum* in *Quaestt.* ad h. l. et in Cod. *Reg.* pro וַיִּגְהַר, *et prostravit se*: ubi alii legere volunt ἔγλαδε, alii ἔγλα δὲ, ἔλαδε et ἐγλαὰδ alii. Equidem puto, vel rescribendum esse ἐγαάρ, ut sit hebr. graecis literis expressum, vel ad וַיַּעַל, *ascendit*, referendum, vel ἐλάαυ legendum, ut sit hebr. עָלָיו, quod statim sequitur, hoc modo expressum.

'ΕΛΑΙ'Α, *olea*, *oliva*. בֶּן שֶׁמֶן, *filius olei*. *Symm.* Ies. V, 1. Vide infra s. v. שֶׁמֶן. - זַיִת, *olea* arbor, et metonymice eius fructus. Gen. VIII, 11. Exod. XXVII, 20. ubi ad ἐξ ἐλαιῶν *Schol. ed. Rom.* habet: ἐκ σπερμάτων. XX, 24. - *עֲבָרוֹת, *transitus*. *Inc.* 2 Sam. XV, 28. ἐπὶ τῆς ἐλαίας. Erant enim in illa regione multae oleae et olivae, ut vel e libris N. T. constat. Pertinet huc etiam versio *Inc.* ib. v. 27. ubi vox ἐλαία, cui nihil respondet in textu hebr., continet meram observationem topographicam, et quidem veram, vel ab interprete vel a librario insertam. - שֶׁמֶן, *pinguedo*, etiam *oleum*. Ies. XLI, 19. *Symm.* Ps. XCI, 11.

'ΕΛΑΙ'ΝΟΣ, *oleaginus*, *ex olea arbore factus*, *ad oleam pertinens*. זַיִת, Lev. XXIV, 2. Scribe ἐλαΐνον.

*'ΕΛΑΙΑΛΟΓΕ'Ω, *olivarum fructus colligo*. חָבַט זֵיתִים, *excutio olivas*. Deut. XXIV, 20. sec. Cod. *Alex.* Sunt, teste *H. Stephano*, qui existiment, scribendum esse potius ἐλαιολογήσῃς, vel ἐλαολογήσῃς.

'ΕΛΑΙΟΛΟΓΕ'Ω, *olivas colligo*. חָבַט זֵיתִים, *excutio olivas*. Deut. XXIV, 20.

"ΕΛΑΙΟΝ, *oleum*. יִצְהָר, idem. *Symm.* Zach. IV, 14. LXX Num. XVIII, 12. Deut. VII, 13. Hagg. I, 11. - מְשַׁח Chald. *oleum*, *quo ungitur*. Esdr. VI, 9. VII, 21. - שֶׁמֶן, *oleum*. Gen. XXVIII, 18. Exod. XXV, 6. XXX, 24. Adde *Symm.* Ps. CIII, 15. et *Aquil.* Psalm. CXXXII, 2. Legitur praeterea Psalm. IV, 7. ubi ἔλαιον ex aliis locis, v. c. Deut. XXVIII, 51. Hos. II, 10., addiderunt: et Cohel. X, 19. ubi fortasse respexerunt ad id, quod habetur Ps. CIV, 10.

'ΕΛΑΙΩ'Ν, *olietum*, *olivetum*. זַיִת, *olea* arbor, et metonymice eius fructus. Exod. XXIII, 11. Deut. VI, 11. Ios. XXIV, 13.

'ΕΛΑ'Μ. Vide s. v. Αἰλάμ.

"ΕΛΑΣΙΣ, *incessus*, *incedendi modus*. מִנְהָג, *ductus*, *incessus*. 2 Reg. IX, 20.

'ΕΛΑΣΜΑ, *lamina ductilis*. חָפּוּשׂ, part. Pah. *prehensus*. Hab. II, 19. ἔλασμα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, lamina ductilis auri et argenti. Sc. חָפַשׂ olim *tractare*, *texere*, *extendere malleo metalla*, adeoque *obducere metallo* notabat. *Arabs* vertens *segmentum* legit κλάσμα. *Diod. Sic.* l. IV. p. 310. ἐλάσματα σιδήρου. *Strabo Geogr.* III. p. 233. B. *Hes.* ἔλασμα, ὑπέρπυρον, ubi vide Intt. ac speciatim *Sopingium*.

'ΕΛΑ'ΣΣΩΜΑ, vel ἐλάττωμα, *diminutio*, *damnum*, *detrimentum*. 2 Macc. XI, 13. τὸ γεγονὸς ἐλάσσωμα, quod *Baduellus* reddit: *incommodum acceptum*.

'ΕΛΑ'ΣΣΩΝ. Vide infra ἐλάττων.

'ΕΛΑ'ΤΗ, *abies*, *palmae fructus*. *Galeno* est *tenerum palmae germen*. *Phavorinus* etiam vocat πρώτην τοῦ φοίνικος ἔκφυσιν. בְּרוֹשׁ, *cupressus*. Ies. XLI, 19. *Aqu.* Ps. CIII, 17. Ies. XXXVII, 24. et Hos. XIV, 9. - *סַנְסִנִּים, *cacumina palmae in plures ramos divisae*, vel potius *spathae*, *spathulae*. *Aqu.* Cant. VII, 8. κρατήσω τῶν ἐλατῶν αὐτοῦ. *Montf.* transtulit *apprehendam abietes eius*. Sed tunc edendum fuisset ἐλάτων. Ἐλατῶν deducendum est ab ἐλατὸς, ut τὰ ἐλατὰ *dependentes fructus* aut *ramos* significet. Hoc sine dubio voluit *Vulgatus*: *apprehendam fructus eius*. Hanc quoque notionem habet vox hebr., ut *ramos palmae* et *fructus ab illis dependentes* significet. - עַרְמוֹן, *platanus*. Ez. XXXI, 8. - שִׂיחַ, *frutex*, *arbor*. Gen. XXI, 15. Pro arbore, ut certam speciem indicarent, posuerunt abietem, aeque ac *Iosephus A. I.* I, 12, 3. - תַּלְתַּלִּים plur. *crispaturae*. Cant. V, 12. Sc. ἐλάτη est *involucrum fructus nascentis palmae*, unde intellegendus est *Hieron.*, cum reddit: *sicut elatae*; nam *elatae* non est vox latina ab *elatus*, sed graeca. Elatae autem, quo tempore rumpuntus dactylosque produnt, speciem referre videntur crinis varie et cum pulchro aliquo ordinis artisque neglectu crispati. - תִּדְהָר, *pinus*. *Aqu.* Ies. XLI, 19.

'ΕΛΑ'ΤΙΝΟΣ, *abiegnus*. אַלּוֹן, *quercus*. Ez. XXVII, 6.

'ΕΛΑΤΟ'Σ, *ductilis*, ut lamina metalli. מִקְשָׁה, *compactum et solidum opus*. Num. X, 20. - מְרֻקָּע part. Pyh. *diductum*. *Theod.* Ier. X, 9. - רִקֻּעִים plur. *diductiones*. Num. XVI, 38. - שָׁחוּט, *ductum*, *tractum*. 2 Par. IX, 15. 16. Vide quoque supra s. v. ἐλάτη. Sir. L, 18. *Hesych.* ἐλατὸν, ἐληλαμένον. *Gloss. Vett.* ἐλατὸν, *ductile*, *productum*, ab ἐλαύνω, *extendo*, *duco*. Conf. Intt. ad *Hesych.* s. v. ἐλατήρ.

'ΕΛΑ'ΤΤΩΝ et 'ΕΛΑ'ΣΣΩΝ, compar. ab ἐλαχὺς, *minor*. הַמְעִיט Hiph. *minuo*. Num. XXXV, 8. - חָסֵר, *indigens*. 1 Reg. XI, 21. - מַחְסוֹר, *indigentia*. Prov. XXII, 16. ubi τὸ ἔλασσον *defectum*, *egestatem*, *paupertatem* notat: ἐπ' ἐλάσσονι, *ita ut egeat*. *Inc.* ibid. κατὰ τοῦ ἐλάττονος; ubi incertum est an לְחָסֵר legerit, aut ἐλάττονος a neutro ἔλαττον sensu eodem de-

ducendum sit. - מַמְעִיט part. Hiph. Exod. XVI, 17. 18. - מְעַט, *parvus*, *paucus*. Lev. XXV, 16. Num. XXVI, 54. - צָעִיר, idem. Gen. XXV, 23. - קָטֹן, idem. Gen. I, 16. Sap. IX, 8. *minus sufficiens* aut *imbecillior*, quam ut possit intelligere etc. Iudith. IX, 16. *imbecillior viribusque inferior.*

'ΕΛΑ'ΣΣΩΝ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *minor fio.* מְעַט, *parvus sum et evado.* Prov. XIII, 11.

'ΕΛΑΤΤΟΝΕ'Ω, *minuo*, *diminuo*, *minus habeo*, *indigeo.* הִמְעִיט Hiph. *minuo*, *diminuo.* Ex. XX, 15. Lev. XX, 16. - חֶסֶד, *probrum.* Prov. XIV, 36. (34.) E coniectura laegeri ad h. l. legerunt cum Resch חסר. *Vulg. miseros facit.* - חָסֵר, *indigeo.* Gen. VIII, 3. 5. XVIII, 28. Ex. XVI, 18. - חָסֵר, *indigens.* 1 Reg. XVII, 16. - מַחְסוֹר, *indigentia.* Prov. XI, 24. 2 Sam. III, 29. sec. *Compl.* Sir. XIX, 5. ἐλαττονεῖται κακίᾳ, minuitur malitia s. iniquitate, h. e. sopit multa mala, sc. lites, odia, rixas, caedes, quae ex loquacitate et maledicentia oriuntur. Ib. v. 6. ἐλαττονεῖσθαι est *detrimentum capere*, seu ἐν ἐλαττώσει εἶναι, ut habet *Compl.*

'ΕΛΑΤΤΟ'Ω et 'ΕΛΑΣΣΟ'Ω, idem, et 'Ελαττόομαι, *deficio*, *minuor*, *vincor.* דַּל, *tenuis*, *attenuatus*, sc. *fio.* *Symm.* 2 Sam. III, 1. ἐλαττοῦτο, *minuebatur.* *Vulg.* bene per *decrescere* reddidit vi oppositionis. - הִמְעִיט Hiph. *minuo*, *diminuo.* Num. XXVI, 54. XXXIII, 54. - חָסֵר Kal et Pih. 1 Sam. XXI, 15. μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων ἐγὼ, num *inopia* furiosorum ego *laboro?* Ps. VIII, 6. Ier. XLIV, 18. - *חָסֵר, *carens*, *indigens*, *destitutus.* 2 Sam. III, 29. ἐλασσούμενος ἄρτοις, *egenus*, *pauper.* *Vulg. indigens.* *Symm.* ἐνδεής. - מַחְסוֹר, *defectus*, *penuria*, *egestas.* Ps. XXXIII, 10. - צָעַר, *exiguus*, *parvus sum vel fio.* Ier. XXX, 16. - רָקַח, *condio.* Ez. XXIV, 10. Fortasse legerunt רָקַק. - שָׂכַר, *mercede conduco.* 1 Sam. II, 5. ubi pro נִשְׂכָּרוּ per Caph legerunt per Beth נִשְׁבָּרוּ, seu ex aliorum sententia minus probabili נִצְעָרוּ. Sir. XVI, 24. ubi ἐλαττούμενος τῇ καρδίᾳ, *deficiens corde*, non est, ut plerique putant, *amens*, *stultus*, cui deest sapientia ac prudentia, talis enim non perpendere solet iudicia divina: sed *animo submisso praeditus*, *qui se voluntati divinae submisse substernit.* Ibid. XVIII, 5. οὐκ ἔστιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι, nihil est, quod *demas* aut addas, h. e. perfectae sunt et omnibus numeris absolutae. Ibid. XXV, 4. ἐλαττούμενον συνέσει, cui *deficit* intellegentia. *Hesych.* ἐλαττούμενον, λειπόμενον. Ibid. XXXVIII, 25. ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτοῦ, qui minimum habet negotiorum, quae agat. 2 Macc. II, 11. ἐλαττωθέντες, *victi.*

'ΕΛΑ'ΤΤΩΜΑ, *diminutio*, *damnum.* Sir. XIX, 25. ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος, virium *defectu.* 2 Macc. XI, 13. *strages.* Vide *Schweighaeuseri Lex. Polyb.* s. h. v.

'ΕΛΆΤΤΩΣΙΣ, *deminutio*, *detrimentum*. Tob. IV, 17. Sir. XX, 2. 8. (*diminutio*, s. *privatio dignitatis*, *opum*. *Vulg*. *minoratio*.) 10. XXII, 3. *Hesych*. ἐλάττωσις, σμικρότισις, aut σμικρώτισις.

'ΕΛΑΥ'ΝΩ, *agito*, *impello*, *moveo*, *accedo*, *progredior*, *provehor*. בּוֹא, *venio*. *Aqu*. Exod. III, 1. sec. *Coislin*. ἤλασε: ubi tamen *Scharfenb*. suspicatur ἤλασε potius referendum esse ad antecedens יִנְהַג. - הוֹלֵם, *tusio*. Ies. XLI, 7. Habuerunt pro participio. - יָצַק, *fundo*. Exod. XXV, 12. - נָהַג, *duco*. *Aquila* 1 Sam. XXX, 2. ἤλασαν, *secum duxerunt*, sc. captivum. LXX h. l. voce αἰχμαλωτεύειν usi sunt. Ibid. v. 22. Idem Ex. III, 1. sec. cod. *Mosqu*. Idem 2 Reg. IX, 20. - נָרוֹץ Niph. a רוּץ, *curro*. *Symm*. Cohel. XII, 6. ἐλαθῇ. - צָנַח, *desilio*. *Inc*. Iud. IV, 21. - שַׁיִט, *remus*. Ies. XXXIII, 20. Remigantes naves commode quidem πλοῖα ἐλαύνοντα dici possunt, incertum tamen est, an ἐλαῦνον, *celeriter procedens*, vere h. l. ad שַׁיִט pertineat, nec potius ad אַדִּיר in sequ. Nam אַדִּיר notat *omne*, *quod est in suo genere insigne ac praestans*, adeoque ad *velocitatem navigii* quoque transferri potest. Sap. XVI, 18. θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται. *Ioseph*. *A*. *I*. II, 14. p. 109. ed. *Hav*. ὑπὸ τούτων τῶν κακῶν ἐλαυνομένων. Sap. XVII, 15. ἠλαύνοντο, *exagitabantur*, *gravissime angebantur*.

*'ΕΛΑΥ'ΝΕΙΝ ΕΙ'ΔΟ'ΤΕΣ ΘΆΛΑΣΣΑΝ, *mare agitare scientes*, sc. *per remos*, h. e. *navigandi scientia periti*. יֹדְעֵי הַיָּם, *gnari maris*. Alias Graeci in verbo ἐλαύνειν, cum *navigare* significat, ναῦν subintellegunt, et aliquando addunt.

'ΕΛΑΦΙ'ΝΗΣ, *hinnulus*. יְעֵלִים plur. *rupicaprae*. *Aqu*. 1 Sam. XXIV, 3., ubi αἱ πέτραι τῶν ἐλαφίνων sunt, ut bene *Vulg*. expressit, *abruptissimae petrae*, quae solis ibicibus (aut rupicapris) perviae sunt. *Hesych*. ἐλαφίνης, νεβρός.

"ΕΛΑΦΟΣ, *cervus*, *cerva*. *אֱוִיל, *stultus*. Prov. VII, 22. 23. Legerunt וּכְאַיָּל cum *Syro* et *Chald*. - אַיָּל. Deut. XII, 15. 22. XIV, 5. - אַיָּלָה. 2 Sam. XXII, 34. Iob. XXXIX, 1. *Aqu*. *Symm*. Cant. V, 1. - דַּיָּה, *milvus*, *vultur*. Ies. XXXIV, 15. N. L. - יְעֵלִים plur. *rupicaprae*. Ps. CIII, 19. *Theod*. 1 Sam. XXIV, 3. Vide supra s. ἐλαφίνης.

'ΕΛΑΦΡΟ'Σ, *levis*. נִקְלָה part. Niph. *vilis factus* vel *habitus*. *Symm*. 1 Sam. XVIII, 23. *Theod*. Iob. IX, 24. - קָטֹן, *parvus*. Ex. XVIII, 26. - קַל, *levis*. *Aqu*. Ies. XIX, 1. - *קָלָל, *candens*. Ez. I, 7. קָלַל pro verbo, *levis fuit*, habuerunt. - *רֶגֶל עֵגֶל, *pes vituli*. Ez. I, 7. ἐλαφραί, ubi עֵגֶל ex arab. عجل, *festinare*, *celerem esse*, interpretati sunt. Caeterum libere verterunt, nec assentiendum est *Rosenmüllero*, qui eos רֶגֶל vel non legisse, vel omisisse putat. *Hesych*. ἐλαφρός, εὐβάστακτος, κοῦφος.

'*ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΟΣ*, *levior*. קַל, *levis*. Iob. XXIV, 18.

'*ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΟΣ ΕἸΜΙ'*, *levior sum*. קָלַל sequ. מ. Iob. VII, 6. IX, 25.

'*ΕΛΑΦΡΥΝΟΜΑΙ*, *levis sum*. קָלַל, *vilesco*. *Aqu*. Iob. XXXIX, 34.

'*ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ*, *minimus*. חָדַל, *cesso*. *Symm*. Ies. LIII, 3. Sc. חדל non solum *cessare*, sed etiam *removere*, *reiicere*, *repudiare* notat. Ergo non male sensum expressit. *Vulg*. *novissimum virorum*. - מִצְעָר, *pusillus*. *Aqu*. Ies. XXIV, 6. - צַעַד, *gressus*. Iob. XVIII, 7. Legerunt צָעִיר. - צָעִיר, *parvus*. Ios. VI, 26. 1 Sam. IX, 21. Iob. XXX, 1. ubi ἐλάχιστος est *minimus*, sc. *aetate*. *Theodot*. νεώτερος. Ier. XLIX, 19. - קָטָן, idem. 2 Reg. XVIII, 24. Prov. XXX, 24. Sap. VI, 6. ἐλάχιστος est *infimus in republica*, *dignitate*, *honore et auctoritate destitutus*. *Hesych*. ἐλάχιστος, μικρὸς πάνυ, ὕστερος, ἔσχατος.

*'*ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΟΥ'ΔΑΜΩ͂Σ*, *nequaquam minimus*. צָעִיר, *parvus*. Mich. V, 1. Facit huc, quod *Storrius* in *Obss. ad Synt. hebr*. p. 52. observavit, vocem צָעִיר oppositas *magni* et *parvi* significationes habere, dum sive per ع sive per غ scribi possit. Sic زعر *paucus*, et زغر *multus*.

'*ΕΛΕΑΛΕ*' vel '*ΕΛΕΑΛΗ*'. Ipsa vox hebr. אֶלְעָלֵה, *Eleale*, nomen urbis. Ies. XV, 4. Ier. XXVIII, 34. Ies. XVI, 9. Vide λαλέω. *Hesych*. ἐλεαλὴ, Θεοῦ ἀνάβασις ἐν ὑπερηφανίᾳ.

'*ΕΛΕΓΜΟ'Σ*, *increpatio*, *redargutio*, *clara manifestatio*, *convictio*. גְּעָרָה, *increpatio*. Ies. L, 2. - הוֹכֵחַ, infin. Hiph. a יָכַח, *increpando*. Lev. XIX, 17. - מַר, *amaritudo*. Num. V, 18. ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ, aqua convictionis vel manifestationis, quae nempe arguebat adulteram. *Philo* de *spec. leg*. p. 786. πότον ἐλέγχου appellat, et addit: ὃ τὰ κεκρυμμένα σου καὶ τὰ δηλούμενά σου ἀπαμφιέσει καὶ ἀπογυμνώσει. Num. V, 19. 23. 25. 27. Caeterum מָרִים LXX deduxisse videntur a מָרָה, arab. مرى, *litigare*, *contendere*, ac male coniectat *Houbigantius*, illos legisse vel הברים, vel הקרים. - תוֹכֵחָה, *increpatio*. 2 Reg. XIX, 3. Ps. CXLIX, 7. - תּוֹכַחַת. Ps. XXXVII, 15. XXXVIII, 14. ἐν ἐλεγμοῖς. *Lex. Cyrilli MS. Brem*. ἐν ἐλεγμοῖς, ἐν φανερῷ, et ἐλεγμὸν, ἔλεγχον. Iudith. II, 5. εἰς ἡμέραν ἐλεγμοῦ. Ita dicitur sec. *Baduellum tempus castigationi destinatum*, aut *iudicio supplicioque constitutum*.

'*ΕΛΕΓΞΙΣ*, *redargutio*, *exprobratio*. שִׂיחַ, *querela*. Iob. XXI, 4. XXIII, 2. Ad priorem locum *Hesychius*: ἔλεγξις, ὀνείδισις, ἀτιμία, ὕβρις.

*ΕΛΕΓΧΟΣ, *redargutio, convictio, manifestatio*, it. *delictum, probrum.* הוכיח: נוכח, Hiph. et Niph. a יָכַח. Iob. VI, 26. XVI, 21. XXIII, 7. – *מוכיח, *increpans. Inc.* Prov. IX, 7. ἔλεγχοι. Legit מוכחים. – *מוסר, *correctio. Aqu.* Prov. XV, 5. Sed *Drusius* rectius ad תוכחת retulit. – עֹזֵב part. *relinquens.* Prov. XXVIII, 13. Ἔλεγχοι sunt h. l. quae ἐλέγχη alias dicuntur, *delicta, probra,* ac pertinent ad פְּשָׁעִים, quae vox ex antecedentibus diserte hic revocata est: nam וְעֹזֵב, ut recte monuit *Iaegerus* ad h. l., silentio transmissum est. – פֶּשַׁע, *delictum.* V. antecedentia. – תּוֹכָהּ, *medium eius.* Ez. XIII, 14. Hic legerunt תוכחת. Hos. V, 9. – תוכחת. Iob. XIII, 6. XXIII, 4. Ps. LXXII, 14. Sir. XVI, 12. ubi ἔλεγχος est i. q. ὀργὴ v. 11. *castigatio, poena.*

Ἐ'ΛΕ'ΓΧΩ, *increpo, arguo, redarguo, convinco, reprehendo, iudico, punio.* אַשְׁמָה, *reatus.* Lev. V, 24. ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐλεγχθῇ, qua die convictus sit. Sic *Aelian. V. H.* XII, 12. ἐλεγχθεὶς est *convictus.* – *בור infin. a בָּרַר, *explorare. Inc.* Cohel. III, 18. – הוכיח Hiph. a יָכַח. Gen. XXI, 25. ἤλεγξεν ἀβραὰμ τὸν ἀβιμέλεχ, *redarguebat.* Abrahamus Abimelechum. Vide et Lev. XIX, 17. Gen. XXXI, 37. ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν, *iudicent* inter nos duos. Vide et Iob. IX, 33. 2 Sam. VII, 14. ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, *castigabo* illum virga hominum. Vide et Iob. V, 17. Iob. XIII, 10. ἐλέγξει ὑμᾶς, *puniet* vos. Vide et Iob. XXXIII, 19. Ps. CIV, 14. – הרשיע Hiph. *condemno.* Iob. XV, 6. – חָקַר, *pervestigo.* Prov. XVIII, 17. – מָצָא, *invenio. Symm.* Iob. XXXIV, 11. Sensum expressit, nam מָצָא, ut in N. T. εὑρίσκειν, haud raro est vox iudicialis. Id. Ps. LXXII, 14. – נָגַע Pih. *plaga afficio.* 2 Par. XXVI, 20. – *נְכֹחִים, *recta. Symm.* Prov. VIII, 9. ἐλεγξώμεθα, *arguamus.* Deduxit a rad. יָכַח, *arguit. Drusius* sine omni necessitate ἐκλεξώμεθα rescribere mavult. – *תָּוֶךְ, *medium.* Ezech. XIII, 14. ubi pro בְּתוֹכָהּ, *in medio illius,* legerunt בתוכח, a יכח, in Hiph. ἐλέγχειν. – תּוֹכַחַת, *increpatio.* Prov. III, 11. XXIX, 1. Sap. I, 3. 5. ἐλεγχθήσεται, *fugit, recedit* et *se abscondit,* aut: *admittit monita, resipiscit, si quod peccatum obrepat.* Sir. XIX, 13. 14. 15. ubi ἐλέγχειν est lat. *corripere, compellare aliquem, rationem poscere.*

Ἐ'ΛΕ'ΓΧΩΝ ΜΕΤΑ' ΠΑΡ'ῬΗΣΙ'ΑΣ, *redarguens cum libertate,* אֱוִיל שְׂפָתַיִם, *stultus labiis.* Prov. X, 10. Formula hebr. notat *eum, qui eloquitur, quidquid in buccam venit.*

Ἐ'ΛΕΕ'Ω, *misereor, etiam ad misericordiam commoveo.* בָּכָה, *fleo.* Iob. XXVII, 15. Alii punctis subiectis legerunt cum *Syro* תְּבַכֶּינָה, ac τῷ בכה notionem *deplorandi* seu *condolendi* recte subiecerunt. – הָיָה, *ihazo*. Ex. XXIII, 3. – *חין pro חֵן, *gratia.* Iob. XLI, 4. – חָמַל, *parco.* Ies. IX,

19. Ezech. V, 11. *Al.* Deut. XIII, 8. - חָנַן, *gratiam facio.* *Theod.* Iob. XLI, 5. ἐλεήσει, ubi tamen mallem legere ἐλεῆσαι. *Vulg. et ad deprecandum compositas.* Significat ἐλεεῖν h. l. *ad misericordiam commovere.* LXX Gen. XXXIII, 5. τὰ παιδία, οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν παῖδα, liberos, quos *misericorditer largitus est* Deus servo suo. Ibid. XLIII, 29. Exod. XXXIII, 19. - טוֹב עַיִן, *bonus oculo*, h. e. *benignus*, *liberalis.* Prov. XXII, 9. - נוּד, *condoleo. Inc.* Ier. XV, 5. ἐλεήσει. - נִחַם Pih. et Niph. *consolor.* Ies. XII, 1. LII, 9. Ezech. XXIV, 14. - נָתַן, *do.* Prov. XXI, 26. ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ (in *Vat.* legitur ἐλεᾷ), ubi non opus est statuere eos יָחֹן legisse, coll. v. 10. nam ἐλεεῖν h. l. eandem cum נָתַן *benefaciendi* notionem habet. Vide *Lex. N. T.* s. h. v. - עָשָׂה, *facio*, etiam, ut ποιέω, *beneficiis afficio.* Ies. XLIV, 23. - קִבֵּץ Pih. *congrego.* Ies. LIV, 7. Sensum expresserunt. Sermo enim ibi est de *collectione Iudaeorum e captivitate*, in qua erat magnum Dei beneficium. Conf. infra s. שׁוּב. - רִחַם Pih. Deut. XIII, 17. XXX, 3. Ps. CXIV, 5. - רִנָּה, *clamor.* Ier. VII, 15. ubi ἐλεεῖσθαι videtur esse *deprecari, precibus pro aliquo intercedere.* - שׁוּב, *reduco*, speciatim e captivitate. Ies. LII, 8. - שָׁמַע, *audio*, etiam, ut h. l., *exaudio.* Ies. LIX, 2. Tob. III, 15. μηκέτι ἐλεῆσαί με. Nisi reiiciatur μηκέτι, ἐλεῆσαι conversum videtur ex hebr. et chald. חסד, quod non modo *misericordiam*, sed etiam *infamiam* notat.

*ΜΗ' 'ΕΛΕΕ'Ω, *non misereor.* הִרְגִּיעַ Hiph. a רָגַע, *requiescere facio.* LXX sec. *Hex.* Ier. XXXI, 2. μὴ ἐλεήσατε. Legerunt לֹא הִרְגִּיעוּ. - Vide infra s. v. ὄλλυμι.

'ΕΛΕΗΜΟΣΥ'ΝΗ, *misericordia, gratia, benignitas*, it. *donum*, *quod ex misericordia datur pauperibus.* אֱמֶת, *veritas*, h. l. *veracitas in promissis servandis.* Ies. XXXVIII, 18. - חֶסֶד, *benignitas.* Gen. XLVII, 29. Prov. III, 3. XX, 28. Adde *Aqu.* Ex. XV, 13. ubi pro ἐλέει libri nonnulli ἐλεημοσύνῃ habent. - צְדָקָה, *iustitia*, item *benignitas. Symm.* Ps. XXX, 1. LXX Deut. VI, 25. XXIV, 13. Ies. I, 27. - צִדְקָה Chald. idem. Dan. IV, 24. - רַחַם, *miseratio.* Ier. XVI, 4. Sir. XXIX, 12. σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμείοις σου. Sir. III, 16. ἐλεημοσύνη πατρὸς est *pietas erga parentes*, prouti eam descripserat in antecedentibus.

'ΕΛΕΗ'ΜΩΝ, *misericors.* חַנּוּן, *gratiosus.* Ex. XXII, 27. XXXIV, 6. 2 Par. XXX, 9. - חֶסֶד, *benignitas.* Prov. XI, 17. XX, 6. Loco חַסְדּוֹ, *misericordiae suae*, legerunt חֶסֶד, omisso pronomine ו, quod nec apparet in *Vulgato: misericordes vocantur.* - חָסִיד, *benignus.* Ier. III, 12. - *חֶסֶר, *defectus.* Prov. XXVIII, 22. Legerunt חסד per Daleth, aut potius חָסִיד. - רַחוּם, *misericors.* Ps. CXLIV, 8. *Symm.* Ps. LXXVII, 38. - שֶׂכֶל, *intellegentia.* Prov. XIX, 11. ubi

tamen pro ἐλεήμων *Grabio* (*Proleg.* T. IV. c. 4. §. 3.) νοήμων legendum videtur.

*'ΕΛΕΗΝΟ'Σ, *misericors.* חֲמוּדוֹת, *desideria.* Dan. IX, 23. ὅτι ἐλεηνὸς εἶ sec. cod. *Chis.* Ibid. X, 1. 11. 19. Non male quoad sensum. In utroque loco enim ante חֲמוּדוֹת omissum est אִישׁ, hoc sensu: *dilectus Dei.* Videtur igitur etiam adiectivum ἐλεηνὸς h. l. esse i. q. ἠλεημένος, *misericordiam consecutus*, ut iam editor Romanus et *Michaelis* monuerunt. Sed *Segaarius* legere mavult ἐλεεινός.

'ΕΛΕΙΛΙ'Μ. Hebraicum אֱלִילִים, *idola. Inc.* Lev. XIX, 4. XXVI, 1.

"ΕΛΕΟΣ, *misericordia, benignitas*, it. i. q. δέησις, *supplicatio, qua quis aliquem ad misericordiam commovere conatur.* *אֹמֶר, *eloquium.* Ps. LXXVI, 19. ubi ἔλεος notat *promissionem felicitatis.* Conf. *Lex. N. T. s. h. v.* – חֵן, *gratia.* Gen. XIX, 19. Num. XI, 15. – חֲנִינָה, idem. Ier. XVI, 12. – חֶסֶד, *benignitas. Aqu.* Gen. XXXII, 10. הַחֲסָדִים, ubi vel ἐλέῳ vitiosum est, vel legit הַחֶסֶד. *Scharfenbergius* rescribendum putat: παρὰ πάντας τοὺς ἐλέους. LXX Gen. XXIV, 12. 49. Ex. XX, 6. Deut. V, 10. – יֶשַׁע, *salus.* Ies. XLV, 8. – מֵעַיִם dual. *viscera*, etiam *misericordia, benignitas.* Ies. LXIII, 15. – *סְלִחוֹת, *indulgentia.* Dan. IX, 9. sec. cod. *Chis.* ubi *Theodot.* ἱλασμοὶ habet. – *עִם, *cum. Inc.* 1 Sam. XIV, 45. pro כִּי עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה (h. e. *nam Dei auxilio adiutus comparavit nobis hunc diem laetitiae aut victoriae*) habet: ἔλεος τοῦ θεοῦ ἐποίησε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, h. e. magno *beneficio* divino (quod erat in victoria de Philistaeis reportata) nos affecit hodie. Editio Complutensis quoque habet ibi ἔλεος, quod tamen ex λαὸς, quod reliqui libri habent, ortum esse videtur. – צְדָקָה, *iustitia, benignitas.* Ies. LVI, 1. Ez. XVIII, 19. 21. – רָצוֹן, *benevolentia.* Ies. LX, 10. – *שֶׁמֶן, *oleum. Aqu. Symm.* Prov. XXVII, 26. ubi legendum ἔλαιον e coniectura *Drusii* et *Montfauconi.* Psalm. LXXXVIII, 21. libri impressi ἐν ἐλέει ἁγίῳ. *Hieron. in misericordia sancta.* Scribendum autem est ἐν ἐλαίῳ. Idem valet de loco Ps. XCI, 10. ubi legitur ἐν ἐλέῳ πίονι. Conf. *Opusc. Crit.* p. 245. – שֶׁמֶשׁ, *sol.* Ps. LXXXIII, 12. ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ ὁ θεός. Olim quidem cum *Starckio* iudicabam loco ἔλεος reponendum esse ἥλιος (Vide *Opusc. Crit.* p. 239.): nunc vero re diligentius considerata statuo, verba haec ab h. l. aliena esse, et pertinere fortasse ad Ps. LXXXV, 11. *Agellius* putat, LXX scripsisse ἔλαιον, et legisse שֶׁמֶן. – תְּחִנָּה, *supplicatio. Theod.* Ier. XLII, 9. LXX Ios. XI, 20. Dan. IX, 20. Ier. XLII, 2. – *תַּחֲנוּנִים, *deprecationes.* Dan. IX, 3. ubi *Theodot.* δέησις. *Hesych.* ἔλεος, οἶκτος. *Cant. tr. puer.* 14. ἔλεος est *venia peccatorum*, quae a misericordia Dei pendet. Sir. II, 7. *auxilium, quod benignitate permotus Deus fert.* Sic

quoque de *salute ipsa, quae auxilio efficitur*, legitur ib. XVIII, 4. 10. LI, 11. Sir. XLIV, 27. ἔλεος, *probitas, pietas*, coll. 1 Macc. II, 56. et XVI, 3. Baruch. II, 19. καταβάλλομεν τὸν ἔλεον ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, effundimus coram te *supplicationes* nostras. Tob. VIII, 18. ἔλεος, *felicitas*, causa posita pro effectu.

'ΕΛΕ'ΠΟΛΙΣ, *aries bellicus, machina ad capiendas urbes comparata*. Dicitur παρὰ τὸ ἑλεῖν τὰς πόλεις. Videndus de ea *Ammianus* lib. XXIII. c. 4. *Petrus Crinitus Poliorcem* vocat. Excogitata primum fuit a *Demetrio Poliorcete*, fabricata vero a *Dioclide Abderita*. Meminit huius machinae quoque *Vitruvius* lib. X. c. 22. et *Plutarchus* V, 34, 3. *Reisk*. 1 Macc. XIII, 43. 44. *Hesych*. ἑλεπόλεις, μηχανήματα, οἱ κριοὶ ἢ οἱαδήποτε, δι' ὧν αἱ πόλεις καθαιροῦνται. παρὰ δὲ κρησὶν τὰ τῶν πολέμων ὄργανα. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἑλεπόλεις, μηχανήματα πορθοῦντα πόλεις, κριοί. Conf. *Lips. Poliorcet.* l. III. Dial. 1. p. 115. *Stewechium* ad *Veget. de re militari* lib. IV. p. 245. et *Martinii Lex. Phil.*

'ΕΛΕΥΘΕΡΙ'Α, *libertas*. חֻפְּשָׁה, idem. Lev. XIX, 20. — *חָפְשִׁית, quod Lexicographi recentiores per *statum infirmitatis* exponunt a خفش, *infirmus fuit*. *Aqu*. 2 Reg. XV, 5. οἶκος ἐλευθερίας, *aedificium, quod non est cum aliis coniunctum, separatum, ein freystehendes Haus*. *Vulg. in domo libera seorsum*. חָפַשׁ est *liberum dimisit, libertate donavit*. In notione *licentiae* legi videtur Sir. XXXIII, 26.

'ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, *liber*, etiam *ingenuus, nobilis*. חָפְשִׁי, idem. Ex. XXI, 2. 5. Deut. XV, 12. Οἱ λοιποὶ Iob. III, 19. — חֹרִים plur. *ingenui*. *Theod*. Ier. XXVII, 20. LXX 1 Reg. XXI, 8. ubi *Vulg. optimates*. Syr. ܒܪ ܚܐܪܐ, *nobilis, ingenuus, liber*. Neh. XIII, 17. Cohel. X, 17. — לְנַפְשָׁהּ, *secundum appetitum*, h. e. *pro arbitrio*. Deut. XXI, 14. — שַׂר, *princeps*. Ier. XXIX, 2. Sir. X, 25. ἐλεύθεροι sunt liberi patrisfamilias, nam opponuntur τῷ οἰκέτῃ. Vide quoque *Syrum*.

'ΕΛΕΥΘΕΡΟ'Ω, *libero*. Sirac. L, 23. 2 Maccab. I, 27. II, 23.

*'ΕΛΕΥΘΕΡΩ'ΤΕΡΟΣ, *liberior*. 4 Macc. XIV, 2.

*'ΕΛΕΥΣΙΣ ΘΑΝΑ'ΤΟΥ, *adventus mortis*. בְּמוֹת Num. XXI, 19. sec. *Cod. Paul. Lips*. Cogitavit מות בוא.

*'ΕΛΕΥΣΤΕ'ΟΝ, *eundum, veniendum, prodeundum*. 2 Macc. VI, 17. δι' ὀλίγων δὲ ἐλευστέον ἐπὶ τὴν διήγησιν, iam vero ad narrationem ipsam *veniendum est*. Est formatum, ut ἐνδεικτέον et νομιστέον.

'ΕΛΕΦΑΝΤΑ'ΡΧΗΣ, *elephantis praefectus, magister elephantum*. 2 Macc. XIV, 12. 3 Macc. V, 4. 45. Confer *Bocharti Hieroz*. P. I. p. 266 et 273.

ἘΛΕΦΑΝΤΙ΄ΑΣΙΣ, *morbi genus*, ut atrocissimi et foedissimi, ita incurabilis, totum corporis habitum in elephantis speciem transformantis. חֶרֶס, *scabies*. Deut. XXVIII, 27. *Hesych.* ἐλεφαντίασις, εἶδος λέπρας.

ἘΛΕΦΑ΄ΝΤΙΝΟΣ, *elephantinus*, *eburneus*, etiam *ebore coelatus* et *ornatus*. שֵׁן, *dens*, sc. *elephantis*. *Amos*. III, 15. οἶκοι ἐλεφάντινοι. 1 Reg. XXII, 39. Ps. XLIV, 10. Confer. quae de eiusmodi domibus ex profanis affert *Bochartus Hieroz*. P. I. lib. 2. c. 24. Amos. VI, 4. οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων. Confer *Demsterum* ad *Rosini Antiqu. Rom.* lib. V. p. 795.

ὈΔΌΝΤΕΣ ἘΛΕΦΑ΄ΝΤΙΝΟΙ, *dentes elephantini*, h. e. *ebur*. קַרְנוֹת שֵׁן, *cornua ex ebore*. Ez. XXVII, 15. — שֶׁנְהַבִּים plur. *ebora*. 1 Reg. X, 22. 2 Par. IX, 21.

ἘΛΕ΄ΦΑΣ, *elephas*, *animal ipsum*, it. *ebur*, et *morbi genus*, de quo vide supra s. ἐλεφαντίασις. שֵׁן, *dens*, nimirum *elephantis*. Ez. XXVII, 6. ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος. Sic *Homerus* ἐλέφαντα dixit *ebur*. *Phav.* Ἐλέφαντα λέγει Ὅμηρος τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν, τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι ὀνομάζων τὸ μέρος, ᾧ τρόπῳ καὶ βοῦς τὸ δέρμα, ἡ βύρσα δηλαδή. Vide *Il.* δ. v. 141. et *Odyss.* δ, 72. Conf. et *Hesych.* ac *Eustathium* ad *Dionys. Perieg.* v. 443. — שְׁחִין, *ulcus*, *inflammatio*. *Inc.* Iob. II, 7. ἐλέφαντι. LXX ἕλκει πονηρῷ. *Hesychius* ἐλέφαντα inter alia exponit τοὺς ὀδόντας καὶ τὸ σωματικὸν πάθος. Idem: ἐλεφαντίασις, εἶδος λέπρας. Adde 1 Macc. I, 19. VI, 30.

ἙΛΙΚΤΟ΄Σ, *tortilis*, *tortuosus*, *flexus*, *convolutus*. לוּל, *cochlea*, *scala rotunda*, *qua domum per circuitum ascendimus*. 1 Reg. VI, 8. ἑλικτὴ ἀνάβασις, gradus flexi, h. e. *cochlea*, *Wendeltreppe*. — תֻּפִינִים plur. *cocturae*. Lev. VI, 21. ἑλικτά. Sed ibi sine dubio reponendum est ἐρικτὰ vel ἐρεικτὰ, quod vide infra. Cf. quoque ad l. c. *Flamin. Nobil.* *Hesych.* ἑλικτὰ, στρεβλὰ, καμπτά.

ἝΛΙΞ, *circumvolutio*, *anfractus*, *volumen*, *gyrus*; item: *capreolus in vite*, *palmes vitis*, it. *auris circuitus sub ala*. שֹׂרֵקָה, *vitis generosa*. Gen. XLIX, 11. τῇ ἕλικι, palmiti vitis. *Hesych.* ἕλικι, κλήματι ἀμπέλου. *Lex. Cyr. MS. Brem.* ἕλικι, κλήματι ἀμπέλου κυκλοειδεῖ. *Eustathius* ad *Il.* μ, v. 866. cum ἕλικα exposuisset ἁπλῶς συστροφὴν, subiicit: ἔτι δὲ καὶ ἕλιξ ἀμπέλου, τὸ λεπτότατον, οἷά τι νῆμα, ᾧ δράττεται ὅσα (*Perizon.* not. ad *Aelian.* *V. H.* IX, 11. legit οἷα) καὶ χειρὶ παραπεφυκότων. Conf. et *Hesiod. Scut. Herc.* v. 295. — תְּנוּךְ, *ima pars auris*. *Symm.* Lev. VIII, 23. *Pollux* lib. II. sect. 86. ἡ δὲ πᾶσα περιαγωγὴ τοῦ ὠτὸς ὑπὸ τὸ πτερύγιον ἕλιξ.

ἙΛΙ΄ΣΣΩ, vel **ἙΛΙ΄ΤΤΩ**, *convolvo*, *inverto*. גָּלַל, idem Ies. XXXIV, 4. ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, *convolvetur* coelum sicut liber. — הֶחֱלִיף Hiph. *muto*. Ps. CI, 28. ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς. Scribendum fortasse ἀλλάξεις.

nam sequitur ἀλλαγήσονται, quae fuit iam *Cappelli* sententia *Crit. S.* p. 159. Conf. *Drusii Miscell.* Cent. II. c. 24. et *Hodium* de *Bibl. text. origin.* p. 274. *Hesych.* ἑλίξας, πλέξας, κάμψας, στρέψας. - *הִתְהַלֵּךְ Hithp. *ambulo.* Iob. XVIII, 8. Libere verterunt.

ΈΛΚΟΣ, ulcus. *נֶתֶר, *nitrum.* Prov. XXV, 19. (20.) ex usu l. arab. in qua نتر notat *vulnus graviter et alte inflictum.* - שְׁחִין, *inflammatio.* *Aqu. Symm. Theod.* Ies. XXXVIII, 21. ubi vid. *Montf.* LXX Exod. IX, 9. Lev. XIII, 18. Iob. II, 7.

ΈΛΚΟΣ ΈΧΩ. 1 Sam. V, 12. in vers. *Aqu.* aut potius *Symmachi* hebr. הֻכָּה, *percussus, plaga affectus sum,* respondet.

ΈΛΚΥΣΜΟΣ, tractio. מָשַׁךְ, *traho.* *Inc.* Ps. X, 9. ἐν ἑλκυσμῷ αὐτοῦ.

ΈΛΚΥΩ, traho. גּרר, *congrego.* Hab. I, 15. εἵλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ. - נָלָה, *demigro.* Iob. XX, 28. ubi pro ἑλκύσαι alii habent ἐκλύσαι. - *חָטַף, *rapio.* Psalm. X, 9. Arab. خطف de *leone* vel *fera* usurpatur, *quae uncis arripit ac ad se pertrahit praedam.* - *כּוּן, vel potius כּוֹנֵן, *me paro.* *Symm.* Ps. LVIII, 4. ubi ἑλκύειν de iis dicitur, *qui alios in ius rapiunt et violenter tractant.* Alii libri ibi habent κατάξουσι, quae *Bocharto* (in *Hieroz.* T. I. p. 88.) vera visa est lectio, ut *Symmachus* legerit יְכוֹנוּ. - מָשָׁה, *traho, extraho.* 2 Sam. XXII, 17. - מָשַׁךְ, idem. Deut. XXI, 3. Neh. IX, 30. Cant. I, 3. ubi εἵλκυσάν σε mutandum est in ἕλκυσόν με. Orta est impressa lectio sine dubio ex antecedente ἠγάπησάν με. Non enim vero simile est, eos מְשָׁכֵךְ legisse. Cohel. II, 3. ubi pro ἑλκύσει *Thaumaturgus* et alii nonnulli legunt ἐκλύσει, *dissolvet,* sed perperam. - מֶשֶׁךְ, *tractio.* *Theod.* et LXX Iob. XXVIII, 18. ἕλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα, *praefer* s. *antepone* sapientiam occultis. Pronuntiarunt מְשֹׁךְ. *Hier. trahes.* Lege *trahe,* ut corrigit *Grabius* de *vitiis* etc. p. 105. - *פָּרַק, *frango.* Gen. XXVII, 40. sec. *Compl.* ἑλκύσῃς: ubi alii habent ἐκλύσῃς, utrumque non male quoad sensum. - שָׁאַף, *haurio.* Οἱ λοιποὶ Ier. II, 24. *Vulg. abstraxit* ventum. LXX Iob. XXXVI, 20. Ps. CXVIII, 130. Ier. XIV, 6. - שִׂדֵּד Pih. *occo.* Iob. XXXIX, 10. Sed ibi ἑλκύειν αὔλακας potius τῷ שׂדד respondet.

ΈΛΚΩ, traho. הֵנִיף Hiph. a נוּף, *agito, ventilo.* Ies. X, 15. - מַשְׁכִּים, *mane surgens.* *Aqu. Theod.* Ier. V, 8. ἕλκοντες. Legerunt מַשְׁכִּים a מָשַׁךְ, *trahere, educere.* *Equi trahentes* sunt nonnullis Intt. *refractarii, qui obnituntur freno.* Conf. *Bocharti Hieroz.* P. I. p. 130. ed. *Rosenmülleri.* Mihi autem sunt *extrahentes,* seu *protrudentes,* sc. *penem.* Certe

Vulg. habet *emissarii*, et LXX θηλυμανεῖς. *Symmachus* habet sensu fortasse eodem ἑλκόμενοι (*Montf. attracti.* An potius medie *trahentes?*) et legit מְמַשְׁלִים. - *מָשַׁךְ, *traho.* Iud. V, 14. ἕλκοντες ἐν ῥάβδῳ, *protrahentes virgam*, h. e. *stylum, calamum.* - נְגַד Chald. *traho, extendo.* Dan. VII, 10. εἷλκεν, *expansus est.* Supple ἑαυτόν. - *נָגַר, *profundo*, it. *expando, diffundo. Symm.* Ps. LXXIV, 9. ubi ἕλκειν est *bibere. Hier. et propinabit ex eo.* - *נֶתֶר, *nitrum.* Prov. XXV, 20. ἕλκει. Male *Montf.* ac *interpres lat.* in *Polygl.* reddunt: *uti acetum trahit.* Non enim ἕλκει deducendum est ab ἕλκω, sed ab ἕλκος, quod vide supra. Conf. *Intt. Thomae Mag.* p. 295. - שָׁאַף, *haurio.* Cohel. I, 5. - שָׁלַף, *extraho. Al.* Iud. XX, 35. Sap. XIX, 4. ubi de *fato* dicitur. Sic Latinorum *trahi fato.* 3 Macc. V, 49. ἕλκειν γάλα, *lac sugere.*

'ΕΛΛΑΜΒΑ'ΝΟΜΑΙ, *excipio, apprehendo.* חָפַשׂ, idem. *Theod.* Prov. XXX, 28. ἐλλαμβανόμενος. Pronuntiabat חַחֹפֵשׂ.

*"ΕΛΛΕΙΜΜΑ, *defectus*, etiam i. q. κατάλειμμα, *reliquiae, residuum.* יֶתֶר, idem. LXX sec. *Hex.* 2 Sam. XXI, 2. ubi *Inc.* κατάλοιποι habet.

'ΕΛΛΕΙ'ΠΩ, *deficio.* תָּמַם, *consumor. Al.* 2 Reg. VII, 13.

"ΕΛΛΗΝ, *Graecus, ethnicus.* פְּלִשְׁתִּים, *Philistaei.* Ies. IX, 12. ubi *Capp.* in *nott. critt.* p. 500. suspicatur eos ἀλλοφύλους scripsisse. Adde 1 Macc. VIII, 18. 2 Macc. IV, 36.

'ΕΛΛΗΝΙΚΟ'Σ, *graecanicus.* יוֹנָה part. foem. *opprimens.* Ier. XLVI, 16. L, 16. ubi legentes הַיְוָנָה, non deduxerunt a יָנָה, sed a יָוָן, *Graecia, Graeci.* 2 Macc. IV, 10. 15. VI, 9. ubi *cultus idololatricus* per τὰ ἑλληνικὰ exprimitur.

'ΕΛΛΗΝΙ'Σ, *Graeca.* 2 Macc. VI, 8.

'ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ'Σ, *graecismus, gentilismus.* 2 Macc. IV, 13.

'ΕΛΛΙΠΗ'Σ, *deficiens, indigens.* Sir. XIV, 10. ἐλλιπής, sc. ἐστι, *inopia laborat.* Alii legunt ἐν λύπῃ, vel ἐλλυπὴς, *tristis.* Sic *Vulg. in tristitia erit super mensam suam.*

'ΕΛΛΟΥΛΙ'Μ. Ipsa vox hebr. הִלּוּלִים, *hymni, chori.* Iud. IX, 27. iuxta ed. *Rom.* ἐποίησαν ἐλλουλίμ. *Al.* habent, et, ni fallor, ex glossemate in margine addito, ἐποίησαν χορούς, faciebant choros, h. e. una canebant. In *Lex. Cyrilli MS. Brem.* legitur: ἐποίουν ἐλωλεὶν, et exponitur ἐποίουν χορούς. *Glossae in Octat.* a *Fabricio* editae, pariter corrupte: ἐποίουν ἐλωλὶμ, ἐποίουν χωλούς. Conf. v. χορός.

'ΕΛΜΩΝΙ'. Vide in 'Εμμωνείμ.

"ΕΛΟΣ, *carectum*, etiam *palus, ubi carex, papyrus etc. nascitur, locus palustris.* אֲגַם, *stagnum.* Ex. VII, 19.

VIII, 5. Ies. XXXV, 7. Sc. opinati sunt, אָגָם significare et *arundinem*, et *locum*, *in quo arundines nasci solent*, s. *paludem*. Ita et *Arabs*, qui *arundineta* transtulit. - אָחוּ, de cuius origine e l. arab. disputat *Schultens*. ad Iob. VIII, 11. *Fischero* in *Clavi* p. 48. videtur significare *paludem iuxta Nilum*, *ubi creverit carex*, *papyrus* etc. *Aqu*. *Symm*. Gen. XLI, 2. (ἐν ἕλει, *ad carectum*) et Iob. VIII, 11. - גֹּמֶא, *iuncus*. Ies. XXXV, 7. - סוּף, idem. Ex. II, 3. 5. ubi *Aqu*. παπυρεών. Ies. XIX, 7. - עֲרָבָה, *desertum*. *Al*. Ies. XXXIII, 9. *Hesych*. ἕλος, σύμφυτος τόπος, ἢ χεῖλος ποταμοῦ, καὶ ὁ τελματώδης τόπος. Idem: ἕλη, σύνδενδροι τόποι. *Suidas*: ἕλος — ὕδατος ἰλὺς ἐπικεχυμένου πηλοῦ καὶ βαθείας ὕλης, ἢ παπύρου ἢ καλάμου ἐκφυομένης ἀεὶ τοῦ πηλοῦ καὶ ὑπερανεστηκυίας τοῦ ὕδατος. Adde 1 Macc. IX, 42. εἰς τὸ ἕλος τοῦ ἰορδάνου. *Vulg*. *ad ripam Iordanis*, coll. v. 45.

'ΕΛΠΙ'ΖΩ, *spero*, *exspecto*, *confido*, *fiduciam pono*. בָּטַח, *confido*. Iud. IX, 27. ἤλπισαν ἐπ' αὐτῷ, *confidebant* illi. Iud. XX, 36. ἤλπισαν ἐπὶ τὸ ἔνεδρον, *fiduciam collocabant* in insidiis. 2 Reg. XVIII, 5. ἐν κυρίῳ ἤλπισε, *confidebat* Domino, coll. Ps. XXXII, 21. Ps. IV, 6. ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον. Ps. XXV, 2. ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων, coll. Ps. XLIII, 8. - בֶּטַח, *confidentia*. Iob. XXIV, 23. - גֹּל, *devolutus*. Ps. XXI, 8. ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, (*Hieron*. *confugit*.) non male quoad sensum. Nam *volvere in aliquem* dicitur de eo, qui se resque suas alteri commendat, adeoque spem ac fiduciam suam in aliquo ponit. - *דָּמַם, *quiesco*, *sileo*, metaph. *spero*, *spem ac fiduciam in aliquo pono* (v. c. Ps. XXXVII, 7. LXII, 2.). *Inc*. sec. *Theodoret*. et *Cod*. *Norimb*. *Thren*. III, 26. - דָּרַשׁ, *quaero*. Ies. XI, 10. ubi דָּרַשׁ notat *animo fiducia pleno aliquem adire precibus*, et ex adiuncto *colere*, *venerari*. - הֵחֵל Hiph. a חָלַל, *incipio*. *Hebr*. et *LXX* Gen. IV, 25. Videntur legisse הוחל, ac derivasse a יָחַל, *speravit*. - חָסָה, *confugio*. Ps. V, 13. VII, 1. XV, 1. - חָשַׁק, *amore propendeo*. Psalm. XC, 14. Secundum nonnullos legerunt חָשָׁה, quod acceperunt pro חָסָה. Sed *Buxtorfius* in *Anticrit*. p. 645. rectius mihi statuere videtur, eos sensum liberius expressisse. Nam *amare Deum* quid aliquid est, quam simul in eum sperare et confidere? Ita coniunctae sunt hae virtutes, ut facile sit unam pro alia sumere. - יחל Pih. *exspecto*. *Theod*. Mich. V, 7. LXX Ps. XXX, 32. XLI, 7. Ies. XLII, 4. - נָשָׂא Pih. *elevo*. Ier. XLIV, 14. *Elevare animam suam* est *magno alicuius rei desiderio teneri*, et ex adiuncto *sperare*. *Theodot*. 2 Sam. XIV, 14. - נִשְׁעַן Niph. *innitor*, metaph. *spem ac fiduciam pono*. 2 Par. XIII, 18. - קַו קָו, *linea linea*. Ies. XVIII, 7. ἔθνος ἐλπίζον. In mente habuerunt vocem קִוָּה. - קִוָּה Pih. *exspecto*. Ies. XXV, 9. XXVI, 8. - קָרַב Pih. *appropinquo*. Ex. XXXVI, 8. ὅτι ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν. Ita quoque Codex

Syr. Hexapl. Mediol. Num scribendum ἐγγίζουσιν? coll. Gen. XII, 11. ἤγγισεν εἰσελθεῖν, et 2 Sam. XV, 5. — שִׂבֵּר, Pih. exspecto. Ps. CXLIV, 16. Ies. XXXVIII, 18. — שָׁפַט, iudico. Ies. LI, 1. Libere verterunt. Koppio legisse videntur יבטחו. Praeterea legitur Iud. XVIII, 7. ubi verba יֹרֵשׁ עֶצֶר, possidens retentionem, a LXX sec. Hexapl. redduntur: κληρονόμος ἐλπίζων (Vat. ἐκπιέζων) θησαυρούς. Illud ἐλπίζων e margine in textum translatum, sed inepto loco positum est. Pertinet enim ad בֶּטַח in anteced. unde simul apparet, pro ἐλπίζων reponendum esse ἐλπίζοντα. Sir. II, 9. ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ, sperate bona. 1 Macc. II, 61. Confer infra s. v. κενός.

ἘΛΠΙ'Σ, *spes, fiducia, exspectatio, confidentia, securitas.* בֶּטַח, *confido.* Ies. XLVII, 10. — מִבְטֵחַ: מבטיח, part. Kal et Hiph. *confidens, confidere faciens.* Iud. XVIII, 7. Ps. XXI, 9. Ies. XXXII, 9. 10. — בֶּטַח, *confidentia. Aqu.* Iob. XI, 18. *Vulg. securus dormies. Theod.* Ez. XXX, 9. ubi non vidit בטח adverbialiter sumendum esse, ac *confidenter* significare. LXX Iud. XVIII, 7. Ps. IV, 10. XV, 9. Hos. II, 18. κατοικιῶ ἐπ' ἐλπίδι. *Gloss. MS. in Proph.* ἐπ' ἐλπίδι, ἀμερίμνως. Soph. III, 1. — בִּטָּחוֹן, idem. Cohel. IX, 4. — חָזוּת, *provisio.* Ies. XXVIII, 18. Vox hebr. h. l. *pactum* notat, unde ex adiuncto de *spe* ac *fiducia* eam explicandam putarunt. — חֶסֶד, *beneficentia.* 2 Par. XXXV, 26. ubi ἐλπὶς in universum *pietatem* notare videtur, ut πίστις in N. T. libris. Secundum *Tychsenium* legerunt כסלו. — כֶּסֶל, *fiducia.* Ps. LXXVII, 9. — *מַבָּט, *respectus. Theod.* Ies. XXV, 5. מַבָּט est h. l. *spes* ac *fiducia*, a נָבַט, *respicere aliquem auxilii implorandi causa.* — *מַבָּט, idem. Zach. IX, 5. ubi non opus est statuere eos מִבְטָח legisse. — מבטח et מִבְטָח, *fiducia.* Ps. XXXIX, 6. LXIV, 6. Ier. II, 32. — מַחְסֶה: מחסה, *refugium.* Ps. XIII, 7. LX, 3. LXI, 7. — *מִקְוֶה, *exspectatio. Symm.* sec. *Schol. Theodoreti* in *Catena Norimb.* Ier. L, 7. Non legit תִּקְוָה. — נְדִיבָה, foem. *ingenua.* Iob. XXX, 15. Vocem hebr. recentiores nonnulli interpretes de *felicitate* accipiunt, ut adeo LXX parum h. l. a vero sensu aberraverint. — *נֶפֶשׁ, *anima*, item *quivis affectus vehementior*, spec. *desiderium* et *cupiditas. Symm.* Iob. XXXI, 39. ἐλπίδος ἐστέρησα, spe privavi. Eandem notionem habet quoque formula hebr. *sufflare animam alicuius*, h. e. *spem alicuius frustrare.* — עֶזְרָה, *auxilium.* Ies. XXXI, 2. — צְבִי, *decus, gloria.* Ies. XXIV, 16. XXVIII, 4. 5. — קַו, *linea, regula.* Ies. XXVIII, 10. 13. 17. Deduxerunt a rad. קָוָה, *exspectavit.* — *קָוֶה, *funiculus mensoris. Symm.* Ierem. XXXI, 39. Deduxit a קָוָה, *exspectavit.* — רַחַץ, *lotio.* Psalm. LIX, 8. CVII, 9. רְחַץ in l. chald. et syr. *sperare* notat, et Moab λέβης τῆς ἐλπίδος vocatur, quia ibi tanquam in arce tutum se futurum sperabat. *Fr. Scacchus in Sacr. Elaeochrismat.* etc. p. 177. pro ἐλπίδος coniicit legendum κάλπιδος, hoc sen-

σύ: *vas calefaciens aquam lavacri mei.* - שֶׂבֶר, *exspectatio.* Ps. CXLV, 4. - תּוֹחֶלֶת, *spes.* Thren. III, 18. - תִּקְוָה, *exspectatio.* Iob. IV, 6. V, 16. VI, 8. ubi ἐλπὶς est *obiectum spei. Vulgat. quod expecto,* τὴν ἐλπίδα μου δῴη. Prov. X, 29. Sap. XIV, 6. Noachus cum familia ἐλπὶς τοῦ κόσμου dicitur, quia in arca servatus est, ut post diluvium genus humanum generando propagaret. 2 Maccab. VII, 14. τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προσδοκᾷν ἐλπίδας, *eventum promissionum divinarum* patienter exspectare. *Hes.* ἐλπὶς, προσδοκία. *Suidas:* ἐλπὶς, προσδοκία ἀγαθῶν.

*ΕΙ'Σ 'ΕΛΠΙ'ΔΑ "ΑΓΩ, *ad spem duco.* מָשַׁךְ הַתּוֹחֶלֶת, *traho spem,* h. e. *prorogo exspectationem.* Prov. XIII, 11.

"ΕΧΩ ΤΗ'Ν 'ΕΛΠΙ'ΔΑ, *spem habeo, fiduciam colloco, exspecto.* בָּטַח, *confido.* Ier. XVII, 5. - נָשָׂא אֶת נֶפֶשׁ, *attollo animam.* Deut. XXIV, 15. ἐπ' αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, exspectat illam, sc. mercedem.

'ΕΛΠΙ'Σ ΠΟΝΗΡΑ', *spes mala.* זְוָעָה, *commotio.* Ies. XXVIII, 19. Ita *Bielius.* Mihi vero ἐλπὶς tantum ad זְוָעָה pertinere videtur, ut πονηρὰ referendum sit ad רַק, *tantum,* pro quo רע legerint, aut רָעָה.

'ΕΛΥ'Ω vel 'ΕΛΥ'Ω, *involvo, implico.* לוּט, idem. 1 Sam. XXI, 9. εἰλυμένη sec. cod. *Alex.* ut recte edi iussit *Breitingerus* loco vitiose impressi εἰλημμένη.

'ΕΜΑΥΤΟΥ", 'ΕΜΑΥΤΩ", *mei ipsius, mihi ipsi.* לְבָבִי, *cor meum.* Iob. XXVII, 16. coll. 1 Cor. IV, 4. - לִי, *mihi.* Cant. IV, 6. ubi loco ἐμαυτῷ nonnulli reponere malunt ἐπ' αὐτῷ, ut legitur in *Philon. Episc. Carpat. enarr.* p. 108. *Arabs* transtulit: *cum eo.* Iob. XIX, 27. ad quem locum *Hesych.* ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἐν ἑαυτῷ ἐπίσταμαι.

'ΑΠ' 'ΕΜΑΥΤΟΥ", *a me ipso.* מִלִּבִּי, *a corde meo.* Num. XVI, 29.

ΠΑΡ' 'ΕΜΑΥΤΟΥ", *apud me ipsum.* מִלִּבִּי, *e corde meo.* Num. XXIV, 13. - מִיָּדִי, *e manu mea.* Gen. XXXI, 39.

'ΕΜΒΑΘΥ'ΝΩ, *profundo, profundum facio, in profundum extendo.* הֶעֱמִיק, Hiph. idem. Ier. XLIX, 29. λίαν ἐμβαθύνατε εἰς κάθισιν, *profunde descendite* in foveam.

'ΕΜΒΑΙ'ΝΩ, *ingredior.* בּוֹא, *venio.* Nahum. III, 14. 1 Macc. XV, 36. ἐμβὰς εἰς πλοῖον, inscendens navigium. Vide et 2 Macc. XII, 3.

'ΕΜΒΑ'ΛΛΩ, *iniicio, immitto,* et ex adiuncto *misceo.* אָסַף, *colligo.* Ezech. XXIV, 4. ubi vox hebr. notionem *iniiciendi* adiunctam habet: *collecta iniicere.* - בּוֹא, *venio.* Hagg. II, 17. Libere quidem, sed recte transtulerunt. - הֵטִיל, Hiph. a טוּל, *eiicio, proiicio.* Ion. I, 12. 15. - הִפִּיל, Hiph. a נָפַל, *cadere facio.* 1 Sam. XVIII, 25. Ier. XXII, 7. - הִפְקִיד, *committo.* Ier. XXXVII, 20. ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς

φυλακῆς, coniecerunt illum in carcerem. Sic Aelian. V. H. XII, 1. εἰς δεσμωτήριον ἐνέβαλε. – הִרְבִּיץ, cubare facio. Theod. Ies. LIV, 11. – הִשְׁחִית, Hiph. perdo. Ier. XI, 19. ἐμβάλωμεν. Plerique statuunt, eos legisse בְּשְׁלִיחָה, sed quia hoc nimis discrepat a בְּשְׁחִיתָה, dicendum erit, eos aut בְּשִׂימָה legisse, aut sensum expressisse: nam haec immissio s. positio fuit corruptio, perditio, ut iam Kimchius ad h. l. observavit. Chaldaeus habet h. l. נִרְמֵי, et LXX pro הִשְׁחִיתוּ Ier. XLIX, 9. habent ἐπιθήσουσι. – הִשְׁלִיךְ, Hiph. proiicio. Gen. XXXVII, 21. Ex. XV, 25. Num. XIX, 6. – יָרַט, inclino. Symm. Iob. XVI, 11. ubi tamen derivatio vocis יִרְטֵנִי incerta est. Potest enim vel a יָרַט, praecipitavit, vel רָטָה, praiicere, deiicere, deduci, sensu eodem. – *נְסַק, chald. ascendo. Dan. III, 22. ἐνεβάλοσαν sec. Chis. non male quoad sensum. – נָתַן, do. Gen. XXXIX, 20. Num. IV, 10. 12. Ez. IV, 9. Adde Symm. Ps. LXVIII, 22. Aqu. Theod. Ier. XXVII, 8. – פָּלַח, disseco. 2 Reg. IV, 39. Habet פָּלַח h. l. praeter dissecandi notionem etiam adiunctam iniiciendi: Dissectas coniecit in ollam. – רְמָא, chald. Dan. III, 6. 11. VI, 7. 12. – שׂוּם: שִׂים, הֵשִׂים, Kal et Hiph. pono. Gen. XXXI, 34. Num. XXII, 38. 2 Reg. II, 20. sec. Compl. – שָׁלַח, mitto. Iob. XVIII, 8. Inc. Lev. I, 16. – שָׁמַר, custodio. Prov. XXII, 18. Alia hic formula loquendi, sed idem fere significante, usi sunt. – תָּקַע, figo. Ex. X, 19. Legitur praeterea Amos. IV, 2. (ubi ἐμβαλοῦσιν sensus causa de suo addiderunt, ad quem locum videndus Dahlius) ac Prov. XI, 21. ubi ἐμβάλλων per συμβάλλων a Schol. explicatur, coll. XVI, 5. ubi per μιγνύων exponitur. 3 Esdr. VI, 20. ἐμβάλλειν τοὺς θεμελίους, chald. יְהַב אֻשַּׁיָּא. Esdr. V, 16. Sap. XIX, 4. ἀμνηστείαν ἐνέβαλεν, oblivionem iniecit. Sirac. XXXIII, 32. 27. ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, adige eum ad opus. – Vide quoque s. v. θεμέλιον et χάρις.

'EMBATEΥΩ, ingredior, invado, it. eo in possessionem, occupo. נִחֵל, Pih. possidendum trado. Ios. XIX, 49. ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν, ibant, ut in possessionem venirent terrae. Pro incolere, inhabitare ἐμβατεύειν legitur apud Eurip. Heracl. v. 875. Aeschyl. Pers. 449. ac speciatim dicitur de diis, qui locum aliquem vel templum inhabitare creduntur. Sophocl. Oed. Col. v. 672. Eurip. Rhes. v. 225. – חִלֵּק, Pih. distribuo. Ios. XIX, 51. ubi Bonfrerio videntur litterarum aliqua diversitate legisse לִנְחֹל. Hesych. ἐμβατεῦσαι, τὸ κατέχειν καὶ καρποῦσθαι χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ὅλον τὸν κλῆρον, ἢ ζητῆσαι. Lex. Cyrilli MS. Brem. ἐμβατεῦσαι, ἐπιβῆναι, κατασκοπῆσαι. 1 Macc. XII, 25. ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν, invadere terram. Ib. XIII, 20. XIV, 31. XV, 40. 2 Macc. II, 31. ubi ἐμβατεύειν investigare, perscrutari notat. Conf. Syrum. Hes. ἐμβατεύσας, ζητήσας. Phav. ἐμβατεῦσαι, τὸ ἔνδον ἐξερευνῆσαι ἢ σκοπῆσαι. Conf. Lex. N. T. s. h. v.

'ΕΜΒΙΒΑ'ΖΩ, *incedere facio.* הִדְרִיךְ, Hiph. idem. Prov. IV, 11. *ἐμβιβάζω δὲ σὲ τροχιαῖς ὀρθαῖς*, incedere autem te facio orbitis rectis.

'ΕΜΒΙ'ΩΣΙΣ, *permansio in vita, vita.* Sir. XXXVIII, 14. 3 Macc. III, 22.

* *'ΕΜΒΛΑ'*. שִׁבֹּלֶת, *fluxus aquae, fluentum.* *Syrus* Iud. XII, 6. sec. *Theodoretum Quaest.* 19. pag. 337. ubi legendum *σεβλὰ*, ܫܒܠܐ, ut ipsam vocem hebraicam aut potius syriacam exprimere voluerit.

'ΕΜΒΛΕ'ΠΩ, *inspicio, intueor, video.* נִבַּט : הִבִּיט, Hiph. et Niph. vel Piel. Ies. V, 12. 30. *ἐμβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν*, ad quem locum vide *Cappell. nott. crit.* p. 495. Ib. VIII, 22. - רָאָה, *video. Theodot.* Iob. XLI, 25. LXX Iud. XVI, 21. *ἐμβλέποντες (εἰς) ἐμπαιζόμενον.* 1 Reg. VIII, 8. *ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ*, *videbantur* capita. Ies. XVII, 7. Sirac. XXX, 21. *ἐμβλέπειν εἰς χεῖράς τινος* est beneficia ab aliquo exspectare ac petere. Ib. LI, 7. *ἐμβλέπων εἰς ἀντίληψιν*, *desideravi* auxilium, coll. XLII, 18. 2 Macc. XII, 45. *ἐμβλέπων χαριστήριον*, *respiciens* praemium.

'ΕΜΒΛΕ'ΠΩ ΚΑΙ` ΕΙ"ΔΩ, *inspicio et video.* פָּנָה, *respicio.* 2 Par. XX, 25.

* *'ΕΜΒΟΛΗ`*, *iniectio, iactus*, v. c. teli (*Polyb.* VI, 22, 4.), *lapidis* (*Polyb.* VIII, 19, 3.). 3 Macc. IV, 7. *μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβολῆς*, usquedum *iniecti* s. *intrusi essent* in navem. *Bretschneiderus* existimat, *ἐμβολὴν* h. l. quoque pro *loco, quo quid iniicitur*, vel *aditu* dictum esse posse, ut apud *Ioseph. B. I.* V, 11. p. 321. *Hav. Zonaras Lex.* c. 700. *ἐμβολὰς, ὁρμὰς, ἐπιδρομάς. Hesych. ἐμβολὴν, πληθὺν, ὁρμὴν, ἐνθήκην, ἀπόθετον χρῆμα.*

'ΕΜΒΟ'ΛΙΣΜΑ, *embolisma, assumentum.* טָלֻא, *latis maculis respersum. Aqu. Theod.* Ez. XVI, 16. *ἐμβολίσματα.* Iuxta *Hieronymum* significat *diversos pannos hinc inde consutos*, et *instar emplastri factum idolum, quasi πολύῤῥαφον vestimentum.*

'ΕΜΒΡΑ'ΣΣΟΜΑΙ, pr. ut simplex *βράσσομαι*. *ebullio, ferveo, aestuo*, et dicitur de mari aestuante et aqua fervente. Tropice: *commoveor, moestus et tristis sum.* זָעַף, *turbatus sum. Aqu.* Gen. XL, 6. *ἐμβρασσόμενοι*, aestuantes, vel: iactati fluctibus cogitationum, h. e. *moesti, tristes. Symm. σκυθρωποί.* Vide *Drusium* in *fragm.* p. 55. ac *Montf.*

'ΕΜΒΡΙΜΑ'ΟΜΑΙ, *infremo, indignor, severe increpo, obiurgo.* גָּעַר, idem. *Symm.* Ies. XVII, 13. *ἐμβριμήσεται αὐτῷ*, *increpabit* illum. - זָעַם, *indignor, detestor. Inc.* Psalm. VII, 12. *ἐμβριμώμενος.* Dan. XI, 30. sec. *Chis. Hes. ἐμβριμώμενος, μετὰ ἀπειλῆς ἐντελλόμενος. Lex. Cyr. MS. ἐμβριμώμενος, μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτάττων.* Cf. *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΜΒΡΙ'ΜΗΜΑ, *fremitus*, *indignatio*, *severa increpatio*. זַעַם, idem. Thren. II, 6. ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ, fremitu irae suae. *Theod.* Ez. XXI, 31. *Hes.* ἐμβριμήματι, κινήματι. *Suid.* ἐμβρίμημα, τὸ μετ' ὀργῆς λάλημα.

'ΕΜΒΡΙ'ΜΗΣΙΣ, idem. גְּעָרָה, idem. *Aqu.* Ps. LXXV, 7. Sed ibi sine dubio ἐπιτιμήσεως, quod nonnulli libri habent, est vera lectio, altera autem ἐμβριμήσεως e *Symmachi* versione in textum *Aquilae* irrepsit. Vide infra s. ἐπιτίμησις. - זַעַם. *Aqu. Symm.* Ps. XXXVII, 3. *Symm.* Ez. XXI, 31. *Aqu. Symm.* Hos. VII, 6.

"ΕΜΒΡΥΟΝ, *infans utero conclusus*. עוֹלְלִים, plur. *parvuli*. *Theod.* Iob. III, 16. *Hes.* ἔμβρυον, νεογνὸν βρέφος, τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ὂν διάπλασμα, ἢ ὀλίγον.

"ΕΜΒΡΥΟΝ "ΕΧΟΥΣΑ, *gravida*. הָרָה, idem. *Inc.* Ex. XXI, 22.

'ΕΜΕΚΑΧΩ'Ρ. Vox composita ex hebr. עֵמֶק עָכוֹר, *vallis Achor*. Ios. VII, 24. 26. Scribendum autem sine dubio est divisim: "Εμεκ 'Αχώρ.

"ΕΜΕΤΟΣ, *vomitus*. קָא, idem. Prov. XXVI, 11.- *קַו, *linea*, *regula*. *Theodot.* Ies. XXVIII, 13. Legit קִיא. - קִיא, *vomitus*. Ies. XXVIII, 7. *Suidas*: "Εμετος, ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις. 'Εμετὸς δὲ, αὐτὸ τὸ κενωθέν.

'ΕΜΕ'Ω, *vomo*. קִיא, *vomitus*. Ies. XIX, 14. ὁ ἐμῶν. Legerunt קָא. Sir. XXXI, 24.

'ΕΜΜΑΝΗ'Σ, *furens*, *furiosus*. Sap. XIV, 23. *Gloss. MS. in Sap.* ἐμμανεῖς, μαινόμενοι.

'ΕΜΜΕΛΕ'ΤΗΜΑ, *meditatio*, it. *opus ingeniosa arte excogitatum et omni cura et studio elaboratum*. Sap. XIII, 10. τέχνης ἐμμελέτημα, studio artis fabrefactum.

'ΕΜΜΕ'ΝΩ, *permaneo*, *persevero*, *persisto*, *consisto*. הֶחֱזִיק, Hiph. *firmiter teneo*. *Symm.* Iob. II, 9. ubi loco ἐμμένης legendum est ἐμμενεῖς, certe ἐμμένεις, ut habet *Catena MS. Iobi* in *Bibl. D. Marci* n. 21. *Vulg. adhuc tu permanes*. - חִכָּה, *exspecto*. Ies. XXX, 18. οἱ ἐμμένοντες ἐν αὐτῷ, qui *exspectant* illum, h. e. qui constanter spem ac fiduciam in eo ponunt. *Symm.* ὑπομένοντες αὐτόν. Dan. XII, 12. sec. *Chis.* - קוּם: הֵקִים, Kal et Hiph. *consisto*, *constituo*. Deut. XIX, 15. οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἷς, non *consistet* testis unus. Ies. VIII, 10. οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, h. e. *irritum fiet*, *nullum eventum aut complementum habebit*. Deut. XXVII, 16. ἐμμένειν τοῖς λόγοις, *constanter observare* praecepta, coll. Sirac. XXVIII, 6. Ierem. XLIV, 25. ἐμμείνασαι ἐμμείνατε ὁμολογίαις ὑμῶν, *praestitistis* promissa vestra. Sir. II, 11. τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ; quis *constans mansit* in vero eius cultu? Ib. XXX, 16. ἀῤῥώστημα ἐμμένον, *morbus perseverans*.

ΟΥ'Κ 'ΕΜΜΕ'ΝΩ, *non permaneo*. הֵפֵר, Hiph. à פָּרַר, *irritum facio*. Ier. XXXI, 32.

* ἜΜΜΕΣΟΣ, *intermedius*, *qui medius est.* In *Thesauro Stephani* sine ulla auctoritate profertur. בֵּין, *inter.* Genes. XLIX, 14. sec. cod. *Alex.* - בְּתוֹךְ, *in medio.* Num. I, 49. sec. cod. *Alex.* - מִתּוֹךְ, *de medio.* Num. XXVII, 4. sec. cod. *Alex.*

ἘΜΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, polluo.* רָפָה, *remitto, deficio.* Prov. XXIV, 10. ἐμμολυνθήσεται: cuius loco ex sententia *Iaegeri* ad h. l. legendum erit vel ἐμμωλυνθήσεται, a μωλύειν, *hebetare, languidum reddere,* vel ἀμαλδυνθήσεται, aut ἀμβλυνθήσεται, quod pro similis potestatis verbo כָּהָה occurrit Gen. XXVII, 1.

ἜΜΜΟΝΟΣ, *constanter permanens, perseverans, stabilis, diuturnus.* מַמְאֶרֶת, part. foem. Hiph. *pungens.* Lev. XIII, 51. 52. XIV, 45. λέπρα ἔμμονος. Vox hebr. de lepra cutim exulcerante vel plagam recrudescere faciente adhibetur. Arab. صَمَرَ, *recruduit. Hesych.* ἔμμονος, ἐμμένουσα ἀεὶ, ἤτοι ἀδιαλείπτως. Vide *Suiceri Thes. Eccles.* s. h. v.

ἘΜΜΥ'ΛΩΝ, *molendinum.* רֵחַיִם, dual. *mola.* Num. XI, 8. sec. *Ald.* ubi pro ἐμμύλωνι reliqui libri habent μύλῳ.

ἜΜΜΩΜΟΣ, *reprehensibilis,* it. *vitiosus,* v. c. *debilis, caecus, morbidus.* נִשְׁחַת, Niph. *corrumpor. Aqu. Symmach.* Mal. I, 14.

ἘΜΜΩΝΕΙ͂Μ. Ita corrupte legitur pro hebr. פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, 1 Sam. XXI, 2. pro quo al. Θεοῦ πίστις φελανὶ μαεμονὶ, al. Θεοῦ πίστις φελμωνὶ ἀλμωνὶ, al. φελανὶ ἀλμωνί. Alias vero et verba illa hebraica per ἐλμωνὶ reddi solent. Inde ergo ἐμμωνεῖμ procul dubio corrupte enatum. Significat autem פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, i. q. Graecis ὁ δεῖνα, *certus quidam, quem nominare quis non potest vel non vult.*

ἘΜΟ'Σ, *meus.* תְּהִלָּה, *laus.* Ierem. XLIX, 24. ubi pro ἐμὴν legendum videtur αἰνὴν, ut habet *Complut.* Vide s. v. Θεός.

ἘΜΠΑΓΗ', *laqueus.* תּוֹקֵעַ, part. *plaudens,* et תּוֹקְעִים, *stipulationes. Symm.* Prov. XI, 15. ubi ἐμπαγὴ est *obligatio, inprimis quae exoritur fideiubendo pro aliis.*

ἘΜΠΑΙ͂ΓΜΑ, *illusio, ludificatio, id, quo alicui illuditur, ludibrium.* נִקְלָה, part. Niph. *vilis. Symm.* et LXX Ps. XXXVII, 7. - פֶּרֶךְ, *asperitas, saevitia. Symm. Theod.* Ex. I, 13. - תַּעֲלוּלִים, plur. *facinora.* Ies. LXVI, 4. Vide quoque Sap. XVII, 4.

ἘΜΠΑΙΓΜΟ'Σ, idem. פֶּרֶךְ, *asperitas, saevitia. Theod.* Exod. I, 13. sec. cod. *Mosqu.* ubi vid. *Holmesius. Inc.* Lev. XXV, 43. 46. 53. - קַלָּסָה, *irrisio.* Ez. XXII, 4. 2 Macc. VII, 7. ἦγον ἐπὶ τὸν ἐμπαιγμὸν, *ducebant ad supplicium aut cruciatus:* ubi vid. *Syrus.*

'ΕΜΠΑΙ'ΖΩ, *illudo, ludo, derideo*, it. *fidibus cano.* בּוּס, *conculco.* Prov. XXVII, 7. κηρίοις ἐμπαίζει, favum adeo *fastidit.* Non male quoad sensum. - הָלַם, *contundo.* Prov. XXIII, 35. ubi ἐμπαίζειν notat *crudeliter ac contumeliose tractare.* - הִתְעַלֵּל, Hithp. *facio.* Ex. X, 2. ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς αἰγυπτίοις, quantum illuserim Aegyptiis. Vox hebr. h. l. per *infestare* reddenda est. *Gloss. in Octateuch. et Hesych.* ἐμπέπαιχα, ἐνέπαιξα, ἐχλεύασα. Num. XXII, 29. *resistere, non obedire* notat. Iud. XIX, 25. ἐνέπαιξαν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα, ubi sensu venereo usurpatur pro *stuprare, vim inferre mulieri*, quemadmodum et simplex παίζειν usurpari solet. Vide *Wolfium* ad 1 Cor. X, 7. pag. 452. ac *Fesselii Adv. Sacr.* lib. II. c. 18. §. 4. 1 Par. X, 4. - הִתְעַתֵּעַ, Hithp. a תָּעָה, *seduco me.* 2 Par. XXXVI, 16. ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις (pro τοὺς προφήτας, coll. 3 Esdr. I, 53.), *contumeliose tractantes* prophetas. - הִתְקַלֵּס, Hithp. *subsanno, rideo.* Ez. XXII, 5. - מְתֻלָּע, part. Pyh. *coccinatus.* Nah. II, 3. ubi pro מְתֻלָּעִים legerunt מִתְלַעֲבִים (nam לָעַב est i. q. לָעַג) aut secundum alios מִתְלַעֲגִים, a לָעַג, *irridere, illudere.* - *עָנָה. Iud. XX, 5. ubi ἐμπαίζειν aeque ac עָנָה sensu venereo accipitur, pro *stuprare, vim inferre mulieri.* - צָחַק, Pihel, *illudo.* Genes. XXXIX, 14. 17. ubi quoque ad *venerea* referendum est. Iud. XVI, 25. ubi illud *ludere* erat in eo, quod ipsum ludibrio palam exponebant. - שָׂחַק, *ludo, irrideo. Symm.* Iob. XL, 24. LXX Iud. XVI, 28. ἐμπαιζόμενον, quomodo *ludibrio habebatur.* Ps. CIII, 26. ubi ἐμπαίζειν αὐτῷ positum est pro παίζειν ἐν αὐτῷ, ad *ludendum*, seu *libere se movendum* et *exercendum*, et ita quasi ludendum, in eo, scil. mari. Hab. I, 10. εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, omne munimentum *deridebit*, h. e. *nihili aestimabit, vilipendet.* - שָׁקַק, *discurro.* Ies. XXXIII, 4. Videntur vocem שָׁקַק confudisse cum שָׂחַק ob soni affinitatem, ac legisse: כֵּן מְשַׂחֵק שֹׂחֵק בָּךְ, *ita deridebit te irrisor.* - שָׂרַט, *incido.* Zach. XII, 3. Videntur legisse שָׁרַק, *exsibilavit.* - תַּעְתֻּעִים, plur. *seductiones.* Ier. X, 14. ubi ἐμπεπαιγμένα sunt *ridicula. Hieron. opus risu dignum.* 2 Macc. VII, 10. ἐμπαίζεσθαι notat *crudeli et contumelioso poenarum et mortis genere affici:* ubi vid. *Syrus*, ac supra s. v. ἐμπαιγμός.

'ΕΜΠΑΙ'ΚΤΗΣ, *illusor, irrisor.* תַּעֲלוּלִים, plur. *parvuli. Theod.* et *LXX* Ies. III, 4. *Al.* Ies. LXVI, 4. עָלַל in Hithp. *iocari, ludificare* notat.

'ΕΜΠΑΡΑΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *supervenio, advenio, adsum.* בּוֹא, *venio.* Prov. VI, 11. ἐμπαραγίνεταί σοι, *inopinato te invadet.*

*'ΕΜΠΑΡΑ'ΣΚΕΥΟΣ, *instructus.* מַחֲנֶה, *turma, castra. Symm.* Ps. XXVI, 3. de *acie instructa* cogitans, vertit πόλεμος ἐμπαράσκευος. Ex hoc autem loco, quo παράταξις

Inc. cuidam tribuitur, petita est glossa *Suidae: παράταξις, πόλεμος ἐμπαράσκευος.* Sic *Kreyssig. Symb.* I. pag. 11. Mihi autem haec verba potius ad מִחְנֶה חֲנָה אִם in antec. pertinere videntur, ut scripserit: *ἐμπαρασκευάσῃ* aut *εἰ παρασκευάσῃ πόλεμον.* Vox *ἐμπαρασκευάζω* legitur apud *Aeneam Poliorc.* p. 1653, 10. et *Schol. Aristoph. Nub.* v. 288.

*'ΕΜΠΑΡ*ΡΗΣΙΑ'ΖΟΜΑΙ. הִתְעַנֵּג, Hithp. *oblecto me.* Iob. XXII, 26. sec. *Alex. ἐνπαῤῥησιάσῃ*, pro quo in *Walton. B. P.* male legitur *ἐν παῤῥησίᾳ σῇ.* Fortasse legendum *ἐν παῤῥησίᾳ ἔσῃ.* Caeterum legitur quoque *ἐμπαῤῥησιάζομαι* apud *Polyb.* XXXVIII, 4. 7. *Ioseph. A. I.* XV. p. 768, 4. *Haverc.*

*'ΕΜΠΕΙΡΕ'Ω, *peritus sum, expertus sum, calleo, usu cognosco.* Tob. V, 6. Vide *Schweighaeus. Lex. Polyb.* s. h. v. *Zonaras Lex.* col. 708. *ἐμπειρεῖν, πεπειραμένως ἔχειν.* Idem tradit *Suidas.*

'ΕΜΠΕΙΡΙ'Α, *experientia, peritia.* Sap. XIII, 13.

*ΕΜΠΕΙΡΟΣ, *expertus, peritus.* Tob. V, 4.

'ΕΜΠΕ'ΜΠΩ, *immitto.* שָׁלַח, *mitto, immitto.* Nehem. II, 5.

'ΕΜΠΕΡΙΠΑΤΕ'Ω, *inambulo, obambulo.* הִתְהַלֵּךְ, Hithp. *Inc.* Ps. XI, 9. *Aqu.* Ez. XXVIII, 14. LXX Lev. XXVI, 12. *ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν*, obambulabo inter vos. Iob. I, 7. *ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν*, sc. *γῆν.* Sap. XIX, 10. Legitur praeterea Prov. XXX, 31. *ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις*, ubi videndus *Iaegerus.*

'ΕΜΠΗ'ΓΝΥΜΙ, *infigo.* חֶרֶב, *gladius.* *Symm.* 2 Sam. II, 16. *ἐνέπηξαν*, sc. *τὴν μάχαιραν*, *defixerunt*, s. *infixerunt*, sc. gladium, ubi pro חַרְבּוֹ, *gladius eius*, sine dubio legit חָרְבוּ, a חָרַב, quod non solum *devastare* notat, sed etiam *infigere* s. *defigere gladium*, h. e. *gladio occidere* significare potest. – חֲרָבוֹנִים, plur. *siccitates.* Ps. XXXI, 4. *ἐν τῷ ἐμπαγῆναί με.* Legerunt בְּחָרְבִּי, et deduxerunt a חֶרֶב, *gladius*, secundum alios vero in codice suo invenerunt בְּחַרְבָּנִי, a syr. ܚܪܒܢܐ, *acies*, aut בְּחַבְּרִי, i. e. *dum associatur* aut *coniungitur mihi.* Nonnulli quoque statuunt, eos a voce דָּרְבָן, quae notat *stimulum boum*, fecisse *ἐμπαγῆναι*, hoc sensu: graviter me doloribus pungis et fodicas, ac stimulos tanquam aranti bovi altius infigis. – טָבַע, *immergor.* Ps. IX, 16. LXVIII, 2. 18. Thren. II, 9. – מָעַךְ, *comprimo.* 1 Sam. XXVI, 7. Verba hebr. h. l. recte vertuntur: *hasta terrae infixa erat ad caput.* – נִחַת, Niph. a נָחַת, vel a חָתַת, *descendo.* Ps. XXXVII, 2. – תָּקַע, *figo.* Iud. III, 21. *Hesych. ἐνεπάγησαν, ἐνηλώθησαν.*

'ΕΜΠΗΔΑ'Ω, *insilio, irruo.* *Incert.* sec. *Schol.* Prov. XVII, 16. *ἐμπηδήσεται εἰς κακὰ*, ubi in textu legitur *ἐμπεσεῖται*, ac nihil ei respondet in textu hebr. *'Εμπηδήσεται* mihi

significantius ac alius interpretis esse videtur. Vide et 1 Macc. IX, 48.

'ΕΜΠΙ'ΜΠΛΗΜΙ. Vide paulo pòst in ἐμπλήθω.

'ΕΜΠΙ'ΜΠΡΗΜΙ, *incendo*, *inflammo*. Vide paulo post in ἐμπρήθω.

'ΕΜΠΙ'ΠΤΩ, *incido*, *cado*. *גּיח, chald. in Aph. quod et *pugnare* et *impetum facere* notat. Dan. VII, 2. sec. *Chis.* ubi de *ventis* sermo est. – כָּרַע, *corruo*, *incurvo me*. Ies. X, 4. Libere verterunt. – נָפַל, *cado*. *Symm.* Ps. XV, 6. *Aqu.* Ier. LII, 12. ubi cum πρὸς constructum *transfugere*, *confugere ad aliquem*, s. *venire* simpliciter notat. *Vulg. qui transfugerant.* In eadem significatione legitur quoque 1 Sam. XXIX, 3. *Symmachus* ibi προσφεύγειν habet. LXX Gen. XIV, 10. ἐνέπεσαν ἐκεῖ, *ceciderunt* ibi. Iud. XV, 18. ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ, *incidam* in manum. 2 Sam. XXIV, 14. ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας. Prov. XXVII, 14. ἐμπεσεῖται εἰς κακά. – פָּגַשׁ, *occurro*. Prov. XVII, 12. Sap. XVII, 11. εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθην, plane obliti Dei et mandatorum eius. *Dio Cass.* I, 41. pag. 299. ed. *Reim.* ἐς δάκρυα καὶ θρῆνον ἔπεσον, h. e. valde lacrymarunt et luxerunt. Sir. XIII, 13. ἐμπίπτειν eleganter dicitur *is, qui aditum ad aliquem expugnat et occupat*, id quod nos dicere solemus *zudringlich seyn*, ubi opponitur τῷ μακρὰν ἀφίστασθαι, *longe ab aliquo recedere*, h. e. *nimis timidum esse*. Μὴ ἔμπιπτε itaque vertendum est: *ne immodeste et temerarie obtrudas te aliis.* Bene *Vulg. ne improbus sis*, h. e. *importunus*, ne ingeras te. 1 Macc. VI, 8. ἐνέπεσεν εἰς ἀῤῥωστίαν, incidit in morbum. *Ael. V. H.* V, 2. 1 Macc. VI, 10. ἐμπέπτωκας τῇ καρδίᾳ sec. *Compl.* ubi tamen alii libri rectius habent συμπέπτωκα. *Syrus: cor meum liquefactum est.* 2 Macc. XII, 24. ἐμπεσὼν τοῖς περὶ τὸν Δωσίθεον, *incidens* in manus Dosithei.

'ΕΜΠΙΣΤΕΥ'Ω, *fido*, *spem in aliquo colloco*, *fidem habeo*, *concredo*, *fidei committo*, et 'ΕΜΠΙΣΤΕΥ'ΟΜΑΙ, *fidei alicuius committor*, *securus sum*, item *fide dignus invenior.* נאמן, האמין: Hiph. et Niph. *confido*, *stabilior.* Deut. I, 32. οὐκ ἐνεπιστεύσατε κυρίῳ, non *fidem habuistis* Domino. Iud. XI, 20. 2 Par. XX, 21. ἐμπιστευθήσεσθε, *securi eritis*, coll. Sir. I, 12. Sir. II, 11. est i. q. simplex πιστεύειν. Ib. IV, 17. notat *se totum fidei alicuius credere ac committere*, et ex adiuncto *firmiter adhaerere*, *fidelem esse*, hoc sensu: *si te imbuendum ac regendum committis sapientiae.* Ib. XIX, 4. ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων, qui facile *credit* cuilibet, quidlibet sine iusta ratione vel auctoritate asserenti, aut etiam: *se credit* Ib. XXXVI, 15. ἐμπιστευθήσαν, *fide digni* vel *veraces inveniantur.* 2 Macc. X, 13. τὴν κύπρον ἐμπιστευθέντα, Cyprum sibi *creditam.* Vide *Sturz.* de *dial. Maced.* p. 164.

'ΕΜΠΛΑΤΥ'ΝΩ, *dilato.* הִרְחִיב, Hiph. idem. Exod. XXXIV, 24. Prov. XVIII, 16. Mich. I, 16. *Aqu. Theodot.* Am s. I, 13.

'ΕΜΠΛΕ'ΚΟΜΑΙ, *implicor.* נָפַל, *cado.* Prov. XXVIII, 18. Sed ἐμπλακήσεται ibi non tam τῷ יִפּוֹל, sed verbis יִפּוֹל בְּאֶחָת respondet. Arab. أَفْكَ *nexuit, colligavit* notat, ut docuit *Schultens. Comm.* ad Iob. I, 4. - *תַּעְתֻּעִים, *errorum, h. e. irrisione dignum.* Ierem. X, 15. ἐμπεπλεγμένα sec. *Compl.* sed reponendum est e reliquis libris ἐμπεπαιγμένα.

*'ΕΜΠΛΕ'Ω, *innavigo.* 4 Macc. XIII, 6.

'ΕΜΠΛΗ'ΘΩ et 'ΕΜΠΙ'ΜΠΛΗΜΙ, *impleo, satio, saturo.* דָּשֵׁן, *pinguefio.* Ies. XXXIV, 7. ἐμπλησθήσεται. - הֵנִיחַ, Hiph. a נוּחַ, *quiescere facio.* Ezech. XXIV, 13. Qui omnem iram suam in aliquem effundit, is quiescere facit, aut placat iram suam. - הֵרִיחַ. Hiph. a רִיחַ, *olfacio.* Ies. XI, 3. Libere vertit; nam qui odoratur, odore repletur. Hinc repletionis notionem sumsisse videtur. Sed fortasse loco ח legit ה. רָוֶה notat *ubertim expletum esse.* - חָבַשׁ, *obligo.* Iob. XL, 8. N. L. - מָלֵא verbum. *Ino.* Iud. XVII, 12. LXX Exod. XV, 9. ἐμπλήσω τὴν ψυχήν μου, *satiabo* desiderium meum. Exod. XXVIII, 3. οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας, quos *abunde instruxi* sapientia. Iob. XXIII, 4. ἐμπλήσει με pro אֲמַלֵּא, ubi *Grabius* recte restituit ἐμπλήσαιμι. Ies. II, 6. ubi pro ἐνεπλήσθη mallem ἐνεπλήσθησαν, quia non solum veritas hebr. ita habet, sed et LXX in fine αὐτοῖς posuerunt. Mich. III, 8. ubi loco ἐμπλήσω fortasse legendum ἐμπλησθῶ. - מָלֵא verbale, *plenus.* Deut. XXXIII, 23. XXXIV, 9. Cohel. I, 7. - מְלֹא, *plenitudo.* Ies. XXXI, 4. - *מְלָאכָה, *opus.* Ez. XXVIII, 13. ἐνέπλησας, ubi dubio caret eos legisse מְלֵאתָ. - *מַעֲלָה, *ascensus.* LXX sec. cod. *Norimb.* Ier. XLVIII, 5. ἐνεπλήσθη. Legerunt מָלְאָה. - פֶּשַׂע, *gradus, gressus.* 1 Sam. XX, 3. ἐμπέπλησται ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ θανάτου, ubi post ἐμπέπλησται supplendum est χάσμα, aut simile vocabulum: impletus est hiatus ille, qui me a morte separabat, h. e. morti proximus sum; quod quoad sensum minime differt a verbis hebraicis, quae *Vulg.* ita transtulit: *uno tantum* (ut ita dicam) *gradu ego morsque dividimur.* - שָׂבַע, *saturor.* *Symm.* Hos. XIII, 6. pro נִשְׂבָּע. *Aqu.* Ps. XVI, 14. *Aqu. Symm.* Ies. I, 11. LXX Lev. XXVI, 26. Ps. LXXIX, 14. ἐνεπλήσθημεν. Enuntiarunt שָׂבַעְנוּ. Coh. IV, 8. ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλαται πλούτου, cupiditas eius non satiatur divitiis. *Hesych.* ἐμπίπλαται, πληροῦται, χορτάζεται. - שָׂבֵעַ, *satur.* *Al.* Iob. XLII, 17. ἐμπεπλησμένος ἡμερῶν, *senex, plena aetate.* - שֹׂבַע, *saturitas.* Cohel. V, 11. - *שֹׂבַע, idem. Deut. XXXIII, 26. Ruth. II, 18. Prov. XIII, 26. - שִׂבְעָה, idem. Ies. XXIII, 18. Ez. XVI, 28. - שָׁמֵן, *pinguis sum.* Deut. XXXII, 15. Legitur praeterea Thren. III, 46.

ubi ἐμπλησθέντες *Symmachus* de suo addidit. Sap. V, 7. ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβοις καὶ ἀπωλείας. *Bretschneiderus* legere mavult ἐνεπλέχθημεν, ab ἐμπλέκω, irretiti sumus viis exitiosis, coll. Prov. XXVIII, 18. ut metaphora deducta sit a via tortuosa labyrinthi. *Vulg. lassati sumus*, h. e. ambulavimus usque ad lassitudinem s. satiem. Sap. XIII, 12. ante ἐνεπλήσθη supplendum est ἧς, ut ad τροφῆς referatur. Sir. II, 16. ἐμπλησθήσονται νόμου, legem *observabunt*, coll. v. 15. et I, 35. Ib. XII, 22. οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ' αἵματος, non *satiabitur* sanguine. Ex hoc loco patet, quod in genitivis, qui alias huic verbo adduntur, subintellegenda sit praepositio ἀπό, vel etiam ἐκ. Vide *L. Bos. Ellips. Gr.* pag. 312. Vide quoque infra s. v. Εὐφροσύνη.

* 'ΕΜΠΛΗΡΟ'Ω, *impleo*. מָלֵא, idem. Genes. L, 3. sec. *Compl.*

'ΕΜΠΛΟ'ΚΙΟΝ, *funis contortus*, *innexio*, *implexum opus*, *torques*. Est genus ornamenti muliebris, quod crinibus implicabatur. כּוּמָז, *cingula pendula*. Exod. XXXV, 21. Num. XXXI, 50. - מִשְׁבְּצָה, *pala annuli*. Ex. XXVIII, 25. - עֲבֹת, *contortum*. Ex. XXXIX, 15. 16. ubi est *ornamenti muliebris genus*, *quod crinibus implicaretur*. - שְׁבִיסִים, plur. *reticula*. Ies. III, 17. (18.) ubi ἐμπλόκια vel de cincinnis et implicatis crinibus, vel de reticulis, vel de vestibus opere intexto et implicato, (quale est phrygionicum) accipi potest. Vide quoque infra s. v. ἐνώτια.

'ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ, *flatus*, *inspiratio*, *respiratio*. נְשָׁמָה, *flatus*, *halitus*. Ps. XVII, 18.

'ΕΜΠΝΕ'Ω, *inspiro*, *respiro*. גָּהַר, *pronum me expando*. *Aqu.* 2 Reg. IV, 35. ἐνέπνευσε. Sermo ibi est de Elisa se super puero expandente eo consilio, ut ipsi spiritum vitalem inhalaret. Vix itaque haec versio, quanquam per se non incommoda, *Aquilae* tribui potest. - *יָשִׂים, *ponet*. *Symm.* Iob. XXIV, 12. Sine dubio hanc vocem ex נָשַׁם derivatam putavit. *Middeldorpfius* in *Curis hex. ad Iobum* p. 68. pro ἐμπνέει e *Cod. Syr. Hex.* reponere mavult ἐνεργεῖ.

'ΕΜΠΝΕ'ΟΝ pro ζῶον ἐμπνέον ζωῆς, *animal spirans vitam*, h. e. *vivens*. נֶפֶשׁ, *anima*. Ios. X, 28. πᾶν ἐμπνέον, omne animal vivens. Ibid. 30. 37. XI, 11. - נְשָׁמָה, *halitus*, *spiritus*, *flatus*. Deut. XX, 16. Ios. X, 40. In posteriore loco ζωῆς additur.

'ΕΜΠΝΟΥΣ, *respirans*, *spiritum ducens*, *anhelus*, *vivus*. 2 Macc. VII, 5. XIV, 45. *Phav.* ἔμπνους, ὁ ζῶν καὶ πνοὴν ἔχων, ἤγουν ψυχήν.

'ΕΜΠΟΔΙ'ΖΩ, *impedio*, *prohibeo*, *denego*, *obstaculo sum*. בָּהַל, Pih. *turbo*, *terreo*. Esdr. IV, 4. ἐνεπόδιζον αὐτοῖς οἰκοδομεῖν, deterruerunt eos ab aedificando. - הָלַם, *obtundo*. *Al.* Iud. V, 22. ubi ἐμποδίζειν notare videtur *pedibus*

s. *calcibus tundere terram.* Sir. XII, 5. ἐμπόδισον τοὺς ἄρτους σου h. e. *denega beneficia.* *Vulg. prohibe panes illis dari.*

*'ΕΜΠΟ'ΔΙΟΝ, *impedimentum*, aut *quod in pedibus aut ante pedes est.* בְּשׁוּלֶיהָ, *in fimbriis eius.* *Origenes* sec. *Hexapl.* Thren. I, 9. ubi LXX habent: πρὸ ποδῶν αὐτῆς. *Vulgat. in pedibus eius.* *Kreyssigio* ἐμποδὼν legendum videtur.

*'ΕΜΠΟΔΙΣΤΙΚΟ'Σ, *qui est impedimento, cui est vis impediendi.* 4 Macc. I, 4. τῶν τῆς δικαιοσύνης ἐμποδιστικῶν παθῶν, i. q. κωλυτικῶν v. 3.

'ΕΜΠΟΔΟΣΤΑΤΕ'Ω, *offendo, offendiculo s. impedimento sum.* הִכְרִיעַ הִכְרַעַ, Hiph. *deprimendo deprimo.* *Symm.* Iud. XI, 35. ἐμπεποδοστάτηκάς μοι, *impedimentum mihi fuisti:* ubi nunc in *Hex.* vitiose legitur ἐμπεδοστάτηκας. *Schol.* ed. *Rom.* ἀντὶ τοῦ, ἐμπόδιον καὶ διακοπὴ τῆς πρός σε γενομένης μοι εὐφροσύνης γέγονας.

'ΕΜΠΟΔΟΣΤΑ'ΤΗΣ, *qui offendiculo est, qui obstat et impedimento est.* עוֹכֵר, *turbator:* *Inc.* 1 Par. II, 7. *Phavor.* ἐμποδοστάτης, ἐμποδίζων.

'ΕΜΠΟΙΕ'Ω, *indo, induco, operor in aliquo, fungor*, it. *retineo.* הִסְתּוֹלֵל, Hithp. *attollo me.* Ex. IX, 18. ἔτι οὖν ἐμποιῇ (al. libri ἀντιποιῇ) τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς; num igitur adhuc *retinebis in tua potestate* (ita *Vulg.* *Symmach.* κατέχεις) populum meum, ut non dimittas illum? 3 Esdr. V, 60. οἱ ἐμποιούμενοι ἱερωσύνης, qui *fungebantur* sacerdotio. Sirac. XXXIX, 24. ἐὰν ἀναπαύσεται, ἐμποιεῖ αὐτῷ. Latinus vertit: *si requieverit, proderit illi.* *Hesych.* ἐμποιεῖ, κτᾶται. Sir. XLII, 23. οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις, ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, non *operatus est* in sanctis, vel: non *inspiravit* sanctis Dominus, ut enarrarent omnia mirabilia eius opera.

'ΕΜΠΟΛΑ'Ω, *mercor, negotior.* הִשְׁבִּיר, Hiph. *vendo.* Amos. VIII, 5. ἐμπολήσομεν. *Phavor.* ἐμπολήσομεν, ἐμπορευσόμεθα, συνάξομεν πωλήσαντες τὸν καρπόν. *Hesych.* ἐμπολᾷ, περιέρχεται, πραγματεύεται.

'ΕΜΠΟΛΙΟΡΚΕ'Ω, *circummunio, obsideo.* *הִכָּה, *percutio.* Ios. VII, 3. sec. cod. *Alex.* ubi in aliis libris ἐκπολιορκεῖν legitur. Conf. Ios. X, 4. Sir. L, 4. ubi cum πολιορκεῖν permutatur in codicibus.

*"ΕΜΠΟΝΟΣ, pr. *laboriosus, laborum patiens.* Sed 3 Macc. I, 28. ubi legitur ἔμπονος κραυγή, est *vehemens* vociferatio, quemadmodum et Latinis *laboriosum* dicitur, *quod non sine multo labore fit.*

'ΕΜΠΟΡΕΥ'ΟΜΑΙ, *mercor, negotior.* *אָגַר, *congrego.* Prov. VI, 8. ἐμπορεύεται sec. cod. *Biörnståhl.* ubi impressi no εἶναι habent. — הוֹבִיל, Hiph. a יָבַל, *apporto.* Hos. XII, 1. — הִשְׁבִּיר, Hiph. *vendo.* Amos. VII, 6. — סָחַר, *circumeo*,

mercor. Gen. XXXIV, 10. 21. XLII, 34. Ierem. XIV, 18. — סָחַר, *mercatura.* Prov. III, 14. ἐμπορεύεσθαι σοφίαν, *nullis sumtibus parcere sapientiae acquirendae et augendae gratia,* coll. Matth. XIII, 45. — סֹחֵר, *mercator.* 2 Par. IX, 14. Prov. XXXI, 14. Ez. XXVII, 21. — *מִסְחָר, *negotiatio.* 1 Reg. X, 15. sec. *Complut.* — רֹכֵל, *mercator.* 1 Reg. X, 18. Ezech. XXVII, 13.

'ΕΜΠΟΡΙ'Α, *mercatura, negotiatio.* מַעֲרָב, *commercium.* Ezech. XXVII, 15. — סַחַר. Ies. XLV, 14. — סַחַר. Ies. XXIII, 18. — סְחֹרָה. Ez. XXVII, 15. et 18. sec. *Compl.* ubi ἐμπορία recte legitur pro ἔμποροι, quod reliqui libri habent. Adde *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXXI, 18. ubi ἐμπορία aut est *sedulitas*, aut *negotium, quod aliquis tractat.* LXX ἐργάζεσθαι. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. — סֹחֶרֶת, *mercatrix,* Ezech. XXVII, 16. — רֹכֵל, *mercator.* Ez. XXVII, 24. Nah. III, 16. — רְכֻלָּה, *negotiatio.* Ez. XXVIII, 5. 16. 18. — שְׂפוּן (שׂ pro ס) part. Pah. *obtectum.* Deut. XXXIII, 19. ubi libere ac seriei orationis convenienter transtulerunt.

'ΕΜΠΟ'ΡΙΟΝ, *mercatus, forum nundinarium.* *סְחֹרָה, *negotiatio. Aqu. Symm.* Ies. XXIII, 18. ubi LXX ἐμπορία habent. Significat autem ibi ἐμπόριον *quaestum et lucrum e mercatura.* — רֹכֶלֶת, *mercatrix.* Ez. XXVII, 3. — *שְׂפוּן, part. Pah. *obtectum.* Deut. XXXIII, 19. ubi vide var. lect. Divinarunt ibi magis quam verterunt.

'ΕΜΠΟ'ΡΙΟΝ ΕΙ'ΜΙ', *emporium* vel *forum nundinarium sum.* זָנָה, *scortor.* Ies. XXIII, 17. Sc. *scortari* h. l. notat *mercaturam exercere*, ut πορνεύειν Apoc. XVIII, 3. coll. v. 25. Conf. notata a me in *Lex. N. T.* s. v. πορνεύειν. — *סְחֹרָה, *negotiatio. Symmach.* Ies. XXIII, 8. Sed ex *Procopio* reponendum ibi erit ἡ ἐμπορία.

"ΕΜΠΟΡΟΣ, *mercator, negotiator.* כְּנַעֲנִי, *Cananaeus,* item *mercator* per antonomasiam, quia Cananaei erant *mercatores celeberrimi. Aqu.* Zach. XIV, 21. et Ies. XXIII, 8. — מִסְחָר, *negotiatio* 1 Reg. X, 15. — סֹחֵר, *mercator. Hebr.* et *Syr.* Ez. XXXVIII, 13. LXX Gen. XXIII, 16. 2 Par. I, 16. — סֹחֵר et כְּנַעֲנִי iunctim. Ies. XXIII, 8. — סֹחֶרֶת, *mercatrix.* Ez. XXVII, 12. 18. — רֹכֵל, *mercator.* Ez. XXVII, 15. 17. 20. 22. 23. Praeterea legitur Amos. IV, 2. ubi tamen ἔμποροι in *Compl.* et *Cyrillo* in ἔμπυροι mutandum est.

* "ΕΜΠΟΡΟΣ "ΕΡΧΟΜΑΙ, *mercator venio.* בּוֹא, *venio.* Gen. XXXVII, 25. sec. MS. *Oxon.* ubi illud ἔμποροι de suo addiderunt ob sequentia et v. 28.

'ΕΜΠΟΡΠΑ'Ω et 'ΕΜΠΟΡΠΟ'Ω, *fibula alligo*, q. d. *infibulo, coniungo, induo.* 1 Maccab. XIV, 44. ἐμπορποῦσθαι πόρπην χρυσῆν, *infibulari* s. *ornari* fibula aurea. *Hes.* ἐμπορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι. 3 Macc. VII, 5. νόμων Σκυθῶν ἀγριωτέραν ἐμπεπορπημένοι ὠμότητα, h. e. int. *Aria*, *lege* s. *consue-*

tudine Scytharum ferociorem sibi fibula quasi adstringentes crudelitatem. Conf. *Drusii Proverb.* Cl. IV. lib. IV. n. 17. Similiter ἐγκομβώσασθαι usurpat *Petrus* 1 Ep. V, 5.

* 'ΕΜΠΡΆΣΣΩ, *efficio.* הִתְעַלֵּל, Hithp. *facio.* Ex. X, 2. sec. libros nonnullos ἐμπέπραχα, ubi per *inferre, afficere* reddendum videtur, et reliqui ll. habent ἐμπέπαιχ Vide supra s. v. ἐμπαίζω.

'ΕΜΠΡΗ'ΘΩ et 'ΕΜΠΙ'ΜΠΡΗΜΙ, *incendo, comburo.* אָכַל, *edo, consumo,* quae vox haud raro de igne adhibetur. Neh. I, 3. ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρί. - הִצִּית, Hiph. a יָצַת, *incendo, accendo.* Ios. VIII, 8. 19. Iud. IX, 49. 2 Sam. XIV, 30. 31. - הִשְׁבִּיעַ, Hiph. *adiuro.* 1 Reg. XVIII, 10. ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν. Videntur in mente habuisse שָׁבַב, arab. شبّ, *accendit,* aut existimasse, הִשְׁבִּיעַ esse i. q. הֶחֱרִים, *exsecrari, diris devovere.* - *מָלֵא, *impleo.* Ies. XIII, 22. ubi tamen ἐμπρησθήσονται, quod est in ed. *Paris.*, mutandum est in ἐμπλησθήσονται. - *נָצָה, Niph. *rixor.* *Symm.* Psalm. LIX, 2. בְּהַצּוֹתוֹ, ὁπότε ἐμπρήσας: ubi sine dubio scribendum ἐνέπρησας, aut potius ἐνέπρησε. Non legit בְּהַצִּיתוֹ, ut deducatur a יָצַת, nam etiam נָצָה habet in ll. orientalibus notionem *incendendi.* - נָתַץ, *destruo.* Ierem. IV, 26. - שָׁלַח, *mitto,* sc. *in ignem,* coll. Ps. LXXIII, 8. Iud. I, 8. XX, 48. Arab. سلخ, *exuit igne.* - שָׂרַף, *uro, comburo.* Num. XXXI, 10. Deut. XIII, 16. Ios. VI, 24.

'ΕΜΠΡΗ'ΣΤΗΣ, *adurens.* שָׂרָף, *cerastes,* aut sec. alios *prester,* ab *urendo. Aqu.* Deut. VIII, 15.

"ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ, *ante, prius.* *אַחֲרֵי, *post.* 2 Sam. III, 31. sec. *Compl.* ἔμπροσθεν vitiose, quod est inde, quia antecesserat κόπτεσθε ἔμπροσθεν Ἀβεννήρ, *plangite ante exsequias Abner,* ut *Vulgat.* transtulit. Intellegitur cadaver ob oculos positum. E contrario 1 Reg. XII, 30. ed. *Wecheliana* habet ὀπίσω pro לִפְנֵי. - אֶתְמוֹל, *heri.* Mich. II, 8. Vox hebr. de quovis tempore praeterito dicitur. - *יְמֵי קֶדֶם, *dies quondam. Theod.* Ier. XLVI, 26. καθὼς ἔμπροσθεν. - *יוֹנַקְתּוֹ, *ramus eius tener. Aqu.* Iob. VIII, 16. ἔμπροσθεν αὐτοῦ sec. cod. *Colbert.* Esse hanc versionem a textu hebr. alienam, vidit quidem *Montfauconius,* sed quid legerit *Aquila,* se ignorare fassus est. Sponte tamen apparet, pertinere haec verba ad proxime antecedens לִפְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ, ac scribendum esse ἔμπροσθεν ἡλίου, ut sit versio *Symmachi,* coll. Ps. LXXII, 5. - פָּנִים, plur. *facies.* 2 Par. XIII, 14. Ezech. II, 10. - לְפָנִים. *Theod.* Iob. XLII, 11. LXX Ruth. IV, 7. Iud. I, 10. 11. Ib. III, 2. οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν, sc. γενόμενοι, *maiores* eorum. - לִפְנֵי constr. *Symm.* Ps. LXXII, 5. Cohel. X, 5. ἐξ ἔμπρο-

σθεν. Ios. IV, 11. *ἔμπροσθεν αὐτῶν, praeferebantur iis.* LXX Gen. XXIV, 7. XXXII, 3. 16. Num. XIV, 43. - מִפְּנֵי. Ios. IV, 23. V, 1. - מִלְּפָנִים. Ies. XLI, 26. - קֶדֶם, *antique, olim.* Iob. XXIX, 2. Thren. V, 21. *Inc.* et LXX Mich. VII, 20. - קַדְמֹנִי. Ez. XXXVIII, 17. Mal. III, 4. - לִקְרַאת, *in occursum.* 2 Reg. IX, 17. - רִאשׁוֹן, *prior, primus,* Iud. XX, 39. Hagg. II, 4. Zach. I, 4. - בָּרִאשׁוֹן, *in primo, primum.* Ioel. II, 23. *καθὼς ἔμπροσθεν.* Legerunt cum *Syro* ac *Vulg.* כָּרִאשׁוֹן s. כְּבָרִאשׁוֹן, coll. Iud. XX, 32. - בָּרִאשׁוֹנָה. Ios. VIII, 6. Iud. XX, 32. Ier. VII, 11. - רִאשׁוֹת, plur. *primordia.* Ez. XXXVI, 11. - רֵאשִׁית, *principium.* Iob. XLII, 11.

'ΕΜΠΡΟ'ΣΘΙΟΣ, prior, anterior. 2 Macc. III, 25. *τὰς ἐμπροσθίους ὁπλὰς, anteriores* ungulas. V. s. v. *σταθμός.*

'ΕΜΠΤΙ'ΣΣΟΜΑΙ, pinsor, tundor. רִיפוֹת, *grana contusa.* *Aqu. Theod.* Prov. XXVII, 22. *ἐμπτισσομένων.*

"ΕΜΠΤΥΣΜΑ, sputum. רֹק, idem. Ies. L, 6.

'ΕΜΠΤΥ'Ω, inspuo, conspuo. יָרַק, idem. Num. XII, 14. Deut. XXV, 9.

'ΕΜΠΥΡΙ'ΖΩ, incendo, comburo. דָּלַק, *fervide insector.* Ps. IX, 23. *ἐμπυρίζεται. Aqu. ἐκκαίεται.* - הִבְעִיר, Hiph. *incendo.* Iud. XV, 5. - הִצָּה, Hiph. a נָצָה, *certo.* Ps. LIX, 2. Non legerunt בְּהַצִּיתוֹ, quasi esset a יָצַת, nam etiam נָצָה habet in linguis orientalibus notionem *incendendi.* Confer supra s. *ἐμπρήθω* et *ἐμπίμπρημι.* - יָצַת: הִצִּית, Kal et Hiph. *incendo.* Ier. LI, 30. 58. - נָתַץ, *destruo. Al.* Ier. IV, 26. ac si legissent נִצְּתוּ, ab הִצִּית, *incendere.* - שָׁעָה, *respicio, inspicio. Theod.* Gen. IV, 4. *ἐνεπύρισεν,* inflammavit, h. e. *igne coelitus demisso se gratum habere eius munus declaravit.* Consentit hac in re cum Rabbinis quibusdam, qui putant, Cainum inde percepisse, sacrificium suum Deo non fuisse acceptum, quod victimam suam igne absumtam non vidisset. *Tychsenius* in *tentamine* p. 69. putat, eum chald. אזא, ואזא aut יצת, *accendere, inflammare,* ad partes vocasse. Conf. ad h. l. *Bocharti Hieroz.* P. I. lib. II. cap. 46. pag. 539. - שָׁלַח בָּאֵשׁ, *mitto in ignem.* Ps. LXXIII, 8. - שָׂרַף. *Aqu. Symm. Theod.* Psalm LXXIII, 8. LXX Lev. X, 6. 16. Ios. VIII, 28. Iud. XIV, 5. - שְׂרֵפָה, *combustio.* Ier. LI, 25. Sir. VIII, 13. *ἐμπυρίζεσθαι laedi, detrimentum accipere* notat.

'ΕΜΠΥΡΙΣΜΟ'Σ, incensio, incendium, combustio. *אֵשׁ, *ignis.* Ios. VI, 24. sec. libros nonnullos, ubi tamen *ἐμπυρισμῷ* ex *ἐν πυρισμῷ* ortum esse videtur. - שִׁדָּפוֹן, *uredo.* 1 Reg. VIII, 37. Iunguntur h. l. *ἐμπυρισμὸς* et *ἐρυσίβη,* ut apud *Aeschin. Socr.* Dial. III, 11. *ἐπίκαυσις* et *ἐρυσίβη.* - שְׂרֵפָה, Lev. X, 6. - תַּבְעֵרָה, *exarsio,* nomen loci *Tabeera.* Num. XI, 3.

'ΕΜΠΥΡΙΣΤΗ'Σ, ustulator. 4 Macc. VII, 11. Conf. *Ant. Gallonii de martyrum cruciatibus* librum p. 338 sequ.

'ΕΜΠΥΡΟΣ, *ignitus, igneus.* לְאָכְלָה, *ad comedendum.* *Inc.* Ez. XXIII, 37. δι' ἐμπύρων, ubi supplendum θυμάτων aut ἱερῶν. אָכַל haud raro de igne adhiberi satis notum est. Legitur praeterea Amos. IV, 2. sec. cod. *Vat.* ubi fortasse τῷ בְּצִנִּים respondet, pro quo interpres צְרֻפִים, *igne conflati,* literis transpositis legerit. *Semlerus* in *Ep. Crit.* ad h. l. ad דוּגָה referre videtur, quod alius per ὑποκαιομένους transtulit.

'ΕΜΦΑΙ'ΝΩ, *illustro, manifesto, ostendo, indico, significo.* 'ΕΜΦΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *appareo.* הוֹפִיעַ Hiph. a יָפַע, *splendeo.* Ps. LXXIX, 2. ἐμφάνηθι, *appare.* 2 Macc. III, 16. ἐνέφαινε τὴν κατὰ ψυχὴν ἀγωνίαν, *declarabat* eam quae in animo erat turbationem. *Hes.* ἐμφαίνειν, ἐνδείκνυσθαι, σημαίνειν. Idem: ἐμφαίνων, δεικνύων, σημαίνων.

'ΕΜΦΑΝΗ'Σ, *conspicuus, manifestus.* *יָפִיחַ לוֹ, *sufflat in eum.* *Symm.* Ps. XII, 6. ἐμφανὴς, h. e. *illustri quadam ratione*, ita ut ipse et alii admirentur. *Chrysost.* φανερῶς. *Fischerus* in *Clavi* p. 49. existimat, eum legisse אוֹפִיעַ, quod haberet h. l. vim adverbii, ut Ps. XCIV, 1. – נָכוֹן part. Niph. a כּוּן, *firmus*, et in genere *omne, quod est in suo genere insigne.* Ies. II, 2. ἐμφανὲς τὸ ὄρος, mons *excelsus, altissimus.* Vide Prov. IV, 18. Sap. VII, 21. ubi pro ἐμφανῆ *Vulgatus* legisse videtur ἀφανῆ, ut recte legitur apud *Eusebium Praep. Ev.* lib. XI. c. 7. p. 521. D. Vertit enim *improvisa.* Nisi statuere malis, ἐμφανῆ h. l. vocari ea, quae subito vel inopinato incidunt, et ex improviso apparent. Ibid. XIV, 17. ἐμφανὴς εἰκὼν, *ad vivum expressa* imago. *Hes.* ἐμφανὲς, φανερόν.

'ΕΜΦΑΝΗ'Σ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *manifestus fio.* נוֹדַע Niph. a יָדַע, *innotesco.* Exod. II, 14.

'ΕΜΦΑΝΙ'ΖΩ, *indico, manifesto, declaro.* אָמַר, *dico.* Esth. II, 22. – הוֹדִיעַ Hiph. a יָדַע, *scire facio.* Ex. XXXIII, 13. ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, *manifesta* mihi te ipsum. – לֹא כִחֵד, *non celo.* Ies. III, 9. *Hesych.* ἐμφανίζων, φανεροποιῶν. *Phav.* ἐμφανίζω σοι, φανερῶς σοι δείκνυμι.

'ΕΜΦΑΝΙ'ΖΟΜΑΙ, *appareo.* *נִרְאָה, idem. Exod. XXXIII, 18. Sap. I, 2. XVII, 4. *Hesych.* ἐμφανισθήσονται, φανήσονται.

'ΕΜΦΑΝΙΣΜΟ'Σ, *declaratio, patefactio, indicium.* 2 Macc. III, 9.

'ΕΜΦΑΝΩ͂Σ, *manifeste.* דּוֹלֵג part. *saliens, subsiliens.* Soph. I, 9. ἐμφανῶς, ubi quid respexerint, me ignorare fateor. *Cappellus* confert ar. فلج, *mane surgere*, mane autem clarum est et lucidum ac manifestum: quod mihi nimis coactum videtur. – הוֹפִיעַ Hiph. a יָפַע, *splendeo.* Ps. XLIX, 3. ἐμφανῶς ἥξει. *Hesych.* ἐμφανῶς ἥξει, φανερῶς ἔλθοι. – מָרוֹם, *excelsum.* Prov. IX, 14. Adde *Sophocl. Ai.* 459. et *Eurip. Heraclid.* 675.

ἜΜΦΑΣΙΣ, *species*, *repraesentatio*, *inanis rei exhibitio*, *praetextus*. 2 Macc. III, 8. τῇ μὲν ἐμφάσει, *specie* quidem, seu *simulans*. *Polyb.* V, 110. *Suidas*: ἔμφασιν, προσποίησιν.

ἘΜΦΈΡΟΜΑΙ, *feror in aliquem*, *aggredior*, *irruo*. 2 Macc. XV, 17. γενναίως δὲ ἐμφέρεσθαι, *generose* s. *fortiter* autem *invehi in hostes*.

ἘΜΦΙΛΟΝΕΙΚΩΣ, *contentiose*. בְּקֶרִי, *in occursu*, s. *per accidens*. *Samar.* sec. *schol. ed. Rom.* Lev. XXVI, 24.

ἜΜΦΟΒΟΣ, *metu perculsus*, *expavefactus*, *timidus*. Sir. XIX, 20. ubi ἔμφοβος est, *qui Deum pie et sancte colit*, et opponitur τῷ παραβαίνοντι νόμιμα ὑψίστου. 1 Macc. XIII, 2. *Soph. Oed. Col.* v. 39.

ἘΜΦΡΑΓΜΌΣ, *obstructio*. גְּדוּד, *turma*. Mich. V, 1. Legerunt גדר, Resch loco Daleth in fine. Caeterum pro ἐμφραγμῷ reponendum ibi erit ἐμφραγμοῦ: Sir. XXVII, 14. ἐμφραγμὸς ὠτίων, *obstructio* aurium, h. e. efficit, ut alii ex pudore et horrore aures suas obturent, s. obtundit aures. *Hes.* ἔμφραξις, πόνος ὠτίων.

ἘΜΦΡΆΤΤΩ, *obstruo*, *obturo*. גָּדַר בְּגָזִית, *circumsepio lapide exciso*. Thren. III, 9. ἐνέφραξε. — הִתְגֹּדֵד Hithp. *turmatim convenio*. Mich. V, 1. ἐμφραχθήσεται. Legerunt תִּתְגָּדֵּר, Resch pro Daleth in fine, aut sec. *Cappellum* תִּתְגַּדְּרִי, quae vox notare potest *sepe circumcingi*. — נוּס, *fugio*. *Symm.* LXX et οἱ λοιποὶ Zach. XIV, 5. Scil. נְסַתֶּם, *fugietis*, derivarunt a voce סָתַם, *occlusit*, *obstruxit*, *obturavit*, legentes נִסְתַּם. *Hieron.* ἐμφραχθήσεται exponit: *obturabit et replebitur*. Conf. *Drusii Obss.* l. XIV. c. 23. — סְגַר Chald. *claudo*. Dan. VI, 22. — סִכֵּר Pih. Ps. LXII, 10. *Aqu.* Gen. VIII, 1. ἐνεφράγησαν, *obturati sunt*. — סָתַם, *obstruo*, *obturo*. Gen. XXVI, 15. 18. 2 Reg. III, 19. 25. — קָפַץ, *occludo*, *obturo*. Iob. V, 16. Ps. CVI, 42. — שׁוּת שִׁית, *ponendo pono*, sc. *castra*, h. e. *obsideo*. Ies. XXII, 7. — *שָׂכַר, *mercedem do*. *Symm.* Prov. XXVI, 10. Legit סכר. — *שְׁתֻם, *apertus*. Οἱ λοιποὶ Num. XXIV, 3. ἐμπεφραγμένοι, sc. οἱ ὀφθαλμοὶ, *oculi clausi*. Legerunt cum Sin שְׂתֻם, *clausus*. 2 Macc. II, 5. τὴν θύραν ἐνέφραξε, ostium *claudebat*. *Hesych.* ἐνέφραξε, συνέκλεισε, περιετείχισεν.

ἘΜΦΥΡΟΜΑΙ, *immisceo*, *subigo*. בָּלַל, idem. Lev. XIV, 21. ἐμπεφυραμένης sec. *Ald.* ubi reliqui libri πεφυραμένης habent. Adde *Lycophr. Alex.* v. 1380.

ἘΜΦΥΣΆΩ, *inflo*, *insufflo*, *inspiro*, *afflo*. גָּהַר, *expando me*. *Inc.* 2 Reg. IV, 35. ἐνεφύσησεν. Posuit finem actionis pro actione ipsa. Ideo enim Elisa se super puerum pronus expandit, ut halitum vitalem ipsi inspiraret. Vide ad h. l. notas *L. Bos*, ac supra s. v. ἐμπνέω. — הֵפִיחַ Hiph. a פּוּחַ, *sufflo*, *exsufflo*. Ez. XXI, 31. — הֵפִיץ Hiph. a פּוּץ, *disper-*

go. Nah. II, 1. ubi pro מֵפִיץ legerunt מֵפִיחַ, quod est *afflans, insufflans*. – הִתְמֹדֵד Hithp. *metior me*. 1 Reg. XVII, 21. Conf. supra s. v. נִגְהַר. – נִגְזַע Niph. *transferor*. Iob. IV, 21. ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς κ. τ. λ. Liberius vertentes usi sunt imagine, quae desumta est ex Ies. XL, 24. ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξηράνθησαν. Nonnullis legisse videntur נָשַׁב. – נָפַח, *spiro, inflo, sufflo*. *Aqu.* et LXX Gen. II, 7. et Ez. XXVII, 9.

'ΕΜΦΥ'ΣΗΜΑ, *inspiratio, insufflatio*. *מִסְפַּחַת, *inhaerentia s. pars corporis scabie infecta*. *Aqu.* et *Symm.* Lev. XIII, 7. ubi ἐμφύσημα de *pustulis*, quales habet leprosus, explicandum est. Non opus itaque erit cum *Montf.* ἔκφυμα legere. – נְשָׁמָה, *flatus, halitus*. *Symm.* Iob. XXXVII, 10.

'ΕΜΦΥΣΙΟ'Ω, i. q. ἐμφυσάω, *inflo, inspiro*. 3 Esdr. IX, 49. ἐμφυσιοῦντες ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν, *explicantes s. exponentes* simul praelecta. Ibid. v. 56. ἐνεφυσιώθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν, admodum *recreati, exhilarati ac solatio affecti sunt* verbis etc. *Vulg. magnifice exaltati sunt*. Vide *Bretschneiderum Spicil.* p. 95.

'ΕΜΦΥΤΟΣ, *insitus, innatus*. Sap. XII, 10. ἔμφυτος κακία, *innata*, h. e. *naturalis* malitia. *Alciphr.* lib. I. Ep. 31. ἔμφυτος ἀμαθία, ubi vid. *Berglerus*. *Hesych.* ἔμφυτον, ἐν τῇ φύσει. *Suid.* ἔμφυτον, ἐγκάρδιον, ἐκ φύσεως. *Gloss.* ἔμφυτον, *insitum, ingenitum*. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΝ, praepos. *in, ad, cum, quum, iuxta, pro, propter, per, adversus, ex*. אֶל 1 Sam. XXI, 2. ἐν τῷ τόπῳ, in loco. – *אָמַר, *dixit*. *Symm.* Iob. III, 3. ἐν ᾗ, quasi loco אָמַר legisset אֲשֶׁר cum ב praefixo. Sic enim statuere malo eum legisse, quam libere sensum de sensu expressisse, quia antecedens בּוֹ etiam in membro secundo pronomen desiderare videtur. – ב praefix. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XVIII, 10. ἐν αὐτῷ δραμεῖται, pro προσδραμεῖται αὐτῷ. LXX Deut. XXIV, 16. ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, unusquisque *propter* suum ipsius peccatum morietur. Vide et Ps. LXVII, 19. Hos. XII, 12. et conf. *Fesselii Adv. Sacr.* l. VIII. c. 2. §. 8. p. 235. Iud. II, 14. ἐν χερσὶ pro εἰς χεῖρας, coll. IV, 2. 9. et Cohel. XII, 14. 1 Sam. XV, 5. ἐν τῷ χειμάῤῥῳ, *ad* fluvium. Vide *Perizon. ad Ael. V. H.* II, 25. XII, 57. Ies. XXXVIII, 10. πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου, ibo *ad* portas inferni. Conf. *Periz.* ad *Ael. V. H.* IV, 18. *Suidas:* ἐν ᾅδου. οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τῷ ἐν ἀντὶ τοῦ εἰς. ἐν διδασκάλου, ἐν κιθαριστοῦ. 1 Par. XXI, 22. ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δὸς, *pro* argento digno da. Vide quoque v. 24. 2 Sam. III, 14. Cant. VIII, 7. Ps. XIV, 3. λαλῶν ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, loquens veritatem *ex* corde, vel *ex* animo suo. Psalm. XVII, 32. ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι, *per* te liberabor. Vide quoque 1 Sam. XIV, 6. Ier. V, 7. Ps. XLIV, 14. ἐν δώροις, *cum* muneribus. Ps. LIV, 22. extendebat manum ἐν τῷ ἀποδιδόναι, *ad* retribuendum.

Cohel. I, 13. ἐν σοφίᾳ, sc. ὄντας, sapientes. Vide *Cohel.* VII, 24. et *Heisen. in Ep. Iac.* p. 638. Cohel. X, 17. comedunt ἐν δυνάμει, *ad* robur. Sic Luc. I, 77. ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν, *ad* vel *in* remissionem peccatorum, ut bene *Vulgatus*. Ies. XXI, 13. τὸ ῥῆμα τὸ ἐν Ἀραβίᾳ, verbum *adversus* Arabiam. Thren. III, 3. ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα, *adversus* me convertit manum suam. - בְּיַד, *in manu*. Ex. XXI, 17. 1 Sam. XXVI, 18. - מִדֵּי, *ex quo*. 1 Sam. I, 7. 2 Par. XII, 11. - סְבִיבוֹת plur. *circuitus*. Num. XII, 30. - בְּעֵת, *in tempore*. 2 Par. XX, 23. XXIX, 27. ἐν τῷ ἄρξασθαι, *cum* inciperent. - לְעֵת, *ad tempus*. 1 Par. XX, 1. - בְּקֶרֶב, *in medio*. Exod. XXXIV, 10. Num. V, 27. XIV, 14. - בְּתוֹךְ, idem. Gen. XXIII, 6. 9. Ex. XII, 49. - מ, *ex*. Iud. XI, 39. ubi *post* significat. Ps. LXVIII, 23. sed ibi pro ἐν βυθοῖς reponendum est ἐκ βυθῶν, ut legitur in vers. Arab. - *עִם, *cum*. Cohel. I, 16. Non male quoad sensum. Hos. XII, 15. ἐν ante ἐφραΐμ delendum est. Ortum est ex antecedente ἐθύμωσεν, ut adeo librarius oscitanter bis scripserit ἐν. Sir. XXXII, 24. ἐν τῷ ποιῆσαι. *Vulg. post* factum. Ibid. XXXIII, 34. ἐν ἐκκλησίᾳ ἐξαχθήσεται, eiicietur *ex* ecclesia. V. *Syr.* et *Ar.* Alii male: in ecclesiam producetur. Confer *Cuperi Obss.* lib. II. c. 8. et *Burmann.* ad *Phaedr. Fab.* 25. Sir. III, 7. δουλεύσει ἐν τοῖς γεννήσασιν σου pro τοῖς γεννήσασιν σου, coll. Rom. VII, 6. Sir. IV, 30. ἐν τοῖς οἰκέταις σου, *inter* seu *erga* domesticos tuos. Sir. XI, 22. ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς, i. q. ὁ μισθὸς εὐσεβοῦς, coll. XIX, 7. ubi ἐν ἐλαττώσει pro ἐλάττωσις positum est. In utroque loco ἐν, ut hebr. ב, est nota nominativi. Sir. XVIII, 8. ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος, *relate ad* omnem vitae futurae aeternitatem. Sir. VII, 18. ἐν χρυσίῳ, *pro* auro s. *loco* auri. 3 Esdr. V, 62. ubi *propter* notat, ac hebr. עַל respondet. Esdr. III, 11. Confer Sir. III, 13. et IX, 17. s. 24. ἐν χειρὶ τεχνιτῶν, *propter* industriam et artem manus artificum. Iudith. VI, 2. vaticinatus es ἐν ἡμῖν, *adversus* nos, coll. Ion. I, 2. ubi τῷ עַל respondet. Tob. XIII, 3. 5. ἐν αὐτοῖς, *inter* eos, coll. Iudith. XIV, 7. et I, 8. Sap. II, 1. remedium ἐν τελευτῇ, *contra* obitum s. mortem. 3 Esdr. IX, 4. ἐν τρισὶν ἡμέραις, *intra* tres dies: hebr. ל. Esdr. X, 8. Sap. V, 15. ἐν κυρίῳ, *apud* Deum. 1 Macc. XVI, 3. ubi est i. q. κατὰ, *quod attinet, respectu*, hoc sensu: vos non solum quod ad pietatem, sed etiam quod ad annos attinet, idonei estis. Conf. Sir. XII, 16. Iudith. VI, 12. ἐν λίθοις pro λίθους, coll. 3 Esdr. I, 51. Sap. III, 13. κοίτη ἐν παραπτώματι, *concubitus illegalis*. Ib. XVIII, 9. ἐν ὁμονοίᾳ, *unanimis*. Sir. III, 11. ἐν ἀδοξίᾳ, i. q. ἄδοξος. Ib. X, 6. ἐν ἔργοις ὕβρεως, *contra* iniuriam et contumeliam tibi illatam. Non par pari reddendum est. Ibid. XX, 9. ἐν κακοῖς, pro εἰς κακὰ, *ad* mala vergens. Sap. IV, 15. ubi, ut hebr. ל, exprimit dativum commodi, coll. Sir. III, 7.

ΟἹ ἘΝ, *qui in, sc. loco aliquo sunt.* שֹׁכֵן, part. *habitans.* Ies. XXVI, 19.

*ἘΝ ΣΟΙ, ἝΝΕΚΕ'Ν ΣΟΥ. Soph. III, 19. pro אֶת־כָּל־מְעַנַּיִךְ, *omnes affligentes te*, legerunt אִתָּךְ לְמַעֲנֵךְ, coll. 1 Par. XVII, 10. Ps XXXIII, 5.

ἘΝΑΓΚΑΛΙΖΩ, ΟΜΑΙ, *in ulnas capio, ulnis teneo, amplexor.* חִבֻּק, *complicatio.* Prov. VI, 10. XXIV, 33. – אֶבְרָה, *ala, penna. Symm.* Iob. XXXIX, 13. Respexit ad id, quod אבר significat *brachia, artus,* ἀγκάλας.

*ἘΝΑΘΛΕ'Ω, *exerceo me in aliqua re.* 4 Macc. XVII, 13. ἐνήθλει, *concertatrix fuit.*

ἘΝΑΚΟΥ'Ω, *inaudio, audio, obedio.* עָנָה Pih. *affligo, comprimo.* Nah. I, 12. ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι, fama tua non amplius *audietur.* 3 Esdr. IV, 3. sec. *Vat.* et *Compl.* πᾶν. ὃ ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς, ἐνακούουσιν, omnibus eius dictis *obediunt. Vulg. faciunt:* unde ortum videtur ποιήσουσιν et ποιοῦσιν in *Alex.* et *Ald.* Ib. v. 10. ἐνακούουσιν. *Vulg. obaudiunt. Obaudire* pro *obedire* legitur apud *Tertull.* adv. *Marc.* II, 2. extr. Adde *Hippocr. de corde* p. 269, 27.

ἘΝΑΛΑΛΑ'ΖΩ, *iubilo.* הִתְעַלֵּל Hithp. *illudo. Aqu.* 1 Sam. XXXI, 4. ἐναλαλάξωσι. Vbi tamen *Montfauconio* videtur legendum ἐναλλάξωσι, ut probare ei videntur duae voces sequentes. Proclivis est quidem mutatio, sed quia etiam *Symmachus* ἐμπαίζειν habet, statuere mallem, ἐναλαλάζειν esse *iubilando illudere aliquem.*

ἘΝΑΛΛΑΓΗ', *mutatio, permutatio, commutatio, machinatio.* סֹחֵר, *mercator. Al.* Ies. XLVII, 15. Sc. mercatura olim erat tantum permutatio mercium. – עֲלִילָה, *actio, opus. Aqu.* Ps. IX, 12. ἐναλλαγαί, *inversiones,* dum sc. quae hostes in perniciem Israelitarum paraverant, ea ipsa vertit in illorum interitum, coll. v. 16. Vide tamen quae *Fischerus* in *Clavi* p. 49. ad h. l. monuit. Sap. XIV, 26. γενέσεως ἐναλλαγή, generis *commutatio,* perversa et prava concubitum exercendi ratio, paederastia, quaeque his sunt similia flagitia. Conf. Rom. I, 26.

ἘΝΑΛΛΑ'ΚΤΗΣ, *qui se mutat per vices et turpitudinem exercet; effoeminatus, cinaedus.* V. s. v. ἐναλλάσσω. תַּעֲלוּלִים plur. *facinorosi, ludificatores. Aqu.* Ies. III, 4. ἐναλλάκται, coll. v. 12. De usu verborum *ludendi* in *re venerea* confer *Simonis Lex. hebr.* s. v. עָלַל.

*ἘΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ'Σ, *commutatorius.* Vide sequ. ἐνάλλακτος.

ἘΝΑ'ΛΛΑΚΤΟΣ, *commutatorius.* עֲלִילוֹת, *occasiones, causationes. Aqu.* Deut. XXII, 14. ἐνάλλακτα ῥήματα, h. e. verba, quibus fama alicuius laeditur, calumniae respectu impudicitiae. In Cod. 108. *Holm.* legitur ἐναλλακτικά Vide supra s. v. ἐναλλάκτης.

'*ENΑΛΛΑ'Ξ*, *alternatim*, *vicissim*. שָׂכַל Pih. *intellegenter ago*. Gen. XCVIII, 14. ἐναλλὰξ (sc. ἐπέβαλε) τὰς χεῖρας, transversim imposuit manus, seu delectu adhibito commutavit manus. Sensum magis quam propriam verborum significationem expresserunt. In MS. *Cot. Oxon.* et *Compl.* legitur ἐναλλάξας, quod praefero. *Vulg. commutans manus. Suidas:* ἐναλλὰξ, ἐνηλλαγμένως.

'*ENΑΛΛΑ'ΤΤΩ*, *immuto*. שׂכל Pih. *intellegenter ago*. *Al.* Gen. XLVIII, 14. ἐναλλάξας. Vide s. v. ἐναλλάξ. - שָׁנָה, *muto*. *Aqu.* 1 Sam. XXI, 13. - קְדֵשָׁה, *meretrix*. *Aqu.* Hos. IV, 14. μετὰ τῶν ἐνηλλαγμένων, al. διηλλαγμένων, ex quo una lectio fieri potest ἐνδιηλλαγμένων, quod vide infra. Vide quoque s. διαλλάσσω, et *Drusium* in *fragm.* p. 690. Caeterum ἐνηλλαγμένοι sunt h. l. nonnullis *viri exsecti*, dicti *mutati*, quod suam naturam mutaverint, et de viris facti sint foeminae.

'*ENA'ΛΛΟΜΑΙ*, *insilio*, *insulto*. הוֹכִיחַ Hiph. a יָכַח, *arguo*. Iob. XIX, 5. ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει. Libere transtulerunt. - חִבֵּר Pih. *coniungo*. Iob. XVI, 4. ubi *congerere contra aliquem verba* est *conviciis aliquem proscindere*, ἐνάλλεσθαί τινι ῥήματα. In l. arab. حبر notat *variis notare maculis*. *Vulg. consolarer et ego vos sermonibus.* Videtur legisse παρακαλεῖσθαι. - כָּרָה, *fodio*. Iob. VI, 27. Arab. كر notat *insilire*, *irruere*. - לָטַשׁ, *acuo*. Iob. XVI, 10. ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο ὀξεῖ, acie oculorum insultavit s., ut *Montf.* reddidit, *irruit*. Sed non commode ita dicitur. Mallem legere ἐνήκωσε, ut respondeat vernaculo: *einen mit den Augen durchstechen*, *oder durchbohren wollen*, h. e. *intentis* vel *terribilibus oculis aliquem aspicere* vel *intueri*. Ita *Vulg.* 1 Macc. III, 23. ἐνήλατο εἰς αὐτοὺς ἄφνω, *irruit* in eos subito. Sic *Soph. Oed. Tyr.* 1261. *Aeschyl. Pers.* 515.

*'*ENANΔΡΙ'Σ*, i. q. simplex ἀνδρὶς, *vira*, *virago*. אִשָּׁה, idem. *Symm.* Gen. II, 23. sec. *Coisl.*

*'*ENANTI*, *coram*. בְּאָזְנֵי, *in auribus*. Gen. XLIV, 18. - אַף, *ira*. Ier. XII, 13. Acceperunt pro לִפְנֵי, quia אַף interdum idem est quod פָּנִים. - לְ dat. Iob. XIII, 7. - מ praef. Num. XXXII, 27. - נֶגֶד, *coram*. Deut. XXXI, 11. 2 Par. VI, 12. - בְּעֵינֵי constr. *in oculis*. Gen. XXXVIII, 7. Exod. IV, 30. XXIV, 17. - לְעֵינֵי, idem. Lev. XXVI, 45. Hos. II, 10. - אֶת פְּנֵי, *ad faciem*, *in facie*. Gen. XIX, 13. Exod. XXXIV, 24. - לִפְנֵי, idem. Exod. XXX, 8. 16. et alibi saepius.

'*ENANTI'ON*, *coram*. בְּאָזְנֵי, *in auribus*. Gen. XLIV, 18. - *אֶל, *ad*. Iob. XIII, 3. - בְּאַרְמוֹן, *in palatio*. 2 Reg. XV, 25. ἐναντίον. Forte pro ἐν ἄντρῳ, sicut 1 Reg. XVI, 18.

legitur εἰς ἄντρον. - בארץ, in terra. Exod. XI, 5. - לְ dat. 2 Par. VII, 6. *Inc.* Iob. XIII, 7. - *מול, oppositum, pars opposita. *Aqu.* sec. cod. 108. *Holm.* Deut. IV, 46. - נֶגֶד. Gen. XXXI, 32. 37. Ruth. IV, 5. Ps. CXXXVII, 2. ἐναντίον ἀγγέλων, ita ut cum angelis certamen ineam. - נֶגְדָה. Ps. CXV, 5. 8. - לְנֶגֶד. Num. XXII, 32. Ios. V, 13. Psalm. XXXVIII, 2. - מִנֶּגֶד. Num. II, 2. - *נגר Niph. effundo me. Ps. CXXVI, 2. Pro נֶגְרָה legerunt נֶגְדָּה, Daleth pro Resch. - *נָכֹחַ, rectus. Amos. III, 10. ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, fata imminentia. Legerunt נִכְחָה, a נכח, quod notat ex adverso, ἀντικρύ. - בעיני, in oculis. Gen. VI, 8. XVI, 4. 5. - לְעֵינֵי, idem. Gen. XXIII, 11. 18. XXX, 42. - *עַל. *Aqu. Theod. LXX* Iob. II, 1. - פְּנֵי constr. facies. Gen. XXX, 41. - אֶת פְּנֵי. Gen. XIX, 27. - לִפְנֵי. Gen. VI, 11. 13. VII, 1. et alibi saepius. - מִלִּפְנֵי. 2 Par. XXXIII, 23. - עַל פְּנֵי. Ies. LXV, 3. - לִקְרַאת, in occursum. 1 Par. XIX, 10. - *צָר, hostis. *Symm.* Iob. XVI, 9. οἱ ἐναντίον μου. 3 Esdr. VIII, 17. chald. קֳדָם. Esdr. VII, 19. Iudith. I, 11. ubi notat iudicio, i. q. ἐν ὀφθαλμοῖς. Sap. XI, 22. ἐναντίον σου, si comparatur tecum. Ib. VII, 9. ἐναντίον αὐτῆς, in comparatione eius, i. q. antea ἐν συγκρίσει. *Hesych.* ἐναντίον, ἐνώπιον.

ΕΙ'Σ 'ΕΝΑΝΤΙ'ΟΝ, in adversum. אֶל מול, ad parlem oppositam. 1 Sam. XVII, 30.

'ΕΝΑΝΤΙ'ΟΣ, contrarius. *בְּלִיַּעַל, nequam. Nah. I, 11. βουλευόμενος ἐναντία. - לא טוב, non bonus. Ez. XVIII, 18. - *לִפְנֵי, coram, etiam contra. *Symm.* Iob. XV, 4. ἐναντία τῷ θεῷ. - מִנֶּגֶד, e regione. Prov. XIV, 7. - *עָר, hostis. *Symm.* Ps. CXXXIX, 20. - *קֶדֶם, oriens. Iud. VIII, 10. τῶν ἐναντίων sec. *Oxon.* Respexerunt notionem hostis s. adversarii in pugna, quam habet vox hebr. Vide supra s. v. ἀλλόφυλος. - קְרִי, occursive, ex adverso. Lev. XXVI, 23. - Vide quoque infra s. v. ἐξεναντίας.

'ΕΝΑΝΤΙΟ'Ω, ΜΑΙ, adversor, repugno, obsto. מִפְגָּע, occursus. *Al.* Iob. VII, 19. ἐναντιοῦσθαι. *Vulg.* contrarium. - שָׂטַם, odio prosequor. *Symm.* Ps. LIV, 4. - שָׂטָן, adversarius sum. *Symm.* Num. XXII, 32. 3 Esdr. I, 26. VIII, 53. Sap. II, 12.

ΟΥ'Κ 'ΕΝΑΝΤΙΟ'ΟΜΑΙ, non adversor. זָרָה, disperge, dissipo. Prov. XX, 8. Libere verterunt, aut deduxerunt a זור.

*'ΕΝΑΝΤΙ'ΩΣ, contrarie. לִפְנֵי, coram. LXX sec. *Hex.* Ios. VII, 6, ubi ἐναντίως esse videtur i. q. ἔναντι vel ἐναντίον.

'ΕΝΑΝΤΙ'ΩΣΙΣ, repugnantia, contrarietas, contradictio, altercatio. בְּקֶרִי, in occursu. *Ine.* Lev. XXVI, 24. 28. ἐναντιώσει. - שִׂטְנָה, nom. propr. Sidnah. *Symm.* Gen. XXVI, 21. Deduxit a שָׂטַן, adversari.

'ΕΝΑΠΕΡΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *stabilio, infigo, retorqueo.* 2 Maccab. IX, 4. ἐναπερείσασθαι τὴν κακίαν εἰς τοὺς ἰουδαίους, *retorquere* iniuriam in Iudaeos. *Hes.* ἐναπερείσασθαι, ἐμπῆξαι, στῆσαι.

*'ΕΝΑΠΟΘΝΗ'ΣΚΩ, *immorior.* 4 Maccab. VI, 30. ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν, in mediis cruciatibus vitam cum morte commutavit. Ib. XI, 1. Similis vox est ἐναποψύχω apud *Etym. M.* c. 337, 31.

*'ΕΝΑΠΟΣΦΡΑΓΙ'ΖΩ, *inprimo velut in ceram.* 4 Macc. XV, 4.

"ΕΝΑΡΑ, ΤΑ', *exuviae, spolia.* נסיכים, plur. *principes.* Ios. XIII, 21. iuxta ed. *Rom.* ἔναρα Σιὼν, spolia Sion. Videntur legisse ה loco כ. נסה est *amovit, abstulit. Hes.* ἔναρα, ὅπλα, σκῦλα, λάφυρα. Confer *Anthol.* l. VI. Ep. 15. et quae inde affert *Suidas* in v. ἔναρα. Mihi ex παρὰ, quod habet h. l. *Inc. Int.*, perperam factum esse videtur ἔναρα.

*'ΕΝΑ'ΡΕΤΟΣ, *virtute praeditus, commendabilis virtutis ergo.* 4 Maccab. XI, 5. ἐνάρετον νόμον, legem *sanctissimam. Phav.* col. 680. lin. 7. ἐπαινεῖ τὴν ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἐνάρετός ἐστιν.

'ΕΝΑΡΙ'ΘΜΗΤΟΣ, *annumeratus.* 2 Macc. III, 6. ubi tamen alii pro ἐναρίθμητον rectius habent ἀναρίθμητον.

*'ΕΝΑΡΙ'ΘΜΙΟΣ, *adnumeratus, s. adnumerandus, in numero habitus.* Sir. XXXVIII, 32. ubi sermo est de figulo, et legitur: ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ, h. e. *certum* cotidie vasorum *numerum conficit. Vulg. in numero est omnis operatio eius. Baduellus* quidem vertit: in nullo numero s. pretio est operatio eius, sed tunc legendum esset μὴ ἐναρίθμιος, aut potius ἀνάριθμος seu ἀναρίθμιος. *Hes.* ἐναρίθμιος, συμψηφισθεὶς, καταριθμηθείς. Vide quoque *Phavor. Thom. Mag.* p. 305. et *Timaei Lex. Plat.*

'ΕΝΑΡΜΟ'ΖΩ, *concinno, adapto, modulor.* Iudith. XVI, 1. ἐναρμόσασθε αὐτῷ ψαλμὸν καὶ αἶνον, *modulamini* ei psalmum et laudem, apto ac numeroso concentu laudes eius canite. 4 Macc. IX, 26.

'ΕΝΑΡΜΟ'ΝΙΟΣ, *adaptatus, concinnus.* Prolog. in Sirac.

*'ΕΝΑ'ΡΜΟΣΤΟΣ, *concinnus, apte compositus.* 4 Macc. XIV, 3. ubi pro ἐναρμόστους alii ἁρμονίους habent. Ab H. *Stephano* sine ulla auctoritate profertur hoc adiectivum. Vide quoque *Intt.* ad *Polluc. Onom.* IV, 58.

'ΕΝΑ'ΡΧΟΜΑΙ, *incipio, dominor.* חָלַל, Hiph. a חָלַל, *incipio.* Num. XVI, 47. Deut. II, 24. 25. 31. In priore loco legitur ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις, incipiebat plaga. Codex quidam habuisse videtur ἐνῆρκται. Inde *Gloss.* in *Octat.* ἐνῆρκται ἡ θραῦσις, ἐνήρξατο ἡ πληγή. *Hes.* et *Lex. Cyrilli MS.* ἐνῆρκται,

ἀρχὴν ἐποίησεν, ἐνήρξατο. Sirac. XXXVI, 24. XXXVIII, 16. 1 Macc. IX, 54.

'ΕΝΑΡΧΟ'ΜΕΝΟΣ, *incipiens*, *princeps*. ראשון, *primus*. Num. IX, 5. - *בָּרִאשׁוֹן. Ex. XII, 18. ἐναρχόμενοι sec. ed. *Rom.* ubi tamen ex *Compl.* reponendum ἐναρχομένῃ, quod melius respondet hebraico.

*'ΕΝΑΡΧΟ'ΜΕΝΟΣ ΒΟΗΘΩ͂Ν, hebr. מַחֲלָה, *infirmitas*. Prov. XIII, 12. Legerunt vel מְחַלָּה, *demulcens animum*, ut ἐναρχόμενος βοηθῶν sit i. q. βοηθῶν, vulgata in ἄρχομαι et lat. *coepi* periphrasi, vel מַחֵל a חָלַל, ut βοηθῶν καρδίᾳ pertineat ad קֹלֵב, verbum declinatum a לָבַב, *recreare animum*. Ita recte de h. l. iudicat *Iaegerus*.

'ΕΝΑΡΧΟΥ'ΜΕΝΟΣ, *princeps*. קָצִין, idem. Ios. X, 24. Ita *Bielius*. Sed scribendum erat e codd. 'ΕΝΑΡΧΟ'ΜΕΝΟΣ, i. q. ἔναρχος. Conf. *Suiceri Thes. Eccles.* s. h. v.

*'ΕΝΑ'ΡΧΩ, *incipio*. Sir. XXXVIII, 16. ἔναρξε θρήνου. Rarius sic dicitur ἄρχω pro ἄρχομαι, sed ἐξάρχω saepius ita dicitur, v. c. 3 Macc. IV, 6.

*'ΕΝΑΣΕΛΓΕ'Ω, *lascivio*. הִתְעַלֵּל Hithp. *illudo*. *Aqu.* sec. marg. cod. 108. Iud. XIX, 25. ἐνησέλγησαν, *lascivierunt in ea*. Syr. Bar. Hebr. 'Ενασελγαίνειν legitur apud *Polluc. Onom.* VIII, 75.

*'ΕΝΑΤΕΝΙ'ΖΩ, *intentis oculis adspicio*. 3 Macc. V, 30. ἐνατενίσας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν, *oculis in eum directis*, ita minatus est. *Suidas*: ἐνατενίζω, δοτικῇ, βλέπω.

'ΕΝΑΥΛΙ'ΖΟΜΑΙ, *inhabito*. צָלַח, *irruo*, *invado*. *Aqu.* Iud. XIV, 19. 1 Sam. XVI, 13. ἐνηυλίσθη, *inhabitabat*. Sensum secutus est.

'ΕΝΑΦΙ'ΗΜΙ, *immitto*. הֵנִיחַ, Hiph. a נוּחַ, *quiescere facio*. Ezech. XXI, 17. ἐναφήσω τὸν θυμόν μου, immittam iram meam.

*'ΕΝΔΑΦΙ'ΖΩ, i. q. ἐδαφίζω, *solo allido et aequo*. רִטֵּשׁ, *humi sterno*. 2 Reg. VIII, 12. nisi fortasse ibi loco ἐνδαφιεῖς legendum est ἐδαφιεῖς.

'ΕΝΔΕΗ'Σ, *indigens*, *egenus*, *pauper*. אֶבְיוֹן, idem. Deut. XV, 4. 7. 11. XXIV, 14. Ies. XLI, 17. - בַּעַל, *dominus*. Prov. III, 27. Sc. בַּעַל h. l. notat *eum*, *cui debetur beneficium*. - חָסֵר, *indigens*. Prov. XXVIII, 16. - *חָסֵר, idem. *Symm.* 2 Sam. III, 29. - *מַחְסוֹר, *defectus*. Prov. XXI, 17. ubi post ἐνδεὴς intellegendum est ἔσται. - רָעֵב, *esuriens*. *Al.* Prov. XXVII, 7. *Hesych.* ἐνδεεῖ, χρείαν ἔχοντι, πτωχῷ. Vide quoque s. φρὴν et ψωμός.

'ΕΝΔΕΗ'Σ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *indigens fio*. חָסֵר, idem. Ez. IV, 17. Sap. XVI, 3.

*'ΕΝΔΕΙΑ, *indigentia*, *inopia*. דְּאָגָה, *anxietas*. Ezech. IV, 16. XII, 19. Fortasse legerunt רְעָבָה. - הִתְגַּלַּע Hithp.

immisceo me. Prov. XVII, 14. *Vulgatus* legisse videtur ἐπηρείας, *contumelias. Iaegerus* ad h. l. scribendum iudicat ἀναιδείας, quo certe ducit *conviciorum obscoenitas*, quam verbo הִתְגַּלַּע inesse *Schultensius* docuit. Num fortasse legerunt הִתְגַּלָּה, a גָּלָה, *nudum fecit?* Litigiosos homines saepe consequitur paupertas. - *חָסֵר verbum, *deficio.* Prov. VI, 32. δι' ἔνδειαν φρενῶν, h. e. interprete *Hesychio*, διὰ μωρίαν. - חֹסֶר. Deut. XXVIII, 57. Amos. IV, 6. - *חָסֵר. *Inc.* et LXX Iob. XXX, 3. *Symm.* Prov. XXVIII, 22. - חֲסַר לֵב, *defectus cordis*, *dementia.* Prov. X, 22. ἐν ἐνδείᾳ, ubi fortasse φρενῶν culpa librariorum excidit. Conf. Prov. VI, 32. - מְאֵרָה, *maledictio.* Deut. XXVIII, 20. Effectum posuerunt pro causa efficiente. - מַחְסֹר, *indigentia*, *inopia.* Prov. VI, 11. XIV, 25. XXIV, 34. - צַר, *angustia.* Ies. XXV, 4. Latini quoque de *re angusta domi* loquuntur. - רַעַשׁ, *commotio.* Ex. XII, 18. sec. *Ald.* Conf. v. 19. Legerunt רָעָב aut רִישׁ, et cum א, רֵאשׁ. Prov. XXX, 8. *Hesych.* ἔνδεια, πενία, πτωχεία, πεῖνα.

'EN 'ENΔEI'Αι, sc. ὤν, *in indigentia*, nempe *constitutus.* רָעֵב, *esuriens.* Prov. XXVII, 7.

'ENΔEI'KNYMI, *ostendo*, *exhibeo*, *edo.* גָּמַל, *rependo.* Gen. L, 15. κακὰ, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ, mala, quae *exhibuimus* illi, coll. v. 17. et 2 Tim. IV, 14. et *Cant. tr. puer.* 15. - הֶרְאָה Hiph. *videre facio.* Ex. IX, 17. - לָכַד, *capio.* Ios. VII, 14. 15. (ubi *denuntiare*, *deferre* notat. Conf. infra s. v. ἐνδείκτης.) 16. 2 Macc. IX, 8. XIII, 9. τὰ χείριστα ἐνδειξόμενος τοῖς ἰουδαίοις.

'ENΔEI'KTHΣ, *index*, *delator*, *proditor.* 2 Macc. IV, 1. *Phavor.* ἐνδεῖκται, οἱ κατήγοροι καὶ συκοφάνται.

'ENΔEKA, *undecim.* אַחַד עָשָׂר, et אַחַת עֶשְׂרֵה. Gen. XXXII, 22. XXXVII, 8. Deut. I, 2. - עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה. Exod. XXVI, 7. 8. XXXVI, 12. 13. Num. XXIX, 20.

'ENΔE'KATOΣ, *undecimus.* אַחַת עֶשְׂרֵה. 2 Reg. IX, 29. Ezech. XXX, 20. - עֶשְׂרֵה, et עַשְׁתֵּי עָשָׂר. Num. VII, 72. Deut. I, 32.

'ENΔEΛEXE'Ω, *assiduus sum*, *continuo*, *crebro utor.* Sir. XXX, 1. ἐνδελεχήσει μάστιγας αὐτοῦ, continuabit flagella eius, s. crebro eum castigabit. *Hesych.* ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει, Λάκωνες.

'ENΔEΛEXH'Σ, *assiduus*, *continuus*, *non intermissus.* 3 Esdr. VI, 24. διὰ πυρὸς ἐνδελεχοῦς, per ignem *continuum.* Sir. XVII, 14. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, oculi eius indesinenter respiciunt ad vias eius.

'ENΔEΛEXI'ZΩ, *sum assiduus*, *continuo*, i. q. ἐνδελεχέω. Sir. IX, 4. μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε, cum cantatrice ne *esto assiduus*, s. *sis familiaris.* Posset quoque h. l. per *attente audire* verti. Ib. XXXVII, 12. XII, 3. τῷ ἐνδελε-

χίζοντι εἰς κακὰ, *qui* malis *assuetus est.* Ibid. XX, 19. 24. ἐν στόματι ἀπαιδεύτῳ ἐνδελεχισθήσεται, in ore indisciplinato *immorabitur.* *Hesych.* ἐνδελεχισθήσεται, ἐμβραδυνεῖ.

'ΕΝΔΕΛΕΧΙΣΜΟ'Σ, *assiduitas*, *continuatio*, *permansio.* תָּמִיד, *iugis*, *perennis.* Exod. XXIX, 42. Esdr. III, 5. Neh. X, 33. θυσία τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, sacrificium *iuge* et *cotidianum.* *Chrysost. homil.* III. *adv. Iud.* ἐνδελεχισμὸν λέγων τὰς συνεχεῖς θυσίας καὶ καθημερινάς, ut quoque vocantur a *Iosepho A. I.* III, 10. 3 Esdr. V, 75. Sir. VII, 14. *Hesych.* ἐνδελεχισμὸς, ἐπιμονή. *Suidas:* ἐνδελεχισμὸς, ἐπιμονή, ἡ συνήθης θυσία καὶ καθημερινή. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἑβραίοις πρωῒ καὶ ἐν ἑσπέρᾳ καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ Θεῷ θύειν. Confer *Bonfrer.* in *Exod.* l. l. p. 555.

'ΕΝΔΕΛΕΧΙΣΜΟ'Σ ΔΙΑΠΑΝΤΟ'Σ, *assiduitas semper.* תָּמִיד, *semper*, *iugiter.* Ex. XXX, 8.

'ΕΝΔΕΛΕΧΩ~Σ, *assidue*, *continue*, *indesinenter.* בִּתְדִירָא chald. *in assiduitate.* Dan. VI, 16. 20. – תָּמִיד, *iugiter.* Exod. XXIX, 38. Num. XXVIII, 3. 3 Esdr. VI, 30. Sir. XX, 26. *Hesych.* ἐνδελεχῶς, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς, ἐπιμόνως.

'ΕΝΔΕ'ΟΜΑΙ, *indigeo.* חָסֵר, idem. Deut. VIII, 9. – מַחְסוֹר, *indigentia.* Prov. XXVIII, 27. Legitur praeterea apud *Symm.* Ps. CXXXVIII, 16. qui וְלֹא אֶחָד בָּהֶם, *et non unum in iis*, transtulit: οὐκ ἐνδεούσης αὐτοῖς οὐδεμίας, *nulla ipsis deficiente:* ubi vel illud ἐνδεούσης de suo addidit, vel per Resch legit אחר, quod posterius mihi magis placet.

'ΕΝΔΕ'ΟΜΑΙ 'ΑΓΑΘΩ~Ν. אִישׁ מַחְסוֹר, *vir defectus.* *Symm.* Prov. XXI, 17. Sensum expressit.

'ΕΝΔΕΣΜΕ'Ω, *illigo.* צֹרֵר, *angustiator*, *inimicus.* *Aqu.* Ps. VI, 8. בְּכָל צֹרְרָי, *ab omnibus hostibus meis*, ἐν πᾶσι ἐνδεσμοῦσί με. Sc. צָרַר, ut arab. صَرَّ, est pr. *arcte constrinxit*, s. *colligavit.* V. *Aqu.* Ps. VII, 7. *Aqu.* Ex. XXIII, 22. *Gloss. vett.* ἐνδεσμῶ, *innexo*, *innodo.* Id. ἐνδεσμῶ ἐν παλαίστρᾳ, *implico*, *nexo.*

"ΕΝΔΕΣΜΟΣ, *illigatio*, *contignatio*, it. *fasciculus*, *loculus*, *crumena.* בַּיִת, *domus.* *Al.* 1 Reg. VI, 10. ἐνδέσμους. Conf. Sir. XXII, 17. in v. ἐνδέω. – יָצִיעַ, *stratum.* 1 Reg. VI, 10. *Contignatio* commode *stratum* dici potest. – כְּפִים, *tignum.* *Theod.* Hab. II, 11. Respexerunt notionem *complicandi* et *contrahendi*, quam vox כָּפַס in reliquis linguis orientalibus habet. Confer reliquos Intt. – צִמּוּקִים plur. *massae uvarum passarum.* *Inc.* 1 Sam. XXV, 18 ubi post ἐνδέσμους addendum est σταφίδων, *ligaturas uvae passae*, ut legitur apud *Symm.* 1 Sam. XXX, 12. – צְרוֹר, *fasciculus*, *loculus.* Prov. VII, 20. ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ

αὐτοῦ, loculum argenti accipiens in manum suam. *Schol.* ibi ἔνδεσμον exponit βαλάντιον. Sic et δεσμὸς eo sensu reperitur Gen. XLII, 35.

*'ΕΝΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *admitto*, *recipio*. עָרַב, *fideiubeo*. LXX sec. *Vat.* Ps. CXVIII, 122. ἔνδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθὸν, ubi est i. q. ἀναδέχεσθαι, *suscipere*, *recipere in fidem suam*.

'ΕΝΔΕΧΟ'ΜΕΝΟ'Ν 'ΕΣΤΙΝ, *fieri potest*. 2 Macc. XI, 18. ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, sc. πράγματα, συνεχώρησεν, quae vero *fieri poterant*, concedebat.

'ΕΝΔΕΧΟΜΕ'ΝΩΣ, *quoad eius fieri potest*, *commode*. 2 Macc. XIII, 26. ἀπελογήσατο ἐνδεχομένως, *pro viribus* defendebat. *Diod. Sic.* l. II. p. 112. παρακαλέσας ἐνδεχομένως, *quantum poterat*, hortatus.

'ΕΝΔΕ'Ω, *illigo*. מְסֻכָּה, *operimentum*. Ez. XXVIII, 13. ἐνδέδεσαι, quod eodem redit. - צוּר, *ligo*. *Aqu.* Ies. VIII, 16. ἔνδησον, sec. *Eusebium Dem. Evang.* IX. pag. 451. a. *Symmachus* ibi simplex δῆσον habet. - צָרַר, idem. *Theod.* Hos. XIII, 12. LXX Ex. XII, 34. 1 Sam. XXV, 29. - קָשַׁר, *alligo*. *Symm.* Gen. XLIV, 30. Prov. XXII, 15. Sir. XXII, 17. ἱμάντωσις ξυλίνη ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν, loramentum ligneum *illigatum* aedificio.

'ΕΝΔΙΑΒΑ'ΛΛΩ, *traduco*, *criminor*, it. *adversor*, *inimicus sum*. שָׂטַן, *adversor*. Ps. XXXVII, 21. ubi notat *adversari*, *contra moliri*. Lat. int. habet: *detrahere*. Ib. LXX, 14. CVIII, 3. 19. 28. - שָׂטָן, *adversarius*. Num. XXII, 22. ἐνδιαβάλλειν αὐτὸν, ut *adversaretur* illi.

'ΕΝΔΙΑΛΛΑ'ΤΤΩ, *permuto*. קְדֵשָׁה, *meretrix*. *Aqu.* Gen. XXXVIII, 21. Deut. XXIII, 17. ἐνδιηλλαγμένη. Immutatam vocat *Aquila*, quod meretrices vestem immutare solerent, ut vel ad prostibula vel ad constituta loca concederent. Ita *Montf. Lex. hebr.* s. h. v. - קְדֵשִׁים, *scortatores*. *Aqu.* 2 Reg. XXIII, 7. ἐνδιηλλαγμένοι. *Aqu.* Hos. IV, 15. ad quem locum *Hieronymus*: A. autem ἐνδιηλλαγμένους interpretans, *mutatos*, hoc ostendere voluit, quod suam naturam mutaverint, et de viris facti sint foeminae.

'ΕΝΔΙΑΤΡΙ'ΒΩ, *immoror*, *conversor*. עָלַז, *exsulto*. Prov. XXIII, 16. ἐνδιατρίψει, quam vocem, cum explicari plane non possit, *Grabius Proleg.* in *LXX Int.* T. IV. c. 4. §. 3. recte in ἐνδιαθρύψει mutavit, quam lectionem etiam versio *Symm.* tuetur, καὶ γαυριάσουσιν οἱ νεφροί μου, unde simul apparet, etiam in sequ. loco τὰ σὰ χείλη reponendum esse τὰ ἐμὰ χείλη, ut locus intellegatur de *laetitia patris per verba tanquam per signa sese exserente et patefaciente.* Praeterea legitur in marg. *Coisl.* Ios. V, 6. ἐνδιέτριψεν pro הָלְכוּ, quod forte est *Theodotionis*.

'ENΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo*, *erudio*. Sap. VIII, 8. ubi alii libri ἐκδιδάσκει habent.

'ENΔΙΔΥ'ΣΚΩ, *induo*. לָבַשׁ, idem. 2 Sam. I, 24. XIII, 18. Prov. XXXI, 22. Iudith. IX, 1. Sir. L, 12. ἐνδιδύσκεσθαι. *Vulg. vestiri.*

'ENΔΙ'ΔΩΜΙ, *remitto*, *laxo*, *cedo*, *concedo*, *praescribo*. חָדַל, *desisto*. Ez. III, 11. ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι, si forte *remittant*, vel: *cedant*. - חָשַׂךְ, *cohibeo*. *Symm.* Iob. XVI, 10. οὐκ ἐνδώσει ὁ πόνος μου, non *remittet* dolor meus. *Hesych.* οὐκ ἐνδώσει, οὐ χαυνώσει. - מוּט, *dimoveor*, Prov. X, 30. οὐκ ἐνδώσει, non *cedet* s. *succumbet animo*, s. animo erecto et inconcusso erit. *Suid.* et *Timaeus* p. 74. ἐνδοῦναι, παραδοῦναι ἢ καὶ εἶξαι. Formam loquendi ellipticam esse, in qua μαλακόν τι subaudiatur, monuit *Leisner* ad *Bosii Ellips.* p. 125. Adde *Iensii Lectt. Lucian.* p. 323. - סַפַּחַת, *inhaerentia*, *scabies*, *pustula*. *Inc.*, sine dubio *Theod.*, Lev. XV, 56. τοῦ ἐνδεδωκότος: ubi equidem legere mallem ἐκδεδωκότος. - רָפָה, *remitto*. *Inc.* 1 Sam. XI, 3. ἔνδος, *concede*, *permitte*. *Bielius: praescribe*. *Suidas:* ἐνδώσειν, ὁρίσαι, προστάξαι, et verba haec ex antiquo scriptore subiungit: καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τόπον αὐτὸς ἐνδώσειν ἔφη. - שׁוּב, *revertor*. Gen. VIII, 3. ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ, *remittebat* aqua. *Hesych.* ἐνεδίδου, ἐχαυνοῦτο. 3 Esdr. V, 62.

'ENΔΟΓΕΝΗ'Σ, *intus natus*, *domi genitus*. מוֹלֶדֶת בַּיִת, *genita domi*. Lev. XVIII, 9. ἐνδογενοῦς, ubi ei opponitur ἡ γεγεννημένη ἔξω.

"ENΔΟΘΕΝ, *intrinsecus*, *intus*. מִפְּנִימָה, idem. *Aqu. Theod.* 1 Reg. VI, 19. Vide et Sap. XVII, 13.

"ENΔΟΝ, *intus*. אֶל תּוֹךְ, *in medium*. Lev. XI, 33. Deut. XXI, 12. XXII, 2. - *בְּ. *Symm.* Psalm. XL, 9. - בְּתוֹךְ, *in medio*. Lev. XI, 35. - בְּקֶרֶב, idem. *Symm.* Ps. LIV, 5. - *נוּר, *fugio*. *Symm.* Ps. LV, 9. נִדִי, τὰ ἔνδον μου. *Hieronymus: interiora mea.* Ex sententia *Rosenmülleri* in *Schol.* ad h. l. tribuerunt fortasse נד notionem proxime sequentis נאד. - פְּנִימָה, *qui est intus*, *intimus*. *Aqu. Theod.* 1 Reg. VI, 18. Adde 2 Macc. VI, 4. et X, 34.

"ENΔΟΝ ΕἸΜΙ', *intus sum*. בּוֹא, *intro*. *'Ed. Quinta* Hos. VII, 1.

'ENΔΟ'ΤΕΡΟΝ, *interius*. מִבַּיִת, *e domo*. Ex. XXVI, 33.

'ENΔΟΞΑ'ΖΩ, *glorifico*, *gloria afficio*. הִתְהַלֵּל Hithp. *glorior*. Ies. XLV, 25. - הִתְפָּאֵר Hithp. Ies. XLIX, 3. - כָּבֵד. *Inc.* Lev. X, 3. et Hagg. I, 8. - נִכְבַּד Niph. Exod. XIV, 4. Ez. XXVIII, 22. 2 Reg. XIV, 10. ἐνδοξάσθητι. *Vulg.* non male reddidit: *contentus esto gloria*. Vide supra s. v. βαρύς. - נַעֲרָץ part. Niph. *formidabilis*. Ps. LXXXVIII, 8. ἐνδοξαζόμενος. - נִפְלָה Niph. *separor*, et h. l. *singularem habeo praerogativam*. Ex. XXXIII, 16. Adde Sir. XXXVIII, 16.

'ΕΝΔΟΞΑΣΜΟ'Σ, *glorificatio.* גאון, *elatio magna*, item *fastus*, *elatio animi.* *Symm.* Ps. XLVI, 5. - גאות, idem. *Symm.* Ps. XLV, 4.

"ΕΝΔΟΞΟΣ, *gloriosus*, *honoratus*, *admirabilis*, *splendidus*, *princeps.* אֲשֶׁר הֵכִין, *quos constituit.* Ios. IV, 4. τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Scil. הֵכִין h. l. *legere*, *deligere* notat, ut bene *Vulg.* (nam qui aliquem deligit de pluribus, eum iubet paratum esse ad aliquid faciendum.) transtulit, ac LXX putarunt, Iosuam iussisse remanere principes, et ex iis duodecim deinde arcessivisse. - הָדָר, *decor.* Ios. V, 14. *Inc.* Lev. XXIII, 40. - הַפְלֵא infin. Hiph. *mirificando.* 2 Par. II, 9. - *יְקָרוֹת, *pretiositates.* *Inc.* Psalm. XLIV, 10. - כָּבֵד, *gravis.* Ies. XXXII, 2. - כָּבוֹד, *gloria.* *Aqu.* Ps. IV, 3. ἔνδοξοί μου. Legit כְּבוֹדַי. LXX Prov. XXV, 28. λόγους ἐνδόξους, doctrinam *praestantem.* *Theod.* δεδοξασμένα. - כְּבוּדָּה, *gravamen*, *impedimentum.* *Theod.* et LXX Iud. XVIII, 21. Legerunt כָּבוֹד, et hoc vocabulum cum antecedente מִקְנֶה per Hendiadyn iunxerunt, unde orta est versio: τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν ἔνδοξον. *Vulg. et omne*, *quod erat pretiosum.* - *כַּבִּיר, *multum*, et *omne*, *quod in suo genere est praestans et eximium.* *Symm.* Iob. XXXI, 25. - מַחְמָד, *desiderium.* Ies. LXIV, 11. - נוֹרָא part. Niph. a יָרֵא, *tremendus.* Deut. X, 21. Ies. LXIV, 3. - נִכְבַּד praet. Niph. Ies. XXVI, 15. - נִכְבָּד part. Niph. 1 Sam. IX, 6. XXII, 14. 1 Par. IV, 9. - נִפְלָאוֹת part. plur. Niph. foem. *miranda*, *mirabilia.* Ex. XXXIV, 10. Iob. V, 9. - עֲלִילָה, *facinus*, *opus.* Ies. XII, 4. - פֵּאֵר Pih. *glorifico.* Ies. LX, 9. - *פֹּארָה, *ramus.* Ies. X, 33. Rationem habuerunt etymologiae a פֵּאֵר, *glorifico.* פְּאֵר, *diadema* ponitur pro *honoratis*, *inque summo constitutis fastigio.* - פַּרְתְּמִים plur. *proceres.* Esther. I, 3. VI, 9. - צְבִי, *ornamentum.* Ies. XXIII, 9. - צְבִי תִפְאֶרֶת גְּאוֹן, *ornamentum*, *decor*, *superbia* iunctim. Ies. XIII, 19. - צְנֵפָה, *volutatio.* Ies. XXII, 18. τὸν στέφανόν σου τὸν ἔνδοξον, coronam tuam splendidam. Legit fortasse צְפִירָה. - שַׂר, *princeps.* 2 Par. XXXVI, 14. - תְּהִלָּה, *laus.* Ies. XLVIII, 9. - תְּרוּעָה, *clangor.* Num. XXIII, 21. Legerunt נוֹרָאוֹת, *maiestas principalis*, *s. splendor regius.* Susann. v. 5. διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων, quod omnes dignitate eminebat.

"ΕΝΔΟΞΟΣ ΚΑΙ' 'ΕΞΑΙ'ΣΙΟΣ, *gloriosus* et *eximius.* כַּבִּיר, *validus.* Iob. XXXIV, 24. - נִפְלָאוֹת plur. part. Niph. foem. *miranda*, *mirabilia.* Iob. V, 9.

ΟΥ'ΧΙ' "ΕΝΔΟΞΟΣ, *non gloriosus.* נִקְלֶה part. Niph. *vilis.* 1 Sam. XVIII, 23.

'ΕΝΔΟΞΟ'ΤΑΤΟΣ, *gloriosissimus*, *honoratissimus.* נִכְבָּד part. Niph. *honoratus.* Gen. XXXIV, 19. *Symm.* 2 Sam. XXIII, 18.

'ΕΝΔΟ'ΞΩΣ, *gloriose*, *honorifice*. גָּאֹה inf. *excellendo*. Ex. XV, 1. 11. sec. *Compl.* et v. 21. Dan. IV, 34. sec. *Chis.* Tob. XII, 7. ubi pro ἐνδόξως reponendum ἔνδοξον, ut habet *Compl.* et *Eusebius*. Tob. XIV, 16. 18. 1 Macc. II, 60.

'ΕΝΔΟ'ΣΘΙΑ, *intestina*, *viscera*, *interiora*. מֵעִים, idem. *Symm.* Ps. LXX, 6. - קֶרֶב, *medium*. Ex. XII, 9. Lev. IV, 8. VI, 33. *Hesych.* ἐνδόσθια, ἔγκατα.

"ΕΝΔΥΜΑ, *indumentum*, *vestimentum*. *אֵפוֹד, *Ephod*, *amiculum sacerdotale*. *Inc.* Iud. XVII, 5. ubi post ἔνδυμα addendum ἱερατικὸν e vers. *Symmachi*. - אַדֶּרֶת, *pallium*. *Symm.* Ios. VII, 21. - בֶּגֶד, *vestis*. Ies. LXIII, 2. - לְבוּשׁ, *indumentum*. 2 Sam. I, 24. XX, 8. Thren. IV, 14. - מִדָּה, *mensura*, it. *vestis*. *Aqu.* *Theod.* et LXX Ps. CXXXII, 2. *Inc.* Iud. III, 16. - מַלְבּוּשׁ, *vestimentum*. Soph. I, 9. - מְעִל, *pallium*. *Aqu.* Iob. I, 20. - מְעִיל, idem. *Aqu.* Lev. VIII, 7. 1 Sam. XV, 27.

'ΕΝΔΥ'ΜΙΟΣ. Vide ἐνθύμιος.

'ΕΝΔΥΝΑΜΟ'Ω, *corroboro*. לָבַשׁ, *induo*. Iud. VI, 34. ubi ἐνεδυνάμωσε est alius interpretis. Confer ibi *Hexapla Montf.* et adde 1 Paral. XII, 18. - עָזַז, *robustus et firmus fio*. Ps. LI, 9.

'ΕΝΔΥΝΑΜΟΥ"ΜΑΙ, *corroboror*, *invalesco*. גָּבַר, idem. *Aqu.* Gen. VII, 20. 24. ubi pro ἐνεδυναμώθη e cod. *Mosqu.* legendum ἐνεδυναμώθησαν sec. textum hebr.

"ΕΝΔΥΣΙΣ, *indumentum*, *vestimentum*. לְבוּשׁ, idem. Iob. XLI, 5. *Aqu.* Ps. XXXIV, 13. LXVIII, 12.

*'ΕΝΔΥ'ΤΗΣ. מַד, *vestis*. *Aqu.* 1 Sam. XVII, 38. sec. cod. *Reg.* et *Coisl.* *Montfauconio* in *Lex. Gr.* haec vox suspecta est. *Zimmermanno* ἐνδυτὸν vel ἐνδυτὴν legendum videtur.

'ΕΝΔΥ'Ω, *induo*, it. *ingredior*, *demergor*. חָגַר, *cingo*. 2 Sam. VI, 14. Οἱ λοιποὶ 1 Sam. XVII, 39. ubi de *gladio* sermo est. - לְבוּשׁ, *indumentum*. Ps. XXXIV, 15. Ier. X, 9. - לָבַשׁ, *induo*. Iud. VI, 34. ἐνέδυσε, *invasit*. Iob. VIII, 22. ἐνδύσονται αἰσχύνην. Ibid. XXIX, 14. δικαιοσύνην ἐνεδεδύκειν. Ps. XCII, 1. ἐνεδύσατο δύναμιν. Confer *Lex. N. T.* s. h. v. Mal. II, 16. ubi ἐνδύεσθαι, quod de *quavis arctiore coniunctione* dicitur, aeque ac hebr. לָבַשׁ, et arab. لبس (*Cor. Sur.* II, 183.), de *coitu* explicandum est. - לְבַשׁ chald. Dan. V, 7. 31. - *חֶלֶד, *tempus*. *Symm.* Ps. XVI, 14. ἀπὸ ἐνδεδυκότων, a *demersis*. Explicavit vocem hebr. a חָלַד, *abscondere*, de *mortuis*, *qui in sepulcro latent*. - עָלָה, *ascendo*. Ez. XLIV, 17. bene quoad sensum, nam quod quis induit, id ascendere super aliquem Hebraeis dicitur. - *שׂוּם, *pono*. Ez. XXIII, 24. ubi ἐνδύεσθαι, quia de armis sermo est, *sumere*, *armari* notat. Sap. V, 19. ἐνδύσεται θώρακα δικαιο-

σύνην. Sir. XVII, 3. ἐνέδυσεν, *instruxit.* 1 Macc. I, 29. ἐνδύεσθαι αἰσχύνην, *pudefieri.*

'ΕΝΕΓΓΥΑ'ΟΜΑΙ, *spondeo, fideiubeo.* חָבַל, *pignero.* *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXVII, 13. *Glossae Philoxeni: Spopondit*, ὑπέσχετο, ἀντεφώνησαν, ἐνεγγυήσατο. – *עָרַב, *spondeo. Symm.* Gen. XLIV, 32. ἐνεγγυήσατο. Ita enim scribendum est loco ἐνεγυήσατο, quod e Cod. *Coislin.* male edidit *Montf.* ac post eum *Bahrdtius.*

*'ΕΝΕΓΚΑΙΝΙ'ΖΩ, i. q. simplex ἐγκαινίζω, *renovo, instauro, consecro.* חָנַךְ, idem. Deut. XX, 5. ἐνεγκαίνισε sec. *Compl.* ubi reliqui libri ἐνεκαίνισε habent. Similis vox est ἐνεγκωμιάζω apud *Diod. Sic.* et sequens:

*'ΕΝΕΓΚΡΑΤΕΥ'ΟΜΑΙ, *contineo me.* Esth. V, 10. ἐνεγκρατεύσατο sec. *Origen.* ubi hebraico הִתְאַפַּק, *vim sibi facere*, respondet.

'ΕΝΕ'ΔΡΑ, *insidiae.* אוֹר, *lux, lumen.* Iob. XXV, 3. ἐνέδρα παρ' αὐτοῦ. Loco אוֹרֵהוּ, *lux eius*, legerunt אָרְבּוֹ, ab אֹרֶב, vel אֶרֶב, *insidiae*, aut ita verterunt, quia hanc vocem ad agmina s. exercitum in antecedentibus retulerunt. – אֹרֵב, *insidiae.* Ios. VIII, 7. 14. – יָקוֹשׁ, *auceps. Symm.* Hos. IX, 8. ubi nonnulli statuunt eum legisse מוֹקֵשׁ, h. e. *laqueus, quo avibus insidiae struuntur:* sed probabilius est, ἐνέδρα h. l. ad totam formulam פַּח יָקוֹשׁ pertinere. – מַאֲרָב, *locus insidiarum.* Ios. VIII, 9. ubi pro ἐνέδρα vel legendum est ἐνέδρᾳ, vel ἐν ἐνέδρᾳ, ut habet *Compl.* In *Aquilae* vers. legitur quoque ἐνέδρᾳ. Ps. IX, 30. *Inc.* Iud. IX, 25. ubi ἐνέδρα positum est pro ἐνεδρεύοντες, quam notionem quoque vox hebraica habet 2 Paral. XIII, 13. – מִרְמָה, *dolus. Aqu.* vel potius *Symmachus* Gen. XXVII, 35. μετ' ἐνέδρας, aut δι' ἐνέδρας, ut habet Cod. *Mosqu.* – *עֲרָבָה, *locus campestris.* Ios. VIII, 14. Sc. insidiae in loco campestri positae erant. Fortasse tamen confuderunt illam vocem cum אָרַב. *Hesych.* ἐνέδρα, ἔγκρυμμα, δολερὸν ὑποκάθισμα.

'ΕΝΕΔΡΕΥΤΗ'Σ, *insidiator.* אֹרֵב, idem. *Symm.* 1 Sam. XXII, 8.

'ΕΝΕΔΡΕΥ'Ω, *insidior, insidias colloco.* אָרַב, idem. *Aqu. Symmach.* Iob. XXXI, 9. *Iidem ac Theod.* Prov. I, 11. LXX 1 Sam. XV, 5. ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ. *Incertum* ibi ἐνίδρυσεν habere docet *Montf. Lex.* ad *Hex.* quod tamen corruptum videtur *Bielio* ex ἐνήδρευσεν. In textu legitur וַיָּרֶב, *et contendit*, ut adeo legisse videantur וַיֶּאֱרֹב. Psalm. IX, 31. Prov. VII, 12. – *אֹרֶב, *insidiae.* Iob. XXXVIII, 40. – *מַאֲרָב, *insidiae. Inc.* Ps. X, 8. בַּמַּאֲרָב, ἐνεδρεύων. – הִצְהִיר, *oleum exprimo.* Iob. XXIV, 11. Videntur צָהַר permutasse cum נָהַר, *se incurvare*, quod facere solent, qui insidiose alios observant. – נְחִתִּים, *descendentes, demissi. Inc.* 2 Reg. VI, 9. Conf. ibid. v. 8. – רִמָּה, Pih. *decipio, fallo. Inc.* Genes.

XXIX, 25. Prov. XXVI, 19. – בְּשֶׁלִי, *in tranquillitate.* 2 Sam. III, 27. Vox hebr. quoque *deceptionem*, *fraudem* notat, et radix שָׁלָה *in errorem inducere.* Sir. XIV, 23. ubi notat *attentum ac vigilem esse haud secus ac ii, qui in insidiis sedent. Vulg. consistere.* Vide *Spicileg.* I. p. 44. *Hes.* ἐνεδρεύει, δόλον μηχανᾶται, ἐγκάθηται, κατατηρεῖ. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐνεδρεύει, ἐγκρύπτεται.

"ΕΝΕΔΡΟΝ, i. q. 'ΕΝΕ'ΔΡΑ, *insidiae*, etiam *locus, ex quo insidiae struuntur.* אֹרֶב, *insidiae.* Ios. VIII, 2. 12. XVI, 9. XX, 25. – מַאֲרָב, *locus insidiarum.* Iud. IX, 35. 2 Par. XIII, 13. – מְאָרֵב, part. Pih. *insidians.* Iud. IX, 25. 2 Par. XX, 23. – מָזוֹר, *ulcus.* Abd. v. 7. ubi vel libere verterunt, vel legerunt מָצוֹר, aut simile quid. – מִשְׁפָּט, *iudicium.* 1 Reg. XX, seu XXI, 40. ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα κ. τ. λ., ecce ipse hac narratione tua vitae tuae insidias struxisti. Eodem sensu in textu hebr. legitur: *ipse in te sententiam dixisti.* – צְדִיָּה, *insidiae.* Num. XXXV, 20. 22. Sap. XIV, 21. est *offendiculum, causa peccandi et ad idololatriam deflectendi.* Sir. VIII, 14. ubi ἔνεδρον est *insidiator*, ut *Vulg.* bene transtulit. Hinc quoque 1 Macc. X, 80. et XI, 68. 69. ita milites dicuntur, qui e locis occultis occasionem nocendi quaerunt. 1 Maccab. IX, 40., ut lat. *insidiae*, *locum* notat, *e quo fiunt insidiae.*

"ΕΝΕΔΡΟΝ ΠΟΙΕ'Ω, *insidias facio.* חֲנוֹת, sing. *castrametatio. Al.* 2 Reg. VI, 8. Bene quoad sensum. Confer v. 9. ubi κέκρυπται legitur.

*'ΕΝΕΙΔΗ'Σ, טוֹב מַרְאֶה, *bonus aspectu.* Dan. I, 4. sec. *Chis.* ἐνειδεῖς, levi errore pro εὐειδεῖς.

'ΕΝΕΙ'ΔΩ, *inspicio.* רָאָה, *video.* Genes. XX, 10. τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο; *qui tibi poterant ista in mentem venire?*

'ΕΝΕΙΛΕ'Ω, *involvo.* לוּט, *operio, obvolvo.* 1 Sam. XXI, 9. ἐνειλημένη ἐν ἱματίῳ, involuta vestimento. – מִתְלַקַּחַת, *comprehendens se. Symmach.* Exod. IX, 24. ἐνειλούμενον: sensu eodem.

*"ΕΝΕΙΜΙ, *insum.* בִּי, *in me.* Iob. XXVII, 5. ἐνούσης. – עָלָה, *ascendere facio.* 1 Reg. X, 17. ubi cum ἔπειμι permutatur, ac Latinorum *insumi* respondet. 1 Maccab. V, 5. τοὺς πύργους αὐτῆς (leg. αὐτῶν cum *Vulgat.*) σὺν πᾶσι τοῖς ἐνοῦσι.

'ΕΝΕΙ'ΡΩ, *innecto, insuo, coniungo.* שָׂכַךְ (שׂ pro ס), *tego.* Iob. X, 11. ubi ἔνειρας *Schol.* interpretatur per συνέῤῥαψας, quod est *Inc. Int.* sec. *Hexapla. Hesych.* ἔνειρας, ἐνέῤῥαψας, ἔβαλες, ἥρμοσας, συνῆψας.

"ΕΝΕΚΑ et "ΕΝΕΚΕΝ, *propter, causa, pro.* עַל אוֹדֹת, *propter occasiones.* Ex. XVIII, 8. Num. XII, 1. – ב praef. Ies. XLVIII, 10. οὐχ ἕνεκεν ἀργυρίου, non *pro* argento. Gen.

XVIII, 28. *ἕνεκεν τῶν πέντε*, propter quinque. – בִּגְלַל, *propter*. Gen. XII, 13. Deut. XVIII, 12. – בִּדְבַר. Ex. XVIII, 1. – עַל־דְּבַר. Genes. XX, 11. 18. Num. XVI, 49. – עַל־דִּבְרַת, chald. Dan. II, 30. – בַּעֲבוּר, *propter*. *Aqu*. Gen. III, 17. 2 Sam. XII, 35. – מֵעֲבוּר, *a transeundo*. Thren. III, 43. Leg. בַּעֲבוּר. – מְעַנַּי,' part. Pih. plur. constr. *affligentes*. Soph. III, 19. Legerunt אִתְּךָ לְמַעֲנֵיךְ. – עֵקֶב. Ies. V, 23. – מִפְּנֵי, *a facie*. Ier. XXVI, 3. – בְּקֶרֶב,' *in medio*. *Aqu*. Ps. CIX, 2. Sed mihi versio *Aquilae*, quam *Drusius* protulit, h. l. in mendo cubare videtur. Certe admodum aliena est ab ingenio *Aquilae*. – *ל praef. Ies. LIX, 20. ubi pro *ἕνεκεν Σιὼν* apud *Eusebium* in *Comm*. in *Psalm*. pag. 49. rectius legitur *ἐκ Σ*. coll. Rom. XI, 26. Sir. XX, 26. est i. q. *ἀπὸ*, *ab*, *ex*, sec. parallelismum sententiarum.

*ΤΙ'ΝΟΣ "ΕΝΕΚΕΝ. Ion. I, 7. respondet hebr. בְּשֶׁלְּמִי, et v. 8. בַּאֲשֶׁר לְמִי.

'ΕΝΕΚΤΟ'Ν, h. e. secundum *Bielium vinculum, quo quis tenetur vel constringitur*. טֹטָפוֹת, plur. *frontalia*, *schedae memoriales*, *φυλακτήρια* dictae in N. T. *Aqu*. Exod. XIII, 16. *ἐνεκτὰ* sec. ed. *Rom*. quod nihil significare videtur *Montfauconio*. Puto esse *gestamina*, ab *ἐνεγκεῖν*, *ferre*, *gestare*, aut *alligabilia* sive *ligamina*, a verbo *ἐνέχεσθαι*, quod *obstringi*, *obligari*, seu *alligari* significat. Fortasse quoque scribendum est *ἐνέκτεα*, aut *ἐνερτὰ*, *quae inseruntur*, ab *ἐνείρω*.

'ΕΝΕΞΟΥΣΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *potestatem mihi sumo* seu *arrogo*, it. *in aliena potestate sum*. Sir. XX, 7. *ἐνεξουσιαζόμενος*, *potestatem sibi arrogans*, scil. loquendi, seu loquax. Ibid. XLVII, 20. *ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου*, *in potestatem alienam redactus es* corpore tuo. Confer ad h. l. *Solerium* de *Pil*. p. 76.

'ΕΝΕΟ'Σ, *mutus*. אִלֵּם, idem. Ies. LVI, 10. *κύνες ἐνεοὶ*, *canes muti*, *οἳ οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν*, ut in sequ. exponitur. – *מְשֻׁגָּע, *furiosus*, *insanus*. *Symm*. Hos. IX, 7. Si lectio sana est, *ἐνεὸς* significat *eum, qui prae metu ac consternatione usum linguae amisit*, *παρεξεστηκότα*, ut LXX transtulerunt, sed fortasse legendum est *ἄνους*, a שָׁגַע, *amens fuit*, aut *ἐνεὸς* est *stultus*. *Gloss. MS*. in *Prov*. *ἐνεὸν*, *κωφὸν*, *μωρόν*. Conf. *Alberti* ad *Gloss. gr. in N. T*. p. 70. Ep. Ier. v. 36. ubi libri nonnulli *ἐννεὸν* habent. *Hes*. *ἐνεοὶ*, *ἄφωνοι*.

'ΕΝΕΟ'Ν ΠΟΙΕ'Ω, *mutum facio*, scil. *ἐμαυτόν*. אֹטֵם שְׂפָתַיִם, *claudo labia*, h. e. *sileo*. Prov. XVII, 29.

'ΕΝΕ'ΡΓΕΙΑ, *efficacia*, *vis*, *efficax operatio*, *miraculum*. Tribuitur *elementis*, Sap. VII, 18. *armis*, Ib. XVIII, 22. *Deo*, 2 Maccab. III, 29. 3 Maccab. IV, 21. Sap. VII, 26. Adde 3 Maccab. V, 7. ubi somnus altus, quo rex oppressus

tenebatur, ἐνέργεια τοῦ δεσπότου dicitur, quia Deum auctorem habebat, coll. v. 6.

'ΕΝΕΡΓΕ'Ω, *intus operor, efficaciter operor, ago, paro.* גָּמַל, *rependo.* Prov. XXI, 12. - פָּעַל, *operor.* Ies. XLI. 4. - פֹּעַל, *opus.* Prov. XXI, 6. ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα, *parans* thesauros. Legerunt פֹּעַל. *Hes.* ἐνεργεῖν, ἑτοίμως πράττειν. - צָבָא, *milito,* etiam *ministro.* *Al.* Num. VIII, 24. 3 Esdr. II, 20. ἐνεργεῖται, *aguntur.* Sir. X, 4. ἐνεργεῖ, *suppeditat, largitur.* *Hes.* ἐνεργεῖται, κατασκευάζεται. Adde *Ioseph.* *A. I.* XV, 5. p. 754. ed. *Hav.*

*'ΕΝΕ'ΡΓΗΜΑ, *operatio, eaque potens ac efficax.* Sir. XVI, 16. sec. *Compl.*

'ΕΝΕΡΓΟ'Σ, *qui in opero est strenuus,* item: *operi destinatus, profestus.* מַעֲשֶׂה, *opus.* Ez. XLVI, 1. ἡμέρας τὰς ἐνεργοὺς, dies profestos: ἐργασίμους dixerunt alii.

'ΕΝΕΥΛΟΓΕ'Ω, *benedico.* בָּרַךְ, idem. Genes. XII, 3. XVIII, 18. Ps. LXXI, 18. - *הִבְרִיא, *me impinguo.* 1 Sam. II, 29. ἐνευλογεῖσθαι, ubi quoad sensum est i. q. *se saginare, genio suo indulgere,* ac *Schol.* per πιμελοῦσθαι interpretatus est, quod tamen fortasse est alius interpretis. Non opus itaque erit cum *Fischero* de *Verss.* *GG.* pag. 153. statuere, eos לְהַבְרִיכְכֶם legisse.

'ΕΝΕΥΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *gaudeo, laetor.* שָׂחַק, *ludo.* Prov. VIII, 31. - שַׁעֲשֻׁעִים, plural. *oblectationes.* Prov. VIII, 31.

*'ΕΝΕΧΕΙ'ΡΑΣΜΑ. חָבֹל, infin. *pignerando.* Ex. XXII, 26. sec. codd. *Holm.* Legendum ἐνεχύρασμα. Vide s. ἐγχειράζω.

'ΕΝΕ'ΧΥΡΟΝ, *pignus, arrhabo.* עֲבֹט, idem. Deut. XXIV, 10. 11. et 12.

'ΕΝΕ'ΧΥΡΟΝ ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *pignus accipio.* חָבַל, *pignero.* Prov. XX, 19.

'ΕΝΕΧΥΡΑ'ΖΩ, *pignero, pignoribus captis compello aliquem, ut satisfaciat.* חָבַל, idem. Deut. XXIV, 6. 17. Ez. XVIII, 16. Iob. XXII, 6. *Al.* Ex. XXII, 26. *Symmach.* Iob. XXIV, 9. - עָבַט, idem. Deut. XXIV, 10. Iudith. VIII, 15. μὴ ἐνεχυράζετε τὰς βουλὰς κυρίου, ne obligetis quasi quodam pignore (aut devinciatis) consilia Dei, quae debent esse libera. Ita *Baduellus.* Sed rectius vertitur: *nolite extorquere et iure vestro postulare.* Confer *Salmas.* de *modo usur.* cap. 12. pag. 552. et *Schweighaeus.* *Lex. Polyb.* s. h. v.

'ΕΝΕΧΥ'ΡΑΣΜΑ, *pigneratio, pignus.* חָבֹל, infin. *pignerando.* Exod. XXII, 26. - חֲבֹל, *pignus.* Ezech. XXXIII, 15.

'ΕΝΕΧΥΡΑΣΜΟ'Σ, *pignoris captio, quod ab invitis per vim aufertur post moram solutionis.* חֲבֹל, *pignus.* Ezech. XVIII, 12. 16. - חֲבֹלָה, idem. Ez. XVIII, 7.

'ΕΝΕΧΥΡΙΑ΄ΖΟΜΑΙ, *pignus capio.* חָבַל, idem. Ex. XXII, 26. ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυριάσῃ τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, si pignoris loco acceperis vestem proximi. – *עָבַט, *pignero.* Deut. XXIV, 8. sec. *codd. Holm.* et *Philonem* in *Cat. Nic.* ad l. l. Conf. *Schol. Aristoph. Nub.* v. 36. ubi etiam vid. *Spanhem.* v. 275.

'ΕΝΕ΄ΧΩ, *detineo*, it. *indignor*, *infensus sum*, *irascor*, spec. de *veteri iniuriae memoria.* *יָצַק, *fundo*, *infundo.* 2 Reg. IV, 40. ubi tamen pro ἐνέχει, quod habet cod. *Vat.*, legendum est vel ἐγχέει, vel ἐνέχεεν, ut *Ald.* et *Compl.* habet. – *שָׂטַם, *odi.* Gen. XLIX, 23. ubi ἐνεῖχον non vertendum *intendebant in eum*, sed *oderant eum*, ut et *Schol.* exponit per ἐμίσησαν. *Hes.* ἐχόλουν, ὠργίζοντο. Idem: ἐνέχει, μνησικακεῖ. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΝΕ΄ΧΟΜΑΙ, *implicor.* בְּרֹב, *in multitudine.* *Al.* Ex. XIV, 4. ἐνέχεται. Legerunt בָּה קָרוֹב. *Hes.* ἐνέχεται, συνέχεται.

*'ΕΝΖΥΜΟ΄Ω, *fermento*, i. q. simplex ζυμόω. חָמֵץ, *fermentatum.* Lev. VI, 17. ἐνζυμωμένη sec. *Complut.*, ubi reliqui ἐζυμωμένη habent.

*῎ΕΝΗΧΟΣ, *sonans*, *sonorus.* *Prolog. Sir.* sec. *Alex.* ubi tamen alii ἔνοχοι rectius habent. Vide ad h. l. *Bretschneiderum.*

*'ΕΝΗ΄ΛΙΞ, *puber.* 4 Macc. XVIII, 9. τούτων ἐνηλίκων γενομένων, istis iam *adultis.*

῎ΕΝΘΑ ΚΑΙ` ῎ΕΝΘΑ, *hic et illic.* אָנֶה וְאָנָה, idem. 2 Reg. II, 8. V, 25. 1 Macc. VI, 45. *Gloss. Brem.* ἔνθα καὶ ἔνθα, τῇδε κἀκεῖσε, ᾧδε καὶ ᾧδε.

'ΕΝΘΑ΄ΔΕ, *hic*, *illic.* 2 Macc. XII, 27.

῎ΕΝΘΕ, *ubi.* בְּ praefix. Iob. XXXVII, 12.

῎ΕΝΘΕΝ ΚΑΙ` ῎ΕΝΘΕΝ, *hinc et illinc.* *אָנֶה וְאָנָה: 2 Reg. II, 8. sec. *Compl.* – וַיֵּלֶךְ וְהָלֹם, *et ibat et tundebat.* 1 Sam. XIV, 16. הָלֹם notat h. l. *huc illuc ire*, *fluctuare.* – מִפֹּה, *hinc*, *illinc.* Ez. XL, 13. – מִפֹּה־מִפֹּה, vel מִפּוֹ־מִפּוֹ. Ez. XL, 11. XLI, 1. Adde Dan. XII, 5. sec. *Chis.*

῎ΕΝΘΕΜΑ, *torques.* עֲנָק, *ornamentum.* Cant. IV, 9. ἐν μιᾷ ἐνθέματι. Sec. *Cappellum in notis critt. ad h. l.* p. 490. fortasse scripserant ἐν ἑνὶ θέματι, pro περιθέματι, h. e. *torque*, *qui collo circumponitur.* Deinde ἑνὶ mutatum in μιᾷ a librario. ῎Ενθεμα est *pars surculi*, *quae inseritur in fissuram trunci*, *cui implantatur.* Hic *ornamenti aliquod genus* significat. Sed haec omnia aliena sunt. Scribendum est: ἐνδέματι, ab ἐνδέω; seu ἐνδέσματι, aut, quia μιᾷ praecedit, ἐνδέσει. – חַלְפִּיּוֹת, *cacumina*, *armaria* sec. alios. *Al.* Cant. IV, 4. Ita *Bielius.* Sed unde haec sumserit, ignoro.

῎ΕΝΘΕΣΜΟΣ, *legitimus.* 3 Macc. II, 21. *Hes.* ἔνθεσμον, νόμιμον, ἔννομον.

'ΕΝΘΗ'ΚΗ, *depositum, repositum, reconditum.* פִּקָּדוֹן, *depositum. Symm.* Gen. XLI, 36.

'ΕΝΘΟΥΣΙΑΖΟ'ΜΕΝΟΣ, *fanatico furore agitatus.* פֹּחֲזִים, plur. *instabiles, leves. Aqu.* Soph. III, 4.

'ΕΝΘΡΟΝΙ'ΖΟΜΑΙ, *in solio collocor, in solio sedeo.* יָשַׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּת, *sedeo in solio regni.* Esth. I, 2. ὅτε ἐνεθρονίσθη, cum *in throno sederet.*

*'ΕΝΘΡΟΝΙ'ΖΩ, *in throno colloco.* 4 Macc. II, 21. ἐνεθρόνισεν, *quasi in throno collocavit.*

*'ΕΝΘΡΥ'ΠΤΩ, *intero.* Dan. XIV, 32. sec. *Chis.* ἄρτους ἐντεθρυμμένους ἐν σκάφῃ, s. sec. alios libros ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην, *contrivit* panes in pelvim. *Athen.* III. pag. 114, 1. *Hippocr.* de *salubri vict. rat.* p. 359, 29.

'ΕΝΘΥΜΕ'ΟΜΑΙ, *cogito, considero, in mentem revoco, ad animum revoco,* it. *poenitet* ac *desidero.* הֶחֱרִים, Hiph. *anathematizo.* Ios. VI, 18. ἐνθυμηθέντες, *in animum inducentes s. cogitantes. Masius* putavit, eos legisse literis transpositis, et ר in ד affine elementum commutato, scil. תחמדו. *Serarius* vero ἐνθυμεῖσθαι hic censuit positum pro *alterius irae subiici.* Sed hoc non admittit usus loquendi. *Bonfrerio* ad h. l. reponendum videtur ἐπιθυμοῦντες vel ἐπιθυμήσαντες. - הִתְבּוֹנֵן, Hithp. *intellego. Symm.* Iob. XXXVII, 14. ἐνθυμήθητι, *cogita, in mentem revoca.* - זָמַם, *cogito.* Thren. II, 17. - חָמַד, *appeto, desidero.* Ios. VII, 21. ubi pro ἐνθυμηθεὶς alii habent ἐπεθύμησα. - חַרְצֻבּוֹת, plur. *nexus, vincula. Symm.* Ps. LXXII, 4. οὐκ ἐνεθυμοῦντο. Interpretes nonnulli voci hebr. h. l. notionem *doloris acerrimi* tribuerunt. Vid. *Simonis Lex. hebr.* p. 620. Sensus est: non cogitant de morte, i. cogitatio mortis nullum ipsis dolorem affert. - חָשַׁק, *amore propendeo.* Deut. XXI, 11. ἴδῃς γυναῖκα καλὴν, καὶ ἐνθυμηθῇς περὶ αὐτῆς, videas mulierem pulchram, et *cogites* de illa vel *desideres* illam. חשק pr. notat *defixum esse in aliquo,* unde orta est versio ἐνθυμεῖσθαι, q. d. *animo defixum esse in aliqua re.* - נִחַם, Niph. *poenitet, sententiam retracto, aliud quam prius cogito.* Genes. VI, 6. ἐνεθυμήθη, *poenituit eum.* Vide infra s. v. ἐνθύμιον. *Chrysost.* ἐ. ἀντὶ τοῦ μετεμελήθη. *Procopius Gaz.* ἐ., κατενύγη, σύννουν ἔσχε λογισμόν. *Is. Vossius auctar. castigatt. ad Script. de aet. mundi* p. 17. ἐ. vertit *ad animum revocavit. Weplerus* mavult ἐθυμώθη legere. Vide quoque *Michaelis Synt. Comment.* P. II. p. 13. - *שׂוּם, *pono.* Dan. I, 8. ἐνεθυμήθη ἐν τῇ καρδίᾳ, sec. *Chis.* 3 Esdr. VIII, 11. ὅσοι οὖν ἐνθυμοῦνται, quicunque *voluerint,* i. q. βούλομαι v. 10. et מִתְנַדֵּב, *lubens.* Esdr. VII, 15. *Ioseph. A. I.* XI, 5. p. 560. ed. *Hav.* ὁ βουλόμενος ἀπίτω. Sap. III, 14. ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρά: coll. Sirac. XVII, 25. Sap. VII, 16. ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν διδομένων, *cogitare* digna vel recte

de his, quae dantur. Omissum hic est περὶ, quod additur VI, 15.

'ΕΝΘΥ'ΜΗΜΑ, *cogitatio, excogitatum.* גִּלּוּלִים, plur. *idola, dii stercorei,* ἐνθυμήματα dicti, *quia sunt ab hominibus excogitati ac effecti.* Ezech. XIV, 5. XVIII, 15. et alibi saepius. V. διανόημα et ἐπιτήδευμα. - לְבוּשׁ, *vestis.* Mal. II, 16. ubi loco ἐνθυμήματα scribendum est ἐνδύματα, quod *Grabius* adeo recepit in textum. *Vulg. vestimentum* eius. Lectio ἐνθυμήματα glossemati originem suam debet. Vide *Cappelli Crit. S.* p. 756. - מְזִמּוֹת, plur. *cogitationes. Al.* Ps. IX, 26. *Οἱ λοιποὶ* Iob. XLII, 24. - עֲלִילָה, *actio, opus.* Ez. XIV, 23. - שְׁרִירוּת, *contemplatio.* Ier. III, 17. VII, 23. - תַּרְמִית, *dolus.* Psalm. CXVIII, 17. Legerunt fortasse cum *Syro* תַּרְעִיתָם.

'ΕΝΘΥ'ΜΗΣΙΣ, *cogitatio.* מַחֲשָׁבָה, idem. *Symm.* Iob. XXI, 27.

'ΕΝΘΥ'ΜΙΟΝ, *quod in animo est, cogitatio, ira, facti poenitentia.* חֵמָה, *excandescentia.* Ps. LXXV, 10. Deduxerunt sine dubio a נָחַם, *poenitere facti alicuius*, ut ἐνθύμιον sit *quaedam facti poenitentia*, ut apud *Herodotum* legitur (Vide supra s. v. ἐνθυμέομαι), aut i. q. θυμός. Vide infra s. v. ἐνθύμιος. Apud *Suidam* ἐνθύμιον inter alia exponitur κατὰ τὸν νοῦν. Idem: ἐνθύμιον καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου βραχύ τι μόριον, unde corrigendus est *Phavorinus.*

'ΕΝΘΥ'ΜΙΟΣ, *astutus.* נִרְגָּן, *susurro, murmurator. Theod.* Prov. XXVI, 22. ἐνδύμιος, pro quo legendum videtur ἐνθύμιος. Ita *Bielius.* Equidem reponere mallem δίθυμος, coll. v. 19., aut sumere, eum voci ἐνθύμιος aeque ac hebraicae notionem *irae* subiecisse. Certe ἐνθυμεῖσθαι apud *Aeschyl. Eumenid.* v. 217. *irasci* notat. Vide quoque s. ἐνθύμιον.

'ΕΝΘΥΜΟ'ΟΜΑΙ, *cogito.* דָּמָה, Pih. *imaginor.* Ies. X, 7.

'ΕΝΘΥΣΙΑ'ΖΩ, *sacrifico.* Sir. IV, 11. (Vide Var. lect.) et XXXI, 7. ἐνθυσιάζουσιν, aurum quasi suum numen idolumve colunt.

*"ΕΝΙ per syncopen Atticam et Ionicam pro ἐστὶ vel ἔνεστι dicitur. Sir. XXXVII, 2. iuxta ed. *Rom.* οὐ λύπη ἔνι ἕως θανάτου; nonne dolor est usque ad mortem? Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

*'ΕΝΙΑΥΣΙΑΙ'ΟΣ, *annuus, anniversarius.* שָׁנָה, *annus. Symm.* 1 Sam. XIII, 1. υἱὸς ὢν ἐνιαυσιαῖος sec. *Theodor. Quaest.* 26. p. 372. *Montf.* edi iussit ἐνιαύσιος. Vide ad h. l. *Scharfenbergium.* Adde Mich. VI, 6. sec. *Complut.* ac Num. VI, 14. (ubi pro ἐνιαυσίαν duo codd. *Holm.* ἐνιαυσιαίαν habent) nec non Num. XXVIII, 19. *Aristot. hist. anim.* I, 842. A. et 879. D. *Schol. Theocrit. Idyll.* α', v. 5. ἡ ἐνιαυσιαία αἴξ. Apud *Suidam* quoque ἐνιαυσιαῖος legitur, sed sine addita interpretatione.

'ΕΝΙΑΥΣΙΟΣ, *annuus*, *anniculus*. בֶּן שָׁנָה, *filius anni*. Exod. XII, 5. XXIX, 38. Lev. IX, 3. - שְׁנֵי בֶן, *alter filius*. Num. VIII, 9. - בַּת שְׁנָה, *filia anni*. Num. VI, 14. XV, 25.

'ΕΝΙΑΥΤΟΣ, *annus*. *יוֹם, *dies*. 1 Reg. VIII, 59. יוֹם בְּיוֹמוֹ, ἐν ἡμέρᾳ ἐνιαυτοῦ, h. e. per singulos anni dies. Sensum expresserunt: nam יוֹם generatim *annum* notat. - שָׁנָה, *annus*. Gen. I, 14. et alibi passim. 2 Reg. XVII, 4. ubi *Compl.* veram lectionem exhibet. Ies. VI, 1. ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, pro ἐπὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, *fiebat in anno*. Sic *Lucianus* dixit μιᾶς ἡμέρας pro ἐπὶ ἡμέρας. V. *L. Bos. ellips. gr.* p. 250. - שְׁנֵי, dual. constr. *duo*. Ez. XV, 4. Legerunt שָׁנָה. Vide ad h. l. *Montf.*

'ΕΝΙΔΡΥΩ, *colloco in*. אָרַב, *insidior*. *Inc.* 1 Sam. XV, 5. ἐνίδρυσεν, *insedit*, scil. insidias tendendi causa. Fortasse tamen ἐνήδρευσεν legendum erit. *Zonaras Lex.* col. 743. ἐνίδρυται, ἐγκαθέζεται, ubi vid. *Tittmannus*.

'ΕΝΙΉΜΙ, *immitto*, *iniicio*, *infigo*. Bar. II, 15. ἐνῆκας τὸν θυμόν σου εἰς ἡμᾶς, *immisisti* furorem tuum in nos. 4 Macc. IV, 10. ubi pro ἐνιόντες reponendum est ἐνιέντες, ut cod. *Lips.* habet. *Hes.* ἐνῆκας, ἐνέβαλες, ἐναπέθου. *Suidas*: ἐνῆκαν, ἐνέβαλον.

"ΕΝΙΚΜΟΣ, *humidus*, *cui humor inest*, *udus*, *irriguus*. רָטֹב, *succosus*. *Aqu.* Iob. VIII, 16. *Athen.* p. 376. B. *Hippocr.* de *rat. vict.* p. 406, 9.

'ΕΝΙΛΑΤΕΥΩ. פָּנָה, *respicio*, *redeo*. *Inc.* sec. cod. *Coislin.* et *Lips.* Lev. XXVI, 9. ἐνιλατεύσω ὑμῖν. Bene quoad sensum, dummodo legatur εὐιλατεύσω, *propitius ero*.

"ΕΝΙΟΙ, *aliqui*, *nonnulli*. 3 Macc. II, 31. III, 4.

'ΕΝΙΌΤΕ, *interdum*, *aliquando*. Sir. XXXVII, 18.

'ΕΝΙΣΤΗΜΙ, *insto*, *praesens sum*. הֲקִים, chald. Aph. a קוּם, *constituo*. Dan. VII, 5. - *הֵקִים, hebr. idem. Iud. XVIII, 31. ubi pro ἐνέστησαν sec. *Ald.* sine dubio legendum ἀνέστησαν. - *הִתְיַצֵּב. *Symm.* Ps. XCIII, 16. ubi ἐνίστημι est i. q. simplex ἵστημι. 3 Esdr. V, 47. hebr. נָגַע, Esdr. III, 1. Ib. IX, 6. 2 Maccab. III, 17. τὸ κατὰ καρδίαν ἐνεστὸς ἄλγος, dolor, quo *in praesenti* cruciabantur. Ibid. VI, 9. *Hes.* ἐνεστῶτα, παρόντα, προκείμενον. 4 Macc. II, 9.

'ΕΝΙΣΧΥΡΊΖΟΜΑΙ, *conforto me*, *innitor*, *fiduciam in aliquo colloco*. עָזַז, *corroboro me*. *Symm.* Ps. LI, 7.

'ΕΝΙΣΧΥΩ, *invalesco*, *vires sumo*, it. act. *corroboro*, *obfirmo*, *fortifico*. אזר, Pihel, *accingo*. 2 Sam. XXII, 40. *Theod.* et LXX Ies. XLV, 5. In utroque loco *accingere aliquem* est *suppeditare alicui vires necessarias*. - אִמֵּץ, Pih. *obfirmo*. 2 Par. XXIV, 13. Ies. XLI, 10. - גָּבַר, *praevaleo*. Ier. IX, 3. ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ubi forte legendum ἐνίσχυσαν. - הֵעִיז, Hiph. ab עוּז, *congrego me*, *fugio*. Ier. VI, 1. Permutarunt עוז cum עָזַז. - הִתְאַמֵּץ seq. עַל, *roboro me contra aliquem*. *Inc.* 2 Par. XIII, 7. *Vulg.* *praevaluerunt* contra Roboam. - הִתְחַבֵּל

Hithp. ducem me praebeo. Gen. XXXIII, 14. - *הִתְחַזֵּק, fortifico me. Aqu. 2 Sam. III, 6. ἐνισχύων, primas tenebat partes, praefectus erat. Vulg. regebat. LXX κρατῶν. - חָזַק. Aqu. 2 Sam. II, 7. 1 Sam. XXX, 6. Ex. IV, 21. Iob. XXXVII, 18. ubi ἐνισχύων est validus, firmus, solidus. LXX Genes. XLVIII, 2. ἐνισχύσας, sc. ἑαυτὸν, confirmans vel corroborans se. Deut. III, 28. ubi ἐνίσχυσον sec. Alex. adverbialiter sumitur pro instanter, enixe. Vide et Iud. I, 30. 2 Par. I, 1. Esdr. IX, 12. ac conf. L. Bos. Ellips. gr. p. 59. Dan. XI, 1. et 5. ἐνισχύσει βασιλείαν sec. Chis. ubi pro βασιλείαν legendum est βασιλεία. - חַיַּת יָד, vita seu victus manus. Ies. LVII, 10. N. L. - כָּבֵד, gravis. Gen. XII, 10. ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς, fames valde premebat et vexabat. Vulg. vehementer premebat, coll. ibid. XLIII, 1. XLVII, 4. 13. - מָעוֹז, robur. Ioel. III, 16. - מָשַׁךְ, traho. Iud. V, 14. 'Ενισχύειν sequ. ἐν notat h. l. firmiter tenere, sicut מָשַׁךְ sequ. ב est prehensum aliquid tenere. - נִזְעַק, Niph. convocor. Ios. VIII, 16. Sensum expresserunt. 'Ενίσχυσαν autem h. l. adverbialiter sumendum est pro fervide, acriter. - נִצַּח, Pih. praesum, urgeo. 1 Par. XV, 21. - נָצַר, custodio. Ies. XLII, 6. - עָזַז, corroboro. Aqu. Cohel. VII, 20. - פְּרָזוֹן, pagus. Iud. V, 11. ἐνίσχυσαν. Permutarunt פָּרַז, separare, a quo ortum est פְּרָזוֹן, cum פָּרַץ, invalescere, potentia ac opibus augeri. - שִׁדֵּד, Pih. occo. Hos. X, 11. Legerunt per Schin שָׂדַד in notione corroborandi, in l. arab. saepius obvia. - שׂוּר, principem me gero. Hos. XII, 4. - שָׂרָה, principem me gero. Theod. et LXX Gen. XXXII, 28. Hos. XII, 3. - תְּקַף, chald. Pah. firmo. Dan. VI, 7. ἐνισχῦσαι ὁρισμὸν, ut roboret s. valide sanciat edictum. Praeterea legitur Deut. XXXII, 44. ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες οἱ υἱοὶ θεοῦ, ubi nihil legitur in textu hebr. Verba haec, quae etiam Paulus laudat Hebr. I, 6., sumta sunt e Ps. XCVI, 8., mutata secunda persona in tertiam. Non autem ἐνισχυσάτωσαν vertendum est confortentur, sed active confortent, h. e., ut Epiph. Haer. 69. explicat, ὁμολογείτωσαν τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, fateantur ac praedicent eius fortitudinem. Sir. XLVIII, 25. L, 4. ἐνισχύσας πόλιν, fortificans civitatem.

*'ΕΝΙΣΧΥ'Ω ΤΗ'Ν 'ΕΠΙΣΚΕΥΗ'Ν, bene ac firmiter reparo, restauro ac resarcio. חָזַק. Symm. 2 Reg. XII, 5. Vide infra s. v. ἐπισκευή.

'ΕΝΝΑΚΟ'ΣΙΟΙ, nongenti. תְּשַׁע מֵאוֹת. Gen. V, 5. Iud. IV, 3.

"ΕΝΝΑΤΟΣ, nonus. עֲשִׂירִי, decimus. Ierem. LII, 2. - תֵּשַׁע: תִּשְׁעָה, decem. Lev. XXIII, 32. Ierem. LII, 4. - תְּשִׁיעִי. Lev. XXV, 22. Hagg. II, 11. 19.

'ΕΝΝΕ'Α, novem. תֵּשַׁע: תִּשְׁעָה. Gen. V, 27. XI, 19.

'ΕΝΝΕΑΚΑΙ'ΔΕΚΑ, novendecim. תִּשְׁעָה עָשָׂר. 2 Sam. II, 30.

'ENNEAKAIΔE'KATOΣ, *decimus nonus.* תְּשַׁע עֶשְׂרֵה: תִּשְׁעָה עָשָׂר. 2 Reg. XXIV, 28. 1 Par. XXIV, 16.

'ENNENH'KONTA, *nonaginta.* תִּשְׁעִים. Gen. V, 9. 17. 1 Par. IX, 6.

'ENNENHKONTAENNE'A, *nonaginta novem.* תִּשְׁעִים וָתֵשַׁע. Gen. XVII, 1.

'ENNENHKONTAE'Ξ, *nonaginta sex.* תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה. Ier. LII, 20.

*'ENNE'MΩ, pass. 'ENNE'MOMAI, *pasco*, metaph. *vivo et habito in aliquo loco.* 3 Macc. III, 25. τοὺς ἐννεμομένους, *habitantes* inter vos Iudaeos; ad imitationem hebr. רָעָה. Num. XIV, 33. *Grotius* coniicit legendum esse ἀνομουμένους, h. e. *eos, qui legi parere noluerunt.*

'ENNEO'Σ, *obmutescens, attonitus. Al.* Ep. Ier. 56. *Gloss. MS.* τῶν Πράξεων, ἐννεοὶ, ἥσυχοι, ἄφωνοι. Vide *Lexic. N. T.* s. h. v.

*'ENNEYMA, *nutus.* קָרַץ, *annuo.* Prov. VI, 13. sec. *Vat.* ἐννεύμασιν, ubi tamen fortasse legendum divisim ἐν νεύμασιν, ut habent *Ald.* et *Compl.*

'ENNEY'Ω, *innuo, annuo.* קָרַץ, idem. Prov. VI, 13. et X, 11.

'ENNOE'Ω, *cogito, in mente agito, recordor.* הֵבִין, Hiph. a בִּין, *intellego.* Dan. IX, 25. *Inc.* Iob. IX, 11. ubi notat *intelligere, animadvertere. Symm.* Iob. XXVI, 14. – הִשְׁחִית, Hiph. *perdo*, h. l. *destruo.* 2 Sam. XX, 15. ἐνενόησαν, *omnem impendebant operam*, sc. ut murum deiicerent. Non male quoad sensum. – הֵשִׂים, Hiph. a שׂוּם, *pono.* Ies. XLI, 20. – הִשְׂכִּיל, Hiph. *intellego.* Dan. XI, 33. sec. *Chis. Symm.* Ps. XXXV, 4. XL, 2. C, 1. – *הִתְבּוֹנֵן, *considero. Symm.* Iob. XXXI, 1. ubi ἐννοεῖν περὶ τινὸς sensu venereo adhibetur, ut sit *lascivis oculis intueri*, aut *cogitare de concubitu. Drusius* legere mavult: ἐνόησα. *Symm.* Iob. XXXVIII, 18. – *הִתְעוֹלֵל, *molior. Symm.* Ps. CXL, 4. – זָמַם, *cogito. Aqu.* Deut. XIX, 19. *Symm.* Ps. XXXVI, 12. ubi ἐννοεῖν cum praep. περὶ simpliciter positum notat *mala machinari, insidiari*, ac LXX usi sunt voce παρατηρέομαι. *Aqu.* sec. *Coisl.* Genes. XI, 16. – *יָדַע, *scio. Symm.* sec. cod. 108. *Holm.* Deut. II, 7. ἐννοήθητι, ubi LXX διάγνωθι habent. Bar. II, 12. ἐννόησον εἰς ἡμᾶς, *recordare* nostri. 1 Macc. II, 61. οὕτως ἐννοήθητε, sic *cogitate.* Iudith. IX, 5. ubi ἐννοέω cum βουλεύω permutatur, ac est *decernere, velle, in consiliis habere.*

'ENNOE'Ω KAKA', *cogito mala.* חָטָא וּבֵרֵךְ, *pecco et benedico.* Iob. I, 5. Ita *Bielius.* Sed ibi potius formulae בָּרֵךְ אֱלֹהִים respondere videtur.

'ENNO'HMA, *conceptus mentis, cogitatio.* תַּחְבֻּלוֹת, *callida consilia. Al.* Prov. XII, 5. Vide et Sir. XXI, 12.

'ΕΝΝΟΙΑ, *cogitatio*, *consilium*, *scientia*, *prudentia*. אִוֶּלֶת, *stultitia*. Prov. XIV, 8. ἔννοια ἀφρόνων. - בִּינָה, *intellegentia*. Prov. IV, 1. XXIII, 4. - דַּעַת, *scientia*. Prov. XVIII, 15. - דֶּרֶךְ, *via*. Prov. XXIII, 19. Vide s. v. לֵב. - *זִמָּה. *Aqu*. Prov. XXI, 26. *cogitatio prava*. - *לֵב, *cor*. Prov. XXIII, 19. In *Hex*. haec vox male refertur ad דֶּרֶךְ. - *מוּסָר. *Symm*. Prov. XVI, 22. in notione *prudentiae*. - מְזִמָּה. Prov. I, 4. III, 21. V, 2. ἔννοιαν ἀγαθὴν, ubi ἀγαθὴν ideo ab interprete aut librario additum est, ut lectores intellegerent, hebr. מְזִמּוֹת, quod per se est vocabulum μέσον, h. l. in meliorem partem accipiendum esse. Adde *Inc*. Psalm. X, 4. *Symm*. Ps. XX, 12. - *עֲלִילוֹת, *studia*. *Symm*. Ps. CXL, 4. - שֵׂכֶל, *intellectus*. Prov. XVI, 22. ubi *prudentiam* notat. - *תְּבוּנָה, *prudentia*. Prov. II, 11. *Hes*. ἔννοια, βουλή.

'ΕΝΝΟΜΟΣ, *legitimus*. *Prol. Sir*. διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως, per vitam *legibus divinis consentaneam*.

'ΕΝΝΟ'ΜΩΣ, *legitime*. תּוֹרָה, *lex*. Prov. XXXI, 26. Adde Prol. Sir. sec. cod. *Alex*. ubi alii ἐν νόμῳ habent. Praeterea legitur apud *Dion. Cass*. p. 815, 16. *Reim*.

'ΕΝΝΟΣΣΕΥ'Ω, *nidifico*, *nidum struo*, etiam *pullos procreo*. קִנֵּן : קָנַן, Pih. et Pyh. idem. *Symm*. et LXX Psalm. CIII, 18. Ier. XXII, 23.

*'ΕΝΝΥΧΟΣ pr. est adiectivum, quod *nocturnum*, seu *omne quod noctu esse et fieri solet*, notat, ut partim ex *Iliad*. κ', v. 715. (ubi Schol. ἐν νυκτὶ) et *Eurip. Hecuba* v. 72. (ἔννυχον ὄψιν, visionem nocturnam), partim ex *Hesychio* et *Phav*. apparet, quibus ἔννυχος est νύκτερος, αὐτονύχιος. Sed deinde ἔννυχον adverbialiter positum, ita ut κατὰ suppleatur, non tam *noctu*, quam *exeunte nocte*, *primo diluculo* significat. 3 Macc. V, 5. ἔννυχον. *Int. Lat. crepusculo matutino*, coll. v. 2. ὑπὸ τὴν ἐρχομένην ἡμέραν. Conf. *Lex. N. T*. s. h. v.

'ΕΝΟΙΚΕΙΟ'ΟΜΑΙ, *propinquus*, *cognatus sum*. מַה הוּא לָהּ, *quid ipse sibi*, sc. *esset*, h. e. *quo cognationis gradu se attingeret*. Esth. VIII, 1. ὅτι ἐνοικείωται αὐτῇ, *quod cognatus ipsius esset*.

'ΕΝΟΙΚΕ'Ω, *inhabito*, *peregrinor*. גּוּר, *peregrinor*. Ier. XLII, 17. - יָשַׁב, *habito*. Levit. XXVI, 32. Iudith. V, 23. *Theod*. Lev. XVIII, 25. - מִשְׁכָּן, *habitatio*. Ies. XXXII, 18. Sirac. XXV, 16. ubi seq. μετὰ est i. q. συνοικεῖν, *una versari*, *in societate alicuius vivere*.

'ΕΝΟΙΚΙ'ΖΩ, *in domum recipio*, *in familiaritatem meam induco*. Sir. XI, 34. *Ioseph. A. I*. XII, 3, 1. pag. 596. ed. *Hav*.

'ΕΝΟΙΚΟΣ, *incola*. יוֹשֵׁב, partic. *habitans*. Ierem. XLVIII, 9.

'ΕΝΟΠΛΙ'ΖΩ, *armis instruo*, *armo*. חָלַץ, *expedio*. Num. XXXI, 5. XXXII, 17. ubi aeque ac Deut. III, 18. pro

ἐνοπλισάμενοι reponendum videtur ἐνωπλισμένοι, ut scriptum legitur in Cod. *Coisl.* et *Lips. Paul.* Sunt autem ἐνωπλισμένοι, *milites, qui nihil praeter arma gestant, et quorum humeri non premuntur gravi sarcinarum onere.* - חֲמֻשִׁים, *quintati, quini. Aqu.* Exod. XIII, 18. ubi pro ἐνοπλισάμενοι *Diodorus* in *Caten.* ἐνωπλισμένοι habet. In ed. *Rom.* et *Basil.* autem *Aquilae* καθωπλισμένοι tribuitur. Idem valet de *Aquila* Ios. I, 14. coll. IV, 12.

'ΕΝΟΠΛΙΣΜΟ'Σ, *armatura.* חֹמֶשׁ, *costa quinta, s. quinta pars lateris. Aqu.* 2 Sam. III, 27.

"ΕΝΟΠΛΟΣ, *armis instructus, armatus.* מְלֻבָּשׁ בְּגָדִים, part. Pyh. *indutus vestibus.* 1 Reg. XXII, 10. - עֹמֵשׂ (שׂ pro ס) part. *onerans.* Neh. IV, 17. - צִנִּים, plur. *spinae. Aqu.* ac *Symm.* Iob. V, 5. πρὸς ἐνόπλων, ubi loco πρὸς reponendum ἀπ'. *Vulg. et ipsum rapiet armatus.* צִנָּה notat etiam *clypeum* et *hastam.*

'ΕΝΟ'ΡΚΙΟΝ, *iusiurandum, iuramentum.* שְׁבוּעָה, idem. Num. V, 21.

"ΕΝΟΡΚΟΣ, *iuramento obstrictus, iuratus.* בַּעַל שְׁבוּעָה, *dominus iuramenti.* Neh. VI, 18. Tob. VIII, 20.

'ΕΝΟΡΚΟ'Ω, *iuramentum adhibeo, iureiurando obstringo.* Tob. VIII, 20. ἐνορκῶ μὴ ἐξελθεῖν αὐτὸν, ubi alii ἐνόρκω, ἐνόρκως alii. Sed ἐνορκῶ est vera lectio.

'ΕΝΟ'ΡΚΩΣ, *iuramento adhibito. Al.* Tob. VIII, 20. Sed fortasse ibi ἐνορκῶ legendum erit, ut cum sequentibus iungatur, *adiuro, ne exeat,* coll. IX, 3. Adde *Athen. Deipn.* p. 274. E.

'ΕΝΟΧΛΕ'Ω, *obturbo,* et 'Ενοχλέομαι, sc. ὑπὸ νόσου s. ἀῤῥωστίᾳ, *morbo vexor, aegroto.* הֲוָה נְזִק, chald. *damno affectus sum.* Dan. VI, 2. - הִכְלִים, Hiph. *ignominia* aut *damno afficio. Symm.* Iud. XVIII, 7. μηδενὸς ἐνοχλοῦντος, nemine perturbante. *Symm.* 1 Sam. XXV, 7. ἐνωχλήσαμεν. Sensum secutus est. - חָלָה, *aegroto.* Gen. XLVIII, 1. ἐνοχλεῖται, ubi *MS. Oxon.* ἀῤῥωστίᾳ addit. 1 Sam. XIX, 14. XXX, 13. Mal. I, 13. *Herodian.* III, 2. ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, coll. *Diod. Sic.* l. V. pag. 203. - רֹאשׁ, *fel. Al.* Deut. XXIX, 18. ubi pro ἐνοχλῇ alii, fortasse rectius, habent: ἐν χολῇ. 3 Esdr. II, 22. 29. ἐνοχλοῦσα: chald. מְהַנְזְקַת, *damno afficiens.* Esdr. IV, 15. 22. *Hes.* ἐνοχλεῖ, διοχλεῖ. Vide infra s. προσποιέομαι.

'ΕΝΟ'ΧΛΗΣΙΣ, *perturbatio, molestia.* טֹרַח, *defatigatio. Aqu. Symm. Theodot.* Ies. I, 14. - עָקָה, *pressura. Symmach.* Psalm. LIV, 4. *Lexic. Vet.* 'Ενόχλησις, *molestiae exhibitio. perturbatio.*

"ΕΝΟΧΟΣ, *reus.* אִלֵּף, Pih. *doceo.* Iob. XV, 5. Libere verterunt. - דָּם: דָּמִים, sing. et plur. *sanguis, sanguines,* Ex. XXII, 3. ubi עַל praecedit. Lev. XX, 9. 11. Deut. XIX, 18. - דָּם בְּרֹאשׁ, *sanguis in capite.* Ios. II, 19. coll. Matth.

XXVII, 25. - נַקֵּה, inf. *absolvendo*. Ex. XXXIV, 7. Videntur hic LXX τὸν ἔνοχον de suo addidisse ob seriem orationis. Certé colligi hoc potest e cod. *Oxon.* in quo legitur καὶ καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον. Non tamen repugnarem, si quis statuere mallet, נקה contrariis gaudere significationibus. Conf. *Pocock. notas miscell.* cap. 2. Num. XIV, 18. - רָשָׁע, *improbus*. Num. XXXV, 31. 2 Macc. XIII, 6. Prol. Sir. ἔνοχοι, h. e. *addicti*, *dediti*. Alii volunt esse i. q. μέτοχοι, *participes per doctrinam et disciplinam*, h. e. *docti et periti*. *Vulg. periti*. Vide quoque infra s. θάνατος.

'ΕΝΟ'Ω, *unio*. יַחַד, idem. *Symm.* Ies. XIV, 20.

*'ΕΝΟ'ΟΜΑΙ, *unior*. חָבוּר, *socius*. *Symm. et Ed. Quint.* Hos. IV, 17. *Vulgat. particeps*. Adde Levit. XVII, 14. ubi *Inc.* דמו reddidit: τῷ αἵματι αὐτῆς ἥνωται, sanguini eius unitus: bene quoad sensum.

'ΕΝΣΕΙ'Ω, *infligo*, *incutio*, *concutio*, *illido*, *irruo*, *impetum facio*. רִטֵּשׁ, Pih. *humi sterno*, *prosterno*. 2 Reg. VIII, 12. τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσείσεις, ubi alii ἐνδαφιεῖς. *Hes.* ἐνσείσεις, διασείσεις. 2 Maccab. III, 25. ἐνέσεισεν τὰς ἐμπροσθίους ὁπλὰς, priores ungulas *iniecit* s. *impegit*. *Vulgat. elisit*. Repone *illisit*. Ibid. XII, 15. ἐνέσειε θηριωδῶς τῷ τείχει, *impetum faciebat* ferociter in muros. Ibid. XIV, 46.

*'ΕΝΣΗΜΑΙ'ΝΩ et 'ΕΝΣΗΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *significo*, *exprimo*, *imprimo*. 3 Maccab. III, 25. ἐνσημαινομένους sec. *Alex.* h. e. *delatos*, *denunciatos*. *Zonaras Lex.* col. 750. ἐνσημαινόμενος, ἐνδεικνύμενος, ἐμφαίνων. Adde *Pollucis Onom.* V, 85. et 149. *Hesych.* ἐνσημαίνεται, ἐπιδείκνυται.

'ΕΝΣΙΤΕ'Ω, *pasco*. כָּרָה, *convivium apparo*. Iob. XL, 25.

'ΕΝΣΚΟΛΙΕΥ'ΟΜΑΙ, *intorqueo*, *laqueo capio*. בְּמוֹקֵשׁ, *in laqueo*. Iob. XL, 19. ubi tamen pro ἐνσκολιευόμενος *Grabius Proleg.* T. IV. c. 4. §. 2. ἐνσκωλιευόμενος, vel ἐνσκωλευόμενος, h. e. *irritatus*, ut interpretari ipsi placuit, legendum coniicit, quia hebr. מוקש Exod. X, 7. et Deut. VII, 16. LXX σκῶλον, *scandalum*, reddiderunt. Est quoque apud *Hieron. in sudibus*, *Symm.* vero ἐν περόνῃ. Sed priorem scribendi rationem si defendimus, derivanda erit haec vox a σκολιὸς, *obliquus*, *tortuosus*, et sensum habebimus haud ineptum.

*'ΕΝΣΤΗΛΟ'Ω, *cippum erigo*, etiam *erigo*, *statuo*, *pono*, i. q. simplex στηλόω. נְצִיב, *praeses*, *praefectus*. 2 Sam. VIII, 14. ἐνστηλωμένους sec. *Compl.* ubi sine dubio legendum ἐστηλωμένους.

"ΕΝΤΑΛΜΑ, *praeceptum*. אָשׁוּר, *gressus*. Iob. XXIII, 11. Sc. auctor huius versionis existimavit, formulam *gressus Dei* h. l. eundem sensum habere, quo formula *via Dei* haud raro gaudet, ut notet *praecepta divina*, quod tamen ab h. l.

est alienum. - מִצְוָה, *praeceptum.* Iob. XXIII, 11. Ies. XXIX, 13.

'ENTÁTTΩ, *constituo, ordino.* רָשַׁם, *consigno.* Dan. X, 21. - רְשַׁם, chald. id. Dan. V, 26. 27. et VI, 10.

'ENTAY'ΘA, *hic, ibi; huc, istuc; in loco, ad locum.* אֵלַי; *ad me.* 1 Sam. XIV, 34. - הֲלֹם. 1 Sam. X, 22. XIV, 36. 38. Ps. LXXII, 10. - הֵנָּה, *huc. Theod.* Iud. XVI, 2. - פֹּה. *Inc.* Iud. XVIII, 3. LXX Iud. IV, 20. 1 Reg. XIX, 9. 13.

'ENTAΦIÁZΩ, *funero, pollingo, ad sepulturam corpus compono.* חָנַט, *condio aromatibus.* Gen. L, 2. 3. *Phav.* ἐνταφιάζω, ἐνσοριάζω, θάπτω.

'ENTAΦIAΣTH'Σ, *funerator, pollinctor, vespillo, qui corpus ad sepulturam parat.* רֹפֵא, part. *medicus.* Gen. L, 2. 3. Arab. رفا notat *inungere se. Augustin.* lib. I. *Locution.* 'Ενταφιασταὶ *id agunt, quod exhibetur corporibus humandis, vel condiendo, vel siccando, vel involvendo et alligando, in quo opere maxime Aegyptiorum cura praecellit.* Cf. *Drusium Misc. Cent.* II. c. 8.

'ENTEI'NΩ, *intendo.* דָּרַךְ, *calco,* item *tendo,* si de arcu sermo est. Ps. VII, 13. XI, 2. Ies. V, 28. - *הָדָר, *decor.* Ps. XLIV, 5. ἔντεινον, nempe τόξον, ubi pro וַהֲדָרְךָ legerunt וְהַדְרֵךְ, imp. Hiph. a דָּרַךְ, quod *intendere arcum* significat, si cum קֶשֶׁת coniungitur. - מָשַׁךְ, *traho.* 1 Reg. XXII, 34. 2 Par. XVIII, 33. Trahendo tenditur arcus. - נֹשֵׁק, verbale, *armatus.* 1 Par. XII, 2. Ps. LXXVII, 12. - עֶרְיָה, *nudor.* Hab. III, 8. ἐκτείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου. *Bahrdtio* ad h. l. vera lectio esse videtur ἐκτενεῖς, quoniam עָרוֹת nunquam est ἐντείνειν, sed dicitur de *armis, ubi protrahuntur e thecis* vel *armamentariis.* Mihi autem videntur olim arcum obvelasse, ne nervi pluvia corrumperentur, et ut sagitta eo facilius scopum feriret. - רָמָה, *iaculor.* Ier. IV, 29. - רְמִיָּה, *dolus.* Hos. VII, 15. ἐντεταμένον: ubi vel a רָמָה (quod est *iacere, iaculari,* cum de arcu usurpatur; arcus enim, qui sagittas iacit, contentus est) deduxerunt, vel legerunt מִרְמָס a רָמַס, *calcare,* quod est verbum proprium de *arcu, qui pedibus tenditur.*

'ENTE'ΛΛOMAI, *praecipio.* אָמַר, *dico, praecipio.* Ios. XI, 9. Esth. II, 15. - *אֵפוֹא, *nunc.* Prov. VI, 3. ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι. Deduxerunt a פוא, *dicere, mandare, iubere,* ar. فو et فاه, unde subst. פֶּה. Vide *Arnoldi curas critt. in V. T.* P. I. pag. 1. *Iaegerus* negat, LXX in hac voce vidisse verbum, aut eius loco legisse אצוה, cum graeca bene possint ex hebr. ואת derivari, non expresso illo אֵפוֹא. - דָּבָר, *verbum.* 1 Reg. XIII, 17. - דִּבֵּר, Pih. *loquor.* Ios. IV, 12. XI, 23. - הֶאֱצִיר, Hiph. *thesaurarios constituo.* Neh. XIII, 13.

Bene quoad sensum. - נָצַר, *custodio.* Prov. V, 2. ubi *Iaegerus* eos pro יִנְצְרוּ invenisse יְצַוּוּ haud infeliciter coniecit. - *בָּחַן, *do.* Deut. XI, 32. sec. codd. 11. *Holm.* Sermo ibi est de mandatis et praeceptis. - *עָלָה, *ascendo. Inc.* Exod. XL, 25. ἐνετείλατο, quod *Scharfenbergio* revocandum essse videtur ad צִוָּה, quod paulo post legitur. Saepe tamen in SS. is aliquid fecisse dicitur, quod aliis faciendum praecepit. - פָּנָה, *respicio.* 1 Reg. II, 3. Libere verterunt. - פָּקַד, *visito.* 1 Sam. XXV, 15. οὐκ ἐνετείλαντο, h. e. non tanquam domini nos tractarunt, ac nobis imperarunt. Ib. v. 21. ubi sensus non mutatur, sive ἐνετειλάμεθα legatur, aut sec. *Coisl.* ἐνετειλάμην, ut ad Davidem tantum referatur, quanquam prior lectio ob hebr. נִפְקַד, quod est impersonaliter positum, praeferenda videtur. Syris ܦܩܕ plerumque notat *praecepit.* Potest tamen ἐντέλλεσθαι h. l. quoque per *postulare*, *petere*, reddi, quam notionem etiam vox hebr. habet, unde in *Compl.* per αἰτεῖσθαι redditur. 2 Par. XXXVI, 23. Ies. XIII, 4. 11. - - צִוָּה, Pih. *iubeo*, *praecipio.* Ps. XLIII, 6. ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας, h. e. vel *promittens* vel *verbo tuo potenti efficiens salutes.* Ib. LXVII, 31. ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου, virtutem tuam illam efficacem, *tanquam legatum*, *mitte cum mandatis.* Legerunt quippe aliis punctis צַוֵּה in imper. pro צִוָּה in praet. aeque ac *Symmachus.* - צָפָה, *speculor.* Iob. XV, 22. ἐντέταλται γὰρ εἰς χεῖρας σιδήρου, *decretus* enim iam est in manus gladii, h. e. morti *addictus ac destinatus est.* Bene hoc convenit hebr. Quocunque oculos vertit, videt gladios in se strictos. 2 Macc. IX, 55. ἐντείλασθαι περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, *praecipere* de domo sua, h. e. testamentum facere.

ἜΝΤΕΡΟΝ, *intestinum, cor, animus.* רַחַם, *miseratio.* Genes. XLIII, 30. - קֶרֶב, *medium. Aqu.* Ps. V, 10. ἔντερον αὐτῶν ἐπίβουλον, animus eorum est dolosus. - שַׁבְּלוּל, *limax. Aqu.* Ps. LVII, 8. γῆς ἐντέρῳ, *vermi* terrae, uti vertit *Hieron.* Sirac. XXXIV, 20. ἔντερον μέτριον, *ventriculus* s. *stomachus* sibi temperans.

ἘΝΤΕΥ͂ΘΕΝ, *hinc, illinc.* הֵנָּה, *hinc.* Dan. XII, 5. ἐντεῦθεν — ἐντεῦθεν, *hinc — illinc.* - מִזֶּה, *hinc.* Num. XXII, 24. *Inc.* 1 Sam. XIV, 4. - מִפֹּה, *hinc, inde.* Ezech. XL, 34. 37. Adde 2 Macc. II, 32.

ἜΝΤΕΥΞΙΣ, *aditus, accessus, colloquium.* 2 Macc. IV, 8. ἐπαγγειλάμενος τῷ βασιλεῖ δι' ἐντεύξεως ἀργυρίου τάλαντα. *Vulg. adito rege promittens ei talenta argentea. Lex. Cyrilli MS. Brem.* et *Suid.* Ἔντευξις, ἐντυχία. *Hesych.* δι' ἐντεύξεως, διὰ παρακλήσεως.

ἘΝΤΗ'ΚΟΜΑΙ, *colliquesco.* נָמַק, Niph. a מָקַק, *tabesco.* Ez. XXIV, 23.

*'ENTH'KΩ, *imprimo, iniicio animo.* 4 Macc. VIII, 25. πόθεν ἡμῖν ἡ τοσαύτη ἐντέτηκεν φιλονεικία; undenam tanta haec nobis pervicacia? *Zonaras Lex.* col. 752. ἐντήκων, ἐμβαλὼν, ἐνιείς. Idem: ἐντήξας, ἐμβαλὼν (ἐμφυτεύσας), διδάξας. Vide quoque *Suidam.*

'ENTI'ΘHMI, *impono, appono.* הֵבִין, Hiph. a בִּין, *intellego.* Prov. VIII, 5. ἔνθεσθε καρδίαν, apponite cor: quod convenit cum *Schultensii* expositione: *ad intelligentiam excitate et acuite animum.* Fortasse tamen legerunt הָכִינוּ. - עָמַס, *impono onus. Al.* 2 Paral. X, 11. - שׂוּם, *pono.* Esdr. V, 8.

'ENTIMA'Ω, *honore dignum aestimo.* יָקַר, *pretiosus sum.* 2 Reg. I, 13. 14.

'ENTIMOΣ, *honorabilis, pretiosus, dignus pretio.* אַחֵר, *alius.* Neh. V, 5. Scil. אַחֵר dicitur quoque, ut arab. أخر, *melior, praestantior.* - חֹרִים, plur. *ingenui.* Neh. II, 16. IV, 14. 19. - יָקָר, *pretiosus.* 1 Sam. XXVI, 21. Prov. XX, 18. - יָקַר, *carus et pretiosus sum et habeor.* Ps. LXXI, 14. - יְקָר, *res pretiosa.* Iob. XXVIII, 10. - יַקִּירָא, chald. Dan. II, 37. - כַּבִּיר, *validus.* Ies. XVI, 14. - נִכְבָּד, part. Niph. Deut. XXVIII, 58. Ies. III, 4. *Inc.* 2 Sam. VI, 20. - שַׂר, *princeps.* Iob. XXXIV, 19.

'ENTIMOΣ ΓI'NOMAI, *pretiosus fio.* יָקַר, *carus et pretiosus sum et habeor.* Ies. XLIII, 4.

'ENTIMOΣ EI'MI', *pretiosus sum.* הוֹקִיר, Hiph. a יָקַר, *facio, ut pretiosus sit.* Ies. XIII, 12.

OY'K 'ENTIMOΣ, *non honoratus.* לֹא כַבִּיר, *non validus.* Ies. XVI, 14. - נִקְלָה, part. Niph. *vilis. Al.* 1 Sam. XVIII, 23.

'ENTIMO'TEPOΣ, *honoratior.* נִכְבָּד, part. Niph. seq. מִ. Num. XXII, 15. Sap. XVIII, 12. ἐντιμοτέρα γένεσις, proles *honoratior*, quales sunt primogeniti: coll. v. 13.

'ENTI'MΩΣ, *honorifice.* כַּבֵּד, inf. Pihel, *honorando.* Num. XXII, 17. Vide et Tob. XII, 5. XIV, 7. 17.

'ENTI'NAΓMA, *incussio, excussio.* זֶרֶם, *inundatio. Aqu.* Ies. XXXII, 2. ubi tamen forte legendum ἐκτίναγμα. Adde Sir. XXII, 15. sec. cod. *Alex.* Vide ἐντιναγμός.

*'ENTINAΓMO'Σ, idem. Sirac. XXII, 15. sec. *Vat.* ἐν ἐντιναγμῷ αὐτοῦ, cum excusserit se, h. e. cum impia sua verba et opera protulerit, dum quid eiaculatur. *Vulgat. peccato illius.*

'ENTINA'ΣΣΩ, *incutio, excutio, proiicio.* 1 Macc. II, 56. 2 Macc. IV, 41.

'ENTOΛH', *praeceptum.* *בֶּגֶד, *vestis.* 2 Par. XXXIV, 22. ubi nonnullis pro הַבְּגָדִים pronuntiasse videntur הַפִּקּוּדִים. Sed, ut bene iam monuit *Montfauc.* ad h. l., mendum h. l.

latet in textu gr. et loco *φυλάσσουσαν τὰς ἐντολὰς* reponendum est *φυλάσσοντος τὰς στολὰς*, ut verba haec non ad Chuldam, sed ad Sallum, maritum eius, referenda sint. - בְּרִית, *foedus.* 1 Reg. XI, 11. - דָּבָר, *verbum.* Ier. XIX, 15. - חֹק, *statutum.* Deut. XVI, 12. - חֻקָּה, idem. 1 Reg. II, 3. III, 14. Ezech. XVIII, 21. - *מַצָּה, *azymum.* Ex. XII, 17. Legerunt מִצְוָה. - מִצְוָה, Gen. XXVI, 5. Lev. IV, 13. - מִשְׁפָּט, *iudicium.* 1 Reg. IX. 4. - פִּקּוּדִים, plur. *commissa.* Ps. CII, 18. CX, 7. - צַו. *Aqu. Symm. Theod.* Ies. XXVIII, 13. - *צִי, *navis. Symm.* Ies. XXXIII, 21. Legerunt צַו. - קוֹל, *vox.* Ios. V, 6. - תּוֹכַחַת, *increpatio.* Prov. XV, 5. - תּוֹרָה, *lex.* 2 Reg. XXI, 8. 2 Par. XII, 1. XXX, 16. - דִּבְרֵי תוֹרָה, *verba legis.* Deut. XVII, 19. - *תַּלְפִּיּוֹת, *cacumina celsa, armamentaria. Ed. Vta* Cant. IV, 1. *εἰς ἐντολάς.* Auctor huius versionis sine dubio in mente habuit substantivum פִּי, quod *os*, et metonym. *sermonem, dictum*, speciatim *mandatum* notat, unde plur. פִּיּוֹת. Vox hebr. quoque a nonnullis explicatur de *turri, cui mandata affiguntur*, a תָּלָה, *suspendit.* Praeterea legitur apud *Inc.* 1 Reg. II, 3. ubi verba *ἐντολὰς αὐτοῦ* merum scholion ad *τὰ κρίματα αὐτοῦ* in anteced. continere videntur. Sir. XXXII, 23. 24. *ἐντολαὶ* simpliciter positum *praecepta divina* notat.

'*ENTOMI'Σ, incisio, incisura, qualis ab ethnicis fiebat in luctu.* שָׂרֶטֶת, idem. Lev. XXI, 5. *οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας*, non facient *incisiones.* Vocem *ἐντομὶς* esse Alexandrinam contendit *I. Croius* in *Obss. in N. T.* c. 33.

'*ENTOMI'ΔA ΠΟΙΕ'Ω, incisionem facio.* הִתְגֹּדֵד, Hithp. *incido me.* Ier. XVI, 5. - נָתַן שֶׂרֶט, *do s. facio incisionem.* Lev. XIX, 28. *Gloss. in Octat.* '*Εντομίδας, μαμιλλάρια, ψαλίθια. ψαλίθια Hesychio* sunt *ψήγματα.* Idem *Hesych. ἐντομίδες, ξυσμαὶ ὄψεως γινόμεναι, καὶ τοῖς λοιποῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι· τοιαῦτα δὲ εἰώθασι ποιεῖν ἐν* (lege *ἐπὶ*) *τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. Lex. Cyrilli MS. ἐντομίδες, αἱ τὰ σώματα τέμνουσαι.* Confer *Spencer.* de *leg. Hebr. ritual.* lib. II. cap. 19. pag. 405. sequ.

'*ENTOPNEY'Ω, torno.* מְשֻׁקָּדִים, plur. *amygdalati, amygdalae speciem referentes. Symm.* Ex. XXV, 33. *ἐντετορνευμένοι.* Adde *καρυΐσκους*, quod in *Hex.* e sequenti versu supplendum est. Fortasse quoque legendum est *ἐκτετορνευμένοι*, coll. v. 36. Adde *Athen. Deipnos.* XI. p. 490. A.

'*ENTO'Σ, intus.* *מִשְׁכְּנוֹת, *habitationes. Inc.* Ps. XLIX, 12. *τὰ ἐντὸς τῶν οἰκίων αὐτῶν.* Quae verba, male in *Hex.* ad מִשְׁכְּנֹתָם relata, pertinent potius ad קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ in antecedentibus. - בְּקֶרֶב, *in medio.* Ps. XXXVIII, 4. CVIII, 21. *Symm.* Hab. III, 2. - תָּוֶךְ, *medium.* Cant. III, 10. - *בְּתוֹךְ, *in medio. Aqu.* Iob. II, 8.

TA' 'ENTO'Σ, interiora. צִירִים, plur. *tormina, ligaturae ossium.* Dan. X, 16. Sensum non male expresserunt -

קֶרֶב: קְרָבַיִם, sing. et plur. Ps. CII, 1. Ad quem locum *Suidas* ex *Theodoreto*: Ἐντός, οἱ λογισμοὶ καὶ ἐνθυμήσεις, καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα.

*'ΕΝΤΟ'ΣΘΙΑ, τὰ, *intestina*, *viscera*. Sirac. X, 10. ὅτι ἐν ζωῇ ἔῤῥιψα τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ sec. *Vat.* ubi *proiicere intestina sua* est i. q. in sequ. *animam suam venalem habere*, h. e. *vitam suam summis exponere periculis*, *sibi ipsum summam vim inferre*, *nulli rei parcere*. Caeterum pro ἔῤῥιψα legendum est ἔῤῥιψε, h. e. ῥίπτει. Alii vertunt: *omnem humanitatem exuit*. Caeterum haec vox saepius apud *Philonem* occurrit. *Schol. Hom.* Il. ρ', 524. *Lucian. Navig.* p. 940. A. Deminutivum ἐντοσθίδια reperitur apud *Hippocr.* de *superfoet.* p. 261, 7. et *Clem. Alex. Paed.* II, 2.

*'ΕΝΤΟ'ΤΕΡΟΣ, *interior*. פְּנִימִית, idem. Esth. IV, 11. ἐντοτέραν sec. *Alex.* ubi alii ἐσωτέραν habent.

'ΕΝΤΡΕ'ΠΩ, ομαι, *pudefacio*, *pudefio*, *erubesco*, *revereor*, *timeo*, *humilio me*. בּוֹשׁ, idem. *Symm.* Ps. XXXIX, 15. – *חָוַר, *albesco*, *palleo*. *Theod.* Ies. XXIX, 22. ubi non opus est statuere, eum חָוַר permutasse cum חוּשׁ. *Vulg. erubescet vultus eius.* – חָפֵר, *erubesco*, *pudore suffundor*. Ps. XXXIV, 29. LXIX, 2. Ies. XXIV, 23. – *חָרַג, *prodeo*. *Symm.* Ps. XVII, 46. Notat h. l. חָרַג *animo timore pleno prodire*, ex usu l. chald. – כָּנָה Pih. *cognomino*. Iob. XXXII, 21. οὐ μὴ ἐντραπῶ. Ita nempe putarunt vocem hebr. h. l. explicandam esse, ut sit i. q. נָשָׂא פָּנִים in anteced. Fortasse etiam כָּנַע legerunt. – נְבָאִים plur. *contriti*. Ies. XVI, 7. – נִכְלַם, *erubesco*. *Aqu.* 1 Sam. XXV, 7. et 2 Sam. X, 5. ubi ἐντρέπεσθαι de eo adhibetur, *qui contumeliose tractatur*, *dehonestatur*, *ignominia afficitur*, *adeoque habet*, *de quo pudore suffundatur*. *Vulg. confusi turpiter.* LXX Num. XII, 14. Esdr. IX, 6. Ies. XVI, 8. pro ἐντραπήσῃ τὰ reponendum est ἐντραπήσεται, ut codd. nonnulli habent teste *Lowtho* ad h. l. – נִכְנַע Niph. *deprimo me*, *humilior*. Humiliationem enim sequitur pudor. Vide s. v. γνωσιμαχέω. Lev. XXVI, 41. Iud. III, 30. XI, 33. – נִרְאָה Niph. *videor*. Ies. XVI, 12. N. L. – נָשָׂא. *Symm.* 1 Sam. XXV, 35. ἐνετράπην, ubi in altera eius editione ἐτίμησα legitur. – *נָשָׂא פָּנִים, *personarum respectum habeo*. *Ino.* Gen. XXXII, 20. – עָנָה, *affligo me*. Ex. X, 3. ἕως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναί με; quousque non vis me revereri? Conf. Sap. II, 10. VI, 7. – פָּחַד, *paveo*. Ies. XLIV, 11. – רָכַךְ, *mollesco*. 2 Par. XXXIV, 27. Mollities cordi tributa hominis consternationem ac timorem denotat. Sir. IV, 28. ἐντράπηθι, *erubescito*. 1 Macc. I, 20. ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, *timebat* illum aut *fugiebat*, (Confer *Suidam* s. v. ἐντρεπόμενος,) nisi quis legere malit ἐτράπη, sc. εἰς φυγήν, coll. Iudith. XV, 3.

'ΕΝΤΡΕΧΗ'Σ, *velox*, *promtus*, *agilis*, *sollers*, *diligens*. Sir. XXXI, 26. velociter principiis morborum obsta, coll. Prov. XXII, 29. Alii vertunt *circumspectus*. *Phavor.* ἐντρεχὴς, γοργὸς, ὀξὺς, σπουδαῖος. *Lex. Vet.* ἐντρεχὴς, *strenuus*, *vegetus*, *solers*, *novus*. Vide *Toupium* ad *Longin.* p. 376 sequ.

'ΕΝΤΡΙ'ΒΩ, *intero*, *infrico*. שׁחת Pih. *perdo*. Gen. XIX, 15. ubi pro ἐντρίψαι alii rectius ἐκτρίψαι habent. Drac. v. 40. ἐνέτριψεν ἄρτον εἰς σκάφην, *intrivit* panem in vasculum.

"ΕΝΤΡΙΤΟΣ, *triplicatus*, *triplex*. מְשֻׁלָּשׁ, part. Pyh. idem. Cohel. IV, 12.

"ΕΝΤΡΙΧΟΣ, *capillatus*. שֵׂעָר, *pilus*, *capillus*. *Symm.* Ps. LXVII, 22.

"ΕΝΤΡΟΜΟΣ, *tremebundus*, *trepidus*. *חָרֵד, *tremefactus*. Esdr. IX, 4. sec. *Compl.* - מַרְעִיד part. Hiph. *tremens*. Dan. X, 11. Vide et Sap. XVI, 9. 1 Macc. XIII, 2.

"ΕΝΤΡΟΜΟΣ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *contremisco*. רָעַשׁ, *commoveor*. Ps. XVII, 9. LXXVI, 18.

'ΕΝΤΡΟΠΗ', *pudor*, *verecundia*. כְּלִמָּה, *ignominia*, *poena ignominiosa*. *Aqu.* Mich. II, 6. LXX Iob. XX, 3. Ps. XLIII, 17.

'ΕΝΤΡΥΦΑ'Ω, *delicior*, *oblecto me*, item *illudo*, *ludibrio habeo*, *irrideo*. הִתְעַנֵּג Hithp. *delicate me habeo*, *oblecto me*. Ies. LV, 3. LVII, 4. - *הִתְקַלֵּס Hithp. *rideo*, *illudo*. Hab. I, 10. - *בְּפָרֶךְ, *in duritia* s. *dure*. *Symm.* sec. cod. Mosqu. Ex. I, 13. ἐντρυφῶντες. Servitus cum illusione coniuncta est admodum dura. V. *Alciphr.* I, 35. et infra s. v. ἐντρύφημα. - שַׁעֲשׁוּעִים plur. *oblectationes*. Ier. XXXI, 20.

'ΕΝΤΡΥ'ΦΗΜΑ, *deliciae*, *oblectatio*, etiam *illusio*. פֶּרֶךְ, *asperitas*, *saevitia*. *Aqu.* Exod. I, 13. ubi tamen pro ἐντρυφήματι, quod *Montf.* e cod. *Bibl. Paris. Reg.* edidit, rescribendum esse ἐν τρυφήματι (τρύφημα, *ludibrium*, *petulantia*, *insolentia*, a τρυφᾷν, *ludibrio habere*, *petulantem*, *insolentem esse*.), ut scil. exacte בְּפָרֶךְ respondeat, iudicavit *Fischerus* de *Verss. GG.* p. 41. Arab. غنج *laetum*, *petulantem*, *protervum* esse notat. Vide quoque supra s. ἐντρυφάω. - *תַּעֲנוּג, *oblectatio sui*, *deliciae*. Cohel. II, 8. ἐντρυφήματα υἱῶν ἀνθρώπων, *delicias* generis humani.

'ΕΝΤΥΓΧΑ'ΝΩ, *accedo*, speciatim *adorandum*, *intercedo*, etiam, inprimis si cum κατὰ construitur, *accuso*, *criminor*. *קְרֵב, *accedo*. Dan. VI, 12. ἐνέτυχον τῷ βασιλεῖ sec. *Chis.* ubi *Theod.* προσέρχεσθαι habet. Sap. VIII, 21. ἐνέτυχον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ. Sap. XVI, 28. *Hesych.* ἐντυγχάνει, προσέρχεται. 1 Macc. VIII, 32. ἐὰν οὖν ἔτι ἐντύχωσι κατὰ σου, si igitur amplius te *accusent*. Ibid. X, 64. οἱ ἐντυγχάνοντ-

τες, *adversarii eius, qui eum criminati erant.* Ibid. XI, 25. 2 Macc. VI, 12. τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇδε τῇ βίβλῳ, qui ad hunc librum *accedunt*, s. *legentes* (Vide *Alciphr.* II, 1, 5.) hunc librum.

*'ΕΝΤΥΦΛΟ'Ω, *incoeco, excoeco.* מְכַלּוֹת עֵינַיִם, *consumentes oculos. Schol. et Inc.* Lev. XXVI, 16. ἐντυφλοῦντα, pro quo *Kreyssigius* nescit an ἐκτυφλοῦντα sit legendum.

*'ΕΝΤΥΧΙ'Α, *aditus, accessus, compellatio, intercessio.* 3 Macc. VI, 40. τὴν ἐντυχίαν ἐποιήσαντο, regem *precibus adierunt*, sequ. περί. Conf. *Symm.*

*'ΕΝΥΒΡΙ'ΖΩ, *contumelia afficio.* קָלַל, *vilis sum* vel *evado. Inc.* Lev. XXIV, 11. in cod. *Lips.* ἐνύβρισεν, pro quo *Coisl.* ἐξύβρισεν habet. *Hesych.* ἐνυβρίζων, ἐκπλήττων.

"ΕΝΥΔΡΟΣ, *aquaticus, aquatilis.* בָּקַק, *evacua. Aqu.* Hos. X, 1. ἔνυδρον. *Hieron. quam nos aquosam, vel* ἔξοινον *possumus dicere, eo quod vini perdat saporem.* Talem vitem degenerem intellexit *Aquila.* Vide et Sap. XIX, 10. 18.

'ΕΝΥΠΝΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *somnio.* הָזָה, *sterto*, aut potius *deliro.* Ies. LVI, 10. ubi הֹזִים sunt, *qui somnia sua et deliria aliis pro oraculis divinis vendunt.* Arab. هذا et هذي, *deliravit, vel per somnum vel per morbum.* Non opus itaque est statuere, eos cum Chet חֹזִים legisse. + חָלַם. Gen. XXVIII, 11. XLI, 5. Deut. XIII, 1. – חֲלוֹם, *somnium.* Ier. XXVII, 7. Legerunt tanquam partic. Paul.

'ΕΝΥΠΝΙΑΣΤΗ'Σ, *somniator.* בַּעַל חֲלֹמוֹת, *dominus somniorum.* Gen. XXXVII, 18.

'ΕΝΥΠΝΙ'ΖΟΜΑΙ, *somnio.* חָלַם, idem. Ies. XXIX, 7. Ita *Bielius* ex *Trommio.* Sed omnes libri ibi habent rectius ἐνυπνιαζόμενος.

'ΕΝΥ'ΠΝΙΟΝ, *somnium, insomnium.* חָלַם, *somnio.* Ier. XXIII, 25. – חֲלוֹם, *somnium.* Gen. XXXVII, 4. 5. 7. et alibi saepius. – חֵלֶם: חֶלְמָא chald. idem. Dan. II, 1. 3. sec. *Chis. Theod.* Dan. II, 4. 5. 6. – נֶפֶשׁ, *anima.* Ies. XXIX, 7. Libere verterunt. *Hesych.* ἐνύπνιον, ὄναρ.

'ΕΝΥ'ΠΝΙΟΝ ΕΙ'ΔΩ, *somnium video.* חָלַם, *somnio.* Gen. XLI, 1.

"ΕΝΥΣΤΡΟΝ, *ventriculus, primum ciborum in animalibus receptaculum*, etiam *intestinum, per quod egeruntur excrementa*, ac per metonymiam continentis pro contento *excrementa*, ut apud Latinos quoque *alvus* significat *ventrem et excrementa.* פֶּרֶשׁ, *stercus.* Mal. II, 3. ubi non legerunt בְּרֶשׁ, quae fuit sententia *Cappelli* in *Crit. S.* p. 606. Vide ad h. l. *Hieron. Gloss. MS. in Proph.* ἔνυστρον, τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας, ἐν ᾧ ἡ κοπρία. *Hesych.* ἔνυστρον, τὸ μέγα ἔντερον τῶν ζώων, ἡ κοιλία. *Suid.* τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον, τὸ τῶν

βρωμάτων δοχεῖον. – קֵבָה, *ventriculus.* Deut. XVIII, 3. In ed. *Rom.* utrobique scribitur ἔνυστρον, in *Francof.* autem ἤνυστρον. quod vide infra, et *Bocharti Hier.* P. I. Lib. II. c. 45. p. 505.

*'ΕΝΤΨΟ'Ω, *exalto, in altum tollo.* Dan. V, 4. ἐντψούμενος ἀπὸ τοῦ οἴνου, *crapulam habens,* pr. *vino exaltatus,* quae verba in Cod. *Chis.* obvia sine dubio respondent chald. בִּטְעֵם חַמְרָא, *in sapore s. dulcedine vini. Segaar* ad h. l. legere mavult ἀνυψούμενος.

'ΕΝΩ'ΠΙΟΝ, elliptice pro κατ' ἐνώπιον, *coram, in conspectu.* אַחֲרֵי, *post.* 2 Par. XXXIV, 31. אַחֲרֵי pro *coram* legitur quoque 1 Sam. VII, 2. – *אַף, *nares,* etiam *facies.* Deut. XXXIII, 10. sec. *Compl.* seu *Incertum* Interpretem. – לְאַפֵּי, *in facie.* 1 Sam. XXV, 23. – בְּבַיִת, *in domo.* 2 Reg. XI, 4. – *בְּדֶרֶךְ, *in via. Inc.* 1 Reg. II, 3. בִּדְרָכָיו, ἐνώπιον αὐτοῦ, *convenienter eius praeceptis,* quae saepe *viae Dei* dicuntur. – *בְּיַד, *in manu.* LXX sec. *Hex.* Iud. XII, 3. – בֵּין, *inter,* etiam *coram* ex usu arab. بين. Conf. *Schultens.* *Opera min.* p. 29 sequ. Iob. XXXIV, 37. – הֲלוֹם, *hic.* Gen. XVI, 13. Pro ἐνώπιον legere mallem ἐνώπιος, sc. εἰμὶ, hoc sensu: nam adhuc praesens sum s. vivo post hanc visionem. Eadem medela afferenda quoque est commati 14. quod hanc coniecturam meam mirifice confirmat. – לְחַי, *viventis.* Gen. XVI, 14. *Weplerus* in *Fragm. critt.* P. IV. p. 82. putat eos legisse לְחִי, *maxillam,* quod de *tota facie* explicaverint. Nimis coacte. Vide supra ad הֲלוֹם a me notata. – כָּל מְזִמּוֹת, *omnes cogitationes.* Ps. IX, 26. seu X, 4. Libere vertit, sensu tamen eodem. – בְּנֹאד, *in utero.* Ps. LV, 8. Ita et *Symmachus.* Legerunt לְנֶגְדְּךָ. – נֶגֶד. Exod. XXXIV, 10. 1 Sam. XII, 3. et alibi saepius. – לְנֶגֶד. Ps. XV, 8. XVII, 25. 27. etc. – *נָכֹחַ, *rectus.* Prov. VIII, 9. Legerunt נכח. – נֹכַח. Ex. XIV, 2. Iud. XVIII, 6. Prov. V, 21. – לְנֹכַח. Gen. XXX, 39. – *עוֹד, *adhuc.* 2 Par. XIV, 7. עוֹדֶנּוּ הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ, *adhuc ipsa terra ad facies nostras,* ἐνώπιον τῆς γῆς κυριεύσωμεν. Sed hic locus est admodum depravatus. Loco ἐνώπιον scribendum est ἐν ᾧ, sc. χρόνῳ, quod legitur in reliquis editt. ac codd. Illud ἐνώπιον e sequ. huc irrepsit. Nec quoque sana sunt verba τῆς γῆς κυριεύσωμεν, quae sunt alius interpretis, cui etiam tribuuntur in Hexaplis. Sine dubio LXX scripserant ἐν ᾧ ἡ γῆ ἐνώπιον ἡμῶν, ut iam *L. Bos.* recte ad h. l. observavit. – בְּעֵינֵי, *in oculis.* Ex. III, 21. XV, 26. et alibi saepius. – פְּנֵי, plur. constr. *facies,* Ex. XXIII, 15. – אֶל פְּנֵי. Ex. XXIII, 17. – אֶת פְּנֵי. Deut. XVI, 16. XXXI, 11. 1 Reg. XII, 6. – לִפְנֵי. Gen. XXIV, 51. XXX, 33. – מִלִּפְנֵי. Ies. XLVIII, 19. – מִפְּנֵי. Gen. XXXI, 35. Ios. X, 8. – עַל פְּנֵי. Gen. XI, 28. – קֳדָם. Chald. Dan. II, 9. 10. 11. III, 13.

'ΕΝΩ'ΠΙΟΣ, qui coram est, ex adverso situs, praesens. פָּנִים plur. *facies.* Ex. XXXIII, 11. Vide s. *"Αρτος*, et 'Ενώπιον ad hebr. הֲלוֹם.

"ΕΝΩΣΙΣ, unio, unitio. יַחַד, *una, simul.* 1 Par. XII, 17. – לְיַחַד, *ad simul. Al.* 1 Par. XII, 17. εἰς ἕνωσιν. *Hesych.* ἕνωσις, μίξις, σύζευξις. *Marc. Anton.* VI, 58.

'ΕΝΩΤΙ'ΖΟΜΑΙ, auribus percipio, attendo, ausculto. הֶאֱזִין Hiph. et semel in Pih. אָזַן. Gen. IV, 22. ἐνωτίσασθε, *auribus percipite. Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐνωτίσασθε, ἀκούσατε. Iob. XXXIII, 1. ἐνωτίζου, quod *Hesychius* per ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου interpretatur. Cohel. XII, 9. – הוחיל Hiph. a יָחַל, *exspectationem habeo.* Iob. XXXII, 10. *Exspectare verba alicuius* est in hac orationis serie *patienter audire aliquem dicentem.* – הִקְשִׁיב, Hiph. *ausculto.* Iob. XXIII, 18. – הֶאֱזִין et הקשיב iunctim. Ies. XLII, 23. – הִשְׁמִיעַ Hiph. *audire facio.* Ies. XLIV, 8.

'ΕΝΩ'ΤΙΟΝ, inauris, monile. נֶזֶם, idem. Gen. XXIV, 22. 30. *Aqu. Theod.* Iob. XLII, 11. *Rel.* Ez. XVI, 5. Conf. *Bartholin.* de *inaur. vett.* p. 15 sequ.

'ΕΜΠΛΟ'ΚΙΑ 'ΕΝΩ'ΤΙΑ, implexae inaures. נִזְמֵי אַף, *monilia naso impendentia.* Ies. III, 19.

'ΕΞ. Vide in ἐκ.

"ΕΞ, sex. חֲמִשָּׁה, *quinque.* Neh. VII, 67. – שֵׁשׁ: שִׁשָּׁה. Gen. XXX, 20. Exod. XVI, 26. – שֵׁת pro שֵׁשׁ. Chald. Dan. III, 1.

'ΕΞΑΓΓΕ'ΛΛΩ, enuncio, praedico, enarro. *אָמַר, *dico. Aqu. Symm.* Ps. XLIV, 2. ubi ἐξαγγέλλειν est *carmen dicere, canere.* – הִצִּיל, Hiph. a נָצַל, *eruo, libero.* Iud. XI, 26. Lectio ἐξηγγείλαντο, quam solus cod. *Oxon.* habet, vix locum habere potest. Sine dubio legendum est ἐξείλοντο. – נוֹדַע, Niph. a יָדַע, *notus fio.* Prov. XII, 17. Pro יִוָּדַע, *cognoscetur,* pronuntiarunt יוֹדַע, seriei orationis admodum convenienter. *Vulg. indicat.* – סִפֵּר: סָפַר, Kal et Pih. Ps. IX, 14. LV, 8. τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι. Suspicor LXX vertisse: τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλας σύ, et *enuntiare* accipiendum esse, tanquam *de libro pronuntiare.* Sir. XVIII, 3. ἐξαγγεῖλαι est *plene* et *plane explanare* ac *digne enarrare.*

'ΕΞΑΓΟΡΑ'ΖΩ, redimo. זְבַן Chald. *emo, redimo.* Dan. II, 8. καιρὸν ἐξαγοράζετε, h. e. *dilationem quaeritis.*

'ΕΞΑΓΟΡΕΥ'Ω, eloquor, profiteor, confiteor. *אָלָה, *iuro, adiuro.* 1 Reg. VIII, 31. ἐξαγορεύσῃ, nempe ἀράν. – הוֹדָה: הִתְוַדָּה, Hiph. et Hithp. a יָדָה. Lev. V, 5. XVI, 21. Num. V, 7. *Symm.* Prov. XXVIII, 13. *Vulg. qui autem confessus fuerit.*

'ΕΞΑΓΡΙΑΙ'ΝΩ, exaspero, exacerbo. הִתְמַרְמַר, *bile commotus sum.* Dan. VIII, 7. ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτόν, sec. *Vat. Plato Lys.* II, 206. B.

'ΕΞΑΓΡΙΟ'Ω, idem. הִתְמַרְמַר Hithp. a מָרַר, *exacerbo me.* Dan. VIII, 7. ἐξηγριώθη sec. *Alex. Ald. et Compl. Herodot.* VI. p. 572, 12. *Plato Leg.* IX, 870. A.

'ΕΞΑ'ΓΩ, *educo*, *produco*, etiam *duco et rapio ad supplicium.* הֵבִיא Hiph. a בּוֹא, *venire facio.* Iud. II, 1. sec. *Ald.* ubi reliqui libri εἰσήγαγον habent. Ezech. XVII, 12. ἐξάξει, e *patria vestra ducet.* - *הוֹבֵד, chald. *perdo*, *interficio.* Dan. II, 12. sec. *Chis.* ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς, sc. πρὸς θάνατον. *Bertholdtus* male supplet εἰς κρίμα, ut sit *litem intendere alicui, accusatum damnare.* - הִדִּיחַ Hiph. a נָדַח, *dispello.* Ier. XLVI, 27. - הִדְשִׁא Hiph. *herbasco. Symm.* Gen. I, 10. ἐξαγαγέτω. - הוֹצִיא Hiph. a יָצָא, *exire facio.* Raro etiam in Kal exstat, quod interdum notionem hiphil. habet, v. c. Gen. XI, 31. et Ezech. XIV, 22. LXX Gen. I, 24. VIII, 17. XV, 5. 17. 2 Par. XXIII, 14. ἐξάγειν notionem *violentiae* adiunctam habere videtur, et permutatur cum ἐκβάλλειν in codd. - הִזִּיל Hiph. a נָזַל, *fluere facio.* Ies. XLVIII, 21. ubi de fonte sermo est. - הֶחֱטִיא Hiph. *peccare facio.* 2 Reg. XXI, 11. ἐξήγαγε ἐν τοῖς εἰδώλοις sec. *Ald.* ubi fortasse ἐξάγειν est i. q. ἀπάγειν, *abstrahere secum*, *seducere*, *abripere.* Nam eos ἐξηπάτησε vel ἐξήμαρτε scripsisse minus est probabile. - הֶעֱבִיר Hiph. *transire facio.* 2 Par. XXXV, 23. 24. - הֶעֱלָה Hiph. *ascendere facio.* Ex. III, 8. Num. XXI, 5. Ier. XI, 7. - *יָגַע, *laboro*, in Pih. *fatigo.* Ios. VII, 13. sec. *Oxon.* Vide supra s. v. ἀνάγω. - הֵרִיץ Hiph. a רוּץ, *currere facio.* Gen. XLI, 14. ubi ἐξάγειν est *celeriter educere. Schol. ed. Rom.* δρομῇ ἤγαγον. - *הִשְׁמִיד Hiph. *disperdo*, *neco. Inc.* 2 Sam. XIV, 11. Vide supra s. הוֹבֵד, et infra s. קְטַל. - הִתְעָה Hiph. *errare facio.* Gen. XX, 13. - לָקַח, *accipio*, etiam *rapio ad supplicium.* Exod. XIV, 11. Ier. XXXV, 3. - פִּלֵּט, *libero.* Iob. XXIII, 7. ubi ἐξάγειν εἰς τέλος τὸ κρίμα est: *absolvere aliquem.* - קְטַל chald. *occido.* Dan. II, 14. sec. *Chis.* - שָׁרַץ, *abunde progigno.* Gen. I, 20. 21. - תָּאַר, *definio.* Ios. XV, 9. Sir. XXIII, 31. εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, in coetum populi palam adducetur, tanquam infamis et rea. Ibid. XLIV, 27. ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους, h. e. eique filium dedit admodum pium: ubi ἐξάγειν ἐκ τινὸς est *iubere s. facere aliquem gigni ex aliquo.*

'ΕΞΑ'ΔΕΛΦΟΣ, *fratris filius*, *patruelis*, *consobrinus.* Tob. XI, 14.

"ΕΞΑΙΜΟΣ, *exsanguis.* 2 Macc. XIV, 46.

'ΕΞΑΙ'ΡΕΣΙΣ, *exemptio*, *eductio.* Gen. XLIX, 5. מְכֵרֹתֵיהֶם, ἐξαιρέσεως αὐτῶν. Scribendum est ἐξ αἱρέσεως α., h. e. *sua sponte*, *non lacessiti*, ut legitur in *Ald.* et *Cat. Niceph.* ac recte edidit *Grabius.* Arab. מכר *machinari*, *dolum struere* notat. Fortasse quoque hebr. vocem deduxerunt

a בָּרָה, quod aliqui reddunt: *cogitare, insidiari, moliri, apparare.*

'ΕΞΑΙ'ΡΕΤΟΣ, *eximius, electus.* אֶחָד: אַחַד, *unus.* Gen. XLVIII, 22. ἐξαίρετον, sc. τόπον, locum *electum. Hesych.* ἐξαίρετον, ἐπίλεκτον, προηγούμενον. – בַּד, *linum, lineum. Aqu.* 1 Sam. II, 18. Non legit (ut *Cappellus* coniecit,) בַּר per Resch, *purus, mundus,* (quod nunquam a Graecis redditur ἐξαίρετος,) sed hebr. בַּד est i. q. אֶחָד, et notat *unicum, solum, solitarium,* unde לְבַד, *solum.* Ad hanc significationem respexerunt LXX 2 Sam. VI, 14. בַּד per ἔξαλλον transferentes. V. *Buxtorfii Anticrit.* p. 703. Caeterum suspicor, nomina intt. h. l. permutata esse, ac λινοῦν, quod sub *Symm.* nomine fertur, *Aquilae* vindicandum, ἐξαίρετον *Aquilae* autem reddendum esse *Symmacho.* – סְגֻלָּה, *peculium. Symm. Theod.* Ex. XIX, 5. ubi in *Symm.* pro ἐξαιρέτου vel ἐξαίρετος vel ἐξαίρετοι legendum erit. Conf. ad h. l. *Symm.*

'ΕΞΑΙ'ΡΕΤΟΣ ΕΙ'ΜΙ', *exemtus sum.* לָקַח, *capio, accipio.* Iob. V, 5.

*'ΕΞΑΙ'ΡΕΤΟΝ "ΕΧΩ, *selectum habeo,* h. e. *habeo, accepi.* לָקַח sequ. ל. *Symm.* Iud. XVII, 2. *Vulg. quos separaveras tibi.*

'ΕΞΑΙΡΕ'ΤΩΣ, *eximie.* בָּדָד, *solus. Aqu.* Deut. XXXII, 12.

'ΕΞΑΙΡΕ'Ω, et med. 'ΕΞΑΙΡΕ'ΟΜΑΙ, *tollo, eripio, libero, desumo.* בָּחַר, *eligo.* Deut. XXXIII, 11. ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐξέληται κύριος, in loco, quem *elegerit* dominus. Iob. XXXVI, 21. – גָּאַל, *redimo.* Ies. LX, 16. ἐξαιρούμενός σε, *liberans* te. *Hesych.* ἐξαιρούμενος, ἀποκομιζόμενος, ῥυόμενος. – הוֹצִיא Hiph. a יָצָא, *exire facio.* Ier. XXXIV, 13. – הוֹשִׁיעַ Hiph. a יָשַׁע, *salvo.* Ier. XLII, 11. – הִצִּיל Hiph. a נָצַל. Gen. XXXII, 11. XXXVII, 20. 21. 2 Sam. XIV, 6. ubi est *lites componere.* – הֶעֱלָה Hiph. *extraho, educo. Theod.* Iud. VI, 8. – הֶעְתִּיק Hiph. *transfero. Symm.* Iob. IX, 5. – הֵקִיץ Hiph. a קִיץ, *expergefacio.* 1 Sam. XXVI, 12. ἐξαιρούμενος sec. *Ald.* Reponendum sine dubio est ἐξυπνούμενος. – חִלֵּץ Pih. Lev. XIV, 40. 2 Sam. XXII, 20. *Aqu.* Deut. III, 18. ἐξῃρημένοι, *selecti, expediti.* Id. Deut. XXV, 10. – חָשַׂךְ, *subtraho. Symm* 1 Sam. XXV, 39. ἐξείλατο. – מִלֵּט Pih. 2 Sam. XIX, 9. 1 Reg. I, 12. Ez. XXIII, 5. – *מִשְׂגָּב, *arx, locus sublimis eoque tutus. Inc.* Psalm. XLVII, 4. εἰς τὸ ἐξελέσθαι αὐτήν. Sc. vox hebr. metaph. de eo usurpatur, *qui aliquem tutum praestat.* – נָצַר, *custodio.* Ps. LXIII, 1. ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου, timore inimici libera animam meam. Ps. CXXXIX, 4. Nah. II, 1. ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως. Legerunt נָצוּר מִצָּרָה, h. e. *servatus ex angustia.* – נָשָׂא, *fero.* Zach. V, 7. ἐξαιρούμενον, *sublatum.* – עִבֵּת Pih. *contorqueo.* Mich. VII, 3. ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθά. Legerunt, connectentes

cum initio v. sequ. וַיַּעֲבִירוּ הַטּוֹבִם, *abstulerunt bona eorum. Arabs:* فارذل, *et reprobo.* Legit ἐξέλωμαι ab ἐξελάω, *repello. Syrus: abominati sunt.* – עָזַר, *iuvo.* Ios. X, 6. – עָשָׂה, *facio.* Ies. XXXVIII, 15. – *עָשַׁק, *vim facio.* Ies. XXXVIII, 14. Pro עָשַׁק legerunt חָשַׁק, aut: חָשַׁף. – פִּלֵּט Pih. 2 Sam. XXII, 2. Ps. LXX, 1. – פָּצָה, *aperio*, etiam *aperiendo et disrumpendo vincula libero.* Ps. CXLIII, 7. – רָדָה, *sumo.* Iud. XIV, 9. – רָקַע, *expando.* 2 Sam. XXII, 43. Ita *Bielius Trommium* secutus. Sed perperam. Nam ἐξελοῦ, quod *Compl.* habet, pertinet ad חַפְּלְטֵנִי. – שֵׁיזִב Chald. Pah. Dan. III, 15. 17. 29. VI, 14.

ἘΞΑΙ'ΡΩ, *aufero*, *tollo*, *attollo*, *elevo*, *removeo*, *expello*, *exstirpo*, *exscindo*, *perdo*, it. *discedo*, *proficiscor*, *proficisci facio.* אִבֵּד Pih. *perdo.* Num. XXXIII, 52. – אָסַף, *colligo.* Gen. XLIX, 32. ἐξάρας τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν κλίνην, *attollens* pedes in lectum. – בִּעֵר Pih. *removeo.* Deut. XVII, 7: ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, *tolletis* malum ex vobis. Ib. v. 12. Iud. XX, 13. 2 Reg. XXIII, 24. – גָּאַל, *redimo.* Ier. XXXI, 11. – גָּדַע, *exscindo.* Ez. VI, 6. – *גָּעַל, *contemno*, *fastidio. Theod.* 2 Sam. I, 21. ἐξήρθη, *cum contemtu proiectus est.* – גָּרַע, *diminuo.* Ez. XVI, 26. Videntur legisse גָּדַע. – גָּרַשׁ, *expello.* Iud. II, 3. – הֱהִים, Hiph. a הוּם, *perstrepo.* Mich. II, 12. ubi pro ἐξελοῦνται *Hieron.* legit ἐξαλοῦνται. *Cappello in nott. critt.* p. 83. legisse videntur תֵּהִי מִנָּה, *erit ex ea*, h. e. *egredietur ex ea*, loco תְּהִימֶנָה, *tumultuabunt.* – הוֹרִישׁ Hiph. a יָרַשׁ, *possessione expello.* Iud. I, 20. 21. – הִכְחִיד Hiph. *exscindo.* Zach. XI, 8. – הֵנִיף Hiph. a נוּף, *agito. Aqu.* Ex. XX, 25. ἐξῆρες. Idem Ies. XIII, 2. ἐξάρατε χεῖρα, h. e. *manu elevata date signum.* – הִסְגִּיר Hiph. *dedo.* Amos. VI, 8. ἐξαρῶ πόλιν. Non legerunt וְהִשְׁמַדְתִּי, coll. IX, 8. sed sensum secuti sunt. – הֵסִיר Hiph. a סוּר, *facio reverti*, et bis in Kal. Ios. VII, 13. 1 Reg. XV, 14. – הֶעֱבִיר Hiph. *transire facio.* Zach. XIII, 2. – הִרְגִּיעַ Hiph. *quiescere facio.* Ier. L, 34. – הֵרִים Hiph. a רוּם, *attollo.* Gen. XLI, 44. Ies. LXII, 10. – הָרַס *destruo.* Mich. V, 11. – הִשְׁחִית Hiph. *perdo.* Ier. LI, 20. – הִשְׁמִיד Hiph. idem. Num. XXXIII, 52. Ios. VII, 12. – *חָתַת, *consternor. Aqu.* Ier. L, 36. Deduxit a חָתָה, *abripuit, abstulit.* Quid si ἐξαρθήσεται referatur ad נוּאֲלוּ sec. cod. *Norimb.* et collato loco Ies. XVI, 7.? – *טִמֵּא Pih. *contamino.* Ies. XXX, 22. sec. *Alex.* et *Compl.* ἐξαρεῖς, *tanquam impurum removebis.* – יָלַךְ: עָבַר, *eo*, *servio.* Ez. XX, 39. N. L. – יָצָא, *exeo*, *abeo.* Thren. I, 7. ubi pro ἐξήρθη (quod mihi merum glossema esse videtur) in aliis libris legitur ἐξῆλθε, sensu eodem. – כָּרַת: הִכְרִית, Kal et Hiph. *exscindo*, *abscindo.* 1 Sam. XX, 15. (ἐξαρθήσεται, tanquam legerit וַיִּכָּרֵת.) 2 Par. VII, 18. Ioel. I, 5. 9.

Adde *Aqu. Theod.* Ier. VII, 28. *Vulg. ablata est.* - מָנַע, *cohibeo. Intt. omnes* Ier. XLVIII, 10. ubi ἐξαίρειν *prohibere* notat. - מַסָּע, *profectio.* Num. X, 2. - נְטַל chald. *lavo.* Dan. VII, 4. - נָצַר, *servo.* Nah. I, 2. Legerunt נטל, a נָטַל, *tollere, attollere.* - נָמוֹט Niph. a מוֹט, *moveor.* Prov. XII, 3. ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται, radices iustorum non evellentur. - נִמְלַט Niph. *evado.* Cohel. VII, 27. - נָסַח, *evello.* Deut. XXVIII, 63. - נָסַע, *proficiscor*, et bis in Hiph. הִסִּיעַ. Gen. XXXV, 5. ἐξῆρεν, sc. πόδας, *discedebat.* Vide et Exod. XIII, 20. XIX, 2. Num. II, 9. *Hesych.* ἐξῆρεν, ἀπῆρεν. Ex. XIV, 19. ἐξῆρε δὲ, sc. ἑαυτὸν, *attollebat* autem se. Sic et ἐξᾶραι pro ἐξᾶραι ἑαυτὸ dicitur, ὅταν τι τῶν ὀρνέων εἰς μετέωρον ὕψος αἴρηται. Ita *Diod. Sic.* l. II. p. 133. de *struthocamelo:* διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξᾶραι (ἑαυτὸ) καὶ πέτεσθαι. Num. IV, 4. ὅταν ἐξαίρῃ (ἑαυτὴν) ἡ παρεμβολὴ, quando *moveantur* castra. Ex. XV, 22. ἐξῆρε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, *proficisci faciebat* Israelitas a mari rubro. - נָשָׂא, *attollo.* Gen. XXIX, 1. Num. XXIV, 2. ἐξάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς, *attollens* oculos: ubi cum ἐπαίρειν permutatur in codd. Ez. I, 19. ἐν τῷ ἐξαίρειν (ἑαυτὰ) τὰ ζῶα, cum attollerent se animalia. - נָשַׁל, *eiicio.* Deut. VII, 1. - *נִשְׁמַר, *servor. Symm.* Ps. XXXVI, 28. sec. *Vat.* (coll. ab *Adlero* in *Repertorio Bibl. et Or. Lit. Eichhorn.* T. XIV. p. 187.) ἐξαρθήσονται. Vide s. v. ἐκδικέω. - נָתַשׁ, *evello.* Deut. XXIX, 28. 2 Par. VII, 20. Ier. XII, 12. - *עֶבְרָה, *excandescentia, ira.* Ies. XVI, 6. Legerunt עברתי loco עֶבְרָתוֹ, *ira eius.* - סִלָּה Pih. *prosterno.* Thren. I, 16. ἐξῆρε, indeque *Vulg. abstulit.* Aut sensum expresserunt, aut respexerunt arab. سلّ, *rem sustulit.* - *סִלֵּף Pih. *perverto.* Deut. XVI, 19. - סְעָרָה, *turbo.* Ez. I, 4. XIII, 11. 13. πνεῦμα ἐξαῖρον, *ventus violentus, qui omnia rapit et tollit.* - סָפָה, *perdo.* Ps. XXXIX, 19. quaerentes animam meam, τοῦ ἐξᾶραι αὐτὴν, ut *perdant* illam. Conf. 1 Macc. III, 20. V, 3. 9. 11. - רוּשׁ, *pauperor.* Prov. XX, 16. ἵνα μὴ ἐξαρθῇς. Deduxerunt a יָרַשׁ, unde הוֹרִישׁ. - תָּמַךְ, *sustento.* Amos. I, 8. Legerunt תִּמָּחֶה, *exscindetur.* Esth. XIV, 9. ἐξᾶραι ὁρισμὸν στόματός σου, se *abolituros* decretum oris tui. Sir. XVI, 10. ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν, *extollentes se* in peccatis suis, s. *iactantes se* non timere Deum vindicem. Ibid. XIX, 3. ἐξαρθήσεται, *tolletur de numero viventium.* Ibid. XXXVI, 6. ἔξαρον ἀντίδικον, *perde* adversarium. *Hesych.* ἔξαρον, ἆρον, ἐξάλειψον. Conf. 1 Macc. III, 35. XII, 54. Sir. XXXVII, 7. πᾶς σύμβουλος ἐξαίρει βουλὴν, quicunque consilium dat, illud *laudat* s. *optimum praedicat.*

'ΕΞΑΙ'ΣΙΟΣ, *eximius, excellens, valde admirabilis, magnus, inusitatus, inopinatus.* מִפְלָאוֹת plur. *mirabilia.*

Iob. XXXVII, 16. - *מַיִם, *aquae. Inc.* Hab. III, 10. זֶרֶם מַיִם, *inundatio aquarum*, ὄμβρος ἐξαίσιος. - פִּתְאֹם, *repente.* Iob. IX, 23. θάνατος ἐξαίσιος, mors *inopinata.* Ib. XXII, 10. πόλεμος ἐξαίσιος, bellum *inopinatum.* - לְצַלְעוֹ, *ad latus eius.* Iob. XVIII, 12. πτῶμα ἐξαίσιον, exitium *inopinatum.* - קָרוֹב, *propinquus.* Iob. XX, 5. πτῶμα ἐξαίσιον, brevi peribit. Scil. *de propinquo* Orientales dicunt *de re admodum brevi.* - *רַב, *multus. Inc.* Hab. III, 15. - שֵׁמֶץ, *pauxillum,* sec. alios *susurrus.* Iob. IV, 12. οὐ δέξεταί μου τὸ οὖς ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ. Ita, ut opinor, coniectura ducti transtulerunt. *Hesych.* ἐξαίσια, ὑπέρμετρα, οὐκ ἐπιτήδεια, ἢ παντὸς ἐπέκεινα (adde θαύματος ex *Suida*), ὑπερβάλλοντα. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐξαίσια, μεγάλα, θαυμαστά.

ἘΞΑΙ'ΦΝΗΣ, *repente, subito.* פִּתְאֹם, idem. *Symm.* Iob. XXII, 10. LXX Prov. XXIV, 22. Ier. VI, 26. Mal. III, 1. - פֶּתַע. Hab. II, 7. - רֶגַע, *momentum.* Ies. XLVII, 9. *Symm.* Ps. VI, 11. - כְּתֻמָּם, *secundum perfectionem earum.* Ies. XLVII, 9. Num legerunt פִּתְאֹם, *subito,* aut e coniectura ita transtulerunt?

ἙΞΑ'ΚΙΣ, *sex.* שֵׁשׁ, *sex.* Iob. V, 19. - שֵׁשׁ פְּעָמִים, *sex vicibus.* 2 Reg. XIII, 19.

ἙΞΑΚΙΣΧΙ'ΛΙΟΙ, *sexies mille, sex millia.* שֵׁשֶׁת אֲלָפִים. Num. II, 9. III, 34. 1 Par. XXIII, 4.

ἘΞΑΚΟΛΟΥΘΕ'Ω, *sequor, obsequor.* הָלַךְ, *eo.* Amos. II, 4. - נִפְתָּה Niph. *pellicior.* Iob. XXXI, 9. פָּתָה in l. aethiop. notat *concupiscere,* ut *de Dieu* ad h. l. monuit. - פָּנָה, *respicio.* Ies. LVI, 11. πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, omnes suis tantum rebus *intenti sunt.* Sir. V, 2. μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σου, ne *obsequere* concupiscentiae tuae.

ἘΞΑΚΟΝΕ'Ω, *exacuo.* חָדַד, *acuor.* Ez. XXI, 11.

ἙΞΑΚΟ'ΣΙΟΙ, *sexcenti.* שֵׁשׁ מֵאוֹת. Gen. VII, 6. Exod. XII, 37. XIV, 7. - שְׁלֹשׁ מֵאוֹת, *trecenti.* 1 Sam. XI, 8. 1 Reg. V, 16. 1 Par. XI, 20. - שְׁמֹנֶה מֵאוֹת, *octingenti.* Neh. VII, 11.

ἙΞΑΚΟΣΙΟΣΤΟ'Σ, *sexcentesimus.* שֵׁשׁ מֵאוֹת. Gen. VII, 11. VIII, 13.

ἘΞΑ'ΚΟΥΣΤΟΝ ΠΟΙΕ'Ω, *auditum facio.* הִשְׁמִיעַ Hiph. a שָׁמַע, idem. *Symm.* Ps. LXV, 8. ἐξάκουστον ποιεῖτε, *celebrate. Athen.* VIII. p. 361. F.

ἘΞΑΚΡΙΒΑ'ΖΩ, *exacte perscrutor.* חָקַר, *investigo.* Iob. XXVIII, 3. *Theod.* 1 Sam. XX, 12. - *מָנָה, *numero.* LXX sec. *Hex.* Num. XXIII, 10. *Hes.* ἐξακριβάζει, ἐξιχνιάζει. *Ioseph. A. I.* p. 949, 2. *Eurip. Hipp.* v. 467.

ἘΞΑΚΡΙΒΟ'ΟΜΑΙ, idem. מָנָה, *numero.* Num. XXIII, 10. - *לְיַצָּבָא, *ad verum.* Dan. VII, 19. ἐξακριβώσασθαι sec. *Chis.* Non male quoad sensum. Adde *Soph. Trachin.* v. 432.

*'ΕΞΑΛΑΌΜΑΙ, *vagor, erro, incertus sum.* הָיַם, ar. هام, *vagari.* Mich. II, 12.

'ΕΞΑΛΕΙΠΤΡΟΝ, *peniculus, spongia*, item: *vas unguentarium.* מֶרְקָחָה, *conditura, pigmentum.* Iob. XLI, 22. ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον, habet vero mare pro *vase unguentario:* ubi *Schol.* per τρουλλίον μύρου interpretatur. *Aqu.* et *Symm.* μυρεψητήριον. *Pollux Onom.* X, sect. 121. τὸ δὲ ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἐξεχεῖτο τὸ μύρον, ἐξάλειπτρον ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν. Scil. v. 1062. ubi *Schol.* ἐξάλ. exponit ἀλάβαστρον, ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες, τὴν τοῦ μύρου λήκυθον.

'ΕΞΑΛΕΙ'ΦΩ, *deungo, oblino, obduco, deleo, oblitero, perdo.* גָּרַע, *diminuo, adimo.* Num. XXVII, 4. μὴ δὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα, ne *deleatur* nomen. - חֲמוֹר, *acervus.* Iud. XV, 16. ἐξαλείφων ἐξήλειψα αὐτούς, *delens delevi* eos. Assentior *Clerico*, qui putat eos e coniectura ita vertisse, cum non assequerentur, quid sibi vellent voces hebraicae. *Bocharto* (*Hieroz.* P. I. p. 172.) legisse videntur חרוב חרבתים, quia חָרַב notat *vastatus fuit.* *Rosenmüllerus* statuit, eos aliis punctis subiectis legisse: חֲמוֹר חֲמַרְתִּים. *Michaelis* vero in *Suppl.* P. III. p. 851. putat, illos verbum חָמַר in notione *scabendi, radendi*, quam ar. حمر habet, accepisse. - טוּחַ, *oblino.* Lev. XIV, 42. 43. 48. μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, h. e. μετὰ τὸ χρισθῆναι, ut explicat *Gloss.* in *Octat.* 1 Par. XXIX, 4. ἐξαλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ, ut *obducantur* illis parietes templi. - כָּפַר Pih. *aboleor.* *Symm.* Ies. XXVIII, 18. ubi de foedere sermo est. - מָחָה, *deleo, abstergo*, metaph. *perdo, destruo.* Gen. VII, 4. 23. ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς, *deleti sunt* de terra. *Hesych.* ἐξηλείφθησαν, ἀπώλοντο. Ex. XXXII, 31. ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου, *dele* me ex libro. Deut. IX, 14. Ps. L, 10. πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Vide et Ies. XLIII, 25. Ier. XVIII, 23. Sir. XLVI, 23. Adde *Theod.* Ez. VI, 6. - נִשְׁמַד Niph. a שָׁמַד, *perdor.* *Symm.* Ps. XXXVI, 38. - שָׁחַת: הִשְׁחִית Pih. et Hiph. *perdo.* Gen. IX, 15. ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα, ita ut *perderet* omne genus humanum. Ezech. IX, 8. XX, 17. Hos. XI, 10. 2 Macc. XII, 42.

'ΕΞΑΛΕΙΨΙΣ, *obliteratio, deletio, internecio.* גָּדֵר, *maceria, murus.* Mich. VII, 11. ubi ex sententia *Cappelli* legerunt גְּרָדַיִךְ, a rad. גָּרַד, quae ξύειν, *scabere, radere*, notat, significatione affini cum *delere.* - מַשְׁחִית, *perditio.* Ezech. IX, 6.

*'ΕΞΑΛΙ'ΖΩ, *evoco populum in concionem*, ab ἅλις, *fartim, confertim, acervatim*, unde ἀλίζειν et συναλίζειν est *acervare, congregare in unum locum.* קָבַץ, *congrego.* 2 Reg.

X, 18. ubi pro *συνήθροισε*, *congregavit*, posuit in margine *Grabius* lectionem cod *Alex.* velut mendosam *ἐξήλωσεν*. Vna litera mutata dedisset genuinum *ἐξήλισεν*. *Hesych.* *ἐξαλίζεται*, *συναθροίζεται*.

*'ΕΞΑΛΛΑΛΑΛΕ'Ω. Verbum fictitium, quod notat *magnifica*, *superba loqui*. דִּבֵּר נִפְלָאוֹת, *mirabilia loquor*. Dan. XI, 36. sec. *Chis.* *ἐπὶ τὸν θεὸν ἐξαλλαλαλήσει*: ubi *Theod.* *λαλεῖν ὑπέρογκα* habet. Fortasse scribendum divisim *ἔξαλλα λαλήσει*.

'ΕΞΑΛΛΆΣΣΩ, *immuto*, *commuto*, *alterno*, 'ΕΞΑΛΛΆΣΣΟΜΑΙ, vel 'Ἐξαλλάττομαι, *differo*, *diversus sum*. Sap. II, 15. *ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ*, *diversae semitae eius*. – חֲלִפוֹת, *mutationes*. Gen. XLV, 22. *ἐξαλλασσούσας* (sc. *ἑαυτὰς*) *στολὰς*, stolas alternantes. Dicuntur alias *ἀλλασσόμεναι*, quod vide supra.

*'ΕΞΑΛΛΟΙΌΩ, *altero*, *muto*, *ἀλλοῖον reddo*. 3 Macc. III, 21. ubi de immutandis sacris sermo est.

'ΕΞΆΛΛΟΜΑΙ, *exsilio*. מְנֻזָּרִים plur. *coronati*. Nah. III, 17. *ἐξήλατο*. Videntur legisse מִבְחַר: nam בחר est aliquando *exsilire*. – פָּצַח, *sonum edo*. Ies. LV, 12. *ἐξαλοῦνται*. Sine dubio ex aliis locis, ubi hoc dicitur. – קָלַל, *levis sum*. Hab. I, 8. *ἐξαλοῦνται*. *Bahrdtio* ad h. l. videntur LXX sono decepti loco קַלּוּ legisse גָּלוּ, a גּוּל, *salire*, *exsultare*, quae coniectura mihi non necessaria esse videtur. *Hesych.* *ἐξαλοῦνται*, *ἐκπηδήσουσιν*. – רִקֵּד Pih. Ioel. II, 5. Adde 1 Macc. XIII, 44.

'ΕΞΑΛΛΟΣ, *diversus*, *alienus*, *peregrinus*, item: *praestans*, *eximius*, *splendidus*. בַּד, *linum*, *lineum*. 2 Sam. VI, 14. Vide supra s. v. *ἐξαίρετος*. – *נִפְלָא, *mirabilis*. Dan. XI, 36. sec. *Chis.* – שֹׁנָה part. *diversus*. Esth. III, 8. 3 Macc. IV, 4. *ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαις*, ob poenas *maxime graves*. *Hesych.* *ἔξαλλα*, *διάφορα*, *λαμπρὰ*, *ἀλλόφυλα ἢ ἔξοχα*. *Gloss. MS. in Sap. Sal.* *ἐξάλλων*, *διαφόρων*.

'ΕΞΑΛΛΟΤΡΙΌΩ, *abalieno*, h. e. *emancipo*. 1 Macc. XII, 10.

'ΕΞΑΜΑΡΤΆΝΩ, *a scopo aberro* (Sic *ἐξαμαρτία* pro *ἀποτυχία* legitur apud *Soph. Antig.* v. 564.), deinde *pecco*, etiam *peccare facio*. חָטָא, idem. Hab. II, 10. ubi *Arabs* legit: *ἐξήμαρτες*, h. e. *peccare fecisti*, *τὴν ψυχήν σου*. Ita quoque *Syrus*. Soph. I, 18. – הֶחֱטִיא Hiph. 1 Reg. XIV, 16. XV, 26. XVI, 2. Adde *Inc.* Cohel. V, 5. *Symm.* Ies. XXIX, 21. – הִרְשִׁיעַ Hiph. *improbe ago*. Neh. IX, 3. Adde *Aristoph. Plut.* 916. *Xenoph. Cyrop.* II, 1, 6.

'ΕΞΆΜΗΝΟΝ, sc. *διάστημα*, *spatium sex mensium*, *semestre*. שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים 2 Reg. XV, 8. 1 Par. III, 4.

*'ΕΞΑΜΥΓΔΑΛΙ'ΖΩ, i. q. sequens ἐξαμυγδαλόω. מְשֻׁקָּדִים. *Aqu.* sec. cod. X. *Holm.* Exod. XXV, 33. ἐξημυγδαλισμένοι.

'ΕΞΑΜΥΓΔΑΛΟ'Ω, *in modum amygdalae efformo.* מְשֻׁקָּדִים part. plur. Pyh. *amygdalati, amygdalae speciem referentes.* *Aqu.* Exod. XXV, 33. sec. *Cat. Nic.* ἐξημυγδαλωμένην, ubi legendum ἐξημυγδαλωμένοι. Idem ib. v. 36. pro מִקְשָׁה, *ductile*, ἐξημυγδαλωμένη.

'ΕΞΑΝΑ'ΔΥΣΙΣ, *eruptio.* מִסְפַּחַת, *apostema, scabies, pustula.* *Aqu.* Lev. XIII, 6. - שְׁחִין, *ulcus.* *Aqu.* Lev. XIII, 18.

'ΕΞΑΝΑΛΙ'ΣΚΩ, *consumo, absumo, perdo*, et ἐξαναλίσκομαι, *pereo, exstinguor.* אָכַל, *edo, consumo.* Exod. XXXIII, 3. Deut. V, 25. - גָּוַע, *exspiro.* Num. XVII, 12. ἐξανηλώμεθα, *exstincti sumus.* Conf. *Aelian. V. H.* III, 18. fin. - הָדַף, *deturbo.* Deut. IX, 4. - הִכְרִית Hiph. *exscindo.* Lev. XXVI, 22. - הָמַם, *profligo.* Deut. II, 15. - הֵרִיק Hiph. a רִיק, *evacuo.* Lev. XXVI, 33. - הִשְׁמִיד Hiph. *perdo.* Thren. III, 65. - יָרַשׁ, *haereditario iure possideo.* Deut. XXVIII, 42. Sermo ibi est de locusta arbores ac terrae fruges corrumpente. Arab. قرش notat: *arreptum avide voravit cibum.* - כִּלָּה Pih. Num. XVI, 21. 45. Deut. VII, 22. Ier. IX, 15. *Inc.* Ez. XXXV, 13. - תָּמַם, *deficio.* Num. XIV, 35. 55. ἐξαναλωθήσονται, *peribunt.*

*'ΕΞΑΝΑ'ΣΤΑΣΙΣ, *expulsio e sede, eversio.* יְקוּם, *substantia, omne quod vivit in terra.* Gen. VII, 4. sec. *Compl.* et Cod. *Mosqu.* ubi alii l. ἀνάστασιν et ἀνάστημα habent, quod vide supra.

'ΕΞΑΝΑΤΕ'ΛΛΩ, *exorior*, it. *facio oriri, produco.* זָרַח, idem. Ps. CXI, 4. - הִצְמִיחַ Hiph. *germinare facio.* Gen. II, 9. Psalm. CIII, 15. - *שָׁלַח, *mitto, emitto.* Amos. I, 4. sec. *Compl.* et *Cyrillum.*

'ΕΞΑΝΘΕ'Ω, *effloresco.* *אֲבַעְבֻּעֹת, *inflationes.* *Symm.* Exod. IX, 9. φλυκτίδες ἐξανθοῦσαι. Potest ad ἕλκη referri, ut legendum sit: φλυκτίδας ἐξανθοῦντα, quae versio esset non unius vocis, sed duarum פֹּרֵחַ אֲבַעְבֻּעֹת. De *pustulis* usurpat etiam *Thucyd.* lib. II, 49. omninoque amant medici in morbis. V. *Reitz.* ad *Lucian. Nigrin.* T. I. *Bip.* p. 253. Caeterum ad Exod. l. l. pertinet fortasse glossa *Hesychii*: ἐξανθῆσαι, ἐκζέσαι, si nempe e coniectura *Ernesti* reponatur ἐξανθοῦσαι, ἐκζέουσαι. Certe LXX h. l. habent ἀναζέουσαι. - גָּמַל, *maturesco.* Ies. XVIII, 5. - הֵנֵיץ Hiph. a נוּץ, *germino.* Num. XVII, 8. ἐξήνθησεν. *Suidas*: ἐξήνθησεν, ἀνεβλάστησεν, ἀνέθαλλεν. Ps. LXXI, 16. CII, 14. tanquam flos agri, οὕτως ἐξανθήσει, sic *florebit.* *Hesych.* ἐξανθήσει, ἀνθήσει. - זָרַק, *spargo.* Hos. VII, 9. πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ. Libere verterunt.

- פרח et semel in Hiph. הפריח. Lev. XIII, 12. Ps. XCI, 15. Ies. XXVII, 6. Hos. XIV, 8. - פרח פרח. Ies. XXXV, 2. - פרח, *flos*. Nah. I, 4. - שלף, *educo*. *Al.* Psalm. CXXVIII, 5. *Theodoritus* auctor est, multos codd. habuisse ἐξανθῆσαι, ubi ἐξανθεῖν est *florem emittere*, non autem, ut quidem putant, *florem perdere*. Adde *Sir*. LI, 20.

'ΕΞΑΝΘΙ'ΖΩ, *colore inficio*, *floridis coloribus pingo*. צהוב, *fulvus*. Lev. XIII, 30. ubi tamen pro ἐξανθίζουσα alii habent ξανθίζουσα.

'ΕΞΑΝΙ'ΣΤΗΜΙ, *surgo*, it. *suscito*. הקיץ Hiph. a קיץ, *evigilo*. Ies. XXIX, 8. - חיה Pih. *vivifico*. Gen. XIX, 32. 34. - חרד, *trepido*. 1 Sam. XVI, 4. ἐξανέστησαν, *trepidi surrexerunt*. Alii habent ibi ἐξέστησαν. - יקץ, *expergisco*. 1 Reg. XVIII, 27. - נקם, *vindico*. Ez. XXV, 15. - פרח, *effloresco*. Ez. VII, 10. ἐξανέστηκεν ὕβρις. Bene quoad sensum. - קום, et in Hiph. הקים. Gen. XVIII, 16. XIX, 1. Ios. VIII, 7. 19. *Theod.* Iud. V, 12. ubi pro ἐξανίστατο legendum est ἐξανίστασο, ut habet *Procop.* et *Cat. Nic.* p. 150. - שות, *pono*. Gen. IV, 24. Sir. VIII, 14. μὴ ἐξαναστῇς, *ne assurgas in verba acria et contentiosa*, h. e. *ne litiges*, *contendas ac rixeris*. Ib. XVII, 17. ἐξαναστήσεται, *exsurget ad iudicium*, sc. Deus. Adde 1 Macc. IX, 40. et XI, 69.

'ΕΞΑΝΤΛΕ'Ω, *exhaurio*, *quod haustum est effundo*. דלה, *aquam ex puteo haurio*. Prov. XX, 5. - חשף, *nudo*, it. *exhaurio*. Agg. II, 17.

'ΕΞΑΠΑΤΑ'Ω, *seduco*, *decipio*. השיא Hiph. a נשא, *exactorem ago*. *Symm*. Ps. LXXXVIII, 23. Sed ibi loco ἐξαπατήσει legere mallem ἐξαπαιτήσει, coll. Nehem. V, 7. ubi eadem vox a LXX per ἀπαιτεῖν redditur. - התל Pih. *deludo*. Ex. VIII, 29. - *השתעשע Hithp. a שעע, *mollibus verbis decipior*, *mulceor*, ut infantibus fieri solet. *Symm*. Ies. XXIX, 9. - *שובב, *averto*, sc. a sana mente. *Symm*. Ies. XLVII, 10. Sus. 56. τὸ κάλλος ἐξηπάτησέ με, pulchritudo *seduxit* me. *Hesych.* ἐξηπάτησεν, ἐξεπλάνησεν. Idem: ἐξαπατᾷ, χλευάζει, δελεάζει, φενακίζει.

'ΕΞΑ'ΠΙΝΑ, *repente*, *subito*. *בעל, *dominus*, *princeps*. Lev. XXI, 4. Legerunt בעגל, quod syriace est *subito*. Arab. عجل notat *festinare*, *properare*, et عجلان *confestim*, *subito*. - *בשלוה, *in quiete*. Dan. XI, 21. et 24. sec. *Chis.* Respexerunt *chald.* huius vocis significationem. Vocabula enim chald. שליא, שלו, etc. *repente*, *subito* notant, teste *Buxtorfio Lex. Chald.* f. 2407. - כבלע infin. Pih. *cum tegunt*. Num. IV, 21. ἰδεῖν ἐξάπινα. *Vulg. nulla curiositate videant.* Sumserunt בלע in notione metaphorica. - פתאם. Ios. XI, 7. Ps. LXIII, 4. Ies. XLVIII, 3. - בפתאם. 2 Par. XXIX, 36.

- בְּפֶתַע פִּתְאֹם, *in momento subito.* Num. VI, 9. - כְּרֶגַע, *sicut momento.* Ps. LXXII, 19.

'ΕΞΑΠΙ'ΝΗΣ, idem. פִּתְאֹם, idem. Prov. VI, 15. - פֶּתַע. Prov. XXIX, 1. - בְּפֶתַע. Num. XXXV, 22. - כְּמוֹ רֶגַע. *Symm.* Thren. IV, 6. *Hesych.* ἐξαπίνης, αἰφνιδίως, ἐξαίφνης.

'ΕΞΑΠΛΟ'Ω, *expando, extendo.* מִתְלַהֲמִים part. Hithp. *contusus*; it. *blandiens.* *Theod.* Prov. XXVI, 22. λόγοι ἐνθυμίου, ὡς ἐξαπλούμενοι, sermones astuti, tamquam expansi. Num fortasse de *retibus expansis* cogitavit? *Hieronymus: quasi simplicia.* Itidem non male. - פָּרַשׂ, *expando. Symm.* Ies. XXV, 11.

'ΕΞΑΠΟ'ΛΛΥΜΑΙ, *pereo, intereo.* Sap. X, 6. Adde *Herodot.* IV, 173. pag. 277. *Eurip. Troad.* 1214. *Soph. Electr.* 591.

'ΕΞΑΠΟΡΕ'ΟΜΑΙ, *animi pendeo, plane haesito, prorsus animo concido, plane anxius et perplexus sum, obstupesco.* פּוּן. Ps. LXXXVII, 16. ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Non derivarunt a פּוּן, sed ab أفن, *consilii inops fuit.* - שָׁמַם, *stupeo, obstupesco. Aqu.* Iob. XXI, 5. *Hesych.* ἐξαπορηθῆναι, ἐξαφανισθῆναι, ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι.

'ΕΞΑΠΟΣΤΕ'ΛΛΩ, *emitto, dimitto,* etiam *eiicio, expello.* *גָּרַשׁ, idem. *Inc.* Ios. XXIV, 12. ubi est i. q. ἐκβάλλειν. Vide tamen ad h. l. *Scharfenbergium.* - הוֹלִיךְ Hiph. a יָלַךְ, *ire facio.* Iob. XII, 19. - הֵסִיר Hiph. a סוּר, *facio reverti.* 1 Reg. XV, 12. - יָצָא: הוֹצִיא Kal et Hiph. *exeo, exire facio.* Gen. XLV, 1. *Inc.* et LXX Exod. XXI, 2. 2 Reg. XI, 13. - מִשְׁלַח, *missio.* Esth. IX, 22. - שִׁלּוּחִ, *donum.* Mich. I, 14. - שָׁלַח et passim in Pih. שִׁלַּח. 1 Sam. VI, 3. μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενήν, ne quaeso vacuam illam *dimittatis.* Vide et Iob. XXII, 9. 1 Sam. X, 26. ἐξαπέστειλε ἅπαντα τὸν λαὸν, *dimittebat* omnem populum. 2 Sam. III, 14. ἐξαπέστειλε πρὸς Σαοὺλ, *mittebat* ad Saulem. Ioel. III, 13. ἐξαποστείλατε δρέπανα, *emittite* falces, coll. Marc. IV, 29. Apoc. XIV, 15. Iob. XXXIX, 3. ubi fortasse loco ἐξαποστελεῖς reponendum est ἐξαποστέλλουσι. Videntur tamen verba ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστελεῖς in LXX esse *Theodotionis*, qui ea posuerat pro verbis τῶν Ο', ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας, a librariis alienum in locum (v. 2. nempe) collocatis, quae coniectura auctoritate Cod. *Colbertini* a *Montf.* collati confirmatur. Adde *Aqu.* Ies. XV, 2. ubi nidus ἐξαπεσταλμένος s. *dimissus* est *is, de quo pulli avolarunt*, aut *ex quo pulli emissi et eiecti sunt.* - *שְׁלַח Chald. Dan. VI, 22.

*ΘΕ'ΛΩ 'ΕΞΑΠΟΣΤΕ'ΛΛΕΙΝ, *volo dimittere.* שַׁלַּח, *dimitto.* Exod. XI, 9.

'ΕΞΑΠΟΣΤΟΛΗ', *emissio.* שָׁלַח. *Theod.* Ies. XXVII, 8. 3 Macc. IV, 4. ubi *violentam eiectionem* notat, coll. v. 5.

*'ΕΞΑΠΟΤΙ'ΝΩ, *punio*, etiam in universum *rependo.* שָׁלַם, idem. 1 Sam. XXIV, 20. ἐξαποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ sec. *Ald.* ubi alii libri ἀποτίσει, alii vero ἀνταποδώσει habent.

'ΕΞΑ'ΠΤΩ, *incendo, accendo*, it. *annecto, alligo.* בָּעַר, idem. *Inc.* Iud. XV, 7. - דָּלַק, *fervide insector.* Thren. IV, 19. ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξήφθησαν, ubi tamen fortasse legendum est ἐξέπτησαν. - הֶעֱלָה Hiph. *ascendere facio.* Num. VIII, 3. ἐξῆψε τοὺς λύχνους. Fortasse legendum ἐξήρτησε. - *הצית. *Symm.* et LXX Amos. I, 14. - קָשַׁר, *alligo.* Prov. XXII, 15. ἄνοια ἐξῆπται καρδίαν (vel, ut alii rectius, καρδίας) νέου, stultitia *alligata est* vel *adhaeret* cordi iuvenis. *Suidas:* ἐξῆπται, ἐξῆρται, κρεμᾶται. Vide s. φλόξ.

*'ΕΞΑΡΘΡΕ'Ω, *luxo membra*, i. q. ἐξαρθρόω. עָמַל, *laboro.* Ion. IV, 10. οὐδὲ ἐξάρθρησας sec. *Ald.* Videtur hic ἐξαρθρεῖν de eo dici, qui graviore opere membra luxavit. Alias enim haec versio cum textu hebr. conciliari nequit.

**'ΕΞΑΡΘΡΟΣ, *articulis suis emotus, luxatus.* 4 Macc. IX, 13. ubi al. vitiose ἔξαρθος. Vide s. v. ἐξαρθρόω. *Zonaras Lex.* col. 755. ἔξαρθρος, ἀρθριτικός. *Hesych.* ἔξαρθρος, ἐκμελής. *Suidas* praeterea addit: ἐξωστεϊσμένος, q. d. *exossatus.*

'ΕΞΑΡΘΡΟ'Ω, *deartuo, artus loco moveo; membra luxo, et articulis emoveo.* הֵמְעִיד, Hiph. a מָעַד, *vacillare facio.* *Symm.* Ps. LXVIII, 24. 4 Macc. X, 5. Est ab ἔξαρθρος, h. e., interprete *Suida*, ἐκμελής, ἐξωστεϊσμένος.

'ΕΞΑΡΙΘΜΕ'Ω, *enumero.* מָנָה, *numero.* Gen. XIII, 16. Ps. LXXXIX, 13. - מִסְפָּר, *numerus.* Num. XXIII, 10. - מָסַר, *trado.* Num. XXXI, 5. Sermo ibi est de delectu ex Israelitarum copiis habito. - סָפַר. Gen. XV, 5. Deut. XVI, 9. Ps. XXI, 18. ubi pro ἐξηρίθμησαν cum *Grabio* legendum ἐξηρίθμησα. *Symm.* Ps. LV, 9. - ספרות plur. *numeri.* *Symm.* Ps. LXX, 15. *Theod.* Ier. XXXIII, 22. Sirac. I, 9. ἐξηρίθμησεν αὐτὴν, h. e. *optime cognitam ac perspectam habet.* Quae enim numeravimus, haec nobis non possunt non esse quam notissima. Sir. XVIII, 4. est i. q. ἐκδιηγεῖσθαι, *enarrare*, cum quo etiam ibi permutatur. *Vulg. enuntiabit.* Eodem modo *Syrus.*

'ΕΞΑΡΚΕ'Ω, *sufficio.* קָצַר, *decurtor.* Num. XI, 23. μὴ ἡ χεὶρ κυρίου οὐχὶ ἐξαρκέσει, nonne manus Dei sufficiat? sc. ad suppeditandum ipsis alimenta. Decurtata manus est symbolum virium non sufficientium. *Hes.* ἐξαρκέσει, ἐκποιήσει.

*'ΕΞΑΡΝΕ'ΟΜΑΙ, *nego, recuso.* 4 Macc. V, 35. Vide quoque *Pollucis Onom.* V, 104.

'ΕΞΑΡΠΑ'ΖΩ, *abripio, eripio, libero.* 1 Macc. VII, 29.

'ΕΞΑΡΣΙΣ, *elevatio, profectio*, it. *evulsio, exstirpatio.* מַסַּע, *profectio.* Num. X, 6. ἐπὶ τῇ ἐξάρσει αὐτῶν, *cum pro-*

ficiscuntur. – נָתוֹשׁ, inf. *evellendo.* Ierem. XII, 17. ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ, e medio tollam illam gentem *exstirpatione* et exitio, h. e. funditus illam gentem exstirpabo.

'ΕΞΑΡΤΑ'Ω, *suspendo.* חָבַר, *connecto, coniungo.* Ex. XXVIII, 7. ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσι ἐξηρτημέναι, in duabus partibus *suspensa.* In cod. *Alex.* legitur ἐξηρτισμένοι. Vnde *Gloss.* in *Octat.* ἐξηρτισμένοι, ἀποκρεμάμενοι. Sed praeferendum ἐξηρτημέναι. *Hes.* ἐξηρτημένοι, κρεμάμενοι, ἢ κεκοσμημένοι.

'ΕΞΑ'ΡΧΩ, *incipio, initium facio, maxime in canendo, praecino, cantu praeeo.* *עָוֹן, *iniquitas.* Hos. X, 10. ἐξαρχόντων, praecinentium. Loco עֲוֹנֹתָם legerunt עֲנוֹת. – עָנָה, *respondeo,* it. *canto.* Exod. XV, 20. ἐξῆρχε δὲ (subintellige ᾠδῆς, vel ᾠδὴν, vel ᾆσμα, vel αἴνου, vel simile quid) αὐτῶν Μαριὰμ, ex illis autem Miriam odam *incipiebat*, vel *praecinebat:* ubi Schol. *ed. Rom.* καὶ κατέλεγεν αὐταῖς. Ib. XXXII, 17. φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου (lege αἴνου) ἐγὼ ἀκούω, vocem praecinentium hymnum ego audio. Num. XXI, 17. Ps. CXLVI, 7. ἐξάρξατε, *Vulg. praecinite:* ubi male quidam putant LXX vertisse ἐξᾴσατε. Iudith. XVI, 1. ἐξάρχετε τῷ Θεῷ. *Hesych.* ἐξάρξατε, ἄρξατε μελῳδίας, ὑμνήσατε, προκατάρξατε, καταλέξατε. *Hes.* ἐξάρξατε, προκατάρξατε, καταλέξατε. *Pausan.* V, 18. p. 423. Ἀπόλλων ἐξάρχων τῆς ᾠδῆς. *Hom. Od.* δ, v. 18. seq. *Hesiod. Scut. Herc.* 205. *Theocrit. Id.* VIII, 62. Conf. *Spanhem. Obss. in Callim.* pag. 334. et ad *Iulian.* pag. 23. nec non *Sturzii Lexic. Xenoph.* s. h. v.

'ΕΞΑ'ΡΧΟΜΑΙ, *incipio.* 1 Macc. IX, 66.

'ΕΞΑΣΘΕΝΕ'Ω, *prorsus imbecillis sum, omnibus viribus destituor.* הִכְשִׁיל, Hiph. *facio impingere, labefacto.* Ps. LXIII, 8. ubi ἐξασθενεῖν transitive accipiendum videtur, ut quoque simplex ἀσθενεῖν Mal. II, 8. legitur.

* 'ΕΞΑΣΚΕ'Ω, *exerceo.* 4 Macc. V, 23. ἀνδρείαν ἐξασκεῖν, ut nos fortitudini assuefaciamus. Alii habent ἐξασκεῖ, sensu fere eodem. Ib. XIII, 23.

'ΕΞΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, *effulguro, effulgeo, fulguris instar emico, remico.* בָּרָק, *fulgur, fulgor.* Nah. III, 3. ἐξαστραπτόντων ὅπλων, armorum fulgurantium. – מִתְלַקַּחַת, part. Hithp. foem. *interceptus,* aut *sese reciprocans.* Ez. I, 4. πῦρ ἐξαστράπτον, ignis *effulgurans.* Ita quoque *Chald.* et *Arabs.* – קָלָל, *tersus.* Ez. II, 7. ὡς ἐξαστράπτων χαλκὸς, tanquam aes *effulgurans.* Dan. VI, 10. sec. *Chis.*

'ΕΞΑΤΙΜΑ'ΖΩ, *dehonesto, despicio.* בָּזָה, *sperno.* 1 Sam. XVII, 43. *Soph. Oed. Col.* v. 1442.

'ΕΞΑΤΙΜΟ'Ω, idem. נִכְלַם, Niph. *erubesco.* Ezech. XVI, 60.

'ΕΞΑΥΧΕΝΙΣΜΟ'Σ, *excervicatio.* פֶּרֶק, *dilaceratio, extorsio.* *Aqu.* Nah. III, 1.

'ΕΞΑΦΙ'ΗΜΙ, *dimitto.* 2 Macc. XII, 24. ἐξαφεῖναι σῶον. *Strabo Geogr.* XVII. p. 1160. D.

'ΕΞΕΓΕΙ'ΡΩ, *excito, suscito.* הִבְעִיר, Hiph. *depasco.* 1 Reg. XVI, 3. Legisse videntur eliso Beth מֵעִיר ab עוּר. - הֵטִיל, Hiph. a טוּל, *abiicio, iniicio, immitto.* Ion. I, 4. ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν. Bene quoad sensum. - הֵקִיץ a קוּץ, *evigilo. Aqu. Theod.* Iob. XIV, 11. LXX Ps. III. 5. LXXII, 20. Dan. XII, 2. - חַיִּים, plural. *vita.* Ies. XXXVIII, 16. ἐξήγειράς μου τὴν πνοήν. - חוֹלֵל, Pih. a חִיל, *parturio.* Prov. XXV, 24. βορέας ἐξεγείρει νέφη. Bene quoad sensum. - יָעַד, *constituo.* Ez. XXI, 16. οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται, quocunque facies tua sese obverterit. *Hieron. quocunque faciei tuae erit appetitus.* Videtur legisse ἐξορέγηται. - יָקַץ, *evigilo.* Gen. XXVIII, 16. XLI, 22. Iud. XVI, 15. 21. - *לֹא נָתַן תְּנוּמָה, *non do dormitationem. Inc.* Prov. VI, 4. ἐξεγέρθητι. - *מִמֶּנִּי, *ex me. Inc.* sec. *Cat. Niceph.* pag. 151. Iud. V, 14. ἐξεγεῖρου: nempe, ut e Cod. *Oxon.* patet, temeritate librarii pro ἐξ ἐμοῦ. - *נָעַר, *fremo.* Ierem. LI, 58. ἐξηγέρθησαν; quasi esset Niphal ab עוּר. - נָשָׂא, *attollo.* Ez. XI, 22. - סָעַר, *procellis agitor.* Ion. I, 13. - עֵדֶר, *grex.* Iud. V, 16. ubi pro עֲדָרִים legisse videntur עִירִים, quod *vigiles* notat. - עוּר, in Kal, Niph. Pih. Hiph. et Hithp. Sic legitur pro הִתְעֹרֵר apud *Inc.* et LXX Cant. II, 7. LXX Iud. V, 12. 1 Par. V, 26. Esdr. I, 1. 5. - עָרָה, Pih. *nudo.* Hab. III, 12. Videntur deduxisse ab עוּר et legisse תֵּעַר, nam הֵעִיר est *vigilare, excitare. Inc.* Hab. III, 9. ubi de arcu dicitur, qui *tenditur.* Videntur enim olim arcum obvelasse, ut sagittae eo facilius scopum ferirent. - קוּם: הֵקִים, Kal et Hiph. Num. X, 35. 2 Sam. XII, 11. Esth. VIII, 5. - רָדָה, *dominor.* Num. XXIV, 19. Videntur permutasse hanc vocem cum רוּר. - שָׁאַג et נָעַר, *rugio, rudo* iunctim. Ierem. LI, 58. - שָׂגַב יֶשַׁע, *extollor salute.* Iob. V, 11.

'ΕΞΕ'ΔΡΑ, *exedra, cella porticibus addita ad colloquendum sive meridiandum, in qua frequentes sedes.* חָצֵר, *atrium.* Ez. XLII, 5. - טוּר, *ordo, series.* Ezech. XLVI, 24. - טִירוֹת, plur. idem. Ezech. XLVI, 24. - לִשְׁכָּה, *cubiculum.* Ez. XL, 46. XLIV, 19. *Symm.* 1 Sam. IX, 22. et Ez. XL, 17. ac XLII, 1. ἐξέδραν, quam vocem tamen *Syro* tribuit *Theodoretus* in *Comment.* ad h. l. p. 1022. - צֶלַע, *laterale cubiculum.* Ez. XLI, 11. *Gloss.* Ἐξεδρα, *triclinus, ala,* ubi *triclinus,* docente *Kuhnio* ad Polluc. I. c. 8. s. 79. p. 51., adiective sumitur. *Polluci* scribitur ἐξέδρα. Ἐξέδρα, inquit, ἵνα συγκάθηνται. Vide *Drusium* in *Fragm.* p. 662. et *Valesium* in *Euseb.* p. 232.

*'ΕΞΕΙΚΑ'ΖΩ, *effingo, effigiem alicuius exprimo.* הִתִּיר, Hiph. a נָתַר, *libere ferri sino, solvo, exsilire facio. Incert.*

Hab. III, 6. ἐξεἰκασε. Num fortasse scribendum est ἐξέτηξε? Cf. supra s. v. διατήκω.

'ΕΞΕΙΚΟΝΊΖΩ, *effingo, formo, figuro, omnibus lineamentis ad exemplum effingo.* אָסוֹן, *exitium, mors.* Exod. XXI, 22. ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικονισμένον, egrediatus infans eius non *rite formatus*, aut *perfectus et maturus:* ubi verbis μὴ ἐξ. respondent in textu וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן, *et non fuerit mors.* Vide et v. 23. *Hottingerus* in *Thes. Phil.* pag. 574. iudicat, ἐξεικ. e margine irrepsisse in textum, cui illustrationis gratia fuerit adscriptum. *Grotio* ad h. l. legisse videntur מסמן. *Suidas* et *Hesych.* ἐξεικονισμένον, μεμορφωμένον. Ita etiam *Phavorinus*, apud quem praeterea additur ἢ τέλειον.

'ΕΞΕΙΜΙ, *exeo.* יָצָא, idem. Ex. XXVIII, 31.

*'ΕΞΕΙ͂ΝΑΙ, *licere*, i. q. καθήκειν. 3 Maccab. I, 11. διὰ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους ἐξεῖναι εἰσιέναι, quia nec Iudaeis intrare templum liceret.

'ΕΞΕΚΚΛΗΣΙΑ'ΖΩ, *in concionem evoco, congrego, publice proclamo.* הִקְהִיל, Hiph. *congrego.* Lev. VIII, 4. ἐξεκκλησίασε πᾶσαν τὴν συναγωγήν, *congregabat* omnem conventum. Num. XX, 10. 1 Par. XIII, 5. *Hes.* et *Suid.* ἐξεκκλησίασε, συνήθροισεν. - קָבַץ, idem. 2 Par. XV, 6. - קָהָל, *congregatio.* 2 Par. XXIV, 6. - *קָלָה, *uro, torreo frigendo.* 2 Sam. XX, 14. ἐξεκκλησιάσθησαν. Secuti autem sunt lectionem marginalem יִקָּהֲלוּ, a קָהַל. - קָרָא, *voco, convoco.* Ierem. XXXVI, 9. ἐξεκκλησίασαν νηστείαν, *publice proclamabant* ieiunium. 1 Macc. VI, 19. XII, 35.

'ΕΞΕΛΑΥ'ΝΩ, *expello, abigo.* נָגַשׂ, *exigo, exactione premo.* Zach. IX, 8. - שָׁלַח, Pih. *mitto, emitto.* *Symm.* Ps. XLIV, 3. ἐξήλασας αὐτούς, *expulisti* eos.

'ΕΞΕΛΕ'ΓΧΩ, *redarguo, convinco.* הוֹכִיחַ, Hiph. a יָכַח. Ies. II, 4. Mich. IV, 3. Cf. Sap. XII, 17.

'ΕΞΕΛΚΥ'Ω, *extraho.* הוֹרִישׁ, Hiph. a יָרַשׁ, *possessione expello.* Iob. XX, 15. - מָשַׁךְ, *traho.* Gen. XXXVII, 28. - נָתַק, *evello.* Iud. XI, 32. - שָׁאַף, *haurio, exhaurio.* *Theodot.* aut LXX sec. *Hex.* Iob. XXXVI, 20. μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα. *Vulg. ne protrahas noctem*, ubi ἐξελκύειν i. q. simplex ἑλκύειν esse videtur. Adde *Herodot.* II, 70. p. 115.

'ΕΞΈΛΚΩ, idem. מִיץ, *pressura.* Prov. XXX, 33. ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ubi ἐξέλκειν *vi elicere* notat.

'ΕΞΕΜΕ'Ω, *evomo.* גָּעַשׁ, *commoveor.* Ierem. XXV, 16. Potest quidem vomitus a concussione stomachi dici, fortasse tamen vomitum ex mera coniectura posuerunt. - קִיא: הֵקִיא, Kal et Hiph. Iob. XX, 15. Prov. XXIII, 8. ubi pro ἐξεμέσει substituit ἐξεμέσῃ in secunda persona *Grabius Proleg.* T. IV. c. 4. §. 3. *Symm.* Lev. XVIII, 28.

* 'ΕΞΕ'ΝΑΝΤΙ, *ex adverso, e regione.* נגד. *Aqu.* Ez. XL, 2. ubi LXX ἀπέναντι habent.

* 'ΕΞΕΝΑΝΤΙ'ΑΣ, et quandoque 'ΕΞ 'ΕΝΑΝΤΙ'ΑΣ, *ex adverso, e regione.* אֶל מוּל, idem. Ex. XXVIII, 25. XXXIX, 17. - אֶל מוּל פְּנֵי. 2 Sam. XI, 15. - *ממול. *Aqu.* et LXX 2 Sam. V, 23. - נֶגֶד. Ios. VI, 20. VIII, 11. Neh. III, 29. 30. - לְנֶגֶד. Neh. III, 28. Dan. X, 13. Hab. I, 3. - מִנֶּגֶד. Iud. IX, 17. XX, 34. Neh. III, 25. 27. - נֹכַח. 1 Reg. XXII, 35. 2 Par. XVIII, 34. - אֶל עֵבֶר. *Symm.* Deut. XXX, 13. - *מֵעֵבֶר, *a transitu. Symmach.* 1 Reg. IV, 12. 2 Sam. X, 16. - לִפְנֵי, *ad faciem.* Exod. XIV, 2. 9. - *מִפָּנִים, *a faciebus. Inc.* 2 Sam. X, 8. cuius loco LXX habent: ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας, ubi duae versiones coaluisse videntur, et ἐξεναντίας sine dubio e margine irrepsit. - קָדִים, *oriens.* Ez. XLVII, 3. - קָדִימָה, *orientem versus,* etiam *ventus orientalis.* Hab. I, 9. In l. chald. קוֹדָם est *ante, coram, ex adverso.* Fortasse quoque קָדִימָה permutarunt cum קֵדְמָה, *antrorsum,* quod est á קֶדֶם cum ה parag. - קֵדְמָה, idem. Ios. XIX, 12. 13. - *קִדְמַת, constr. *ad orientem.* 1 Sam. XIII, 5. - לִקְרַאת, *in occursum.* 1 Sam. X, 10. XVII, 2. 21. Ps. XXXIV, 3. *Symmach.* Ps. LVIII, 5.

'ΕΞΕΡΑ'Ω, *evacuo, effundo,* etiam *evomo,* i. q. ἐξεμέω. קִיא, idem. *Aqu.* Lev. XVIII, 28. ἐξήρασεν.

'ΕΞΕΡΓΑ'ΖΟΜΑΙ, *efficio.* פָּעַל, *operor.* Psalm. VII, 14. XXX, 25.

'ΕΞΕΡΓΑΣΤΙΚΟ'Ν, sc. πρᾶγμα, *elaboratum ac perfectum opus, elaborata pertractatio.* 2 Macc. II, 32. τὸ ἐξεργαστικὸν τῆς πραγματείας παραιτεῖσθαι, *operosam* vero *negotii cuiusque persecutionem* omittat.

'ΕΞΕΡΕΥ'ΓΟΜΑΙ, *eructo, copiose emitto.* הִבִּיעַ, Hiph. a נָבַע, idem. Ps. CXVIII, 170. CXLIV, 7. - הֵפִיק, Hiph. a פוק, *expromo.* Ps. CXLIII, 15. - רָחַשׁ, *ebullio.* Ps. XLIV, 1. ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν, *gestit* animus meus *proferre* verba laeta. - שָׁרַץ *repto, abunde progigno.* Ex. VIII, 3. ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους; coll. Sap. XIX, 10. *Hes.* ἐξηρεύξατο, προεβάλετο, ἐξήμεσεν, ἐξέπεμψεν. *Suid.* ἐξερεύξεται (lege ἐξερεύξηται), ἐκφέρῃ, ἐξενέγκῃ.

'ΕΞΕΡΕΥΝΑ'Ω, *perscrutor, diligenter scrutor.* *חָבַשׁ, *obligo. Aqu. Theod.* Iob. XXVIII, 11. Legerunt חָפַשׂ, *scrutari,* per transmutationem literarum eiusdem organi ב et פ. Sic בצע et פצע, ברזל et פרזל, *ferrum.* - חָפַשׂ, *perscrutor, pervestigo. Theod.* Ps. LXXVI, 7. *Symm.* Ps. LXIII, 7. LXX 1 Sam. XXIII, 23. Ps. LXIII, 6. - חֵפֶשׂ, *perscrutatio.* Ps. LXIII, 6. - חָקַק, *decerno.* Iud. V, 14. Loco מְחֹקְקִים legerunt מְחַקְרִים, h. e. *hostem perscrutaturi et debellaturi.* - חָקַר, *scrutor, perscrutor.* 1 Par. XIX, 3. *Symm.* Ps. XLIII, 21. - חָשַׂף, *denudo.* Ioel. I, 7. Legerunt חִפְּשָׂה. - נָגַשׂ, *exigo.* Zach. X, 4. - נָצַר,

custodio. Psalm. CXVIII, 2. 34. 69. 114. - נָקַשׁ, *illaqueo.* Ps CVIII, 10. Legerunt יְבַקֵּשׁ, ב pro נ, quod saepius *Hieronymus* in illis Intt. notare solet. Fieri tamen potuit, ut existimarent, quia נ est ex servilibus, נָקַשׁ aliquando esse idem quod קָשַׁשׁ, quod חָפַשׂ *inquirere, scrutari, excutere curiose et dilegenter* explicant. Vide s. v. ἐκζητέω. Quidquid sit, tamen sensum bene et graphice fere expresserunt. - קַרְקֵר, Pih. *destruo. Symm.* Num. XXIV, 17. ἐξερευνήσει. Sine dubio scribendum ἐξερημώσει, aut ἐξερείψει. - *קָדְקֹד, *vertex. Theodot.* Ier. XLVIII, 45. ἐξερεύνησεν. Vide antec. קַרְקַר. - שָׁאַל, *rogo, h. l. interrogando scrutor.* Deut. XIII, 14. - חוּר, *speculor, considero. Aqu.* Cohel. I, 13.

'ΕΞΕΡΕΥ'ΝΗΣΙΣ, *perscrutatio.* מְחֻפָּשׂ, part. Pyh. *perscrutatum.* Ps. LXIII, 6. *Symm.* et LXX h. l. מְחַפֵּשׂ transitive et active acceperunt, secus quam Massorethae, qui in Pual ponunt.

'ΕΞΕΡΗΜΟ'Ω, *desolo, devasto, evacuo.* הֶחֱרִיב, Hiph. *exsicco.* Iud. XVI, 25. 2 Reg. XIX, 24. ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμοὺς, *evacuavi aqua vestigio pedis mei omnes fluvios.* Ies. L, 2. ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν. Vide et Ier. LI, 36. Hos. XIII, 15. et Nah. I, 4. Adde Amos. VII, 9. sec. *Alex.* et *Barb.* et *L. Bos. Proleg.* c. 3. ad Nah. I, 4. - הֶחֱרִים, Hiph. *perditioni devoveo.* Ierem. XXV, 9. - הִשְׁאָה, Hiph. *vasto.* Ies. XXXVII, 26. - הֵשַׁם, Hiph. a שָׁמַם, *desolo, devasto.* Lev. XXVI, 31. 32. - חָרֵב, *desolatus.* Hagg. I, 4. - שָׁמֵם, idem. Ies. LXI, 4.

'ΕΞΕΡΠΟ'Ω, *repo.* שָׁרַץ, idem. *Aqu. Theod.* Exod. I, 7. ἐξήρποσαν, pro quo *Montfauc.* legendum suspicatur ἐξήρπωσαν. *Fischerus* in *Proluss. de vitiis Lex. N. T.* p. 680. scribere mavult ἐξείρπωσαν (quae est forma imperfecti Alexandrina verbi ἐξέρπω), h. e. *genus suum magna copia propagarunt. Scharfenbergius* ad h. l. cum *Schulzio* not. ad *Theodoret.* T. I. p. 820. reponit ἐξήρπυσαν, cum ἐξερπόω verbum dubiae auctoritatis esse videatur.

*'ΕΞΕΡΠΥ'ΖΩ, *prorepo, abunde progigno.* רָחַשׁ. *Inc.* Ps. XLIV, 2. ἐξείρπυσε, quod *Montf.* reddidit *irrepsit.* Respexit usum vocis רְחַשׁ in l. chald. *produxit.* Cf. Ps. CV, 30. *Suidas:* ἐξερπύσασι, βαδίσασι.

'ΕΞΕ'ΡΠΩ, *erpo, proserpo, prorepere facio, produco.* שָׁרַץ, *repo, abunde progigno.* Ps. CIV, 29. ἐξεῖρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, *produxit in maxima copia* (seu *scatuit, s. ebullit*) terra ranas. *Suidas:* ἐξεῖρψεν, ἀνέδωκεν. *Aqu. Symm.* Gen. I, 20. ἐξεῤψάτω. *Theod.* ἐξερψάτωσαν. *Symm.* Ex. I, 7. ἐξῆρψεν. *Inc.* Lev. XX, 20. Vide *Fischeri Clav.* p. 50. ac *L. Bos. proleg.* c. III. ad Gen. I, 20.

'ΕΞΕ'ΡΧΟΜΑΙ, *exeo, egredior, evado, effugio.* אָשֵׁם, *reus.* Hab. I, 11. ἐξελεύσεται, ubi tamen alii, et qui-

dem rectius, uti videtur, ἐξιλάσεται habent. – בוא, *venio*. *Symm.* Ies. XIII, 2. ubi pro impresso ἐξελθέτωσαν *Montfauc.* legere mavult εἰσελθέτωσαν, qua tamen coniectura commode supersedere possumus. Nam ἐξέρχεσθαι est h. l. *egredi in bellum*, *invadere*, *adoriri*. *Theod.* Prov. XXXIII, 30. LXX Num. X, 9. ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον. Iud. IX, 27. 1 Sam. IV, 3. – הגיח, Hiph. a גוח, *prodeo*. *Al.* Iud. XX, 33. – חלץ, Pih. *eruo*. Lev. XIV, 43. μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοὺς λίθους, post lapides evulsos. Sic et nos voce *herausgehen* uti solemus. – ילך, *eo*. Gen. XII, 1. – יצא, *exeo*. *Aqu.* Ps. LXXII, 7. ἐξῆλθον ἀπὸ στέατος οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ubi ἐξέρχεσθαι *procedere*, *prodire* notat. LXX Gen. XV, 4. ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, h. e. qui *originem* ex te *trahet*. Vide et Gen. XVII, 6. XLVI, 27. Mich. V, 2. Ex. XXXII, 23. ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος, *factus* inde *est* hic vitulus. Num. XX, 18. ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι, in bello exibo contra te. Vide et Num. XX, 20. XXI, 23. Num. XXIV, 24. ἐξελεύσεται, quod vero in edit. *Breiting.* recte emendatum videtur in ἐξελεύσονται, sequitur enim καὶ κακώσουσιν. Deut. XXVIII, 7. 25. Confer et Prov. XXX, 27. ubi יצא per ἐκστρατεύειν exponitur, et supra in v. ἐξοδεία et ἐξοδία. Ps. LIX, 11. οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεὸς, ἐν δυνάμεσιν ἡμῶν. *Suidas* ad h. l. respiciens οὐκ ἐξελεύσῃ interpretatur οὐ στρατηγήσεις ἡμῶν, coll. Ps. XLIII, 10. ubi *Inc.* (sec. *Chrysost.* in *Catena PP.* T. I. pag. 813.) loco οὐκ ἐξελεύσῃ apud *Symmachum* habet οὐ προέρχῃ. Iob. XXIII, 11. ἐξελεύσομαι ἐν ἐντάλμασίν σου, ubi ἐξέρχεσθαι est i. q. πορεύεσθαι. *Symm.* et LXX Cant. V, 7. ψυχή μου ἐξῆλθεν. *Vulg.* *anima mea liquefacta est*, sc. misericordia cum amore coniuncta. 'Εξέρχεσθαι ἡ ψυχὴ de eo dicitur, *qui est in ecstasi aut admodum commovetur animo*. Coh. VII, 18. ἐξελεύσεται τὰ πάντα, *evadet*, *effugiet omnia*. Ies. XLVIII, 1. ἐξ 'Ιούδα ἐξελθόντες, e Iuda *originem nacti*, coll. 1 Maccab. I, 12. – *ישב, *sedeo*. LXX sec. *Hex.* Iud. XVI, 12. In hebr. voce h. l. et v. 9. praeter notionem *collocatum esse* etiam latet notio *prosiliendi ac erumpendi*, i. q. series orationis postulat. – מוצא, *exitus*. Num. XXX, 15. – מיצאים, plur. *prognati*. 2 Paral. XXXII, 21. ἐξελθόντες (*Al.* rectius ἐκ τῶν ἐξελθόντων, sc. τινές. Conf. Ies. XXXV, 9. ubi in τῶν πονηρῶν θηρίων subintelligendum τί. V. *L. Bos. Ellips. gr.* p. 195.) ἐκ κοιλίας αὐτοῦ. – *מסע, *profectio*. Gen. XIII, 3. sec. *Compl.* – נאסף, *congregor*. Iud. X, 17. ἐξῆλθον, congregati egrediebantur. – נבהל, Niph. *perturbor*. Ierem. LI, 32. ἐξέρχονται, *festinanter egressi sunt*, *et fuga se proripuerunt ex urbe*. בהל in Pih. *festinare*, *properare*. – נזל, *fluo*. Num. XXIV, 7. – נסע, *proficiscor*. Num. XI, 31. Ies. XXXVIII, 12. – נפק, chald. *prodeo*. Dan. II, 13. 14. III, 27. – עבר, *transeo*. *Symm.* Ps. XLI, 5. LXX Mich. II, 13. – עטף, *obruor*. Ies. LVII, 16.

Videntur legisse עָטָה, quod aeque ac עוט notat *cum impetu ferri*, *invehi*, *involare*, aut voci עָטַף, quae parum differt ab עָטָה, eandem tribuisse notionem. *Doederleinio* ad h. l. ἐξελεύσεται reformandum videtur in ἐκλύσεται ex Thren. III, 12. - עָלָה, *ascendo*. Gen. XIX, 30. Ex. I, 10. Ies. XI, 16. - *עָנָה, h. l. *cano certatim et per responsoria*. 1 Sam. XVIII, 7. ἐξῆλθον sec. cod. *Alex*. Sed reponendum est ἐξῆρχον, quod vide supra. - צִי, *navis*. Num. XXIV, 24. Videntur וְצִים a rad. יָצָא derivasse, aut potius legisse וְיוֹצְאִים, ut *Arabs* quoque fecit. Caeterum pro ἐξελεύσεται vix dubitem legendum ἐξελεύσονται: sequitur enim καὶ κακώσουσιν. - *צִיִּים, *deserta incolentes*. *Aqu*. Ps. LXXIII, 14. οἱ ἐξελευσόμενοι. Intelleguntur Israelitae, qui exierant ex Aegypto, ac per deserta vagabantur. Eodem quoque modo explicanda est *Versio Quinta*, quae habet τῷ ἐξεληλυθότι. - רוּץ, *curro*. Ios. VIII, 19. 2 Sam. XVIII, 21. - שׁוּב, *revertor*. Esdr. VI, 21. - תָּמַם, *absolvor*. Gen. XLVII, 18. ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, exiit autem annus ille, h. e. *finito* anno illo. 1 Macc. I, 10. et 11. ἐξέρχεσθαι *existere*, *oriri* notat. Vide quoque s. v. στόμα.

'ΕΞΕΣΤΙ, *licet*. אֲרִיךְ, chald. *decens*, *conveniens*. Esdr. IV, 14. Adde 1 Maccab. XIV, 44. *Lexic. Cyrilli MS. Brem*. Τὸ ἔξεστι τριχῶς, ἢ ἀπὸ νόμου, ἢ ἀπὸ φύσεως, ἢ ἀπὸ ἔθους.

ΟΥ'Κ 'ΕΣΤΙΝ 'ΕΞΟ'Ν, *non licet*. אֵין, *non*. Esther. IV, 2.

'ΕΞΕΤΑ'ΖΩ, *exquiro*, *inquiro*, *exploro*, *diligenter examino*, *crucio*, *torqueo*, *caedo*, *verbero*. בָּחַן, *probo*, *exploro*. Ps. X, 5. 6. - *בָּשַׁשׁ, *grassor*. Iud. IX, 44. sec. *Alex*. et *Ald*. ἐξετάσθησαν, quod tamen derivandum erit ab ἐκτάννυμι aut ἐκτάζω, *expando*, *evolvo*, quod h. l. de militibus adhibetur, aeque ac ἐκτείνω et ἐκχύομαι. - דָּרַשׁ, *quaero*, *inquiro*. Deut. XIX, 18. ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, inquirant iudices accurate. - הִכָּה, Hiph. *percutio*. *Al*. 1 Sam. V, 6. ἐξήτασεν αὐτοὺς, *cruciavit* illos. Ita enim in codice vel interprete quodam l. c. lectum fuisse colligit *Bielius* e Glossis in libr. 1 Reg. Vide quae infra inde adducta sunt in v. Ναῦς. - חָקַר, *scrutor*, *investigo*, *inquiro*. *Inc*. Iob. XIII, 9. *Symm*. Iob. XXXII, 11. - פָּקַד, *visito*, h. l. *rationem requiro*. *Symm*. Iob. XXXVI, 23. - רָצָה, *approbo*. *Symmach*. Cohel. IX, 7. ἐξήτασε: ubi *Montfauc*. legendum coniicit ἐζήτησε. Alii statuunt, eum רָצָא legisse. Sir. XVIII, 20. πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτὸν, *damna et corrige* prius in te, quod damnare et corrigere vis in aliis. Ib. XXIII, 9. οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς, servus assidue *caesus* s. *verberatus*. Sic μάστιξιν ἀνετάζεσθαι dicitur Act. XXII, 24.

'ΕΞΕ'ΤΑΣΙΣ, *inquisitio*, *quae a iudice fieri solet interrogando tum reum tum testes*, *exploratio*. Sap. I, 9. Sir. XVI, 22. est *examen*, *inquisitio*, eaque *exacta*, *rigida* ac *severa*, ita

ut nec minima culpa iniudicata et impunita praetereat. 3 Macc. VII, 5. itidem est vocabulum forense, *reorum interrogatio*, *exploratio coram iudice*. Vide *Grotium* ad h. l. *Hes.* ἐξέτασις, βασανισμός.

'ΕΞΕΤΑΣΜΟ'Σ, idem. שַׁלְוָה, *tranquillitas, prosperitas*. Prov. I, 33. ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ. Secundum *Geierum* in Comm. ad h. l. vocem a שָׁאַל, *interrogavit*, deduxerunt. Sap. IV, 6. *Hes*. ἐξετασμὸς, κρίσις, ἐρώτησις.

'ΕΞΕΤΑΣΤΕ'ΟΝ, *inquirendum*. 2 Macc. II, 30. *Plato de rep*. lib. X. p. 599. A.

*'ΕΞΕΤΑΣΤΗ'Σ, *examinator, inquisitor*. יִבְחַן, *probabit*. *Inc*. Ps. X, 5. κύριος δίκαιος ἐξεταστής (in quibus δικαίου pro δίκαιος legendum videtur. Apud *Theod*. Ps. VII, 9. ἐταστὴς exstat. *K*.). Legit בֹּחֵן.

*'ΕΞΕΥΓΕΝΑΙ'ΖΩ s. 'ΕΞΕΥΓΕΝΝΑΙ'ΖΩ. Vox haec, in omnibus Lexicis omissa, legitur 2 Macc. X, 13. in *Compl.* ubi ἐξευγεναΐσας cum verbis μήτε εὐγενῆ τὴν ἐξουσίαν coniungitur, ac vertitur: neque nobilem potestatem *generose administrans*.

'ΕΞΕΥΘΗΝΕ'Ω, *abundo, feliciter ago*. Vide notata ex Amos. VI, 1. in v. ἐξουθενέω.

*'ΕΞΕΥΜΕΝΙ'ΖΩ et ΟΜΑΙ, *propitium reddo, placo* פִּלֵּל, *litem dirimo*. *Aqu*. Ps. CV, 30. ἐξευμενίσατο. LXX ἐξιλάσατο. Vox hebr. notat quoque *precibus intercedere*, ut adeo effectum posuerint pro causa efficiente. Adde 4 Maccab. IV, 11. ubi alii εὐμενίσωνται habent. *Zonaras Lex*. col. 776. ἐξευμενίζεσθαι, πείθεσθαι, ἢ ἱλάσκεσθαι. *Hesych*. ἐξευμενίσασθαι, ἐξιλεώσασθαι, ἐξιλάσκεσθαι.

'ΕΞΕΥ'ΡΕΜΑ, *adinventio, lucrum*. Sirac. XXXV, 10. Ita *Bielius*. Sed l. l. legitur nunc in libris editis et codicibus collatis omnibus καθεύρεμα.

'ΕΞΕΥ'ΡΕΣΙΣ, *inventio, pervestigatio*. חֵקֶר, idem. Ies. XL, 28. *Inc*. Ps. CXLIV, 3. Vide et Baruch. III, 11.

'ΕΞΕΥΡΙ'ΣΚΩ, *invenio, excogito*. מָצָא, idem. *Symm.* Iob. XXXVII, 28. Cohel. VIII, 17. ubi excidit accusativus nominis, quod regebatur a verbo ἐξευρεῖν, et quod regebat genitivum ἔργων. Forte τρόπον (*Hieron. rationem*), aut τέλος, *finem*. Baruch. II, 20. 23. 2 Macc. VII, 23. πάντων ἐξευρὼν γένεσιν, *qui omnibus originem dedit*, aut *auctor est omnium rerum*. Vide *Abresch. anim*. ad *Aeschyl*. T. II. p. 209.

'ΕΞΕΥΤΕΛΙ'ΖΩ, *vilipendo*. בּוּז, *sperno, contemno*. *Symm*. Ps. CXXII, 4. - בָּזָה, *contemno, vilipendo*. *Symm*. 2 Sam. VI, 16. et Ps. LXVIII, 34. - חֵרֵף, *probris afficio*. *Inc*. 1 Sam. XVII, 10.

*'ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟ'Σ, *contemtus*. בּוּז, idem. *Symm*. Ps. CXXII, 3. (teste *Origene* Tom. II. *Opp. Paris*. pag. 822.) πολὺν ἐχορτάσθημεν ἐξευτελισμόν. Adde *Dion. Hal*. II, 223, 36.

*'ΕΞΕΥΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, i. q. simplex εὐφραίνομαι, *laetor, gaudeo.* Ez. XXIII, 41. שַׂמְתְּ עָלֶיהָ, *posuisti super eam,* sec. *Alex.* ἐξευφραίνοντο, ubi *Vatic.* εὐφραίνοντο habet. Loco ח legisse videntur ה.

'ΕΞΕ'ΧΩ, ΟΜΑΙ, *excello, emineo, promineo, exeo.* יָכֹל, *possum, valeo.* Ez. XLII, 4. - יָצָא, *exeo.* Num. XXI, 13. τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων, *exiens* a finibus. Neh. III, 25. ὁ πύργος ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, turris *prominens* e domo regis. - נֶאֱצַל, Niph. *contractus, angustus sum.* Ezech. XLII, 6. ἐξείχοντο. *Cod. Syr. Hex. exibant foras.* N. L. - שְׁלַבִּים, plur. *prominentiae gradatae.* 1 Reg. VII, 27. 28. ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων, qua obscura voce *eminentias* nescio quas innuere voluisse videntur. *Iosephus A. I.* VIII, 5, 6. κονίσκους habet. - תָּאַב, *desidero. Aqu.* Ps. CXVIII, 173. ἐξειχόμην, exerto quasi capite, h. e. cupide expectabam.

'ΕΞΕ'ΨΩ, *decoquo, elixo.* רֵק, *vacuus, inanis.* Ezech. XXIV, 11. N. L.

'ΕΞΗΓΕ'ΟΜΑΙ, *enarro, expono, confiteor, profiteor.* הוֹדָה, Hiph. a יָדָה, *confiteor.* Prov. XXVIII, 13. *Vulgat. qui autem confessus fuerit.* - הוֹרָה, Hiph. a יָרָה, *doceo.* Levit. XIV, 57. - סִפֵּר, Pih. Iud. VII, 13. 1 Paral. XVI, 24. Iob. XXVIII, 27. *Symm.* Ps. LXVIII, 27. *Suid.* ἐξηγήσασθαι ἅμα λέγειν τε, περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκειν αὐτούς, περὶ ὧν πυνθάνονται.

'ΕΞΗ'ΓΗΣΙΣ, *narratio, expositio.* *מִסְפָּר, idem. Iud. VII, 15. sec. *Vat.* Reliqui libri habent διήγησιν. Vtraque vox opponitur ibi τῇ συγκρίσει. Sir. XXI, 18.

'ΕΞΗΓΗΤΗ'Σ, in universum, *qui in aliquo se quasi ducem praebet,* ac in specie *praeceptor, explanator, interpres,* speciatim *sacrorum* (Conf. *Ruhnken.* ad *Timaei gloss.* p. 80.), *expositor.* חָזוֹן, *visio.* Prov. XXIX, 18. ubi ἐξηγητὴς est *interpres sacrorum.* - חַרְטֹם, *magus.* Genes. XLI, 8. 24. *Hes.* ἐξηγητής, ὁ περὶ ἱερείων καὶ διοσημείων ἐξηγούμενος. Conf. *Cuperi Apotheos. Hom.* pag. 276. seq. et *Lampium* ad Ioh. I, 18. p. 397.

'ΕΞΗΓΟΡΙ'Α, *excusatio,* it. *enarratio, confessio.* תּוֹרָה, *lex.* Iob. XXII, 22. ἔκβαλε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν, eiice autem ex ore eius *enarrationem.* *Hes.* ἐξηγορίαν, ἐπαγγελίαν. - תְּרוּעָה, *clangor, iubilatio.* Iob. XXXIII, 26. ubi ἐξ. *gratiarum actionem* denotat, quia haec enarrationem beneficiorum collatorum continet.

'ΕΞΗ'ΚΟΝΤΑ, *sexaginta.* שִׁשִּׁים, plur. Genes. V, 15. Lev. XII, 15. - שִׁתִּין, plur. chald. Esdr. VI, 3.

'ΕΞΗ'ΚΟΝΤΑ ΔΥ'Ο, *sexaginta duo.* שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה, *sedecim.* 2 Par. XIII, 21. - שִׁתִּין וְתַרְתֵּין, chald. Dan. V, 35.

'ΕΞΗ'ΚΟΝΤΑ "ΕΞ, *sexaginta sex.* שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ. Genes. XLVI, 27. 2 Paral. IX, 13. *Ioseph.* c. *Apion.* I. pag. 455, 13.

'ΕΞΗΚΟΝΤΑΕΤΗ'Σ, *sexaginta annos agens, sexagenarius.* בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה, *filius sexaginta annorum.* Lev. XXVII, 3. *Hippocr.* de *morb. vulg.* lib. V. p. 1149. D.

'ΕΞΗ'ΚΟΝΤΑ 'ΟΚΤΩ', *sexaginta octo.* שִׁשִּׁים וּשְׁמֹנָה. Neh. XI, 6.

'ΕΞΗΛΙΑ'ΖΩ, *soli expono, ad solem exsicco, solis aestui et ardori expono.* הוֹקִיעַ, Hiph. a יָקַע, *suspendo. Theod.* et LXX 2 Sam. XXI, 6. *ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ*, nempe vel *suspensione* vel *crucifixione.* V. *Hex.* Ib. 9. 14. *Suidas:* *ἐξηλιωσμένων, κεκαυμένων.* *Hesych.* *ἐξηλιασμένον, κεκαυμένον ὑπὸ τοῦ ἡλίου.*

*'ΕΞΗΜΕΡΟ'Ω, *mansuefacio, cicuro.* 4 Maccab. I, 29. ubi metaphorice usurpatur de moribus et affectibus. *Zonaras Lex.* col. 779. *ἐξημεροῖ, πραΰνει.* Idem habet *Hesychius.*

'ΕΞΗ"Σ, *deinceps, ordine,* pro *καθ' ἑξῆς*, vel *ἐφ' ἑξῆς.* Vide *L. Bos. Ellips. gr.* p. 534. - מְתֹם, *homo.* Iud. XX, 48. - מְתִם, plur. *homines.* Deut. II, 34. III, 6. 2 Macc. VII, 8. *Polyb.* I, 3. sect. 8.

'ΕΞΗΧΕ'Ω, *resono, sonitum edo.* הָמוֹן, *sonitus, turba.* Ioel. III, 14. Vide et Sir. XL, 15.

'ΕΞΙΚΝΕ'ΟΜΑΙ, *pervenio, penetro.* חִקְקִים, plur. *statuta.* *Al.* Iud. V, 15. *μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν*, magni penetrantes cor. *Schultensius* in *Anim. ad varia loca SS.* monet, habere verbum ar. حقّ in coni. II. notionem *investigandi,* et respexisse LXX, ut saepe alias, ad Arabismum. *L. Bos.* autem in *Prol.* c. 3. pro *ἐξικνούμενοι καρδίαν* scriptum fuisse suspicatur *ἐξιχνιασμοὶ καρδίας*, *scrutinia cordis*, ut pro חִקְקֵי legerit חֹקְרֵי, *perscrutantes*, vel potius חִקְרֵי, *perscrutationes,* quae videtur melior lectio, coll. v. 16. Ita quoque statuit *Koehlerus.* Sed legi quoque potest *ἐξετασμοὶ*, ut LXX ib. v. 16. habent, aut *ἐξιχνευόμενοι καρδίαν.* Cod. *Alex.* priore loco habet *μεγάλοι ἀκριβασμοὶ καρδίας*, posteriore *μεγάλοι ἐξιχνιασμοὶ καρδίας.*

'ΕΞΙΛΑ'ΟΜΑΙ et 'ΕΞΙΛΑ'ΣΚΟΜΑΙ, *expio, placo, propitium reddo.* *אָשֵׁם pro שָׁמֵם. Hab. I, 11. *ἐξιλάσεται*, non tam propitiando quam irae satisfaciendo. - חִטֵּא, Pih. *purgo a peccato.* 2 Par. XXIX, 24. *ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον*, *expiarunt*, h. e. *expiationis causa sparserunt* sanguinem illorum ad altare. Ez. XLIII, 22. XLV, 18. - חִלָּה, Pih. *deprecor.* Zach. VII, 2. *ἐξιλάσασθαι τὸν κύριον*, ut *placarent* Dominum. Inde corrigendus videtur *Bielio Hesychius*, et pro *'Εξιλάσσεται, προσεύξεται, πραΰνει*, reponendum *ἐξιλάσασθαι, προσεύξασθαι, πραΰνειν.* - *הוֹקִיעַ, Hiph.

a יָקַע, *strangulo, suspendo.* 2 Sam. XXI, 6. ubi pro ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς in *Complut.* legitur ἐξιλασόμεθα ἐν αὐτοῖς, h. e. *erunt nobis piaculi loco.* Auctor huius versionis respexit sine dubio v. 3. ubi David eos interrogat: ἐν τίνι ἐξιλάσομαι, scil. ὑμᾶς. Confer quoque ibid. v. 9. - כִּפֵּר, Pih. *expio.* Genes. XXXII, 20. ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, *placabo* faciem eius. 2 Sam. XXI, 3. *Suidas:* ἐξιλάσομαι, αἰτιατικῇ, δυσωπήσω. Lev. IV, 20. ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν, *expiabit* illos. Ez. XVI, 62. ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοι, cum *placatus* tibi *fuero*. *Hesych.* ἐξιλάσκεσθαι, ἐξευμενίζεσθαι. Adde *Aqu. Symmach. Theod.* Ies. XXVII, 9. - נוֹדַע, Niph. a יָדַע, *innotesco.* 1 Sam. VI, 3. ἐξιλασθήσεται, *depropitiabitur,* sc. ὁ θεός. Quae verba cum nullo modo cum וְנוֹדַע לָכֶם conciliari possint, nullus dubito illa ad proxime antecedens תֵּרָפְאוּ referre, quod etiam ibidem ab *Luc.* per ἐξιλάσκεσθαι redditum est, ut adeo haec verba versionem alius interpretis e margine alieno loco insertam contineant. Caeterum רָפָא de *remissione peccatorum* in SS. adhiberi satis notum est. - פִּלֵּל, Pih. *iudico.* Ps. CV, 30. ἐξιλάσατο, h. e. piaculo dato duorum capitum noxiorum, aut: iudicium exercendo transfixis adulteris, numinis iram expiavit. Sir. III, 4. ἐξιλάσεται ἁμαρτίας, *veniam* peccatorum *impetrabit*, s. erit tanquam is, qui sacrificium expiatorium offert. Ibid. XVI, 7. οὐκ ἐξιλάσατο, non *exorari se passus est, implacabilis fuit. Syrus: non pepercit.*

'ΕΞΙ'ΛΑΣΙΣ, *expiatio, propitiatio.* כִּפֻּרִים, plur. *expiationes.* Num. XXIX, 11. Vide et Hab. III, 17. in cod. *Alex.* et ad h. l. *Horrei miscell. crit.* p. 357.

*'ΕΞΙΛΑ'ΣΚΩ, *propitius sum, propitior.* כִּפֵּר, Pih. *expio*, it. *condono. Symm.* Ps LXXVII, 38. ἐξιλάσκων ἁμαρτίας, *pronus ad condonanda peccata*, s. *propitius.* Adde LXX Dan. III, 40. ἐξιλάσαι ὄπισθέν σου, ubi *Theod.* habet ἐκτελέσαι ὀ. σ. *Hesych.* ἐξιλάσκεσθαι, ἐξευμενίσασθαι.

'ΕΞΙ'ΛΑΣΜΑ, *placamen, pretium redemtionis s. expiationis.* כֹּפֶר, idem. 1 Sam. XII, 3. Ps. XLVIII, 17. *Aqu. Symm. Theodot.* Prov. XIII, 8. XXI, 18. Οἱ λοιποὶ Amos. V, 12. *Hes.* ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἀνακτικὸν δῶρον. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἢ δῶρον προσφερόμενον θεῷ ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῶν. *Suidas:* ἐξίλασμα, ἡ δυσώπησις, ἢ παράκλησις.

'ΕΞΙΛΑΣΜΟ'Σ, *placatio, expiatio*, etiam *munus, quod pro expiatione offertur.* חַטֵּא, infin. Pih. *purgare a peccato.* Ez. XLIII, 23. - חַטָּאת, contr. ex חַטָּאָה, *sacrificium pro peccato.* Ez. XLV, 19. - כִּפֻּרִים, plur. *expiationes.* Exod. XXX, 10. Lev. XXIII, 27. 28. XXV, 9. - כַּפֹּרֶת, *propitiatorium, operculum arcae foederis.* 1 Par. XXVIII, 11. - קְפָדָה, *excidium.* Ez. VII, 25. Legerunt כַּפָּרָה, a כִּפֵּר. Sir. V, 5. περὶ ἐξιλασμοῦ, quod attinet ad expiationem peccatorum per sacri-

ficia, sive praeterita s. futura. *Vulg.* non male: *de propitiato peccato.* Sir. XVII, 27. ubi est *placabilitas:* et ὡς μέγας ἐξιλασμὸς vertendum est: *quam obvia est ipsius placabilitas.* Tribuitur enim h. l. Deo, quatenus indulgens est, et pronus ad remittenda peccata, coll. XVIII, 11. Ibid. XVIII, 20. ἐξ. est *venia peccatorum*, *absolutio*, i. q. χάρις. Ibid. XXXV, 4. cum εὐδοκία permutatur.

*'ΕΞΙΛΕ'ΟΜΑΙ. כִּפֶּר, *expio*, *condono*. *Aqu.* Deut. XXXII, 43. ἐξιλέεται, pro quo forsitan ἐξιλεοῦται legendum. *K.*

*'ΕΞΙΛΕΟ'Ω, *propitio*, *placo*. הוֹקִיעַ, Hiph. a יָקַע, *suspendo*. 2 Sam. XXI, 9. sec. *Compl.* ἐξιλέωσαν. Suspicari quis posset, esse hoc vitiosam scripturam pro ἐξηλίασαν, nisi ib. v. 6. pro ἐξηλιάσωμεν in cod. *Alex.* legeretur ἐξιλασόμεθα. V. supra s. ἐξιλάσμαι. Legitur praeterea haec vox apud *Strabon. Geogr.* lib. IV. p. 303. B., et *Schol. Hom.* Il. α', 100. et 147.

*'ΕΞΙΠΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *equo evehor*, *equo exeo*. פּוּשׁ, *diffundo me.* LXX sec. *Hex.* Hab. I, 8. ἐξιππάσονται οἱ ἱππεῖς αὐτοῦ: ubi nonnulli statuerunt eos legisse וּפָרְשׁוּ (ut duo codd. *Kennicott.* habent) et quia פָּרָשׁ *equitem* notat, putasse, verbum פָּרַשׁ notare *equitare*, quam notionem etiam habet arab. فرس. *Grevio* ad h. l. ἐξιππάσονται error librarii esse videtur pro ἐκπετάσονται. *Vulg.* vertens *diffundentur* ad rad. פוץ videtur respexisse. Vide *Schultensii Opera min.* p. 349.

'ΕΞΙΠΠΕΥ'ΟΜΑΙ, *equitando exspatior*, *evagor*. פּוּשׁ, *abundo*, item *diffundo me.* Hab. I, 8. Ita *Bielius.* Sed omnes libri ibi habent ἐξιππάσονται, quod vide supra.

'ΕΞΙ'ΠΤΗΜΙ et 'ΕΞΙ'ΠΤΑΜΑΙ, *evolo*, *avolo*. *דָּלַק, *fervide insector.* Thren. IV, 19. ἐξέπτησαν, *avolarunt*, ubi sine dubio legendum ἐξήφθησαν, ut habent *Alex. Ald. Compl.* Lectio ἐξέπτησαν debetur sine dubio librario verba antecedentia ὑπὲρ ἀετοὺς οὐρανοῦ hoc verbum postulare temere existimanti. – חָרַד, *trepide et festinanter accurro.* Hos. XI, 12. ἐκπτήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ αἰγύπτου, *avolabunt* tanquam avis ex Aegypto. *Hes.* ἐκπτήσονται, ἐκπετασθήσονται, *expandentur*, h. e. *expansis alis avolabunt.* LXX ibi respicere videntur ad ciconias, quae verno tempore magno numero ex Aegypto avolant, ut ex *Th. Shaw. Itinerario* apparet. Sirac. XLIII, 16. ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετεινὰ, *avolarunt* nubes tanquam volucres. Adde *Athen.* IX. p. 389. B. *Hesiod.* ἔργ. 98. *Eurip. Electr.* 943. *Achill. Tat.* VI. p. 383. *Salm.* Praetermisit hoc verbum in *Thesauro Stephanus.*

'ΕΞΙ'ΠΤΑΣΘΑΙ ΠΟΙΕ'Ω, *avolare facio*. נָצַר, *custodio*, *servo*. Prov. VII, 10. γυνὴ, ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας, mulier, quae facit iuvenum evolare corda, s. alas addit animo, h. e. eos sollicitat et erigit, ad libidinem scil. Legerunt

צְרָה. Verba *volandi*, ut bene monuit ad h. l. *Iaegerus*, tropice dicuntur de hominibus cupiditate et motu animi concitatis, inprimis *ἀνίπτασθαι*, v. c. *Soph. Antig.* 1419. *Aiac.* 702.

"*ΕΞΙΣ*, *habitus*, *habitudo corporis*, *corpus*. *אֲשֶׁר, *qui*. Hab. III, 16. *ἡ ἕξις μου:* ubi nonnullis videtur legendum *ἰσχὺς*, ut quoque habet *Itala*, aut *ἴχνος*. Alii, ut *Cappellus*, statuunt, eos legisse אֹשֶׁר, *beatitudo*, quae est firmissima *ἕξις*. – גֹּבַהּ, *altitudo*. 1 Sam. XVI, 7. *εἰς τὴν ἕξιν τοῦ μεγέθους αὐτοῦ*, ad *habitudinem* staturae eius. – גְּוִיָּה, *corpus*. Iud. XIV, 9. *ἐκ τῆς ἕξεως τοῦ λέοντος*, ex *corpore* leonis. *Bochartus Hieroz.* P. II. lib. 4. c. 12. pro *ἐκ τῆς ἕξεως* legendum suspicatur *ἐκ τῆς ἰξύος*, ex *lumbo*. Sed cum omnes codices non dissentiant, et LXX alias nunquam גְּוִיָּה per *ἰξὺν*, *lumbum*, interpretentur, immo alias etiam *ἕξις* pro *corpore* usurpetur, hanc coniecturam repudiandam iudicat *Bielius*, provocans simul ad auctoritatem *Grabii Prol. in LXX* T. I. c. 4. §. 3. – גּוֹ נִדְנֶה, chald. *medium corporis*. Dan. VII, 15. *ἔφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἕξει μου*, horruit spiritus meus in *corpore* meo. – *זִיו, *splendor*. Dan. VII, 28. sec. *Chis. ἡ ἕξις μου διήνεγκεν σφόδρα*. *Theodot. μορφή*. – *מַרְאֶה, *aspectus*. Dan. I, 15. sec. *Chis. ἡ ἕξις τοῦ σώματος:* ubi est i. q. *ὄψις*. – עֶצֶם, *corpus*. *Symm.* Thren. IV, 7. *πυῤῥότεροι τὴν ἕξιν*, rubicundiores *corpore*. Sir. XXX, 13. *ἰσχύων τῇ ἕξει*, valens *corpore*.

'*ΕΞΙΣΑΖΩ*, *adaequo*, *aequiparo*. דָּמָה, *assimilo*. *Symm.* Ps. LXXXVIII, 7. *ἐξισάσει*. Sir. XXXII, 10. *ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου*, in medio magnatum ne te (illis) *aequipara*. Vide *Suidam* s. v. *ἀντισηκοῦντα*, et *Strabon.* II. p. 139. A.

'*ΕΞΙΣΟ'Ω*, idem. כְּמוֹ, *sicut*. *Symm.* Exod. XV, 11. *ἐξισωθῆναι*. Ies. XL, 25. *ἐξισωθήσομαι*. – לְעֻמַּת, *e regione*. Ex. XXXVIII, 18. – שִׁוָּה, *aequum*, *aptum facio*, Pih. *Symm.* Ps. CXXX, 3. *ἐξίσωσα* sec. *Caten. Corderianam*. Alii legunt *ἠξίωσα*, sed priorem lectionem praefert *Cotelerius* T. I. *Patr. Apost.* p. 365. – תִּכֵּן, Pih. *appendo*. *Symm.* Iob. XXVIII, 25. *ἐξίσωσε*.

'*ΕΞΙΣΤΑ'ΝΩ*, i. q. *ἐξίστημι*. 3 Macc. I, 25. *τὸν ἀγέρωχον αὐτοῦ νοῦν ἐξιστάνειν*. *K*.

'*ΕΞΙ'ΣΤΗΜΙ*, *de statu suo deturbo*, *everto*, *obstupefacio*, *percello*, et '*Εξίσταμαι*, *percellor*, *obstupeo*, *admiror*. *אַחֲרֶיךָ, *post te*. Hos. V, 8. *ἐξέστη*, *mente excedit*, ubi nonnullis legisse videntur יֶחֱרַד, quod non omni literarum similitudine caret. – הוֹלֵל, Pih. ab הָלַל, *insanum reddo*. *Symm. Theod.* et LXX Iob. XII, 17. *ἐξιστῶν*, *mente excedere faciens*, *pavorem incutiens*. – *הוּם, *attonitus vagor*, *impos discurso*. *Theod.* Deut. VII, 23. – הָמַם, *profligo*. *Inc.* 1 Sam. VII, 10. LXX Ios. X, 10. 2 Sam. XXII, 15. fulguravit, *καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς*, et *terrore eos perculit*. 2 Par. XV, 6. *ἐξέστησεν αὐτοὺς*

ἐν πάσῃ θλίψει, *omnis generis malis eos afflixit.* – הֵסִיר, Hiph. a סוּר, *recedere facio. Symm.* Iob. XXVII, 5. ἐκστήσομαι, *recedam.* Sensum expressit. – הִרְדָּה, Hiph. *dominari facio.* Ies. XLI, 2. ubi ἐξίστημι notat *removere, regno privare ac deiicere.* – הִתְפַּעֵם, Hithp. *consternor.* Dan. II, 1. 3. – חָדָה, *gaudeo.* Exod. XVIII, 9. ἐξέστη ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, omnibus bonis tanta *laetitia perfundebatur*, ut sibi non constaret. Vide infra s. רָנַן. – חֹדֶרֶת, verbale foem. *penetralia permeans.* Ezech. XXI, 14. ἐκστήσεις αὐτούς. Legerunt הַחֲרַדְתָּ, quod est *perterrefacies.* Eos secutus est *Hieron. qui obstupescere eos facit.* Legit הַחֲרֶדֶת. – חָרַד, *trepido.* Gen. XXVII, 33. Exod. XIX, 18. ἐξέστη, *metu percellebatur.* Iud. VIII, 12. et alibi saepius. – חָרֵד, *trepidus.* 1 Sam. IV, 13. – *יָנַח, *demitto, deiicio. Symm.* Cohel. X, 4. τοῦ τόπου σου μὴ ἐκστῇς, de loco tuo ne *excedas*, aut: locum tuum ne *dimittas.* – יָצָא, *exeo.* Gen. XLII, 28. – יָרֵא, *timeo.* Ez. II, 6. *Inc.* Hab. III, 2. – *לָבַשׁ, *induo.* Ez. XXVI, 16. ἐκστάσει ἐκστήσονται. Scil. in textu hebr. legitur חֲרָדוֹת יִלְבָּשׁוּ, *tremoribus induentur*, h. e. *obstupescent.* – מָסַס, *liquefio.* Ioel. II, 11. *Liquescere* metaphorice pro *consternatione* et *anxietate* ponitur. Conf. *Glassii Philol. S.* pag. 1081. – נָדַד, *fugio, vagor.* Ies. X, 31. XXXIII, 3. ἐξέστησαν, *de via deiecti*, h. e. *vagati sunt.* Ier. IX, 10. – נָדַח, *depello.* Ies. XVI, 3. ἐξέστησαν. *Montf.* male transtulit *obstupuerunt*, melius: *de via declinarunt*, h. e. *vagati sunt.* – נוּעַ, *moveor.* Ies. VII, 2. – נִחַת, Niph. a חָתַת, *frangor.* 1 Sam. XVII, 11. Ez. II, 6. – *נָטַף, *stillo.* Iud. V, 4. sec. *Alex.* et *Oxon.* Sed *Ald.* et *Compl.* habet ἐταράχθη. – נִמְהַר, Niph. *praecipitor.* Iob. V, 13. βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν, consilia autem versutorum *irrita reddit. Olympiodorus* ad h. l. τὸ δὲ ἐξέστησεν ἀντὶ τοῦ ἀχρήστους πεποίηκεν, ἠκύρωσεν, ἔξω τοῦ σκοποῦ στῆναι παρεσκεύασεν. *Vulg. consilium pravorum dissipat.* Vide s. v. διασκεδάζω. – *נִרְדַּם, *sopitus sum, somno profundiore oppressus* sum. Iud. IV, 21. ἐξεστὼς, *somno gravi oppressus* sec. *Rom.* et *Cat. Nic.* Confer supra s. v. ἔκστασις. – נָמוֹג, Niph. a מוּג, *liquesco.* Ierem. XLIX, 22. Vide supra ad מָסַס. – *עָמַד, *sto.* Iud. IX, 44. sec. cod. *Alex.* ubi pro ἐξέστησαν reponendum est ἔστησαν. – פוּג, *deficio.* Gen. XLV, 26. ἐξέστη τῇ διανοίᾳ, *de statu mentis deiiciebatur.* – פָּחַד, *pavesco. Inc.* Ierem. XXXVI, 24. LXX Hos. III, 5. Mich. VII, 17. – רָחַב, *dilator.* Ies. LX, 5. – רָנַן, *canto.* Lev. IX, 24. ἐξέστη, *tanta laetitia perfundebatur, ut sibi non constaret.* – שָׁגָה, *erro.* Ies. XXVIII, 7. – שָׁמֵם, *desolo, desolor.* 2 Par. VII, 21. Ier. II, 12. IV, 9. – שָׂעַר, *horresco.* Ez. XXVII, 35. XXXII, 10. – תָּמַה, *miror.* Gen. XLIII, 34. Iob. XXVI, 11. *Hesych.* ἐξίσταντο, ἐθαύμαζον. Idem: ἐξέστην, ἐθαύμασα, ἐξεπλάγην. Sir. XLIII, 22. ἐκστήσεται καρδία.

'ΕΞΙΣΧΥ'Ω, *maiorem in modum valeo, satis possum*, etiam simpliciter *valeo, possum*. Sir. VII, 6. μὴ οὐκ ἐξισχύσεις ἐξᾶραι ἁμαρτίας, non *valebis eo usque*, ut tollas peccata. Vide *Perizon.* ad *Ael. V. H.* VI, 13.

'ΕΞΙ'ΣΩΣΙΣ, *adaequatio*. תְּשֻׁאוֹת, plur. *fragores, strepitus*, a שׁוֹא. *Aqu.* Zach. IV, 7. Legit תְּשֻׁוָאוֹת, a שָׁוָה, *adaequatus sum*, aeque ac LXX, qui ἰσότης habent. Cf. *Suiceri Thes. Eccl.* s. h. v.

* 'ΕΞΙ'ΤΗΛΟΣ, *evanidus, evanescens, exolescens*. Legitur apud *Inc.* Hab. III, 17. pro hebr. כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה, *mentiebatur opus* s. potius *spem*. Sermo ibi de olea. *Zonaras Lex.* col. 765. ἐξίτηλον, ἀσθενές, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. *Pollux Onom.* I, 44. et V, 150. Vide quoque *Hesych.*

'ΕΞΙΧΝΕΥ'Ω, *investigo, pervestigo*. Sir. VI, 29. XLII, 24. *Hes.* ἐξιχνεύει, ἐξερευνᾷ, ἀναζητεῖ.

'ΕΞΙΧΝΙΑ'ΖΩ, idem. דָּרַשׁ, *quaero*. Iob. X. 6. - זָרָה, Pih. *cingo*. Ps. CXXXVIII, 2. a *ventilandi* fortasse notione, quam habet haec vox. Vide ad h. l. *Rosenmülleri Scholia*. - חָקַר, *investigo, pervestigo*. Iob. V, 27. Chald. XII, 9. *Aqu.* Psalm. XLIII, 21. *Aqu. Symmach.* Prov. XXV, 2. *Aqu.* Iob. XXXII, 12. ubi tamen pro ἐξιχνιάσῃ (ut ex *Colbert.* et *Cod. Reg.* I. edidit *Montfauc.*) *Aquila* sine dubio scripserat ἐξιχνιάσητε. - כּוֹנֵן, Pih. a כּוּן, *paro*. Iob. VIII, 8. - מָנָה, *numero*. *Inc.* Num. XXIII, 10. - עִקֵּב, Pih. *retardo*. *Symmach.* Iob. XXXVII, 4. Vox hebraica ex usu linguae Syriacae quoque *investigare* notat. *Hesych.* ἐξιχνιασάμην, ἐξηρεύνησα, ἀνεζήτησα. Sap. VI, 23. Sir. XVIII, 5. ubi notat *plene quasi ad fundum investigare*.

'ΕΞΙΧΝΙΑΣΜΟ'Σ, *investigatio, pervestigatio*, etiam *vestigium*, etiam *illa ipsa res, quae pervestigatur*, aut *in quam studiose inquiritur*. חֵקֶר, *scrutatio, investigatio*. Iud. V, 16. ἐξιχνιασμοὶ καρδίας. *Aqu.* Iob. XI, 7. ubi *vestigium* notat: nam aliter formula *investigationem Dei invenire* explicari nequit. LXX habent ἴχνος. *Aqu.* Iob. XXXVIII, 16. ubi ἐ. de *imis maris recessibus*, de *profundis maris* s. *abysso* adhibetur. *Aqu.* Ps. XCIV, 4. Vide s. v. ἐξικνέομαι.

'ΕΞΟΔΕΙ'Α, *egressus, exitus*. 3 Esdr. IV, 23. ἐκπορεύεται εἰς ἐξοδείαν, egreditur ad *expeditionem*. *Hesych.* 'Εξοδίαν, ἐκστρατείαν. Glossa haec desumta videtur *Bielio* ex Esdr. l. c. ubi fortasse in codice quodam pro ἐξοδείαν lectum est ἐξοδίαν, et, ut videtur, rectius. Reperitur tamen haec vox apud *Strabonem* V. p. 382. A.

'ΕΞΟΔΕΥ'Ω, *excedo ex aliquo loco, egredior, progredior*, etiam *excedo e vita, morior*. *שָׁדוּד, *vasto*. Iud. V, 27. ubi pro שָׁדוּד, *vastatus*, LXX sec. *Vat.* habent ἐξοδευθείς, quod nonnulli, v. c. *Semlerus*, positum existimant pro ἐξολοθρευθείς, per compendium scribendi male lectum, mihi vero *mortuum, occi-*

sum significare videtur, ut ἐξοδεύειν sit: *e via et e vita egredi. Vulgat. iacebat exanimis et miserabilis.* 3 Esdr. IV, 23. ubi ἐξοδεύειν esse videtur *in viis vagari, et quidem latrocinandi causa.* 1 Macc. XV, 41. 2 Macc. XII, 19.

'ΕΞΟΔΙ'Α, *egressio, exitus,* it. *expeditio militaris, exercitus.* גְּדוּד, *turma.* 2 Sam. III, 22. ἐκ τῆς ἐξοδίας, ab *expeditione.* – צֵאת, infin. a יָצָא, *egredi.* Deut. XVI, 3. de exitu ex Aegypto, coll. Mich. VII, 15. 2 Sam. XI, 1. ubi de expeditione militari vox occurrit, de qua etiam usurpatur *Polybio. Suidas:* 'Εξοδία, ἔξοδος. Πολύβιος· Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδίαν ὁρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως, παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν. Adde *Herodot.* VI, 56. pag. 548. Alias Graecis ἔξοδος eodem sensu dicitur. Sic *Aelian. V. H.* XIII. c. 12. *Lex. Vet.* "Εξοδος εἰς πόλεμον, *expeditio.* – *הוֹצָאוֹת, *exitus.* Ios. XVII, 18 sec. *Complut.* Legitur praeterea 1 Reg. II, 37. sec. cod. *Alex.* et Ez. XXVI, 18. ubi *Schol.* ἐξοδίαν φησὶν τὴν ἐπὶ τὰ ἐναντία τῆς δόξης μεταβολήν.

'ΕΞΟΔΙΑ'ΖΩ, *expendo,* q. d. *exire facio, impendo.* יָצָא, *exeo,* etiam *erogor, expendor.* 2 Reg. XII, 12. ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον, quaecunque *expensa sunt* in domum. – *הוֹצִיא, Hiph. *exire facio.* 2 Reg. XII, 11. ubi pro ἐξέδοσαν, quod reliqui libri omnes habent, in *Compl.* legitur ἐξωδίασαν αὐτὸ, quae est vera lectio. *Vulg. qui impendebant eam. Gloss. vett.* ἐξοδιάζω, *erogo, impendo.* Conf. *Fischeri Proluss. de vitiis Lex. N. T.* p. 179. sequ.

'ΕΞΟ'ΔΙΟΝ, proprie *egressum* notat, quo modo et *Festus exodium exitum* esse dixit; deinde est *finis,* sec. *Nonium,* quasi ἔξω τῆς ὁδοῦ. Sic finis vitae *exodium vitae,* et apud *Plutarchum* (Tom. IV. p. 163, 6. ed. *Reisk.*) finis tragicus τραγικὸν ἐξόδιον dicitur. Speciatim ita dicitur *finis festorum* sec. *Theodoret. Quaest.* 32. in *Levit.* τὸ ἐξόδιον τὸ τέλος σημαίνει τῶν ἑορτῶν. Notat etiam *carmen in recessu cani solitum* sec. *Suidam* et *Polluc. Onom.* IV, 15. עֲצֶרֶת, *dies feriatus.* Lev. XXIII, 36. Deut. XVI, 8. (ubi codd. tres *Holm.* ἐξόδιος habent. Caeterum ἐξόδιον ibi vocatur *festum, quod celebratum fuit in memoriam τῆς ἐξόδου τῆς ἐξ Αἰγύπτου,* notatque *ultimum diem paschatis.* Conf. v. 3. et Num. XXIX, 36.) 2 Paral. VII, 9. Conf. *Bonfrerium* in *Comm. ad Pentat.* p. 699. et *Relandi Antiqu. vett. Hebr.* P. IV. cap. 4. §. 2. p. 411.

"ΕΞΟΔΟΣ, *exitus, finis,* it. *via, platea, fons,* etiam *res quae prodit,* s. *locus, unde aliquid prodit,* spec. *ortus solis.* *בּוֹא, *ingressus, introitus.* Ps. CXXI, 8. τὴν ἔξοδόν σου, praecedente τὴν εἴσοδον, ordine saltem inverso; forsan per scribas. – דֶּרֶךְ, *via.* Deut. XXIV, 9. – חוּץ, *foras, platea. Aqu. Symm. et LXX* Ier. XI, 13. ubi *Theod.* ἄμφοδος, *Inc.* δίοδος habent. *Aqu. Symm.* Prov. VIII, 26. ubi *Vogelio* cum *Vulg. Syr.* et *Chald.* הוֹצָאוֹת (ex cognato מוֹצָא, *fons,* expli-

candum) legisse videntur, quam lectionem quoque receptae praeferendam censuit. LXX 2 Sam. I, 20. ubi *ἔξοδοι plateae, compita* dicuntur, quia, quemadmodum eo concurrunt et conveniunt homines simul, sic etiam mox inde digrediuntur quisque ad sua. 2 Sam. XXII, 43. ubi tamen dubium est, an *ἐξόδων* legendum sit, aut *ἐξ ὁδῶν*, ut habet *Compl.*, nam utrumque locum habere potest, et lectio illa ex hac facile oriri potuit. Prov. XXIV, 27. *εἰς τὴν ἔξοδον*, *ut possis urbe relicta in agrum concedere*, s. *ad rusticationem*, *εἰς ἀγρόν*. – נָצָה, *exeo*. 1 Reg. X, 29. – *יְצָא infin. *exire*. Num. XXXV, 26. – יוֹצֵא part. *exiens*. 2 Par. XVI, 1. XXIII, 8. – מֵבִיא part. Hiph. a בּוֹא, *venire faciens*. Ps. LXXIII, 6. ubi *ἔξοδος* (pro quo alii *εἴσοδος* habent) est *porta*, quia per eam eximus et ingredimur. – *מַסַּע, *profectio*. *Aqu. Symm. Theod.* sec. marg. cod. 130. *Holmes.* Num. XXXIII, 2. – מָצָא, *invenio*. Prov. VIII, 35. ubi מצא fortasse legentes, hoc non deduxerunt a מָצָא, sed a יָצָא, sensu tamen parum diverso. – מוֹצָא, *exitus, egressus*. *Theod.* Iob. XXXVIII, 27. ubi *ἔξοδος χλόης* est *germen herbae*. *Vulg. ut produceret herbas virentes*. *Inc.* habet ibi *ἀνάφυσις*. LXX 2 Sam. III, 25. *τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου*, h. e. *res tuas et negotia*. Ps. LXXIV, 6. *οὐδὲ ἐξ ἐξόδων οὐδὲ ἀπὸ δυσμῶν*, sc. *ἡλίου*, neque ab *oriente* neque ab occidente. *Cosmas* in *Topogr. christ.* lib. II. p. 133. ad h. l. *ἐξόδους καλεῖ τὴν ἀνατολήν*. *Suidas* ad h. l. *ἐξόδων, ἀνατολῶν*. Singularis *ἔξοδος* quoque ita usurpatur ibid. in *Ed. Quinta*. Conf. Ps. XVIII, 6. et Sir. XLIII, 2. Dan. IX, 25. *ἔξοδος λόγου*, *eventus* vaticinii. – מוֹצָאוֹת plur. *exitus*, *ortus*, *origines*. Mich. V, 2. Ad quem locum respiciens *Cyrillus* in *Lex. MS.* ita: "Ἔξοδοι, αἱ γεννήσεις, ὡς τὸ, αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ Χριστοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἤγουν ἐξ ἡμέρας (lege *ἡμερῶν* e *Phavorino*) αἰῶνος. Ἡ μὲν γὰρ ἄνω ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἀεὶ ἦν· ἡ δὲ κάτω ἐξ ἡμερῶν ἤρξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον ἐστίν. – מוֹצִיא part. Hiph. a יָצָא, *educens*. 2 Par. IX, 28. – צֵאָה, *excrementum*. Prov. XXX, 12. Deduxerunt a יָצָא, et *ἔξοδος* ibi notat *sordes, excrementa*. – צֵאת infin. a יָצָא, *exire*. *Symm. Theod.* Ies. XIII, 10. ubi *ἔξοδος ortum solis* notat. *Theod.* Ez. XXVII, 18. ubi *ἔξοδος* sensu metaphorico *sortem ultimam eamque fatalem* notat, unde LXX non male habent *ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου*. *Aqu.* Ex. XIX, 8. LXX Ex. XIX, 1. XXIII, 16. Neh. IV, 21. *ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρων*, usque ad *ortum* stellarum. – צִנָּה, *clypeus*, it. *frigus*. Prov. XXV, 13. *ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμήτῳ*. *Harenbergius* in *Mus. Brem.* Vol. II. p. 38. eos ibi צאת legisse coniicit. *Iaegerus* ad h. l. mavult legere *ὀξύτης χιόνος*, h. e. *χιὼν ὀξεῖα*, *nix acuta*. Confer *Graevii Lectt. Hesiod.* c. 9. Sed hac coniectura supersedere possumus, si *χιὼν* de *pluvia refrigerante*, ac *ἔξοδος* de *emanatione* (coll. Prov. IV, 23.) explicetur. – תּוֹצָאוֹת plur. *exitus*. *Symm.*

Ps. LXVII, 21. LXX Ios. XVII, 18. *αἱ ἔξοδοι αὐτῶν*, *fines* eorum. 1 Par. V, 16. Prov. IV, 25. Sap. III, 2. *ἔξοδος αὐτῶν*, sc. *ἐκ τοῦ βίου*, *exitus e vita*, coll. VII, 6. *Ioseph. A. I.* IV, 8. p. 227. *ἐξ ἐξόδου τοῦ ζῆν*. Vide *Lex. N. T.* s. h. v. Sir. L, 8. *ἐξ ἐξόδων ὕδατος*, ad *fontes* aquae. Confer quoque infra s. v. *ὕδωρ*.

'ΕΞΟΙΚΟΔΟΜΕ'Ω, *exaedifico*, *inceptum aedificium perficio*. בָּנָה, *aedifico*. Neh. III, 15. *Herodot.* II. p. 157, 8. *Xenoph. Oecon.* XX, 29.

'ΕΞΟΙΚΟΣ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *extorris*, *exul de domo mea fio*. אָבַד, *pereo*. Iob. VI, 18. *Olympiod.* in *Catena* p. 175. exponit per *πανέστιος ἀπόλωλα*, *cum familia universa funditus excisus sum*. Alii vertunt: *exul de domo mea factus sum*. Conf. *Suiceri Thes. Eccles.* s. h. v.

'ΕΞΟΚΕ'ΛΛΩ, *impingo*, *impingere facio in scopulos*, *eiicio*, *perdo*. הִדִּיחַ Hiph. a נָדַח, *impello*. Prov. VII, 21. *βρόχοις τε τοῖς* (*Bielio* legendum videtur *βροχαῖς τε ταῖς*) *ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτὸν*, imbribus vero, qui a labiis ipsius descendebant, *eiecit* vel *perdidit* illum. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *ἐξοκέλλει*, *ἀπολλύει*, *ἐκρίπτει*. *Suidas*: *ἐξώκειλεν*, *ἐξέβαλεν*, *ἐξέῤῥιψεν*. Proprie dicitur de navibus, quae undarum vi in scopulos impingunt, vel in littus eiiciuntur.

'ΕΞΟΛΙΣΘΑΙ'ΝΩ, *elabor*, *effugio*. יָצָא, *exeo*. Prov. XII, 14. ubi pro *ἐξολισθαίνει* alii habent *ἐκφεύγει*. - הֶחֱלִיק Hiph. *blandior mihi*. *Symm.* Ps. XXXV, 3. Scil. הֶחֱלִיק *Symmacho* h. l. fuit *esse in via lubrica*, *adeoque labi*, nam in via lubrica lapsus est facillimus.

'ΕΞΟ'ΛΛΥΜΙ, *disperdo*. כָּרַת, *exscindo*. Prov. X, 32. - עָכַר, *perturbo*, *conturbo*. Prov. XI, 17. XV, 27. *ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν*, ubi *Schol.* *ταράσσει οἶκον αὐτοῦ*. - צָמַת, *exscindo*. *Aqu.* Ps. CXVIII, 139. CXLII, 12.

'ΕΞΟΛΟ'ΘΡΕΥΜΑ, *quod diris devotum est*. חֵרֶם, *anathema*. 1 Sam. XV, 21. In *Hex.* vitiose legitur *ἐξολοτρεύματος*. - יָקְתְאֵל, nomen proprium *Ioctheel*. *Inc.* 2 Reg. XIV, 7. Videtur derivasse a קָטַל, *occidit*.

'ΕΞΟΛΟ'ΘΡΕΥΣΙΣ, *perditio totalis*, *exterminatio*. הַכְרִית inf. Hiph. *exscindo*, *excido*. Ps. CVIII, 12. - חָרְמָה, *Horma*, nomen urbis, q. d. *perditioni devota*. Iud. I, 17. - מַשְׁחֵת verbale *perdens*. Ezech. IX, 1. Adde quoque 1 Macc. VII, 7.

'ΕΞΟΛΟΘΡΕΥ'Ω, *funditus perdo*, *disperdo*, *extermino*. אָבַד in Kal, Pih. et Hiph. Deut. VII, 10. 2 Reg. IX, 8. Ex. VI, 3. - בִּעֵר Pih. *depasco*. 2 Sam. IV, 11. - גָּדַע, *abscindo*. 1 Sam. II, 33. - הָדַף, *depello*. Ios. XXIII, 5. - הוֹרִישׁ Hiph. a יָרַשׁ, *possessione expello*. Deut. IV, 38. VII, 17. Iud. I, 19. - הֶחֱרִים Hiph. *perditioni devoveo*. Ex. XXII, 20. Ios. X, 1. et alibi saepius. - הִכָּה Hiph. a נָכָה, *percutio*. Ios. XI, 14.

2 Reg. IX, 7. - הִכְחִיד Hiph. a כָּחַד, *abscondit*, *rem occultavit*, ita ut non amplius audiatur et videatur. Hinc *succidit*, *perdidit*: sublata enim e medio non apparent. Psalm. LXXXII, 4. ἐξολοθρεύσωμεν, *exterminemus*. - הִצְמִית Hiph. *exscindo*. Ps. XVII, 44. LIII, 5. LXXII, 26. *Phavor.* ἐξωλόθρευσας, ἠφάνισας. - הִשְׁמִיד Hiph. *perdo*. Deut. I, 27. VI, 15. VII, 4. - חָרַב וְאָשֵׁם iunctim, *desolor et devastor*. Ezech. VI, 6. - *כֻּלָּהּ, *tota ipsa*. *Inc.* Ez. XXXV, 15. ἐξολοθρευθήσεται. Legit כָּלָה. - כִּלָּה Pih. *consumo*. 2 Par. VIII, 8. - כָּרַת in Kal, Niph. et Hiph. *Symm.* Ies. IX, 14. *Theod.* Ierem. XXXIII, 17. et 18. LXX Gen. XVII, 14. Exod. XXX, 33. ubi pro ἐξολοθρευθήσεται in Codd. *Alex.* et *Cantabr.* scribitur ἐξολεθρευθήσεται, obliterato vestigio dialecti Macedonicae. Nam ὄλεθρος Macedonibus pronunciabatur ὄλοθρος. Iud. IV, 24. 1 Reg. XVIII, 5. οὐκ ἐξολοθρευθήσεται ἀφ' ἡμῶν κτήνη, h. e. ne *perdamus* iumenta, s. non subministrando ipsis alimenta, s. caedendo ea, quia quo alamus non habebimus. Nah. I, 14. ubi post ἐξολοθρεύσω comma ponendum est, ita ut omissum sit σε, et τὰ γλυπτὰ κ. τ. λ. ad sequentia referantur. - מַשְׁחִית, *perditio*. 2 Par. XX, 24. XXII, 4. - עָכַר, *conturbo*, item: *perdo*, *deleo*. Ios. VII, 25. - רָזָה, *emacio*. Soph. II, 11. - שָׁדַד, *vasto*, *devasto*. Ier. XLVII, 4. LI, 48. 53. 55. - שחת: נִשְׁחַת: הִשְׁחִית, Pih. Niph. et Hiph. Ex. VIII, 24. Deut. IX, 26. X, 10. Confer *Sturz.* de *dial. Maced.* p. 166 sequ.

*ΠΑΡΑΛΟΓΙΖΟΜΑΙ ἘΞΟΛΟΘΡΕΥ͂ΣΑΙ, *cogito exscindere*. דִּמָּה Pih. *cogito*, sed et in Niph. etiam notat *exscindor*. 2 Sam. XXI, 5.

ἘΞΟΜΒΡΕ'Ω, *velut imbrem* h. e. *large et liberaliter effundo* s. *dispertior*. Sir. I, 19. ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησεν, scientiam et cognitionem prudentiae tanquam imbrem effundit. In *Compl.* legitur ἐξώμβρισεν. Inde apud *Hesychium*: Ἐξώμβρισεν, ἐπήγαγεν ὀξέως, ἢ ἐπήνεγκεν. Vide ad h. l. *Drusium*. Sirac. X, 73. ἐξομβρήσει βδέλυγμα, multas abominationes *instar aquarum effundet*, s. *patrabit multa* exsecrabilia peccata. *Camerarius* transtulit: *circumfluet abominatione*.

*ἘΞΟΜΒΡΙ'ΖΩ. Vide s. v. ἐξομβρέω.

*ἘΞΟΜΝΥ'Ω, *eiuro*. 4 Macc. IV, 26. ἐξομνύεσθαι τὸν Ἰουδαϊσμόν. Ibid. V, 34. Adde *Polluc.* *Onom.* VIII, 57. 55 et 56.

ἘΞΟΜΟΙΟ'Ω, *assimilo*, *conformo*. 2 Macc. IV, 16.

ἘΞΟΜΟΛΟΓΕ'ΟΜΑΙ, *confiteor*, *laudo*, *celebro*, *glorifico*. הֲדָרָה, *gloria*, *maiestas*. 2 Par. XX, 22. - הוֹדֵא chald. Aph. a יְדָא, *celebro*. Dan. II, 29. VI, 10. ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ θεοῦ, *laudans* Deum. - הוֹדָה Hiph. a יָדָה, et semel in Hithp. הִתְוַדָּה. Gen. XXIX, 34. ἐξομολογήσομαι κυρίῳ,

laudabo Dominum. 1 Par. XVI, 4. *ὑμνεῖν* et *ἐξομολογεῖσθαι* coniunguntur, ut 2 Par. V, 12. Ps. LIII, 6. Adde *Aqu.* Ps. XXVII, 7. - הִלֵּל Pih. *laudo.* 2 Par. V, 13. - תּוֹר, *turtur.* Ps. LXXIII, 20. Legit תּוֹדָה, commutata litera Resch cum Daleth. *Lex. Cyrilli MS.* ἐξομολογοῦμαι, εὐχαριστῶ, καὶ κατὰ συνήθειαν ἀνθρωπίνην, ἀντὶ τὴν χάριν ὁμολογῶ ἢ δοξάζω σε, κ. τ. λ.

'ΕΞΟΜΟΛΟ'ΓΗΣΙΣ, *confessio, celebratio, laudatio, honor, gloria.* הוֹד, *decus.* *Inc.* et LXX 1 Par. XXIX, 11. Ps. CIII, 2. CX, 3. Ps. XCV, 5. In omnibus his locis LXX תּוֹדָה legisse, haud pauci statuerunt interpretes. - וּדָה Hiph. *confiteor.* 1 Par. XXV, 3. - תְּהִלָּה, *laudatio.* 2 Par. XX, 23. - תּוֹדָה. *Symm.* Ps. XLI, 5. LXX Ios. VII, 19. Ps. XLI, 5. Ies. LI, 3. - *תּוֹרָה, *lex.* *Symm.* Iob. XXII, 22. Legit תּוֹדָה per Daleth. - תְּרוּעָה, *clangor.* Iob. VIII, 21. *Theod.* Iob. XXXIII, 26. Sir. XVII, 22. XVIII, 28. ubi διδόναι ἐξομολόγησιν est *laudes debitas tribuere.* *Suid.* ἐξομολόγησις, εὐχαριστία, ἀφήγησις τῶν βεβιωμένων.

'ΕΞΟ'ΠΙΣΘΕ, ἐξόπισθεν, *retro, a tergo.* אָחוֹר. 1 Par. XIX, 10. - מֵאַחַר. Ps. LXXVII, 76. - מֵאַחֲרֵי. 2 Reg. XVII, 21. - מִן אַחֲרֵי. 1 Par. XVII, 7.

'ΕΞΟΠΛΑΙΣΙ'Α, *armatura, instructio armorum.* 2 Macc. IV, 22. Hic enim pro ἐξοπλησίαν legendum videtur ἐξοπλισίαν.

'ΕΞΟΠΛΑΙ'ΖΩ, *armo, armis instruo.* נֶחֱלַץ Niph. *expedio me.* Num. XXXI, 3. ubi legerunt הֵחָלִיצוּ. Ibid. XXXII, 10. 2 Macc. V, 2. λόγχας σπειρηδὸν ἐξωπλισμένους, hastis cohortis instar *armatos.*

*'ΕΞΟΡΕ'Ω. עָקַר, *subnervo.* *Aqu.* sec. *Coisl.* 2. 2 Sam. VIII, 4. ἐξόρησεν, quae lectio merito suspecta fuit *Montfauconio* (cui potius legendum videtur ἐξώρισεν, *exterminavit* s. *expulit:* nam עֲקַר in l. chald. et syr. notat *avellere, auferre, transferre.*) ac *Scharfenbergio* (*Ann.* II. p. 141.), qui in ἐξεῤῥίζωσεν mutavit.

'ΕΞΟΡΘΡΙ'ΖΩ, *matutinus adsum.* מִשְּׁחַר, *ab aurora.* *Aqu.* Ps. CIX, 4. ἐξωρθρισμένη. Legit מְשֻׁחָר, aut potius מְשֹׁחָר partic. Pyhal.

'ΕΞΟΡΚΙ'ΖΩ, *adiuro, obtestor.* אָלָה, *exsecror.* Iud. XVII, 2. - הִשְׁבִּיעַ Hiph. Gen. XXIV, 3.

'ΕΞΟΡΜΑ'Ω, *impetu feror, erumpo, recedo.* *פָּרָשׁ, *eques.* Hab. I, 8. ἐξορμήσουσιν sec. *Compl.* Legerunt fortasse וּפָרְשׁוּ loco פָּרָשָׁיו. - צִפֹּר, *evolo.* Iud. VII, 3. - שׁוּב, *revertor.* Oἱ λοιποὶ Iud. VII, 3. *Doederleinius* (*Repert.* T. I. p. 230.) ἐξώρμησαν ibi referre mavult ad antecedens וַיְצַפֵּר. Sed non opus est mutare sedem huius versionis, cum ἐξορμᾷν quoque *egredi* ac *recedere* notet. 2 Macc. XI, 8. 3 Macc. I, 18. *Hesych.* ἐξορμᾷ, ἐκπηδᾷ, ἔξεισιν, ἐκτρέχει.

'*ΕΞΟΡΥΤΤΩ*, *effodio*, *evello*. גָּרָה Pih. *misceo*. Prov. XXIX, 22. Ita *Bielius Trommium* pro more suo, non inspecto codice sacro, secutus, in quo h. l. verbis רַב־פָּשַׁע, *multus praevaricatione*, respondent graeca: ἐξώρυξεν ἁμαρτίας, ubi pro ἐξώρυξεν *Jaegerus* legere mavult ἐσώρευσεν ἁμαρτίας, ingeniose magis quam vere. Auctor huius versionis רַב pro verbo habuit, ac voci *effodere* subiecit notionem metaphoricam *intentum esse alicui rei*, *summo cum studio agere*. - נָקַר, *fodio*, *effodio*. Iud. XVI, 21. 1 Sam. XI, 2. ἐξορύσσειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, coll. Gal. IV, 15. *Hesych.* ἐξορύξαι, ἐκφθεῖραι.

'*ΕΞΟΥΔΕΝΕΩ*, *nihili facio*, *contemno*. *בֵּן, *filius*. Ezech. XXI, 10. בְּנִי, ἐξουδένει. Legerunt בָּז a בָּזָה, *contemsit*. - בּוּז, *contemno*. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XI, 12. ἐξουδενεῖ. Vide et Sir. XXXI, 25. μὴ ἐξουδενήσῃς με, ne *vilipendas* mea praecepta.

*'*ΕΞΟΥΔΕΝΙΣΜΟ'Σ*, *contemtio*, ab ἐξουδενίζω, vel ἐξουθενίζω, *pro nihilo habeo*, *contemno*. בּוּז. *Aqu.* Psalm. CXXII, 4.

'*ΕΞΟΥΔΕΝΟ'Ω*, idem, etiam *ad nihilum redigo*. *Eustath.* ad *Hom.* Il. I, 245. p. 71, 30. בּוּז. Prov. VI, 30. Cant. VIII, 7. Zach. IV, 10. - בּוּס, *conculco*. Psalm. XLIII, 7. LIX, 13. CVII, 14. In omnibus his locis ἐξουδενοῦν notat *ad nihilum s. incitas redigere*. - בָּזָה. 2 Sam. VI, 16. XII, 10. ἐξουδένωσάς με, contemsisti me. Οἱ λοιποὶ 1 Sam. XVII, 42. *Theod.* 2 Sam. XII, 9 et 10. *Aqu.* Mal. I, 6. ἐξουδενοῦντες. *Hesych.* ἐξουδένωσας, ἀπεδοκίμασας. - *בַּעַר, *brutus*, *insipiens*. Ps. LXXII, 22. ἐξουδενωμένος, *quasi ad nihilum redactus quoad mentem*, h. e. *mente privatus*. - הֵעִיט Hiph. ab עִיט, *invehor*. *Theod.* 1 Sam. XXV, 14. - לָעַג, *irrideo*. Ps. LVIII, 9. *Vulg. ad nihilum deduces*. Non legerunt לָעַג, sed liberius verterunt. - מָאַס (quod saepe quoad notionem convenit cum מָסַס, *colliquescere*, *defluere*, *imminui*. Conf. Iob. VII, 5.). Iud. IX, 38. 1 Sam. X, 19. ἐξουδενώκατε τὸν Θεὸν, contemsistis Deum. *Hesych.* ἐξουδενώκασι, κατετέλεσαν. Iob. XXX, 1. - *בָּאַשׁ, *foeteo*. *Inc.* 1 Sam. XIII, 4. ἐξουδένωσεν ἰσραὴλ τοὺς ἀλλοφύλους. Legit הבאיש. - נָמַס, Niph. a מָסַס, *liquefio*. 1 Sam. XV, 9. Ps. LVII, 7. ἐξουδενωθήσονται. *Vulg. ad nihilum pervenient*. - סָלָה, *prosterno*. *Theod. Ed. Quinta* et LXX Ps. CXVIII, 118. Sir. XLVII, 8. ἐξουδένωσε, i. q. ἐξέτριψεν in antecedentibus. *Vulg. exstirpavit*. Conf. *Judith* XIII, 19. Legitur praeterea Mal. I, 7. καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενώσατε sec. *Vat.* ubi nihil in textu hebr. legitur, ita ut huc e v. 12. migrasse videantur. Caeterum pro ἐξουδενώσατε rescribendum est aut ἐξουδενωμένα ex *Ald.* et v. 12. aut ἐξουθενωμένα, quod in margine libri *Barberiniani* reperit *Waltonus*.

'ΕΞΟΥΔΕ'ΝΩΜΑ, *abiectio*, *contemtus*. זֶרֶם, *inundo*. Ps. LXXXIX, 5. *Koehlero* legisse videntur וריהם, quod in significatione syr. et chald. verbi זָרָה, *contemsit*, *vilipendit*, acceperint. – שְׁפַל chald. *abiectus*. Dan. IV, 14.

'ΕΞΟΥΔΕ'ΝΩΣΙΣ, idem. בּוּז, nomen. Psalm. XXX, 23. CVI, 40. CXVIII, 22. *Aqu.* Prov. XII, 8. 1 Macc. I, 41.

ΕΙ'Σ 'ΕΞΟΥΔΕΝΩΣΙΝ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *in contemtum fio*. הָיָה לָבוּז. *Aqu. Symm.* Gen. XXXVIII, 23.

'ΕΞΟΥΘΕΝΕ'Ω, i. q. ἐξουδενέω et όω, *nihili facio*, *contemno*, *vilipendo*, etiam *ad nihilum redigo*. בּוּז, verbum, idem. Prov. I, 7. ἐξουθενήσουσι. Futurum tempus h. l. actionis frequentiam ac perpetuitatem indicat. Confer *Graevii Lectt. Hesiod.* ad ἔργ. 181. – בָּזָה, idem. 1 Sam. II, 32. 2 Par. XXXVI, 16. Ezech. XXII, 8. Adde *Aquil.* Ier. XXII, 28. – *הִכְשִׁיל, *impingere facio*. Ps. LXIII, 9. ubi pro ἐξουθένησαν fortasse legendum cum *Grabio* ἐξησθένησαν. *Vulg. et infirmatae sunt*. Tunc ἐξασθενεῖν transitive accipiendum esset, ut ἀσθενεῖν Mal. II, 8. legitur. – הִרְעִים Hiph. *ad fremitum commoveo*. *Inc.* et LXX 1 Sam. I, 6. *Vulg. ut exprobraret*. – זֻלָּה vel זָלוּת, *res vilis*. *Ed. Sexta* Ps. XI, 9. ἐξουθένησας. Legit זָלוֹת. – מָאַס, *reprobo*, *reiicio*. 1 Sam. VIII, 7. – נִקְלָה part. Niph. foem. *res levicula*. Ier. VI, 14. – שַׁאֲנָן, *tranquillus*. Amos. VI, 1. ubi pro ἐξουθενήσουσι *Drusius* in *Fragm.* p. 776. legendum censet εὐθηνοῦσιν vel ἐξευθηνοῦσιν. Et sic *Aquila* verbum hebr. cui hic apud LXX respondet, Iob. III, 18. per εὐθηνεῖν interpretatur. Vide *Scharfenb.* ad *Cappelli Crit. S.* Tom. III. p. 189 sequ. *Dathio* in notis ad h. l. LXX cum *Syro* legisse videntur נִשְׁאָטִים, *contemnentes*, a שׁוּט, aut, quod aliis placuit, הַשֹּׂנְאִים, *osores*, *contemtores*. *Hesych.* ἐξουθενεῖ, παρακρίνει. Idem: ἐξουθενούμενοι, κατευτελιζόμενοι. *Suidas*: ἐξουθενῶ σε, ἀντ' οὐδενός σε λογίζομαι.

'ΕΞΟΥΘΕ'ΝΗΜΑ, *abiectio*, *contemtus*. בְּזוּי part. Pah. a בָּזָה. Ps. XXI, 6. ubi ἐξουθένημα ponitur pro ἐξουθενηθείς. Conf. *Sturz.* de *dial. Maced.* p. 53.

'ΕΞΟΥΣΙ'Α, *potestas*, *dominium*, *imperium*. מֶמְשָׁלָה, *dominatio*. 2 Reg. XX, 13. Ps. CXIII, 2. Ies. XXXIX, 2. – מְשַׁל, *similitudo*. *Aqu. Theod.* Iob. XXV, 2. *Symm.* Iob. XLI, 24. ἐξουσία αὐτοῦ. *Vulg.* bene: *potestas*, *quae compararetur ei*. Ne quis vertat: non habet in terra potestatem. Hebr. מְשַׁל et *dominium* et *assimilationem* notat. Sed potest hebr. quoque verti: *simile quoad robur ac potentiam*. – מֶתֶג, *frenum*. *Symm.* 2 Sam. VIII, 1. Metaphora desumta est ab equis et aliis huius generis animalibus, in quos, qui freno utitur, imperium exercet. – שֵׁבֶט, *sceptrum*. *Symm.* Gen. XLIX, 10. – שַׁלִּיט chald. *potestatem habens*, *dominator*. Dan. IV, 23. ubi ἐξουσία, ut in N. T., pro ἐξουσίαν ἔχοντι ponitur. Vide

Lexicon N. T. s. h. v. n. 11. – *שִׁלְטוֹן, *potestas.* Cohel. VIII, 8. sec. *Vat.* – שָׁלְטָן chald. Dan. III, 24. IV, 31. VII, 6. 14. 27. Sir. X, 4. *ἐν χειρὶ κυρίου ἡ ἐξουσία τῆς γῆς*, a Deo unice pendet *regimen* terrae. Potest etiam sumi, abstractum pro concreto h. l. positum esse. Ib. XXX, 11. *μὴ δῷς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι*, noli filio iuveni dare *licentiam*, h. e. non patere eum arbitrio suo vivere. Conf. *Schweighaeuseri Lex. Polyb.* s. h. v.

'ΕΞΟΥΣΙ'ΑΝ ΔΙ'ΔΩΜΙ, potestatem do. פָּטַר, *laxo, dimitto.* Prov. XVII, 14. *ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις*: ubi rem ipsam similitudine illustratam lectoribus obtulerunt. *Iaegerus* ad h. l. suspicatur, eorum animo obversatam fuisse clepsydram in Graecorum iudiciis, et in פֹּטֵר מַיִם *ἐφύδωρ* ille et apparitor, quo laxante aquam dicendi copia fiebat.

ΟἹ 'ΕΠ' 'ΕΞΟΥΣΙΩ͂Ν, sc. *ὄντες*, *qui in potestatibus s. potestate instructi sunt.* וְהַדָּבְרַיָּא תִּפְתָּיֵא chald. plur. *legis periti*, *exactores.* Dan. III, 2. Conf. *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* XIII, 14.

**ΜΕΓΑ'ΛΟΙ ΟἹ 'ΕΠ' 'ΕΞΟΥΣΙΩ͂Ν, magnates, qui in potestatibus.* תִּפְתָּיֵא וְהַדָּבְרַיָּא chald. plur. *legis periti*, *exactores.* Dan. III, 3.

'ΕΞΟΥΣΙΆΖΩ, potestatem habeo ac *exerceo, dominor*, it. *potestatem* vel *facultatem concedo.* בָּעַל, *dominor. Al.* 1 Par. IV, 22. *ἐξουσιάσαντες.* – יָשַׁב, *habito, sedeo. Inc.* Ios. XII, 4. *ἐξουσιάζων.* Habet quidem haec versio, quo se defendat ac tueatur. Sermo enim ibi est de rege, qui, ubi sedet, h. e. est et versatur, ibi regnat ac imperium exercet. Habere quoque יָשַׁב notionem *regnandi* ac *imperandi* docent exempla a *Simonis Lex. hebr.* p. 752. prolata. Fieri tamen potuit, ut *ἐξουσιάζων*, quo *Inc.* v. 5. hebr. מֹשֵׁל expressit, hic loco non minus commodo poneretur. – לוּט, *operimentum. Symm.* Ies. XXV, 7. Legit cum *Syro* et *Chald.* שַׁלִּיט, indice *Cappello.* Fortasse tamen metaphoram de *involucro* evolvere voluit *Symmachus*, secutus hac in parte *Ionathanem*, Paraphr. Chald., qui הַלּוֹט per רבא interpretatus est. – מָשַׁל. Neh. IX, 37. Cohel. IX, 17. X, 4. *Theod.* vel potius *Aquila* Ps. VIII, 7. *Aqu.* Gen. I, 18. Ps. LXV, 7. *Theod.* Prov. XIX, 10. – *עֹז, *robur. Inc.* Ez. XIX, 14. *εἰς τὸ ἐξουσιάζειν.* Non male ob parallelismum sententiarum. Fortasse tamen in *Hexaplis* haec verba inepto loco posita sunt, ac referenda ad sequens לִמְשׁוֹל. – שָׁלַט. Neh. V, 15. *ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαὸν*, *dominium exercent* in populum. Cohel. II, 19. *εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου*, *dominus erit* omnium a me multo labore partorum. Cohel. V, 18. *ἐξουσίασεν αὐτὸν τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτῶν*, *facultatem* illi *concessit* fruendi illis, coll. VI, 2. Ibid. VIII, 9. *ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος*, quam *arrogat* sibi homo licentiam. – שַׁלִּיט, *domina-*

tor. Cohel. VII, 20. VIII, 8. X, 5. - שִׁלְטוֹן, *dominium.* Cohel. VIII, 4. 8. ubi tamen scribendum videtur ἐξουσία. 1 Macc. X, 70. ἐξουσιάζῃ ἐφ' ἡμᾶς, *feróciter insolescis* adversus nos, quasi ius aut aliquam potestatem in nos habeas. Sir. XX, 8 ὁ ἐξουσιαζόμενος sec. *Ald.*, qui superbe sibi arrogat praeeminentiam et ius in alios sibi nón subditos.

ἘΞΟΥΣΙΑΣΤΗ'Σ, *potestatem habens, potens.* אֲבִי עַד, *pater aeternitatis.* Ies. IX, 6. Sed dubium adhuc est, an ἐξουσιαστὴς ibi vere huc pertineat, nec potius sit versio alius interpretis ad גִּבּוֹר referenda. - לוֹט, *operimentum. Symm.* Ies. XXV, 7. Vide s. v. ἐξουσιάζω. - מֹשֵׁל. *Symm.* Ier. LI, 46.

ἘΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ'Σ, *auctoritatem habens.* שִׁלְטוֹן, *dominium. Symm.* Cohel. VIII, 4.

ἘΞΟΧΗ', *prominentia.* שֵׁן, *dens.* Iob. XXXIX, 28. ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας, in prominentia petrae. שֵׁן de *scopulo acuto* quandoque dicitur.

*ἘΞΟ'ΧΩΣ, *insigni modo, eximie.* 3 Macc. V, 31. *Hesych.* ἐξόχως, ὑπερβαλλόντως, καλλίστως, πάνυ. *Zonaras Lex. col.* 785. ἐξόχως, ἀντὶ τοῦ πάνυ. Apud Graecos etiam Ἔξοχον et Ἔξοχα dici solet.

ἘΞΥΒΡΙ'ΖΩ, *contumelia afficio, insolenter me effero.* גָּאָה, *extollo me.* Ez. XLVII, 5. ἐξύβριζε τὸ ὕδωρ ὡς ῥοῖζος χειμάῤῥου, efferebat se aqua, ut flumen vehemens torrentis. - הִתְגַּלַּע Hithp. *immisceo me. Aqu.* Prov. XX, 3. ἐξυβρισθήσεται. Vox hebr., ut ar. جالع in Coni. 3., notat *aperta fronte cum altero concertare et contendere.* - פַּחַז, *rapiditas.* Gen. XLIX, 4. ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, *extulisti te* tanquam aqua. Vocem ἐξυβρίζειν de fluminibus, cum extra alveos erumpentes, quasi petulantes, evagantur, usurpatum notavit *Budaeus.* Hinc apparet, quantum sit pretium coniecturae *Iunii*, qui h. l. ἐξέβρασας pro ἐξύβρισας legendum suspicatus est. Conf. quoque *Schultensium* ad Iob. XXXVIII, 11. Sir. X, 15. ἐξυβρίζειν βδέλυγμα, iniurias abominandas *effundere.* 2 Macc. I, 28. ἐξυβρίζοντας ἐν ὑπερηφανίᾳ, *insolenter se efferentes* in superbia.

*ἘΞΥΠΝΙΆΖΟΜΑΙ. קִיץ seu potius הֵקִיץ, *evigilo, expergiscor. Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXIII, 35. ἐξυπνιασθήσομαι, pro quo ed. *Rom.* rectius ἐξυπνισθήσομαι exhibet. *K.*

ἘΞΥΠΝΙ'ΖΩ, *expergefacio, expergefio,* ac, omisso ἐμαυτὸν, *expergiscor, evigilo.* *הֵקִיץ, idem. *Symm.* Ps. XLIII, 24. ἐξύπνισον, sc. σεαυτόν. *Inc.* ἐξυπνίσθητι, *evigila.* [*Alex.* ἐξεγέρθητι. Eodem modo Ps. LXXIII, 20. ὡς ὄνειρος ἐξυπνίσαντι: ubi *Alex.* ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου. Eodem modo ἀφυπνίζω usurparunt *Heliod. Aethiop.* V, 21. coll. 34. VI, 9. VIII, 12. ubi active legitur, atque *Polyaen. Strat.* IV, 6, 8.

ubi καθεύδοντες et ἀγρυπνίζοντες sibi opponuntur. *K.*] *Inc.* Ps. CXXXVIII, 18. *Aqu. Theod. Symm.* Ies. XXVI, 19. - יָקִיץ, idem. 1 Reg. III, 15. *Inc.* Gen. IX, 24. - עוּר, *evigilo.* Iob. XIV, 12. - עוֹרֵר Pih. ab עוּר, *excito. Theod.* Iob. III, 8. *Inc.* Cant. II, 7. - קוּם, *surgo. Theod.* Iob. XIV, 12. ἐξυπνισθήσεται - קִיץ, *evigilo. Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXIII, 35. ἐξυπνισθήσομαι, evigilabo. *Aqu. Symm.* Ps. XVI, 15. *Eustath. de amor. Hysm.* lib. VI. p. 224. *Plutarchus* quoque hanc vocem non semel usurpavit.

ἜΞΥΠΝΟΣ, *expergefactus.* 5 Esdr. III, 3. Sed ibi ἔξυπνος ἐγένετο non notat *expergefactus est*, ut legitur apud *M. Antonin.* VI, 31. et X, 13. sed contrario prorsus sensu ponitur pro: *in profundum somnum incidit.* Ἐξ intendit in nonnullis significationem simplicis.

*ἘΞΥΠΝΌΩ, *expergefacio*, ac, omisso ἐμαυτὸν, *expergefio.* הָקִיץ. *Symm.* Psalm. CXXXVIII, 18. ubi *Inc.* ἐξυπνίσω habet. 4 Macc. V, 10. ubi *ad sanam mentem redire* notat, ut sit i. q. ἐκνήφειν.

ἘΞΥΨΌΩ, *exalto*, metaph. *laudibus celebro.* Dan. III, 51. sec. *Chis.* ἐξύψουν τὸν θεόν. Sir. I, 27. μὴ ἐξύψου σεαυτὸν, noli *altum sapere*, aut: *maiorem, quam decet, honorem tibi arrogare.*

ἜΞΩ, *extra, foras.* *דִּי בָרָא, *agri.* Dan. IV, 12. ubi vid. *Scharfenbergius.* - חוּץ : הַחוּץ. Lev. XVIII, 9. Deut. XXIII, 12. 13. Iud. XIX, 25. - בַּחוּץ. Gen. IX, 22. XXIV, 31. Exod. XXI, 19. - חוּצָה : הַחוּצָה. Gen. XV, 5. Ios. II, 19. 2 Par. V, 8. - כַּחוּץ. Ies. LI, 23. - לַחוּץ. Psalm. XL, 7. - לַחוּצָה. 2 Par. XXXII, 5. - מִחוּץ. Gen. XIX, 16. Lev. VIII, 17. - אֶל מִחוּץ. Lev. IV, 12. VI, 11. - חִיצוֹן, *exterior.* 2 Reg. XVI, 18. 1 Par. XXVI, 29. 2 Par. XXXIII, 14. - *חַיָּה. *Inc.* Lev. XIV, 6. τὸ ἔξω: quae verba, ut recte vidit *Scharfenbergius*, adscripta sunt ex v. 53., ut adeo ἔξω respondeat τῷ אֶל מִחוּץ, ac τὸ referendum sit ad πεδίον. - מַחְמֶץ, *ex fermentato.* Amos. IV, 5. Legerunt מִחוּץ. Vide quoque s. φόβος. Sir. XXI, 23. ἔξω στήσεται, *foris stat s. consistit*, pulsans sc. ostium, ut evocet eum, quem conventum cupit.

*ἜΞΩ ΠΟΙΈΩ. הוֹצִיא. *Symm.* Ps. CXLI, 8. ubi est i. q. ἐξάγω, *educo*, apud *Aquil.* et LXX.

ἜΞΩΘΕΝ, *extrinsecus, foris.* מֵאֶרֶץ, *de terra.* Ier. X, 16. quasi dicas, *extra terram tuam.* - מִבַּיִת : מִבַּיִת, *ex domo.* Lev. XIV, 41. 2 Reg. XI, 16. - חוּץ. Ezech. XLVII, 2. - אֶל הַחוּץ. Ez. XLI, 9. - בַּחוּץ. Ier. VI, 11. Ezech. VII, 15. - חוּצָה. 1 Reg. VI, 6. - לַחוּץ. Ezech. XLI, 17. XLII, 7. - מִחוּץ. Gen. VI, 14. Lev. XXIV, 3. Adde *Inc.* Ez. XLVI, 2. *Vulg. de foris.* - מֵהַחוּץ. Ez. XLI, 25. - מִן הַחוּץ. Iud. XII, 9. 2 Reg. IV, 3. - חוּצוֹת plur. *plateae.* Ier. XI, 6. XXXIII, 10. - *בְּעַד, *super.* Iud. IX, 51. Praeterea legitur Gen. XX,

18. ubi a textu hebr. abest, et traditione Iudaeorum nititur, qua uteros contra coitum occlusos fuisse dicunt. Vide *Raschium* ad h. l. et *Thalmud Baba Kama* fol. XCII. 1.

'ΕΞΩ'ΤΕΡΟΣ, *exterior*. חוּץ. *Theod.* vel potius *Aquila* Iob. XVIII, 18. - חִיצוֹן. Ez. X, 5. XL, 20. XLII, 1. - חָצֵר, *atrium*. Ezech. XLI, 15. - קִיצוֹן, *extremus*. Exod. XXVI, 4. XXXVI, 10.

'ΕΞΩ'ΤΑΤΟΣ, *extimus*, *extremus*. חִיצוֹן. 1 Reg. VI, 30. Neh. XI, 16. - חוצות plur. a חוּץ, *plateae*. *Aqu.* Iob. V, 10. Conf. *Simonis Lex. hebr.* p. 528.

'ΕΞΩΘΕ'Ω et *'ΕΞΩ'ΘΩ*, *expello*, *eiicio*, *deiicio*. בָּתַר, *scindo*, *seco*. *Al.* 2 Par. XXVI, 21. ἐξώσθη. *Hesych.* ἐξώσθη, ἐξεβλήθη. - דָּחָה, *impello*, item: *expello*, *extrudo*. Psalm. XXXV, 15. ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, *deiecti sunt*, ut non possint stare. *Hesych.* ἐξώσθησε, κατεβλήθη, κατέπεσεν. - הֵדִיחַ Hiph. a דוּחַ, *dispello*, *abiicio*. Ier. LI, 34. Arab. ساخ in Coni. VI. *abiecit*. *Vulg.* *eiecit me*. - הִרְחִיק Hiph. *procul abigo*. Ioel. III, 6. - הִטְעָה Hiph. *seduco*. Ier. L, 6. - יֶשַׁח, *depressio*. Mich. VI, 14. ἐξώσω σε, eiiciam te. *Hesych.* ἐξώσω, ἀπώσω, ἐκβαλῶ. - *לָקַח, *capio*. Mich. II, 9. ἐξώσθησαν, ubi תִּקְחוּ confuderunt cum יֻקְחוּ. - מָאַס, *reprobo*. Ier. XXXIII, 24. 26. - נָדַח: הִדִּיחַ, Kal. et Hiph. Deut. XIII, 5. 2 Sam. XV, 14. ubi ἐξώσῃ (quod etiam quodammodo excusari potest) fortasse positum est pro ἐπώσῃ. Ier. VIII, 3. Ioel. II, 20. Adde *Aqu.* *Symm.* *Theod.* Prov. VII, 22. *Inc.* Prov. XIV, 32. - הָדַף, *impello*, *dispello*. Ies. XLI, 2. *Inc.* Lev. XXVI, 36. - נָסַח, *evello*. Prov. II, 22.

'ΕΞΩΜΟΣ, *expeditus*, q. d. *cuius humeri nullo indutu sunt adstricti*, *cui nuda sunt brachia et exserta*. Ἐξωμὶς *Suidae* T. I. p. 778. tunica est non tegens brachia, qualis decere virum et maxime militem putabatur. Vide *Virg. Aen.* IX, 616. חָלוּץ part. Pahul, *miles lectus in exercitum*. *Aqu.* Ies. XV, 4. ubi *Semlerus* coniicit legendum esse εὔζωνοι, coll. Ios. IV, 13. Sed *Aquila* potius h. l. recte etymologiam expressit. Nam חָלַץ pr. *extrahere vestes* notat.

'ΕΞΩΜΟΣΙ'Α, *abiuratio*. נֶדֶר, *votum*. *Inc.* Lev. XXII, 18. XXIII, 38. sec. *Coisl.* et *Lips.* Significat ibi ἐξωμοσία *promissionem interposito iureiurando*, aut legendum ἐνωμοσία. Vide tamen *Zonarae Lex.* col. 762. ac *Pollux. Onom.* V, 104. *Hesych.* ἐξωμοσία, ἄρνησις μεθ' ὅρκου.

'ΕΞΩΣΜΑ, *eiectio*, *expulsio*. מַדּוּחִים plur. *eiectiones*. Thren. II, 14. Retulerunt ad נָדַח. *Arabs* ἐξώσματα reddidit *phantasmata*, *visiones falsas*, collato ἐξώστρα.

'ΕΞΩ'ΣΤΡΑ, *locus extimus cancellis munitus*, vel *fenestra cancellis munita*, gallice *balcon*. שְׂבָכָה, *opus plexum et reticulatum*, *cancelli*. *Symm.* 2 Reg. I, 2. *Glossae*: ἐξώ-

ατρα et ἐξώστης, *Menianum*, *proiectio*, *proiectus*. *Hieron.* ad *Ezech.* XLII. 'Εκθέτας *Romae appellant solaria de coenaculorum parietibus eminentia*, *sive Meniana ab eo, qui primus eum invenit*, *quae non nulli Graecorum ἐξώστρας vocant.* Conf. *Relandi Ant. hebr.* P. I. c. 8. §. 11.

'ΕΟΡΤΆΖΩ, *festum ago*. חָגַג, idem. Exod. V, 1. XII, 14. Deut. XVI, 15. *Aqu.* Ps. XLI, 5. – חָגַג גַּג, *festum ago et celebro*. Lev. XXIII, 39. – הִתְקַדֵּשׁ חַג, *sanctificatur festum*. Ies. XXX, 29. – חָגַר, *accingo*. Ps. LXXV, 10. Legerunt תְּחָגֶּךָּ, a חָגַג, aut תְּחָגֶיךָ, quae lectio ob parallelismum sententiarum fortasse recipienda est. *Vulg. festum agent tibi.* – *יָדָה, *celebro*. Ps. LXXVI, 11. quasi loco יוֹדוּךָ, *confitebitur tibi*, in codice suo invenissent תָּחֹגֶּךָּ, *festum tibi sacrum celebrat.*

*'ΕΟΡΤΆΖΩ 'ΕΟΡΤΗ'ν. חַג, *tripudium*, *festum*. LXX sec. *Compl.* Num. XXVIII, 17. ubi loco ἑορτάσετε ἑορτῇ fortasse legendum est ἑ. ἑορτήν. Libere verterunt, coll. c. XXIX, 12.

'ΕΟ'ΡΤΑΣΜΑ, *festivitas*. Sap. XIX, 15.

'ΕΟΡΤΗ'. *festum*, et κατ' ἐξοχὴν *festum paschatos*. *אַף, *nares*. Deut. XXXIII, 10. sec. *Alex.* Liberius sensum expresserunt. Sermo enim est de sacrificiis, quorum odorem Deus naribus percipere credebatur, et quae diebus festis offerri solebant. – *בָּם עִוֵּר, *inter eos coecus*. Ier. XXXI, 8. Legerunt coniunctim בְּמוֹעֵד. – חַג, *festum*. Num. XXVIII, 17. ἑορτή, *festum paschatos*. Ita quoque Sir. XLIII, 8. 1 Macc. X, 34. Conf. *Relandi antiqu. hebr.* P. IV. c. 2. §. 4. – חֹדֶשׁ, *mensis*. 1 Reg. XII, 33. – חֶרֶשׂ, *testa*. Ez. XXIII, 34. Legerunt חֹדֶשׁ. – מוֹעֵד, *tempus statutum*. Lev. XXIII, 2. Num. X, 10. Ps. LXXIII, 8. ubi ἑορταὶ notat *loca sacra*, *in quibus festi dies religiose celebrantur*, si nempe ex emendatione minime incerta κατακαύσωμεν legatur pro καταπαύσωμεν. Sed in propria notione accipiendum erit, si recipiatur lectio recepta καταπαύσωμεν. – מָצָה, *exprimo*. Ezech. XXIII, 34. ubi pro מָצִית legerunt מוֹעֵד. *Lex. Cyr. MS. Brem.* et *Phav.* ἑορτή, χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμον.

'ΕΠΑΓΓΕΛΙ'Α, *annunciatio*, it. *promissio*. אֲגֻדָּה, *agmen*. Amos. IX, 6. Vox hebr. *omne* notat, *quod est bene ligatum ac firmiter constrictum*, unde LXX eam h. l. transtulerunt per ἐπαγγελίαν, h. e. *promissionem certam ac firmam*, quanquam haec notio est ab h. l. maxime aliena. Fortasse etiam vocem hebr. deduxerunt a נָגַד, *indicare*, cum *Syro*, *Arabe* et *Itala*. *Michaelis* in *Suppl.* p. 15. putat, eos in animo habuisse notionem *roborandi*, quam ar. عجد in Coni. IV. habet. *L. Bos.* in *Proleg.* in LXX Intt. c. 3. pro ἐπαγγελίαν LXX scripsisse στραγγαλιὰν, *funem*, suspicatur. – *מְלָאכָה,

insigne factum. Ps. LXXII, 28. ubi ἐπαγγελία aeque ac ἀγγελία apud *Aquilam* ib. *id quod annunciari meretur* significat. — סִפְרָה, *numeratio.* Psalm. LV, 9. ubi fortasse legendum erit ἀπαγγελίᾳ σου loco ἐπαγγελίᾳ σου. — פָּרָשָׁה, *expositio.* Esth. IV, 6. — שְׁמוּעָה, *auditio*, etiam *id*, *quod auribus percipitur.* Ez. VII, 26.

'ΕΠΑΓΓΕ'ΛΛΩ, *annuncio.* אָמַר, *dico.* Esth. IV, 6. — הִגִּיד Hiph. a נָגַד, *indico*, *annuntio.* Iob. XXI, 31. Ies. XLIV, 7. — *תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה, *spes pertracta.* Prov. XIII, 12. ἐπαγγελλομένου, ubi verbis alio ordine collocatis ac divisis legit מֹשֵׁךְ הַתּוֹחֶלֶת. Vide ad h. l. *Iaegerum.* Sir. III, 26. scientia destitutus μὴ ἐπαγγελοῦ, eam ne *profitearis* aut *iactes.* Cf. *Lex. N. T.* s. h. v. et Sap. II, 13. ac *Reisk. Ind. Demosth.* s. h. v. Sir. XVI, 25. ἐπαγγελῶ ἐπιστήμην, i. q. ἐκφαίνω in antecedentibus, h. e. *docebo*, *manifestum reddam.* Sir. XX, 23. ἐπαγγελλόμενος φίλῳ, *promittens* aliquid amico, coll. 2 Macc. IV, 27.

'ΕΠΑΓΡΙΟ'Ω, *exaspero.* חָרַק, *fremo*, *frendo.* Symm. Ps. XXXIV, 19.

'ΕΠΑ'ΓΩ, *induco*, *adduco*, *infero*, *immitto*, et 'Επάγομαι, *persuadeo*, *ad me traho*, *pellicio.* אָנַף, *irascor.* 1 Reg. VIII, 46. ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς, sc. ὀργήν. Confer Ies. XXVI, 21. — גָּמַל, *retribuo.* Ies. LXIII, 7. — הֵבִיא Hiph. a בּוֹא, *venire facio.* Gen. VI, 17. ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, *adduco* diluvium, coll. 2 Petr. II, 5. Exod. XXXII, 20. ἐπήγαγες ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην, magni peccati illos *reos fecisti.* Vide et Iud. IX, 24. Ios. XXIII, 15. ἐπάξει κύριος ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα πονηρὰ, *immittet* vobis Deus omnia mala, quae minatus est. 'Επάγειν, sequente dativo personae, quandoque *auctorem esse* notat apud Graecos, v. c. *Hesiod.* ἔργ. 242. *Palaeph.* VI, 7. Ez. V, 17. coll. VI, 3. et XI, 8. — הוֹבִיל Hiph. a יָבַל, *apporto.* Iob. XXI, 30. — *הוֹגָה, *dolore afficio*, a יָגָה. *Symm.* Thren. I, 5. — *הוֹלִיךְ Hiph. *abire facio.* Exod. XIV, 21. ἐπήγαγε, quae lectio est aperte falsa, ac mutanda in ἀπήγαγε. Sermo enim ibi est de aquis marinis miraculo divino quasi subductis. — הֶחֱנִיף Hiph. *hypocrisin exerceo*, h. l. *mihi devincio*, *in meas partes duco.* Dan. XI, 32. — הִטָּה Hiph. a נָטָה, *inflecto.* Ies. XXXI, 3. Libere vertit. — הִנְחָה Hiph. *duco.* Prov. VI, 22. — הַפְצַר inf. Hiph. *instare pertinaciter.* 1 Sam. XV, 23. ἐπάγουσιν. Respexisse videtur notionem *multiplicandi*, quam chald. פְּצַר habet. 1 Sam. XV, 23. — הֵשִׂישׂ, Hiph. a שׂוּשׂ, *gaudeo.* Soph. III, 18. ubi non legerunt יָבִיא, ut nonnullis statuere placuit, sed formulam hebr. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה magis graece transtulerunt: ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην. — הָשִׁית Hiph. a שׁוּת, *pono.* Ies. XV, 9. ἐπάξω, h. e. *irruere faciam.* — חָטַם, *differo*, *fraenum iniicio.* Ies. XLVIII, 9. τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σέ. Sensum

expresserunt. – חֲלִיפָה, *mutatio.* Iob. X, 17. ἐπήγαγε, sumta prima significatione v. חָלַף, *insequi.* – חֹלַל Pyh. a חול, *formatus sum.* Iob. XV, 7. – *יַשִּׁי. *Aqu.* Ps. LIV, 16. יַשִּׁימָוֶת, ἐπάξαι θάνατον, legens divisim יַשִּׁי מָוֶת, debitum ab iis exigat mors, a נָשָׁה, *exactorem agere*, aut a נָשָׂא, *apportare, afferre.* – מָשַׁךְ, *traho.* Iud. IV, 7. ubi מָשַׁךְ sequ. אל notat *efficere, ut aliquis adducat*, h. e. ἐπάγειν. – נָהַג Pih. *duco.* Ex. X, 13. Ps. LXXVII, 30. – נָשָׂא: הִשִּׂיא, Kal et Hiph. *fero, ferre facio.* Lev. XXII, 16. ἐπάξουσιν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας, *illos ad peccandum seducent.* Ies. X, 24. πληγὴν ἐπάγει ἐπὶ σε, plagam tibi *infliget.* *Inc.*, sine dubio *Symmachus*, Gen. III, 13. ἐπηγάγετό με, *persuasit mihi, s. pellexit me*, ubi ἐπάγεσθαι est, ut lat. *inducere, pellicere, decipere.* *Montfauconus* ibi perperam censuit reponendum esse ἀπηγάγετο. *Suidas:* ἐπαγαγέσθαι, παραπεῖσαι, ἐφελκύσασθαι. *Gloss. Gr. lat.* ἐπάγωγος, *pellax, illex.* *Phavor.* ἐπάγωγα, ἀπατηλά. Vide *Xenoph. Mem.* II, 5. extr. – עָבַר: הֶעֱבִיר, Kal et Hiph. *transeo, transire facio.* Gen. VIII, 1. Ezech. V, 1. XIV, 15. 17. – *עָלָה: הֶעֱלָה, Kal et Hiph. *ascendo, ascendere facio.* Ex. XXXIII, 5. Deut. XXVIII, 6. 2 Par. XXXVI, 17. Adde *Inc.* Hab. III, 16. – עָנָה Pih. *affligo.* Ps. LXXXVII, 7. ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ. Ita recte quoad sensum et magis graece transtulerunt. – *פָּצַר, *pertinaciter insto, obtuse ago.* *Inc.* ac *LXX* 1 Sam. XV, 23. Legerunt, ut equidem arbitror, הֵפִיץ, a פוץ, *effundo, dispergo*, quod bene per ἐπάγειν, verbum proprium de *poenis divinis*, exprimi poterat. – פָּקַד, *visito.* Exod. XXXII, 33. Ies. X, 12. ἐπάξει, sc. τὴν χεῖρα s. ὀργὴν, coll. XXVI, 14. – יָצָא לִפְקֹד, *exeo ad visitandum.* Ies. XXVI, 21. ἐπάγει τὴν ὀργήν. – פְּקֻדָּה, *visitatio.* Ies. XV, 7. – קָרָא, *voco.* Hagg. I, 11. קָרָא h. l. *inferre, adducere,* quoad sensum notat. – שׁוּב: הֵשִׁיב, Kal et Hiph. *revertor, reverti facio.* Esth. IX, 25. Ies. I, 25. ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σε. – שׂוּם: הֵשִׂים, Kal et Hiph. *pono*, item: *efficio.* Ex. XV, 26. νόσον, ἣν ἐπήγαγες. Ez. XXXIX, 21. – *שָׁמַם. 1 Sam. V, 6. Legerunt וַיְשִׂימֵם, a rad. שׂוּם, *ponere*, in Hiph. *imponere.* *Vulg. demolitus est eos.* Supra v. 3. pro ἐπήγαγεν rectius habent ἐβασάνισεν. Conf. Ex. XV, 26. e quo loco patet, ἐπάγειν hic significare *morbum infligere, s. morbo afficere.* – שָׁפַךְ, *effundo.* Ies. XLII, 25. ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ. Sir. I, 27. II, 4. πᾶν, ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι, quidquid *adversi tibi acciderit*, suscipe. *Vulg. omne, quod tibi applicitum fuerit.* Confer *Loesner. Obss. Philon.* p. 178. 4 Macc. IV, 13. ἐπαχθεὶς, *commotus.* Sir. XLVI, 3. pro ἐπήγαγεν, quod habet *Vatic.*, legendum erit vel ἀπήγαγεν vel ἐπάταξεν. Vide quoque s. v. ὀργὴ et ὑετός.

'ΕΠΑΓΩΓΗ', *inductio*, et peculiariter *id quod* (a Deo) *immittitur, inductio poenarum, malum illatum, adversitas,*

calamitas certo quodam consilio a Deo immissa, it. *animi elatio*, *fastus*. *אֵיד, *calamitas dura*, *infortunium grave*. *Theod.* Prov. XXVII, 10. ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς μὴ εἰσέλθῃς, noli *tempore duro*, h. e. *calamitatis*, ad fratrem confugere. Conf. Abd. v. 12. – אָסִיר, *vinctus*. Ies. X, 4. πεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν sec. *Alex.* et *Procopium*, ubi alii ἀπαγωγὴν habent. *Inc.* Ies. XIV, 17. τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ (ὄντας scil.) οὐκ ἔλυσεν, illos, qui in *captivitate* erant, non dimisit. *Montf.* ibi legere mavult ἀπαγωγῇ, ut habent libri quidam. – עָצוּר part. Pah. *clausus*. Deut. XXXII, 36. ubi ἐπαγωγῇ nonnullis mendose scriptum videtur pro ἀπαγωγῇ, ut *Catena graeca* habet, et *Roman. Psalterium* cum multis codd. ab *Holmesio* collatis, ac iudicavit *Eugubinus*. Intellegenda autem est *abductio in exilium*, *captivitatem vel carcerem*. *Hesych.* ἐπαγωγάς, αἰχμαλωσίας. Id. ἐπαγωγή, συμφορά, πειρασμός, ἤτοι τὸ ὁπωσοῦν κακῶς ἐπαγόμενον. Sic quoque Sir. II, 12. ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς (ubi vid. *Drusius*). Ib. V, 10. ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς. *Suidas*: ἡμέρα ἐπαγωγῆς, παρὰ τὸ ἐπάγεσθαι ἡμῖν τὰ ἄξια τῶν βεβιωμένων. *Gloss. MS. in Sirac.* ἐπαγωγῆς, ἀνταποδόσεως. Sir. XL, 11. ῥομφαία, ἐπαγωγαί, λιμός, ubi tamen ἐπαγωγαὶ cum reliquis substantivis constructum per hendiadyn explicandum videtur. Sir. III, 27. ἐπαγωγὴ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστι ἴασις. *Bielius* male transtulit: *elatio superbi*, potius: *inductio mali*, *calamitas*, *poena peccatorum*, coll. II, 2. et pro ἐπαγωγὴ reponendum necessario est ἐπαγωγῇ vel ἐπαγωγῆς. *Ernesti* in *notis ad Suidae et Phavor. gloss. sacr.* p. 47. ita transtulit: *calamitates arrogantem non corrigunt*, *nam altius ipsi vitium inhaeret*. Idem valet de loco X, 12. παρεδόξασε τὰς ἐπαγωγάς. *Bielius: dehonestavit fastum.* Mallem: *insolitas ac graves importat calamitates*. *Vulg. conventus malorum*. Legit συναγωγάς. Vide ad h. l. *Baduellum*.

*'ΕΠΑΓΩΓΟ'Σ, *alliciendi vim habens*, *ad persuadendum aptus*. 4 Macc. VIII, 14. τὰ ἐπαγωγά, *verborum illecebrae*. *Zonaras Lex.* col. 808. ἐπαγωγά, ἀπατηλά.

'ΕΠΑΓΩ'ΝΙΟΣ, *defensor*, ἀπόμαχος sec. *Schol. Aeschyl. Agam.* v. 521. Vide 'Επιγώνια.

'ΕΠΑ'ΙΔΩ, *accino*, *incanto*. לַחַשׁ, *mussitatio*. Ier. VIII, 17. ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι, immittam in vos serpentes mortiferos, qui incantari non possunt. *Hesych.* ἐπᾶσαι, ᾆσμα εἰπεῖν, γοητικὸν ἐπιλαλῆσαι.

'ΕΠΑ'ΙΔΩΝ, *incantans*, *incantator*. בַּעַל לָשׁוֹן, *dominus linguae*, h. e. *disertus*. Cohel. X, 11. Legerunt בַּעַל לַחַשׁ: nam בַּעַל לָשׁוֹן non est *incantator*, sed *calumniator*. – חֹבֵר part. a חָבַר, quod etiam *incantare* notat. Deut. VIII, 11. – מְלַחֵשׁ part. Pih. *incantans*, *carmine malefico utens*, a submissa voce, qua praestigiatores utantur. Psalm. LVII, 5. Apud

Aquilam ibi pro ἐπαείδειν ἐπαοιδὴν sine dubio legendum est ἐπαείδοντος ἐπαείδειν, aut ἐπαοιδήν. *Flavor.* ad h. l. ἐπάδοντος, φαρμακοῦ, γόητος.

'ΕΠΑΙΝΕΤΟ'Σ, *laudatus, laudabilis.* הֻלָּלָה praet. Pyh. foem. ab הלל. Exod. XXVI, 17.

'ΕΠΑΙΝΕ'Ω, *laudo*, et 'ΕΠΑΙΝΕ'ΟΜΑΙ, *glorior.* אִשֵּׁר Pyh. *beatum praedico. Aqu. Symm.* Cant. VI, 8. – חלל et הִלֵּל : הִתְהַלֵּל Pih. et Hithp. Ps. IX, 24. ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ἐπιθυμίαις, *gloriatur* peccator in desideriis. Ps. XXXIII, 2. XLIII, 10. CIV, 3. ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, in sancto ipsius nomine *gloriamini. Suidas:* ἐπαινεῖσθαι ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθαι. Adde *Ed. Quint.* Ps. LV, 8. – יחל Pih. *exspecto. Symm.* Iob. XXIX, 21. ἐπῄνουν. Loco ה legit ח. – ספר, *narro, enarro. Inc.* Ps. XLVII, 13. ἐπαινέσατε. Vox hebr. h. l. significat *enarrationem cum laude coniunctam.* – פחד, *paveo.* Hos. III, 5. ἐπαινέσουσιν sec. *Compl.* Bene quoad sensum. – שִׁבַּח Pih. Ps. LXII, 4. CXVI, 1. Cohel. VIII, 15. – *שַׁבֵּחַ verbale, *laudans.* Cohel. IV, 2. – *שָׁכַח, *obliviscor, oblivioni trado.* Cohel. VIII, 10. Decepti similitudine literarum ב et כ, legerunt וַיִּשְׁתַּבְּחוּ, vel ab Hebraeis audiverunt, sic posse legi. Nam *R. Salomon* in suis Commentariis meminit, Rabbinos in hac voce ἀλληγορίζειν dicentes, ne legas וישתכחו, *et oblivioni tradantur*, ut scriptum est, sed וישתבחו, *et laudabuntur.* Cf. *Buxtorfii Anticrit.* p. 781.

'ΕΠΑΙΝΟΣ, *laus.* הוֹד, *decus*, seu *omne, quod laudandum est.* 1 Par. XVI, 27. – הוד, *decus, gloria. Symm.* Ps. VIII, 2. *Al.* Ps. XLIV, 5. – חֶמְדָּה, *desiderium.* 2 Par. XXI, 20. Rex, qui nullum sui desiderium relinquit, moritur οὐκ ἐν ἐπαίνῳ. – תְּהִלָּה, *laus.* Ps. XXI, 3.

'ΕΠΑΙ'ΡΩ, *extollo, exalto, elevo*, it. *vana spe erigo, in vanam spem induco, decipio:* et Ἐπαίρομαι, *effero me, superbio.* *אָנַף, *excandesco, irascor.* 1 Reg. VIII, 46. ἐπάρεις ἐπ' αὐτοὺς sec. cod. *Alex.*, ubi post ἐπάρεις, si nempe lectio sana, hoc reponendum est ἐπάξεις, supplendum erit χεῖρας. – גָּבַהּ, *effero me.* Ier. XIII, 15. Adde *Aqu.* Ps. CXXXVII, 6. ἐπηρμένος pro גָּבֹהַּ. – גבור, *potens.* Esdr. VII, 27. – דָּמַם, *sileo.* Ier. XLVII, 6. ἐπάρθητι, ubi pro וָדֹמִּי, *sile*, legerunt וְרוּמִי, a rad. רוּם. – גִּיל לֵב Hiph. a גיל, *exsultat cor.* Prov. XXIV, 17. μὴ ἐπαίρου, quod bene convenit hebr. *ne exsultet cor tuum.* – הִטָּה Hiph. a נָטָה, *inclino.* Exod. X, 15. ἐπῆρε τὴν ῥάβδον εἰς τὸν οὐρανόν. Respexerunt notionem *extensionis*, quam habet vox hebraica. – הֵטִיל Hiph. a טוּל, *iacio.* 1 Sam. XX, 32. Sermo ibi est de hasta, quae elevatur, antequam proiicitur. – הֵנִיף Hiph. a נוּף, *agito.* Iob. XXXI, 21. – הֵרִים Hiph. a רוּם. Exod. VII, 20. Num. XX, 11. Psalm. LXXIII, 4. – הִשִּׁיא Hiph. a נָשָׁא, *decipio.* 2 Reg. XVIII, 29. μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς λόγοις, ne verbis vos *in vanam spem indu-*

cat, vel *decipiat.* Ibid. XIX, 10. Legerunt נִשָּׂא, *extollat*, *praesumere faciat*, a rad. נשׁא. Similis diversitas reperitur Abd. v. 3. ὑπερηφανία τῆς καρδίας ἐπῆρέ σε. Legerunt הִשִּׁיאֲךָ, et v. 7. הִשִּׁיאוּךָ. Suid. ἐπῆρατε, ἐπείσατε, ἠπατήσατε. – הִתְעַלָּה Hiph. *diffundo me.* Ps. XXXVI, 37. ἐπαιρόμενον. *Cappello* in *Crit. S.* p. 568. legisse videntur מִתְעַלֶּה. Sed respexerunt potius signif. verbi علا, *eminere*, *in altum surgere* (*Gol.* p. 1568.), unde in Hithp. *sese efferre* notat. Confer *Funccii Symb. ad interpretat. S. Cod.* P. I. p. 4 sequ. – *לָקַח, *capio*, *accipio.* *Symm. Theod.* Iob. XV, 12. τί ὅτι ἐπῆρέ σε ἡ καρδία σου, quid quod *extollit* te cor tuum, *Vulg.* quid *elevat te cor tuum.* Scil. לָקַח habet quoque notionem *extollendi.* – מַסָּע, *missile*, *telum.* Iob. XLI, 18. Vide supra s. v. הִמְשִׁיל. – מִפְעָל, *elevatio.* Neh. VIII, 8. – מַשּׁוּאוֹת plur. *vastitates*, *ruinae*, *calamitates.* Ps. LXXII, 18. Legerunt מַשְּׂאוֹת per *Sin*, a נָשָׂא, *sustulit.* – נוּעַ, *moveo me.* Ies. VI, 4. – נְשִׂיאִים plur. *baiuli.* Soph. I, 12. οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ. – *נָסָה, *tento.* *Aqu.* Iob. IV, 2. ubi ἐπαίρειν ex adiuncto *tentare aliquid*, *conari* notat: nam qui conatur aliquid, haud raro se in vanam spem inducit. Non opus itaque erit statuere, eos vocem hebr. accepisse pro הִנִּשֵּׂא, a rad. נָשָׂא. – *נָסַע, *proficiscor.* Ps. LXXVII, 28. ubi in nonnullis codd. corrupte legitur ἐπῆρε, cum legendum sit ἀπῆρε, ut solent LXX vocem hebr. transferre. *Aqu. Symm.* Deut. I, 40. ubi eadem medela afferenda est. – נַעֲלָה Niph. *elatus fio.* Ps. XLVI, 8. – נָשָׂא. Prov. XIX, 18. εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου, ad iniuriam vero ne *efferas te* anima tua, h. e. ne *expetas* alicui iniuriam facere. Ita *Bielius.* Sed ἐπαίρεσθαι τῇ ψυχῇ ibi notat *incitato animo esse*, speciatim *ira abripi.* Vide ad h. l. *Iaegerum.* Ies. VI, 1. – נִשְׁעַן Niph. *innitor*, *spem ac fiduciam pono.* Prov. III, 5. ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου, sapientia autem tua ne *effertor.* Qui nimiam sui fiduciam habet, is facile ad fastum et insolentiam delabitur. *Hesych.* μὴ ἐπαίρου, μὴ ὑπερηφανοῦ. *Suidas:* ἐπαίρεσθαι, φυσοῦσθαι. – נָתַן, *do*, *pono.* Ps. VIII, 2. ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου, *celebratur* gloria tua. Deduxerunt a תָּנָה, quod in l. arab. et syr. *laudare*, *celebrare* notat. Conf. *Schultensii anim. philol.* ad h. l. *Hesych.* ἐπήρθη, ὑψώθη. – סֻלָּא Pyh. *aestimor.* Thren. IV, 2. οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ, elevati in auro, q. d. auro appensi, in trutina auri pondere elevati, h. e. *pretiosiores auro.* Fortasse a סָלַל notionem *extollendi* mutuati sunt. – *סָמוּךְ, *fultum.* *Symm.* Ies. XXVI, 4. ἐπηρμένον ἤτοι ἐπηρεισμένον, ubi loco ἐπηρμένον ex *Hieronymo* reponendum est ἐπηρεισμένον, ita ut altera lectio ex compendio scribendi orta sit. Sic quoque Prov. III, 5. pro ἐπαίρου *Theod.* habet ἐπερείδου. – *סֹעָה, *rapidus*, a סָעָה, *cum impetu ferri.* *Symm.* Ps. LIV, 9. ἐπαίρων. Sermo ibi est de

vento omnia secum rapiente et attollente. – צָעַד, *progredior.* Iud. V, 4. ubi pro ἐπαίρειν fortasse reponendum erit ἀπαίρειν. – רָם. *Al.* Ezech. XXXI, 10. Praeterea legitur ἐπήρθη apud LXX Hab. III, 11. ubi nihil ei respondet in textu hebr., nisi forte ad עָמַד referre velis. Sol, quando elevatur s. removetur e conspectu hominum, lumen suum amittere videtur. Vide infra s. v. ἐπέχω.

'ΕΠΑΙΣΧΥ'ΝΟΜΑΙ, *erubesco, revereor.* *הָחִישׁ, *festino.* Ies. XXVIII, 16. Non legerunt יֵבוֹשׁ, ut *Cappellus* voluit, vel יֵבוֹשׁ, ob literarum ח et ב similitudinem. Potius arab. حوش et جيش notant *timere, huc et illuc rapi, pudore suffundi.* – חָפַר, *erubesco.* Ies. I, 29. ἐπῃσχύνθησαν, *pudore affecti sunt.* – נָשָׂא, *assumo.* Iob. XXXIV, 19. ὃς οὐκ ἐπῃσχύνθη πρόσωπον ἐντίμου, qui non *reveretur* vel *respicit* personam honorati.

'ΕΠΑΙΤΕ'Ω, *mendico.* שָׁאַל Pih. idem. Psalm. CVIII, 9. Sirac. XL, 29.

'ΕΠΑΙ'ΤΗΣΙΣ, *mendicitas, mendicatio.* Sir. XL, 31. 34. In posteriore loco ἐπαίτησις *Bretschneidero* esse videtur *id, quod mendicando comparatur.*

'ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕ'Ω, *insequor, subsequor.* אַחֲרֵי, *post.* Deut. XXXII, 30. – הָלַךְ אַחַר, *eo post.* Iob. XXXI, 7. – הָלַךְ אַחֲרֵי, idem. Ios. VI, 8. Prov. VII, 22. – *הִתְהַלֵּךְ אֶת. *Symm.* Gen. VI, 9. – יָלַךְ, *eo.* Ies. LV, 3. – מִלֵּא אַחֲרֵי, *impleo post.* Num. XIV, 24. XXXII, 11. Ios. XIV, 8. 9. 14. – פָּנָה, *respicio*, h. l. *verto s. converto me.* Lev. XIX, 4. 31. – תּוּשִׁיָּה. Iob. XXVI, 3.

'ΕΠΑ'ΚΟΥΣΤΟΣ, *qui auditur vel audiri potest,* q. d. *auscultabilis,* etiam *is, cui praestatur obedientia.* 3 Esdr. IV, 12. ὅτι οὕτως ἐπάκουστός ἐστι, cui hoc modo obediunt omnes. *Vulgatus* male: *qui sic diffamatur.*

'ΕΠΑΚΟΥ'Ω, *exaudio,* etiam *auribus percipio,* i. q. simplex ἀκούω. אָמַר, *dico.* 2 Par. XXXII, 24. ἐπήκουσεν αὐτοῦ, *exaudiit* eum, nempe *promissione ei data,* quam notionem h. l. אָמַר habet. – הֶאֱזִין Hiph. *auribus percipio.* Ies. VIII, 9. – הֵעִיר Hiph. ab עוּר, *evigilo.* Iob. VIII, 6. *Evigilatio* so. Deo tribuitur, ut significetur festinatio eius ad exhibenda beneficia. – הִקְשִׁיב Hiph. 2 Par. XXXIII, 10. Ies. X, 30. – נֶעְתַּר Niph. *exoratus sum.* 2 Sam. XXI, 14. coll. XXIV, 25. Esdr. VIII, 23. – עָנָה, *respondeo.* Gen. XXX, 23. Hos. II, 22. ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον, terra exaudiet, h. e. *dabit* frumentum. Mich. III, 7. Adde Iob. XXXVII, 22. et Cohel. X, 19. ubi pro ἐπακούσεται in *Compl.* rectius legitur ὑπακούσεται iuxta illud: *pecuniae omnia parent.* Confer ad h. l. *Desvoeux* p. 264. Vide quoque infra s. v. ταπείνωσις. – *עָנִי; עֲנִיָּה, *afflictus.* Ies. X, 30. In mente habuerunt vocem עָנָה,

exaudire, aeque ac *Theodot.* Zachar. IX, 9. — נוֹשָׁע, *servo*. Ies. XLV, 1. ubi pro ἐπακοῦσαι fortasse reponendum erit ὑπακοῦσαι. — שָׁמַע, *audio*. Gen. XVI, 11. Ios. X, 14. 2 Par. XXX, 20.

ἘΠΑΚΡΟ'ΑΣΙΣ, *auscultatio, obedientia*. הַקְשִׁיב, infin. Hiph. *auscultare*. 1 Sam. XV, 22.

*ἘΠΑΛΓΕ'ΣΤΕΡΟΝ, *adverbius, magis dolorifice*. 4 Macc. XIV, 10.

*ἘΠΑΛΕΙ'ΦΩ, *inungo, superillino*. טוּחַ, *idem*. Ez. XIII, 10. sec. *Compl. Zonaras Lex.* col. 820. ἐπαλείφω καὶ ἀντὶ τοῦ χρίω.

ἘΠΑ'ΛΛΗΛΟΣ, *alius super vel post alium, frequens*. הַבְהָבִים, plur. *donaria*. *Symm.* Hos. VIII, 13. θυσίας ἐπαλλήλους, *sacrificia crebra* (*Alciphr.* I, 23.). Hanc significationem habet quoque vox hebr., quae notat *dona multa et copiosa, ita ut donum donum excipiat*. Subst. ἐπαλληλία legitur apud *Eustath.* in *Il.* α', p. 9, 32.

ἘΠΑΛΛΟ'ΜΗΝ. Vide in v. ὑποδύτης.

ἜΠΑΛΞΙΣ, *propugnaculum, pinna*. אָשְׁיָה, *fundamentum*. Ierem. L, 15. ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, *ceciderunt propugnacula* eius. Putarunt vocem hebr. h. l. significare generatim *omne, quod fundamento superstructum est*, aut potius אשיות notat h. l. *turres*. Confer arab. أسوة, et آسية. *Suid.* ἐπάλξεις, προμαχεῶνες οἱ τῶν τειχέων καὶ τῶν πύργων. *Hesych.* ἐπάλξεις, οἱ προμαχεῶνες τῶν τειχῶν. Idem: ἔπαλξις, πύργος, οἱ τῶν τειχῶν προμαχῶνες. *Eustath.* ad Il. μ', p. 863. ἐπάλξεις, οἱ προμαχῶνες, ἐφ' ὧν ἔστι τοῖς ἄνωθεν μαχομένοις τὸ ἀλαλκεῖν, ἤτοι βοηθεῖν. — בַּחוּן, *arx*. *Theodot.* Ies. XXIII, 13. — טִירָה, *palatium, castellum*. Cant. VIII, 9. οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς, si murus est, aedificabimus super illam propugnacula argentea. *Grabius Proleg.* T. IV. cap. 4. §. 4. ibi pro ἐπάλξεις praeter necessitatem legendum censet ἐπαύλεις. Accessit ei quoque *Faberus* in *Archaeol. hebr.* pag. 166, qui tamen ibid. p. 294. contrariam sententiam secutus est. — צִנּוֹר, *fossa, canalis*. *Symm.* 2 Sam. V, 8. Scil. fossae et canales sunt optima murorum ac urbium propugnacula. — שְׁמָשׁוֹת, plur. foem. ex שֶׁמֶשׁ, *specularia*. Ies. LIV, 12. Scil. ut docuit *Dathius* ad h. l., שמשות significat *pinnas in muris* s. *propugnacula ipsorum murorum aut portarum*. — תַּלְפִּיּוֹת, plur. *armaria*. *Aqu.* Cant. IV, 4. Sir. IX, 13. περιπατεῖν ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεως. Proverbium de iis, qui se praesentissimis periculis temere exponunt: nam *pinnacula urbis* sunt loca periculosissima, ubi aliquis expositus est evidenti periculo lapsus ac necis.

ἘΠΑΜΑΥΡΌΩ, *obscuro*, *tenebris obduco*. טָחַח, *oblino*, *obduco*. Ies. XLIV, 18. ἐπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, tenebris offusi sunt, ne videant oculis.

*ἘΠΑΜΎΝΩ, et ἐπαμύνομαι, *defendo*, *ad auxilium succurro*. 3 Macc. I, 27. 4 Macc. XIV, 19. *Polyb.* IV, 78, 11. VI, 6, 11. *Hes.* ἐπαμῦναι, βοηθῆσαι. Hinc ἐπαμύντωρ apud *Orph.* de *lapid.* v. 77. Adde *Iliad.* σ', v. 99.

*ἘΠΆΝ. *Bel* et *Dr.* 12. cod. *Chis.* ἐπὰν κλεισθῇ. *K.*

ἘΠΑΝΑΒΑΊΝΩ, *ascendo*. עָלָה, idem. Iob. XXXVI, 20.

ἘΠΑΝΑΓΚΑΣΤΗ'Σ, *exactor*. נֹגֵשׂ, part. idem. *Symm.* Iob. III, 18.

ἘΠΑΝΑ'ΓΩ, *in altum proveho*, et subintellecto ἐμαυτὸν, *redeo*, *revertor*. Zachar. IV, 12. ubi nihil respondet in textu hebr. Sir. XVII, 26. ἐπάναγε ἐπὶ κύριον, i. q. v. 26. ἐπίστρεφε. *Hesych.* ἐπάναγε, ἐπάνελθε, ἐπίστρεφε. Sir. XXVI, 23. ἐπανάγων (sc. aut ἑαυτὸν, aut, quod mallem, ἄλλους) ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν. 2 Macc. IX, 21. XII, 4. ἐπαναχθέντας αὐτοὺς ἐβύθισαν, *in altum provectos* illos submerserunt. Cf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ἘΠΑΝΑΙΡΕ'Ω, *tollo*, scil. *e vita*, *occido*. 2 Maccab. XIV, 2. 13.

ἘΠΑΝΑΚΑΙΝΙ'ΖΩ, *renovo*, *instauro*. חִדֵּשׁ, Pih. idem. Iob. X, 17. Vide s. v. ἔτασις.

ἘΠΑΝΑΚΛΙ'ΝΩ, *reclino*. סָמַךְ, *fulcio*, *sustento*. *Symm.* Cant. II, 5. ἐπανακλίνετε κ. τ. λ., h. e. flores sint quasi stratum meum.

ἘΠΑΝΑΠΑΎΟΜΑΙ, *acquiesco*, *requiesco*, *nitor*. *הֵנִיחַ, *sino*, *mitto*. Iud. XVI, 26. ἐπανάπαυσόν με δὴ, h. e. vel: *missum me fac*, *mitte manum meam*, vel: *laxa vincula mea*. Legerunt הֲנִיחֵנִי a נוּחַ, *quiescere*. *Iosephus* quoque *A. I.* V, 8, 12. voce προσαναπαύσασθαι usus est. — נוּחַ. Num. XI, 25. 26. 2 Reg. II, 16. — נִשְׁעַן, Niph. *nitor*. 2 Reg. V, 18. VII, 2, 17. Ez. XXIX, 7. — שָׁכַן, *inhabito*, *resideo*. *Symm.* Exod. XXIV, 16. 1 Macc. VIII, 12. τῶν ἐπαναπαυομένων αὐτοῖς, qui *fidem* ipsis *habebant*, seu sese ipsorum *imperio subiiciebant*.

*ἘΠΑΝΑΠΑΎΩ, *do requiem*, *recreo*, *reficio*. נוּחַ. *Inc.* Iud. XVI, 26. ἐπανάπαυσόν με δὴ, quae *Alex.* reddenda esse monuit *Scharfenbergius* in *Prol.* de *Iosephi* et *vers. Alex.* consensu p. 9. *K.*

*ἘΠΑΝΆΣΤΑΣΙΣ, *insurrectio*. Vox haec a *Bielio* omissa legitur in omnibus codd. LXX 2 Reg. III, 4. excepta *Compl.*, ubi verbis ἐν ἐπαναστάσει, *post insurrectionem* (quam sc. aliquando tentaverat contra regem Israelis), nihil respondet in textu hebraico. *Hesych.* ἐπανάστασις, ἐπανέγερσις.

'ΕΠΑΝΑ'ΣΤΗΜΑ, *quod exsurgit*; it. *creatura.* יקום, *subsistens.* Inc. Gen. VII, 4.

'ΕΠΑΝΑΣΤΡΕ'ΦΩ, *revertor.* שוב, idem: Gen. XVIII, 10. Iob. XVI, 22. – שאף, *anhelo.* *Symm.* *Theod.* Cohel. I, 5. ἐπαναστρέφει. *Hieron.* *revertitur.* Non legerunt שב, sed שאף, *anhelat in locum suum*, est *anhelus redit*, *recurrit.*

'ΕΠΑΝΑΤΡΥΓΑ'Ω, *denuo vindemio*, i. e. *post vindemiam residuos racemulos colligo.* עלל, Pih. *racemo.* Lev. XIX, 10. Deut. XXIV, 21. Inde *Gloss.* in *Octat.* οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐ ῥαγολογήσεις, h. e. grana uvarum non colliges. *Vulg.* *in vinea tua racemos* (scil. in prima vindemia praetermissos) *non congregabis.*

*'ΕΠΑΝΔΡΕ'Ω, *virilis sum*, et sensu hiphilico *virilem facio*, *ad virtutem bellicam excito.* 2 Maccab. XV, 17. ψυχὰς νέων ἐπανδρῶσαι. *Vulgat.* *confortari.* Conf. quoque ad h. l. *Syrum.*

'ΕΠΑΝΕ'ΡΧΟΜΑΙ, *revertor*, *domum redeo.* בוא, *venio.* Gen. XXIII, 18. – ילך, *eo.* Prov. III, 28. ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, *regressus redi*, h. e. nunc domum revertere, cras ad me redi: qua explicatione *Iaegeri* admissa non opus erit ἀπελθὼν reponere. *Hesych.* ἐπανελθὼν, προστρέψας (lege ὑποστρέψας ex *Phav.*), δεύτερον ἐλθών. – שוב. Gen. L, 5. Lev. XXV, 27. 28. ubi *recuperare* notat.

'ΕΠΑΝΗ'ΚΩ, *revertor.* בוא, *venio.* Prov. VII, 20. – שוב. Lev. XIV, 39. Prov. III, 28. *Hes.* ἐπάνηκε, ὑπόστρεψον. Adde Sir. IV, 20. XXVII, 9.

'ΕΠΑΝΘΕ'Ω, *effloresco.* החליף, Hiph. *muto*, *innovo*, etiam *nova germina protrudo.* Iob. XIV, 7. ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσει. *Hieron.* rursum *revirescit.* Arab. خلف, in Coniug. IV. اخلف, *revirescere* notat. Confer *Schultens.* *Op. min.* p. 409.

'ΕΠΑΝΙ'ΣΤΗΜΙ, *insurgo*, *sto*, it. *surgere facio*, *excito.* התעורר: העיר, Hiph. et Hithp. ab עור, *excito*, *evigilo.* Iob. XVII, 8. ἐπαναστείη. *Tetrapla* ἐπανέστη, ubi ἐπανίστημι τινι vel ἐπί τινι de iis dicitur, *qui prae admiratione s. stupore consurgunt*, aut *in admirationem rapiuntur.* Confer h. l. parallelismum sententiarum. Iob. XXXI, 26. Dan. XI, 2. Adde *Symm.* Iob. XXXI, 29. ubi ἐπανίσταμαι notat *laetabundum insurgere*, *exultare prae gaudio.* *Vulg.* *Symmachum* secutus: *exultari.* – הריע, Hiph. a ריע, *clango.* Iob. XXX, 5. Acceperunt יריעו, quasi significationem haberet a רע, *socius*, ac sensus esset: *consociati sunt.* – נהפך, Niph. *vertor.* Iob. XIX, 19. *Se convertere* et *insurgere contra aliquem* sensu minime differunt. – עמד, *sto.* Iud. VI, 31. Dan. XI, 14. – *עור. Dan. XI, 2. *Chis.* – *בחיים. Iud. IX, 4. ἐπανισταμένους

sec. cod. *Oxon.* (h. e. *ad rebellionem proclives, seditiosos.*) ubi fortasse legendum est ἐξισταμένους. Cf. *Hex.* — קום, inprimis sq. אל. *Symm.* 1 Sam. XXII, 13. LXX Deut. XXII, 26. 1 Sam. IV, 15. *οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανέστησαν*, pupillae oculorum eius stabant immotae nec lucis radiis contrahebantur (ut de amaurosi dicitur 1 Reg. XIV, 4.), h. e. caligabant: unde in *Compl.* legitur *ἐβαρύνθησαν*. Ps. III, 1. ad quem locum *Theodorus Antiochenus: τὸ γὰρ ἐπανίστασθαι κυρίως λέγεται ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν ἐν ὑπηκόων τάξει καθεστώτων, μετὰ δὲ ταῦτα πόλεμον ἀραμένων.* — *קָהַל, *congrego, colligo.* Ex. XXXII, 1. ad vocem וַיִּקָּהֵל legitur in vers. *Incerti συνθροίσθη, ἢ ἐπανέστη.* Statui quidem potest, *ἐπανέστη* explicationis causa additum esse, ut indicaretur, *συναθροίζεσθαι*, aeque ac קָהַל, h. l. de *conventu tumultuario* s. de insurrectione explicandum esse, sed eodem quoque iure alii interpreti tribui potest. Sap. I, 5. *ἐπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων, excitacit se, ut avolet a cogitationibus stultis.*

'ΕΠΑ'ΝΟΔΟΣ, *reditus*, *reversio.* Sir. XVII, 18. *μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον*, ubi *ἐπάνοδος reditum ad Deum*, h. e. *ad virtutem et gratiam divinam* significat. *Vulg. viam iustitiae. Syrus: poenitentiam.* Ibid. XXII, 22. *ἐστὶ γὰρ ἐπάνοδος*; *reditus in amicitiam* s. *reconciliatio* locum habere potest, coll. v. 23. *ἐστὶ γὰρ διαλλαγή.* Ibid. XXXVIII, 21. *reditum e morte* notat.

'ΕΠΑΝΟΡΘΟ'Ω, *restituo in integrum, corrigo.* 2 Macc. II, 23. V, 20. XV, 17.

'ΕΠΑΝΟ'ΡΘΩΣΙΣ, *restitutio in integrum, correctio, emendatio*, etiam *felicitas* et *securitas.* 3 Esdr. VIII, 53. ubi *εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν, ut omnem securitatem ac felicitatem ipsis praestet.* לְטוֹבָה. Esdr. XIII, 53. ubi LXX *εἰς ἀγαθὸν* habent. Hinc Iupiter *ὀρθώσιος* vocatur, quia prosperos dat successus. 1 Macc. XIV, 34. *ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν*, quae ad *restituenda ea, quae devastata erant*, necessaria erant. Sic legitur quoque apud *Iosephum A. I.* XI. c. 5. p. 563. ed. *Hav. Syrus: ad alimentum et sustentationem.* Voce hac utitur etiam *Philo de agric.* p. 128. *εἰς ἐπανόρθωσιν ἤθους*, et lib. III. de *vit. Mosis* p. 449. *εἰς ἐπανόρθωσιν βίου.* Conf. 2 Tim. III, 16.

'ΕΠΑ'ΝΩ, *super, supra, ultra*, it. *iuxta.* בַּעַל, *dominus.* 2 Sam. V, 20. Legerunt מִמַּעַל. — *בַּעַל, nomen proprium. Ezech. XXV, 9. ubi legerunt בַּעַל, vel forte מַעַל. — עַל בָּמֳתֵי, *super excelsa.* Ies. XIV, 14. — *לְ. *Aqu.* Cant. IV, 3. *ἐπάνω.* Sic habent tres codd. *Regii* pro *εἰς*, quod ed. *Rom.* et unus *Regius* exhibent. — מִן, *a, ab.* Iud. I, 38. — מַעַל, *desuper.* Gen. XL, 17. — מִמַּעַל. Gen. XXII, 9. Ies. XIV, 13. — מַעְלָה. Exod. XXX, 14. XXXVIII, 26. Levit. XXVII, 7. — לְמַעְלָה. Deut. XXVIII, 43. Ez. I, 27. — מִלְמַעְלָה. Gen. VII, 20. Ez.

XXXVII, 8. - לְמַעְלָה עַל Ez. XL, 18. - עֶלְיוֹן, supremus. Gen. XL, 17. 2 Reg. XV, 35. - עַל פְּנֵי, supra faciem. Gen. I, 2. 29. VII, 18. - *עַל רֹאשׁ, supra caput. Symm. Ies. XXX, 17. - רָבָה, multus sum. Iob. XXXIII, 12. Εἶναι ἐπάνω, laetari, spem concipere laetam, fere nostrum: oben darauf seyn. 3 Esdr. VIII, 92. νῦν ἐστὶν ἐπάνω πᾶς ὁ ἰσραὴλ, nunc laetissimam concipere licet spem populo Israelitico. יֵשׁ מִקְוֶה. Esdr. X, 2. Conf. Syrum. Baruch. II, 5. ἐγενήθησαν ὑποκάτω καὶ οὐκ ἐπάνω, i. e. victi sunt ab hostibus, succubuerunt, seu miserrima fuit eorum conditio. 1 Macc. VI, 1. αἱ ἐπάνω χῶραι, regiones mediterraneae. Conf. Ed. Bernard. ad Ioseph. Bell. Iud. Prol. p. 1.

'ΕΠΑ'ΝΩΘΕΝ, desuper, superne. *מֵעַל, desuper. Iud. IV, 15. sec. Vat. Alii ἀπὸ ἄνωθεν. - מִמַּעַל. 1 Reg. VII, 19. 28. Iob. XVIII, 17. Amos. II, 19. - לְמַעְלָה. Exod. XXV, 20. XXXVII, 9. - מִלְמַעְלָה. Exod. XXVI, 14. 2 Par. V, 7. Iud. VIII, 13. sec. Hex. ubi duae versiones coaluerunt.

*'ΑΠΟ' 'ΕΠΑ'ΝΩΘΕΝ. מֵעַל. 2 Reg. XXV, 5. sec. Complut.

*'ΕΠΑΝΩ'ΤΕΡΟΝ, superius. מִמַּעַל. Lev. XI, 21. sec. cod. 58. Holm., ubi alii vitiose ἐπανώτερα habent.

'ΕΠΑΞΟΝΕ'Ω, refero in tabulas publicas, quae ἄξονες dicebantur, aut: in tabulas publicas referendum curo, quod fere ἀπογράφεσθαι dicitur. הִתְיַלֵּד, Hithp. natales profiteor. Al. Num. I, 18. ἐπηξονοῦσαν (Bonfrerius ad h. l. reponi iussit ἐπεξόνωσαν, ab ἐπαξονόω, praeter omnem necessitatem. Certe scribi debebat ἐπηξόνωσαν vel ἐπηξόνουν. Vide ad h. l. L. Bos. Ed. Bernardo ad Ioseph. A. I. III, 12, 4. ἐπηξονοῦσαν editionis Romanae, quod neque Atticum sit neque graecum, errore librarii prognatum videtur pro meliori verbo ἐξήτασαν, aut ἐπεξήτασαν, aut ἐξητάσθησαν ipsius Iosephi.) κατὰ γενέσεις αὐτῶν, in tabulas referebant secundum genera ipsorum; ubi tamen fortasse rectius verteretur: ex tabulis publicis fidem faciebant. Vide Fabricii Bibl. Gr. l. II. c. 14. p. 545.

'ΕΠΑΟΙΔΗ', ion. et poet. pro ἐπῳδὴ, incantatio. חֶבֶר, consociatio, item incantatio. Deut. XVIII, 11. Ies. XLVII, 12. Aqu. Ps. LVII, 6.

'ΕΠΑΟΙΔΙ'Α, idem. לְטִים, plur. ex לַט, praestigiae, ars occulta. Exod. VIII, 7. ubi Montfauc. coniicit legendum ἐπαοιδαῖς. Hes. ἐπαοιδία, φαρμακεία, γοητεία.

'ΕΠΑΟΙΔΟ'Σ, incantator, speciatim: qui se carminibus morbos immittere ac depellere posse gloriatur. אָשַׁף, chald. astrologus. Dan. II, 10. ubi alii μάγον habent. - חֹבֵר, incantatio. Ies. XLVII, 9. - חַרְטֹם, magus. Symm. et LXX. Ex. VII, 11. 22. Dan. II, 2. et 27. sec. cod. Chis. Dan. IV, 7. ubi Schol. ἐπαοιδοὺς ἐκάλουν τοὺς ἐξαιρέτους περὶ τὰς ἐπαοιδὰς καὶ ἐπικλήσεις τῶν δαιμόνων σχολάζοντας. Hesych. ἐπαοιδοὶ, φαρ-

μάντεις, γόητες. יִדְּעֹנִים, hariolari Levit. XIX, 31. XX, 6. 27. – לַחַשׁ, susurrationem. Symm. Cohel. X, 11.

'ΕΠΑΠΟΣΤΕ'ΛΛΩ, insuper mitto, immitto. שָׁלַח, Pihel mitto. Lev. XXVI, 25. Deut. XXVIII, 48. sec. Vat. et Alex. ubi alii habent ἐξαποστελλεῖ. Ib. XXXII, 24. Legitur praeterea apud LXX sec. Hex. 1 Reg. XIV, 6. σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σε, ubi ἐπαποστέλλειν non est immittere, sed certo eventura nomine divino annuntiare, ut sit i. q. ἐγὼ εἰμὶ ἀπόστολος πρός σε σκληρός. Sap. XI, 16.

'ΕΠΑΠΟΣΤΟΛΗ', immissio. מִשְׁלַחַת, idem. Symmach. Ps. LXXVII, 49.

*'ΕΠΑΡΑ'ΟΜΑΙ, imprecor. אָרָה, exsecror. Num. XXII, 6. ubi vid. Holmesius. Pollux Onom. V, 129.

*'ΕΠΑ'ΡΔΩ, irrigo. 4 Macc. I, 29.

'ΕΠΑΡΗ'ΓΩ, auxilior, opitulor, succurro. 2 Maccab. XIII, 17. διὰ τὴν ἐπαρήγουσαν αὐτῷ τοῦ Κυρίου σκέπην, ob succurrens ipsi Domini praesidium. Hes. ἐπαρήγουσαν, βοηθοῦσαν.

'ΕΠΑΡΚΕ'Ω, subvenio, subministro, suppedito, etiam largior, remitto. 1 Macc. VIII, 26. XI, 35. ubi sermo est de remittendo Israelitis tributo, et additur πάντα ἐπαρκέσομεν αὐτοῖς. Vulg. remittimus. Syrus: condonamus. In ed. Rom. et Ald. legitur ἐπαρκῶς παρίεμεν. Hes. ἐπαρκεῖ, ὑπουργεῖ, χορηγεῖ, βοηθεῖ.

*'ΕΠΑΡΚΩ'Σ, i. q. ἐπαρκούντως (quod legitur apud Soph. Electr. v. 357.), sufficienter, quantum satis est. 1 Macc. XI, 35. πάντα ἐπαρκῶς παρίεμεν αὐτοῖς, omnia haec pro liberalitate nostra remittimus ipsis. In Alex. et Compl. legitur ἐπαρκέσομεν αὐτοῖς.

'ΕΠΑΡΜΑ, elatio, exaltatio. גָּאוֹן, idem. Symm. et LXX Iob. XXXVIII, 11. – מְסוֹבְלִין, chald. part. plur. portantes, onusti. Esdr. VI, 3. – שְׂאֵת, sublimitas, excellentia. Aqu. Symm. Theod. Iob. XX, 6.

*'ΕΠΑΡΞΙΣ. תִּפְאָרֶת, gloria. Zachar. XII, 7. ἐπάρξεις sec. Alex., ubi alii ἐπάρσεις habent, aut, ut in cod. Vat. legitur, ἔπαρσις. Ξ quandoque Dorice pro Σ ponitur, ut docuit Maittaire de dial. p. 194.

'ΕΠΑΡΣΙΣ, elatio, exaltatio, it. expectatio, q. d. elatio animi. מַשָּׂא. Ez. XXIV, 25. τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, expectationem animi ipsorum. – מַשְׂאָה. Ps. CXL, 2. – מִתְנַשֵּׂא, part. Hithp. efferens se. 1 Par. XXIX, 11. – שֹׁאָה, vastatio. Thren. III, 46. Legerunt שְׂאֵת. – שָׂשׂוֹן, gaudium. Ez. XXIV, 25. Legerunt מַשָּׂא. – תִּפְאָרֶת, gloria. Zach. XII, 7.

'ΕΠΑΡΥΣΤΗ'Ρ, vasculum ad hauriendum, haustrum, speciatim: vasculum, quo oleum lychno infunditur. מַלְקָחַיִם, dual. forcipes. Ex. XXV, 38.

'ΕΠΑΡΥΣΤΡΙ'Σ, *infusorium, haustrum, vasa, quibus fluida infunduntur* vel *hauriuntur.* מוּצָקוֹת, plur. *infundibula.* Zach. IV, 2. ubi in cod. *Alex.* legitur ἐπαρυστίδες. *Hes.* ἐπαρυστρίδες, ἐλαιοχύται, ἢ ἀντλητῆρες. *Lex. MS. Brem.* ἐπαρυστρίδες, αἱ ἔχουσαι (forte ἐκχέουσαι) τὸ ἔλαιον. *Gloss. MS. in Proph.* ἐπαρυστρίδες, αἱ ἐκχέουσαι τὸ ἔλαιον, οἱ λεγόμενοι ἐπιβλήτορες ἢ αἱ σπυρίδες. - מַחְתָּה, *forceps*, vel *vas*, *quo prunae ab igne capiuntur et portantur.* Ex. XXXVII, 27. Num. IV, 9. - מֶלְקָחַיִם, dual. 1 Reg. VII, 49. - *צַנְתְּרוֹת. Zachar. IV, 12. ubi iudice *Montf. in Lex. hebr.* s. h. v. dubium videtur, utrum apud LXX μυξωτῆρες, *emunctoria*, potius referendum sit ad צַנְתְּרוֹת, quam ἐπαρυστρίδες.

*'ΕΠΑΡΧΙ'Α, *praefectura, provincia, ditio.* *מְדִינָה, *provincia.* Esth. IV, 11. in cod. *Orig.* Legitur quoque Iudith. III, 6. in cod. *Alex.* ubi alii παραλία, ut etiam *Syrus. Vulg. de montibus. Kreyssigio* in lectione ἐπαρχίαν latere videtur ἐφαλίαν, i. q. παραλίαν. *Hesych.* ἐπαρχία, φυλὴ ἢ πατρίς. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΠΑΡΧΟΣ, *princeps, praeses provinciae, praetor.* פֶּחָה, *praefectus, princeps.* Esdr. V, 3. 6. Neh. II, 7. 3 Esdr. VI, 3. VII, 1. ubi Sisinnes, qui Darii nomine praefectus Coelesyriae erat, ἔπαρχος dicitur. *Vulg. subregulus. Syrus: praefectus provinciae*, coll. Act. XXIII, 34. 2 Macc. IV, 27.

*'ΕΠΑΣΘΜΑΙ'ΝΩ, *anhelo in opere faciundo.* 4 Macc. VI, 11. ἐπασθμαίνων σφοδρῶς, *spirandi difficultate* admodum *laborantes. Hesych.* ἐπασθμαίνων, πνευστιῶν.

'ΕΠΑΣΤΗ'Σ, *incantator.* חוֹבֵר, idem. *Symm.* Psalm. LVII, 6. Reperitur quoque haec vox apud *Iustinum M.* in *Apol.* II, 6.

'ΕΠΑΥΛΙΣ, *septum, caula, villa, habitaculum, domicilium.* גְּדֵרָה. Num. XXXII, 16. 24. 36. - חַוּוֹת, plur. Num. XXXII, 41. - חוּצוֹת, plur. a חוּץ, *platea.* Num. XXII, 32. εἰς πόλεις ἐπαύλεων, ad urbes multorum vicorum et domorum, ubi tamen legere mallem πόλιν. Caeterum legisse videntur חֲצֵרוֹת. - *חַוֹּת, nomen propr. LXX sec. *Hex.* Iud. V, 4. - חָצֵר, *atrium.* Ex. VIII, 13. Lev. XXV, 31. Ios. XIII, 23. - טִירָה, *arx, palatium.* Gen. XXV, 16. Num. XXI, 10. Psalm. LXVIII, 30. Adde *Inc.* 1 Par. VI, 54. ubi in *Hex.* nulla vox hebr. notatur, ad quam ἐπαύλεσι referendum sit. - נָוֶה, *habitaculum.* Prov. III, 33. Ies. XXXIV, 13. - רְחֹב, *platea. Inc.* Ps. CXLIII, 14. *Suid.* Ἔπαυλις, ἡ οἰκία, ἐν ᾗ τὴν αὐλὴν ποιοῦνται. *Hesych.* Ἔπαυλις, μάνδρα βοῶν, ἢ οἴκημα, ἢ αὐλή, ἢ στρατοπεδία, ἢ ἡ ποιμενικὴ αὐλή.

*'ΕΠΑΥΞΑ'ΝΩ, *adaugeo, augeo.* 3 Macc. II, 25. τὰ τῆς κακίας ἐπαυξῶν, *crescens magis* seu *ulterius provectus impietate.* Vide *Scotti Append.* Vol. I. p. 1075.

'ΕΠΑΥΡΙΟΝ, *crastino die*, *postridie*. מָחָר, *cras*. Gen. XXX, 33. - מָחֳרָת. Lev. XXIII, 16. Num. XI, 32. - לְמָחֳרַת. 1 Par. XXIX, 21. Ion. IV, 8. - מִמָּחֳרָת. Gen. XIX, 34. Ex. IX, 6. Adde *Aqu. Theod.* Ier. XX, 3.

'ΕΠΑΦΙ'ΗΜΙ, *dimitto*, *immitto*. הֵנִיחַ, Hiph. a נוּחַ, *facio quiescere*. Ezech. XVI, 41. et XXII, 20. sec. *Compl.* - עָזַב. Iob. X, 1. XXXIX, 11. ubi *committendi* notionem habet. - שִׁלַּח, Pih. Iob. XII, 16.

'ΕΠΑΧΘΗ'Σ, *molestus*, *onerosus*. עָמָל, *molestia*. *Symm.* Iob. XVI, 2. παρηγοροῦντες ἐπαχθεῖς, consolatores *molesti*. *Hesych.* ἐπαχθεῖς, ἐπίπονοι, ἀληθεῖς. Lege οὐκ ἀληθεῖς, ut haec glossa ad Iobi l. c. referatur. *Phav.* ἐπαχθής, ὁ ἐπάγων ἄχθος καὶ λύπην.

ΕΠΕΓΕΙ'ΡΩ, *excito*, *suscito*, et ἐπεγείρομαι, *insurgo*. הוֹרִיד, Hiph. a יָרַד, *facio descendere*. Ies. XLIII, 14. - הֵעִיר, Hiph. ab עוּר. 2 Paral. XXI, 16. Ies. XIII, 17. XLII, 13. - *יָעַד, *destino*, *minor*. Ier. XLVII, 7. ἐπεγερθῆναι. Legerunt ex sententia *Michaelis* per Resch יָעְרָה vel potius יְעִירָה. - מָקוֹם, *locus*. Nah. I, 8. Legerunt cum *Aquila* מְקִימִים, seu מְקִימִיר, in Hiph., vel מְקוֹמְמִים, in Pih. et construxerunt cum sequentibus. - סִכְסֵךְ, Pih. a סָכַךְ, *commisceo*. Ies. XIX, 2. ubi sensum non male expresserunt. - קוּם: הֵקִים, Kal et Hiph. 1 Sam. III, 12. ἐπεγερῶ πάντα, ὅσα ἐλάλησα, *adducam* omnia mala, quae minatus sum. 2 Sam. XVIII, 31. τῶν ἐπεγειρομένων ἐπί σε, omnium *insurgentium* adversus te. Adde *Aqu.* Ier. LI, 1. *Symm.* 1 Sam. XI, 14. ubi LXX habent simplex ἐγείρειν, sed ἐπεγείρειν significantius est.

'ΕΠΕΙ', *postquam*, *ex quo*. אַחֲרֵי. Gen. XLVI, 32. ἐπεὶ ἑώρακα κ. τ. λ., *postquam* vidi faciem tuam. Conf. *Aelian.* *V. H.* X, 17. - אַחֲרֵי אֲשֶׁר. Ios. VII, 8. - *עַל. *Theod.* Ezech. XXXIII, 25. ubi quidem admitti potest lectio ἐπεὶ, magis tamen verosimile est, eum scripsisse ἐπί. 1 Macc. X, 52. ἐπεὶ ἀνέστρεψα, *ex quo* reversus sum. *Hesych.* ἐπεὶ, ἀφ' οὗ χρόνου. 2 Maccab. XIV, 29. ἐπεὶ δὲ βασιλεῖ ἀντιπράττειν οὐκ ἦν, *cum* regi resisti non posset. 3 Maccab. II, 17. *Hes.* ἐπεὶ, ὅτι, ἢ ἐπειδή. 3 Esdr. II, 20. καὶ ἐπεὶ, chald. כָּל־קֳבֵל דְּנָה, *iam propterea quod*, h. e. *cum iam*. Esdr. IV, 14.

'ΕΠΕΙ'ΓΩ, *urgeo*, *impello*. Medium ἐπείγομαι, *festino*, *propero*. *חֲצַף, *urgeo*. Dan. III, 22. sec. *Chis.* τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ἤπειγε, regis voluntas *moram non patiebatur*. - נָסַס, Pih. *vexillo erecto irruo*. *Symm.* Ies. LIX, 19. ἔπειγε καὶ ἥξει. - רָדַף, *persequor*. *Quint.* ed. Hos. VI, 5. παιδευθῶμεν οὖν καὶ ἐπειχθῶμεν, teneamus igitur hoc, ut *properemus* Deum colere, s. ut quam primum instituamus Deum caste et pie colere. *Hesych.* ἐπειχθῶμεν, σπουδάσωμεν. Sirac. XVII, 20. ἔπειγε ἐπὶ ὕψιστον, *festina* ad altissimum. *Hes.* ἔπειγε, πορεύου, σπεῦσον. Drac. v. 37. ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, *urgebant* eum

vehementer. 2 Maccab. X, 19. εἰς ἐπείγοντας τόπους, ad loca, quae *urgebant*.

'ΕΠΕΙΔΗ', *quandoquidem*, *quia*, *quoniam*, *postquam*. אַחֲרֵי. Genes. XLI, 39. - כִּי יַעַן, *propterea*, *quod*. Ierem. XLVIII, 7. - *מִן־דִּי, chald. *propterea*, *quod*. Dan. III, 22.

'ΕΠΕΙ'ΔΩ, *inspicio*, *respicio*. *נוֹן, *evellens*. *Symmach*. Ps. LXX, 6. ubi ἐπιδεῖν notat *benevole aliquem respicere*, *benignum se exhibere*. Sic arab. جزي notat *retribuere*, et ex adiuncto *beneficiis afficere*, i. q. גָּמַל alias dicitur. *Vulg*. *protector meus*. - הִבִּיט, Hiph. a נָבַט. Psalm. XCI, 11. ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν ἐχθροῖς μου, ubi ἐ. notat *cum voluptate videre*. Confer infra s. v. ἐπόπτομαι. - צָפָה, *nitida oculorum acie inspecto*, *speculor*. Gen. XXXI, 49. Ier. XLVIII, 19. ubi per *prospicere* reddi potest. - רָאָה. *Symm*. Ps. LVIII, 11. ubi notionem *laetandi* ac *delectandi* habet. LXX Exod. II, 25. ἐπεῖδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ, *benigne rationem habuit* Deus Israelitarum. Vide et Exod. V, 21. Ps. XXI, 18. αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με, illi autem respiciunt et intuentur me, h. e. *cum voluptate* quadam me in passionibus meis *spectant*. Abd. v. 12. μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφοῦ σου, *ne cum gaudio et voluptate quadam aspicias* diem fratris tui. *Theodoretus* ad h. l. Τὸ δὲ μὴ ἐπίδῃς ἀπὸ τῆς κοινῆς εἴληφε χρήσεως· εἰώθασι γάρ τινες λέγειν, ἐπεῖδον τὸν δεῖνα, τουτέστιν, ἐφήσθην αὐτῷ κακοῖς προσπαλαίοντι. Adde Psalm. LIII, 7. - רְאִי, *visio*. Gen. XVI, 13. - שָׁעָה. Genes. IV, 4. ἐπεῖδεν ἐπὶ τοῖς δώροις, respiciebat munera.

"ΕΠΕΙΜΙ, *insum*, *insequor*, *succedo*. עָלָה vel הֶעֱלָה, Kal vel Hiph. 1 Reg. X, 16. 17. 2 Par. IX, 15. - תְּשׁוּבָה, *reditus*. 1 Par. XX, 1. ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει, anno sequenti. Sirac. XLII, 26. ἐπεσόμενα, h. e. *futura*. Fortasse legendum ἔτι ἐσόμενα. 4 Macc. I, 10. ἔπεισι pro ἔπεστι vel ἐπέρχεται, *venit in mentem mihi*. "Επεισι ibi est vera lectio. Conf. *Valckenar*. ad *Eurip*. *Phoen*. p. 196.

'ΕΠΙΩ'Ν ΧΡΟ'ΝΟΣ, *subsequens* s. *futurum tempus*. אַחֲרִית, *extremum*, *finis*. Deut. XXXII, 20.

'Η 'ΕΠΙΟΥ'ΣΑ, scil. ἡμέρα, *dies sequens*. יוֹם, *dies*. Prov. XXVII, 1. οὐ γὰρ οἶδας, τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα, non enim nosti, quid pariet dies sequens, seu: serus vesper vehet. *Vulg*. *superventura dies*. Sc. mente repetebant ex antecedentibus מָחָר. *Hes*. ἐποιοῦσα, ἐπερχομένη.

"ΕΠΕΙΞΙΣ, *festinatio*, *properatio*. חִפָּזוֹן, *festinatio magna*. *Symm*. Ex. XII, 11. - נִבְהָלָה, part. foem. *accelerata*. *Symm*. Soph. I, 18. - בַּצִּים, *in navibus*. *Symm*. Ez. XXX, 9. ἐν ἐπείξει, sec. *MS*. in *Iesaiam*, sed *Hier*. *festinantes*, aut, ut potius legendum videtur, *festinanter*. Legit אָצִים.

*'ΕΠΕΙΡΩΜΕ'ΝΟΣ. עֲקַלָּתוֹן, *tortuosus, sinuosus. Aqu.* Ies. XXVII, 1. ἡ ἐπειρωμένον. *Montf.* transtulit *invalidum.* Num fortasse legendum ἐπαιρόμενον?

'ΕΠΕΙΣΕ'ΡΧΟΜΑΙ, *supervenio, irrumpo inopinato.* 1 Macc. XVI, 16. ἐπεισῆλθον τῷ Σίμωνι, supervenerunt Simoni. *Apollod.* II. p. 109. *Herodot.* IV, 154.

*'ΕΠΕΙΣΠΟΡΕΥ'ΟΜΑΙ, *superingredior.* אַחֲרֵי, *post.* Lev. XXVI, 33. sec. *Compl.* ἐπεισπορευομένη μάχαιρα.

'ΕΠΕΙΣΦΕ'ΡΩ, *infero, intromitto.* בּוֹא, *venio.* Iud. III, 22.

'ΕΠΕΙΤΑ, *deinde, postea.* אַחַר. Prov. XX, 20. - מַעֲבָרָה, *transitus.* Ies. XVI, 2.

'ΕΠΕΙ'ΤΟΙΓΕ, *quandoquidem.* אוּלָם, *utique, profecto. Symm.* 1 Sam. XXV, 34. ubi γε encliticum quandam vim peculiarem habet: *si Deus vivit, ut vere vivit.* De emphasi particulae γε vid. *Ernesti* ad *Xenoph. Mem.* I, 5, 3.

'ΕΠΕ'ΚΕΙΝΑ pro ἐπ' ἐκεῖνα, scil. μέρη, *trans, ultra.* Vide *L. Bos. Ellips. gr.* p. 118. sequ. הָלְאָה. Lev. XXII, 27. Num. XV, 21. *Symm.* Ies. XVIII, 2. - מֵהָלְאָה. Gen. XXXV, 21. Ierem. XXII, 19. - מַעְלָה. Hagg. II, 19. - מֵעֵבֶר. Ies. XVIII, 1. *Hes.* ἐπέκεινα, παρεκεῖ, ἀνωτέρω, ἐξωτέρω. Vide quoque s. v. αἰών.

*'ΕΠΕΚΛΕΓΩ, *eligo.* בָּחַר, idem. Deut. XXI, 5. ἐπεξελέξατο sec. *Complut.* ubi alii ἐξελέξατο ac ἐπέλεξε habent. Lectioni ed. *Compl.* favet analogia l. gr. Sic ἐπεκπίνω *Eurip. Cycl.* v. 526. ἐπεκκουφίζω apud *Iosephum B. I.* lib. I. pag. 109. §. 12. *Hav.*

*'ΕΠΕ'ΚΤΑΣΙΣ, *extensio, expansio.* מִפְרָשׂ, idem. *Inc.* Iob. XXXVI, 29. Legitur praeterea haec vox apud *Schol. Hom.* Il. α', 129. et 324. β', 87. et *Eustathium* in Il. α', pag. 83, 34.

'ΕΠΕΚΧΥ'ΟΜΑΙ, *supereffundor, prorumpo.* Iudith. XV, 4. ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσι τοῖς πολεμίοις, ut omnes *effunderentur* super inimicos.

'ΕΠΕΛΠΙ'ΖΩ, *spem colloco, confido,* it. *sperare facio,* vel *in spem adduco, in spem erigo, confidere facio,* etiam in malam partem, *falsa spe lacto,* ut 2 Reg. XVIII, 30. בָּטַח. Ps. LI, 7. - יָחַל, Pih. Psalm. CXVIII, 43. 49. 81. - הִבְטִיחַ, Hiph. 2 Reg. XVIII, 30. Conf. *Fesselii advers. sacr.* lib. I. c. 2. p. 21. ac *Iensii Lectt. Lucian.* p. 106. seq.

'ΕΠΕ'ΝΔΥΜΑ, *superindumentum.* אֵפוֹד, *Ephod, amiculum sacerdotale. Aqu. Symm. Theod.* Exod. XXV, 7. *Aqu. Symm.* Ex. XXVIII, 26. Iud. VIII, 27. 1 Sam. II, 18. Conf. *Braunium de vestitu sacerd. hebr.* l. II. c. 5. §. 435. - *מֶשִׁי, *sericum* s. sec. alios *velum pellucidum. Symm.* Ez. XVI, 10. ubi suspicor post ἐπένδυμα omissum esse adiectivum πολύμιτον. Conf. v. 13.

'ΕΠΕΝΔΥ'ΤΗΣ, *superindumentum*, *amiculum*. אֵפֹד, *Ephod*, *amiculum sacerdotale*. *Theod.* Ex. XXIX, 5. - אֵפוֹד, idem. *Aqu.* 1 Sam. XIV, 3. - מַד, pr. *mensura*, deinde *vestis extensa et prolixa*. *Theodot.* Lev. VI, 10. - מְעִיל, *vestimentum*. 1 Sam. XVIII, 4. 2 Sam. XIII, 18. *Theod.* 1 Sam. II, 19. Iob. I, 20. Latinis ἐπενδύτης dicebatur *superaria*. Vide *Salmasium* ad *Tertull. de pallio* p. 410. *Fulleri Miscell. Sacr.* l. II. c. 11. p. 240. ac *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΠΕΞΕ'ΡΧΟΜΑΙ, *exeo ad subveniendum* vel *vindicandum*, *ulciscor*. *יָצָא, *exeo*. *Symm.* Hab. I, 7. ubi LXX ἐξέρχεσθαι posuerunt. Iudith. XIII, 22. ἐπεξῆλθες τῷ πτώματι ὑμῶν, egressa es ad subveniendum ruinae nostrae. *Iunius* vertit: *praevenisti casum nostrum*. Sap. XIV, 31. οὐ γὰρ ἡ τῶν ὀμνυομένων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἁμαρτανόντων δίκη ἐπεξέρχεται ἀεὶ τὴν τῶν ἀδίκων παράβασιν, h. e. interprete *Bielio*: non enim vis iurantium (de peierantibus per idola, in quae non cadit vindicta, sermo est), sed peccantium iudicium (quod verus Deus exercet) ulciscitur semper iniustorum transgressionem. *Hesiod.* ἐπεξέρχεται, ἐκδικεῖ. Idem: 'Επεξέλευσις, ἐκδίκησις.

'ΕΠΕΡΕΙ'ΔΩ, *firmo*, *fulcio*, *infigo*. הֵשִׁיב, Hiph. *reporto*, *repono*. 1 Reg. XIV, 28. ἐπηρείδοντο sec. *Ald.*, ubi in reliquis libris, fortasse rectius, ἀπηρείδοντο legitur. - *הִתְרַפֵּק, *adiungo me*. *Ed. Sexta* Cant. VIII, 5. Scilicet رفق in Coniug. VII. notat *inniti alicui rei*. *Vulg. innixa*. LXX ἐπιστηριζομένη. - נִשְׁעַן, Niph. *nitor*. Iob. VIII, 15. *Theodot.* Prov. III, 5. - *סָמוּךְ, *fultum*. *Symmach.* Ies. XXVI, 4. - *סָמַךְ, *fulcio*. Ezech. XXIV, 2. LXX sec. aliquos codd. ἐπηρείσατο (*Hieron. obfirmatus est:* mallem: *tentorium fixit*), sec. alios ἀπηρείσατο, sicque *Hexapla Syriaca*: *profectus est contra Hierosolymam*. - עֹזְרִים, part. *adiutores*. *Symm.* Iob. IX, 13. - תָּמַךְ, *sustento*. Prov. III, 18. *Hes.* ἐπερειδόμενος, ἐπιστηριζόμενος.

'ΕΠΕ'ΡΧΟΜΑΙ, *supervenio*, *ingredior*, *irruo*, *redeo*. בּוֹא, *venio*. Levit. XI, 34. Iud. IX, 57. Iob. II, 11. *Symm.* Psalm. LXVIII, 2. *Aqu.* Iob. V, 28. ἐπερχομένων. Vix putem, *Aquilam* ita scripsisse, potius ὅταν ἐπέρχηται, vel ἔρχηται: nam in textu hebr. legitur כִּי יָבוֹא. Illud ἐπερχομένων formatum est ad ἐρχομένων LXX, ubi κακῶν praecedit. *Vulgatus Aquilam* secutus habet: *calamitatem*, *cum venerit*. - *בּוּל, *germen*. Iob. XL, 15. Legerunt כִּי יָבוֹא, aut potius כִּי-בוּל una voce legerunt pro infinitivo a יָבַל, sensu *accedendi* id sumentes. - גָּזַן, *abscindo*. Psalm. LXXXIX, 12. ἐπῆλθε. Ita quoque *Theod.* Sc. in lingua *Samar.* et Arab. جاز *transire*

notat. *Semlerus* in *Ep. Crit.* p. 20. perperam retulit ad חִישׁ. *Jychsenio* in *tentam.* pag. 96. dubium nullum est, quin נגשׁ a rad. נָגַשׁ opinati sint. - *הֵגִיחַ, Hiph. a גּוּחַ, *educo.* Iud. XX, 33. ἐπήρχετο. *Vulgat.* bene: *paulatim se aperire coeperunt.* - הוּטַל, Hoph. a טוּל, *proiicior.* Prov. XVI, 33. - הֵרִיב, Hiph. a רִיב, *litigo.* Iob. XXIII, 6. εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταί μοι, si multo robore *aggrediatur* me. Est h. l. ἐπέρχεσθαί τινι *potentiae ac auctoritatis suae mole aliquem premere, einem seine Macht und Auctorität als Richter fühlen lassen.* - *יַשִּׁי. *Symm.* Ps. LIV, 16. ἐπέλθοι θάνατος. Sc. pro יַשִּׁימָוֶת legit divisim יַשִּׁי מָוֶת, *debitum exigat ab ipsis mors,* ita ut aut derivaverit a נָשָׁה, *exactorem agere*, ac sensum expresserit, aut a נָשָׂא, *apportare, afferre*, quod in Hiph. saepe est *imponere, decipere.* Vide ad h. l. *Dathium.* - חָלַף, *transeo.* Iob. IV, 15. ubi tamen pro ἐπῆλθεν fortasse legendum παρῆλθεν. - *נִטַּשׁ, *me diffundo s. extendo. Aqu. Symm.* 2 Sam. V, 22. ubi tamen voci hebr. notio *impetus hostilis, irruptionis ac violentiae* simul inest. - נָפַל, *cado*, etiam *incido.* 1 Sam. XI, 17. - *נְפַק, chald. *aggredior.* Dan. II, 13. - נִצְמַת, Niph. *exscindor.* Iob. XXIII, 17. N. L. - נִבְצַר, Niph. *diffluo.* Iob. XX, 28. N. L. - נִתַּךְ, *effundor.* Dan. IX, 11. - *סָעַר, *turbino, venio ut turbo. Symmach.* Hab. III, 14. ἐπελθόντας. - עָבַר, *transeo*, etiam *obruo, opprimo.* Num. V, 14. 30. Prov. IV, 15. XIX, 11. ubi pro ἐπέρχεται reponendum ἐπέρχεσθαι. - עָלָה, *ascendo.* Exod. X, 14. sec. *Oxon.* Lev. XVI, 9. Ies. LXV, 17. - פָּגַע, *irruo. Symm.* 2 Sam. I, 15. - פִּלֵּס, Pih. *libro.* Prov. V, 6. ὁδοὺς ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, vias vitae non ingreditur s. init. Hanc enim significationem habet formula *librare viam.* Sic et Latini *iter metiri* s. *emetiri* dicunt. - פִּתְאֹם, *subito.* Prov. III, 25. πτόησιν ἐπελθοῦσαν, terrorem repentinum. - *צָלְחָה. LXX sec. *Hex.* 1 Sam. XI, 6. sed recte iam monuit *Fischerus* de *verss. GG. V. T.* p. 111., ἐπῆλθεν aeque ac ἐπέπεσεν *Inc.* ad וַיִּפֹּל v. 8. referendum esse. - רָאָה, *video.* Prov. XXVII, 12. *Iaegero* ad h. l. legisse videntur בָּאָה, veluti deficiente temporis particula כִּי. Sed *malum* s. *infortunium videre* ex usu loquendi hebr. is dicitur, εἰς ὃν τὰ κακὰ ἐπέρχονται. - שׁוּב, *revertor.* Gen. L, 5. ubi cum ἐπανέρχεσθαι permutatur in codd. Lev. XIV, 43. Iob. XXIV, 20. ubi *Clericus* existimat eos scripsisse ἀπελθὼν loco ἐπελθών. Sed fortasse τῷ ἐπέρχεσθαι apud LXX (ubi ἐπέρχεται vel ad עם referendum est, vel interpres ex antecedentibus, ubi בא legitur, supplevit.) quoque notio *redeundi* tribuenda est, quam habet Prov. XXVI, 11. - שׁוּח, *pono.* Exod. X, 1. - שָׁכַן, *habito.* Iob. III, 5. Legitur praeterea Dan. V, 30. sec. *Chis.* (τὸ σύγκριμα ἐπῆλθε Βαλτάσαρ τῷ βασιλεῖ, *secundum interpretationem hanc evenit Balthasari regi)* ac Prov. XVIII, 3. Sir. III, 8. ubi *de bonis, quae contingunt,* quoque dicitur:

ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτοῦ; coll. I, 35. Ib. XXVI, 21. θυμός μοι ἐπῆλθεν, *admodum iratus sum.* 2 Maccab. IX, 17. ubi ἐπέρχεσθαι *peragrare, obire* notat.

ΤΑ' 'ΕΠΕΡΧΟ'ΜΕΝΑ, ventura, futura. אָחוֹר, *retro, retrorsum.* Ies. XLII, 23. - אַחֲרוֹנִים, plur. *posteriores.* Ies. XLI, 4. - אֹתִיּוֹת, part. plur. foem. ab אָתָה, *venio.* Ies. XLI, 23. XLIV, 7. XLV, 11. - בָּאוֹת, *part. plur. foem.* a בּוֹא. Ies. XLI, 22.

'ΕΠΕΡΩΤΑ'Ω, interrogo, postulo. בִּקֵּשׁ, Pih. Ies. LXV, 1. - דָּרַשׁ. Ierem. XXX, 14. ubi post οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν addendum est ex *Theodoreto* περὶ σου. Ez. XIV, 7. 10. XX, 1, 3. - עָנָה, *respondeo.* Zach. IV, 12. Commode עָנָה h. l. per *interrogare* verti potuit. - שָׁאַל. *Aqu.* Ies. VII, 11. LXX Genes. XXVI, 7. Ps. XXXIV, 11. ubi ἐπερωτᾶν notat *captiosis quaestionibus capere studere.* Ps. CXXXVI, 3. ἐπηρώτησαν ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν, *postulaverunt* a nobis verba canticorum. *Phavorinus* ad h. l. respiciens: ἐπηρώτησαν, ἐκέλευσαν ᾆσαι. - שְׁאַל, chald. Dan. II, 10. 11. 27. - *שְׁפִי, *sublatus.* Num. XXIII, 3. ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν. Arab. شفى notat *expiscatus fuit percunctando.* Secundum *Tychsenium* in *tentam.* p. 86. שפי a צפה, *observare, percontari*, ortum esse sibi persuaserunt.

*'ΕΠΕΡΩΤΩ͂Ν ΜΑ'ΓΟΝ. מְנַחֵשׁ, *augur. Aqu.* Deut. XVIII, 10. Ita e cod. *Basil.* edi iussit *Montfauconus.* Dubio vero caret, haec verba potius referenda esse ad שׁאל אוב v. 11.

ΠΟΡΕΥ'ΟΜΑΙ 'ΕΠΕΡΩΤΗ͂ΣΑΙ, proficiscor ad interrogandum. נִקְרָה, Niph. *obviam eo.* Num. XXIII, 15.

'ΕΠΕΡΩΤΑ'Ω ΣΟΦΙ'ΑΝ, interrogo sapientiam. הֶחֱרִישׁ, Hiph. *taceo.* Prov. XVII, 29. Legerunt מַדְרִישׁ. Significatur his verbis *docilitas ingenii, discendique cupiditas.*

'ΕΠΕΡΩ'ΤΗΜΑ, interrogatio. שְׁאֵלְתָּא, chald. *petitio.* Dan. IV, 14. ῥῆμα ἁγίων ἐπερώτημα. Ita obscure propriam vocis notionem sequentes transtulerunt. Nam שְׁאֵלְתָּא est h. l. *negotium* s. *res.* Vide ad h. l. *Dathium.* Adde *Herodot.* VI. p. 352, 9.

'ΕΠΕΡΩ'ΤΗΣΙΣ, interrogatio. דָּבָר, *verbum.* Genes. XLIII, 7.

'ΕΠΕ'ΤΕΙΟΣ, anniversarius, annuus, annum durans. מִשְׁנֶה, *duplicitas.* Deut. XV, 18. ἐπέτειον μισθὸν μισθωτοῦ, mercedem annuam mercenarii. Sir. XXXVII, 12. μετὰ μισθίου ἐπετείου περὶ συντελείας, sc. λάλει, loquere cum servo *ad annum conducto* de consummatione, scil. anni, nam hoc lubenter audit. Ita *Complut.* et *Vulgatus.*

'ΕΠΕΥΘΥΜΕ'Ω, *bono animo sum.* Sap. XVIII, 6. ἐπευθυμήσωσιν, *laetarentur. Baduello* praepositio ἐπὶ videtur augere significationem verbi, ut ἐ. sit *animum tranquillum et securum constanter retinerent.* Caeterum vocem hanc *Aristaeneto* l. II. ep. 14. p. 258. restituit *Abreschius.*

'ΕΠΕΥΚΤΟ'Σ, *desiderabilis, optabilis, votis expetendus.* בָּרוּךְ, part. Pah. *benedictus.* Ier. XX, 14. dies, quo me peperit mater mea, μὴ ἔστω ἐπευκτὴ, ne sit faustus et optabilis. *Hesych.* ἐπευκτὴ, ἐπιθυμητή. *Suidas* addit: εὐχῆς ἀξία.

'ΕΠΕΥΛΑΒΕ'ΟΜΑΙ, *metuo, vereor.* 2 Macc. XIV, 18.

'ΕΠΕΥΦΗΜΕ'Ω, *omine bono prosequor, fausta acclamatione approbo, laudo, benedico.* פָּקִיד, *praefectus. Al.* Neh. XII, 42. ἐπευφήμησαν sec. *Ald.* Ita *Bielius.* Sed videtur hic ἐπ. aliunde irrepsisse, nam nullo modo cum voce hebr. conciliari potest.

'ΕΠΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *voveo, apprecor,* i. q. simpl. εὔχομαι. Conf. *Schneider. peric. crit.* p. 54. בָּרַךְ, *benedico.* 1 Par. XXIII, 13.

'ΕΠΕ'ΧΩ, *inhibeo, cohibeo, abstineo.* חָדַל, *abstineo.* Iud. XX, 28. sec. *Oxon.* 1 Reg. XXII, 6. 15. 2 Par. XVIII, 5. 14. - נִלְאָה, Niph. *fatigor.* Ierem. VI, 11. N. L. - עָצַר, *claudo, occludo.* 1 Reg. XIV, 10. *Vulg. clausum,* h. e. *detentum.* 2 Sam. XXIV, 21. et 25. Adde *Aqu.* sec. cod. *Mosqu.* Gen. XVI, 2. 2 Sam. XXIV, 21. et 25.

'ΕΠΕ'ΧΩ, sc. τὸν νοῦν, *animum adverto,* h. e. *attendo, confido.* בָּצַע, *quaestui deditus sum.* Iob. XXVII, 8. ubi tamen post ἐπέχειν suppleri potest τοῖς ἀγαθοῖς, ut sit *inhiare divitiis, lucri studiosum esse,* i. q. πλεονεκτεῖν, quod οἱ λοιποὶ h. l. habent. - הֵבִין, Hiph. a בִּין, *adverto.* Iob. XVIII, 2. ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν, *adverte,* ut et ipsi loquamur. - קִוָּה, Pih. *exspecto.* Iob. XXX, 26. ἐπέχων ἀγαθοῖς, *attendens* bonis. Sir. V, 1. μὴ ἔπεχε τοῖς χρήμασί σου, ne *innitaris,* s. *spem* ac *fiduciam ponas* in opibus tuis. Confer *Syr.* et *Arab.* Vnde alii pro ἔπεχε habent ἐπίχαιρε, *ne laeteris. Vulg.* habet *attendere,* sensu eodem. Ib. XIII, 14. μὴ ἔπεχε, ne *sustineas.* Alii vertunt: *ne protendas.* Ibid. XV, 4. XVI, 3. μὴ ἔπεχε, ne *magni aestimes,* ne in eo magnum pondus esse putes, ubi vid. *Grotius.* Sir. XXXIV, 2. ἐπέχων, *fidem* habens. Sir. XXXV, 12. μὴ ἔπεχε θυσίᾳ ἀδίκῳ, ne *spem* tuam in sacrificio iniusto *reponas,* ac propter illud putes te Deo gratum fore. Potest quoque verti: *ne iniquum instituas sacrificium.* Sir. XXXVII, 15. μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις, ne *adverte* illis. *Hes.* ἔπεχε, ἐπίκεισο, πρόσεχε, κάτεχε, ἐπίμενε.

'ΕΠΕ'ΧΩ, sc. ἐμαυτὸν, *subsisto, moror, exspecto.* יָחַל, Pih. *moror.* Gen. VIII, 10. 12. ἐπισχὼν ἔτι (καθ') ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, *exspectans* adhuc septem dies alios. 2 Maccab. V, 25. *Hesych.* ἐπεῖχεν, προσεδόκα; προσεῖχεν. Legitur praeterea

apud *Inc. Int.* Hab. III, 11. ubi voci ἐπέσχεν nihil respondere videtur in textu hebr., fortasse tamen ad עָמַד referendum est. *Montf.* transtulit: *continuit*, sc. splendorem suum.

'ΕΠΗ'ΚΟΟΣ, *auscultans*, *exaudiens*. מָעוֹן, nom. propr. *solitudinis*. *Inc.*, 1 Sam. XXIII, 24. Deduxisse videntur ab עָנָה. — קַשֻּׁבוֹת, plur. foem. *attentae*. 2 Par. VI, 40. VII, 15.

'ΕΠΗ'ΛΥΤΟΣ, *advena*. שָׂרִיד, *residuus*, *superstes*. Iob. XX, 26. *Hes.* ἐπήλυτος, ἔποικος, προσήλυτος. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐπήλυτος, πάροικος.

'ΕΠΗΡΕΑΣΤΗ'Σ, *noxius*, *qui aliquem damno afficit et vexat*, *qui iniuria afficit*. הָוָה, *iniuria*. *Symm.* Ps. LVI, 2. Est ab ἐπηρεάσαι, quod iuxta *Suidam* est βλάψαι. Sic et *Phav.* ἐπηρεάζω, τὸ ἐνοχλῶ καὶ βλάπτω, καὶ ἐπηρεασμὸς καὶ ἐπήρεια, ἡ βλάβη.

'ΕΠΗ'ΡΕΙΑ, *damnum*, *iniuria*, *insultatio*. הַוּוֹת, *iniuriae illatae*. *Symm.* Ps. LIV, 12. XC, 3. XCIII, 20. — עֲלִילוֹת, *facinora*. *Symm.* Ps. CXVIII, 18.

*'ΕΠΗΧΕ'Ω, *obstrepo*, *insono*. מַלִּל, chald. *loquor*. Dan. VI, 21. sec. *Chis.* ἐπήχουσε φωνῇ μεγάλῃ, ubi e coniectura *Scharfenbergii*, sed minus probabili, (vide adh. L. *Segaarium*) ἐπήχησε legendum est, aut ἐπήκουσε.

*"ΕΠΗΧΟΣ, *sonus*, *sonitus*. Legitur apud *Symmachum* Ez. VIII, 17. ubi nihil ei respondet in textu hebr. *Kreyssigius* refert ad זְמוֹרָה, *ramus*, *palmes*, ut nempe legerint זִמְרָה. In altera *Symmachi* lectione ἦχον pro ἔπηχον, et ἄσθμα pro ᾆσμα legitur. Vide *Rosenm. Schol.* ad h. l.

'ΕΠΙ', *super*, *propter*, *in*, *adversus*, *ad*, *iuxta*, *sub*, *post*, *praeter*. אַחֲרֵי, *post*. 2 Reg. XIX, 21. Iob. XXIX, 22. Ies. XXXVII, 22. — אֶל, quod haud raro pro עַל ponitur. Mal. I, 1. consentientibus *Arab. Syr.* et *Chald.* Thren. III, 40. ἐπὶ χειρῶν, *in* manibus. Ier. L, 1. ἐπὶ Βαβυλῶνα, *adversus Babylonem*. — *אַף. Iob. XXXVI, 16. ubi loco πρὸς ἐπὶ *Grabius* recte reposuit προσέτι, ut *Hebraeus* habet sec. *Schol.* — ב praefix. Ies. XIX, 2. πόλις ἐπὶ πόλιν, civitas *adversus* civitatem. Hab. III, 16. non erunt boves ἐπὶ φάτναις, *ad praesepia*. — *בַּעַד, *super*, etiam *post*. *Inc.* Iud. IX, 51. — דֶּרֶךְ, *via*. Ez. XX, 46. XLII, 11. — הַכּוֹת, infin. Hiph. a נָכָה, *percutiendo*. Mich. VI, 13. ἐπί σε. Legerunt עַל אוֹתְךָ. — ל praefix. Hagg. II, 10. et Zachar. I, 7. ἐπὶ Δαρείῳ, *sub* Dario, vel *tempore* Darii. Ita 2 Macc. II, 8. ἐπὶ Μωυσῇ, *sub* Mose, vel *tempore* Mosis. Lev. XIX, 28. ἐπὶ ψυχῇ, *propter* mortuum. Sic *Arrian. Exped. Alex.* l. VII. cap. 14. ἐπὶ τῷ νεκρῷ, *propter* mortuum. Adde *Symm.* 2 Sam. XXI, 6. ubi ἐπὶ τοῦ κυρίου vel positum est pro τῷ κυρίῳ, ut reliqui Intt. habent, vel ἐπὶ reddendum est per *coram*, quod suadet vox ἐξηλιάζειν apud *Theod.* ac LXX. Confer ib. v. 9. et Deut. XXI, 23. — *מ praefix. Levit. II, 11. ἐπ' αὐτοῦ sec. *Compl.* Supplendum est θυσιαστήριον v. 9.

In reliquis libris legitur ἀπό. Iob. XXIII, 15. ubi pro ἐπ' αὐτῷ a *Grabio* positum est ἀπ' αὐτοῦ. Ps. IX, 16. ubi pro ἐπὶ τῆς γῆς legere mallem ἀπὸ τῆς γῆς, *homo de terra*, h. e. *minor*, *ex vilissimo initio ortus*. - אֶל מוּל, *e regione*. Ios. XXII, 11. - *מִיּוֹם, *a die*. Iob. XXXVIII, 12. ubi pro מִיָּמֶיךָ, *a diebus tuis*, legerunt מֵעִמְּךָ. - מְכַסֶּה part. Pih. *tegens*. Ex. XXIX, 13. Lev. III, 3. - *מִן. *Inc.* 1 Sam. II, 20. ubi legendum ἀπὸ, ut habet *Chrysostomus* in *Cat. Niceph.* p. 299. - *מֵעַל. Ier. XXXVI, 5. Hic quoque legendum ἀπό. - *מֶשֶׁק, *procurator*, *gubernator*. *Theod.* Gen. XV, 2. τοῦ ἐπὶ, sc. ὄντος. - נֶגֶד, *coram*. Ezech. XL, 14. - *עַד, *aeternitas*. Ies. IX, 5. Legerunt עַל. - *עֹל, *iugum*. Thren. I, 14. Legerunt עַל. - עַל. Lev. II, 13. ubi quoque ἐπὶ cum ἀπὸ permutatur in codicibus, ἐπὶ tamen praeferendum videtur. Gen. XXIX, 2. ἐπ' αὐτοῦ, *iuxta* illum. Vide et Exod. II, 15. et Zach. IV, 3. Lev. XV, 4. omne cubile, ἐφ' ἣν κοιμηθῇ, *in* quo dormiverit. Vide et v. 20. 23. et 2 Par. I, 1. Deut. VIII, 3. οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, non pane solo vivet homo. Ita *Plato Alcib.* I. sub init. οὐκ ἂν αὖ δοκεῖς μοι ἐθέλειν ἐπὶ τούτοις μόνοις ζῆν. *Alciphron* lib. III. Ep. 7. p. 292. ἄμεινον γὰρ ἐπὶ θύμοις καὶ ἀλφίτοις διαβόσκειν τὴν γαστέρα: ubi vid. *Bergleru*s. 2 Sam. XIV, 1. ἐπὶ Ἀβεσσαλὼν, *adversus* Absalomum. 2 Par. XXXV, 25. ἐπὶ Ἰωσίαν, *super Iosia*. Iob. XXXIX, 9. ἐπὶ φάτνης σου, *ad* vel *iuxta* praesepe tuum. Esdr. IX, 15. ἐπὶ τούτῳ, *propter* hoc. Ies. XXX, 1. προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίαις, addere peccatum *super* peccatum. - לִפְאַת, *ad latus*. Ios. XV, 5. - עַל־פִּי, *secundum os*. Exod. XXXIV, 27. ἐπὶ τῶν λόγων τούτων, *iuxta* haec verba. - לִפְנֵי, *ad faciem*. Lev. III, 8. κατὰ πρόσωπον ἐπὶ τῆς θύρας sec. cod. *Oxon.* ubi illud ἐπὶ est aut glossema, aut alius interpretis. Lev. XVI, 14. Esth. VIII, 3. - עַל־פְּנֵי. Gen. VI, 1. VII, 3. - *פְּרִי, *fructus*. Ies. IV, 2. Legerunt עָלָיו. - בְּצַל, *sub umbra*. Ies. XXX, 3. - קֳדָם chald. *coram*. Dan. II, 11. et 26. sec. *Chis.* Ἐπὶ haud raro *coram* notare multis docet *D'Orville* ad *Charit.* p. 642. *Lips.* - לִקְרַאת, *in occursum*. 1 Sam. IV, 2. - בְּקֶרֶב, *in medio*. Gen. XLV, 6. Ies. V, 8. VI, 12. - לְרַגְלֵי, *ad pedes*. Ier. XVIII, 22. - *שְׁנֵי plur. *anni*. *Symm.* Ies. XVI, 14. כִּשְׁנֵי, *sicut anni*, ὡς ἐπὶ, ubi sine dubio legendum est ὡς ἔτη, ut iam recte coniecit *Montf.* - בְּתוֹךְ, *in medio*. Lev. XXVI, 25. *Symm.* Iob. II, 8. - תַּחַת, *sub*. Ioel. I, 17. ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, saltarunt iuvenci *ad* praesepia sua. Ita *Homer. Il.* ε', 271. Vide *Horrei Miscell. Crit.* l. II. c. 14. p. 359 sequ. Iud. VI, 11. sec. *Alex.* ubi legendum ὑπό: coll. Exod. XXIV, 4. ubi cum ὑπὸ permutatur in codd. Legitur praeterea Hab. III, 9. ubi LXX שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת transtulerunt ἐπὶ τὰ σκῆπτρα. Legendum autem est ἑπτὰ σκῆπτρα, ut iam recte monuit *Grevius* ad h. l. Adde Iob.

XXVI, 14. ubi ἐπὶ ante ἰκμάδα λόγου de suo addiderunt. Fortasse legendum ἔπει. *Vulg. et cum.* Sir. IX, 1. ἐπὶ σεαυτὸν, *contra* te ipsum, in tuum damnum. Sir. VI, 11. ἐπὶ τοὺς οἰκέιας σου παῤῥησιάζεται, plus sibi sumet, quam omnes domestici tui: ubi ἐπὶ, ut hebr. עַל, *comparationi* inservit. 1 Macc. XIII, 42. ἐπὶ Σίμωνος, *sub nomine* Simonis, ut recte transtulit *Syrus*. Sir. XXXVIII, 31. ieiunans ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, *ad expianda peccata* sua. 3 Macc. IV, 13. ἐπὶ πάντων τῶν θεῶν, *in honorem* omnium deorum. 2 Macc. V, 9. ἐπὶ ξένης (sc. γῆς) ἀπώλετο, *in* terra peregrina periit. *Polyb.* XXI, 8, 13. XVIII, 34, 1. 3 Esdr. V, 6. ἐστολισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων, vestiti *ad* sacra facienda. 3 Esdr. VI, 10. ἐπὶ σπουδῆς pro σπουδαίως, ubi inservit adverbio exprimendo. 3 Esdr. V, 6. ἐπὶ Δαρείου, *coram* Dario. Sic apud *Dionys. Hal.* T. V. p. 623. ed. *Reisk.* ἐπὶ τῶν διαιτητῶν, *coram* arbitris. Conf. *D'Orville* ad *Charit.* p. 642. Tob. II, 14. ἐπὶ τῷ μισθῷ, *praeter* mercedem. Sap. XVII, 7. ἀλαζονεία ἐπὶ φρονήσει, gloriatio *de* sapientia: coll. 1 Macc. II, 30. *Polyb.* II, 17, 2.

*'ΕΠΙΒΑ'ΘΡΑ, *aditus*, *accessus*. 3 Macc. II, 31. τὰς τῆς πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρας στυγοῦντες, *familiaritatem* piorum suorum popularium plane spernebant. Conf. *D'Orville* ad *Chariton.* l. VII. c. 2. p. 565. ed. *Lips.* ac *Ezech. Spanhemium* ad *Callim. H. in Delum* v. 22. *Suidas:* ἐπιβάθρα, ἐπίβασις κ. τ. λ. Idem: ἐπιβάθρας, ἐπιβάσεως.

'ΕΠΙΒΑΙ'ΝΩ, *incedo super re aliqua*, *calco*, it. *conscendo*, *insideo*, *ascendo*, *ingredior*, *supervenio*. דָּרַךְ, *calco*. Deut. I, 36. huic dabo terram, ἐφ' ἧς ἐπέβη, quam *calcavit*, *s. peragravit.* Ios. I, 3. XIV, 9. – *דָּלַג, *transilio*. *Symm.* Soph. I, 9. ἐπιβαίνοντα. *Vulg.* *omnem*, *qui arroganter ingreditur.* – *הָיָה, *sum*. Iob. VI, 21. ubi הָיָה, ut gall. *je suis sequ. à*, *venire* notat. – *הִשְׁלִיךְ Hiph. a שָׁלַךְ. *Symm.* Psalm. LIX, 10. ἐπιβήσομαι, *inscendam* calceamento meo. Expressit sensum, qui est: *subiiciam potestati meae.* – הִתְיַצֵּב Hithp. *sisto me.* Hab. II, 1. – חָנָה, *castra metor.* Nah. III, 17. – יָלַךְ, *eo*. Ier. XVIII, 15. ἐπιβῆναι τρίβους, *calcare semitas.* Conf. Bar. IV, 9. – יָרַד, *descendo*, *proficiscor*. Iud. XI, 37. ἐπιβήσομαι sec. *Oxon.* Est merum glossema. – נֶהְפַּךְ Niph. *mutor.* Iob. XXX, 21. ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως, *superveniebant* autem mihi, vel: *aggrediebantur* me crudeliter. Sed melior est ibi lectio ἐπέβης, aut ἐπέβησας, *insultasti* mihi immisericorditer. *Hesych.* ἐπέβησαν, ἐπήρχοντο. – עָלָה, *ascendo.* Ios. XV, 6. Prov. XXI, 22. ubi ἐπιβαίνειν *expugnare*, *capere* notat. Ier. XLVI, 4. – עָמַד, *sto*, *maneo*. *Al.* Ez. X, 18. – צָעַד, *gradior.* Ier. X, 5. et in Hiph. הִצְעִיד, *incedere facio.* *Aqu.* Iob. XVIII, 15. – רָכַב, *equito.* Gen. XXIV, 22. ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, *insidebant* camelis. Num. XXII, 22. αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου, ipse autem *insidebat*

asinae: coll. Esth. VI, 8. Deut. XXXIII, 26. *ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν*, *ascendens* in coelum. Adde *Inc.* 2 Sam. XIII, 29. et XVI, 2. *Aqu.* Ps. LXVII, 34. - רְכַב, *currus.* Ps. LXXV, 6. Legerunt רֹכְבֵי. Sir. IX, 2. ubi *ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν ἰσχύν τινος* est *dominium in aliquem exercere*, *imperare*, *impotenter dominari.* *Bretschneiderus* putat, h. l. in sensu venereo accipiendum esse, ac provocat ad *Moerid. Attic.* s. v. *ἀναβῆναι*, ubi vide Iutt.

'ΕΠΙΒΑ'ΛΛΩ, *iniicio*, *immitto*, *impono*, *irruo*, *aggredior*, *congruo*, *convenio*, *pertineo*, *insto.* אֲרֻבּוֹת plur. *cataractae*, etiam *insidiae.* Ies. XXV, 11. Libere transtulit. - הָדָה, *dirigo*, *mitto*, *immitto.* Ies. XI, 8. - הֵנִיף Hiph. a נוּף, *agito.* *Theod.* ac LXX Exod. XX, 25. Deut. XXIII, 25. Ios. VIII, 31. - הִפִּיל Hiph. a נָפַל, *cadere facio.* Gen. II, 21. *ἐπέβαλε ἔκστασιν*, *immittebat* soporem. Ies. XXXIV, 17. *ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους*, *cadere* illis *faciet* sortem. Adde *Symm.* *Theod.* Prov. XIX, 15. - הֵשִׁיב Hiph. a שׁוּב, *redire facio.* Ps. LXXX, 12. Prov. XX, 26. - הֵשִׁית Hiph. a שִׁית, *pono.* Gen. XLVI, 4. XLVIII, 14. 17. Exod. XXI, 22. 30. *ὅσα ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ*, quanta etiam *imposuerint* ei. Conf. infra s. *φόρος.* - הִשְׁלִיךְ Hiph. *proiicio.* Ps. CVII, 10. *ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου.* *L. Bos* in *Proleg.* observat, *Hesychium* s. v. *ἰδουμαία* pro *ἐπιβαλῶ* legere *ἐκτενῶ.* Sed Lexicographus procul dubio non hunc, sed parallelum locum ob oculos habuit Ps. LIX, 8. (al. LX, 10.), ubi *ἐκτενῶ* habent LXX. Adde 2 Reg. X, 25. ubi *ἐπιβάλλειν* est *proripere se*, *quasi proiicere cum impetu ac festinatione.* Sic fortasse Marc. XIV, 27. *ἐπιβαλὼν ἔκλαιε*, *proripiens se*, nempe ex aula Caiphae, flevit. - הִתִּיר Hiph. a נָתַר s. יָתַר, *laxo*, *libere ferri sino.* *Aqu.* *Symm.* Iob. VI, 9. יָתַר teste *Simonis* in l. *arab.* et *aethiop.* proprie notat *intendit*, *extendit.* Iam *intendere* ac *extendere manum* est i. q. *iniicere manus.* Quanquam non negari potest, eundem quoque sensum habere formulam *solvere manum suam*, si derivatur a נָתַר. Nec silentio prorsus omittendum est, sec. *Olympiodorum* in *Catena Nicetae* p. 171. verba *ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα* ad hebr. וְיֹאֵל initio commatis referenda esse. - מִשְׁלַח, *missio.* Deut. XII, 7. 18. XV, 10. - *מִשְׁלֹחַ, idem. Ies. XI, 14. - נָדַח, *impello.* Deut. XX, 19. - נָטָה: הִטָּה, Kal et Hiph. *inclino.* Ies. V, 25. XXXIV, 11. - נָטַשׁ, *expando.* Num. XI, 31. - נָשָׂא, *attollo.* Gen. XXXIX, 7. *ἐπέβαλεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ ἰωσήφ*, *iniiciebat* oculos suos in Iosephum. - נָתַן, *do.* Exod. VII, 4. Num. XVI, 47. Adde 2 Reg. XXIII, 33. sec. *Compl.* - עָבַר, *transeo.* Deut. XXIV, 5. עָבַר notat h. l., quia de *muneribus* sermo est, *demandari*, adiuncta tamen *coactus* notione, quam voce *ἐπιβάλλειν* exprimere voluit interpres. - עָלָה: הֶעֱלָה, Kal et Hiph. *ascendo*, *ascendere facio.* Lev. XIX, 19. *ἐπιβάλλειν ἱμάτιον.* Ios. VII,

6. ἐπιβάλλειν τὸν χοῦν. - פָּרַשׂ, *expando*. Num. IV, 6. 7. 8. Hos. VII, 11. *Al.* 2 Reg. VIII, 15. - *פָּשַׁט, *spoliando grassor*, ex usu l. arab. Ind. IX, 33. sec. *Oxon.* ubi ἐπιβάλλειν *impetum hostilem facere*, *irruere* notat. - שׂוּם: הֵשִׂים, Kal et Hiph. *pono*. Exod. V, 8. Lev. X, 1. Prov. XXIII, 2. - שָׁלַח, *mitto*. Gen. XXII, 12. μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, ne *manum* tuam *iniicias* in puerum, h. e. ne vim ei facias. 2 Reg. XVIII, 12. Esth. VI, 2. Tob. III, 17. διότι Τωβίᾳ ἐπιβάλλει κληρονομῆσαι αὐτὴν, Tobiae *competit*, s. *destinatum est* eam accipere. Ib. VI, 11. *Polyb.* XVIII, 24, 1. *Dio Cass.* I, 36. p. 95. ed. *Reim.* οἷς ἐπιβάλλει τιμή. 3 Esdr. VIII, 22. ἐπιβαλεῖν τι τούτοις, *imponere* iis tributum vel simile quid. In textu chald. Esdr. VII, 24. est רְמָא, *imposuit.* Conf. *Demosth.* p. 572, 19. et 1076, 19. ed. *Reisk.* 1 Macc. IV, 2. ὥστε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν, ut *irruerent* in castra. Ibid. XII, 9. 13. Vide et 2 Macc. XIII, 15. XV, 1. 1 Macc. X, 30. τοῦ ἐπιβάλλοντός μοι, quam mihi *convenit*. 2 Macc. III, 3. πρὸς τὰς λειτουργίας ἐπιβάλλοντα δαπανήματα, sumtus ad ministerium sacrificiorum *pertinentes*. 2 Macc. XII, 38. τῆς δὲ ἑβδομάδος ἐπιβαλλούσης, sabbato autem *instante*. Vide quoque s. v. κενός.

'ΕΠΙΒΑΡΥ'ΝΩ, *aggravo*, *onus impono*. הֵשִׁית, Hiph. a שִׁית, *pono*. Exod. XXI, 30. ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβαρυνθῇ αὐτῷ, si autem redemtionis pretia ipsi *solvenda imponantur*. Ubi alii libri habent ἐπιβληθῇ.

'ΕΠΙ'ΒΑΣΙΣ, *ascensus*, *incessus*. מֶרְכָּב, *stragula*. Cant. III, 10. *Vulg. ascensus.* Intellexerunt *stragulas*, quae iniectae erant βαθμοῖς, per quos ad thronum regis ascendebatur. - רְכוּב, *vehiculum*. Ps. CIII, 4. ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ubi ἐ. notat *id, ad quod ascenditur*. Sap. V, 12. (Vulg. *itineris*, i. q. πορείας in antecedentibus.) XV, 15. *Phav.* ἐπίβασιν, ἀνάβασιν, βάδισιν.

'ΕΠΙΒΑ'ΤΗΣ, *ascensor*, *vector*, *qui navi*, *equo*, *curru vehitur*. מַלָּחִים plur. *nautae*. Ez. XXVII, 29. πάντες οἱ κωπηλάται σου καὶ οἱ ἐπιβάται, omnes remiges tui et *vectores*. *Suidas*: ἐπιβάτης, ὁ ἐπὶ τῆς νηὸς ἄπρακτος· ἐρέτης δὲ ὁ κωπηλατῶν. *Hesych.* ἐπιβάτης, ἐπὶ νῶτον βαίνων, ἢ ὁ μὴ κωπηλάτης, ἀλλὰ πλέων μαχητής. - רַכָּב, *eques*. 2 Reg. IX, 17. - רֹכֵב part. *equitans*. 2 Reg. IX, 18. 19. Iob. XXXIX, 18. - רֶכֶב, *currus*. 2 Reg. VII, 14. Legg. רֹכֵב.

'ΕΠΙΒΙΒΆΖΩ, *ascendere facio*, *adduco*. דָּרַךְ: הִדְרִיךְ, Kal et Hiph. *calco*, *calcare facio*. Hab. III, 14. *Inc.* et LXX ibid. v. 18. - הִרְכִּיב Hiph. *equitare facio*, *impono*. 2 Sam. VI, 3. ἐπεβίβασαν, *imposuerunt*, ubi *Symm.* ἐπέθηκαν. 2 Reg. IX, 28. Ps. LXV, 10.

'ΕΠΙΒΙΒΆΩ, ῶ, *attollo*. רָכַב, *equito*. Hos. X, 11. ἐπιβιβῶ ἐφραΐμ, *attollo* Ephraim. *Hesych.* ἐπιβιβῶ, ἀναφέρω.

Gloss. MS. in Proph. ἐπιβιβῶ, ἐφιστῶ. – הִדְרִיךְ, *calcare facio.* Hab. III, 18. ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, ad excelsa me *attollit.*

*'ΕΠΙΒΙΟ'Ω, *supervivo, ultra vivo, superstes sum.* 4 Macc. VI, 20. εἰ ἐπιβιώσωμεν ὀλίγον χρόνον, si parum vitae adhuc nobis transigendum est.

'ΕΠΙΒΛΕ'ΠΩ, *inspicio, respicio.* בָּעַט, *recalcitro.* 1 Sam. II, 29. Legerunt תַּבִּיטוּ pro תִבְעֲטוּ, nam הִבִּיט est *intueri, respicere.* Caeterum habet ἐπιβλέπειν h. l. notionem *cum contemtu adspiciendi,* ut legitur 1 Sam. XVII, 42. – בִּקֵּשׁ, *quaero.* Zach. VI, 7. – *הֵאִיר, *illumino.* Dan. IX, 17. sec. *Chis.* ubi sensum libere expresserunt. – הִבִּיט Hiph. a נָבַט, *intueor, respicio. Aqu.* Ps. X, 14. *Symm.* et LXX Ion. II, 5. ubi *videre, aspicere* notat. *Aqu. Theod.* 1 Sam. II, 32. LXX Ps. CXVIII, 7. ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν, cum *perspexero,* ut in sequentibus: ἐν τῷ μεμαθηκέναι, cum didicero. Hab. I, 5. ubi ἐπιβλέπειν forte vitium est pro ἐπιβλέπεις. *Vulgatus* tamen habet *videre.* – הִטָּה Hiph. a נָטָה, *inclino.* Hos. XI, 5. ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν. Legerunt וָאֵט, et vel post h. v. supplerunt עֵינַי, *oculos,* vel ita verterunt, quia verba *videndi* etiam *ire, ambulare* notant in SS. – הִטִּיף Hiph. a נָטַף, *stillo.* Ez. XX, 46. XXI, 2. – הִשְׁגִּיחַ Hiph. Ps. XXXII, 14. – הִשְׁקִיף Hiph. Gen. XIX, 28. Exod. XIV, 24. – חָזָה, *video. Theod.* et LXX Ps. X, 5. – *יָכֹל רְאוֹת, *possum videre, facultate videndi gaudeo.* 1 Sam. IV, 15. – נָהָה, *lamentor.* 1 Sam. VII, 2. Videntur legisse וַיִּבְטוּ loco וַיִּנָּהוּ, aut sensum liberius expresserunt. Nam ἐπιβλέπειν ὀπίσω κυρίου est h. l. *precibus querulis adire Deum,* quod auctor libri quoque per נָהָה exprimere voluit. Idem valet quoque de loco 1 Sam. XIV, 15. – נָפַל, *cado.* 1 Sam. XIV, 15. Vide sub נָהָה. – *נָשָׂא עֵינַי sequ. אֶל, *levo oculos ad aliquem.* Gen. XXXIX, 7. sec. *Oxon.* ubi ἐπιβλέπειν notat *oculis lascivis intueri.* Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. – נִשְׁקַף Niph. *Theod.* 1 Sam. XIII, 18. – פָּנָה et semel in Pih. פִּנָּה. *Inc.* 1 Sam. XIV, 47. et 1 Reg. II, 3. οὗ ἐὰν ἐπιβλέψεις ἐκεῖ. *Vulgatus* bene: *quocunque te verteris,* h. e. omni loco ac tempore; nam verba videndi haud raro ad incessum transferri solent in SS. LXX Iud. XX, 40. ἐπέβλεψε ὀπίσω αὐτοῦ, *respiciebat.* Vide et 2 Sam. I, 7. II, 20. Lev. XXVI, 9. ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ εὐλογήσω, *respiciam* ad vos et benedicam. 2 Sam. IX, 8. ἐπέβλεψας, *rationem habuisti.* 1 Reg. VIII, 28. Ps. XXIV, 17. ubi ἐπιβλέπειν non simpliciter notat *respicere,* sed *cum gratia et voluntate auxilii ferendi.* Vide *Lex. N. T.* s. h. v. Malach. III, 1. ubi loco פִּנָּה, quod notat *e conspectu removit, expurgavit,* legerunt פָּנָה. – פִּנָּה, *angulus.* Zach. X, 4. Acceperunt pro verbo פָּנָה, quod *respicere* notat. – *פָּקַד, *visito.* Exod. III, 16. sec. cod. 57. et *Inc.* in *Cat. Nic.* ad h. l. ἐπιβλέψει ἐπέβλεψα.

καὶ ὡς ἄνωθεν ἐφ' ὑμᾶς ἐπιβάλλων τὴν ὄψιν, οὕτω μεγαλοπρεπῶς ὑμῶν φροντίζω. ad quem locum *Holmesius:* Quid si *ἐπιβλέψει ἐπίβλεψα* fuerit ab alio interprete? - צָפָה, *speculor.* Ps. LXV, 6. - צְפִצְפָה, *speculatio.* Ez. XVII, 5. *ἐπιβλεπόμενον.* - רָאָה, *video.* 1 Sam. I, 11. IX, 16. Hab. III, 5. - שׁוֹטֵט Pih. a שׁוּט, *percurro.* 2 Par. XVI, 9. Zach. IV, 10. Praeterea legitur Iud. V, 28. sec. cod. *Alex.* ubi *ἐπέβλεψε,* fortasse referendum ad הֵיבָב, ex usu chald. vocis חוב, est sine dubio versio alius interpretis. 1 Sam. VII, 2. sec. *Vat.* ubi nihil est in textu hebr. *Compl.* habet *ἐπέστρεψε* e v. 3. Addit. Esther. IV. *ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς καταφθοράν,* ubi notat *respicere animo maligno, mala cupere,* coll. Sirac. XI, 30.

*'ΕΠΙ'ΒΛΕΨΙΣ, *inspectio.* פָּקֹד, *visitando.* *Inc.* Exod. III, 16. Vide supra s. *ἐπιβλέπω.*

'ΕΠΙ'ΒΛΗΜΑ, *vestimentum exterius, τὸ ἐπάνω πάντων βεβλημένον, quod supra omnia vestimenta sumitur,* ut loquitur *Marcellus* in v. *Laena, amiculum, quod suprainiicitur, pallium,* vel *peplum, panniculus, assumentum.* מִטְפַּחַת, *palla lata et late superfusa corpori,* iudice *Schroedero* de *vest. mulier. hebr.* c. 16. Aliis *peplum.* Ies. III, 20. *τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, pallia quae in domo,* aut potius, ut *Grotius* reddidit, *iniectus domestici.* Nam ex Ruth. III, 15. apparet, מִטְפָּחוֹת fuisse *περιζώματα, succinctus illos subter pectus, quibus mulieres domi solent uti.* Conf. *Salmasium* ad *Tertull.* de *pallio* p. 357. Dicitur alias *ἐπιβόλαιον.* - מְטֻלָּאוֹת part. Pyh. plur. *maculata,* aut h. l. *variis corii particulis consuta.* *Inc.* (*Symm.*) Ios. IX, 5. *ἐπιβλήματα ἔχοντα.* Conf. *Fischerum* de *Verss. GG. V. T.* p. 120 sequ. *Hesych.* *ἐπίβλημα, πῶμα, ἢ ῥάκος.* *Suid.* *ἐπίβλημα, τὸ τῷ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον.*

'ΕΠΙΒΛΥΓΜΟ'Σ vel 'ΕΠΙΒΛΥΣΜΟ'Σ, *scatebra, ebullitio, scaturigo.* אֵד pro אֵיד, *vapor.* *Aqu.* Gen. II, 6. - אֵיד, idem. *Aqu.* Iob. XXX, 12. (*Vulg.* quasi *fluctibus.*) Prov. I, 26. Est ab *ἐπὶ,* et *βλύζω, scaturio.* Conf. *Drusium* in *Fragm.* p. 5.

'ΕΠΙΒΟΑ'ΟΜΑΙ, *ῶμαι, invoco.* Sap. XIV, 1. *Hesych.* *ἐπιβοῶνται, ἐπικαλοῦνται.*

'ΕΠΙΒΟΗΘΕ'Ω, *auxilio supervenio, insuper auxilior, succurro.* 1 Macc. VII, 7. 2 Macc. VIII, 8. XI, 7. XIII, 10.

'ΕΠΙΒΟ'ΛΑΙΟΝ, *velamen, peplum, pallium.* מִסְפָּחוֹת plur. *velamina.* Ez. XIII, 18. *οὐαὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν,* vae iis, qui faciunt *pepla* super omne caput. Vide et v. 21. *Hes.* *ἐπιβόλαια, ἐπιβλήματα.* - מְעִיל, *pallium.* *Theod.* 1 Sam. XXIV, 12. - שְׂמִיכָה, *tegumentum crassum, stragula villosa, quae e pellibus fere facta erat.* Iud. IV, 18. sec. *Vat.* *ἐπιβολαίῳ.* (*Vulg. pallio.*) ubi *Scharfenbergius* loco

ἐπιβολαίῳ e *Cat. Nic.* et *Coisl.* reponendum esse censet περιβολαίῳ, nulla prorsus necessitate cogente. Nec opus est statuere, eos שִׂמְלָה legisse. Conf. *Polluc.* lib. VI. segm. 10. ubi inter stragula lecti referuntur ἐπιβόλαια, quae lib. X. sect. 42. ἐπιβλήματα, περιβόλαια, ἐφεστρίδες, χλαῖναι vocantur. Cf. infra in v. περιβάλλω ad Ruth. III, 9.

'ΕΠΙΒΟΛΗ' ΛΕΑΙ'ΝΗΣ, *irruptio leaenae.* שַׁחַל, *leo ferox.* *Symm.* Hos. V, 14. Ita *Bielius.* Sed vocem ἐπιβολή h. l. de suo addidit *Symmachus*, nihil enim ei in textu hebr. respondet. *Bahrdtio* in *Appar. crit.* ad h. l. haec lectio corrupta et e duorum interpretum translationibus orta esse videtur, nam arab. سحل est *effundere cum impetu.*

*'ΕΠΙΒΟΛΗ', *tributum*, *vectigal*, ita ut suppleatur τέλους aut φόρου: ab ἐπιβάλλω, *impono mulctam* aut *tributum.* 3 Esdr. VIII, 25. μηδὲ μία φορολογία, μηδὲ ἄλλη ἐπιβολὴ γένηται. Ita enim legendum est loco impressi ἐπιβουλή. *Vulg.* habet *indictio*, cum quo et *Syrus* consentit. Saepissime autem ἐπιβολὴ et ἐπιβουλὴ permutata esse in codd. docuit *Morus* in *Indice* ad *Xenoph. hist. Gr.* s. h. v. Vide quoque 4 Macc. IV, 13. *Suidas:* ἐπιβολὴ, ἡ εἰσφορά.

'ΕΠΙΒΟΥΛΕΥ'Ω, *insidior*, *insidiose molior*, *consilium ineo*, *irruo*, *damnum infero.* הִכָּה Hiph. a נָכָה, *percutio.* Prov. XVII, 26. ἐπιβουλεύειν δυνάσταις, *insidias struere vitae* dynastarum. – הוֹתֵת Pih. ab הות, *clamo*, *inclamo.* *Aqu.* Ps. LXI, 4. ἐπιβουλεύετε. Ar. هاط, praeter notionem *clamandi*, in Coni. VI. quoque est *congregari*, *convenire ad res concinnandas.* V. *Golium* p. 2601. Fortasse tamen ab הָוָה deduxit. Vide infra s. v. ἐπιβουλή. – *קָשַׁר, *coniuro.* 2 Reg. XXI, 24. sec. *Compl.* *Hesych.* ἐπιβουλεύει, ὁρμᾷ, ζημιοῖ.

'ΕΠΙΒΟΥΛΗ', *insidiae*, *excursio*, *propositum animi*, *decretum.* הַוּוֹת plur. *mala*, *infortunia.* *Aqu.* Ps. LVI, 2. XCI, 3. et XCIII, 20. *Aqu. Theod.* Prov. XIX, 13. In omnibus his locis ἐπιβουλὴ *malum*, *infortunium* notat. Certe notio *insidiarum* ab h. l. prorsus aliena est. – מְצוּדָה, *munitio*, *arx.* *Symm.* 1 Sam. XXII, 4. Sine dubio deduxit vocem hebr. a צָדָה, *venatus*, *insidiatus est*, aut etiam a צוּד, quod eandem significationem habet, ac legit מְצוּדָה: sed sensus admodum ineptus redditur. – קֶשֶׁר, *coniuratio.* *Al.* 2 Reg. XVII, 4. 3 Macc. I, 7. ἐπικρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς, compos autem factus *propositi.* *H. Stephanus Thes.* T. I. p. 770. locum *Thucyd.* l. III. affert, e quo apparet, ἐπιβουλεύειν in universum notare *consilium capere*, *deliberare.* Fuerunt tamen qui Maccab. l. l. pro ἐπιβουλῆς scribendum censuerunt ἐπιβολῆς, quae vocabula saepe invicem permutari solent.

'ΕΠΙ'ΒΟΥΛΟΣ, *insidiator*, *adversarius*, *inimicus*. הוּוֹת plur. *insidiae*. *Aqu.* Ps. V, 10. ἐπίβουλον. – מְזַעְזְעַ part. Pih. a זוּעַ, *commovens*. Hab. II, 7. ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, evigilabunt *inimici* tui. Haud dubio legerunt מְעֹנְנַיִךְ a rad. עוֹן, *insidiatus est*. Ex nonnullorum sententia legendum est h. l. ἐπίβολοι. Tuetur tamen receptam lectionem versio Arabica. – צוּר, *rupes*. 2 Sam. II, 16. Legerunt צָדִים, Daleth loco Resch. צוּד notat *venari*, ac ex adiuncto *insidias struere*. – שָׂטָן, *adversarius*. 1 Sam. XXIX, 4. 2 Sam. XIX, 22. 1 Reg. V, 4. Sir. XVIII, 34. ἔση γὰρ ἐπίβουλος τῆς ἰδίας ζωῆς, *pessime consules vitae tuae*. *Hesych.* ἐπίβουλος, ἐχθρός.

'ΕΠΙΒΡΕ'ΧΩ, *pluo*, *irrigo*, *perfundo*, metaph. *copiose affero et adduco*. הִמְטִיר Hiph. *pluere facio*. Ps. X, 7. ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, *depluet*, aut *iaculabitur* in impios fulmina. *Symm. Theod.* Iob. XX, 23. *Hesych.* Ἐπιβρέξαι, ἐπαγαγεῖν, βρέξαι.

'ΕΠΙΒΡΙ'ΘΩ, *ingravo*, *invalesco*, *premo*, *magno cum pondere ingruo*. Dicitur speciatim de autumno maturis fructibus quasi onusto et praegravato. הִטְרִיחַ, Hiph. a טָרַח, *fatigo*. *Symm.* Iob. XXXVII, 11. καρπῷ ἐπιβρίσει νεφέλη, frugibus *magno cum pondere ingruet* nubes. *Olympiodorus* ibi ἐπιβρίσει interpretatur ἐπελεύσεται, ἐπιχυθήσεται. Ita *Homer.* *Il.* ε', v. 91. ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος, ubi *Schol.* ἐπιβρίσῃ, ἐπιβαρήσει, ἢ σφοδρὸς ἐπελεύσεται. *Vulgatus* h. l. habet: frumentum *desiderat* nubes, ubi, ut *Doederlein.* monuit, *desiderare* proprio significatu i. q. *ferire*, *prosternere*, ἐπιπλήσσειν. – סָמַךְ, *incumbo*, *innitor*. *Symm.* Ps. LXXXVII, 8. ἐμοὶ ἐπέβρισεν ὁ θυμός σου, ira tua mihi *incumbit*, s. *premit* me. *Hesych.* ἐπέβρισεν, ἐπεβάρησεν. – חֹרֶף, *hiems*, *iuventus*. Iob. XXIX, 4. ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς, cum *essem gravescens*, vel *invalescerem* viis. In textu hebr. legitur: *sicut eram in diebus iuventutis meae*. Videntur mihi liberius transtulisse: nam *onerare vias* de iis dicitur, *qui saepius in via*, s. *proficiscentes*, *reperiuntur*, quod in aetatem iuvenilem aut virilem cadit. *Hesych.* ἐπιβρίθων, ἐπιβαρῶν. Idem: ἐπιβρίσει, ἐπισχύσει, ἐπιβαρήσει.

'ΕΠΙΓΑΜΒΡΕΥΤΗ'Σ, *qui fratris uxorem ducit*. יְבָם, *fratria*, *cognata*. *Aqu.* Deut. XXV, 7.

'ΕΠΙΓΑΜΒΡΕΥ'Ω, *affinitatem ineo*, *gener fio*, *affinitatis iure duco uxorem*. Habet haec vox mutuam relationem ad generum et socerum, ut de utroque dicatur. הִתְחַתֵּן Hithp. *affinitatem ineo*. Gen. XXXIV, 9. 1 Sam. XVIII, 21. (*Theodot.*) 22. etc. Esdr. IX, 14. ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν τούτων, *affinitatem inire* cum populis harum terrarum. – יִבֵּם Pih. *fratris defuncti uxorem duco*. Gen. XXXVIII, 8. coll. Matth. XXII, 24. 1 Macc. X, 54. 56.

'ΕΠΙΓΑΜΙ'Α, *connubium. ius connubiale, affinitas.* Hinc

'ΕΠΙΓΑΜΙ'ΑΝ ΠΟΙΕ'Ω, *connubium facio.* הִתְחַתֵּן Hithp. *affinitatem ineo.* Ios. XXIII, 12. ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς αὐτοὺς, *connubia facietis* cum illis. *Hesych.* ἐπιγαμία, συγγένεια, ἢ τὸ παρ' ἀλλήλων ἄγεσθαι.

'ΕΠΙΓΕΛΑ'Ω, *irrideo, insulto, arrideo.* שָׂחַק, idem. Prov. I, 26. Vide quoque Tob. II, 7.

'ΕΠΙΓΕΜΙ'ΖΩ, *onus impono.* עָמַס, *onus portandum impono.* Neh. XIII, 15. ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τὰς ὄνους.

'ΕΠΙΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *postnascor.* Hinc part. ἐπιγινόμενοι, *posteri. Epist. Ierem.* v. 41.

'ΕΠΙΓΙΝΩ'ΣΚΩ, *agnosco, cognosco, video, respicio.* הֵבִין Hiph. a בִּין, *intellego.* Prov. XIV, 8. - הִשְׂכִּיל Hiph. *intellego.* Iob. XXXIV, 27. - *זֶרַע, *semen.* Hagg. II, 20. Hic forte legerunt יָדַע. - יָדַע, *scio.* *Symm.* Ps. LXXII, 16. ubi est i. q. simplex γινώσκω. LXX Gen. XLI, 31. οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία, *ex illa abundantia nihil restabit.* Num. XVI, 5. ἐπέγνω, *se nosse declarabit:* ubi alii legunt ἔγνω. Dan. II, 3. sec. *Chis.* Hos. II, 20. - *יְדַעְיָה nom. propr. *Iedahiah.* Zach. VI, 10. ἐπεγνωκότες. - הִכִּיר: נָכַר, Pih. et Hiph. Gen. XXXVII, 31. ἐπίγνωθι, εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἐστὶ, *vide,* an tunica filii tui sit. Vide et Gen. XXXVIII, 25. Deut. I, 17. οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, non *respicies* personam in iudicio. Vide et Deut. XVI, 19. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXIV, 23. ubi *respicere* notat. Caeterum de hoc Proverbiorum loco copiose exposuit *Huetius* in *Demonstr. Evang.* p. 343. ubi monuit, ad hebraici exemplaris fidem apud LXX omnino legendum esse ita: ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς· ἐπιγινώσκειν πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν: ut τὸ αἰδεῖσθαι adventitium videatur, ac extrinsecus intrusum. - רָאָה, *video.* Esth. III, 5. Ezech. XX, 48. Legitur praeterea 2 Sam. XIX, 7. apud LXX ἐπίγνωθι σεαυτῷ, ac *Inc.* ἐπιγνώσῃ τοῦτο σεαυτῷ, ubi ἐπιγινώσκω ἐμαυτῷ vel est: *mihi caveo, meae saluti consulo,* vel: *probe teneo,* ac nihil huic formulae in textu hebr. respondet. Sir. X, 20. ἐπίγνωθι, ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις, h. e. diligenter cogita ac perpende summum et fere inevitabile rei periculum. Ib. XIX, 27. ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη, *ubi non suspiceris.*

ΟΥ'Κ 'ΕΠΙΓΙΝΩ'ΣΚΟΜΑΙ, *non cognoscor.* נִדְעַךְ Niph. *exstinguor.* Iob. VI, 17.

'ΕΠΙΓΛΥ'ΦΩ, *insculpo.* 1 Macc. XIII, 29.

'ΕΠΙΓΝΩΜΟΣΥ'ΝΗ, *prudentia, cognitio, arbitrium.* לֶקַח, *doctrina.* Prov. XVI, 23. ubi versio adiuncta *Polyglott. Londin.* reddit *doctrinam.*

'ΕΠΙΓΝΩ'ΜΩΝ, *cognitor, inspector, arbiter, prudens, cognitionem habens.* יוֹדֵעַ דַּעַת, *sciens scientiam,* i. *scientia*

praeditus, *prudens.* Prov. XVII, 28. *Aqu.* ἐπιστήμων. - יָקַר, *excellens.* Prov. XII, 27. Ex sententia *Iaegeri* legerunt יודע, sed hac eius coniectura non opus est, modo vox hebr. derivetur a תּוּר, *explorare*, ut sit fut. Hiph. quod magis etiam convenit cum sequ. antithesi. - נוֹעָץ, part. Niph. a יָעַץ, *consultus.* Prov. XIII, 10. *Hesych.* ἐπιγνώμονος, συνετοῦ, γνῶσιν ἤτοι γνώμην ἔχοντος. Idem: ἐπιγνώμων, ἐπόπτης.

'ΕΠΙΓΝΩΡΙ'ΖΟΜΑΙ, *innotesco.* הִתְנַכֵּר Hithp. *cognoscendum me praebeo.* *Symm.* Prov. XX, 11. ἐπιγνωρισθήσεται.

'ΕΠΙ'ΓΝΩΣΙΣ, *agnitio, cognitio.* דַּעַת, *scientia.* *Symm.* Ps. LXXII, 11. LXX 1 Reg. VII, 14. Prov. II, 5. Hos. IV, 1. 6. - הַכָּרָה, *agnitio.* *Al.* Ies. III, 9. Iudith. IX, 14. *exemplum, documentum, quod omnes intellegunt atque cognoscunt.* 2 Macc. IX, 11. εἰς ἐπίγνωσιν ἔρχεσθαι, in cognitionem venire, sc. sui ipsius.

'ΕΠΙ'ΓΝΩΣΤΟΣ, *cognitus, notus.* נִין וָנֶכֶר, *filius et cognatus.* Iob. XVIII, 20. οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ. Bene quoad sensum, nam in textu hebr. legitur: *non erit ei filius aut nepos in populo eius.* A familia enim alicuius eius nobilitas ex parte pendet. Fortasse tamen ad הִכִּיר, *agnovit*, retulerunt.

'ΕΠΙΓΟΝΗ', *foetus, progenies.* הִתְיַחֵשׂ Hithp. loco nominis, *generis recensio.* 2 Par. XXXI, 16. - טַף, *parvulus.* 2 Par. XXXI, 18. - יוֹצֵר part. *formans.* Amos. VII, 1. ἐπιγονὴ ἀκρίδων. Legerunt יֶצֶר cum *Chaldaeo* et *Syro.* *Hesych.* ἐπιγονή, γέννημα. - עֲוִילִים plur. *parvuli.* *Inc.* Iob. XXI, 11. ταῖς ἐπιγοναῖς e margine cod. *Colbertini.* Est autem, ut iam *Semlerus* monuit, explicatio τοῦ αἰώνια in *Catena Iunii* pag. 264.

'ΕΠΙΓΡΑ'ΦΩ, *inscribo.* הֵמִישׁ Hiph. *admoveo.* *Symm.* Ps. LIV, 4. ἐπέγραψαν, ubi alii, v. c. *Theodoretus* (Tom. I. p. 960.) et *Catena PP. GG.* (T. II. p. 48.), habent ἐπέρριψαν. Si prior lectio sana est, ἐπιγράφειν sensu iudiciali, ut γράφειν et γραφή, accipiendum erit, ut sit *accusare.* - כָּתַב. Num. XVII, 2. 3. Prov. VII, 3. 1 Macc. III, 49.

'ΕΠΙΓΩ'ΝΙΑ, *lapides angulares.* זָוִיּוֹת plur. *anguli.* *Aqu.* Ps. CXLIII, 12. Bene enim ibi *Montfauconus* pro ἐπαγώνια legendum censuit ἐπιγώνια.

'ΕΠΙΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo.* קָרַץ, *incido.* *Inc.* et LXX sec. *Ald.* Prov. XVI, 30. *Vulg. mordens labia sua.* Adde *Athenaeum* I, 32. E.

'ΕΠΙΔΕΗ'Σ, *indigens.* Sir. IV, 1. XXXI, 4. *Gloss. Brem.* ἐπιδεής, ἐνδεής.

'ΕΠΙΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, *ostendo, designo.* הֵבִיא Hiph. a בּוֹא, *venire facio.* Ies. XXXVII, 26. ubi ἐ. *efficere decreta* notat. - יָרָה, *iaculor.* *Sext. ed.* Ps. X, 2. Auctor huius versionis respexit notionem *monstrandi*, quam vox יָרָה in Hiphil habet,

sed admodum inepte. – פוח, *efflo*, *eloquor*. Prov. XII, 18. ubi ex sententia *Iaegeri* ἐπιδεικνύμενον est *id*, *quod indicandum denuntiatur ab eo*, sc. *qui alterum iureiurando adigit*. Nam δείκνυμι cum compositis est e verbis *dicendi*. Vide *Graevii Lectt. Hesiod.* ἔργ. 502. 1 Macc. VII, 8. ἐπέδειξεν κυριεύοντα, *designabat* dominum. 4 Macc. I, 1. ἐπιδείκνυσθαι μέλλων, *tractaturus*.

'ΕΠΙΔΕ'ΚΑΤΟΝ, sc. μέρος, *decima pars*, *decimae*. מַעֲשֵׂר, *decimatio*, item: *decima*. Num. XVIII, 21. Deut. XII, 11. alibi saepius. – עֲשִׂירִיָּה, *decima*, sc. *pars*. Ies. VI, 13. *Suidas*: ἐπιδέκατον τὸ δέκατον, καὶ ἐπίπεμπτον τὸ πέμπτον λέγειν εἰώθασιν. Vide infra ἐπίπεμπτον.

*'ΕΠΙΔΕ'ΝΝΟΜΑΙ. חָבַשׁ, *ligo*, *alligo*, *colligo*. *Symm.* Ies. I, 6. sec. *Procopium*, ubi tamen pro ἐπιδεννομένου vel ἐπιδεσμουμένου (ut in margine legitur. Conf. *Theodot.* Ies. III, 6.) vel ἐπιδεδεμένου reponendum erit. *Symmachus* enim haud raro חָבַשׁ per ἐπιδέω vertere solet, v. c. Iob. V, 18. XXXIV, 16. et Hos. VI, 1.

'ΕΠΙΔΕ'ΞΙΟΣ, *dexter*, *expeditus*, *bonus*, *elegans*, *lepidus*, *scitus*, *pulcher*. אָסְפַּרְנָא Chald. *celeriter*. Esdr. V, 8. τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γίνεται, opus illud *bene succedit*, aut. *dilegenter exstruitur*. – יָמִין, *dexter*. Prov. XXVII, 16. ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται, nomine autem *dexter* vel *bonus* vocatur. Legerunt יְמָנִי, ut ad רוּחַ referatur, et ἐπιδέξιος est h. l. *commodus*, quia sc. ventus aquilonaris interdum aut nimbos removet, aut solis aestum refrigerat. Ita *Iaegerus* ad h. l. qui sua hausisse videtur e *Cappelli notis critt.* p. 475. Legitur praeterea Ies. III, 20. sec. *Complut.* ubi voci ἐπιδέξια, pro qua alii περιδέξια habent, nihil respondet in textu hebraico.

'ΕΠΙΔΕ'ΟΜΑΙ, *indigeo*, *egeo*. אֶבְיוֹן, *egenus*. Deut. XV, 9. – חָסֵר, *egeo*. Deut. II, 7. XV, 8. – שָׁחַד, *munero*. Iob. VI, 22. ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι. Libere quidem, sed sensu minime diverso transtulerunt. Sir. XXXIII, 36. ὡς τῆς ψυχῆς (Sic enim legendum videtur *Bielio* pro ἡ ψυχή.) σου ἐπιδεήσεις αὐτοῦ, sicut animae tuae *indigebis* eius. Ib. XXXIV, 23. XLI, 3.

'ΕΠΙ'ΔΕΣΙΣ, *obligatio*, *colligatio vulneris*. מָזוֹר, *ulcus*, *vulnus*, ita dictum a *constringendo* et *ligando*, quod haec in eorum curatione fieri solent. Arab. زرّ, *constringo*, unde زنّار, *cingulum*. *Aqu.* Hos. V, 13. *Tychsenius* putat, eos legisse μασώρ, מסור s. מאסור. Sed vox hebr. notat etiam *compressionem*, qualis fit in curandis vulneribus et ulceribus. Adde *Hippocr. de morbis* lib. I. p. 450, 22.

'ΕΠΙΔΕΣΜΕΥ'Ω, *obligo*, speciatim *vulnera*. חֹבֵשׁ, part. *obligans*, *medicus*. *Theodot.* Ies. III, 7. ἐπιδεσμεύων. Sic ἐπίδεσμος iuxta *Suidam* dicitur ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός. Vide *Aristoph. Vesp.* v. 1431. Ita *Bielius*. Sed in *Hexaplis* ἐπιδεσμεύων ad קָצִין, h. e. *princeps*, *gubernator*, v. 6. refertur a *Montfauconio*, qui in nota subiecta ad *Hieronymi* testimonium provocat. Tunc ἐπιδεσμεύων metaphorice dictus esset *is*, *qui restituit statum perturbatum R. P.*, adeoque quasi eius vulnera obligat, ac sanitati providet.

'ΕΠΙΔΕΥΤΕ'ΡΩΣΙΣ, *secunda iteratio*. שְׁנוֹת, *anni*. *Symm.* Ps. LXXVI, 11. In mente habuit rad. שָׁנָה, *iterare*, unde annus nomen habet.

'ΕΠΙΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *accipio*, *recipio*, *excipio*, *suscipio*. קִבֵּל, idem. *Symm.* Prov. XIX, 20. 1 Macc. I, 44. ἐπιδέχομαι est *suscipio facere*. Ita quoque *Syrus* interpretatus est. *Bretschneiderus* vertere mavult per *obsequium praestare*, quia κατὰ sequitur, coll. 3 Macc. VI, 26. 3 Esdr. IX, 14. ubi pro ἐπεδέξαντο legere mallem ἐπελέξαντο, coll. Esdr. X, 15. Sir. XL, 1. ἐπιδέχεσθαι τροφὴν, *cibo frui*. 2 Macc. VIII, 26. ἐπεδέξατο πείσειν τὸν υἱόν. *Vulg. promisit* (quasi *in se suscepit*) suasuram se filio suo. *Syrus* usus est vocabulo ܐܫܬܘܝ, quod et *dicere*, et *promittere* notat. Sir. LI, 34. ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν, *admittat* anima vestra disciplinam. 1 Macc. I, 66. ἐπεδέξαντο ἀποθανεῖν, *eligebant* mortem. Conf. 2 Macc. II, 27. VII, 29. 1 Macc. XII, 8. ἐπεδέξατο ἐνδόξως, *excipiebat* splendide.

'ΕΠΙΔΕ'Ω, *ligo*, *illigo*, *obligo*. חָבַשׁ, idem. *Symm.* Iob. V, 18. Ez. XXX, 21. Hos. VI, 1. – כְּפַת chald. *ligor*. Dan. III, 21. – קָשַׁר, *ligo*, *alligo*, *colligo*. Ier. LI, 63.

*'ΕΠΙΔΕ'Ω ΕἸ'Σ 'ΙΑΣΙΝ, *obligo ad medelam*. חָבַשׁ, idem. *Aquila* (?), *Symm.* Iob. XXXIV, 16. ubi adeo verbis εἰς ἴασιν nihil in textu hebr. respondet, sed sunt ambiguitatis omnis tollendae causa addita, quia ἐπιδέω alio quoque sensu adhibetur.

'ΕΠΙ'ΔΗΛΟΣ, *manifestus*, *illustris*, *notus*. 2 Macc. XV, 35. ἐπίδηλον πᾶσι καὶ φανερόν. Adverbium ἐπιδήλως legitur apud *Hippocratem* de *rat. vict.* p. 391, 24.

'ΕΠΙΔΙΑΙΡΕ'Ω, *distribuo*, *partior*. חָצָה, idem. *Inc.* et LXX Gen. XXXIII, 1. ἐπιδιεῖλεν τὰ παιδία, distribuit liberos. *Herodot.* I, 150. p. 61.

'ΕΠΙΔΙ'ΔΩΜΙ, *insuper do*, *trado*, *porrigo*, *cresco*, *augesco*. בּוֹא : הֵבִיא, Kal et Hiph. *venio*, *venire facio*. Esth. IX, 11. Amos. IV, 1. – מוֹתֵת Pih. a מוּת, *mori facio*. 1 Sam. XIV, 13. ubi post ἐπεδίδου supplendum est ex antecedentibus vocabulum, quod *interfectos* notat, hoc sensu: itemque eius armiger alios post eum interfecit. – *מָכַר, *vende*. Deut.

XXXII, 30. sec. *Compl.*. Sc. Deus dicitur *vendere, quos aliorum potestati tradit.* Auctor igitur versionis ἐπέδοτο bene sensum expressit. - נָתַן, *do.* Gen. XLIX, 21. 2 Reg. X, 15. ubi cum δίδωμι permutatur in codd. 2 Par. XXXIV, 17. - פָּשָׂה, *expando me.* *Aqu.* *Symm.* Lev. XIII, 7. ἐπιδόσει ἐπιδῷ, *accessione accreverit*, aut: *incrementum ceperit.* Vide *Drusium* in *fragm.* p. 180. 3 Esdr. IX, 41. ἐπέδωκαν πᾶν τὸ πλῆθος (al. addunt τὸν νοῦν) εἰς τὸν νόμον, attendebant omnes legi. Sir. XXXVIII, 40. καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρίσμα, *cor suum dabit*, vel: *studebit* consummare linitionem. Formula ἐπιδιδόναι τὴν ψυχὴν, *applicare s. intendere animum*, legitur Sir. VI, 34. XXXVIII, 46.

*'ΕΠΙΔΙΗΓΕ'ΟΜΑΙ, *accurate et repetitis vicibus narro.* Esth. I, 17. in ed. *Orig.* *Ald.* et *Compl.* ἐπιδιηγήσατο αὐτοῖς, ubi *Vat.* et *Alex.* διηγήσατο habent. Hinc ἐπιδιήγησις, *repetita narratio*, apud *Quinctil.* IV, 2.

'ΕΠΙΔΙΠΛΟ'Ω, *conduplico, duplico, ingemino.* כָּפַל, *duplico.* Ex. XXVI, 9. Vsurpatur quoque ἐπιδιπλοΐζω, v. c. apud *Aeschyl.* *Eum.* 1017.

'ΕΠΙΔΙΩ'ΚΩ, *insector, persequor.* רָדַף, idem. Gen. XLIV, 4. Adde 3 Macc. II, 7. et *Herodot.* IV. p. 222, 11.

*'ΕΠΙ'ΔΟΜΑ, *accessio.* פָּשָׂה, *diffundendo.* *Aqu.* Lev. XIII, 7. ἐπιδώσῃ ἐπίδομα, accessione accreverit: ubi vid. *Montfauconius.*

*'ΕΠΙ'ΔΟΞΟΣ, *celeber, clarus, illustris.* אָחֳרָן chald. *alius.* Dan. II, 11. sec. *Chis.* λόγος ἐπίδοξος. Arab. أخر notat *melior, praestantior.* *Michaelis* ad h. l. p. 17. censet, esse duplicem interpretationem vocis chald. יַקִּירָה, *gravis*, *Segaario* contra videtur alius interpres pro ἄγγελος hic posuisse ἐπίδοξος, quod deinde malum pedem huc intulerit. Sir. III, 19. sec. *Compl.* *gloriosus.* Proprie ἐπίδοξος est *exspectatus, opinatus, speratus.* *Hesych.* ἐπίδοξος, προσδόκιμος, et: ἐπίδοξα, προσδοκώμενα, ubi vid. Intt. *Ammon.* ἔνδοξος ἐστιν ὁ ἐπίσημος, ἐπίδοξος δὲ ὁ προσδοκώμενος καὶ ἐλπιζόμενος. *Thom. Mag.* Ἐπίδοξος, οὐχ ὁ ἔνδοξος, ὥς τινες, ἀλλ' ὁ προσδόκιμος. Sed apud *Dion. Cass.* p. 1017. esse videtur *gloriosus.*

'ΕΠΙΔΟΞΟ'ΤΗΣ, *gloria.* הוֹד, *eminentia, gloria, dignitas.* *Aqu.* Ps. CIII, 1. *Inc.* Zach. VI, 13.

'ΕΠΙΔΟ'ΞΩΣ, *gloriose, insigniter, honorifice.* 3 Esdr. IX, 45. ἐπιδόξως ἐνώπιον πάντων. In textu hebr. Neh. VIII, 5. מֵעַל כָּל־הָעָם הָיָה, *supra omnem populum erat.*

'ΕΠΙ'ΔΟΣΙΣ, *additamentum, accessio, incrementum.* פָּשָׂה, *diffundo me.* *Aqu.* *Symm.* Lev. XIII, 7. ἐπιδόσει, ubi legendum ἐπιδώσῃ. *Hesych.* ἐπίδοσις, ἡ προὶξ, καὶ ἡ αὔξησις.

'ΕΠΙΔΟΧΗ', *receptio, doctrina, quae recipitur.* לֶקַח. *Symm. Theod.* Prov. XVI, 23.

'ΕΠΙΔΥ'ΝΩ et 'ΕΠΙΔΥ'Ω, *occido, demergor.* בּוֹא, *venio.* Deut. XXIV, 15. Ier. XV, 9.

'ΕΠΙΕΙΚΑΙ'ΩΣ, *aeque, convenienter.* הוֹאִיל Hiph. a יָאַל, *volo.* 2 Reg. V, 23. sec. *Compl.*

'ΕΠΙΕΙ'ΚΕΙΑ, *aequitas mentis, humanitas, mansuetudo, lenitas, indulgentia.* *אַרְכָא chald. *lenitas*, pr. *prolongatio.* Dan. IV, 24. sec. *Chis.* ubi alius interpres μακροθυμίαν habet. Baruch. II, 21. κατὰ πᾶσαν ἐπιείκειάν σου, iuxta omnem *humanitatem* tuam. Sap. II, 19. ubi *Bretschneidero* ἐπιείκεια esse videtur *probitas, integritas vitae, pietas. Vulg. reverentiam*, sc. Dei. Vid. *Reisk. Ind. Graec. Demosthen.* s. h. v. Ibid. XII, 18. 2 Macc. II, 23. 3 Macc. III, 15. VII, 6. *Cant. tr. puer.* v. 13. *Gloss. MS. in Cant. Script.* ἐπιείκειαν, πραότητα.

*'ΕΠΙΕΙΚΕ'ΣΤΕΡΟΣ, *mitior, lenior. Add. Esther.* VIII, 7. διακρίνοντες ἀεὶ μετ' ἐπιεικεστέρας ἀπαντήσεως, iudicantes semper *clementissima* ratione. Nonnunquam ac comparativus pro superlativo ponitur, ut Matth. XVIII, 4. μείζων pro μέγιστος. Adde 1 Corinth. XIII, 13.

'ΕΠΙΕΙΚΕΥ'ΟΜΑΙ, *ex aequo et bono ago, mitem et clementem me praebeo.* תְּחִנָּה הָיְתָה, *gratia fit.* Esdr. IX, 8. ἐπιεικεύσατο ἡμῶν ὁ θεός, *clementem se* nobis *praebuit* Deus.

'ΕΠΙΕΙΚΗ'Σ, *aequus, mitis, facilis, clemens.* סַלָּח, *condonator.* Ps. LXXXV, 4. ὅτι σὺ κύριος χρηστὸς καὶ ἐπιεικής. - צְנוּעִים plur. *modesti. Theod.* Prov. XI, 2. „Opponi„tur ἐπιεικὴς τῷ πλήκτῃ, h. e. plagoso et verbera libenter in„gerenti, qui alias δάρκτης dicitur, et ex omni occasione ac „levi de causa suae disciplinae commissos caedit. At ἐπιει„κὴς est, ut Graeci exponunt, et usus auctorum confirmat „et vocabuli proprietas, *mitis ac clemens et lenis, qui facile „iniurias fert condonatque.* Cui contrarius ἀεικὴς, ἀεικία, „et per contractionem αἰκία, quae *iniuria* est, ac praeci„pue *quae per caedem ac verberationem infertur.*“ Ita *Salmasius* de *foen. Trapezit.* pag. 223. Vide quoque *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΠΙΕΙΚΩ'Σ, *humaniter, leniter, moderate, mansuete, indulgenter.* הוֹאִיל Hiph. a יָאַל, *volo.* 1 Sam. XII, 22. 2 Reg. VI, 3. 2 Macc. IX, 27. ἐπιεικῶς καὶ φιλανθρώπως. *Hesych.* Ἐπιεικῶς, πάνυ λίαν πράως. *Lex. Cyr. MS. Brem.* ἐπιεικῶς, φιλανθρώπως ἢ πάνυ μεγάλως, sc. πράως. Idem: ἐπιεικῶς, πράως, μετρίως.

'ΕΠΙΖΑ'Ω, *vivo, superstes sum.* חָיָה, *vivo.* Gen. XLVII, 28. 4 Macc. XVIII, 9.

'ΕΠΙ'ΖΕΜΑ, *aquae ollae ferventis surgentes in bullas ac spumam, bullas et spuma*, speciatim *spuma, quam carnes*

coctae eiiciunt, quam Graeci πομφόλυγας vocant. קֶצֶף, *cremium s. quisquiliae*, sec. alios *fragmentum arboris sive rami. Symm.* Hos. X, 7. ubi tropice eo indicatur *celeritas maxima interitus civitatis Israelitarum.* Vide ad h. l. *Montfauconium.*

'ΕΠΙΖΕΥ'ΓΝΥΜΙ, *annecto*, *adiungo.* 2 Macc. II, 32. τοῖς προειρημένοις τοσοῦτον ἐπιζεύξαντες. Adde *Polyb.* III, 49, 7.

'ΕΠΙΖΗ'ΜΙΟΝ, *damnum.* עָנוֹשׁ infin. *mulctando.* Ex. XXI, 22.

*'ΕΠΙΖΗΜΙΟ'Ω, *multam irrogo.* עָנַשׁ, idem. Deut. XXI, 22. ἐπιζημιωθήσεται sec. codd. *Holm.*

'ΕΠΙΖΗΤΕ'Ω, *quaero*, *inquiro*, *perquiro*, *requiro*, *expeto.* בָּעָה, *quaero*, *peto. Aqu.* Ies. XXI, 12. – בִּקֵּשׁ Pih. *quaero*, *peto.* 1 Sam. XX, 1. Cohel. VII, 29. ubi pro ἐπεζήτησεν *Grabius* ἔτι ἐζήτησαν reponendum esse ex hebr. עוֹד coniecit. Certe apud *Aquilam* pro ἐπιζητεῖ legendum est ἔτι ζητεῖ. Adde *Symm.* Cohel. III, 15. ubi pro ἐπιζητήσει LXX habent ζητήσει, et ἐπιζητεῖν quoad sensum *revocare*, *restituere* notat. *Vulg. instaurat. Symm.* Prov. XXI, 10. *Aqu.* sec. cod. 108. *Holm.* Deut. XXIII, 6. – דָּרַשׁ, *quaero.* 2 Reg. I, 2. ἐπιζητήσατε ἐν τῷ βαάλ: ubi ἐπιζητεῖν est *consulere*, ac speciatim de iis adhibetur, *qui oracula consulunt. Vulg. consulite. Symmachus* ex altera eius, ut videtur, editione, habet πύθεσθε. Vide s. v. ἐκζητέω. Conf. ib. III, 6. 2 Par. XXXIV, 21. – פָּקַד, *visito.* 2 Sam. III, 8. ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ, *imputas* mihi. Adde *Symm.* Iob. XXXI, 14. ubi ἐπιζητεῖν sensu iudiciali est *inquirere. Vulg. et cum quaesierit.* Sir. XL, 29. ἐπιζητῆσαι βοήθειαν, *requirere* auxilium. 1 Macc. VII, 13. ἐπεζήτουν παρ' αὐτῶν εἰρήνην, *requirebant* ab illis pacem.

'ΕΠΙΘΑΝΑ'ΤΙΟΣ, *morti destinatus*, *capitis damnatus.* Bel. et Dr. 30. cod. *Chis.* τῶν ἐπιθανατίων σώματα. Confer *Obss. Miscell.* III. p. 246. *K.*

'ΕΠΙ'ΘΕΜΑ, *quod superimponitur*, *capitellum.* בֶּטֶן, *venter*, et metaph. *protuberantia*, *prominentia.* 1 Reg. VII, 29. – כֹּתֶרֶת, *coronamentum.* 1 Reg. VII, 16. 17. et XXV, 17. sec. *Compl.* – שְׂבָכָה, *opus plexum et reticulatum. Vulg. reticulum. Symm.* 2 Reg. XXV, 17. Est mihi haec versio, quam e Cod. *Coislin.* 2. protulit *Montfauconius*, admodum suspecta, ac referenda potius videtur ad praecedens כֹּתֶרֶת. – תְּנוּפָה, *agitatio.* Lev. VII, 24. VIII, 28. XXVI, 15. – תְּרוּמָה, *oblatio*, *quae arae imponitur. Inc.* Lev. VII, 14. *Hesych.* ἐπίθεμα, τὸ ἐπιτιθέμενον.

'ΕΠΙΘΕΣΙ'Α, *impositio*, *dolus.* מִרְמָה, *dolus. Aqu.* Psalm. XXXIV, 23. ῥήματα ἐπιθεσιῶν, *verba dolosa. Kreyssigio* hoc vocabulum delendum, et Ps. l. l. coll. XLII, 1.

LIV, 12. in *Aquilae* versione pro ἐπιθεσιῶν legendum videtur ἐπιθέσεων, quod iam in *Bosii* notis exstat.

'ΕΠΙ'ΘΕΣΙΣ, *impositio*, *fraus*, *invasio*, *irruptio*, *coniuratio*, *adamatio*, *insidiae*. מִרְמָה, *dolus*. *Symm.* (vel potius *Aqu.*) Gen. XXXVII, 35. *Aqu.* Prov. XII, 18. *Aqu.* *Theod.* Prov. XIV, 8. *Aqu.* *Symm.* Ps. LIV, 12. *Aqu.* *Symm.* Prov. XI, 1. - עֲגָבָה, *adamatio*, *impudicitia*. Ez. XXIII, 11. διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν, eam *impudicitia* adhuc superavit. Habet sc. ἐπίθεσις etiam hanc notionem, ut *libidinem*, *concupiscentiam* significet. - קֶשֶׁר, *coniuratio*. 2 Par. XXV, 27. ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν, *coniurationem contra illum faciebant*. 2 Macc. IV, 41. τὴν ἐπίθεσιν, *irruptionem*. 2 Macc. V, 5. ἐπὶ τὴν πόλιν συνετελέσατο ἐπίθεσιν, civitatem *adortus est*. Ib. XIV, 15.

'ΕΠΙΘΕ'ΤΗΣ, *impostor*, *fraudulentus*, *insidiator*, *qui aggreditur alios quovis modo*. לֵץ, *irridens*, *irrisor*, item: *praefracte impius*. *Symm.* Ps. I, 1. ἐπιθετῶν, h. e. eorum, qui impetum quasi faciunt in doctrinam divinam eiusque sectatores, illam contemnendo, hos ridendo et avocando a virtute. *Lex.* *Vet.* ἐπιθέτης, *impostor*, *stellionator*. 'Επίθεσις, *impostura*, *stellionatus*.

*'ΕΠΙΘΕΩΡΕ'Ω, *prospicio*, *contemplor*, *considero*. 4 Macc. I, 30. ἐπιθεώρει, *perspicias* licet. Conf. *Schaefer.* *Meletem.* *Crit.* p. 35.

'ΕΠΙ'ΘΗΜΑ, alias ἐπίθεμα, *operculum*, *tegmen*. שִׁדָּה, *captiva*. *Symm.* Cohel. II, 8. ἐπιθήματα, ubi notandum *Martianaeum* hoc voc. substituisse latino *appositiones*, quod apud *Hieron.* legitur. Sed verba μέτρων σχήματα καὶ ἐπιθήματα, quae in *Hexaplis* h. l. *Symmacho* tribuuntur, sunt merum Scholion ad verba κυλίκιον καὶ κυλίκια. Vide ad h. l. *Montf.* Apud *Hesychium* ἐπίθημα exponitur πῶμα, *operculum*.

*'ΕΠΙΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior*. מוּת, idem. Lev. XI, 32. sec. *Compl.* ἐπιτεθνηκότων αὐτῶν, ubi alii τεθνηκότων habent.

'ΕΠΙΘΥΜΕ'Ω, *concupisco*, *desidero*. אוה : הִתְאַוָּה, Pih. et Hithp. Num. XI, 4. 1 Par. XI, 17. Psalm. XLIV, 13. - אַוָּה, *desiderium*. Deut. XVIII, 6. - אָמַר, *dico*. 1 Sam. XX, 4. Sc. אָמַר, si animo tribuitur, partim *cogitationes*, partim *desideria* significat. - בָּחַר, *eligo*. Ies. I, 29. - הִרְוָה Hiph. *irrigo*. Ies. XLIII, 24. οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα. Nisi hic alia SS. loca, ubi eadem sententia legitur, respexerunt, loco ἐπεθύμησα fortasse reponendum erit ἐπέθυσας. - חָמַד, *cupio*, *desidero*. Ex. XX, 17. Deut. V, 20. Ies. I, 29. - חֲמוֹר, *asinus*. Gen. XLIX, 14. ubi plerique statuunt eos legisse חָמַר. Sed ex sententia *Grabii* ad h. l. ἐπεθύμησεν pertinet potius ad גְּרָם, *osseus*, pro quo non גֶּרֶם legerunt, coll. Ps. CXIX, 20., sed גָּרַם intellexerunt e notione verbi ar.

ܢܣ, *addictum esse rei, concupiscere aliquid.* - חָפֵץ, verbum. Ies. LVIII, 2. Adde *Symm.* Gen. XXXIV, 19. - חָשַׁק, pr. *defixus sum in aliqua re,* deinde *amo, appeto.* Deut. XXI, 11. sec. *Complut.* 2 Par. VIII, 6. - נִכְסַף, Niph. *cupidus, desiderio affectus sum.* Gen. XXXI, 30. - צַחְצָחוֹת plur. *siccitates.* Ies. LVIII, 11. καθάπερ ἐπιθυμεῖ. Derivarunt sine dubio a rad. צָחָה *sitire,* quod ad *cupiditatem* metaphorice transfertur. - שָׁאַל, *peto, postulo.* Deut. XIV, 26. Adde *Symm.* Cohel. II, 10. ubi de *oculis* sermo est, ut adeo שָׁאַל in tali orationis serie nullum alium sensum habere possit. - תָּאַב, *ardenter desidero et appeto.* Ps. CXVIII, 40. - תַּאֲבָה, *desiderium.* Ps. CXVIII, 20. - תַּאֲוָה, idem. Iob. XXXIII, 20. Ies. XXVI, 18. Sir. I, 25. ubi si legitur ἐπεθύμησας, nota interrogationis addenda erit: sed sine dubio ex *Compl.* ac *Vulg.* ἐπιθυμήσας reponendum erit.

*"ΕΧΩ, "Α 'ΕΠΕΘΥ'ΜΗΣΑ, *habeo quae concupivi, votis meis potitus sum. Symm.* Iob. XX, 20. בַּחֲמוּדוֹ, *in desiderio eius:* σχὼν ἃ ἐπεθύμει, *habens, quae desiderabat.* חָמוּד enim h. l. obiectum *desiderii* s. *bona* et *commoda huius vitae* notat.

'ΕΠΙΘΥ'ΜΗΜΑ, *cupiditas, desiderium,* etiam metonymice *id quod desideratur,* s. *desiderabile, res pretiosa.* *בָּחַן, *exploro, probo.* Ies. XXXII, 14. οἴκους ἐπιθυμήματος. Non male. Verba enim *explorandi* ac *probandi* quoque ad *electionem,* adeoque ad *desiderium* transferuntur. Conf. *Simonis Lex. hebr.* s. v. בָּחַר. - גִּלּוּלִים plur. *dii stercorei.* Ez. XVIII, 15. Idola h. l. a LXX τὰ ἐπιθυμήματα dicta sunt, quia Iudaei ea religioso cultu prosequebantur, qui haud raro cum *libidine* in SS. comparari solet. - חֶמֶד, *desiderium.* Ies. XXXII. 12. - חֲמוּד, idem, et *obiectum desiderii.* Dan. XI, 38. sec. *Theod.* ubi ἐν ἐπιθυμήμασι positum est pro ἐν ἐπιθυμητοῖς. - חֲמוֹר, *asinus.* Num. XVI, 15. ubi permutatis literis ו et ר חָמוּד, *desiderium,* h. e. *res pretiosas,* plerisque interpretibus legisse videtur. Quod quanquam ob locum Gen. XLIX, 14. minime est improbabile, tamen, si sumitur, LXX ἐπιθύμημα dixisse pro *re desiderabili,* eos sensum expressisse statui quoque poterit. Non enim sensus mutatur, si dicas, *te ne asinum quidem ab eo accepisse,* aut si dicas, *te nihil, quod desiderari possit et ad usus humanos conferre, ab eo accepisse,* cum certum sit, sub asino caetera etiam intellegi. - *חֶמֶר, *vinum.* Ies. XXVII, 2. Legerunt חֶמֶד cum Daleth. - מַחְמָד, *desiderium.* 1 Reg. XX, 6. Thren. I, 11. (ubi *Theodoretus* ἐπιθυμητὰ habet.) 12. II, 4. Ezech. XXIV, 16. ubi *Vulg. desiderabile.* Sic legitur quoque ibidem apud *Hebraeum* Int. Adde *Aqu. Symm.* Hos. IX, 6. - מַחֲמוּדִים plur. Thren. I, 8. (10.), ubi pro τὰ ἐπιθυμήματα *Theodoretus* τὰ ἐπιθυμητὰ

habet, et in sequentibus τὸ ἁγίασμα ad τὰ ἐπιθυμήματα refertur. – *שְׁרִרוּת, *obstinatio, durities*. Ierem. III, 17. sec. cod. *Alex.* ubi pro ἐπιθυμημάτων reliqui libri habent ἐνθυμημάτων. – *חַרְמִית, *dolus. Theod. et Ed. Quinta* Ps. CXVIII, 118. ubi fortasse חַרְעִיתָם legerunt. Sir. I, 14. ἐπιθυμημάτων, h. e. *rebus desideratis* seu bonis praestantissimis, quae veram sapientiam sequuntur. *Vulgat. generationibus.* Legit γεννημάτων, h. e. fructuum, quos sapientia generat et producit. Ibid. XLV, 15.

'ΕΠΙΘΥΜΗΤΟ'Σ, *desiderabilis, desideratus*, deinde *pretiosus, praestans*, quoniam pretiosa solemus desiderare. חֶמֶד, *desiderium.* Amos. V, 11. – חֶמְדָּה, idem. 2 Paral. XXXII, 27. Ier. XII, 10. Nah. II, 3. – חָמוּד. 2 Par. XX, 26. Esdr. VIII, 26. Dan. XI, 43. – *מִלְחָמָה, *bellum. Aqu.* 2 Sam. I, 27. sec. cod. *Reg.* ad quem locum *Montfauc.: Haec lectio sane suspecta videtur, nisi aliud legerit Aquila, puta* חמדה. *Coislin.* habet Θ. ἐπιθύμητά. – נֶחְמָד et נֶחְמָד, part. Niph. Ps. XVIII, 11. Prov. XXI, 20. Sir. XLII, 22. ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητὰ, quam *praestantia* ac *splendida* sunt omnia Dei opera. 1 Maccab. I, 21. τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ, *vasa pretiosa*, כְּלֵי חֶמְדָּה, ut Dan. XI, 8. vocantur.

'ΕΠΙΘΥΜΗΤΟ'Σ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *desiderabilis fio.* חָמַד, *desidero.* Prov. I, 22.

ΟἿΚΟΣ 'ΕΠΙΘΥΜΗΤΟ'Σ, *domus desiderabilis.* עֹפֶל, *Ophel*, locus editus urbis Ierusalem. Ies. XXXII, 14. ubi pro ἐπιθυμητοὺς *Vat.* ἐπιθυμήματος habet.

'ΕΠΙΘΥΜΙ'Α, *cupiditas, concupiscentia, desiderium, beneplacitum, libido.* אַוָּה, idem. Deut. XII, 15. ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου, ex omni animi tui sententia et voto. Vide et v. 20. et 21. Ier. II, 24. Hos. X, 10. Adde *Symm.* 1 Sam. XXIII, 20. – אַשְׁפָּה, *pharetra.* Ps. CXXVI, 6. μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ubi non aliter legerunt, sed sensum expresserunt: nam *implere pharetram suam* metaphorice notat *tantum habere, quantum aliquis vult aut satis habet.* – חָמַד, *desidero.* Prov. XII, 13. – חֶמְדָּה, *desiderium*, et metonymice, *id quod desideratur.* Dan. XI, 37. ubi *Grabius* ex coniectura ἐπὶ ante ἐπιθυμίαν inseruit. – חָמוּד, idem. Iob. XX, 20. ubi ἐπιθυμία est *obiectum desiderii, bona ac commoda huius vitae.* Dan. IX, 23. ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σὺ, vir valde *desiderabilis, gratus* et *acceptus* tu es. Ib. X, 3. 11. 19. – חֵשֶׁק, *appetitus, desiderium*, metonymice *eius obiectum.* 2 Par. VIII, 6. – לֵבָב, *cor.* Prov. VI, 25. *Cor* in omnibus linguis pro *desideriis* poni et *sedem cupiditatum* haberi, notum est. – מַאֲוַיִּים, plur. *desideria, desiderata. Symm. Theod.* et *LXX* Ps. CXXXIX, 9. ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου. Videntur legisse מַאֲוַיִּי. Iudicarunt nempe, מ esse praepositionem, cum

sit heemantica, et postremus Iod esse affixum, cum sit index regiminis pluralis. - מַחֲמַדִּים, plur. a מַחְמָד, *desiderabilia*. Cant. V, 17. - מִתְאַוָּה, part. Hithp. *desiderans*. Prov. XIII, 4. ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργὸς, ubi verba ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ respondent hebraicis מִתְאַוָּה וָאַיִן נַפְשׁוֹ, *vult, sed non serio vult*, unde apparet, ἐπιθυμίας esse h. l. *cupiditates otiosas, non coniunctas cum studio consequendi optata*, ac ἐ. ἐ. ἐ. vertendum esse: *cupit tantum*. Male itaque iudicavit *Iaegerus*, vocem וָאַיִן plane exulare a graecis Alex. - נִכְסֹף, infin. Niph. *desiderando*. Gen. XXXI, 30. - עֶדִי, *ornamentum*, it. *os*. Psalm. CII, 5. Libere verterunt. - רָצוֹן, *voluntas*. Gen. XLIX, 6. ubi ἐπιθυμία, ut in universum *omnes vehementes animi affectus*, ita speciatim *cupidinem nocendi*, aut *iram* notat. *Theodor.* T. I. pag. 112. ed. *Hal.* ἐπιθυμίαν τὴν ὀργὴν ἐκάλεσε. - תַּאֲוָה, *desiderium*, *cupiditas*. Num. XI, 34. 35. ubi est *aviditas*. Deut. IX, 22. Prov. XIII, 12. ubi tamen pro ἐπιθυμία ἀγαθὴ e coniectura *Iaegeri* legendum est ἐπιτυχία ἀγαθοῦ, *adeptio boni sperati*. Sed ἐπιθυμία quandoque etiam per metonymiam *obiectum cupiditatis* notat. Sir. V, 2. ubi tamen aeque ac XVIII, 30. ἐπιθυμίαι *pravas cupiditates* notat. Ib. VI, 37. ἐπιθυμία σοφίας, sapientia, quam concupiscis, qua delectaris. Ib. XIV, 14. ἐπ. ἀγαθή, *bonum desiderabile*. Ibid. XX, 2. est *libido venerea*, et ante ἐπιθυμία supplendum est ὡς: qualis est spadonis puellam vitiandi libido.

*'ΕΠΙΘΥΜΙ'Α ΝΙΚΑ͂ι 'ΕΜΕ', *cupiditas vincit me*. חָמַד, *desidero*, *concupisco*. Prov. VI, 25.

'ΕΠΙΘΥ'Ω, *sacrifico*, *immolo*. הִקְטִיר, Hiph. *adoleo*, *suffio*. 1 Reg. XII, 33. XIII, 1. 2. Hos. II, 13. in quo posteriore loco *Arabs* habet *suffitum fecit*, ut adeo legisse videatur ἐθυμίασεν, unde *Bahrdtius* in *Appar. Crit.* coniecit, ἐπέθυεν esse versionem alius interpretis. - *מָלַק, *ungue seco*. Lev. I, 15. sec. *Compl.* ubi reliqui libri habent ἐπιθήσει. Ib. v. 17. 3 Esdr. V, 69. in textu hebr. זָבַח. Esdr. IV, 2. 3 Esdr. VI, 23. in textu chald. דְּבַח. Esdr. VI, 3. Conf. *Graevii Lectt. Hesiod.* statim ab initio.

'ΕΠΙΚΑ'ΘΗΜΑΙ, *sedeo super*, *insideo*. רָכַב, *equito*. 2 Sam. XVI, 2. Sir. XXXIII, 6. 2 Macc. III, 25.

'ΕΠΙΚΑΘΙ'ΖΩ, act. *colloco*, neutr. *insideo*. הִרְכִּיב, Hiph. *equitare facio*. 1 Reg. I, 38. ἐπεκάθισαν, ubi alii ἐπεβίβασαν. Ib. v. 44. 2 Reg. X, 16. - הִשְׁכִּין, Hiph. *habitare facio*. Ez. XXXII, 4. ἐπικαθιῶ, ubi non opus est cum *Cappello* statuere, eos הִשְׁבַּתִּי legisse a יָשַׁב. - יָשַׁב, *sedeo*. Genes. XXXI, 34. Levit. XV, 20. - רָכַב, *equito*. 2 Sam. XIII, 29. XXII, 11.

'ΕΠΙΚΑΙΝΙ'ΖΩ, *renovo*, *instauro*. 1 Macc. X, 44.

'ΕΠΙ'ΚΑΙΡΟΣ, *tempestivus*, *opportunus*, *commodus*: 2 Maccab. VIII, 6. 31. X, 15. XIV, 22. *Hesych.* ἐπίκαιρος; εὔκαιρος.

'ΕΠΙΚΑΙ'ΡΩΣ, *tempestive*, *opportuno tempore*. לְעִתּוֹת, idem. *Symm.* Ps. IX, 10. LXVIII, 3.

'ΕΠΙΚΑΛΕ'Ω, *invoco*, *voco*, *cognomino*. *בִּקֵּשׁ, *quaero*, etiam *rogo*, *supplico*. *Ed. Quinta* Hos. VII, 10. - הִזְכִּיר, Hiph. *recordari facio*. Ps. XIX, 8. - הֵשִׂים דִּבְרָה, *pono causam*. Iob. V, 8. τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι, omnium dominum appellabo. - מָצָא, *invenio*. Prov. VIII, 12. ἐπεκαλεσάμην. Voci hebr. magis affine videtur ἐπεκτησάμην. - נָקַב, *expresse nomino*. 2 Paral. XXVIII, 15. - עָשָׂה, *facio*. 2 Reg. XXIII, 17. ubi ἐπικαλεῖσθαι *pronuntiare*, *efferre*, ac speciatim *praedicare* notat. - קָרָא. *Symm.* Ps. LXV, 17. ubi *preces facere* notat. LXX Gen. XIII, 4. ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ (ἐπὶ, quod additur Gen. XII, 8. XXI, 33. vel ἐν, quod additur Psalm. CXV, 7.) τῷ ὀνόματι κυρίου, invocabat ibi nomen Domini. Gen. XIX, 22. sec. *Oxon. Ald. et Compl.* in notione *cognominandi*. Gen. XLVIII, 16. ἐπικληθήσεται αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, nomine meo appellabuntur. 2 Sam. VI, 1. ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα, *quae appellata est a nomine*. 2 Par. VII, 14. Confer *Drusii anim.* lib. II. c. 14. Ps. XLVIII, 11. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ γαιῶν αὐτῶν, *nomina* sua *imposuerunt terris* suis. Mich. VI, 9. ἐπικληθήσεται. Legerunt יִקָּרֵא pro יִקְרָא. - קְרָאָה, *occursus*, a קָרָה. Amos. IV, 12. Legerunt לִקְרֹאת, infin. Kal a קָרָא, coll. Iud. VIII, 1. aut לִקְרוֹא, aut קְרִיאָה. - *קָרָה, *occurro*. *Inc.* Ex. III, 18. ubi ἐπικέκληται (permutatione facta vocum קָרָה et קָרָא) est i. q. προσκέκληται *Alex.*, et reddendum: *vocavit nos*. - קָרוֹב, *propinquus*. Ps. LXXIV, 1. quasi legerint נִקְרָא. - שׂוּם, *pono*. Deut. XII, 21. XIV, 24. 2 Paral. VI, 20. - שָׁכַן: שִׁכֵּן, Kal et Pih. *habito*, *habitare facio*. Exod. XXIX, 45. 46. Deut. XII, 5. Bene quoad sensum.

'ΕΠΙΚΑ'ΛΥΜΜΑ, *operimentum*, *tegumentum*. חֶרֶב, *gladius*. Iob. XIX, 29. Scil. capitis damnatis apud veteres Orientales facies obvelari solebat, חֶרֶב autem h. l. est *mors violenta* s. in universum *poena divina*. - מִכְסֶה, *tegumentum*. Ex. XXVI, 14. XXXVI, 16. - מָסָךְ, *tegumentum*, *velum*, *quo tegitur*. 2 Sam. XVII, 19.

'ΕΠΙΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *cooperio*, *obtego*. *הֵצִיף, Hiph. a צוּף, *inundo*. Deut. XI, 4. ἐπεκάλυψε sec. cod. *Holm.* Lectio vitiosa pro ἐπέκλυσε. - חָפָה, *tego*, *obtego*. 2 Sam. XV, 30. κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, flens et caput opertum habens. Vide et Ier. XIV, 4. et conf. κατὰ κεφαλῆς infra. Similiter *Plato Phaedon.* p. 86. ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαιον ἐμαυτόν. Nempe in luctu et tristitia olim, ut apud Hebraeos, ita etiam Graecos capitis obvelatio solemnis erat.

Conf. *Hom. Il.* ω', 163. *Apollon. Argon.* 264. (ubi vid. *Schol.*) *Hesych.* ac *Phavor.* s. v. ἐντυπάς. - כָּחַד, *occulto.* *Aqu.* Ps. XXXIX, 14. ἐπεκαλύφθη. - כָּסָה: כָּסָה, Kal et Piel. Gen. VII, 19. 20. Lev. IV, 8. Num. IV, 11. - לוּט, *obvolvo.* 1 Reg. XIX, 13. - *סָכַר, *occludo.* Gen. VIII, 2. Legerunt וַיִּסָּכוּ, a סָכַךְ, *obtegere,* aut וַיִּסָּכְכוּ. *Hieronymus* pro ἐπεκαλύφθησαν minus recte legit ἀπεκαλύφθησαν. - סָרַח, *redundo.* Ex. XXVI, 12. - *פָּרַשׂ, *expando.* Num. IV, 11. et 13. sec. *Vat.*

*'ΕΠΙΚΑΡΠΟΛΟΓΕ'Ω, *spicilegium facio.* 4 Maccab. II, 9. ἐπικαρπολογούμενος τοὺς ἀμητοὺς, spicilegium facit, ubi al., sed vitiose, habent ἐπικαρπούμενος, quae lectio sine dubio e compendio scribendi orta est.

*'ΕΠΙΚΑΡΠΟ'Ω. Vide s. v. ἐπικαρπολογέω.

'ΕΠΙΚΑΤΑΡΑ'ΟΜΑΙ, *execror, maledico.* אָרַר: אָרַר, Kal et Pih. Num. V, 19. 22. Mal. II, 2. - זָעַם, *indignor,* it. *detestor.* Num. XXIII, 7. Conf. *Schultens.* ad Prov. XXIV, 24. - קָבַב, *maledico, exsecror.* Num. XXII, 17.

*'ΕΠΙΚΑΤΑ'ΡΑΣΙΣ. קְלָלָה. *Inc.* Ier. XLIX, 13. εἰς ἐπικατάρασιν. V. *Spohn. Praef.* p. 55. *K.*

'ΕΠΙΚΑΤΑ'ΡΑΤΟΣ, *execrabilis, maledictus.* אָרוּר, part. Pah. Gen. III, 14. 17. IV, 11. - *אָרוֹר, *maledicendo.* Iud. V, 23. Legerunt אָרוּר. - נָקַב, *execror.* *Al.* Prov. XI, 26.

'ΕΠΙΚΑΤΑ'ΡΑΤΟΣ ΕΙ'ΜΙ', *execrabilis sum.* קָבַב, *execror.* Prov. XXIV, 24. - קָלַל, Pyh. Ies. LXV, 20.

'ΕΠΙ'ΚΕΙΜΑΙ, *incumbo, irruo, superimponor.* *אָסוּר, *vinctus.* LXX sec. *Compl.* aut potius *Inc. Int.* Genes. XL, 5. ἐπέκειτο ἐκεῖ, ubi de eo dicitur, *qui in carcere detentus iacet.* - הָכַר, *obfirmo me.* Iob. XIX, 3. οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθέ μοι, non reverentes me irruitis in me. *Vulgatus* voce *opprimere* h. l. usus est. - חָמַס, *violenter rapio.* Iob. XXI, 27. - נָפַל, *cado.* Esther. IV, 4. ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐπέκειτο αὐτοῖς, *terrore* propter Mardochaeum *percussi erant.* 1 Macc. VI, 57. ἐπίκειται ἡμῖν τὰ τῆς βασιλείας, *incumbunt* nobis res, quae ad regnum pertinent. 2 Maccab. I, 21. τὰ ἐπικείμενα, scil. θύματα vel τῶν θυσιῶν, quae *superimposita* erant sacrificia.

'ΕΠΙΚΕΡΔΗ'Σ, *lucrosus, quaestuosus.* Sap. XV, 12. Adde *Soph. Aiac.* 758. *Herodot.* IV, 270, 31.

*'ΕΠΙΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, *periculosus, cum periculo coniunctus.* 3 Macc. V, 33. ἐπικίνδυνος ἀπειλὴ, *periculosa* increpatio. *Polluc. Onom.* IV, 28. et V, 109.

'ΕΠΙΚΙΝΕ'Ω, *commoveo.* 3 Esdr. VIII, 72. ὅσοι ποτὲ ἐπεκινοῦντο ἐπὶ τῷ ῥήματι κυρίου, quicunque legem divinam *amant et uenerantur,* aut *zelo pro ea flagrant.* *Syrus: qui cupiditate flagrabant.* In textu hebr. Esdr. IX, 4. legitur: כֹּל חָרֵד בְּדִבְרֵי.

'ΕΠΙΚΛΕΙ'Ω, *includo.* סָגַר, idem. *Aqu.* sec. *Coisl.* Genes. II, 21. ἐπέκλεισε. - *הֵצִיף, *emergere facio, inundo.* Deut. XI, 4. ἐπέκλεισε sec. *Ald.* ubi reliqui libri habent ἐπέκλυσε, quod rectius videtur.

*'ΕΠΙΚΛΗΡΟ'Ω, *sorte attribuo.* קָרָא, *voco.* Ios. XXI, 9. sec. *Alex.* ἐπεκληρώθησαν. Videtur legendum ἐπεκλήθησαν.

'ΕΠΙ'ΚΛΗΣΙΣ, *appellatio, invocatio, convocatio.* מִקְרָא. *Symm.* Ies. I, 13. 2 Macc. VIII, 15. ἕνεκεν τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπικλήσεως ὀνόματος αὐτοῦ, quod cognominentur illi a nomine eius, h. e. populus Dei dicantur. Vide supra s. v. ἐπικαλέω. 2 Macc. XV, 26. μετ' ἐπικλήσεως καὶ εὐχῶν, cum *invocatione* et precibus.

'ΕΠΙ'ΚΛΗΤΟΣ, *cognominatus, nominatus, dictus, constitutus, advocatus, accitus.* מוֹעֵדָה, *conventus.* Iob. XX, 9. αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, urbes *constitutae* omnibus filiis Israel. - מִקְרָא, *vocatio. Theod.* Ies. I, 13. LXX Num. XXVIII, 18. ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος ἁγία ἔσται, dies prima *cognominata* sancta erit. Vide et Num. XXVIII, 25. 26. XXIX, 1. 7. 12. - *קוֹרֵא, *invocans. Inc.* Iud. XV, 19. ubi ἐπίκλητος *eum* notat, *cuius auxilium imploratur.* Cf. v. 18. Videtur קְרוּא legisse. - קְרוּא, part. Pah. *Al.* 2 Sam. XV, 11. διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐπίκλητοι, ducenti viri ex Ierusalem *accersiti. Suidas:* ἐπίκλητος, ὁ ἐπί τινι καλούμενος ὑποθέσει. Idem verba subiungit, quibus vox eo sensu legitur, quaeque, annotante *Küstero*, sunt *Iosephi B. I.* lib. VI. pag. 905. - קְרִיאִים, plur. *vocati.* Num. I, 16. οὗτοι οἱ ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, hi praecipui *nominati* ex congregatione. Vide et Num. XXVI, 9. - *קִירָל, nomen propr. *Cyrene.* Amos. I, 5. Sono decepti קְרִיא expresserunt. V. anteced.

'ΕΠΙΚΛΙ'ΝΩ, *inclino.* הִטָּה, Hiph. a נָטָה, idem. Gen. XXIV, 14. - שָׁעָה, *respicio. Aqu.* Genes. IV, 14. ἐπεκλίθη. Haec enim *Montfauçono* vera videtur lectio, non autem ἀπεκλήθη vel ἀπεκηλήθη. Conf. *Hex.* T. I. p. 659. - *סוּר, *recedo. Symm. et Ed. Quinta* Hos. IV, 17. ἐπέκλινε, *recedere fecit.* - *צָלַע, *claudico.* Genes. XXXII, 31. ἐπεκλίνετο sec. cod. 73. *Holm.* Vide supra s. v. ἐγκλίνω.

'ΕΠΙΚΛΥ'ΖΩ, *inundo.* הֵצִיף, Hiph. a צוּף, idem. Deut. XI, 4. - *כָּסָה, *tego, operio.* Gen. VII, 19. sec. libros nonnullos. - שָׁטַף, *inundo.* Ies. LXVI, 12. *Symm.* Psalm. XXXI, 6. et LXVIII, 3. Vide et Iudith. II, 3. ποταμὸς ἐπικλύζων τοῖς νεκροῖς.

'ΕΠΙΚΟΙΜΆΟΜΑΙ, *indormio, incubo.* הֵלִין, Hiph. a לוּן, *pernocto.* Deut. XXI, 23. - שָׁכַב. 2 Reg. III, 19. ubi praepositio ἐπὶ in compositione, quia sequitur ἐπὶ, superflua est. 3 Esdr. V, 72. (90.) ubi ἐπικοιμᾶσθαί τινι notat vel *bello aggredi, urgere aliquem,* ut quoque *Syrus* transtulit, vel *alterum insidiose observare,* ac *omnem ei nocendi occasio-*

nem captaro. Conf. *Stephani Thes.* T. II. p. 294. In textu hebr. Esdr. IV, 4. sunt מְרַפִּים יְדֵי *remissas facientes manus*, h. e. *impedientes.*

'ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕ'Ω, *communico.* Sir. XXVI, 7. flagellum linguae πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα, h. e. vel omnibus mulieribus *commune*, vel: quod non est inter domus parietes conclusum, sed quibusvis obviis se communicat. 4 Macc. IV, 3. τῷ ἱερῷ μὴ ἐπικοινωνούσας, quae ad templum nihil *spectent.*

*'ΕΠΙΚΟΠΗ', *incisio*, *praecisio.* גְּבַף, *caesus.* Deut. XXVIII, 25. *Breit.* ἐπικοπήν. Sed rectius legetur divisim ἐπὶ κοπὴν aut potius ἐπίκοπον.

'ΕΠΙΚΟΣΜΕ'Ω, *exorno*, *in ordinem redigo.* תָּקַן, *ordinor.* Cohel. I, 15. διεστραμμένον οὐ δυνήσεται ἐπικοσμηθῆναι.

'ΕΠΙΚΟΥΡΙ'Α, *auxilium.* Sap. XIII, 18. περὶ ἐπικουρίας, *de auxilio. Hes.* ἐπικουρίας, βοηθείας, συμμαχίας. *Gloss. MS. in Sap. Sal.* 'Επικουρίαν, βοήθειαν.

*'ΕΠΙΚΟΥΦΙ'ΖΩ, *allevo.* Esth. V, 1. sec. *Or.* et *Vet. Arund.* ἐπικουφίζουσα τὴν ἔνδυσιν αὐτοῦ, ubi alii libri habent κουφίζουσα, *levans vestimentum eius.* Vide *Polluc. Onom.* III, 100.

*'ΕΠΙΚΟΥΦΙ'ΖΟΜΑΙ, *levo.* 4 Macc. IX, 31. τὸν πόνον ἐπικουφίζομαι.

*'ΕΠΙ'ΚΟΥΦΟΣ, *levis.* 3 Macc. IV, 5. ἐπίκουφον sec. cod. *Alex.* Lectio aperte vitiosa. Reponendum est ἐπικύφων.

'ΕΠΙΚΡΑΤΑΙΟ'Ω, *invaleo*, *praevaleo*, *vinco.* תָּקַף, *durus*, *firmus*, *validus sum.* Cohel. IV, 11. ubi pro ἐπικραταιωθῇ *Symm.* habet ἐπισχύσῃ.

'ΕΠΙΚΡΑ'ΤΕΙΑ, *imperium*, *dominatio.* רַד, *dominans. Aqu.* Hos. XI, 12. Adde 4 Macc. I, 34. et III, 18.

'ΕΠΙΚΡΑΤΕ'Ω, *praevaleo*, *invalesco*, *dominium obtineo*, *regno.* בָּקַע, *findo.* Ez. XXIX, 7. ubi pro ἐπεκράτησεν alii ἐπεκρότησεν habent. - גָּבַר. Gen. VII, 18. 19. *Symmach.* Genes. VII, 20. et 24. - חָזַק. Genes. XLI, 58. XLVII, 20. - טִפַּח, Pih. *palmis gesto.* Thren. II, 22. Sed illud ἐπεκράτησα sec. *Theodor.* et *Cod. Norimb.* ad רִבִּיתִי referendum est, non ad טִפַּחְתִּי, ut *Montf.* voluit. - מֶמְשָׁלָה, *dominium. Inc.* Ps. CXXXV, 8. - *פָּרַט, *particulare habeo carmen*, *cano*, *modulor.* Amos. VI, 5. ubi loco ἐπικρατοῦντες plerisque e vers. arab. legendum videtur ἐπικροτοῦντες. Ita quoque exhibent praeter *Ald. Compl.* et *Alex. Iustinus M. in Dial. c. Tryph. Iud.* pag. 121., *Tertullianus* et *Cyrillus Alex.* Conf. *Cappelli Crit. S.* T. III. p. 200. Sed recepta quoque lectio habet, quo se defendat et tueatur, si ἐπικρατοῦντες intellegatur de *iis*, *qui bene callent artem musicam.* Certe vox hebr. in l. arab. (فرط) notat *festinanter fecit*, *praecessit*, *praecceleravit.* -

רָדָה, *dominor.* Ier. V, 31. Vide infra s. v. ἐπικροτέω. *Aqu.* Gen. I, 26. 28. Ps. LXVII, 28. ἐπικρατῶν, quia ex eius tribu fuit Saul, primus res Israelitarum. Id. Ps. LXVII, 28. CIX, 2. - שַׁלִּיט, chald. *dominator.* Esdr. IV, 20. 4 Macc. I, 2. *domare* notat.

*'ΕΠΙΚΡΑ'ΤΗΣΙΣ. *Addit. Esth.* XVI, 14. *Ed. Usser. Vet. alt.* p. 139. habet ἐπικράτειαν. *K.* Adde *Pollucis Onom.* IX, 142.

'ΕΠΙΚΡΕ'ΜΑΜΑΙ, *adhaereo.* נֵבֶל, *lagena.* Ies. XXII, 24. ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ. Ita *Bielius*, sed perperam. Nam verba haec graeca respondent hebr. תָלוּ עָלָיו, *pendebunt super illum.* - תָּלָה, *suspendo.* Hos. XI, 8.

*'ΕΠΙΚΡΕΜΑ'Ω, *suspendo super.* תָּלָה, *suspendo.* Ios. X, 26. ἐπεκρέμασεν ἐπὶ πέντε ξύλων sec. *Compl.* ubi reliqui libri ἐκρέμασεν habent.

'ΕΠΙΚΡΙ'ΝΩ, *adiudico.* 2 Macc. IV, 47. τούτοις θάνατον ἐπέκρινε, hos morti *adiudicavit.* 3 Macc. IV, 2. ἐπικριθεῖσα αὐτοῖς ὀλεθρία, *adiudicatum* ipsis exitium.

*'ΕΠΙΚΡΙ'ΝΩ 'ΕΠΙ'ΚΡΙΣΙΝ. פָּרַשׁ. *Inc.* Lev. XXIV, 12. ἐπικρῖναι αὐτοῖς ἐπίκρισιν κυρίου sec. *Coisl.* et *Lips.* Est lectio aperte vitiosa ac reponendum συγκρῖναι et σύγκρισιν, quae vide supra.

'ΕΠΙΚΡΟΤΕ'Ω, *applaudo, complodo, complaudo.* בָּקַע, *findo. Al.* Ezech. XXIX, 7. ἐπεκρότησεν, pro quo tamen *Alex.* et *Francof.* ἐπεκράτησεν habent, rectius, ut videtur *L. Bos. in Prol.* cap. 3. et *Bielio.* Mihi autem legisse videntur תְּקַעַת. - מָחָא, *complodo*, q. d. *tergo manum manu.* Ies. LV, 12. - *סָפַק, *voluto me.* Ierem. XLVIII, 26. ἐπικροτήσει sec. *Compl.*: reliqui ἐπικρούσει. Respexerunt notionem *complodendi*, quam סָפַק cum שָׂפַק communem habet. - פֹּרְטִים, *modulantes.* Arab. فرط *praeire* notat, ergo: *qui cantu praeeunt psalteria.* Amos. VI, 5. οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων. *Tertullianus de div. et divit.* reddit: *complaudentes ad sonum organorum.* Conf. *L. Bos. Prol. in LXX Intt.* c. 3. et supra s. v. ἐπικρατέω. - רָדָה, *dominor.* Ier. V, 31. ubi tamen *Cappellus* et *L. Bos.* l. l. recte coniiciunt ἐπεκράτησαν, *imperium obtinuerunt, dominati sunt. Hieronymus* tamen habet *applaudebant*, ut quoque legitur in vers. *Arab. Cod. Syr. Hex.* ac *Vulgato.* - תָּקַע, *clango.* Prov. XVII, 19. ἄφρον ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ubi in textu hebr. legitur תֹּקֵעַ כַּף, quod non de complosione manuum, quae existit in sponsionibus, sed quae fit a gestiente laetitia, explicarunt. Eodem quoque modo *Theodotion.*

'ΕΠΙΚΡΟΥ'Ω, *impello, applaudo.* סָפַק, *plaudo.* Ier. XLVIII, 26. ἐπικρούσει ἐν χειρὶ αὐτοῦ. *Aristoph. Thesm.* v. 1013.

'ΕΠΙΚΡΥΠΤΩ, *abscondo.* סָתַר, idem. 2 Sam. XIX, 4. sec. cod. *Alex.* sed *Vat.* ἔκρυψε, *Aqu.* Gen. III, 6.

*'ΕΠΙΚΡΥΦΑΙΟΣ, i. q. ἐπίκρυφος, *occultus.* Sap. XVII, 3. ἐπικρυφαίοις ἁμαρτήμασιν, sec. *Complut.* sed reliqui libri habent divisim ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν, ac fortasse rectius.

'ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ, *acquisitus, adscititius, adventitius.* 2 Macc. VI, 23. τῆς ἐπικτήτου καὶ ἐπιφανοῦς πολιᾶς, *adventitiae* ac illustris canitiei.

'ΕΠΙΚΥΛΙΣΜΟΣ, *involutio, supervolutio,* it. *via rotunda et in orbem acta.* מַעְגָּל, *orbita. Symmach.* Prov. II, 9. ἐπικυλισμούς: ad quem locum *Drusius* in *Fragm.* pag. 1090. *Est κυλισμὸς volutatio et significare h. l. videtur viam contortam et in se quasi convolutam. Symm.* Prov. V, 6.

'ΕΠΙΚΥΛΙΩ, *involvo,* etiam *devolvo, volvo.* גָּלַל, *volvo. Symmach.* Ps. XXXVI, 5. ἐπικύλισον, *devolve.* - שׂוּם, *pono, appono.* Ios. X, 27. ἐπεκύλισαν λίθους, *devolvebant* lapides.

*'ΕΠΙΚΥΠΤΩ, *pronus incumbo.* Esth. V, 1. lin. 24. *Breit.* ἐπέκυψεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ἅβρας.

*'ΕΠΙΚΥΦΟΣ, *incurvus.* 3 Macc. IV, 5. ποδῶν ἐπικύφων, pedibus *incurvis.* In cod. *Alex.* male legitur ἐπίκουφον. *Suidas:* ἐπικυφότερος, πλεῖον κυρτός.

'ΕΠΙΛΑΛΕΩ, *alloquor, obloquor.* דִּבֵּר, Pih. Dan. VIII, 13. - לַעַג, *subsannatio. Symm.* Ps. CXXII, 4. ἐπιλαλούντων, *obloquentium.*

'ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΟΜΑΙ, *apprehendo, prehendo, teneo, invado.* אָחַז, *prehendo, apprehendo.* Genes. XXV, 26. ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης 'Ησαῦ, manus eius *tenens* calcem Esavi. *Hesych.* ἐπειλημμένη, κρατοῦσα. Exod. IV, 4. Iud. XII, 6. Ies. V, 29. ubi verba in hunc ordinem restituenda sunt: καὶ βοήσει καὶ ἐπιλήψεται ὡς θηρίον. - הֶחֱזִיק, *firmiter apprehendo et teneo.* Exod. IV, 4. Deut. XXV, 11. Iud. XIX, 25. 29. - *חָפַשׂ, *scrutor.* Iob. XXX, 18. ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς. Legerunt יִתְפֹּשׂ, nam תָּפַשׂ est *prehendere, tenere.* - *נָשַׁק, *osculor, homagium praesto. Inc.* Ps. II, 12. ubi ἐπ. est *benevole excipere et admittere,* ut adeo bene sensum expresserit. - קָמַט, *corrugo.* Iob. XVI, 7. καὶ ἐπιλάβου με, quae verba *Montf.* in Hex. male retulit ad finem commatis 7. Vox hebr. in l. chald. et arab. notat *constrinxit manibus pedibusque ad iugulandum.* - קָרָא (א pro ה), *evenio.* Ierem. XLIV, 23. ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κατὰ ταῦτα, *invaserunt* vos haec mala. - שָׁקַק, *discurro.* Ioel. II, 9. τῆς πόλεως ἐπιλήψεται, urbem *invadent,* seu *occupabunt.* - תָּמַךְ, *sustento. Theod.* Prov. XI, 16. - תָּפַשׂ, *teneo, prehendo, comprehendo.* Deut. IX, 17. 1 Reg. XI, 30. Ez. XXIX, 7. Sirac. IV, 12. ἐπιλαμβάνεται, *in suam disciplinam, fidem et tutelam recipit.*

Susann. 39. ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι, hanc vero *arripientes.* Vide *Lex. N. T.* s. h. v.

*'ΕΠΙΛΑΜΒΑ΄ΝΩ, *insuper assumo.* שׁית sequ. עַל, *pono super.* Genes. XLVIII, 18. ubi ἐπέλαβεν *in ed. Ald.* est lectio aperte vitiosa pro ἐπέβαλεν.

'ΕΠΙΛΑ΄ΜΠΩ, *illucesco.* צֶמַח הָיָה, *germen est.* Ies. IV, 2. ἐπιλάμψει ὁ θεός. Syriacum ܠܘܒܝܢܐ graeco ἀπαύγασμα respondet in N. T. Praeterea *efflorescere* et ἐπιλάμπειν, *affulgere* vel *elucescere*, non longe invicem absunt, ut iam monuit *Cappellus* ad h. l.

'ΕΠΙΛΑΝΘΑ΄ΝΟΜΑΙ, *obliviscor.* הִזְנִיחַ, Hiph. a זָנַח *derelinquo.* Ierem. XIV, 9. - נָשָׁה : נִשָּׁה, Kal et Niph. *oblitus sum, oblivioni tradidi.* Gen. XLI, 51. Ies. XLIV, 21. Thren. III, 17. - נְשִׁיָּה, *oblivio.* Ps. LXXXVII, 13. - שָׁכַח, *oblitus sum.* Gen. XLI, 30. ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς, *obliviscentur* affluentiae. Vide et Ies. LXV, 16. *Hesych.* ἐπιλήσονται, ἐπιλανθάνονται. Psalm. XXX, 15. ἐπελήσθην, *oblivioni traditus sum. Hesych.* ἐπελήσθην, ἐληθαργήθην. Ps. CXVIII, 16. οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου, non *obliviscar* verba tua. *Hesych.* οὐκ ἐπιλήσομαι, οὐκ ἐπιλαθήσομαι. Ies. XXIII, 16. πόρνη ἐπιλελησμένη, meretrix *oblivioni tradita.* Prov. II, 17. διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη, quae foedus divinum *obliviscitur. Hesych.* ἐπιλελησμένη, ἐπιλανθανομένη. Adde Ps. CXXXVI, 6. ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου: ubi ἐπιλησθείη vel active sumi potest, quae fuit sententia *Chrysostomi*, vel passive: *oblivioni tradatur*, h. e. *exarescat*, ut legerint הִשָּׁכַח in Niph. Cohel. II, 16. τὰ πάντα ἐπελήσθη. Pro ἐπελήσθη, *oblivioni tradita sunt,* legendum ἐπιλησθήσονται, *oblivioni tradentur*: nam dies venturi non possunt oblivioni tradi. Thren. II, 6. ἐπελάθετο, *oblivisci fecit*, שִׁכַּח. *Codex Norimb.* ac *Theodoretus* ἐπιλαθέσθαι ἐποίησε, quod *Symmacho* tribuitur a *Doederleinio Repert.* T. VI. p. 197. *Aqu.* Ps. XII, 2. - *שָׁכֵחַ, *oblitus.* Psalm. IX, 18. Ies. LXV, 10. - תָּפַשׂ, *apprehendo.* Ies. III, 5. ἐπιληφθήσεται sec. *Ald.* Lectio aperte vitiosa. Scribendum ἐπιλήψεται, quod reliqui habent. Sap. II, 4. ubi passive legitur aeque ac Sir. XLIV, 10. Sap. XVI, 23. pro ἐπιλελῆσθαι sec. *Vat.* legendum ἐπιλέλησται, ut habet *Alex.* et *Complutensis.*

ΟΥ΄Κ 'ΕΠΙΛΑΝΘΑ΄ΝΟΜΑΙ, non obliviscor. שִׁוָּה, Pih. *propono.* Ps. CXVIII, 30. Vox hebr. h. l. notat *sibi ante oculos ponere*, h. e. *semper memorem esse.*

'ΕΠΙΛΕ΄ΓΩ, *eligo, colligo*, et ex adiuncto, *probo, amo.* בָּחַר, *eligo.* Exod. XVII, 9. XVIII, 25. Ios. VIII, 3. - בִּעֵר, Pih. *removeo.* 1 Reg. XIV, 10. Quae removenda sunt, v. c. sterquilinium et quisquiliae, antea colliguntur. *Vulg. mundabo*, h. e. removebo. *Symm. Theod.* Deut. XXIV, 7. - קָבַץ, *colligo.* Esth. II, 3. Sirac. VI, 19. ἐπίλεξαι. *Vulgatus: excipe,*

quasi legerit ἐπιδεῖξαι. Significat autem ἐπιλέγειν ad imitationem hebr. בָּחַר *amare*, *diligere*, *colere*. 1 Macc. III, 38.

'ΕΠΙΛΕΙ'ΠΩ, *relinquo*, *deficio*. הִשְׁאִיר, Hiph. *reliquum facio*. Abd. v. 5. - כָּרַת, *abscindo*. Ier. XXXIII, 17. οὐκ ἐκλείψει τῷ Δαβὶδ ἀνὴρ, non *deficiet* Davidi vir. Vide et v. 18. *Suidas*: ἐπιλείψει με, καταλείψει με.

'ΕΠΙ'ΛΕΚΤΟΣ, *electus*, *selectus*. אֲצִילִים, plur. *nobiles stirpe* ex usu l. arab. Exod. XXIV, 11. - בָּחִיר, *electus*. *Symm.* Ps. LXXXVIII, 20. - בַּרְזֶל, *ferrum*. Ios. XVII, 18. ἵππος ἐπίλεκτος, ubi existimarunt formula *currus ferrei* describi in universum *equitatum electum*. - גָּדוֹל, *magnus*. *Symm.* Cant. V, 10. - *דָּגוּל, *vexillatus*. *Symm.* Cant. V, 10. דָּגַל in l. arab. notat *insignem esse*. - חֶמֶד, *desiderium*. Ez. XXIII, 6. 12. 23. - מִבְחָר, *delectus*. Ex. XV, 4. Ez. XXIII, 7. XXIV, 5. - מַחְמָד, *desiderium*. Ioel. III, 5. - עֹבֵר, part. *transiens*. *Aqu.* Cant. V, 13. Vocem עֹבֵר, quam recentiores Intt. de *myrrha lacrymosa* (ar. عبر notat *lacrymatus est*) explicant, fortasse ideo per ἐπίλεκτος expressit *Aquila*, quod veram eius notionem ignoraret. Sed ne hoc quidem opus est. Nam עָבַר in l. arab. notat *diligenter examinare aliquid*, *cuius qualitatis sit*. Est itaque עֹבֵר *examinatus*, et ex adiuncto *probatus*. Sic quoque explicarunt *Symm.* ac LXX. - פַּרְתְּמִים, plur. *proceres*. *Aqu.* et LXX sec. *Chis.* Dan. I, 3. *Ioseph. A. I.* X. c. 10. §. 1. τοὺς εὐγενεστάτους τῶν ἰουδαίων παῖδας appellat, et in *Hex. Orig.* legitur ὁ 'Εβραῖος· τῶν εὐγενῶν. Arab. فرق est *secuit*, *distinxit*. - צַמֶּרֶת, *surculus*. Ez. XVII, 2. ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα (sc. μέρη vel βλαστήματα) τοῦ κέδρου, sumsit *selectas partes* vel *selecta germina* cedri. Sic *Aelianus V. H.* V, 6. ξύλα αὖα καὶ πρὸς εὐωδίαν εὖ μάλα ἐπίλεκτα. Coniicere tamen quis posset, Ezech. l. l. scribendum esse ἐπίληκτα, *supra desinentia*, nam vox hebr. *ramum summum*, aut *fastigium supremum* notat. Similia adiectiva sunt κατάληκτον et ἀκατάληκτον. Adde Iudith. II, 14. et 1 Macc. IV, 28.

'ΕΠΙΛΗΠΤΕΥ'ΟΜΑΙ, *furo*, *insanio*. הִשְׁתַּגַּע, Hithp. a שָׁגַע, *amentem* vel *insanum me gero*. 1 Sam. XXI, 15. - סָפַד, *plango*. Ier. XLIX, 3. Vide sub ἐπίληπτος.

'ΕΠΙ'ΛΗΠΤΟΣ, *morbo sacro s. comitiali correptus*, *furiosus*, *insanus*, *epilepticus*. Speciatim ἐπίληπτοι dicebantur *divini ac fanatici*, *qui a maligno spiritu abrepti voces mittebant*, *quas ne ipsi quidem intellegerent*, quas μανίας, h. e. *divinationes* et *prophetias*, dixerunt. LXX Psalm. XXXIX, 5. unde ἐπιληπτεύεσθαι est *more arreptitiorum insanire*. Ierem. XLIX, 3. - מְשֻׁגָּע : מִשְׁתַּגֵּעַ, part. Pyh. et Hithp. a שָׁגַע. 1 Sam. XXI, 14. 15. 2 Reg. IX, 11. *Aqu.* Hos. IX, 7. *Hesych.* ἐπίληπτος, καταφανὴς καὶ ὁ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμενος. Idem: ἐπι-

λήπτῳ, ὑπαιτίῳ, δαιμονιζομένῳ. Conf. *Aelian. V. H.* IX, 31. *Hippocrat.* de *morb. sacro* pag. 306, 17. ac *Suiceri Thes.* T. II. pag. 947.

*ἘΠΙΛΗΠΤΟΜΑΙ, i. q. ἐπιληπτίζω et ἐπιληπτεύομαι, *furo*, *insanio*. הִשְׁתַּגֵּעַ, Hithp. a שָׁגַע, *amentem* vel *insanum me gero*. 1 Sam. XXI, 15. sec. cod. *Alex.*

ἘΠΙΛΗΣΜΟΝΗ, *oblivio*. Sir. XI, 27. ἐπιλησμονὴν ποιεῖ. *Dio Cass.* p. 840, 93. *Reim.*

ἘΠΙΛΟΓΙΖΟΜΑΙ, *reputo*, *considero*. *הִתְבָּרֵךְ, *benedico*. *Symm.* Ies. LXV, 16. ἐπιλογισθήσονται. Repone εὐλογισθήσεται, ut respondeat hebr. יִתְבָּרֵךְ. Sic quoque legitur apud *Procopium* in *Comment.* ad h. l. pag. 745. – בִּקֵּר, *diligenter et accuratus inspicio*. *Symm.* Iob. XXXV, 15. ἐπιλογιζόμενος. *Vulg. infert.* 2 Macc. XI, 4. οὐδαμῶς ἐπιλογιζόμενος τὸ τοῦ θεοῦ κράτος, nequaquam considerans Dei potentiam. 4 Macc. III, 6.

ἘΠΙΛΟΓΙΣΜΟΣ, *cogitatio*. חֶשְׁבּוֹן, nomen proprium *Chesbon*. *Aqu.* Cant. VII, 4. Habuit pro nomine appellativo a חָשַׁב, *cogitare*, *reputare*.

ἘΠΙΛΟΙΠΟΣ, *reliquus*. יֶתֶר, *residuus*. Ies. XXXVIII, 10. Ier. XXVII, 16. Mich. V, 3. – נוֹתָר, part. Niph. a יָתַר, *relictus*, *residuus*. Lev. XXVII, 18. Iud. XXI, 16. – נִשְׁאָר, part. Niph. idem. Deut. XIX, 20. – שְׁאָר : שְׁאָרָא, chald. *reliquiae*, *residuum*. Dan. II, 18. VII, 7. – שְׁאֵרִית, idem. Ier. XXV, 20. XLIV, 14. Adde *Theod.* Ier. XXXIX, 5.

ἘΠΙΛΥΠΕΩ, *contristo*, etiam *affligo*, *vexo*, *miseria et calamitate afficio*. Legitur Ierem. XXX, 3. sec. *Compl.* ubi ἐπιλυπεῖσθε est sine dubio versio alius interpretis ad מַרְכָּה pertinens. Adde 2 Maccab. IV, 37. VIII, 32. πολλὰ τοὺς ἰουδαίους ἐπιλελυπηκότα. *Vulgatus* bene: *qui in multis Iudaeos afflixerat.*

ἘΠΙΛΥΣΙΣ, *solutio*, *explicatio*, *interpretatio*. פִּתְרוֹנִים, *interpretatio* (scil. somniorum). *Aqu.* Gen. XL, 8. – תְּרָפִים, *simulacra*, *quae de rebus dubiis et occultis responsa dare credebantur*. *Symmach.* Hos. III, 4. Eodem sensu λύσις occurrit. Vide *Lex. N. T.* s. h. v.

ἘΠΙΛΥΩ et ἘΠΙΛΥΟΜΑΙ, *dissolvo*, *explico*, *interpretor*. פָּתַר, idem. *Inc.* Genes. XLI, 12. ἀνδρὶ κατὰ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἐπέλυσεν, uniuscuiusque somnii *interpretationem dedit*. *Aqu.* Genes. XLI, 8. ὁ ἐπιλυόμενος. – תְּרָפִים, *simulacra* ita dicta, quod ea de rebus dubiis et occultis percontarentur et consulerent, a rad. Syr. תרף, *percontatus est*. *Theod.* Hos. III, 4. οὐδὲ ἐπιλυομένου.

*ἘΠΙΜΑΡΤΥΡΙΑ, *attestatio*, *contestatio*, *obtestatio*. הָעֵד, *contestando*, seu *contestans*. *Theod.* Ierem. XI, 7. Est i. q. ἐπιμαρτύρησις, quod legitur apud *Marc. Anton.* lib. VII. pag. 230, 4.

'ΕΠΙΜΑΡΤΥ'ΡΟΜΑΙ, *testes super aliquo cito et convoco, contestor, obtestor.* הוֹדִיעַ, Hiph. a יָדַע, *scire*, seu *notum facio*. *Theod.* Ierem. XI, 7. Ita *Bielius*. Sed ibi potius hebr. הֵעִיד respondet. - הֵעִיד, Hiph. ab עוּד, *obtestor.* 1 Reg. II, 43. Neh. IX, 20. 30. Amos. III, 13. Sir. XLVI, 22. *provocare ad testimonium* notat. 1 Macc. II, 56.

'ΕΠΙΜΕ'ΛΕΙΑ, *cura, diligentia*, it. *curatio, sanatio.* *עָוֹן, *perversitas.* Esdr. IX, 6. sec. ed. *Compl.* ubi tamen loco ἐπιμέλειαι legendum erit πλημμέλειαι. - שִׁקּוּי, *potio, irrigatio.* Prov. III, 8. τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, h. e. tunc corpus tuum sanabitur, et ossa tua curabuntur. Sic etiam ἐπιμελεῖσθαι dici κατ' ἐξοχὴν de *illis, qui aegrotos et vulneratos curant*, ex *Luciani Fugitivis* p. 594. et *Sympos.* p. 655. observat *L. Bos. anim. ad SS. GG.* pag. 66. ubi etiam ἐπιμελητὰς secundum *Suidam* dictos refert, οἳ τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευσαν. Nonnulli *Prov.* l. l. refinxerunt ἐπιμέλεια in πιμελὴ, h. e. πιότης, teste *Hesychio*, coll. Sir. XXVI, 13. *Semlerus* in *Ep.* p. 22. malebat πιμέλεια. Sed utraque coniectura non opus est, nam שִׁקּוּי, *aspersio, irrigatio, omne* notat, *quod corpori robur ac vires addit.* Praeterea legitur Esther. II, 3. ubi verba καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια (quibus nil in textu hebr. respondet) *Vulg.* bene transtulit: *et caetera ad usus necessaria.* 1 Macc. XVI, 14. φροντίζων τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν, *curam eorum gerens.* 2 Maccab. XI, 23. πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν, ad suorum *curam.* *Hes.* ἐπιμέλεια, σπουδή. *Suidas:* ἐπιμέλεια, ἡ σπουδὴ, ἡ φροντίς.

'ΕΝ 'ΕΠΙΜΕΛΕΙ'Αι, *in diligentia*, h. e. *diligens.* דֻּשַּׁן, Pyh. *pinguefio.* Prov. XIII, 4. ubi *Montfauconus* ad *Hexapla* monuit legendum potius esse ἐν πιμελείᾳ, *in pinguedine*, quia recepta lectio nihil affinitatis habeat cum voce hebraica. Sed recte contra eum *Iaegerus* monuit, ex usu loquendi scribendum potius esse πιμελῇ vel πιμελεῖ a πιμελής. Mihi autem lectio recepta minime sollicitanda esse videtur. Statuo potius, LXX ita aliene a textu hebr. vertisse, ut iustam oppositionem efficerent. In priori enim membro sermo est de eo, qui quidem vult, sed non serio vult. Huic recte opponitur ἐν ἐπιμελείᾳ, scil. ὤν, *qui sedulo curat et laborat, ut votis suis potiatur* Vide sequ. artic. et supra s. v. ἐπιμέλεια.

'ΕΝ 'ΕΠΙΜΕΛΕΙ'Αι ΕΙ'ΜΙ', *in diligentia sum*, h. e. *sedulo ago.* דֻּשַּׁן, Pyh. *pinguefio.* Prov. XXVIII, 25.

'ΕΠΙΜΕΛΕ'ΟΜΑΙ, *curo, curam gero.* גָּלָה, *revelo.* Prov. XXVII, 25. Ita *Bielius.* Sed ἐπιμελοῦ ibi non ad גָּלָה pertinet, sed ad נִרְאָה, pro quo רָאָה legerunt. Vide ad h. l. *Iaegerum.* - הֵשִׂים עֵינַיִם, *pono oculos.* Gen. XLIV, 21. ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ, *curam eius geram.*

'ΕΠΙΜΕΛΗ'Σ, *accuratus, diligens.* צְנוּעִים, plur. *modesti. Symm.* Prov. XI, 2. παρὰ τοῖς ἐπιμελέσι. Quia haec versio cum textu hebr. conciliari nequit, legere mallem ἐπιεικέσι, nisi statuere velimus, post ἐπιμελέσι excidisse vocabulum *modestiam* significans.

'ΕΠΙΜΕΛΩ~Σ, accurate, diligenter. אָסְפַּרְנָא, chald. *celeriter.* Esdr. VI, 8. 12. 13. – *הֵטִיב, quod h. l. adverbialiter ponitur. *Symm.* Ps. XXXII, 3. LXX καλῶς. *Vulg.* bene. *Hieron.* dilegenter. Adde 2 Reg. XI, 18. sec. *Compl.* et *Symm.* sec. cod. 108. *Holm.* Deut. IX, 21. – שִׁחֵר, Pih. *mane quaero.* Prov. XIII, 25. ἐπιμελῶς παιδεύει. Bene quoad sensum. Nam *mane fieri* apud Hebraeos omne dicitur, *quod dilegenter et studiose fit.* 3 Esdr. VIII, 21. ubi in textu chald. est אַדְרַזְדָּא, *confestim.* Esdr. VII, 23. 2 Macc. VIII, 31. *Hesych.* ἐπιμελῶς, συνεχῶς, σπουδαίως.

*'*ΕΠΙΜΕΛΕΣΤΕΡΟΝ*, adv. *diligentius.* 3 Esdr. VII, 2. ἐπιμελέστερον συνεργοῦντες. *K.*

*'*ΕΠΙΜΕ'ΝΩ, permaneo, persevero.* נִגְּרָה, *defluxit. Symm.* Thren. III, 49. ὁ ὀφθαλμός μου ἐπέμεινε (supple τοῖς δάκρυσι), h. e. *indesinenter flevit.* Infra v. 51. *Symm.* habet κατεπόντισάν με δάκρυα. Praeterea legitur apud LXX sec. ed. *Rom.* Exod. XII, 39. pro הִתְמַהְמֵהַּ, *demorari*, ubi reliqui libri habent ὑπομεῖναι.

*'*ΕΠΙ'ΜΕΤΡΟΝ, quod super mensuram additur, auctarium.* אַרְגֹּב, *Argob*, nomen proprium. *Symm.* Deut. III, 4. sec. *Montf.* Sed vox haec, quae *ambitum* proprie notat, (v. c. apud *Diog. Laert.* II, 2.) et h. l. *regionem* significat, referenda potius est ad חֶבֶל, quod *Symm.* Soph. II, 6. per περίμετρον reddidit. Confer *Fischerum de Verss. GG. V. T.* p. 31. ac *Thieme* in *Diss. de puritate Symmachi* p. 10.

'ΕΠΙΜΗ'ΚΗΣ, praelongus, procerus. Baruch. III, 15.

'ΕΠΙΜΙ'ΓΝΥΜΙ, commisceo, immisceo. עָרַב : הִתְעָרֵב, Kal et Hithp. idem. Prov. XIV, 10. Ez. XVI, 36. et XXVII, 27. sec. *Compl.* 3 Esdr. VIII, 87. hebr. הִתְחַתֵּן sequ. ב, *affinitatem contrahere cum.* Esth. IX, 14. *Demosth.* p. 1370, 20. ed. *Reisk.* νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀστὴν εἶναι, καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρί.

'ΕΠΙ'ΜΙΚΤΟΣ, commixtus, permixtus, miscellaneus. אֲסַפְסֻף, *collecta turba.* Num. XI, 4. ὁ ἐπίμικτος (sc. ὄχλος) ὁ ἐν αὐτοῖς, *turba commixta* inter illos. – עֵרֶב : עֶרֶב, *turba mixta, miscella hominum.* Exod. XII, 38. Nehem. XIII, 3. Ezech. XXX, 5. Vide et Iudith. II, 14. ubi ἐπίμικτος est *turba promiscua,* quae confluxit ad bellum gerendum et quidem ea frequentia, quae agmini locustarum aut arenae maris comparatur. Conf. quoque σύμμικτος.

'ΕΠΙΜΙΜΝΗ'ΣΚΟΜΑΙ, reminiscor. 1 Macc. X, 46.

'ΕΠΙΜΙ'Ξ, *mixtim, confuse, promiscue.* Sap. XIV, 25. πάντας ἐπιμὶξ ἔχει, omnes *promiscue* iuvat. *Hesych.* et *Suidas:* ἐπιμὶξ, ἀναμεμιγμένως. *Schol. Od.* λ', 536. explicat per ἐπιμεμιγμένως. Adde *Eustath.* in *Odyss.* p. 48, 32.

'ΕΠΙΜΙΞΙ'Α, *commixtio, confusio, commercium, communio.* מַעֲרָב, *commercium, fideiussio. Al.* Ez. XXVII, 9. et ib. v. 27. sec. *Compl. Lex. Cyrilli MS.* ἐπιμιξίαι, κοινωνίαι. 2 Maccab. XIV, 3. ἐν τοῖς τῆς ἐπιμιξίας χρόνοις, h. e. temporibus, quibus Iudaeorum multi promiscue cum gentibus viverent. Ita *Grotius,* qui male in aliis libris ἀμιξίας legi adiicit.

'ΕΠΙ'ΜΟΝΟΣ, *immanens, stabilis.* נֶאֱמָן, Niph. *stabilis sum. Symm.* Deut. XXVIII, 59.

'ΕΠΙ'ΜΟΧΘΟΣ, *laboriosus, aerumnosus.* Sap. XV, 7. ἐπίμοχθον (pro ἐπιμόχθοις. Ita enim distinguendum est.) πλάσσει, *laboriose* fingit. *Hes.* ἐπίμοχθον, ἐπίπονον. Adde *Schol. Arist. Pac.* 583.

'ΕΠΙΜΥ'ΛΙΟΝ, *lapis molaris superior.* רֶכֶב, *catillus, pars molae superior,* sic dicta, quod vehatur super inferiorem. Deut. XXIV, 6. Iud. IX, 53.

'ΕΠΙΝΕΥ'Ω, *annuo.* *נִכַּר, *infitias eo, abnego.* Prov. XXVI, 24. χείλεσι πάντα ἐπινεύει: ubi fortasse legendum erit ἀπονεύει, ut legitur in *Aldina.* Habet quoque vox hebr. notionem *simulandi ac dissimulandi.* Caeterum est haec mira loquendi ratio, cui tamen similes reperiuntur in SS. 2 Macc. IV, 10. XI, 15. XIV, 20.

'ΕΠΙΝΕΦΗ'Σ, *nubilus, nubibus tectus.* 2 Maccab. I, 22.

'ΕΠΙΝΙΚΑ'Ω, *vinco, supero.* נִצַּח, Pih. *vinco, supero.* Esdr. III, 9. et 8.

*'ΕΠΙΝΙ'ΚΙΟΝ, sc. ᾆσμα, *Epinicium, carmen triumphale.* נֵצַח. *Symm.* Ies. LXIII, 3. Vide s. ἐπινίκιος.

'ΕΠΙΝΙ'ΚΙΟΣ, *ad victoriam pertinens.* לַמְנַצֵּחַ, *magistro musices. Symm.* Psalm. IV, 1. ἐπινίκιος, sc. ὕμνος aut ψαλμὸς, *oda, quae canitur ob partam victoriam.* Secundum *Athanasium* vero (*Collect. Nov. PP. GG.* T. II. p. 76. ed. *Montf.*) ac *Origenem* (T. II. Opp. pag. 523. ed. *Paris.*) scripsit ἐπινίκιον, sc. ᾆσμα. Eodem modo etiam Ps. VIII, 1. pro ἐπινίκιος, quod in *Hexapl. Symmacho* tribuitur, *Theodoretus* habet ἐπινίκιον. — *נֵצַח, *victoria. Symm.* Ies. LXIII, 4. τὸ ἐπινίκιον ex *Procopio,* ubi ἐπινίκιον notare videtur *id, quo triumphus partus ac reportatus est,* nempe *sanguis occisorum hostium.* Apud GG. ἐπινίκιον pr. *palmam, praemium victoriae* notat, et aliquando *ipsam victoriam* s. *pugnam.* In *Gregorii Nyss. Or. de occursu Domini* dicitur de *quocunque carmine, quo Deus celebratur.*

ΤΑ' ἘΠΙΝΙ'ΚΙΑ, *celebritates*, vel *dies festi*, *ob partam victoriam*, etiam *praemia victoriae*. 3 Esdr. III, 5. δωρεὰς μεγάλας καὶ ἐπινίκια μεγάλα: ubi vid. *Syrus*. 2 Macc. VIII, 33. ἐπινίκια δὲ ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι.

ἘΠΙΝΟΕ'Ω, *excogito*, *comminiscor*. הֵשִׂים, Hiph. a שׂוּם, *pono*. Iob. IV, 18. ubi ἐπινοεῖν *attendere*, *observare* notat, hoc sensu: in angelis suis observat aut reperit pravum quid seu pravitatem. Male *Montf.*: adversus angelos suos pravum quid cogitavit. Scil. שׂוּם h. l. *observare* notat, ita ut omissum sit *oculos*, unde *Symmachus* h. l. εὑρίσκειν posuit. – תְּבוּנָה, *intellegentia*. *Symmach.* Iob. XXXII, 11. Sap. XIV, 2. 14. σύντομον αὐτῶν τέλος ἐπενοήθη, repentinus idololatris *destinatus est* s. *paratur* interitus.

ἘΠΙ'ΝΟΙΑ, *cogitatio*, *studium*, *machinatio*. צֶלַע, *elaudicatio*. Ier. XX, 10. Ita nempe vocem hebraicam, quae metaphorice *infortunium* notat, h. l. explicandam esse putarunt. Vide et Sap. VI, 16. (ubi pro ἐπινοίᾳ legere mallem εὐνοίᾳ ob antecedens εὐμενῶς.) XIV, 12. ἐπίνοια εἰδώλων, *excogitatio*, et quasi *inventio* idolorum, i. q. in sequ. εὕρεσις. *Hesych.* ἐπίνοια, ἐπιτήδευμα.

ἘΠΙΝΥ'ΣΣΩ, *pungo*, *stimulo*. 1 Maccab. VI, 57. κατέσπευδον καὶ ἐπενύσσοντο ἐκ τῆς ἄκρας, *stimulis quasi acti* festinarunt ex arce. Adde *Lucian. Lexiph.* p. 529. A.

ἘΠΙΝΥΣΤΑ'ΖΩ, *insuper dormito*, *capite declivi dormito*. תְּנוּמָה, *dormitatio*. Prov. VI, 4. ubi pro ἐπινυστάξῃς rectius, si quid video, in *Ald.* legitur ἐπινύσταξιν, aut ἐπινυστάξεις, ad quod e superioribus δῷς repetendum est. Adde *Schol. Aristoph. Vesp.* v. 2.

*'*ἘΠΙΝΥ'ΣΤΑΞΙΣ*, *dormitatio*. V. ἐπινυστάζω.

ἘΠΙΞΕ'ΝΗΣ, pro ἐπὶ ξένης τῆς γῆς, *in terra peregrina*. 2 Macc. V, 9.

ἘΠΙΞΕΝΟ'ΟΜΑΙ, *hospitio excipior*, *diversor*, *hospitor*. גָּרַר, *disseco*. Prov. XXI, 7. ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται, exitium apud improbos *commorabitur*. Derivarunt a גּוּר. Vide et Sir. XXIX, 30. ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφὸς, *hospitio susceptus est* a me frater. *Syrus*: *viator enim supervenit mihi*. *Lex. vet.* Ἐπιξενοῦμαι, *hospitor*. Vide *Fischeri Ind. Palaeph.* s. h. v.

*'*ἘΠΙΞΕΝΟ'Ω*, idem. Sir. XLVII, 3. ἐν λέουσιν ἐπεξένωσεν sec. *Complut*. h. e. *familiariter versatus fuit inter leones*: ubi alii libri ἔπαισεν habent. Sine dubio reponendum est ἐπεξένωται.

*'*ἘΠΙ'ΟΙΚΟΣ ΜΕ'ΝΩ*, *in aedibus alicuius maneo* s. *commoror*. הָלִין, Hiph. a לִין, *pernocto*, *noctem transigo*. Iud. XIX, 5. sec. *Oxon.* ἐπίοικος μεῖνον, ubi libri reliqui habent αὐλίσθητι.

ἘΠΙΟΡΚΕ'Ω, *peiero*. 3 Esdr. I, 49. Sap. XIV, 28.

'ΕΠΙΟΡΚΙ'Α, *periurium*. Sap. XIV, 25. *Hesych.* ἐπιορκία, ψεῦσμα.

'ΕΠΙΠΕΙ'ΘΟΜΑΙ, *confido*. אֹמַר מִבְטַחִי, *dico fiducia mea*. Iob. XXXI, 24. - *בָּטַח, *confido*. Iud. IX, 26. Vide var. lect. - הֵנִיחַ Hiph. a נוּחַ, *facio quiescere*. Ies. XXX, 32. - חָסָה, *confido*. Deut. XXXII, 32. ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς, in quibus *confisi sunt*. *Gloss. MS. in Cant. Script.* ἐπεποίθησαν, ἐθαῤῥοῦσαν. Repone: Ἐπεποίθεισαν, θαῤῥοῦσιν. Vide et Baruch. III, 10.

ΤΟ' 'ΕΠΙ'ΠΕΜΠΤΟΝ, sc. *ΜΕ'ΡΟΣ*, *quinta pars*. חֲמִישִׁית, idem. Lev. V, 16. VI, 4. Num. V, 7. Confer ἐπιδέκατον.

'ΕΠΙΠΕ'ΜΠΩ, *immitto*. שִׁלַּח Pih. *mitto*. Prov. VI, 19. Adde *Symm.* Ps. LXXVII, 45. et Sap. XI, 18.

'ΕΠΙΠΙ'ΠΤΩ, *incido*, *confertim irruo*, *illabor*. גָּהַר, *pronum me expando*. *Symm.* 2 Reg. IV, 35. - *הָפַךְ, *verto*, *converto*. *Inc.* 1 Sam. IV, 19. ἐπέπεσον, *irruerunt*. Recte quoad sensum. Sermo enim ibi est de *doloribus partus*, de quibus nos quoque voce *überfallen* uti solemus. - הִתְעַלֵּם Hithp. *occulto me*. Iob. VI, 16. νῦν ἐπιπεπτώκασίν μοι ὥσπερ χιὼν, confertim irruunt in me tanquam nix: ubi tamen fortasse legendum πεπήγασι. - נֶחֱלַק Niph. *dividor*. Gen. XIV, 15. Vox hebr. sequ. עַל h. l. notat *divisis copiis irruere*. - יִמַּל, *succidor*. Iob. XVIII, 16. ἐπιπεσεῖται. Lege ἐκπεσεῖται vel potius ἀποπεσεῖται. - נָפַל, *cado*. Gen. XV, 12. ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραάμ, ecstasis *irruebat* in Abrahamum. Vide et Dan. X, 7. Gen. XLV, 14. ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον, *amplexus*. Exod. XV, 16. ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, *irruat* in illos timor et tremor. Iob. VI, 27. ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, in orphanum *irruitis*. Ibid. IV, 13. ubi ante ἐπιπίπτων inserendum est ὡς, vel simile. Adde *Aqu.* Gen. XVI, 12. Ps. X, 10. *Aqu. Theod.* Psalm. XV, 6. *Inc.* Ezech. XI, 5. *Hebr.* Iob. I, 15. sec. *Olympiodorum* in *Catena PP. GG.* p. 40. - *נְפִילִים, *gigantes*. *Aqu.* Gen. VI, 4. οἱ ἐπιπίπτοντες. - פָּעַר, *distendo*. Iob. XVI, 10. - צָלַח, *irruo*. *Inc.* 1 Sam. XI, 6. ubi tamen ἐπέπεσεν ad יִפֹּל v. 8. referre mavult *Fischerus* de *verss. GG.* p. 111. 1 Macc. IV, 45. ἐπέπεσεν αὐτοῖς βουλὴ ἀγαθὴ, *succurrebat* illis hoc bonum consilium: ubi ἐπιπίπτειν eleganter dicitur, *quod alicui succurrit*, *aut in mentem venit*. Conf. *Perizon. ad Aelian. V. H.* I, 2. *Cicero de finib. bon. et mal.* IV, 43. quod cuique in mentem *incideret*.

'ΕΠΙ'ΠΛΑΣΤΟΣ, *fucatus*, *ementitus*. אֱלִיל, *res nihili*. *Symm.* Iob. XIII, 4. ἰατροὶ ἐπίπλαστοι, medici fucati, s. ementiti, qui simulant se ideo venisse, ut medelam afferant, h. e. h. l. *ut solatio erigant*. - אֱלִילִים plur. *idola*, *quae sunt tantum ficta numina*. *Aqu.* Ps. XCV, 5. Adverbium ἐπιπλάστως legitur apud *Marc. Anton.* p. 55, 12.

'ΕΠΙΠΛΕΙ'ΟΝ, *ut plurimum, ulterius, copiosius.* Vide 'Επὶ πλεῖον in Πλείων.

'ΕΠΙΠΛΕ'Ω, *innavigo.* עַל־פְּנֵי מַיִם, *super facies aquae. Symm.* Iob. XXIV, 18. ἐπιπλέων ὕδατι: ubi aliquot MSS. et *Drusius* habent ἐπιπλέον, quam lectionem *Montfauconus* repudiavit.

*'ΕΠΙΠΛΗΘΥ'ΝΩ, *impleo*, i. q. ἐπιπλήθω, quod legitur apud *Apollon. Rhod. Argon.* III, 270. רָבָה, *multiplico me.* LXX sec. *Vat.* et *Ald.* Gen. VII, 17.

'ΕΠΙ'ΠΛΗΞΙΣ, *increpatio, obiurgatio.* 2 Macc. VII, 33. χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας, *obiurgationis* et castigationis causa. Est ab ἐπιπλήσσειν, *increpare, obiurgare. Hes.* ἐπιπλήξειν, ἐπελθεῖν, ἐπιτιμῆσαι, ὑβρίσαι. *Suidas:* ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΠΙΠΛΗΡΟ'Ω, *impleo, adimpleo.* 2 Macc. III, 30. VI, 4. IX, 7.

*'ΕΠΙΠΛΗΣΙ'ΟΝ, i. q. πλησίον, *prope, iuxta, cominus.* אֶל־מוּל, *e regione.* Ios. VIII, 33. sec. *Compl.*

'ΕΠΙΠΝΙ'ΓΩ, *suffoco.* חָנַק Pih. *strangulo.* Nah. II, 12. ἐπέπνιξε τοῖς λέουσιν.

'ΕΠΙΠΟΘΕ'Ω, *concupisco, desidero.* אִוָּה Pih. Mich. VII, 1. Pro ἐπεπόθησεν h. l. *Hieronymus* legit: ἃ πέπονθεν, *quae passa est.* Sed ἐπεπόθησεν vera lectio est, nam exacte respondet hebr. אִוְּתָה. – גָּרַס, *frangor. Aqu.* et *LXX* Psalm. CXVIII, 20. ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι. *Frangi* h. l. quasi *desiderio anima* dicitur, nam non solum גָּרַס, sed etiam sequens לְתַאֲבָה h. l. considerandum est. *Hieron. desideravit.* – הָבַל, *vanitas fio.* Ps. LXI, 10. ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε, *rapinam ne concupiscite.* Videntur legisse תַּבְהִלוּ, *ne festinate ad divitias*, h. e. ne nimis eas cupiatis, quo sensu Prov. XXVIII, 22. occurrit. – חָמַל, *clementia utor.* Deut. XIII, 8. Ier. XIII, 14. In utroque loco legisse videntur חָמַר loco חָמַל, sed in posteriore minus commode ob sequentia. – יָאַב, *pronus, propensus sum.* Ps. CXVIII, 130. – נִכְסַף Niph. *desiderio teneor.* Ps. LXXXIII, 1. *Theod.* Iob. XIV, 15. – עָרַג, *glocito*, etiam metaph. *desiderio feror.* Ps. XLI, 1. – רָחַף, *commoveo me.* Deut. XXXII, 11. ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, h. e. *amare* seu *fovere solet pullos. Pieharellus* mendum subesse suspicatur, et pro ἐπεπόθησε legendum esse ἐπεπέτησε, h. e. *involitat*, s. *involitare assolet*, quod solent super nidis aves facere, ut suspensae aliquantulum alas agitent. *Scharfenbergius* ad h. l. eos existimat legisse יְרַחֵם, a רָחַם, *amare, tueri*, quod hoc sensu iunctum particulae עַל occurrit Ps. CIII, 13. Mihi autem Graeci voci רָחַף subiecisse videntur notionem *desiderii* et *affectus*, quae apud Syros obtinet. Conf. *Th. Gataekeri advers. miscell.* lib. II. c. 2. et infra s. ἐπιποτάω. – תָּאַב, *ar-*

denter desidero et appeto. Theod. Quint. et Sexta Ed. ac LXX Ps. CXVIII, 175.

'ΕΠΙΠΟΘΗΜΑ, *desiderium.* מַאֲוַיִּים plur. *desideria, desiderata. Aqu.* Ps. CXXXIX, 9. ἐπιποθήματα.

'ΕΠΙΠΟΘΗΣΙΣ, *concupiscentia.* עֲגָבָה, *adamatio,* q. d. *amasiatio. Aqu.* Ez. XXIII, 11.

'ΕΠΙΠΟΛΑΖΩ, *supernato, innato, in superficie sum.* הֵצִיף Hiph. a צוּף, *natare facio.* 2 Reg. VI, 6. ἐπεπόλασε τὸ σιδήριον, *innatabat* ferrum. *Hes.* ἐπιπολάζει, ἐπιπλέει. Idem: ἐπιπολάσαντες, ἐπάνω τοῦ ὕδατος περιφερόμενοι.

'ΕΠΙΠΟΛΥ, *magna ex parte, multum, valde.* Vide 'Επὶ πολὺ in πολύς.

*'ΕΠΙΠΟΝΗΡΕΥΩ et 'ΕΠΙΠΟΝΗΡΕΥΟΜΑΙ, *improbus sum, improbe et nequiter ago, male tracto.* Vox haec a *Bielio* omissa legitur Levit. XXVI, 33. ubi; si lectio cod. *Oxon.* ἐπιπονηρευομένη sana est, nec orta ex ἐπιπορευομένη, (ut ex eo probabile est, quia in textu hebr. legitur אַחֲרֵיכֶם,) ἐπιπονηρεύειν est *male aliquem tractare.*

'ΕΠΙΠΟΝΟΣ, *laboriosus, operosus.* אֲבִיּוֹנָה, *appetitus. Symm.* Cohel. XII, 5. διαλυθῇ ἡ ἐπίπονος, quod sensum non habet. Nonnulli legere volunt τὸ ἐπίπονον, *aerumna, calamitas,* quasi respectum sit ad אָבוֹי, *heu,* unde deduxerit vocem אֲבִיּוֹנָה. *Hieronymus,* qui transtulit *spiritus,* sc. *fortitudo,* legit, ut volunt, ἐπίπνοος. Neque sic tamen aliquis sensus exhibetur. 'Επίπνοος est *afflatus,* sed adiective: ἐπίπνοια, substantive, *instinctus.* E coniectura *Doederleinii* legendum est ἐπιπόθησις, vel ἐπιπόθημα, quod voci hebr. ex esse respondet. Alii substituunt ἐπιπενής, cum alias אֶבְיוֹן reddatur πένης (Iob. XXIV, 4.), et *Syrus* quoque h. l. *inopiam* habeat. *Desvoeux* ad h. l. p. 259. iudicat, *Symmachum* scripsisse ἐπιποντία, de qua voce videndus *Hesychius.* — מַכְאוֹב, *dolor.* Ier. XLV, 3. *Symm.* Ies. LIII, 3. Sir. VII, 16. μὴ μισήσῃς ἐργασίαν ἐπίπονον, ne averseris aut postponas operationem *laboriosam. Hesych.* ἐπίπονον, κυματηρόν.

'ΕΠΙΠΟΡΕΥΟΜΑΙ, *peragro, proficiscor, penetro, sequor.* אַחֲרֵי, *post.* Lev. XXVI, 33. — עָבַר, *transeo.* Ezech. XXXIX, 14. 2 Macc. II, 28. ἐπιπορεύεσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς, lineamenta epitomes *sequi,* h. e. rem compendio tradere. Adde 3 Macc. I, 4. ἐπιπορευσαμένη, *obambulans, huc et illuc discursitans.*

*'ΕΠΙΠΟΤΑΩ. רָחַף, *mollis, tener sum,* item: *molliter foveo.* Deut. XXXII, 11. ἐπεπότησε sec. *Complut.*, quam lectionem quoque *Grabius* in textum recepit. Sed scribi debebat ἐπεποτήσατο, siquidem *involare* Graecis dicitur ἐπιποτᾶσθαι, non ἐπιποτᾷν. Fortasse tamen legendum est ἐπεπότισε, *potum praebuit* s. *lactavit,* quod est signum aut exemplum τῆς ἐπιποθήσεως.

'ΕΠΙΠΡΕ'ΠΕΙΑ, *decor*, *vestis decora.* הוד, *decor*, *gloria. Inc.* Zach. VI, 13. *Suidas:* *εὐπρεπείαις*, *στολαῖς εὐπρεπέσιν.*

'ΕΠΙΠΡΕ'ΠΕΙ, *decet*, *convenit.* יָאָה, idem. *Theod.* Ier. X, 7. ὅτι σοὶ ἐπέπρεψε προσκυνεῖν σε, quoniam te *decet*, vel tibi *convenit*, ut adorent te. Sic enim legendum suspicatus est *Bielius* pro ὅτι σὺ ἐπέτρεψας προσκυνεῖν, ut ex *MS. Regio* exhibet *Grabius* de *vitiis LXX Intt.* p. 71. vel, ut *Novi Collegii codex* habet, σε ἐπέπρεψε προσκυνεῖν, vel ut *Grabius* emendandum putat, ὅτι σὺ ἐπέπρεψας προσκυνῆσαι. Conf. Prov. XXVI, 1. ubi *Symm.* et *Theod.* נָאוָה per verbum simplex ἔπρεψε interpretantur.

*'ΕΠΙΠΡΟΣΔΙ'ΔΩΜΙ, *insuper do*, seu: *addo.* Vide s. v. ἐπιπροστίθημι.

'ΕΠΙΠΡΟΣΤΙ'ΘΗΜΙ, *superaddo*, *insuper adiicio*, *proficio. Prol. Sir.* ὅπως ἐπιπροσθῶσι, ut *proficiant*, seu: ulterius progrediantur, coll. Prov. IX, 9. In *Camerarii* altera editione, quam *Oporinus* impressit, est ἐπιπροσδῶσι. Est autem ἐπιπροσδιδόναι, ut idem annotat, *proficere*, et praepositio πρὸς adiecta *incrementum* notat *profectus*, ut ad h. l. notavit *Drusius. Hippocr.* de alim. p. 380, 45. *Phav.* ἐπιπροσθεῖ, ἐμποδίζει, ἐπίκειται.

'ΕΠΙΠΤΥ'Ω, *superspuo*, *inspuo*, i. q. ἐπιφθύζω apud *Theocrit. Id.* II, 62. יָרַק, *spuo*, *inspuo. Aqu.* Lev. XV, 8. ἐπιπτύσῃ. Vide *Eustath.* ad *Od.* α', p. 22, 9.

'ΕΠΙΠΩΜΑ'ΖΩ, *quasi operculo claudo*, *operio*, *obstruo.* אָטַר, *claudo*, *concludo. Symm.* Psalm. LXVIII, 16. - כָּסָה, *tego. Aqu.* Ps. XLIII, 20. Adde *Hippocr. de locis in hom.* p. 423, 30.

'ΕΠΙΡ*ΡΑΙ'ΝΩ, *inspergo*, *aspergo.* הִזָּה Hiph. a נָזָה, *spargo. Inc.* Num. XIX, 18. ἐπιῤῥανεῖ. - רָסַס, *conspergo*, *aspergo. Symm.* Ezech. XLVI, 17. ἐπιῤῥάναι. Vide quoque 2 Macc. I, 21.

'ΕΠΙ'Ρ*ΡΑΜΜΑ, *assumentum.* אֵפוֹד. *Hieron. Ep.* de *vestit. sacerdot. Ephod.* LXX ἐπωμίδα, i. e. *superhumerale*, *appellant. Aqu.* ἐπίῤῥαμμα. Vide *Drusium Ariim* l. II. c. 55. et *Braunium* de *Vest. Sacr. Hebr.* l. II. c. 5. §. 433—435.

'ΕΠΙΡ*ΡΑΝΤΙ'ΖΩ, *aspergo.* נָזָה, idem. Lev. VI, 27.

*'ΕΠΙΡ*ΡΑΝΤΙΣΜΟ'Σ, *inspersio*, *aspersio.* נִדָּה, *adspersio.* Num. XIX, 21. sec. *Oxon.*

'ΕΠΙΡ*ΡΕ'Ω, *influo*, *affluo.* הוּצַק Hoph. a יָצַק, *infundor.* Iob. XXII, 16. ποταμὸς ἐπιῤῥέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν (tanquam) fluvius affluens fundamenta eius. Legerunt יוצק loco יוּצַק.

'ΕΠΙ'Ρ*ΡΙΝΟΝ, *quod ponitur supra nasum*, *ornamentum nasi* vel *frontale*, *quod fronti alligatum ad nares usque dependebat.* נֶזֶם, *annulus*, *qui ad ornamentum appenditur*

naribus. Symm. Iob. XLII, 12. Scribitur et ἐπιῤῥίνιον. Idem Ezech. XVI, 12. ubi vid. *Drusius.* Confer *Casp. Bartholinum* de *inaur. vett.* p. 87 sequ. et *Th. Bartholinum* de *morb. bibl.* c. 19. p. 49 sequ.

'ΕΠΙΡ'ΡΙΠΤΕ'Ω, *iniicio.* 2 Macc. III, 26. πολλὰς ἐπιῤῥιπτοῦντας αὐτῷ πληγὰς, multas *iniicientes* aut *infligentes* ipsi plagas. Adde *Ioseph. B. I.* IV. p. 288. §. 3.

'ΕΠΙΡ'ΡΙ'ΠΤΩ, idem. *הֵמִיט Hiph. a מוּט, *moveo, converto. Symm.* sec. *Theodoretum* Ps. LIV, 4. ubi ἐπιῤῥίπτειν sensu iudiciali accipiendum est, ut *accusare, incusare, insimulare* notet. *Hieron. proiecerunt super me. Eusebius* ibi *Symmacho* tribuit ἐπέγραψαν, sensu eodem. – *הֵקִים Hiph. a קוּם, *stare vel surgere facio, stabilio.* Ios. VIII, 29. sec. libros nonnullos, teste *Bosio,* ἐπέῤῥιψαν. Non male. Sermo enim ibi est de acervo lapidum. – הִשְׁלִיךְ Hiph. Ios. X, 11. Psalm. XXI, 9. LIV, 25. Amos. VIII, 3. Adde *Theod. et LXX* Iob. XXVII, 22.

'ΕΠΙΡ'ΡΥΤΗ'Σ, *infusorium, infundibulum.* מוּצָקוֹת, *infusoria. Aqu.* Zach. IV, 2. ἐπιῤῥυταί.

*'ΕΠΙΡ'ΡΩΓΟΛΟΓΕ'Ω, *racemos lego, racemationem facio.* 4 Macc. II, 9. *Hesych.* ἐπιῤῥωγολογοῦσι, καλαμῶν αι ιιν ἀμπελῶνα.

'ΕΠΙΡ'ΡΩ'ΝΝΥΜΙ, *corroboro, confirmo, spem addo, impello.* אָמֵץ Pih. idem. *Symm.* Iob. XVI, 5. ἐπέῤῥωσα, sensu metaphorico. 2 Macc. XI, 9. ἐπεῤῥώσθησαν ταῖς ψυχαῖς, *confirmati sunt animis. Hesych.* ἐπιῤῥώννυσιν, ἰσχυροποιεῖ.

'ΕΠΙ'ΣΑΓΜΑ, *quicquid equo vel iumento imponitur;* ergo vel *clitellae* et *onera,* vel *ephippia, quae insternuntur ad equitandum.* Hinc *sagmarius equus* apud *Lampridium* in *Heliogabalo* (Cf. *Salmasium* ad *Scriptt. Historiae Augustae* T. II. p. 438.), et *mulae sagmariae* apud *Rhodiginum.* מֶרְכָּב, *stragula* vel *sedile, cui insidetur.* Lev. XV, 9. ubi est *ephippium.*

'ΕΠΙΣΑ'ΣΣΩ vel 'ΕΠΙΣΑ'ΤΤΩ, *insterno, sarcinis onero.* אָסַר, *ligo.* Ier. XLVI, 4. *Sternendi* notionem nonnulli veterum interpretum voci אָסַר h. l. tribuerunt, nec sine idonea causa. Certe חָבַשׁ, quod in genere *ligavit, alligavit,* de iumentis usurpatum etiam *stravit* notat, quod fit *alligatione cingulorum, clitellarum, frenorum* etc. – הֶעֱמִיס Hiph. *onero.* 1 Reg. XII, 11. – חָבַשׁ. Vide s. v. אָסַר. Gen. XXII, 3. ἐπέσαξε τὴν ὄνου αὐτοῦ, asinam suam *sarcinis onerabat.* Vide et Num. XXII, 21. 2 Sam. XVII, 23. 1 Reg. XIII, 23. *Vulg. sternite mihi asinum. Qui cum stravissent. Hesych.* ἐπέσαξεν, ἔστρωσεν. *Suidas:* ἐπεφόρτισεν. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐπέστρωσεν.

'ΕΠΙΣΕΙ'Ω, *quatio, concutio, impello.* הֵסִית Hiph. a סוּת, *incito.* Iud. I, 14. 1 Sam. XXVI, 19. 2 Sam. XXIV, 1.

1 Par. XXI, 1. *Hesych.* ἐπισειούσης, ἐπικελευομένης, ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλώντων. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν Συλλόγῳ.

'ΕΠΙΣΗΜΑΙ'ΝΩ, *significo*, *indico*, *annoto*. תָּפַל, *assuo*, *consuo*, *concinno*. Iob. XIV, 17. ἐπεσημήνω δὲ, εἴ τι ἄκων παρέβην. Putarunt nempe, תָּפַל esse h. l. i. q. חָתַם in priore membro, ac significare *signum imprimere*. 2 Macc. II, 6. ἐπισημήνασθαι τὴν ὁδὸν, *notare* viam.

'ΕΠΙ'ΣΗΜΟΣ, *signatus*, *signis vel notis distinctus*, *variegatus*, it. *insignis*. *חָזוּת, *visio*, Dan. VIII, 5. sec. *Compl.* κέρας ἐπίσημον: ubi reliqui habent θεωρητόν. – כֶּתֶם, *aurum insigne*. *Theod.* Cant. V, 12. ubi pro ἐπίσημοι sine dubio reponendum est ἐπίσημος (quemadmodum *Hebraeus* apud *Origenem* habet ἐπίσημος χρυσίῳ), aut potius cum *Salmasio* in *Exerc. Plin.* pag. 763. ἐπίσημον χρυσίον, *insigne aurum*. – מְקֻשָּׁר part. Pyh. *colligatus*. Gen. XXX, 42. ubi *colligatae oves* sunt *corpore compactae*, *robustae* adeoque *insignes*, ἐπίσημοι. 1 Macc. XI, 37. XIV, 48. ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, in loco *illustri*. 2 Macc. XV, 37. ἔχειν ἐπίσημον τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ δωδεκάτου μηνὸς, *celebrare* tertiam decimam duodecimi mensis. *Hesych.* ἐπίσημος, ἐπιφανὴς, ἔνδοξος, προφανέστερος.

'ΕΠΙ'ΣΗΜΟΝ ΠΟΙΕ'Ω, *insignem facio*. נָסָה, *attollo*. *Symm.* Ps. IV, 7. ἐπίσημον ποίησον, quasi esset a נָסַס, unde נֵס, *vexillum*.

'ΕΠΙΣΗ'ΜΩΣ, *insigniter*. אוֹת, *signum*. *Symm.* Ps. LXXIII, 6. ἐπισήμως γνώριμα. Existimavit nempe, et recte ita indicavit, illud אוֹתוֹ additum esse superlativi exprimendi gratia.

*'ΕΠΙ'ΣΗΣ, *similis*, *aequalis*, *par*. Sir. IX, 10. sec. *Compl.* amicus recens non est ἐπίσης, *aequalis*, *par*, seu *aeque praestans* τῷ φίλῳ ἀρχαίῳ, ubi in codd. cum ἔπισος et ἔφισος permutatur.

*'ΕΠΙΣΙΤΕ'Ω, *cibaria praebeo*. כָּרָה, *convivium apparo*. Iob. XL, 25. ἐπισιτοῦνται sec. *Compl.*

'ΕΠΙΣΙΤΙ'ΖΩ, *cibum praebeo*. הִצְטַיֵּר, *legatum me fingo*. Ios. IX, 4. ἐπεσιτίσαντο. Marg. cod. 58. *Holm.* τροφὰς μεθ' ἑαυτῶν ἔλαβον. Legerunt יִצְטַיָּדוּ cum Daleth, quod notat *commeatu se instruxerunt*. Conf. *Cappelli Crit. S.* p. 748 sequ. Vox ipsa legitur praeterea apud *Herodot.* VII. p. 439, 9. et *Strabonem* III. p. 251. A.

'ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟ'Σ, *cibaria*, *viaticum*, *commeatus*. צַיִד, *viaticum*. Nehem. XIII, 15. – צֵדָה et צֵידָה, idem. Ex. XII, 39. Ios. I, 11. Psalm. LXXVII, 29. Adde *Aqu. Symm. Theod.* Gen. XLV, 21. *Aqu.* Ps. CXXXI, 15. *Hesych.* ἐπισιτισμὸν, ἐφοδιασμόν.

'ΕΠΙΣΚΑ'ΖΩ, *claudico*, *titubo*. צֹלֵעַ verbale, *claudicans*, *claudus*. Gen. XXXII, 31. ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ,

claudicabat femore suo, ubi *Coislin.* in margine: ἐπέχωλευεν, ἐπέκλινε τῷ ποδὶ, quod videtur Scholion esse. *Hesych.* ἐπέσκαζεν, ἐχώλευεν.

*'ΕΠΙΣΚΑΡΙ'ΖΩ, *salio*, *palpito*. עוּף, *lassus sum.* Iud. IV, 21. sec. cod. 128. *Holm.* ἐπεσκάρισε καὶ ἐξέψυχε. Vide s. ἀποσκαρίζω.

'ΕΠΙΣΚΕΠΑ'Ω vel 'ΕΠΙΣΚΕΠΑ'ΖΩ, *obtego*, *tegmen obduco*, *obvelo*. סָכַךְ, *tego*, *obtego*. Thren. III, 29. – שׁוּף, *contero*, it. *occulto*. *Symm.* Ps. CXXXVIII, 10. ubi fortasse melius esset ἐπισκεδάζειν, *insuper dissipare*, nam σκεδάζειν est σκορπίζειν, ἀθετεῖν, καταργεῖν *Hesychio*, quod *conterendi* notioni affine. Vide quoque *Schol. Aristoph. Lysistr.* 663.

'ΕΠΙΣΚΕ'ΠΤΗΣ, *inspector*. פָּקִיד, *praefectus*. *Aqu.* Ezech. XXIII, 23.

'ΕΠΙΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *inspicio*, *respicio*, *inquiro*, *dispicio*, *lustro*, *recenseo*, *inviso*, *visito*, *punio*. בָּקַר Pih. *inquiro*. Lev. XIII, 36. οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς, non *inquiret* sacerdos de crine. Ib. XXVII, 31. οὐκ ἐπισκέψεται ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ πονηροῦ, non *inquiret*, an bonum vel malum sit. Esdr. VI, 1. ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις, *inquisivit* in bibliothecis. Ezech. XXXIV, 11. ubi *Cappello* legisse videntur וּפִקַּדְתִּים, cui sententiae nemo facile accedet. – בֹּקֶר, *mane*. Num. XVI, 5. ἐπέσκεπται καὶ ἐπέγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ, *respexit* et agnovit Deus suos: ubi non legerunt פָּקַד, uti *Cappellus* volebat, sed respexerunt notionem vocis בָּקַר, quae in Pihel *investigare*, *inquirere* notat. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐπέσκεπται, ἐπεσκέψατο καὶ ἔγνω. – דָּרַשׁ, *quaero*. 2 Par. XXIV, 6. Ez. XX, 40. – הִתְיַלֵּד Hithp. *natales profiteor*. Num. I, 18. ἐπεσκέπησαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, *lustrabantur* iuxta familias suas. – יָרַד, *descendo*. 1 Sam. XX, 19. ἐπισκεπήσῃ, ubi cum *Chald.*, *Syro* et *Arabe* legerunt תְּפָּקֵד, *multum desideraberis*. – נָחַם Pih. *consolor*. Iob. II, 11. τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν. Sed sine dubio verba h. l. transposita sunt, ut ἐπισκέπτεσθαι hebr. נוּד, παρακαλέω autem hebr. נחם respondeat, i. q. apparet e vers. *Vulg.* quae habet, *ut pariter venientes visitarent eum et consolarentur*. – פָּקַד, *diligenter et accuratus inspicio*. *Theod.* Iob. XXXV, 15. ἐπισκέπτεσθαι ὀργήν. *Vulg.* *inferre furorem*. *Aqu.* Ier. XXIII, 4. ἐπισκεπῶσιν. LXX Gen. XXI, 1. κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάῤῥαν, dominus *invisit* Saram, dum sc. implevit promissa, quae ei dederat. Vide et Gen. L, 24. Ex. IV, 31. Ruth. I, 6. 1 Sam. II, 23. ac conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Num. I, 19. ἐπεσκέπησαν αὐτοὶ ἐν ἐρήμῳ, *recensebantur* illi in deserto. Vide et Num. II, 4. 28. 30. IV, 28. 33. Iud. XV, 1. ἐπεσκέψατο τὴν γυναῖκα, *invisebat* uxorem suam. Esdr. I, 2. ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ, *respexit*, vel: *elegit* me. Ier. V, 9. μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι, num in ista non *animadvertam*. Ier.

XI, 22. ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτοὺς, *puniam eos.* Vide et Ier. XXXVI, 1. XLIV, 13. 29. Ier. XXIII, 2. οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ, sc. τὰ πρόβατα, non *curam gessistis* illarum, sc. ovium. *Phavor.* ἐπισκέπτομαι, τὸ προμηθεύομαι καὶ κήδομαί τινος. - פָּקִיד, *praefectus.* Neh. XII, 41. - שׂוּשׂ, *gaudeo.* Ier. XXXII, 41. Sir. II, 17. ἐπισκέπτεσθαι, *inquirere*, *iudicare*, etiam *punire.* Ib. XVII, 32. ἐπισκέπτεται, *conspicit* et *perlustrat.* Iudith. XIII, 20. ἐπισκέψασθαί σε ἐν ἀγαθοῖς.

*'ΕΠΙΣΚΕ'ΠΩ, *tego*, *contego.* אָטַם, *occludo*, *obturo.* *Symm.* 1 Reg. VI, 4. ἐπισκέποντας. *Montf.* *ad prospectum.* Male: nam fenestrae occlusae non inserviunt prospectui. Fortasse tamen reponendum est ἐπισκεπομένας.

'ΕΠΙ'ΣΚΕΨΙΣ, *inspectio*, *visitatio*, *lustratio*, *recensio*, *deliberatio*, etiam per *metonymiam*, *visitati*, seu *ad pugnam numerati.* בִּקֹּרֶת, *animadversio*, *flagellatio.* *Inc.* Lev. XIX, 20. - מִפְקָד, *census.* 2 Sam. XXIV, 9. 1 Par. XXI, 5. Nehem. III, 31. sec. *Compl.* - פָּקַד infin. Ier. XXVII, 22. - פְּקֻדָּה, *visitatio.* Num. III, 36. XVI, 29. - פְּקֻדִים part. Pah. plur. *numerati.* Ex. XXX, 13. Num. II, 32. (ubi haud pauci codd. *Holmes.* e glossemate, aut ex alio interprete ἀριθμὸς habent pariter ac IV, 41.) III, 39. 2 Macc. V, 18. ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαζοφυλακίου, ad *visitationem* gazophylacii. 2 Macc. XIV, 22. πλείονος δὲ γενομένης περὶ τούτων ἐπισκέψεως, cum multa de his fieret *deliberatio.*

'ΕΠΙΣΚΕΥΑ'ΖΩ, *apparo*, *exstruo*, *instauro*, *reparo.* בָּדַק, *rimor.* 2 Par. XXXIV, 10. ἐπισκευάσαι καὶ κατισχύσαι τὸν οἶκον, ut *repararent* et firmam redderent domum. *Symm.* 2 Reg. XII, 5. ubi ἐπισκευασθῆναι per *instaurandum*, *reparandum esse* vertendum est, ut sit i. q. δεῖσθαι τῆς ἐπισκευῆς, ut legitur in altera *Symmachi* editione. - הֶעֱלָה Hiph. *accendo.* Exod. XXX, 8. Sermo ibi est de *lucernis*, quae reparantur, antequam accenduntur. Vide infra s. כָּבָה. - חִדֵּשׁ Pih. *renovo.* 2 Par. XXIV, 4. - חִזֵּק Pih. *restauro.* 2 Par. XXIV, 12. XXIX, 3. *Symm.* 2 Reg. XII, 5. - כָּבָה, *exstinguor.* 1 Sam. III, 3. πρὶν ἢ ἐπισκευασθῆναι. Coniicere fortasse aliquis posset, reponendum esse ἐπισβεσθῆναι, vel ἐπισκεπασθῆναι, quemadmodum quoque apud nos lucernas aut lampadas tegendo extinguere solent. Sed fortasse utraque coniectura non opus est. Scilicet satis constat, lucernas s. lampadas, quae erant in tentorio conventus ex mandato divino (Levit. XXIV, 2 sequ.), numquam extingui debuisse, sed cotidie renovandas ac redintegrandas fuisse. Huius praecepti divini bene memor incertus ille interpres omnem errandi occasionem adimere voluit versione π. ἢ ἐ.: nam paulo ante, quam extinguerentur, reparandae et restaurandae erant.

'ΕΠΙΣΚΕΥΗ', *reparatio.* בֶּדֶק, *rima, fissura. Symm.* 2 Reg. XII, 5. ubi partim formula ἐνισχύσουσιν τὴν ἐπισκευὴν occurrit, partim δεόμενον τῆς ἐπισκευῆς. Posterius uti bene voci hebr. respondet, ita in priore formula ἐπισκευὴ notabit *id, quod instaurandum ac reparandum est,* nisi statuere malimus, *Symmachum* בֶּדֶק prorsus omisisse in versione sua, ac formula ἐνισχύειν τὴν ἐπισκευὴν tantum hebr. חִזֵּק exprimere voluisse.

*'ΕΠΙΣΚΗΠΤΩ. *irruo, ingruo, urgeo, insto.* שׁוּב, *revertor. Inc.* 2 Sam. XXIII, 10. ἐπέσκηψεν sec. cod. *Reg.* ubi alii ἐπέστρεψεν habent. Sed altera quoque lectio a textu hebr. non prorsus aliena dici potest.

'ΕΠΙΣΚΙΑΖΩ, *inumbro, obumbro.* אָצַל, *sepono. Theod.* Num. XI, 25. In mente habuit radicem צָלַל. - *כִּי טוֹב צִלָּהּ, *quia bona umbra eius. Symm.* Hos. IV, 13. ἐπισκιάζουσαν. Bene quoad sensum. Non inepta tamen est coniectura *Bahrdtii, Symmachum* potius scripsisse εὐσκιάζουσαν. - מַשְׂכִּית, *imaginatio.* Prov. XVIII, 11. μέγα ἐπισκιάζει. *Vulg. circumdans eum. Vogelius* putat, eos legisse מְשֻׂכָּה. *Iaegerus* ad h. l. haec verba expressa arbitratur ex חוֹמָה נִשְׂגָּבָה, libero interpretandi genere, et tropo alio substituto, ut σκιὰ de *defensione* ac *tutela* metaphorice accipiendum sit, quemadmodum *murus altus* est *signum certi praesidii* et *adiumenti.* Mihi autem LXX potius deduxisse videntur a rad. שָׂכַךְ, quae *tegere, obtegere* notat. - סָכַךְ, *tego.* Ps. XC, 4. CXXXIX, 8. - שָׁכַן, *habito, commoror.* Ex. XL, 32. ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, obumbrabat illum nubes.

'ΕΠΙΣΚΟΠΕΥΩ, *inspicio, observo.* צָפָה, *speculor.* Mich. VII, 7. - צָפַן, *speculor, insidior. Symm.* Psalm. LXV, 7.

'ΕΠΙΣΚΟΠΕΩ, idem. אִתְבַּקַּר chald. Hithp. *perquiror.* Esdr. V, 17. ἐπισκοπείτω, ubi alii ἐπισκεπήτω habent. - דָּרַשׁ, *quaero.* Deut. XI, 12. - יָדַע, *scio.* Esth. II, 11. - נִצַּח Pih. *urgeo.* 2 Par. XXXIV, 12. ἐπισκοπεῖν, *inspicere,* nempe ad opus urgendum. - פָּקַד, *visito.* Prov. XIX, 23. Legerunt יִפָּקֵד. - מֻפְקָד part. Hoph. *praefectus. Al.* 2 Reg. XII, 11.

'ΕΠΙΣΚΟΠΗ', *inspectio, visitatio, cuius in Deo alia est gratiae, alia irae, ultio, vindicatio, vindicta, punitio, lustratio, recensio.* בִּקֹּרֶת, *flagellatio.* Lev. XIX, 20. LXX, quos et *Lutherus* secutus est, pro *animadversione* simpliciter et *poena* acceperunt. - יִרְאָה, *timor.* Iob. VI, 14. Acceperunt hic ἐπισκοπὴν sensu bono. - פָּקַד, *visito.* Ier. VI, 15. Iob. XXXI, 14. ubi post ἐπισκοπὴν ex antecedentibus supplendum erit ποιῆται (ita nempe, ut post ἐπισκοπὴν comma ponatur, ac τίνα cum sequentibus iungatur.), aut ποιήσῃ aut ποιήσηται, ac vox ipsa sensu iudiciali adhibetur. Adde *Inc.* Prov. XIX, 23. - פָּקֹד infin. *visitando.* Gen. L, 24. 25.

Exod. III, 16. XIII, 19. - פְּקֻדָּה, *inspectio, visitatio. Theod.* Exod. XXX, 13. LXX Num. IV, 16. Iob. X, 12. (ubi *providentiam* notat. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐπισκοπὴν, προνόησιν, πρόνοιαν.) Ps. CVIII, 7. - פְּקֻדִים part. Pah. plur. *visitati.* Num. I, 21. ubi ἐπισκοπὴ *visitatos*, seu *ad pugnam numeratos* notat. Ib. VII, 2. XIV, 29. - צָפוּן, *reconditum.* Ez. VII, 22. μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου. Videntur צְפוּנִי accepisse, quasi esset a צָפָה, *speculari.* 3 Macc. V, 42. ubi consilii mutatio (de Iudaeis sc. non interficiendis) dicitur γενομένη πρὸς ἐπισκοπὴν τῶν ἰουδαίων, facta ad *salutem* Iudaeorum. In notione *poenae* legitur Sap. XIV, 11. XIX, 15. Sap. III, 13. ἐπισκοπὴ ψυχῶν *Bretschneidero* esse videtur *iudicium de beandis vel damnandis mortuis*, coll. 1 Petr. II, 12. 3 Esdr. VI, 5. in notione *curae ac tutelae*, ἐπισκοπῆς γενομένης ἐπὶ, chald. עַיִן אֱלָהֲהֹם הֲוָת עַל, *oculus Dei super.* Esdr. V, 5. Sir. XXVII, 18. σκοποὶ καθήμενοι ἐπὶ μετεώρου ἐπισκοπῆς, speculatores in alta *specula* collocati, ubi ἐπισκοπὴ aeque ac σκοπὴ (Conf. *Stephani Thes.* l. gr. T. III. p. 823.), *ipsam speculam*, seu *locum excelsum*, *unde prospectatur*, notat. Lectionem cod. *Vatic.* ἐπὶ σκοπῆς antecedens formula ἐπὶ μετεώρου non admittere videtur. *Hesych.* ἐπισκοπὴ, ἐκδίκησις.

'ΕΠΙΣΚΟΠΗ' 'ΕΣΤΙ, *inspectio est*, *visitatio iudicialis est.* נִפְקַד Niph. Num. XVI, 29. εἰ δὲ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, si autem vulgari *poena* afficiantur. Ies. XXIV, 22. XXIX, 6. - סָכַן, *prodest.* Iob. XXXIV, 9. ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρὸς, h. e. non a Deo *beneficiis afficietur. Symm.* σωθήσεται. In textu hebr. legitur: *nullam utilitatem percipiet vir. Vulg. non placebit vir Deo.* - רָצָה, *beneplacitum habeo.* Iob. XXXIV, 9. καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου, ubi pro καὶ legere mallem κἂν, et ἐπισκοπῇ notionem *beneplaciti* et *gratiae* tribuere. Ἐπισκοπή μοι παρά τινος notat *gratia alicuius et favore fruor*, *habeo mihi aliquem propitium. Vulg. etiamsi cucurrerit cum eo.* Secutus est interpretem graecum, qui בִּרְצֹתוֹ a רָצָא aut רוּץ, *currere*, deduxit.

'ΕΠΙΣΚΟΠΗ'Ν ΠΟΙΕ'Ω et ΠΟΙΕ'ΟΜΑΙ, *inspicio*, *visito*, *curam gero.* סוֹד, *arcanum.* Iob. XXIX, 4. θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου. Verum quidem est, סוֹד interdum de *amicitia* et *intima familiaritate* dici, sed magis tamen vero accedere mihi videtur, LXX legisse סוּךְ, *tegere*, *obtegere.* Certe *Symmachus* h. l. voce περιφράσσειν usus est. - הָאִיר עֵינַיִם, *illumino oculos.* Prov. XXIX, 13. ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιεῖται, eius *curam habet*, providentiam suam exserit in defendendo oppresso. Formula hebr. de *laetandi materia*, *quam Deus praebet*, explicanda est. - הֵשִׂים תִּפְלָה Hiph. *pono insulsitatem.* Iob. XXIV, 12. ubi loco תִּפְלָה legerunt

תְּפִלָּה, *preces*, *ponere* seu *admittere preces*, sc. *afflictorum et oppressorum*. *Vulgatus*: *Deus inultum abire non patitur*. - פָּקַד, *visito*. Iob. VII, 18. ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ, *curam* eius habeas.

'ΕΠΙ'ΣΚΟΠΟΣ, *inspector*, *visitator*, *praefectus*, *praeses*. אֵל, *Deus*. Iob. XX, 29. - מֻפְקָד part. Hoph. *praefectus*. 2 Par. XXXIV, 12. 17. - נוֹגֵשׂ, *exactor*. Ies. LX, 17. - פְּקֻדָּה, *inspectio*. Num. IV, 16. 2 Reg. XI, 19. - פָּקִיד part. Pali. *praefectus*. Num. XXXI, 14. τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, *praefectis* exercitus, coll. 2 Reg. XI, 16. - פָּקִיד, idem. *Inc*. Gen. XLI, 34. LXX Iud. IX, 28. (ubi *imperatorem* notat. Conf. *Valckenarii Scholas in Actus Apostol.* I, 20. p. 332 sequ.) Neh. XI, 9. 14. 22. Sic et apud gentiles praesides s. praefectos urbium vel regionum ἐπισκόπους dictos esse ostendit *Dougtaeus* in *Anal. Sacr.* P. II. Ex. 95. p. 139. Vide et *Elsnerum* ad 1 Tim. III, 2. - צִיּוּנִים, *signa*, *monumenta*. *Aqu*. ac *Inc*. Ier. XXXI, 21. Legerunt sine dubio צוֹפִים a צָפָה, *speculari*. Ex coniectura *Montfauconi* uterque scripserat σκοποὺς vel κατασκόπους. Sap. I, 6. τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθὴς, cordis eius *spectator* verus. 1 Macc. I, 51. ἐπισκόπους, *curatores* rei, coll. *Ioseph*. *A*. *I*. XII, 5, 4. *Hesych*. ἐπίσκοπος, βασιλεὺς, ἐπήκοος, φύλαξ, ἐπόπτης, κατάσκοπος.

'ΕΠΙΣΟΒΕ'Ω, *abigo*. Sir. XXII, 21. βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινὰ, ἐπισοβεῖ αὐτά. Ita *Bielius Trommium* secutus, sed perperam: nam in omnibus codd. hucusque collatis ἀποσοβεῖ ibi legitur.

'ΕΠΙΣΟΣ, *similis*, etiam *aequalis*, *par*. Sirac. IX, 10. ubi cum ἐπίσης et ἔφισος in codd. permutatur. Ib. XXXI, 51. ἐπισον ζωῆς, *vitae accommodatum est*. *Complutensia* vertunt *additamentum vitae*: h. e. addit, adauget et producit vitam homini.

'ΕΠΙ'ΣΠΑΣΤΡΟΝ, *funis*, *quo aliquid attrahitur*, vel *velum*, *quod aditui alicui obducitur*. מָסָךְ, *tegumentum*. Ex. XXVI, 36. *Cyrillus* ad h. l. ἐπίσπ. ὀνομάζει τὸ τῆς θύρας περιτάνυσμα κ. τ. λ. *Procopius* autem funem intellegit, δι' οὗ συνήγετό τε καὶ ἡπλοῦτο τὸ καταπέτασμα. Num. IV, 27. *Samar*. Num. IV, 25. Legitur praeterea Exod. XXXV, 17. sec. *Compl*. ubi nihil ei in textu hebr. respondet. *Hesych*. ἐπίσπαστρον, βρόχον.

'ΕΠΙΣΠΑ'Ω, ἀομαι, *attraho*. *גּוּר in notione *terrendi*. *Aqu*. Prov. XXI, 7. ubi vel deduxit a גָּרַר, *traxit*, *attraxit*, vel respexit notionem *colligendi* ac *congregandi*, quam גּוּר quandoque habet. - מָשַׁךְ, *traho*. Ies. V, 18. οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας, qui poenas tanquam funibus attrahunt, h. e. provocant iudicia divina. *Suidas*: ἐπισπόμενος, ἐπακολουθῶν· ἐπισπώμενος δὲ προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων. - סָחַב, *traho*,

distraho. *Al.* 2 Sam. XVII, 13. – סָלַף Pih. *perverto.* *Symm.* Prov. XIII, 6. Bene quoad sensum. Nam *peiores reddit*, quod exhibent verba hebr., non differt sensu a verbis *attrahit peccatum*, aut *auget peccatorum numerum*, quod *Symmachus* posuit. Praeterea سلف est *praecessit*, سلّف, *praecedere fecit.* – שָׁאַב, *exhaurio.* Nah. III, 14. ἐπίσπασαι σεαυτῇ, h. e. duc aquam, sc. in s. ad munitiones tuas. Eodem quoque modo hebr. שָׁאַב intellegendum est. – תָּפַשׂ, *prehendo.* Gen. XXXIX, 12. Iudith. XII, 12. de *amoris commercio* vel *concubitu* adhibetur, ac cum ὁμιλεῖν permutatur. *Syrus* ibi usus est voce ܢܣܒ, quae de *familiaritate* ac *intima coniunctione* adhibetur. Sap. I, 12. μὴ ἐπισπᾶσθε ὄλεθρον ἔργοις χειρῶν ὑμῶν. In eadem *conciliandi* notione legitur quoque apud *Iosephum A. I.* IX, 8. p. 496. ed. *Hav.* Ibid. XIX, 3. ἕτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν, aliud *ceperunt* consilium. *Vulg. assumserunt.* 1 Macc. XIV, 1. τοῦ ἐπισπάσασθαι βοήθειαν αὐτῷ, ad *colligendas* sibi copias auxiliares. *Vulgatus: contrahere*, sensu lat. coll. *Cic. Att.* VIII, 12. uti apud nos quoque *zusammenziehen* sensu militari dicitur. 4 Macc. V, 1. ἐπισπᾶσθαι per *rapere* vertere mallem, quam cum interprete latino de *attractione praeputii* intellegere. Cf. v. 4. ubi per ἁρπάζεσθαι s. συναρπάζεσθαι explicatur.

*'ΕΠΙΣΠΑ'ΟΜΑΙ ΘΑ'ΝΑΤΟΝ, *attraho s. concilio mortem.* עָמַל sequ. לְ, *laboro*, et ex adiuncto, *labore efficio ac concilio mihi aliquid.* *Theod.* *Prov.* XVI, 26. ubi LXX habent ἐκβιάζεται ἑαυτῷ τὴν ἀπώλειαν. Bene quoad sensum.

'ΕΠΙΣΠΕΥ'ΔΩ, *festino*, *accelero*, *festinare facio.* הִבְהִיל Hiph. idem. Esth. VI, 14. ἐπισπεύδοντες ἐπὶ τὸν πότον, *propere ducentes* ad convivium. – מִהֵר Pih. idem. Prov. VI, 18. – רָדַף, *persequor.* *Symm.* Prov. XII, 11. 3 Esdr. I, 25.

'ΕΠΙΣΠΛΑΓΧΝΙ'ΖΟΜΑΙ, *misereor.* חָמַל, *clemens sum, parco.* *Symm.* Deut. XIII, 8. ἐπισπλαγχνισθήσῃ.

'ΕΠΙΣΠΟΥΔΑ'ΖΩ, *festino*, *accelero*, et ἐπισπουδάζομαι, *celeriter acquiror.* אוּץ, *festino retro.* Prov. XXI, 5. Gen. XIX, 15. sec. *Alex.* et *Coton.* – בָּהַל Pih. Prov. XX, 21. Sc. secuti sunt h. l. lectionem marginalem. *Properare pecuniam* legitur apud *Horat. Od.* III, 24. 62. pro *properando* vel *per scelus accumulare.* – *מֵהֶבֶל, *ex vanitate.* Prov. XIII, 11. ἐπισπουδαζομένη. *Vulg. festinata.* Ex sententia plerorumque legerunt literis transpositis מְבֹהָל a בָּהַל, *festinare.* Sed legerunt potius מְהֻבָּל part. Pyh. ab הָבַל, coll. arab. هبل, quod *festinare* notat. Conf. *Arnoldi Symb. Critt.* p. 96. – *נָצַח, *vinco*, etiam *urgeo.* 2 Par. XXXIV, 12. sec. *Compl.* seu *Inc. Int.* Adde *Lucian. Piscat.* p. 200. B.

'ΕΠΙΣΠΟΥΔΑΣΤΗ'Σ, *sollicitator*. מַדְהֵבָה foem. *aurea*. Ies. XIV, 4. Videntur nonnullis legisse מַרְהֵבָה, ut reponere quoque voluit *Michaelis*, praeeunte *Syro*, et collato ibid. XXX, 7. Sed non opus est; nam arab. دهب est *abigere, auferre*, ut multis exemplis docuit *Schultensius* in *Opp. min.* p. 265.

'ΕΠΙ'ΣΤΑΜΑΙ, *novi, scio*. דַּעַת, *scientia*. Prov. XV, 2. - הֵבִין Hiph. a בִּין, *intelligere*. Iob. XIV, 21. XXVIII, 20. - הִשְׂכִּיל Hiph. *intellego*. Deut. XXXII, 28. Ies. XLI, 20. - יָדַע. *Hebr. et οἱ λοιποὶ* Gen. XLVII, 6. LXX Ex. IV, 14. IX, 31. et alibi saepius. - נָצַר, *custodio*. Iob. VII, 19. ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν. In lingua *Arab.* (نظر) et *Aeth.* נָצַר notat *inspexit, adspexit*. - רָעָה, *pasco*. Prov. X, 21. Legerunt יֵדְעוּ pro יִרְעוּ, *pascent*. - *תָּעָה, *erro*. Prov. XIV, 22. Legerunt יֵדְעוּ, verbum non dissimilis quidem soni, sed dissimillimae significationis.

'ΕΠΙΣΤΑ'ΣΕΙΣ, *epistases*. שְׁפַתַּיִם, *lapides focarii*. Quidam *cremathras* esse dicunt. *Aquila* sec. ed. primam Ez. XL, 43. Sed lectio ipsa mihi est admodum suspecta. Suspicor legendum esse ἐπισπάσεις, *attractiones*, s. ἐπισπαστῆρες, nam vox hebr. notat *uncinos ferreos ad suspendendam carnem*. Fortasse tamen ἐπιστάσεις notat *ea quae apponuntur*, qualia sunt *lapides focarii*.

*'ΕΠΙΣΤΑΣΙ'Α, *mora in aliqua re, attenta consideratio, praefectura, cura*. הַצּוֹת, *rixando*, inf. a נָצָה. Num. XXVI, 9. ἐν τῇ ἐπιστασίᾳ sec. *Compl.* Videtur hic *Inc. Int.* ἐπιστασίαν in ea notione accepisse, ut sit i. q. ἐπισύστασις in cod. *Vat.*, *seditio, tumultus, coniuratio*. Certe paulo ante ibid. pro ἐπισυστάντες *Alex.* et *Compl.* etiam ἐπιστάντες habent. *Hesych.* ἐπιστασίαν, προστασίαν, παραμονήν.

'ΕΠΙ'ΣΤΑΣΙΣ, *aggressio, incursio*. 2 Macc. VI, 3. ἐπίστασις τῆς κακίας, *aggressio* malitiae. Significat ἐπίστασις h. l. *impetum, cum rei instamus*, h. e. *eam persequimur*. A nonnullis h. l. vertitur *praeceptum*.

*'ΕΠΙΣΤΑΤΕ'Ω, *praesum, praefectus sum*. 3 Esdr. VII, 2. ἐπεστάτουν τῶν ἱερῶν ἔργων, h. e. *templo exstruendo praeerant*. In textu Chald. Esr. VI, 14. בָּנַה exstat. *Polyaen. Stratag.* lib. V. c. 1. αὐτὸς ὑπέσχετο τοῦ ἔργου ἐπιστάτης ἂν γενέσθαι, ubi de templo Iovis ab Agrigentinis aedificando sermo est.

'ΕΠΙΣΤΑ'ΤΗΣ, *praefectus*. מְנַצֵּחַ, *praefectus*. 2 Par. II, 4. XXXIV, 13. - נָגִיד, *dux, princeps*. 2 Par. XXXI, 12. - נֹגֵשׂ, *exactor*. Exod. V, 14. - פָּקִיד, *praefectus*. 2 Reg. XXIV, 39. Ier. XXIX, 26. LII, 22. - רֹדֶה part. *dominator*. 1 Reg. V, 16. - *שֹׁטֵר, *praefectus, inspector*. *Symm.* Ios.

I, 10. ἐπιστάτας sec. *Procopium* in *Cat. Niceph.* p. 7. - שַׂר, *princeps.* Exod. I, 11. *Hesych.* ἐπιστάτης, ἐφέτης ἢ ἐπαίτης, ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι, ἢ ἐπίτροπος, ἢ διδάσκαλος, καὶ ὁ τακτικὸς, καὶ ὁ βραβευτὴς, καὶ ἄρχων τις Ἀθήνησι, καὶ ὁ ἐφεστηκώς.

*'ΕΠΙΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto ad, mitto literas, per literas certiorem facio,* aut *rogo.* שָׁלַח, idem. 1 Reg. V, 8. sec. cod. *Alex.* ubi vox ἐπιστέλλω non est in ἀποστέλλω mutanda, cum verosimile sit, Salomonem legatum cum literis misisse.

'ΕΠΙΣΤΗΘΙ'ΖΟΜΑΙ, *pectori alicuius incumbo.* הִתְרַפֵּק Hithp. *adhaereo.* *Al.* Cant. VIII, 5. ἐπιστηθιζομένη, ubi vide notas *L. Bos.*

'ΕΠΙΣΤΗ'ΜΗ, *scientia.* בִּינָה, *intellegentia.* Iob. XXXVIII, 36. Dan. I, 20. - רֵעַ. Iob. XXXII, 6. XXXVI, 3. - דַּעַת. Exod. XXXI, 3. XXXV, 29. Num. XXIV, 16. - הַשְׂכֵּל. Iob. XXXIV, 35. - דֵּעָה וְהַשְׂכֵּל. Ier. III, 15. - חָכְמָה, *sapientia.* Exod. XXXVI, 2. Ezech. XXVIII, 4. 5. 7. 17. - טַעַם, *sapor,* it. *consilium.* *Al.* Iob. XII, 20. - *מַדָּע. Dan. I, 17. et II, 21. sec. *Chis.* - שֹׁגֵג part. *errans.* Iob. XII, 16. Sine dubio existimavit, non commode dici posse Dei esse errantem, adeoque voci hebr. contrariam tribuit notionem. - שֵׂכֶל: שׂכל. 2 Par. II, 12. Neh. VIII, 10. - שִׂכְלוּת. Cohel. I, 17. - תְּבוּנָה. Exod. XXXVI, 1. Iob. XII, 12. 3 Esdr. VIII, 8. πολλὴν ἐπιστήμην περιεῖχεν, magnam *curam* et *diligentiam* adhibuit. *Vulg. magnam disciplinam obtinebat.* Sic ἐπισταμένως legitur apud *Hom. Il.* VII, 317. Sirac. XVII, 11. ἐπιστήμη est *lex Mosaica.* Ib. XIX, 22. ἐπιστήμη πονηρίας, peccatorum prudentia, h. e. scientia et ars nequitiam astute et maligne exercendi. In *Prol. Syr.* *studium* notat.

'ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙ'ΖΩ, *doceo.* הִשְׂכִּיל Hiph. *intellegere facio.* *Aqu. Symm.* Ies. LII, 13. ἐπιστημονισθήσεται.

*'ΕΠΙΣΤΗΜΟ'ΝΩΣ, *prudenter, intellegenter.* מַשְׂכִּיל part. Hiph. *intellegere faciens.* *Aqu. Symm.* Psalm. XLVI, 8. sec. *Vat.* Cf. *Repertor. Bibl. et Or. Literat.* T. XIV. p. 390. *Pollux Onom.* I, 157. V, 144.

'ΕΠΙΣΤΗΜΟ'ΟΜΑΙ, *scientiam admitto, erudior.* הִשְׂכִּיל Hiph. *intellegere facio,* etiam *intellego.* *Aqu.* Ps. II, 10. ἐπιστημώθητε. *Inc.* Ps. XCIII, 8.

'ΕΠΙΣΤΗΜΟ'Ω, ῶ, *doceo, intellegere facio.* הִשְׂכִּיל Hiph. *Aqu.* Ps. XXXI, 8. ἐπιστημώσω σε.

'ΕΠΙΣΤΗ'ΜΩΝ, *sciens, scientia praeditus, sapiens, peritus.* יָדוּעַ part. Pah. idem. Deut. I, 15. - נָבוֹן part. Niph. a בּוּן. Deut. I, 13. IV, 6. Ies. V, 21. - מַשְׂכִּיל. Dan. I, 4. sec. *Chis.* *Aqu.* Ps. XLIV, 1. LIII, 1. - מַשְׂכֶּלֶת part. foem. Hiph. *intellegens, prudens.* *Aqu.* et *Theod.* Prov. XIX, 14. *Hesych.* ἐπιστήμων, σοφός. *Suidas:* ἐπιστήμονος, τοῦ ἐμπείρου.

*'ΕΠΙΣΤΗ'ΡΙΓΜΑ, *fulcrum*, metaph. *columen, praesidium.* מִשְׁעָן, *scipio, cui quis innititur.* 2 Sam. XXII, 19. sec. *Vat.*

'ΕΠΙΣΤΗΡΙ'ΖΩ, Ι'ΖΟΜΑΙ, *stabilio, innitor.* *אֱמוּנָה, *fidelitas. Aqu.* (?) sec. cod. X. *Holm.* Ex. XVII, 12. ἐπεστηριγμέναι. Sic quoque, sed sine nomine Interpretis, cod. 57. Non male quoad sensum. Vide quoque s. στηρίζω. - הִתְרַפֵּק Hithp. *adhaereo.* Cant. VIII, 5. ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς, *recumbens* s. *innixa* super dilectum suum. رفق in Conj. VIIma notat *inniti alicui rei. Vulg. innixa.* Conf. *Schultensii Op. min.* p. 249. רָפַק in l. *aethiop. recumbere, accumbere* notat, et pro ἀνακλίνεσθαι ponitur in vers. *Aethiop.* Matth. VIII, 11. Vide supra s. v. ἐπιστηθίζομαι. - יָעַץ, *consilium do.* Ps. XXXI, 10. ἐπιστηριῶ ἐπί σε ὀφθαλμούς μου, *figam* in te oculos meos. *Vulg. firmabo super te oculos meos,* h. e. intenti in te erunt oculi mei. Variae sunt de hac versione Intt. sententiae. Secundum *Koehlerum* legerunt אֲעַצֵּה a rad. עָצָה, cui hanc significationem tribuerunt, coll. Prov. XVI, 30. Alii statuunt, ante עָלֶיךָ supplendum esse עֵינַיִם, quod Gen. XLIV, 27. et Ier. X, 4. additur, et supplevit h. l. *Syrus.* Nonnullis denique accepisse videntur, quasi esset a עוּז vel עָזַז, *robustus fuit*, nempe אָעִזָּה. Sed si cogitamus, arab. وغض propr. *stipandi* notionem habere, omnibus his coniecturis commode carere poterimus. - נִסְמַךְ : סָמַךְ, Kal et Niph. Οἱ λοιποὶ Ies. LIX, 16. LXX Iud. XVI, 30. ἐπεστηρίξατο ἐπ' αὐτοῖς, *innitebatur* illis. 2 Reg. XVIII, 21. ὃς ἂν ἐπιστηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτήν. Ies. XXXVI, 6. *Symm. et LXX* Ps. LXX, 7. - נָחַת, *descendo.* Ps. XXXVII, 2. ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. *Theodoretus* ad h. l. ἐπεστήριξας κ. τ. λ. ἐκ μεταφορᾶς τέθεικε τῶν αἰκιζομένων, καὶ πολλὰς ἐπιφερόντων πληγάς. Inde *Suidam* sua depromsisse in ἐπεστήριξας monet *Küsterus.* Inde quoque emendandus est *Hesychius*, apud quem perperam legitur: καὶ ἐπεστήρισας, ὠργίσθης, ἢ ἐπεστήριξας. Reponendum nempe *Bielio* videtur: Ἐπεστήριξας τὴν χεῖρά σου, ὠργίσθης. Sed ultimo verbo ἐπεστήριξας indicatur varietas lectionis in textu graeco, et ὠργίσθης exprimit phrasin ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. - נָכוֹן Niph. a כּוּן. Iud. XVI, 27. 30. - נִצַּב Niph. a יָצַב. Gen. XXVIII, 33. - נִשְׁעַן Niph. Iud. XVI, 27. 2 Sam. I, 6. - *עַל, *super. Theod.* et LXX Iud. XVI, 26. 29. Bene quoad sensum. — Vox ἐπεστήρικται apud *Inc. Int.* Hab. III, 4. quorsum referenda sit, incertum est. Fortasse legit שָׁם שָׁם.

'ΕΠΙΣΤΟΙΒΑ'ΖΩ, *constipo, congero.* עָרַךְ, *ordino.* Lev. I, 12. *Al.* Lev. I, 7. 8. Vide et Sir. VIII, 4. et *Eustath.* in *Od.* α', p. 6, 31.

'ΕΠΙΣΤΟΛΗ', *epistola.* אִגְּרָא chald. *epistola.* Esth. IV, 8. 11. V, 6. – אִגֶּרֶת, idem. 2 Par. XXX, 1. Neh. II, 7. Esth. IX, 26. – כְּלִי, *vas, instrumentum.* Ies. XVIII, 1. *Faber* ad *Harmarum* P. II. p. 125. coniicit, LXX loco בִּכְלֵי legisse כְּבָלֵי, quod sit *consutum, colligatum, complicatum,* a כָּבַל, *vincire. Doederleinius* ad h. l. mavult reponere ἐπὶ στολοῖς βιβλίνοις, *navigiis papyraceis,* quod mihi praeferendum videtur. – כְּתָב, *scriptura.* Esth. III, 14. – סֵפֶר, *liber.* Ies. XXXIX, 1. *Inc.* 2 Reg. XX, 12. – שִׂטְנָה, *accusatio.* Esdr. IV, 6. ubi ἐπιστολὴ *libellum actionis* notat. 1 Macc. VIII, 22. *instrumentum foederis.*

*'ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙ'Α, *expeditio.* 3 Macc. III, 14. ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενομένης ἡμῖν ἐπιστρατείας, post factam a nobis in Asiam *expeditionem. Xenoph. de expedit. Cyri* lib. II. c. 4. §. 1. Vide quoque infra s. v. ἐπιφάνεια.

'ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥ'Ω, *bellum infero, milito, expeditionem suscipio adversus aliquem.* צָבָא, idem. Ies. XXIX, 7. 8. XXXI, 4. Zach. XIV, 12. 2 Macc. XII, 27.

*'ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΠΕΔΕΥ'Ω, i. q. ἐπιστρατεύω, *castra moveo adversus aliquem.* Iudith. II, 21. sec. *Alex.* et *Vat.* ἐπεστρατοπέδευσεν, *castra metatus est.* Subst. ἐπιστρατοπεδεία, *locatio castrorum ex adverso hostis,* item: *expeditio, impetus hostilis,* a *Stephano* non notatum, reperitur apud *Polybium* lib. V. c. 76, 9. et I, 77, 7.

'ΕΠΙΣΤΡΕ'ΦΩ, *converto,* it. *revertor.* אָסַף, *colligo,* it. *recipio.* Ios. XX, 4. – בּוֹא, *venio.* 1 Reg. XXII, 27. – בָּחַן, *probo.* Mal. III, 10. ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ. Num deduxerunt a חָנָה, ar. حنى, *inclinavit, deflexit?* aut a בָּחַר? aut a פָּנָה, ut legerint פְּנוּ נָא? – דָּחַף, *impello.* In Niph. *festino,* h. l. *festinanter redeo.* Esth. VI, 12. ἐπέστρεψεν (sc. ἑαυτὸν) εἰς τὰ ἴδια, *revertebatur* domum. – הִבִּיט Hiph. a נָבַט, *intueor.* 1 Sam. XVI, 7. μὴ ἐπιστρέψῃς (sc. σεαυτὸν) εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ, ne *convertas te* ad faciem eius, h. e. ne *respicias* faciem eius. Ies. LXIII, 15. ubi tamen mihi admodum verosimile est pro ἐπίστρεψον legendum esse ἐπίβλεψον, quod *Aqu.* et *Symm.* habent. Thren. I, 13. ubi etiam nonnulli pro ἐπιστρέψατε reponere malunt ἐπιβλέψατε. – *הִכְנִיעַ Hiph. a כָּנַע, *incurvare facio. Inc.* Iob. XL, 7. sec. *Drusium* ἐπέστρεψε, quod tamen referre mallem ad sequens הֲדֹךְ, cuius loco legerit הֲדַר (hoc enim Syris id significat), vel הֲפֹךְ. – הָפַךְ, *verto, muto.* 1 Sam. IV, 20. X, 9. Dan. X, 16. sec. *Chis.* – *הִשְׁבִּית Hiph. a שָׁבַת, *cessare facio.* Dan. XI, 18. sec. *Chis.* N. L. – הֵשִׁיג Hiph. a נָשַׂג, *attingo.* 1 Sam. XIV, 27. – הֵשִׂים Hiph. a שׂוּם, *pono,* item: *converto.* Ezech. XXXV, 2. – הִשְׁלִיךְ Hiph. *proiicio.* 2 Sam. XX, 12. ubi ἐπιστρέφειν notionem Hiphil. habet, ut sit i. q. ἐπιῤῥίπτειν, qua voce h. l. alii usi sunt. –

*חָשַׁב, *cogito. Inc. Thren.* II, 8. sec. *Theodor. Cod. Norimb.* et ed. *Ald.* ἐπέστρεψε. Legit רָשַׁב, a rad. שׁוּב. - *יָשַׁב, *sedeo.* Iud. IX, 41. sec. *Oxon.* ἐπέστρεψεν, cuius versionis auctor יָשַׁב a verbo שׁוּב, *redire*, deducendum credidit. - נִגַּשׁ, Niph. *appropinquo.* Ier. XXX, 21. - נָהָה, *lamentor. Inc.* 1 Sam. VII, 2. ἐπέστρεψεν. Sermo ibi est de lamentatione recipiscentiae ac poenitentiae indice, de qua ἐπιστρέφειν πρὸς τὸν θεὸν saepius adhibetur. Conf. v. 5. et *Ioseph.* A. I. VI, 2, 1. Quod alii volunt conferendum esse arab. نهى, *perduci,* nullo exemplo probari potest. - נִכְנַע, Niph. *humilio me.* 2 Paral. XXXIII, 19. Sc. *humiliare* h. l. est *se convertere ad Deum.* - נָפַל, *cado.* 2 Reg. V, 21. 1 Par. XII, 19. ἐπιστρέψει (sc. ἑαυτὸν) πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, convertet se ad Dominum suum. - הֵסֵב : סָבַב, Kal et Hiph. *circumeo, circumdo.* Iud. XVIII, 23. 2 Reg. IX, 18. ἐπίστρεφε (sc. ἑαυτὸν) εἰς τὰ ὀπίσω μου, revertere post me. *Al.* Esdr. VI, 22. ἐπέστρεψε καρδίαν βασιλέως ἐπ' αὐτούς, *convertit* cor regis ad illos, h. e. animum regis Assur *propensum fecit* illis. Cf. Sir XLVIII, 10. et Luc. I, 17. et ad h. l. *L. Bos.* Adde 1 Par. X, 14. ubi ἐπιστρέφειν est vernaculum *zuwenden*, h. e. *efficere, ut aliquid ad aliquem perveniat.* - סָבִיב, *circumquaque.* 1 Sam. XIV, 21. ubi pro סָבִיב וְגַם legerunt סָבְבוּ גַּם, aut יָשְׁבוּ. Adde Ez. XLII, 17. 19. - סִפֵּר, Pih. *narro.* 1 Reg. XIII, 11. N. L. - פָּנָה, *respicio.* Genes. XXIV, 49. Exod. VII, 23. Num. XIV, 25. Adde Iud. XV, 4. ubi pro ἐπέστρεψε fortasse legendum συνέστρεψε. - *רָצָה, in Pih. et Hithp. *gratiam alicuius mihi conciliare studeo, ambio,* coll. 1 Sam. XXIX, 4. *Aqu.* Iob. XX, 10. Iam si ἐπιστρέφειν, *se convertere ad aliquem,* h. l. esset i. q. vernaculum: *sich an einen wenden*, h. e. *alicuius opem ac protectionem implorare, expetere sibi aliquid ab aliquo.*, nec incommoda nec aliena a textu hebr. dici posset haec versio. Quia tamen *Aquila* non amat tales formulas loquendi metaphoricas, statuere mallem, eum יְרַצּוּ derivasse a רוּץ, *currere, accurrere.* - שׁוּב : הֵשִׁיב, Kal et Hiph. *Symm.* et LXX Ps. LXVII, 23. pro הֵשִׁיב *Vulg. convertam. Theod.* Ier. XXXIV, 11. ubi notat *reducere e captivitate in patriam. Aqu.* sec. cod. *Mosqu.* Genes. III, 19. LXX Gen. VIII, 12. Iud. XIX, 3. ubi ἐπιστρέφειν τινὰ τινὶ est *reconciliare aliquem alicui.* Confer supra s. v. διαλλάσσω, 1 Sam. XXIII, 23. ἐπιστρέψατε, ubi nunc in *Hex. Montfauc.* legitur ἐπιτρέψατε, quod est merum vitium typographicum. Ibid. XXVI, 23. ubi ἐπιστρέφειν est *retribuere, remunerari,* quasi *redire facere ad aliquem. Symm.* ἀποδώσει. 2 Reg. III, 4. ἐ., *tributi loco aliquid dare.* 2 Chron. XII, 10. 11. οἱ ἐπιστρέφοντες, qui a *Theodoreto* in *Quaest.* T. I. p. 493. exponuntur οἱ τοῦ ναοῦ φύλακες. *Hesych.* ἐπίστροφος καὶ φροντίζων ἢ ἐπιμελητής. Adde *Suidam.* Ps. VII, 12. pro ἐπιστραφῇτε legen-

dum sine dubio est *ἐπιστραφήται*. Ps. LXXXIV, 9. Legerunt אֵלַי שָׁבַי. Ps. CXVIII, 79. Si lectio *ἐπιστρεψάτωσάν με* sana est; vel *πρὸς* supplendum erit ante *με*, quod quaedam exemplaria adiunctum habent, vel sic accipiendum: *convertant me*, h. e. *arguant*, *corrigant me*, *et ad rectam viam revocent*. Sed cum *Agellio* suspicor legendum *μοι*. *Vulg*. *convertantur mihi*, h. e. redeant ad me, scil. ad pristinam amicitiam et vitae consuetudinem, qui antea se subduxerant. Thren. II, 14. ubi pro *ἐπιστρέψαι* *Theodoretus* habet *ἀποστρέψαι*, rectius fortasse. Eodem modo Mal. II, 6. pro *ἐπέστρεψεν* forte legendum *ἀπέστρεψεν*. Sic certe *Vulgat. Syr. Arab.* — שׁוּב לָלֶכֶת, *redeo eundo*. 1 Reg. XIII, 17. — שׁוֹבָב, *aversus*. Ierem. III, 22. — שִׁלַּח, Pih. *dimitto*. Ies. XLV, 13. Habet *ἐπιστρέφειν* h. l. notionem Hiphilicam. — שָׁמַע, *audio*, etiam *obedio*. Ierem. XII, 17. XXXIV, 10. — *שָׁפַךְ, *effundo*. Dan. XI, 15. sec. *Chis*. ubi an sensum expresserint, aut vere legerint הָפַךְ, diiudicare nequeo. — שָׁקַר, *mentior*. *Incert.*, 1 Sam. XV, 29. ubi pro *ἐπιστρέψει* sine dubio reponendum erit *ἀποστρέψει*, quod vide supra. — תּוּב, chald. Dan. IV, 31. 33. — תְּשׁוּבָה, *reditus*. 2 Sam. XI, 1. 1 Reg. XX, 22. 26. 2 Paral. XXXVI, 10. *Iudith*. VI, 5. *ἐπιστρέφειν* secundum *Baduellum* est *in fugam vertere*. Sirac. XVII, 24. *ἐπιστρέφειν ἐπὶ κύριον* esse videtur i. q. *δεῖσθαι κατὰ πρόσωπον*, *preces facere pro remissione peccatorum*, *suppliciter veniam postulare*. Ibid. XVIII, 13. *emendare*, *reducere in rectam viam*. Sap. XVI, 7. ubi *ἐπιστρέφεσθαι* est *advertere se ad intuendum* s. *intueri*. Sap. XIX, 2. ubi pro *ἐπιστρέψαντες* legendum *ἐπιτρέψαντες*.

'ΕΠΙ'ΣΤΡΕΨΙΣ, *conversio*. מְשׁוּבָה, *aversio*. *Symmach*. Ier. III, 22. *τὰς ἐπιστρέψεις*. Scribendum sine dubio *ἀποστρέψεις*. *'Επιστρέφειν* et *ἀποστρέφειν* saepe invicem permutari, ex exemplis s. *ἐπιστρέφω* allatis luculenter apparet.

'ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ', *conversio*, *reditus*, it. *animi propensio*, *desiderium*, *summus amor*. *גֶּבֶא, *fossa*, *in qua aqua colligitur*. Ez. XLVII, 11. *ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ*. Legerunt וּבְבֹאוֹ, *et cum intrabit*, sc. *ripas*, h. e. *redibit*. — *מִשְׁפָּט, *ius*. Ez. XVIII, 27. ubi *facere iudicium* est *recte agere*, *se convertere ad Deum*. — שְׁבוּת, *captivitas*. *Theod*. Ier. XXXIII, 36. Significat hic *ἐπιστροφὴ* *reditum e captivitate*. Deduxit autem שְׁבוּת non a שָׁבָה, sed a שׁוּב, *redire*. — שׁוּב, infin. *reverti*. Ez. XLVII, 8. — תְּשׁוּקָה, *appetitus*. Cant. VII, 10. *ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ*, animi ipsius *propensio* erga me, seu: prae amore et mei desiderio totus in me convertitur, uti solent amantes fixis oculis amicas suas intueri. Confer *L. Bos. Exerc. in N. T.* p. 27. et *Fulleri Miscell. Sacr.* lib. III. c. 16. p. 368. Sir. XVIII, 21. *ἐπιστροφὴ* est *conversio ad Deum* sensu morali. *Vulg*. *conversatio*, quod est i. q. *conversio* apud *Senecam* Ep. 75. Ib. XL, 2. XLIX, 5.

'ΕΠΙΣΤΡΩΝΝΥ'Ω, *insterno, substerno.* הִתְפַּלֵּשׁ, Hithp. *voluto me.* Ezech. XXVII, 30. *σποδὸν ἐπιστρώσονται:* sensu eodem.

'ΕΠΙΣΤΥ'ΛΙΟΝ, *epistylium, ornamentum columnae superimpositum.* כֹּתֶרֶת, *cinctura, coronamentum*, quo aliquid, e. g. columna, undique cingitur. *Symm.* 1 Reg. VII, 16.

*'ΕΠΙΣΥΓΧΩΡΕ'Ω, *concedo, consentio.* Esther. V, 8. sec. *Vet. alt. ἐπισυγκεχώρηκέ σε ὁ βασιλεὺς ἀφανίσαι αὐτόν.*

'ΕΠΙΣΥΝΑ'ΓΩ, *congrego.* אָסַף, idem. Ies. LII, 2. Mich. IV, 11. Hab. II, 5. - הֵשִׁיב, Hiph. a שׁוּב, *redire facio, retraho.* Gen. XXXVIII, 29. - כִּנֵּס, Pih. *colligo, congrego.* Psalm. CXLVI, 2. - *כְּנַשׁ, chald. *congrego.* Dan. III, 2. sec. *Chis.* - אָלֵא, *plenus.* Ierem. XII, 6. Arab. ملا est *turba, conventus.* Conf. *Michaelis* in *Suppl.* p. 1504. - נוֹסַד, Niph. a יָסַד, *consulto.* Ps. XXX, 13. *ἐπισυναχθῆναι, convenire consultandi causa.* - *נִלְוָה, Niph. *copulor.* Dan. XI, 34. sec. *Chis.* Bene quoad sensum. - סָאַן, *confligo.* Ies. IX, 4. *ἐπισυνηγμένην δόλῳ.* Ita ex mera coniectura transtulisse mihi videntur, ignorantes nempe veram notionem vocis hebraicae. - צֹהַר, *fenestra.* Gen. VI, 16. *ἐπισυνάγων*, congregandis inter aedificandum animalibus et aliis ad vitam sustentandam necessariis. Aut legerunt צֹבֵר aut habuerunt pro participio verbi צָהַר, quod in l. arab. صهر *coniunxit* notat. Confer quoque *Schultens. Op. min.* p. 99. - קָבַץ, *colligo, congrego.* 1 Reg. XVIII, 20. Ps. CI, 23. CV, 45. - קָהַל, idem. 2 Par. XX, 27. 1 Macc. V, 53. ubi *ἐπισυνάγειν* est *receptum exercitus tueri.*

'ΕΠΙΣΥΝΑΓΩΓΗ', *congregatio.* 2 Macc. II, 7. *ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ θεὸς τὴν ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ,* ex hebraismo, pro: donec congreget Deus populum.

'ΕΠΙΣΥΝΕ'ΧΩ, *insuper mecum teneo, habeo, contineo, continenter habeo.* 3 Esdr. IX, 17.

'ΕΠΙΣΥΝΙ'ΣΤΗΜΙ, *insurgo adversus aliquem, conspiro.* הִגִּיר, Hiph. a נָגַר, *indico.* Ier. XX, 10. Derivarunt a גָּדַד, vel גּוּר, quod notat *turmatim convenire,* ac videtur convenientius. - הִקְהִיל, Hiph. *congrego.* Num. XVI, 19. - נוֹעַד, Niph. a יָעַד, *convenio.* Num. XIV, 35. - נִצָּה, Niph. *rixor,* item *rebello,* Num. XXVI, 9. - סַלּוֹן, *spina.* Ez. II, 6. Fortasse deduxerunt a סָלַל, *aggerare, cumulare.* - עָמַד sequ. עַל. *Al.* Lev. XIX, 16.

'ΕΠΙΣΥΣΚΕΥΑ'ΖΩ, *vasa colligo, spolio.* נִצֵּל, Pih. *eripio. Al.* et LXX sec. *Compl.* Exod. III, 22. *ἐπισυσκευάσατε,* ubi vide var. lectt. in ed. *Bosiana* notatas.

'ΕΠΙΣΥ'ΣΤΑΣΙΣ, *coitio, qua plures in aliquem insurgunt, conspiratio, tumultus.* הַצּוֹת, inf. Hiph. a נָצָה, *rixas*

movendo. Num. XXVI, 9. *ἐν τῇ ἐπισυστάσει τοῦ κυρίου*, in *coitione* adversus Dominum. - עֵדָה, *congregatio.* Num. XVI, 40. 3 Esdr. V, 90. *ἐπισυστάσεις ποιούμενοι*, *tumultus* excitantes. Ita et Act. XXIV, 12. et apud *Iosephum* c. *Apion.* pag. 1045. Vide *L. Bos. anim.* ad SS. GG. p. 117.

'ΕΠΙΣΥΣΤΡΕ'ΦΩ, *congrego*, *convoco.* קָהַל, idem. Num. XVI, 42. Vide et 1 Macc. XIV, 44. *ἐπισυστρέψαι συστροφὴν*, *coetus factiosos agitare.*

'ΕΠΙΣΥ'ΣΧΕΣΙΣ, *retentio.* עֲצֶרֶת, idem. *Inc.* Levit. XXIII, 36.

'ΕΠΙΣΦΑΛΗ'Σ, *lubricus*, *periculosus.* Sap. IX, 14. *Hes.* *ἐπισφαλὴς*, *βλαβερὸς*, *ἐπικίνδυνος.*

'ΕΠΙΣΦΑΛΩ~Σ, *lubrice*, *periculose.* Sap. IV, 4.

*'*ΕΠΙΣΦΗΝΟ'Ω*, *insuper obstruo et obturo cuneo.* נָעַל, *obsero.* Iud. III, 34. sec. cod. 75. *Holm.* *ἐπιεσφήνωσεν.* Ita enim legendum loco *ἐπιεσφίνωσεν.*

'ΕΠΙΣΦΡΑΓΙ'ΖΩ, *obsigno.* חָתַם, idem. Neh. IX, 38.

'ΕΠΙ'ΣΧΕΣΙΣ, *retentio.* מַעְצוֹר, *restrictio.* *Aqu.* 1 Sam. XIV, 6. - עֲצֶרֶת, *retentio.* *Samar.* Num. XXIX, 35. sec. *Schol.* ed. *Bos.* ubi vid. *Montf.* *Incert.* Lev. XXIII, 36. *Aqu.* Deut. XVI, 8.

'ΕΠΙΣΧΥ'Ω, vel *Υ'ΝΩ*, *invalesco*, *praevaleo.* Sirac. XXIX, 1. *ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτοῦ*, *qui manu sua praevalet*, h. e. *qui multum largitur.* Conf. *Spicil.* I. p. 52. seq. 1 Macc. VI, 6. *ἐπίσχυσαν ὅπλοις καὶ δυνάμει*, *invaluerunt* armis et potentia.

*'*ΕΠΙ'ΣΧΩ*, *cohibeo.* חָדַל, *desisto.* Iud. XX, 28. *ἢ ἐπισχῶμεν*, aut *desistamus a pugna.* Ita *Oxon.* sed alii *κοπάσωμεν* habent.

'ΕΠΙΣΩΡΕΥ'Ω, *coacervo*, *accumulo.* דֶּגֶל, *vexillum.* *Symm.* Cant. II, 4. *ἐπισωρεύσατε.* Legit ex nonnullorum sententia דִּגְרוּ a דָּגַר, *collegit*, *congregavit*, aut, quod magis placet, דִּגְלוּ, imp. Kal, ut sensum exprimere voluerit. Nam ad signa militaria se congregare solent milites, et ibi tuti esse. - חָתַם, *obsigno.* *Symm.* Iob. XIV, 17. Sed ibi non tam voci חָתַם, quam formulae חָתַם בִּצְרוֹר, *signare in fasciculo* (*Vulg.* *quasi in sacculo*), respondet. Adde *Schol. Aristoph.* *Pac.* 224.

'ΕΠΙΤΑΓΗ', *mandatum*, *praeceptum.* חֹק, *statutum.* Dan. III, 16. sec. *Chis.* *Symm.* Mich. VII, 11. Vide et Sap. XIV, 16. XVIII, 16. ubi aeque ac XIX, 6. *ἐπιταγὴ* *poenam* notat, *quae ab omnipotentis manu proficiscitur.* Quae observatio an illustrationi loci Paulini Tit. II, 15. inserviat, aliis diiudicandum relinquo.

'ΕΠΙ'ΤΑΓΜΑ, *praeceptum.* אוֹר, *lumen.* *Symm.* Iob. XXV, 3. Scil. quemadmodum *illuminare docere* notat apud Hebraeos, ita etiam *lumen Dei* eius *religionem ac praecepta* significat.

'ΕΠΙΤΑΡΑ'ΣΣΩ, *conturbo*, *perturbo*, *confundo*. 2 Macc. IX, 24.

'ΕΠΙ'ΤΑΣΙΣ, *intentio*, metaph. *amplificatio*, *incrementum*. Sap. XIV, 18. *εἰς ἐπίτασιν θρησκείας*, *ut cultus eo maior redderetur*.

'ΕΠΙΤΑ'ΣΣΩ vel *ΤΤΩ*, *praecipio*, *mando*, *ordino*, *colloco*. *אָמַר, *dico*, *praecipio*. Dan. I, 18. et II, 2. 46. sec. *Chis.* - *בָּחַר, *eligo*. *Inc.* 2 Sam. XIX, 38. ubi *ἐπιτάσσειν τὶ τινὶ optare*, *rogare*, *petere ab aliquo* significat. Qui enim aliquid ab altero petit, iniungit ei quasi ac praecipit, ut certum bonorum genus sibi conferat. - חָקַק, quod etiam *statuere*, *decernere*, *leges ferre* notat. Iud. V, 14. - יָסַר, Pih. *fundo*, *statuo*. Esth. I, 8. - פָּקַד, *dilegenter et accuratus inspicio*, item *mando*. *Inc.* 1 Sam. XXV, 15. ubi *ἐπιτάσσειν* notat *inique ac severe alicui imperare*. - צָוָה, Pih. Gen. XLIX, 32. Esth. III, 12. - *קוּם. Ps. CVI, 29. יָקֵם, *stare fecit*, *ἐπέταξεν*. Non videntur legisse יָקֵן a קָנָה, ut nonnullis placuit, sed libere verterunt, sensu tamen eodem. Sermo enim ibi est de tempestate, quae iussu divino tranquillatur, unde etiam in sequentibus additur: *καὶ ἔστη*. - רְשַׁם, chald. *consigno*, *exaro*. Dan. VI, 9. Libere transtulit. - בְּשֵׁם, *in nomine*, h. e. *iussu et mandato*. Esther. VIII, 9. Tob. III, 15. *ἐπίταξον ἐπιβλέψαι εἰς με*, *velis* me respicere, s. respicee me. Ib. v. 6. VIII, 7. 3 Esdr. V, 51. hebr. כָּתַב Esdr. III, 4. 3 Esdr. II, 26. 28. chald. שׂוּם טְעֵם Esdr. IV, 19. 21. 1 Macc. IV, 61. *ἐπέταξεν ἐκεῖ δύναμιν*, *collocabat* ibi exercitum. Vide et 1 Macc. VI, 50.

'ΕΠΙΤΑ'ΦΙΟΝ, *epitaphium*, *carmen sepulcrale* s. *inscriptio sepulcralis*. 4 Macc. XVII, 8. Vide *Suidam* s. h. v.

'ΕΠΙΤΕΙ'ΝΩ, *intendo*, *extendo*, *augeo*. כָּמַהּ, *desiderio teneor*. *Aqu.* Psalm. LXII, 2. *ἐπετάθη*, *extendit se*, nempe *prae nimio desiderio*. Tunc non opus erit statuere, eum *ἐπιποθεῖ σου* scripsisse. - פָּרַשׂ, *extendo*. *Theodot.* Iob. XI, 13. *ἐπέτασας*. - *רָפַף, *palpito*, *motito alas*. Iob. XXVI, 11. sec. *Vat.* *ἐπετάσθησαν*. Fortasse legendum *ἀπεστάθησαν*. Praeterea legitur Dan. VII, 6. sec. *Chis.* *ἐπίτεινον ἐπάνω αὐτοῦ*, quae verba chald. עַל־גַּבַּהּ, *super dorso eius*, respondere videntur. Sap. XVI, 24. ubi res creatae dicuntur *ἐπιτείνεσθαι*, *intendi*, seu: *maiores vires accipere* (nam opponitur *ἀνίεσθαι*) in poenam peccatorum, metaphora ab arcu petita. 4 Macc. III, 11. *ἐπιτείνουσα*, *incessens*. Ibid. XV, 23. *Hesych.* *ἐπιτεῖναι*, *μεγαλῦναι*, *μακρῦναι*. Idem: *ἐπιτείνεται*, *ἐπὶ τῷ ὄντι πλεονάζει*, *ἢ αὔξει*, *ἢ εἰς ἐπίδοσιν ἄγεται*.

'ΕΠΙΤΕΛΕ'Ω, *perficio*. בָּצַע, Pih. *abscindo*, *abrumpo*, metaph. *finio*, *absolvo*. Zach. IV, 9. - *גָּמַר, *perficio*. *Duo incerti* Psalm. CXXXVII, 8. - דָּחַף, *impello*. Esth. VIII, 14. Sensum expresserunt. - *הֵכִין, Hiph. a כּוּן, *stabilio*. *Symm.*

Ier. XXXIII, 2. - זְמַן, *tempus*, *condictum*. Esther. IX, 27. N. L. כַּלֵּה, Pih. 1 Sam. III, 12. ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω, incipiam et perficiam. Adde Dan. XI, 16. sec. *Chis*. - *כּוּן. *Symm*. Ps. LXXXIX, 15. ubi sensum secutus est. - עָשָׂה, *facio*. Iud. XX, 10. *Symm*. Gen. XVIII, 21. *Al*. Iud. XI, 39. - פָּעַל, *operor*. Num. XXIII, 23. - קִטֵּר, Pih. *adoleo*. Lev. VI, 22. Num loco ἐπιτελεσθήσεται fortasse legendum ἐπιτεθήσεται? aut voci ἐπιτελέω subiecerunt notionem, quam simplex τελέω habet, ut sit *consecrare Deo?* 3 Esdr. VI, 4. ubi ἐπιτελεῖν *aedificare* notat, coll. VIII, 15. et 16. ubi chald. עֲבַר Esdr. VII, 18. respondet.

*'ΕΠΙΤΕ'ΛΛΩ, *orior*. 3 Macc. V, 29. εἰς τὴν ἐπιτέλλουσαν ἡμέραν, die *illucescente*. *Phrynichus* pag. 48. ed. *Pauw*. ἀνατέλλειν affirmat dici de sole, ἐπιτέλλειν vero de Cane aut Orione aut alia quavis stella; quemadmodum hoc verbum de *ortu siderum* usurpavit *Polybius* IX, 15, 9. *Zonaras Lexic*. col. 846. ἐπιτέλλων, ἀνατέλλων. Idem: ἐπιτείλας, ἀνατείλας.

'ΕΠΙΤΕ'ΜΝΩ, *disseco*, *contraho*, *abbrevio*. 2 Maccab. II, 24. δι' ἑνὸς συντάγματος ἐπιτεμεῖν, in uno volumine *abbreviare*. Ib. v. 33. τὴν ἱστορίαν ἐπιτεμεῖν.

'ΕΠΙΤΕΡΠΗ'Σ, *delectabilis*, *iucundus*. 2 Macc. XV, 40. ἐπιτερπῆ χάριν.

'ΕΠΙΤΗ'ΔΕΙΟΣ, *aptus*, *idoneus*, *utilis*. 1 Par. XXVIII, 2. ubi nihil est in textu hebr. Sap. IV, 5. εἰς οὐδὲν ἐπιτήδειος, ad nihil *utilis*. 1 Maccab. IV, 46. ἐν τόπῳ ἐπιτηδείῳ, in loco *idoneo*. Ib. XIII, 30. XIV, 34. 2 Macc. II, 30. 3 Macc. VI, 30. *Hesych*. ἐπιτήδειον, ἕτοιμον, ὠφέλιμον.

'ΕΠΙ'ΤΗΔΕΣ, *studio*, *de industria*. לַמּוֹעֵד, *in condictum conventum*. *Symm*. 1 Sam. IX, 24. ὅτι ἐπίτηδες τετήρηταί σοι, quoniam *de industria* asservatum tibi est. *Suidas*: ἐπίτηδες, ἐκ σπουδῆς. Idem hoc fragmentum antiqui auctoris subiungit: Οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν.

'ΕΠΙΤΗ'ΔΕΥΜΑ, *institutum*, *studium*, *molimen*, *opus*, *factum*, etiam *id*, *quod studiose sectamur*. גִּלּוּלִים, plur. *dii stercorei* s. *idola*, quae, quia sunt ab hominibus inventa, ἐπιτηδεύματα dicuntur. 1 Reg. XV, 12. Ez. VI, 9. XIV, 6. XX, 7. 8. - מַעֲלָלִים, plur. *actiones*. Deut. XXVIII, 29. Iud. II, 19. Ps. XXVII, 5. ubi ἐπιτηδεύματα notat *ex industria*, *considerate*, *malitiose excogitata*. *Aqu*. Ies. III, 8. *Aqu*. *Symm*. Hos. VI, 2. De *institutis* et *factis nefariis*, seu *sceleribus* legitur apud *Aquilam* Hos. V, 4. et cap. VII, 2. etiam apud *Symmachum*, ubi in *Vers. Quint*. ipsum nomen formae ἀσεβήματα habetur. - דְּרָכִים וּמַעֲלָלִים, *viae et actiones*. Ierem. XXIII, 22. - מוֹעֵצוֹת, plur. *consultationes*. Ps. LXXX, 10. - מַעֲשֶׂה, *factum*, *opus*. Lev. XVIII, 3. - עֲלִילָה, *actio*, *opus*. 1 Sam. II, 3. 1 Par. XVI, 8. Psalm. IX, 11. ubi ἐπιτηδεύματα sunt *artes et machinae astu adinventae*, vel *simulacra et*

idola studio et figmento hominum excogitata. - עוֹלֵל, *puerulus.* Mich. II, 9. Legerunt עַל־מַעַלְלֵיהֶם loco עֹלָלֶיהָ־מֵעַל. - צַעַד, *gressus.* Iob. XIV, 16. - שְׁרִירוּת, *speculatio.* Ps. LXXX, 10. - תּוֹעֵבָה, *abominatio.* Ezech. VIII, 15. Sir. IX, 4. μήποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶς, ne forte *illecebris eius et malis artibus* capiaris: ubi in quibusdam libris est ἐπιχειρήμασιν. Hinc *Lex. Cyrilli MS. Brem.* τὰ ἐπιτηδεύματα, τὰ ἐπιχειρήματα. *Hesych.* ἐπιτήδευμα, ἐπίνοια, ἔργον, ποίημα. *Lexic. Vet.* 'Επιτήδευμα, *institutum, inceptum, studium, professio.*

*'ΕΠΙΤΗΔΕΥ'ΜΑΤΑ ΠΟΝΗΡΑ'. מַעֲלָלִים, *opera. Aqu. Theod.* Ier. XXI, 14.

'ΕΠΙΤΗΔΕΥ'Ω, *studeo, machinor, studiose sector.* בָּעַל בַּת, *in uxorem duco filiam.* Mal. II, 11. ἐπετήδευσεν εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους, *studiose sectatus est* deos alienos. Nam hanc significationem habet h. l. ἐπιτηδεύειν εἴς τινα, vel ἐπί τινι (Vide var. lect.), metaphorice si sumitur, ac multam elegantiam inde habet, quoniam ἐπιτηδεύειν quoque est *necessitudinem* vel *affinitatem contrahere,* unde ἐπιτήδειοι interdum sunt *necessarii, affines, consanguinei.* Sap. XIX, 13. χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν, gravius erga peregrinos odium *exercuerunt.* Conf. supra s. v. βδελυρία. 3 Macc. II, 14. ubi *machinari* et *conari* notat.

'ΕΠΙΤΗΡΕ'Ω, *observo, insidior.* שָׁמַר, idem. *Symm.* Ps. LXX, 10.

*'ΕΠΙΤΗ'ΡΗΣΙΣ, *observatio, insidiae.* תְּרָפִים, *simulacra, quae de rebus dubiis et occultis percontari et consulere solebant. Inc.* 1 Sam. XV, 23. Sed vox haec referenda potius est ad אָוֶן, quod interdum quoque *consilia prava, machinationes, insidias structas* aut *struendas* notat. Vide supra s. v. ἀνθυφαίρεσις. *Zimmermanno* post ἐπιτήρησιν omissum videtur τῶν οἰωνῶν.

'ΕΠΙΤΙ'ΘΗΜΙ, *impono,* et med. ἐπιτίθεμαι, *mihi propono, irruptionem facio, adorior, invado, conspirationem facio, conspiro, adamo, amasium* et *amasiam ago.* גּוּר, *congrego me,* sequ. עַל. Ps. LVIII, 3. ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοὶ, *invadebant* me robusti. - הֵנִיחַ, Hiph. a נוּחַ, *colloco.* Num. XVII, 2. sec. *Compl.* ubi tamen fortasse loco ἐπέθηκε reponendum est ἀπέθηκε, ut reliqui libri habent. 1 Sam. VI, 18. 1 Reg. XIII, 29. Ez. XL, 45. *Aqu.* Ps. XXXVII, 2. sec. *Catenam PP. GG.* T. I. p. 700. ἐπέθηκας. *Glossa Cod. Vat.* ἐπέθηκας, ἐπεσκέπασας. - הֵנִיף, Hiph. a נוּף, *agito.* Lev. VII, 20. Num. V, 25. (ἐπιθήσει. Scripsit fortasse ἐπιθύσει.) 2 Reg. V, 11. - הֵסַב, Hiph. a סָבַב, *converto.* 2 Reg. XXIV, 17. - הִקְטִיר, *adoleo.* Exod. XXIX, 13. Lev. I, 9. 17. (ubi fortasse loco ἐπιθήσει recipienda est lectio *Complut.* ἐπιθύσει.) II, 2. *Inc.* Lev. II, 16. - *הֵרִים, Hiph. a רוּם, *tollo, attollo.* Ez. XXI, 26. Sed plures et meliores libri pro ἐπέθου legunt ibi

ἀπόθου. - הִרְכִּיב, Hiph. *vehendum impono.* 1 Paral. XIII, 7. Hos. X, 10. sec. *Compl. Symm.* 2 Sam. VI, 3. - הִשְׁחִית, Hiph. *perdo.* Ierem. XLIX, 8. ἐπιθήσουσι, *iniiciendo corrumpent.* - הֵשִׁית, Hiph. a שׁוּת, *pono.* Genes. XLVIII, 12. sec. *Compl.* Ruth. III, 15. - הִתְנַפֵּל, Hithp. *irruo.* Gen. XLIII, 18. τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, ut calumniose deferat, et *aggrediatur* nos. - הוֹתֵת, Pih. ab הָתַת, *prava molior, insidior.* Arab. هات pro هوّت, *intulit malum, grassatus est.* Psalm. LXI, 3. ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; quousque *insidias paratis* in hominem? - זוּד: הֵזִיד, Kal et Hiph. *superbe ago.* Ex. XVIII, 11. ἐπέθεντο αὐτοῖς, *invaserunt* illos. Ibid. XXI, 14. ἐὰν δέ τις ἐπιθῆται τὸν πλησίον ἀποκτεῖναι, si autem aliquis proximum *invadat* ad occidendum. *Tychsen.* in *tentam.* p. 85. putat, LXX hariolatos esse יָשִׁית. Aliis videtur hic observata significatio verbi arab. حبش, *addidit.* - חָבַשׁ, *obligo, medeor. Symm.* Iob. V, 18. ἐπιθήσει. Lege ἐπιδήσει, ab ἐπιδέω. - יָזַם, *cogito.* Gen. XI, 6. ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν, quaecunque sibi *proposuerint* facere: ubi *Schol.* ed. *Rom.* ὅθεν ἐννοηθήσονται. Idem quoque vocem hebr. significare docet arabismus, ubi وزم est *ligare,* inde *obstringere se ad aliquid.* Secundum *Tychsenium* שׂוּם, *ponere,* cogitarunt. - יָצַק, *fundo.* Exod. XXXVIII, 5. Ies. XLIV, 5. *Al.* Iob. XXXVI, 27. ἐπιθήσονται. - יָקֹשׁ, *laqueum tendo.* Ier. L, 24. ἐπιθήσονταί σοι, *insidias tibi struent.* Conf. *Lexic. N. T.* s. h. v. - לָקַח, *accipio.* Lev. IV, 25. ubi non solum τῷ לָקַח, sed etiam τῷ נָתַן respondet. Idem valet de loco Num. VI, 18. - נִיב, *proventus.* Mal. I, 12. τὰ ἐπιτιθέμενα. In mente habuisse videntur vocem נוף in sacris usitatam, aut pro נִיבוֹ legerunt נָבוֹ, et acceperunt pro נָבָא, quasi esset praeter. Niph. a בּוֹא: *quod adducitur super mensam,* h. e. *quod illi superimponitur. Chald. dona.* Recte quoad sententiam. Sermo enim ibi est de sacrificiis Deo oblatis. - נָשָׂא, *fero, porto.* Genes. XLII, 26. - נָתַן, *do.* Exod. XXV, 12. 20. 26. 30. et alibi saepius. - סָמַךְ, *nitor, fulcio.* Exod. XXIX, 10. Lev. I, 4. III, 2. - עָגַב, *adamo.* Ez. XXIII, 5. ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, *amasiam egit* cum amatoribus suis. Vide et v. 7. 9. 12. ac confer s. v. ἐπίθεσις. - עָלָה: הֶעֱלָה, Kal et Hiph. *ascendo, accendo.* Exod. XXV, 37. Num. VIII, 3. 1 Sam. VI, 7. - עָמַס, *onero.* Gen. XLIV, 13. *Inc.* Lev. I, 7. - עָרַךְ, *ordino.* Gen. XXII, 9. Lev. I, 7. et 8. ubi cum ἐπιστοιβάζω et στοιβάζω in codd. permutatur. - עָשָׂה, *facio.* Ex. XXV, 18. XXXVI, 34. XXXVII, 7. - *עָשָׂה הַמִּסְפָּחוֹת, *facio velamina. Hebr. Int.* Ezech. XIII, 18. - פָּרַשׂ, *expando.* Num. IV, 11. et 13. - פָּשַׁט, *irruo.* 1 Sam. XXIII, 27. ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν,

irruptionem fecerunt in terram. *Inc.* 1 Sam. XXVII, 8. 2 Par. XXV, 13. et XXVIII, 18. Sic apud *Diodor. Sic.* lib. III. p. 199. *νυκτὸς ἐπιθέσθαι, noctu irruptionem facere.* - קָשַׁר, *conspiro, coniurationem facio.* 2 Par. XXIV, 21. 25. *ἐπέθεντο αὐτῷ, coniurationem* contra illum *faciebant.* Ita et apud *Phil.* lib. *Quod quivis liber sit probus* p. 605. *εἷς τῶν ἐπιτιθεμένων τῷ Ἰουλίῳ Καίσαρι Βροῦτος.* 2 Par. XXIV, 26. *οἱ ἐπιτιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν*, qui *coniurationem* contra illum *faciebant.* Vide et 2 Par. XXXIII, 25. - קֶשֶׁר, *coniuratio.* 2 Par. XXIII, 13. - רִמָּה, Pih. *fallo, decipio. Symm.* aut potius *Aquila* Genes. XXIX, 25. *ἐπέθου με, fefellisti* me. Idem 1 Sam. XXVIII, 2. *ἐπέθου μοι.* - שִׁית, Pih. *dispono.* Ps. XX, 5. *Symm.* Psalm. LXXXVIII, 20. - שׂוּם שִׂים, Kal et Hiph. *pono. Symmach.* 1 Sam. XV, 2. ubi tamen non tam voci שׂוּם, quam formulae שׂוּם בַּדֶּרֶךְ sequ. ל respondet, quae itidem respondet vernaculae: *einem etwas in den Weg legen*, h. e. *adoriri aliquem, hostiliter aliquem tractare. Symm.* Iob. XXIII, 6. *μόνον αὐτὸς μὴ ἐπιτιθέσθω μοι*, solummodo ipse ne *imponat* mihi. *Vulgatus* bene quoad sensum: *nec magnitudinis suae mole me premat. Aqu. et LXX sec. Compl.* Iob. I, 17. *ἐπέθηκαν.* Sed *Olympiodorus* in *Catena PP. GG.* p. 43. habet *ἔθηκαν καθ' ἡμῶν.* LXX Gen. XXVIII, 11. ubi tamen pro *ἐπέθηκεν*, quod habet cod. *Alex.*, legere mallem *ὑπέθηκεν*, coll. v. 18. ubi etiam, ut h. l., in codd. cum *τίθημι* permutatur. Ex III, 22. 2 Sam. XIII, 19. *ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς*, imponebat manus suas super caput suum, quod fiebat in signum luctus. Conf. Ierem. II, 37. et *Eurip. Phoen.* v. 1359. sequ. - שִׁית, *pono. Al.* Ps. III, 2. *τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι*, circumcirca *invadentes* me. Sic et *Herodot.* lib. I. c. 26. et 102. 177. Adde *Philostrat.* de *vit. Apoll. Tyan.* l. V. c. 35. p. 219. Praeterea legitur Mal. I, 7. in fine, ubi verbis *καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουθενώσατε* nihil respondet in textu hebr. et pro quibus in *Vers. Arab.* rectius legitur: *καὶ βρώματα τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενωμένα.* Sunt autem haec verba addita et transsumta ex v. 12. h. cap.

'ΕΠΙΤΙΜΑ'Ω, *increpo, reprehendo, obiurgo, interminor, additis minis praecipio.* נָצַר, idem. *Inc.* sec. cod. *Norimb.* Ier. XXIX, 27. *Aqu.* Ies. XVII, 13. *ἐπιτιμήσει ἐν αὐτῷ.* LXX Gen. XXXVII, 9. *ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, obiurgabat* illum pater eius. Ps. CV, 10. *ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, increpabat* mare rubrum, vel: *cum severa quasi interminatione praecepit* mari rubro. Zach. III, 2. - הִטִּיף, Hiph. a נָטַף, *stillo. Symm.* Mich. II, 6. *ἐπιτιμᾶτε.* נָטַף in I. et IV. Coniug. apud Arabes notat quoque *accusare, reprehendere.* - עָצַב, *dolore afficio. Inc.* 1 Reg. I, 6. *ἐπετίμησεν*, ubi LXX *ἀποκωλύειν* habent. Vel libere vertit, vel loco עצב legit עָצַר.

'ΕΠΙΤΙ'ΜΗΣΙΣ, *increpatio, obiurgatio:* גְּעָרָה, idem. *Aqu.* Ps. LXXV, 7. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XIII, 8. LXX Iob. XXVI, 11. Ps. XVII, 18. CIII, 8. - מִגְעֶרֶת, idem. *Aqu.* Deut. XXVIII, 20.

'ΕΠΙΤΙΜΙ'Α, *increpatio, mulcta, poena, supplicium.* Sap. III, 16. ἀσεβεῖς, καθὰ ἐλογίσαντο, ἕξουσιν ἐπιτιμίαν, impii iuxta ea, quae moliti sunt, *punientur.* Confer *Lexic. N. T.* s. h. v.

'ΕΠΙΤΙ'ΜΙΟΝ (τὸ), scil. πρᾶγμα, *res obiurgatione vel poena digna, peccatum, culpa,* it. *mulcta, poena.* (*Alciphr.* III, 32. *Philo lib. de Cain.* pag. 525. Conf. *Intt.* ad *Lucian. de mercede conductis* c. 4.) Sir. VIII, 8. πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίοις, omnes sumus in *culpa,* s. *peccatores.* Ibid. IX, 5. μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς, quae verba *Bielius* transtulit: ne offendiculum capias peccatis eius; sed rectius, ut mihi videtur, *Vulgatus: ne forte scandalizeris in decore eius,* sc. decore aetatis florentis et formae, ac elegantia vestium et cultus. 'Επιτίμιον enim vi etymologiae *omne* notat, *quod est praestans* (unde etiam τὰ ἐπιτίμια interdum *praemia* significant), ut adeo h. l. commode de *venustate* et *pulcritudine* explicari possit, coll. v. 8. et 9. Non tamen repugnarem, si quis ἐπιτίμοις legere mallet. Nonnulli legendum suspicati sunt ψιμυθίοις hoc sensu: ne impingas *fuco* eius. 2 Maccab. VI, 13. περιπίπτειν ἐπιτιμίοις, incidere in *poenas. Hesych.* ἐπιτίμιον, πρόστιμον, τιμωρία.

*'ΕΠΙ'ΤΙΜΟΣ, *pretiosus, exquisitus, egregius.* Tob. XIII, 16. λίθῳ ἐπιτίμῳ, sec. cod. *Alex.* In reliquis ἐντίμῳ exstat. Sir. VIII, 5. sec. *Alex.* ubi *Vat.* pro ἐπιτίμοις habet ἐπιτιμίοις. *Hesych.* ἐπίτιμον, πλούσιον, τιμωρὸν, τιμητόν. *Suidas:* ἐπίτιμον, πλούσιον, ἢ τὸ μὴ ἄτιμον. Adde *Thomae Mag. Eclog.* p. 358. ed. *Bernard.*

'ΕΠΙ'ΤΟΚΟΣ, *partui vicina.* הָרָה לָלַת, *gravida ad pariendum. Symm.* 1 Sam. IV, 19.

'ΕΠΙΤΟΜΗ', proprie: *amputatio, qua aliquid breve redditur,* deinde: *compendium, breviarium.* 2 Maccab. II, 27. 29.

'ΕΠΙΤΡΑ'ΧΗΛΟΝ, *collare, quod supra collum est.* פָּתִיל, *sudarium,* vel, ut alii exponunt, *linteum capitis,* vel *pallium. Inc.* Gen. XXXVIII, 18. ubi tamen ἐπιτραχήλιον legendum est, quod nonnulli iterum in περιτραχήλιον mutarunt: coll. v. 25. Vide ad h. l. *Scharfenbergium.*

'ΕΠΙΤΡΕ'ΠΩ, *permitto.* אָמַר, *dico.* Esther. IX, 14. ἐπέτρεψεν οὕτω γενέσθαι, *permittebat* ita fieri. *Hesych.* ἐπέτρεψεν, ἐπέτρεπεν, ὑπεχώρει. - בָּחַן, *do. Symm.* 1 Sam. XXIV, 8. - עָזַב, *relinquo.* Genes. XXXIX, 6. ubi *committere, concredere* notat. - עָרַךְ, *ordino.* Iob. XXXII, 13. 4 Macc. IV, 17. ἐπιτρέπειν τὴν ἀρχὴν, pontificatum *deferre.* Ib. v. 18.

'ΕΠΙΤΡΕ'ΧΩ, *accurro, incurso, irrumpo.* רוץ, *curro.* Genes. XXIV, 17. *Symm.* Psalm. LVIII, 5. Susann. v. 13. ἐπέδραμον αὐτῇ, *incursabant* in illam. Vide et 1 Maccab. VI, 45.

'ΕΠΙΤΡΙ'ΒΩ, *attero, allido.* הִדַּכָּא pro הִתְדַּכָּא, Hithp. *conteror. Aqu.* Iob. V, 4. ἐπιτριβήσονται, *atterentur.* שָׁאַף, *absorbeo. Symm.* Psalm. LV, 3. ἐπέτριβον. שָׁאַף interdum est i. q. שׁוּף, *protero, conculco.* Cf. Amos. II, 7. unde LXX h. l. voce καταπατεῖν usi sunt.

'ΕΠΙΤΡΙΜΜΟ'Σ, *attritio.* דַּכָּא, idem. *Aqu.* Deut. XXIII, 1.

'ΕΠΙ'ΤΡΙΠΤΟΣ, *attritus, fractus.* דַּךְ, idem. *Aqu.* Ps. IX, 9. ἐπιτρίπτῳ.

'ΕΠΙ'ΤΡΙΨΙΣ, *allisio,* it. *fluctus.* דֳּכִי, *contritio, allisio.* Ps. XCII, 3. - מְסַפֵּחַ, part. Pih. *adhibens, admovens. Aqu. sec. cod. Barb.* Hab. II, 15. Legit מִסְפָּח, *effusio. Effusio* autem est symbolum interitus.

'ΕΠΙΤΡΟΠΗ', *potestas, permissio, procuratio.* 2 Macc. XIII, 14. δοὺς δὲ ἐπιτροπὴν τῷ κτίστῃ τοῦ κόσμου, dans autem *procurationem,* s. permittens *exitum pugnae* creatori mundi.

'ΕΠΙ'ΤΡΟΠΟΣ, *procurator, tutor.* 2 Maccab. XI, 1. Λυσίας ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως, Lysias *procurator* regis: ubi vid. *Baduellus* et *Grotius.* Ibid. XIII, 2. XIV, 2. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΠΙΤΥΓΧΑ'ΝΩ, *adipiscor, consequor,* it. *felix sum, feliciter ago, prospero rerum successu utor.* חָרַךְ, *aduro, asso,* Prov. XII, 28. οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, non *consequetur* dolosus feram. Arab. حرك est *movere, excitare,* speciatim *praedam e cubili. Hesych.* οὐκ ἐπιτεύξεται, οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσται. *Glossar. in Octat.* ἐπιτεύξεται, ἐπιτυγχάνει. Conf. *Fulleri Miscell. Sacr.* lib. VI. c. 13. pag. 737. - מַצְלִיחַ, part. Hiph. *prospere agens.* Gen. XXXIX, 2. ἀνὴρ ἦν ἐπιτυγχάνων, vir erat *prospero rerum successu utens.* Sic etiam *Diod. Sic.* lib. III. sub fin. ἐπιτυχόντα πᾶσι τοῖς ἄθλοις vocat, *in omnibus certaminibus felici successu usum.* Alioquin etiam rescribi posset εὐτυχῶν.

'ΕΠΙΤΥΧΙ'Α, *adeptio, consecutio, prosper successus,* ab ἐπιτυχὴς, *qui voti redditur particeps.* Sap. XIII, 19. χειρῶν ἐπιτυχίας.

'ΕΠΙΦΑΙ'ΝΩ, *appareo, illumino.* הֵאִיר, Hiph. ab אוּר, *illumino.* Num. VI, 25. Ps. XXX, 20. CXVII, 26. - הִגְלָה: נִגְלָה, Hiph. et Niph. *deporto, migro in captivitatem,* item *revelo me.* Gen. XXXV, 7. Ez. XXXIX, 28. - הוֹפִיעַ, Hiph. a יָפַע, *splendeo. Aqu.* Ps. XCIII, 1. ἐπιφάνηθι. - זָרַח, *orior.* Deut. XXXIII, 2. ἐπέφανεν. In *Symmacho* legitur ἐπεφάνη.

Sed vox haec, quam *Montf.* ad זרח retulit, pertinet potius ad הופיע, ut recte ad h. l. observavit *Scharfenbergius.* – נורא, part. Niph. a ירא, *terribilis.* Soph. II, 11. – נמצא, Niph. *invenior.* Ierem. XXIX, 14. – פנה, *respicio.* Ez. XVII, 6. – צלח, *irruo. Theodot.* 1 Sam. XVI, 13. ἐπεφάνη, *advenit, exseruit se in illo.* Ep. Ier. v. 51. ἀστραπὴ ὅταν ἐπιφανῇ, fulgur si *affulgeat.* 3 Maccab. II, 19. hiphilice notat *splendide manifestare, insigni modo aliquid palam declarare,* ἐπίφανον τὸ ἔλεός σου. Sic φαίνειν apud *Dion. Cass. fragment.* p. 1. ed. *Reim.*

'ΕΠΙΦΑ'ΝΕΙΑ, *apparitio, ostentum, illustris potentiae divinae manifestatio.* חיל, *exercitus. Aqu.* 2 Sam. VIII, 9. τὴν ἐπιφάνειαν. Ita *Montfauconus* e cod. *Regio* edi iussit. Sed, ut *Wesselingius* in *Probabil.* pag. 216. ac *Scharfenbergius* ad h. l. iam recte monuerunt, τὴν ἐπιφάνειαν componendum potius erat cum חמת, praeeuntibus *Hieronymo, Theodoreto Quaestt.* 22. in 2 Reg. et *Procopio* p. 126. ed. *Meursii.* Fuit cum suspicarer, pro ἐπιφάνειαν reponendum esse ἐπιστρατείαν, aut ἐπιστρατίαν, quod vide supra. – *מוצא, *exitus. Symm.* Hos. VI, 3. Bene quoad sensum. Sermo enim ibi est de Deo, cui, quando apparet, exitus e coelo tanquam palatio suo tribuitur. – מריא, *saginatum.* Amos. V, 22. ἐπιφανείας αὐτῶν. Legerunt aperte מראיכם loco מריאיכם, *pinguium vestrorum.* V. *Cappelli Crit. S.* P. III. pag. 199. ed. rec. – *נדגלות, part. *vexillatae. Inc.* Cant. VI, 9. ὡς ἐπιφάνεια. Fortasse legit literis transpositis כנגלות cum auctore *Ed. Quint.* et *Sextae,* ac ἐπιφάνειαν in notione *apparitionis divinae* dedit. Potest tamen in *Hexaplis* quoque legi ἐπιφάνεια ὡς, ut ad proxime antecedens אימה referatur, quod ab auctore *Ed. Quint.* ἐπιφανὴς redditur. – נוראות, part. plur. Niph. *terribilia.* 2 Sam. VII, 23. ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, facere magna et *ostenta.* Sic etiam de *manifesto documento praesentiae divinae* s. *miraculo* adhibetur 2 Macc. III, 24. XIV, 15. XV, 27. 3 Maccab. II, 9. Vide *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* I, 35. et *Valesium* ad *Eusebii H. E.* II, 6.

'ΕΠΙΦΑΝΗ'Σ, *illustris, splendidus.* אימה, *terror, formido. Ed. Quint.* Cant. VI, 9. – מוראה, part. Hoph. foem. a ראה, *visu horrenda.* Soph. III, 3. – *מריה, *Moriiah.* Nomen proprium montis. Genes. XXII, 2. sec. *Oxon.* ἐπιφανῆ. Ita enim legendum loco vocis misere depravatae ἐπιφαῆ. – נאור, Niph. ab אור, *illustris fio. Symm.* Psalm. LXXV, 5. – נורא, part. Niph. a ירא, *terribilis.* Iud. XIII, 6. 1 Par. XVII, 21. Hab. I, 7. Mal. I, 14. In omnibus his ac reliquis, ubi occurrit, locis nonnulli statuunt eos נורא permutasse cum נראה, coll. Mal. IV, 5.

'ΕΠΙΦΑΝΕ'ΣΤΑΤΟΣ, *splendidissimus.* אין, *non, nihil.* Prov. XXV, 14. Nisi statuere velis, ἐπιφανέστατα esse h. l.

blandientia quidem formis, sed per inanem speciem fallentia, cum *Iaegero* reponendum erit ἐπισφαλέστατα, *incertissima, fallacissima.*

*'ΕΠΙΦΑΝΩ͂Σ, *insigniter, splendide, magnifice.* Esth. XII, 5. sec. *Vet. Ar.* πᾶσαν θύραν ἐπιφανῶς (Num ἐπιμελῶς legendum? *K.*) τηρεῖν. Ib. II, 18. ἤγαγε τὸν γάμον ἐπιφανῶς. *Pollux Onom.* V, 159.

*'ΕΠΙΦΑΥΛΙ'ΖΩ, *pro vili habeo, flocci facio, contemno.* עוֹלֵל, *vindemiam facio.* Thren. II, 20. ἐπεφαύλισας sec. cod. *Alex.* Sed reponendum potius ibi est ἐπεφύλλισας, quanquam et altera lectio locum habere potest. Cf. *Schultensii Origin. hebr.* p. 92. sequ.

'ΕΠΙΦΑΥ'ΣΚΩ, *illucesco, orior, luceo, splendeo.* *הֶאֱהִיל, Hiph. ab אָהַל, *tabernaculum pono.* Iob. XXV, 5. Cum *Vulg. Syr. Arab. Chald.* legisse videntur יָהֵל, aut potius ἐπιφαύσκειν de *expansione luminis* explicandum erit. – יָהֵל, Hiph. ab הָלַל, *lucere facio.* Iob. XXXI, 26. ὁρῶμεν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα, videmus solem *lucentem.* *Hes.* ἐπιφαύσκοντα, ἀνατέλλοντα, φαίνοντα. Iob. XLI, 10. – פָּרַד, *disiungo, separo.* *Al.* Iob. XLI, 9. Ita *Bielius.* Sed ἐπιφαύσκεται ibi hebr. תָּהֵל respondet.

'ΕΠΙΦΕ'ΡΩ, *infero*, et ἐπιφέρομαι, *feror, irruo.* הֵנִיף, Hiph. a נוּף, *agito.* Zach. II, 9. – הֵשִׁיב, Hiph. a שׁוּב, *reverti facio.* Prov. XXVI, 15. *Symm.* Iob. XX, 10. – הָלַךְ, *eo, ambulo.* Gen. VII, 18. ἐπεφέρετο κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος, *ferebatur* arca super aquam. – רָזַם, *specto.* Iob. XV, 12. τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου; quid *intulerunt*, vel *innuerunt* oculi tui? Permutarunt fortasse רָזַם cum רָמַן. – רָחַף, *incubo.* Genes. I, 2. πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Syr. ܪܚܦ notat *desuper venire,* aut *descendere. Iosephus* habet πνεύματος αὐτὴν ἄνωθεν ἐπιθέοντος. *Aqu.* et *Symm.* ib. ἐπιφερόμενον. – *רָצָה, quod in Piel et Hithp. notat *gratiam alicuius sibi conciliare studere. Symm.* Iob. XX, 10. ἐποίσουσιν, *inferent,* sc. *in domos suas,* h. e. summa cum humanitate eos excipient, et ita gratiam eorum sibi conciliare studebunt. Fortasse tamen et hic יְרַצּוּ a רוּץ in notione hiphilica derivarunt. – שָׁלַח, *mitto.* Gen. XXXVII, 21. χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ, manum autem non *inferte* illi. 1 Sam. XXII, 17. XXIV, 7. 2 Macc. XII, 35. τῶν ἱππέων Θρακῶν τινος ἐπενεχθέντος αὐτῷ, cum aliquis equitum Thracum *irrueret* in illum. *Hesych.* ἐπιφερομένους, ὡρμηκότας.

'ΕΠΙΦΗΜΙ'ΖΟΜΑΙ, *approbo,* it. *diffamo, impropero, obiicio.* הִתְבָּרֵךְ, Hithp. *benedico mihi.* Deut. XXIX, 19. ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων, *blandiatur* sibi ipse, s. sibi persuadeat felicem se futurum. Sap. II, 10. ἐπιφημίζε-

ται ἡμῖν ἁμαρτήματα, *improperat* nobis peccata. *Vulgat. diffamat.*

'ΕΠΙΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, *eloquor.* דִּבֵּר, *loquor. Aqu.* Psalm. II, 5.

*'ΕΠΙΦΙ', nomen mensis *Aegyptiaci undecimi*, nostro *Iulio* respondentis. 3 Maccab. VI, 40. ἕως τῆς τετάρτης τοῦ 'Επιφὶ (ubi in libris vett. scribitur etiam ἐπιφὶ et ἐπίφ.); et paulo post in eodem commate ἀπὸ πέμπτης τοῦ 'Επιφί. *Syrus* in utroque loco non expressit. Conf. *Prolegom.* ad *H. Steph. Thes. l. Gr.* (ed. *Lond.*) T. I. Vol. 2. p. CCXV.

*'ΕΠΙΦΛΥΓΜΟ'Σ, *scatebra*, *scaturigo*, *eruptio aquarum.* אֵד, *vapor. Aqu.* Genes. II, 6. ubi alii ἐπιβλυσμὸς, alii ἐπιβλυγμὸς habent, ac videndus est *Montfauconus.*

*'ΕΠΙΦΟΒΕΡΟ'Σ, *admodum terribilis ac formidolosus*, nam praepositio ἐπὶ in compositione auget quandoque significationem, v. c. ἐπιφανής. Reddenda est haec vox *Aquilae* Psalm. XLIV, 5. ubi nunc quidem pro נוֹרָאוֹת, *terribilia*, in *Hexaplis* legitur: φωτίσει σε ἐπὶ φοβερὰ, sed re vera legendum est ἐπιφοβερὰ, *admodum terribilia. Symmachus* ibi φοβερὰ habet.

'ΕΠΙ'ΦΟΒΟΣ, *tremendus*, etiam *illustris*, *venerabilis*: אֵימָה, *formido. Symm.* Cant. VI, 3. 9. - נוֹרָה, Niph. a יָרֵא, *metuor. Aqu. Symm.* Ps. LXXXVIII, 8. ac *Inc.* (sine dubio *Aquila*) sec. cod. *Barb.* in margine Mal. II, 20. (I, 14.), ubi est i. q. ἐπιφανής, h. e. *illustris*, *venerabilis*. - *נוֹרָאוֹת, *terribilia*, *insignia. Aqu.* 2 Sam. VII, 24.

'ΕΠΙ'ΦΟΒΟΣ ΕΙ'ΜΙ', *metu perculsus sum*, it. *metuendus*, *illustris*, *venerabilis sum.* נוֹרָה, Niph. a יָרֵא, *metuor. Inc.* Ps. CXXIX, 4.

'ΕΠΙΦΡΑ'ΤΤΩ, *obstruo*, *obtero.* לָעַג, *subsanno*, *irrideo. Symm.* Ps. LVIII, 9. ἐπιφράξεις. Iam *Montfauconus* suspicatus est, in versionem *Symmachi* (ex *Eusebio* et uno cod. *Reg.* desumtam) vitium aliquod irrepsisse, cum utraque vox longe diversis gaudeat significationibus. Vera ac sincera fortasse est lectio, quam nobis servavit *Eusebius*, qui in *Catena PP. GG.* T. II. p. 160. *Symmachum* ἐπιφθέγξῃ, *acclamabis*, vertisse testatur. - *סָכַר, *claudo*, *occludo. Aqu.* Gen. VIII, 2. ubi vid. *Montf.*

'ΕΠΙΦΥΛΑ'ΤΤΩ, *observo*, *studeo.* שָׁמַר, idem. Ezech. XLIV, 8.

'ΕΠΙΦΥΛΛΙ'ΖΩ, *racemo*, *racemationem facio*, *vindemio.* עוֹלֵל, Pih. ab עָלַל, *facio*, it. *vindemiam facio.* Thren. I, 22. sec. *Compl. Vatic.* habet ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα. Ibid. II, 20. III, 50. ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλιεῖ, *oculus meus racemabit*, ad quae verba *Origenes*: ὅτι κατεπόντισάν με τὰ δάκρυα, τῇ ἐν ὕδατι πνιγομένων μεταφορᾷ. κατὰ δὲ τοὺς ὀ κατακόπτει με τὰ δάκρυα, καθάπερ ἄμπελον ἀκριβὴς τρυγητής. Vid. *Flam. Nobil.*

ad h. l. *Aqu.* Deut. XXIV, 21. ubi vid. *Montf.* *Inc.* Thren. I, 12. ἐπιφυλλίσεις.

'ΕΠΙΦΥΛΛΙ'Σ, *racematio*, vel *parvus racemulus relictus sub foliis.* עֲלִילָה, *actio*, *opus.* Soph. III, 8. Legerunt עוֹלֵלָה. – עוֹלֵלוֹת, plural. *racemationes*, *racemi.* Iud. VII, 2. ubi alii ἐπιφυλλίδας ipsos pampinos racemorum feraces appellari malunt, quos et *Columella* Latinique alii *pampinos racemorum* vocant. Abd. v. 5. οὐκ ἂν ἐπελείποντο ἐπιφυλλίδα, non relinquent *racemum.* Vide et Mich. VII, 1. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐπιφυλλίδα, ῥωγολογίαν. Adde *Symm.* Ies. XXIV, 10. *Hes.* ἐπιφυλλὶς, βοτρύδιον ἐπὶ τέλει βλαστάνον. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* 'Επιφυλλίδες, τὰ μικρὰ βοτρύδια τὰ ἐναφιέμενα τοῖς κλήμασι τῆς ἀμπέλου, ὡς παρώμενα. Lege παρῄμενα. Conf. *Schol. Aristoph.* ad *Ran.* v. 92. et quae inde repetuntur apud *Suidam* et *Phavorinum.*

'ΕΠΙΦΥΛΛΙ'ΔΑ ΠΟΙΕ'Ω, *racemationem facio.* עוֹלֵל, Pih. *racemo*, *iterum iterumque uvas colligo.* Thren. II, 20. ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος, de quo loco vide notata a me in *Opusc. Critt.* p. 398.

*'ΕΠΙΦΥ'ΛΛΙΟΝ, i. q. ἐπιφυλλίς. עֹלֵלוֹת, plur. *racemi.* Iud. VII, 2. sec. *Compl.*

'ΕΠΙΦΥ'ΟΜΑΙ, *insuper nascor*, *adnascor*, *accresco*, it. *cresco*, *augeor.* 2 Macc. IV, 50. ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ, *crescens* malitia. 2 Maccab. XV, 17. ubi ἐπιφυέντες redditur *in hostes incitati et illati*, et *Baduellus*: Verbum est sumtum a plantis atque stirpibus, quae ἐπιφύονται, adnascentes insurgunt. H. l. *eos* significat, *qui aliis vim inferunt.*

*'ΕΠΙΦΥΤΕΥ'Ω, *insuper sero.* 4 Macc. XV, 6. ἐπιφυτευομένην φιλοστοργίαν, *insitum* liberorum amorem.

'ΕΠΙΦΩΝΕ'Ω, *acclamo.* 3 Esdr. IX, 47. ubi in textu hebr. Nehem. VIII, 6. est עָנָה. 2 Maccab. I, 23. 3 Maccab. VII, 13.

'ΕΠΙΧΑΙ'ΡΩ, *gaudeo*, *exulto*, *laetor*, speciatim *propter mala alterius*, s. *infortuniis alicuius insulto*, aut *miserum maligne irrideo. Demosthen.* in *Orat. c. Midiam* p. 404. et *Isocrates* in *Aeginet.* p. 394. אָמַר הֶאָח, *dico heah.* Ezech. XXV, 3. – הִגְדִּיל, Hiph. a גדל. Hos. X, 5. – הֵרִיעַ, Hiph. a רִיעַ, *clango.* Ps. XL, 12. – חָנֵף, *contaminor.* Mich. IV, 11. Cogitarunt forte חָנֵף, *hypocritam egit.* Arab. حنف, *fastidiose nasum attraxit*, *aversatus est.* – לָעַג, *subsanno.* Prov. I, 26. – שְׁאָט, *depopulatio.* Ezech. XXV, 15. – שָׂמַח. Psalm. XXXIV, 22. 27. XXXVII, 17. Prov. XXIV, 17. – *שָׂמֵחַ, verbale, *laetus.* Ps. XXXIV, 29. Prov. XVII. 5. – *שָׂחַק. Prov. I, 26. sec. *Vat.*

*'ΕΠΙΧΑΡΑΚΟ'Ω, *vallo communio*, *circumvallo*, *obsideo*, *obsidione cingo. Inc.* 1 Reg. XV, 27. ἐπεχαράκωσεν,

pro hebr. יַכֵּהוּ, *percussit eum. Montfauconus* iam monuit, hanc vocem videri mendose positam: et ita vere est. Scribendum est ἐπεχάραξεν.

*ἘΠΙΧΑΡΆΣΣΩ vel ἐπιχαράττω, *insculpo, incisuris serratum reddo.* Vide ἐπιχαρακόω.

ἘΠΙΧΑΡΗ'Σ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *laetus fio.* שָׂמַח. Iob. XXXI, 29. Adde Nahum. III, 4. sec. *Alex.*

ἘΠΙ'ΧΑΡΙΣ, *gratus, iucundus.* חֵן, *gratia.* Nah. III, 4. - חֶסֶד, *benignitas. Symm.* Prov. XXXI, 26. νόμος ἐπίχαρις τῇ γλώσσῃ αὐτῆς, lex iucunda linguae eius. *Suidas:* Ἐπίχαρις, ἐπιτερπὴς, ὁμιλητικός.

ἘΠΙ'ΧΑΡΜΑ, *gaudium, ludibrium, irrisio.* שִׁמְצָה, *ignominia. Theod.* et LXX Exod. XXXII, 24. Arab. شمع, *lusit, risit, iocatus est*, et in Coniug. II. *ludibrio exposuit, risui habuit.* Sir. VI, 5. ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτὸν, gaudium inimicorum faciet illum. Idem legitur ibid. XVIII, 31. XLII, 16. ubi derisio et gaudium inimicorum is dicitur, qui sibi infamiam, morbos, pauperiem etc. consciscit. *Hesych.* ἐπίχαρμα, χάρμα, ᾧ τινὶ χαίρει τις, καὶ ὁ ἐπίχαρτος. Adde *Eurip. Herc. Fur.* v. 380.

*ἘΠΙ'ΧΑΡΤΟΣ, *laetitiam ac gaudium adferens*, etiam *is cuius malis ac infortuniis laetamur.* Reperitur haec vox apud LXX Prov. XI, 3. in quem locum verba πρόχειρος δὲ καὶ ἐπίχαρτος κ. τ. λ. transierunt e v. 10. ubi vox ἐπίχαρτος hebr. רִנָּה, *ovatio*, respondet. Adde *Thucyd.* III, 67. ubi vid. *Intt.* ac *Pollucis Onom.* III, 101. et IX, 36.

ἘΠΙΧΕΙΡΈΩ, *manum admoveo, aggredior, conor, audeo.* בִּקֵּשׁ, *quaero. Symm.* 2 Sam. XXI, 2. - גָּמַל, *retribuo.* 2 Par. XX, 11. - חָשַׁב, *cogito.* Esth. IX, 25. ὅσα δὲ ἐπεχείρησε ἐπάξαι ἐπὶ ἰουδαίους, quaecunque autem *conabatur* adducere super Iudaeos. 3 Esdr. I, 27. hebr. הִתְחַפֵּשׂ. 2 Chron. XXXV, 22. 2 Macc. II, 30. ζωγραφεῖν ἐπιχειροῦντι, illi qui ad pingendum *manum admovet*, h. e. pictori. 2 Macc. VII, 19. θεομαχεῖν ἐπιχειρήσας, qui *audes* adversus Deum pugnare. *Hesych.* ἐπιχειρεῖ, ἐπιτολμᾷ.

ἘΠΙΧΕΙ'ΡΗΜΑ, *conatus, molimen, institutum, artificium.* Sir. IX, 4. μήποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασι, ne capiaris *artificiis* s. *artibus* eius, ubi cum ἐπιτήδευμα in codd. permutatur. *Suidas:* Τὰ ἐπιχειρήματα, αἱ ἐπιχειρήσεις, τὰ ἐπιτηδεύματα.

ἘΠΙ'ΧΕΙΡΟΝ, in lingua hellenistica notat *manum et manui additum brachium et humerum*, it. *sceptrum.* זְרוֹעַ, *brachium.* Ierem. XLVIII, 25. τὸ ἐπίχειρον αὐτῶν συνετρίβη, *brachium* eorum contritum est. Ad quem locum *Origenes* in *Catena Ghisler.* p. 481. ἐπίχειρον ἢ τὸ σκῆπτρον παρίστησιν, ἢ τοὺς ὑπὸ τὴν ἀρχὴν ἢ τοὺς μισθωτούς. ἐπίχειρα γὰρ ὁ μισθός.

Al. Ier. XXVII, 5. feci terram *ἐν τῇ ἰσχύϊ μου μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ*, potentia mea magna et brachio meo excelso. 2 Macc. XV, 33. *τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀνοίας κατέναντι τοῦ ναοῦ κρεμάσαι*, brachia autem dementiae ex adverso templi suspendere. Latinus reddit: *manum* autem dementis contra templum suspendi. *Grotio* placebat *ἐπιχείρια*, *praemia* aut *monumenta victoriae*, *νικητήρια*, *Polluce* interprete.

'ΕΠΙΧΕ'Ω, infundo. הֵרִיק Hiph. a רִיק, *evacuo.* Zach. IV, 12. - *יָרַק. Exod. XXIV, 6. sec. *Oxon.* - הֵשִׂים Hiph. a שׂוּם, *pono.* Lev. V, 11. - יָצַק. Gen. XXVIII, 18. 2 Reg. IX, 6. - נָתַן, *do.* Lev. II, 15.

'ΕΠΙΧΟΡΗΓΕ'Ω, suppedito. Sir. XXV, 24. *γυνὴ ἐὰν ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς*, ubi *vindicare sibi imperium* notat. Nam choragi vocantur chororum societatumque duces, tenentesque primatum. *Vulg. mulier si primatum habeat.* Ex *Bretschneideri* sententia *ἐπιχορηγεῖν* hic significare videtur: *rem familiarem augere adferendo largam dotem marito.* Cf. *Lex. N. T. s. h. v.*

'ΕΠΙΧΥ'ΝΩ, infundo, influo. יָצַק, *fundo, effundo.* 1 Reg. XXII, 35.

'ΕΠΙ'ΧΥΣΙΣ, infusio, et *fusio* simpliciter. מוּצָק part. Hoph. a יָצַק, *fusus.* Iob. XXXVII, 18. *ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως*, ut speculum *aere fusum s. fusi metalli.* Confer v. 10. Vide infra s. v. *σύγχυσις.* - צוּקָה, *angustia, coarctatio*, a צוּק. *Aqu.* Prov. I, 27. Deduxit a יָצַק, *fundere, effundere. Hesych. ἐπίχυσις, κονίασις.*

'ΕΠΙΧΥΤΗ'Ρ, infusorium. מוּצָקוֹת plur. *infundibula, quibus infunditur. Symm.* Zach. IV, 2. *ἐπιχυτῆρες.* - צַנְתְּרוֹת plur. *tubi, fistulae, ampullae. Symm.* Zach. IV, 12.

'ΕΠΙΧΥ'Ω, infundo. יָצַק, *fundo.* Lev. XXI, 10. Iob. XXVI, 27. - נָתַן, *do.* Lev. XI, 38. Sermo ibi est de aqua.

'ΕΠΙΧΩΡΕ'Ω, concedo, permitto. 2 Macc. IV, 9. *ἐὰν ἐπιχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ*, si *concessum esset* per auctoritatem eius. Vide et 2 Macc. XII, 12.

'ΕΠΙΧΩ'ΡΗΣΙΣ, concessio, permissio. רִשְׁיוֹן, *licentia.* Esdr. III, 7.

'ΕΠΙΨΑ'ΛΛΩ, accino. 2 Macc. I, 30. *οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον τοὺς ὕμνους*, sacerdotes autem *accinebant* hymnos.

'ΕΠΟ'ΖΩ, redoleo, oleo. בָּאַשׁ, *putresco.* Exod. VII, 18. 21. VIII, 14. XVI, 20. 24.

'ΕΠΟΙ'ΚΙΟΝ, villa, casa. *חָצֵר, *atrium. Inc.* Lev. XXV, 31. sec. *Coisl.* et *Lips.* - כָּפָר, *pagus.* Ios. XVIII, 24. Vide et 1 Par. XXVII, 25. ubi nihil est in textu hebraico.

'ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΕ'Ω, superstruo, aedifico. בָּנָה, *aedifico.* Num. XXXII, 38. nomina urbium, *ἃς ἐπῳκοδόμησαν*, quas aedificarunt, sec. ed. *Ald.* ubi tamen lectio *ἐπῳκοδόμησαν* ex

antecedente ἐπωνόμασαν orta esse videtur. Certe reliqui libri habent ᾠκοδόμησαν.

"ΕΠΟΜΑΙ, *sequor.* אַחֲרוֹן, *postremum. Symm.* Ex. IV, 9. - *הָלַךְ, *ambulo. Inc.* Ies. LXV, 2. 3 Macc. II, 26.

'ΕΠΟΝΕΙ'ΔΙΣΤΟΣ, *exprobrabilis, qui exprobrari potest, turpis, illiberalis.* חֹרֵף part. *exprobrans.* Prov. XXVII, 11. ἐπονειδίστους λόγους, sermones *exprobratorios.* Loco חֹרְפִי, *exprobranti mihi,* legerunt חֶרְפָּה aut חֲרָפוֹת. - חֶרְפָּה, *opprobrium. Symm.* Ps. XXXVIII, 9. 3 Macc. VI, 31. οἱ πρὶν ἐπονείδιστοι καὶ πλησίον τοῦ ᾅδου. Sermo ibi est de Iudaeis, quibus crudelissima et ignominiosa mors destinata fuerat. *Polyb.* IV, 31, 8. ἐπονείδιστος δουλεία, *turpissima servitus.* Ibid. XI, 2, 7. ἐπον. βίος, *ignominiosissima vita.*

'ΕΠΟΝΕΙ'ΔΙΣΤΟΣ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *exprobrabilis fio.* חִסֵּר Pih. *probro afficio.* Prov. XXV, 10.

'ΕΠΟΝΕΙ'ΔΙΣΤΟΣ ΕΙ'ΜΙ', *exprobrabilis sum.* הֶחְפִּיר Hiph. *probro afficio.* Prov. XIX, 26. - הִתְגַּלַּע Hithp. *immisceo me.* Prov. XVIII, 1. ubi pro יִתְגַּלָּע legisse videntur per metathesin literarum יִתְגַּעַל (nam גָּעַל est βδελύττειν), vel יִתְלַעַג. Vide tamen *Schultensium* ad h. l. et cap. XVII, 14.

'ΕΠΟΝΟΜΑ'ΖΩ, *appello, cognomino.* הִזְכִּיר Hiph. *recordari facio.* Exod. XX, 24. - נָקַב, *expresse nomino.* Lev. XXIV, 11. *Aqu.* Gen. XXX, 28. et Lev. XXIV, 15. - קָרָא, *voco.* Gen. IV, 16. 24. 25. Exod. II, 10. *Al.* Gen. XIX, 22. - שׂוּם אֶת שֵׁם, *pono nomen.* Deut. XII, 5. 2 Par. XII, 13.

'ΕΠΟΞΥ'ΝΩ, *exacuo, accelero.* 2 Macc. IX, 7. ἐποξύνειν τὴν πορείαν, *accelerare* iter.

'ΕΠΟΠΤΕΥ'Ω, *specto, inspicio.* הִבִּיט Hiph. a נָבַט, *intueor. Symm.* Ps. X, (sec. *Hebr.* IX,) 14. ἐποπτεύεις.

'ΕΠΟ'ΠΤΗΣ, *inspector.* 2 Macc. III, 29. VII, 35. 3 Macc. II, 21. ubi de Deo, summo moderatore rerum omnium, dicitur. *Hesych.* ἐπόπτης· Ζεὺς ἢ θεατής.

*'ΕΠΟΠΤΙΚΟ'Σ, *qui aliquid inspicit et curat.* 4 Macc. V, 13. τῆς θρησκείας ἐποπτικὴ δύναμις, *numen, cui ista superstitio sit curae.*

'ΕΠΟ'ΠΤΟΜΑΙ, *inspicio, contemplor.* חָזָה, *video.* Mich. IV, 11. - *נָבַט. *Hebr. Symm. Theod.* Ps. XCI, 12. ubi notat *cum voluptate videre.* - צָפָה, *speculor.* Ps. V, 4. ἐπόψομαι sec. *Vat. Syrus* in opinione fuisse videtur, ἐπόψομαι esse passivae coniugationis et significationis. *Arabs* legisse videtur ἐπόψῃ με, ut quoque habet *Alex.* et *Euseb.* Confer ad h. l. *L. Bosium.* - רָאָה, *video.* Ps. XXXIV, 20. κύριε, πότε ἐπόψῃ; *Vulgatus* bene: *quando respicies,* h. e. *rationem habebis,* seu: *curam geres?* Ps. CXVII, 7. ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου, *laetus* inimicorum meorum *poenam videbo. Hesych.* ἐπόψομαι, θεωρήσω. Mich. VII, 10. Sir. VII, 10. τῷ πλήθει

τῶν δώρων μου ἐπόψεται, ad multitudinem sacrificiorum meorum *respiciet* me.

'ΕΠΟΡΓΙ'ΖΟΜΑΙ, *irascor.* *הִשְׂתָּעֵר sequ. עַל, *turbino, instar turbinis venio contra.* Dan. XI, 40. ἐποργισθήσεται αὐτῷ sec. *Chis.* sensu eodem. *Segaarius* coniicit, legendum esse ἐφορμηθήσεται. 2 Macc. VII, 33. ἐπώργισται.

"ΕΠΟΣ, *verbum*, it. *carmen.* Sir. XLIV, 6. διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ. *Vulg. narrantes carmina in Scriptura. Suidas:* ἔπος, λόγος ἔμμετρος, στίχος.

*'ΕΠΟΤΡΥ'ΝΩ, *instigo, incito.* 4 Macc. V, 14. XIV, 1. *Zonaras Lex.* col. 851. ἐποτρύνει, παροξύνει. Idem tradit *Hesychius*, qui praeterea addit: παρορμᾷ, quemadmodum *Suidas:* διεγείρει.

'ΕΠΟΥΡΑ'ΝΙΟΣ, *coelestis.* שַׁדַּי, *omnipotens.* Ps. LXVII, 15. Arab. سدى notat *summam rei conscendere,* hinc שַׁדַּי, *summi coeli sessor.* Vid. *Michaelis* ad *Lowthum* pag. 504. – שְׁמַיָּא chald. dual. *coeli.* Dan. IV, 23. Adde 2 Macc. III, 39.

'ΕΠΟΧΕ'ΟΜΑΙ, οὖμαι, *vehor.* רָכַב, *vehor*, sive curru, sive iumento. *Symm.* Ps. LXVII, 5. 34.

'ΕΠΟΧΗ', *retentio, constrictio.* מַעְצוֹר, *impedimentum,* seu: *omne, quo quis ab agendo cohibetur et detinetur. Symm.* 1 Sam. XIV, 6. – עֹצֶר, *occlusio. Aqu.* Prov. XXX, 16. ἐποχὴ μήτρας, *constrictio* vulvae.

"ΕΠΟΨ, *upupa.* דּוּכִיפַת, *attagen.* Lev. XI, 19. Deut. XIV, 18. – חֲסִידָה, *ciconia.* Zach. V, 9. πτέρυγας ἔποπος. *Gloss.* in *Prophet.* "Αποτος (Legendum videtur ex *Zach.* l. c. "Εποπος, et addendum ἔποψ.), ὄρνεον οὕτω καλούμενον. Favet emendationi huic series literarum. Nam vox "Αποτος est inter 'Επαρυστρίδες et "Ενυστρον posita. Inde vero vox "Απαφος, quae apud *Hesychium* exponitur ἔποψ ὄρνεον, videtur enata, et corruptis, quae Grammatico passim inserta sunt, accensenda. – כּוֹס, *upupa*, a כָּסָה, *tegere, quia se per diem tegit. Symm.* Lev. XI, 17. Ps. CI, 7. De aliis huius avis nominibus vide *Hesychium* s. v. Μακεσίκρανος. Confer quoque de hac ave praeter auctores citatos *Bocharto Hier.* P. II. l. II. c. 31. *Platonem Phaedon.* p. 387. et *Aristophanem Av.* v. 287.

'ΕΠΤΑ', *septem.* *לְפִי, *ad os.* Lev. XXVII, 18. ἑπτὰ sec. *Ald.* sed ortum suum debet haec vitiosa lectio τῷ ἐπὶ τὰ, quod reliqui libri habent. – שֶׁבַע : שִׁבְעָה. Gen. V, 7. VII, 2. Postremo loco ἑπτὰ *multos* notat. Confer *Drusium in Fragm.* p. 514. et Ps. CXVIII, 163. ubi שֶׁבַע, quod LXX vertunt ἑπτάκις, alii interpretantur πλειστάκις, *pluries, saepius.* Gen. XI, 21. – שָׁבוּעַ, *septimana.* Ez. XLV, 21. – שִׁבְעָנָה per נ epenthet. Iob. XLII, 13. – שִׁבְעָתַיִם dual. *septies.* Gen. IV, 15. – *שֹׂבַע, *satietas. Symm.* Ps. XVI, 11. Legit שֶׁבַע. –

*שִׁשָּׁה, *sex.* 2 Sam. VI, 13. Permutarunt ibi literas ו (6) et ז (7).

ΔΙ'Σ 'ΕΠΤΑ' 'ΗΜΕ'ΡΑΙ, *bis septem dies.* שְׁבֻעַיִם dual. *duae septimanae.* Lev. XII, 5.

'ΕΠΤΑΕΤΗ'Σ, *septennis, septem annorum.* שֶׁבַע שָׁנִים. Iud. VI, 25.

*'ΕΠΤΑΚΑΙ'ΔΕΚΑ, *septendecim.* שְׁבַע עֶשְׂרֵה : שִׁבְעָה עָשָׂר. 1 Reg. XIV, 21. 1 Par. VII, 11. Esdr. II, 39.

'ΕΠΤΑΚΑΙΔΕ'ΚΑΤΟΣ, *decimus septimus*, pro eodem in hebr. 1 Reg. XXII, 52. 2 Reg. XVI, 1. 1 Par. XXIV, 15.

'ΕΠΤΑ'ΚΙΣ, *septies.* שֶׁבַע: שִׁבְעָה. Psalm. CXVIII, 163. Prov. XXIV, 16. – שִׁבְעָתַיִם dualis. Gen. IV, 23. – שֶׁבַע פְּעָמִים, *septem vicibus.* Gen. XXXIII, 3. Lev. IV, 6. 17.

'ΕΠΤΑΚΙΣΧΙ'ΛΙΟΙ, *septem millia.* שִׁבְעַת אֲלָפִים. Num. III, 22. Esdr. II, 65. Iob. I, 3.

'ΕΠΤΑΚΟ'ΣΙΟΙ, *septingenti.* שְׁבַע מֵאוֹת. Gen. V, 26. 31. Num. I, 39. et alibi saepius.

'ΕΠΤΑ'ΜΗΝΟΝ, sc. διάστημα, et ἑπτάμηνος, sc. διάστασις, *intervallum* vel *spatium septem mensium, septimestre.* שִׁבְעָה חֳדָשִׁים. Ez. XXXIX, 12. ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἑπτάμηνον pro καθ' ἑπτάμηνον διάστημα, ut purgetur terra per spatium septem mensium. Ib. v. 14. μετὰ τὴν ἑπτάμηνον, sc. διάστασιν, post intervallum septem mensium. Adde *Herodot.* VI. pag. 553, 7. *Hippocr. de septim. partu* pag. 255, 1. Similiter τετράμηνον, ἑξάμηνον, δωδεκάμηνον, quas voces vide suo loco.

*'ΕΠΤΑΜΗ'ΤΩΡ, *septem filiorum mater.* 4 Macc. XVI, 24.

'ΕΠΤΑΠΛΑ'ΣΙΟΝ, sc. μέρος, *septuplum.* שִׁבְעָתַיִם. Prov. VI, 31. Ies. XXX, 26. ubi vide var. lect. Vide quoque Sir. XX, 11. XXXV, 10.

'ΕΠΤΑΠΛΑΣΙ'ΩΝ, *septuplus.* אַרְבַּעְתַּיִם dual. *quadruplus.* 2 Sam. XII, 6. ἑπταπλασίονα, ubi non aliter legerunt, sed *multitudinis* notionem alia magis usitata ratione exprimere voluerunt. Negari tamen nequit, loco ἑπταπλασίονα apud *Inc.* et LXX vel ἑπταπλάσιον, sc. μέρος, ut habet Cod. *Alex.*, vel ἑπταπλασίως reponendum esse. In *Compl.* et apud *Theodor.* (*Quaest.* ad h. l. p. 426. ed. *Hal.*) legitur quidem τετραπλάσιον, sed haec lectio e recensione Hexaplari irrepsit, estque Theodotionis interpretatio. – שִׁבְעָתַיִם. Psalm. LXXVIII, 13.

'ΕΠΤΑΠΛΑΣΙ'ΩΣ, *septuplo.* חַד שִׁבְעָה Chald. *unum septem.* Dan. III, 19. et ib. v. 22. sec. *Chis.* – שִׁבְעָתַיִם. Ps. XI, 7. Adde *Aqu.* sec. cod. *Mosqu.* Gen. IV, 24.

*'ΕΠΤΑ'ΠΥΡΓΟΣ, *qui habet septem turres.* 4 Macc. XIII, 7. ἑπτάπυργος εὐλογιστία. Ita dicitur relate ad septem fratres, quorum historia in anteced. legitur.

'ΕΠΤΑΧΗ͂, *septempliciter*, *septifariam*. שִׁבְעָתַיִם. *Aqu.* Gen. IV, 15. Vide ad h. l. *Montfauconium*.

ʼΕΠΩ, *dico*, *loquor*, *sermonem habeo*, *indico*, *notum facio*, *cogito*, *praecipio*. אָמַר. 2 Sam. XII, 32. μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, sc. ἐν τῇ καρδίᾳ, ne *cogitet* dominus meus rex. Vide et Gen. XX, 11. XXXI, 31. Iud. XV, 2. Iob. VII, 13. XXXII, 7. et conf. 2 Sam. XXI, 16. ubi hebr. אָמַר per διανοέομαι, *cogito*, exponitur. Eodem sensu ἐρέω aliquando usurpatur. Vide infra s. h. v. 2 Par. I, 2. εἶπε Σολομὼν πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, *loquebatur* Salomo cum toto Israel. 2 Par. II, 11. εἶπεν ἐν τῇ γραφῇ, *dicebat per scripturam*, h. e. *literas scribebat*. 2 Par. XXXI, 11. εἶπεν ἔτι ἑτοιμάσαι παστοφόρια, *iubebat*, ut pararent amplius pastophoria. Vide et 2 Par. XXXII, 1. XXXIII, 16. et conf. Matth. XX, 2. coll. Luc. VIII, 55. nec non *Lex. N. T. s. h. v.* Ps. XV, 2. εἶπα pro אָמַרְתְּ, *dixisti*, sive quod legerint אָמַרְתִּי, sive quod perspicuitati studuerint, sensum tantum secuti. – דָּבַר et passim in Pih. דִּבֵּר. Gen. VIII, 15. XXIII, 13. – *דָּבָר, *verbum*. Ex. VIII, 13. 31. Prov. XV, 24. – דָּבָר הָיָה, *verbum fuit*. 1 Reg. XXI, 17. – דָּמָה Pih. *imaginor*. Esth. IV, 12. μὴ εἴπῃς σεαυτῇ, *ne imagineris tibi*, vel *ne cogites*. – הִגִּיד Hiph. a נָגַד, *notum facio*, *indico*. 2 Reg. XXII, 10. Ies. XLI, 22. – הוֹרָה, Hiph. a יָרָה, *doceo*. Iob. XII, 7. – הֵסִית Hiph. a סוּת, *incito*. Iob. II, 3. ubi ἔπω est *auctor alicui sum*, *suadeo*, et quidem sensu malo. – הִשְׁמִיעַ Hiph. a שָׁמַע, *audire facio*. Ies. XLI, 22. – הֵתֵם Hiph. a תָּמַם, *perficio*, *consummo*. 2 Sam. XX, 18. καὶ οὕτως εἶπον, et deinde *dic*, aut: *decerne*, *quid faciendnm sit*. – יָדַע, *scio*. Ies. XIX, 12. ubi יָדַע a multis per *notificare* exponitur. – יָעֵף, *lassus*. Ies. L, 4. Ita *Bielius*. Sed vide de hoc loco infra notata sub ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν. – כִּי, *sed*, *verum*. 1 Sam. XXVIII, 13. Bene quoad sensum. – *מָרָה, *rebello*. Ez. XX, 13. ubi יֹמְרוּ deduxerunt ab אָמַר, ut א exciderit, quod aliquoties factum est. – מַשְׂאֵת, *collecta*. 2 Par. XXIV, 9. Scil. vox hebr. etiam *effatum*, *decretum* significare potest. – נְאֻם part. a נָאַם, *dictum*, *effatum*. Ps. CIX, 1. Ies. LVI, 8. LXVI, 17. Ier. I, 19. – עָנָה, *respondeo*. Iob. II, 2. – עָרַךְ, *dispono*, *ordino*. Ibid. XXIII, 4. – צִוָּה Pih. *praecipio*. Exod. XXXV, 1. Lev. IX, 6. – קָרָא, *voco*, *clamo*. Gen. XLV, 1. 1 Sam. III, 16. et alibi. – רָאָה, *video*. Thren. III, 35. Aliquando suspicabar, loco καὶ εἶπε reponendum esse καὶ εἶδε, ut altera lectio huc e versu sequenti venerit. Sed recepta lectio (quam *Arabs* tuetur) defendi quoque potest, modo vertatur: *non iubet*, *non probat*, quem sensum admittit h. l. formula hebr. לֹא רָאָה. Sirac. XIX, 14. εἰπεῖν notat *iracunde*, *odiose et noxie s. temere aliquid loqui*. Vide alibi s. v. κακῶς et παραβολή.

*ΕἾΠΕΝ Ἡ ΚΑΡΔΙ'Α ΜΟΥ ΕΥ̓͂ΓΕ, *dixit cor meum euge.* הֶעֱרַרְתִּי, *excitavi me.* Iob. XXXI, 29. non male quoad sensum.

*"ΕΠΩ 'ΡΗ͂ΜΑ ΤΙ` ΕΙ'Σ ΤΙΝΑ`, *maledico alicui, blaspheme loquor* בָּרַךְ, *benedico*, etiam *maledico.* Iob. II, 9. Conf. *Hexapla ac Lex. N. T. s. h. v.*

*'ΗΝΙ'ΚΑ ΔΕΙ͂ ΕἸΠΕΙ͂Ν, *quando oporteat loqui.* Sic LXX Ies. L, 4. עות vel עֵתָּה, *tempestive loqui,* interpretati sunt. Conf. ad h. l. *Cappelli nott. critt.* p. 516.

*ΕΠΙΟΝ Ω. Sic legitur 2 Reg. III, 21. sec. *Vatic.* pro וָמַעְלָה, *et supra.* Sed legendum ibi est ἐπάνω, ut habent *Alex. Ald.* et *Compl.* sec. *L. Bos.* in *prol.* c. 3. Sine dubio orta est haec lectio a librario, qui illud וָמַעְלָה in hac orationis serie non intellegebat, et eius loco aliquid exhibere volebat, quod responderet praecedenti ἀνεβόησαν.

'ΕΠΩιΔΗ`, *incantatio, incantamentum.* חֲבָרִים, *coniunctiones, incantationes. Symm.* Ps. LVI, 6. ubi pro ἐπῳδαῖς sine dubio legendum est ἐπῳδάς, *incantationes edocti.* - לַחַשׁ, *mussitatio, susurrus. Aqu.* Cohel. X, 11. *Theod.* Ies. III, 3.

'ΕΠΩΜΙ'Σ, proprie *superhumerale*, i. e. *summa humeri pars*, τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος sec. *Pollucem Onom.* II, 137. etiam simpliciter *humerus* eodem teste c. 133. deinde *amiculum humerale*, it. *latus*, *ora.* אֵפוֹד, *ephod, cinctum.* Ex. XXVIII, 6. XXIX, 5. XXXV, 8. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐπωμίδα, ἐπένδυμα, ὁ χιτών. Idem: Ἐπωμίδα, ἱερατικὸν ἔνδυμα περὶ τὸν ὦμον. *Gloss. in Octat.* ἐπωμίς, ἱερατικὸν περιβόλαιον. - אֲפֻדָּה, *amictus.* Exod. XXVIII, 8. XXXIX, 4. - כָּתֵף, *humerus, latus.* Exod. XXVIII, 7. δύο ἐπωμίδες ἔσονται αὐτῷ, duas *oras* habebit. Vide et Exod. XXXIX, 4. Ez. XLI, 2. ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος, humeri seu *latera ostii.* Eodem sensu ὠμία alias legitur. Vide infra in h. v. In navi etiam *eminens pars*, *ubi inscriptum est elogium*, ἐπωμὶς vocatur. Vide *Stephani* Thes. l. gr.

'ΕΠΩ'ΝΥΜΟΣ, *celebris*, *solemnis.* Esth. XVI, 22. ἐπωνύμοις ἑορταῖς, *festis celebribus*, vel: *solemnibus.*

'ΕΠΩΡΥ'ΟΜΑΙ, *horrendum vociferor, rugio, clamo adversus aliquem.* בָּחַל, *fastidio. Al.* Zach. XI, 8. ἐπωρύοντο ἐπ' ἐμέ, *rugiebant* adversus me. *Theodoretus* ad h. l. θηριωδῶς μοι προσῆλθον οἱονεὶ βρυχώμενοι, καὶ τὴν ἐμὴν διψῶντες σφαγήν. In aliis libris legebatur ἐπορεύοντο, ut forte legebat *Hieronymus*, qui vertit: *irruebant super me.* Apud *Suidam* ἐπωρυόμενος exponitur φωνῶν. Conf. v. ὠρύομαι.

'ΕΡΑ'ΟΜΑΙ, *amo, diligo.* אָהַב, idem. Esth. II, 17. ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ. Prov. IV, 6. ἐράσθητι αὐτῆς. Sic *Aelianus V. H.* X, 18. ἠράσθη αὐτοῦ. - חָפֵץ, *delector.* 1 Sam.

XIX, 1. ἠρεῖτο τὸν Δαβὶδ σφόδρα, *amabat* Davidem valde. *Hesych.* ἠρεῖτο, ἠγάπα.

'ΕΡΑΣΤΗ'Σ, *amator, amasius, amicus, cultor, studiosus alicuius rei.* מְאַהֵב part. Pih. Ier. XXII, 20. 22. Thren. I, 20. *Inc.* Ez. XVI, 33. - עֹגֵב part. *amans.* Ier. IV, 30. - *רֵעַ, *socius.* Οἱ ἄλλοι Ierem. III, 1. *Vulg. amantibus.* Vide ad h. l. *Montf.* Sap. VIII, 2. ubi de cultore sapientiae sermo est. Ib. XV, 6. ἐρασταὶ κακῶν, idolorum *cultores.*

'ΕΡΓΑ'Β. Hac voce LXX reddunt הָאֶבֶן, *lapis.* 1 Sam. XX, 19. et ib. v. 41. נֶגֶב, *auster*, procul dubio, quod aliter legerunt, ac hodie in Codd. hebr. legitur, fortasse הָרְגָב. *Eusebius* in *Onom.* p. 71. ed. *Cleric.* ἐργὰβ male inter nomina propria locorum refert; ibique *Bonfrerius* observat, quod valde varie haec vox in variis LXX Intt. codd. et in Patribus exprimatur, nempe *Ergab*, *Argab*, *Argaph*, *Annegab*, *Negeb.* Addit *Bielius*, quod in MSS. Glossariis aliter adhuc legatur. Sic enim in *Gloss.* ad lib. I. Reg. apud *Fabricium Bibl. Gr.* l. V. c. 40. p. 67. Παρὰ τῶν ἐργαβυὰρ, παρὰ τῶν λίθων. In aliis eiusdem generis *Lex. MS. Cyrilli Bodleiano* additis ita: Παρὰ τοῦ ἀριστοὺβ, παρὰ τῷ λίθῳ. In iisdem paulo post: Παρὰ τὸ ἐργαβιὰρ, περὶ τῷ λίθῳ. Vide et, quae supra notata sunt in v. Βερσεκαθὰν, et conf. *Fesselium Adv. Sacr.* l. V. c. 5. p. 58. ac *Scharfenbergium* ad *Cappelli Crit. S.* p. 677 sequ.

'ΕΡΓΑ'ΖΟΜΑΙ, *operor, servio, opus rusticum facio, sulco, operam do, negotior, acquiro.* אָרַג, *texo.* Ies. XIX, 9. - גָּמַל, *rependo.* Prov. III, 30. - חָטַב, *caedo.* 2 Par. II, 10. - מַעֲשֶׂה, *opus.* Num. XXXI, 50. - סָחַר, *negotiatio.* Prov. XXXI, 18. ubi ἐργάζεσθαι non est *negotiari*, ut pleriqne volunt, sed *laborare, rem familiarem administrare*, nam mercatura mulieri h. l. non commode tribuitur. - עָבַד, *servio, it. colo, facio.* Gen. III, 23. ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, *colere terram.* Vide et Gen. II, 5. 15. IV, 2. 11. Prov. XII, 11. *Symm.* et LXX Cohel. V, 8. Sic etiam apud *Hesiod.* ἔργ. v. 621. et *Aelian. V. H.* IX, 25. Confer *Lex. N. T.* s. h. v. Num. III, 7. ἐργάζεσθαι ἔργα τῆς σκηνῆς, ut faciant opera tabernaculi. Vide et Num. VIII, 12. 15. 19. Deut. XXI, 13. δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἴργασται, vitulam de armento, quae non *aravit.* Ies. XIX, 9. τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον - τὴν βύσσον, qui *operantur* in lino - in bysso. Ierem. XXVII, 11. ἐργάσασθε βασιλεῖ Βαβυλῶνος, *servite* regi Babylonis. Vide et Ier. XXVIII, 14. XL, 9. Ier. XXX, 9. ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, *serviant* Domino Deo ipsorum. Ez. XLVIII, 19. οἱ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν, qui in urbe *operantur.* - עֲבֹדָה, *opus.* 1 Par. XXVII, 26. - עָבַר, *transeo.* Ies. XXIII, 10. ἐργάζου τὴν γῆν σου, *cole* terram tuam. Hic male legerunt עבד cum Daleth. - עָשָׂה, *facio.* Exod. XXXI, 4. ἐργάζεσθαι τὸ χρυ-

σῖον, *operari* in auro. Ibid. v. 5. XXXV, 9. XXXVI, 4. Ez. XXVII, 19. – עָשָׂה מְלָאכָה, *facio opus.* Exod. XXXVI, 5. 7. – פָּעַל. *Symm.* Iob. XXXV, 6. LXX Psalm. VI, 8. XIII, 5. XXXV, 13. οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, *operam dantes* iniquitati. Ps. XIV, 2. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, *operam dans* iustitiae. Vide et Soph. II, 3. 1 Macc. IX, 23. et *Lex. N. T.* s. h. v. Hab. I, 5. ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι, *opus ego facio. Theod.* Prov. XXI, 6. ἐργαζόμενος θησαυροὺς, *acquirens* thesauros. Conf. Sap. VIII, 5. 6. Sic et *Herodotus* lib. I. ἐργαζόμενος μεγάλα χρήματα, cum multas opes *acquisivisset.* Vide *Fesselii Advers. SS.* l. IV. c. 3. p. 326. Alias ποιεῖν eodem sensu usurpatur, quod vide infra s. l. – פֹּעַל, *opus.* Ies. XLV, 9. – שִׂדֵּד, Pih. *occo.* Ies. XXVIII, 24. πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν, antequam terram *sulcaverit.* – *שְׁתוֹת, *retia.* Ies. XIX, 10. οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ sec. cod. *Vat.* Sc. שָׁתָה notat h. l. e l. arab. *texere, textorem agere,* quod intellexerunt h. l. LXX per ἐργάζεσθαι. Baruch. I, 22. ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις, *colenda Deos alienos.* Ita *Syrus.* Ibid. II, 21. 22. et 24. ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ. Eodem modo et עָבַד adhibetur de *cultu* et *amore, quo cives regem amplectuntur et prosequuntur,* v. c. Cohel. V, 8. Sirac. XIII, 5. ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργᾶται ἐν σοὶ, καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταθλίψει σὲ, quamdiu florenti rerum statu gaudebis, *utetur opera tua et ministerio,* te autem ad inopiam redactum affliget. *Vulg. assumet te,* sc. ad suam amicitiam ac familiaritatem. *Syrus: colet te.* Sir. XXIV, 30. οἱ ἐργαζόμενοι ἐν σοφίᾳ, qui *operam dant* sapientiae, s. vitam suam ad eius praecepta instituunt ac componunt. Ib. XXX, 13. ἐργάζεσθαι ἐν υἱῷ, operam dare filio instituendo et educando, i. q. παιδεύειν in antecedentibus. Ib. XXXIII, 25. ἐργάζεσθαι ἐν παιδὶ, *servum opere imposito occupare et exercere,* coll. v. 24. Sap. VIII, 6. ubi pro ἐργάζεται *Grabius* substituit ἐράζεται, *amatur,* cuius verbi rarior ac solis fere poetis receptus usus in causa ei fuisse videtur, ut in ἐργάζεται perperam transferretur.

'ΕΡΓΆΖΟΜΑΙ 'ΑΜΙΣΘΙ' ΚΑΙ' 'ΑΣΙΤΙ', *operor sine mercede et cibo.* לִקֵּשׁ Pih. *sero, colligo, vindemio.* Iob. XXIV, 6. ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο, in vineis impiorum sine mercede et cibo operati sunt. Alii quoque Intt. h. l. de labore pauperum explicarunt, ad quem ab impiis coguntur. Vide ad h. l. *Dathium.*

ΕἸΡΓΑΣΜΈΝΟΣ, *fabricatus.* עֲשׁוֹת, sing. *nitidus.* Ez. XXVII, 19. σίδηρος εἰργασμένος, ferrum *fabricatum*: ubi nonnullis legisse videntur עָשׁוּי.

'ΕΡΓΑΛΕΙ͂ΟΝ, *instrumentum artificum, quo ad exercendam artem suam utuntur,* aut omnino *instrumentum,* sc. *quo ad opus faciendum utimur.* כְּלִי, *vas, instrumentum.*

Ex. XXXIX, 42. - *מַשָּׂא, *onus.* Num. IV, 27. sec. *Oxon.* κατὰ πάντα τὰ ἐργαλεῖα δι' αὐτῶν. - עֲבֹדָה; *opus.* Ex. XXVII, 19.

'ΕΡΓΑΣΙ'Α, *operatio, opus, negotiatio.* *בַּעֲבוּר *propter.* *Symm.* Gen. III, 17. ἐν τῇ ἐργασίᾳ σου (h. e. dum illam *colis:* nam vox ἐργασία h. l., ut alias saepe, de *agricultura* adhibetur.), ubi pro בַּעֲבוּרֶךָ legit בַּעֲבָדֶךָ. *Vulg.* in *opere tuo.* - מְלָאכָה, *opus, negotium.* Exod. XXXVIII, 24. Lev. XIII, 51. et alibi saepius. - מַעֲשֶׂה. Exod. XXVI, 1. Num. XXXI, 20. 1 Sam. XXV, 2. ἡ ἐργασία αὐτοῦ sec. *Compl.* seu potius *Inc. Int.* ubi alii τὰ ποίμνια habent. Scilicet vox hebr. notat metonymice *omne, quod est labore paratum et acquisitum,* speciatim *pecudes,* et sic quoque ἐργασία h. l. accipiendum est. Ion. I, 8. τίς ἡ ἐργασία σου; quaenam est *ars* tua? vel quodnam *vitae institutum* sequeris? Eodem modo מַעֲשֶׂה quandoque *negotium* vel *vitae genus* notat, v. c. Gen. XLVI, 30. et XLVII, 3. - עֶבֶד, *servus,* it. *opus.* Cohel. IX, 1. - עֲבֹדָה. Gen. XXIX, 26. 2 Par. XXIV, 12. et alibi. - בְּעֶצְיוֹן, ubi sequitur גֶּבֶר, *in Ezeon Geber,* quod est nomen loci ad mare erythraeum, unde perperam fabricarunt ἐργασία γάβερ, pro quo alii habent ἐν ἀσιὼν, vel εἰς γαιζιών. 1 Reg. IX, 26. 2 Par. XX, 37. - פֹּעַל, *opus.* Ruth. II, 12. Ies. I, 31. XLI, 24. *Theod.* Ies. XLV, 11. et Prov. XX, 11. - פְּעֻלָּה, idem. 2 Par. XV, 7. - *רֶכֶב, *currus.* Nah. II, 13. Loco רִכְבָּה legerunt רַבָּה, extrito Caph. Sir. VII, 14. ἐπίπονον ἐργασίαν, ubi ἐργασία notat: *opificium, quo exercendo victus paratur.* De *opere arte facto* usurpatum legitur Sap. XIII, 12. et XIV, 20. ac de *quovis munere et ministerio* 5 Esdr. VIII, 49. עֲבֹדָה, coll. Esdr. VIII, 21. Sir. VI, 20. ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις, molestum tibi primum erit et difficile negotium *acquirere* tibi ac *comparare* sapientiam veram. Cf. *Graevium* ad *Hesiod.* ἔργ. v. 43.

'ΕΡΓΑ'ΣΙΜΟΣ, *qui elaborari potest,* vel: *quo quem operari licet, elaboratus,* it. *operi destinatus.* מְלָאכָה, *opus, negotium.* Lev. XIII, 48. ἐν παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι, in omni pelle, *quae elaborari potest.* - מַעֲשֶׂה, idem. 1 Sam. XX, 18. τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ. *Vulg. die, qua operari licet,* scil. secundum legem Mosaicam. Latini *diem profestum* dicunt, nostrates *Werkeltag.* *Al.* Ez. XLVI, 1. ἡμέρας τὰς ἐργασίμας. Sic quoque *Compl.*

*'ΕΡΓΑΣΤΗ'ΡΙΟΝ, *officina, taberna,* etiam *ergastulum.* Vox haec a *Bielio* omissa legitur apud *Aqu.* Ier. XXXVII, 16. pro הַחֲנֻיּוֹת, h. e. *loca, ubi manebant detenti,* ubi *Inc.* συγκλεισμὸν posuit. (His repugnat Cod. *Syr. Hex.* in quo *Aquilae* tribuitur: ܠܡܫܪܝܬܐ, *in deversoria.* Vt igitur syriaca graecis concilientur, vertere mallem: *in tabernas.* Vide *Michaelis*

Suppl. p. 839. *K*.) Cf. quoque *Bonfrerium* ad *Eusebii Onom*. s. v. αἰνιώθ, ubi addit ἐν Ἱερεμίᾳ τὰ ἐργαστήρια.

'ΕΡΓΑΤΕΙ'Α, *opificium*. Sap. VII, 17. ἐργατειῶν ἐπιστήμη, *opificiorum* scientia.

'ΕΡΓΑ'ΤΗΣ, *operarius*. פָּעַל, idem. *Symm*. Ps. XCIII, 16. Sap. XVII, 17. 2Macc. III, 6. ἐργάται τῆς ἀνομίας, iniquitati *studentes*.

'ΕΡΓΑ'ΤΙΣ, *opifex*, vel *operaria*. Prov. VI, 8. apem adi, et disce, ὡς ἐργάτις ἐστὶ, quomodo *operaria*, vel quam *operosa* sit. In textu hebr. nihil pro his legitur. Alias vero etiam Graecis apis dicitur ἐργάτις, v. c. ab *Aristotele Hist*. IX, 40. Vide *Bocharti Hieroz*. P. II. l. 4. c. 11. p. 513.

'ΕΡΓΟΔΙΩΚΤΕ'Ω, *exigo opera*, *opus urgeo*, *operis praefectus sum*. רָדָה, *dominor*. 2Par. VIII, 10. ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ, praefecti operibus populi.

'ΕΡΓΟΔΙΩ'ΚΤΗΣ, *exactor operum*, *operarum praefectus*. נֹגֵשׂ part. *exactor*. Exod. III, 7. V, 6. 10. 13. – מְנַצֵּחַ part. Pih. *praefectus*. 2Par. II, 18. – נַצֵּחַ infin. Pih. 1Par. XXIII, 4. – שַׂר מִסִּים, *princeps tributorum*. *Symm*. sec. *Hexapla* et *Schol*. sec. ed. *Rom*. Exod. I, 11. ἐργοδιώκται. *Vulg*. *magistris operum*. Secundum *Tychsenium* legit μισσὶμ, מִשִּׁים. Sed מַס *opus operosum* ita significat, ut ἔργον Graeciis. 3 Esdr. V, 58. Levitae ἐργοδιῶκται dicuntur, h. e. *qui operam dant et inserviunt cultui Dei externo*, maxime sacrificiis. *Vulg*. *exsequutores legis*: unde statim explicationis causa additur: ποιοῦντες εἰς τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. In textu hebr. Esdr. III, 9. est עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה.

'ΕΡΓΟΛΑ'ΒΕΙΑ, *faciendi operis susceptio sub pacti pretii conditione*, *redemtio operis et conductio*. Sir. XXIX, 19. διώκων ἐργολαβείας. Recte. *Vulgatus*: *qui conatur multa agere*, h. e. qui est πολυπράγμων. *Camerarius*: *persequens operarum conductiones*. *Grotius* ad h. l.: ἐργολάβειαι, inquit, h. l. sunt *redempturae alienorum negotiorum et litium*. Est eo sensu ἐργολαβεῖν apud *Demosthenem* et *Aeschinem* (Confer *Reiskii Indices Graecitatis Aeschineae et Demostheneae* s. h. v.), nec minus apud *Zonaram* ad 2. *Canonem Chalcedonensem*. In *Glossis*: ἐργολάβος, *redemtor*. Confer quae de h. v. *Kuhnius* et *Hemsterhuis* notant ad *Pollucem* T. II. p. 820. et *Bergler* ad *Alciphr*. I, 34.

"ΕΡΓΟΝ, *opus*, *cultura*. אֹרַח, *via*, *semita*. Iob. XIII, 27. et Ps. XVII, 4. In utroque loco non aliter legerunt, sed vocem אֹרַח sensu metaphorico apud Hebraeos recepto acceperunt. – בַּעֲבוּר, *eo quod*, *propterea*. Gen. III, 17. ἐν τοῖς ἔργοις σου. Secundum *Cappellum* loco בַּעֲבוּרֶךָ legerunt בַּעֲבָדֶיךָ in notione chald. et syr. עֲבַד, *facere*, *operari*. Sed fortasse sensum dederunt ac τὰ ἔργα de suo addiderunt, nec male. Confer eosdem c. VIII, 21. Ier. XIV, 4. τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλι-

πεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετὸς, *agricultura* cessabat, cessante pluvia. (Ita *Iosephus A. I.* V, 2. sect. 7. τῆς γῆς καὶ τῶν ταύτης ἔργων ἐπεμελοῦντο. *Hesych.* ἔργα, ποτὲ μὲν τὰ περὶ τὴν ταλασιουργίαν, ποτὲ δὲ κατὰ τὴν γεωργίαν. Confer, quae ex *Homero* observat *L. Bos Observatt. critt.* p. 33.) Hic quoque plerique statuunt eos legisse בַּעֲבוּר. Fortasse respexerunt notionem *fructuum*, quam voci עֲבוּר h. l. et Ios. V, 12. tribuit *Wepplerus* in *fragm. critt. et philol.* P. III. p. 48. collato Syriaco ܥܠܠܬܐ, ut τὰ ἔργα τῆς γῆς sint *proventus terrae*. – גְּמוּל, *retributio*. Ies. III, 11. Sed ibi τῷ גְּמוּל potius praepositio κατὰ respondet, et πονηρὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ exprimunt τὸ יָדָיו. Verba sunt: πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ. – דָּבָר, *verbum*, etiam *res*, *factum*. 1 Reg. XVIII, 36. – דֶּרֶךְ, *via*, etiam *agendi ratio*, *facta*. Iob. XXXIV, 21. XXXVI, 23. – חֹק, *demensum*. Prov. XXXI, 15. ἔργα, *pensum*. – יְגִיעַ, *labor*. Iob. X, 3. XXXIX, 11. – *יוֹם, *dies*. Ios. IV, 25. ubi pro ἔργῳ legendum videtur aut καιρῷ aut χρόνῳ, quod habent reliqui Intt. Fortasse tamen sensum secuti sunt. – כָּלָה, *consummatio*. *Symm.* Gen. XVIII, 21. Sc. ibi hebraicis עָשׂוּ כָּלָה, *fecerunt consummationem*, respondent verba ἐπετέλεσαν τὸ ἔργον: unde luculenter apparet, τῷ כָּלָה h. l. potius respondere συνετέλεσαν, ac τὸ ἔργον, quod h. l. *scelera*, *flagitia* notat, ad עָשׂוּ referendum esse. – כְּלִי, *vas*. Num. IV, 16. Vox hebr. metaphorice etiam *opera* notat. – לֶקַח, *doctrina*. Iob. XI, 4. ubi pro ἔργοις reponere mallem λόγοις. – *מִי, *quis?* Prov. XX, 6. ἔργον ἐστὶ, *difficile est*. Hoc opus, hic labor est. – מַלְאָךְ, *legatus*. Nah. II, 13. Legerunt מַלְאָכֵכֵה. – מְלָאכָה. Gen. II, 2. 3. XXXIX, 11. 1 Reg. XI, 28. ἀνὴρ ἔργων, *vir operum*, h. e. *rebus agendis idoneus*. Confer s. v. ἀνὴρ post hebr. עָשָׂה. 1 Par. IX, 33. ubi *munus*, *ministerium* notat. *Vulg. ut die ac nocte iugiter ministerio suo deservirent*. – *מְלוּכָה, *regnum*. 1 Sam. XIV, 47. Legerunt מְלָאכָה. Caeterum duae hic coaluerunt interpretationes. V. *Fischeri Prolus. de verss. GG. V. T.* p. 157. – *מַלְכוּת, *regnum*. Dan. XI, 17. sec. *Chis*. Permiscentur hic מַלְכוּת, *regnum*, et מְלָאכָה, *opus*. Contrarium vide 1 Par. IV, 23. – *מַלֵּאת inf. Pih. *implere*. Ex. XXXI, 5. Hic forte legerunt מְלָאכוֹת. – מַס, in plur. מִסִּים, *tributum*. Exod. I, 11. Vide supra s. v. ἐργοδιώκτης. – מַעֲבָדִים et chald. מַעֲבָדִין plur. *facta*. Iob. XXXIV, 25. Dan. IV, 34. – מַעֲלָלִים plur. *actiones*. Ps. LXXVI, 11. LXXVII, 9. Ies. III, 9. – מַעֲשֶׂה. *Symm.* sec. *Cod. Vat. Adleri* Ps. XVIII, 2. LXX Gen. XLVI, 34. et XLVII, 2. τί τὸ ἔργον ὑμῶν; quodnam est *vitae vestrae genus?* Iud. XIX, 16. ubi ἔργα sensu graeco adhibentur de *operibus*, *quae ad agriculturam pertinent*. Vide Interpretes ad *Hesiodi* ἔργα καὶ ἡμέρας. Ps. XLIV, 2. ubi ἔργον *carmen* notat, quem-

admodum apud *Horatium lex operis est lex carminis.* Hab. III, 16. ἔργον ἐλαίου, h. e. *cultura olivae.* – מַפְעָלִים plur. masc. *opera.* Prov. VIII, 22. – מִפְעָלוֹת plur. foem. idem. Ps. XLV, 8. LXV, 4. – מַשָּׂא, *onus.* Num. IV, 28. sec. *Vat.* et *Ald.* Non legerunt מעשיהם, ut *Tychsenius* coniecit, sed sensum expresserunt. – מִשְׁלַח יָד, *missio manus*, h. e. h. l. *res et negotia.* Deut. XXIII, 21. – מְתִים plur. *homines.* Iob. XI, 11. Libere verterunt. – סִבְלָה, *onus.* Exod. I, 11. V, 4. 5. – עֲבֹד infin. *servire facere.* Num. VII, 5. – עֲבֹדָה, *servitus*, it. *opus.* Exod. I, 14. II, 24. V, 9. – עֲבִידָא chald. Esdr. IV, 24. V, 8. VI, 7. – עֶבְרָה, *excandescentia.* Prov. XXII, 8. ubi legerunt עֲבֹדָתוֹ. *Iaegerus* ad h. l. mavult legere ὁρμῶν, vel ὀργῶν (coll. XV, 1. XXI, 14.), loco ἔργων. Adde Ier. XLVIII, 30. ubi pro ἔργα alii habent ὀργήν. – *עֹז, *fortitudo. Inc.* Prov. XVIII, 10. Sensum expressit: nam עז Dei cognoscitur ex eius operibus. – עֲלִילָה, *actio* in bonam et malam partem. Ps. CIV, 1. – עֵצָה, *consilium.* Iob. XXI, 16. – עָשׂוֹ : עָשׂה : עֲשׂה in praet. Kal. part. et infin. Iob. IV, 17. ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ubi legisse videntur מִמַּעֲשׂהוּ, loco *prae factore suo.* Prov. XX, 15. Ioel. II, 11. 20. – פָּעַל verbum. Iob. XXXVI, 3. XXXVII, 12. Prov. XVI, 5. – פֹּעַל nomen. Deut. XXXII, 4. Ier. L, 29. – פְּעֻלָּה. Ps. XVI, 5. XXVII, 7. CVIII, 19. – *פְּרִי, *fructus.* Deut. XXVIII, 4. sec. *Compl.* ubi ἔργα κοιλίας, h. e. *fructus ventris, liberos* notat, et cum ἔκγονα et ἔγγονα in codd. permutatur. – *פֶּשַׁע, *defectio, praevaricatio. Symm.* Iob. XXXVI, 9. ubi ἔργον notat *impie factum.* – *שְׁמֻעָה, *auditus. Inc.* Hab. III, 2. ubi vox hebr. notat *facta illustria, quae fama innotescunt.* – תּוֹעֵבָה, *abominatio.* Prov. XIII, 20. ubi legisse videntur nonnullis עֲבֹדוֹת. Sed non opus est: nam ἔργα h. l. *impie facta* notat, i. q. et series orationis postulat. Legitur praeterea apud *Inc.* 1 Sam. XIV, 47. in notione *muneris* aut *negotii*, ubi huic voci nihil in textu hebr. respondet. Iob. I, 3. ἔργα μεγάλα sunt glossema ex alia interpretatione. Ies. III, 24. ubi vide *Cappellum* in *notis critt.* p. 494. Sir. III, 17. ubi *Syrus* et *Ar.* ἔργα de *divitiis* intellexerunt. Sir. XV, 19. ἔργον in universum notat actiones hominis tam internas quam externas: unde *Syrus* vertit: omnes *cogitationes* hominis. Ibid. XVI, 28. τὰ ἔργα θεοῦ speciatim *corpora coelestia* notat. 3 Esdr. VI, 11. τὰ ἔργα, *aedificia*, coll. VII, 3. τὰ ἱερὰ ἔργα, *exstructio templi.* Baruch. VI, 50. θεοῦ ἔργον, *virtus divina*, ubi ἔργον est *ipsa facultas agendi*, s. *virtus operativa.* 3 Esdr. V, 58. τὰ ἔργα τοῦ κυρίου notat *cultum Dei externum*, maxime qui est in sacrificiis offerendis. Sir. III, 8. ἔργῳ καὶ λόγῳ, *dictis factisque*, coll. *Theogn.* v. 957. *Hesych.* Ἔργον, δυσχερές, δύσκολον, ἢ ποίημα. Vide alibi Ἄμεμπτος, Ἄνετος et Ἀνέρευτος.

'ΕΡΕΘΙ'ΖΩ, *irrito, provoco.* גָּרָה Pih. *concito, incito, excito inimicitias. Aqu.* Prov. XXVIII, 25. et XV, 19. – *הִתְגָּרָה Hithpah. *me ipsum incito*, speciatim *ad litem* et *bellum.* Dan. XI, 10. 25, sec. *Chis.* e notione *irritandi*, quam haec vox in lingua *chald.* et *syr.* habet. – הִתְחָרָה, Hithp. *accendo me, sc. ira, exardesco. Quint. Ed.* Ps. XXXVI, 1. – מָרָה, *rebellis sum.* Deut. XXI, 20. – *סֵתֶר, *occultatio.* Prov. XXV, 23. ubi *Iaegerus* existimat ἐρεθίζει fluxisse vel a repetendo תְּחוֹלֵל, vel a סָרָה, *linguam refractariam et incontinentem parit.* Sed *lingua occultationis* est h. l. *lingua occulte detrahens et calumnians*, quod non inepte per γλώσσῃ (ita enim loco γλῶσσαν legendum arbitror) ἐρεθίζειν exprimi potuit. Vide infra s. v. רָדַף. – סוּר, *recedo, discedo.* Hos. IV, 18. ubi scil. pro ἡρέτισε legendum videtur ἠρέθισε, quod vetus versio apud *Hieronymum* interpretatur *provocavit.* Conf. Ps. LXV, 6. et LXVII, 7. ubi סוֹרְרִים παραπικραίνοντες redduntur, observante *Breitingero Prol. in LXX* T. III. plag. f. p. 1. – רָדַף, *persequor.* Prov. XIX, 8. ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους: non male quoad sensum, nam *persequi verbis* eandem significationem habet. Caeterum pro λόγους reponere mallem λόγοις. 1 Macc. XV, 40. ἐρεθίζειν *bello lacessere* notat. Conf. *Syrum. Hesych.* ἐρεθίζει, ἀδολεσχεῖ, χλευάζει, παίζει, σκώπτει, διαμάχεται. *Eustathius:* εἰς μάχην συμπλέκω. Adde 2 Macc. XIV, 27.

'ΕΡΕΘΙΣΜΟ'Σ, *irritatio, provocatio,* it. *paroxysmus febris.* חַרְחֻר, *adustio, febris ardens* vel *acuta.* Deut. XXVIII, 22. de *febris paroxysmo.* Conf. *Hippocr.* de *humor.* p. 48, 52. et *Foesii Oecon. Hipp.* p. 145. *Rosenmüllerus* ad h. l. i. explicat de *catarrho suffocante*, consentiente quodammodo *Arabe*, qui de *paralysi pulmonum* interpretatur. – מְרִי, *rebellio.* Deut. XXXI, 27. *Symm.* Prov. XVII, 11. Confer Sir. XXXI, 34.

'ΕΡΕΘΙΣΤΗ'Σ, *irritator, provocator, protervus.* מֹרֶה part. *rebellis.* Deut. XXI, 18. ἀπειθὴς καὶ ἐρεθιστής. *Vulg. protervus.*

'ΕΡΕΙ'ΔΩ, *figo, infigo, firmo, fulcio.* אִמֵּץ Pih. *firmo, confirmo, roboro.* Prov. XXXI, 17. ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. – יָחַד, *adunor.* Gen. XLIX, 6. ἐρεῖσαι. Nisi constructio obstaret, legere mallem ἑνῶσαι. – נִשְׁעַן, *nitor. Symm.* Iob. VIII, 15. ἐρεισθήσεται. *Vulg. innitetur.* Suspicor, hanc versionem *Aquilae* tribuendam esse. – עֹזְרֵי רָהַב, *adiutores superbiae*, h. e. admodum superbi, superbia abundantes. Vide *A. Schultens. Anim. Philol.* in *Iob.* p. 25. *Symm.* Iob. IX, 13. ἐρειδόμενοι ἀλαζονείᾳ, *arrogantia subnixi* vel *superbiae quasi infixi*, vel, ut *Drusius* in *Fragm.* p. 793. etiam verti posse putat, *qui incumbunt iactantiae.* – שׁוּב, *revertor.* Iob. XVII, 10. ubi vel legerunt חָבַשׁ, vel loco

ἐρείδετε reponendum est ἔρχεσθαι. - שָׁמַר, *custodio.* Prov. III, 26. κύριος ἐρείσει σὸν πόδα, Dominus *firmabit* pedem tuum: ubi Schol. τηρήσει, quod est sine dubio alius interpretis. - תָּמַךְ, *sustento.* Prov. IV, 4. ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν, alte *infigatur* verbum nostrum cordi tuo. Prov. V, 6. τὰ δὲ ἴχνη αὐτοῦ οὐκ ἐρείδεται, gressus eius non firmi sunt. Legerunt יִתָּמְכוּ. Ibid. XI, 16. ἐρείδονται πλούτῳ, *potiuntur* divitiis. Ib. XXXI, 19. τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον, manus suas *applicat* colo. *Hesych.* ἐρείδει, ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει. - תָּפַשׂ, *teneo, apprehendo.* Prov. XXX, 28. *Vulg. nititur.*

'ΕΡΕΙΚΤΟ'Σ, *confractus, fissus.* תֻּפִּינִים plur. *cocturae.* Interpres apud *Origen.* Lev. VI, 21. ἐρεικτά. *Suidas*: ἐρεικτά, τὰ κεκομμένα ὄσπρια· ἢ τὰ σχιζόμενα ὄσπρια. *Εἰσὶ δὲ κύαμοι.* *Ἀριστοφάνης·* ἧψε κατερεικτῶν χύτρας. Conf. ἐρεικτὸς infra.

"ΕΡΕΙΟΣ, *laneus.* צֶמֶר, *lana.* Lev. XIII, 47. 48. 52. 59.

'ΕΡΕΙ'ΠΙΟΝ, *ruinosum, collapsum aedificium.* בַּיִת, *domus. Symm.* Iob. III, 15. Sed verba οἰκοδομησάντων ἐρείπια αὐτοῖς referenda ibi sunt ad finem v. 14. ubi legitur: הַבֹּנִים חֳרָבוֹת לָמוֹ, ut iam *Kreyssigius* recte observavit. - חָרְבָּה, *vastitas. Symm.* Ps. IX, 7. CI, 7. *Symm. Theod.* Ez. XIII, 4. *Suidas*: ἐρείπιον, τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα. Adde *Herodot.* II. p. 149, 19. et *Strabon.* VII. p. 504. C.

"ΕΡΕΙΣΜΑ, *firmamentum, fulcimentum.* מַחְסֶה, *refugium.* Prov. XIV, 28. - מַשְׁעֵן, *scipio. Aqu.* Ies. III, 1. *Hes.* ἐρείσματι, ὑποβαστακτῆρι.

'ΕΡΕΙΣΜΟ'Σ, idem. מַשְׁעֵנָה, *bacillus. Aqu.* Ies. III, 1.

'ΕΡΕΥ'ΓΟΜΑΙ, *eructo, copiose emitto, eiicio,* item *rugio.* הִבִּיעַ Hiph. a נָבַע, *scaturire facio, eructo,* metaph. *copiose eloquor. Symm.* et LXX Ps. XVIII, 2. ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, dies diei eructat verbum, h. e. plena voce edisserit. - שָׁאַג, *rugio.* Hos. IX, 11. ὡς λέων ἐρεύξεται, tanquam leo rugiet. *Hesych.* ἐρεύξεται, βρύσεται. Forte legendum βρυχήσεται. Vide et Amos. III, 4. 8. et conf. 1 Macc. III, 4. - שֶׁרֶץ, *reptile.* Lev. XI, 10. ἀπὸ πάντων, ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα, ab omnibus, quae *emittunt* aquae. *Hesych.* ἐρεύγεται, ἀναβάλλει.

"ΕΡΕΥΝΑ, *scrutinium, investigatio, inquisitio.* Sap. VI, 8. ubi *Vulg. cruciatio.* Non male ob v. 5 et 6.

'ΕΡΕΥΝΑ'Ω, *scrutor, perscrutor, investigo.* בֹּחַן, *probatio. Aqu.* Ez. XXI, 13. ἠρεύνησε. - בָּלַשׁ, *perquiro, scrutor. Aqu.* Amos. VII, 14. - חָפַשׂ, *perscrutor, investigo.* Gen. XLIV, 12. 1 Reg. XX, 6. Prov. XX, 27. In postremo loco ἐρευνᾷν *plane ac penitus perspicere aliquid* notat, coll. 1 Cor. II, 10. - חָקַר, idem. Iud. XVIII, 2. 2 Sam. X, 3. *Theod.* Iob. XXVIII, 27. - חָשַׂף, *denudo.* Ioel. I, 7. ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτήν. Legerunt literis transpositis חָפֹשׂ חִפְּשָׂהּ, sed

admodum incommode. - מִשֵּׁשׁ, *contrecto.* Gen. XXXI, 35. 36. - סָלַל, *aggero, concumulo.* Ier. L, 26. ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, *perscrutamini* illam tanquam speluncam. Respexerunt sine dubio notionem vocis סָלַל nobis ignotam, sed seriei orationis h. l. admodum convenientem. Confer *Horrei Miscell. Critt.* l. II. c. 9. p. 300. qui pro ἐρευνήσατε scribendum putat ἐραυνίσατε (vel ἐραυνίσατε vel ἐραυνήσατε), quam coniecturam confirmare videtur lectio vitiosa cod. *Alex.* ἐραυνίσατε. *Hesych.* ἐραυνίζεται, συλλέγει. - קַרְקַר Pih. *destruo. Symm.* Num. XXIV, 17. Sic hoc verbum etiam explicant *Syrus* et *Chaldaeus* apud Ies. XXII, 5. Cf. *Schultensii Op. min.* p. 152. *Hesych.* ἐρευνᾷν, ζητεῖν.

*'ΕΡΕΥΝΑ'Ω ΤΟ'Ν ΟΙ'ΚΟΝ, *pervestigo domum*, i. q. nos: *Haussuchung anstellen.* Sic legitur apud LXX sec. *Vat.* et *Compl.* Gen. XXXI, 33. ubi nihil legitur in textu hebr. Caeterum τὸν οἶκον ibi positum est pro ἐν τῷ οἴκῳ, coll. v. 35.

'ΕΡΕ'Ω, *dico, cogito.* אָמַר, *dico.* Gen. X, 9. XII, 12. Ps. CXXXVIII, 2. ubi pro ἐρεῖς *Grabius* posuit ἐρεῖ σε, quam coniecturam satis refutavit *Schwarzius* in Diss. *de mutatt. in textu Cod. Alex. a Grabio ex coniectura factis* p. 40. - דָּבָר, *verbum.* Exod. VIII, 10. - דִּבֵּר Pih. Gen. XVIII, 5. XLI, 28. XLII, 14. et alibi saepius. - דִּמָּה Pih. *cogito.* Ies. XIV, 24. ὃν τρόπον εἴρηκα, οὕτως ἔσται, quemadmodum *cogitavi*, ita erit. Eodem sensu ἔπω aliquando occurrit. Vide supra in h. v. - הִגִּיד Hiph. a נָגַד, *notum facio.* Iob. XV, 18. - הִתְבּוֹנֵן Hithp. a בִּין, *animadverto.* Ies. XIV, 16. ἐροῦσιν, quasi legissent וַיֹּאמְרוּ. - *מוּר, *muto.* Ez. V, 6. ubi pro חָמַר, *commutavit*, legerunt וַתֹּאמֶר. Vide *Cappelli Crit. S.* p. 941. - נָטָה, *inclino.* 1 Par. XXI, 10. ἐρῶ ἐπί σε. Libere nec male verterunt, nam נָטָה est h. l. lat. *proponere.* - נָתַן, *do.* Iob. XXXVI, 3. *Dare* h. l. *laudare, praedicare* s. *defendere* notat. Conf. v. 2. - עָנָה, *respondeo.* Iob. XXIII, 5. - פֶּה, *os.* Gen. XLV, 21. Vox hebr. quandoque etiam notat *ore prolata*, τὰ εἰρημένα. - רָדַף, *persequor.* Iob. XIX, 18. ubi tamen *Grabius Proleg.* in *LXX Intt.* T. IV. c. 4. §. 2. pro ἐροῦμεν legendum censet ἐρισοῦμεν, *concertabimus:* quam coniecturam quoque suam fecit *Bielius*, qui addit: רָדַף nunquam *dicendi* significationem habet, alias autem, ut Iob. XIII, 25., verbo ἀντίκειμαι, et Prov. XIX, 8. per ἐρεθίζω redditum est. Ego vero aliter statuo. Nam non simplex ἐρεῖν h. l. spectandum est, sed tota formula ἐρεῖν ἔναντι τινός, *dicere contra aliquem*, h. e. *verbis insectari, calumniari, criminari.* Eandem significationem habet quoque h. l. hebr. רָדַף. Conf. *Schwarzii* Diss. laud. p. 43. - שָׁמַע, *audio.* Ies. LXV, 24. *Audire* est h. l. *respondere votis.* Sap. V, 3. ἐροῦσιν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, *apud se dicent poenitentia tacti.*

Sir. XXV, 9. ubi ἐρῶ vertendum est *laudabo, celebrabo*, et est i. q. μακαρίζειν in antecedentibus. Hinc εἰρμὸς *hymnum* notat in Patribus Graecis. Conf. *Suiceri Thes. Eccles.* T. I. p. 1032. et supra s. נָתַן. Sic *dicere* apud Latinos nonnunquam poni pro *celebrare, laudare,* docet *Barthius* ad *Script. Ven.* pag. 186.

*ΕἸΡΗΝΤΑΙ ὙΠὈ ΘΕΟΥ̓, *a Deo edita sunt.* לְמוּאֵל nomen propr. regis. Prov. XXXI, 1. Legerunt לְמוֹ אֵל pro לְאֵל.

ἘΡΗΜΙ'Α, *desertus locus, solitudo.* חָרֵב infin. *vastando.* Ies. LX, 12. – חָרְבָּה. Ez. XXXV, 4. *Hesych.* ἐρημία, ἡ ἐκπύρωσις, aut e coniectura *Reiskii* ἐκπόρθησις. – *מַרְגֵּעָה, *requies. Symm.* Ies. XXVIII, 12. Sed ἐρημία est ibi apertum vitium scribendi. Legendum ἠρεμία. – שָׂדֶה, *ager. Symm.* Ps. XLIV, 12. ζῶα ἐρημίας, animalia deserti. Ps. LXXIX, 14. Conf. *Fulleri Miscell. Sacr.* lib. VI. c. 6. p. 710. – שְׁמָמָה, *desolatio, desolatum.* Ezech. XXXV, 9.

ἘΡΗΜΙΚΟ'Σ, *in loco deserto vivens* vel *occurrens, solitarius.* מִדְבָּר, *desertum.* Ps. CI, 7. ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, similis factus sum pelicano *in locis desertis agenti. Hesych.* ἐρημικῷ, εἰς τὰς ἐρήμους διάγοντι. *Suidas:* ἐρημικῷ, ἐν ἐρήμοις ἄγοντι, qui et verba Psalmi subiungit. – רֹתֶם, *iuniperus.* Ps. CXIX, 4. σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς, cum carbonibus ex deserto. *Chrysostomus* reddit: *carbones desolatorios,* ἐρημοποιοὺς, δαπανῶντας, ἀναλίσκοντας. Mihi autem ἐρημικοῖς videtur esse mendum, et reponendum ἀλιμικοῖς, ut sensus sit: *cum carbonibus ex alimo arbore confectis.* Facilis autem lapsus est ex ἀλιμικοῖς in ἐρημικοῖς apud inscium scribam, qui nescivit, quid esset ἄλιμος et ἀλιμικός. Vide supra s. v. ἄλιμον. Non reticenda autem prorsus est coniectura Cl. *Hamakeri*, qui verosimile est, quod LXX continua scriptura pro גחלי רתמים legerint גחליורתמים, atque vocem hanc habuerint pro participio verbi יָתַם, cuius cognatum arab. يتم significat *solitarius fuit*, ex quo fonte in Hebr. Dial. supersit etiamnum יָתוֹם.

ἘΡΗΜΙ'ΤΗΣ, *solitarius, in solitudine s. deserto agens.* פֶּרֶא, *onager.* Iob. XI, 12.

ἜΡΗΜΟΣ, *desertus, desolatus, incultus, siccus, saltuosus, non habitatus.* *אוֹת, *signum.* Ezech. XIV, 8. θήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον sec. *Vat.* ubi *Ald.* habet σημεῖον. Sensum secuti sunt. – *אֵילִים, *arietes.* Ps. LXV, 15. ubi, ut in nota subiecta *Montf.* monet, *Eusebius* καὶ ἐρήμοι habet, quae versio corrupta videtur. Certe ego nullus dubito, quin pro ἐρήμοι sit ἐρίφοι reponendum. – *בְּלִי מָיִם, *sine aqua. Inc.* Ps. LXII, 2. Bene quoad sensum. – בָּמָה, *excelsum.* Ezech. XXXVI, 2. ἔρημα αἰώνια, (quod hebr. esset חָרְבוֹת עוֹלָם) ubi

tamen pro ἔρημα forte legendum ἐρυμνὰ, vel ἐρύματα, ut coniecit *Cappellus* ad h. l. - חָרֵב, *desolatus.* Neh. II, 17. Ἱερουσαλὴμ ἔρημος, Ierusalem *desolata.* Vide et Ez. XXXVI, 35. 38. Ierem. XXXIII, 10. ἔρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, *desertus est* ab hominibus et iumentis. Ier. XXXIII, 12. - חֹרֶב, *desolatio.* Ies. LXI, 4. - חָרָבָה, *siccitas.* 2 Reg. II, 8. ἐν ἐρήμῳ, sc. τόπῳ. Ez. XXX, 12. δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους, reddam fluvios eorum *siccos.* - חָרְבָה, *vastitas.* Ies. XXXV, 1. Ezech. XIII, 4. - חָרְבָה, *vastatio.* Lev. XXVI, 31. 33. Esdr. IX, 9. et alibi saepius. - *יָם, *mare.* Ies. XVI, 8. τὴν ἔρημον secundum *MS. Ies. Curterii*, lapsu graphico pro τὴν θάλασσαν, ut in ed. *Rom.* legitur. Confer ad h. l. *Montfauc.* - יְשִׁימוֹן, *vastitas*, seu: *solitudo magna.* Num. XXI, 20. XXIII, 28. Psalm. LXVII, 8. Adde *Symm.* 1 Sam. XXIII, 19. - *מְבוֹא, *a veniendo.* Genes. XXIV, 62. Legerunt cum cod. *Sam.* מִדְבַּר. - מִדְבָּר, *desertum.* Ex. III, 1. ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον, sc. χώραν, ducebat oves ad *interiora deserti.* 1 Sam. XVII, 28. Ex utroque loco apparet, quod ἔρημος aliquando non *locum omnino desertum, in quo nihil praeter sabulum, saxa ferasque reperias*, sed *talem* potius denotet, *qui quidem, si cum aliis locis compares, non nimis cultus, graminosus tamen, irriguus et pascendis gregibus idoneus est.* Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Adde *Hebr.* Iob. XXIV, 5. 2 Sam. II, 24. loco ὁδὸν ἔρημον necessario est legendum ὁδὸν ἐρήμου κ. τ. λ. - אֶרֶץ מִדְבָּר, *terra deserti.* Deut. XXXII, 10. - מוֹרָשׁ, *possessio.* Ies. XIV, 23. Bene quoad sensum. - מְשַׁמָּה, *desolatio.* Ies. XV, 6. - נֶגֶב, *auster, meridies*, etiam *desertum illud vastum Arabiae ad Iudaeae meridiem.* Accedit, quod rad. נָגַב in l. chald. et syr. *exsiccare, aridum fieri, exarescere* denotet, unde ܢܘܓܒܐ et נוגבא est *siccitas.* Genes. XII, 9. XIII, 1. 3. Num. XIII, 18. 23. - נִכְחָד, part. Niph. *excisus.* Iob. XV, 28. πόλεις ἐρήμους. - עֲרָבָה, *locus campestris, planities*, etiam *locus desertus*, i. q. עֲבָרָה. Conf. *Simonis Lex. hebr.* s. h. v. Iob. XXXIX, 6. Ies. XXXV, 1. et alibi. - צְבֹעִים, *Seboim*, nomen propr. *Symm.* 1 Sam. XIII, 18. Sc. vox hebr. quoque vel omnino *feras*, vel speciatim *hyaenas* significat, quae quia loca deserta et inculta inhabitare solent, formulae τὸν φάραγγα τῶν Σεβοῒμ explicandae causa addidit aliquis εἰς τὴν ἔρημον. - צִיָּה, *siccitas.* Ps. LXII, 3. - שַׁמָּה, *desolatio.* Ies. V, 9. XXIV, 12. - שָׁמֵם, verbum, Kal. Ez. XXXV, 12. *Symm.* Thren. I, 16. - שָׁמֵם, verbale. Dan. IX, 17. - שֹׁמֵם, verbale. Ies. XLIX, 8. LIV, 1. - שְׁמָמָה, *desolatio.* Ex. XXIII, 29. Lev. XXVI, 33. et alibi saepius. - *שִׁמְמָה, idem. Ez. XXXV, 7. - תֹּהוּ, *inane.* Ies. XXXIV, 1. - תֶּלֶם, *porca.* *Al.* Hos. X, 4. Praeterea legitur Am. IV, 2. ubi tamen pro ἔρημοι reponendum est ἔμπυροι, et Ies. XIV,

23. ubi ἔρημον additum est sensus explendi causa, ac nihil pro eo legitur in textu hebr. Sir. VIII, 16. ἔρημος notat *locum, ubi nullum ab aliis sperandum est auxilium.* Vide sequ. Ib. XLI, 26.

'ΕΡΗΜΟΣ ΕΙ'ΜΙ', desolatus sum. נָשַׁם, Niph. a שָׁמַם, *desolor.* Lev. XXVI, 22.

*'ΕΡΗΜΟ'ΤΑΤΟΣ. בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר, *in fine deserti. Rel.* Exod. XIII, 20. τὴν ἐρημοτάτην.

'ΕΡΗΜΟ'Ω, desolo, vasto, perdo, exsicco. *אָשֵׁם, *Symm.* Ez. VI, 6. sec. *Theodoretum* ad h. l. אָשֵׁם h. l. *devastare* notat. - *בוא בְּמִשְׁמַנֵּי, *intro in pinguia.* Dan. XI, 24. sec. *Chis.* Legit בְּמִשְׁמַמֵּי. *In vastationem veniet* est i. q. *vastabit.* - בָּלַק, *exinanio.* Ies. XXIV, 1. Arab. بلوقة est *desertum, terra nihil producens praeter marmora.* - הֶחֱרִים, Hiph. *devóveo.* Ies. XI, 15. Arab. خرم in Coni. VIII. *funditus éxstirpavit, internecione delevit.* Vox ipsa hebr. h. l. *exsiccandi* notionem habet. - הִשְׁלִיךְ, Hiph. *proiicio.* Dan. VIII, 11. Locus proiicitur, si evertitur et destruitur. - הִשְׁמִיד, Hiph. *perdo.* Lev. XXVI, 30. - חָרַב : הֶחֱרִיב, Kal et Hiph. Iud. XVI, 7. 8. ubi ἐρημοῦν est *siccitate corrumpere.* Ies. LI, 10. ἡ ἐρημοῦσα θάλασσαν, *exsiccans* mare. Vide et Iob. XIV, 11. Ies. XLIV, 27. Ier. LI, 36. Adde *Edit. Quint.* Ps. XXXI, 4. ἐρημωθῆναι ὀπώραν, *dum deserta sit maturitas*, h. e. *dum maturis frugibus collectis deserta fiant omnia in agris.* - *חָרֵב, verbale. Nehem. II, 3. - חָרְבָּה, *desolatio.* Ezech. XXXIII, 24. 27. Mal. I, 4. - *חַרְבוֹן, *siccitas. Ed. Vta* Ps. XXXI, 4. - *חָרַם, Hiph. הֶחֱרִים, *internecioni do, exsicco, deleo.* Ies. XI, 15. ubi haud pauci perperam statuunt eos הֶחֱרִיב legisse. - יָשַׁם, *desolatus sum.* Gen. XLVII, 19. ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται, terra non *inculta maneat.* - בַּמִּדְבָּר, *in deserto.* Ier. III, 2. - מְשַׁמָּה, *desolatio.* Ez. XXXIII, 29. XXXV, 5. - אֵין עֹבֵר בָּהּ, *non est transiens in ea.* Ies. XXXIV, 10. - שָׁאָה, transitive: *vasto, desolo.* Ies. VI, 11. - שָׁבַר, *frango.* Ies. XXIV, 10. *Frangere* h. l. *destruere, devastare* notat. Arab. شبر et سبر, *trivit, contrivit.* - שָׁמַם, נָשַׁם, Kal et Niph. Lev. XXVI, 43. Ies. XXXIII, 8. et alibi. - שְׁמָמָה, *desolatio.* Ies. I, 7. Ez. XXXV, 7. - שָׁתָה, *bibo.* Ies. XXXVII, 25. ubi *bibere aquas* est *exsiccare* eas. Sirac. XVI, 5. ἐρημοῦσθαι est *decrescere, interire, miserum reddi.* Ib. XXI, 5. ἐρημώσουσι πλοῦτον, *perdent* divitias: coll. Apoc. XVIII, 16.

'ΕΡΗ'ΜΩΣΙΣ, desolatio, vastitas. חָרְבָּה, *desolatio, vastitas.* Ier. VII, 32. XXV, 18. *Aqu. Symm. Theod.* Ierem. XXII, 5. - חַרְבוֹן, *siccitas. Aqu.* Psalm. XXXI, 4. - מְשׁוֹמֵם,

part. Pih. *stupefaciens*. Dan. IX, 27. Sed מְשׁוֹמֵם ibi rectius vertitur: *vastabitur*. - שָׁמָּה. Lev. XXVI, 35. 2 Par. XXX, 7. Ierem. IV, 7. - שֹׁמֵם, verbale. Dan. VIII, 13. IX, 27.

'ΕΡΗ'ΜΩΣΙΣ ΘΕΡΕΙ'Α, *desolatio aestiva*. חַרְבֹנֵי קַיִץ, *siccitates aestatis*. *Aqu.* Ps. XXXI, 4.

*"ΕΡΙΓΜΑ, *faba, aliaque legumina fresa*. Vox haec a *Bielius* prorsus neglecta legitur apud LXX Levit. II, 16. sec. *Oxon.* pro גֶּרֶשׂ, *frumentum contusum*. Vide infra s. v. ἔρυγμα.

'ΕΡΙ'ΖΩ, *litigo, rixor, contendo, adversor, repugno*. *אָמַר, *dico*. *Theod.* Ps. CXXXIX, 20. Legit יַמְרוּךָ, a מָרָה. - הִתְגָּרָה, Hithp. *incito me*. 2 Reg. XIV, 10. ἱναὶ ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου; *quare contendis ad malum* vel *interitum tuum? Vulg. quare provocas malum?* - *יַחַד, *unio*. Gen. XLIX, 6. Legerunt יֵחַר, a rad. חָרָה, quod *incalescere* notat, ac de *commotione* dicitur. *Hieron.* in *quaest. hebr. non aemuletur*. Sunt tamen, inter quos *Origenes* et *Tertullianus*, qui loco ἐρίσαι legerunt ἐρεῖσαι, *incumbant*. Vide s. v. ἐρείδω. - מָרָה, *rebellis sum*. 1 Sam. XII, 14. μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου, ne *adversemini* voluntati Domini. Ibid. v. 15. *Theod.* Psalm. CXXXVIII, 18. - מֹרַת רוּחַ, *amaritudo spiritus*. Gen. XXVI, 35. ἦσαν ἐρίζουσαι, *rixis magna aegritudine afficiebant*. - רָדַף, *persequor*. Iob. XIX, 28. - רִצֵּד, Pih. *deiicio me*, it. *exsilio*. *Aqu. Theodot.* Psalm. LXVII, 16. Scil. arab. رصد dicitur de *oculis aliquem invidiose observantibus*, unde רִצֵּד notat *invidere, obliquis oculis intueri*, et ἐρίζειν de *contentione ex invidia orta* exponendum est. Conf. *Schol.* ad *Pindari Nem.* η', 38. Sir. VII, 2. μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, ne *litiges* cum homine divite. Vide et Sir. XI, 9.

'ΕΡΙΘΕΥ'ΟΜΑΙ, *lanam tracto, operor, lanificium exerceo*. Tob. II, 11. ἡ γυνή μου ἠριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, mulier mea *lanam tractabat* in gynaeceis. *Vulg. ibat ad opus textrinum*. Versio Hebr. ed. *Fagii* et *Münsteri* habet עֹשָׂה מְלָאכָה, h. e. *opus faciebat*. Ita quoque *Ilgenius* vertendum iudicat, qui hanc vocem nec ab ἔρα, *terra*, nec ab ἔριον, *lana*, deducendam putat, sed ab ἐρι, quod in compositione *contentionem* s. *intentionem virium* notat, unde ἔριθος in universum dicitur, *qui vires suas intendit*, ac adhibetur de *messoribus* (apud *Hom. Il.* σ', 550.), *servis* (*Hesiod.* ἔργ. 600.) et *terram colentibus* apud *Polluc. Onom.* VII, 32, 141. *Hesych.* ἠριθεύετο, εἰργάζετο.

"ΕΡΙΘΟΣ, *lanificus, qui lanificium exercet*. אֹרֵג, part. *textor*. Ies. XXXVIII, 12. *Suidas*: ἔριθος, ἔρια ἐργαζομένη. Vide s. v. ἐριθεύομαι.

'ΕΡΙΚΤΟ'Σ vel 'ΕΡΕΙΚΤΟ'Σ, *confractus, contusus*, ab ἐρείκω, *frango, contundo*. גֶּרֶשׂ (שׂ pro ס), *contusum*. Levit.

II, 14. χίδρα ἐρικτὰ, spicae recentes *contusae.* Ib. VI, 21. sec. *Oxon.* ubi alii ἐρεικτὰ, quomodo et interpres *Origenis* legit. *Gloss.* in *Octat.* et *Hesych.* ἐρικτὸν, κοπανιστόν. Idem: ἐρικτὰ, αἶτος πεφρυγμένος καὶ κοπτόμενος, ὡς ἄλφιτα, σχιστὰ ἄλευρα. *Eusebio.* ad *Lev.* l. c. ἐρικτὰ sunt: τὰ ἐν μύλῳ πτισθέντα, καὶ τὸν φλοιὸν ἀποβαλόντα ὀσπριώδη λάχανα. *Photius Lex.* col. 17. ἐρικτῶν, τῶν διχερικτῶν πυρῶν, καὶ μὴ εἰς ἄλευρα ἀληλεσμένων, ἀλλ' ὥστε δύο ἐξ ἑνὸς γεγονέναι. Conf. ἐρεικτὸς supra.

ἜΡΙΟΝ, *lana.* עֲמַר, chald. idem. Dan. VII, 9. – צֶמֶר, idem. Deut. XXII, 11. Ies. I, 18. Ezech. XXVII, 18. Adde *Aqu. Symmach. Theodot.* Hos. II, 7. ubi ἔρια *vestes laneas* notat.

ἜΡΙΣ, *lis, contentio.* נֵצַח, *victoria.* ! Οἱ λοιποὶ Ies. LXIII, 3. ubi plerique statuunt eos inepte legisse מַצָּה. Sed vox hebr. etiam *sanguinem* notat. Caeterum vox haec ex textu latino *Hieronymi* est conficta, qui scripsit, caeteros interpretes vertisse *contentionem*, pro quo *cantionem* legere mavult *Semlerus.* Sirac. XXVIII, 11. ubi ἔρις *iram, iracundiam, s. causam litis* significare videtur. *Vulgatus* ἔρις κατασπευδομένη transtulit: *homo iracundus.* Ibid. XLVI, 6. 11. *Hesych.* ἔρις, φιλονεικία, μάχη.

ἘΡΙΣΤΗ'Σ, *contentiosus.* מְרִי, *rebellio,* et abstracto posito pro concreto, *rebellis, contumax.* Eandem notionem habet quoque ἐριστής apud *Aqu. Symm. Theod.* Ezech. XLIV, 6. Vide supra s. ἐρίζω.

ἘΡΙΣΤΗ'Σ ΕἸ'ΜΙ', *litigiosus sum.* אָמַר, *dico.* Psalm. CXXXVIII, 19. ὅτι ἐρισταὶ ἔστε, *quia contentiosi estis.* Sic *Chrysost.* et *Euthymius.* Deduxerunt a מָרָה. Alii habent ἐρεῖς, alii ἐρεῖς, *dices,* (ita *Augustin.* et *Apollin. Cat. Gr.* ac *Hilar.*) alii ἐρεῖτε. *Vulg.* dicitis.

ἘΡΙΣΤΥ'ΒΗ. Vide Ἐρυσίβη.

ἜΡΙΦΟΣ, *hoedus.* גְּדִי, idem. Gen. XXXVIII, 17. 20. 23. Adde *Inc.* 1 Sam. X, 3. – כַּר, *agnus.* Amos. VI, 4. Legerunt גְּדָיִים. Conf. *Repert. Bibl. et Or. Liter. Eichhorn.* P. II. p. 117. – עֵז, *caper.* Exod. XII, 5. Lev. I, 10. – גְּדִי עִזִּים, *hoedus caprarum.* Gen. XXVII, 9. 16. – עַתּוּדִים, *hirci.* Ier. LI, 40. – שָׂעִיר, *hircus.* Gen. XXXVII, 30. Ez. XLIII, 22. Adde Sir. XLVII, 3.

ἙΡΜΗΝΕΙ'Α, *interpretatio.* מְלִיצָה, idem. *Aqu. Theod.* Prov. I, 6. Sir. XVII, 5. ἑρμηνεία τῶν ἐνεργημάτων. Continent haec verba periphrasin *linguae, s. facultatis loquendi, qua uti debet homo ad interpretandum operationes divinas.* Ibid. XLVII, 18.

ἙΡΜΗΝΕΥ'Σ, *interpres.* מֵלִיץ, idem. *Aqu. Symmach.* Ies. XLIII, 27. Vide quoque *Holmesium* ad Gen. XLII, 23.

ἙΡΜΗΝΕΥΤΗ'Σ, *interpres.* מֵלִיץ, idem. Genes. XLII, 23.

'ΕΡΜΗΝΕΥ'Ω, *interpretor.* חַרְגֵּם, chald. Pah. *transfero, verto, ex una lingua in aliam interpretor.* Esdr. IV, 7.

'ΕΡΠΕΤΟ'Ν, sc. ζῶον (quod additur Gen. I, 21.), *animal reptile*, ac deinde *quodvis animal.* Vid. *Intt.* ad *Callim. Fragm.* 228. חַיָּה, *vivens, bestia.* Genes. I, 28. - כַּר מֹשֵׁל, *agnus dominans*, vel *dominatoris.* Ies. XVI, 1. Legerunt אֶשְׁלַח בְּרֶמֶשׂ לְאֶרֶץ. - רָמַשׂ, verbum, *repo.* Levit. XX, 25. - רֹמֵשׂ: רֹמֶשֶׂת, partic. Gen. I, 21. VII, 8. Deut. IV, 18. *Aqu. Symm.* Ps. LXVIII, 35. *Hieron. et omnia, quae moventur in illis.* Bene. - רֶמֶשׂ, *reptile.* Gen. I, 24. 25. VI, 7. 20. et alibi saepius. - שֶׁרֶץ, idem. Gen. I, 20. VII, 21. et alibi aliquoties. *Hesych.* ἑρπετά, τὰ ἄποδα, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν πεπτωκέναι.

"ΕΡΠΩ, *repo, repto.* רָמַשׂ, idem. Gen. I, 26. 30. Deut. IV, 18. - שָׁרַץ, idem. Lev. XI, 29. 41. 46. *Hes.* ἕρπει, βαδίζει, τῇ κοιλίᾳ περιπατεῖ, παραγίνεται.

* "ΕΡΥΓΜΑ. *Inc.* Lev. II, 16. pro hebr. גֶּרֶשׂ, *frumentum contusum*, sec. cod. *Basil. Montfauconus* ibi legendum coniicit φρύγματος, sed mallem legere ἐρίγματος, quod vide supra.

'ΕΡΥΘΑΙ'ΝΩ, *rubrum facio.* Sap. XIII, 14. ἠρυθήνας χρόαν αὐτοῦ, *rubram faciens* superficiem eius. *Al.* ibi ἐρυθήνας legunt. Inde apud *Hesych.* ἐρυθήνας, βάψας: et in *Gloss. MS.* τῆς Παναρέτου: Ἐρυθήνας, φοινίξας. Sic et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Ἐρυθήνας, φοινίξας, βάψας. Rursus *Hesych.* ἐρυθαίνει, πυῤῥὸν ποιεῖ, ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα, ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον.

'ΕΡΥ'ΘΗΜΑ, *rubedo, rubor*, item: *radix, quae erythrodanum etiam appellatur, qua mulieres faciem pingunt.* חָמוּץ, *tinctus, conspersus.* Ies. LXIII, 1. ἐρύθημα ἱματίων, *rubor* vestimentorum. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐρύθημα, χρῶμα αἱματῶδες. *Gloss. MS. in Sap. Sal.* ἐρύθημα, βαφὴ, εἴτε ἱματίου, εἴτε ἄλλου τινός.

'ΕΡΥΘΡΙΑ'Ω, *rubesco, erubesco, rubore suffundor.* הָכְלַם, Hoph. idem. *Al.* et *LXX* sec. *Compl.* Ierem. XIV, 4. ἠρυθρίασαν, *erubuerunt.* Esth. XV, 8. ἐρυθριῶσα ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς, *rubescens* vigore pulchritudinis eius. Tob. II, 14. ἠρυθρίων πρὸς αὐτὴν, *excandescebam adversus illam*, ad verbum: *sanguineo rubore* (sc. prae ira) *suffundebar contra illam. Syrus: contendebam cum illa.* Vide infra s. v. ἐρυθρός. *Drusius* et *Baduellus* legunt ἠρέθιζον. *Ilgenius* mavult ἠρίθευον, ab ἐριθεύω, *contendo, rixor*, et *Houbigantius* ἤριζον, praeeunte *Syro* et *Hebr. Münsteri. Suidas:* ἐριθευόμενος, ὁ διὰ λόγων φιλονεικῶν. Adde *Aristot. Polit.* V, 3.

'ΕΡΥΘΡΟΔΑΝΟ'ΟΜΑΙ, *radice rubiae tingor, rubro colore tingor, rubefio.* מְאָדָּם, part. Pyh. *rubefactus, rutilans.* Ex. XXV, 5. XXVI, 14. XXV, 7. In omnibus his locis pro ἠρυθροδανωμένα in cod. *Alex.* legitur ἠρυθροδανωμένα. *Lex. Cyrilli*

MS. Brem. ἠρυθροδανωμένα, πεπυρωμένα, βεβαμμένα, κεκοκκινωμένα. *Suidas*: ἠρυθροδανωμένον, ἐρυθρῷ βάμματι βεβαμμένον. *Hesych.* ἠρυθροδάνωται, πεπύρωται, κεκοκκίνωται. Id. Ἐρυθροδανωμένα (lege ἠρυθ.), πυῤῥὰ, κόκκινα, πυροειδῆ. *Glossar. in Octat.* ἐρυθροδανωμένον, πεφοινιγμένον, πυῤῥόν. *Lex. Cyrilli MS.* ἐρυθρ. κόκκινον, πυῤῥὸν ἢ μέλαν, additurque: τοιοῦτον γὰρ ἡ ῥίζα τῆς ἐρυθροδάνου. De hac radice *Dioscorides* l. III. c. 160. Ἐρυθρόδανον ἢ ἐρευθόδανον, ἔνιοι δὲ τεύθριον καλοῦσι, ῥίζα δέ ἐστιν ἐρυθρὰ βαφική. Latine *rubia* dicitur, tingendis coriis necessaria, de qua vide *Plinii H. N.* XIX, 3. et XXIV. c. 11.

'ΕΡΥΘΡΟ'Σ, *ruber*, *rufus*. אָדֹם, idem. Ies. LXIII, 2. – סוּף, *alga marina*, *carectum*, *iuncus*. Exod. X, 19. XIII, 18. XV, 4. 22. Adde *Aquil.* Ion. II, 6. ubi respexit formulam יָם סוּף, *mare algosum s. sinus arabicus*, quam Graeci *mare erythraeum* dixerunt. Aethiopibus herba quaedam *Supho* dicitur, quae in fundo maris rubri crescit, et quae non tantum ipsa rubra est, sed unde et color ruber pannis tingendis inserviens paratur, teste *Hieronymo* de *qualitate maris rubri* p. 47. sq. – פּוּעָה, nomen proprium. *Inc.* Ex. I, 15. ἐρυθρόν: quam vocem *Symmacho* tribuendam esse coniicit *Montf.* Sed errat. Est enim *Philonis Iudaei*, qui in libro: *Quis rer. divin. haeres* p. 498. ed. *Francof.* φουὰ δὲ ἐρυθρὸς ἑρμηνεύεται. Esth. III, 7. sec. *Vet. Alt.* ἐρυθρὸς, *prae ira sanguineo rubore suffusus*.

'ΕΡΥΜΝΟ'Σ, *munitus*. 2 Macc. XI, 5. ἐν ἐρυμνῷ χωρίῳ, in *munito loco*. Ita iuxta ed. *Rom.* In *Francof.* ῥυμνῷ, ut videtur, mendose. *Hesych.* ἐρυμνὸν, ἰσχυρὸν, μέγα, ὑψηλὸν καὶ ὀχυρὸν, οὗ ταχέως οὐδεὶς ἐπιβαίνει, ἢ σκοτεινόν.

'ΕΡΥΜΝΟ'ΤΗΣ, *munitio*. 2 Macc. XII, 14.

'ΕΡΥΣΙ'ΒΗ, et semel ac vitiose ἐρισύβη, *rubigo in plantis et fructibus*, *morbus segetum*. אַרְבֶּה, *locusta*. Ioël. II, 25. – חֹדֶשׁ, *novilunium*. Hos. V, 7. ubi legisse videntur חֹרֶשׁ, *aestus maxima vi omnia adurens*, sec. *Hasaeum* in *Bibl. Brem.* Cl. VII. pag. 821. sequ. Nam eos חָסִיל legisse, quod nonnulli voluerunt, admodum est improbabile. – חָסִיל, *bruchus*. 1 Reg. VIII, 37. Ps. LXXVII, 51. Ioel. I, 4. ubi v. *Schol.* – צְלָצַל, *locusta*. Deut. XXVIII, 42: ubi ἐρισύβη legitur. Secundum *Eusebium* ad Ps. LXXVII, 49. ἐρυσίβη est κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου, καὶ κατὰ τὸν Ἡρωδιανὸν τὸ ἐπικαθίζον τοῖς καρποῖς παχνῶδες καὶ διαφθεῖρον αὐτούς. Graecus quidam auctor, quem *Agellius* ib. laudat, ἔοικεν, inquit, ἡ ἐρυσίβη καὶ ὁ μυξίτης ὁ αὐτὸς εἶναι, ὁ παρὰ Μωσῇ καλούμενος σκνίψ. κ. τ. λ. *Hesych.* ἐρισύβη, ὁ ὡς κονιορτὸς κατασχόμενος καὶ ἀφανίζων σῖτον. Idem: ἐρυσίβη, νόσος τις ἀέρος ἐπιγενομένη τοῖς φυτοῖς καὶ καρποῖς. Vide quoque *Suidam*, *Eustathium* ad Il. β', p. 235. ad Odyss. ε', p. 357. *Agellium* ad Ps. LXXVII, 51. ac *Theodoret.* T. II. p. 1334. ed. *Hal.*

"ΕΡΧΟΜΑΙ, *venio*, *futurus vel venturus sum*, *eo*, *proficiscor*, *redeo*, *revertor*. *אָוָה, *desiderium*. Hos. X, 10. ἦλθε sec. *Alex.* et *Compl.* ubi loco בְּאַוָּתִי, *pro desiderio meo*, legerunt בָּאתִי, non male, iudice *Dathio*. - אֲזַל, chald. *abeo*. Dan. VI, 19. - אָחַז, *prehendo*. Iob. XVIII, 9. ἔλθοισαν ἐπ' αὐτὸν παγίδες. Sensu eodem. - אָמַר, *dico*. 2 Sam. XIV, 4. Pro ἦλθεν h. l. alii habent παρεγένετο. Subiecerunt hic voci hebr. notionem seriei orationis admodum convenientem, immo necessariam. - *אוֹן, *robur*. Iob. XVIII, 12. ἔλθοισαν, *obveniant*: deducentes אנו ab אָנָה, *obviam venire*. - אֹרַח, *via*, *semita*. Iob. XXXI, 32. - אָתָה, et chald. אֲתָה. Esdr. IV, 12. V, 3. 16. Iob. III, 25. Dan. III, 2. VII, 13. - *בּ. 1 Par. II, 24. ἦλθε χαλέβ, ubi pro בְּכָלֵב, adstipulante *Vulgato*, legerunt בא כָלֵב. - בּוֹא. 2 Reg. XIII, 20. ἐλθόντος ἐνιαυτοῦ, *veniente vel revertente* anno. 2 Sam. XIII, 23. οὐκ ἦλθε, non *pervenit*, nempe gloriosior. 2 Reg. V, 6. ἔρχεσθαι, *afferri*, *apportari*, ubi cum κομίζεσθαι permutatur in codd. 1 Par. V, 9. ubi pro ἕως ἐρχομένων, quod habet *Vat.*, scribendum est ἕως τῆς εἰσόδου ex *Complut.* Psalm. XXI, 34. γενεὰ ἡ ἐρχομένη, generatio *futura*. Vide et Ps. LXX, 20. Ierem. XXVI, 2. Ies. XXXIX, 6. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, ecce dies *erunt*, vel venient. Vide et Ierem. VII, 30. IX, 24. XIX, 6. Dan. XI, 9. ἐλεύσεται ἐρχόμενος, *veniet*. Vide et Hab. II, 3. Zach. I, 21. τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; quid hi facient? Zachar. II, 10. *Al.* 1 Sam. VII, 45. - בּוּז, *sperno*. Neh. II, 19. Forte legerunt בוא. - דֶּרֶךְ, *via*. Prov. XIV, 12. - הוֹסִיף, Hiph. a יָסַף, *addo*. Prov. XXIII, 35. - הוֹפִיעַ, Hiph. a יפע, *splendeo*. Prov. XXIII, 35. μὴ δὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος. Iob. III, 4. ubi *Eckermannus* male statuit eos תָּבוֹא legisse. - *חול, *maneo*. *Symmach.* 2 Sam. III, 29. Arab. حَالَ *circumire* notat. - הָלַךְ, *eo*, *ambulo*. Gen. XXXII, 16. Num. XXII, 16. 37. 2 Sam. XIII, 34. λαὸς πολὺς ἐρχόμενος ἐν τῇ ὁδῷ, populus multus *ambulans* in via. - הִקְדִּים, Hiph. *obvenio*. Amos. IX, 10. οὐδὲ μὴ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τὰ κακὰ, ne *veniant* super vos mala. - הִשָּׁה, Hiph. a נָשָׁה, *exactorem ago*. Ps. LIV, 16. ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς. Bene quoad sensum: nam verba hebr. sonant: *mors eos inopinato opprimat*. - חָבֵר, *socius*. Iud. XX, 11. Loco ἐρχόμενοι scripserunt fortasse συνερχόμενοι. - יָלַךְ, *eo*, *ambulo*. Gen. XVIII, 22. ἦλθον εἰς σόδομα, *ibant* versus Sodoma. Ex. VIII, 25. ἐλθόντες θύσατε κυρίῳ, *euntes* sacrificate Domino. 1 Reg. X, 14. ἀπεστράφη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, revertebatur et *proficiscebatur* in terram suam. - יָרַד, *descendo*. 1 Sam. XXIX, 4. 2 Reg. II, 3. - יָצָא, *exeo*. Num. XI, 26. 2 Reg. VIII, 3. Ez. III. 23. - לָקַח, *accipio*. Iob. XXVII, 13. ἐλεύσεται παρὰ, i. q. κομίσονται apud *Theod.* - מָבוֹא, *introitus*. 1 Par. IV, 39. - מוּל, *e regione*.

1 Sam. XIV, 5. Emendanda est hic versio LXX Intt. quae h. l. bis ἐρχομένῳ habet, e versione *Inc. Int.*, ut eius loco reponatur ἐχομένη. Vide infra s. v. ἔχω. Et si vel impressa lectio apud LXX retineretur, tamen ob antecedens ὁδὸς scribendum esset ἐρχομένη. - מֵזַח, *zona*. Ies. XXIII, 10. Libere verterunt. - מַסָּע, *iter*, *profectio*. Gen. XIII, 3. - מֻצָּק מוּל, *situs e regione*. 1 Sam. XIV, 5. - נָדָה, Pih. *procul amoveo*. Amos. VI, 3. ἐρχόμενοι. Videntur הַמְנַדִּים, *elongantes*, *longe removentes*, derivasse a נוּד, aut נָדַד, *se movere*, *migrare*, ita ut legerint הַמְנוֹדְדִים, aut, compensato ד, הַמְנֹדִים. *Arabs* legisse videtur εὐχόμενοι pro מְנַדְּרִים, *voventes*, ut iam *Drusius* observavit. - נֶעְרָה, Niph. *effundor*. Ies. XXXII, 15. ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ, coll. Act. I, 8. - נָפַל, *cado*. Iob. I, 15. ubi ἔρχεσθαι notat *irruere*, *impetum facere*. Adde Ies. IX, 8. - נִצַּב, Niph. a יָצַב, *consisto*. Ex. V, 20. ἐρχόμενοι. Non male. - עָבַר, *transeo*. Iud. XII, 1. 2 Reg. IV, 31. Adde *Theod.* Iob. XXXIII, 28. - עָלָה, *ascendo*. Amos. VII, 1. Legerunt עֹלָה, *ascendens*, aut potius עולות. - פְּלַגּוֹת, plural. *partes*, *divisiones*. Iud. V, 16. - קָבַץ, *congrego*. *Al.* 1 Par. XI, 1. - קָרַב, *appropinquo*. Ion. I, 6. - תּוּב, chald. *revertor*. Dan. IV, 33. εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, ad honorem regni mei *redii*. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Praeterea legitur Cant. VII, 1. ἐλθὲ ἡ ἐρχομένη (cuius loco reponendum τῇ ἐρχομένῃ) de suo addiderunt seriei orationis convenienter. Sap. IV, 20. ἐλεύσονται δειλοὶ, *evadent timidi*, h. e. *timebunt*. Sap. XV, 5. ἔρχεται εἰς ὄνειδος, *cedit in opprobrium*. Ib. VII, 7. 11. ἦλθέ μοι, *nactus sum*, *contigit mihi*, coll. VIII, 20. et Bar. IV, 22. Baruch. IV, 14. ἐλθέτωσαν οἱ πάροικοι Σιὼν, καὶ μνήσθητε. Est ἀνακολουθία pro ἔλθετε κ. μ., venite, qui accolitis Sionem, et mementote.

*'ΕΡΧΟΜΑΙ ΕΙ'Σ ΜΕΤΆΝΟΙΑΝ. הֵבִין דֶּרֶךְ, *intellego viam*. Prov. XIV, 15. coll. v. 8. Vide *Iaegerum* ad h. l.

'ΕΛΕΥΣΤΕ'ΟΝ, *veniendum*. 2 Macc. VI, 17.

'ΕΡΩΔΙΟ'Σ, *ardea*, *ardeola*. חֲסִידָה, *ciconia*. Ps. CIII, 19. *Aqu.* Iob. XXXIX, 13. Ierem. VIII, 17. *Aqu. Symm.* et *Theod.* Zach. V, 9. ubi vid. *Montf.* - כּוֹס, *bubo*. Deut. XIV, 16. *Lex. Cyrilli MS.* ἐρωδιὸς, ὁ πελαργός. Sic et *Suidas*: ἐρωδιὸς, εἶδος ὀρνέου, ὁ πελαργὸς λεγόμενος, ἢ ὅμοιος αὐτῷ. Sed ex sententia *Bielii* et *Bocharti* (*Hieroz.* P. II. l. II. c. 35. p. 254.) falluntur, qui ἐρωδιὸν pro *ciconia* habent, et videtur illa explicatio enata inde, quod חסידה ab aliis de *ciconia* accipiatur. *Etymol. MS.* ἐρωδιὸς, εἶδος ὀρνέου ἐμφερὲς γεράνῳ· ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀκρόπτερον, ὡς βασίλειον. Graecis alias dicitur ἄραμος et νυκταιετός. *Hesych.* ἄραμος, ἐρωδιός. Id. νυκταιετὸς, ὄρνις ἱερὸς Ἥρας, ὅς καὶ ἐρωδιός. Scribitur et ῥωδιός. Rursus *Hesych.* Ῥωδιὸν, τὸν ἐρωδιόν. Confer quoque *Montf.* ad Ps. CIII, 17.

ἜΡΩΣ, amor. אֳהָבִים plur. *amores.* Prov. VII, 18. ubi ἔρως de *illicitis amoribus et amplexibus venereis* usurpatur. *Vulg. cupitis amplexibus.*

ἜΡΩΣ ΓΥΝΑΙΚΟ'Σ, amor mulieris. עֹצֶר רָחַם, *occlusio uteri.* Prov. XXX, 16. per euphemismum et verecundiam quandam.

ἘΡΩΤΆΩ, rogo, interrogo, scrutor, percontor, quaero, exquiro. אָמַר, *dico.* Exod. III, 13. ἐρωτήσουσιν. Recte quoad sensum. – חָקַר, *investigo.* Deut. XIII, 14. καὶ ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐξερευνήσεις, et examinabis et *exquires*, et perscrutaberis. Conf. 2 Macc. VII, 2. – שָׁאַל, *rogo.* 1 Sam. X, 4. ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, *salutabunt* te. Vide et 1 Sam. XVII, 20. XXV, 5. (ubi ἐρωτᾷν εἰς εἰρήνην legitur). 2 Sam. VIII, 11. 1 Sam. XXII, 10. ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ, *interrogabat* pro illo apud Deum. Vide et 2 Sam. V, 19. 1 Par. XIV, 14. ἠρώτησε δαβὶδ ἔτι ἐν θεῷ, *interrogabat* David iterum apud Deum. Ps. CXXII, 6. ἐρωτήσατε δὴ τὰ πρὸς εἰρήνην τὴν ἱερουσαλὴμ, h. e. *benedicite, salutem apprecamini* Hierosolymae. Ier. VI, 16. ἐρωτήσατε τρίβους, *quaerite semitas.* Vide et Ier. XXIII, 33. Ier. XXXVIII, 14. ἐρωτήσω σε λόγον, interrogabo te aliquid. Legitur praeterea apud LXX sec. *Hex.* 1 Reg. XIV, 1. ubi nihil respondet in textu hebr. et ἐρωτᾷν notat *consulere oraculum* s. *prophetam.*

ἘΡΩ'ΤΗΜΑ, interrogatio, interrogatum, quaestio. Sirac. XXXIII, 4. ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς, ὡς ἐρώτημα δικαίων, vel, ut alii rectius, δήλων, lex illi certa, tanquam id, quod quaesitum est per Vrim. Conf. Num. XXVII, 21.

ἘΣΒΕΕΙ' vel *ἘΣΒΕΙ'*, pro hebr. הֶעֱבִיר, *transire fecit. Al.* Ier. XLVI, 17. ubi aliter procul dubio legit. In *Francof.* edit. pro ἐσβειὲ μωὴδ male coniunctim legitur νεεσβειεμωὴδ; et litera ν ex antecedente voce σαὼν praemittitur.

**ἘΣΕΒΩ'Ν.* מִבַּיְמָה, *intrinsecus.* Ps. XLIV, 14. ἐσεβὼν sec. *Vat.* vers. *Aethiop. Didym.* et *Cyrillum* ex manifesto errore. Scribendum est ἔσωθεν, ut praeter *Alex. Ald. et Compl.* legitur apud *Iustin. Mart. Dial. c. Tryph. Iud.* p. 135. *Vulg. ab intus.* Idem et *Arabs.* Alii statuunt, hanc vocem ortam esse ex מִמַּשְׁבְּצוֹת aliter (sc. מֵחֶשְׁבּוֹן) lecto: unde non mirum, si et *Didymus* et *Hieron.* in Ep. ad *Principiam virginem* in aliquibus libris ἐξ ἐννοιῶν, h. e. *ex cogitationibus*, se legisse testantur. חֶשְׁבּוֹן enim est ἔννοια.

ἘΣΕΦΙ'Μ. Vide *Ἀσαφίμ.*

ἘΣΘΗ'Σ, vestis. 3 Esdr. VIII, 73. 75. 2 Macc. III, 33. VIII, 35. XI, 8.

ἜΣΘΗΣΙΣ, vestitus. מְכַסֶּה, *operimentum. Aqu.* Ies. XXIII, 18.

'ΕΣΘΙ'Ω, *edo*, *vescor*. אָכַל, idem. Gen. XXXIX, 6. Iud. XIV, 9. ubi in cod. *Alex.* perperam legitur *αἴσθων* pro *ἔσθων*, aut *ἐσθίων*. - *אֲכַל chald. idem. Dan. IV, 30. VII, 7. - מַאֲכָל, *cibus*, *esca*. Gen. XL, 77. Sir. XXIV, 21. οἱ *ἐσθίοντες* σοφίαν, qui sapientiam *suam faciunt*, s. *arctissimam cum ea familiaritatem contrahunt*. Conf. *Vorstium* de *hebr. N. T.* p. 695. ed. *Fischeri*, et *Lex. N. T.* s. h. v.

'ΕΣΘΩ, idem. אָכַל. Lev. XVII, 10. 13. XIX, 26. et alibi saepius. Sir. XX, 26. *ἔσθοντες τὸν ἄρτον μου*, h. e. *mihi maxime familiares*, *et a me beneficiis affecti*, coll. Ps. XLI, 10. *Photius Lex.* col. 20. *ἔσθοντες*, *ἐσθίοντες*.

'ΕΣΟΠΤΡΟΝ, *speculum*. Sap. VII, 26. ubi *Bretschneiderus* *ἔσοπτρον* de *imagine simillima*, *quam speculum refulget*, explicat. Sir. XII, 13.

'ΕΣΠΕ'ΡΑ, *vespera*. מֶעָלֵי שִׁמְשָׁא Chald. *ingressus*, h. e. *occasus solis*. Dan. VI, 14. - *עָרַב, *advesperascit*. Iud. XIX, 9. - *עֲרָב, *Arabia*. Ies. XXI, 13. Legerunt עֶרֶב. - עֶרֶב, *vespera*. 1 Par. XVI, 40. *τὸ ἑσπέρας* pro *κατὰ τὸ τῆς ἑσπέρας μέρος*, *vesperi*. Vide et Num. IX, 15. 1 Par. XXIII, 30. et *L. Bos. Ellips. gr.* p. 116. Potest etiam pro *μέρος* subintelligi *διάστημα*. Pro *τὸ ἑσπέρας* etiam subinde *ἑσπέρας* simpliciter legitur. Vide Gen. XIX, 1. XXX, 16. Deut. XVI, 6. - עֵת עֶרֶב, *tempus vesperae*. 2 Sam. XI, 2. *πρὸς ἑσπέραν*, circa vesperam. Vide et Ies. VII, 14. ac *Symm.* Zach. XIV, 7. - *עֲרָבָה, *solitudo*. 1 Sam. XXIII, 24. Legerunt עֶרֶב. - עַתָּה, *nunc*. Ruth. II, 7. *ἕως ἑσπέρας*. Ita ex coniectura transtulerunt, quia in antecedentibus temporis matutini mentio facta erat. - *קֵץ, *finis*. Hab. II, 3. *ἑσπέρας* sec. *Alex.* Sed lectio haec orta esse videtur ex altera *εἰς πέρας*, pro qua *Arabs* habet *οὐ πέρας*.

'ΕΣΠΕΡΙΝΟ'Σ, *vespertinus*. עֶרֶב, *vespera*. Lev. XXIII, 5. 2 Reg. XVI, 15. Dan. IX, 21. *Inc.* Ps. CXL, 2. - עֶרֶב יוֹם, *vespera diei*. Prov. VII, 9.

'ΕΣΠΕΡΟΣ, *Hesperus*, *stella Veneris*, *quae solem subsequitur*, *quae cum eundem antecedit*, *φωσφόρος appellatur*. כְּסִיל, *Orion*. Iob. IX, 9. *Theod.* Amos. V, 8. - עַיִשׁ, *arcturus*. Iob. XXXVIII, 32. Vocem עַיִשׁ deduxerunt ex عشي, quomodo Arabes *vesperam* vocant. *Hesych.* *ἑσπερός*, *ὁ ἀστὴρ ἕσπερος*, *ὃς κάλλιστος*.

'ΕΣΠΕΤΣΜΕ'ΝΩΣ, *festinanter*. חַשְׁמַנִּים plur. *magnates*. *Aqu.* Ps. LXVII, 32. *Hieron. velociter*. Legit בְּחֻשִׁים, a חוּשׁ, *festinare*. - מַהֲמֹרוֹת, *profundae foveae*. *Al.* Psalm. CXXXIX, 11. Legit בִּמְהֵרוֹת, extrito Mem altero. Secundum *Chrysostomum* scripsit *οὐκ ἐσπ*. ita ut לֹ pro לֹא negative legerit. Inquit enim: *οὐ παρὰ πόδας τῆς κακίας ἕπεται τὰ τῆς τιμωρίας*.

*"ΕΣΣΑ. Est ipsa vox hebr. אִשָּׁה, pro qua legitur apud *Symm.* sec. cod. *Mosqu.* Gen. II, 23. ubi simul additur: *ἔσσα, θλίψις ἀνδρός.*

*'ΕΣΣΗ'Β. Vide s. v. *'Εσσήν.*

*'ΕΣΣΗ'Ν. Est ipsa vox hebr. חֹשֶׁן, *pectorale*, literis graecis scripta. *Hebr. Int.* (sec. *Cat. Nic.* p. 871.) Exod. XXVIII, 15. *Ioseph. A. I.* III, 7, 5. T. I. p. 147. *Hav.* *ἐσσήνης μὲν καλεῖται· σημαίνει δὲ τοῦτο κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶτταν λόγιον.* Hinc emenda, quod *Montf.* e cod. *Colb.* protulit, *ὁ Ἑβραῖος Ἐσσήβ.* Immo *Ἐσσὴν*, atque huc refer, minime, ut *Montf.*, ad hebr. מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב, quod LXX Intt. *ἔργον ποικιλτοῦ* transtulerunt.

'ΕΣΤΙ'ΑΣΙΣ, *convivium.* מִשְׁתֶּה, *compotatio, convivium.* *Inc.* Gen. XXVI, 30.

'ΕΣΤΙΑΤΟΡΙ'Α, *epulatio, victus.* אֲרֻחָה, *cibus itineris.* 2 Reg. XXIV, 50. Ier. XL, 5. *Hesych.* *ἑστιατορία, εὐωχία.* Idem: *Ἑστιάτωρ, ὁ δειπνίζων, ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν, ἤγουν τροφεύς.* Adde Dan. V, 1. et 23. sec. *Chis.* ubi τῷ לְחֶם respondet.

'ΕΣΧΑ'ΡΑ, *focus, ara,* it. *craticula.* אָח, *rogus.* Ier. XXXVI, 22. (ubi scripsisse videntur: *τὸ πῦρ τῆς ἐσχάρας κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκαίετο.* Certe eos legisse אֶת הָאֵשׁ non est probabile), et 23. – גַּג, *tectum.* Exod. XXXVII, 30. *Al.* Ex. XXX, 3. ubi גַּג *superficiem altaris* notat. – כִּידוֹד, *scintilla.* Iob. XLI, 11. *ὡς ἐσχάραι.* Legerunt כְּרוּדֵי. – כַּרְכֹּב, *ambitus.* Exod. XXVII, 5. XXXVIII, 5. – מִזְרָק, *crater.* 2 Par. IV, 11. – מִכְבָּר, *cribrum.* Exod. XXVII, 4. (ubi vid. *Montf.*) XXXV, 15. XXXIX, 40. – מַרְחֶשֶׁת, *ahenum.* Lev. II, 7. VI, 39. – פֶּחָם, *carbo.* Prov. XXVI, 11. – רֶשֶׁת, *rete.* Ex. XXVII, 4. 5. N. L. *Hesych.* *ἐσχάρα, βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθου ὑψούμενος, ἡ ἑστία σιδηρᾶ φακαραία* (lege *ἐφ' ᾧ καίεται* e coniectura *Kuhnii* ad *Pollucis Onom.* p. 7.) *τὸ πῦρ, καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ, χυτρόπους, ἢ πυροφόρον σκεῦος.*

'ΕΣΧΑΡΙ'Σ, *foculus, craticula.* גַּג, *tectum.* Ex. XXX, 3. sec. *Alex.* et *Ald.* Reliqui libri habent *ἐσχάρα*, quod vide supra.

'ΕΣΧΑΡΙ'ΤΗΣ, *frustum ex clibano, assatura carnis.* אֶשְׁפָּר, *portio ampla*, s. potius *assatura bubulae carnis*, ut *Vulgatus* transtulit, ex אִשָּׁה, *ignitum, assatum*, et פַּר, *taurus, bos.* 2 Sam. VI, 19. *ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην*, unicuique collyrida panis, et assaturam carnis. *Suidas* et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *ἐσχαρίτην, ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.* Ita et apud *Hesychium*, nisi quod pro *ἀπὸ* apud illum legatur *ἐπί.* Apud eundem *ἐσχαρίτης* exponitur *ἄρτος ἔγκρυπτος.* Conf. *Athenaeum* lib. III. p. 109. et *Bocharti Hieroz.* P. I. lib. 2. c. 134. p. 327. *Photius Lex.* c. 23. *ἐσχαρίτην, ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.*

'ΕΣΧΑΤΕ'Ω, *tardo, usque ad extremum temporis procrastino.* אחר, idem. *Inc.* Iud. V, 28. ἠσχάτησαν sec. Cod. *Basil.* Sed reponendum videtur ἠσχάτισε, ut in nonnullis libris LXX Intt. h. l. legitur, nec referendum ad אֶחֱרוּ, sed ad בֹּשֵׁשׁ, ut iam recte notavit *Scharfenbergius.*

'ΕΣΧΑΤΙ'ΖΩ, *moror, tardo, tardius venio.* בֹּשֵׁשׁ Pih. Iud. V, 28. διότι ἠσχάτισε τὸ ἅρμα αὐτοῦ παραγενέσθαι, quare *tardat* currus eius advenire. *Hesych.* ἠσχάτησεν (*Suidas* et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* rectius ἠσχάτισεν), ὑστέρησεν. Vide et 1 Macc. V, 53.

'ΕΣΧΑΤΟ'ΓΗΡΩΣ, *extremam senectutem agens, decrepitus.* Sir. XLI, 4. ἐσχατογήρῳ. In aliis libris legitur ἐσχατογήρου, quod contra naturam graeci sermonis factum est. *Eustath.* in *Odyss.* p. 579, 10. *Marc. Anton.* IX, 33.

"ΕΣΧΑΤΟΣ, *extremus, ultimus*, et "Εσχατον, *extremum.* אַחַר, *post.* Num. XXXI, 2. ἔσχατον (pro κατ' ἔσχατον χρόνον, vel κατ' ἔσχατον τέλος,) προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου, ultimo, vel postea, patribus tuis adiungaris. Neh. V, 15. – אָחוֹר, *retro.* Iob. XXIII, 8. Ies. XLI, 23. τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου, sc. χρόνου, quae *futura sunt* tempore ultimo. Iob. XXIII, 8. τὰ ἐπ' ἐσχάτοις, quae a tergo, h. e. *futura sunt.* Ps. CXXXVIII, 4. *Symm.* Prov. XXIX, 11. ἐπ' ἐσχάτων, sc. τῶν ἡμερῶν, *tandem.* Idem Ps. XLIII, 12. ἔταξας ἡμᾶς ἐσχάτους παντὸς ἐναντίον. Eleganter. Vltimi in fuga facillime a persequentibus capiuntur. – אַחֲרוֹן. *Theod.* Iob. XIX, 25. ἔσχατον; *ultimum, novissime. Symm.* et reliqui Ies. IX, 1. ὁ ἔσχατος pro ἔσχατον adverbialiter. Vide infra s. v. πρῶτος. LXX Num. XXIV, 14. ἐπ' ἐσχάτου (sc. χρόνου) ἡμερῶν, ultimo tempore dierum. Deut. IV, 30. ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, coll. Hebr. I, 1. Deut. XXXIV, 2. ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης, ad mare ultimum, h. e. *occidentale.* Vide et Ioel. II, 20. Zach. XIV, 8. et conf. *Fesselii advers. sacr.* lib. VII. c. 7. p. 203. Esdr. VIII, 13. ἀπὸ υἱῶν ἔσχατοι, ultimi filiorum. Dan. XI, 4. εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ, scil. τέκνα, ad *posteros* eius. Conf. Ier. XXXI, 17. ubi pro τέκνοις al. habent ἐσχάτοις. – אַחֲרֵי, i. q. אַחַר. Deut. XXXI, 27. πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου; quomodo non etiam *post* mortem meam? Vide et v. 29. Ita 1 Cor. XV, 8. ἔσχατον πάντων, *post* omnes. Dan. XII, 8. τί τὰ ἔσχατα τούτων; quid *post haec*? Ios. X, 14. – *אַחֲרֵי דְנָה, *post haec.* Chald. Dan. II, 45. sec. *Chis.* ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. – אַחֲרִית, *finis, postremum.* Iob. VIII, 7. τὰ δὲ ἔσχατά σου (sc. χρήματα) ἀμύθητα, posteriores autem facultates tuae innumerabiles. Vide et Iob. XLII, 12. Psalm. LXXII, 17. εἰς τὰ ἔσχατα (sc. πράγματα) αὐτῶν. Prov. V, 11. ἐπ' ἐσχάτων, sc. σου, h. e. ἐπὶ γήρως, ut recte interpretatus est *Clemens Alex. Strom.* lib. I. p. 283. Ibid. XXIII, 32. τὸ ἔσχατον, pro κατὰ τὸ ἔσχατον τέλος, *postremum.* Vide et Prov.

XXIX, 21. Cohel. VII, 9. ἀγαθὴ ἐσχάτη (subintellegendum videtur φθογγὴ, vel φωνὴ, vel simile quid.) λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ, melior ultimus verborum, quam initium eius. Cohel. X, 13. ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ, sc. φωνὴ, ultima oris eius vox. *Aqu.* Deut. XXXII, 29. εἰς ἐσχάτην, sc. ἡμέραν, in ultimum diem. - אֶפֶס, *finis.* Ies. XLV, 22. Ier. XVI, 18. - אֹרַח, *via, semita.* Iob. VIII, 13. ubi pro ארחות legisse videntur אַחֲרִית. - אֹרֵחַ, *viator.* Ier. IX, 2. Videntur legisse transpositis literis אחרים vel אַחֲרוֹן. - גָּדוֹל, *magnus.* Ios. I, 4. ubi pro ἐσχάτης alii habent μεγάλης. *Ἔσχατος* interdum *magnum et summum in suo genere* notat. - יַרְכָה, *latus.* Ies. XXXVII, 24. εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου, sc. μέρη. Ier. VI, 22. XXV, 32. - מְאַסֵּף part. Pih. *colligens.* Num. X, 25. ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν. Sc. vox hebr. exponenda est h. l. per *finiens, agmen claudens*, coll. Ios. VI, 9. 13. - מֶרְחָק, *longinquitas.* Ies. VIII, 9. ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, h. e. usque ad terras remotissimas. - *מִשְׁאָר, *reliquiae.* Οἱ λοιποὶ sec. *Procop.* in *Cat. Niceph.* Deut. XXVIII, 5. Vide infra s. μέλλω. - כּוּף, *alga marina, carectum.* 1 Reg. IX, 26. Ion. II, 6. In utroque loco permutarunt hanc vocem cum סוֹף, quae *finem* ac *terminum* notat. - עָקֵב, *calcaneus. Inc.* (fortasse *Symm.*) et LXX Ios. VIII, 13. ubi τὰ ἔσχατα *agmen novissimum* significat. - *עַד מָתַי, *usque quo. Inc.* 2 Sam. II, 26. ἕως ἐσχάτου. Ita *Montfauconius.* Sed pertinet potius haec versio ad sequens בָּאַחֲרוֹנָה, *in novissimo.* - *פֶּגֶר, *cadaver. Symm.* Ies. LXVI, 24. ubi τὰ ἔσχατα τινὸς *mortem* notat, ex usu loquendi SS. - *צִיִּים, *solitudicolae. Theod.* Ps. LXXIII, 14. ubi ἔσχατος ei is esse videtur, qui in extremis terrae finibus habitat, aut, si neutrum h. l. statuere malimus, τὸ ἔσχατον erit *fines terrae*, qui etiam alias τὰ ἔσχατα τῆς γῆς vocantur. *Vulg.* *populo Aethiopum.* - קֵץ, *finis.* Ezech. XXXV, 5. - קָצָה, idem. Deut. XXVIII, 49. Ps. CXXXIV, 7. *Aqu.* Ez. XV, 4. ubi τὰ ἔσχατα *extremitates* notat. - שְׁבִיעִי, *septimus.* Lev. XXIII, 16. ubi ἐσχάτης in ἑβδόμης mutandum videtur. - *שֹׁעָרִים, *turpes, ob foeditatem horribiles. Symm.* Ierem. XXIX, 17. ubi τὰ ἔσχατα sunt vel *ea, quae sunt vilissimae conditionis* (Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.), vel *novissima.* Nam ficus novissimae non ad maturitatem perveniunt. - תַּכְלִית, *consummatio.* Iob. XI, 7. Praeterea legitur Levit. XXVI, 18. ubi ἔσχατον mendose irrepsit in textum, cum neque necessarium sit, sed potius vitiet textum, neque in hebraeo habeat vocem sibi respondentem. Sir. I, 13. τὰ ἔσχατα est i. q. ἡμέρα τελευτῆς in altero membro, coll. II, 7. et VII, 35. Sir. XII, 12. ἐπ' ἐσχάτῳ, *tandem, denique, posthac,* coll. XIII, 7. XXX, 10. XXXI, 25. Sir. LI, 14. ἕως ἐσχάτων, usque ad *finem vitae.* Ibid. XLVIII, 27. τὰ ἔσχατα, *novissi-*

ma. Hesych. ἔσχατον, ἐσώτατον, πρῶτον, τελευταῖον, ὕστερον, ὕστατον.

*ἘΣΧΑ'ΤΩΣ, *extreme*, *novissime*. עֵקֶב, *pro eo quod. Theod.* Amos. IV, 12. Sc. vox hebr. ex usu l. arab. quoque *finem* s. *postremum rei* significat.

"ΕΣΩ, *intus*, *intra*. בַּבַּיִת, *in domo*. Gen. XXXIX, 11. - בַּיְתָה, *domum versus*. 2 Par. IV, 4. *Symm.* 2 Sam. V, 9. - *מֵאַחֲרַי, *de post me*. *Aqu.* 1 Sam. XV, 11. τὸ ἔσω, ubi sine dubio reponendum ὀπίσω. - לִפְנֵי, *coram*. Ezech. IX, 6. - פְּנִימָה, *introrsum*, *versus interius*. Lev. X, 18. 2 Reg. VII, 11. 2 Par. XXIX, 18. - לִפְנִימָה, *ad introrsum*, *ad id*, *quod est versus interius*. 2 Par. XXIX, 16. - קַרְקַע, *fundum*. 1 Reg. VI, 15.

"ΕΣΩΘΕΝ, *intrinsecus*. *בַּיִת, *domus*. *Aqu. Theod.* Ez. I, 27. ubi vulgo existimatur eum legisse בֵּין. Sed non opus est. Nam בַּיִת synecdochice *partem interiorem* notat. Confer *Simonis Lex. hebr.* p. 253. - בַּבַּיִת. Sed ibi legitur הַבַּיִת, *domus*. Ezech. XL, 45. - בַּיְתָה. Exod. XXVIII, 26. XXXIX, 18. - בֵּית לָהּ. Ezech. I, 27. - מִבַּיִת. Gen. VI, 14. Exod. XXV, 11. XXVII, 2. Lev. XIV, 41. ubi in codd. nonnullis ἔξωθεν legitur. Videtur mihi utraque lectio h. l. iungenda, ut scripserint ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, i. q. etiam res ipsa postulat. *Aqu.* 1 Reg. VI, 16. - מִבַּיְתָה. 1 Reg. VI, 15. - לֹיוֹת plur. *adiectiones*. 1 Reg. VII, 35. - *מחוץ. Ez. XLVI, 2. Legendum sine dubio ἔξωθεν. - לִפְנֵי. Ezech. XL, 20. - פְּנִימָה. 1 Reg. VI, 18. Psalm. XLIV, 15. - לִפְנִימָה. Ezech. XL, 17. - מִפְּנִימָה. 1 Reg. VI, 19. 2 Par. III, 4. - פְּנִימִי. Ezech. XL, 16.

ἘΣΩ'ΤΕΡΟΣ, *interior*. מִבַּיִת. Lev. XVI, 2. 13. *Symm.* 1 Reg. VI, 16. - אֶל מִבַּיִת. Lev. XVI, 15. - חִיצוֹן, *exterior*. Ies. XL, 18. ubi pro ἐσωτέραν legendum ἐξωτέραν. - בְּיַרְכְּתֵי, *ad latera*. 1 Sam. XXIV, 4. - עֶלְיוֹן, *excelsus*, h. l. *superior*. 2 Par. XXIII, 20. - מִלִּפְנִים. 1 Reg. VI, 28. - פְּנִימִי. 1 Par. XVIII, 11. 2 Par. IV, 22. Esther. IV, 10. *Inc.* Ezech. VIII, 3.

ἘΣΩ'ΤΑΤΟΣ, *intimus*. *בְּיַרְכְּתֵי, *ad latera*. *Inc.* Psalm. CXXVII, 3. ἐν τοῖς ἐσωτάτοις. *Hieron. in penetralibus*. Bene quoad sensum. - לִפְנִימָה. 1 Reg. VI, 29. - פְּנִימִי. 1 Reg. VI, 26. 35. VII, 50. - פְּנִינִים plur. *margaritae*. *Theod.* et LXX Iob. XXVIII, 18. τὰ ἐσώτατα, h. e. quae in terra latent, thesauri terrae, seu, quae ex visceribus terrae s. ex imo maris emuntur, aut in secretissimis locis conservantur, qualia sunt gemmae: ubi non opus est statuere eos פְּנִימִים legisse, h. e. *intima*. Idem valet de versione *Symmachi* Prov. VIII, 11.

ἘΤΑ'ΖΩ, *examino*, *inquiro*, *exploro*, *torqueo*, *vexo*, *discrucio*. בָּחַן. 1 Par. XXIX, 17. Ps. VII, 10. CXXXVIII, 23.

- בִּקֵּשׁ Pih. Esth. II, 20. - דָּרַשׁ. Deut. XIII, 14. 1 Par. XXVIII, 9. - חָקַר. Iob. XXXII, 12. Ier. XVII, 10. Thren. III, 39. - נָגַע, *percutio*. Gen. XII, 17. *ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις*, *discruciabat* Deus Pharaonem plagis magnis. *Hesych.* *ἤτασεν*, *ἐβασάνισεν*. Vide et Iob. XXXIII, 27. ubi verba: חָטָאתִי וְיָשָׁר הֶעֱוֵיתִי וְלֹא שָׁוָה לִי, *peccavi et rectum perverti, et non poena digna me affecit*, LXX quoad sensum, ac brevitati studentes, ita reddunt: *οὐκ ἄξια ἤτασέ με, ὧν ἥμαρτον*, *non ita me discruciavit, ac ego peccatis meis promerui.* Conf. et Sap. II, 19. VI, 6. - פָּקַד, *visito*. Iob. XXXVI, 23. - *שׂוּם, *pono*. *Symm.* Psalm. LXXII, 18. sec. *Caten. PP. GG.* T. II. p. 508. *ὄντως ἐν ὀλίσθῳ ἐτάζεις αὐτούς*. Sed sine dubio lectio *ἐτάζεις* est ibi merum vitium typographicum, et in *ἔταξας*, *statuisti*, mutandum. Dan. XIII, 51. sec. *Chis.* ubi *ἐτάζειν* notat *interrogando examinare*. Sap. VI, 6. *δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται*, potentes vero potenter torquebuntur, punientur, vel, ut vetus interpres habet, *tormenta patientur.* Conf. *Boisii Collat.* p. 464.

'*ΕΤΑΙ'ΡΑ*, *socia, amica*, it. *meretrix*. אִשָּׁה, *foemina*. Prov. XIX, 13. *ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας*, scil. *γυναικὸς*, a mercede *meretricis*. - אַחֶרֶת, *alia*, *altera*. Iud. XI, 2. *υἱὸς γυναικὸς ἑταίρας*, filius meretricis. Sic et Sir. XLI, 46. Conf. *Fesselii advers. sacr.* l. VII. c. 5. p. 192. et infra s. v. *ἑταιρίζομαι*. - רַעְיָה, *socia*. *Symm.* Cant. I, 15. *Hesych.* *ἑταίρα*, *φίλη, πόρνη, καὶ ἑτερεύουσα*.

'*ΕΤΑΙΡΕΙ'Α*, *societas, sodalitas, sodalitium*, etiam *convivium*. מַרְזֵחַ, quod apud Talmudistas *convivium* notat. *Symm.* Amos. VI, 7. *Suidas: ἑταιρεία, ἡ συνήθης ὁμόνοια καὶ φιλία.*

'*ΕΤΑΙΡΕ'Ω*, *amicitiam habeo*. הִתְרוֹעֵעַ Hithp. a רִיעַ, *iubilo*. *Aqu.* Psalm. LIX, 10. *ἡταιρήσατο*, *amicitiam habuit.* Deduxit sc. a רָעָה, *sociavit, congregavit*, unde רֵעַ, *socius*. Recte *Hieronymus: mihi Philistaea foederata est.*

'*ΕΤΑΙΡΙ'Α*, *societas, sodalitium*. הִתְרוֹעֵעַ, Hithp. a רוּעַ, *amice me gero*. Prov. XVIII, 25. - חֶבֶר, *societas*. *Symm.* Hos. VI, 9.

'*ΕΤΑΙΡΙ'ΖΟΜΑΙ*, *meretricem ago*. Sir. IX, 3. *μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένῃ*, ne occurre meretrici. *Vulg.* *multivola*, h. e. meretrix, quae multos vult amasios. *Corn. a Lapide* existimat, *Vulg.* legisse *ἑτεριζομένῃ*, q. d. *quae alios et varios amat.* Confer *Fesselii Adv. Sacr.* lib. VII. c. 5. pag. 192.

'*ΕΤΑΙΡΙΚΟ'Σ*, *socialis, sodalitius*. חֶבֶר, *societas*. *Symm.* et *Theod.* Prov. XXI, 9. *ἑταιρικοῦ*.

'*ΕΤΑΙΡΙ'Σ*, *meretrix propudiosa* (*Minuc. Felix Octav.* 25.), *prostibulum*. קְדֵשָׁה, *meretrix, quae versatur in publico,*

et obit plateas, si forte quid venetur. *Symm.* Hos. IV, 14. μετὰ τῶν ἑταιρίδων, ubi vid. *Montf.* *Hesych.* ἑταιρίδων, πορνῶν.

ἙΤΑΙ῍ΡΟΣ, *socius*, *sodalis*, *amicus*, *paranymphus*. אַחֵר, *alius*. Deut. XIII, 6. ubi lectio ἑταίροις in cod. *Alex.* aperte est vitiosa, et scribendum ἑτέροις. - דוד. *Quint. Ed.* Cant. I, 13. - *חֶבֶר nomen propr. *Cheber*. Iud. IV, 17. χαβὲρ ἑταίρου sec. cod. *Vatic.* ubi proclive est suspicari a quopiam una cum voce propria ipsius significationem in textum insertam, quae prius forte margini adscripta erat. Hebr. חֶבֶר *socium* significat vel *societatem*. Fortasse etiam legerunt חָבֵר, *socius*, *sodalis*. Vide ad h. l. *L. Bos.* - חָבֵר. Cant. I, 7. ubi tamen pro ἑταίρων *Arabs* legisse videtur ἑτέρων. Similis permutatio reperitur apud *Hieronymum*. Dan. IV, 5. Adde Cant. VIII, 13. et *Symm.* Cohel. IV, 10. - מֵרֵעַ, *socius*, *amicus*. *Inc.* et LXX Iud. XIV, 11. προκατέστησαν αὐτῷ ἑταίρους τριάκοντα, constituebant illi *paranymphos* triginta. *Hesych.* ἑταῖρον, συνεργὸν, φίλον, παράνυμφον. - רֵעַ, *socius*, *amicus*. 2 Sam. XIII, 3. ἦν τῷ Ἀμνὼν ἑταῖρος, erat Amnon *amicus*. Vide et 2 Sam. XVI, 17. Prov. XXVII, 13. In aliis locis רֵעַ per φίλος exponitur. *Inc.* Ps. CXXXVIII, 17. ubi tamen vox hebr. *cogitationes*, *consilia* notat. *Aqu. et Symm.* Cant. V, 1. - רֵעֶה, *amicus*, *socius arcte iunctus*. 1 Reg. IV, 5. - *רַע, *malus*. *Aqu.* Prov. VI, 24. Extulit רֵעַ.

ἙΤΑΙ῍ΡΟΣ ΕἸΜΙ῍, *socius* vel *paranymphus sum*. *הָרֵעַ, *affligere se*. *Symm.* Psalm. XV, 4. Legit לְהָרֵעַ, quam lectionem quoque secuti sunt LXX, qui habent τῷ πλησίον αὐτοῦ. Ita quoque *Syrus*. - רָעָה et הִתְרָעָה, Pih. et Hithp. *consocio*. Iud. XIV, 20. τῷ νυμφαγωγῷ αὐτοῦ, ὃς ἦν ἑταῖρος αὐτοῦ, paranympho eius, qui erat sodalis eius. Vide et Prov. XXII, 24.

῞ΕΤΑΣΙΣ, *examen*; *inquisitio*. עֵד, *testis*. Iob. X, 17. ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου. Sensum expresserunt. Nam *renovare contra aliquem testes*, h. e. semper novos contra aliquem excitare ac producere testes, et *instaurare in aliquem inquisitionem*, quoad sensum non differunt.

῞ΕΤΑΣΙΝ ΠΟΙΕ῍Ω, *inquisitionem facio*. קוּם, *surgo*, scil. ad iudicium. Iob. XXXI, 14.

*῞ΕΤΑΣΜΑ, *inquisitio*, i. q. ἐτασμός. מִקְדָּשׁ, *sanctuarium*. Amos. VII, 13. sec. *Compl.* ἔτασμα. Lectio aperte vitiosa. Reponendum ἁγίασμα.

ἘΤΑΣΜΟ῍Σ, *examen*, *inquisitio*, *cruciatus*, *plaga*. נֶגַע, *plaga*. Gen. XII, 17. Vide supra in ἐτάζω. Iudith. VIII, 23. εἰς ἐτασμὸν καρδίας αὐτῶν, ad explorationem cordis eorum. *Hesych.* ἐτασμὸς, ἐξέτασις. 2 Macc. VII, 37.

ἘΤΑΣΤΗ῍Σ, *scrutator*. בָּחַן, *exploro*, *probo*, *tento*. *Theod.* Ps. VII, 10.

'ΕΤΕΡΟΓΕΝΕ'Σ, *alterius generis.* שַׁעַטְנֵז, *contextura s. pannus mixtus ex lana et lino. Symmach.* Deut. XXII, 11. *Palaeph.* II, 2. *Hesych.* ἑτερογενὲς, ἀλλογενὲς, ἀλλόφυλον.

'ΕΤΕΡΟ'ΓΛΩΣΣΟΣ, *qui est alterius linguae, qui diversa lingua loquitur.* לֹעֵז, *barbarus. Aqu.* Ps. CXIII, 1. — *לַעֲגֵי שָׂפָה, *blaesitates labii, balbutientia labia. Inc.* et *Aqu.* Ies. XXVIII, 11. ἐν ἑτερογλώσσοις. Sc. לָעַג notat quoque *lingua barbara et peregrina uti.* Confer Ies. XXXIII, 19. et Psalm. CXIV, 21.

'ΕΤΕΡΟ'ΖΥΓΟΣ, *alteriugis, qui est alterius iugi, heterogeneus.* כִּלְאַיִם, dual. *diversae species, heterogenea. Al.* Lev. XIX, 19. τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγῳ, iumenta tua non admittes animanti, *qui est alterius iugi* vel *generis.* Alias et ἑτεροζύγιος eodem sensu dicitur. *Hesych.* ἑτεροζύγιοι, οἱ μὴ συζυγοῦντες. Tales apud Hebraeos erant bos et asinus, quorum ille in mundis, hic in immundis animalibus censebatur. Proinde cum illis simul arare prohibebantur Israelitae, neque unum alteri ad coitum admittere. Vide Lev. l. l. et Deut. XXII, 10. Conf. *Bocharti Hieroz.* P. I. L. I. cap. 2. pag. 11. et Lib. II. cap. 22. pag. 246. et *Lexic. N. T.* s. v. ἑτεροζυγέω. Substantivo ἑτεροζυγία usus est *Schol. Luciani* T. II. p. 325.

'ΕΤΕΡΟΚΛΙ'ΝΩ, *alio declino, deprimo in alteram partem,* et subintellecto ἐμαυτὸν, *praepondero, propendeo,* proprieque de *lancibus* dicitur. נָטָה, *inclino, declino, deflecto. Symm.* Ps. XVI, 11. τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔταξαν ἑτεροκλινεῖν ἐν τῇ γῇ, oculos *deiiciunt* in terram, veluti modesti et pudentes, ut sic etiam magis occultent insidias. Ita quoque *Theodoretus* haec verba laudat. Sed *Eusebius* in *Comment.* ad h. l. pag. 57. *Symmacho* tribuit verba: ἔθεντο κατ' ἐμοῦ τοῦ παρακλῖναί με. *Hesych.* καταῤῥεπὴς, ἑτερορεπὴς, ἑτεροκλινής.

'ΕΤΕΡΟΚΩΦΑ'Ω, *surdum ago apud alterum.* Sirac. XIX, 23. ἑτεροκωφῶν, *surdum se simulans, fingens, se in alienis vitiis non videre:* ubi tamen alii rectius ἐθελοκωφῶν. Vide supra ἐθελοκωφάω.

'ΕΤΕΡΟΛΟΓΙ'Α, *sermo varians, diversiloquium, sermo perversus ac dolosus.* מִלָּה, *verbum, dictio, sermo. Symm.* Psalm. CXXXVIII, 4. ὅτι οὐκ ἐστὶ ἑτερολογία ἐν τῇ γλώσσῃ μου. Sic nempe pleniorem *Symmachi* versionem exhibuit *Chrysostomus* in *Catena PP. GG.* T. III. p. 691. Nec mihi sollicitanda videtur haec lectio, quod contra *Semlerum* moneo, cui in *Ep. Crit.* ad h. l. haec vox ex male intellecta nota hexaplari: ἕτερος· λαλιὰ, orta esse videtur. *Symmachus* enim vocem מִלָּה in malam partem accepit, quae notio quoque e linguis orientalibus quodammodo confirmari potest. Cf. quoque Prov. VI, 13.

"ΕΤΕΡΟΣ, *alter*, *alius*, *novus*. אָח, *frater*. Exod. XVI, 15. Num. XIV, 4. - אֶחָד, *unus*. Gen. XLII, 13. Ierem. XXXII, 39. Ez. XI, 19. et alius saepius. In omnibus fere his locis legisse videntur אחר. - אָחוֹת, *soror*. Ex. XXVI, 3. 6. 17. Ezech. I, 9. 23. III, 13. - אַחֵר, *alius*. Genes. IV, 24. VIII, 10. 12. et alibi saepius. Gen. XVII, 21. ἕτερος *secundum* notat, ubi cod. *Oxon.* vel e Glossemate, vel ex alius interpretiu versione δευτέρῳ habet. - *אָחֳרִי, chald. Dan. II, 39. VII, 5. 6. 8. 20. - *אָחֳרָן, chald. Dan. II, 11. 44. III, 30. V, 19. VII, 24. - *אַחֲרִין, chald. *novissimum*. *Inc.* Dan. IV, 5. ubi vid. *Montfauc.* - אַחֲרוֹן, *posterior*. Deut. XXIX, 22. Ps. XLVII, 12. CI, 19. Iob. XVIII, 20. Legerunt אחרים. - אִישׁ, *vir*. Gen. XXXI, 49. Exod. XVI, 15. Num. XIV, 4. - אִשָּׁה, *foemina*. Exod. XXVI, 3. 6. 17. et alibi. - *זֶה, praecedente זה. Iob. I, 16. - זָר, *alienus*. Exod. XXX, 9. - חָדָשׁ, *novus*. Exod. I, 8. - חָזוּת, *visio*. Dan. VIII, 8. ἕτερα, alia conspicua. - *יָמִין, *dextra*. 1 Reg. VII, 21. sec. *Vat.* Sed sine dubio ibi reponendum est δεξιὸν ex *Complutensi*. - *רַע, *malus*. Nehem. II, 1. Forte legerunt רֵעַ. - רֵעַ, *socius*. Gen. XXXI, 49. Ies. XIII, 8. XXXIV, 14. *Aqu.* 1 Sam. XXVIII, 17. ubi *Montf.* legere mavult ἑταίρῳ, modo non ἑταῖρος in notione *amici* accipiatur (nulla enim erat inter Saulem et Davidem amicitia), sed *sodalis*, *socius regni*, qualis erat Davides, coll. c. XVI. *Aqu.* Ies. XXXIV, 14. *Montf.* hic quoque coniicit legendum ἑταῖρος. - רְעוּת, *socia*. Ies. XXXIV, 16. - *שֹׁנֶה, *iterans*. Prov. XXIV, 21. ἕτερος αὐτῶν: ubi pro שׁוֹנִים, *iterantes*, legerunt שְׁנֵיהֶם, coll. v. 22. *Doederlein.* ibi loco μηδ' ἑτέρῳ αὐτῶν legere mavult μὴ δευτέρῳ αὐτῶν, hoc sensu: ne fidem illi neges, qui secundo ab iis loco constituitur. - שָׂעִיר, *daemon sylvestris*. Ies. XXXIV, 14. ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον. Si coniecturae locus est, scripserunt fortasse σάτυρος πρὸς τὸν ἕτερον, nam vox hebr. notat *satyrum*, daemonem sylvestrem, qui sub hirci forma colebatur. Ex σάτυρος facile ἕτερος oriri potuit partim per se, partim ob sequentia. Legitur praeterea apud *Symm.* Iob. XVI, 4. ubi voci ἑτέροις ante προσεγενόμην nihil respondet in textu hebr., ut adeo sensus causa de suo addiderit. Adde Ies. XXX, 10. Sirac. XXXII, 10. XXXIII, 24. *Hesych.* ἕτερον, ἄλλον ἢ ἀλλοῖον, ἢ ἓν τῶν δυοῖν, ἢ ἀριστερὸν, νέον, δεύτερον. Cf. quoque s. v. ζυγὸς et πλάνησις.

*ΕΤΕ'ΡΩΘΕΝ, adv. *altera s. diversa ex parte*. 4 Macc. VI, 4. *Hesych.* ἑτέρωθεν, ἀλλαχόθεν, ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

*ΕΤΕΡ'ΩΘΙ, adv. *alibi*, *alio loco*. 4 Macc. VI, 4.

"ΕΤΙ, *adhuc*, *amplius*, *iterum*. אֶחָד, *unus*. 1 Par. XVII, 21. ubi alii ἓν habent. - *כָּל עוֹד, *omni tempore*. Iob. XXVII, 3. - *מָה. LXX sec. *Hexapl.* 1 Reg. XIV, 14. - *עַד, *praeda*. Genes. XLIX, 27. Legerunt עוד. - עַד, *aeternitas*.

Aqu. Ies. IX, 6. ubi ἔτι cum πατὴρ cohaeret, non, ut apud *Eusebium* distinctum est, cum ἄρχων εἰρήνης. *Aqu. Theodot. Vta* Ps. XXI, 5. Legerunt יְעַד. *Symm.* Iob. II, 9. - לָעַד, *in aeternitatem. Al.* Prov. XII, 20. καὶ ἔτι. - עוֹד, *adhue.* 1 Par. XIV, 12. ubi ἔτι *iterum* notat. *Aqu. Theod.* Iob. VI, 10. Iob. XXXIV, 24. ubi ἔτι, ut hebr. עוֹד, notat *diu.* Psalm. CXXXVIII, 18. ἔτι, *dum ego sum, dum vivo.* Praeterea legitur apud LXX Hos. XIII, 2. ubi ἔτι post ἁμαρτάνειν *Bahrdtio* expungendum videtur, quia *Arabs* non legit, et admodum otiosum est. Sed forsitan ibi pertinet ad עַתָּה, et notat *nunc.*

"ETI ΔE', *insuper, quin etiam.* וְעוֹדֶנּוּ, *et adhuc ille.* Iob. II, 3.

"ETI ΔE' KAI', *insuper vero etiam.* אַף, *etiam.* Ps. XV, 9. - אַף כִּי, *etiam cum.* Neh. IX, 8. - גַּם, *etiam.* Ps. LXX, 26. 2 Macc. VIII, 30.

'AΠO' TOY" "ETI, *ab hoc tempore.* מִנִּי עַד, *a saeculo. Al.* Iob. XX, 4.

EI'Σ "ETI, *in longum tempus.* עַד, *aeternitas. Aqu.* Prov. XXIX, 14. - *לָעַד, *in aeternitatem. Aqu. Symmach. Theod.* Prov. XII, 19. ubi εἰς ἔτι *adhuc* notat.

OY'K "ETI, OY'KE'TI, *non amplius.* אִי, *ubi ille?* Iob. XIV, 10. οὐκ ἔτι ἐστὶ, sc. ἐν τοῖς ζῶσι, cadens autem homo non amplius est in vivis. *Sophocl. Antigon.* v. 572. μὴ λέγε, οὐ γάρ ἐστ' ἔτι, ubi *Schol.* ἀντὶ τοῦ, μὴ φρόνει, ὅτι ἐν τοῖς ζῶσι ἐστι. Sic et *Eurip. Hecub.* v. 683. - אַיִן, *non.* Ez. XXVII, 36. - אֶפֶס, *nihil.* Amos. VI, 10. - הֻכַּת, Hoph. a כָּתַת, *conteror.* Iob. IV, 20. οὐκ ἔτι εἰσὶ, sc. ἐν τοῖς ζῶσιν, non amplius sunt in vivis. - לֹא, *non.* Ios. VIII, 20. - *נִלְאֵתִי, *laboravi, fatigatus sum.* Ies. I, 14.

OY'K "ETI EI'MI', sc. ἐν τοῖς ζῶσι, *non amplius sum in vivis.* אֵינֶנּוּ, *non ille.* Iob. VII, 27.

'ETOIMA'ZΩ, *paro, praeparo, firmo, stabilio.* בָּנָה, *aedifico.* 2 Par. XXVI, 14. - בָּרָא, *creo. Theod.* et LXX Ez. XXI, 19. - הוֹכִיחַ, Hiph. a יָכַח, *adiudico.* Gen. XXIV, 14. 44. In priore loco loco הֹכַחַת *legerunt* הֲכִינוֹת. - הֵיטִיב, Hiph. a יָטַב, *benefacio.* Mich. VII, 3. Vox hebr. aliquando *parare, praeparare, aptare* notat. - הֵסִיר, Hiph. a סוּר, *amoveo, separo.* 2 Par. XXXV, 12. *Separatio sacrificiorum* h. l. commode *praeparatio* dici potest. Vide infra sub פָּלַג. - הֵעִיר, Hiph. ab עוּר, *excito.* Iob. XLI, 2. ἡτοίμασταί μοι. Legerunt יוֹעֲדֵנִי. - הֵפִיק, Hiph. *educo*, h. l. *obtineo*, a פּוּק. Prov. VIII, 35. - הִרְבִּיץ, Hiph. *cubare facio, struo.* Ies. LIV, 11. - *הֲתֵיטְבִי, *numquid bona es.* Nah. III, 8. ἑτοιμάσαι. Legerunt mutatis punctis הִתְיַטְּבִי, in Hithpael, quod eadem significatione acceperunt, qua in Hiph. הֵיטִיב, quod Mich. VII, 3. reddiderunt ἑτοιμάσαι. - הִתְעַתֵּר, Hithp. *paro me.* Iob. XV, 28. - חוּשׁ, *festino.* Ps. CXVIII, 60. N. L. - הֵכִין : כּוֹנֵן : כּוּן,

Kal, Pih. et Hiph. *dispono, constituo, firmo, stabilio.* Ios. I, 11. ἑτοιμάζεσθε ἐπισιτισμὸν, *parate* vobis commeatum. 1 Sam. XIII, 13. ἡτοίμασε κύριος βασιλείαν σου, *stabilivit* Dominus regnum tuum, coll. 1 Sam. XX, 30. 2 Sam. V, 12. (ubi *Symm.* ἑδράζειν). 1 Reg. II, 12. Psalm. IX, 8. *Theod.* Prov. XXV, 5. ἑτοιμασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος σου. *Aqu.* et *Symm.* habent ibi ἑδρασθήσεται. *Symm.* Ps. X, 17. ubi loco ἑτοιμάσεις καρδίας αὐτῶν προσέχειν οὖς σου reponendum videtur (εἰς) ἑτοιμάσεις καρδίας αὐτῶν προσέχει, o. σ. hoc sensu: ad praeparationem cordis eorum attendit auris tua. *Aqu. Symm. Theod.* Prov. IV, 26. et XXII, 18. ubi vid. *Iaegerus.* - *מַפֵּץ, *malleus. Syrus* Ier. LI, 20. ἑτοίμασον. Fortasse scribendum est ἑτοιμάζων, ut legerit מֵכִין. - מָרַט, *expolio.* Ezech. XXI, 9. - - *מָשַׁח, *ungo.* Ies. XXI, 5. sec. *Vat.* ubi sensum expresserunt. Nam corium clypeis inductum ungebatur oleo, ne siccitate fatisceret, ictuque gladii dissiliret, adeoque *ungere clypeum* est praeparare ad pugnam. - *עָצַב, *elaboro. Incert.* Iob. X, 8. - עָרַךְ, *ordino.* Num. XXIII, 4. Ios. II, 6. Psalm. XXII, 6. - עָשָׂה, *facio.* Esth. V, 15. VI, 14. VII, 9. - פִּלֵּג, Pih. *divido.* Iob. XXXVIII, 25. Bene. Sermo ibi est de aquaeductu. Confer supra s. v. הסיר. - פִּנָּה, Pih. *expedio.* Gen. XXIV, 31. Ies. XL, 3. Vox hebr. notat *e conspectu removere, expurgare,* adeoque aeque commode de *via* ac de *aedificio* dicitur, ita ut sit *praeparare ad adventum alicuius.* Cf. quoque *Theod.* Mal. III, 1. - פָּקַד, *visito.* Ez. XXXVIII, 8. - חוּר, *exploro.* Ezech. XX, 6. Vox hebr. h. l. rectius per *prospicere, providere* redditur. - תָּכַן, *perpendo, appendo.* 1 Sam. II, 3. 2 Reg. XII, 11. τὸ ἀργύριον τὸ ἑτοιμασθὲν, pecuniam *paratam.* *Symm. Theod.* Prov. XXI, 2. ubi *Zieglerus* confert arab. تقن, *correxit, firmavit.* Sirac. II, 18. (20.) ἑτοιμάζειν καρδίας, *componere cogitationes, desideria, actiones et mores, easque conformare legi ac voluntati divinae.* Ibid. XVIII, 23. ἑτοιμάζειν ἑαυτὸν, *praeparare se per animi avocationem ab omnibus curis et negotiis terrenis, ut eum totum ad Deum et orationem transferas.* Sir. XXXVI, 4. ἑτοίμασον λόγον, *praemeditare, quid et quomodo dicere debeas.* 1 Macc. I, 16. ἑτοιμάζεσθαι est *confirmari, stabiliri.* 3 Esdr. I, 4. ἑτοιμάσατε, *in ordinem disponite;* כון 2 Chron. XXXV, 4. Tob. VI, 18. ὅτι σοι αὐτη ἡτοιμασμένη ἦν, nam haec tibi *destinata* est: coll. Matth. XXV, 34. Addit. Esth. XI, 7. *excitari.*

'ΕΤΟΙΜΑΣΙ'Α, *praeparatio, it. basis, fundamentum.* הֵכִין, Hiph. *praeparo.* Ps. IX, 17. ἑτοιμασία καρδίας, *firmum propositum,* stabile, non haesitans. Legerunt fortasse תְּכוּנָה, aut pro nomine habuerunt, deducendo illo a rad. תָּכַן. Psalm. LXIV, 10. ubi sine dubio scripserunt ἡ ἑτοιμασία αὐτῆς, ita ut αὐτῆς ob sequens τοὺς excidisse videatur. Certe *Vulgatus*

habet *praeparatio eius*. Nah. II, 3. - כֵּן, *basis*. Dan. XI, 7. 20. 21. - מָכוֹן, idem. Esdr. II, 68. Ps. LXXXVIII, 14. - מְכוּנָה, idem. Esr. III, 3. - *מְכוּנָה, idem. Zachar. V, 10. - *נָכוֹן, *paratum*. *Theodot*. Prov. IV, 18. ἑτοιμασία ἡμέρας pro נְכוֹן הַיּוֹם, *meridies*, quam formulam *Schultensius* praeclare composuit cum graeca σταθερὰ μεσημβρία, de qua exposuit *Ruhnkenius* ad *Timaei Lex. Platon*. pag. 168. - תְּכוּנָה, *dispositio*. Ez. XLIII, 11. Adde Sap. XIII, 12.

ʽ*ΕΤΟΙΜΟΣ*, *paratus*, it. *stabilitus*, *firmatus*, *firmus*, *ratus*, *stabilis*. הֵכִין, Hiph. a כּוּן. Ios. IV, 3. *Aqu*. *Symm*. Ios. III, 17. ubi pro ἕτοιμοι legere mallem ἑτοίμως, ut habet margo cod. X. *Holm*. - כָּסַף, *appeto*. Ps. XVI, 12. - מָכוֹן, *basis*, *statio*. Exod. XV, 17. εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, in *stabile* domicilium tuum: ubi ἕδρασμα, καθέδραν interpretatur. 2 Paral. VI, 2. Ps. XXXII, 14. ubi pro ἑτοίμου κατοικητηρίου *Symm*. ἕδρας, *Aqu*. ἑδράσματος habet. - מָרַט, *expolio*. Ez. XXI, 10. 11. - נָכוֹן, part. Niph. a כּוּן. 1 Sam. XXIII, 23. ubi ἕτοιμος est locus *certus* ac *determinatus*. *Symm*. ἐπὶ βεβαίῳ. Psalm. XXXVII, 18. ἕτοιμος (*destinatus*) εἰς μάστιγας. Hos. VI, 3. Mich. IV, 1. *Aqu*. Prov. IV, 18. ἑτοίμη ἡμέρα, *meridies*, pro נְכוֹן הַיּוֹם. Vide supra s. v. ἑτοιμασία et *Drusium* in *Fragm*. pag. 1099. *Aqu*. Gen. XLII, 31. ἕτοιμον τὸ ῥῆμα, h. e. iuxta *Schol*. βέβαιος ὁ λόγος, *firmum*, *ratum*, *stabile verbum*. Vide *Drusium* l. l. pag. 59. - עָרוּךְ, part. Pah. *ordinatus*. 2 Sam. XXIII, 5. - עִתִּי, *opportunus*. Lev. XVI, 21. ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου, *per hominem paratum*, uti *Vulg*. transtulit, h. e. *qui ad manus est*: ubi non opus est statuere eos cum reliquis Intt. עָתִיד legisse. - עָתִיד, *paratus*, *qui praesto est*. Deut. XXXII, 35. Esth. III, 14. VIII, 13. Adde *Theod*. Iob. III, 8. - פִּים, plur. ex פֶּה, *ora*. 1 Sam. XIII, 21. N. L. *Judith*. IX, 5. πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἕτοιμοι, omnes viae tuae *expeditum habent cursum*, h. e. nihil, quod tu fieri volueris, impedire valet.

ʽ*ΕΤΟΙΜΟΣ ΓΙʹΝΟΜΑΙ*, *paratus fio* vel *sum*. הָיָה נָכוֹן, idem. Exod. XIX, 15. XXXIV, 2.

ʽ*ΕΤΟΙΜΟΣ ΕΙʹΜΙ*, *paratus sum*. הָיָה נָכוֹן, idem. Ios. VIII, 4. 1 Reg. II, 46. - הַצְנֵעַ, Hiph. *humiliter ago*. Mich. VI, 8. ἕτοιμον εἶναι, consentiente *Syro*. Scil. arab. صنع est *paravit*, *elaboravit*, Coni. IV. *curam impendit*, *exercuit aliquem*. Sic et apud *Syros* ܨܢܝܥ *studia in bonum* notat, v. c. Ies. XII, 4. Ps. IX, 2. - מֹרַט, Pyh. *expolior*. Ezech. XXI, 11.

ʽ*ΕΤΟΙΜΟΣ ʽΙΣΤΗΜΙ*, *paratus sto*. הָיָה נָכוֹן, *sum paratus*. Exod. XIX, 11.

'ETOI'MΩΣ, *promte*, *expedite*. הָכִין, inf. Hiph. a כּוּן. Ios. III, 17. 1 Sam. XXVI, 4. ubi vide var. lectiones in ed. *Bosiana*. Esdr. VII, 26. sec. *Vat.*

'ETOI'MΩΣ "EXΩ, *paratus sum*. אִיתַי עֲתִיד, chald. *es s. estis parati*. Dan. III, 15. εἰ ἔχετε ἑτοίμως, si parati estis. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. – אֶל נָכוֹן, *ad firmum*, h. e. *firmiter*, *certo*. *Al.* 1 Sam. XXVI, 4.

"ETOΣ, *annus*. *אֲנָשִׁים, *homines*. 1 Sam. XVII, 12. ἐν ἔτεσι, ubi *Cappello* legisse videntur בְּשָׁנִים. Sed arbitror potius, eos libere vertisse: nam *senex* et *grandaevus inter viros* seu *homines* est *longe provectus aetate*, *decrepitus*. Vide *Scharfenbergium* ad *Cappelli Crit. S.* p. 1025. – *גּוֹי, *gens*. Malach. III, 9. τὸ ἔτος συνετελέσθη, ubi legendum τὸ ἔθνος, quam emendationem secutus quoque est *Grabius*. *Bahrdtio* legisse videntur הַיּוֹם. – יוֹם, *dies*. 1 Reg. II, 40. 2 Reg. XX, 6. Iob. XXXVIII, 21. יוֹם saepe *annum* significare, notum est. – שָׁנָה, *annus*. Genes. V, 3. et alibi saepissime. – *שֵׁנָה, *somnus*. Ps. LXXXIX, 5. Legerunt שָׁנִים, aut saltem שָׁנָה. 1 Macc. I, 29. ἔτος ἡμερῶν, *integer annus*.

"ETOΣ 'EΞ "ETOYΣ, *annus ex anno*. מִסְפַּר שָׁנִים, *numerus annorum*. Lev. XXV, 50.

ΔY'O "ETH, *duo anni*. שְׁנָתַיִם, idem. *Al.* 2 Sam. XXIII, 23.

**TPIA'KONTA "ETH*, *triginta anni*. *Inc.* 1 Sam. XIII, 1. בֶּן שָׁנָה, *filius anni*, υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν. Scil. interpretem male habebat, quod h. l. legitur, Saulem filium unius anni fuisse, cum regnare coepisset. Non dubitavit itaque pro lubitu immutare annorum numerum, ac triginta ponere. Haec enim aetas erat, qua, uti constat, ad munera publica adspirare solebant apud Iudaeos. Formula hebr. autem significat eum, qui non est adeo multorum annorum, aut ante eam supplendum est כ similitudinis, hoc sensu: velut anni filius Saul erat innocens. Conf. ad h. l. *Montfauconium*.

*"*ETH ΠΟΛΛΑ'*. נִיר, *sulcatio*. Prov. XIII, 23. ubi *Iaegerus* suspicatur interpretem נֵיר de *lucerna*, et tropice de *vitae luce* accepisse. Sed versio LXX Intt. h. l. cum textu hebr. nullo modo conciliari potest, et quis dixerit, unde omnia interpretamenta graeca, maxime in Iesaia et Proverbiorum libris, originem duxerint?

'ETY'MΩΣ, i. q. ἀληθῶς, *vere*. אֶל נָכוֹן, *ad firmum*, h. e. *firmiter*, *certo*. 1 Sam. XXVI, 4. *Hesychius*: ἐτύμως, ἀληθῶς.

EY', *bene*. Iungitur quoque adverbiis, ut augeat eorum vim: v. c. εὖ μάλα, *maxime*. 2 Macc. VIII, 30. quod etiam pro adiectivo dicitur. 2 Macc. X, 32. εὖ μάλα φρούριον, *firmissimum propugnaculum*. *Hesych.* εὖ μάλα, καλῶς, πάνυ.

ΕΥ' ΓΙ'ΝΕΤΑΙ, bene est, vel fit. טוב, *bonum.* Deut. V, 33. XIX, 13. - יָטַב, *bonum est.* Gen. XII, 13. XL, 14. Deut. IV, 40.

ΕΥ' ΓΕΓΟΝΕΝ, bene factum est. אָח עֲשׂוּיָה, part. Pah. foem. *ah! facta.* Ezech. XXI, 15. - מְעֻטָּה, part. Pyh. foem. *aperta, involuta, amicta,* h. l. *acuta.* Ez. XXI, 15. De gladio acuto ad mactandum recte dici potest *εὖ γέγονεν εἰς σφαγήν. Ed. Complutensis* tamen habet: *εὖ γε ὀξεῖα γέγονεν κ. τ. λ.*

ΕΥ' ΕΙ'ΜΙ', bene sum. טוב. Deut. VI, 24. X, 13. XV, 16. - יָטַב. Deut. VI, 3. Ier. VII, 22.

**ΕΥ' 'ΕΧΩ, bene habeo.* *טוב לֵב, *bonum cor,* h. e. *hilaritas animi. Inc.* 2 Sam. XIII, 28. ubi *εὖ ἔχειν hilaritatis* notionem habet, speciatim eius, quae vino largiter sumto excitari solet: unde *Vulgatus* non male transtulit: *cum temulentus fuerit Amnon.*

ΕΥ' ΠΟΙΕ'Ω, bene facio. עָשָׂה. *Symm.* 2 Sam. XIV, 20. Vide infra in *εὐποιέω.*

ΕΥ' ΧΡΑ'ΟΜΑΙ, bene utor, bene tracto. הֵיטִיב, Hiph. a יָטַב, *bene facio.* Gen. XII, 16. *τῷ Ἀβραὰμ εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτήν,* Abramo bene faciebant propter illam. Cf. *Raphelii anim. Xenophont.* ad Act. XXVII, 3. p. 189.

ΕΥ'ΑΓΓΕΛΙ'Α, bonum vel laetum nuntium. בְּשׂוֹרָה, idem. 2 Sam. XVIII, 27. *εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται,* laetum nuncium afferet; ubi *ἀγαθὴν* additum est pleonastice. 2 Reg. VII, 9.

ΕΥ'ΑΓΓΕΛΙ'ΖΩ, ίζομαι, laeta annuntio, laetum nuntium affero. בִּשֵּׂר, Pih. idem. 1 Sam. XXXI, 9. 2 Sam. XVIII, 19. 30. et 31. *εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, exhilaretur bono nuntio* dominus meus rex. Confer Matth. XI, 5. Hebr. IV, 2. 6. 1 Reg. I, 42. *ἀγαθὰ εὐαγγελλισαι.* Vide s. *εὐαγγελία.* Ps. LXVII, 12. ubi pro *εὐαγγελιζομένοις Drusius* recte legendum putat *εὐαγγελιζομέναις,* quae lectio magis quadrat ad vocem hebr. - שָׂרִיד, *residuus.* Iob. II, 32. *εὐαγγελιζόμενος,* vel, ut alii rectius, *εὐαγγελιζόμενοι.* Legerunt מְבַשְּׂרִים s. מְבַשֵּׂר, ita ut e media voce exciderit syllaba רִי. Conf. *Lexic. N. T.* s. h. v.

ΕΥ'ΑΓΓΕ'ΛΙΟΝ, bonum nuntium, it. *praemium boni nuntii.* בְּשׂוֹרָה, *nuntium laetum,* metonymice: *laeti nuntii praemium.* 2 Sam. IV, 10. occidi eum, *ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια,* cui me oportebat dare *praemia.* Conf. *Lampii Diss. philol.* Vol. I. p. 16. 2 Sam. XVIII, 20. *ἀνὴρ εὐαγγελίων,* vir, qui laeta nuntia affert. Conf. quoque v. 22. 25.

ΕΥ'ΑΓΓΕΛΙΣΜΟ'Σ, laeta annuntiatio, laetum nuntium, i. q. *εὐαγγέλιον.* בְּשׂוֹרָה, idem. *Al.* 2 Sam. XVIII, 20.

ΕΥ'Α'ΛΩΤΟΣ, facilis captu s. expugnatu. Prov. XXX, 28. ubi in hebr. textu nihil pro hac voce extare videtur *Bielio,* qui tamen non vidit, duas hic coaluisse versiones, quarum

altera, καὶ εὐάλωτος ὢν, respondeat hebr. שָׂפַח, cuius auctor pronuntiaverit שְׂפָח. *Theod.* ἐλλαμβανόμενος. *Suidas:* εὐάλωτον, εὐκόλως χειρούμενον.

ΕΥ'ΑΝΔΡΙ'Α, virilitas, fortitudo. 2 Macc. VIII, 7. et XV, 17.

ΕΥ'ΑΠΑ'ΝΤΗΤΟΣ, qui bene obviam procedit, aditu facilis, comis, affabilis. 2 Macc. XIV, 9. καθ' ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον φιλανθρωπίαν, pro ea, quam habes erga quosvis, humanitate, seu comitate.

ΕΥ'ΑΡΕΣΤΕ'Ω, placeo, complaceo, etiam *documenta benevolentiae alicui exhibeo.* הִתְהַלֵּךְ, Hithp. *continuo ambulo.* Gen. V, 22. εὐηρέστησε δὲ τῷ Θεῷ, *placebat* autem Deo. Vide et Gen. VI, 9. ac XLVIII, 15. Genes. XVII, 1. εὐαρέστησεις ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος, vitam coram me probatam agas, et sis inculpatus. Vide et Psalm. CXIV, 9. εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου. *Suidas* ad Gen. XXIV, 40. εὐηρέστησα, ἤρεσα. *Ambulare coram Deo* saepe notat *Deo placere ob probitatem ac integritatem vitae.* Ps. XXXIV, 14. εὐηρέστουν, *benevolum me ipsi praebui,* sicut הִתְהַלֵּךְ est omnino *se gerere erga aliquem, tractare aliquem,* in utramque partem. *Inc.* et LXX Ps. LV, 13. ubi εὐ. notat *recte agendo favorem Dei consequi studere,* usui loquendi hebr. convenienter quidem, non autem seriei orationis: nam h. l. *ambulare coram Deo* notat *in templo versari cultus publici causa.* — שֵׁרֵת Pih. *ministro.* Gen. XXXIX, 4. Cogitavit de voce יָשַׁר, *placere.*

ΜΗ' ΕΥ'ΑΡΕΣΤΕ'Ω, non placeo, displiceo. רַע, *malus.* Exod. XXI, 8.

**ΟΥ'Κ ΕΥ'ΑΡΕΣΤΕ'Ω,* idem. מֹרָה, *amaritudo. Syrus* Genes. XXVI, 30. οὐκ εὐαρεστοῦσαι. Scilicet *ingrata sunt gustui amara.*

ΕΥ'ΑΡΕ'ΣΤΗΣΙΣ, complacentia. נִיחוֹחַ, *acquiescentia, gratum et suave.* (*Aqu.*) *Symm. Theod.* Exod. XXXIX, 18. Lev. I, 9. ubi vide *Schol.* cod. *Vat.* ac *Scharfenbergium.* Adde *Ignat. Epist.* 7. p. 164. *Testam. Isaach.* c. 4. p. 625.

ΕΥ'Α'ΡΕΣΤΟΣ, acceptus, gratus. Sap. IV, 10. εὐάρεστος τῷ Θεῷ. Ibid. IX, 10. εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. *Hesych.* εὐάρεστον, πάνυ ἀρέσκοντα. Adde *Clem. Alex. cohort. ad gentes* p. 62. *Pott. Testam. Dan.* c. 1. p. 646.

ΕΥ'Α'ΡΜΟΣΤΟΣ, congruus, concinnus. מֵטִיב נַגֵּן, *benefaciens pulsando,* h. e. *qui optime pulsat.* Ezech. XXXIII, 32.

ΕΥ'ΓΕ, recte, bene, euge, vox laudantis vel exultantis. הֶאָח, idem. Iob. XXXIX, 25. Ez. XXVI, 2. XXXVI, 2. Vide quoque supra s. v. ἔπω.

ΕΥ'ΓΕ, ΕΥ'ΓΕ, euge, euge. הֶאָח. Ezech. VI, 11. ubi *Schol.* ἑβραϊστὶ αἴα, ἔχει, (legendum videntur εὖγε) καλῶς. *Hesych.* εὖγε, καλῶς, ὁσίως. Ita autem Ezech. l. c. ironice

usurpatur, quomodo saepe id usurpari docet *Suidas* in εὖγε. – הֶאָח. Psalm. XXXIV, 28. – הֶאָח הֶאָח. Psalm. XXXIV, 24. XXXIX, 21. LXIX, 4.

* ΕΥ῎ΓΕΙΟΣ, i. q. εὔγαιος, *terreus*, epith. *soli non lapidosi, sed aratu facilis ac fertilis.* Sirac. XXVI, 19. sec. *Complut.*

ΕΥΓΕ΄ΝΕΙΑ, *generositas*, *nobilitas*. מַתָּנָה, *donum*. *Aqu. Theod.* et LXX Cohel. VII, 8. ἀπολλύειν τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτοῦ. In notis ed. *Rom.* dicitur, nonnullos libros habere εὐτονίας, quae lectio *Montfaucono* melius quadrare videtur ad versionem *Hieronymi: fortitudinis s. vigoris eius.* Ex nonnullorum sententia legisse videntur אֵיתָנָה, quod *robur* et *fortitudinem* notat, hoc sensu: *emollit animum eius veri et recti alioqui tenacem ac rigidum.* Arbitror tamen, eos non aliter legisse, sed vocem hebr. deduxisse non a נָתַן, sed a מָתַן, quod in l. arab. (متن) notat *firmus, validus fuit*, unde *lumbi* nomen habent. *Aelian. V. H.* XII, 1. διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς. Vide et Sap. VIII, 3. 2 Macc. XIV, 42. τῆς ἰδίας εὐγενείας ἀναξίως ὑβρισθῆναι, indignas *generis sui dignitate* contumelias perpeti. *Vulgat. contra natales suos:* ubi *natales* synecdochice pro splendidis et claris natalibus ponuntur.

ΕΥΓΕΝΗ΄Σ, *nobilis, generosus, magnus.* גָּדוֹל, *magnus.* Iob. I, 3. εὐγενὴς τῶν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν, *nobilissimus orientalium.* Conf. Luc. XIX, 12. et *de Dieu* ad h. l. – *בָּנוֹת, *filiae. Symm.* Exod. XXI, 9. *Scharfenbergius* ad h. l. pro τῶν εὐγενῶν scribendum iudicat τῶν νεανίδων. Sed recepta lectio quoque locum habere potest: nam filia patris familiae opponitur h. l. servae. Conf. *Procopium* in *Cat. Niceph.* p. 791. – *פַּרְתְּמִים, *principes. Hebr. Int.* Dan. I, 3. coll. *Ioseph. A. I.* X, 10, 1. 2 Macc. X, 13. μήτ᾽ εὐγενῆ τὴν ἐξουσίαν ἔχων, *neque generosam potestatem*, h. e. ut in Lex. *Pasoris* exponitur, *generosi animi vim habens.* Ita *Bielius.* Equidem mallem cum *Grotio* vertere: neque potestate nobili functus nobiliter. Vide supra s. v. ἐξευγενναΐζω.

ΕΥΓΕΝΩ͂Σ, *generose.* 2 Maccab. XIV, 42. 4 Maccab. VI, 22.

* ΕΥ῎ΓΛΩΣΣΟΣ vel ΕΥ῎ΓΛΩΤΤΟΣ, *disertus, facundus.* אִישׁ דְּבָרִים, *vir verborum*, h. e. *eloquens, facundus.* Ex. IV, 10. sec. codd. 18. et 29. *Holmes.*

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥ΄ΝΗ, *benevolentia.* Esth. XVI, 6. τῶν ἐπικρατούντων εὐγνωμοσύνην, eorum, qui dominantur, *benevolentiam. Hes.* εὐγνωμοσύνη, εὔνοια.

ΕΥ῎ΓΝΩΣΤΟΣ, *bene notus, manifestus.* יָדַע, *scio.* Prov. V, 6. οὐκ εὔγνωστοι ὁδοὶ, *tramites coeci et obscuri*, pro לֹא תֵדָע, quod habebant pro secunda persona indefinite posita. Legitur praeterea Prov. XXVI, 26. ubi ex alio inter-

prete irrepsisse, et ad חָגְלָה referendum videtur. *Hesych.* εὔγνωστος, δῆλος, φανερός. Adde *Sophocl. Aiac.* 717. *Eurip. Orest.* 1394.

ΕΥΔΙΑ, *serenitas coeli.* Sirac. III, 15. ubi *Syrus* recte *aestus* transtulit. Neque enim, ut *Houbigantius* recte observat, *serenitas glaciem dissolvit.* Significat autem εὐδία apud bonos auctores Graecos *mitiorem diem*, *clementiam temporis*, apud *Hippocratem teporem.* Conf. *Foesii Oecon. Hippocr.* p. 247. Conf. *Aelian. V. H.* IX, 18. ac *Lexic. N. T.* s. h. v. *Phavor.* εὐδία καὶ εὔδιος, ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία κυρίως, ἡ ἀβροχία. *Suidas:* εὐδία, ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα.

ΕΥΔΙΑΝΟΗΤΟΣ, *perspicax.* טוֹבַת־שֶׂכֶל, *bona intellectu.* *Symm.* 1 Sam. XXV, 3. *Vulgat. prudentissima. Eustath.* ad Od. ε', 235. p. 1535. l. 37.

ΕΥΔΟΚΕΩ, *complaceo*, *approbo*, *acquiesco*, *oblector*, *bene erga aliquem affectus sum*, *volo*, *consentio.* הִצְלִיחַ, Hiph. *prospere ago.* 1 Par. XXIX, 23. ηὐδοκήθη, alii εὐωδώθη. - חָמַד, *desidero.* Ps. LXVII, 17. τὸ ὄρος, ὃ ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, mons, in quo *placuit* Deo habitare. - חָפֵץ, verbum. 2 Sam. XXII, 20. ηὐδόκησεν ἐν ἐμοὶ, me *delectatur.* Ps. L, 20. εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, *oblectaberis* victima iustitiae. Ies. LXII, 4. Mal. II, 17. Adde *Symmach.* Ps. XXXVI, 23. ubi pro εὐδοκεῖται *Corderio* legendum videtur εὐοδοῦται. Sed praestat lectio recepta ob textum hebraicum. - יָשַׁר, *rectus sum.* Hab. II, 4. οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ. *Cappellus* existimat, eos legisse יָשְׁרָה (*Michaelis* in *Supplem.* p. 2356. suspicatur, eos legisse לא שָׁרָה) a שָׁרַר, ar. سر, quod notat *delectari*, *gaudere*, *complacere in re aliqua*, et qua ipsa voce *Arabs* h. l. usus est. Sed non opus est. Quidni enim יָשַׁר, quod notat *prospero rerum successu gaudere*, *beatum esse*, etiam *gaudere*, *delectari* in universum significare possit? - *נָתַן, *do.* Iud. XV, 18. σὺ εὐδόκησας sec. *Vat.* ubi supplendum erit δοῦναι, hoc sensu: *pro benevolentia tua concessisti.* - פַּחְדָּה, *pavor.* Ierem. II, 19. εὐδόκησα. Legerunt בָּחַרְתִּי. - קָדַד, *verticem inclino.* Gen. XXIV, 26. 48. Inclinatio capitis est signum assensus ac approbationis. - רָצָה, *gratum*, *acceptum habeo*, *approbo.* Levit. XXVI, 34. εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, *fruetur* terra sabbatis suis. Ibid. v. 41. εὐδοκήσουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, h. e. poenas, quas pro peccatis patientur, placide et humiliter quasi poenitentes acceptabunt. Posset etiam per antiphrasin et ironice accipi, q. d. tunc displicebunt illis peccata eorum, s. ea exosa habebunt et abominabuntur. Ps. XXXIX, 18. εὐδόκησον τοῦ ῥύσασθαί με, *placeat tibi* me liberare. Constructionis huius vocis cum infinitivo ex *Polybio* exempla dedit *Ra-*

phelius ad Matth. III, 17. p. 31. et ad 1 Thess. II, 8. p. 578. Sic et Sirac. XXV, 18. *συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδοκήσω* (sc. *μᾶλλον*) *ἢ ἐνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς*, *malim* habitare cum leone et dracone, quam in una domo cum muliere mala. Vide et 1 Macc. VI, 23. XIV, 41. 46. 47. 2 Par. X, 7. *εὐδοκεῖν*, *benignum et humanum se praestare*, ubi alii *ἀρέσκειν* habent. Ps. XLIII, 5. *εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς*, *delectatus es* illis. Ps. XLVIII, 13. *ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσι*, ubi pro *εὐδοκήσουσι* alii habent *εὐλογήσουσι*. Psalm. L, 17. *ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις*, holocaustis non *oblectaberis*. Vide et Ps. CI, 15. CXVIII, 7. Cohel. IX, 7. - *שָׁמַע, *exaudio*. Iud. XI, 17. sec. *Vat*. - *שָׁעָה, *respicio*, metaph. *benigne accipio*. *Syrus* Gen. IV, 4. - *תִּרְצָה, nomen proprium urbis, quod ab auctore *Vers. Quint*. Cant. VI, 3. appellative sumtum est. Tob. V, 18. *εὐδόκησαν οὕτως*, ita *inter se conveniebant*. Sirac. XV, 17. *ὃ ἐὰν εὐδοκήσῃ, δοθήσεται αὐτῷ*, quodcunque *voluerit*, dabitur illi. 1 Macc. XI, 29. *εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς*, rex *consentiebat*. Cf. 1 Macc. XIV, 47. 1 Macc. VI, 23. *ἡμεῖς εὐδοκοῦμεν δουλεύειν τῷ πατρί σου*, nos *volumus* servire patri tuo. 1 Macc. XIV, 41. *ὅτι εὐδόκησαν — τοῦ εἶναι*, quod *voluerint*, vel *inter se convenerint* — ut esset, coll. Rom. XV, 26. 1 Maccab. VIII, 1. *εὐδοκοῦσιν ἐν πᾶσι τοῖς προστιθεμένοις αὐτῷ*, h. e. omnes conatus eorum *feliciter* iis *succedunt*. *Hesych*. *εὐδόκησαν, ἐβούλοντο, ἠθέλησαν, ἠγάπησαν*. *Suidas*: *εὐδοκεῖν, συγκατατίθεσθαι*. *Phavor*. *εὐδόκησα, καὶ τὸ ἐθέλησα, εὐδόκησα, καὶ τὸ ἀναπαύομαι, καὶ τὸ ἀρέσκομαι*.

ΕΥ'ΔΟΚΗΤΟ'Σ, *placens*, *acceptus*, *gratus*. תִּרְצָה, *Thirza*, nomen proprium urbis, quod pro nomine appellativo accepit *Symm*. Cant. VI, 3. *εὐδοκητή*. - *רַצֵּי, *fragmenta*. *Symm*. Ps. LXVII, 31. *εὐδοκήτους*. Non derivavit a רָצַץ, sed a רָצָה, et legit רְצוּי. *Drusius* habet *εὐδοκίμους*. *Semlero* in *Ep. ad Griesbach*. p. 18. *εὐδοκίμους* videtur esse alia glossa seu interpretatio.

ΕΥ'ΔΟΚΙ'Α, *beneplacitum*, *benevolentia*, etiam per metonymiam *benevolentiae ac favoris signum*. *ניחוח, *acquiescentia, gratum et suave*. *Οἱ λοιποὶ* Lev. I, 9. sec. *Procopium* in *Catena Niceph*. p. 960. *εὐδοκίας*, quam lectionem tamen in dubium vocavit *Scharfenbergius* ad h. l. - רָעָה, foem. *res mala, adversitas*. *Theod*. et LXX Psalm. CXL, 5. ubi nonnullis legisse videntur בִּרְצוֹנֵיהֶם, aut בִּרְצוֹתֵיהֶם. *Buxtorfio* autem in *Anticrit*. pag. 645. non videntur legisse aliis consonantibus, sed aliis fortasse punctis, scilicet בְּרֵעוֹתֵיהֶם, *in familiaritatibus ipsarum*, qui sibi bene placent, et respexisse ad significationem vocis רְעָה chald. quae idem, quod רָצָה, unde רְעוּת, *voluntas, benevolentia*. Sic רֵעַ, Cohel. IV, 14. monente *Aben Esra* sumitur pro רָצוֹן, *beneplacitum*, iuxta quosdam. Fortasse legendum *κακίαις*. - רָצוֹן, *beneplacitum*. Ps. V, 15.

XVIII, 15. CXLIV, 17. ubi pro εὐδοκίας *Vulgatus* habet *benedictione*, ut adeo legisse videatur εὐλογίας. Adde *Aqu. Symm. Theod.* Prov. XVIII, 22. ubi εὐδοκία notat *benevolentiae ac favoris signum et documentum. Aqu.* Mal. II, 13. ubi εὐδοκίαν λαμβάνειν sequ. ἀπὸ notat *probare, delectari.* - תִּרְצָה, *Thirza*, nomen proprium urbis, quod pro appellativo acceperunt LXX Cant. VI, 3. Vide supra s. v. εὐδοκέω et εὐδοκητός. Sirac. IX, 15. μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν, *illud ipsum, quod placet* impiis, tu non probes. Iam quia his placent mala et prava, *Vulgatus* non male reddidit: *iniuria iniustorum.* Ib. XI, 17. ubi ἡ εὐδοκία est *obiectum benevolentiae, is cui propitium se exhibet*, ad imitationem vocis רָצוֹן. Prov. XII, 22. Sirac. XVIII, 31. εὐδοκία ἐπιθυμίας, *id quod* prava concupiscentia a te postulat. Sir. XXIX, 23. ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε, parvis aeque ac magnis *contentus sis. Phavorinus*: εὐδοκία, τὸ ἐπ' ἀγαθοποιΐᾳ τοῦ Θεοῦ θέλημα, παρὰ τὸ καλῶς δεδόχθαι. Idem: εὐδοκίαν τὴν ἐπ' εὐεργεσίᾳ βούλησιν ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ καλεῖν. *Suidas*: εὐδοκία, τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ θεοῦ. *Etymologicum ineditum*: εὐδοκία, συνήθεια, βούλησις, ἡ βούλημα, γνώμη, προαίρεσις, ἐπιθυμία.

ΕΥ'ΔΟΚΙΜΕ'Ω, *probo, approbo.* רָצָה, *beneplacitum habeo. Theodot.* Iob. XXXIV, 9. ubi me offendit constructio huius vocis cum praep. μετὰ sequente genitivo. Adde Genes. XLIII, 23. ἀργύριον εὐδοκιμοῦν (forte εὐδόκιμον), argentum *probatum*, ubi pro εὐδοκιμοῦν nihil extat in textu hebr. Sir. XXXIX, 43. XL, 27. XLI, 20.

ΕΥ'ΔΟΞΙ'Α, *gloria.* הָדָר, idem, *Symm.* Ps. CIII, 2. - נְעִמִים, *amoenus, iucundus. Symm.* Iob. XXXVI, 10. et 11.

ΕΥ'ΔΡΑ'ΝΕΙΑ, *prospera effectio, habilitas ad res agendas, robur.* Sap. XIII, 19. τὸν ἀδρανέστατον ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται, ab illo, quod nihil valet manibus, *robur*, seu *prosperum rerum successum* petit. *Gloss. MS.* τῆς Παναρέτου: εὐδράνειαν, ἰσχύν. *Hesych.* εὐδράνεια, ἰσχύς.

*ΕΥ'ΕΙΔΗ'Σ, *venustus, speciosus forma.* טוֹב מַרְאֶה, *bonus specie*, h. e. *formosus.* Dan. I, 4. sec. *Chis.* ubi loco ἐνειδὴς sine dubio reponendum est εὐειδὴς, monentibus iam Romanis editoribus in praef. pag. XVIII. *Theodotion* habet καλὸς τῇ ὄψει. *Suidas*: εὐειδὴς, ὁ κατὰ θεωρίαν καλός. *Hesych.* εὐειδέα, εὔμορφα. Magis vero ad *Danielis* l. l. facit *Thom. Mag.* εὐειδὴς, ὁ τὸ εἶδος τοῦ σώματος κάλλιστα διακείμενος, καλὸς δὲ ὁ τὴν ὄψιν ἀστεῖος. Vide *Wesseling.* ad *Herodot.* III, 1.

ΕΥ'ΕΚΤΕΙ'Ν ΠΟΙΕ'Ω, *bene habere* vel *valere facio.* הֵיטִיב גֵּהָה, *bonam medicinam facio.* Prov. XVII, 23. καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, cor, quod laetitia perfunditur, *valere facit. Hes.* et *Lex. Cyrilli MS. Brem.* εὐεκτεῖ, εὐρωστεῖ, ὑγιαίνει.

ΕΥ'ΕΛΠΙΣ, *qui est bonae spei.* תִּקְוָה, *exspectatio.* Prov. XIX, 18. *παίδευε τὸν υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις:* ubi *εὔελπις eum* notat, *de quo bene existimari sperarique potest, qui bonam de se spem affert.* Apud GG. notat *eum, qui bene sperat.* Vide *Plat. Alcib.* I. princ. *Apol. Socr.* cap. 33. *Xenoph. Ages.* 8, 2. et *Aeschyl. Prom.* 509. Sap. XII, 19. *εὐέλπιδας ἐποίησας, bonae spei* fecisti. 3 Maccab. II, 33. *Dio Cass.* pag. 352. ed. *Reim.* hortor *πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδας εἶναι.*

ΕΥ'ΕΞΙ'Α, *bonus corporis habitus, robur, valetudo.* Sir. XXX, 14. *ὑγιεία καὶ εὐεξία βελτίων παντὸς χρυσίου*, sanitas et *bonus corporis habitus* melior omni auro. *Hesych.* *εὐεξία, ὑγιεία, εὐφυΐα.* *Suidas: εὐεξία, εὐρωστία σώματος. εὐεξία δέ ἐστιν ἐπιτεταμένη ὑγεία, ἀκρότης ὑγείας εὐεξία.* *Lexic. Cyrilli MS. Brem.* *εὐεξία, εὐρωστία, ὑγεία σώματος.* De robusto athletarum habitu vocem hanc solemnem esse ostendit *Spanhemius Observ. ad Iulianum* p. 101. seq.

ΕΥ'ΕΡΓΕΣΙ'Α, *beneficentia, beneficium.* גְּמוּל, *retributio, collatio, eaque vel boni vel mali. Symm.* Ps. CII, 2. Vide s. v. *εὐεργετέω.* – עֲלִילָה, *opus*, seu *actio*, in bonam et malam partem. Ps. LXXVII, 14. Vide et Sap. XVI, 11. 24. 2 Macc. VI, 13. IX, 26.

ΕΥ'ΕΡΓΕΤΕ'Ω, *benefacio.* גָּמַל, *rependo*, etiam *benefacio.* Chald. גְּמָלָא, *beneficium.* Cf. et arab. جمل in Conj. II. Ps. XII, 6. CXIV, 7. Adde *Symm.* et *Inc.* Ps. CXLI, 8. *Symm.* Ies. LXII, 7. et Prov. XI, 17. – גָּמַר, *perficio.* Psalm. LVI, 3. ubi non גמל legerunt. Vide s. v. *ἀνταποδίδωμι.* – *עָשָׂה טוֹב, *facio bonum, benefacio. Symm.* Ps. CXVIII, 65. Psalm. L, 20. *Symm.* 1 Sam. II, 32. Sap. III, 5. *μεγάλα εὐεργετηθήσονται*, magnis beneficiis afficientur. Vide et Sap. XI, 6. 14.

ΕΥ'ΕΡΓΕ'ΤΗΜΑ, *beneficium.* 2 Macc. V, 20.

ΕΥ'ΕΡΓΕ'ΤΗΣ, *benefactor, bene meritus.* Sap. XIX, 13. 2 Macc. IV, 2. *τὸν εὐεργέτην τῆς πόλεως, bene meritum* de urbe. Similiter *Hercules Isocrati Orat.* ad *Philipp.* pag. 190. dicitur *ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης.* *Hesych.* *εὐεργέτης, ἀγαθοποιός.* Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ΕΥ'ΕΡΓΕΤΙΚΟ'Σ, *beneficus.* Sap. VII, 22. *ἔστι γὰρ ἐν σοφίᾳ πνεῦμα εὐεργετικόν.*

ΕΥ'ΖΩΙ'Α, *prosperitas.* גָּד, *prosperitas. Aqu.* Genes. XXX, 11. ubi tamen nonnullis legendum videtur vel *ἡ ζῶσις* (*venit cinctus*) vel *εὐζωνία, bona armatura.* Vide s. *εὐζωνίζω* et *εὔζωνος.* *Hesych.* *εὐζωΐα, καλὴ ζωή.*

ΕΥ'ΖΩΝΙ'ΖΩ, *accingo*. גָּדַד, *turmatim convenio et aggredior*. *Aqu.* Genes. XLIX, 19. εὐζωνιεῖ, et postea εὐζωνισθήσεται.

ΕΥ"ΖΩΝΟΣ, *accinctus, bene armatus, expeditus*. חָלוּץ, part. Pah. *lectus in exercitum*. Ios. IV, 13. εὔζωνοι εἰς μάχην, *bene armati* ad pugnam. *Hesych.* εὔζωνοι, εὔοπλοι, ἔνοπλοι. *Suidas:* εὔζωνοι, ἔνοπλοι, ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία κ. τ. λ. – חֲמֻשִׁים, plur. *quini, quino ordine incedentes*. Ios. I, 14. – גְּדוּד, *turma, agmen*. *Al.* Gen. XLIX, 19. εὔζωνος, significatione fortasse petita a rad. chald. אזר, *ligavit, colligavit*. Sic et *Aquila* eandem vocem Gen. XXX, 11. per εὔζωνον reddit, quod *Hieronymus Onom. Vrb.* v. Gedud *expeditum* vel *accinctum* interpretatur. Conf. *Fulleri Miscell. Sacr.* lib. V. c. 17. pag. 671. Adde *Aqu.* 1 Sam. XXX, 8. 2 Sam. III, 22. sec. *Coisl.* 2 Sam. IV, 2. ubi loco εὔζωνοι scribendum est εὐζώνων, ita ut ἄρχοντες omissum sit. Idem Hos. VI, 9. *Hesych.* εὔζωνος, εὔσταλος, μὴ ἔχων φορτίον. *Phav.* εὔζωνοι, εὔοπλοι, ἢ εὔζωνοι καὶ μονόζωνοι, οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται, καὶ μὴ κατάφρακτοι. Cf. *Suiceri Thes.* T. I. p. 1307.

ΕΥ'Η'ΘΗΣ, *bonis moribus praeditus, simplex*, it. *stultus*. 2 Maccab. II, 33. *Hesych.* εὐηθὲς, ἁπλοῦν, μωρὸν, ἀνόητον, ἀσύνετον. Conf. *Intt.* ad *Luciani Tim.* pag. 72. et *Aelian. V. H.* III, 17. XIV, 28.

ΕΥ'Η'ΚΟΟΣ, *bene audiens, obediens*. שֹׁמֵעַ, part. *audiens*. Prov. XXV, 12. εὐήκοον οὖς. Adde Epist. Ierem. 51. ἄστρα εὐήκοα.

*ΕΥ'ΗΛΑΤΕΥ'Ω. Habent hanc vocem a *Bielio* omissum codices Basileenses Deut. XXIX, 20. pro hebr. סְלֹחַ, *parcere*, quam *Eugubinus* suppositam dicit pro ἱλεεῖν, sed reponendum ibi est εὐιλατεύειν.

ΕΥ'ΗΜΕΡΕ'Ω, proprie *bonos dies habeo, dies feliciter transigo*, deinde *prospere ago, bene rem gero*. 2 Maccab. XIII, 16. ἐξέλυσαν εὐημεροῦντες. *Vulgatus: rebus prospere gestis abierunt*. Ibid. XII, 11. Legitur praeterea 2 Macc. VIII, 35. ubi tamen in *Alex.* et *Compl.* perperam scriptum est εὐημερηκὼς, pro δυσημερηκὼς vel δυσημερήσας. Adde *Aelian. V. H.* XIII, 38. et quae ex *Hyperide* affert *Suidas* in v. εὐημερήσαντες.

ΕΥ'ΗΜΕΡΙ'Α, proprie: *serenitas diei, commoda coeli temperies*, deinde: *felicitas, prosper rerum successus*. 2 Macc. V, 6. VIII, 8. X, 28. XIV, 14. De *rebus bene gestis* s. *victoria* legitur 3 Macc. III, 11. *Hesych.* εὐημερία, εὐδαιμονία. Cf. *Spanhemium* in *Callim.* p. 743. et *Perizon.* ad *Aelian. V. H.* XIII, 38. sub fin.

ΕΥ"ΗΧΟΣ, *bene sonans, bonam vocem habens, sonorus, canorus*. שִׂיחַ, *frutex*, it. *colloquium*. Iob. XXX, 7. ubi εὔηχοι, sc. τόποι, mihi sunt *sylvae, in quibus est magna resonan-*

tia. Verba sunt ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται, ad quae pertinent, quae in editione latina sub asterisco leguntur: *et inter arbores clamabunt*. - שֵׁמַע, *auditus*. Ps. CL, 5.

ΕΥ'ΘΑΛΕ'Ω, *floreo*, *viresco*. רַעְנַן, chald. *virens*, *viridis*. *Incert. et Theodotion* Dan. IV, 1. εὐθαλῶν. *Symmach.* εὐθαλήσει.

ΕΥ'ΘΑΛΗ'Σ, *floridus*, *bene virens*, seu *pullulans*. רַעֲנָן, *viridis*. *Symm.* Ps. LI, 10. Ez. VI, 13. (ubi tamen incertum est, annon potius εὐθαλὴς ad עֲבֻתָּה, *implicata*, *frondosa*, referendum sit). *Aqu.* Deut. XII, 2. Cant. I, 16. - שַׁפִּיר, chald. *pulcher*. Dan. IV, 18.

ΕΥ'ΘΑΡΣΕ'Ω, *confido*. בָּטַח, idem. *Symm.* Ps. XC, 2. - *חָסָה, *confisus sum*. *Symmach.* Ps. LX, 5. sec. *Heracleotam* in *Catena PP. GG.* T. II. pag. 197. *Aeschyl. Sept. c. Theb.* v. 33.

ΕΥ'ΘΑΡΣΗ'Σ, *confidens*, *audax*, *ferox*, *ferociens*. לֹהֲטִים, *ardentes*, metaph. *irascentes*, *ignem quasi et flammam spirantes*. *Symm.* Psalm. LVI, 4. εὐθαρσῶν, sc. λεόντων. *Bielius* perperam h. v. pro participio vocis εὐθαρσέω habuit. *Colbertinus* unus exhibet εὐθαρσὴς ὤν. Conf. ad h. l. *Montf.* 3 Esdr. VIII, 30. εὐθαρσὴς γίνομαι, *bona fiducia plenus reddor*. Respondet hebr. הִתְחַזֵּק. Esdr. VII, 28. 2 Macc. VIII, 21. Adde *Aeschyl. Agam.* v. 939.

ΕΥ'ΘΑΡΣΩ~Σ, *confidenter*, *audacter*. 2 Macc. VII, 10.

ΕΥ'ΘΕΤΕ'Ω, *appositus*, *utilis sum*. כָּשֵׁר, *rectus sum*. *Aqu.* Cohel. XI, 6. εὐθετήσει. Vsus est hac voce *Theophrastus hist. plant.* lib. I. cap. 1. de *incremento* plantarum et animantium, ubi vid. *Scaliger*.

ΕΥ"ΘΕΤΟΣ, *bene positus*, *aptus*, *idoneus*, *opportunus*. מְצֹא, infin. *invenire*. Ps. XXXI, 7. ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, tempore *opportuno*. Non male quoad sensum. Fortasse tamen scripserunt εὑρετῷ. Susann. v. 15. παρατηρεῖν ἡμέραν εὔθετον, observare diem *opportunum*. Ita et *Diodorus Siculus* lib. IV. p. 265. καιρὸν εὔθετον appellat *tempus opportunum*.

ΕΥ'ΘΕ'ΩΣ, *statim*. פִּתְאֹם, *subito*, *statim*. Iob. V, 3. - *עַתָּה, *nunc*. *Ed. Quinta* Hos. VIII, 10. Sic quoque νῦν usurpatur in N. T. Cf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ΕΥ'ΘΗΝΕ'Ω, *abundo*, *exubero*, *fertilis sum*, *feliciter ago*. פָּרָה, *fructifico*. Ps. CXXVII, 3. ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα, uxor tua sicut vitis *frugifera*. - צַאֲנָן, *Tzaanan*, Iudae quoddam oppidum. *Aqu.* aut *Symm.* Mich. I, 11. εὐθηνοῦσαν s. εὐθενοῦσαν. Sic enim pro εὐσθενοῦσαν apud *Cyrillum* legendum esse bene iudicat *Bochartus Hieroz.* P. I. lib. II. c. 43. p. 432. eiusque emendationem confirmat *Eusebius* de *loc. hebr.* v. Σενναάρ. Legit autem uterque שַׁאֲנָן. - *רַעֲנַן, chald. *fertilis*, *virens*, *florens*. Dan. IV, 1. sec. *Chis*. - *שַׁאֲנָן, *tranquillus*. Ps. CXXII, 5. et οἱ λοιποὶ Ies. XXXII, 9.

γυναῖκες εὐθηνοῦσαι. *Aqu.* III, 18. - שָׁוָה, Pih. *dispono.* Hos. X, 1. ὁ καρπὸς εὐθηνῶν αὐτῆς, fructus eius *abundans.* Sic *Aeliano V. H.* XIII, 1. ἄμπελοι πάνυ σφόδρα εὐθενούντων (hoc idem quod εὐθηνούντων. Vide notas *Perizonii* et *Gronovii.*) βοτρύων. - שָׁלָה, *tranquillus sum.* Thren. I, 6. - שָׁלֵו : שָׁלֵיו, *tranquillus.* Iob. XXI, 23. ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν, totus vero bene se habens ac *feliciter agens. Hesych.* εὐθηνῶν, εὐδαιμονῶν, πλουτῶν. Vide et Ps. LXXII, 12. *Al.* Zach. VII, 7. - שָׁלוֹם, *pax.* Iob. XXI, 9. εὐθηνοῦσι, ubi *Middeldorpf.* in *Curis Hex. in Iobum* p. 58. e *cod. Syr. Hex.* reponere mavult εὐθύνουσι, quemadmodum Ps. CXXII, 4. pro εὐθηνοῦσι ipsi legendum videtur εὐθύνουσι, et Ps. CXXVII, 5. εὐθύνουσα, et Thren. I, 5. pro εὐθηνοῦσαν restituendum εὐθύνουσαν auctoritate *Cod. Syriaci.* - שִׁנְאָן, *iteratio. Al.* Ps. LXVII, 18. εὐθηνούντων. Legerunt שַׁאֲנָן, quae vox *eos* significat, *qui omnibus bonis abundant. Hieron. millia abundantium.* Latinus interpres, qui habet *laetantium,* videtur nonnullis legisse εὐθυμούντων. - שָׁתַל, *planto.* Ier. XVII, 8. ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα, sicut arbor plantata ad aquarum rivos, quae pinguescit et uberes fructus profert, coll. Ps. I, 3. Sensum expresserunt.

ΕΥ'ΘΗΝΩ͂Ν ΕΙ'ΜΙ', *felix, tranquillus sum.* הֲוָה שְׁלֵה, idem, chald. Dan. IV, 1.

ΕΥ'ΘΗΝΙ'Α, *abundantia, ubertas,* spec. *anni, copia, felicitas.* רְנָנָה, *cantus,* etiam: *obiectum cantus et laetitiae. Symm.* Iob. XX, 5. - שָׂבָע, *saturitas.* Gen. XLI, 29. εὐθηνία πολλή, magna *fertilitas.* Vide et v. 31. 34. 47. 53. *Glossae Philoxeni:* εὐθηνία. (Sic enim legendum iudice *Bocharto Hier.* P. I. l. II, c. 43. pag. 432. pro εὐθίηνα.) *copia, ubertas, annona, abundantia, merges. Iul. Poll. Onom.* I, 51. - שָׁלָה, *tranquillus sum.* Ps. CXXI, 16. - שַׁלְוָה, *tranquillitas.* Ps. CXXI, 7. Dan. XI, 21. 24. *Al.* Ps. XXIX, 7. *Aqu. Symm.* Prov. I, 32. - שַׁלְוַת הַשְׁקֵט, *tranquillitas quietis.* Ezech. XVI, 49.

'ΕΥΘΗ'Σ, θὲς, *placens.* טוֹב, *bonus,* 2 Sam. XIX, 18. - יָשָׁר, *rectus,* et cum עֵינַיִם iunctum, *gratus, placitus.* Iud. XVII, 6. 2 Sam. XIX, 6. Ps. XXXII, 4. XCI, 15.

ΕΥ'ΘΙ'ΚΤΩΣ, *convenienter, congrue.* 2 Macc. XV, 38. *Hesych.* εὐθίκτως, εὐψηλαφήτως.

ΕΥ'ΘΡΑΥΣΤΟΣ, *fractu facilis, fragilis.* Sap. XV, 13. ὕλης γεώδους εὔθραυστα σκεύη, materiae fictilis *fragilia* vasa. *Hesych.* εὔθραυστος, ἀσθενέστερος.

ΕΥ'ΘΥΜΕ'Ω, *bono, h. e. hilari animo sum.* טוֹב לֵב, *bonus corde,* h. e. *hilaris. Symm.* Prov. XV, 15. εὐθυμῶν. Formulam hebr. de animi laeti suaque sorte contenti felicitate illustravit *Gataker.* de *stylo N. T.* c. 13. - שִׁנְאָן, *iteratio.* Ps. LXVII, 18. Legerunt שַׁאֲנָן.

ΕΥΘΥΜΙΑ, *animi tranquillitas, gaudium.* גִּיל, *exultatio. Symm.* Ps. XLII, 4. Suspecta mihi est h. l. vox *εὐθυμία. Vulg. qui laetificat iuventutem meam.* Scil. גִּיל habet hanc notionem. Confer Dan. I, 10. – שַׁלְוָה, *tranquillitas.* Psalm. XXIX, 7. – שָׂשׂוֹן, *gaudium. Symm.* Psalm. L, 10. *Hesych.* εὐθυμία, εὐθυμοσύνη, ἀμεριμνία, χαρά. Cf. *Aelian. V. H.* XIII, 26. et XIV, 6. ac *Senecam* de *tranquillitate animi* c. 2.

ΕΥΘΥΜΟΣ, *qui bono animo est, hilaris, tranquillus,* 2 Macc. XI, 26. *Hesych.* εὔθυμος. καλόψυχος, εὔψυχος.

ΕΥΘΥΝΗ, *poena.* 3 Macc. III, 28. *Suidas:* εὐθύνας, δίκας, τιμωρίας.

ΕΥΘΥΝΩ, *rectus sum,* it. *dirigo, corrigo, rectum facio, punio,* et εὐθύνομαι, *rectus, bonus, pulcher videor.* הִבִּיט Hiph. a נָבַט, *respicio. Aqu. Theod.* Prov. IV, 25. ubi εὐθύνειν de oculis usurpatum notat: *in rectum dirigere.* – הִטָּה Hiph. a נָטָה, *inclino.* Num. XXII, 23. verberabat asinam τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ, *ut corrigeret illam in via,* h. e. *ut in rectam viam reduceret.* Ios. XXIV, 23. εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς κύριον, *convertite* animos vestros ad dominum. – יָשַׁר, *rectus, planus sum.* 1 Sam. XVII, 20. ηὐθύνθη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, *placuit* ei res. Ib. v. 26. ηὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς, conditionem illam *lubenter accepit. Al.* Iud. XIV, 7. ηὐθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψών, *bona vel pulchra videbatur in oculis Samsonis,* vel *placebat* Samsoni; ubi *Theod.* et LXX habent: ἤρεσεν ἐνώπιον ὀφθαλμῶν. – שַׁאֲנַן Pih. *tranquille ago. Aqu.* Iob. III, 18. εὐθύνησαν, pro quo fortasse legendum εὐθήνησαν. Vide supra s. v. εὐθηνέω. – *שַׁלְאֲנָן, *quietus. Theod.* Iob. XXI, 23. εὐθυνῶν, ubi non dubito, quin rescribendum sit εὐθηνῶν. *Vulg. dives.* – שָׁלָה, *tranquillus sum.* Ier. XII, 1. εὐθύνουσαν πάντες. Hic alii, et quidem rectius, uti videtur, habent εὐθύνησαν. Sir. II, 2. εὔθυνον τὴν καρδίαν σου, *dirige* cor tuum, sc. ad legem et voluntatem Dei, s. submitte te voluntati divinae. Confer *Spicilegium* meum II. p. 79. Ibid. v. 6. et VI, 18. ubi εὐθύνειν est *emendare.* 3 Macc. II, 17. μηδὲ εὐθύνῃς ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει (τούτων), neque *punias* nos pollutione horum. *Hesych.* εὐθῦναι, ἐξετάσαι, διορθῶσαι. Idem: εὐθύνει, διοικεῖ, ἐλέγχει, ζημιοῖ, κυβερνᾷ. Idem: εὐθύνονται, κρίνονται, ἐρωτῶνται, δίκας εἰσπράττονται, ἢ ἀπαιτοῦνται, ἢ ἡνιοχοῦνται. *Suidas:* εὐθῦναι, ὀρθῶσαι.

ΕΥΘΥΣ, *rectus, planus, iustus.* בַּר, *purus.* Psalm. LXXII, 1. – *הִנֵּה, *ecce. Symm.* 2 Sam. III, 22. εὐθύς. *Vulg. statim.* – *חַי, *vivus.* Prov. II, 19. τρίβους εὐθείας, אָרְחוֹת חַיִּים: ubi non aliter legerunt. Certe hoc sensu formula *viae vitae* in Proverbiis aliquoties occurrit. – *טוֹב, *bonus.* 2 Sam. XIX, 18. – יָשָׁר, *rectus, planus.* Ios. X, 15. ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ

εὐθοῦς, in libro *iustorum.* 1 Reg. XIV, 8. sec. *Hex. Vulg: quod placitum esset.* Ps. CVI, 42. CX, 1. Prov. II, 21. Conf. *Drusii Obss.* l. VIII. c. 4. Prov. XX, 14. *εὐθεῖα ἡ ὁδός.* Hos. XIV, 10. *Theod.* Prov. XX, 1. ubi *εὐθὺς* positum est pro *εὐθεῖα.* Vide ad h. l. *Iaegerum.* – יָשַׁר : יָשַׁר, Kal et Pih. 2 Sam. XVII, 4. 1 Par. XIII, 4. Ies. XLV, 13. *Al. αὔτη εὐθεῖα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου*, h. e. haec *placet* oculis meis. – יֹשֶׁר, *rectitudo.* Ps. XXIV, 22. Prov. II, 13. – *יְשֻׁרוּן, nomen proprium, *Ieschurun. Οἱ λοιποὶ* sec. *Hieronymum.* Ies. XLIV, 2. – מִישׁוֹר, *rectitudo.* Ps. XXVI, 17. Ies. XL, 4. *ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν*, sc. *ὁδόν.* Ies. XLII, 16. *Aqu.* sec. cod. 108. *Holm.* Deut. IV, 43. – מֵישָׁרִים plur. idem. Ps. LVII, 1. Ies. XXVI, 7. XXXIII, 15. *Symm.* Cant. I, 4. *Aqu. Symm.* Prov. XXIII, 16. – נֶגֶד, *coram.* Gen. XXXIII, 12. *ἐπ' εὐθεῖαν*, sc. *ὁδὸν*, *via recta.* – נֹכַח, idem. Ez. XLVI, 10. *κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσονται*, via eius *recta* egredientur. *Hesych.* et *Lex. Cyrilli MS. Brem. κατ' εὐθὺ, κατ' εὐθεῖαν.* *Symm.* Prov. IV, 25. *εἰς τὸ εὐθὺ*, et Prov. VII, 9. *Suidas: εὐθὺ, κατευθὺ, καὶ κατ' ἐναντίον, ἐπ' εὐθείας.* – נְכֹחָה foem. ex נָכוֹחַ, *rectum*, *aequitas.* Ies. LIX, 15. – נָכוֹן part. Niph. a כּוּן, *firmus.* Ps. L, 11. LXXVII, 41. – נִתְכַּן Niph. *rectus sum.* Ezech. XXXIII, 17. 20. – שְׁפִי, *clivus.* Num. XXIII, 3. (ubi *εὐθεῖαν* praecise dictum est pro *κατ' εὐθεῖαν χώραν*, *in planam regionem*) et Ierem. III, 2. In utroque loco respexerunt ad syriacam vocis significationem, ubi ܫܦܝܐ est *rectus*, *planus.* – תָּמִים, *integer*, *perfectus. Aqu.* Prov. XXVIII, 10.

ΟΥ'Κ ΕΥ'ΘΥ'Σ, *non rectus.* יָרַט, *declino*, *diverto. Al.* Num. XXII, 32.

ΕΥ'ΘΥ' ΠΟΙΕ'Ω, *rectum facio.* יִשֵּׁר Pih. idem. Ies. XL, 3. *Symm.* Prov. III, 6.

**ΕΥ'ΘΥΣΜΟ'Σ.* שׁוּר, nomen proprium, *Sur. Ἄλλοι* sec. *Montf.* Gen. XVI, 7. Sed, ut recte observavit *Scharfenbergius* ad h. l., *scholion ed. Rom. τεῖχος ἢ εὐθυσμὸς*, unde haec desumta sunt, continet verba *Philonis*, qui *libr. de profugis* p. 479. ed. *Francof.* habet: *τεῖχος δὲ ἢ εὐθυσμὸς ἑρμηνεύεται Σοὺρ.*

**ΕΥ'ΘΥ'ΤΑΤΟΣ.* יְשֻׁרוּן nomen propr. *Ieschurun. Οἱ λοιποὶ* Ies. XLIV, 2. sec. *Hieronymum.*

ΕΥ'ΘΥ'ΤΗΣ, *rectitudo*, *integritas vitae.* אֱמֶת, *veritas*, *pietas.* Ios. XXIV, 14. – זְכוּ chald. *puritas.* Dan. VI, 22. – יָשָׁר, *rectus.* Ps. X, 8. ubi pro יָשָׁר legisse videntur ישר cum *Vulgato* et *Syro* Int. Idem valet de locis Ps. XXXVI, 39. et CX, 7. – *יֹשֶׁר. 1 Reg. IX, 4. Ps. CXVIII, 7. Cohel. XII, 10. *γεγραμμένον εὐθύτητος* (Lege: *γεγραμμένους εὐθύτητος*, sc. *μετα*, pro *εὐθὺ*) *λόγους ἀληθείας.* – יְשָׁרָה foem. ex יָשָׁר. 1 Reg. III, 6. – *כּוֹשָׁרוֹת, *loca omnibus rebus affluentia.*

Theod. Ps. LXVII, 7. ἐν εὐθύτησιν. Scil. כָּשַׁר in l. Syr. notat *felicem, prosperum esse:* hinc כּוֹשָׁרָה est *felicitas.* Symbolum felicitatis autem est dimissio e captivitate apud Hebraeos. Potest tamen haec versio quoque illustrari e notione *rectus fuit*, quam tribuit voci כָּשַׁר *Simonis* p. 837 sequ. Vincti sedent incurvati, vinculis autem liberati iterum eriguntur, et erecti sedere ac incedere valent. - *מֵשָׁר. *Oἱ λοιποὶ* Prov. I, 3. ubi errat *Montfauconus*, quando eos vel מֵישָׁרִים legisse, vel ob vocis affinitatem ita vertisse statuit. Nam מֵשָׁרִים est idem vocabulum, modo defective scriptum. - מִישׁוֹר. Psalm. XXV, 12. XLIV, 8. LXVI, 4. - מֵישָׁרִים plur. Ps. IX, 8. ἐν εὐθύτητι, *recte, iuste.* Ps. LXXIV, 2. ἐγὼ εὐθύτητα (pro κατ' εὐθύτ.) κρινῶ, ego *recte* s. *iuste* indico. Cant. I, 3. ubi εὐθύτης positum est pro εὐθεῖς. Adde *Symm.* et *LXX* Cant. VII, 9. εἰς εὐθύτητάς. *Vulg. ad potandum.* Bene quoad sensum. Sermo enim ibi est de vino, quod facile delabitur per guttur. - נָכוֹן part. a כּוּן, *firmus. Theod.* Iob. XLII, 7. - *שְׁרִירוּת, *pertinacia. Theod.* Ier. XI, 8. ubi εὐθύτης est sensu malo *pertinacia*, quando aliquis a directione, quam semel elegit, averti se non patitur. *Vulg.* habet: *in pravitate. Aqu.* ac *Theod.* Ib. XIII, 10.

ΕΥΙΛΑΤΕΥΩ, propitius sum, condono, ignosco. סָלַח, idem. Deut. XXIX, 20. οὐ μὴ θελήσει ὁ θεὸς εὐϊλατεύειν αὐτῷ, neutiquam vult Deus illi *propitius esse. Hesych.* εὐϊλατεύειν, εὐμενῆ εἶναι. Conf. Iudith. XVI, 13. Ps. CII, 3. τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, condonantem omnia peccata tua. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* εὐϊλατεύειν, συγχωρεῖν, ἀφιέναι. *Phavor.* εὐϊλατεύοντα, εὐμενῆ ὄντα, εὐσυμπάθητον, ἐλεοῦντα. *Photius* Lex. c. 30. εὐϊλατεύειν, εὐμενῆ εἶναι.

ΕΥΙΛΑΤΟΣ, condonans, propitius. נֹשֵׂא part. idem. Ps. XCVIII, 9. σὺ εὐΐλατος ἐγίνου αὐτοῖς, tu *propitius* factus es illis. 3 Esdr. VIII, 55. εὐϊλάτου ἐτύχομεν, nacti sumus *propitium Dominum.* In hebr. Esdr. VIII, 27. יֵעָתֵר לָנוּ, *exorabilis fuit nobis.*

ΕΥΚΑΙΡΙΑ, opportunitas temporis. עֵת, *tempus.* Ps. IX, 9. ubi ἐν εὐκαιρίαις cum βοηθὸς coniungendum est, non cum καὶ θλίψει, ut *Clemens Alex.* fecit, qui h. v. de *prosperitate* accepit, cum potius cum *Vulgato* de *opportunitate* explicandum sit. Ib. v. 22. Ps. CXLIV, 16. *Symm.* Cohel. IX, 12. Sir. XXXVIII, 26. ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, per *opportunitatem* otii, sc. quaerenda et comparanda est. Adde 1 Macc. XI, 42.

ΕΥΚΑΙΡΟΣ, opportunus, tempestivus. עֵת, *tempus.* Ps. CIII, 28. Vide et 2 Macc. XIV, 29. XV, 20.

ΕΥΚΑΙΡΩΣ, tempestive, opportune. Sir. XVIII, 22.

**ΕΥΚΑΤΑΛΛΑΚΤΟΣ, valde placabilis, admodum benignus.* Opponitur δυσκατάλλακτος. 3 Macc. V, 13. τὸν εὐκα-

τάλλακτον θεὸν, Deum *valde placabilem*. Adv. εὐκαταλλάκτως legitur apud *Schol. Soph. Aiac.*.v. 1365.

ΕΥ'ΚΑΤΑΦΡΟ'ΝΗΤΟΣ, *contemtus*, *qui facile contemnitur*, *merito contemnendus*. בּזוּי part. Pah. idem. Ier. XLIX, 14. – *נִבְזֶה, *despectus*. Dan. XI, 21. sec. *Chis.* *Alciphr.* II, 3.

ΕΥ'ΚΕ'ΡΑΙΟΣ, *simplex*. Esther. XVI, 16. εὐκέραιον εὐγνωμοσύνην, *simplicem* benevolentiam.

ΕΥ'ΚΙ'ΝΗΤΟΣ, *mobilis*, *agilis*, *qui facile movetur*. Sap. VII, 2. πνεῦμα εὐκίνητον. Sap. XIII, 11. εὐκίνητον φυτὸν, lignum bené mobile, quod facile obediat manui artificis. *Gloss. in Sap. Sal.* εὐκίνητον, ὅπου θέλει γινόμενον.

**ΕΥ'ΚΛΑΔΟΣ*, *bene ramis* aut *germinibus praeditus*, *procerus*, *laete germinans*. יְפֵה נוֹף, *pulcher climate*. *Ed. Vta* Ps. XLVII, 3. εὐκλάδῳ, *pulchris ramis praedito:* ubi loco נוף legit sine dubio נִיב, a נוּב, *progerminare*. *Suidas:* εὔπτορθον, εὔκλαδον.

ΕΥ'ΚΛΕΗ'Σ, *gloriosus*, *celebris*. עֹז, *robur*. Ierem. XLVIII, 17. βακτηρία εὐκλεής. Sap. III, 15. καρπὸς εὐκλεής. *Gloss. Brem.* εὐκλεὴς, ἔνδοξος.

ΕΥ'ΚΛΕΙΑ, *gloria*, *celebritas*. Sap. VIII, 18. 2 Macc. VI, 19. *Hesych.* εὔκλεια, εὐδοξία, ἐνδοξότης. *Suidas:* εὔκλεια, δόξα.

ΕΥ'ΚΛΗΜΑΤΕ'Ω, *palmitibus luxurio*, *frondeo*, *bonas propagines habeo*. בָּקַק, *evacuo*, et sec. arabismum (بَقَّ) *multam prolem edo*. Hos. X, 1.

ΕΥ'ΚΟΛΟΣ, *facilis*, *expeditus*, *promtus*. נְכֹחַ, *rectum*. 2 Sam. XV, 3. ἰδοὺ λόγοι σου καλοὶ καὶ εὔκολοι. Scil. quod recta ad scopum ducit, id non difficile est effectu. Bene itaque h. l. LXX interpretati sunt, ubi de consiliis sermo est.

ΕΥ'ΚΟΠΙ'Α, *facilitas*. 2 Macc. II, 26. *Diod. Sic.* pag. 22, 25.

ΕΥ'ΚΟΠΟΣ, *facilis*. *נְכֹחִים, *recti*, *recta*. *Inc.* Prov. VIII, 9. ubi e coniectura *Montfauconii* loco εὔκοπα legendum est εὔσκοπα, quia ea, quae e regione posita sunt, facile conspici possunt. Sed recte potius sensum expressit. Nam eloquia sapientiae dicuntur h. l. נְכֹחִים, h. e. *plana*, s. *facilia intellectu* intellegentibus. Sir. XXXII, 4. XLV, 9.

ΕΥ'ΚΟΣΜΕ'Ω, *exorno*. 1 Macc. VIII, 15. Ita *Bielius*. Sed εὐκοσμεῖν ibi potius notat: *bene administrare*, *sapienter gubernare*, *res bono ordine tueri*, *videre*, *ut ordo rerum per leges constitutus a civibus observetur*. Narratur enim ibi, Romanos cotidie trecentos et viginti inire consilia: περὶ τοῦ πλήθους τοῦ εὐκοσμεῖν αὐτοὺς, ut viderent, ne quid P. R. detrimenti caperet, ac sapienter regerentur cives Romani.

Vulgatus: *ut, quae digna sint, gerant. Syrus: quomodo curam gererent et regerent.* Hinc εὐκοσμία *bonos mores* notat apud *Xenoph. Cyrop.* I, 2, 3. Conf. quoque *Schweighaeuseri Gloss. Polyb.* 4 Macc. VI, 2. ubi de *vestimentis* sermo est.

ΕΥ'ΚΟΣΜΙ'Α, *ornatus.* Sir. XXXII, 3. XLV, 9.

ΕΥ'ΚΥΚΛΟΣ, *bene in orbem redactus, pulchre orbiculatus, bene rotundatus.* Sap. V, 21. ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, a bene in orbem intenso (h. e. intensissimo) arcu. Ad quae verba illustranda facit locus *Homeri Il.* δ', v. 124 sequ. (ubi *Scholiastes* vocem κυκλοτερὲς interpretatur εὔκυκλον.) et *Aelian. V. H.* XIII, 1. Adverbium εὐκύκλως legitur apud *Orpheum de lapid.* p. 196. v. 45.

ΕΥ'ΛΑ'ΒΕΙΑ, *reverentia, metus.* דְּאָגָה, *solicitudo, timor anxius.* Ios. XXII, 24. - יָרֵא, *timeo. Aqu.* Ies. LVII, 11. διέμεινες δὲ ἐξ αἰῶνος ἄφοβος, καὶ ἄνευ εὐλαβείας, permansisti autem a saeculo sine metu et *timore.* Apud *Procopium* legitur ἄνευ λάβης, pro quo *Montf. Lex.* in *Hexapl. Orig.* legendum suspicatur ἄνευ βλάβης, *sine noxa.* Sed *Bielius* vix dubitat, quin ἄνευ εὐλαβείας scripserit *Aquila.* Certe hoc hebraico magis convenit, quam ἄνευ βλάβης, et LXX etiam alias יָרֵא per εὐλαβεῖσθαι interpretati sunt. Nec tamen prorsus displicet coniectura *Doederleinii* ad h. l., qui potius legere mavult ἀνευλαβής, h. e. *impius, cui nulla est εὐλάβεια,* h. e. *religio.* Praeterea legitur quoque haec vox apud LXX Prov. XXVIII, 14. ubi verbis: δι' εὐλάβειαν (h. e. *per cavendi diligentiam*) nihil respondet in textu hebr. Sic *timidus* de *cauto ac provido* legitur apud *Cornel. Thras.* II, 3. εὐλάβεια de *cautione* apud *Aristoph. Av.* 375. et εὐλαβεῖσθαι est φυλάττεσθαι, *caute agere.* Vid. *Moeris Attic.* p. 144. et *Gataker.* ad *Antonin.* VIII. §. 60. Adde Sap. XVII, 8.

ΕΥ'ΛΑΒΕ'ΟΜΑΙ, *vereor, revereor, caveo mihi, timeo:* גּוּר, *metuo.* 1 Sam. XVIII, 15. εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, *timebat ipsum. Hesych.* εὐλαβεῖτο, ἐφοβεῖτο, ἐφυλάσσετο. *Symm.* Iob. XIX, 29. εὐλαβεῖσθε ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν μάχαιραν, *metuite vobis* gladium, vel *cavete vobis* a gladio. Ita *Drusius* in *fragm.* p. 812. *Symm.* Iob. XLI, 16. εὐλαβηθήσονται. Idem Ps. XXXII, 8. *Aqu.* Ps. CXVIII, 39. ubi tamen pro ὃν εὐλαβοῦμαι legendum: ὃν ηὐλαβήθην, ut recte scribitur in *Catena PP. GG.* T. III. p. 403. - דָּאַג, *sollicitus sum.* Ies. LVII, 11. - *דְּחַל chald. *timeo.* Dan. IV, 2. sec. cod. *Chis.* - הֵחִיל Hiph. a חוּל, *contremisco.* Ier. V, 22. - הָסָה Pih. *sileo prae metu aut horrore.* Num. XIII, 31. ubi nonnullis videntur legisse חָסָה per Cheth, et respexisse arab. خشي, *revereri, timere metu religioso*; qua tamen coniectura mihi non opus esse videtur. Respondet praeterea quoque huic voci Hab. II, 20. Soph. I, 7. Zach. II, 13. - חָסָה, *confugio, confido.* Nahum.

I, 7. ubi non legerunt חֲסִידָיו, ut nonnulli suspicati sunt: nam etiam alibi, v. c. Prov. XXX, 5. et Soph. III, 13., hanc vocem ita liberius verterunt. - חָסִיד, *beneficus*, *pius*. Prov. II, 8. - חָשַׁב, *cogito*. Mal. III, 16. *Cogitare nomen Dei* est: *Deum pie ac religiose colere*. - יָגֹר verbale, *timens*. Ier. XXII, 25. *Symm. Theod.* Ps. CXVIII, 39. - יָרֵא verbum, *timeo*. Exod. III, 6. 1 Sam. XVIII, 29. προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι, magis adhuc *timebat* Davidem. *Hesych.* εὐλαβεῖσθαι, φυλάττεσθαι, φοβεῖσθαι. - *גּוּר, *vagor*. Ier. IV, 1. εὐλαβηθῇ, ubi pro תָנוּר legerunt תָגוּר, quod vide supra. - עָלַץ, *exulto*. Ier. XV, 17. Scilicet אֶעְלֹץ h. l. male coniunxerunt cum sequentibus, et formulam *gaudere de Deo* explicarunt de *reverentia Deo praestanda*. - עָרַץ, *contero*. Iob. XIII, 25. ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, tanquam folium, quod vento agitatur, *contremisces*. - שָׁמַר, *custodio*, *diligenter mihi caveo*. Deut. II, 5. εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα, valde sibi *cavebunt* a vobis. *Lex. Vet.* εὐλαβοῦμαι, *revereor*, *vereor*, *formido*.

ΕΥ'ΛΑΒΗ'Σ, *reverens*, *pius*, *religiosus*. חָסִיד, *beneficus*, *sanctus*. Mich. VII, 2.

ΕΥ'ΛΑΒΗ῀ ΠΟΙΕ'Ω, *sanctum* s. *religiose caventem facio*, *sanctifico*. הִזִּיר Hiph a נָזַר, *separo*. Lev. XV, 30.

ΕΥ'ΛΑΒΩ῀Σ, *timide*, *caute*, *reverenter*, *religiose*. 2 Macc. VI, 11. διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν, propterea quod *vererentur*, s. *religioni ducerent*.

ΕΥ῎ΛΑΛΟΣ, *bene loquens*, *facundus*, *disertus*. אִישׁ שְׂפָתַיִם, *vir labiorum*, i. e. *loquax*. Iob. XI, 2. Eandem notionem habet quoque h. l. εὔλαλος. Nam εὖ in compositis quandoque *valde*, seu *multum* notat, v. c. εὐδιάφθαρτος, *valde corruptibilis*, εὔγονος, *foecundus*, εὐέκφορος, *admodum ferax* etc. - אִישׁ דְּבָרִים, *vir verborum*; h. e. *eloquens*, *facundus*. *Syrus* et LXX sec. *Compl.* Exod. IV, 10. Sirac. VI, 4. ubi notat *suavia*, *dulcia*, *aliis grata loquentem*, ac est i. q. in priori membro λάρυγξ γλυκύς. *Lex. Vet.* εὔλαλος, *effabilis*, *eloquens*, *loquax*, *luculentus*. *Drusius* ad Iob. l. c. mavult legere: *locutuleius*.

ΕΥ'ΛΟΓΕ'Ω, *benedico*, *laudo*, it. κατ' ἀντίφρασιν, *maledico*, *blasphemo*. בָּרַךְ, idem. Gen. I, 22. ηὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς, benedicebat illis Deus. Iud. V, 2. 9. εὐλογεῖτε κύριον, *laudate* Dominum. Ruth. III, 10. εὐλογημένη σὺ (sc. ἔστω) τῷ κυρίῳ, *benedicta* sis domino. Vide et 1 Sam. XXV, 33. XXVI, 25. 2 Sam. II, 5. coll. Luc. I, 28. Psalm. XLIV, 22. εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, *laudent* omnes homines nomen sanctum. *Hesych.* εὐλογείτω, ἐπαινείτω. Confer. *Alberti* ad *Gloss. N. T.* p. 121. *Suidas* ad Ps. XLVIII, 19. εὐλογῆσαι, ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι, ἐγκωμιάσαι. 1 Reg. XXI, 13. εὐλόγησε θεὸν καὶ βασιλέα, Deum et regem *blasphemavit*.

Hesych. εὐλόγησεν, ὕμνησεν. Εἴρηται δὲ παρὰ τῇ γραφῇ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Iob. II, 5. εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει, ἀντὶ τοῦ καταράσεται. Conf. *Suiceri Thes. Eccles.* T. I. p. 1246. Similiter εὐφημεῖν, quod alias *fausta acclamare* vel *laudare* significat, per antiphrasin etiam notat *maledicere*, *gemere*, et εὔφημοι, sc. λόγοι, per eandem figuram *lamenta*, *probra*. *Hesych.* εὐφημοῦσι, στένουσι, κωλύουσι (lege καταλαλοῦσιν.) κατ' ἀντίφρασιν. Idem: εὐφήμοις, γόοις, δυσφήμοις κατ' ἀντίφρασιν. Et ὑμνεῖν, quod communiter *carmine celebrare*, *canere* notat, interdum *lugere*, *incusare*, *conviciis insectari* significat. Vide infra s. v. ὑμνέω. Plures alias voces, quae per antiphrasin explicandae sunt, magno numero collegit *Pocockius* ad *Portam Mosis* p. 19. *Symm.* Ps. XXXVI, 23. οἱ εὐλογημένοι ὑπ' αὐτοῦ, *benedicti* ab eo. Conf. Matth. XXV, 34. ubi εὐλογημένοι τοῦ πατρός dicuntur pro ε. ὑπὸ τ. π. - בְּרַךְ chald. Pah. idem. Dan. II, 19. 20. IV, 31. τῷ ὑψίστῳ ηὐλόγησα, *laudabam* altissimum. Eadem constructio occurrit Sir. L, 24. LI, 17. 1 Macc. X, 28. - בְּרָכָה, *benedictio*. Gen. XII, 2. Prov. XI, 25. Ies. XIX, 24. - הִבְרִיא Hiph. *sagino*. 1 Sam. II, 31. Legerunt, aut legendum putarunt: הִבְרִיךְ. - הוֹדָה Hiph. a יָדָה, *celebro*. Ies. XII, 1. XXXVIII, 19. - הוֹתִיר Hiph. a יָתַר, *abundare facio*. *Al.* Deut. XXX, 9. - הִלֵּל Pih. *laudo*. Ies. LXV, 11. *Inc.* Ies. XXXVIII, 18. - הִרְנִין Hiph. *cantare facio*, *exhilaro*. Iob. XXIX, 13. - יָרֵא, *timeo*, etiam *reverentiam palam declaro*. Ies. XXV, 3. - כִּבֵּד Pih. *honoro*. Ies. XXV, 3. - נִגֵּן, Pih. *pulso*. Ies. XXXVIII, 20. - רָצָה, *beneplacitum habeo*. 2 Sam. XXIV, 23. *Semlerus* pro εὐλογήσουσι reponit εὐδοκήσουσι, cum qua voce etiam permutatur in codd. Gen. XXXIII, 10. pro eodem. *Vulg. complacebunt.* Ex antiquis libris attulit *Sabaterius prosperabuntur*: ergo lectum fuit εὐοδωθήσονται. Sed *Ambrosii* iam tempore fuit lectio εὐλογήσουσι. Adde *Theod.* Iob. XXXIII, 26. ubi effectus *benevolentiae* ponitur, nempe *benedictio*, in qua est *exauditio precum*. *Al.* Psalm. XLVIII, 13. Tob. IX, 6. εὐλογεῖν est *gratulari*. *Baduellus*: *gravidam fecit*. Cogitavit de εὔλοχος. Sed *Drusius* et *Grotius* verum viderunt.

ΕΥ'ΛΟΓΗΤΟ'Σ, *benedictus*. בָּרוּךְ part. Pah. idem. Gen. IX, 26. XXVI, 29. - *בְּרִיךְ chald. part. Peh. Dan. III, 29.

ΕΥ'ΛΟΓΙ'Α, *benedictio*, item: *munus*, *fructus*, *pax*. בְּכֹרָה, *primogenitura*. 1 Par. V, 1. 2. ubi εὐλογία notat *pia vota pro salute primogeniti*. - בָּרֵךְ ; בָּרֵךְ *infin. Kal et Pih. benedicendo*. Num. XXIII, 11. Ios. XXIV, 10. - בְּרָכָה, *benedictio*. Gen. XXXIII, 11. λάβε τὰς εὐλογίας μου, ἃς ἤνεγκά σοι, accipe *munera* mea, quae attuli tibi. 1 Sam. XXX, 26. ἰδοὺ εὐλογία ὑμῖν ἀπὸ τῶν σκύλων, ecce *munus* vobis a spoliis.

Vide et Iud. I, 15. 1 Sam. XXV, 27. 2 Reg. V, 15. coll. v. 5. et *Vorstii Philol. S.* P. I. c. 6. *Phav.* εὐλογία, πληθυσμὸς ἀγαθῶν ἐξ ἑκουσιότητος διδόμενος. 2 Reg. XVIII, 31. ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν, facite mecum *pacem*. *Lex. Cyrilli MS.* εὐλογία, εἰρήνη. Ita locutione metonymica, sed facilis interpretationis. Cum enim benedictiones vulgo hac conciperentur formula: *Pax tibi, vobis*, ipsa *pax* dicta est *benedictio*. Conf. *Vitringa* ad Ies. XXXVI, 16. Ps. XX, 3. προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, praevenisti illi *benedictionibus benignitatis*, h. e. *largissima benignitate*. Confer 2 Cor. IX, 6. – מְבֹרָכָה part. Pyh. foem. *benedicta*. Deut. XXXIII, 13. ἀπ' εὐλογίας. Legerunt מִבִּרְכַּת, *a benedictione*. – *חַיִּים. Deut. XXX, 19. non male ob contextam orationem. – פְּרִי, *fructus*. Ies. XXVII, 9. τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, hoc est *fructus* eius salutaris. Sc. פְּרִי h. l. notat *effectum*, s. *omne, quod aliquam actionem sequitur in utramque partem*, h. l. in bonam, *effectus salutaris poenae*. – תַּאֲוָה, *finis, terminus*, sec. alios *desiderium, cupediae*. Gen. XLIX, 26. *Cupediae collium* sunt pretiosissima, quae in montibus proveniunt, coll. Deut. XXXIII, 15. Sir. XI, 22. εὐλογία *felicitatem, prosperitatem* notat, quia est effectus benedictionis divinae.

ΕΥΛΟΓΙΖΩ, benedico. הִתְבָּרֵךְ Hithp. idem. *Aqu. Symm.* Ies. LXV, 16.

ΕΥΛΟΓΙΣΤΙΑ, ratio bene subducta, aut *recte inita prudentia in capiendis consiliis.* 4 Macc. V, 22. οὐ μετὰ εὐλογιστίας, non *convenienter rectae rationi*. Ibid. VIII, 14. *Hesych.* εὐλογιστία, εὐβουλία. Vide quoque *Photii Lex.* et *Suidam.*

ΕΥΛΟΓΟΣ, bene loquens, eloquens. אִישׁ דְּבָרִים, *vir verborum*, i. e. *eloquens, facundus. Al.* et LXX sec. *Oxon.* et alios *Holm.* Ex. IV, 10.

ΕΥΜΑΘΩΣ, promte ad discendum, etiam *scite, sollerter, artificiose.* Sap. XIII, 11. περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, circumrasit *artificiose* seu *sollerter* omnem corticem eius. *Thom. Mag.* εὐμαθής, ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς.

ΕΥΜΑΡΩΣ, prompte, faciliter, commode, expedite. Sir. VIII, 10. sec. *Compl. Vulg. sine querela.* Conf. *Stephani Thes. Append.* p. 978. *Hesych.* εὐμαρές, εὐχερές, ὑγιές, ῥᾴδιον, ἀσφαλές. *Zonaras Lex.* col. 924. εὐμαρῶς, ὑγιῶς, εὐχερῶς, εὐκόλως, εὐμαρῶς, πρᾴως, ἱλαρῶς.

ΕΥΜΕΓΕΘΗΣ, permagnus, procerus. בָּחוּר, *electus, iuvenis.* 1 Sam. IX, 2. Bar. III, 16. Adde *Lucian. Navig.* p. 938. C. *Diod. Sic.* p. 19, 35.

ΕΥΜΕΛΗΣ, suaviter modulans. Sap. XVII, 19. de cantu avium: ἦχος εὐμελής. Legitur praeterea haec vox apud *Pollucem* II, 117. *Dion. Hal.* Tom. V. pag. 68, 13. *Reisk.* et *Lucian. Amor.* p. 580. C.

*ΕΥ'ΜΕΛΩ͂Σ, *perite*, *accurate*. 4 Macc. XI, 18. ubi vid. *Combefisius*. Sed rectius ibi legitur ἐκμελῶς.

ΕΥ'ΜΕ'ΝΕΙΑ, *benevolentia*, *amicitia*. רָצוֹן, *beneplacitum*. *Symm*. Prov. XVI, 16. 2 Macc. VI, 29. εὐμένειαν εἰς δυσμένειαν μεταβαλόντων, *amicitiam* in inimicitiam mutantium. *Hesych*. εὐμένεια, φιλία, διαλλαγὴ, συγχώρησις. *Lex. Cyrilli MS. Brem*. εὐμένεια, ἐπίνευσις ἀγαθή.

ΕΥ'ΜΕΝΗ'Σ, *benevolus*, *benignus*. 2 Macc. XII, 31. XIII, 26. *Lex. Cyrilli MS. Brem*. εὐμενῆ, ἐπιεικῆ, πρᾶον, ἥμερον, συγχωρητήν.

*ΕΥ'ΜΕΝΙ'ΖΩ et ΕΥ'ΜΕΝΙ'ΖΟΜΑΙ, *propitium reddo*, *placo*. Vide supra s. v. ἐξευμενίζω.

ΕΥ'ΜΕΝΩ͂Σ, *benigne*, *benevole*, *amice*. Sap. VI, 16. φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς, apparet illis *amice*. Inde in *Gloss*. τῆς Παναρέτου *MSS*. εὐμενῶς, φιλικῶς. *Hesych*. εὐμενῶς, πράως, ἱλαρῶς.

ΕΥ'ΜΕΤΑ'ΒΟΛΟΣ, *facile mutabilis*. נֶהְפָּךְ part. Niph. *mutatus*. Prov. XVII, 21. εὐμετάβολος γλώσσῃ. *Hesych*. εὐμετάβολον, ἀλλοπρόσαλλον.

ΕΥ'ΜΗ'ΚΗΣ, *praelongus*, *procerus*. אִישׁ מִדָּה, *vir mensurae*, h. e. *procerus*. *Inc*. (sine dubio *Symmachus*) et LXX sec. *Compl*. 1 Par. XI, 23. – רָם, *altus*. Deut. IX, 2. *Eurip. Iphig. in Aul*. 595. *Alciphr*. III, 67.

ΕΥ'ΜΟΡΦΙ'Α, *formositas*. Sap. VII, 11.

ΕΥ"ΜΟΡΦΟΣ, *formosus*, ac non tam de formositate naturali, quam etiam adscititia per ornatum comae ac vestium dicitur. Sir. IX, 8. ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου. *Vulg. a muliere compta*. *Clemens Alex*. p. 257. κεχαριτωμένης. Adde *Herodot*. I. p. 80, 10. et conf. *Locellam* ad *Xenoph. Ephes*. p. 143.

ΕΥ'ΝΟΕ'Ω, *amice consentio*, *benevolentiae et amicitiae vinculis iungor*. *דְּבַק, *adhaereo*, *cohaereo*. Dan. II, 43. sec. *Chis*. ubi est i. q. ὁμονοεῖν, ac duae versiones coaluerunt. – אוּת, *consentio*. *Quint. ed*. Gen. XXXIV, 15. εὐνοήσομεν, amice consentiemur. Sic et verba Matth. V, 24. ἴσθι εὐνοῶν. *Vulgatus* reddit: *esto consentiens*. Adde *Diod. Sic*. lib. I. p. 59.

ΕΥ"ΝΟΙΑ, *benevolentia*, *amicitia*. 1 Macc. XI, 33. 53. 2 Macc. IX, 21. 26. *Hesych*. et *Lex. Cyrilli MS. Brem*. εὔνοια, φιλία. De *pietate erga parentes* legitur 4 Macc. II, 10.

ΕΥ'ΝΟΜΙ'Α, *bona legum constitutio*, vel *bonarum legum constitutio*, *bonae leges*, *status rerum sub bonis legibus*. תּוּשִׁיָּה, *essentia*, *felicitas*. *Aqu*. Prov. VIII, 14. non male: nam εὐνομία omnino *prosperum rerum statum* notat. Cf. *Curas meas novissimas* in *Photii Lexicon* p. 25. *Suidas*: εὐνομία, εἰρήνη. 4 Macc. III, 20. VII, 9.

*ΕΥ"ΝΟΟΣ, contr. εὔνους, *bene affectus erga aliquem*, *benevolus*. 4 Macc. IV, 3.

ΕΥ'ΝΟΥ'ΧΟΣ, *eunuchus*, *castratus*, *praefectus*, *nobilis aulicus*. *סוּס, *equus*. *Inc.* 2 Reg. XI, 16. ubi quilibet videt eum סָרִיס legisse: quam lectionem receptae praeferendam esse iudico, quia admodum verosimile est, Hatthatiam, ut fuga salutem peteret, ad gynaeceum regium confugisse, quod ab eunuchis regiis custodiebatur, non autem viam introitus equorum in palatium elegisse. – סָרִיס, *eunuchus*, et per synecdochen *minister aulicus quilibet*. Gen. XXXIX, 1. ὁ εὐνοῦχος φαραὼ, *aulicus* Pharaonis, ubi vid. *Montf.* Gen. XL, 2. 7. 1 Sam. VIII, 15. Ies. LVI, 3. μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος, ὅτι ξύλον ἐγώ εἰμι ξηρὸν, ne dicat *castratus* (h. e. *coelebs*), ego lignum aridum sum. Sap. III, 14. ubi de maritatis dicitur, qui licet facultatem exercendi concubitum habeant, liberos tamen procreare non valent. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. *Hesych.* εὐνοῦχος, σπάδων, τομίας, κάλαβος. *Gloss. in Sap.* εὐνοῦχος, ἐνταῦθα ὁ ἄγαμος.

ΕΥ'ΟΔΙ'Α, *prosper successus in itinere*, *prosperitas*, *felicitas*. פָּתָה Pyh. *persuadeor*, *pellicior*. Prov. XXV, 15. εὐοδία βασιλέως. Ducta est haec versio a verbi פָּתָה notione ea, qua *longe lateque patere*, v. c. apud *Chaldaeos* (Vide *Buxtorf.* col. 1868.), significat, unde ib. XXIV, 28. per πλατύνεσθαι a LXX redditur. Est autem *spatii amplitudo* symbolum *felicitatis* apud Hebraeos. 3 Esdr. VIII, 50. ubi respondet דֶּרֶךְ יְשָׁרָה, *via recta*. Esdr. VIII, 21. 3 Esdr. VIII, 6. hebr. יַד אֱלֹהִים הַטּוֹבָה, *manus Dei bona*. Esdr. VII, 19. Sir. X, 5. εὐοδία ἀνδρὸς, *prosperitas*, *felicitas hominum*, ubi ἀνδρὸς positum est pro ἀνδρῶν. Alii, ut *Vulgatus* et *Syrus*, legerunt hic ἐξουσία e praecedenti commate. *Hesych.* εὐοδία, εὐπραξία. Sir. XX, 9., *augmentum in opibus et honoribus*.

ΕΥ'ΟΔΙΑ'ΖΩ, i. q. εὐοσμέω, ab ὄζω, *boni odoris sum*, *bene oleo*. נוֹבֵב Pih. a נוּב, *foecundum facio*. Zach. IX, 17. οἶνος εὐοδιάζων. Ita *Bielius* e *Trommio*. Sed in omnibus libris, collatis hucusque, rectius legitur εὐωδιάζων. Vide infra h. v. Εὐοδιάζω Graecis potius est *prosperum iter praebeo*, et in medio *prospero itinere* s. omnino *successu utor*. Confer *Strabon.* XV. p. 1050. B.

ΕΥ'ΟΔΟΣ, *pervius*, it. *iter expeditum habens*, *prosper*. נִמְלַט Niph. *liberor*. Prov. XI, 9. ubi εὔοδος est i. q. εὐοδῶν, *qui efficit*, *ut aliquis bene ac libere procedat*. 3 Esdr. VII, 3. εὔοδα ἐγένετο τὰ ἱερὰ ἔργα. *Hesych.* εὔοδος, ἀγαθή.

ΕΥ'ΟΔΟΣ ΕἸ'ΜΙ', *prosper sum*. צָלַח, *procedo*, *prospero successu utor*. Num. XIV, 41.

ΕΥ'ΟΔΟ'Ω, *bene duco*, *dirigo*, *facio*, *ut res prospere cedant*, *felicem successum do*; et Εὐοδοῦμαι, *prosperor*, *prospere ago*. *בָּרַךְ, *benedico*. LXX sec. cod. *Colon.* Gen. XXIV, 35. ubi sensum expresserunt, et εὐοδοῦν est *beneficiis afficere*. – הֵיטִיב Hiph. a יָטַב, *bene*, *recte facio*, *Inc.* Iud. XIX, 22.

εὐοδουμένων. Non legit מַצְלִיחִים, *prospero successu usi*, sed rescribendum est iudice *Scharfenbergio* εὐωχουμένων, quod *Vulg.* expressit: *illis epulantibus.* – הִנְחָה, Hiph. *duco.* Gen. XXIV, 48. ὅς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας, qui *bene me duxit* in via recta. – הִקְרָה Hiph. *occurrere facio.* Gen. XXIV, 12. εὐόδωσον ἐναντίον μου σήμερον, *fac, ut res hodie prospere mihi cedant.* – הִשְׂכִּיל Hiph. *intellegentem reddo, erudio, informo,* etiam: *prudenter, intellegenter ago.* Prov. XVII, 8. οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ, εὐοδωθήσεται, quocunque autem se converterit, *res prospere aget. Inc.* 1 Reg. II, 3. – נָחָה בַדֶּרֶךְ, *duco in via.* Gen. XXIV, 27. ἐμὲ εὐώδωκε κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ, *bene duxit* me dominus in domum. – נָתַן, *do.* Iud. XV, 18. σὺ εὐώδωσας ἐν χειρὶ τοῦ δούλου σου τὴν σωτηρίαν, tu manu servi tui salutem *feliciter dedisti.* Non male quoad sensum (Mallem tamen loco εὐώδωσας legere ἔδωκας, aut εὐδόκησας, quod alii habent). Conf. Sir. XXXVIII, 14. 1 Macc. III, 6. – פָּרַץ, *erumpo.* 1 Par. XIII, 2. εἰ παρὰ κυρίου εὐοδωθῇ, si a Domino *prosper successus detur.* Respexerunt notionem *decernendi,* quam arab. فرض habet; unde فريضة est *lex, statutum.* – צָלַח: הִצְלִיחַ, Kal et Hiph. et semel (Esdr. V, 8.) chald. Aph. הַצְלַח. Gen. XXIV, 21. 40. 42. 56. ubi εὐοδοῦν τὴν ὁδὸν est *prosperare iter. Hesych.* εὐοδώσει, κατευθύνει s., ut legendum est, κατευθυνεῖ. Conf. Deut. XXVIII, 29. Ios. I, 8. Ies. XLVIII, 15. Gen. XXXIX, 23. ὅσα αὐτὸς ἐποίει, κύριος εὐώδου ἐν χερσὶν αὐτοῦ, quaecunque ille faciebat, Dominus prospera faciebat in manibus eius. Conf. 3 Esdr. VI, 10. Sap. XI, 1. Ios. I, 8. ubi verba εὐοδωθήσῃ καὶ sec. *Rom.* sunt aliena, nec leguntur in *Compl.* et *Oxon.* Auctor videtur *Symmachus*, qui alibi pro הִצְלִיחַ habet εὐοδοῦσθαι, v. c. Gen. XXXIX, 2. Ies. LIII, 2. Prov. XXVIII, 13. 2 Par. VII, 11. εὐωδώθη, h. e. ἡτοιμάσθη, interprete *Hesychio.* 2 Par. XIII, 12. οὐκ εὐοδωθήσεσθε, rem non prospere agetis. Vide et 2 Par. XVIII, 11. 14. XX, 21. XXIV, 20. 2 Par. XXVI, 5. εὐώδωσεν αὐτῷ κύριος, *fecit, ut res prospere ipsi cederent,* dominus. Nehem. I, 11. εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον, *fac,* quaeso, *prospere* hodie *res cedant* servo tuo. Vide et Neh. II, 20. – צְלָחוֹת plur. *catilli, paropsides.* 2 Par. XXXV, 13. In mente habuerunt vocem צְלַח, quae de *prospero successu* quandoque dicitur. – *רַב־מְאֵרוֹת, *multitudo maledictionum. Inc.* Prov. XXVIII, 27. οὐκ εὐοδωθήσεται. Ita enim legendum est loco vitiose impressi in *Hexaplis Montf.* εὐοδωσθήσεται. – רָחַם, *intime diligo, misereor. Symm.* Prov. XXVIII, 13. εὐοδωθήσεται. Ita *Bielius.* Sed vox haec, quae *Symmacho* tribuitur, est potius *Alexandrinorum,* pertinens ad יַצְלִיחַ, et eiusdem est ἀγαπηθήσεται, referendum ad יְרֻחָם. Sir. XV, 10. εὐοδοῦν αἶνον, *decenter ac rite laudare. Syrus:*

docere. 1 Macc. III, 6. εὐωδώθη σωτηρία, quod quia non commode dici posse nonnullis videbatur, legendum putabant ἐδόθη e vers. *Syr.* Sed vide supra ad Iud. XV, 18. s. בָּחַן.

ΕΥ'ΟΔΩΣ ΠΟΡΕΥ'ΟΜΑΙ, *prospere proficiscor.* הֵיטִיב צַעַד, *benefacio gressum.* Prov. XXX, 29.

ΕΥ'ΟΠΤΟΣ, *conspicuus*, *perspicuus.* Ep. Ier. 51.

ΕΥ'ΠΑ'ΘΕΙΑ, *bona constitutio*, *felicitas, fiducia.* שַׁלְוָה, *tranquillitas. Al.* Psalm. CXXI, 7. *Hesych.* εὐπαθείας, εὐθαρσίας.

ΕΥ'ΠΑΘΕ'Ω, *bene mihi est*, *bono robore gaudeo*, *felicitate fruor.* רַעֲנָן, *virens*, *viridis.* Ps. XCI, 14. εὐπαθοῦντες ἔσονται. *Vulg. bene patientes erunt.* Auctor graecus ibi habet: εὐπαθεῖν, σφριγᾶν, ἀκμάζειν. *Hesych.* εὐπαθοῦντες, εὔρωστοι. *Suidas:* εὐπαθοῦντες, ὑγιαίνοντες, τρυφῶντες. - שַׁאֲנָן, *tranquillus.* Ier. XXX, 10. εὐπαθήσει. - שָׁלָה, *tranquillus sum. Al.* Ps. CXXI, 6. εὐπαθήσαισαν. *Aqu.* Iob. III, 26. εὐπάθησα. - שַׁלְאֲנָן, *summe tranquillus.* Iob. XXI, 23. ὅλος δὲ εὐπαθῶν (in *Francof. Ed.* male legitur εὐπαθὼν) καὶ εὐθηνῶν, totus autem *feliciter agens* et abundans. - *שְׁלֵיו, *pacificus. Theod.* Iob. XXI, 23. Sed fortasse ibi verba sunt transposita.

**ΕΥ'ΠΑ'ΘΗΣΙΣ*, *bonus ac felix rerum status.* שַׁאֲנָן, *tranquillus. Theod.* Ier. XXX, 10. ἡσυχάσει ἐν εὐπαθήσει, requiescet in *bono statu.* Sed fortasse ibi reponendum erit καὶ εὐπαθήσει, partim ob textum hebr., partim quia *Vulgatus* habet: *et cunctis affluet bonis.* Vocem εὐπάθημα e *Chrysostomo* excitat *Toupius* ad *Suidam* Tom. I. p. 332. *Lond.*

ΕΥ'ΠΑ'ΡΥΦΟΣ, *eleganter textus*, *praetextatus.* (*Alciphr.* III, 42.) מִכְלוֹל, *perfectio.* Ez. XXIII, 12. ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, sc. ἱμάτια, vel ἐνδύματα, induentes vestimenta eleganter texta. Deduxerunt a כָּלַל, *texere. Schol.* ibi εὐπάρυφα interpretatur κεκοσμημένα. Arabs legisse videtur εὐπόρφυρα. *Hesych.* καλῶς ὑφασμένα. *Suidas:* εὐκατέργαστα, ἢ πλούσια. Vide *Intt.* ad *Polluc. Onom.* p. 718. *Photius Lex.* c. 33. εὐπάρυφος, ὁ πλατεῖαν παρυφὴν τουτέστι πορφύραν ἔχων.

**ΕΥ'ΠΕΙ'ΘΕΙΑ*, *obsequium.* 4 Macc. V, 16. τῆς πρὸς τὸν νόμον ἡμῶν εὐπειθείας. Suspicor quidem, loco εὐπειθείας esse ἀπειθείας legendum, non tamen sollicitarem impressam lectionem, si modo constaret, εὐπείθειαν etiam *persuasionem* significare, ut sensus sit: *cohortatione ad violandam legem nostram.*

**ΕΥ'ΠΕΙΘΕ'Ω*, *obtempero*, *obsequor.* 4 Macc. VIII, 5.

ΕΥ'ΠΟΙΕ'Ω, et *ΕΥ' ΠΟΙΕ'Ω*, *bene facio.* הוֹלִיד Hiph. a יָלַד, *parere facio.* Iob. XXIV, 21. στεῖραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε, sterili autem non *benefecit.* Vide ad h. l. Intt. - הֵיטִיב Hiph. a יָטַב, *benefacio.* Construitur partim cum *accusativo*, v. c.

Gen. XXXII, 9. 12. Num. X, 29. 32. partim cum *dativo*, Exod. I, 20. Ios. XXIV, 20. - *טוֹב, *bonus*. Prov. III, 27. Sir. XII, 1. 2. 4. XIV, 7. 11. εὐποιεῖν ἑαυτὸν s. ἑαυτῷ, *sibi bene facere honeste vivendo, bene de se mereri*, nostrum: *sich gütlich thun.*

ΕΥΠΟΡΕΩ, έομαι, *abunde habeo, possum, opulentus sum, suppetit mihi*, it. *opulentum facio.* הִשִּׂיג Hiph. a נָשַׂג, *consequor.* Lev. XXV, 26. 49. Bene quoad sensum. — מָצָא, *invenio*, etiam *consequor, potior*, item: *habeo, possideo.* Lev. XXV, 28. Sap. X, 10. εὐπόρησεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, *opulentum fecit* illum laboribus. *Grabius Proleg.* T. IV. c. 4. §. 5. pro εὐπόρησεν ibi legendum censet ηὐπόρισεν, putans, quod εὐπορεῖν significet quidem *ditescere*, sed non *ditare.* Non cogitavit autem, quod tam apud Hellenistas, quam alios scriptores graecos verba activa transitiva saepius significatione occurrant. Vide *L. Bos. Prol. in LXX Intt.* cap. 3. ad Gen. I, 20. - נָוָה, *quietus resideo, tranquille habito. Symm.* Hab. II, 5.

ΕΥΠΟΡΙΑ, *abundantia, opulentia.* חַיִל, quod saepius *opes ac divitias* notat. *Inc.* 1 Sam. XIV, 52. *Aqu.* Iud. VI, 12. 1 Sam. X, 26. 2 Sam. II, 7. (ubi ante εὐπορίας supplendum est υἱός.) Idem Iob. V, 5. - *חֵיל, *antemurale*, etiam *copia* (Abd. 20.). *Aqu.* Ps. XCVII, 14. Potest ibi vox εὐπορία referri ad muros numerosos maiores et minores, qui Hierosolymam cingebant. Restat locus in versione *Symmachi* Prov. XII, 4. ubi pro אֵשֶׁת חַיִל legitur: γυνὴ εὐπορίας. Si εὐπορία in notione *opulentiae* sumitur, ut *Montfauconus* voluit, per se quidem bene respondet hebr. חַיִל, quod quandoque de *opibus* adhibetur, sed tunc est aliena haec versio a serie orationis. Igitur aut statuendum est, γυναῖκα εὐπορίας esse mulierem εὔπορον, *quae prospere rem agit ad facultates acquirendas*, aut scribendum est εὐπορείας hoc sensu: *quae recta via incedit, officia sua praestat. Vulg. mulier diligens.*

ΕΥΠΟΡΟΣ, *abundans, dives.* אִישׁ חַיִל, *vir opulentiae. Inc.* 1 Sam. XXXI, 12. Conf. *Aelian. V. H.* XII, 45. in fin. *Phav.* εὔπορος, πλούσιος, εὐχρήματος, πολυχρήματος, εὖ πράττων εἰς χρημάτων λόγον.

*ΕΥΠΟΡΦΥΡΟΣ, *bene purpura tinctus*, aut *infectus.* מִכְלוֹל, *omne genus pulchrarum vestium.* Ezech. XXIII, 12. sec. *Alex.* ubi reliqui libri εὐπάρυφα habent. Schol. ib. διαπόρφυρα ποικιλτά, et aliud *Schol.* εὐπάρυφα, ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένα.

*ΕΥΠΡΑΓΕΩ, *feliciter res meas ago, felix sum in rebus agendis.* הֵיטִיב Hiph. a יָטַב, *benefacio. Symm.* Psalm. XXXV, 4. - חָיָה, *vivo*, it. *felix sum. Symm.* sec. cod. *Barber.* Hab. II, 4.

**ΕΥΠΡΑΓΙΑ*, *felicitas in rebus agendis*, *prosperitas*. נְעִים, *amoenus*, *amoenitas*. *Inc.* et *LXX sec. Ald.* Iob. XXXVI, 11. Vide quoque s. v. εὐπραξία.

**ΕΥΠΡΑΞΙΑ*, *felicitas in rebus gerendis*, *res secundae*, *prosper rerum successus*. Legitur bis 3 Macc. III, 5. et quidem ita, ut videatur esse *probitas*, *bona s. pia agendi ratio*. *Dio Cass.* I, 38. p. 179. ed. *Reim.* *Hesych.* εὐπραγία, εὐποιΐα, et paulo ante idem: εὐποιοὶ, δίκαιοι. *Photius Lex.* col. 54. εὐπραξίαν, οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ. Θουκυδίδης δὲ διὰ τοῦ γ. Adde *Zonarae Lex.* 910. ac *Suidam.*

ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ, *decor.* גֵּאוּת, *excellentia.* Ps. XCII, 1. - *דַּהֲרוֹת, *calcitratus.* *Aqu.* sec. *Procop. Cat. Niceph.* p. 157. Iud. V, 22. ἐφορμώντων ἡ εὐπρέπεια. Legit fortasse הדרת literis transpositis. - הָדָר, *honor*, *gloria.* Prov. XXXI, 25. Thren. I, 7. *Inc.* Ps. XLIV, 4. *Symm.* Ies. XXXV, 2. - הוֹד, *eminentia*, *praestantia*, *gloria*, *dignitas.* *Aqu. Theod.* Hab. III, 3. *Theod.* Iob. XL, 4. - כָּבוֹד, *gloria.* *Al.* Ps. XXVIII, 2. - מִכְלָל, *perfectio.* Ps. XLIX, 2. - מָעוֹן, *habitaculum.* Ps. XXV, 8. εὐπρέπειαν οἴκου σου. Sec. *Cappellum* legerunt נוֹעַם, aut, ut visum est *Scharfenbergio*, expresserunt significationem vocis hebr. vulgo ignotam. Certe *Schultensius* ad Iob. XXXIX, 2. monuit, מָעוֹן esse *locum commodum*, *iuvantem*. - נָוֶה, idem. *Inc.* et LXX 2 Sam. XV, 25. *Aqu.* (quem h. l. quoque secutus est *Vulgatus*) Iob. V, 3. *Symm.* sec. *Scholion Theodoreti* in *Catena Norimb.* Ier. L, 7. In omnibus his locis non legerunt נָאוָה, quod *decorem*, *pulchritudinem* notat, ut haud paucis placuit, quia etiam נָוֶה ita usurpatur, v. c. Hos. IX, 13. - נֹעַם, nomen proprium *Noam.* *Aqu. Symm.* Zach. XI, 7. Habuerunt pro nomine appellativo. - *נְעִים, *amoenitas*, *iucunditas.* Iob. XXXVI, 11. sec. *Vat.* - תִּפְאֶרֶת, *ornatus*, *ornamentum*, *gloria.* *Symm.* Ps. LXX, 8. *Hesych.* εὐπρέπεια, εὐμορφία.

ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ ΔΟΞΗΣ, *decor gloriae.* דִּבְרֵי קֹדֶשׁ, *verba sanctitatis.* Ier. XXIII, 9. Libere transtulerunt.

**ΕΥΠΡΕΠΕΩ*, *decorum facio*, *decorus sum.* נָעֵם, *amoenus sum.* *Aqu.* Prov. II, 10. εὐπρεπήσει. *Bielius* habet, nescio unde, εὐπρεπώσει. *Kreyssigius* coniicit εὐπρεπίσει.

ΕΥΠΡΕΠΗΣ, *decorus*, *speciosus.* הוֹד, *decor.* Zach. X, 3. - נָאוָה part. foem. a נָאָה. Cant. I, 5. - נָאָה, *pulcher sum.* *Symm.* Ies. LII, 17. - נָוֶה, *habitaculum.* Iob. XVIII, 16. Vide supra s. v. εὐπρέπεια. - נְעִים, *amoenus.* 2 Sam. II, 23. XXIII, 1. ubi loco εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ fortasse legendum εὐπρεπὴς ψαλμοῖς. *Ει* et *η* saepe invicem permutantur in codicibus MSS. *Aqu.* Ps. XV, 6. - *נָעֵם, *amoenus fuit.* *Theod.* Ez. XXXII, 19. מִמִּי נָעָמְתָּ, *prae quibusnam amoena fuisti*, ἐξ ὑδάτων εὐπρεπῶν; ubi *Cappello* in *Crit. S.* p. 814. legisse videtur מִמֵּי נָעֳמָה, dissentiente tamen *Scharfenbergio.* -

שְׁחוֹרָה, *nigra*. *Inc.* Cant. I, 5. Excusari quidem quodammodo posset haec versio ex notione pulchritudinis apud singulas gentes admodum diversa et relata, maiore tamen cum veri specie statui potest, illud εὐπρεπὴς apud *Inc.* ad sequens נָאוָה potius referendum esse. Sap. VII, 29. ἔστι γὰρ αὕτη (sc. σοφία) εὐπρεπεστέρα ἡλίου, est enim sapientia *praestantior*, s. *splendidior* aut *magis nitida* sole. Sir. XXIV, 14. ἐλαία εὐπρεπής. *Vulg. oliva speciosa*. *Syrus*, qui habet *nutrita*, legisse videtur εὐτρεφὴς vel εὐτραφής.

ΕΥ'ΠΡΕΠΙ'ΖΩ, *decorus sum*. נָעֵם, idem. *Aqu.* Psalm. CXL, 6. εὐπρεπίσθησαν.

ΕΥ'ΠΡΕΠΟ'Ω. Vide supra s. v. εὐπρεπίζω.

ΕΥ'ΠΡΕΠΩ'Σ, *decore*, *decenter*. נָעַמְתְּ 2 pers. praet. Kal, *amoena es*. Ez. XXXII, 19. Confer. *Cappelli Crit. S.* p. 814. Vide et 3 Esdr. I, 10. Sap. XIII, 11. ubi *concinne*, *eleganter* notat. *Hesych.* εὐπρεπῶς, εὐκόσμως. *Suidas*: εὐπρεπῶς, κοσμίως, ὡραίως.

ΕΥ'ΠΡΟΣΗ'ΓΟΡΟΣ, *affabilis*. Sir. VI, 6. εὐπροσήγορα, *salutis et pacis appreoationes*, sc. *ab aliis*. Sic *Syrus*: *multi erunt, qui tibi pacem apprecentur*. Confer quae ad h. l. ex *Isocrate* ad *Demonicum* observat *Baduellus*. *Pollux* lib. I. c. 2. sect. 40. inter nomina, quae in laudem regis dici possunt, refert εὐπροσήγορος, et Lib. II. c. 4. sect. 127. voces εὐπροσήγορος et δυσπροσήγορος invicem opponit. Idem lib. V. c. 31. sect. 137. ὁ δὲ δεξιὸς ἐν τούτοις (sc. προσηγορίαις) εὐπροσήγορος, φιλοπροσήγορος.

ΕΥ'ΠΡΟΣΩΠΙ'ΖΟΜΑΙ, *speciosus*, *acceptabilis sum*. נָעֵם, idem. *Symm.* Psalm. CXL, 6. εὐπροσωπίσθησαν, ubi *Semlerus* εὐπρεπίσθησαν reponendum temere iudicat. Alii, quibus ego accedere mallem, legendum statuunt εὐπροσωπήθησαν.

ΕΥ'ΠΡΟ'ΣΩΠΟΣ, *pulcher facie*, *formosus*. יְפַה מַרְאֶה, *pulcher aspectu*. Gen. XII, 11.

ΕΥ'ΡΕΜΑ, *inventum*, item: *lucrum adventitium*, aut potius: *lucrum in genere*. Sir. XX, 8. ἔστιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν, est lucrum, quod homini damnum affert. Ib. XXIX, 4. 7. ubi cum εὕρημα permutatur in codd.

ΕΥ'ΡΕΣΙΣ, *inventio*. Sir. XIII, 30. εὕρεσις παραβολῶν, *inventio* parabolarum. Sap. XIV, 11. ubi εὕρεσις est *inventio rerum, de qua sollerter cogitavimus*.

ΕΥ'ΡΕΤΗ'Σ, *inventor*, *auctor*, *causa*. יִמְצָא 3 pers. fut. Kal, *inveniet*. Prov. XVI, 20. - מַצָּב, *situs*. Iud. IX, 6. sec. *Vat.* τῷ εὑρετῇ, ubi מצב et מצא confudit. 2 Macc. VII, 31. πάσης κακίας εὑρετής. *Syrus*: *qui excogitasti et fecisti*.

ΕΥ'ΡΗΜΑ, *res inventa*, *lucrum*, *quod alicui casu obtigit*. שָׁלָל, *praeda*, *spolium*. Ier. XXXVIII, 2. XXXIX, 18. XLV, 5. *Suidas*: εὕρημα, ἐπίτευγμα.

ΕΥ'ΡΙΖΟΣ, *bene radicatus.* יְפֵה נוֹף, *pulcher tractu.* Ps. XLVII, 2. *ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ εὐρίζῳ*, (ubi in mente habuisse videntur vel arab. نفق Coni. II. *excrevit*, vel hebr. נוב, arab. ذلى, med. ي, *progerminavit.*) *ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς*, in monte suo sancto, bene radicato, exultatione totius terrae. Sic enim bene distinguere mihi verba videtur *L. Bos in Proleg. in LXX Int.* c. 3. Vulgo distinguuntur ita: *ἐν ὄ. τ. ἁ. αὐτοῦ. Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι κ. τ. λ.* In Cod. *Alex.* pro *εὐρίζῳ* corrupte legitur *εὐρίζων*. Sic et *Lex. Cyrilli MS. Brem. Εὐρίζων, ἀγαλλιάματι καλὰς ῥίζας ἔχοντι χωροποιούς.* (Lege *χαροποιούς*.) et *Hesychius: εὐρίζων ἀγαλλιάματι* (pro *εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι*), *καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιούς.* Rectius *Suidas: Εὐρίζῳ, Δαβὶδ· εὐρίζῳ ἁ. π. τ. γ. ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνῳ, καλῶς ἐῤῥιζωμένῳ. Phavorinus*, qui idem habet, addit: *καὶ βεβαίως πεπηγμένῳ. Theodoretus* Ps. l. c. legit *εὐριζῶν*, vel *εὖ ῥιζῶν*. Atque ita legendum censet *Wesseling. Probabil.* c. 32. p. 286. Vnde et apud *Suidam: εὐριζῶν, πλατύνων* (Ita quoque *Hesychius.* Legebant *εὐρίζων*, ut in *Caten. Corderii* ad h. l., quasi ab *εὖρος*, ut sit i. q. *εὐρύνων* vel *εὐρύζων*. Sic et verterunt *Ambros. Augustin.* etc. *dilatans. Semlerus* quoque in *Epist. Crit.* p. 16. *εὐρύζων* legendum esse iudicavit.), *ἡ καλὰς ῥίζας χαροποιοὺς ἔχων, καλῶς θεμελιῶν καὶ παγίως, ὥστε ἀσάλευτον αὐτὴν καὶ ἀτρεμῆ διαμένειν.* Vide quoque ad Ps. l. l. *Schol.* ed. *Rom.* ac *Hexapla, Valckenarium Opusc. philol. crit.* T. I. p. 187. et *Stephani* Thes. l. gr. ed. *Lond.* T. I. p. 332 sequ.

ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, *invenio, assequor, deprehendo, incido in aliquem, obvenio, consequor, adipiscor, quaero;* et *εὑρίσκομαι, sum, existo.* אַמִּיץ, *fortis. Amos.* II, 16. *εὑρέθη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν δυνάσταις.* Ita quoque *Inc.* et *Itala: inventum est cor eius.* Legerunt, ut videtur, בְּמָצָא. Alii libri habent *εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ*, hebr. וַיִּמְצָא. – אַמְצָה, *fortitudo.* Zach. XII, 5. Hic quoque אַמֵּץ et מָצָא permutasse videntur nonnullis Intt., contra dicente tamen *Buxtorfio* in *Anticrit.* p. 652. ubi docuit, eos non legisse aliis literis, sed aliis punctis subiectis אַמְצָה pro אֻמְצָה, *robur meum*, et מָצָה cum ה sumsisse, et intellexisse hoc sensu, ut et alibi. Sic Ps. LXXIII, 10. יִמָּצוּ, *exprimentur*, reddiderunt *εὑρεθήσονται*. Verba enim quiescentia tertia radicali א et ה saepius confunduntur, et promiscue nunc cum hac nunc cum illa litera scribuntur. Sic ab eodem verbo מָצָא legitur 2 Sam. III, 8. הַמְצִיתִיךָ ad formam quiescentium tertia radicali ה. – בּוֹא, *venio.* 2 Reg. XII, 10. *τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου*, pecuniam templo *illatam.* Sensu eodem 2 Par. XXX, 25. Iob. XXVIII, 20. – בָּקַע, *perrumpo, erumpo.* Ies. LIX, 5. ubi libere verterunt.

- בִּקֵּשׁ, Pih. *quaero.* Cohel. VIII, 17. bene quoad sensum. Conf. sequ. דָּרַשׁ. - דָּרַשׁ, idem. *Al.* Prov. XXXI, 13. *εὑραμένη.* Sc. דָּרַשׁ per metonymiam antecedentis pro consequente interdum *invenire* notat, v. c. Ies. LXV, 1. Hiob. III, 4. Sic quoque apud *Symmachum* (sec. *Theodoret. Comment.* p. 993. Ezech. XXXVI, 37. pro אִדָּרֵשׁ legitur *εὑρεθήσομαι.* - הִדְרִיךְ, Hiph. *incedere facio.* Ies. XLVIII, 17. - הֵפִיק, Hiph. a פּוּק, *educo.* Prov. XII, 2. - הִשִּׂיג, Hiph. a נָשַׂג, *assequor, consequor.* Gen. XLIV, 6. *εὑρὼν δὲ αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος εἶπεν αὐτοῖς, assecutus* autem illos homo ille, dixit illis. Vide et Exod. IV, 9. Lev. V, 11. *ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων,* si autem non inveniat manus eius (h. e. si non *habeat*) par turturum. Vide et Lev. XIV, 21, 22. 30. 32. Deut. XXVIII, 2. *ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται, καὶ εὑρήσουσί σε,* venient super te omnes hae benedictiones, et *deprehendent* te. - *הֵשִׂים, *pono.* *Symmach.* Iob. IV, 18. Scil. הֵשִׂים est h. l. *observare*, ita ut omissum sit *oculos*, unde LXX h. l. voce *ἐπινοεῖν* usi sunt. *Vulg. reperit.* - *יָצָא, *exeo.* Ezech. XXVII, 32. ubi pro בְּצֵאת legerunt מְצֹאת, et illud coniunxerunt cum fine antecedentis versiculi. - *יָשַׁב, *sedeo.* *Ed. Quinta et Sexta* Ps. I, 1. *οὐχ εὑρέθη.* Bene quoad sensum. - כָּרַת, *exscindo.* 1 Sam. XX, 15. ubi pro *εὑρεθῆναι* sine dubio legendum est *ἐξαρθῆναι*, quod alii libri habent: nam *εὑρεθῆναι ἀπὸ τοῦ οἴκου* non commode dici potest. - כָּשֵׁר, *rectus sum.* *Symm.* Cohel. XI, 6. *εὑρήσει*, pro quo *Trommius* legendum suspicatur *εὖ ῥήσει.* *Bielius* mavult cum *Salmasio de modo usur.* p. 519. *εὐροήσει, prospere, feliciter succedet.* - מִלֵּט, Pih. *eripio.* 2 Reg. XXIII, 18. ubi pro *εὑρέθησαν*, quod cod. *Alex.* et ed. *Ald.* exhibent, sine dubio legendum *ἐῤῥύσθησαν.* - *מוֹצָא, *exitus*, a יָצָא. Hos. VI, 3. ubi pro מֹצָאוֹ legerunt נִמְצָאוֹ. - מָצָא, *invenio.* Gen. IV, 13. *πᾶς ὁ εὑρίσκων με*, omnis *incidens* in me. Vide et 1 Reg. XX, 36. Gen. VI, 8. *εὗρε χάριν ἐναντίον κυρίου*, inveniebat, h. e. *nanciscebatur* gratiam coram Domino. Vide et Gen. XVIII, 3. XXX, 27. XXXIII, 15. et conf. *Lex. N. T.* s. h. v. Genes. XXXII, 19. *ἐν τῷ εὑρεῖν ὑμᾶς αὐτὸν*, si vos *occurratis* illi. Gen. XLIV, 16. *ὁ θεὸς εὗρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου*, Deus iam *poenas* criminum nostrum *deposcit.* Genes. XLIV, 34. *ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ, ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα μου*, ne videam mala, quae *obvenient* patri meo. Vide et Num. XX, 14. Deut. IV, 30. XXXI, 21. Neh. IX, 32. Exod. XXII, 2. *ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὑρεθῇ ὁ κλέπτης*, si autem in perfossione *deprehendatur* fur. Vide et v. 7. 8. Exod. XXXV, 22. *πᾶς, ᾧ εὑρέθη βύσσος παρ' αὐτῷ*, omnis, qui *habebat* byssum. Vide et v. 23. Deut. XVIII, 10. *οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων*, non reperiatur vel *non sit* in populo tuo, qui expurget. Confer *Lex. N. T.* s. h. v. et Ies. XXXIX, 2. ubi נִמְצָא redditur *ἦν*.

Ruth. I, 9. *εὕροιτε ἀνάπαυσιν, requiem consequamini.* Vide et Ier. XLV, 3. Thren. I, 4. 1 Sam. XIII, 15. *τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ,* populum, qui *erat* cum illo. Vide et v. 16. 2 Par. XXIX, 29. XXX, 21. 25. Esth. I, 5. Esdr. VIII, 25. *πᾶς ἰσραὴλ οἱ εὑρισκόμενοι,* omnes Israelitae, qui *aderant.* 1 Sam. XX, 35. *εὗρέ μοι τὰς σχίζας, quaere* mihi sagittas. 1 Sam. XXV, 28. *κακία οὐχ εὑρεθήσεταί ἐν σοὶ πώποτε,* malitia nunquam *deprehendatur* in te. 1 Sam. XXIX, 6. *οὐχ εὕρηκα κατὰ σοῦ κακίαν,* non *deprehendi* in te malitiam. Psalm. XX, 8. *εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε,* manum tuam *sentiant* omnes inimici tui, dextera tua *incidat* in omnes, qui te odio prosequuntur. Prov. III, 13. *ὃς εὗρε σοφίαν,* qui *adeptus est* sapientiam. Vide et Prov. VIII, 9. XVIII, 22. XXI, 21. Hos. XIV, 9. *ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὕρηται,* ex me fructus tuus *praesto est.* His locis a *Bielio* adductis addam nunc unum et alterum. Iud. XIV, 18. *οὐχ ἂν εὕρετε τὸ πρόβλημά μου,* ubi *εὑρίσκειν* est *intellegere, sensum orationis percipere, interpretari valere,* unde ibi cum *γινώσκειν* permutatur in codd. Iob. XXVIII, 13. et 20. in cod. *Alex.* perperam legitur *εὑρεθῇ* pro *εὑρέθη,* quod est in reliquis. *Hieronymus* utrobique vertit: *inventa est.* Iob. XXXIV, 11. pro יַמְצִאֶנּוּ, *invenire faciet eum,* LXX habent *εὑρήσει αὐτὸν,* ubi vel legerunt cum *Syro* et *Arabe* יִמְצָאֶנּוּ, vel voci *εὑρίσκειν* tribuerunt notionem hiphilicam, quod tamen mihi est minus probabile. Ps. XX, 9. ubi *εὑρίσκεσθαι τινὶ* est *assequi, aliquem comprehendere.* Confer ibi *Symmachum.* Adde *Theod.* Ies. X, 10. ubi *εὑρίσκειν* est i. q. *λαμβάνειν* apud LXX, ac notat *capere, occupare.* Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. – *מָצָה, *exprimo, sugo.* Psalm. LXXII, 10. Non legerunt יִמָּצְאוּ, *invenientur,* quae fuit *Cappelli* sententia. Vide supra s. v. אָמְצָה. – *נֶאֱמַר, *dictum est.* Dan. VIII, 26. sec. *Chis.* ubi sensum expresserunt. – נוֹתַר, Niph. a יָתַר, *relinquor.* 1 Reg. XV, 18. – *רָאָה, *video.* Deut. XXIII, 14. sec. *Oxon.* Bene quoad sensum. Iud. XVIII, 9. – נָשָׂא, *fero.* Esth. II, 3. *εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ, nacta est* gratiam coram illo. Vide et v. 16. 17. – שְׁכַח, chald. *invenio.* Esdr. IV, 19. Dan. V, 12. 15. – *שָׁם הוּא, *ibi ille.* Iob. XXXIX, 30. *εὑρίσκονται,* ibi ipsi *adsunt.* – שָׁמַר, *custodio.* Prov. II, 20. Sir. XVI, 14. *εὑρίσκειν* simpliciter positum notat *mercedem recipere, consequi fructum actionum suarum.* Sap. XIII, 6. 9. *εὑρίσκειν τὸν θεὸν, mente assequi s. intelligere* Deum: coll. Sap. I, 2. Sir. XVIII, 28. et Prov. III, 13. Iudith. VIII, 14. est *pervestigare, mente perscrutari,* i. q. *ἐπιγινώσκειν.* Sir. XXXIV, 22. *ἐπ' ἐσχάτῳ εὑρήσεις τοὺς λόγους μου,* tandem vera esse, quae dixerim, *experiere,* seu: *usu tuo cognosces.* 3 Esdr. I, 7. *τῷ λαῷ εὑρεθέντι,* populo, qui *aderat:* coll. 9. et 27. 1 Macc. VI, 13. *εὗρόν με, evenerunt mihi.*

*ΟΥ'Χ ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ. אַיִן, LXX sec. *Complut.* Genes. XXXVII, 29. οὐχ εὗρε. Reliqui libri habent οὐχ ὁρᾷ.

ΕΥ'ΡΟΕ'Ω, *bene procedo*, *prospere*, *feliciter succedo*. Vide in *Εὑρίσκω* post כָּשֵׁר.

ΕΥ'ΡΟΣ, *latitudo*. אֹרֶךְ, *longitudo*. Ezech. XL, 12. – פְּתָא, chald. Dan. III, 1. – רָחָב, *latus*. Iob. XI, 9. XXXVIII, 18. – רֹחַב, *latitudo*. Ex. XXV, 23. XXVI, 2. 8. et alibi saepius. *Gloss.* in *Octat.* εὖρος, πλάτος.

ΕΥ'ΡΟΣ, *Eurus*, nomen venti ab oriente spirantis, quasi ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων, ἀνατολικὸς secundum *Etym. M.* קָדִים, idem. *Symm.* Ps. LXXVII, 26.

**ΕΥ'ΡΥΘΜΟΣ*, *numerorum modulationem habens*, *numerosus*, *concinnus*, *bene compositus*. Addit. Esth. XIV, 9. δὸς λόγον εὔρυθμον εἰς τὸ στόμα μου. *Vulgatus*: *tribue sermonem compositum in ore meo*. Intelligitur autem ibi *oratio oblectans aures et persuadens*, *quae apte et iucunde cadit ad oblectationem aurium et persuasionem animorum*. *Suidas* et *Phav.* εὔρυθμον, εὖ τεταγμένον. Adde *Pollucis Onom.* IV, 58. 96. et IX, 107.

ΕΥ'ΡΥΧΩΡΕ'Ω, *dilato*. הִרְחִב, Hiph. a רָחַב, *dilato*. *Symm.* Ps. XVII, 37. εὐρυχωρήσας.

ΕΥ'ΡΥΧΩΡΙ'Α, *latitudo*. *מֶסֶךְ, *mixtum*. *Ed. Quinta* Ps. LXXIV, 9. πλήρης εὐρυχωρίας. N. L. Fortasse pertinet vox εὐρυχωρία ad sequens נָגַר, quod *diffundi*, *expandi* notat. – מֶרְחָב, *locus latus et amplus*, *latitudo*. *Symm.* Ps. XVII, 20. CXVII, 5. – רְוָיָה, *exuberans*, *irrigua*. *Symm.* Ps. LXV, 12. Legit רְוָחָה, a רָוַח, *latus*, *spatiosus fuit*. *Suid.* εὐρυχωρία, πλάτος.

ΕΥ'ΡΥ'ΧΩΡΟΣ, *spatiosus*, *amplus*. גֹּרֶן, *area*. 2 Par. XVIII, 9. Vox hebr. etiam *locum latum* et *spatiosum* notat. Vid. *Faber Archaeol.* pag. 304. – מֶרְחָב, *latitudo*. Ps. XXX, 10. Hos. XIV, 17. – נִרְחָב, part. Niph. *latus*. Ies. XXX, 25. – *רְחָבָה, *lata*. *Symm.* Ps. CXVIII, 96. – רְחַב יָדַיִם, *latus manibus*. Iud. XVIII, 10. ubi in *Compl.* εὐρύχωρος χερσὶν legitur, quod *Aquilae* esse videtur. *Aqu. Symm. Theod. Quint.* et *Sexta Ed.* Psalm. CIII, 26. *Symmach.* Ies. XXXIII, 21. – מְרֻוָּח, part. Pyh. a רָוַח, *perflabilis*, *ventis pervius et expositus*. Ierem. XXII, 14. 3 Esdr. V, 47. (72.) τὸ εὐρύχωρον, locus amplus et spatiosus, aptus ad conventum populi: hebr. רְחוֹב, coll. Esdr. X, 9. 3 Esdr. IX, 6. 38. 41. *Hesych.* εὐρύχωρον, μεγάλως πολύχωρον. Adde *Pindar. Nem. Od.* I, 96.

ΠΛΑΤΥ'Σ ΚΑΙ' ΕΥ'ΡΥ'ΧΩΡΟΣ, *latus et spatiosus*. רְחַב יָדַיִם, *latus manibus*. Ies. XXXIII, 21.

ΕΥ'ΡΩ'Σ, *situs*, *caries*, *vermis*, *tinea*. עָשׁ, *tinea*. *Symm.* Ps. XXXVIII, 12. Ies. L, 9. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* εὐρῶτα, σκώληκα. Sic et *Schol. Aristoph.* in *Nub.* v. 44. εὐρώς, ὁ σκώληξ. Conf. v. εὐρωτιάω.

ΕΥ'ΡΩΣΤΟΣ, *robustus*, *validus*. Sir. XXX, 14.

ΕΥ'ΡΩ'ΣΤΩΣ, *fortiter*, *valide*. Sap. VIII, 1. 2 Macc. X, 17. XII, 27. 35. *Hesych.* εὐρώστως, ὑγιῶς, ἰσχυρῶς.

ΕΥ'ΡΩΤΙΑ'Ω, *situ obsitus sum*, *mucidus sum*, *cariem patior*. נִקֻּדִים, *mucidi*, *mucore tanquam punctis variis notati et distincti*. Ios. IX, 5. ἄρτοι εὐρωτιῶντες. Confer *Fischerum de Vers. GG. V. T.* p. 125. In *Vat.* legitur εὐρωτιῶν. *Gloss. in Octat.* εὐρωτιῶν, σκωληκόβρωτος, σεσηπώς. *Suid.* εὐρωτιῶν, σαπεὶς, ἠφανισμένος, ἢ σκωληκόβρωτος. *Hesych.* εὐρωτιῶν, ἠφανισμένος· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄρτων, ὅταν ἄζυμοι ὦσι καὶ χρονίσωσιν, ἢ ὑγροὶ τῷ ἡλίῳ καὶ μὴ ξηρανθέντες. - *עָבַשׁ. Ioel. I, 17. ubi pro εὐρωτία σε (sec. cod. *Barber.*) vel hebr. עָבְשׁוּ docet reponendum esse εὐρωτιάσει. עָבַשׁ, ut chald. עֲפַשׁ, notat *mucorem contrahere*, *mucescere*, *rancescere*. - עָשֵׁשׁ, *contabesco*. *Symm.* Ps. XXX, 13. τὰ ὀστᾶ μου εὐρωτίασαν, *ossa mea cariem patiuntur*.

*ΕΥ'ΡΩΤΙ'Α. V. supra s. εὐρωτιάω post עָבַשׁ.

ΕΥ'ΣΕ'ΒΕΙΑ, *pietas*. זִמָּה, *scelus*. Ez. XVI, 42. ubi tamen alii rectius ἀσέβειαν pro εὐσέβειαν habent. Sic apud *Lysiam Orat. Funebr.* in *Corinth. Soc.* pro εὐσεβείας legendum esse ἀσεβείας censet *Taylorus*. Vid. *Act. Erud.* 1741. p. 481. - יָד, *manus*. Prov. XIII, 11. Ita *Bielius*. Sed verbis עַל יָד ibi respondet apud LXX ἑαυτῷ, et μετ' εὐσεβείας affluxit ab interpretis ingenio, sententiam a calumniis defendere magisque explicitam reddere volentis, ut ad h. l. observavit *Iaegerus*. - יִרְאָה et יִרְאַת יְהוָה, *timor Domini*. Prov. I, 7. εὐσέβεια εἰς θεόν. Ies. XI, 2. XXXIII, 6. Quid sit εὐσέβεια 4 Maccab. VI, 2. me ignorare fateor. Fortasse ἡ περὶ τὴν εὐσέβειαν εὐσχημοσύνη est ornatus sacer, quo in cultu Dei publico utebatur summus sacerdos.

ΕΥ'ΣΕΒΕ'Ω, *pius sum*, *pie ago*. Hist. Sus. 64. *Chis.* εὐσεβήσουσι γὰρ νεώτεροι. *K.*

ΕΥ'ΣΕΒΗ'Σ, *pius*. נָדִיב, *ingenuus*, seu: *qui facit ea, quae hominem ingenuum ac liberalem decent*. Ies. XXXII, 8. - צַדִּיק, *iustus*. Ies. XXIV, 16. XXVI, 7. - *רֶשַׁע, *impietas*. Cohel. III, 16. ubi pro εὐσεβής, quod extat in *Vat.*, reliqui libri rectius habent ἀσεβής.

ΕΥ'ΣΗΜΟΣ, *insignis*, it. *laetus*. כֶּסֶה, *feria statiua*. Psalm. LXXX, 5. ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν, *in die insigni festi vestri*. Secundum *Agellium* post εὐσήμῳ est comma ponendum, ut εὐσήμῳ substantive h. l. sumatur, et τὸ εὔσημον *diem plenae lunae* significet. - כֶּסֶא, *tempus statum*. *Al.* Prov. VII, 20. εὐσήμου, scil. ἑορτῆς. Sed כֶּסֶא ibi notat *plenilunium*, quod tum tota luna *tegatur* luce.

ΕΥ'ΣΗ'ΜΩΣ, *clare*, *perspicue*. Dan. II, 19. sec. *Chis.* ἐξεφάνθη εὐσήμως, ubi nihil pro hoc adverbio legitur in textu. *Strabo Geogr.* l. X. p. 707. C.

ΕΥ'ΣΘΕΝΗ'Σ ΕΙ'ΜΙ', *validus, robustus sum.* גָּאָה, *extollo me. Hebr.* Iob. X, 16. ubi εὐσθενὴς non tam *robustum*, quam *eum* notat, *qui ob robur suum ac potentiam se extollit. Vulg. et propter superbiam quasi leaenam capies me.* Vide ad h. l. notas *L. Bosii.* Adde *Quint. Smyrn.* XIV, 633.

ΕΥ'ΣΚΙΟΣ, *umbrosus.* רַעֲנָן, *viridis.* Ierem. XI, 16. ἐλαίαν εὔσκιον. *Pindar. Pyth.* Od. XI, 32. *Xenoph. Oecon.* IX, 4.

**ΕΥ'ΣΠΛΑΓΧΝΟΣ*, pr. *qui firmis est visceribus*, (Cf. *Foesii Oecon. Hippocr.* p. 252.) deinde ex hebraismo, *admodum misericors et benignus. Orat. Manass.* v. 6. κύριος ὕψιστος, εὔσπλαγχνος κ. τ. λ. Vide *Lex. N. T.* s. h. v.

ΕΥ'ΣΤΑ'ΘΕΙΑ, *stabilitas, stabilimentum, firmitas,* it. *firma felicitas, status prosper et firmus.* Sap. VI, 26. βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου, *a prudentia regis pendet perennis salus populi.* 2 Macc. XIV, 6. οὐκ ἐῶντες τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυχεῖν. *Vulg. nec patiuntur regnum esse quietum. Syrus:* ܩܘܝܡܐ. 3 Macc. III, 26. ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίστῃ διαθέσει. *Hesych.* εὐστάθεια, παγιότης, καὶ εὐσταθὲς, ἐνηρεισμένον. *Suidas:* εὐστάθεια, καρτερία.

ΕΥ'ΣΤΑΘΕ'Ω, *stabilis sum, firmiter consisto, tranquillus sum, quiete ac pace fruor.* שְׁלֵיו, *tranquillus.* Ierem. XLIX, 30. ἔθνος εὐσταθοῦν. 2 Macc. XII, 2. οὐκ εἴων αὐτοὺς εὐσταθεῖν. Ibid. XIV, 25. *Hesychius:* εὐσταθήσουσιν, ἡσυχάσουσιν.

ΕΥ'ΣΤΑΘΗ'Σ, *stabilis, firmus.* Sirac. XXVI, 20. ἐπὶ στέρνοις εὐσταθέσι, super pavimenta *stabilia.* Sed ingenue fateor, mihi h. l. suspectam esse vocem εὐσταθέσι et legendum videtur εὐσταλέσι ob parallelismum membrorum. *Hesych.* εὐσταθὴς, βέβαιος.

ΕΥ'ΣΤΟΧΟΣ, *recte ad scopum collineans, directus.* Sap. V, 21. εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν πορεύσονται, directa ferentur fulgurum iacula. Nam tela, quae perveniunt, quo iaciuntur, Graecis εὔστοχα dicuntur, ut recte ad h. l. monuit *Grotius.*

ΕΥ'ΣΤΟ'ΧΩΣ, *apte ad scopum, dextre, recte et dextre iaculando.* לְתֻמּוֹ, *in simplicitate sua.* 1 Reg. XXII, 34. ἐνέτεισεν τὸ τόξον εὐστόχως, intendebat arcum dextre, ubi alii ἀφελῶς habent. 2 Par. XVIII, 33. Adde *Lucian.* de *morib. philos.* pag. 25. C.

ΕΥ'ΣΤΡΟΦΙ'Α, *facilitas ad se vertendum, agilitas, versatilitas.* עֶבְרָה, *excandescentia.* Prov. XIV, 37. ubi *Iaegero* (qui omnino huc conferendus est) legisse videntur עָרְמָתוֹ. Nam εὐστροφία est *versutia, agilitas, qua se quis in omnes partes vertit et versat, ut rem conficiat.*

*ΕΥ'ΣΤΡΟΦΟΣ, *tortilis*, *agilis*. גַּלְגַּל, *rota*. *Symm*. Ez. X, 13. εὔστροφα. Ita *Bosius* ad h. l. protulit versionem *Symmachi*, cui *Hieron*. tribuit *volubiles*: *Cod. Syr. Hex*. autem ܥܘܓܠܬ̈ܐ, *volutationes*, h. e. κυλίσματα, quod *Montfauc*. *Symmacho* vindicavit. Num scribendum εὔστροφα κυλίσματα, et utraque lectio coniungenda? Vnde *Bosius* vocabulum εὔστροφα petierit, nescio. *K*. *Hesychius*: εὐστρόφῳ, καλῶς ἐστραμμένῳ.

ΕΥ'ΣΥΝΑΛΛΑ'ΚΤΩΣ, *reconciliabiliter*. Prov. XXV, 10. φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως, custodi vias tuas *ita*, *ut facile alteri reconciliaris*. In textu hebr. longe aliter. *Hesych*. εὐσυναλλάκτως, εὐμεταδότως.

**ΕΥ'ΣΧΗΜΟΣΥ'ΝΗ*, *decor*, *speciositas*, *elegantia*. 4 Macc. VI, 1. ubi *splendidum habitum* notat.

ΕΥ'ΣΧΗ'ΜΩΝ, *pulchre compositus*, *speciosus*, *formosus*, *decorus*. יוֹרֶא, *pluvia*, sec. alios part. Niph. a יָרֵא, *reverendus*. Prov. XI, 25. ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων. Legerunt מוֹרֶה pro מַרְוֶה, et לֹא pro הוּא, nisi potius legerint יָרֵע aut מֵרֵעַ, aut לֹא יִירָא, a יָרֵא, *timere*. Sir. XXVI, 23. εὐσχήμων, *honesta*, *pudica*. Opponitur ibi ἀσχήμονι.

ΕΥ'ΣΧΟΛΙ'Α, *otii abundantia*. לִפְנֵי, *ante faciem*, *coram*. *Aqu*. *Theod*. 1 Reg. VI, 17. ἐν εὐσχολίᾳ, quod *Drusius* vertit *in otii abundantia*, ubi *Montfauconus* monet, se et de lectione graeca, et de versionis adcuratione dubium esse, et ego meum N. L. adscribo.

ΕΥ'ΤΑΚΤΕ'Ω, pr. *ordinem servo*, diciturque de *militibus*, *qui ordinem non deserunt*. Deinde universe ad mores transfertur, et notat: *ordinate me gero*, *praesto ea*, *quae sunt officii*. 2 Macc. IV, 27. οὐδὲν εὐτάκτει, *nihil praestitit eorum*, *quae promiserat*. *Syrus*: *nihil dedit*. Alii vertunt: *nihil ei procedebat*.

ΕΥ'ΤΑ'ΚΤΩΣ, *ordinate*, it. *modeste*, *decenter*. כֻּלּוֹ, *omnis ille*, h. e. *universim*, *turmatim*. Prov. XXX, 27. Adde 3 Macc. II, 1. τὰς χεῖρας προτείνας εὐτάκτως, manus *decenter* attollens.

**ΕΥ'ΤΑ'ΚΤΩΣ 'ΟΔΕΥ'Ω*, *ordinate viam facio*, s. *ordino viam*, ut *Hieronymus* vertit: h. e. *convenienter legibus divinis ago*. שׂוּם דֶּרֶךְ, *pono viam*. *Symm*. Ps. XLIX, 23. Sed *ponere viam* simpliciter positum hanc significationem nullo modo habere potest. Suspicor itaque, *Symmachum* legisse תָּם דֶּרֶךְ, *integer vitae*. Nam sonus literae ת fuit olim obtusus et subobscurus, mediusque inter S et T: unde ש et ת saepe permutatae sunt ab interpretibus graecis, v. c. Iud. I, 25. Secundum alios legit שֹׁמֵר דֶּרֶךְ aut דְּרָכָי.

ΕΥ'ΤΑΞΙ'Α, *bonus ordo*, *moderatio*, *modestia*. 2 Macc. IV, 37. 3 Maccab. I, 10. τὴν τοῦ ἱεροῦ εὐταξίαν, ubi est *prae-*

clara compositio, *optima aedificii structura*. *Syrus*: *ordinem et decus*. De acie instructa Romanorum usus est *Iosephus* de *B. Iud.* II, 19. p. 203. ed. *Haverc.*

*ΕΥ'ΤΕΚΝΙ'Α, *boni liberi et multi*. 4 Macc. XVIII, 9. Adde *Pollucis Onom.* III, 14. IX, 160.

ΕΥ'ΤΕΛΗ'Σ, *facilem impensam requirens*, *vilis*, *tenuis*, etiam *frugalis*, *parcus*. זלות, *vilitas*, *res vilis*. *Symm.* Ps. XI, 9. - כמעט, *sicut parum*. *Symm.* Prov. X, 20. Bene quoad sensum, nam pauca, exigua, aut abrasa vilia sunt, nec admodum curari solent. - נִמְבְזָה, *contemptibile*. *Symm.* 1 Sam. XV, 9. - נְקַלָּה, part. Niph. *res levicula*. *Aqu.* 1 Sam. XVIII, 23. *Hesych.* εὐτελὲς, ὀλίγης δαπάνης καὶ σύντομον.

ΕΥ'ΤΕΛΕ'ΣΤΕΡΟΣ, *viliora*. נְקַלָּה sequ. מ, idem. *Symm.* 2 Sam. VI, 22. Adde Sap. XV, 10.

ΕΥ'ΤΕΛΩ͂Σ, *parvo sumtu*, *tenuiter*, *exiliter*, *frugaliter*. 2 Macc. XV, 39. εὐτελῶς καὶ μετρίως.

ΕΥ'ΤΗΚΤΟΣ, *liquabilis*, *facile liquescens*. Sap. XIII, 11. εὔτηκτον φυτὸν, planta vel arbor, quae facile colliquescit, putrescit, corrumpitur. Ita *Compl.* Sed sine dubio legendum εὔτυκτον, *facilem factu*, *elaboratam diligenter*, aut εὔτεκνον, *bene genitam*, *recte natam et formatam*. *Vulg.* *rectum*: nam quae recta sunt, facilius formantur: unde dicuntur εὐκτηδόνα δένδρα, *quarum venae et fibrae recte fluunt*. Sap. XIX, 20. εὔτηκτον γένος ἀμβροσίας τροφῆς, *facile liquescens* genus cibi coelestis. *Gloss. MS.* in *Sap. Sal.* Εὔτικτος, ἀχερῶς τικτόμενος. Lege: Εὔτηκτος, εὐχερῶς τηκόμενος.

ΕΥ'ΤΟΛΜΙ'Α, *audacia*, *confidentia*, *animi praesentia*, *animositas*. 2 Macc. XIII, 28.

ΕΥ'ΤΟΝΙ'Α, *valida intensio*, *tolerantia*, *patientia*. - מַתָּנָה, *donum*. *Aqu.* *Theod.* Cohel. VII, 8. Non derivarunt a נָתַן, sed a מָתַן, quod in l. arab. *firmus*, *validus fuit* notat. *Bielius* εὐτονίαν h. l. in notione *benevolentiae* s. *animi in aliquem bene affecti* accepisse videtur. *Hesych.* εὐτονία, ἀνεξικακία, καρτερία, ὑπομονή. Idem: εὔτονος, εὐμενὴς, γενναῖος.

ΕΥ'ΤΟΝΟΣ, in compar. εὐτονώτερος, *valde intensus*, *intensior*, *vehementior*. 2 Macc. XII, 23. 4 Macc. VII, 10. πυρὸς εὐτονώτερος, igne vehementior, h. e. is, qui flammis adeo se cogi non passus est, ut in religionem Mosaicam periurium committat. Vide s. βιαιότερος.

ΕΥ'ΤΟ'ΝΩΣ, *intense*, *vehementer*. בַּשּׁוֹפָרוֹת, *in buccinis*. Ios. VI, 8. Sensum expresserunt. *Hesych.* εὐτόνως, ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς.

ΕΥ'ΤΡΕΠΙ'ΖΩ, *exorno*, *bene praeparo*. הִקְדִּישׁ Hiph. a קָדַשׁ, *sanctifico*, *praeparo ad divinum usum*. *Syrus* Ier. XII, 3. εὐτρέπισον. Vertunt: *bene praepara*. *Lex. Vet.* Εὐτρεπής, *paratus*, *praeparatus*. Εὐτρεπίζω, *apparo*, *paro*, *comparo*. *Phavor.* εὐτρεπίζω, ἑτοιμάζω, παρασκευάζω, εὐκοσμῶ, εὖ τι-

θημι. - נָעַם, *iucundum est.* *Aqu.* Ps. CXL, 8. εὐτρεπίσθησαν: ubi *Semlerus*, nulla prorsus necessitate cogente, εὐπρεπίσθησαν legere mavult. 4 Macc. V, 32. τροχοὺς εὐτρέπιζε, *para* rotas.

ΕΥ'ΤΡΟΦΙ'Α, *bonum alimentum.* בָּשָׁן, nomen proprium regionis. *Symm.* Ps. LXVII, 16. Ita transtulit, quod putaret, montem Basanem per metaphoram significare *montes pingues* et *fertiles.* Legitur praeterea haec vox apud *Aristoph. Thesmoph.* v. 450. *Schol.* et *Aristot. hist. anim.* I. p. 837. D. E.

ΕΥ'ΤΡΟΦΟΣ, *pinguis*, *bonum alimentum praebens.* בָּשָׁן. *Symm.* Amos. IV, 1. εὔτροφοι. Vide supra s. v. εὐτροφία, ac *Funckii Symb.* p. 40 sequ. Adde *Hippocrat.* de *dentitione* p. 267, 17.

ΕΥ'ΤΥΧΕ'Ω, *fortunatus sum*, *prospera fortuna utor.* גָּד, *prospera fortuna.* *Al.* Gen. XXX, 10. εὐτύχηκα.

**ΕΥ'ΤΥΧΙ'Α*, *secunda fortuna*, *felicitas.* 2 Macc. XIV, 18. sec. *Compl.* εὐτυχίαν, ubi alii libri εὐψυχίαν habent. Adde *Pollucis Onom.* III, 102. VI, 205. IX, 160.

ΕΥ'ΦΗΜΕ'Ω, *bonis ominibus prosequor*, *laudo*, *benedico*, *fausta acclamo*, *hymnis celebro.* הֵרִיעַ Hiph. *clango.* *Inc.* Ps. XLVI, 2. εὐφημήσατε. - רָנַן, *canto.* *Symm.* Psalm. XXXI, 11. et XXXII, 1. ubi tamen vide, quae sunt notata a me in *Opusc. Crit.* p. 188. - הִרְנִין Hiph. *laetus canto.* *Symm.* Ps. XXXI, 14. et CXLIV, 7. Vide et 1 Macc. V, 64. *Hesych.* εὐφημεῖ, καλαλαλεῖ ἢ ἐπαινεῖ. Idem: εὐφημῆσαι, βοῆσαι μετ' εὐφημίας.

ΕΥ'ΦΗΜΙ'Α, *laus*, *hymnus*, *fausta acclamatio.* רִנָּה, *cantus.* *Symm.* Ps. XLI, 5. CXXV, 2. - רְנָנָה, idem. *Symm.* Ps. XCIX, 2. μετ' εὐφημίας, cum *laude* vel *hymno.* Sic *Aelianus V. H.* XII, 1. ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν θυσίαις τε ἱλεοῦτο καὶ ὕμνοις.

ΕΥ'ΦΗΜΟΣ, *benedicens.* רָנַן, *canto.* *Symm.* Psalm. LXII, 6.

**ΕΥ'ΦΘΑΡΤΟΣ*, *qui facile corrumpi potest.* Sap. XIX, 20. εὐφθάρτων ζώων σάρκας, coll. XVI, 18. Deest hoc vocabulum quoque in *H. Stephani Thesauro.*

ΕΥ'ΦΟΡΟΣ ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, *bene me habeo.* טוֹב לוֹ, *bonum illi.* *Symm.* 1 Sam. XVI, 23. εὔφορος ἐγένετο, *bene se habebat.* LXX ἀγαθὸν ἦν αὐτῷ. Sed ingenue fateor, lectionem illam mihi esse suspectam. Mallem legere εὔφρων, aut εὐφραινόμενος.

ΕΥ'ΦΡΑΙ'ΝΩ, *ομαι*, *exhilaro*, *laetor.* אָגַר, *colligo.* Deut. XXVIII, 39. Sensum expresserunt. Nam *percipere fructus vinearum* et *vino exhilarari* parum differunt. - *אֲשִׁישֵׁי, *fundamenta.* *Symm.* Ies. XVI, 7. εὐφραινομένοις. Legit cum Sin לִמְשִׂישֵׁי, a rad. שׂוּשׂ, *gaudere*, *laetari.* Ita quoque *Vulgatus*

et *Hieronymus.* – בּוֹא, *venio.* 1 Sam. XVI, 5. *εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον.* In textu hebr. legitur: בָּאתֶם אִתִּי בַּזָּבַח, *venite mecum in victima*, unde luculenter apparet, *εὐφραίνεσθαι* h. l. notare *magnifice epulari, laute convivari.* Sermo enim ibi est de epulis sacrificalibus, unde alii libri *ἀνακλίνεσθαι* habent. – גִּיל, *exsultatio.* Hos. IX, 1. – הֵגִיל, Hiph. a גּוּל. Ies. XLI, 16. Soph. III, 18. – הוֹרָה, Hiph. a יָרָה, *doceo.* Ies. XXVIII, 26. *εὐφρανθήσῃ.* Respexerunt fortasse notionem *irrigandi,* quam יָרָה habet, et quae haud raro ad *refectionem, recreationem,* et *oblectationem* in linguis orientalibus transfertur. Fortasse etiam יָרָה cum רָוָה h. l. permutarunt. – הָמָה, *strepo.* Psalm. LXXVI, 3. *εὐφράνθην, laetitiam testatus sum.* Admittit usus loquendi hanc interpretationem. – *הִרְנִין, Hiph. a רָנַן, *iubilare facio, exhilaro.* *Theod.* Iob. XXIX, 13. *Vulg. consolatus sum.* – הַרְעִיף, Hiph. *destillo.* Ies. XLV, 8. *εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν,* ubi *εὐφραίνεσθαι* in notione transitiva accipiendum est. – *הִתְחַמֵּץ, *exacerbor, indignor,* pr. *fermentum s. acrimoniam in me concipio.* Psalm. LXXII, 21. *ηὐφράνθη ἡ καρδία μου.* Ita *Vatic. Psalt. Rom.* et *Augustinus.* Sed vox hebr. contrarium sensum exhibet. Num legerunt הִתְהַמָּה aut הִתְלַצֵּץ? *Vulg.* habet: *inflammatum est cor meum.* Legit ergo *ἐξεκαύθη*, ut scriptum reperitur in *Ald.* et *Compl.* Conf. *Starck. Carmina Davidis* p. 145. – הִתְלַצֵּץ, Hithp a לוּץ, *derideo.* Ies. XXVIII, 22. – *חָגַג, *gyro, tripudio, salto, festum celebro.* *Theod.* ac *LXX sec. Hex.* Levit. XXIII, 41. – חִדָּה, Pih. *exhilaro.* Ps. XX, 6. – חִלֵּל; חָלַל, Kal. et Pih. *tripudio.* Deut. XX, 6. ubi *εὐφραίνεσθαι ἐκ τῆς ἀμπέλου* est *percipere fructus vineae.* Confer supra s. v. אָגַר. Sic quoque *gaudere* apud Latinos sumitur. Ps. LXXXVI, 7. – טוֹב לֵב, *bonus corde.* Esther. V, 9. – נָהַר, *confluo.* Ies LX, 5. נְהַר in l. *Syr.* et *Chald.* notat *splenduit, illuxit, illuminatus est,* et deinde, ut omnia verba et nomina lucis, ad *gaudium* et *hilaritatem* transfertur, v. c. Ps. XXXIV, 6. Ier. XXXI, 12. – יִחֵד, Pih. *aduno.* Ps. LXXXV, 10. Retulerunt ad vocem חָדָה, *gavisus sum,* et aliis punctis subiectis legerunt יִחַד. Ita quoque *Syrus.* – *מוֹגֵג, Pih. *liquefacio, dissolvo,* ac si de terra sermo est, *emollio,* a מוּג, *liquefio, dissolvor.* Psalm. LXIV, 11. ubi *εὐφραίνεσθαι* est *recreare terram.* Vsurpatur vox hebr. quoque metaphorice, et ad animum transfertur, quod etiam hic locum habere potest. Vnde *Vulgatus* habet: *laetabitur.* – מַשְׁאַבִּים, plur. *loca, ubi hauritur aqua.* Iud. V, 11. *ἀνὰ μέσον εὐφραινομένων.* Cod. *Alex.* habet *εὐφραινόντων.* Videtur mendum esse loco *ὑδρευομένων.* – *מָשַׁח, *ungo.* Dan. IX, 24. sec. *Chis.* *εὐφρᾶναι ἅγιον, ἁγίων.* Legerunt fortasse לְשַׂמֵּחַ, literis transpositis. Est tamen *oleum* et *unctio* symbolum *felicitatis* et *hilaritatis* in SS. Cf. Ps. XXIII, 5. et 2 Cor. I, 21. – מָשׂוֹשׂ, *laetitia.* Ies. LXII, 5. – נָכוֹן,

Niph. a כּוּן, *aptor*. Prov. XXII, 18. ubi LXX viderunt יִרְנוּ, quod paulo liberius verbo transitivo elocuti sunt *εὐφρανοῦσί σε*, *magna cum voluptate de iis loqueris*, ut recte observavit ad h. l. *Iaegerus*. - נָשָׂא, *attollo*. Ies. XLII, 11. *εὐφράνθητι*, *laetitiam clamore significa:* nam post נָשָׂא supplendum est h. l. קוֹל. Vide ad h. l. *Montfauconium*. - *רוּם. *Theod*. Prov. XI, 11. *εὐφρανθήσονται*. *Iaegerus* ad h. l. hanc vocem referre mavult ad עָלַץ, *exultavit*, v. 10. Sed cum רוּם eandem habeat significationem, hac coniectura facile supersedere possumus. - רָנַן, *canto*. Deut. XXXII, 44. 1 Par. XVI, 33. Ies. XII, 6. Adde Ies. LII, 8. ubi *εὐφραίνεσθαι τῇ φωνῇ* est i. q. *ῥήσσειν εὐφροσύνην* v. 9. - שָׂבַע, *satior*. *Al*. Deut. XIV, 29. *εὐφρανθήσονται*, quae vox vel, cum proxime antecedente iuncta, vertenda est *ad hilaritatem*, h. e. *ad satietatem usque*, vel in notione *epulandi et laute convivandi* accipienda erit, vindicata ei a me in *Lex. N. T.* s. h. v. n. 4. Vide quoque in fine huius articuli ad Sir. XXII, 28. notata. - שָׂגַב, Pih. *in edito collocor*. Prov. XXIX, 25. *εὐφρανθήσεται*, *materiam laetandi habebit*. Posuerunt consequens pro antecedente. - שׂוּם, *pono*. Ez. XXIII, 41. Vide supra s. מָשׂוֹשׂ. - שׂוּשׂ: הֵשִׂישׂ, Kal. et Hiph. Deut. XXVIII, 63. Ies. XXXV, 1. LXII, 5. *Inc*. sec. cod. *Norimb*. Ierem. XXXII, 41. et alibi saepius. - - שָׂחַק, *rideo*, *ludo*. Prov. VIII, 30. XXXI, 25. - שִׁיר. *canticum*. Ies. XXX, 29. - שָׁלֵו, *tranquillus*. *Inc*. et LXX Zach. VII, 7. ubi pro *εὐφραίνουσα* alii habent *εὐθηνοῦσα*. - שָׂמַח: שִׂמַּח, Kal et Pih. Ps. CIII, 16. *οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου*, vinum *exhilarat* cor hominis. Conf. Cohel. X, 19. et infra s. *εὐφροσύνη*. Lev. XXIII, 40. *Symm*. Ps. CIII, 16. *οἶνον εὐφραίνειν καρδίαν ἀνθρώπου*. Si lectio haec sana est, ante *εὐφραίνειν* supplendum est *εἰς τὸ*, ut accusativus ab antecedente *ἐκφῦσαι* pendeat. Sed si fides habenda est *Hieronymo*, qui habet: *et vinum laetificat cor hominis*, *Symmachus* scripserat *οἶνος εὐφραίνει κ. ἀ.* ut quoque LXX habent. - *שָׂמֵחַ, verbale, *laetus*. Deut. XVI, 15. 1 Par. XXIX, 10. Esther. V, 14. et alibi saepius. - שִׂמְחָה, *laetitia*. Iud. VI, 24. Ps. XLII, 4. et alibi. Adde *Theod*. Ezech. XXXV, 15. *καθὼς ηὐφράνθης*. *Vulg. sicuti gavisus es*. - שִׁעֲשַׁע, Pih. a שָׁעַע, *oblecto*. Psalm. XCIII, 19. - שָׂשׂוֹן, *laetitia*. Ier. VII, 32. Sir. XXII, 28. *εὐφρανθῇς*, *laeteris*, h. e. *una fruaris*, unde alii legunt *ὁμοῦ πλησθῇς*. Vide quoque supra s. v. שָׂבַע.

ΕΥ'ΦΡΑΙΝΟ'ΜΕΝΟΝ ΠΟΙΕ'Ω, *laetum facio*. שִׂמַּח מִיָּגוֹן, *exhilaro a moerore*. Ier. XXXI, 13.

ΕΥ'ΦΡΑ'ΤΗΣ, *Euphrates*, nomen fluvii celebris in Chaldaea. פְּרָת, idem. Gen. II, 14. XV, 18. Deut. I, 7. De nomine huius fluvii vide *Relandi Diss. Misc*. P. I. p. 45. 94.

**ΕΥ'ΦΡΟ'ΝΗΣΙΣ*. תְּבוּנָה, *intellegentia*, *prudentia*. *Aqu*. sec. *Heracleotam* (in *Catena PP. GG. in Psalm*. T. II. pag.

630.) Ps. LXXVII, 72. εὐφρονήσει. Sed vox haec mihi merum vitium typographicum, et scribendum esse videtur ἐν φρονήσει. Caeterum conf. *Thiemii* Diss. de *puritate Symm.* pag. 20. et 22.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ, laetitia, convivium. גְּדוּלָּה, *magnitudo.* Esth. I, 4. ubi pro εὐφροσύνης sine dubio reponendum est μεγαλοσύνης. - גִּיל, *exultatio.* Ier. XLVIII, 33. - הִתְנַשֵּׂא, infin. Hithp. *efferendo se.* Prov. XXX, 32. - חֶדְוָה, *laetitia, gaudium.* Esdr. VI, 16. - יוֹם טוֹב, *dies bonus,* h. e. *laetus.* Esth. VIII, 7. - טוּב לֵב, *bonitas cordis,* h. e. *laetitia, hilaritas.* Ies. LXV, 14. - מָשׂוֹשׂ, *gaudium.* Ies. XXXII, 13. 14. LXV, 18. Thren. II, 15. - מִשְׁתֶּה, *convivium.* Esth. IX, 19. μετ᾽ εὐφροσύνης, *convivio.* - נֵבֶל, *nablium,* instrumentum musicum, quo in rebus laetis utebantur. Ies. XIV, 11. - *נָבַל, *stulte ago.* Prov. XXX, 32. ἐν εὐφροσύνῃ, vel, ut *Grabius* edidit: εἰς εὐφροσύνην. Legere mallem ἐν ἀφροσύνῃ, aut εἰς ἀφροσύνην. - נָוֶה, *habitatio.* Ies. XXXV, 7. ubi εὐφροσύνη est *locus, ubi libenter commorari solemus.* - סִכְלוּת, *stultitia.* Cohel. II, 3. ubi tamen iterum pro εὐφροσύνη legendum videtur ἀφροσύνη. Fortasse etiam legerunt שִׂכְלוּת. Sed prius ob v. 12. est magis verosimile. - צְדָקָה, *iustitia.* Ies. LXI, 10. Ita *Bielius* Trommium secutus, sed perperam: nam εὐφροσύνη h. l. respondet hebr. שׂוֹשׂ, *gaudendo.* - רִנָּה, *cantus.* Ps. CIV, 42. Ies. XIV, 7. XXXV, 10. et alibi. - רַנֵּן, Pih. *canto.* Ies. LII, 9. - רְנָנָה, *cantus.* Iob. III, 7. XX, 5. - שׂוּשׂ: הֵשִׂישׂ, Kal et Hiph. Ies. LXI, 10. LXV, 18. - שְׂחוֹק, *risus.* Prov. XIV, 13. - שְׂמֹחַ, infin. *laetando.* Ies. XXXV, 14. - שִׂמַּח, Pih. *laetor.* Iud. IX, 13. - *שָׂמֵחַ, verbale, *laetus.* Prov. XXIX, 6. - שִׂמְחָה, *laetitia.* Genes. XXXI, 27. Num. X, 10. Deut. XXVIII, 47. et alibi saepius. *Aqu. Symm.* Ps. XV, 11. *Symm.* Ps. XX, 7. et XLII, 4. - *שֶׁמֶן, *oleum, pinguedo.* Ies. XXV, 6. Scil. oleum et unguenta ex oleo sunt symbola hilaritatis et felicitatis in SS. Cf. Ps. XLV, 8. Sec. *Cappellum* in *nott. critt.* ad h. l. p. 510. legerunt שְׂמֵחִים. - שָׂשׂוֹן. Esth. VIII, 17. Ies. XII, 3. - *תִּפְאֶרֶת, *gloria.* Esth. I, 4. sec. *Origen.* ubi εὐφροσύνην ceperim pro καύχησιν, quod *Arundel.* habet. Praeterea legitur Ioel. I, 5. ubi εὐφροσύνη καὶ χαρὰ huc e v. 16. irrepserunt. Iudith. XII, 12. πιεῖν εἰς εὐφροσύνην οἶνον, bibere vinum ad laetitiam. Ib. X, 3. ἱμάτια τῆς εὐφροσύνης, *vestes, quibus diebus festivis ac laetis ornabatur.* Sirac. II, 7. ubi εὐφροσύνη *ipsam laetitiae ac gaudii materiam* notat, *quaecunque tandem sit,* coll. ib. IV, 13. ubi *Vulgat.* habet *placor,* (h. e. suavitas, iucunditas et laetitia) et εὐφροσύνη permutatur cum ζωὴ in membro priore. Ibid. XIII, 18. *Vulg. in stultitiam.* Legit ἀφροσύνην, et ita quoque *Syrus.* Ib. XV, 6. εὐφροσύνη non est *gaudium, quod ipse percipit,* sed *quod aliis creat sapiens.* Ib. XXXVII, 4. εὐφρο-

σύνη opponitur τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως, adeoque *felicitatem, statum fortunatum ac prosperum* notat. 1 Macc. III, 2. bellum gerebant μετ' εὐφροσύνης, *felicissimo cum successu. Hesych.* εὐφροσύνη, εὐθυμία.

'ΕΜΠΛΗ'ΘΩ ΕΥ'ΦΡΟΣΥ'ΝΗΣ, *impleo laetitia.* הָגִיל, Hiph. a גִּיל. *exulto.* Ies. XXIX, 19.

ΕΥ'ΦΡΟ'ΣΥΝΟΣ, *laetitiam afferens, laetus, hilaris.* Iudith. XIV, 9. φωνὴ εὐφρόσυνος, *clamor summae laetitiae index, et gratulationis plenus.*

ΕΥ'ΦΥΗ'Σ, *bona indole praeditus, qui natura habilis est ad aliquid*, it. *commodus, tempestivus, opportunus.* 3 Esdr. VIII, 3. εὐφυής. *Vulg. ingeniosus. Syrus:* ܡܠܝܦܐ, h. e. *peritus*, coll. Ps. XL, 2. In textu hebr. Esdr. VII, 6. est מָהִיר. Confer quoque *Iosephum A. I.* XI, 5. pag. 560. ed. *Hav.* qui ἔμπειρος habet. Sap. VIII, 20. παῖς δὲ ἤμην εὐφυής, puer autem eram *bona indole praeditus.* 2 Macc. IV, 32. εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ, nactum esse *commodam* occasionem seu *opportunum* tempus. *Phav.* εὐφυής, ὁ εἰς πάντα δεξιὸς καὶ ἐπιτήδειος. *Hesych.* εὐφυής, ὁ ἐξ ἑτοίμου λέγων καὶ σκώπτων, μέτριος, σπουδαῖος, ὡραῖος, ἐπιεικής. Id. εὐφυΐα, ὀξύτης, γνῶσις.

ΕΥ'ΧΑΡΙΣ, *cui gratia inest, gratiosus*, item: *elegans.* Sap. XIV, 20. διὰ τὸ εὔχαρι τῆς ἐργασίας, propter *elegantiam* operis. *Gloss. MS.* in *Sap.* Εὐχαρεῖ (sc. Εὔχαρι), ὡραῖον. V. infra s. v. χάρις.

ΕΥ'ΧΑΡΙΣΤΕ'Ω, *gratias ago.* Iudith. VIII, 22. Sap. XVIII, 2. 2 Macc. I, 11. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

*ΕΥ'ΧΑΡΙΣΤΗ'ΡΙΟΝ, *gratiarum actio*, it. *praemium grati animi testandi causa, remuneratio.* 2 Macc. XII, 45. κάλλιστον ἀποκείμενον εὐχαριστήριον, sec. *Alex.* ubi alii libri χαριστήριον. *Polyb.* V, 14, 8. εὐχαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς, ubi *sacrificia* notat, *quibus gratiae aguntur.*

ΕΥ'ΧΑΡΙΣΤΙ'Α, *gratiarum actio.* תּוֹדָה, idem. *Aqu.* Psalm. XLI, 5. LXVIII, 31. et Amos. IV, 5. Sap. XVI, 28.

ΕΥ'ΧΑ'ΡΙΣΤΟΣ, *gratiosus, comis, liberalis, beneficus.* חֵן, *gratia. Al.* Prov. XI, 16. γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, mulier gratiosa est dulce decus mariti sui: ubi videndus *Montfauconus.*

ΕΥ'ΧΕΡΗ'Σ, *manu facile tractabilis, facilis, expeditus.* נָקֵל, Niph. a קָלַל, *levis.* Prov. XIV, 6. Iudith. VII, 8. 2 Macc. II, 28. *Hesych.* εὐχερής, εὔκολος, εὔτομος.

ΕΥ'ΧΕΡΩ'Σ, *facile, expedite.* Iudith. IV, 5. Sap. VI, 2. 2 Maccab. II, 31. *Palaeph.* LII, 6. Ignorat hunc vocabuli usum *Thesaurus Stephani.*

ΕΥ'ΧΗ', *votum*, it. *oratio, precatio.* דֶּלֶף, *stilla.* Prov. XIX, 13. οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας. Verba haec immane quantum ab hebr. dissident. Eorum summa petita

est ex Deut. XXIII, 19. Legerunt: נֵדֶר מְאַתְנַן אִשָּׁה וְלֹא טָהוֹר. - נָדַר, *voveo.* Num. XXX, 11. Mal. I, 14. ubi vid. *Bahrdtius.* - נֵדֶר : נָדַר. Gen. XXVII, 20. XXXI, 13. Lev. VII, 6. Adde *Inc.* Lev. XXII, 18. *Suidas: εὐχαί, αἱ ὑποσχέσεις.* Idem verbis Psalm. CXI, 5. 8. haec addit: *εὐχὴ γὰρ ἐπαγγελία θεῷ τῶν κατ᾽ εὐσέβειαν ἀφιερουμένων.* - נָזִר, *nasiraeatus.* Num. VI, 5. 8. 12. - *נֶפֶשׁ. *Symm.* Ps. XVI, 9. *περὶ εὐχῆς ἐκύκλωσάν με,* sec. *Catenam PP. GG.* T. I. p. 289. Si lectio sana est, נֶפֶשׁ in notione *desiderii* accepit, sed iure suspicor, eum *ψυχῆς* scripsisse. Confer *L. Bos. Proleg.* c. 3. - תָּעוּפָה, fut. Kal ab עוּף, *evolo.* Iob. XI, 17. *L. Bos.* in *Proleg. in LXX* c. 3. pro *εὐχὴ* hic legendum putat *ψυχὴ*, *Bielio* vero תְּפִלָּה legisse videntur. Equidem reponere mallem *αὐγὴ*, *splendor tuus*, *diluculum erit ut aurora.* Vide *Michaelis Supplem.* p. 1869. - *רַב, *multus.* Ierem. XI, 15. Non legerunt הַנְּדָרִים pro הָרַבִּים, sed affinitate literarum ב et נ decepti legerunt הָרַנִּים, vel הָרִנִּים. Certe רִנָּה saepius reddunt *δέησιν.* - תְּפִלָּה, *precatio.* Iob. XVI, 17. Prov. XV, 9. 32. - תְּרוּמַת יָד, *agitatio manus.* Deut. XII, 6. 3 Esdr. II, 9. notat *id*, *quod voto largimur et consecramus*, s. *donum spontaneum*; ac hebr. מִגְדָּנוֹת, *res pretiosae*, respondet, coll. Esdr. I, 6. 3 Esdr. II, 7. hebr. נְדָבָה Esdr. I, 4. coll. VIII, 58. et Esdr. VIII, 28.

-ΕΥ'ΧΗ' ΑΥ'ΤΟΥ" ΕΠ' ΑΥ'ΤΩ͂ι, *votum ipsius super illo.* נֹדֵר, *vovens.* Mal. I, 14.

ΕΥ'ΧΗ' ΧΑΡΜΟΣΥ'ΝΗΣ, *votum laetitiae.* תּוֹדָה, *laudatio, celebratio.* Lev. XXII, 29.

ΕΥ"ΧΟΜΑΙ, *voveo, vota facio, opto,* it. *oro, precor, supplico.* *אָלָה, *execror, devoveo.* Iud. XVII, 2. sec. *Oxon.* Explicandum est *εὔξω* h. l. e ratione *votorum*, quae cum execrationibus fere coniuncta erant. Conf. v. 3. - אָסַר, *ligo.* Num. XXX, 10. *Ligare obligationem in animam suam* est *voto se obstringere.* - הִזִּיר, Hiph. a נָזַר, *separo.* Num. VI, 5. ubi bene sensum expresserunt. - הִפְלִיא, Hiph. *segrego.* Lev. XXVII, 2. - הִשִּׂיג, Hiph. a נָשַׂג, *consequor.* Num. VI, 21. ubi pro *εὔξηται* alii rectius *εὕρῃ* habent. - הִתְפַּלֵּל, Hithp. *supplico.* Num. XI, 2. XXI, 8. *ηὔξατο πρὸς κύριον περὶ τοῦ λαοῦ, supplicabat* ad Dominum pro populo. Vide et Deut. IX, 20. 26. - חָפֵץ, *desidero.* Ierem. XLII, 22. *ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς εὔχεσθε εἰσελθεῖν,* in loco, in quem vos ingredi *optastis.* -*נָדַד, *elongo.* Amos. VI, 3. הַמְנַדִּים, *elongantes, οἱ εὐχόμενοι* sec. *Alex.* et *Compl. Drusio* iudice *εὐχόμενοι* non est lectio corrupta pro *ἐρχόμενοι*, quod reliqui libri habent, sed est alius interpretis, qui הַמְנַדְּרִים, a נָדַר, *vovere*, legerit. - נָדַר, *voveo.* Gen. XXVIII, 20. XXXI, 13. *ηὔξω μοι ἐκεῖ εὐχήν, nuncupasti mihi ibi votum.* Vide et Iud. XI, 30. 1 Sam. I, 11. Ion. II, 10. *ὅσα ηὐξάμην*, h. e. iuxta *Gloss. MS.* in *Cant. Script. ὅσα ἐταξάμην.* - נֶדֶר, *votum.* Prov. XX, 25. - נָזִיר,

nasiraeus, separatus. Num. VI, 13. 18. 19. - נָשָׂא, Pih. *efferо me.* Ierem. XXII, 27. εἰς τὴν γῆν, ἣν αὐτοὶ εὔχονται ταῖς ψυχαῖς, in terram, quam illi animis *desiderant. Attollere animam ad aliquid et cupere, animo ferri ad aliquid.* - עָתַר, *supplex oro.* Exod. VIII, 8. 9. Iob. XXII, 27. - תְּפִלָּה, *precatio.* Ier. VII, 15. 3 Esdr. VIII, 50. ηὐξάμην ἐκεῖ νηστείαν, h. e *praescripsi, proclamavi, s. constitui* ibi ieiunium. *Ioseph. A. I* XI, 5. p. 561. νηστείαν αὐτοῖς παρήγγειλεν. In textu hebr. Esdr. VIII, 21. legitur קָרָא. Sirac. XXXVIII, 9. εὖξαι κυρίῳ, *ora* Dominum. 2 Maccab. IX, 20. εὔχομαι μὲν τῷ θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, *voveo* quidem Deo maximas gratias. *Hesych.* εὔχεσθαι, ἱκετεύειν, καυχᾶσθαι, αὐχεῖν, λέγειν.

ΕΥ'ΧΡΗΣΤΕ'Ω, *utilis sum.* עָנָה, *respondeo. Symm.* Coh. X, 19. εὐχρηστήσει. Sensum expressit, et quidem bene. Sermo enim ibi est de pecunia, quae omnia suppeditat necessaria ad vitam ac quasi respondet votis humanis.

ΕΥ'ΧΡΗΣΤΙ'Α, *utendi facilitas, usus commodus.* 3 Macc. II, 33. εὐχρηστίας ἐστέρουν, *bono usu* privabant. *Suid.* εὐχρηστία, ἡ καλὴ χρῆσις.

ΕΥ'ΧΡΥΣΤΟΣ, *utilis.* חֵן, *gratia.* Prov. XI, 16. ubi tamen pro εὔχρηστος alii rectius εὐχάριστος habent. - חֵפֶץ, *desiderium.* Prov. XXXI, 13. Bene quoad sensum. Nam חֵפֶץ metonymice *rem* notat, *in quam voluntas et desiderium fertur.* Sap. XIII, 15.

ΕΥ'ΨΥΧΙ'Α, *animositas, fortitudo, magnanimitas.* 2 Macc. XIV, 18. 4 Macc. VI, 11. Cf. *Suidam* in h. v.

ΕΥ'ΨΥΧΟΣ, *laetus, alacris, animosus, magnanimus.* Prov. XXX, 31. ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος (*Ald.* et *Compl.* εὐψύχως), gallus *incedens* inter gallinas alacris. Aliter in textu hebr. Conf. ad h. l. *Fulleri Miscell. Sacr.* lib. V. c. 12. p. 649. *Hesych.* εὔψυχος, ἱλαρός. 1 Maccab. IX, 14. οἱ εὔψυχοι τῇ καρδίᾳ, *animosi* corde.

ΕΥ'ΨΥ'ΧΩΣ, *animose, forti et magno animo, alacriter.* Prov. XXX, 31. V. s. v. εὔψυχος. 2 Macc. VII, 20. *animo forti.* 3 Macc. VII, 18. χορηγήσας αὐτοῖς εὐψύχως, suppeditavit illis *benevole.*

ΕΥ'Ω'ΔΗΣ, *bene olens, fragrans.* בֹּשֶׂם: בֶּשֶׂם, *aroma.* Exod. XXX, 23. - טוֹב, *bonus. Symm.* Cohel. VII, 2. Praeterea legitur haec vox apud *Symm.* Cohel. X, 1. ubi ad quamnam vocem hebr. referenda sit, incertum est. Potest referri ad יַבִּיעַ, *vaporare faciet,* ita ut ad h. v. suppleatur אֲשֶׁר, vel statui potest, *Symmachum,* omissa voce יַבִּיעַ, sequens שֶׁמֶן per ἔλαιον εὐῶδες transtulisse. 3 Maccab. VII, 16. εὐωδεστάτοις ἄνθεσι, floribus *optimi odoris. Suidas:* εὐώδει, εὐόδμῳ. Eodem modo quoque explicat *Schol. Hom.* Il. III, 382.

ΕΥ'ΩΔΙ'Α, *bonus odor, fragrantia.* *מִנְחָה, *donum, oblatio.* Num. XXVIII, 8. sec. *Oxon.* Scil. vocem hebr. intel-

lexerunt de *sacrificio Deo grato et accepto*, de quo vox εὐωδία in N. T. haud raro adhibetur. - ניחוחין, chald. plur. *res grati odoris*. Esdr. VI, 10. Dan. II, 46. 3 Esdr. I, 12. μετ' εὐωδίας. Sed e collatione 2 Paral. XXXV, 13. apparet, potius scribendum esse μετ' εὐοδίας. Respondet enim ibi hebr. בְּצַלְחוֹת, quod a צָלַח, *felicem esse*, derivarunt, cum qua voce εὐωδίας nullo modo conciliari potest. LXX ibi habent καὶ εὐωδώθη. *Vulgat.* in loco Esdrae habet *cum benivolentia*, et ita quoque *Syrus*. Videntur legisse εὐδοκίας. Sir. XXXVIII, 13. ubi tamen legere mallem εὐοδία hoc sensu: *Est tempus, quo medicorum manus successum sortiuntur.*

ʼΟΣΜΗ` ΕΥʼΩΔΙʼΑΣ, *odor fragrantiae.* לֶחֶם, *cibus.* Lev. III, 11. Sermo ibi est de *oblatione*, seu *sacrificio*, quod *cibus Iovae* dicitur, quem accommodate loquendi rationi Hebraeorum de odore fragrante explicarunt. - רֵיחַ נִיחוֹחַ, *odor quietis*, h. e. *pergratus*. Gen. VIII, 21. Exod. XXIX, 18. et alibi saepius. Sir. L, 18.

ΕΥʼΩΔΙΑʼΖΩ, *odoratum reddo, bonum odorem edo.* נוֹבֵב, Pih. a נָבַב, *facundum* seu *cantare facio*. Zach. IX, 17. sec. ed. *Rom.* οἶνος εὐωδιάζων, vinum bene fragrans, cui sunt aromata admixta. Graecis alias tale vinum ἀνθοσμίας οἶνος dicebatur, de quo videndus est *Hesychius* ac *Suidas* s. h. v. ubi conferendi sunt Intt. Adde *Pollüc.* l. II. cap. 4. sect. 77. Confer et de vino quodam odorato, quod σαπρίας dicebatur, *Hermippi* locum apud *Athen. Deipn.* l. I. c. 23. Sir. XXXIX, 17. ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμήν. Confer ad h. l. Hos. XIV, 7. Cant. IV, 11. *Musaeum* de *Her.* et *Leand.* v. 48. et *Clem. Alex. Strom.* l. VIII. p. 933, 12.

ΕΥʼΩΝΙʼΖΩ, *vilipendo.* זֻלּוּת, *res viles, vilitates. Aqu.* Ps. XI, 9. κατὰ τὸ ὕψος εὐωνισμένοι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, quanta est eorum superbia et insolentia, tantus erit contemtus eorum apud omnes. Legit זִלּוּת, aut זָלוּת, aeque ac *Symm.* qui habet εὐτελεῖς. *Suidas:* εὔωνον, εὐτελές.

ΕΥʼΩʼΝΥΜΟΣ, *sinister.* הִשְׂמִיל, Hiph. *sinistram peto.* Ez. XXI, 16. ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, sc. μερῶν, a dextris et sinistris partibus. - *צָפוֹן, *septentrio.* Ios. XIII, 3. - שְׂמֹאל, *sinister.* Num. XX, 17. Ios. XXIII, 6. 2 Sam. XVI, 6. et alibi. - שְׂמָאלִי, idem. 2 Reg. XI, 11.

ΕΥʼΩΧΕʼΩ, *convivio excipio, epulum praebeo.* ΕΥʼΩΧΕʼΟΜΑΙ, *epulo excipior.* Iudith. I, 16. εὐωχούμενος ἦν ἐκεῖ, *convivia faciebat ibi.* 3 Maccab. VI, 14. εὐωχοῦντο δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, *epulis excipiebantur* a rege.

ΕΥʼΩΧΙʼΑ, *convivium, epulum, voluptas in epulis.* 3 Macc. IV, 1. 8. VI, 25. 30. — *laetitia, felicitas quaecunque.* Fragm. Esth. IV. et VIII, 23. ἐπίστρεψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν. *Hesych.* εὐωχία, εὐφροσύνη.

'ΕΦΑΛΛΑΝΩ". Vide supra ἀφαδανῶ.

'ΕΦΑ'ΛΛΟΜΑΙ, *insilio.* צָלַח, *invado.* 1 Sam. X, 6. ἐφαλεῖται ἐπὶ σε πνεῦμα κυρίου, *furore divino corripieris.* Idem legitur ib. XI, 6. XVI, 13.

'ΕΦΑΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *ad peccandum induco* vel *allicio.* החטיא, Hiph. *peccare facio.* Ier. XXXII, 35.

'ΕΦΑ'ΠΤΩ, *annecto, alligo.* 'Εφάπτομαι, *attingo, tango, edo.* הגיש, Hiph. a נגש, *facio appropinquare.* Amos. VI, 3. ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν. Ita *Bielius.* Ibi autem duae versiones coaluerunt, et ἐφαπτόμενοι sine dubio est alius interpretis, qui pro וַתַּגִּשׁוּן fortasse legit וַתִּגְּעוּן, coll. IX, 5. – נָגַע, *tango.* Amos. IX, 5. – קָשַׁר, *ligo, alligo.* Deut. VI, 8. XI, 18. 2 Maccab. VII, 1. ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων ὑείων κρεῶν ἐφάπτεσθαι, *edere* contra legem carnes porcinas. Sic *Inc.* Lev. XXII, 6. hebr. אָכַל per ἅπτεσθαι interpretatur. Sic et *attingere* significat *comedere* apud *Plinium H. N.* l. XII. c. 6. ubi ita: *Edixerat Alexander, ne quis agminis sui id pomum attingeret,* quod *Theophrast.* lib. IV. cap. 3. per μὴ ἐσθίειν expressit.

*'ΕΦΑΡΜΟ'ΖΩ, *accommodo, adapto, concinno.* 4 Macc. XI, 10. *Suidas*: ἐφαρμόζω. δοτικῇ.

'ΕΦΕ'ΔΡΕΥΣΙΣ, *sessio.* יָשַׁר, *dirigo.* *Aqu.* Iob. XXXVII, 3. ἐφεδρεύσεις αὐτοῦ, *sessiones* eius. Ita *Bielius.* Sed ἐφέδρευσις est ibi potius *consideratio, observatio,* i. q. ἐφεδρεία. *Aquila* vocem יְשָׁרֵהוּ, *directiones eius,* a שׁוּר, *intueri,* derivavit. *Vulgat. ipse considerat.* *Kreyssigio* haec vox delenda videtur. Nam quum in cod. Reg. legatur ἐφεδρεύει εἰς αὐτὸ, nescit, an *Aquila* scripserit ἐφεδρεύσει εἰς αὐτὸ s. αὐτόν.

'ΕΦΕΛΚΥ'Ω, *attraho, protraho.* מָשַׁךְ, *traho.* Ies. XIV, 1. sec. *Ald. Compl.* ἡμέραι αὐτοῦ οὐ μὴ ἐφελκυσθῶσι, dies eius neutiquam *protrahentur.* Eadem verba habet quoque *Theod.* Ies. XIII, 22, *Ep. Ierem.* 37. ὅταν δέ τις αὐτῶν ἐφελκυσθεῖσα ὑπό τινος τῶν παραπορευομένων κοιμηθῇ, quando vero aliqua illarum *attracta* aut *allecta* (Vide s. v. ἐφέλκω.) a quopiam praetereuntium compressa fuerit. *Lucian. Amorr.* pag. 566. A.

'ΕΦΕ'ΛΚΩ, idem. הֶאֱרִיךְ, Hiph. *prolongo.* Num. IX, 19. Sap. XIV, 20. ἐφελκόμενον, *attracta,* sensu metaphorico, pro *allecta.* Sic 4 Maccab. XV, 21. ἐφέλκεσθαι τοὺς ἀκούοντας notat *voluptate aures permulcere.*

'ΕΦΕ'ΣΤΙΟΣ, *qui ad focum vel larem est s. manet, domesticus, incola, inquilinus, qui in aliena domo habitat, peregrinus.* *Al.* Sirac. XXXVII, 14. Vide ἀφέστιος. *Hesych.* ἐφέστιοι, ἔνοικοι, ὅσοι ἑστίαν καὶ οἶκον ἔχουσιν. ξένοι, ἐπίδημοι, οἰκέται, Σκυθῶν βασιλέως ἀποστάται.

'ΕΦΕΣΤΡΙ'Σ, *vestis, quae aliis superinduitur, amiculum, pallium, laena, sagum, paludamentum.* מְעִיל, *pallium, vestimentum extimum. Symm.* 1 Sam. II, 19. XXIV, 12. Iob. I, 20. *Hesych.* ἐφεστρὶς, χλανίς. *Pollux* l. VII. sect. 61. *αἱ δὲ ἐφεστρίδες καὶ ἀμφιεστρίδες. Moeris: ἐφεστρὶς, τὸ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις ἐπίβλημα, ἣν καὶ μανδύαν καὶ χλαμύδα καὶ πύῤῥην καλοῦσι, καὶ στολὴν, καὶ ἀστράβην, καὶ κολόβιον.* Cf. *Artemid. Oneir.* l. II. c. 3. et *Suidam.*

'ΕΦΗΒΙ'Α, *pubertas, adolescentia.* נְעוּרִים, idem. *Aqu.* Ps. CXXVI, 4. ἐφηβειῶν. *Hesych.* ἐφηβίαν, νεωτέραν. 2 Macc. IV, 9. ubi ἐφηβία notare videtur *locum*, in quo *exercentur et convenire solent exercitationis causa ephebi*, i. q. ἐφηβεῖον. Vide ad h. l. *Grotium*, qui ἐφηβεῖον legendum suspicatur, et *Spicil.* II. *p.* 83.

"ΕΦΗΒΟΣ, *puber, adolescens.* 2 Macc. IV, 12. *Hesych.* ἐφήβων, νεωτέρων. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἔφηβος, ὁ ἀπὸ ιδ' ἐτῶν ἕως κά ἔτη.

"ΕΦΗΛΟΣ, *qui laborat vitio, quod* ἐφηλὶς *dicitur,* h. e. *qui maculas tanquam clavos in facie habet, qui clavum habet in oculis, qui sanguineos habet oculos, lippus.* דַּק, *tenuis, gracilis.* Lev. XXI, 20. ἢ ἔφηλος, ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμοὺς, sive maculas in fronte habens, sive cui ex ciliis pili periere. *Vulg. lippus. Schol. ed. Rom.* ἔφηλος, ἀῤῥώστημα καταμελαίνειν εἶδος τὴν ἐπ' ἄκρου δέρματος ὄψιν, ἐπ' αὐτοῖς δεικνύμενον μετώποις. *Hesych.* ἔφηλος, ἔφυλος (haec vox litura sananda videtur), ὑψηλοφόρος, ἢ ἐφηλίδας ὡς ἥλους ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. *Cyrillus Alex.* lib. XII. de *ador.* ἔφηλον appellari docet τὸν τὴν ἐφηλίδα τὴν καλουμένην ἐπ' αὐτοῖς ἔχοντα μετώποις. De hac autem ita *Suidas:* ἐφηλὶς, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου παρὰ τὸ πρόσωπον γινομένη ἔκκαυσις καὶ μελανία, καὶ πάθος παρὰ τὸ πρόσωπον γινόμενον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἡλίου. γράφεται καὶ ἔφηλις. In *Gloss. Brem.* ἔφηλος exponitur αἱματοειδεῖς ἔχων ὀφθαλμούς. Conf. *Bonfrerium* ad *Lev.* l. c. p. 684. et *Suiceri Thes. Eccl.* T. I. p. 1289.

'ΕΦΗΜΕΡΙ'Α, *ministerium diurnum, functio hebdomadis circulo definita, et ipsa familia s. classis sacerdotum.* *לְשָׁכוֹת plur. *cubicula, cellae, conclavia. Al.* 1 Par. IX, 33. Intelleguntur autem h. l. *cellae, in quibus templi ministri habitabant.* Conf. *Simonis Lex. hebr.* s. h. v. et נִשְׁכָּה. — מַחֲלֹקֶת, *divisio.* 1 Par. XXIII, 6. XXVIII, 13. 21. et alibi. — מְלָאכָה, *opus, functio.* 2 Par. XIII, 11. — מִשְׁמָר, *custodia.* Neh. XII, 24. *Ina.* 1 Par. XXV, 8. — מִשְׁמֶרֶת, idem. 1 Par. XXV, 8. XXVI, 12. 2 Par. XXXI, 16. 17. 3 Esdr. I, 16. hebr. עֲבֹדָה 2 Chron. XXXV, 15. *Hesych.* ἐφημερία, ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία. Ita etiam *Suidas, Lex. Cyrilli MS.* et *Etym. M.* in quo etiam ratio redditur, cur ita dicatur; nimirum διὰ τὸ εὐμετάβλητον πρὸς τὴν τῆς ἑκάστης ἡμέρας κατάστασιν. Iisdem

etiam πατριὰ exponitur, et in *Lexico* praeterea *Cyrilli* ἡ λειτούργία τῆς ἑβδομάδος. Idem: ἐξ ἐφημερίας, ἐκ συνεχοῦς λειτουργίας. Ἐφημερία δὲ κυρίως τὸ παρεβδομαρεύειν. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v.

ἙΦΘΟ´Σ, *elixus*, *coctus*. בָּשֵׁל, *coctilis*. Num. VI, 19. – מְבֻשָּׁל part. Pyh. *coctus*. 1 Sam. II, 17. *Hesych.* ἑφθὸν, τὸ ὠπτημένον. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἑφθὸν, σὺν ὕδατι ἑψητόν.

ἘΦΙΚΝΕΟΜΑΙ, *assequor*, *pervenio*. *Symm.* Iob. XXXII, 12. עֲדֵיכֶם, *et ad vos*, transtulit: καὶ μέχρι τοῦ ἐφικέσθαι ὑμῶν, *et usque quo pertingeretis*. *Vulgatus Symmachum* secutus habet: *et donec putabam vos aliquid dicere*. Sir. XLIII, 32. 36. Legitur praeterea apud *Symm.* Iob. XI, 8. ubi verba מַה־תִּפְעַל transtulit ἀπορήσεις, πῶς ἂν ἐφίκοιο, incertus haerebis, quomodo *adieris*, h. e. nullus tibi ad eum patebit aditus. Apud eundem Cohel. XI, 10. hebr. מָצָא respondet: ὅσα ἂν ἐφίκηται, quaecunque *attigerit*. *Vulg.* *quodcunque facere potest*. Bene quoad sensum.

ἘΦΙΚΤΟ´Σ, *quem assequi possumus*, *possibilis*. 2 Macc. XV, 39. τοῦτο ἐφικτὸν ἦν μοι, hoc *possibile* mihi erat. *Hes.* ἐφικτὸν, δυνατὸν, καταληπτόν. Pro δυνατὸν vocem saepe etiam adhibet *Plutarchus*, ut ab initio *Thesei*, in *Aemilio* p. 268. et in *Pyrrho* pag. 391. Vide quoque *Spanhemium* ad *Iulian.* p. 22.

*ἜΦΙΜΕ. צְפִי, *prospice*. *Theod.* Ier. XLVIII, 19. Vox haec vitiata forte pro ἔπιδε posita est, iudice *Montfauconio* ad h. l.

ἜΦΙΠΠΟΣ, *qui equo insidet*, *eques*. 2 Macc. XI, 8. XII, 35. 4 Macc. IV, 10.

ἘΦΙ´ΠΤΑΜΑΙ, *advolo*, *involo*. *דָּאָה, *volo*. Ier. XLIX, 22. ubi *Grabius* addidit: καὶ ἐφιπτήσεται. *Cod. Norimb.* habet καὶ ἐπιστήσεται. *Ep. Ierem.* 19.

*ἜΦΙΣΟΣ, *similis*, *aequalis*, *par*. Sir. IX, 10. sec. *Vat.* Reliqui libri habent ἔπισος et ἐπίσης.

ἘΦΙ´ΣΤΗΜΙ, *insto*, *adsto*, *supervenio*, *insisto*, *constituo*, *firmo*, *inhibeo*, *praefectus sum*, *insurgo*, *ingruo*, *invado*, *adorior*, *praeficio*, *colloco*, *pono*, *appono*. הֶחֱזִיק Hiph. *corroboro*. Ier. LI, 12. ἐπιστήσατε φαρέτρας, *statuite* pharetras. – הֵעִיף Hiph. ab עוּף, *volare facio*. Prov. XXIII, 5. ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, si *infigas* oculum tuum in illum. – הִצְטַיֵּר Hithp. a צִיר, *legatum me fingo*. Ios. IX, 4. ubi tamen pro ἐπεστήσαντο, quod *Ald.* et *Compl.* habent, sine dubio legendum ἐπεσιτίσαντο, quod alii habent et *Masius* iam e *Syro* correxit. Voces hae facile invicem permutari potuerunt. Legerunt autem cum Daleth וַיִּצְטַיָּדוּ, quod significat *sumserunt sibi viaticum*. Confer *Scharfenb.* ad *Cappelli Crit. S.* p. 749. – הֵקִים Hiph. a קוּם, *erigo*. Ios. VII, 26.

Ier. XXIX, 10. ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, *firmabo* verba mea super vos. – הֵשִׁיב Hiph. a שׁוּב, *reduco.* 2 Sam. VIII, 3. Ies. I, 26. ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου ὡς τὸ πρότερον: ubi ἐπιστήσω est *praeficiam. Vulg. instituam.* Bene quoad sensum. – הִשְׂכִּיל Hiph. *intellegentiam consequor.* Neh. VIII, 13. ἐπιστῆσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου, verte: ut adstarent praelectioni omnium praeceptorum legis, adeoque ut eorum intellegentiam consequerentur. Mallem tamen hic legere vocem ab ἐπιστήμη derivatam. – מָנַע, *inhibeo.* Ezech. XXXI, 15. – נִלְחַם Niph. *pugno.* Ier. XXI, 2. βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ὑμᾶς, rex Babylonis *adortus est* nos. Conf. Act. VII, 5. – נִצַּב : הִצִּיב : הִתְיַצֵּב, Niph. Hiph. et Hithp. a יָצַב. Gen. XXIV, 43. ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, *adsto* ad fontem aquae. Vide et Num. XXIII, 6. Amos. IX, 1. Ios. VI, 27. ἐπέστησε τὰς πύλας αὐτῆς, *stare fecit* portas eius. Conf. 1 Reg. XVI, 34. Ruth. II, 5. εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, dicebat puero suo, qui *praefectus* erat messoribus. Vide et 1 Reg. IX, 23. 1 Sam. XXII, 17. εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐφεστηκόσιν ἐπ' αὐτόν, dicebat rex illis, qui *adstabant* illi. Ier. XLVI, 14. ἐπίστηθι καὶ ἑτοίμασον, *surge* et praepara te. – נָתַן, *do.* Lev. XVII, 10. ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχήν, *ponam faciem meam contra animam*, h. e. *iratus puniam.* Vide et Lev. XX, 5. 6. XXVI, 17. Ies. III, 3. ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, *constituam* iuvenes in duces illorum. – סָמַךְ, *fulcio.* Ies. LXIII, 5. ὁ θυμός μου ἐπέστη, ira mea *supervenit.* Confer Sap. XIX, 1. – עָמַד, *sto, maneo.* Ex. VIII, 22. ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἐπέστη ἐπ' αὐτῆς, in qua populus meus *commoratur.* Lev. XIX, 16. οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου, non *insurges* adversus sanguinem proximi tui. 1 Sam. XV, 51. ἐπέστη ἐπ' αὐτόν, *adoriebatur* illum. 2 Sam. I, 9. ἐπίστηθι δὴ ἐπάνω μου, καὶ θανάτωσόν με, *invade,* quaeso, me, et occide me. *Suidas:* ἐπίστηθι, ἐπενέχθητι, ἐπιτίθητι. 2 Sam. I, 10. Ezech. X, 18. ἐπέστη ἐπὶ τὰ χερουβίμ, *stabat* super Cherubim. Ez. XXIV, 24. περὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται, iudicio sanguinis hi *praefecti erunt. Aqu. Symm. Theod.* Prov. XXV, 6. – פָּקַד, *visito.* Lev. XXVI, 16. ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, *inducam* in vos animum perplexum. Num. I, 50. ἐπίστησον τοὺς Λευΐτας ἐπὶ τὴν σκηνήν, *praefice* Levitas tabernaculo. Vide et Ier. XLIX, 18. L, 44. Ier. LI, 27. ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, *statuite* contra illam machinas. – *רָפַף, *palpito, alas motito.* Iob. XXVI, 11. ἐπεστάθησαν sec. *Alex.* Fortasse legendum ἀπεστάθησαν. – שׂוּם : הֵשִׂים Kal et Hiph. *pono.* Ex. I, 11. ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, *praefecit* illis praefectos operum. *Suidas:* ἐφίστη, ἔταττεν, ὥριζεν, κ. τ. λ. Ies. XXI, 4. ἡ ψυχή μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον, *anima mea in-*

fixa est in timorem, h. e. *timore penitus perculsa est.* Ies. XLI, 22. ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, *advertemus* mentem. - שִׁית ;הֵשִׁית Kal et Hiph. *pono.* Exod. VII, 23. οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ, neque huic etiam mentem advertebat. Conf. Prov. XXII, 17. XXVII, 23. - שָׁנָה Pih. *muto.* Iob. XIV, 20. ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, *ponis* contra illum facies. Legendum sine dubio est ἀπέστησας. *Vulg. immutabis. Itala: mutasti.* - שָׁפַת, *dispono.* 2 Reg. IV, 38. ἐπίστησον τὸν λέβητα, *appone* lebeta. Vide et Ezech. XXIV, 4. Iudith. VIII, 5. *urgere*, *incitare.* Sap. VI, 5. φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, terribiliter et celeriter vobis *superveniet.* Sir. XII, 11. ἐπίστησον τὴν ψυχήν σου, *appone s. adiice animum tuum*, h. e. *adverte*, *dilegenter eum observa.* Ibid. XL, 27. χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσι πόδα, aurum et argentum *firmabunt* pedem.

ἘΦΟΔΕΥΤΗ'Σ, *qui obeundo lustrat*, *explorator.* מְרַגְּלִים, *exploratores. Aqu.* Gen. XLII, 9. ἐφοδευταί. LXX κατάσκοποι.

ἘΦΟΔΕΥ'Ω, pr. *circumeo*, *obeo.* (*Theophr. Char.* 6.) Sed, quia exploratores obeunt regiones et insidiantur incolis, coeptum est usurpari non modo pro *insidiari*, sed etiam pro *explorare.* חָפַר, *pervestigo.* Deut. I, 22. ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, *explorent* nobis terram. *Hesych.* et *Suid.* ἐφοδευσάτωσαν, κατασκοπησάτωσαν. Cf. Iudith. VII, 6. 1 Macc. XVI, 14. 2 Macc. III, 8. - שׁוֹרֵר, *observator. Aqu.* Ps. V, 9. ἐφοδεύοντάς μοι, *insidiantes* mihi.

ἘΦΟΔΙΑ'ΖΩ, *ad iter sumo necessaria.* הִצְטַיֵּר Hiph. a צוּר, *in viaticum sumo.* Ios. IX, 12. θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς, calidos illos, sc. panes, *ad iter sumsimus.* Cod. 131. *Holm.* habet ἐφοδιάσθημεν. *Hesych.* ἐφωδιάσθημεν, τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ ἐλάβομεν.

*ἘΦΟ'ΔΙΟΝ, *viaticum*, *commeatus*, in genere *subsidium quodvis*, it. *occasio.* Hinc:

ἘΦΟ'ΔΙΟΝ ἘΦΟΔΙΑ'ΖΩ, *viaticum suppedito.* הַעֲנֵק הַעֲנִיק Hiph. *munerando munero.* Deut. XV, 13. ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν, viaticum illi dabis. *Suidas:* ἐφόδια, τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα. Legitur praeterea ἐφόδιον in prologo *Sirac.* ubi in universum *adiumentum*, *subsidium* notat.

ἜΦΟΔΟΣ, *aditus*, *adventus*, *impetus*, *invasio.* 1 Macc. IX, 68. ἡ ἔφοδος αὐτοῦ κενὴ, *invasio* ipsius frustranea. Vide et 2 Macc. XV, 8. 1 Macc. XI, 44. εὐφράνθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν, laetabatur rex de *adventu* illorum. Vide et 2 Macc. XIV, 21. 2 Macc. V, 1. δευτέραν ἔφοδον εἰς Αἴγυπτον ἐστείλατο, secundam *expeditionem* in Aegyptum suscipiebat. *Hesych.* ἔφοδος, ὁρμὴ, ἄφιξις, ἐπιδρομὴ, παρουσία, βλάβη.

*'ΕΦΟ'ΜΟΙΟΣ, i. q. ἀφόμοιος, (quod vide supra) cum quo etiam permutatur in libris nonnullis in *Prol. Syr.* sec. *Vat.*

'ΕΦΟΡΑ'Ω, *inspicio, adspicio, intueor.* הִבִּיט Hiph. a נָבַט, idem. Iob. XXVIII, 24. - *הָלַךְ בְּמִשְׁפָּט, *eo ad iudicium.* Iob. XXXIV, 24. ubi pro hebr. *ad eundum ad Deum in iudicium* LXX habent: ὁ γὰρ κύριος πάντας ἐφορᾷ. Sensum liberius expresserunt. - עַיִן, *oculus.* Zach. IX, 1. - רָאָה, *video.* Iob. XXII, 12. Psalm. CXII, 5. Ezech. IX, 9. Adde 4Macc. XIII, 13.

ΟΥ'Κ 'ΕΦΟΡΑ'Ω, *non inspicio.* רָחַק מִן, *longe absum ab aliquo.* Iob. XXI, 16. ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ, *abominatur* improborum agendi rationem.

*'ΕΦΟ'ΡΙΟΝ, *conterminale, confinium, fines.* *Pollux Onom.* IX, 8. יְבוּל, *productio, proventus, fructus.* Iud. VI, 4. sec. *Alex. Oxon.* τὰ ἐφόρια: ubi vel legerunt גְּבוּל, vel sensum expresserunt, vel denique scribendum est ἐκφόρια, ut habent *Ald.* et *Compl.* *Lucifer Calarit.* lib. *de regibus apostaticis: et corrumpebant fines terrae.*

'ΕΦΟΡΜΑ'Ω, *irruo.* צָלַח, *seco, findo, penetro.* *Symm.* Iud. XIV, 6. ἐφώρμησεν. Bene quoad sensum. Sermo enim ibi est de *correptione spiritus divini,* de qua arab. اضطجع sec. *Gieuharum* et *Camusum* est vocabulum solemne.

*'ΕΦΟΡΟΣ, *inspector.* אֱלֹהַּ, *Deus.* *Inc.* Ps. LVIII, 10.

'ΕΦΟΥ'Δ ΒΑ'Ρ, hebr. אֵפוֹד בַּד, *amiculum linteum.* 1 Sam. II, 18. Inde apud *Hesychium:* ἐφοὺδ βὰρ, ἱερατικὸν ἔνδυμα. τὸ δὲ βὰρ μικρὸν λέγεται. Conf. *Heinsii Aristarch. Sacr.* p. 184. *Humphr. Hodium* de *text. Bibl. orig.* p. 215. et notata supra in v. βάρ. *Lex. Cyrilli MS.* 'Εφούδ. τὸ ἐφοὺδ ἑλληνικῇ διπλοΐδι ἔοικεν. τὸ μῆκος πήχεον (legendum videtur πηχυαῖον), ἔκ τε τρωμάτων (lege χρωμάτων) παντοίων καὶ χρυσοῦ συμπεποικιλμένου. Τοῦτο δὲ ἐφόρει ἐπάνω τοῦ ποδήρη (scribe ποδήρους). Ποδήρης δέ ἐστι λιναῖον ἔνδυμα βύσσινον, χιτὼν περιραμένον (repone περιεῤῥαμμένος) τῷ σώματι, καὶ τὰς χεῖρας (l. χειρίδας) τοῖς βραχίοσι κατεσφιγμένον (l. κατεσφιγμένος). Κέχυται δὲ ἕως τῶν σφυρῶν. Ὧι ἐπιζώννυται κατὰ τὸ στῆθος ὁ ἱερεύς. Conf. *Ioseph. A. I.* l. III. c. 7. et quae inde repetuntur apud *Hesychium* in ἐφοὺδ, et quae e *Lex. MS.* in *Bibl. Coisl.* affert *Montfauconus* p. 609. nec non *Braunium* de *vestitu sacerd. hebr.* l. II. c. 6. §. 436. - *אֲרוֹן, *arca,* spec. *arca foederis.* Iud. XIV, 18. ἐφούδ. Legerunt aut potius substituerunt אֵפוֹד, partim quoniam v. 3. de illo Achija narratur, eum cum Ephodo adfuisse, partim quoniam ad Deum consulendum non arca, sed Ephodus adhibebatur. Etiam *Iosephus* hoc testatur *A. I.* VI, 6, 3. ubi legitur: λαβόντα τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν. Fortasse etiam versio *Alex.* hic interpolata

est e loco simili c. XXX, 7. quocum confer *Ioseph. A. I.* VI, 14, 8.

'ΕΦΡΑΪ́Μ, *Ephraim.* Hos. VII, 6. ubi vel voce ἐφραΐμ hebr. אֹפָם, *coquens eos*, literis graecis exprimere voluerunt, vel vox haec e v. 8. huc irrepsit. Amos. VI, 7. ἐξ ἐφραΐμ de suo addiderunt, et ita quoque *Itala.* Reiecit illud *ex Ephraim* quoque *Hieronymus* ut superfluum. *Semlero* autem videtur corruptum esse ex סְרוּחִים.

'ΕΦΥ'ΒΡΙΣΤΟΣ, *contumeliosus*, *probrosus.* Sap. XVII, 7. ἔλεγχος ἐφύβριστος.

'ΕΧΕ'ΤΛΗ, *stiva*, *ea pars aratri, quam arator sinistra tenet.* מַלְמַד, *stimulus. Symm.* Iud. III, 31. Legeritne במחרשת aut aliud quid, dictu est difficile. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* ἐχέτλη, τὸ μικρὸν ξύλον τοῦ ἀρότρου, ὃ κρατεῖ ὁ ἀροτήρ. *Hesych.* ἐχέτλη, ὃ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τοῦ ἀρότρου, καὶ ἡ αὖλαξ, καὶ ἡ σπάθη τοῦ ἀρότρου. *Fungerus* ad h. l. notat, quod ἐχέτλη aliis dicatur ἱστοβοεὺς et ἱστοβόη. *Suidas:* ἐχέτλη, τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.

'ΕΧΘΕ'Σ, *heri.* אֶמֶשׁ, *heri*, *vesperi.* 2 Reg. IX, 26. Iob. XXX, 3. - אֶתְמוֹל, idem. 1 Sam. IV, 7. ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, heri et nudius tertius. Psalm. LXXXIX, 4. ἡμέρα ἡ ἐχθές, *hesterna dies.* - תְּמוֹל. Gen. XXXI, 5. Ios. III, 4.

'ΕΧΘΙΣΤΟΣ, *inimicissimus.* *Cant. tr. puer.* v. 6. ἐχθίστων ἀποστατῶν, apostatarum inimicissimorum. Inde in *Gloss. MS.* in *Cantica Script.* ἐχθίστων, ἐχθροτάτων, et apud *Hesychium:* ἐχθίστων, μεμισημένων, μυσαρῶν, ἐχθροτάτων. Vide et Sap. XII, 4. XV, 18.

'ΕΧΘΡΑ, *inimicitia.* אֹיֵב, *inimicus.* Ies. LXIII, 10. Mich. II, 8. In utroque loco mihi pro εἰς ἔχθραν reponendum videtur εἰς ἐχθρὸν, ut iam dixerat *Hieronymus.* Alii statuunt, eos legisse לְאֵיבָה. Sed prius videtur verosimilius ob faciliorem librariorum lapsum. - אֵיבָה, *inimicitia.* Gen. III, 15. Num. XXXV, 22. Ez. XXXV, 5. - אַף, *ira.* Ezech. XXXV, 11. - אֹרֵב, *insidiae.* Ier. IX, 8. ubi non opus est statuere, eos איבה legisse, nam sensus parum mutatur. - שִׂנְאָה, *odium.* Num. XXXV, 20. Prov. X, 19. XV, 18. XXVI, 26. 3 Esdr. V, 74. ἐν ἔχθρᾳ ἦσαν αὐτοῖς, inimici erant illis.

'ΕΧΘΡΑ', *inimica.* אֹיֶבֶת, idem. Mich. VII, 8 et 10.

'ΕΧΘΡΑΙ'ΝΩ, *pro inimico habeo*, *odio prosequor.* אֹיֵב, idem. 1 Sam. XVIII, 29. ἐγένετο Σαοὺλ ἐχθραίνων τὸν Δαβὶδ, Saul *odio prosequebatur* Davidem. Ps. III, 7. τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι, coll. XXXIV, 22. - צוּר, *angustiis afficio.* Num. XXV, 17. ἐχθραίνετε τοῖς μαδιηναίοις, pro inimicis habete, atque hostiliter tractate Madienaeos. - צָרַר, *hostiliter tracto*, *invado.* Deut. II, 9. 19. - שָׂנֵא, *odio prosequor. Aqu.* Ps. XXXIV, 19. ἐχθραίνοντές με. Sir. XXVIII, 6. 1 Macc. VII, 26. ubi cum dativo construitur, coll. IX, 51. XI, 38.

40. Ibid. IX, 29. ἐν τοῖς ἐχθραίνουσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, in illis, qui *inimicitiam exercent* in gentem nostram. *Hesych.* ἐχθραίνειν, μισεῖν.

'ΕΧΘΡΕΥ'Ω, *inimicus sum.* אָיַב, idem. Exod. XXIII, 22. ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου. - צָרַר, *hostiliter tracto, invado.* Num. XXIII, 55. Vide et 2 Macc. X, 26.

*'ΕΧΘΡΙ'Α, i. q. ἔχθρα, *inimicitia.* שִׂטְנָה, nomen proprium *Sithnah,* secundum etymologiam *odium.* Gen. XXVI, 21. ubi ita *puteus* dictus est, quia *causa odii et rixandi quasi materia* fuit. Sic λήθη pro *causa oblivionem inducente* ponitur apud *Thucyd.* II. c. 44. Confer *Miscell. Lips.* Vol. VI. P. II. p. 273. Fortasse tamen Genes. l. l. ἔχθρα legendum est, ut 4 codd. *Holmes.* habent, et *Philo* legisse videtur.

'ΕΧΘΡΟ'Σ, *inimicus.* אֹיֵב, idem. Gen. XLIX, 8. Ex. XV, 6. 9. - אֹרֵב, *insidiator.* 1 Sam. XXII, 8. - בֶּצֶר, *aurum lectissimum.* Iob. XXII, 25. ἀπὸ ἐχθρῶν. Legerunt מִצַּר. - גּוֹי, *gens.* Ps. CV, 39. ubi tamen pro ἐχθρῶν *Bielio* legendum videtur ἐθνῶν. Ita *Vulg.* Vide *Colomesii Obss. Sacr.* p. 589. Satis tamen constat, Iudaeos et omnino veteres po[illegible]ios gentes exteras pro *inimicis* et *hostibus*, habuisse, ut [illegible]i e latino *hospes* apparet. Eadem causa fortasse etiam c[illegible]moti sunt, ut Ez. XXXIX, 27. pro ἐχθρῶν ponerent ἐθνῶ[illegible]. Vide sequ. זָר. - זָר, *alienus.* Prov. VI, 1. Respexerun[illegible] ine dubio notionem *inimici*, quam habet זָר. Psalm. I[illegible], 5. CIX, 11. et Ies. I, 3. - מַצְמִית part. Hiph. *exscinde*[illegible] Psalm. LXVIII, 6. - מְתִים plur. *homines.* Ps. XVI, [illegible] - סַבָּל, *baiulus.* Nehem. IV, 10. Accepisse videntur ל in notione transitiva, ut sit *onus alteri imponere*, ac le[illegible]sse סֹבֵל. - עָר Chald. *adversarius.* Dan. IV, 17. - צַר, *hostis.* Gen. XIV, 20. Num. XXIV, 8. Deut. XXXII, 41. 44. et alibi saepius. - צַר וְאוֹיֵב, iunctim. Esth. VII, 6. - צֹרֵר part. *oppugnans.* Esth. IX, 10. Ps. VII, 4. 6. VIII, 3. - רַע, *malus.* Prov. XX, 12. - שׁוּר, *observator.* Psalm. XCI, 11. - מְשַׂנֵּא: שֹׂנֵא part. Kal et Pih. *osor.* Exod. XXIII, 5. Iob. VIII, 22. Psalm. IX, 13. - שׁוֹרֵר, *observator.* Ps. V, 9. XXVI, 17. - תְּקוֹמֵם pro מִתְקוֹמֵם part. Hithp. a קוּם, *insurgens.* Ps. CXXXVIII, 20. Sap. XII, 24. τὰ καὶ ἐν ζώοις τῶν ἐχθρῶν ἄτιμα, animalia apud hostes (sc. Iudaeos) vilia et infamia.

*'ΕΧΘΡΟ'ΤΑΤΟΣ, *inimicissimus.* Sirac. VIII, 8. sec. *Compl.* Conf. *Fischeri* ad *Welleri Gr. Gr.* II, 102. ac *Pollucis Onom.* V, 116.

'ΕΧΙΔΝΑ, *vipera.* אֶפְעֶה, idem. *Aqu.* Ies. LIX, 5.

'ΕΧΙ'ΝΟΣ, *echinus*, *erinaceus*, *hericius.* Dictum volunt a spinis, quibus ἔχεται, i. e. continetur. קִפֹּד, *noctua.* Ies. XIV, 23. XXXIV, 11. Soph. II, 14. - קִפּוֹז, *merula.* Ies. XXXIV, 15. - תַּנִּין, *draco.* Ies. XIII, 21. *Hesych.* ἐχῖνος, μικρὸν τῆς θαλάσσης ζῶον, ἢ τὸ πετεινόν. Apud eundem

ἐχῖνοι inter alia exponuntur *ζῶον θαλάσσιον ἐδώδιμον*, καὶ μῦες, καὶ οἱ ἀκανθόχοιροι.

*ἜΧΙΣ, *anguis, vipera.* Sir. XXXIX, 35. *Suidas:* ἔχις, εἶδος ὄφεως, ἀπὸ τοῦ κατέχειν.

ἜΧΩ, *habeo, teneo, accipio, potestatem habeo, possum.* אָחַז, *prehendo, teneo.* Iob. XVII, 9. σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν, *teneat* autem fidelis viam suam, vel ambulet in via sua. *Phav.* σχοίην Ἀττικῶς. ὁμοίως τὸ περιπατοῖμι, περιπατοίην. Iob. XVIII, 21. πρώτους δὲ ἔσχε θαῦμα, primos autem *tenebat* stupor. Confer Marc. XVI, 8. ibique *Keuchenium.* Iob. XXI, 6. ἔχουσι δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι, *tenent* autem carnes meas dolores. Vide et Iob. XXX, 16. Ies. XIII, 8. – אֵל, *facultas.* Prov. III, 27. ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν, cum *possit* manus tua succurrere. Conf. Matth. XVIII, 25. Act. XXV, 26. Sic passim exteri ἔχω pro *possum* adhibent. *Herodot.* VIII. c. 128. ὄντινα μὲν τρόπον, ἀρχὴν ἔγωγε οὐκ ἔχω εἶπαι, quonam modo, prorsus ego dicere nequeo. *Isocrat. Nicocl.* p. 60. ἔχοι δ' ἄν τις ἐπιδεῖξαι. *Aelian. V. H.* I, 25. XII, 64. XIII, 2. – בּוֹא, *venio.* Lev. XIV, 35. – בָּלַס, *perquiro.* *Symm.* Amos. VII, 14. ἔχων. Libere vertit: nam vellicatio ficuum sycomori possessionem earum praesupponit. Potest tamen ἔχειν h. l. quoque per *colere* verti, unde *Theodotion* h. l. habet χαρακῶν, *vallans*, vel *fossa muniens*, quod eodem redit. – בַּעַל, *dominus.* Cohel. X, 20. Dan. VIII, 6. 20. *Aqu.* 1 Sam. XXVIII, 7. Idem 2 Sam. V, 20. *Aqu. Symm.* ib. VI, 2. *Symm.* Cohel. V, 10. *Aqu.* Hos. II, 16. ὁ ἔχων. *Hieronymus* ad h. l.: Lingua hebraea et syra בַּעַל interpretatur ὁ ἔχων, i. e. *habens.* Si voluerimus dicere *habens me*, dicimus בעלי, et apud utramque gentem uxores viros suos vocant *Baali*, i. e. *vir meus*, quod intelligitur habens me, et est sensus: qui habet me in coniugio. *Suidas:* ἔχει ὁ ἀνὴρ γυναῖκα, ἔχεται δὲ ἡ γυνὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Conf. *Lex. N. T.* s. h. v. *Aqu. Theod.* Nah. I, 2. *Aqu.* Cant. VIII, 10. – בְּעוּלָה part. foem. Niph. *maritata.* *Aqu.* Ies. LXII, 4. ἐσχημένη. – הוֹאִיל, Hiph. a יָאַל, *volo.* Gen. XVIII, 31. ἐπειδὴ ἔχω (sc. ἐξουσίαν) λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον, postquam habeo potestatem loquendi ad Dominum. – הֶחֱזִיק Hiph. *apprehendo.* Ier. L, 42. – הָיָה, *sum.* Exod. XXVIII, 28. Ios. VIII, 20. – *הֵפִיק. *Inc.* Prov. III, 13. Bene quoad sensum. – הֵשִׂים Hiph. a שׂוּם, *pono.* Ier. IX, 8. – חִלֵּק Pih. *distribuo.* Iob. XXI, 17. ubi tamen pro ἕξουσιν fortasse legendum ἥξουσιν ob αὐτοῖς, quod in Cod. *Alex.* praecedit. – יָדַע, *scio.* Cohel. VI, 5. ubi tamen pro ἔχω rectius scribitur ἔγνω. – יֵשׁ, *sum.* Gen. XXIII, 8. εἰ ἔχετε (subaudiendum videtur θέλημα) τῇ ψυχῇ ὑμῶν, si placet vobis. – כּוּן, *dispono.* Neh. VIII, 12. ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσι, mittite portiones illis, qui non habent, sc. opes, pecuniam, h. e. pauperibus. Sic τοὺς

μὴ ἔχοντας Paulus 1 Cor. XI, 22. vocat *pauperes*. Et Sir. XIII, 7. ἐὰν ἔχῃς significat: *si dives sis*. Exteris etiam ἔχοντες, per ellipsin, pro ἔχοντες τὰ χρήματα, *divites*, dicuntur. Vide *Lex. N. T.* s. h. v. – כָּתַב, *scribo*. Iob. XXXI, 36. – *לְ, ita ut omissum sit הָיָה, apud *Symm.* Iob. II, 4. ὅσα ἔχει ἀνὴρ, pro אֲשֶׁר לְאִישׁ. Eodem modo ibidem ὑπάρχει usurpatur apud LXX. – לְבוּשׁ, *vestimentum*. Esther. IV, 2. ubi ἔχειν, omissa voce ἱμάτιον, (cf. *L. Bos. Ellips. Gr.* p. 214.) notat *indutum esse*. – לָקַח, *accipio*. Genes. XXXVIII, 23. Amos. VI, 13. Hos. XIII, 11. pro ἔσχον videtur scribendum ἀπέσχον, ad quam scripturam quoque ducit lectio ἀνέσχον ed. *Ald.* – מָצָא, *invenio*. Gen. XIX, 15. Exod. XXXIII, 12. Prov. XXVIII, 23. – נָשָׂא, *fero*, *sumo*. Ios. VI, 8. 2 Paral. XI, 20. – נָתַן, *do*. Esth. III, 11. τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, argentum quidem habeas, *retineas*. – עָצַר, *contineo*. Dan. X, 16. – צָפַן, *abscondo*. Iob. X, 13. ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ. – רַב, *multum*. Num. XVI, 3. ἐχέτω ἐν ὑμῖν. *Vulg. sufficiat vobis*. Conf. reliquos Intt. et v. 7. Alii legere maluerunt: ἀρκείτω vel ἀρκέτω ὑμῖν, *sufficiat vobis*. Sed nihil mutandum, cum apud probatos auctores legamus phrasin non dissimilem καλῶς αὐτῷ ἔχει, *bene quadrat illi*. – רָבַץ, *cubo*. Gen. XLIX, 25. – שָׁגַל, *vitio*, *viola*. Deut. XXVIII, 30. γυναῖκα λήψῃ καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἕξει αὐτὴν, uxorem duces, et vir alius *rem habebit* cum illa. Vide et Ies. XIII, 16. et conf. *Lex. N. T.* s. h. v. – שָׁלוֹם, *pax*. Gen. XLIII, 27. ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, πῶς ἔχετε, sc. ἑαυτοὺς, interrogabat autem illos, quomodo vos habetis. Sic *Aelian. V. H.* II, 37. Tob. VII, 12. τὸ νῦν ἔχον ἡδέως γίνου, *quod nunc attinet*, bono sis animo: coll. Act. XXIV, 25. 1 Macc. IV, 28. ἐν τῷ ἐχομένῳ ἐνιαυτῷ, anno *subsequente*. 1 Macc. XI, 9. ἣν ἔχει, quam *uxorem habet*. *Syrus*: ܕܢܣܒ, *quam duxit*. 2 Macc. VI, 11. διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν βοηθῆσαι ἑαυτοῖς, qui illicitum arbitrabantur, sc. defendere, ubi ἔχειν, ut lat. *habere*, est i. q. λογίζεσθαι, *putare*, *existimare*. Sic ἔχειν εἰς γέλωτα, εἰς παραβολὴν, Sap. V, 3. est i. q. λογίζεσθαι v. sequ. et cap. II, 16. 2 Macc. X, 9. οὕτως ἔχειν, *sic sese habere*, *ita esse*. 3 Esdr. II, 20. καλῶς ἔχειν, *utile esse*, *praestare*. *Ioseph. A. I.* XI, 5. p. 549. ed. *Hav. Dio Cass.* I, 36. pag. 96. ed. *Reim.* 3 Esdr. VIII, 82. ἔχοντες, *experientia cognitum habentes*. Sirac. XX, 17. τὸ ἔχειν, *id quod ipsi habere contigit*, *bonorum suorum possessio*. 1 Macc. IX, 36. ἔχοντες, *praeda onusti*.

**ΜΗ' "ΕΧΩ*, *non habeo*. *Symm.* Iob. VI, 6. מִבְּלִי, τῷ μὴ ἔχειν. *Vulgat. quod non est sale conditum*. LXX ἄνευ ἁλός. – לֹא, *non*. *Symm.* Hos. VII, 16. εἰς τὸ μὴ ἔχειν.

**ΟΥ'Κ "ΕΧΩ*, *non possum*, *non valeo*. *Inc.* Ps. CXLV, 3. τῷ οὐκ ἔχοντι σῶσαι, hebr. שֶׁאֵין לוֹ. Vide quoque s. ἁγνὸς, ἀνάγκη, ἀνὴρ, βούλομαι, γαστὴρ, ἐλπὶς, ἑτοίμως, ἡσυχία, θαῦ-

μα, κακῶς, λόγος, παῤῥησία, πίστις, πτέρυξ, σοφία, φρόνησις, χρεία, ὠδίν.

ἜΧΟΜΑΙ, *adhaereo, coniungor*, etiam *habitor, inhabitor.* בְּעוּלָה, *maritata. Aqu.* Ies. LXII, 4. ἐσχημένη, *possessa, s. inhabitata.* - דָּבַק, *adhaereo.* Deut. XXX, 20. - הֶחֱזִיק, *apprehendo. Hebr.* et LXX Iob. II, 3. *Vulgat. retinens*, proprie inhaerens. - הִתְמַלֵּט, Hithp. *proripio me.* Iob. XIX, 20. - בְּרֹב, *in multitudine.* Ez. XIV, 4.

ἘΧΌΜΕΝΟΣ, *contiguus, coniunctus, cohaerens, propinquus, proximus, vicinus.* אַחַר, *post.* Ps. LXVII, 27. - אַחֲרֵי, idem. Gen. XLI, 23. ἐφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν, nascebantur *proxime post* illos. 2 Sam. XXI, 1. τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ, tres annos iugiter. 1 Paral XXVII, 34. μετὰ τὸν Ἀχιτόφελ ἐχόμενος, post Achitophel *proximus in dignitate.* Ps. XCIII, 15. ubi pro ἐχόμενοι nonnulli male ἐρχόμενοι legendum esse coniecerunt. - אֵצֶל, *apud, iuxta.* Lev. VI, 11. ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, *iuxta* altare. Vide et 1 Reg. XIII, 25. Nehem. II, 6. IV, 3. 18. Hic ἐχόμενα positum videtur pro κατὰ τὰ ἐχόμενα μέρη. 1 Reg. I, 9. ὃς ἦν ἐχόμενος τῆς πηγῆς Ῥωγήλ, qui erat *iuxta* fontem Rogel. Vide et Ez. I, 15. 19. X, 9. *Hesych.* ἐχόμενος, ἀντεχόμενος, πλησίον. *Suidas:* ἐχόμενος, ἐγγὺς, ἢ κατέχων. Ez. XLIII, 8. Amos. II, 8. ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, *iuxta* altare. *Gloss. MS. in Proph.* ἐχόμενα, ἐγγύθεν. Dan. VIII, 17. sec. *Chis. Symmach. Inc.* 1 Reg. I, 9. *Inc.* Ez. X, 16. - *אֵת, *cum.* Iud. IV, 11. sec. *Rom.* ubi loco ἐχόμενα legendum esse ἐχομένη, omni dubio caret. - חֹבֵל, part. *sociatus.* Exod. XXVI, 3. quinque autem cortinae ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι, *sibimet invicem coniungentur.* Vide et Ez. I, 9. - אֶל יַד, *ad manum.* 2 Sam. XIV, 30. - בִּידֵי, *in manibus.* Ps. CXL, 7. - בְּעַד יַד, *circa manum.* 1 Sam. IV, 19. - לְיַד, *ad manum, iuxta.* 1 Sam. XIX, 3. Ps. CXXXIX, 6. ἐχόμενα τρίβου, *prope* semitam. *Hesych.* ἐχόμενα τρίβου, πλησίον, ἐγγυτάτω. - עַל יְדֵי : עַל יַד, *ad manum, ad manus.* Num. II, 17. ἕκαστος ἐχόμενος, unusquisque *proxime sequens.* 1 Par. XXV, 2. ἐχόμενοι, *proximi.* Iob. I, 14. Dan. X, 4. - *מֵאֵצֶל. *Aqu.* 1 Sam. XX, 41. - מוּל, *e regione.* Deut. XI, 30. - מִמּוּל, idem. Num. XXII, 5. ἐχόμενός μου, *prope* me, vel iuxta regionem meam. Codex unus *Holmes.* habet ἐχθραινόμενος e glossemate. - כְּמַעַר, *secundum nuditatem.* 1 Reg. VII, 35. - *בַּסֵּתֶר, *in abscondito.* Cant. II, 14. *Cappellus* vult, eos legisse בִּסְטַר, quod chald. significat: *a latere, prope.* Sed *Buxtorfius* recte monuit in *Anticrit.* pag. 634., סטר eandem habere significationem, v. c. 1 Sam. XXV, 20. ubi chald. habet בִּסְטַר טוּרָא, *in latere montis.* ת quandoque pro ט ponitur, v. c. Ierem. XVIII, 14. ubi יִנָּתְשׁוּ Hebraei poni volunt pro יִנָּטְשׁוּ. - לְעֻמַּת, idem. Ez. III, 13.

'Η 'ΕΧΟΜΕ΄ΝΗ, sc. 'ΗΜΕ΄ΡΑ, *sequens dies.* מָחֳרָת, *postridie.* 1 Par. X, 8. Dan. XIV, 32. sec. *Chis.* Vide et 2 Macc. XII, 39.

'ΕΧΟΜΕ΄ΝΩΣ, *consequenter.* 2 Macc. VII, 15.

'ΕΨΑ΄Ω, "ΕΨΩ, et 'ΕΨΟ΄Ω, *coquo, elixo.* *אָפָה, idem. *Al.* 1 Sam. XXVIII, 4. Ez. XLVI, 21. - בָּשַׁל, בִּשֵּׁל, Kal et Pih. Ex. XII, 9. XVI, 23. XXIII, 1 . et alibi saepe. Adde 1 Reg. XIX, 21. - הֵזִיד, Hiph. a זוּד. Gen. XXV, 19. - *רוּם. 1 Sam. IX, 24. ubi tamen fortasse scripserunt ὕψωσεν, *levavit.* Draco 31. 40.

*"ΕΨΕΜΑ. Bel et Dr. 33. ἥψησεν ἕψεμα, pro quo ἕψημα reponendum videtur, quum in cod. *Chis.* v. 32. ἐν ἑψήματι legatur. *K.*

"ΕΨΗΜΑ, *coctile, esculentum, edulium aqua coctum, polenta.* *אָדֹם, *ruber, rutilus.* Genes. XXV, 30. ubi tamen אָדֹם prius per *obsonium* ex arab. أُدْم explicatur a *Boysenio* in *Symb.* p. 13. - נָזִיד, *decoctum, iusculum.* Gen. XXV, 29. 2 Reg. IV, 38. Agg. II, 13. Vide et Drac. v. 40. *Suidas:* ἕψημα, ὁ ἀπὸ τινὸς ἑψηθεὶς ζωμός.

'ΕΩ΄ΘΙΝΟΣ, *matutinus.* בֹּקֶר, *mane.* Exod. XIV, 24. - לֶקֶשׁ, *foenum cordum s. serotinum.* Amos. VII, 1. לֶקֶשׁ est *gramen vere nascens collegit* vel *evulsit.* Vid. *I. D. Michaelis* in *Suppl.* p. 1462. - שַׁחַר, *aurora.* Ps. XXI, 1. Ion. IV, 8. Adde Sir. L, 6.

"ΕΩΣ, *usque.* אֵצֶל, *apud, iuxta.* Dan. VIII, 7. - בּוֹאֲךָ, *venire* te. 1 Sam. XV, 7. - *כְּ *similitudinis.* 1 Sam. IX, 27. Legendum ὡς. - לְ praefixum. Ies. XXXVIII, 1. aegrotabat ἕως θανάτου, *usque ad mortem.* - עַד. 2 Sam. VI, 23. non pariebat infantem ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν, h. e. *nunquam* peperit. Ion. IV, 9. ἕως θανάτου λελύπημαι, *vehementissime* angor. - עַד אֲשֶׁר אִם. Gen. XXVIII, 15. - *הָעִיר, *urbs.* Ios. III, 16. Mutato ר in ד literam affinem legisse videntur עַד. - עַד בּוֹאֲךָ, *usque venire te.* 1 Reg. XVIII, 45. - עַד לֵב, *usque ad cor.* Deut. IV, 11. - *עוֹד. Dan. IX, 20. sec. *Chis.* - *עַל. Mich. I, 14. Legerunt עַד. Idem valet quoque de loco Ps. LX, 7. ubi pro ἕως ἡμέρας nonnulli legere malunt εἰς ἡμέρας provocantes ad cod. Kenn. 156. ubi כִּימֵי legitur. - *עֵר, *vigilans.* Mal. II, 12. Legerunt עַד. Legitur praeterea in edit. *Quint.* Hos. VII, 8. ubi tamen pro ἕως scribendum est ὡς, ut iam *Montf.* observavit. Respondere autem ibi videtur hebr. הָיָה, quod in hac orationis serie vertendum est: *fuit sicut, s. similis.* 1 Macc. II, 58. ἕως εἰς, i. q. εἰς simpliciter.

"ΕΩΣ "ΑΝ, *usque ad, usque dum, donec.* עַד. Ps. CXL, 11. Ies. XXII, 14. non remittetur vobis peccatum hoc, ἕως

ἂν ἀποθάνητε, h. e. *nunquam remittatur.* Confer 2 Sam. VI, 23. - עַד כִּי. Gen. XLIX, 10. Legitur praeterea Iob. XXXIX, 24. ubi scribendum est ὡς ἂν, *statim atque signum dederit tuba.*

"ΕΩΣ ΕἸΣ, *usque ad.* עַד. Lev. XXIII, 14.

*"ΕΩΣ ἮΛΘΕΝ, *usque dum pervenit.* כִּלָּה, *finivit.* Gen. XLIV, 12. Recte quoad sensum.

"ΕΩΣ "ΟΤΟΥ, *usque dum.* עַד אֲשֶׁר. 1 Sam. XXX, 4. Vide et 1 Macc. XIV, 10.

"ΕΩΣ ΟΥ', *usque dum, donec.* עַד. Ps. LXXI, 7. ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη, donec sublata fuerit luna, h. e. ut apud *Suidam* exponitur ex *Theodoreto* ad h. l. πάντα τοῦ παρόντος βίου τὸν χρόνον. - *עַד כִּי. Ps. XCIV, 15. Acceperunt pro עַד כִּי, per hypallagen, quae in huiusmodi particulis quandoque usurpatur. Sic Iob. XXXVIII, 21. כִּי אָז acceperunt pro אָז כִּי. - עַד כִּי. Gen. XXVI, 13. - *עַד־אָחֳרִין, *ad postremum*, i. e. *postremo, tandem*, chald. Dan. IV, 5. in Cod. *Alex.*

"ΕΩΣ ΠΟ'ΤΕ, *quousque, quamdiu.* עַד אָנָה. Ps. XII, 1. LXI, 3. - *עַד מָתַי. 2 Sam. II, 26.

"ΕΩΣ ΠΡΟ'Σ, *usque ad.* עַד. Gen. XXXVIII, 1. Graeci alias pro ἕως πρὸς dicunt ὡς ἐπὶ, ἄχρι, et μέχρι πρός.

"ΕΩΣ ΤΙ'ΝΟΣ, *usque quo.* עַד אָנָה. Ex. XVI, 28. Num. XIV, 11. et alibi saepius.

"ΕΩΣ ΤΟ'ΤΕ, *usque tunc.* עַד בֵּן. Neh. II, 16.

"ΕΩΣ ΤΟΥ'ΤΩΝ, *usque ad haec.* עַד הֲלֹם, *eousque.* 2 Sam. VII, 18.

*"ΕΩΣ 'ΩΔΕ, *hucusque.* עַד פֹּה, idem. *Symm.* Iob. XXXVIII, 11.

'ΕΩΣΦΟ'ΡΟΣ, *lucifer, stella matutina,* [*aurorae vel lucis praenuncia.* בֹּקֶר, *mane.* Exod. XIV, 24. - הֵילֵל, *lucifer.* Ies. XIV, 12. - מִשְׁחָר. *aurora.* Ps. CIV, 4. - נֶשֶׁף, *crepusculum.* 1 Sam. XXX, 17. - שַׁחַר, *aurora.* Iob. III, 9. Vide supra s. v. ἀνατέλλω. Iob. XXXVIII, 12. XLI, 10. *Hesychius:* ἑωςφόρος, ἀνατολικὸς ἀστὴρ, ὁ τὸν ὄρθρον φέρων. λέγει δὲ τὸν φωςφόρον.

FINIS PARTIS SECVNDAE.

Sumtibus librariae Weidmanniae prodierunt:

Bocharti, Sam., Hierozoicon, sive de animalibus sacrae scripturae. Recensuit suis notis adiectis E. F. C. *Rosenmüller*. III Tomi. 4 maj. 1793—96. 19 thlr.

— — Idem liber, charta script. 25 thlr.

Bruckeri, Iac. Historia critica Philosophiae a mundi incunabulis ad nostram usque aetatem deducta. Editio secunda. Volumine VIto accessionum et supplementorum auctior. VI Tomi. 4 maj. 1767. 25 thlr.

— — Idem liber, charta script. 30 thlr.

— — Ejusdem libri Appendix, accessiones, observationes, emendationes, illustrationes atque supplementa exhibens. Operis integri Vol. VItum. 4 maj. 1767. (separatim venditur.) 5 thlr.

Euthymii Zigabeni Commentarius in IV Evangelia. Graece et Latine. Textum graecum nunquam antea editum ad fidem duorum Codicum membranac. bibliothecarum SS. Synodi Mosquensis auctoris aetate scriptorum diligenter recensuit et repetita versione latina Ioann. *Hentenii* suisque adiectis animadversionibus edidit Christianus Frid. *Matthaei*. III Tomi. 8 maj. 1792. 9 thlr.

— — Idem liber, charta script. 12 thlr.

Gregorii, Nazianzeni, theologi, Opera. Iac. Billius Prunaeus, S. Michaelis in Eremo Coenobiarcha, cum MSS. Regiis contulit, emendavit, interpretatus est, una cum doctissimis Graecorum *Nicetae Serronii*, *Pselli*, *Nonii* et *Eliae* Cretensis commentariis. Aucta est haec editio quam multis eiusdem *Gregorii* Epistolis nunquam antea editis, ex interpretatione Fed. *Morelli*. Graece et Latine. II Vol. Fol. 1690. 10 thlr.

Hesychii Glossae sacrae. Graece. Ex universo illius opere in usum interpretat. Vet. et Novi Test. excerpsit, emendavit notisque illustravit I. C. G. *Ernesti*. Access. glossae sacrae in Psalmos ex Cod. MS. biblioth. Taurinens. coniunctim nondum editae. 8 maj. 1785. 1 thlr. 12 gr.

Ejusdem Lexicon ex codice MS. bibliothecae d. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum, sive *Supplementa* ad edit. *Hesychii Albertinam*. Auctore N. *Schow*. 8 maj. 1792. 2 thlr. 12 gr.

— — Idem liber, charta script. 3 thlr. 12 gr.

Hoseae Oracula, hebraice et latine, perpetua annotatione illustravit C. T. *Kuinoel*. 8 maj. 1792. Charta impress. 12 gr.

— — Idem liber, charta script. 14 gr.

Opuscula veterum Graecorum sententiosa sive *Demophili*, *Democratis*, *Secundi* et *Sexti* sive *Xysti* Pythagorei Sententiae morales. Graece et Latine. Recognovit, pluribus sententiis Socraticis et Pythagoricis ex Jo. *Stobaei* Florilegio excerptis auxit, aureum carmen Pythagoreorum, *Democriti*, philosophi, fragmenta, VII Graeciae sapientum sententias, *Porphyrii* admonitionem ad Marcellam uxorem, *Nili*, ascetae, sententias christ. aliaque Opuscula moralia adiecit, notis Lucae Holstenii in tres priores

Gnomographos integris aliorumque in eosdem et reliquos selectis suas addidit Jo. Conr. *Orellius.* 8 maj. 1819. Charta impress. 3 thlr. 8 gr.
— — Idem liber, charta script. 3 thlr. 18 gr.
*— — Idem liber, charta membranacea. 4 thlr. 8 gr.

Platonis, quae exstant, Opera. Accedunt *Platonis*, quae feruntur, Scripta. Ad optimorum librorum fidem recensuit, in latinum convertit, annotationibus explanavit indicesque rerum ac verborum accuratissimos adiecit Frid. *Astius.* Tom. Ius, cont. Protagoram, Phaedrum, Gorgiam et Phaedonem. 8 maj. 1819. Charta impr. 2 thlr. et 2 thlr. 8 gr.
— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 18 gr.
*— — Idem liber, charta membranacea. 4 thlr.
(Vol. II. et III. sub prelo)

Prisciani, Caesariensis Grammatici, Opera. Ad vetustiss. Codicum, nunc primum collatorum, fidem recensuit, emaculavit, lect. varietatem notavit et indices adiecit Augustus *Krehl.* Vol. Ium, cont. de arte grammatica libros XVI. 8 maj. 1819. Charta impress. 2 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta script. 3 thlr. 6 gr.
(Vol. II. et ult. sub prelo.)

Schleusneri, Joh. Frid., novum Lexicon graeco-latinum in Novum Testamentum. Congessit et variis observationibus philolog. illustravit. II Tomi in IV Partt. Editio quarta emendatior et auctior. 8 maj. 1819. Charta impress. 8 thlr. et 9 thlr.
— — Idem liber, charta script. gall. 10 thlr. 12 gr.
*— — Idem liber, charta membranacea. 12 thlr.

Schleusneri, D. Io. Frid., Opuscula critica ad versiones graecas Veteris Testamenti pertinentia. 8 maj. 1812. charta impress. 1 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 4 gr.

Socratis et Socraticorum, *Pythagorae* et Pythagoreorum quae feruntur Epistolae. Graece. Ad fidem Codicis quondam Helmstadiensis, nunc Goettingensis, recensuit, notis *Allatii*, *Stanleji*, *Olearii*, *Hemsterhusii*, *Valkenarii*, *Koenii*, *Wyttenbachii*, Ch. *Wolfii*, H. *Bremii* aliorumque et suis illustravit, versionem lat. emendat. *Allatii*, *Pearsonii*, *Olearii*, *Bentleji*, *Meinersii*, dissertationes et iudicia de epist. Socraticis et indicem adiecit Io. Conr. *Orellius.* 8 maj. 1815. Charta impr. 2 thlr. 6 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 3 thlr.
*— — Idem liber, charta meliori. 3 thlr. 12 gr.

Etiam sub titulo:

Collectio epistolarum graecarum. Graece et Latine. Recensuit, notis priorum interpretum suisque illustravit Io. Conr. *Orellius.* Tom. Imus, continens epist. Socraticorum et Pythagoreorum. 8 maj.

Tittmanni, D. Caroli Christiani, Meletemata sacra, sive Commentarius critico-exegetico-dogmaticus in Evangelium *Ioannis.* 8 maj. 1816. Charta impress. 3 thlr.
— — Idem liber. Charta scriptoria. 3 thlr. 12 gr.
*— — Idem liber. Charta membran. (velin) 4 thlr. 8 gr.

Tittmanni, Car. Christ., Opuscula theologica. 8 maj. 1803. 3 thlr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr.

electæ
præst.
8 gr.
16 gr.
8 gr.
atur,
imum
l ver-
sont.
og.

18 gr.
thlr.

num,
lect.
arm,
arta
gr.
gr.

um
og.
ior
k.